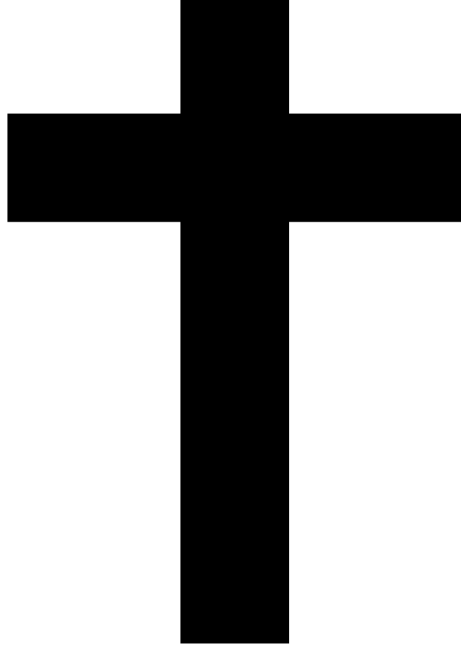

Sanskrit Bible (NT)
in Gujarati Script

New Testament in Sanskrit Language; printed in Gujarati
Script

Sanskrit Bible (NT) in Gujarati Script
New Testament in Sanskrit Language; printed in Gujarati Script

copyright © 2018 SanskritBible.in

Language: Sanskrit

Contributor: SanskritBible.in

Thank you for your interest in Sanskrit Bible.

Sanskrit Bible (NT) is freely available in 22 different scripts of your choice. This edition is in Gujarati script and is based on the Sanskrit translation of the Holy Bible published by Calcutta Baptist Missionaries in 1851. Please visit SanskritBible.in to learn more about Sanskrit Bible and to download various free Christian literature.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2020-01-01

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 29 Jan 2022
e1290797-4477-53f0-873d-c9153a72fd01

Contents

Matthew	1
Mark	35
Luke	56
John	92
Acts	120
Romans	156
1 Corinthians	171
2 Corinthians	186
Galatians	195
Ephesians	200
Philippians	205
Colossians	209
1 Thessalonians	213
2 Thessalonians	217
1 Timothy	219
2 Timothy	223
Titus	226
Philemon	228
Hebrews	229
James	240
1 Peter	244
2 Peter	248
1 John	251
2 John	255
3 John	256
Jude	257
Revelation	258

મથિલિખિત: સુસંવાદ:

- I ઇબ્રાહીમ: સન્તાનો દાયૂદ્ તસ્ય સન્તાનો યીશુખ્રીષ્ટસ્તસ્ય પૂર્વપુરુષવંશશ્રેણી|
- II ઇબ્રાહીમ: પુત્ર ઇસ્હાક્ તસ્ય પુત્રો યાકૂબ્ તસ્ય પુત્રો યિહૂદાસ્તસ્ય ભ્રાતરશ્ચ|
- III તસ્માદ્ યિહૂદાતસ્તામરો ગર્ભે પેરસ્સેરહૌ જજ્ઞાતે, તસ્ય પેરસ: પુત્રો હિષ્નોર્ તસ્ય પુત્રો ડરામ્|
- IV તસ્ય પુત્રો ડમ્મીનાદબ્ તસ્ય પુત્રો નહશોન્ તસ્ય પુત્ર: સલ્મોન્|
- V તસ્માદ્ રાહબો ગર્ભે બોયમ્ જજ્ઞે, તસ્માદ્ રૂતો ગર્ભે ઓબેદ્ જજ્ઞે, તસ્ય પુત્રો યિશય:|
- VI તસ્ય પુત્રો દાયૂદ્ રાજ: તસ્માદ્ મૃતોરિયસ્ય જાયાયાં સુલેમાન્ જજ્ઞે|
- VII તસ્ય પુત્રો રિહબિયામ્, તસ્ય પુત્રોડબિય:, તસ્ય પુત્ર આસા:|
- VIII તસ્ય સુતો યિહોશાફ્ટ્ તસ્ય સુતો યિહોરામ તસ્ય સુત ઉષિય:|
- IX તસ્ય સુતો યોથમ્ તસ્ય સુત આહમ્ તસ્ય સુતો હિષ્કિય:|
- X તસ્ય સુતો મિનશિ:, તસ્ય સુત આમોન્ તસ્ય સુતો યોશિય:|
- XI બાબિલ્નગરે પ્રવસનાત્ પૂર્વ સ યોશિયો યિખનિયં તસ્ય ભ્રાતૃશ્ચ જનયામાસ|
- XII તતો બાબિલિ પ્રવસનકાલે યિખનિય: શલ્તીયેલં જનયામાસ, તસ્ય સુત: સિરુબ્બાવિલ્|
- XIII તસ્ય સુતો ડબોહુદ્ તસ્ય સુત ઇલીયાકીમ્ તસ્ય સુતોડસોરુ|
- XIV અસોર: સુત: સાદોક્ તસ્ય સુત આખીમ્ તસ્ય સુત ઇલીહૂદ્|
- XV તસ્ય સુત ઇલિયાસર્ તસ્ય સુતો મત્તન્|
- XVI તસ્ય સુતો યાકૂબ્ તસ્ય સુતો યૂષક્ તસ્ય જાયા મરિયમ્; તસ્ય ગર્ભે યીશુરજ્ઞિ, તમેવ ખ્રીષ્ટમ્ (અર્થાદ્ અભિષિક્તં) વદન્તિ|
- XVII ઇત્યમ્ ઇબ્રાહીમો દાયૂદ્ યાવત્ સાકલ્યેન ચતુર્દશપુરુષા:; આ દાયૂદ્: કાલાદ્ બાબિલિ પ્રવસનકાલં યાવત્ ચતુર્દશપુરુષા ભવન્તિ| બાબિલિ પ્રવાસનકાલાત્ ખ્રીષ્ટસ્ય કાલં યાવત્ ચતુર્દશપુરુષા ભવન્તિ|
- XVIII યીશુખ્રીષ્ટસ્ય જન્મ કથ્યતે| મરિયમ્ નામિકા કન્યા યૂષકે વાગ્દત્તાસીત્, તદા તયો: સજ્ઞમાત્ પ્રાક્ સા કન્યા પવિત્રેણાત્મના ગર્ભવતી બભૂવ|
- XIX તત્ર તસ્યા: પતિ યૂષક્ સૌજન્યાત્ તસ્યા: કલજ્ઞ પ્રકાશયિતુમ્ અનિચ્છન્ ગોપનેને તાં પારિત્યક્તું મનશ્ચકે|
- XX સ તથૈવ ભાવયતિ, તદાનીં પરમેશ્વરસ્ય દૂત: સ્વપ્ને તં દર્શનં દત્વા વ્યાજહાર, હે દાયૂદ્: સન્તાન યૂષક્ ત્વં નિજાં જાયાં મરિયમમ્ આદાતું મા ભૈષી:|
- XXI યતસ્તસ્યા ગર્ભ: પવિત્રાદાત્મનોડભવત્, સા ચ પુત્રં પ્રસવિષ્યતે, તદા ત્વં તસ્ય નામ યીશુમ્ (અર્થાત્ ત્રાતારં) કરીષ્યસે, યસ્માત્ સ નિજમનુજાન્ તેષાં કલુષેભ્ય ઉદ્ધરિષ્યતિ|
- XXII ઇત્યં સતિ, પશ્ય ગર્ભવતી કન્યા તનયં પ્રસવિષ્યતે| ઇમ્માનુયેલ્ તદીયઞ્ચ નામધેયં ભવિષ્યતિ|| ઇમ્માનુયેલ્ અસ્માકં સજ્ઞીશ્વરઇત્યર્થ:|
- XXIII ઇતિ યદ્ વચનં પુર્વ ભવિષ્યદ્કત્રા ઈશ્વર: કથાયમાસ, તત્ તદાનીં સિદ્ધમભવત્|
- XXIV અનન્તરં યૂષક્ નિદ્રાતો જાગરિત ઉત્થાય પરમેશ્વરીયદૂતસ્ય નિદેશાનુસારેણ નિજાં જાયાં જગ્રાહ,
- XXV કિન્તુ યાવત્ સા નિજં પ્રથમસુતં ચ સુષુવે, તાવત્ તાં નોપાગચ્છત્, તત: સુતસ્ય નામ યીશું ચકે|

II

- I અનન્તરં હેરોદ્ સંજકે રાજિ રાજ્યં શાસતિ યિહૂદીયદેશસ્ય બૈત્લેહમિ નગરે યીશૌ જાતવતિ ચ, કતિપયા જ્યોતિર્વુદ્: પૂર્વસ્યા દિશો યિરૂશાલમ્નગરં સમેત્ય કથયમાસુ:;
- II યો યિહૂદીયાનાં રાજા જાતવાન્, સ કુત્રાસ્તે? વયં પૂર્વસ્યાં દિશિ તિષ્ઠન્તસ્તદીયાં તારકામ્ અપશ્યામ તસ્માત્ તં પ્રણાન્તુમ્ અગમામ|
- III તદા હેરોદ્ રાજા કથામેતાં નિશમ્ય યિરૂશાલમ્નગરસ્થિતૈ: સર્વમાનવૈ: સાર્દ્ધમ્ ઉદ્ધિજ્ય
- IV સર્વાન્ પ્રધાનયાજકાન્ અધ્યાપકાંશ્ચ સમાહૂયાનીય પપ્રચ્છ, ખ્રીષ્ટ: કુત્ર જનિષ્યતે?
- V તદા તે કથયામાસુ:; યિહૂદીયદેશસ્ય બૈત્લેહમિ નગરે, યતો ભવિષ્યદ્વાદિના ઇત્યં લિખિતમાસ્તે,

VI सर्वाभ्यो राजधानीभ्यो यिहूदीयस्य नीवृतः। छे यीहूदीयदेशस्ये भैत्लेहम् त्वं न यावरा। एसायेलीयलोकान् मे यतो यः पालयिष्यति। तादृगेको मडाराजस्त्वन्मध्य उद्भविष्यती॥

VII तदानीं छेरोद् राजा तान् ज्योतिर्विदो गोपनम् आहूय सा तारका कदा दृष्टाभवत्, तद् विनिश्चयामास।

VIII अपरं तान् भैत्लेहम् प्रडीत्य गदितवान्, यूयं यात, यत्नात् तं शिशुम् अन्विष्य तद्देशे प्राप्ते मह्यं वार्तां दास्यथ, ततो मयापि गत्वा स प्रार्थस्यते।

IX तदानीं राजा अतादृशीम् आज्ञां प्राप्य ते प्रतस्थिरे, ततः पूर्वस्यां दिशि स्थितैस्तै र्या तारका दृष्टा सा तारका तेषामग्रे गत्वा यत्र स्थाने शिशूरास्ते, तस्य स्थानस्योपरि स्थगिता तस्यौ।

X तद् दृष्ट्वा ते मडानन्दिता अबूवुः,

XI ततो गेहमध्य प्रविश्य तस्य मात्रा भरियमा साद्धं तं शिशुं निरीक्ष्य दण्डवद् भूत्वा प्रणोमुः, अपरं स्वेषां धनसम्पत्तिं मोययित्वा सुवर्णं कुन्दुरं गन्धरमञ्च तस्मै दर्शनीयं दत्तवन्तः।

XII पश्चाद् छेरोद् राजस्य समीपं पुनरपि गन्तुं स्वप्न ईश्वरेण निषिद्धाः सन्तो ऽन्येन पथा ते निजदेशं प्रति प्रतस्थिरे।

XIII अनन्तरं तेषु गतवत्सु परमेश्वरस्य दूतो यूषङ्क स्वप्ने दर्शनं दत्त्वा जगाद, त्वम् उत्थाय शिशुं तन्मातरञ्च गृहीत्वा मिसर्देशं पलायस्व, अपरं यावदहं तुभ्यं वार्तां न कथयिष्यामि, तावत् तत्रैव निवस, यतो राजा छेरोद् शिशुं नाशयितुं मृगयिष्यते।

XIV तदानीं यूषङ्क उत्थाय रजन्त्यां शिशुं तन्मातरञ्च गृहीत्वा मिसर्देशं प्रति प्रतस्थे,

XV गत्वा य छेरोदो नृपते र्भरणपर्यन्तं तत्र देशे न्युवास, तेन मिसर्देशादहं पुत्रं स्वकीयं समुपाहूयम्। यदेतद्भयनम् ईश्वरेण भविष्यद्वादिना कथितं तत् सङ्कलमभूत्।

XVI अनन्तरं छेरोद् ज्योतिर्विद्विरात्मानं प्रवञ्चितं विज्ञाय भृशं युकोपः; अपरं ज्योतिर्विद्विभ्यस्तेन विनिश्चितं यद् द्विनं तद्दिनाद् गाणयित्वा द्वितीयवत्सरं प्रविष्टा यावन्तो बालका अस्मिन् भैत्लेहम्नगरे तत्सीममध्ये यासन्, लोकान् प्रडित्य तान् सर्वान् घातयामास।

XVII अतः अनेकस्य विलापस्य निनादः कन्दनस्य य। शोकेन कृतशब्दश्च रामायां संनिशम्यते। स्वबालगाणहतेर्वे राडेल् नारी तु रोदिनी। न मन्यते प्रबोधन्तु यतस्ते नैव मन्ति छि॥

XVIII यदेतद् वयनं यिरीमियनामकभविष्यद्वादिना कथितं तत् तदानीं सङ्कलम् अभूत्।

XIX तदनन्तरं छेरेदि राजनि मृते परमेश्वरस्य दूतो मिसर्देशे स्वप्ने दर्शनं दत्त्वा यूषङ्क कथितवान्।

XX त्वम् उत्थाय शिशुं तन्मातरञ्च गृहीत्वा पुनरपीसायेलो देशं याही, ये जनाः शिशुं नाशयितुम् अमृगयन्त, ते मृतवन्तः।

XXI तदानीं स उत्थाय शिशुं तन्मातरञ्च गृह्णन् एसायेल्देशम् आजगाम।

XXII किन्तु यिहूदीयदेशे अर्भिलायनाम राजकुमारो निजपितु र्छेरोदः पदं प्राप्य राजत्वं करोतीति निशम्य तत् स्थानं यातुं शङ्कितवान्, पश्चात् स्वप्न ईश्वरात् प्रबोधं प्राप्य गालील्देशस्य प्रदेशैकं प्रस्थाप्य नासरन्नाम नगरं गत्वा तत्र न्युषितवान्,

XXIII तेन तं नासरतीयं कथयिष्यन्ति, यदेतद्वाक्यं भविष्यद्वादिभिरुक्तं तत् सङ्कलमभवत्।

III

I तदानीं योहन्नामा मञ्जयिता यिहूदीयदेशस्य प्रान्तरम् उपस्थाय प्रचारयन् कथयामास,

II मनांसि परावर्त्तयत, स्वर्गीयराजत्वं समीपमागतम्।

III परमेशस्य पन्थानं परिष्कुरुत सर्वतः। तस्य राजपथांश्चैव समीकुरुत सर्वथा। एत्येतत् प्रान्तरे वाक्यं वदतः कस्यचिद् रवः॥

IV अेतद्भयनं यिशयियभविष्यद्वादिना योहनमुद्दिश्य भाषितम्। योहनो वसनं मडाङ्गरोमञ्च तस्य कटौ यर्मकटिबन्धनं; स य शूककीटान् मधु य भुक्तवान्।

V तदानीं यिर्शाालमनगरनिवासिनः सर्वे यिहूदिदेशीया यर्दन्तटिन्या उभयतटस्थाश्च मानवा बडिरागत्य तस्य समीपे

VI स्वीयं स्वीयं दुरितम् अङ्गीकृत्य तस्यां यर्दनि तेन मञ्जिता अबूवुः।

VII अपरं बहून् इरिशिनः सिद्धूकिनश्च मनुजान् मङ्कुं स्वसमीपम् आगच्छतो विलोक्य स तान् अभिदधौ, रे रे भुजगवंशा आगामीनः कोपात् पलायितुं युष्मान् कश्चेतितवान्?

VIII मनःपरावर्त्तनस्य समुचितं इलं इलत।

IX किन्त्वस्माकं तात एब्राहीम् अस्तीति स्वेषु मनःसु यीन्तयन्तो मा व्याहरत। यतो युष्मान् अहं वदामि, ईश्वर अतेभ्यः पाषाणोभ्य एब्राहीमः सन्तानान् उत्पादयितुं शक्नोति।

X અપરં પાદપાનાં મૂલે કુઠાર ઇદાનીમપિ લગન્ આસ્તે, તસ્માદ્ યસ્મિન્ પાદપે ઉત્તમં ફલં ન ભવતિ, સ કૃત્તો મધ્યેડચિં નિક્ષેપ્સ્યતે|

XI અપરમ્ અહં મનઃપરાવર્તનસૂચકેન મજ્જનેન યુષ્માન્ મજ્જયામીતિ સત્યં, કિન્તુ મમ પશ્ચાદ્ ય આગચ્છતિ, સ મત્તોપિ મહાન્, અહં તદીયોપાનહૌ વોદ્મપિ નહિ યોગ્યોસ્મિ, સ યુષ્માન્ વહ્નિરૂપે પવિત્ર આત્મનિ સંમજ્જયિષ્યતિ|

XII તસ્ય કારે સૂર્ય આસ્તે, સ સ્વીયશસ્યાનિ સમ્યક્ પ્રસ્ફોટ્ય નિજાન્ સકલગોધૂમાન્ સંગૃહ્ય ભાણડાગારે સ્થાપયિષ્યતિ, કિન્તુ સર્વાણિ વુષાણ્યનિર્વાણવહ્નિના દાહયિષ્યતિ|

XIII અનન્તરં યીશુ ચોહના મજ્જિજતો ભવિતું ગાલીલ્પ્રદેશાદ્ યદ્દનિ તસ્ય સમીપમ્ આજગામ|

XIV કિન્તુ ચોહન્ તં નિષિધ્ય બભાષે, ત્વં કિં મમ સમીપમ્ આગચ્છસિ? વરં ત્વયા મજ્જનં મમ પ્રયોજનમ્ આસ્તે|

XV તદાનીં યીશુઃ પ્રત્યવોચત્; ઇદાનીમ્ અનુમન્યસ્વ, યત ઇત્યં સર્વધર્મસાધનમ્ અસ્માકં કર્તવ્યં, તતઃ સોડન્વમન્યત|

XVI અનન્તરં યીશુરમ્મસિ મજ્જિજતુઃ સન્ તત્ક્ષણાત્ તોયમધ્યાદ્ ઉત્થાય જગામ, તદા જીમૂતદ્વારે મુક્તે જાતે, સ ઈશ્વરસ્યાત્માનં કપોતવદ્ અવરુહ્ય સ્વોપચ્યાગચ્છન્તં વીક્ષાઞ્ચક્રે|

XVII અપરમ્ એષ મમ પ્રિયઃ પુત્ર એતસ્મિન્નેવ મમ મહાસન્તોષ એતાદૃશી વ્યોમજા વાગ્ બભૂવ|

IV

I તતઃ પરં યીશુઃ પ્રતારકેણ પરીક્ષિતો ભવિતુમ્ આત્મના પ્રાન્તરમ્ આકૃષ્ટઃ

II સન્ યત્વારિશદહોરાત્રાન્ અનાહારસ્તિષ્ઠન્ ક્ષુધિતો બભૂવ|

III તદાનીં પરીક્ષિતા તત્સમીપમ્ આગત્ય વ્યાહતવાન્, યદિ ત્વમીશ્વરાત્મજો ભવેસ્તર્હ્યાજ્ઞયા પાષાણાનેતાન્ પૂપાન્ વિધેહિ|

IV તતઃ સ પ્રત્યબ્રવીત્, ઇત્યં લિખિતમાસ્તે, "મનુજઃ કેવલપૂપેન ન જીવિષ્યતિ, કિન્ત્વીશ્વરસ્ય વદનાદ્ યાનિ યાનિ વયાંસિ નિઃસરન્તિ તૈરેવ જીવિષ્યતિ| "

V તદા પ્રતારકસ્તં પુણ્યનગરં નીત્વા મન્દિરસ્ય ચૂડોપરિ નિધાય ગદિતવાન્,

VI ત્વં યદિશ્વરસ્ય તનયો ભવેસ્તર્હીતોડધઃ પત, યત ઇત્યં લિખિતમાસ્તે, આદેક્ષ્યતિ નિજાન્ દૂતાન્ રક્ષિતું ત્વાં પરમેશ્વરઃ| યથા સર્વેષુ માર્ગેષુ ત્વદીયચરણદ્વયે| ન લગેત્ પ્રસ્તરાઘાતસ્ત્વાં ઘરિષ્યન્તિ તે કરૈઃ||

VII તદાનીં યીશુસ્તસ્મૈ કથિતવાન્ એતદપિ લિખિતમાસ્તે, "ત્વં નિજપ્રભું પરમેશ્વરં મા પરીક્ષસ્વ| "

VIII અનન્તરં પ્રતારકઃ પુનરપિ તમ્ અત્યુઞ્ચધરાધરોપરિ નીત્વા જગતઃ સકલરાજ્યાનિ તદૈશ્વર્યાણિ ય દર્શયાશ્ચકાર કથયાશ્ચકાર ચ,

IX યદિ ત્વં દણ્ડવદ્ ભવન્ માં પ્રણમેસ્તર્હ્યાહમ્ એતાનિ તુભ્યં પ્રદાસ્યામિ|

X તદાનીં યીશુસ્તમવોચત્, દૂરીભવ પ્રતારક, લિખિતમિદમ્ આસ્તે, "ત્વયા નિજઃ પ્રભુઃ પરમેશ્વરઃ પ્રણમ્યઃ કેવલઃ સ સેવ્યશ્ચ| "

XI તતઃ પ્રતારકેણ સ પર્યત્યાજિ, તદા સ્વર્ગીયદૂતૈરાગત્ય સ સિષેવે|

XII તદનન્તરં ચોહન્ કારાયાં બબન્ધે, તદ્વાર્તાં નિશમ્ય યીશુના ગાલીલ્ પ્રાસ્થીયત|

XIII તતઃ પરં સ નાસરન્નગરં વિહાય જલધેસ્તટે સિબૂલૂન્નપ્તાલી એતયોરુવભયોઃ પ્રદેશયોઃ સીમ્નોર્મધ્યવર્તી યઃ કફર્નાહૂમ્ તન્નગરમ્ ઇત્વા ન્યવસત્|

XIV તસ્માત્, અન્યાદેશીયગાલીલિ યદ્દન્પારેડબ્ધિરોધસિ| નપ્તાલિસિબૂલૂન્દેશૌ યત્ર સ્થાને સ્થિતૌ પુરા|

XV તત્રત્યા મનુજા યે યે પર્યભ્રામ્યન્ તમિસ્રકે| તૈર્જનૈર્બૃહદાલોકઃ પરિદર્શિષ્યતે તદા| અવસન્ યે જના દેશે મૃત્યુચ્છાયાસ્વરૂપકે| તેષામુપરિ લોકાનામાલોકઃ સંપ્રકાશિતઃ||

XVI યદેતદ્વચનં યિશયિયભવિષ્યદ્વાદિના પ્રોક્તં, તત્ તદા સફલમ્ અભૂત|

XVII અનન્તરં યીશુઃ સુસંવાદં પ્રચારયન્ એતાં કથાં કથયિતુમ્ આરેભે, મનાંસિ પરાવર્તયત, સ્વર્ગીયરાજત્વં સવિધમભવત્|

XVIII તતઃ પરં યીશુ ગાલીલો જલધેસ્તટેન ગચ્છન્ ગચ્છન્ આન્દ્રિયસ્તસ્ય ભ્રાતા શિમોન્ અર્થતો યં પિતરં વદન્તિ એતાવુભૌ જલધૌ જાલં ક્ષિપન્તૌ દદર્શ, યતસ્તૌ મીનધારિણાવાસ્તામ્|

XIX તદા સ તાવાહૂય વ્યાજહાર, યુવાં મમ પશ્ચાદ્ આગચ્છતં, યુવામહં મનુજધારિણૌ કરિષ્યામિ|

XX તેનૈવ તૌ જાલં વિહાય તસ્ય પશ્ચાત્ આગચ્છતામ્|

XXI અનન્તરં તસ્માત્ સ્થાનાત્ વ્રજન્ વ્રજન્ સિવદિયસ્ય સુતૌ યાફૂબ્ ચોહન્નામાનો દ્વૌ સહજૌ તાતેન સાહ્યં નૌકોપરિ જાલસ્ય જીર્ણોદ્ધારં કુર્વન્તૌ વીક્ષ્ય તાવાહૂતવાન્|

XXII તત્ક્ષણાત્ તૌ નાવં સ્વતાતઞ્ચ વિહાય તસ્ય પશ્ચાદ્વામિનૌ બભૂવતુઃ|

XXIII अनन्तरं भजनभवने समुपदिशन् राज्यस्य सुसंवाहं प्रचारयन् मनुजानां सर्वप्रकारान् रोगान् सर्वप्रकारपीडाश्च शमयन् यीशुः कृत्स्नं गालील्लेशं भ्रमितुम् आरभत।

XXIV तेन कृत्स्नसुरियादेशस्य मध्यं तस्य यशो व्याप्नोत्, अपरं भूतग्रस्ता अपस्मारगीर्षाः पक्षाघातिप्रभृतयश्च यावन्तो मनुजा नानाविधव्याधिभिः क्लिष्टा आसन्, तेषु सर्वेषु तस्य समीपम् आनीतेषु स तान् स्वस्थान् यकार।

XXV अतेन गालील्-दिकापनि-यिश्शलम्-यिहूदीयदेशेभ्यो यर्दनः पाराञ्च बहवो मनुजास्तस्य पश्चाद् आगच्छन्।

V

I अनन्तरं स जननिवहं निरीक्ष्य भूधरोपरि प्रजित्वा समुपविवेश।

II तदानीं शिष्येषु तस्य समीपमागतेषु तेन तेभ्य एषा कथा कथ्याञ्चक्रे।

III अभिमानहीना जना धन्याः, यतस्ते स्वर्गीयराज्यम् अधिकरिष्यन्ति।

IV पिद्यमाना मनुजा धन्याः, यस्मात् ते सान्त्वनां प्राप्सन्ति।

V नम्रा मानवाश्च धन्याः, यस्मात् ते मेदिनीम् अधिकरिष्यन्ति।

VI धर्माय बुभुक्षिताः तृषार्ताश्च मनुजा धन्याः, यस्मात् ते परितर्ष्यन्ति।

VII कृपालवो मानवा धन्याः, यस्मात् ते कृपां प्राप्सन्ति।

VIII निर्मलहृदया मनुजाश्च धन्याः, यस्मात् त ईश्वरं द्रक्ष्यन्ति।

IX मेलयितारो मानवा धन्याः, यस्मात् त ईश्वरस्य सन्तानत्वेन विष्यास्यन्ति।

X धर्मकारणात् ताडिता मनुजा धन्या, यस्मात् स्वर्गीयराज्ये तेषामधिकरो विद्यते।

XI यदा मनुजा मम नामकृते युष्मान् निन्दन्ति ताडयन्ति मृषा नानादुर्व्याक्यानि वदन्ति य, तदा युयं धन्याः।

XII तदा आनन्दत, तथा भृशं ह्लादध्वञ्च, यतः स्वर्गे भूयांसि इलानि लप्स्यध्वे; ते युष्माकं पुरातनान् भविष्यद्वादिनोऽपि तादृग् अताडयन्।

XIII युयं मेदिन्यां लवणरूपाः, किन्तु यदि लवणस्य लवणत्वम् अपयाति, तर्हि तत् केन प्रकारेण स्वाद्भुयुक्तं भविष्यति? तत् कस्यापि कार्यस्यायोग्यत्वात् केवलं बहिः प्रक्षेप्तुं नराणां पदतलेन दलयितुञ्च योग्यं भवति।

XIV युयं जगति दीप्तिरूपाः, भूधरोपरि स्थितं नगरं गुप्तं भवितुं नहि शक्यति।

XV अपरं मनुजाः प्रदीपान् प्रज्वाल्य द्रोणाधो न स्थापयन्ति, किन्तु दीपाधारोपर्येव स्थापयन्ति, तेन ते दीपा गेडस्थितान् सकलान् प्रकाशयन्ति।

XVI येन मानवा युष्माकं सत्कर्माणि विलोक्य युष्माकं स्वर्गस्थं पितरं धन्यं वदन्ति, तेषां समक्षं युष्माकं दीप्तिस्तादृक् प्रकाशताम्।

XVII अहं व्यवस्थां भविष्यद्वाक्यञ्च लोप्नुम् आगतवान्, एतथं मानुभवत, ते द्वे लोप्नुं नागतवान्, किन्तु सकले कर्तुम् आगतोस्मि।

XVIII अपरं युष्मान् अहं तथ्यं वदामि यावत् व्योममेदिन्यो ध्वंसो न भविष्यति, तावत् सर्वस्मिन् सकले न जाते व्यवस्थाया एका मात्रा बिन्दुरेकोपि वा न लोप्स्यते।

XIX तस्मात् यो जन एतासाम् आज्ञानाम् अतिक्षुद्राम् अकाज्ञामपी लंघते मनुजाञ्च तथैव शिक्षयति, स स्वर्गीयराज्ये सर्वेभ्यः क्षुद्रत्वेन विष्यास्यते, किन्तु यो जनस्तां पालयति, तथैव शिक्षयति य, स स्वर्गीयराज्ये प्रधानत्वेन विष्यास्यते।

XX अपरं युष्मान् अहं वदामि, अध्यापककिंशुशमानवानां धर्मानुष्ठानात् युष्माकं धर्मानुष्ठाने नोत्तमे जाते यूयम् ईश्वरीयराज्यं प्रवेष्टुं न शक्यथ।

XXI अपरञ्च त्वं नरं मा वधीः, यस्मात् यो नरं हन्ति, स विचारसभायां दण्डार्हो भविष्यति, पूर्वकालीनजनेभ्य एति कथितमासीत्, युष्माभिरश्रावि।

XXII किन्त्वहं युष्मान् वदामि, यः कश्चित् कारणं विना निजभ्रात्रे कुप्यति, स विचारसभायां दण्डार्हो भविष्यति; यः कश्चिद्यस्वीयसहजं निबर्होदं वदति, स महासभायां दण्डार्हो भविष्यति; पुनश्च त्वं मूढ एति वाक्यं यदि कश्चित् स्वीयभ्रातरं वक्ति, तर्हि नरकाग्नौ स दण्डार्हो भविष्यति।

XXIII अतो वेधाः समीपं निजनेवेद्ये समानीतेऽपि निजभ्रातरं प्रति कस्माच्चित् कारणात् त्वं यदि दोषी विद्यसे, तदानीं तव तस्य स्मृतिं ज्ञायते य,

XXIV तर्हि तस्या वेधाः समीपे निजनेवेद्यं निधाय तदैव गत्वा पूर्वं तेन साह्यं मिल, पश्चात् आगत्य निजनेवेद्यं निवेद्य।

XXV अन्यञ्च यावत् विवादिना साह्यं वर्त्मनि तिष्ठसि, तावत् तेन साह्यं मेलनं कुरु; नो येत् विवादी विचारयितुः समीपे त्वां समर्पयति विचारयिता य रक्षिणः सन्निधौ समर्पयति तदा त्वं कारायां बध्येथाः।

- XXXVI તર્હિ ત્વામહં તથ્યં બ્રવીમિ, શેષકપર્દકેડપિ ન પરિશોધિતે તસ્માત્ સ્થાનાત્ કદાપિ બહિરાગન્તું ન શક્યસિ|
- XXXVII અપરં ત્વં મા વ્યભિચર, યદેતદ્ વચનં પૂર્વકાલીનલોકેભ્યઃ કથિતમાસીત્, તદ્ યૂયં શ્રુતવન્તઃ;
- XXXVIII કિન્ત્વહં યુષ્માન્ વદામિ, યદિ કશ્ચિત્ કામતઃ કાઞ્ચન યોષિતં પશ્યતિ, તર્હિ સ મનસા તદૈવ વ્યભિચરિતવાન્|
- XXXIX તસ્માત્ તવ દક્ષિણં નેત્રં યદિ ત્વાં બાઘતે, તર્હિ તન્નેત્રમ્ ઉત્પાટ્ય દૂરે નિક્ષિપ, યસ્માત્ તવ સર્વવપુષો નરકે નિક્ષેપાત્ તવૈકાઙ્ગસ્ય નાશો વરં|
- XXX યદ્વા તવ દક્ષિણઃ કરો યદિ ત્વાં બાઘતે, તર્હિ તં કરં છિત્વા દૂરે નિક્ષિપ, યતઃ સર્વવપુષો નરકે નિક્ષેપાત્ એકાઙ્ગસ્ય નાશો વરં|
- XXXI ઉક્તમાસ્તે, યદિ કશ્ચિન્ નિજજાયાં પરિત્યક્તુમ્ ઇચ્છતિ, તર્હિ સ તસ્યૈ ત્યાગપત્રં દદાતુ|
- XXXII કિન્ત્વહં યુષ્માન્ વ્યાહરામિ, વ્યભિચારદોષે ન જાતે યદિ કશ્ચિન્ નિજજાયાં પરિત્યજતિ, તર્હિ સ તાં વ્યભિચારયતિ; યશ્ચ તાં ત્યક્તાં સ્ત્રિયં વિવહતિ, સોપિ વ્યભિચરતિ|
- XXXIII પુનશ્ચ ત્વં મૃષા શપથમ્ ન કુર્વન્ ઇશ્વરાય નિજશપથં પાલય, પૂર્વકાલીનલોકેભ્યો યૈષા કથા કથિતા, તામપિ યૂયં શ્રુતવન્તઃ|
- XXXIV કિન્ત્વહં યુષ્માન્ વદામિ, કમપિ શપથં મા કાર્ષ્ટ, અર્થતઃ સ્વર્ગનામ્ના ન, યતઃ સ ઇશ્વરસ્ય સિંહાસનં;
- XXXV પૃથિવ્યા નામ્નાપિ ન, યતઃ સા તસ્ય પાદપીઠં; ચિરશાલમો નામ્નાપિ ન, યતઃ સા મહારાજસ્ય પુરી;
- XXXVI નિજશિરોનામ્નાપિ ન, યસ્માત્ તસ્યૈકં કચમપિ સિતમ્ અસિતં વા કર્તું ત્વયા ન શક્યતે|
- XXXVII અપરં યૂયં સંલાપસમયે કેવલં ભવતીતિ ન ભવતીતિ ચ વદત યત ઇતોડધિકં યત્ તત્ પાપાત્મનો જાયતે|
- XXXVIII અપરં લોચનસ્ય વિનિમયેન લોચનં દન્તસ્ય વિનિમયેન દન્તઃ પૂર્વકતમિદં વચનઞ્ચ યુષ્માભિરશ્રૂયત|
- XXXIX કિન્ત્વહં યુષ્માન્ વદામિ યૂયં હિંસકં નરં મા વ્યાઘાતયત| કિન્તુ કેનચિત્ તવ દક્ષિણકપોલે ચપેટાઘાતે કૃતે તં પ્રતિ વામં કપોલઞ્ચ વ્યાઘોટય|
- XL અપરં કેનચિત્ ત્વયા સાધર્દ વિવાદં કૃત્વા તવ પરિધેયવસને જિઘૃતિતે તસ્માયુત્તરીયવસનમપિ દેહિ|
- XLI યદિ કશ્ચિત્ ત્વાં કોશમેકં નચનાર્થ અન્યાયતો ધરતિ, તદા તેન સાધર્દ કોશદ્વયં યાહિ|
- XLII યશ્ચ માનવસ્ત્વાં યાયતે, તસ્મૈ દેહિ, યદિ કશ્ચિત્ તુભ્યં ધારયિતુમ્ ઇચ્છતિ, તર્હિ તં પ્રતિ પરાંમુખો મા ભૂઃ|
- XLIII નિજસમીપવસિનિ પ્રેમ કુરુ, કિન્તુ શત્રું પ્રતિ દ્વેષ કુરુ, યદેતત્ પુરોક્તં વચનં એતદપિ યૂયં શ્રુતવન્તઃ|
- XLIV કિન્ત્વહં યુષ્માન્ વદામિ, યૂયં રિપુવ્વપિ પ્રેમ કુરુત, યે ચ યુષ્માન્ શપન્તે, તાન, આશિષં વદત, યે ચ યુષ્માન્ ઋતીયન્તે, તેષાં મજ્જલં કુરુત, યે ચ યુષ્માન્ નિન્દન્તિ, તાડયન્તિ ચ, તેષાં કૃતે પ્રાર્થયધ્વં|
- XLV તત્ર યઃ સતામસતાઓપરિ પ્રભાકરમ્ ઉદાયયતિ, તથા ધાર્મિકાનામધાર્મિકાનાઓપરિ નીરં વર્ષયતિ તાદૃશો યો યુષ્માકં સ્વર્ગસ્થઃ પિતા, યૂયં તસ્યૈવ સન્તાના ભવિષ્યથ|
- XLVI યે યુષ્માસુ પ્રેમ કુર્વન્તિ, યૂયં યદિ કેવલં તેવ્વેવ પ્રેમ કુરુથ, તર્હિ યુષ્માકં કિં ફલં ભવિષ્યતિ? યાદાલા અપિ તાદૃશં કિં ન કુર્વન્તિ?
- XLVII અપરં યૂયં યદિ કેવલં સ્વીયભ્રાતૃત્વેન નમત, તર્હિ કિં મહત્ કર્મ કુરુથ? યાદાલા અપિ તાદૃશં કિં ન કુર્વન્તિ?
- XLVIII તસ્માત્ યુષ્માકં સ્વર્ગસ્થઃ પિતા યથા પૂર્ણો ભવતિ, યૂયમપિ તાદૃશા ભવત|

VI

- I સાવધાના ભવત, મનુજાન્ દર્શયિતું તેષાં ગોચરે ધર્મકર્મ મા કુરુત, તથા કૃતે યુષ્માકં સ્વર્ગસ્થપિતુઃ સકાશાત્ કિઞ્ચન ફલં ન પ્રાપ્સ્યથ|
- II ત્વં યદા દદાસિ તદા કપટિનો જના યથા મનુજેભ્યઃ પ્રશંસાં પ્રાપ્તું ભજનભવને રાજમાર્ગે ચ તૂરીં વાદ્યન્તિ, તથા મા કુરિ, અહં તુભ્યં યથાર્થ કથયામિ, તે સ્વકાયં ફલમ્ અલભન્ત|
- III કિન્તુ ત્વં યદા દદાસિ, તદા નિજદક્ષિણકરો યત્ કરોતિ, તદ્ વામકરં મા જ્ઞાપય|
- IV તેન તવ દાનં ગુપ્તં ભવિષ્યતિ યસ્તુ તવ પિતા ગુપ્તદર્શી, સ પ્રકાશ્ય તુભ્યં ફલં દાસ્યતિ|
- V અપરં યદા પ્રાર્થયસે, તદા કપટિનઇવ મા કુરુ, યસ્માત્ તે ભજનભવને રાજમાર્ગસ્ય કોણે તિષ્ઠન્તો લોકાન્ દર્શયન્તઃ પ્રાર્થયિતું પ્રીયન્તે; અહં યુષ્માન્ તથ્યં વદામિ, તે સ્વકીયફલં પ્રાપ્નુવન્|
- VI તસ્માત્ પ્રાર્થનાકાલે અન્તરાગારં પ્રવિશ્ય દ્વારં રુદ્ધ્વા ગુપ્તં પશ્યતસ્તવ પિતુઃ સમીપે પ્રાર્થયસ્વ; તેન તવ યઃ પિતા ગુપ્તદર્શી, સ પ્રકાશ્ય તુભ્યં ફલં દાસ્યતિ|
- VII અપરં પ્રાર્થનાકાલે દેવપૂજકાઇવ મુઘા પુનરુક્તિં મા કુરુ, યસ્માત્ તે બોધન્તે, બહુવારં કથાયાં કથિતાયાં તેષાં પ્રાર્થના ગ્રાહિષ્યતે|

- VIII યૂયં તેષામિવ મા કુરુત, યસ્માત્ યુષ્માકં યદ્ યત્ પ્રયોજનં યાચનાતઃ પ્રાગેવ યુષ્માકં પિતા તત્ જાનાતિ|
- IX અતએવ યૂયમ ઈદ્દક્ પ્રાર્થયધ્વં, હે અસ્માકં સ્વર્ગસ્થપિતઃ, તવ નામ પૂજ્યં ભવતુ|
- X તવ રાજત્વં ભવતુ; તવેચ્છા સ્વર્ગે યથા તથૈવ મેદિન્યામપિ સફલા ભવતુ|
- XI અસ્માકં પ્રયોજનીયમ્ આહારમ્ અદ્ય દેહિ|
- XII વયં યથા નિજાપરાધિનઃ ક્ષમામહે, તથૈવાસ્માકમ્ અપરાધાન્ ક્ષમસ્વ|
- XIII અસ્માન્ પરીક્ષાં માનય, કિન્તુ પાપાત્મનો રક્ષ; રાજત્વં ગૌરવં પરાક્રમઃ એતે સર્વે સર્વદા તવ; તથાસ્તુ|
- XIV યદિ યૂયમ્ અન્યેષામ્ અપરાધાન્ ક્ષમધ્વે તર્હિ યુષ્માકં સ્વર્ગસ્થપિતાપિ યુષ્માન્ ક્ષમિષ્યતે;
- XV કિન્તુ યદિ યૂયમ્ અન્યેષામ્ અપરાધાન્ ન ક્ષમધ્વે, તર્હિ યુષ્માકં જનકોપિ યુષ્માકમ્ અપરાધાન્ ન ક્ષમિષ્યતે|
- XVI અપરમ્ ઉપવાસકાલે કપટિનો જના માનુષાન્ ઉપવાસં જ્ઞાપયિતું સ્વેષાં વદનાનિ મ્લાનાનિ કુર્વન્તિ, યૂયં તદૈવ વિષણવદના મા ભવતઃ; અહં યુષ્માન્ તથ્યં વદામિ તે સ્વકીયફલમ્ અલભન્ત|
- XVII યદા ત્વમ્ ઉપવસસિ, તદા યથા લોકૈસ્ત્વં ઉપવાસીવ ન દૃશ્યસે, કિન્તુ તવ યોડગોચરઃ પિતા તેનૈવ દૃશ્યસે, તત્કૃતે નિજશિરસિ તૈલં મર્દય વદનઞ્ચ પ્રક્ષાલય;
- XVIII તેન તવ યઃ પિતા ગુપ્તદર્શી સ પ્રકાશ્ય તુભ્યં ફલં દાસ્યતિ|
- XIX અપરં યત્ર સ્થાને કીટાઃ કલફ્કાશ્ચ ક્ષયં નયન્તિ, ચૌરાશ્ચ સન્ધિં કર્તયિત્વા ચોરયિતું શક્યુવન્તિ, તાદૃશ્યાં મેદિન્યાં સ્વાર્થં ધનં મા સંચિનુત|
- XX કિન્તુ યત્ર સ્થાને કીટાઃ કલફ્કાશ્ચ ક્ષયં ન નયન્તિ, ચૌરાશ્ચ સન્ધિં કર્તયિત્વા ચોરયિતું ન શક્યુવન્તિ, તાદૃશે સ્વર્ગે ધનં સચ્ચિનુત|
- XXI યસ્માત્ યત્ર સ્થાને યુષ્માકં ધનં તત્રૈવ ખાને યુષ્માકં મનાંસિ|
- XXII લોચનં દેહસ્ય પ્રદીપકં, તસ્માત્ યદિ તવ લોચનં પ્રસન્નં ભવતિ, તર્હિ તવ કૃત્સ્નં વપુ દીપ્તિયુક્તં ભવિષ્યતિ|
- XXIII કિન્તુ લોચનેડપ્રસન્ને તવ કૃત્સ્નં વપુઃ તમિસ્રયુક્તં ભવિષ્યતિ| અતએવ યા દીપ્તિસ્ત્વયિ વિદ્યતે, સા યદિ તમિસ્રયુક્તા ભવતિ, તર્હિ તત્ તમિસ્રં કિયન્ મહત્|
- XXIV કોપિ મનુજો દ્વૌ પ્રભૂ સેવિતું ન શકનોતિ, યસ્માદ્ એકં સંમન્ય તદન્યં ન સમ્મન્યતે, યદ્વા એકત્ર મનો નિધાય તદન્યમ્ અવમન્યતે; તથા યૂયમપીશ્વરં લક્ષ્મીઞ્ચેત્યુભે સેવિતું ન શક્યુથ|
- XXV અપરમ્ અહં યુષ્મભ્યં તથ્યં કથયામિ, કિં ભક્ષિષ્યામઃ? કિં પાસ્યામઃ? ઇતિ પ્રાણધારણાય મા ચિન્તયત; કિં પરિધાસ્યામઃ? ઇતિ કાયરક્ષણાય ન ચિન્તયત; ભક્ષ્યાત્ પ્રાણા વસનાઞ્ચ વપૂંષિ કિં શ્રેષ્ઠાણિ ન હિ?
- XXVI વિહાયસો વિહફ્કમાન્ વિલોકયત; તૈ નોંધ્યતે ન કૃત્યતે ભાણડાગારે ન સઞ્ચીયતેડપિ; તથાપિ યુષ્માકં સ્વર્ગસ્થઃ પિતા તેભ્ય આહારં વિતરતિ|
- XXVII યૂયં તેભ્યઃ કિં શ્રેષ્ઠા ન ભવથ? યુષ્માકં કશ્ચિત્ મનુજઃ ચિન્તયન્ નિજાયુષઃ ક્ષણમપિ વર્દ્ધયિતું શકનોતિ?
- XXVIII અપરં વસનાય કુતશ્ચિન્તયત? ક્ષેત્રોત્પન્નાનિ પુષ્પાણિ કથં વર્દ્ધન્તે તદાલોચયત| તાનિ તન્તૂન્ નોત્પાદ્યન્તિ કિમપિ કાર્યં ન કુર્વન્તિ;
- XXIX તથાપ્યહં યુષ્માન્ વદામિ, સુલેમાન્ તાદૃગ્ ઐશ્વર્યવાનપિ તત્પુષ્પમિવ વિભૂષિતો નાસીત્|
- XXX તસ્માત્ ક્ષધ વિદ્યમાનં શ્વઃ યુલ્લ્યાં નિક્ષેપ્યતે તાદૃશં યત્ ક્ષેત્રસ્થિતં કુસુમં તત્ યદીશ્વર ઇત્યં બિભૂષયતિ, તર્હિ હે સ્તોકપ્રત્યયિનો યુષ્માન્ કિં ન પરિધાપયિષ્યતિ?
- XXXI તસ્માત્ અસ્માભિઃ કિમત્સ્યતે? કિન્તુ પાયિષ્યતે? કિં વા પરિધાયિષ્યતે, ઇતિ ન ચિન્તયત|
- XXXII યસ્માત્ દેવાર્ચકા અપીતિ ચેષ્ટન્તે; એતેષુ દ્રવ્યેષુ પ્રયોજનમસ્તીતિ યુષ્માકં સ્વર્ગસ્થઃ પિતા જાનાતિ|
- XXXIII અતએવ પ્રથમત ઈશ્વરીયરાજ્યં ધર્મઞ્ચ ચેષ્ટધ્વં, તત એતાનિ વસ્તૂનિ યુષ્મભ્યં પ્રદાયિષ્યન્તે|
- XXXIV શ્વઃ કૃતે મા ચિન્તયત, શ્વએવ સ્વયં સ્વમુદિશ્ય ચિન્તયિષ્યતિ; અદ્યતની યા ચિન્તા સાદ્યકૃતે પ્રચુરતરા|

VII

- I યથા યૂયં દોષીકૃતા ન ભવથ, તત્કૃતેડન્યં દોષિણં મા કુરુત|
- II યતો યાદૃશેન દોષેણ યૂયં પરાન્ દોષિણઃ કુરુથ, તાદૃશેન દોષેણ યૂયમપિ દોષીકૃતા ભવિષ્યથ, અન્યઞ્ચ યેન પરિમાણેન યુષ્માભિઃ પરિમીયતે, તેનૈવ પરિમાણેન યુષ્મકૃતે પરિમાયિષ્યતે|
- III અપરઞ્ચ નિજનયને યા નાસા વિદ્યતે, તામ્ અનાલોચ્ય તવ સહજસ્ય લોચને યત્ તૃણમ્ આસ્તે, તદેવ કુતો વીક્ષસે?
- IV તવ નિજલોચને નાસાયાં વિદ્યમાનાયાં, હે ભ્રાતઃ, તવ નયનાત્ તૃણં બહિષ્યર્તુ અનુજાનીહિ, કથામેતાં નિજસહજાય કથં કથયિતું શક્યોષિ?

- V હે કપટિન્, આદૌ નિજનયનાત્ નાસાં બહિષ્કુરુ તતો નિજદૃષ્ટૌ સુપ્રસન્નાયાં તવ ભ્રાતૃ લૌચનાત્ તૃણં બહિષ્કર્તુ શક્ષ્યસિ|
- VI અન્યઞ્ચ સારમેયેભ્યઃ પવિત્રવસ્તુનિ મા વિતરત, વરાહાણાં સમક્ષઞ્ચ મુક્તા મા નિક્ષિપત; નિક્ષેપણાત્ તે તાઃ સર્વાઃ પદૈ દલયિષ્યન્તિ, પરાવૃત્ય યુષ્માનપિ વિદારયિષ્યન્તિ|
- VII યાયધ્વં તતો યુષ્મભ્યં દાયિષ્યતે; મૃગયધ્વં તત ઉદ્દેશં લપ્સ્યધ્વે; દ્વારમ્ આહત, તતો યુષ્મત્કૃતે મુક્તં ભવિષ્યતિ|
- VIII યસ્માદ્ યેન યાચ્યતે, તેન લભ્યતે; યેન મૃગ્યતે તેનોદ્દેશઃ પ્રાપ્યતે; યેન ચ દ્વારમ્ આહન્યતે, તત્કૃતે દ્વારં મોચ્યતે|
- IX આત્મજેન પૂપે પ્રાર્થિતે તસ્મૈ પાષાણં વિશ્રાણયતિ,
- X મીને યાયિતે ચ તસ્મૈ ભુજગં વિતરતિ, એતાદૃશઃ પિતા યુષ્માકં મધ્યે ક આસ્તે?
- XI તસ્માદ્ યૂયમ્ અભદ્રાઃ સન્તોડપિ યદિ નિજબાલકેભ્ય ઉત્તમં દ્રવ્યં દાતું જાનીથ, તર્હિ યુષ્માકં સ્વર્ગસ્થઃ પિતા સ્વીયયાચકેભ્યઃ કિમુત્તમાનિ વસ્તુનિ ન દાસ્યતિ?
- XII યુષ્માન્ પ્રતીતરેષાં યાદૃશો વ્યવહારો યુષ્માકં પ્રિયઃ, યૂયં તાન્ પ્રતિ તાદૃશાનેવ વ્યવહારાન્ વિધત્ત; યસ્માદ્ વ્યવસ્થાભવિષ્યદ્વાદિનાં વચનાનામ્ ઇતિ સારમ્|
- XIII સઙ્કીર્ણદ્વારેણ પ્રવિશત; યતો નરકગમનાય યદ્ દ્વારં તદ્ વિસ્તીર્ણં યચ્ચ વર્ત્મ તદ્ બૃહત્ તેન બહવઃ પ્રવિશન્તિ|
- XIV અપરં સ્વર્ગગમનાય યદ્ દ્વારં તત્ કીદૃક્ સંકીર્ણં| યચ્ચ વર્ત્મ તત્ કીદૃગ્ દુર્ગમમ્| તદુદ્દેષ્ટારઃ કિયન્તોડલ્પાઃ|
- XV અપરઞ્ચ યે જના મેષવેશેન યુષ્માકં સમીપમ્ આગચ્છન્તિ, કિન્ત્વન્તર્દુરન્તા વૃકા એતાદૃશેભ્યો ભવિષ્યદ્વાદિભ્યઃ સાવધાના ભવત, યૂયં ફલેન તાન્ પરિચેતું શક્નુથ|
- XVI મનુજાઃ કિં કણ્ટકિનો વૃક્ષાદ્ દ્રાક્ષાફલાનિ શૃગાલકોલિતશ્ચ ઉડુમ્બરફલાનિ શાતયન્તિ?
- XVII તદ્દદ્ ઉત્તમ એવ પાદપ ઉત્તમફલાનિ જનયતિ, અધમપાદપએવાધમફલાનિ જનયતિ|
- XVIII કિન્તૂત્તમપાદપઃ કદાપ્યધમફલાનિ જનયિતું ન શક્નોતિ, તથાધમોપિ પાદપ ઉત્તમફલાનિ જનયિતું ન શક્નોતિ|
- XIX અપરં યે યે પાદપા અધમફલાનિ જનયન્તિ, તે કૃતા વહ્નૌ ક્ષિપ્યન્તે|
- XX અતએવ યૂયં ફલેન તાન્ પરિચેષ્યથ|
- XXI યે જના માં પ્રભું વદન્તિ, તે સર્વે સ્વર્ગરાજ્યં પ્રવેક્ષ્યન્તિ તન્ન, કિન્તુ યો માનવો મમ સ્વર્ગસ્થસ્ય પિતુરિષ્ટં કર્મ કરોતિ સ એવ પ્રવેક્ષ્યતિ|
- XXII તદ્ દિને બહવો માં વદિષ્યન્તિ, હે પ્રભો હે પ્રભો, તવ નામ્ના કિમસ્મામિ ભવિષ્યદ્વાક્યં ન વ્યાહતં? તવ નામ્ના ભૂતાઃ કિં ન ત્યાજિતાઃ? તવ નામ્ના કિં નાનાદ્ભૂતાનિ કર્મ્માણિ ન કૃતાનિ?
- XXIII તદાહં વદિષ્યામિ, હે કુકર્મ્મકારિણો યુષ્માન્ અહં ન વેદ્મિ, યૂયં મત્સમીપાદ્ દૂરીભવત|
- XXIV યઃ કશ્ચિત્ મમૈતાઃ કથાઃ શ્રુત્વા પાલયતિ, સ પાષાણોપરિ ગૃહનિર્માત્રા જ્ઞાનિના સહ મયોપમીયતે|
- XXV યતો વૃષ્ટૌ સત્યામ્ આપ્લાવ આગતે વાયૌ વાતે ચ તેષુ તદ્ગ્રેહં લગ્નેષુ પાષાણોપરિ તસ્ય ભિત્તેસ્તન્ન પતતિ|
- XXVI કિન્તુ યઃ કશ્ચિત્ મમૈતાઃ કથાઃ શ્રુત્વા ન પાલયતિ સ સૈકતે ગેહનિર્માત્રા ડજ્ઞાનિના ઉપમીયતે|
- XXVII યતો જલવૃષ્ટૌ સત્યામ્ આપ્લાવ આગતે પવને વાતે ચ તૈર્ગૃહે સમાઘાતે તત્ પતતિ તત્પતનં મહદ્ ભવતિ|
- XXVIII યીશુનૈતેષુ વાક્યેષુ સમાપિતેષુ માનવાસ્તદીયોપદેશમ્ આશ્ચર્ય્ય મેનિરે|
- XXIX યસ્માત્ સ ઉપાધ્યાયા ઇવ તાન્ નોપદિદેશ કિન્તુ સમર્થપુરુષઇવ સમુપદિદેશ|

VIII

- I યદા સ પર્વતાદ્ અવારોહત્ તદા બહવો માનવાસ્તત્પશ્ચાદ્ વવ્રજુઃ|
- II એકઃ કુષ્ઠવાન્ આગત્ય તં પ્રણમ્ય બભાષે, હે પ્રભો, યદિ ભવાન્ સંમન્યતે, તર્હિ માં નિરામયં કર્તુ શક્નોતિ|
- III તતો યીશુઃ કરં પ્રસાર્ય્ય તસ્યાઙ્ગ્ સ્પૃશન્ વ્યાજહાર, સમ્મન્યેડહં ત્વં નિરામયો ભવ; તેન સ તત્ક્ષણાત્ કુષ્ઠનામોચિ|
- IV તતો યીશુસ્તં જગાદ, અવધેહિ કથામેતાં કશ્ચિદપિ મા બૃહિ, કિન્તુ યાજકસ્ય સન્નિધિં ગત્વા સ્વાત્માનં દર્શય મનુજેભ્યો નિજનિરામયત્વં પ્રમાણયિતું મૂસાનિરૂપિતં દ્રવ્યમ્ ઉત્સૃજ ચ|
- V તદનન્તરં યીશુના કફ્નાહૂન્નામનિ નગરે પ્રવિષ્ટે કશ્ચિત્ શતસેનાપતિસ્તત્સમીપમ્ આગત્ય વિનીય બભાષે,
- VI હે પ્રભો, મદીય એકો દાસઃ પક્ષાઘાતવ્યાધિના ભૃશં વ્યથિતઃ, સતુ શયનીય આસ્તે|
- VII તદાનીં યીશુસ્તસ્મૈ કથિતવાન્, અહં ગત્વા તં નિરામયં કરિષ્યામિ|
- VIII તતઃ સ શતસેનાપતિઃ પ્રત્યવદત્, હે પ્રભો, ભવાન્ યત્ મમ ગેહમધ્યં યાતિ તદ્યોગ્યભાજનં નાહમસ્મિ; વાહ્નાત્રમ્ આદિશતુ, તેનૈવ મમ દાસો નિરામયો ભવિષ્યતિ|

IX યતો મયિ પરનિઘ્નેડપિ મમ નિદેશવશ્યાઃ કતિ કતિ સેનાઃ સન્તિ, તત એકસ્મિન્ યાહીત્યુક્ટે સ યાતિ, તદન્યસ્મિન્ એહીત્યુક્ટે સ આયાતિ, તથા મમ નિજદાસે કમ્મૈતત્ કુર્વિત્યુક્ટે સ તત્ કરોતિ|

X તદાનીં યીશુસ્તસ્યૈતત્ વયો નિશમ્ય વિસ્મયાપન્નોડભૂતઃ; નિજપશ્ચાદ્રામિનો માનવાન્ અવોચ્ય, યુષ્માન્ તથ્યં વચ્મિ, ઇસ્રાયેલીયલોકાનાં મધ્યેડપિ નૈતાદૃશો વિશ્વાસો મયા પ્રાપ્તઃ|

XI અન્યચ્યાહં યુષ્માન્ વદામિ, બહવઃ પૂર્વસ્યાઃ પશ્ચિમાયાશ્ચ દિશ આગત્ય ઇબ્રાહીમા ઇસ્રહાકા યાકૂબા ચ સાકમ્ મિલિત્વા સમુપવેક્ષ્યન્તિ;

XII કિન્તુ યત્ર સ્થાને રોદનદન્તઘર્ષણે ભવતસ્તસ્મિન્ બહિર્ભૂતતમિસ્રે રાજ્યસ્ય સન્તાના નિક્ષેસ્યન્તે|

XIII તતઃ પરં યીશુસ્તં શતસેનાપતિં જગાદ, યાહિ, તવ પ્રતીત્યનુસારતો મજ્જલં ભૂયાત્; તદા તસ્મિન્નેવ દણ્ડે તદીયદાસો નિરામયો બભૂવ|

XIV અનન્તરં યીશુઃ પિતરસ્ય ગેહમુપસ્થાય જવરેણ પીડિતાં શયનીયસ્થિતાં તસ્ય શ્વશ્રૂં વીક્ષાન્નક્રક્રે|

XV તતસ્તેન તસ્યાઃ કરસ્ય સ્પૃષ્ટતવાત્ જવરસ્તાં તત્યાજ, તદા સા સમુત્થાય તાન્ સિષેવે|

XVI અનન્તરં સન્ધ્યાયાં સત્યાં બહુશો ભૂતગ્રસ્તમનુજાન્ તસ્ય સમીપમ્ આનિન્યુઃ સ ચ વાક્યેન ભૂતાન્ ત્યાજયામાસ, સર્વપ્રકારપીડિતજનાંશ્ચ નિરામયાન્ ચકાર;

XVII તસ્માત્, સર્વા દુર્બલતાસ્માકં તેનૈવ પરિધારિતા| અસ્માકં સકલં વ્યાધિં સચેવ સંગૃહીતવાન્| યદેતદ્વચનં યિશયિયભવિષ્યદ્વાદિનોક્તમાસીત્, તત્તદા સફલમભવત્|

XVIII અનન્તરં યીશુશ્ચતુર્દિક્ષુ જનનિવહં વિલોક્ય તટિન્યાઃ પારં યાતું શિષ્યાન્ આદિદેશ|

XIX તદાનીમ્ એક ઉપાધ્યાય આગત્ય કથિતવાન્, હે ગુરો, ભવાન્ યત્ર યાસ્યતિ તત્રાહમપિ ભવતઃ પશ્ચાદ્ યાસ્યામિ|

XX તતો યીશુ જગાદ, ક્રોષ્ટુઃ સ્થાતું સ્થાનં વિદ્યતે, વિહાયસો વિહજ્જમાનાં નીડાનિ ચ સન્તિ; કિન્તુ મનુષ્યપુત્રસ્ય શિરઃ સ્થાપયિતું સ્થાનં ન વિદ્યતે|

XXI અનન્તરમ્ અપર એકઃ શિષ્યસ્તં બભાષે, હે પ્રભો, પ્રથમતો મમ પિતરં શ્મશાને નિઘાતું ગમનાર્થં મામ્ અનુમન્યસ્વ|

XXII તતો યીશુરુક્ટવાન્ મૃતા મૃતાન્ શ્મશાને નિદધતુ, ત્વં મમ પશ્ચાદ્ આગચ્છ|

XXIII અનન્તરં તસ્મિન્ નાવમારૂઢે તસ્ય શિષ્યાસ્તત્પશ્ચાત્ જગ્મુઃ|

XXIV પશ્ચાત્ સાગરસ્ય મધ્યં તેષુ ગતેષુ તાદૃશઃ પ્રબલો ઝગ્ભશનિલ ઉદતિષ્ઠત્, યેન મહાતરજ્ઞ ઉત્થાય તરણિં છાદિતવાન્, કિન્તુ સ નિદ્રિત આસીત્|

XXV તદા શિષ્યા આગત્ય તસ્ય નિદ્રાભજ્ઞં કૃત્વા કથયામાસુઃ, હે પ્રભો, વયં મ્નિયામહે, ભવાન્ અસ્માકં પ્રાણાન્ રક્ષત્|

XXVI તદા સ તાન્ ઉક્ટવાન્, હે અલ્પવિશ્વાસિનો યૂયં કુતો વિભીથ? તતઃ સ ઉત્થાય વાતં સાગરઞ્ચ તર્જયામાસ, તતો નિર્વાતમભવત્|

XXVII અપરં મનુજા વિસ્મયં વિલોક્ય કથયામાસુઃ, અહો વાતસરિત્પતી અસ્ય કિમાજ્ઞાગ્રાહિણૌ? કીદૃશોડયં માનવઃ|

XXVIII અનન્તરં સ પારં ગત્વા ગિદેરીયદેશમ્ ઉપસ્થિતવાન્; તદા દ્વૌ ભૂતગ્રસ્તમનુજૌ શ્મશાનસ્થાનાદ્ બહિર્ભૂત્વા તં સાક્ષાત્ કૃતવન્તૌ, તાવેતાદૃશૌ પ્રયણ્ડાવાસ્તાં યત્ તેન સ્થાનેન કોપિ યાતું નાશકનોત્|

XXIX તાવુચૈઃ કથયામાસતુઃ, હે ઈશ્વરસ્ય સૂનો યીશો, ત્વયા સાકમ્ આવયોઃ કઃ સમ્બન્ધઃ? નિરૂપિતકાલાત્ પ્રાગેવ કિમાવાભ્યાં યાતનાં દાતુમ્ અત્રાગતોસિ?

XXX તદાનીં તાભ્યાં કિચ્છિદ્ દૂરે વરાહાણામ્ એકો મહાવ્રજોડયરત્|

XXXI તતો ભૂતૌ તૌ તસ્યાન્તિકે વિનીય કથયામાસતુઃ, યદાવાં ત્યાજ્યસિ, તર્હિં વરાહાણાં મધ્યેવ્રજમ્ આવાં પ્રેરય|

XXXII તદા યીશુરવદત્ યાતં, અનન્તરં તૌ યદા મનુજૌ વિહાય વરાહાન્ આશ્રિતવન્તૌ, તદા તે સર્વે વરાહા ઉચ્ચસ્થાનાત્ મહાજવેન ધાવન્તઃ સાગરીયતોયે મજ્જન્તો મમ્નુઃ|

XXXIII તતો વરાહરક્ષકાઃ પલાયમાના મધ્યેનગરં તૌ ભૂતગ્રસ્તૌ પ્રતિ યદદ્ અઘટત, તાઃ સર્વવાર્તા અવદન્|

XXXIV તતો નાગરિકાઃ સર્વે મનુજા યીશું સાક્ષાત્ કર્તું બહિરાયાતાઃ તન્ન વિલોક્ય પ્રાર્થયાન્નક્રિરે ભવાન્ અસ્માકં સીમાતો યાતુ|

IX

I અનન્તરં યીશુ નૌકામારુહ્ય પુનઃ પારમાગત્ય નિજગ્રામમ્ આયયૌ|

II તતઃ કતિપયા જના એકં પક્ષાઘાતિનં સ્વટ્ટોપરિ શાયયિત્વા તત્સમીપમ્ આનયન્; તતો યીશુસ્તેષાં પ્રતીતિં વિજ્ઞાય તં પક્ષાઘાતિનં જગાદ, હે પુત્ર, સુસ્થિરો ભવ, તવ કલુષસ્ય મર્ષણં જાતમ્|

III તાં કથાં નિશમ્ય કિચન્ત ઉપાધ્યાયા મનઃસુ ચિન્તિતવન્ત એષ મનુજ ઈશ્વરં નિન્દતિ|

- IV તતઃ સ તેષામ્ એતાદૃશીં ચિન્તાં વિજ્ઞાય કથિતવાન્, યૂયં મનઃસુ કૃત એતાદૃશીં કુચિન્તાં કુરુથ?
- V તવ પાપમર્ષણં જાતં, યદ્વા ત્વમુત્થાય ગચ્છ, દ્વયોરનયો વાક્યયોઃ કિં વાક્યં વક્તું સુગમં?
- VI કિન્તુ મેદિન્યાં કલુષં ક્ષમિતું મનુજસુતસ્ય સામર્થ્યમસ્તીતિ યૂયં યથા જાનીથ, તદર્થં સ તં પક્ષાઘાતિનં ગદિતવાન્, ઉત્તિષ્ઠ, નિજશયનીયં આદાય ગેહં ગચ્છ|
- VII તતઃ સ તત્ક્ષણાદ્ ઉત્થાય નિજગેહં પ્રસ્થિતવાન્|
- VIII માનવા ઇત્યં વિલોક્ય વિસ્મયં મેનિરે, ઈશ્વરેણ માનવાય સામર્થ્યમ્ ઈદૃશં દત્તં ઇતિ કારણાત્ તં ધન્યં બભાષિરે ચ|
- IX અનન્તરં યીશુસ્તત્સ્થાનાદ્ ગચ્છન્ ગચ્છન્ કરસંગ્રહસ્થાને સમુપવિષ્ટં મથિનામાનમ્ એકં મનુજં વિલોક્ય તં બભાષે, મમ પશ્ચાદ્ આગચ્છ, તતઃ સ ઉત્થાય તસ્ય પશ્ચાદ્ વપ્રાજ|
- X તતઃ પરં યીશૌ ગૃહે ભોક્તુમ્ ઉપવિષ્ટે બહવઃ કરસંગ્રાહિણઃ કલુષિણશ્ચ માનવા આગત્ય તેન સાકં તસ્ય શિષ્યૈશ્ચ સાકમ્ ઉપવિવિશુઃ|
- XI ફિરિશિનસ્તદ્ દૃષ્ટ્વા તસ્ય શિષ્યાન્ બભાષિરે, યુષ્માકં ગુરુઃ કિં નિમિત્તં કરસંગ્રાહિભિઃ કલુષિભિશ્ચ સાકં ભુંક્તે?
- XII યીશુસ્તત્ શ્રુત્વા તાન્ પ્રત્યવદત્, નિરામયલોકાનાં ચિકિત્સકેન પ્રયોજનં નાસ્તિ, કિન્તુ સામયલોકાનાં પ્રયોજનમાસ્તે|
- XIII અતો યૂયં યાત્વા વચનસ્યાસ્યાર્થં શિક્ષધ્વમ્, દયાયાં મે યથા પ્રીતિર્ ન તથા યજ્ઞકર્મ્મણિ| યતોડહં ધાર્મિકાન્ આહ્વાતું નાગતોડસ્મિ કિન્તુ મનઃ પરિવર્તયિતું પાપિન આહ્વાતુમ્ આગતોડસ્મિ|
- XIV અનન્તરં યોહનઃ શિષ્યાસ્તસ્ય સમીપમ્ આગત્ય કથયામાસુઃ, ફિરિશિનો વયઞ્ચ પુનઃ પુનરુપવસામઃ, કિન્તુ તવ શિષ્યા નોપવસન્તિ, કુતઃ?
- XV તદા યીશુસ્તાન્ અવોચત્ યાવત્ સખીનાં સંજ્ઞે કન્યાયા વરસ્તિષ્ઠતિ, તાવત્ કિં તે વિલાપં કર્તું શક્લુવન્તિ? કિન્તુ યદા તેષાં સંજ્ઞાદ્ વરં નયન્તિ, તાદૃશઃ સમય આગમિષ્યતિ, તદા તે ઉપવત્સ્યન્તિ|
- XVI પુરાતનવસને કોપિ નવીનવસ્ત્રં ન યોજયતિ, યસ્માત્ તેન યોજિતેન પુરાતનવસનં છિનત્તિ તસ્મિન્નદ્રઞ્ચ બહુકુત્સિતં દૃશ્યતે|
- XVII અન્યઞ્ચ પુરાતનકુત્વાં કોપિ નવાનગોસ્તનીરસં ન નિદધાતિ, યસ્માત્ તથા કૃતે કુતૂર્ વિદીર્યતે તેન ગોસ્તનીરસઃ પતતિ કુતૂર્શ્ચ નશ્યતિ; તસ્માત્ નવીનાયાં કુત્વાં નવીનો ગોસ્તનીરસઃ સ્થાપ્યતે, તેન દ્વયોરવનં ભવતિ|
- XVIII અપરં તેનૈતત્કથાકથનકાલે એકોડધિપતિસ્તં પ્રણમ્ય બભાષે, મમ દુહિતા પ્રાયેણૈતાવત્કાલે મૃતા, તસ્માદ્ ભવાનાગત્ય તસ્યા ગાત્રે હસ્તમર્પયતુ, તેન સા જીવિષ્યતિ|
- XIX તદાનીં યીશુઃ શિષ્યૈઃ સાકમ્ ઉત્થાય તસ્ય પશ્ચાદ્ વપ્રાજ|
- XX ઇત્યનન્તરે દ્વાદશવત્સરાન્ યાવત્ પ્રદરામયેન શીર્ણૈકા નારી તસ્ય પશ્ચાદ્ આગત્ય તસ્ય વસનસ્ય ગ્રન્થિં પસ્પર્શઃ|
- XXI યસ્માત્ મયા કેવલં તસ્ય વસનં સ્પૃષ્ટ્વા સ્વાસ્થ્યં પ્રાપ્સ્યતે, સા નારીતિ મનસિ નિશ્ચિતવતી|
- XXII તતો યીશુર્વદનં પરાવર્ત્ય તાં જગાદ, હે કન્યે, ત્વં સુસ્થિરા ભવ, તવ વિશ્વાસસ્ત્વાં સ્વસ્થામકાર્ષીત્| એતદ્વાક્યે ગદિતએવ સા યોષિત્ સ્વસ્થાભૂત|
- XXIII અપરં યીશુસ્તસ્યાધ્યક્ષસ્ય ગેહં ગત્વા વાદકપ્રભૂતીન્ બહૂન્ લોકાન્ શબ્દાયમાનાન્ વિલોક્ય તાન્ અવદત્,
- XXIV પન્થાનં ત્યજ, કન્યેયં નામ્રિયત નિદ્રિતાસ્તે; કથામેતાં શ્રુત્વા તે તમુપજહસુઃ|
- XXV કિન્તુ સર્વેષુ બહિષ્કૃતેષુ સોડભ્યન્તરં ગત્વા કન્યાયાઃ કરં ધૃતવાન્, તેન સોદતિષ્ઠત્;
- XXVI તતસ્તત્કર્મ્મણો યશઃ કૃત્સ્નં તં દેશં વ્યાપ્તવત્|
- XXVII તતઃ પરં યીશુસ્તસ્માત્ સ્થાનાદ્ યાત્રાં ચકાર; તદા હે દાયૂદઃ સન્તાન, અસ્માન્ દયસ્વ, ઇતિ વદન્તૌ દ્વૌ જનાવન્ધૌ પ્રોચૈરાહૂયન્તૌ તત્પશ્ચાદ્ વપ્રજતુઃ|
- XXVIII તતો યીશૌ ગેહમધ્યં પ્રવિષ્ટં તાવપિ તસ્ય સમીપમ્ ઉપસ્થિતવન્તૌ, તદાનીં સ તૌ પૃષ્ટવાન્ કર્મ્મૈતત્ કર્તું મમ સામર્થ્યમ્ આસ્તે, યુવાં કિમિતિ પ્રતીથઃ? તદા તૌ પ્રત્યૂચતુઃ, સત્યં પ્રભો|
- XXIX તદાનીં સ તયો લૌચનાનિ સ્પૃશન્ બભાષે, યુવયોઃ પ્રતીત્યનુસારાદ્ યુવયો મ્હૂલં ભૂયાત્| તેન તત્ક્ષણાત્ તયો નેત્રાણિ પ્રસન્નાન્યભવન્,
- XXX પશ્ચાદ્ યીશુસ્તૌ દૃઢમાજ્ઞાપ્ય જગાદ, અવધત્તમ્ એતાં કથાં કોપિ મનુજો મ જાનીયાત્|
- XXXI કિન્તુ તૌ પ્રસ્થાય તસ્મિન્ કૃત્સ્ને દેશે તસ્ય કીર્તિં પ્રકાશયામાસતુઃ|
- XXXII અપરં તૌ બહિર્યાત એતસ્મિન્નન્તરે મનુજા એકં ભૂતગ્રસ્તમૂકં તસ્ય સમીપમ્ આનીતવન્તઃ|
- XXXIII તેન ભૂતે ત્યાજિતે સ મૂકઃ કથાં કથયિતું પ્રારભત, તેન જના વિસ્મયં વિજ્ઞાય કથયામાસુઃ, ઇસ્રાયેલો વંશે કદાપિ નેદ્ગદૃશ્યતઃ|
- XXXIV કિન્તુ ફિરિશિનઃ કથયાઞ્ચક્રુઃ ભૂતાધિપતિના સ ભૂતાન્ ત્યાજયતિ|

XXXV તતઃ પરં યીશુસ્તેષાં ભજનભવન ઉપદિશન્ રાજ્યસ્ય સુસંવાદં પ્રચારયન્ લોકાનાં યસ્ય ય આમયો યા ચ પીડાસીત્, તાન્ શમયન્ શમયંશ્ચ સર્વાણિ નગરાણિ ગ્રામાંશ્ચ બભ્રામ|

XXXVI અન્યઞ્ચ મનુજાન્ વ્યાકુલાન્ અરક્ષકભેષાનિવ ય ત્યક્તાન્ નિરીક્ષ્ય તેષુ કારુણિકઃ સન્ શિષ્યાન્ અવદત્,

XXXVII શસ્યાનિ પ્રચુરાણિ સન્તિ, કિન્તુ છેત્તારઃ સ્તોકાઃ|

XXXVIII ક્ષેત્રં પ્રત્યપરાન્ છેદકાન્ પ્રહેતું શસ્યસ્વામિનં પ્રાર્થયધ્વમ્|

X

I અનન્તરં યીશુ દ્વાદશશિષ્યાન્ આહૂયામેધ્યભૂતાન્ ત્યાજયિતું સર્વપ્રકારરોગાન્ પીડાશ્ચ શમયિતું તેભ્યઃ સામર્થ્યમદાત્|

II તેષાં દ્વાદશપ્રેષ્યાણાં નામાન્યેતાનિ| પ્રથમં શિમોન્ યં પિતરં વદન્તિ, તતઃ પરં તસ્ય સહજ આન્દ્રિયઃ, સિવદિયસ્ય પુત્રો યાકૂબ્|

III તસ્ય સહજો યોહન્; ફિલિપ્ બર્થલમય્ થોમાઃ કરસંગ્રાહી મથિઃ, આલ્ફેયપુત્રો યાકૂબ્,

IV કિનાનીયઃ શિમોન્, ય ઈષ્કરિયોતીયયિહૂદાઃ ખ્રીષ્ટં પરકરેડર્પયત્|

V એતાન્ દ્વાદશશિષ્યાન્ યીશુઃ પ્રેષયન્ ઇત્યાજ્ઞાપયત્, યૂયમ્ અન્યદેશીયાનાં પદવીં શેમિરોણીયાનાં કિમપિ નગરઞ્ચ ન પ્રવિશ્યે|

VI ઇસ્રાયેલ્ગોત્રસ્ય હારિતા યે યે મેષાસ્તેષામેવ સમીપં યાત્|

VII ગત્વા ગત્વા સ્વર્ગસ્ય રાજત્વં સવિધમભવત્, એતાં કથાં પ્રચારયત્|

VIII આમયગ્રસ્તાન્ સ્વસ્થાન્ કુરુત, કુષ્ઠિનઃ પરિષ્કુરુત, મૃતલોકાન્ જીવયત, ભૂતાન્ ત્યાજયત, વિના મૂલ્યં યૂયમ્ અલભધ્વં વિનૈવ મૂલ્યં વિશ્રાણયત્|

IX કિન્તુ સ્વેષાં કટિબન્ધેષુ સ્વર્ણરૂપ્યતામ્રાણાં કિમપિ ન ગૃહ્ણીત્|

X અન્યચ્ચ યાત્રાયૈ ચેલસમ્પુટં વા દ્વિતીયવસનં વા પાદુકે વા યષ્ટિઃ, એતાન્ મા ગૃહ્ણીત, યતઃ કાર્યકૃત્ ભર્તુ યોગ્યો ભવતિ|

XI અપરં યૂયં યત્ પુરં યન્ન ગ્રામં પ્રવિશથ, તત્ર યો જનો યોગ્યપાત્રં તમવગત્ય યાનકાલં યાવત્ તત્ર તિષ્ઠત્|

XII યદા યૂયં તદ્દેહં પ્રવિશથ, તદા તમાશિષં વદત્|

XIII યદિ સ યોગ્યપાત્રં ભવતિ, તર્હિ તત્કલ્યાણં તસ્મૈ ભવિષ્યતિ, નોચેત્ સાશીર્યુષ્મભ્યમેવ ભવિષ્યતિ|

XIV કિન્તુ યે જના યુષ્માકમાતિથ્યં ન વિદધતિ યુષ્માકં કથાન્ન ન શૃણ્વન્તિ તેષાં ગેહાત્ પુરાદ્વા પ્રસ્થાનકાલે સ્વપદ્મલીઃ પાતયત્|

XV યુષ્માનહં તથ્યં વચ્ચિ વિચારદિને તત્પુરસ્ય દશાતઃ સિદોમમોરાપુરયોર્દશા સહ્યતરા ભવિષ્યતિ|

XVI પશ્યત, વૃકયૂથમધ્યે મેષઃ યથાવિસ્તથા યુષ્માન પ્રહિણોમિ, તસ્માદ્ યૂયમ્ અહિરિવ સતર્કાઃ કપોતાઇવાર્હિસકા ભવત્|

XVII નૃભ્યઃ સાવધાના ભવતઃ; યતસ્તૈ ર્યૂયં રાજસંસદિ સમર્પિષ્યધ્વે તેષાં ભજનગેહે પ્રહારિષ્યધ્વે|

XVIII યૂયં મન્નામહેતોઃ શાસ્તુણાં રાજાન્ન સમક્ષં તાનન્યદેશિનશ્ચાધિ સાક્ષિત્વાર્થમાનેષ્યધ્વે|

XIX કિન્ત્વિત્યં સમર્પિતા યૂયં કથં કિમુત્તરં વક્ષ્યથ તત્ર મા ચિન્તયત, યતસ્તદા યુષ્માભિ ર્યદ્ વક્તવ્યં તત્ તદ્દેહં યુષ્મન્મનઃ સુ સમુપસ્થાસ્યતિ|

XX યસ્માત્ તદા યો વક્ષ્યતિ સ ન યૂયં કિન્તુ યુષ્માકમન્તરસ્થઃ પિત્રાત્મા|

XXI સહજઃ સહજં તાતઃ સુતઞ્ચ મૃતૌ સમર્પયિષ્યતિ, અપત્યાગિ સ્વસ્વપિત્રો વિપક્ષીભૂય તૌ ઘાતયિષ્યન્તિ|

XXII મન્નામહેતોઃ સર્વે જના યુષ્માન્ ઋતીયિષ્યન્તે, કિન્તુ યઃ શેષં યાવદ્ ઘૈર્ય ઘૃત્વા સ્થાસ્યતિ, સ ત્રાયિષ્યતે|

XXIII તૈ ર્યદા યૂયમેકપુરે તાડિષ્યધ્વે, તદા યૂયમન્યપુરં પલાયધ્વં યુષ્માનહં તથ્યં વચ્ચિ યાવન્મનુજસુતો નૈતિ તાવદ્

ઇસ્રાયેલ્દેશીયસર્વનગરભ્રમણં સમાપયિતું ન શક્ષ્યથ|

XXIV ગુરોઃ શિષ્યો ન મહાન્, પ્રભોર્દાસો ન મહાન્|

XXV યદિ શિષ્યો નિજગુરો દાસશ્ચ સ્વપ્રભોઃ સમાનો ભવતિ તર્હિ તદ્ યથેષ્ટં| યેત્તૈર્ગૃહપતિર્ભૂતરાજ ઉચ્યતે, તર્હિ પરિવારાઃ

કિં તથા ન વક્ષ્યન્તે?

XXVI કિન્તુ તેભ્યો યૂયં મા બિભીત, યતો યન્ન પ્રકાશિષ્યતે, તાદૃક્ છાદિતં કિમપિ નાસ્તિ, યચ્ચ ન વ્યચ્ચિષ્યતે, તાદૃગ્ ગુપ્તં

કિમપિ નાસ્તિ|

XXVII યદહં યુષ્માન્ તમસિ વચ્ચિ તદ્ યુષ્માભિર્દીપ્તૌ કથ્યતાં; કર્ણાભ્યાં યત્ શ્રૂયતે તદ્ ગેહોપરિ પ્રચાર્યતાં|

XXVIII યે કાયં હન્તું શક્નુવન્તિ નાત્માનં, તેભ્યો મા ભૈષ્ટઃ; યઃ કાયાત્માનો નિરચે નાશયિતું, શક્નોતિ, તતો બિભીત|

XXIX દ્વૌ યટકૌ કિમેકતામ્નુદ્રયા ન વિક્રીયેતે? તથાપિ યુષ્મતાતાનુમતિં વિના તેષામેકોપિ ભુવિ ન પતતિ|

XXX યુષ્મચ્છિરસાં સર્વકયા ગણિતાંઃ સન્તિ|

XXXI અતો મા બિભીત, યૂયં બહુચટકેભ્યો બહુમૂલ્યાઃ|

- XXXII યો મનુજસાક્ષાન્મામઙ્ગીકુરુતે તમહં સ્વર્ગસ્થતાતસાક્ષાદઙ્ગીકરિષ્યે|
 XXXIII પૃથ્વ્યામહં શાન્તિં દાતુમાગતઇતિ માનુભવત, શાન્તિં દાતું ન કિન્ત્વસિં|
 XXXIV પિતૃમાતૃશ્રુભિઃ સાકં સુતસુતાબ્ધૂ વિરોધયિતુઆગતેાસ્મિ|
 XXXV તતઃ સ્વસ્વપરિવારએવ નૃશત્રુ ભવિતા|
 XXXVI યઃ પિતરિ માતરિ વા મત્તોઘિકં પ્રીયતે, સ ન મદર્હઃ;;
 XXXVII યશ્ર્ચ સુતે સુતાયાં વા મત્તોઘિકં પ્રીયતે, સેાપિ ન મદર્હઃ|
 XXXVIII યઃ સ્વકુશં ગૃહ્ણન્ મત્પશ્ર્ચાન્નૈતિ, સેાપિ ન મદર્હઃ|
 XXXIX યઃ સ્વપ્રાણાનવતિ, સ તાન્ હારયિષ્યતે, યસ્તુ મત્કૃતે સ્વપ્રાણાન્ હારયતિ, સ તાનવતિ|
 XL યો યુષ્માકમાતિથ્યં વિદધાતિ, સ મમાતિથ્યં વિદધાતિ, યશ્ર્ચ મમાતિથ્યં વિદધાતિ, સ મત્પ્રેરકસ્યાતિથ્યં વિદધાતિ|
 XLI યો ભવિષ્યદ્વાદીતિ જ્ઞાત્વા તસ્યાતિથ્યં વિદધતે, સ ભવિષ્યદ્વાદિનઃ ફલં લપ્સ્યતે, યશ્ર્ચ ધાર્મિક ઇતિ વિદિત્વા તસ્યાતિથ્યં વિદધતે સ ધાર્મિકમાનવસ્ય ફલં પ્રાપ્સ્યતિ|
 XLII યશ્ર્ચ કશ્ર્ચિત્ એતેષાં ક્ષુદ્રનરાણામ્ યં કશ્ર્ચનૈકં શિષ્ય ઇતિ વિદિત્વા કંસૈકં શીતલસલિલં તસ્મૈ દત્તે, યુષ્માનહં તથ્યં વદામિ, સ કેનાપિ પ્રકારેણ ફલેન ન વશ્ર્ચિષ્યતે|

XI

- I ઇત્યં યીશુઃ સ્વદ્વાદશશિષ્યાણામાજ્ઞાપનં સમાપ્ય પુરે પુર ઉપદેષ્ટું સુસંવાદં પ્રચારયિતું તત્સ્થાનાત્ પ્રતસ્થે|
 II અનન્તરં યોહન્ કારાયાં તિષ્ઠન્ ખ્રિષ્ટસ્ય કર્મણાં વાર્ત પ્રાપ્ય યસ્યાગમનવાર્તાસીત્ સએવ કિં ત્વં? વા વયમન્યમ્ અપેક્ષિષ્યામહે?
 III એતત્ પ્રષ્ટું નિજૌ દ્વૌ શિષ્યૌ પ્રાહિણોત્|
 IV યીશુઃ પ્રત્યવોચત્, અન્ધા નેત્રાણિ લભન્તે, ખન્ધા ગચ્છન્તિ, કુષ્ઠિનઃ સ્વસ્થા ભવન્તિ, બધિરાઃ શૃણ્વન્તિ, મૃતા જીવન્ત ઉત્તિષ્ઠન્તિ, દરિદ્રાણાં સમીપે સુસંવાદઃ પ્રચાર્યત,|
 V એતાનિ યદ્યદ્ યુવાં શૃણુથઃ પશ્યથશ્ર્ચ ગત્વા તદ્વાર્તા યોહનં ગદતાં|
 VI યસ્યાહં ન વિઘ્નીભવામિ, સએવ ધન્યઃ|
 VII અનન્તરં તયોઃ પ્રસ્થિતયો યીશુ યોહનમ્ ઉદિશ્ય જનાન્ જગાદ, યૂયં કિં દ્રષ્ટું વહિર્મધ્યેપ્રાન્તરમ્ અગચ્છત? કિં વાતેન કમ્પિતં નલં?
 VIII વા કિં વીક્ષિતું વહિર્ગતવન્તઃ? કિં પરિહિતસૂક્ષ્મવસનં મનુજમેકં? પશ્યત, યે સૂક્ષ્મવસનાનિ પરિદધતિ, તે રાજધાન્યાં તિષ્ઠન્તિ|
 IX તર્હિ યૂયં કિં દ્રષ્ટું બહિરગમત, કિમેકં ભવિષ્યદ્વાદિનં? તદેવ સત્યં| યુષ્માનહં વદામિ, સ ભવિષ્યદ્વાદિનોપિ મહાન્;|
 X યતઃ, પશ્ય સ્વકીયદૂતોયં ત્વદગ્રે પ્રેષ્યતે મયા| સ ગત્વા તવ પન્થાનં સ્મયક્ પરિષ્કરિષ્યતિ|| એતદ્વચનં યમધિ લિખિતમાસ્તે સોડયં યોહન્|
 XI અપરં યુષ્માનહં તથ્યં બ્રવીમિ, મજ્જયિતુ યોહનઃ શ્રેષ્ઠઃ કોપિ નારીતો નાજાયત; તથાપિ સ્વર્ગરાજ્યમધ્યે સર્વેભ્યો યઃ ક્ષુદ્રઃ સ યોહનઃ શ્રેષ્ઠઃ|
 XII અપરશ્ર્ચ આ યોહનોડઘ યાવત્ સ્વર્ગરાજ્યં બલાદાક્રાન્તં ભવતિ આક્રમિનશ્ર્ચ જના બલેન તદઘિકુર્વન્તિ|
 XIII યતો યોહનં યાવત્ સર્વભવિષ્યદ્વાદિભિ વ્યવસ્થયા ય ઉપદેશઃ પ્રાકાશ્યત|
 XIV યદિ યૂયમિદં વાક્યં ગ્રહીતું શક્નુથ, તર્હિ શ્રેયઃ, યસ્યાગમનસ્ય વચનમાસ્તે સોડયમ્ એલિયઃ|
 XV યસ્ય શ્રોતું કણીં સ્તઃ સ શૃણોતુ|
 XVI એતે વિદ્યામાનજનાઃ કે મયોપમીયન્તે? યે બાલકા હટ્ટ ઉપવિશ્ય સ્વં સ્વં બન્ધુમાહૂય વદન્તિ,
 XVII વયં યુષ્માકં સમીપે વંશીરવાદયામ, કિન્તુ યૂયં નાનૃત્યત; યુષ્માકં સમીપે ય વયમરોદિમ, કિન્તુ યૂયં ન વ્યલપત, તાદૃશૈ બાલકૈસ્ત ઉપમાયિષ્યન્તે|
 XVIII યતો યોહન્ આગત્ય ન ભુક્તવાન્ ન પીતવાંશ્ર્ચ, તેન લોકા વદન્તિ, સ ભૂતગ્રસ્ત ઇતિ|
 XIX મનુજસુત આગત્ય ભુક્તવાન્ પીતવાંશ્ર્ચ, તેન લોકા વદન્તિ, પશ્યત એષ ભોક્તા મદ્યપાતા યાણાલપાપિનાં બન્ધશ્ર્ચ, કિન્તુ જ્ઞાનિનો જ્ઞાનવ્યવહારં નિર્દોષં જાનન્તિ|
 XX સ યત્ર યત્ર પુરે બહ્વાશ્ર્ચર્ય્યં કર્મ કૃતવાન્, તન્નિવાસિનાં મનઃપરાવૃત્યભાવાત્ તાનિ નગરાણિ પ્રતિ હન્તેત્યુક્તા કથિતવાન્,
 XXI હા કોરાસીન્, હા બૈત્સૈદે, યુષ્મન્મધ્યે યદ્યદાશ્ર્ચર્ય્યં કર્મ કૃતં યદિ તત્ સોરસીદોત્રગર અકારિષ્યત, તર્હિ પૂર્વમેવ તન્નિવાસિનઃ શાણવસને ભસ્મનિ યોપવિશન્તો મનાંસિ પરાવર્તિષ્યન્ત|
 XXII તસ્માદહં યુષ્માન્ વદામિ, વિચારદિને યુષ્માકં દશાતઃ સોરસીદોનો દશા સહ્યતરા ભવિષ્યતિ|

XXIII અપરઞ્ચ બત કફર્નાહૂમ્, ત્વં સ્વર્ગ યાવદુન્નતોસિ, કિન્તુ નરકે નિક્ષેપ્સ્યસે, યસ્માત્ ત્વયિ યાન્યાશ્ચર્યાણિ કર્માણ્યકારિષત, યદિ તાનિ સિદોમ્નગર અકારિષ્યન્ત, તર્હિ તદદ્ય યાવદસ્થાસ્યત્|

XXIV કિન્ત્વહં યુષ્માન્ વદામિ, વિચારદિને તવ દણ્ડતઃ સિદોમો દણ્ડો સહ્યતરો ભવિષ્યતિ|

XXV એતસ્મિન્નેવ સમયે યીશુઃ પુનરુવાચ, હે સ્વર્ગપૃથિવ્યોરેકાધિપતે પિતસ્ત્વં જ્ઞાનવતો વિદુષશ્ચ લોકાન્ પ્રત્યેતાનિ ન પ્રકાશ્ય બાલકાન્ પ્રતિ પ્રકાશિતવાન્, ઇતિ હેતોસ્ત્વાં ધન્યં વદામિ|

XXVI હે પિતઃ, ઇત્યં ભવેત્ યત ઇદં ત્વદૃષ્ટાવુત્તમં|

XXVII પિત્રા મયિ સર્વાણિ સમર્પિતાનિ, પિતરં વિના કોપિ પુત્રં ન જાનાતિ, યાન્ પ્રતિ પુત્રેણ પિતા પ્રકાશ્યતે તાન્ વિના પુત્રાદ્ અન્યઃ કોપિ પિતરં ન જાનાતિ|

XXVIII હે પરિશ્રાન્તા ભારાકાન્તાશ્ચ લોકા યૂયં મત્સન્નિધિમ્ આગચ્છત, અહં યુષ્માન્ વિશ્રમયિષ્યામિ|

XXIX અહં ક્ષમણશીલો નમ્રમનાશ્ચ, તસ્માત્ મમ યુગં સ્વેષામુપરિ ધારયત મત્તઃ શિક્ષધ્વઞ્ચ, તેન યૂયં સ્વે સ્વે મનસિ વિશ્રામં લપ્સ્યધ્વે|

XXX યતો મમ યુગમ્ અનાયાસં મમ ભારશ્ચ લઘુઃ|

XII

I અનન્તરં યીશુ વિશ્રામવારે શ્સ્યમધ્યેન ગચ્છતિ, તદા તચ્છિષ્યા બુભુક્ષિતાઃ સન્તઃ શ્સ્યમઞ્જરીશ્છત્વા છિત્વા ખાદિતુમારભન્ત|

II તદ્ વિલોક્ય ફિરૂશિનો યીશું જગદુઃ, પશ્ય વિશ્રામવારે યત્ કર્માકર્ત્તવ્યં તદેવ તવ શિષ્યાઃ કુર્વન્તિ|

III સ તાન્ પ્રત્યાવદત, દાયૂદ્ તત્સજ્જિનશ્ચ બુભુક્ષિતાઃ સન્તો યત્ કર્માકુર્વન્ તત્ કિં યુષ્માભિ નર્પાઠિ?

IV યે દર્શનીયાઃ પૂષાઃ યાજકાન્ વિના તસ્ય તત્સજ્જિમનુજાનાઞ્ચાભોજનીયાસ્ત ઈશ્વરાવાસં પ્રવિષ્ટેન તેન ભુક્તાઃ|

V અન્યચ્ચ વિશ્રામવારે મધ્યેમન્દિરં વિશ્રામવારીયં નિયમં લઙ્વન્તોપિ યાજકા નિર્દોષા ભવન્તિ, શાસ્ત્રમધ્યે કિમિદમપિ યુષ્માભિ ન પઠિતં?

VI યુષ્માનહં વદામિ, અત્ર સ્થાને મન્દિરાદપિ ગરીયાન્ એક આસ્તે|

VII કિન્તુ દયાયાં મે યથા પ્રીતિ ન તથા યજ્ઞકર્માણિ| એતદ્વચનસ્યાર્થ યદિ યુયમ્ અજ્ઞાસિષ્ટ તર્હિ નિર્દોષાન્ દોષિણો નાકાર્ષ્ટ|

VIII અન્યચ્ચ મનુજસુતો વિશ્રામવારસ્યાપિ પતિરાસ્તે|

IX અનન્તરં સ તત્સ્થાનાત્ પ્રસ્થાય તેષાં ભજનભવનં પ્રવિષ્ટવાન્, તદાનીમ્ એકઃ શુષ્કકરામયવાન્ ઉપસ્થિતવાન્|

X તતો યીશુમ્ અપવદિતું માનુષાઃ પપ્રચ્છુઃ, વિશ્રામવારે નિરામયત્વં કરણીયં ન વા?

XI તેન સ પ્રત્યુવાચ, વિશ્રામવારે યદિ કસ્યચિદ્ અવિ ગર્ત્તે પતતિ, તર્હિ યસ્તં ધૃત્વા ન તોલયતિ, એતાદૃશો મનુજો યુષ્માકં મધ્યે ક આસ્તે?

XII અવે મર્નવઃ કિં નહિ શ્રેયાન્? અતો વિશ્રામવારે હિતકર્મ કર્ત્તવ્યં|

XIII અનન્તરં સ તં માનવં ગદિતવાન્, કરં પ્રસારયઃ; તેન કરે પ્રસારિતે સોન્યકરવત્ સ્વસ્થોડભવત્|

XIV તદા ફિરૂશિનો બહિર્ભૂય કથં તં હનિષ્યામ ઇતિ કુમન્ત્રણાં તત્પ્રાતિકૂલ્યેન ચક્રુઃ|

XV તતો યીશુસ્તદ્ વિદિત્વા સ્થનાન્તરં ગતવાન્; અન્યેષુ બહુનરેષુ તત્પશ્ચાદ્ ગતેષુ તાન્ સ નિરામયાન્ કૃત્વા ઇત્યાજ્ઞાપયત્,

XVI યૂયં માં ન પરિચાયયત|

XVII તસ્માત્ મમ પ્રીયો મનોનીતો મનસસ્તુષ્ટિકારકઃ| મદીયઃ સેવકો યસ્તુ વિદ્યતે તં સમીક્ષતાં| તસ્યોપરિ સ્વકીયાત્મા મયા સંસ્થાપયિષ્યતે| તેનાન્યદેશજાતેષુ વ્યવસ્થા સંપ્રકાશ્યતે|

XVIII કેનાપિ ન વિરોધં સ વિવાદઞ્ચ કરિષ્યતિ| ન ચ રાજપથે તેન વચનં શ્રાવયિષ્યતે|

XIX વ્યવસ્થા ચલિતા યાવત્ નહિ તેન કરિષ્યતે| તાવત્ નલો વિદીર્ણોડપિ ભંક્ષ્યતે નહિ તેન ચ| તથા સધૂમવર્તિઞ્ચ ન સ નિર્વાપયિષ્યતે|

XX પ્રત્યાશાઞ્ચ કરિષ્યન્તિ તન્નામ્નિ ભિન્નદેશજાઃ|

XXI યાન્યેતાનિ વચનાનિ યિશયિયભવિષ્યદ્વાદિના પ્રોકતાન્યાસન્, તાનિ સફલાન્યભવન્|

XXII અનન્તરં લોકૈ સ્તત્સમીપમ્ આનીતો ભૂતગ્રસ્તાન્ધમૂકૈકમનુજસ્તેન સ્વસ્થીકૃતઃ, તતઃ સોડન્ધો મૂકો દ્રષ્ટું વક્તુઞ્ચારબ્ધવાન્|

XXIII અનેન સર્વે વિસ્મિતાઃ કથયાઞ્ચક્રુઃ, એષઃ કિં દાયૂદઃ સન્તાનો નહિ?

XXIV કિન્તુ ફિરૂશિનસ્તત્ શ્રુત્વા ગદિતવન્તઃ, બાલ્સિબૂબનામ્નો ભૂતરાજસ્ય સાહાય્યં વિના નાયં ભૂતાન્ ત્યાજ્યતિ|

- XXV તદાનીં યીશુસ્તેષામ્ ઇતિ માનસં વિજ્ઞાય તાન્ અવદત્ કિઞ્ચન રાજ્યં યદિ સ્વવિપક્ષાદ્ ભિદ્યતે, તર્હિ તત્ ઉચ્છિદ્યતે; યસ્ય કિઞ્ચન નગરં વા ગૃહં સ્વવિપક્ષાદ્ વિભિદ્યતે, તત્ સ્થાતું ન શક્નોતિ|
- XXVI તદ્વત્ શયતાનો યદિ શયતાનં બહિઃ કૃત્વા સ્વવિપક્ષાત્ પૃથક્ પૃથક્ ભવતિ, તર્હિ તસ્ય રાજ્યં કેન પ્રકારેણ સ્થાસ્યતિ?
- XXVII અહંચ્ચ યદિ બાલ્સિબૂબા ભૂતાન્ ત્યાજ્યામિ, તર્હિ યુષ્માકં સન્તાનાઃ કેન ભૂતાન્ ત્યાજ્યન્તિ? તસ્માદ્ યુષ્માકમ્ એતદ્વિચારયિતારસ્ત એવ ભવિષ્યન્તિ|
- XXVIII કિન્તવહં યદીશ્વરાત્મના ભૂતાન્ ત્યાજ્યામિ, તર્હીશ્વરસ્ય રાજ્યં યુષ્માકં સન્નિધિમાગતવત્|
- XXIX અન્યઞ્ચ કોપિ બલવન્ત જનં પ્રથમતો ન બદ્ધ્વા કેન પ્રકારેણ તસ્ય ગૃહં પ્રવિશ્ય તદ્દ્રવ્યાદિ લોઠયિતું શક્નોતિ? કિન્તુ તત્ કૃત્વા તદીયગૃસ્ય દ્રવ્યાદિ લોઠયિતું શક્નોતિ|
- XXX યઃ કશ્ચિત્ મમ સ્વપક્ષીયો નહિ સ વિપક્ષીય આસ્તે, યશ્ચ મયા સાકં ન સંગૃહ્ણાતિ, સ વિકિરતિ|
- XXXI અતએવ યુષ્માનહં વદામિ, મનુજાનાં સર્વપ્રકારપાપાનાં નિન્દાયાશ્ચ મર્ષણં ભવિતું શક્નોતિ, કિન્તુ પવિત્રસ્યાત્મનો વિરુદ્ધનિન્દાયા મર્ષણં ભવિતું ન શક્નોતિ|
- XXXII યો મનુજસુતસ્ય વિરુદ્ધાં કથાં કથયતિ, તસ્યાપરાધસ્ય ક્ષમા ભવિતું શક્નોતિ, કિન્તુ યઃ કશ્ચિત્ પવિત્રસ્યાત્મનો વિરુદ્ધાં કથાં કથયતિ નેહલોકે ન પ્રેત્ય તસ્યાપરાધસ્ય ક્ષમા ભવિતું શક્નોતિ|
- XXXIII પાદપં યદિ ભદ્રં વદ્ય, તર્હિ તસ્ય ફલમપિ સાધુ વક્તવ્યં, યદિ ચ પાદપં અસાધું વદ્ય, તર્હિ તસ્ય ફલમપ્યસાધુ વક્તવ્યં; યતઃ સ્વીયસ્વીયફલેન પાદપઃ પરિચીયતે|
- XXXIV રે ભુજગવંશા યૂયમસાધવઃ સન્તઃ કથં સાધુ વાક્યં વક્તું શક્યથ? યસ્માદ્ અન્તઃકરણસ્ય પૂર્ણભાવાનુસારાદ્ વદનાદ્ વયો નિર્ગચ્છતિ|
- XXXV તેન સાધુર્માનવોડન્તઃકરણરૂપાત્ સાધુભાણ્ડાગારાત્ સાધુ દ્રવ્યં નિર્ગમયતિ, અસાધુર્માનુષસ્ત્વસાધુભાણ્ડાગારાદ્ અસાધુવસ્તુનિ નિર્ગમયતિ|
- XXXVI કિન્ત્વહં યુષ્માન્ વદામિ, મનુજા યાવન્ત્યાલસ્યવયાંસિ વદન્તિ, વિચારદિને તદ્દુત્તરમવશ્યં દાતવ્યં,
- XXXVII યતસ્ત્વં સ્વીયવયોભિ નિરપરાધઃ સ્વીયવયોભિશ્ચ સાપરાધો ગણિષ્યસે|
- XXXVIII તદાનીં કતિપયા ઉપાધ્યાયાઃ ફિરશિનશ્ચ જગદ્ગુઃ, હે ગુરો વયં ભવતઃ કિઞ્ચન લક્ષમ દિદૃક્ષામઃ|
- XXXIX તદા સ પ્રત્યુક્તવાન્, દુષ્ટો વ્યભિચારી ચ વંશો લક્ષમ મૃગયતે, કિન્તુ ભવિષ્યદ્વાદિનો યૂનસો લક્ષમ વિહાયાન્યત્ કિમપિ લક્ષમ તે ન પ્રદર્શયિષ્યન્તે|
- XL યતો યૂનમ્ યથા ત્ર્યહોરાત્રં બૃહન્મીનસ્ય કુક્ષાવાસીત્, તથા મનુજપુત્રોપિ ત્ર્યહોરાત્રં મેદિન્યા મધ્યે સ્થાસ્યતિ|
- XLI અપરં નીનિવીયા માનવા વિચારદિન એતદ્વંશીયાનાં પ્રતિકૂલમ્ ઉત્થાય તાન્ દોષિણઃ કરિષ્યન્તિ, યસ્માત્તે યૂનસ ઉપદેશાત્ મનાંસિ પરાવર્તયાન્નકિરે, કિન્ત્વત્ર યૂનસોપિ ગુરુતર એક આસ્તે|
- XLII પુનશ્ચ દક્ષિણદેશીયા રાજી વિચારદિન એતદ્વંશીયાનાં પ્રતિકૂલમુત્થાય તાન્ દોષિણઃ કરિષ્યતિ યતઃ સા રાજી સુલેમનો વિદ્યાયાઃ કથાં શ્રોતું મેદિન્યાઃ સીમ્ન આગચ્છત્, કિન્તુ સુલેમનોપિ ગુરુતર એકો જનોડત્ર આસ્તે|
- XLIII અપરં મનુજાદ્ બહિર્ગતો ડપવિત્રભૂતઃ શુષ્કસ્થાનેન ગત્વા વિશ્રામં ગવેષયતિ, કિન્તુ તદલભમાનઃ સ વક્તિ, યસ્માઃ નિકેતનાદ્ આગમં, તદેવ વેશમ પકાવૃત્ય યામિ|
- XLIV પશ્ચાત્ સ તત્ સ્થાનમ્ ઉપસ્થાય તત્ શૂન્યં માજિજ્ઞંતં શોભિતઞ્ચ વિલોક્ય વ્રજન્ સ્વતોપિ દુષ્ટતરાન્ અન્યસપ્તભૂતાન્ સક્લિનઃ કરોતિ|
- XLV તતસ્તે તત્ સ્થાનં પ્રવિશ્ય નિવસન્તિ, તેન તસ્ય મનુજસ્ય શેષદશા પૂર્વદશાતોતીવાશુભા ભવતિ, એતેષાં દુષ્ટવંશ્યાનામપિ તથૈવ ઘટિષ્યતે|
- XLVI માનવેભ્ય એતાસાં કથનાં કથનકાલે તસ્ય માતા સહજાશ્ચ તેન સાકં કાચ્ચિત્ કથાં કથયિતું વાગ્મન્તો બહિરેવ સ્થિતવન્તઃ|
- XLVII તતઃ કશ્ચિત્ તસ્મૈ કથિતવાન્, પશ્ય તવ જનની સહજાશ્ચ ત્વયા સાકં કાચ્ચન કથાં કથયિતું કામયમાના બહિસ્તિષ્ઠન્તિ|
- XLVIII કિન્તુ સ તં પ્રત્યવદત્, મમ કા જનની? કે વા મમ સહજાઃ?
- XLIX પશ્ચાત્ શિષ્યાન્ પ્રતિ કરં પ્રસાર્ય કથિતવાન્, પશ્ય મમ જનની મમ સહજાશ્ચૈતે;
- L યઃ કશ્ચિત્ મમ સ્વર્ગસ્થસ્ય પિતુરિષ્ટં કર્મ કરુતે, સએવ મમ ભ્રાતા ભગિની જનની ચ|

XIII

I અપરઞ્ચ તસ્મિન્ દિને યીશુઃ સદ્મનો ગત્વા સરિત્પતે રોધસિ સમુપવિવેશ|

II તત્ર તત્સન્નિધૌ બહુજનાનાં નિવહોપસ્થિતેઃ સ તરણિમારુદ્ધ સમુપાવિશત્, તેન માનવા રોધસિ સ્થિતવન્તઃ|

- III तदानीं स दृष्टान्तैस्तान् एतन्थं अद्भुत उपदिष्टवान् पश्यत, कश्चित् कृषीवली बीजानि वप्तुं अडिर्जगाम,
 IV तस्य वपनकाले कतिपयबीजेषु मार्गपार्श्वं पतितेषु विडगास्तानि लक्षितवन्तः।
 V अपरं कतिपयबीजेषु स्तोकमृद्युक्तपाषाणो पतितेषु मृदल्यत्वात् तत्क्षणात् तान्यङ्कुरितानि,
 VI किन्तु रवावुद्धिते दग्धानि तेषां मूलाप्रविष्टत्वात् शुष्कतां गतानि य।
 VII अपरं कतिपयबीजेषु कण्टकानां मध्ये पतितेषु कण्टकान्येधित्वा तानि जग्रसुः।
 VIII अपरञ्च कतिपयबीजानि उर्वरायां पतितानि; तेषां मध्ये कानियित् शतगुणानि कानियित् षष्टिगुणानि कानियित् त्रिंशद्गुणानि झलानि झलितवन्ति।
 IX श्रोतुं यस्य श्रुती आसाते स शृणुयात्।
 X अनन्तरं शिष्यैरागत्य सोऽपृच्छयत, भवता तेभ्यः कुतो दृष्टान्तकथा कथ्यते?
 XI ततः स प्रत्यवदत्, स्वर्गराज्यस्य निगूढां कथां वेदितुं युष्मभ्यं सामर्थ्यमदायि, किन्तु तेभ्यो नादायि।
 XII यस्माद् यस्यान्तिके वर्द्धते, तस्माद्येव दायिष्यते, तस्मात् तस्य आडुल्यं लविष्यति, किन्तु यस्यान्तिके न वर्द्धते, तस्य यत् किञ्चनास्ते, तदपि तस्माद् आदायिष्यते।
 XIII ते पश्यन्तोपि न पश्यन्ति, शृण्वन्तोपि न शृण्वन्ति, बुध्यमाना अपि न बुध्यन्ते य, तस्मात् तेभ्यो दृष्टान्तकथा कथ्यते।
 XIV यथा कर्णैः श्रोष्यथ यूयं वै किन्तु यूयं न भोक्त्यथा नेत्रैर्द्रक्ष्यथ यूयञ्च परिज्ञातुं न शक्यथा ते मानुषा यथा नैव परिपश्यन्ति लोचनैः। कर्णै र्यथा न शृण्वन्ति न बुध्यन्ते य मानसैः। व्यावर्तितेषु यित्तेषु काले कुत्रापि तैर्जनैः। मत्तस्ते मनुजाः स्वस्था यथा नैव भवन्ति य। तथा तेषां मनुष्याणां क्रियन्ते स्थूलबुद्धयः। अधिरीभूतकर्णाश्च जाताश्च मुद्रिता दृशः।
 XV यदेतानि वयनानि यिशयियलविष्यद्वादिना प्रोक्तानि तेषु तानि झलन्ति।
 XVI किन्तु युष्माकं नयनानि धन्यानि, यस्मात् तानि वीक्षन्ते; धन्याश्च युष्माकं शब्दग्राहाः, यस्मात् तैराकर्ष्यते।
 XVII मया यूयं तथ्यं वयामि युष्माभि र्यद्दद् वीक्ष्यते, तद् अडवो लविष्यद्वादिनो धार्मिकाश्च मानवा दिदृक्षन्तोपि द्रष्टुं नालभन्त, पुनश्च यूयं यद्दत् शृणुय, तत् ते शुश्रूषमाणा अपि श्रोतुं नालभन्त।
 XVIII कृषीवलीयदृष्टान्तस्यार्थं शृणुत।
 XIX मार्गपार्श्वं बीजान्युप्तानि तस्यार्थं शेषः, यदा कश्चित् राज्यास्य कथां निशम्य न बुध्यते, तदा पापात्मागत्य तदीयमनस उपतां कथां लरन् नयति।
 XX अपरं पाषाणस्थले बीजान्युप्तानि तस्यार्थं शेषः; कश्चित् कथां श्रुत्वैव लर्षयित्तेन गृह्णाति,
 XXI किन्तु तस्य मनसि मूलाप्रविष्टत्वात् स किञ्चित्कालमात्रं स्थिरस्तिष्ठति; पश्चात् तत्कथाकारणात् कोपि क्लेस्ताऽना वा येत् जायते, तर्हि स तत्क्षणाद् विधनमेति।
 XXII अपरं कण्टकानां मध्ये बीजान्युप्तानि तदर्थं शेषः; केनयित् कथायां श्रुतायां सांसारिकयिन्ताभि ल्रान्तिभिश्च सा ग्रस्यते, तेन सा मा विकला भवति।
 XXIII अपरम् उर्वरायां बीजान्युप्तानि तदर्थं शेषः; ये तां कथां श्रुत्वा बुध्यन्ते, ते झलिताः सन्तः केयित् शतगुणानि केयित षष्टिगुणानि केयिष्य त्रिंशद्गुणानि झलानि जयन्ति।
 XXIV अनन्तरं सोपराभेकां दृष्टान्तकथामुपस्थाप्य तेभ्यः कथयामास; स्वर्गीयराज्यं तादृशेन केनयिद् गृहस्थेनोपमीयते, येन स्वीयक्षेत्रे प्रशस्तबीजान्यौष्यन्त।
 XXV किन्तु क्षाण्डायां सकललोकेषु सुप्तेषु तस्य रिपुरागत्य तेषां गोधूमबीजानां मध्ये वन्यवमबीजान्युप्त्वा वप्राण।
 XXVI ततो यदा बीजेषोऽङ्कुरा जायमानाः कणिशानि घृतवन्तः; तदा वन्यवसान्यपि दृश्यमानान्यभवन्।
 XXVII ततो गृहस्थस्य दासेया आगम्य तस्मै कथयाञ्चक्रुः, ल्हे मर्देच्छ, भवता किं क्षेत्रे लद्रबीजानि नौष्यन्त? तथात्वे वन्यवसानि कृत आयन्?।
 XXVIII तदानीं तेन ते प्रतिगदिताः, केनयित् रिपुरा कर्ममकारि। दासेयाः कथयामासुः, वयं गत्वा तान्युत्पाप्य क्षिपामो भवतः कीदृशीच्छा जायते?
 XXIX तेनावादि, नहि, शङ्केऽलं वन्यवसोत्पादनकाले युष्माभिस्तैः साकं गोधूमा अध्युत्पाटिष्यन्ते।
 XXX अतः शस्यकर्तनकालं यावद् उभयान्यपि सल वर्द्धन्तां, पश्चात् कर्तनकाले कर्तकान् वक्ष्यामि, यूयमादौ वन्यवसानि संगृह्य दाडयितुं वीटिका बद्ध्वा स्थापयत; किन्तु सर्व्वे गोधूमा युष्माभि ल्भाण्डागारं नीत्वा स्थाप्यन्ताम्।
 XXXI अनन्तरं सोपराभेकां दृष्टान्तकथामुत्थाप्य तेभ्यः कथितवान् कश्चिन्मनुजः सर्षपबीजभेकं नीत्वा स्वक्षेत्र उवाप।
 XXXII सर्षपबीजं सर्व्वस्माद् बीजात् क्षुद्रमपि सद्ङ्कुरितं सर्व्वस्मात् शाकात् बृहद् भवति; स तादृशस्तरु ल्भवति, यस्य शापासु नभसः भगा आगत्य निवसन्ति; स्वर्गीयराज्यं तादृशस्य सर्षपैकस्य समम्।

XXXIII પુનરપિ સ ઉપમાકથામેકાં તેભ્યઃ કથયાઞ્ચકાર; કાયન યોષિત્ યત્ કિણ્વમાદાય દ્રોણત્રયમિતગોધૂમચૂર્ણાનાં મધ્યે સર્વેષાં મિશ્રીભવનપર્યન્તં સમાચ્છાદ્ય નિધત્તવતી, તત્કિણ્વમિવ સ્વર્ગરાજ્યં|

XXXIV ઇત્યં યીશુ મનુજનિવહાનાં સન્નિધાવુપમાકથાભિરેતાન્યાખ્યાનાનિ કથિતવાન્ ઉપમાં વિના તેભ્યઃ કિમપિ કથાં નાકથયત્|

XXXV એતેન દૃષ્ટાન્તીયેન વાક્યેન વ્યાદાય વદનં નિજં| અહં પ્રકાશયિષ્યામિ ગુપ્તવાક્યં પુરાભવં| યદેતદ્વચનં ભવિષ્યદ્વાદિના પ્રોક્તમાસીત્, તત્ સિદ્ધમભવત્|

XXXVI સર્વાન્ મનુજાન્ વિસૃજ્ય યીશૌ ગૃહં પ્રવિષ્ટે તચ્છિષ્યા આગત્ય યીશવે કથિતવન્તઃ, ક્ષેત્રસ્ય વન્યયવસીયદૃષ્ટાન્તકથામ્ ભવાન અસ્માન્ સ્પષ્ટીકૃત્ય વદતુ|

XXXVII તતઃ સ પ્રત્યુવાચ, યેન ભદ્રબીજાન્યુધ્યન્તે સ મનુજપુત્રઃ,

XXXVIII ક્ષેત્રં જગત્, ભદ્રબીજાની રાજ્યસ્ય સન્તાનાઃ,

XXXIX વન્યયવસાનિ પાપાત્મનઃ સન્તાનાઃ| યેન રિપુણા તાન્યુપ્તાનિ સ શયતાનઃ, કર્ત્તનસમયશ્ચ જગતઃ શેષઃ, કર્ત્તકાઃ સ્વર્ગીયદૂતાઃ|

XL યથા વન્યયવસાનિ સંગૃહ્ય દાહ્યન્તે, તથા જગતઃ શેષે ભવિષ્યતિ;

XLI અર્થાત્ મનુજસુતઃ સ્વાંયદૂતાન્ પ્રેષયિષ્યતિ, તેન તે ચ તસ્ય રાજ્યાત્ સર્વાન્ વિઘ્નકારિણોડધાર્મિકલોકાંશ્ચ સંગૃહ્ય

XLII યત્ર રોદનં દન્તઘર્ષણાઞ્ચ ભવતિ, તત્રાગ્નિકુણ્ડે નિક્ષેપ્યન્તિ|

XLIII તદાનીં ધાર્મિકલોકાઃ સ્વેષાં પિતૃ રાજ્યે ભાસ્કરઇવ તેજસ્વિનો ભવિષ્યન્તિ| શ્રોતું યસ્ય શ્રુતી આસાતે, મ શૃણુયાત્|

XLIV અપરઞ્ચ ક્ષેત્રમધ્યે નિર્ધિં પશ્યન્ યો ગોપયતિ, તતઃ પરં સાનન્દો ગત્વા સ્વીયસર્વસ્વં વિક્રીય તક્ષેત્રં ક્રીણાતિ, સ ઇવ સ્વર્ગરાજ્યં|

XLV અન્યઞ્ચ યો વણિક્ ઉત્તમાં મુક્તાં ગવેષયન્

XLVI મહાઘર્મા મુક્તાં વિલોક્ય નિજસર્વસ્વં વિક્રીય તાં ક્રીણાતિ, સ ઇવ સ્વર્ગરાજ્યં|

XLVII પુનશ્ચ સમુદ્રો નિક્ષિપ્તઃ સર્વપ્રકારમીનસંગ્રાહ્યાનાયઇવ સ્વર્ગરાજ્યં|

XLVIII તસ્મિન્ આનાયે પૂર્ણે જના યથા રોઘસ્યુત્તોલ્ય સમુપવિશ્ય પ્રશસ્તમીનાન્ સંગ્રહ્ય ભાજનેષુ નિદધતે, કુત્સિતાન્ નિક્ષિપન્તિ;

XLIX તથૈવ જગતઃ શેષે ભવિષ્યતિ, ફલતઃ સ્વર્ગીયદૂતા આગત્ય પુણ્યવજ્જનાનાં મધ્યાત્ પાપિનઃ પૃથક્ કૃત્વા વહ્નિકુણ્ડે નિક્ષેપ્યન્તિ,

L તત્ર રોદનં દન્તૈ દન્તઘર્ષણાઞ્ચ ભવિષ્યતઃ|

LI યીશુના તે પૃષ્ઠા યુષ્માભિઃ કિમેતાન્યાખ્યાનાન્યબુધ્યન્ત? તદા તે પ્રત્યવદન્, સત્યં પ્રભો|

LII તદાનીં સ કથિતવાન્, નિજભાણ્ડાગારાત્ નવીનપુરાતનાનિ વસ્તૂનિ નિર્ગમયતિ યો ગૃહસ્થઃ સ ઇવ સ્વર્ગરાજ્યમધિ શિક્ષિતાઃ સર્વ ઉપદેષ્ટારઃ|

LIII અનન્તરં યીશુરેતાઃ સર્વા દૃષ્ટાન્તકથાઃ સમાપ્ય તસ્માત્ સ્થાનાત્ પ્રતસ્થે| અપરં સ્વદેશમાગત્ય જનાન્ ભજનભવન ઉપદિષ્ટવાન્;

LIV તે વિસ્મયં ગત્વા કથિતવન્ત એતસ્યૈતાદૃશં જ્ઞાનમ્ આશ્ચર્ય્યં કર્મ ય કસ્માદ્ અજ્ઞાયત?

LV કિમયં સૂત્રધારસ્ય પુત્રો નહિ? એતસ્ય માતુર્નામ ય કિં મરિયમ્ નહિ? યાકુબ્-યૂષક્-શિમોન્-યિહૂદાશ્ચ કિમેતસ્ય ભ્રાતરો નહિ?

LVI એતસ્ય ભગિન્યશ્ચ કિમસ્માકં મધ્યે ન સન્તિ? તર્હિ કસ્માદ્યમેતાનિ લબ્ધવાન્? ઇત્યં સ તેષાં વિઘ્નરૂપો બભૂવ;

LVII તતો યીશુના નિગદિતં સ્વદેશીયજનાનાં મધ્યં વિના ભવિષ્યદ્વાદી કુત્રાપ્યન્યત્ર નાસમ્માન્યો ભવતી|

LVIII તેષામવિશ્વાસહેતોઃ સ તત્ર સ્થાને બહ્વાશ્ચર્ય્યકર્માણિ ન કૃતવાન્|

XIV

I તદાનીં રાજા હેરોદ્ યીશો ર્શઃ શ્રુત્વા નિજદાસેયાન્ જગાદ્,

II એષ મજ્જયિતા યોહન્, પ્રમિતેભયસ્તસ્યોત્થાનાત્ તેનેત્યમદ્ભૂતં કર્મ પ્રકાશયતે|

III પુરા હેરોદ્ નિજભ્રાતુઃ ફિલિપો જાયાયા હેરોદીયાયા અનુરોધાદ્ યોહનં ધારયિત્વા બદ્ધા કારાયાં સ્થાપિતવાન્|

IV યતો યોહન્ ઉક્તવાન્, એત્સયાઃ સંગ્રહો ભવતો નોચિતઃ|

V તસ્માત્ નૃપતિસ્તં હન્તુમિચ્છન્નપિ લોકેભ્યો વિભયાઞ્ચકાર; યતઃ સર્વે યોહનં ભવિષ્યદ્વાદિનં મેનિરે|

VI કિન્તુ હેરોદો જન્માહીયમહ ઉપસ્થિતે હેરોદીયાયા દુહિતા તેષાં સમક્ષં નૃતિત્વા હેરોદમપ્રીણયત્|

- VII તસ્માત્ ભૂપતિઃ શપથં કુર્વન્ ઇતિ પ્રત્યજ્ઞાસીત્, ત્વયા યદ્ યાચ્યતે, તદેવાહં દાસ્યામિ|
- VIII સા કુમારી સ્વીયામાતુઃ શિક્ષાં લબ્ધા બભાષે, મજ્જયિતુર્યાહન ઉત્તમાઙ્ગ ભાજને સમાનીય મહ્યં વિશ્રાણાય|
- IX તતો રાજા શુશોચ, કિન્તુ ભોજનાયોપવિશતાં સઙ્ગિનાં સ્વકૃતશપથસ્ય ચાનુરોધાત્ તત્ પ્રદાતુમ આદિદેશ|
- X પશ્ચાત્ કારાં પ્રતિ નરં પ્રહિત્ય યોહન ઉત્તમાઙ્ગ છિન્વા|
- XI તત્ ભાજન આનાય્ય તસ્યૈ કુમાર્યૈ વ્યશ્રાણયત્, તતઃ સા સ્વજનન્યાઃ સમીપં તન્નિનાય|
- XII પશ્ચાત્ યોહનઃ શિષ્યા આગત્ય કાયં નીત્વા શ્મશાને સ્થાપયામાસુસ્તતો યીશોઃ સન્નિધિં વ્રજિત્વા તદ્ધાર્તા બભાષિરે|
- XIII અનન્તરં યીશુરિતિ નિશભ્ય નાવા નિર્જનસ્થાનમ્ એકાકી ગતવાન્, પશ્ચાત્ માનવાસ્તત્ શ્રુત્વા નાનાનગરેભ્ય આગત્ય પદૈસ્તત્પશ્ચાદ્ ઈયુઃ|
- XIV તદાનીં યીશુ બહિરાગત્ય મહાન્તં જનનિવહં નિરીક્ષ્ય તેષુ કારણિકઃ મન્ તેષાં પીડિતજનાન્ નિરામયાન્ ચકાર|
- XV તતઃ પરં સન્ધ્યાયાં શિષ્યાસ્તદન્તિકમાગત્ય કથયાઞ્ચકુઃ, ઇદં નિર્જનસ્થાનં વેલાપ્યવસન્નાઃ; તસ્માત્ મનુજાન્ સ્વસ્વગ્રામં ગન્તું સ્વાર્થ ભક્ષ્યાણિ ક્રેતુઞ્ચ ભવાન્ તાન્ વિસૃજતુ|
- XVI કિન્તુ યીશુસ્તાનવાદીત્, તેષાં ગમને પ્રયોજનં નાસ્તિ, યૂયમેવ તાન્ ભોજયત|
- XVII તદા તે પ્રત્યવદન્, અસ્માકમત્ર પૂપપઞ્ચકં મીનદ્વયઞ્ચાસ્તે|
- XVIII તદાનીં તેનોક્તં તાનિ મદન્તિકમાનયત|
- XIX અનન્તરં સ મનુજાન્ યવસોપર્યુપવેષ્ટુમ્ આજ્ઞાપયામાસ; અપર તત્ પૂપપઞ્ચકં મીનદ્વયઞ્ચ ગૃહ્ણન્ સ્વર્ગ પ્રતિ નિરીક્ષ્યેશ્વરીયગુણાન્ અનૂદ્ય ભંક્ત્વા શિષ્યેભ્યો દત્તવાન્, શિષ્યાશ્ચ લોકેભ્યો દદુઃ|
- XX તતઃ સર્વે ભુક્ત્વા પરિતૃપ્તવન્તઃ, તતસ્તદવશિષ્ટભક્ષ્યૈઃ પૂર્ણાન્ દ્વાદશડલકાન્ ગૃહીતવન્તઃ|
- XXI તે ભોક્તારઃ સ્ત્રીર્બાલકાંશ્ચ વિહાય પ્રાયેણ પઞ્ચ સહસ્રાણિ પુમાંસ આસન્|
- XXII તદનન્તરં યીશુ લોકાનાં વિસર્જનકાલે શિષ્યાન્ તરણિમારોહું સ્વાગ્રે પારં યાતુઞ્ચ ગાઢમદિષ્ટવાન્|
- XXIII તતો લોકેષુ વિસૃષ્ટેષુ સ વિવિક્તે પ્રાર્થયિતું ગિરિમેકં ગત્વા સન્ધ્યાં યાવત્ તત્રૈકાકી સ્થિતવાન્|
- XXIV કિન્તુ તદાનીં સમ્મુખવાતવાત્ સરિત્પતે મધ્યે તરઙ્ગૈસ્તરણિર્દોલાયમાનાભવત્|
- XXV તદા સ યામિન્યાશ્ચતુર્થપ્રહરે પદ્ભ્યાં વ્રજન્ તેષામન્તિકં ગતવાન્|
- XXVI કિન્તુ શિષ્યાસ્તં સાગરોપરિ વ્રજન્તં વિલોક્ય સમુદ્વિગ્ના જગદુઃ, એષ ભૂત ઇતિ શઙ્કમાના ઉચ્ચૈઃ શબ્દાયાઞ્ચક્રિરે ચ|
- XXVII તદૈવ યીશુસ્તાનવદત્, સુસ્થિરા ભવત, મા ભૈષ્ટ, એષોડહમ્|
- XXVIII તતઃ પિતર ઇત્યુક્તવાન્, હે પ્રભો, યદિ ભવાનેવ, તર્હિ માં ભવત્સમીપં યાતુમાજ્ઞાપયતુ|
- XXIX તતઃ તેનાદિષ્ટઃ પિતરસ્તરણિતોડવરુદ્ધ યીશેારન્તિકં પ્રાપ્તું તોયોપરિ વવ્રાજ|
- XXX કિન્તુ પ્રચાણં પવનં વિલોક્ય ભયાત્ તોયે મંકતુમ્ આરેભે, તસ્માદ્ ઉચ્ચૈઃ શબ્દાયમાનઃ કથિતવાન્, હે પ્રભો, મામવતુ|
- XXXI યીશુસ્તક્ષણાત્ કરં પ્રસાર્ય તં ધરન્ ઉક્તવાન્, હ સ્તોકપ્રત્યયિન્ ત્વં કુતઃ સમશેથાઃ?
- XXXII અનન્તરં તયોસ્તરણિમારુદ્ધયોઃ પવનો નિવવૃતે|
- XXXIII તદાનીં યે તરણયામાસન્, ત આગત્ય તં પ્રણભ્ય કથિતવન્તઃ, યથાર્થસ્ત્વમેવેશ્વરસુતઃ|
- XXXIV અનન્તરં પારં પ્રાપ્ય તે ગિનેષરન્નામકં નગરમુપતસ્થુઃ,
- XXXV તદા તત્રત્યા જના યીશું પરિચીય તદ્દેશસ્ય ચતુર્દિશો વાર્તા પ્રહિત્ય યત્ર યાવન્તઃ પીડિતા આસન્, તાવતએવ તદન્તિકમાનયામાસુઃ|
- XXXVI અપરં તદીયવસનસ્ય ગ્રન્થિમાત્રં સ્પ્રષ્ટું વિનીય યાવન્તો જનાસ્તત્ સ્પર્શ ચક્રિરે, તે સર્વએવ નિરામયા બભૂવુઃ|

XV

- I અપરં ચિરૂશાલમ્નગરીયાઃ કતિપયા અધ્યાપકાઃ ફિરૂશિનશ્ચ યીશોઃ સમીપમાગત્ય કથયામાસુઃ,
- II તવ શિષ્યાઃ કિમર્થમ્ અપ્રક્ષાલિતકરૈ ભક્ષિત્વા પરમ્પરાગતં પ્રાચીનાનાં વ્યવહારં લઙ્વન્તે?
- III તતો યીશુઃ પ્રત્યુવાચ, યૂયં પરમ્પરાગતાચારેણ કુત ઈશ્વરાજ્ઞાં લઙ્વધ્વે|
- IV ઈશ્વર ઇત્યાજ્ઞાપયત્, ત્વં નિજપિતરૌ સંમન્યેથાઃ, યેન ચ નિજપિતરૌ નિન્દ્યેતે, સ નિશ્ચિતં મ્રિયેત;
- V કિન્તુ યૂયં વદથ, યઃ સ્વજનકં સ્વજનનીં વા વાક્યમિદં વદતિ, યુવાં મત્તો યલ્લભ્યે, તત્ ન્યવિદ્યત,
- VI સ નિજપિતરૌ પુન ન સંમંસ્યતે| ઇત્યં યૂયં પરમ્પરાગતેન સ્વેષામાચારેણેશ્વરીયાજ્ઞાં લુમ્પથ|
- VII રે કપટિનઃ સર્વે ચિશયિયો યુષ્માનધિ ભવિષ્યદ્વ્યનાન્યેતાનિ સમ્યગ્ ઉક્તવાન્|
- VIII વદને મનુજા એતે સમાયાન્તિ મદન્તિકં| તથાધરૈ મદીયઞ્ચ માનં કુર્વન્તિ તે નરાઃ|

- IX કિન્તુ તેષાં મનો મત્તો વિદૂરએવ તિષ્ઠતિ| શિક્ષયન્તો વિધીન્ ત્રાજ્ઞા ભજન્તે માં મુઘૈવ તે|
 X તતો યીશુ લૌકાન્ આહૂય પ્રોક્તવાન્, યૂયં શ્રુત્વા બુધ્યધ્વં|
 XI યન્મુખં પ્રવિશતિ, તત્ મનુજમ્ અમેઘ્યં ન કરોતિ, કિન્તુ યદાસ્યાત્ નિર્ગચ્છતિ, તદેવ માનુષમમેઘી કરોતી|
 XII તદાનીં શિષ્યા આગત્ય તસ્મૈ કથયાઞ્ચક્રુઃ, એતાં કથાં શ્રુત્વા ફિરિશિનો વ્યરજ્યન્ત, તત્ કિં ભવતા જ્ઞાયતે?|
 XIII સ પ્રત્યવદત્, મમ સ્વર્ગસ્થ: પિતા યં કઞ્ચિદ્દુકુરં નારોપયત્, સ ઉત્પાવ્ઘતે|
 XIV તે તિષ્ઠન્તુ, તે અન્ધમનુજાનામ્ અન્ધમાર્ગદર્શકા એવ: યદન્ધોડન્ધં પન્થાનં દર્શયતિ, તદ્દુભૌ ગર્તે પતત:|
 XV તદા પિતરસ્તં પ્રત્યવદત્, દૃષ્ટાન્તમિમમસ્માન્ બોઘયતુ|
 XVI યીશુના પ્રોક્તં, યૂયમઘ યાવત્ કિમબોઘા: સ્થ?|
 XVII કથામિમાં કિં ન બુધ્યધ્વે ? યદાસ્યં પ્રેવિશતિ, તદ્ ઉદરે પતન્ બહિર્નિર્યાતિ,
 XVIII કિન્ત્વાસ્યાદ્ યન્નિર્યાતિ, તદ્ અન્ત:કરણાત્ નિર્યાતત્વાત્ મનુજમમેઘ્યં કરોતિ|
 XIX યતોડન્ત:કરણાત્ કુચિન્તા બધ: પારદારિકતા વેશ્યાગમનં ચૈર્થ્ય મિથ્યાસાક્ષ્યમ્ ઈશ્વરનિન્દા ચૈતાનિ સર્વાણિ નિર્યાન્તિ|
 XX એતાનિ મનુષ્યમપવિત્રી કુર્વન્તિ કિન્ત્વપ્રક્ષાલિતકરેણ ભોજનં મનુજમમેઘ્યં ન કરોતિ|
 XXI અનન્તરં યીશુસ્તસ્માત્ સ્થાનાત્ પ્રસ્થાય સોરસીદોન્નગરયો: સીમામુપતસ્યૌ|
 XXII તદા તત્સીમાત: કાચિત્ કિનાનીયા યોષિદ્ આગત્ય તમુચ્ચૈરુવાચ, હે પ્રભો દાયુદ: સન્તાન, મમૈકા દુહિતાસ્તે સા ભૂતગ્રસ્તા સતી મહાકલેશં પ્રાપ્નોતિ મમ દ્યસ્વ|
 XXIII કિન્તુ યીશુસ્તાં કિમપિ નોક્તવાન્, તત: શિષ્યા આગત્ય તં નિવેદયામાસુ:, એષા યોષિદ્ અસ્માકં પશ્ચાદ્ ઉચ્ચૈરાહૂયાગચ્છતિ, એનાં વિસૃજતુ|
 XXIV તદા સ પ્રત્યવદત્, ઇસ્રાયેલ્ગોત્રસ્ય હારિતમેષાન્ વિના કસ્યાપ્યન્યસ્ય સમીપં નાહં પ્રેષિતોસ્મિ|
 XXV તત: સા નારીસમાગત્ય તં પ્રણમ્ય જગાદ, હે પ્રભો મામુપકુરુ|
 XXVI સ ઉક્તવાન્, બાલકાનાં ભક્ષ્યમાદાય સારમેયેભ્યો દાનં નોચિતં|
 XXVII તદા સા બભાષે, હે પ્રભો, તત્ સત્યં, તથાપિ પ્રભો ભ્રાઞ્ચાદ્ યદુચ્છિષ્ટં પતતિ, તત્ સારમેયા: ખાદન્તિ|
 XXVIII તતો યીશુ: પ્રત્યવદત્, હે યોષિત્, તવ વિશ્વાસો મહાન્ તસ્માત્ તવ મનોભિલષિતં સિદ્ધ્યતુ, તેન તસ્યા: કન્યા તસ્મિન્નેવ દણ્ડે નિરામયાભવત્|
 XXIX અનન્તરં યીશસ્તસ્માત્ સ્થાનાત્ પ્રસ્થાય ગાલીલ્સાગરસ્ય સન્નિધિમાગત્ય ધરાધરમારુહ્ય તત્રોપવિવેશ|
 XXX પશ્ચાત્ જનનિવહો બહૂન્ ખઞ્ચાન્ધમૂકશુષ્કકરમાનુષાન્ આદાય યીશો: સમીપમાગત્ય તચ્ચરણાન્તિકે સ્થાપયામાસુ:, તત: સા તાન્ નિરામયાન્ અકરોત્|
 XXXI ઇત્યં મૂકા વાક્યં વદન્તિ, શુષ્કકરા: સ્વાસ્થ્યમાયાન્તિ, પજ્જવો ગચ્છન્તિ, અન્ધા વીક્ષન્તે, ઇતિ વિલોક્ય લોકા વિસ્મયં મન્યમાના ઇસ્રાયેલ ઈશ્વરં ધન્યં બભાષિરે|
 XXXII તદાનીં યીશુ: સ્વશિષ્યાન્ આહૂય ગદિતવાન્, એતજ્જનનિવહેષુ મમ દયા જાયતે, એતે દિનત્રયં મયા સાકં સન્તિ, એષાં ભક્ષ્યવસ્તુ ય કઞ્ચિદપિ નાસ્તિ, તસ્માદહમેતાનકૃતાહારાન્ ન વિસ્રક્ષ્યામિ, તથાત્વે વર્ત્મમધ્યે કલામ્યેષુ:|
 XXXIII તદા શિષ્યા ઊચુ:, એતસ્મિન્ પ્રાન્તરમધ્ય એતાવતો મર્ત્યાન્ તર્પયિતું વયં કુત્ર પૂપાન્ પ્રાપ્સ્યામ: ?|
 XXXIV યીશુરપૃચ્છત્, યુષ્માકં નિકટે કતિ પૂપા આસતે? ત ઊચુ:, સપ્તપૂપા અલ્પા: ક્ષુદ્રમીનાશ્ચ સન્તિ|
 XXXV તદાનીં સ લોકનિવહં ભૂમાવુપવેષ્ટુમ્ આદિશ્ય|
 XXXVI તાન્ સપ્તપૂપાન્ મીનાંશ્ચ ગૃહ્ણન્ ઈશ્વરીયગુણાન્ અનૂદ્ય ભંકન્વા શિષ્યેભ્યો દદૌ, શિષ્યા લોકેભ્યો દદુઃ|
 XXXVII તત: સર્વે ભુક્ત્વા તૃપ્તવન્ત:; તદવશિષ્ટભક્ષ્યેણ સપ્તલકાન્ પરિપૂર્ય્ય સંજગુહુઃ|
 XXXVIII તે ભોક્તારો યોષિતો બાલકાંશ્ચ વિહાય પ્રાયેણ યતુ:સહસ્રાણિ પુરુષા આસન્|
 XXXIX તત: પરં સ જનનિવહં વિસૃજ્ય તરિમારુહ્ય મગ્દલાપ્રદેશં ગતવાન્|

XVI

- I તદાનીં ફિરિશિન: સિદ્ધકિનશ્ચાગત્ય તં પરીક્ષિતું નભમીયં કિઞ્ચન લક્ષમ દર્શયિતું તસ્મૈ નિવેદયામાસુ:|
 II તત: સ ઉક્તવાન્, સન્ધ્યાયાં નભસો રક્તત્વાદ્ યૂયં વદથ, શ્વો નિર્મલં દિનં ભવિષ્યતિ;
 III પ્રાત:કાલે ય નભસો રક્તત્વાત્ મલિનત્વાઞ્ચ વદથ, ઝઞ્ચશઘ ભવિષ્યતિ| હે કપટિનો યદિ યૂયમ્ અન્તરીક્ષસ્ય લક્ષમ બોહ્દુ શકનુથ, તર્હિ કાલસ્યૈતસ્ય લક્ષમ કથં બોહ્દુ ન શકનુથ?

IV એતત્કાલસ્ય દુષ્ટો વ્યભિચારી ચ વંશો લક્ષ્મ ગવેષયતિ, કિન્તુ યૂનસો ભવિષ્યદ્વાદિનો લક્ષ્મ વિનાન્યત્ કિમપિ લક્ષ્મ તાન્ ન દર્શયિચ્યતે| તદાનીં સ તાન્ વિહાય પ્રતસ્થે|

V અનન્તરમન્યપારગમનકાલે તસ્ય શિષ્યા: પૂપમાનેતું વિસ્મૃતવન્ત:|

VI યીશુસ્તાનવાદીત્, યૂયં ફિરિશિનાં સિદ્ધકિનાઞ્ચ કિણ્વં પ્રતિ સાવધાના: સતર્કાશ્ચ ભવત|

VII તેન તે પરસ્પરં વિવિચ્ય કથયિતુમારેભિરે, વયં પૂપાનાનેતું વિસ્મૃતવન્ત એતત્કારણાદ્ ઇતિ કથયતિ|

VIII કિન્તુ યીશુસ્તદ્વિજ્ઞાય તાનવોચત્, હે સ્તોકવિશ્વાસિનો યૂયં પૂપાનાનયનમધિ ક્રુત: પરસ્પરમેતદ્ વિવિંક્ય?

IX યુષ્માભિ: કિમઘાપિ ન જ્ઞાયતે? પઞ્ચભિ: પૂપૈ: પઞ્ચસહસ્રપુરુષેષુ ભોજિતેષુ ભક્ષ્યોચ્છિષ્ટપૂર્ણાન્ કતિ ડલકાન્ સમગૃહ્ણીતં;

X તથા સપ્તભિ: પૂપૈશ્ચતુ:સહસ્રપુરુષેષુ ભેજિતેષુ કતિ ડલકાન્ સમગૃહ્ણીત, તત્ કિં યુષ્માભિર્ન સ્મર્યતે?

XI તસ્માત્ ફિરિશિનાં સિદ્ધકિનાઞ્ચ કિણ્વં પ્રતિ સાવધાનાસ્તિષ્ઠત, કથામિમામ્ અહં પૂપાનધિ નાકથયં, એતદ્ યૂયં ક્રુતો ન બુદ્ધધ્વે?

XII તદાનીં પૂપકિણ્વં પ્રતિ સાવધાનાસ્તિષ્ઠતેતિ નોકત્વા ફિરિશિનાં સિદ્ધકિનાઞ્ચ ઉપદેશં પ્રતિ સાવધાનાસ્તિષ્ઠતેતિ કથિતવાન્, ઇતિ તૈરબોધિ|

XIII અપરઞ્ચ યીશુ: કૈસરિયા-ફિલિપિપ્રદેશમાગત્ય શિષ્યાન્ અપૃચ્છત્, યોડહં મનુજસુત: સોડહં ક: લોકૈરહં કિમુચ્યે?

XIV તદાનીં તે કથિતવન્ત:, કેચિદ્ વદન્તિ ત્વં મજ્જયિતા યોહન્, કેચિદ્વદન્તિ, ત્વમ્ એલિય:, કેચિચ્ચ વદન્તિ, ત્વં યિરિમિયો વા કશ્ચિદ્ ભવિષ્યદ્વાદીતિ|

XV પશ્ચાત્ સ તાન્ પપ્રચ્છ, યૂયં માં કં વદથ? તત: શિમોન્ પિતર ઉવાચ,

XVI ત્વમમરેશ્વરસ્યાભિષિક્તપુત્ર:|

XVII તતો યીશુ: કથિતવાન્, હે યૂનસ: પુત્ર શિમોન્ ત્વં ધન્ય:, યત: કોપિ અનુજસ્ત્વચ્ચેતજ્ઞાનં નોદપાદયત્, કિન્તુ મમ સ્વર્ગસ્ય: પિતોદપાદયત્|

XVIII અતોડહં ત્વાં વદામિ, ત્વં પિતર: (પ્રસ્તર:) અહઞ્ચ તસ્ય પ્રસ્તરસ્યોપરિ સ્વમણ્ડલીં નિર્માસ્યામિ, તેન નિરયો બલાત્ તાં પરાજેતું ન શક્ષ્યતિ|

XIX અહં તુભ્યં સ્વર્ગીયરાજ્યસ્ય કુઞ્જિકાં દાસ્યામિ, તેન યત્ કિઞ્ચન ત્વં પૃથિવ્યાં ભંત્સ્યસિ તત્સ્વર્ગે ભંત્સ્યતે, યચ્ચ કિઞ્ચન મઘ્યાં મોક્ષસિ તત્ સ્વર્ગે મોક્ષયતે|

XX પશ્ચાત્ સ શિષ્યાનાદિશત્, અહમભિષિક્તો યીશુરિતિ કથાં કર્મૈચિદપિ યૂયં મા કથયત|

XXI અન્યઞ્ચ ચિરશાલમ્નગરં ગત્વા પ્રાચીનલોકેભ્ય: પ્રધાનયાજકેભ્ય ઉપાધ્યાયેભ્યશ્ચ બહુદુ:ખભોગસ્તૈ હંતત્વં તૃતીયદિને પુનરુત્થાનઞ્ચ મમાવશ્યકમ્ એતા: કથા યીશુસ્તત્કાલમારભ્ય શિષ્યાન્ જ્ઞાપયિતુમ્ આરબ્ધવાન્|

XXII તદાનીં પિતરસ્તસ્ય કરં ઘૃત્વા તર્જયિત્વા કથયિતુમારબ્ધવાન્, હે પ્રભો, તત્ ત્વત્તો દૂરં યાતુ, ત્વાં પ્રતિ કદાપિ ન ઘટિષ્યતે|

XXIII કિન્તુ સ વદનં પરાવર્ત્ય પિતરં જગાદ, હે વિદ્નકારિન્, મત્સમ્મુખાદ્ દૂરીભવ, ત્વં માં બાધસે, ઈશ્વરીયકાર્યાત્ માનુષીયકાર્યં તુભ્યં રોચતે|

XXIV અનન્તરં યીશુ: સ્વીયશિષ્યાન્ ઉક્તવાન્ ય: કશ્ચિત્ મમ પશ્ચાદ્ગામી ભવિતુમ્ ઇચ્છતિ, સ સ્વં દામ્યતુ, તથા સ્વક્રુશં ગૃહ્ણન્ મત્પશ્ચાદાયાતુ|

XXV યતો ય: પ્રાણાન્ રક્ષિતુમિચ્છતિ, સ તાન્ હારયિષ્યતિ, કિન્તુ યો મદર્થં નિજપ્રાણાન્ હારયતિ, સ તાન્ પ્રાપ્સ્યતિ|

XXVI માનુષો યદિ સર્વ્વં જગત્ લભતે નિજપ્રાણાન્ હારયતિ, તર્હિં તસ્ય કો લાભ: મનુજો નિજપ્રાણાનાં વિનિમયેન વા કિં દાતું શક્નોતિ?

XXVII મનુજસુત: સ્વદૂતૈ: સાકં પિતુ: પ્રભાવેણાગમિષ્યતિ; તદા પ્રતિમનુજં સ્વસ્વકર્મ્માનુસારાત્ ફલં દાસ્યતિ|

XXVIII અહં યુષ્માન્ તથ્યં વચ્મિ, સરાજ્યં મનુજસુતમ્ આગતં ન પશ્યન્તો મૃત્યું ન સ્વાદિષ્યન્તિ, એતાદૃશા: કતિપયજના અત્રાપિ દણ્ડાયમાના: સન્તિ|

XVII

I અનન્તરં ષડ્દિનેભ્ય: પરં યીશુ: પિતરં યાકૂબં તત્સહજં યોહનઞ્ચ ગૃહ્ણન્ ઉચ્ચાદ્રે વિવિક્તસ્થાનમ્ આગત્ય તેષાં સમક્ષં રૂપમન્યત્ દધાર|

II તેન તદાસ્થં તેજસ્વિ, તદાભરણમ્ આલોકવત્ પાણ્ડરમભવત્|

III અન્યચ્ચ તેન સાકં સંલપન્તૌ મૂસા એલિયશ્ચ તેભ્યો દર્શનં દદતુ:|

IV તદાનીં પિતરો યીશું જગાદ, હે પ્રભો સ્થિતિરત્રાસ્માકં શુભા, યદિ ભવતાનુમન્યતે, તર્હિં ભવદર્થમેકં મૂસાર્થમેકમ્ એલિયાર્થઞ્ચૈકમ્ ઇતિ ત્રીણિ દૂષ્યાણિ નિર્મમ|

- V એતત્કથનકાલ એક ઉજ્જવલઃ પયોદસ્તેષામુપરિ છાયાં કૃતવાન્, વારિદાદ્ એષા નભસીયા વાગ્ બભૂવ, મમાયં પ્રિયઃ પુત્રઃ, અસ્મિન્ મમ મહાસન્તોષ એતસ્ય વાક્યં યૂયં નિશામયત|
- VI કિન્તુ વાયમેતાં શૃણવન્તએવ શિષ્યા મૃશં શક્કમાના ન્યુબ્જા ન્યપતન્|
- VII તદા યીશુરાગત્ય તેષાં ગાત્રાણિ સ્પૃશન્ ઉવાચ, ઉત્તિષ્ઠત, મા ભૈષ્ટ|
- VIII તદાનીં નેત્રાણ્યુન્મીલ્ય યીશું વિના કમપિ ન દદ્શુઃ|
- IX તતઃ પરમ્ અદ્રેરવરોહણકાલે યીશુસ્તાન્ ઇત્યાદિદેશ, મનુજસુતસ્ય મૃતાનાં મધ્યાદુત્થાનં યાવન્ જાયતે, તાવત્ યુષ્માભિરેતદર્શનં કસ્મૈચિદપિ ન કથયિતવ્યં|
- X તદા શિષ્યાસ્તં પપ્રચ્છુઃ, પ્રથમમ્ એલિય આયાસ્યતીતિ કુત ઉપાધ્યાયૈરુચ્યતે?
- XI તતો યીશુઃ પ્રત્યવાદીત્, એલિયઃ પ્રાગેત્ય સર્વાણિ સાધયિષ્યતીતિ સત્યં,
- XII કિન્ત્વહં યુષ્માન્ વચ્મિ, એલિય એત્ય ગતઃ, તે તમપરિચિત્ય તસ્મિન્ યથેચ્છં વ્યવજહુઃ; મનુજસુતેનાપિ તેષામન્તિકે તાદૃગ્ દુઃખં ભોક્તવ્યં|
- XIII તદાનીં સ મજ્જયિતારં યોહનમધિ કથામેતાં વ્યાહતવાન્, ઇત્યં તચ્છિષ્યા બુબુધિરે|
- XIV પશ્ચાત્ તેષુ જનનિવહસ્યાન્તિકમાગતેષુ કશ્ચિત્ મનુજસ્તદન્તિકમેત્ય જાનૂની પાતયિત્વા કથિતવાન્,
- XV હે પ્રભો, મત્યુત્રં પ્રતિ કૃપાં વિદધાતુ, સોપસ્મારામયેન ભૃશં વ્યથિતઃ સન્ પુનઃ પુન વૃહૌ મુહુર્જલમધ્યે પતતિ|
- XVI તસ્માદ્ ભવતઃ શિષ્યાણાં સમીપે તમાનયં કિન્તુ તે તં સ્વાસ્થ્યં કર્તું ન શક્તાઃ|
- XVII તદા યીશુઃ કથિતવાન્ રે અવિશ્વાસિનઃ, રે વિપથગામિનઃ, પુનઃ કતિકાલાન્ અહં યુષ્માકં સન્નિઘૌ સ્થાસ્યામિ? કતિકાલાન્ વા યુષ્માન્ સહિષ્યે? તમત્ર મમાન્તિકમાનયત|
- XVIII પશ્ચાદ્ યીશુના તર્જતએવ સ ભૂતસ્તં વિહાય ગતવાન્, તદણ્ડએવ સ બાલકો નિરામયોડભૂત્|
- XIX તતઃ શિષ્યા ગુપ્તં યીશુમુપાગત્ય બભાષિરે, કુતો વયં તં ભૂતં ત્યાજયિતું ન શક્તાઃ?
- XX યીશુના તે પ્રોક્તાઃ, યુષ્માકમપ્રત્યયાત્;
- XXI યુષ્માનહં તથ્યં વચ્મિ યદિ યુષ્માકં સર્ષપૈકમાત્રોપિ વિશ્વાસો જાયતે, તર્હિ યુષ્માભિરસ્મિન્ શૈલે ત્વમિતઃ સ્થાનાત્ તત્ સ્થાનં યાહીતિ ભૂતે સ તદૈવ ચલિષ્યતિ, યુષ્માકં કિમધ્યસાધ્યન્ન કર્મ્મ ન સ્થાસ્યાતિ| કિન્તુ પ્રાર્થનોપવાસૌ વિનૈતાદૃશો ભૂતો ન ત્યાજયેત|
- XXII અપરં તેષાં ગાલીલ્પ્રદેશે ભ્રમણકાલે યીશુના તે ગદિતાઃ, મનુજસુતો જાનાનાં કરેષુ સમર્પયિષ્યતે તૈર્હનિષ્યતે ચ,
- XXIII કિન્તુ તૃતીયેડહિન્ મ ઉત્થાપિષ્યતે, તેન તે ભૃશં દુઃખિતા બભૂવઃ|
- XXIV તદનન્તરં તેષુ કફ્નૌહ્મનગરમાગતેષુ કરસંગ્રાહિણઃ પિતરાન્તિકમાગત્ય પપ્રચ્છુઃ, યુષ્માકં ગુરુઃ કિં મન્દિરાર્થં કરં ન દદાતિ? તતઃ પિતરઃ કથિતવાન્ દદાતિ|
- XXV તતસ્તસ્મિન્ ગૃહમધ્યમાગતે તસ્ય કથાકથનાત્ પૂર્વમેવ યીશુરુવાચ, હે શિમોન્, મેદિન્યા રાજાનઃ સ્વસ્વાપત્યેભ્યઃ કિં વિદેશિભ્યઃ કેભ્યઃ કરં ગૃહ્નન્તિ? અત્ર ત્વં કિં બુધ્યસે? તતઃ પિતર ઉક્તવાન્, વિદેશિભ્યઃ|
- XXVI તદા યીશુરુક્તવાન્, તર્હિ સન્તાના મુક્તાઃ સન્તિ|
- XXVII તથાપિ યથાસ્માભિસ્તેષામન્તરાયો ન જન્યતે, તત્કૃતે જલધેસ્તીરં ગત્વા વડિશં ક્ષિપ, તેનાદૌ યો મીન ઉત્થાસ્યતિ, તં ઘૃત્વા તન્મુખે મોચિતે તોલકૈકં રૂપ્યં પ્રાપ્સ્યસિ, તદ્ ગૃહીત્વા તવ મમ ચ કૃતે તેભ્યો દેહિ|

XVIII

- I તદાનીં શિષ્યા યીશોઃ સમીપમાગત્ય પૃષ્ટવન્તઃ સ્વર્ગરાજ્યે કઃ શ્રેષ્ઠઃ?
- II તતો યીશુઃ ક્ષુદ્રમેકં બાલકં સ્વસમીપમાનીય તેષાં મધ્યે નિધાય જગાદ,
- III યુષ્માનહં સત્યં બ્રવીમિ, યૂયં મનોવિનિમયેન ક્ષુદ્રબાલવત્ ન સન્તઃ સ્વર્ગરાજ્યં પ્રવેષ્ટું ન શક્નુથ|
- IV યઃ કશ્ચિદ્ એતસ્ય ક્ષુદ્રબાલકસ્ય સમમાત્માનં નમ્રીકરોતિ, સએવ સ્વર્ગરાજ્યે શ્રેષ્ઠઃ|
- V યઃ કશ્ચિદ્ એતાદૃશં ક્ષુદ્રબાલકમેકં મમ નામ્નિ ગૃહ્ણાતિ, સ મામેવ ગૃહ્ણાતિ|
- VI કિન્તુ યો જનો મયિ કૃતવિશ્વાસાનામેતેષાં ક્ષુદ્રપ્રાણિનામ્ એકસ્યાપિ વિદ્ધિં જનયતિ, કણ્ઠબદ્ધપેષણીકસ્ય તસ્ય સાગરાગાઘજલે મજ્જનં શ્રેયઃ|
- VII વિદ્ધનાત્ જગતઃ સન્તાપો ભવિષ્યતિ, વિદ્ધનોડવશ્યં જનયિષ્યતે, કિન્તુ યેન મનુજેન વિદ્ધનો જનિષ્યતે તસ્યૈવ સન્તાપો ભવિષ્યતિ|
- VIII તસ્માત્ તવ કરશ્ચરણો વા યદિ ત્વાં બાઘતે, તર્હિ તં છિન્ત્વા નિક્ષિપ, દ્વિકરસ્ય દ્વિપદસ્ય વા તવાનપ્તવહ્નૌ નિક્ષેપાત્, ખસ્રસ્ય વા છિન્નહસ્તસ્ય તવ જીવને પ્રવેશો વરં|

- IX अपरं तव नेत्रं यदि त्वां बाधते, तर्हि तद्युत्याव्य निक्षिप, द्विनेत्रस्य नरकाग्नौ निक्षेपात् काणस्य तव ज्ज्वने प्रवेशो वरं
 X तस्मादवधद्धं, अतेषां क्षुद्रप्राणिनाम् अेकमपि मा तुच्छीकुरुत,
 XI यतो युष्मानहं तथ्यं ब्रवीमि, स्वर्गे तेषां दूता मम स्वर्गस्थस्य पितुरास्यं नित्यं पश्यन्ति। अवं ये ये डारितास्तान् रक्षितुं मनुजपुत्र आगच्छतु।
 XII यूयमत्र किं विविग्ध्वे? कस्यचिद् यदि शतं मेषाः सन्ति, तेषामेको डार्यते य, तर्हि स अेकोनशतं मेषान् विडाय पर्वतं गत्वा तं डारितमेकं किं न मृगयते?
 XIII यदि य कडायित् तन्मेषोद्देशं लभते, तर्हि युष्मानहं सत्यं कथयामि, सोऽविपथगामित्य अेकोनशतमेषेत्योपि तदेकहेतोरधिकम् आह्लादते।
 XIV तद्गद् अेतेषां क्षुद्रप्राणेषु अेकोपि नश्यतीति युष्माकं स्वर्गस्थपितु नाभिमतम्।
 XV यद्यपि तव भ्राता त्वयि किमप्यपराध्यति, तर्हि गत्वा युवयोर्द्वयोः स्थितयोस्तस्यापराधं तं ज्ञापय। तत्र स यदि तव वाक्यं शृणोति, तर्हि त्वं स्वभ्रातरं प्राप्तवान्,
 XVI किन्तु यदि न शृणोति, तर्हि द्वाभ्यां त्रिभिर्वा साक्षीभिः सर्व्वं वाक्यं यथा निश्चितं जायते, तदर्थम् अेकं द्वौ वा साक्षिणौ गृहीत्वा याहि।
 XVII तेन स यदि तयोर्वाक्यं न मान्यते, तर्हि समाजं तज्ज्ञापय, किन्तु यदि समाजस्यापि वाक्यं न मान्यते, तर्हि स तव समीपे देवपूजकघव यण्डालघव य भविष्यति।
 XVIII अहं युष्मान् सत्यं वदामि, युष्माभिः पृथिव्यां यद् बध्यते तत् स्वर्गे भन्त्यते; मेदिन्यां यत् भोच्यते, स्वर्गेऽपि तत् भोक्ष्यते।
 XIX पुनरहं युष्मान् वदामि, मेदिन्यां युष्माकं यदि द्वावेकवाक्यीभूय किञ्चित् प्रार्थयेते, तर्हि मम स्वर्गस्थपित्रा तत् तयोः कृते सम्पन्नं भविष्यति।
 XX यतो यत्र द्वौ त्रयो वा मम नान्नि मिलन्ति, तत्रैवाहं तेषां मध्येऽस्मि।
 XXI तदानीं पितरस्तत्समीपमागत्य कथितवान् डे प्रभो, मम भ्राता मम यद्यपराध्यति, तर्हि तं कतिकृत्वः क्षमिष्ये?
 XXII किं सप्तकृत्वः? यीशुस्तं जगाद, त्वां केवलं सप्तकृत्वो यावत् न वदामि, किन्तु सप्तत्या गुणितं सप्तकृत्वो यावत्।
 XXIII अपरं निजदासैः सड जिगणायिषुः कश्चिद् राजेव स्वर्गराज्यं।
 XXIV आरब्धे तस्मिन् गणने सार्द्धसडस्रमुद्रापूरितानां दशसडस्रपुटकानाम् अेकोऽधमार्गस्तत्समक्षमानायि।
 XXV तस्य परिशोधनाय द्रव्याभावात् परिशोधनार्थं स तदीयभाष्यापुत्रादिसर्व्वस्वञ्च विक्रीयतामिति तत्रभुरादिदेश।
 XXVI तेन स दासस्तस्य पादयोः पतन् प्रणाम्य कथितवान्, डे प्रभो भवता धैर्य्ये कृते मया सर्व्व परिशोधिष्यते।
 XXVII तदानीं दासस्य प्रभुः सकरुणः सन् सकलार्ण क्षमित्वा तं तत्याज।
 XXVIII किन्तु तस्मिन् दासे अडि र्यति, तस्य शतं मुद्रायतुर्थाशान् यो धारयति, तं सडदासं दृष्ट्वा तस्य कण्ठं निष्पीड्य गदितवान्, मम यत् प्राप्यं तत् परिशोधय।
 XXIX तदा तस्य सडदासस्तत्पादयोः पतित्वा विनीय बभाषे, त्वया धैर्य्ये कृते मया सर्व्व परिशोधिष्यते।
 XXX तथापि स तत् नाडगीकृत्य यावत् सर्व्वमृणं न परिशोधितवान् तावत् तं कारायां स्थापयामास।
 XXXI तदा तस्य सडदासास्तस्यैतादृग् आयरणं विलोक्य प्रभोः समीपं गत्वा सर्व्व वृत्तान्तं निवेदयामासुः।
 XXXII तदा तस्य प्रभुस्तमाडूय जगाद, रे दुष्ट दास, त्वया मत्सन्निधौ प्रार्थिते मया तव सर्व्वमृणं त्यक्तं;
 XXXIII यथा याहं त्वयि करुणां कृतवान्, तथैव त्वत्सडदासे करुणाकरणं किं तव नोयितं?
 XXXIV एति कथयित्वा तस्य प्रभुः क्रुद्धन् निजप्राप्यं यावत् स न परिशोधितवान्, तावत् प्रडारकानां करेषु तं समर्पितवान्।
 XXXV यदि यूयं स्वान्तःकरणैः स्वस्वसडजानाम् अपराधान् न क्षमध्वे, तर्हि मम स्वर्गस्थः पितापि युष्मान् प्रतीत्यं करिष्यति।

XIX

- I अनन्तरम् अेतासु कथासु समाप्तासु यीशु गर्लीलप्रदेशात् प्रस्थाय यदन्तीरस्थं यिडूदाप्रदेशं प्राप्तः।
 II तदा तत्पश्चात् जननिवडे गते स तत्र तान् निरामयान् अकरोत्।
 III तदनन्तरं किंशिनस्तत्समीपमागत्य पारीक्षितुं तं पप्रच्छः, कस्मादपि कारणत् नरेण स्वजाया परित्याज्या न वा?
 IV स प्रत्युवाच, प्रथमम् ईश्वरो नरत्वेन नारीत्वेन य मनुजान् ससर्ज, तस्मात् कथितवान्,
 V मानुषः स्वपितरौ परित्यज्य स्वपत्न्याम् आसक्ष्यते, तौ द्वौ जनावेकाङ्गौ भविष्यतः, किमेतद् युष्माभिर्न पठितम्?
 VI अतस्तौ पुनर्न द्वौ तयोरेकाङ्गत्वं जातं, ईश्वरेण यस्य समयुज्यत, मनुजो न तद् भिन्धात्।

- VII તદાનીં તે તં પ્રત્યવદન્, તથાત્વે ત્યાજ્યપત્રં દત્વા સ્વાં સ્વાં જાયાં ત્યક્તું વ્યવસ્થાં મૂસાઃ કથં લિલેખ?
- VIII તતઃ સ કથિતવાન્, યુષ્માકં મનસાં કાઠિન્યાદ્ યુષ્માન્ સ્વાં સ્વાં જાયાં ત્યક્તુમ્ અન્વમન્યત કિન્તુ પ્રથમાદ્ એષો વિધિર્નાસીત્|
- IX અતો યુષ્માનહં વદામિ, વ્યભિચારં વિના યો નિજજાયાં ત્યજેત્ અન્યાઞ્ચ વિવહેત્, સ પરદારાન્ ગચ્છતિ; યશ્ચ ત્યક્તાં નારીં વિવહતિ સોપિ પરદારેષુ રમતે|
- X તદા તસ્ય શિષ્યાસ્તં બભાષિરે, યદિ સ્વજાયા સાકં પુંસ એતાદૃક્ સમ્બન્ધો જાયતે, તર્હિ વિવહનમેવ ન ભદ્રં
- XI તતઃ સ ઉક્તવાન્, યેભ્યસ્તત્સામર્થ્ય આદાયિ, તાન્ વિનાન્યઃ કોપિ મનુજ એતન્મતં ગ્રહીતું ન શક્નોતિ|
- XII ક્તિપયા જનનકલીબઃ ક્તિપયા નરકૃતકલીબઃ સ્વર્ગરાજ્યાય ક્તિપયાઃ સ્વકૃતકલીબાશ્ચ સન્તિ, યે ગ્રહીતું શક્નુવન્તિ તે ગૃહ્ણન્તુ|
- XIII અપરમ્ યથા સ શિશૂનાં ગાત્રેષુ હસ્તં દત્વા પ્રાર્થયતે, તદર્થં તત્સર્મીપં શિશવ આનીયન્ત, તત આનયિતૃન્ શિષ્યાસ્તિરસ્કૃતવન્તઃ|
- XIV કિન્તુ યીશુરુવાય, શિશવો મદન્તિકમ્ આગચ્છન્તુ, તાન્ મા વારયત, એતાદૃશાં શિશૂનામેવ સ્વર્ગરાજ્યં|
- XV તતઃ સ તેષાં ગાત્રેષુ હસ્તં દત્વા તસ્માત્ સ્થાનાત્ પ્રતસ્થે|
- XVI અપરમ્ એક આગત્ય તં પપ્રચ્છ, હે પરમગુરો, અનન્તાયુઃ પ્રાપ્તું મયા કિં કિં સત્કર્મ કર્તવ્યં?
- XVII તતઃ સ ઉવાચ, માં પરમં કુતો વદસિ? વિનેશ્વરં ન કોપિ પરમઃ, કિન્તુ યદનન્તાયુઃ પ્રાપ્તું વાગ્ચસિ, તદ્દર્શાઃ પાલય|
- XVIII તદા સ પૃષ્ટવાન્, કાઃ કા આજ્ઞાઃ? તતો યીશુઃ કથિતવાન્, નરં મા હન્યાઃ, પરદારાન્ મા ગચ્છેઃ, મા ચોરયેઃ, મૃષાસાક્ષ્યં મા દદ્યાઃ,
- XIX નિજપિતરૌ સંમન્યસ્વ, સ્વસમીપવાસિનિ સ્વવત્ પ્રેમ કુરુ|
- XX સ યુવા કથિતવાન્, આ બાલ્યાદ્ એતાઃ પાલયામિ, ઇદાનીં કિં ન્યૂનમાસ્તે?
- XXI તતો યીશુરવદત્, યદિ સિદ્ધો ભવિતું વાગ્ચસિ, તર્હિ ગત્વા નિજસર્વસ્વં વિક્રીય દરિદ્રેભ્યો વિતર, તતઃ સ્વર્ગે વિતં લપ્સ્યસે; આગચ્છ, મત્પશ્ચાદ્દર્તીં ચ ભવ|
- XXII એતાં વાયં શ્રુત્વા સ યુવા સ્વીયબહુસમ્પત્તે વિષણઃ સન્ ચલિતવાન્|
- XXIII તદા યીશુઃ સ્વશિષ્યાન્ અવદત્, ધનિનાં સ્વર્ગરાજ્યપ્રવેશો મહાદુષ્કર ઇતિ યુષ્માનહં તથ્યં વદામિ|
- XXIV પુનરપિ યુષ્માનહં વદામિ, ધનિનાં સ્વર્ગરાજ્યપ્રવેશાત્ સૂચીછિદ્રેણ મહાઙ્ગમનં સુકરં|
- XXV ઇતિ વાક્યં નિશમ્ય શિષ્યા અતિયમત્કૃત્ય કથયામાસુઃ; તર્હિ કસ્ય પરિત્રાણં ભવિતું શક્નોતિ?
- XXVI તદા સ તાન્ દૃષ્ટ્વા કથયામાસ, તત્ માનુષાણામશક્યં ભવતિ, કિન્ત્વીશ્વરસ્ય સર્વ્વ શક્યમ્|
- XXVII તદા પિતરસ્તં ગદિતવાન્, પશ્ય, વયં સર્વ્વ પરિત્યજ્ય ભવતઃ પશ્ચાદ્દર્તિનો ડભવામ; વયં કિં પ્રાપ્સ્યામઃ?
- XXVIII તતો યીશુઃ કથિતવાન્, યુષ્માનહં તથ્યં વદામિ, યૂયં મમ પશ્ચાદ્દર્તિનો જાતા ઇતિ કારણાત્ નવીનસૃષ્ટિકાલે યદા મનુજસુતઃ સ્વીયૈશ્ચર્યસિંહાસન ઉપવેક્ષ્યતિ, તદા યૂયમપિ દ્વાદશસિંહાસનેષૂપવિશ્ય ઇસ્રાયેલીયદ્વાદશવંશાનાં વિચારં કરિષ્યથ|
- XXIX અન્યચ્ચ યઃ કશ્ચિત્ મમ નામકારણાત્ ગૃહં વા ભ્રાતરં વા ભગિનીં વા પિતરં વા માતરં વા જાયાં વા બાલકં વા ભૂમિં પરિત્યજતિ, સ તેષાં શતગુણં લપ્સ્યતે, અનન્તાયુમોડધિકારિત્વઞ્ચ પ્રાપ્સ્યતિ|
- XXX કિન્તુ અગ્રીયા અનેકે જનાઃ પશ્ચાત્, પશ્ચાતીયાશ્ચાનેકે લોકા અગ્રે ભવિષ્યન્તિ|

XX

- I સ્વર્ગરાજ્યમ્ એતાદૃશા કેનચિદ્ ગૃહસ્થેન સમં, યોડતિપ્રભાતે નિજદ્રાક્ષાક્ષેત્રે કૃષકાન્ નિયોક્તું ગતવાન્|
- II પશ્ચાત્ તૈઃ સાકં દિનેકભૃતિં મુદ્રાયતુર્થાશં નિરૂપ્ય તાન્ દ્રાક્ષાક્ષેત્રં પ્રેરયામાસ|
- III અનન્તરં પ્રહરૈકવેલાયાં ગત્વા હટ્ટે ક્તિપયાન્ નિષ્કર્મકાન્ વિલોક્ય તાનવદત્,
- IV યૂયમપિ મમ દ્રાક્ષાક્ષેત્રં યાત, યુષ્મભ્યમહં યોગ્યભૃતિં દાસ્યામિ, તતસ્તે વવ્રજુઃ|
- V પુનશ્ચ સ દ્વિતીયતૃતીયયોઃ પ્રહરયો બહિર્ ગત્વા તથૈવ કૃતવાન્|
- VI તતો દણ્ડદ્રયાવશિષ્ટાયાં વેલાયાં બહિર્ ગત્વાપરાન્ ક્તિપયજનાન્ નિષ્કર્મકાન્ વિલોક્ય પૃષ્ટવાન્, યૂયં કિમર્થમ્ અત્ર સર્વ્વ દિનં નિષ્કર્માણસ્તિષ્ઠથ?
- VII તે પ્રત્યવદન્, અસ્માન્ ન કોપિ કર્મભણિ નિયુંક્તે| તદાનીં સ કથિતવાન્, યૂયમપિ મમ દ્રાક્ષાક્ષેત્રં યાત, તેન યોગ્યાં ભૃતિં લપ્સ્યથ|

VIII તદનન્તરં સન્ધ્યાયાં સત્યાં સઞ્ચેવ દ્રાક્ષાક્ષેત્રપતિરધ્યક્ષં ગદિવાન્, કૃષકાન્ આહૂય શેષજનમારભ્ય પ્રથમં યાવત્ તેભ્યો ભૃતિં દેહિ|

IX તેન યે દણ્ડદ્વયાવસ્થિતે સમાયાતાસ્તેષામ્ એકૈકો જનો મુદ્રાયતુર્થાશં પ્રાપ્નોત્|

X તદાનીં પ્રથમનિયુક્તા જના આગત્યાનુમિતવન્તો વયમધિકં પ્રપ્સ્યામઃ, કિન્તુ તૈરપિ મુદ્રાયતુર્થાશોડલાભિ|

XI તતસ્તે તં ગૃહીત્વા તેન ક્ષેત્રપતિના સાકં વાગ્યુદ્ધં કુર્વન્તઃ કથયામાસુઃ,

XII વયં કૃત્સ્નં દિનં તાપકલેશૌ સોઢવન્તઃ, કિન્તુ પશ્ચાતાયા સે જના દણ્ડદ્વયમાત્રં પરિશ્રાન્તવન્તસ્તેડસ્માભિઃ સમાનાંશાઃ કૃતાઃ|

XIII તતઃ સ તેષામેકં પ્રત્યુવાય, હે વત્સ, મયા ત્વાં પ્રતિ કોપ્યન્યાયો ન કૃતઃ કિં ત્વયા મત્સમક્ષં મુદ્રાયતુર્થાશો નાહીકૃતઃ?

XIV તસ્માત્ તવ યત્ પ્રાપ્યં તદાદાય યાહિ, તુભ્યં યતિ, પશ્ચાતીયનિયુક્તલોકાયાપિ તતિ દાતુમિચ્છામિ|

XV સ્વેચ્છયા નિજદ્રવ્યવ્યવહરણં કિં મયા ન કર્તવ્યં? મમ દાતૃત્વાત્ ત્વયા કિમ્ ઈર્ષ્યાદૃષ્ટિઃ ક્રિયતે?

XVI ઇન્થમ્ અગ્રીયલોકાઃ પશ્ચાતીયા ભવિષ્યન્તિ, પશ્ચાતીયજનાશ્ચગ્રીયા ભવિષ્યન્તિ, અહૂતા બહવઃ કિન્ત્વલ્પે મનોભિલષિતાઃ|

XVII તદનન્તરં યીશુ ચિરૂશાલમ્નગરં ગચ્છન્ માર્ગમધ્યે શિષ્યાન્ એકાન્તે વભાષે,

XVIII પશ્ય વયં ચિરૂશાલમ્નગરં યામઃ, તત્ર પ્રધાનયાજકાધ્યાપકાનાં કરેષુ મનુષ્યપુત્રઃ સમર્પિષ્યતે;

XIX તે ય તં હન્તુમાજ્ઞાપ્ય તિરસ્કૃત્ય વેત્રેણ પ્રહર્તુ કુશે ધાતયિતુશ્ચાન્યદેશીયાનાં કરેષુ સમર્પયિષ્યન્તિ, કિન્તુ સ તૃતીયદિવસે શ્મશાનાદ્ ઉત્થાપિષ્યતે|

XX તદાનીં સિવદીયસ્ય નારી સ્વપુત્રાવાદાય યીશોઃ સમીપમ્ એત્ય પ્રણમ્ય કચ્ચનાનુગ્રહં તં યયાયે|

XXI તદા યીશુસ્તાં પ્રોકતવાન્, ત્વં કિં યાયસે? તતઃ સા બભાષે, ભવતો રાજત્વે મમાનયોઃ સુતયોરેકં ભવદક્ષિણપાર્શ્વે દ્વિતીયં વામપાર્શ્વ ઉપવેષ્ટુમ્ આજ્ઞાપયતુ|

XXII યીશુઃ પ્રત્યુવાય, યુવાભ્યાં યદ્ યાચ્યતે, તન્ન બુઘ્યતે, અહં યેન કંસેન પાસ્યામિ યુવાભ્યાં કિં તેન પાતું શક્યતે? અહચ્ચ યેન મજ્જેનેન મજ્જિષ્યે, યુવાભ્યાં કિં તેન મજ્જયિતું શક્યતે? તે જગદ્ઃ શક્યતે|

XXIII તદા સ ઉક્તવાન્, યુવાં મમ કંસેનાવશ્યં પાસ્યથઃ, મમ મજ્જેનેન ચ યુવામપિ મજ્જિષ્યેથે, કિન્તુ યેષાં કૃતે મત્તાતેન નિરૂપિતમ્ ઇદં તાન્ વિહાયાન્યં કમપિ મદક્ષિણપાર્શ્વે વામપાર્શ્વે ચ સમુપવેશયિતું મમાધિકારો નાસ્તિ|

XXIV એતાં કથાં શ્રુત્વાન્યે દશશિષ્યાસ્તૌ ભ્રાતરૌ પ્રતિ યુક્તુપુઃ|

XXV કિન્તુ યીશુઃ સ્વસમીપં તાનાહૂય જગાદ, અન્યદેશીયલોકાનાં નરપતયસ્તાન્ અધિકુર્વન્તિ, યે તુ મહાન્તસ્તે તાન્ શાસતિ, ઇતિ યૂયં જાનીથ|

XXVI કિન્તુ યુષ્માકં મધ્યે ન તથા ભવેત્, યુષ્માકં યઃ કશ્ચિત્ મહાન્ બુભૂષતિ, સ યુષ્માન્ સેવેતઃ|

XXVII યશ્ચ યુષ્માકં મધ્યે મુખ્યો બુભૂષતિ, સ યુષ્માકં દાસો ભવેત્|

XXVIII ઇત્યં મનુજપુત્રઃ સેવ્યો ભવિતું નહિ, કિન્તુ સેવિતું બહૂનાં પરિત્રાણમૂલ્યાર્થ સ્વપ્રાણાન્ દાતુશ્ચાગતઃ|

XXIX અનન્તરં ચિરીહોનગરાત્ તેષાં બહિર્ગમનસમયે તસ્ય પશ્ચાદ્ બહવો લોકા વવ્રજુઃ|

XXX અપરં વર્ત્મપાર્શ્વ ઉપવિશન્તૌ દ્વાવન્ધૌ તેન માર્ગેણ યીશો ગર્મનં નિશમ્ય પ્રોચ્યૈઃ કથયામાસતુઃ, હે પ્રભો દાયૂદઃ સન્તાન, આવયો દૈયાં વિધેહિ|

XXXI તતો લોકાઃ સર્વે તુષ્ટીમ્ભવતમિત્યુક્ત્વા તૌ તર્જયામાસુઃ; તથાપિ તૌ પુનરુચ્યૈઃ કથયામાસતુઃ હે પ્રભો દાયૂદઃ સન્તાન, આવાં દયસ્વ|

XXXII તદાનીં યીશુઃ સ્થગિતઃ સન્ તાવાહૂય ભાષિતવાન્, યુવયોઃ કૃતે મયા કિં કર્તવ્યં? યુવાં કિં કામયેથે?

XXXIII તદા તાવુક્તવન્તૌ, પ્રભો નેત્રાણિ નૌ પ્રસન્નાનિ ભવેયુઃ|

XXXIV તદાનીં યીશુસ્તૌ પ્રતિ પ્રમન્નઃ સન્ તયો નેત્રાણિ પસ્પર્શ, તેનૈવ તૌ સુવીક્ષાઞ્ચક્રાતે તત્પશ્ચાત્ જગ્મુતુશ્ચ|

XXI

I અનન્તરં તેષુ ચિરૂશાલમ્નગરસ્ય સમીપવેર્તિનો જૈતુનનામકધરાધરસ્ય સમીપસ્થિતં બૈત્કુગિગ્રામમ્ આગતેષુ, યીશુઃ શિષ્યદ્વયં પ્રેષયન્ જગાદ,

II યુવાં સમ્મુખસ્થગ્રામં ગત્વા બદ્ધાં યાં સવત્સાં ગર્દભીં હઠાત્ પ્રાપ્સ્યથઃ, તાં મોચયિત્વા મદન્તિકમ્ આનયતં|

III તત્ર યદિ કશ્ચિત્ કિન્ચિદ્ વક્ષ્યતિ, તર્હિ વદિષ્યથઃ, એતસ્યાં પ્રભોઃ પ્રયોજનમાસ્તે, તેન સ તત્ક્ષણાત્ પ્રહેષ્યતિ|

IV સીયોનઃ કન્યકાં યૂયં ભાષધ્વમિતિ ભારતીં| પશ્ય તે નમ્રશીલઃ સન્ નૃપ આરુહ્ય ગર્દભીં| અર્થાદારુહ્ય તદ્વત્સમાયાસ્યતિ ત્વદન્તિકં|

- V ભવિષ્યદ્વાદિનોક્તં વચનમિદં તદા સફલમભૂત્|
- VI અનન્તરં તૌ શિષ્યૌ યીશો ર્થથાનિદેશં તં ગ્રામં ગત્વા|
- VII ગર્દભીં તદ્વત્સન્ન સમાનીતવન્તૌ, પશ્ચાત્ તદ્દુપરિ સ્વીયવસનાની પાતયિત્વા તમારોહયામાસતુઃ|
- VIII તતો બહવો લોકા નિજવસનાનિ પથિ પ્રસારયિતુમારેભિરે, કતિપયા જનાશ્ચ પાદપપર્ણાદિકં છિત્વા પથિ વિસ્તારયામાસુઃ|
- IX અગ્રગામિનઃ પશ્ચાદ્ગામિનશ્ચ મનુજા ઉચ્ચૈર્જય જય દાયુદઃ સન્તાનેતિ જગદ્દુઃ પરમેશ્વરસ્ય નામ્ના ય આયાતિ સ ધન્યઃ, સર્વોપરિસ્થસ્વર્ગોપિ જયતિ|
- X ઇત્યં તસ્મિન્ ચિરશાલમં પ્રવિષ્ટે કોડયમિતિ કથનાત્ કૃત્સ્નં નગરં ચન્નલમભવત્|
- XI તત્ર લોકોઃ કથયામાસુઃ, એષ ગાલીલ્પ્રદેશીય-નાસરતીય-ભવિષ્યદ્વાદી યીશુઃ|
- XII અનન્તરં યીશુરીશ્વરસ્ય મન્દિરં પ્રવિશ્ય તન્મધ્યાત્ ક્યવિક્રયિણો વહિશ્ચકારઃ, વણિજાં મુદ્રાસનાની કપોતવિક્રયિણાન્નસનાની ય ન્યુવ્જયામાસ|
- XIII અપરં તાનુવાય, એષા લિપિરાસ્તે, "મમ ગૃહં પ્રાર્થનાગૃહમિતિ વિખ્યાસ્યતિ", કિન્તુ યૂયં તદ્ દસ્યૂનાં ગહ્વરં કૃતવન્તઃ|
- XIV તદનન્તરમ્ અન્ધબન્નલોકાસ્તસ્ય સમીપમાગતાઃ, સ તાન્ નિરામયાન્ કૃતવાન્|
- XV યદા પ્રધાનયાજકા અધ્યાપકાશ્ચ તેન કૃતાન્યેતાનિ ચિત્રકર્માણિ દદ્દુઃ, જય જય દાયુદઃ સન્તાન, મન્દિરે બાલકાનામ્ એતાદૃશમ્ ઉચ્ચધ્વનિં શુશ્રુવુશ્ચ, તદા મહાક્રુદ્ધા બભૂવઃ,
- XVI તં પપ્રચ્છુશ્ચ, ઇમે યદ્ વદન્તિ, તત્ કિં ત્વં શુણોષિ? તતો યીશુસ્તાન્ અવોચત્, સત્યમ્; સ્તન્યપાયિશિશૂનાન્ન બાલકાનાન્ન વક્રતઃ| સ્વકીયં મહિમાનં ત્વં સંપ્રકાશયસિ સ્વયં એતદ્વાક્યં યૂયં કિં નાપઠત?
- XVII તતસ્તાન્ વિહાય સ નગરાદ્ બૈથનિયાગ્રામં ગત્વા તત્ર રજનીં યાપયામાસ|
- XVIII અનન્તરં પ્રભાતે સતિ યીશુઃ પુનરપિ નગરમાગચ્છન્ ક્ષુધાર્તો બભૂવ|
- XIX તતો માર્ગપાર્શ્વ ઉડુમ્બરવૃક્ષમેકં વિલોક્ય તત્સમીપં ગત્વા પત્રાણિ વિના કિમપિ ન પ્રાપ્ય તં પાદપં પ્રોવાય, અદ્યારભ્ય કદાપિ ત્વયિ ફલં ન ભવતુ; તેન તત્ક્ષણાત્ સ ઉડુમ્બરમાહીરુહઃ શુષ્કતાં ગતઃ|
- XX તદ્ દૃષ્ટ્વા શિષ્યા આશ્ચર્ય વિજ્ઞાય કથયામાસુઃ, આઃ, ઉડુમ્બરપાદપોડતિતૂર્ણ શુષ્કોડભવત્|
- XXI તતો યીશુસ્તાનુવાય, યુષ્માનહં સત્યં વદામિ, યદિ યૂયમસન્દિગ્ધાઃ પ્રતીથ, તર્હિ યૂયમપિ કેવલોડુમ્બરપાદપં પ્રતીત્યં કર્તુ શક્યથ, તન્ન, ત્વં ચલિત્વા સાગરે પતેતિ વાક્યં યુષ્માભિરસ્મિન શૈલે પ્રોક્તેપિ તદૈવ તદ્ ઘટિષ્યતે|
- XXII તથા વિશ્વસ્ય પ્રાર્થ યુષ્માભિ ર્યદ્ યાચિષ્યતે, તદૈવ પ્રાપ્સ્યતે|
- XXIII અનન્તરં મન્દિરં પ્રવિશ્યોપદેશનસમયે તત્સમીપં પ્રધાનયાજકાઃ પ્રાચીનલોકાશ્ચાગત્ય પપ્રચ્છુઃ, ત્વયા કેન સામર્થ્યનૈતાનિ કર્માણિ ક્રિયન્તે? કેન વા તુભ્યમેતાનિ સામર્થ્યાનિ દત્તાનિ?
- XXIV તતો યીશુઃ પ્રત્યવદત્, અહમપિ યુષ્માન્ વાયમેકાં પૃચ્છામિ, યદિ યૂયં તદ્દુત્તરં દાતું શક્યથ, તદા કેન સામર્થ્યેન કર્માણ્યેતાનિ કરોમિ, તદહં યુષ્માન્ વક્ષ્યામિ|
- XXV યોહનો મજ્જનં કસ્યાજ્ઞયાભવત્? કિમીશ્વરસ્ય મનુષ્યસ્ય વા? તતસ્તે પરસ્પરં વિવિચ્ય કથયામાસુઃ, યદીશ્વરસ્યેતિ વદામસ્તર્હિ યૂયં તં કુતો ન પ્રત્યૈત? વાયમેતાં વક્ષ્યતિ|
- XXVI મનુષ્યસ્યેતિ વક્તુમપિ લોકેભ્યો બિભીમઃ, યતઃ સર્વૈરપિ યોહન્ ભવિષ્યદ્વાદીતિ જ્ઞાયતે|
- XXVII તસ્માત્ તે યીશું પ્રત્યવદન્, તદ્ વયં ન વિદ્મઃ| તદા સ તાનુક્તવાન્, તર્હિ કેન સામર્થ્યેન કર્માણ્યેતાન્યહં કરોમિ, તદધ્યહં યુષ્માન્ ન વક્ષ્યામિ|
- XXVIII કસ્યચિજ્જનસ્ય દ્વૌ સુતાવાસ્તાં સ એકસ્ય સુતસ્ય સમીપં ગત્વા જગાદ, હે સુત, ત્વમદ્ય મમ દ્રાક્ષાક્ષેત્રે કર્મ કર્તુ પ્રજ|
- XXIX તતઃ સ ઉક્તવાન્, ન યાસ્યામિ, કિન્તુ શેષેડનુતપ્ય જગામ|
- XXX અનન્તરં સોન્યસુતસ્ય સમીપં ગત્વા તથૈવ કથિતવાન્; તતઃ સ પ્રત્યુવાય, મહેચ્છ યામિ, કિન્તુ ન ગતઃ|
- XXXI એતયોઃ પુત્રયો મધ્યે પિતુરભિમતં કેન પાલિતં? યુષ્માભિઃ કિં બુધ્યતે? તતસ્તે પ્રત્યૂયુઃ, પ્રથમેન પુત્રેણ| તદાનીં યીશુસ્તાનુવાય, અહં યુષ્માન્ તથ્યં વદામિ, યાણલા ગણિકાશ્ચ યુષ્માકમગ્રત ઈશ્વરસ્ય રાજ્યં પ્રવિશન્તિ|
- XXXII યતો યુષ્માકં સમીપં યોહનિ ધર્મપથેનાગતે યૂયં તં ન પ્રતીથ, કિન્તુ યાણલા ગણિકાશ્ચ તં પ્રત્યાયન્, તદ્ વિલોક્યાપિ યૂયં પ્રત્યેતું નાપિદધ્વં|
- XXXIII અપરમેકં દૃષ્ટાન્તં શૂણુત, કશ્ચિદ્ ગૃહસ્થઃ ક્ષેત્રે દ્રાક્ષાલતા રોપયિત્વા તચ્યતુર્દિક્ષુ વારણીં વિધાય તન્મધ્યે દ્રાક્ષાયન્ત્રં સ્થાપિતવાન્, માન્નન્ન નિર્મિતવાન્, તતઃ કૃષકેષુ તત્ ક્ષેત્રં સમર્થ્ય સ્વયં દૂરદેશં જગામ|

- XXXIV તદનન્તરં ફલસમય ઉપસ્થિતે સ ફલાનિ પ્રાપ્તું કૃષીવલાનાં સમીપં નિજદાસાન્ પ્રેષયામાસ|
 XXXV કિન્તુ કૃષીવલાસ્તસ્ય તાન્ દાસેયાન્ ધૃત્વા કઞ્ચન પ્રહતવન્તઃ, કઞ્ચન પાષાણૌરાહતવન્તઃ, કઞ્ચન ચ હતવન્તઃ|
 XXXVI પુનરપિ સ પ્રભુઃ પ્રથમતોઽધિકદાસેયાન્ પ્રેષયામાસ, કિન્તુ તે તાન્ પ્રત્યપિ તથૈવ ચક્રુઃ|
 XXXVII અનન્તરં મમ સુતે ગતે તં સમાદરિષ્યન્તે, ઇત્યુક્ત્વા શેષે સ નિજસુતં તેષાં સન્નિધિં પ્રેષયામાસ|
 XXXVIII કિન્તુ તે કૃષીવલાઃ સુતં વીક્ષ્ય પરસ્પરમ્ ઇતિ મન્ત્રયિતુમ્ આરેભિરે, અયમુત્તરાધિકારી વયમેનં નિહત્યાસ્યાધિકારં
 સ્વવશીકરિષ્યામઃ|
 XXXIX પશ્ચાત્ તે તં ધૃત્વા દ્રાક્ષાક્ષેત્રાદ્ બહિઃ પાતયિત્વાબધિષુઃ|
 XL યદા સ દ્રાક્ષાક્ષેત્રપતિરાગમિષ્યતિ, તદા તાન્ કૃષીવલાન્ કિં કરિષ્યતિ?|
 XLI તતસ્તે પ્રત્યવદન્, તાન્ કલુષિણો દારુણયાતનાભિરાહનિષ્યતિ, યે ચ સમયાનુક્રમાત્ ફલાનિ દાસ્યન્તિ, તાદૃશેષુ
 કૃષીવલેષુ ક્ષેત્રં સમર્પયિષ્યતિ|
 XLII તદા યીશુના તે ગદિતાઃ, ગ્રહણં ન કૃતં યસ્ય પાષાણસ્ય નિયાયકૈઃ| પ્રધાનપ્રસ્તરઃ કોણે સચેવ સંભવિષ્યતિ| એતત્
 પરેશિતુઃ કર્માસ્મદૃષ્ટાવદ્ભૂતં ભવેત્| ધર્મગ્રન્થે લિખિતમેતદ્વચનં યુષ્માભિઃ કિં નાપાઠિ?|
 XLIII તસ્માદહં યુષ્માન્ વદામિ, યુષ્મત્ ઈશ્વરીયરાજ્યમપનીય ફલોત્પાદયિત્રન્યજાતયે દાયિષ્યતે|
 XLIV યો જન એતત્પાષાણોપરિ પતિષ્યતિ, તં સ ભંક્ષ્યતે, કિન્ત્વયં પાષાણો યસ્યોપરિ પતિષ્યતિ, તં સ ધૂલિવત્
 યૂર્ણીકરિષ્યતિ|
 XLV તદાનીં પ્રાધનયાજકાઃ ફિરૂશિનશ્ચ તસ્યેમાં દૃષ્ટાન્તકથાં શ્રુત્વા સોઽસ્માનુદિશ્ય કથિતવાન્, ઇતિ વિજ્ઞાય તં ધર્તુ
 યેષ્ટિતવન્તઃ;|
 XLVI કિન્તુ લોકેભ્યો ભિભ્યુઃ, યતો લોકૈઃ સ ભવિષ્યદ્વાદીત્યજ્ઞાયિ|

XXII

- I અનન્તરં યીશુઃ પુનરપિ દૃષ્ટાન્તેન તાન્ અવાદીત્,
 II સ્વર્ગીયરાજ્યમ્ એતાદૃશસ્ય નૃપતેઃ સમં, યો નિજ પુત્રં વિવાહયન્ સર્વાન્ નિમન્ત્રિતાન્ આનેતું દાસેયાન્ પ્રહિતવાન્,
 III કિન્તુ તે સમાગન્તું નેષ્ટવન્તઃ|
 IV તતો રાજા પુનરપિ દાસાનન્યાન્ ઇત્યુક્ત્વા પ્રેષયામાસ, નિમન્ત્રિતાન્ વદત, પશ્યત, મમ ભેજ્યમાસાદિતમાસ્તે,
 નિજવટ્પાદિપુષ્ટજન્તૂન્ મારયિત્વા સર્વ્વં ખાદ્યદ્રવ્યમાસાદિતવાન્, યૂયં વિવાહમાગચ્છત|
 V તથપિ તે તુચ્છીકૃત્ય કેચિત્ નિજક્ષેત્રં કેચિદ્ વાણિજ્યં પ્રતિ સ્વસ્વમાર્ગેણ ચલિતવન્તઃ|
 VI અન્યે લોકાસ્તસ્ય દાસેયાન્ ધૃત્વા દૌરાત્મ્યં વ્યવહત્ય તાનવધિષુઃ|
 VII અનન્તરં સ નૃપતિસ્તાં વાર્તાં શ્રુત્વા ક્રુધ્યન્ સૈન્યાનિ પ્રહિત્ય તાન્ ઘાતકાન્ હત્વા તેષાં નગરં દાહયામાસ|
 VIII તતઃ સ નિજદાસેયાન્ બભાષે, વિવાહીયં ભોજ્યમાસાદિતમાસ્તે, કિન્તુ નિમન્ત્રિતા જના અયોગ્યાઃ|
 IX તસ્માદ્ યૂયં રાજમાર્ગં ગત્વા યાવતો મનુજાન્ પશ્યત, તાવતએવ વિવાહીયભોજ્યાય નિમન્ત્રયત|
 X તદા તે દાસેયા રાજમાર્ગં ગત્વા ભદ્રાન્ અભદ્રાન્ વા યાવતો જનાન્ દદૃશુઃ, તાવતએવ સંગૃહ્યાનયન્; તતોઽભ્યાગતમનુજૈ
 વિવાહગૃહમ્ અપૂર્થત|
 XI તદાનીં સ રાજા સર્વાનભ્યાગતાન્ દ્રષ્ટુમ્ અભ્યન્તરમાગતવાન્; તદા તત્ર વિવાહીયવસનહીનમેકં જનં વીક્ષ્ય તં જગાદ્,
 XII હે મિત્ર, ત્વં વિવાહીયવસનં વિના કથમત્ર પ્રવિષ્ટવાન્? તેન સ નિરુત્તરો બભૂવ|
 XIII તદા રાજા નિજાનુચરાન્ અવદત્, એતસ્ય કરચરણાન્ બદ્ધા યત્ર રોદનં દન્તૈદન્તઘર્ષણાન્ ભવતિ, તત્ર વહિભૂતમિસ્રે
 તં નિક્ષિપત|
 XIV ઇત્થં બહવ આહૂતા અલ્પે મનોભિમતાઃ|
 XV અનન્તરં ફિરૂશિનઃ પ્રગત્ય યથા સંલાપેન તમ્ ઉન્માથે પાતયેયુસ્તથા મન્ત્રયિત્વા
 XVI હેરોદીયમનુજૈઃ સાકં નિજશિષ્યગણેન તં પ્રતિ કથયામાસુઃ, હે ગુરો, ભવાન્ સત્યઃ સત્યમીશ્વરીયમાર્ગમુપદિશતિ, કમપિ
 માનુષં નાનુરુદ્ધયતે, કમપિ નાપેક્ષતે ચ, તદ્ વયં જાનીમઃ|
 XVII અતઃ કૈસરભૂપાય કરોઽસ્માકં દાતવ્યો ન વા? અત્ર ભવતા કિં બુદ્ધયતે? તદ્ અસ્માન્ વદતુ|
 XVIII તતો યીશુસ્તેષાં ખલતાં વિજ્ઞાય કથિતવાન્, રે કપટિનઃ યુયં કુતો માં પરિક્ષધ્વે?
 XIX તત્કરદાનસ્ય મુદ્રાં માં દર્શયત| તદાનીં તૈસ્તસ્ય સમીપં મુદ્રાયતુર્થભાગ આનીતે
 XX સ તાન્ પપ્રચ્છ, અત્ર કસ્યેયં મૂર્તિં નામિ યાસ્તે? તે જગદુઃ, કૈસરભૂપસ્ય|
 XXI તતઃ સ ઉક્તવાન, કૈસરસ્ય યત્ તત્ કૈસરાય દત્ત, ઈશ્વરસ્ય યત્ તદ્ ઈશ્વરાય દત્ત|

- XXII एति वाक्यं निशम्य ते विस्मयं विज्ञाय तं विहाय यलितवन्तः।
 XXIII तस्मिन्नहनि सिद्धकिनोऽर्थात् श्मशानात् नोत्थास्यन्तीति वाक्यं ये वदन्ति, ते यीशेऽरन्तिकम् आगत्य पप्रच्छुः,
 XXIV हे गुरो, कश्चिन्मनुजश्चेत् निःसन्तानः सन् प्राणान् त्यजति, तर्हि तस्य भ्राता तस्य ज्ञायां व्युह्य भ्रातुः सन्तानम् उत्पादयिष्यतीति मूसा आदिष्टवान्।
 XXV किन्त्वस्माकमत्र केऽपि जनाः सप्तसहोदरा आसन्, तेषां ज्येष्ठ अेकां कन्यां व्यवह्रात्, अपरं प्राणत्यागकाले स्वयं निःसन्तानः सन् तां स्त्रियं स्वभ्रातरि समर्पितवान्,
 XXVI ततो द्वितीयादिसप्तमान्ताश्च तथैव यक्रुः।
 XXVII शेषे सापी नारी ममार।
 XXVIII मृतानाम् उत्थानसमये तेषां सप्तानां मध्ये सा नारी कस्य भार्या भविष्यति? यस्मात् सर्व्वेऽप्येव तां व्यवह्रन्।
 XXIX ततो यीशुः प्रत्यवादीत्, यूयं धर्मपुस्तकम् ईश्वरीयां शक्तिञ्च न विज्ञाय भ्रान्तिमन्तः।
 XXX उत्थानप्राप्ता लोका न विवह्रन्ति, न य वाया दीयन्ते, किन्त्वीश्वरस्य स्वर्गस्थदूतानां सद्दृशा भवन्ति।
 XXXI अपरं मृतानामुत्थानमधि युष्मान् प्रतीयमीश्वरोक्तिः,
 XXXII "अहमिब्राहीम ईश्वर इस्डाक ईश्वरो याकूब ईश्वर" एति किं युष्माभिर्नापाठि? किन्त्वीश्वरो ज्ञवताम् ईश्वरः,
 स मृतानामीश्वरो नहि।
 XXXIII एति श्रुत्वा सर्व्वे लोकास्तस्योपदेशाद् विस्मयं गताः।
 XXXIV अनन्तरं सिद्धकिनाम् निरुत्तरत्ववार्तां निशम्य डिर्शिन अेकत्र मिलितवन्तः,
 XXXV तेषामेको व्यवस्थापको यीशुं परीक्षितुं पप्रच्छ,
 XXXVI हे गुरो व्यवस्थाशास्त्रमध्ये काज्ञा श्रेष्ठा?
 XXXVII ततो यीशुरुवाय, त्वं सर्व्वान्तःकरणैः सर्व्वप्राणैः सर्व्वचित्तैश्च साकं प्रभौ परमेश्वरे प्रीयस्व,
 XXXVIII अेषा प्रथममडाज्ञा। तस्याः सद्दृशी द्वितीयाज्ञैषा,
 XXXIX तव समीपवासिनि स्वात्मनीव प्रेम कुरु।
 XL अनयो द्वयोरज्ञायोः कृत्स्नव्यवस्थाया भविष्यद्भक्तृग्रन्थस्य य भारस्तिष्ठति।
 XLI अनन्तरं डिर्शिनाम् अेकत्र स्थितिकाले यीशुस्तान् पप्रच्छ,
 XLII प्रीष्टमधि युष्माकं कीदृग्बोधो जायते? स कस्य सन्तानः? ततस्ते प्रत्यवदन्, दायूदः सन्तानः।
 XLIII तदा स उक्तवान्, तर्हि दायूद कथम् आत्माधिष्ठानेन तं प्रभुं वदति ?
 XLIV यथा मम प्रभुमिदं वाक्यमवदत् परमेश्वरः। तवारीन् पादपीठं ते यावन्नहि करोम्यहं। तावत् कालं मदीये त्वं दक्षपाश्र्वं
 उपविश। अतो यदि दायूद तं प्रभुं वदति, तर्हि स कथं तस्य सन्तानो भवति?
 XLV तदानीं तेषां कोपि तद्वाक्यस्य किमप्युत्तरं दातुं नाशक्नोत्;
 XLVI तद्दिनमारभ्य तं किमपि वाक्यं प्रष्टुं कस्यापि साहसो नाभवत्।

XXIII

- I अनन्तरं यीशु ज्ञननिवहं शिष्यांश्चावदत्,
 II अध्यापकाः डिर्शिनश्च मूसासने उपविशन्ति,
 III अतस्ते युष्मान् यद्यत् मन्तुम् आज्ञापयन्ति, तत् मन्यध्वं पालयध्वञ्च, किन्तु तेषां कर्मानुज्ञं कर्म न कुरुध्वं; यतस्तेषां वाक्यमात्रं सारं कार्य्यं किमपि नास्ति।
 IV ते दुर्व्वहान् गुरुतरान् भारान् बह्व्वा मनुष्याणां स्कन्धेपरि समर्पयन्ति, किन्तु स्वयमङ्गुल्यैक्यापि न यालयन्ति।
 V केवलं लोकदर्शनाय सर्व्वकर्माणि कुर्वन्ति; इलतः पट्टबन्धान् प्रसार्य्य धारयन्ति, स्ववस्त्रेषु य दीर्घग्रन्थीन् धारयन्ति;
 VI भोजनभवन उच्यस्थानं, भोजनभवने प्रधानमासनं,
 VII छट्टे नमस्कारं गुरुरिति सम्बोधनञ्चैतानि सर्वाणि वाञ्छन्ति।
 VIII किन्तु यूयं गुरव एति सम्बोधनीया मा भवत, यतो युष्माकम् अेकः प्रीष्टयेव गुरु
 IX यूयं सर्व्वे मिथो भ्रातरश्च। पुनः पृथिव्यां कमपि पितेति मा सम्बुध्यध्वं, यतो युष्माकमेकः स्वर्गस्थयेव पिता।
 X यूयं नायकेति सम्भाषिता मा भवत, यतो युष्माकमेकः प्रीष्टयेव नायकः।
 XI अपरं युष्माकं मध्ये यः पुमान् श्रेष्ठः स युष्मान् सेविष्यते।
 XII यतो यः स्वमुन्नमति, स नतः करिष्यते; किन्तु यः कश्चित् स्वमवनतं करोति, स उन्नतः करिष्यते।

- XIII હન્ત કપટિન ઉપાધ્યાયા: ફિરૂશિનશ્ર્ચ, યૂયં મનુજાનાં સમક્ષં સ્વર્ગદ્વારં રુન્ધ, યૂયં સ્વયં તેન ન પ્રવિશથ, પ્રવિવિક્ષૂનપિ વારયથ| વત કપટિન ઉપાધ્યાયા: ફિરૂશિનશ્ર્ચ યૂયં છલાદ દીર્ઘં પ્રાર્થ્યં વિઘવાનાં સર્વસ્વં ગ્રસથ, યુષ્માકં ધોરતરદણ્ડો ભવિષ્યતિ|
- XIV હન્ત કપટિન ઉપાધ્યાયા: ફિરૂશિનશ્ર્ચ, યૂયમેકં સ્વધર્માવલગ્મિનં કર્તુ સાગરં ભૂમણ્ડલશ્ચ પ્રદક્ષિણીકુરુથ,
- XV કઞ્ચન પ્રાપ્ય સ્વતો દ્વિગુણનરકભાજનં તં કુરુથ|
- XVI વત અન્ધપથદર્શકા: સર્વે, યૂયં વદથ, મન્દિરસ્ય શપથકરણાત્ કિમપિ ન દેયં; કિન્તુ મન્દિરસ્થસુવર્ણસ્ય શપથકરણાદ્ દેયં|
- XVII હે મૂઢા હે અન્ધા: સુવર્ણ તત્સુવર્ણપાવકમન્દિરમ્ એતયોરુભયો મધ્યે કિં શ્રેય:?
- XVIII અન્યચ્ચ વદથ, યજ્ઞવેદ્યા: શપથકરણાત્ કિમપિ ન દેયં, કિન્તુ તદ્દુપરિસ્થિતસ્ય નૈવેદ્યસ્ય શપથકરણાદ્ દેયં|
- XIX હે મૂઢા હે અન્ધા:, નૈવેદ્યં તન્નૈવેદ્યપાવકવેદિરેતયોરુભયો મધ્યે કિં શ્રેય:?
- XX અત: કેનચિદ્ યજ્ઞવેદ્યા: શપથે કૃતે તદ્દુપરિસ્થિતસ્ય સર્વસ્ય શપથ: ક્રિયતે|
- XXI કેનચિત્ મન્દિરસ્ય શપથે કૃતે મન્દિરતન્નિવાસિનો: શપથ: ક્રિયતે|
- XXII કેનચિત્ સ્વર્ગસ્ય શપથે કૃતે ઈશ્વરીયસિંહાસનતદ્દુપર્યુપવિષ્ટયો: શપથ: ક્રિયતે|
- XXIII હન્ત કપટિન ઉપાધ્યાયા: ફિરૂશિનશ્ર્ચ, યૂયં પોદિનાયા: સિતચ્છત્રાયા જીરકસ્ય ચ દશમાંશાન્ દત્થ, કિન્તુ વ્યવસ્થાયા ગુરુતરાન્ ન્યાયદ્યાવિશ્વાસાન્ પરિત્યજથ; ઇમે યુષ્માભિરાચરણીયા અમી ચ ન લંઘનીયા:|
- XXIV હે અન્ધપથદર્શકા યૂયં મશકાન્ અપસારયથ, કિન્તુ મહાજ્ઞાન્ ગ્રસથ|
- XXV હન્ત કપટિન ઉપાધ્યાયા: ફિરૂશિનશ્ર્ચ, યૂયં પાનપાત્રાણાં ભોજનપાત્રાણાશ્ચ બહિ: પરિષ્કુરુથ; કિન્તુ તદભ્યન્તરં દુરાત્મતયા કલુષેણ ચ પરિપૂર્ણમાસ્તે|
- XXVI હે અન્ધા: ફિરૂશિલોકા આદૌ પાનપાત્રાણાં ભોજનપાત્રાણાશ્ચાભ્યન્તરં પરિષ્કુરુત, તેન તેષાં બહિરપિ પરિષ્કારિષ્યતે|
- XXVII હન્ત કપટિન ઉપાધ્યાયા: ફિરૂશિનશ્ર્ચ, યૂયં શુકલીકૃતશ્મશાનસ્વરૂપા ભવથ, યથા શ્મશાનભવનસ્ય બહિશ્ચારુ, કિન્ત્વભ્યન્તરં મૃતલોકાનાં કીકશૈ: સર્વપ્રકારમલેન ચ પરિપૂર્ણમ્;
- XXVIII તથૈવ યૂયમપિ લોકાનાં સમક્ષં બહિર્ધર્મિકા: કિન્ત્વન્ત:કરણેષુ કેવલકાપટ્યાધર્માભ્યાં પરિપૂર્ણા:|
- XXIX હા હા કપટિન ઉપાધ્યાયા: ફિરૂશિનશ્ર્ચ, યૂયં ભવિષ્યદ્વાદિનાં શ્મશાનગેહં નિર્મથ, સાધુનાં શ્મશાનનિકેતનં શોભયથ
- XXX વદથ ચ યદિ વયં સ્વેષાં પૂર્વપુરુષાણાં કાલ અસ્થાસ્યામ, તર્હિ ભવિષ્યદ્વાદિનાં શોણિતપાતને તેષાં સહભાગિનો નાભવિષ્યામ|
- XXXI અતો યૂયં ભવિષ્યદ્વાદિઘાતકાનાં સન્તાના ઇતિ સ્વયમેવ સ્વેષાં સાક્ષ્યં દત્થ|
- XXXII અતો યૂયં નિજપૂર્વપુરુષાણાં પરિમાણપાત્રં પરિપૂરયત|
- XXXIII રે ભુજગા: કૃષ્ણભુજગવંશા:, યૂયં કથં નરકદણ્ડાદ્ રક્ષિષ્યધ્વે|
- XXXIV પશ્યત, યુષ્માકમન્તિકમ્ અહં ભવિષ્યદ્વાદિનો બુદ્ધિમત ઉપાધ્યાયાશ્ચ પ્રેષયિષ્યામિ, કિન્તુ તેષાં કતિપયા યુષ્માભિ ધર્નાનિષ્યન્તે, ક્રુશે ચ ધાનિષ્યન્તે, કેચિદ્ ભજનભવને કષાભિરાધાનિષ્યન્તે, નગરે નગરે તાડિષ્યન્તે ચ;
- XXXV તેન સત્પુરુષસ્ય હાબિલો રક્તપાતમારભ્ય બેરિખિય: પુત્રં યં સિખરિયં યૂયં મન્દિરચજ્ઞવેદ્યો મધ્યે હતવન્ત:, તદીયશોણિતપાતં યાવદ્ અસ્મિન્ દેશે યાવતાં સાધુપુરુષાણાં શોણિતપાતો ડભવત્ તત્ સર્વેષામાગસાં દણ્ડા યુષ્માસુ વર્તિષ્યન્તે|
- XXXVI અહં યુષ્માન્ત તથ્યં વદામિ, વિદ્યમાનેડસ્મિન્ પુરુષે સર્વે વર્તિષ્યન્તે|
- XXXVII હે ચિરૂશાલમ્ હે ચિરૂશાલમ્ નગરિ ત્વં ભવિષ્યદ્વાદિનો હતવતી, તવ સમીપં પ્રેરિતાશ્ચ પાષાણૈરાહતવતી, યથા કુક્કુટી શાવકાન્ પક્ષાધ: સંગૃહ્ણતિ, તથા તવ સન્તાનાન્ સંગ્રહીતું અહં બહુવારમ્ ઐચ્છં; કિન્તુ ત્વં ન સમમન્યથા:|
- XXXVIII પશ્યત યષ્માકં વાસસ્થાનમ્ ઉચ્છિન્નં ત્યક્ષ્યતે|
- XXXIX અહં યુષ્માન્ તથ્યં વદામિ, ય: પરમેશ્વરસ્ય નામ્નાગચ્છતિ, સ ધન્ય ઇતિ વાણીં યાવન્ન વદિષ્યથ, તાવત્ માં પુન ન દ્રક્ષ્યથ|

XXIV

- I અનન્તરં યીશુ ર્ચદા મન્દિરાદ્ બહિર્ ગચ્છતિ, તદાનીં શિષ્યાસ્તં મન્દિરનિર્માણં દર્શાયિતુમાગતા:|
- II તતો યીશુસ્તાનુવાચ, યૂયં કિમેતાનિ ન પશ્યથ? યુષ્માનહં સત્યં વદામિ, એતન્નિયયનસ્ય પાષાણૈકમધ્યન્યપાષાણૈપરિ ન સ્થાસ્યતિ સર્વાણિ ભૂમિસાત્ કારિષ્યન્તે|
- III અનન્તરં તસ્મિન્ જૈતુનપર્વતોપરિ સમુપવિષ્ટે શિષ્યાસ્તસ્ય સમીપમાગત્ય ગુપ્તં પપ્રચ્છુ:, એતા ઘટના: કદા ભવિષ્યન્તિ? ભવત આગમનસ્ય યુગાન્તસ્ય ચ કિં લક્ષ્મ? તદસ્માન્ વદતુ|

- IV તદાનીં યીશુસ્તાનવોચત્, અવધદ્વં, કોપિ યુષ્માન્ ન ભ્રમયેત્|
- V બહવો મમ નામ ગૃહ્ણન્ત આગમિષ્યન્તિ, ખ્રીષ્ટોડહમેવેતિ વાયં વદન્તો બહૂન્ ભ્રમયિષ્યન્તિ|
- VI યૂચન્ત સંગ્રામસ્ય રણસ્ય ચાડમ્બરં શ્રોષ્યથ, અવધદ્વં તેન ચન્નલા મા ભવત, એતાન્યવશ્યં ઘટિષ્યન્તે, કિન્તુ તદા યુગાન્તો નહિ|
- VII અપરં દેશસ્ય વિપક્ષો દેશો રાજ્યસ્ય વિપક્ષો રાજ્યં ભવિષ્યતિ, સ્થાને સ્થાને ચ દુર્ભિક્ષં મહામારી ભૂકમ્પશ્ચ ભવિષ્યન્તિ,
- VIII એતાનિ દુઃખોપક્રમાઃ|
- IX તદાનીં લોકા દુઃખં ભોજયિતું યુષ્માન્ પરકરેષુ સમર્પયિષ્યન્તિ હનિષ્યન્તિ ચ, તથા મમ નામકારણાદ્ યૂચં સર્વદેશીયમનુજાનાં સમીપે ઘૃણાર્હા ભવિષ્યથ|
- X બહુષુ વિદનં પ્રાપ્તવત્સુ પરસ્પરમ્ ઋતીયાં કૃતવત્સુ ચ એકોડપરં પરકરેષુ સમર્પયિષ્યતિ|
- XI તથા બહવો મૃષાભવિષ્યદ્વાદિન ઉપસ્થાય બહૂન્ ભ્રમયિષ્યન્તિ|
- XII દુષ્કર્મણાં બાહુલ્યાન્ બહૂનાં પ્રેમ શીતલં ભવિષ્યતિ|
- XIII કિન્તુ યઃ કશ્ચિત્ શેષં યાવદ્ ધૈર્યમાશ્રયતે, સએવ પરિત્રાયિષ્યતે|
- XIV અપરં સર્વદેશીયલોકાન્ પ્રતિમાક્ષી ભવિતું રાજ્યસ્ય શુભસમાચારઃ સર્વજગતિ પ્રચારિષ્યતે, એતાદૃશિ સતિ યુગાન્ત ઉપસ્થાસ્યતિ|
- XV અતો યત્ સર્વનાશકૃદ્દૃણાર્હ વસ્તુ દાનિયેલ્ભવિષ્યદ્વાદિના પ્રોક્તં તદ્ યદા પુણ્યસ્થાને સ્થાપિતં દ્રક્ષ્યથ, (યઃ પઠતિ, સ બુધ્ધતાં)
- XVI તદાનીં યે ચિહ્નદીયદેશે તિષ્ઠન્તિ, તે પર્વતેષુ પલાયન્તાં|
- XVII યઃ કશ્ચિદ્ ગૃહપૃષ્ઠે તિષ્ઠતિ, સ ગૃહાત્ કિમપિ વસ્ત્વાનેતુમ્ અધેા નાવરોહેત્|
- XVIII યશ્ચ ક્ષેત્રે તિષ્ઠતિ, સોપિ વસ્ત્રમાનેતું પરાવૃત્ય ન યાયાત્|
- XIX તદાનીં ગર્ભિણીસ્તન્યપાયયિત્રીણાં દુર્ગતિ ભવિષ્યતિ|
- XX અતો યષ્માકં પલાયનં શીતકાલે વિશ્રામવારે વા યન્ન ભવેત્, તદર્થં પ્રાર્થયધ્વમ્|
- XXI આ જગદારમ્ભાદ્ એતત્કાલપર્યનન્તં યાદૃશઃ કદાપિ નાભવત્ ન ચ ભવિષ્યતિ તાદૃશો મહાકલેશસ્તદાનીમ્ ઉપસ્થાસ્યતિ|
- XXII તસ્ય કલેશસ્ય સમયો યદિ દ્સ્વો ન ક્રિયેત, તર્હિ કસ્યાપિ પ્રાણિનો રક્ષણં ભવિતું ન શક્નુયાત્, કિન્તુ મનોનીતમનુજાનાં કૃતે સ કાલો દ્સ્વીકરિષ્યતે|
- XXIII અપરન્ત પશ્યત, ખ્રીષ્ટોડત્ર વિદ્યતે, વા તત્ર વિદ્યતે, તદાનીં યદી કશ્ચિદ્ યુષ્માન ઇતિ વાક્યં વદતિ, તથાપિ તત્ ન પ્રતીત્|
- XXIV યતો ભાક્તખ્રીષ્ટા ભાક્તભવિષ્યદ્વાદિનશ્ચ ઉપસ્થાય યાનિ મહન્તિ લક્ષ્માણિ ચિત્રકર્માણિ ચ પ્રકાશયિષ્યન્તિ, તૈ ર્થદિ સમ્ભવેત્ તર્હિ મનોનીતમાનવા અપિ ભ્રામિષ્યન્તે|
- XXV પશ્યત, ઘટનાતઃ પૂર્વ્વ યુષ્માન્ વાર્તામ્ અવાદિષમ્|
- XXVI અતઃ પશ્યત, સ પ્રાન્તરે વિદ્યત ઇતિ વાક્યે કેનચિત્ કથિતેપિ બહિર્મા ગચ્છત, વા પશ્યત, સોન્તઃપુરે વિદ્યતે, એતદ્વાક્ય ઉક્તેપિ મા પ્રતીત|
- XXVII યતો યથા વિદ્યુત્ પૂર્વ્વદિશો નિર્ગત્ય પશ્ચિમદિશં યાવત્ પ્રકાશતે, તથા માનુષપુત્રસ્યાધ્યાગમનં ભવિષ્યતિ|
- XXVIII યત્ર શવસ્તિષ્ઠતિ, તત્રેવ ગૃધ્રા મિલન્તિ|
- XXIX અપરં તસ્ય કલેશસમયસ્યાવ્યવહિતપરત્ર સૂર્યસ્ય તેજો લોપ્સ્યતે, ચન્દ્રમા જ્યોસ્નાં ન કરિષ્યતિ, નભસો નક્ષત્રાણિ પતિષ્યન્તિ, ગગણીયા ગ્રહાશ્ચ વિચલિષ્યન્તિ|
- XXX તદાનીમ્ આકાશમધ્યે મનુજસુતસ્ય લક્ષ્મ દર્શિષ્યતે, તતો નિજપરાક્રમેણ મહાતેજસા ચ મેઘારૂઠં મનુજસુતં નભસાગચ્છન્તં વિલોક્ય પૃથિવ્યાઃ સર્વવંશીયા વિલપિષ્યન્તિ|
- XXXI તદાનીં સ મહાશબ્દાયમાનતૂર્યાં વાદકાન્ નિજદૂતાન્ પ્રહેષ્યતિ, તે વ્યોમ્ન એકસીમાતોડપરસીમાં યાવત્ યતુર્દિશસ્તસ્ય મનોનીતજનાન્ આનીય મેલયિષ્યન્તિ|
- XXXII ઉડુમ્બરપાદપસ્ય દૃષ્ટાન્તં શિક્ષધ્વં; યદા તસ્ય નવીનાઃ શાખા જાયન્તે, પલ્લવાદિશ્ચ નિર્ગચ્છતિ, તદા નિદાઘકાલઃ સવિધો ભવતીતિ યૂચં જાનીથ;
- XXXIII તદ્દદ્ એતા ઘટના દૃષ્ટવા સ સમયો દ્વાર ઉપાસ્થાદ્ ઇતિ જાનીત|
- XXXIV યુષ્માનહં તથ્યં વદામિ, ઇદાનીન્તનજનાનાં ગમનાત્ પૂર્વમેવ તાનિ સર્વાણિ ઘટિષ્યન્તે|
- XXXV નભોમેદિન્યો લુપ્તયોરપિ મમ વાક્ કદાપિ ન લોપ્સ્યતે|

- XXXVI अपरं मम तातं विना मानुषः स्वर्गस्थो दूतो वा कोपि तद्दिनं तद्दण्डं न ज्ञापयति।
 XXXVII अपरं नोडे विद्यमाने यादृशमभवत् तादृशं मनुजसुतस्यागमनकालेपि भविष्यति।
 XXXVIII क्लृप्तो जलाप्लावनात् पूर्वं यद्दिनं यावत् नोडः पोतं नारोडत्, तावत्कालं यथा मनुष्या भोजने पाने विवदने विवाहने य प्रवृत्ता आसन्ः।
 XXXIX अपरम् आप्लावितोयमागत्य यावत् सकलमनुजान् प्लावयित्वा नानयत्, तावत् ते यथा न विदामासुः, तथा मनुजसुतागमनेपि भविष्यति।
 XL तदा क्षेत्रस्थितयोर्द्वयोरेको धारिष्यते, अपरस्त्याजिष्यते।
 XLI तथा पेषण्या पिषत्योरुभयो र्योषितोरेका धारिष्यतेऽपरा त्याजिष्यते।
 XLII युष्माकं प्रभुः कस्मिन् दण्डे आगमिष्यति, तद् युष्माभिर्न विगम्यते, तस्मात् जाग्रतः सन्तस्तिष्ठत।
 XLIII कुत्र यामे स्तेन आगमिष्यतीति येद् गृहस्थो ज्ञातुम् अशक्यत्, तर्हि जागरित्वा तं सन्धिं कर्तितुम् अवारयिष्यत् तद्दृशनीत।
 XLIV युष्माभिरवधीयतां, यतो युष्माभि र्यत्र न बुध्यते, तत्रैव दण्डे मनुजसुत आयास्यति।
 XLV प्रभु निजपरिवारान् यथाकालं भोजयितुं यं दासम् अध्यक्षीकृत्य स्थापयति, तादृशो विश्वास्यो धीमान् दासः कः?
 XLVI प्रभुरागत्य यं दासं तथाचरन्तं वीक्षते, सत्येव धन्यः।
 XLVII युष्मानहं सत्यं वदामि, स तं निजसर्वस्वस्याधिपं करिष्यति।
 XLVIII किन्तु प्रभुरागन्तुं विलम्बत इति मनसि चिन्तयित्वा यो दृष्टो दासो
 XLIX ऽपरदासान् प्रहर्तुं मत्तानां सङ्गे भोक्तुं पातुञ्च प्रवर्तते,
 L स दासो यदा नापेक्षते, यञ्च दण्डं न जानाति, तत्कालमेव तत्रप्रभुरुपस्थास्यति।
 LI तदा तं दण्डयित्वा यत्र स्थाने रोदनं दन्तघर्षणञ्चासाते, तत्र कपटिभिः साकं तदृशां निरूपयिष्यति।

XXV

- I या दृश कन्याः प्रदीपान् गृह्णत्यो वरं साक्षात् कर्तुं अडिरिताः, ताभिस्तदा स्वर्गीयराज्यस्य सादृश्यं भविष्यति।
 II तासां कन्यानां मध्ये पञ्च सुधियः पञ्च दुर्धिय आसन्।
 III या दुर्धियस्ताः प्रदीपान् सङ्गे गृहीत्वा तैलं न जगृहुः,
 IV किन्तु सुधियः प्रदीपान् पात्रेषु तैलञ्च जगृहुः।
 V अनन्तरं वरे विलम्बिते ताः सर्वा निद्राविष्टा निद्रां जग्मुः।
 VI अनन्तरम् अर्द्धरात्रे पश्यत वर आगच्छति, तं साक्षात् कर्तुं अडिर्यति तेति ज्वरवात्
 VII ताः सर्वाः कन्या उत्थाय प्रदीपान् आसाद्यितुं आरभन्त।
 VIII ततो दुर्धियः सुधिय उचुः, किञ्चित् तैलं दत्त, प्रदीपा अस्माकं निर्व्वारणाः।
 IX किन्तु सुधियः प्रत्यवदन्, दत्ते युष्मानस्मांश्च प्रति तैलं न्यूनीभवत्, तस्माद् विक्रेतृणां समीपं गत्वा स्वार्थं तैलं क्रीणीत।
 X तदा तासु क्रेतुं गतासु वर आजगाम, ततो याः सज्जिता आसन्, तास्तेन साकं विवाहीयं वेश्म प्रविविशुः।
 XI अनन्तरं द्वारे रुद्धे अपराः कन्या आगत्य जगृहुः, हे प्रभो, हे प्रभो, अस्मान् प्रति द्वारं मोचय।
 XII किन्तु स उक्तवान्, तथ्यं वदामि, युष्मानहं न वेद्मि।
 XIII अतो जाग्रतः सन्तस्तिष्ठत, मनुजसुतः कस्मिन् दिने कस्मिन् दण्डे वागमिष्यति, तद् युष्माभिर्न ज्ञायते।
 XIV अपरं स अेतादृशः कस्यचित् पुंसस्तुल्यः, यो दूरदेशं प्रति यात्राकाले निजदासान् आहूय तेषां स्वस्वसामर्थ्यानुग्रहम्
 XV अेकस्मिन् मुद्राणां पञ्च पोटलिकाः अन्यस्मिंश्च द्वे पोटलिके अपरस्मिंश्च पोटलिकैकाम् एत्थं प्रतिजनं समर्थं स्वयं प्रवासं गतवान्।
 XVI अनन्तरं यो दासः पञ्च पोटलिकाः लब्धवान्, स गत्वा वाणिज्यं विधाय ता द्विगुणीयकार।
 XVII यश्च दासो द्वे पोटलिके अलभत, सोपि ता मुद्रा द्विगुणीयकार।
 XVIII किन्तु यो दास अेकां पोटलिकां लब्धवान्, स गत्वा भूमिं अनित्वा तन्मध्ये निजप्रभोस्ता मुद्रा गोपयाञ्चकार।
 XIX तदनन्तरं बहुतिथे काले गते तेषां दासानां प्रभुरागत्य तैर्दासैः समं गणयाञ्चकार।
 XX तदानीं यः पञ्च पोटलिकाः प्राप्तवान् स ता द्विगुणीकृतमुद्रा आनीय जगाद; हे प्रभो, भवता मयि पञ्च पोटलिकाः समर्पिताः, पश्यतु, ता मया द्विगुणीकृताः।
 XXI तदानीं तस्य प्रभुस्तमुवाच, हे उत्तम विश्वास्य दास, त्वं धन्योसि, स्तोकेन विश्वास्यो जातः, तस्मात् त्वां बहुवित्ताधिपं करोमि, त्वं स्वप्रभोः सुभस्य भागी भव।

- XXII તતો યેન દ્વે પોટલિકે લબ્ધે સોપ્યાગત્ય જગાદ, હે પ્રભો, ભવતા મયિ દ્વે પોટલિકે સમર્પિતે, પશ્યતુ તે મયા દ્વિગુણીકૃતો
- XXIII તેન તસ્ય પ્રભુસ્તમવોચત્, હે ઉત્તમ વિશ્વાસ્ય દાસ, ત્વં ધન્યોસિ, સ્તોકેન વિશ્વાસ્યો જાતઃ, તસ્માત્ ત્વાં બહુદ્રવિણાધિપં કરોમિ, ત્વં નિજપ્રભોઃ સુખસ્ય ભાગી ભવ
- XXIV અનન્તરં ય એકાં પોટલિકાં લબ્ધવાન્, સ એત્ય કથિતવાન્, હે પ્રભો, ત્વાં કઠિનનરં જ્ઞાતવાન્, ત્વયા યત્ર નોપ્તં, તત્રૈવ કૃત્યતે, યત્ર ય ન કીર્ણ, તત્રૈવ સંગૃહ્યતે
- XXV અતોહં સશક્લઃ સન્ ગત્વા તવ મુદ્રા ભૂમધ્યે સંગોપ્ય સ્થાપિતવાન્, પશ્ય, તવ યત્ તદેવ ગૃહાણ
- XXVI તદા તસ્ય પ્રભુઃ પ્રત્યવદત્ રે દુષ્ટાલસ દાસ, યત્રાહં ન વપામિ, તત્ર છિનધ્મિ, યત્ર ય ન કિરામિ, તત્રેવ સંગૃહ્ણામીતિ યેદજ્ઞાનાસ્તર્હિ
- XXVII વણિશ્ચ મમ વિત્તાર્પણં તવોચિતમાસીત્, યેનાહમાગત્ય વૃદ્ધ્યા સાકં મૂલમુદ્રાઃ પ્રાપ્સ્યમ્
- XXVIII અતોસ્માત્ તાં પોટલિકામ્ આદાય યસ્ય દશ પોટલિકાઃ સન્તિ તસ્મિન્નર્પયત્
- XXIX યેન વર્દ્યતે તસ્મિન્નૈવાર્પિષ્યતે, તસ્યૈવ ય બાહુલ્યં ભવિષ્યતિ, કિન્તુ યેન ન વર્દ્યતે, તસ્યાન્તિકે યત્ કિન્તુ તિષ્ઠતિ, તદપિ પુનર્નષ્યતે
- XXX અપરં યૂયં તમકર્મણ્યં દાસં નીત્વા યત્ર સ્થાને કન્દનં દન્તઘર્ષણઞ્ચ વિદ્યેતે, તસ્મિન્ બહિર્ભૂતતમસિ નિક્ષિપત્
- XXXI યદા મનુજસુતઃ પવિત્રદૂતાન્ સક્લિનઃ કૃત્વા નિજપ્રભાવેનાગત્ય નિજતેજોમયે સિંહાસને નિવેશ્યતિ,
- XXXII તદા તત્સમ્મુખે સર્વજાતીયા જના સંમેલિષ્યન્તિ| તતો મેષપાલકો યથા છાગેભ્યોડવીન્ પૃથક્ કરોતિ તથા સોપ્યેકસ્માદન્યમ્ ઇત્યં તાન્ પૃથક્ કૃત્વાવીન્
- XXXIII દક્ષિણે છાગાંશ્ચ વામે સ્થાપયિષ્યતિ|
- XXXIV તતઃ પરં રાજા દક્ષિણાસ્થિતાન્ માનવાન્ વદિષ્યતિ, આગચ્છત મત્તાતસ્યાનુગ્રહભાજનાનિ, યુષ્મત્કૃત આ જગદારમ્ભત્ યદ્ રાજ્યમ્ આસાદિતં તદધિકુરુત્
- XXXV યતો બુભુક્ષિતાય મહ્યં ભોજ્યમ્ અદત્, પિપાસિતાય પેયમદત્, વિદેશિનં માં સ્વસ્થાનમનયત,
- XXXVI વસ્ત્રહીનં માં વસનં પર્યધાપયત, પીડીતં માં દ્રષ્ટુમાગચ્છત, કારાસ્થઞ્ચ માં વીક્ષિતુમ આગચ્છત|
- XXXVII તદા ધાર્મિકાઃ પ્રતિવદિષ્યન્તિ, હે પ્રભો, કદા ત્વાં ક્ષુધિતં વીક્ષ્ય વયમભોજ્યામ? વા પિપાસિતં વીક્ષ્ય અપાય્યામ?
- XXXVIII કદા વા ત્વાં વિદેશિનં વિલોક્ય સ્વસ્થાનમનયામ? કદા વા ત્વાં નગ્નં વીક્ષ્ય વસનં પર્યધાપ્યામ?
- XXXIX કદા વા ત્વાં પીડિતં કારાસ્થઞ્ચ વીક્ષ્ય ત્વદન્તિકમગચ્છામ?
- XL તદાનીં રાજા તાન્ પ્રતિવદિષ્યતિ, યુષ્માનહં સત્યં વદામિ, મમૈતેષાં ભ્રાતૃણાં મધ્યે કન્ચનૈકં ક્ષુદ્રતમં પ્રતિ યદ્ અકુરુત, તન્માં પ્રત્યકુરુત્
- XLI પશ્ચાત્ સ વામસ્થિતાન્ જનાન્ વદિષ્યતિ, રે શાપગ્રસ્તાઃ સર્વે, શૈતાને તસ્ય દૂતેભ્યશ્ચ યોડનન્તવહ્નિરાસાદિત આસ્તે, યૂયં મદન્તિકાત્ તમગ્નિં ગચ્છત|
- XLII યતો ક્ષુધિતાય મહ્યમાહારં નાદત્, પિપાસિતાય મહ્યં પેયં નાદત્,
- XLIII વિદેશિનં માં સ્વસ્થાનં નાનયત, વસનહીનં માં વસનં ન પર્યધાપયત, પીડિતં કારાસ્થઞ્ચ માં વીક્ષિતું નાગચ્છત|
- XLIV તદા તે પ્રતિવદિષ્યન્તિ, હે પ્રભો, કદા ત્વાં ક્ષુધિતં વા પિપાસિતં વા વિદેશિનં વા નગ્નં વા પીડિતં વા કારાસ્થં વીક્ષ્ય ત્વાં નાસેવામહિ?
- XLV તદા સ તાન્ વદિષ્યતિ, તથ્યમહં યુષ્માન્ બ્રવીમિ, યુષ્માભિરેષાં કન્ચન ક્ષોદિષ્ઠં પ્રતિ યન્નાકારિ, તન્માં પ્રત્યેવ નાકારિ
- XLVI પશ્ચાદમ્યનન્તશાસ્તિં કિન્તુ ધાર્મિકા અનન્તાયુષં ભોક્તું યાસ્યન્તિ|

XXVI

- I યીશુરેતાન્ પ્રસ્તાવાન્ સમાપ્ય શિષ્યાનૂયે,
- II યુષ્માભિ જ્ઞાતિં દિનદ્વયાત્ પરં નિસ્તારમહ ઉપસ્થાસ્યતિ, તત્ર મનુજસુતઃ ક્રુશેન હન્તું પરકરેષુ સમર્પિષ્યતે
- III તતઃ પરં પ્રધાનયાજકાધ્યાપકપ્રાન્ચઃ ક્રિયક્ષાનામ્નો મહાયાજકસ્યાટ્ટાલિકાયાં મિલિત્વા
- IV કેનોપાયેન યીશું ધૃત્વા હન્તું શક્નુયુરિતિ મન્ત્રયાન્નકુઃ|
- V કિન્તુ તૈરુક્તં મહકાલે ન ઘર્તવ્યઃ, ધૃતે પ્રજાનાં કલહેન ભવિતું શક્યતે|
- VI તતો બૈથનિયાપુરે શિમોનાપ્યસ્ય કુષ્ઠિનો વેશ્મનિ યીશૌ તિષ્ઠતિ
- VII કાયન યોષા શ્વેતોપલભાજનેન મહાર્ધ્યં સુગન્ધિ તૈલમાનીય ભોજનાયોપવિશતસ્તસ્ય શિરોભ્યષેયત્|
- VIII કિન્તુ તદાલોક્ય તચ્છિષ્યૈઃ કુપિતૈરુક્તં, કુત ઇત્યમપવ્યયતે?
- IX ચેદિદં વ્યક્રેષ્યત, તર્હિ ભૂરિમૂલ્યં પ્રાપ્ય દરિદ્રેભ્યો વ્યતારિષ્યત|

- X यीशुना तदवगत्य ते समुद्विताः, योषामेनां कुतो द्युःप्सिनीं कुरुथ, सा मां प्रति साधु कर्माकार्षीत्।
- XI युष्माकमं समीपे दरिद्राः सततमेवासते, किन्तु युष्माकमन्तिकेढं नासे सततं।
- XII सा मम कायोपरि सुगन्धितैलं सिक्त्वा मम श्मशानदानकर्माकार्षीत्।
- XIII अतोढं युष्मान् तथ्यं वदामि सर्वस्मिन् जगति यत्र यत्रैष सुसमाचारः प्रचारिष्यते, तत्र तत्रैतस्या नाथ्याः स्मरणार्थम् कर्मैदं प्रचारिष्यते।
- XIV ततो द्वादशशिष्याणाम् षष्ठरियोतीययिद्धूदानामक अकः शिष्यः प्रधानयाजकानामन्तिकं गत्वा कथितवान्,
- XV यद्वि युष्माकं करेषु यीशुं समर्पयामि, तर्हि किं दास्यथ? तदानीं ते तस्मै त्रिंशन्मुद्रा दातुं स्थिरीकृतवन्तः।
- XVI स तदारभ्य तं परकरेषु समर्पयितुं सुयोगं येष्यितवान्।
- XVII अनन्तरं डिण्वशून्यपूपपर्वाणः प्रथमेहि शिष्या यीशुम् उपगत्य पप्रच्छुः भवत्कृते कुत्र वयं निस्तारमल्लभ्यते?
- XVIII तदा स गदितवान्, मध्येनगरममुकपुंसः समीपं व्रजित्वा वदत, गुरु गदितवान्, मत्कालः सविधः, सल शिष्यैस्त्वदालये निस्तारमल्लभ्यते।
- XIX तदा शिष्या यीशोस्तादृशनिदेशानुपकर्म विधाय तत्र निस्तारमल्लभ्यते।
- XX ततः सन्ध्यायां सत्यां द्वादशभिः शिष्यैः साकं स न्यविशत्।
- XXI अपरं लुञ्जान उक्तवान् युष्मान् तथ्यं वदामि, युष्माकमेको मां परकरेषु समर्पयिष्यति।
- XXII तदा तेऽतीव द्युःप्सिता अकैकशो वक्तुमारंभिरं, ढे प्रभो, स किमढं?
- XXIII ततः स जगाद, मया साकं यो जनो ल्लभ्यते करं संक्षिपति, स अेव मां परकरेषु समर्पयिष्यति।
- XXIV मनुजसुतमधि यादृशं लिपितमास्ते, तदनुत्पा दादति र्भविष्यति; किन्तु येन पुंसा स परकरेषु समर्पयिष्यते, ङा ङा येत् स नाजनिष्यत, तदा तस्य क्षेममल्लविष्यत्।
- XXV तदा यिद्धूदानामा यो जनस्तं परकरेषु समर्पयिष्यति, स उक्तवान्, ङे गुरो, स किमढं? ततः स प्रत्युक्तवान्, त्वया सत्यं गदितम्।
- XXVI अनन्तरं तेषामशनकाले यीशुः पूषमाद्याेश्वरीयगुणाननूढ लंकत्वा शिष्येभ्यः प्रदाय जगाद, मद्रुपुःस्वपमिं गृहीत्वा षादत।
- XXVII पश्चात् स कंसं गृह्णन् ष्वरीयगुणाननूढ तेभ्यः प्रदाय कथितवान्, सर्वे र्धुष्माभिरनेन पातव्यं,
- XXVIII यस्मादनेकेषां पापमर्षणाय पातितं यन्मनूत्ननियमउपशोषितं तदतत्।
- XXIX अपरमढं नूत्नगोस्तनीरसं न पास्यामि, तावत् गोस्तनीङ्गलरसं पुनः कदापि न पास्यामि।
- XXX पश्चात् ते गीतमेकं संगीय जैतुनाप्यगिरिं गतवन्तः।
- XXXI तदानीं यीशुस्तानवोयत्, अस्यां रजन्त्यामढं युष्माकं सर्वेषां विघ्नउपो ल्लविष्यामि, यतो लिपितमास्ते, "मेषाणां रक्षको यस्तं प्रदरिष्याम्यढं ततः। मेषाणां निवढो नूनं प्रविकीर्णो ल्लविष्यति"।
- XXXII किन्तु श्मशानात् समुत्थाय युष्माकमग्रेऽढं गालीलं गमिष्यामि।
- XXXIII पितरस्तं प्रोवाय, ल्वांश्रेत् सर्वेषां विघ्नउपो ल्लवति, तथापि मम न ल्लविष्यति।
- XXXIV ततो यीशुना स उक्तः, तुभ्यमढं तथ्यं कथयामि, यामिन्यामस्यां यरणायुधस्य रवात् पूर्वं त्वं मां त्रिं नार्ङ्गीकरिष्यसि।
- XXXV ततः पितर उदितवान्, यद्यपि त्वया समं मर्त्तव्यं, तथापि कदापि त्वां न नार्ङ्गीकरिष्यामि; तथैव सर्वे शिष्याश्रोयुः।
- XXXVI अनन्तरं यीशुः शिष्यैः साकं गेत्शिमानिनामकं स्थानं प्रस्थाय तेभ्यः कथितवान्, अदः स्थानं गत्वा यावदढं प्रार्थयिष्ये तावद् यूयमत्रोपविशत।
- XXXVII पश्चात् स पितरं सिवदियसुतौ य सङ्गिनः कृत्वा गतवान्, शोकाकुलोऽतीव व्यथितश्च ल्लभूव।
- XXXVIII तानवादीय्य मृतियातनेव मत्प्राणानां यातना जायते, यूयमत्र मया सार्द्धं जागृत।
- XXXIX ततः स किञ्चिद्दूरं गत्वाधोमुषः पतन् प्रार्थयाञ्चके, ङे मत्पितर्याद्वि ल्लवितुं शक्नोति, तर्हि कंसोऽयं मत्तो दूरं यातुः किन्तु मदृच्छावत् न ल्लवतु, त्वदृच्छावद् ल्लवतु।
- XL ततः स शिष्यानुपेत्य तान् निद्रतो निरीक्ष्य पितराय कथयामास, यूयं मया साकं दण्डमेकमपि जागरितुं नाशन्कुत?
- XLI परीक्षायां न पतितुं जागृत प्रार्थयध्वञ्च; आत्मा समुद्यतोस्ति, किन्तु वपु दुर्बलं।
- XLII स द्वितीयवारं प्रार्थयाञ्चके, ङे मत्तात, न पीते यद्वि कंसमिदं मत्तो दूरं यातुं न शक्नोति, तर्हि त्वदृच्छावद् ल्लवतु।
- XLIII स पुनरेत्य तान् निद्रतो ददर्श, यतस्तेषां नेत्राणि निद्रया पूर्णान्यासन्।
- XLIV पश्चात् स तान् विहाय व्रजित्वा तृतीयवारं पूर्ववत् कथयन् प्रार्थितवान्।

- XLV તત: શિષ્યાનુપાગત્ય ગદિતવાન્, સામ્પ્રતં શયાના: કિં વિશ્રામ્યથ? પશ્યત, સમય ઉપાસ્થાત્, મનુજસુત: પાપિનાં કરેષુ સમર્પયતે|
- XLVI ઉત્તિષ્ઠત, વયં યામ:, યો માં પરકરેષુ મસર્પયિષ્યતિ, પશ્યત, સ સમીપમાયાતિ|
- XLVII એતત્કથાકથનકાલે દ્વાદશશિષ્યાણામેકો ચિહ્નદાનામકો મુખ્યયાજકલોકપ્રાચીનૈ: પ્રહિતાન્ અસિધારિયષ્ટિધારિણો મનુજાન્ ગૃહીત્વા તત્સમીપમુપતસ્થૌ|
- XLVIII અસૌ પરકરેષ્વર્પયિતા પૂર્વ્વં તાન્ ઇત્યં સઙ્કેતયામાસ, યમહં યુખ્મિષ્યે, સોડસૌ મનુજઃ, સએવ યુખ્માભિ ધર્ચિતાં|
- XLIX તદા સ સપદિ યીશુમુપાગત્ય હે ગુરો, પ્રણમામીત્યુક્ત્વા તં યુયુખ્મે|
- L તદા યીશુસ્તમુવાચ, હે મિત્રં કિમર્થમાગતોસિ? તદા તૈરાગત્ય યીશુરાક્રમ્ય દઘ્ને|
- LI તતો યીશો: સઙ્ગિનામેક: કરં પ્રસાર્ચ્ય કોષાદસિં બહિષ્કૃત્ય મહાયાજકસ્ય દાસમેકમાહત્ય તસ્ય કર્ણં ચિચ્છેદ|
- LII તતો યીશુસ્તં જગાદ, ખડ્ગં સ્વસ્થાને નિઘેહિ યતો યે યે જના અસિં ધારયન્તિ, તયેવાસિના વિનશ્યન્તિ|
- LIII અપરં પિતા યથા મદન્તિકં સ્વર્ગીયદૂતાનાં દ્વાદશવાહિનીતોડધિકં પ્રહિણુયાત્ મયા તમુદિશ્યેદાનીમેવ તથા પ્રાર્થયિતું ન શક્યતે, ત્વયા કિમિત્યં જ્ઞાયતે?
- LIV તથા સતીત્યં ઘટિષ્યતે ધર્મપુસ્તકસ્ય યદિદં વાક્યં તત્ કથં સિધ્યેત્?
- LV તદાનીં યીશુ જ્ઞનવિવહં જગાદ, યૂયં ખડ્ગાયષ્ઠીન્ આદાય માં કિં ચૌરં ધર્તુમાયાતા: ? અહં પ્રત્યહં યુખ્માભિ: સાકમુપવિશ્ય સમુપાદિશં, તદા માં નાધરત;
- LVI કિન્તુ ભવિષ્યદ્વાદિનાં વાક્યાનાં સંસિદ્ધયે સર્વમેતદભૂત્| તદા સર્વે શિષ્યાસ્તં વિહાય પલાયન્ત|
- LVII અનન્તરં તે મનુજા યીશું ધૃત્વા યત્રાધ્યાપકપ્રાચ્ચ: પરિષદં કુર્વન્ત ઉપાવિશન્ તત્ર કિચ્છાનામકમહાયાજકસ્યાન્તિકં નિન્યુ:|
- LVIII કિન્તુ શેષે કિં ભવિષ્યતીતિ વેતું પિતરો દૂરે તત્પશ્ચાદ્ વ્રજિત્વા મહાયાજકસ્યાટ્લાલિકાં પ્રવિશ્ય દાસૈ: સહિત ઉપાવિશત્|
- LIX તદાનીં પ્રધાનયાજકપ્રાચીનમન્ત્રિણ: સર્વે યીશું હન્તું મૃષાસાક્ષ્યમ્ અલિપ્સન્ત,
- LX કિન્તુ ન લેભિરે| અનેકેષુ મૃષાસાક્ષિષ્વાગતેષ્વપિ તન્ન પ્રાપુ:|
- LXI શેષે દ્વૌ મૃષાસાક્ષિણાવાગત્ય જગદ્દતુ: , પુમાનયમકથયત્, અહમીશ્વરમન્દિરં ભંકત્વા દિનત્રયમધ્યે તન્નિર્માતું શકનોમિ|
- LXII તદા મહાયાજક ઉત્થાય યીશુમ્ અવાદીત્| ત્વં કિમપિ ન પ્રતિવદસિ? ત્વામધિ કિમેતે સાક્ષ્યં વદન્તિ?
- LXIII કિન્તુ યીશુ મૌનીભૂય તસ્યૌ| તતો મહાયાજક ઉક્તવાન્, ત્વામ્ અમરેશ્વરનામ્ના શપયામિ, ત્વમીશ્વરસ્ય પુત્રોડભિષિક્તો ભવસિ નવેતિ વદ|
- LXIV યીશુ: પ્રત્યવદત્, ત્વં સત્યમુક્તવાન્; અહં યુખ્માન્ તથ્યં વદામિ, ઇત:પરં મનુજસુતં સર્વશક્તિમતો દક્ષિણપાર્શ્વે સ્થાતું ગગણસ્થં જલધરાનારુહ્યાયાન્તં વીક્ષધ્વે|
- LXV તદા મહાયાજકો નિજવસનં છિન્ત્વા જગાદ, એષ ઈશ્વરં નિન્દિતવાન્, અસ્માકમપરસાક્ષ્યેણ કિં પ્રયોજનં? પશ્યત, યૂયમેવાસ્યાસ્યાદ્ ઈશ્વરનિન્દાં શ્રુતવન્ત:,
- LXVI યુખ્માભિ: કિં વિવિચ્યતે? તે પ્રત્યુચુ:, વધાર્હોડયં|
- LXVII તતો લોકૈસ્તદાસ્યે નિષ્ઠીવિતં કેચિત્ પ્રતલમાહત્ય કેચિચ્ચ ચપેટમાહત્ય બભાષિરે,
- LXVIII હે ખ્રીષ્ટ ત્વાં કશ્ચપેટમાહતવાન્? ઇતિ ગણયિત્વા વદાસ્માન્|
- LXIX પિતરો બહિરઙ્ગન ઉપવિશતિ, તદાનીમેકા દાસી તમુપાગત્ય બભાષે, ત્વં ગાલીલીયયીશો: સહચરએક:|
- LXX કિન્તુ સ સર્વેષાં સમક્ષમ્ અનઙ્ગીકૃત્યાવાદીત્, ત્વયા યદુચ્યતે, તદર્થમહં ન વેક્ષિ|
- LXXI તદા તસ્મિન્ બહિર્દ્વારં ગતે ડન્યા દાસી તં નિરીક્ષ્ય તત્રત્યજનનવદત્, અયમપિ નાસરતીયયીશુના સાદ્ધર્મ્ આસીત્|
- LXXII તત: સ શપથેન પુનરનઙ્ગીકૃત્ય કથિતવાન્, તં નરં ન પરિચિનોમિ|
- LXXIII ક્ષણાત્ પરં તિષ્ઠન્તો જના એત્ય પિતરમ્ અવદન્, ત્વમવશ્યં તેષામેક ઇતિ ત્વદુચ્ચારણમેવ ઘોતયતિ|
- LXXIV કિન્તુ સોડભિશય કથિતવાન્, તં જનં નાહં પરિચિનોમિ, તદા સપદિ કુક્કુટો રુરાવ|
- LXXV કુક્કુટરવાત્ પ્રાક્ ત્વં માં ત્રિરપાહ્નોષ્યસે, યૈષા વાગ્ યીશુનાવાદિ તાં પિતર: સંસ્મૃત્ય બહિરિત્વા ખેદાદ્ ભૃશં ચક્રન્દ|

XXVII

I પ્રભાતે જાતે પ્રધાનયાજકલોકપ્રાચીના યીશું હન્તું તત્પ્રતિકૂલં મન્ત્રયિત્વા

II તં બદ્ધ્વા નીત્વા પન્તીયપીલાતાપ્યાધિપે સમર્પયામાસુ:|

III તતો યીશોઃ પરકરેવ્વર્પયિતા યિહૂદાસ્તત્રાણાદણ્ડાણાં વિદિત્વા સન્તપ્તમનાઃ પ્રધાનયાજકલોકપ્રાચીનાનાં સમક્ષં તાસ્ત્રીશન્મુદ્રાઃ પ્રતિદાયાવાદીત્,

IV એતન્નિરાગોનપ્રણાપરકરાર્પણાત્ કલુષં કૃતવાનહં તદા ત ઉદિતવન્તઃ, તેનાસ્માકં કિં? ત્વયા તદ્ બુદ્ધતામ્

V તતો યિહૂદા મન્દિરમધ્યે તા મુદ્રા નિક્ષિપ્ય પ્રસ્થિતવાન્ ઇત્વા ય સ્વયમાત્માનમુદ્બન્ધ

VI પશ્ચાત્ પ્રધાનયાજકાસ્તા મુદ્રા આદાય કથિતવન્તઃ, એતા મુદ્રાઃ શોણિતમૂલ્યં તસ્માદ્ ભાણ્ડાગારે ન નિઘાતવ્યાઃ|

VII અનન્તરં તે મન્ત્રયિત્વા વિદેશિનાં શ્મશાનસ્થાનાય તાભિઃ કુલાલસ્ય ક્ષેત્રમક્રીણન્|

VIII અતોડઘાપિ તત્સ્થાનં રક્તક્ષેત્રં વદન્તિ|

IX ઇત્યં સતિ ઇસ્રાયેલીયસન્તાનૈ યસ્ય મૂલ્યં નિરુપિતં, તસ્ય ત્રિંશન્મુદ્રામાનં મૂલ્યં

X માં પ્રતિ પરમેશ્વરસ્યાદેશાત્ તેભ્ય આદીયત, તેન ય કુલાલસ્ય ક્ષેત્રં ક્રીતમિતિ યદ્વચનં ચિરિમિયભવિષ્યદ્વાદિના પ્રોક્તં તત્ તદાસિદ્ધત્|

XI અનન્તરં યીશૌ તદધિપતેઃ સમ્મુખ ઉપતિષ્ઠતિ સ તં પપ્રચ્છ, ત્વં કિં યિહૂદીયાનાં રાજા? તદા યીશુસ્તમવદત્, ત્વં સત્યમુક્તવાન્|

XII કિન્તુ પ્રધાનયાજકપ્રાચીનૈરભિયુક્તેન તેન કિમપિ ન પ્રત્યવાદિ|

XIII તતઃ પીલાતેન સ ઉદિતઃ, ઇમે ત્વત્પ્રતિકૂલતઃ કતિ કતિ સાક્ષ્યં દદતિ, તત્ ત્વં ન શૃણોષિ?

XIV તથાપિ સ તેષામેકસ્યાપિ વચસ ઉત્તરં નોદિતવાન્; તેન સોડધિપતિ મ્હાચિત્રં વિદામાસ|

XV અન્યચ્ચ તન્મહકાલેડધિપતેરેતાદૃશી રતિરાસીત્, પ્રજા યં કચ્ચન બન્ધિનં યાયન્તે, તમેવ સ મોચયતીતિ|

XVI તદાનીં બરબ્બાનામા કશ્ચિત્ ખ્યાતબન્ધ્યાસીત્|

XVII તતઃ પીલાતસ્તત્ર મિલિતાન્ લોકાન્ અપૃચ્છત્, એષ બરબ્બા બન્ધી પ્રીષ્ટવિખ્યાતો યીશુશ્ચૈતયોઃ કં મોચયિષ્યામિ? યુષ્માકં કિમીષ્સિતં?

XVIII તૈરીર્ષયા સ સમર્પિત ઇતિ સ જ્ઞાતવાન્|

XIX અપરં વિચારાસનોપવેશનકાલે પીલાતસ્ય પત્ની ભૃત્યં પ્રહિત્ય તસ્મૈ કથયામાસ, તં ધાર્મિકમનુજં પ્રતિ ત્વયા કિમપિ ન કર્તવ્યં; યસ્માત્ તત્કૃતેડઘાહં સ્વપ્ને પ્રભૂતકષ્ટમલભે|

XX અનન્તરં પ્રધાનયાજકપ્રાચીના બરબ્બાં યાયિત્વાદાતું યીશુઞ્ચ હન્તું સકલલોકાન્ પ્રાવર્તયન્|

XXI તતોડધિપતિસ્તાન્ પૃષ્ટવાન્, એતયોઃ કમહં મોચયિષ્યામિ? યુષ્માકં કેચ્છા? તે પ્રોચુ બરબ્બાં|

XXII તદા પીલાતઃ પપ્રચ્છ, તર્હિ યં પ્રીષ્ટં વદન્તિ, તં યીશું કિં કરિષ્યામિ? સર્વે કથયામાસુઃ, સ કુશેન વિધ્યતાં|

XXIII તતોડધિપતિરવાદીત્, કુતઃ? કિં તેનાપરાદ્ધં? કિન્તુ તે પુનરુચૈ જંગદુઃ, સ કુશેન વિધ્યતાં|

XXIV તદા નિજવાક્યમગ્રાહ્યમભૂત્, કલહશ્રાપ્યભૂત્, પીલાત ઇતિ વિલોક્ય લોકાનાં સમક્ષં તોયમાદાય કરૌ પ્રક્ષાલ્યાવોચત્, એતસ્ય ધાર્મિકમનુષ્યસ્ય શોણિતપાતે નિર્દોષોડહં, યુષ્માભિરેવ તદ્ બુદ્ધતાં|

XXV તદા સર્વાઃ પ્રજાઃ પ્રત્યવોચન્, તસ્ય શોણિતપાતાપરાધોડસ્માકમ્ અસ્મત્સન્તાનાનાઞ્ચોપરિ ભવતુ|

XXVI તતઃ સ તેષાં સમીપે બરબ્બાં મોચયામાસ યીશુન્તુ કષાભિરાહત્ય કુશેન વેધિતું સમર્પયામાસ|

XXVII અનન્તરમ્ અધિપતેઃ સેના અધિપતે ગૃહં યીશુમાનીય તસ્ય સમીપે સેનાસમૂહં સંજગૃહુઃ|

XXVIII તતસ્તે તસ્ય વસનં મોચયિત્વા કૃષ્ણલોહિતવર્ણવસનં પરિધાપયામાસુઃ

XXIX કણ્ઠકાનાં મુકુટં નિર્માય તચ્છિરસિ દદુઃ, તસ્ય દક્ષિણકરે વેત્રમેકં દત્ત્વા તસ્ય સમ્મુખે જાનૂનિ પાતયિત્વા, હે યિહૂદીયાનાં રાજન્, તુભ્યં નમ ઇત્યુક્ત્વા તં તિરશ્ચકુઃ,

XXX તતસ્તસ્ય ગાત્રે નિષ્ઠીવં દત્વા તેન વેત્રેણ શિર આજઘ્નુઃ|

XXXI ઇત્યં તં તિરસ્કૃત્ય તદ્ વસનં મોચયિત્વા પુનર્નિજવસનં પરિધાપયાચ્ચકુઃ, તં કુશેન વેધિતું નીતવન્તઃ|

XXXII પશ્ચાત્તે બહિર્ભૂય કુરીણીયં શિમોન્નામકમેકં વિલોક્ય કુશં વોદ્ધે તમાદદિરે|

XXXIII અનન્તરં ગુલ્ગલાત્ અર્થાત્ શિરસ્કપાલનામકસ્થાનમુ પસ્થાય તે યીશવે પિત્તમિશ્રિતામ્લરસં પાતું દદુઃ,

XXXIV કિન્તુ સ તમાસ્વાધ ન પપૌ|

XXXV તદાનીં તે તં કુશેન સંવિધ્ય તસ્ય વસનાનિ ગુટિકાપાતેન વિભજ્ય જગૃહુઃ, તસ્માત્, વિભજન્તેડઘરીયં મે તે મનુષ્યાઃ પરસ્પરં મદુત્તરીયવસ્ત્રાર્થં ગુટિકાં પાતયન્તિ યા| યદેતદ્વચનં ભવિષ્યદ્વાદિભિરુક્તમાસીત્, તદા તદ્ અસિદ્ધત્,

XXXVI પશ્ચાત્ તે તત્રોપવિશ્ય તદ્રક્ષણકર્વ્વણિ નિયુક્તાસ્તસ્થુઃ|

XXXVII અપરમ્ એષ યિહૂદીયાનાં રાજા યીશુરિત્યપવાદલિપિપત્રં તચ્છિરસ ઊર્દ્ધ્વે યોજયામાસુઃ|

XXXVIII તતસ્તસ્ય વામે દક્ષિણે ય દ્વૌ ચૈરૌ તેન સાકં કુશેન વિવિધુઃ|

- XXXIX तदा पान्था निजशिरो वाऽयित्वा तं निन्दन्तो जगद्गुः,
 XL हे ईश्वरमन्दिरभञ्जक दिनत्रये तन्निर्मातः स्वं रक्ष, येत्त्वमीश्वरसुतस्तर्हि कुशादवरोऽह।
 XLI प्रधानयाजकाध्यापकप्राचीनाश्च तथा तिरस्कृत्य जगद्गुः,
 XLII सोऽन्यजनानावत्, किन्तु स्वमवितुं न शक्नोति। यदीसायेलो राजा भवेत्, तर्हीदानीमेव कुशादवरोऽहत्, तेन तं वयं
 प्रत्येभ्यामः।
 XLIII स ईश्वरे प्रत्याशामकरोत्, यदीश्वरस्तस्मिन् सन्तुष्टस्तर्हीदानीमेव तमवेत्, यतः स उक्तवान् अहमीश्वरसुतः।
 XLIV यौ स्तेनौ साकं तेन कुशेन विद्धौ तौ तद्देव तं निन्दन्तुः।
 XLV तदा द्वितीययामात् तृतीययामं यावत् सव्वदिशे तमिरं बभूव,
 XLVI तृतीययामे "अली अली लामा शिवक्तनी", अर्थात् मदीश्वर मदीश्वर कुतो मामत्याक्षीः? यीशुरुच्यैरिति जगाद्।
 XLVII तदा तत्र स्थिताः केचित् तत् श्रुत्वा बभाषिरे, अयम् अेलियमाडूयति।
 XLVIII तेषां मध्याद् अेकः शीघ्रं गत्वा स्पञ्जं गृहीत्वा तत्राभ्वरसं दत्त्वा नलेन पातुं तस्मै ददौ।
 XLIX एतरेऽकथयन् तिष्ठत, तं रक्षितुम् अेलिय आयाति नवेति पश्यामः।
 L यीशुः पुनरुच्यैराडूय प्राणान् जडौ।
 LI ततो मन्दिरस्य विच्छेदवसनम् उर्ध्व्वाधो यावत् छिद्यमानं द्विधाभवत्,
 LII भूमिश्चक्रभ्ये भूधरोव्यदीर्यत या श्मशाने मुक्ते भूरिपुण्यवतां सुप्तदेहा उदतिष्ठन्,
 LIII श्मशानाद् वडिर्भूय तद्दुत्थानात् परं पुण्यपुरं गत्वा बहुजान् दर्शयामासुः।
 LIV यीशुरक्षाय नियुक्तः शतसेनापतिस्तत्सङ्गिनश्च तादृशीं भूकम्पादिघटनां दृष्ट्वा भीता अवदन्, अेष ईश्वरपुत्रो
 भवति।
 LV या बहुयोषितो यीशुं सेवमाना गालीलस्तत्पश्चादागतास्तासां मध्ये
 LVI मगदलीनी मरियम् याकूब्योश्यो र्माता या मरियम् सिबदियपुत्रयो र्माता य योषित अेता दूरे तिष्ठन्त्यो ददृशुः।
 LVII सन्ध्यायां सत्यम् अरिमथियानगरस्य यूषङ्नामा धनी मनुजो यीशोः शिष्यत्वात्
 LVIII पीलातस्य समीपं गत्वा यीशोः कायं ययाये, तेन पीलातः कायं दातुम् आदिदेश।
 LIX यूषङ् तत्कायं नीत्वा शुयिवस्त्रेणाच्छाद्य
 LX स्वार्थं शैले यत् श्मशानं यपान, तन्मध्ये तत्कायं निधाय तस्य द्वारि वृत्त्पाषाणं ददौ।
 LXI किन्तु मगदलीनी मरियम् अन्यमरियम् अेते स्त्रियौ तत्र श्मशानसम्पु उपविशतुः।
 LXII तदनन्तरं निस्तारोत्सवस्यायोजनदिनात् परेऽहनि प्रधानयाजकाः क्रिश्चिनश्च मिलित्वा पीलातमुपागत्याकथयन्,
 LXIII हे मडेच्छ स प्रतारको ज्ञान अकथयत्, दिनत्रयात् परं श्मशानाद्दुत्थास्यामि तद्द्राक्यं स्मरामो वयं;
 LXIV तस्मात् तृतीयदिनं यावत् तत् श्मशानं रक्षितुमादिशतु, नोयेत् तच्छिष्या यामिन्यामागत्य तं हत्वा लोकान् वदिष्यन्ति,
 स श्मशानाद्दुदतिष्ठत्, तथा सति प्रथमत्रान्तेः शेषीयत्रान्ति र्भडती भविष्यति।
 LXV तदा पीलात अवादीत्, युष्माकं समीपे रक्षिगण आस्ते, यूयं गत्वा यथा साध्यं रक्षयत।
 LXVI ततस्ते गत्वा तद्द्वारपाषाणं मुद्राङ्कितं कृत्वा रक्षिगणं नियोज्य श्मशानं रक्षयामासुः।

XXVIII

- I ततः परं विश्रामवारस्य शेषे सप्ताहप्रथमदिनस्य प्रभोते जाते मगदलीनी मरियम् अन्यमरियम् य श्मशानं द्रष्टुमागता।
 II तदा मडान् भूकम्पोऽभवत्; परमेश्वरीयदूतः स्वर्गादवरुह्य श्मशानद्वारात् पाषाणमपसार्य तदुपर्युपविवेश।
 III तद्दहनं विद्युद्गतं तेजोमयं वसनं डिमशुभ्रम्।
 IV तदानीं रक्षिगणस्तद्गयात् कम्पिता मृतवद् बभूवः।
 V स दूतो योषितो जगाद्, यूयं मा भैष्ट, कुशादतयीशुं मृगयध्वे तदहं वेक्षि।
 VI सोऽत्र नास्ति, यथावदत् तथोत्थितवान्; अेतत् प्रभोः शयनस्थानं पश्यत।
 VII तूर्णं गत्वा तच्छिष्यान् एति वदत, स श्मशानाद् उदतिष्ठत्, युष्माकमग्रे गालीलं यास्यति यूयं तत्र तं वीक्षिष्यध्वे,
 पश्यताहं वार्तामिमां युष्मानवादिषं।
 VIII ततस्ता भयात् मडानन्दाश्च श्मशानात् तूर्णं अडिर्भूय तच्छिष्यान् वार्ता वक्तुं धावितवत्यः। किन्तु शिष्यान् वार्ता वक्तुं
 यान्ति, तदा यीशु दर्शनं दत्त्वा ता जगाद्,
 IX युष्माकं कल्याणं भूयात्, ततस्ता आगत्य तत्पाद्योः पतित्वा प्रणोमुः।

- X યીશુસ્તા અવાદીત્, મા બિભીત, યૂયં ગત્વા મમ ભ્રાતૃન્ ગાલીલં યાતું વદત, તત્ર તે માં દ્રક્ષ્યન્તિ|
- XI સ્ત્રિયો ગચ્છન્તિ, તદા રક્ષિણાં કેચિત્ પુરં ગત્વા યદદ્ ઘટિતં તત્સર્વ્વં પ્રધાનયાજકાન્ જ્ઞાપિતવન્તઃ|
- XII તે પ્રાચીનૈઃ સમં સંસદં કૃત્વા મન્ત્રયન્તો બહુમુદ્રાઃ સેનાભ્યો દત્તવાવદન્,
- XIII અસ્માસુ નિદ્રિતેષુ તચ્છિષ્યા યામિન્યામાગત્ય તં હત્વાનયન્, ઇતિ યૂયં પ્રચારયત|
- XIV યદ્યેતદધિપતેઃ શ્રોત્રગોચરીભવેત્, તર્હિં તં બોધયિત્વા યુષ્માનવિષ્યામઃ|
- XV તતસ્તે મુદ્રા ગૃહીત્વા શિક્ષાનુરૂપં કર્મ ચક્રુઃ, ચિહ્નદીયાનાં મધ્યે તસ્યાદ્યાપિ કિંવદન્તી વિદ્યતે|
- XVI એકાદશ શિષ્યા યીશુનિરૂપિતાગાલીલસ્યાદ્રિં ગત્વા
- XVII તત્ર તં સંવીક્ષ્ય પ્રણોમુઃ, કિન્તુ કેચિત્ સન્દિગ્ધવન્તઃ|
- XVIII યીશુસ્તેષાં સમીપમાગત્ય વ્યાહતવાન્, સ્વર્ગભેદિન્યોઃ સર્વાધિપતિત્વભારો મચ્યર્પિત આસ્તે|
- XIX અતો યૂયં પ્રયાય સર્વદેશીયાન્ શિષ્યાન્ કૃત્વા પિતુઃ પુત્રસ્ય પવિત્રસ્યાત્મનશ્ચ નામ્ના તાનવગાહયત; અહં યુષ્માન્ યદદદાદિશં તદપિ પાલયિતું તાનુપાદિશત|
- XX પશ્યત, જગદન્તં યાવત્ સદાહં યુષ્માભિઃ સાકં તિષ્ઠામિ| ઇતિ|

માર્કલિખિત: સુસંવાદ:

- I ઈશ્વરપુત્રસ્ય યીશુખ્રીષ્ટસ્ય સુસંવાદારમ્ભઃ|
- II ભવિષ્યદ્વાદિનાં ગ્રન્થેષુ લિપિરિત્થમાસ્તે, પશ્ય સ્વકીયદૂતન્તુ તવાગ્રે પ્રેષયામ્યહમ્| ગત્વા ત્વદીયપન્થાનં સ હિ પરિષ્કરિષ્યતિ|
- III "પરમેશસ્ય પન્થાનં પરિષ્કરુત સર્વતઃ| તસ્ય રાજપથઞ્ચૈવ સમાનં કુરુતાધુના| " ઇત્યેતત્ પ્રાન્તરે વાક્યં વદતઃ કસ્યચિદ્રવઃ||
- IV સઞ્ચેવ યોહન પ્રાન્તરે મજ્જિજતવાન્ તથા પાપમાર્જનનિમિત્તં મનોવ્યાવર્તકમજ્જનસ્ય કથાઞ્ચ પ્રચારિતવાન્|
- V તતો યિહૂદાદેશયિરૂશાલમ્નગરનિવાસિનઃ સર્વે લોકા બહિ ભૂત્વા તસ્ય સમીપમાગત્ય સ્વાનિ સ્વાનિ પાપાન્યઙ્ગીકૃત્ય યદ્દનનઘાં તેન મજ્જિજતા બભૂવુઃ|
- VI અસ્ય યોહનઃ પરિઘેયાનિ ક્રમેલકલોમજ્જાનિ, તસ્ય કટિબન્ધનં ચર્મજાતમ્, તસ્ય ભક્ષ્યાણિ ચ શૂકકીટા વન્યમધૂનિ યાસન્|
- VII સ પ્રચારયન્ કથયાઞ્ચક્રે, અહં નમ્નીભૂય યસ્ય પાદુકાબન્ધનં મોચયિતુમપિ ન યોગ્યોસ્મિ, તાદૃશો મત્તો ગુરુતર એકઃ પુરુષો મત્પશ્ચાદાગચ્છતિ|
- VIII અહં યુષ્માન્ જલે મજ્જિજતવાન્ કિન્તુ સ પવિત્ર આત્માનિ સંમજ્જિજયિષ્યતિ|
- IX અપરઞ્ચ તસ્મિન્નેવ કાલે ગાલીલ્પ્રદેશસ્ય નાસરદ્ગ્રામાદ્ યીશુરાગત્ય યોહના યદ્દનનઘાં મજ્જિજતોડભૂત્|
- X સ જલાદુત્થિતમાત્રો મેઘદ્વારં મુક્તં કપોતવત્ સ્વસ્યોપરિ અવરોહન્તમાત્માનઞ્ચ દૃષ્ટવાન્|
- XI ત્વં મમ પ્રિયઃ પુત્રસ્ત્વચ્ચેવ મમમહાસન્તોષ ઇયમાકાશીયા વાણી બભૂવ|
- XII તસ્મિન્ કાલે આત્મા તં પ્રાન્તરમધ્યં નિનાય|
- XIII અથ સ યત્વારિશદ્દિનાનિ તસ્મિન્ સ્થાને વન્યપશુભિઃ સહ તિષ્ઠન્ શૈતાના પરીક્ષિતઃ; પશ્ચાત્ સ્વર્ગીયદૂતાસ્તં સિષેવિરે|
- XIV અનન્તરં યોહનિ બન્ધનાલયે બદ્ધે સતિ યીશુ ગાલીલ્પ્રદેશમાગત્ય ઈશ્વરરાજ્યસ્ય સુસંવાદં પ્રચારયન્ કથયામાસ,
- XV કાલઃ સમ્પૂર્ણ ઈશ્વરરાજ્યઞ્ચ સમીપમાગતં; અતોહંતો યૂયં મનાંસિ વ્યાવર્તયધ્વં સુસંવાદે ચ વિશ્વાસિત|
- XVI તદનન્તરં સ ગાલીલીયસમુદ્રસ્ય તીરે ગચ્છન્ શિમોન્ તસ્ય ભ્રાતા અન્દ્રિયનામા ચ ઇમૌ દ્વૌ જનૌ મત્સ્યઘારિણૌ સાગરમધ્યે જાલં પ્રક્ષિપન્તૌ દૃષ્ટવા તાવવદત્,
- XVII યુવાં મમ પશ્ચાદાગચ્છતં, યુવામહં મનુષ્યઘારિણૌ કરિષ્યામિ|
- XVIII તતસ્તૌ તત્ક્ષણમેવ જાલાનિ પરિત્યજ્ય તસ્ય પશ્ચાત્ જગમતુઃ|
- XIX તતઃ પરં તત્સ્થાનાત્ કિઞ્ચિદ્ દૂરં ગત્વા સ સિવદીપુત્રયાદ્ભૂ તદ્ભ્રાતૃયોહન્ ય ઇમૌ નૌકાયાં જાલાનાં જીર્ણમુદ્ધારયન્તૌ દૃષ્ટવા તાવાહૂયત્|
- XX તતસ્તૌ નૌકાયાં વેતનભુગ્ભિઃ સહિતં સ્વપિતરં વિહાય તત્પશ્ચાદીયતુઃ|
- XXI તતઃ પરં કફર્નાહૂન્નામર્ક નગરમુપસ્થાય સ વિશ્રામદિવસે ભજનગ્રહં પ્રવિશ્ય સમુપદિદેશ|
- XXII તસ્યોપદેશાલ્લોકા આશ્ચર્ય મેનિરે યતઃ સોધ્યાપકાઇવ નોપદિશન્ પ્રભાવવાનિવ પ્રોપદિદેશ|
- XXIII અપરઞ્ચ તસ્મિન્ ભજનગૃહે અપવિત્રભૂતેન ગ્રસ્ત એકો માનુષ આસીત્| સ યીત્શબ્દં કૃત્વા કથયાઞ્ચક્રે
- XXIV ભો નાસરતીય યીશો ત્વમસ્માન્ ત્યજ, ત્વયા સહાસ્માકં કઃ સમ્બન્ધઃ? ત્વં કિમસ્માન્ નાશયિતું સમાગતઃ? ત્વમીશ્વરસ્ય પવિત્રલોક ઇત્યહં જાનામિ|
- XXV તદા યીશુસ્તં તર્જયિત્વા જગાદ તૂષ્ણીં ભવ ઇતો બહિર્ભવ ચ|
- XXVI તતઃ સોડપવિત્રભૂતસ્તં સમ્પીડ્ય અત્યુચૈશ્ચીત્કૃત્ય નિર્જગામ|
- XXVII તેનૈવ સર્વે ચમત્કૃત્ય પરસ્પરં કથયાઞ્ચક્રિરે, અહો કિમિદં? કીદૃશોડયં નવ્ય ઉપદેશઃ? અનેન પ્રભાવેનાપવિત્રભૂતેષ્વાજ્ઞાપિતેષુ તે તદાજ્ઞાનુવર્તિનો ભવન્તિ|
- XXVIII તદા તસ્ય યશો ગાલીલશ્ચતુર્દિક્સ્થસર્વદેશાન્ વ્યાપ્નોત્|
- XXIX અપરઞ્ચ તે ભજનગૃહાદ્ બહિ ભૂત્વા યાદ્ભૂત્યોહન્ભ્યાં સહ શિમોન આન્દ્રિયસ્ય ચ નિવેશનં પ્રવિવિશુઃ|
- XXX તદા પિતરસ્ય શ્ચશ્રૂર્જર્વરપીડિતા શય્યાયામાસ્ત ઇતિ તે તં ઝટિતિ વિજ્ઞાપયાઞ્ચક્રુઃ|
- XXXI તતઃ સ આગત્ય તસ્યા હસ્તં ધૃત્વા તામુદ્સ્થાપયત્; તદૈવ તાં જવરોડત્યાક્ષીત્ તતઃ પરં સા તાન્ સિષેવે|
- XXXII અથાસ્તં ગતે રવૌ સન્ધ્યાકાલે સતિ લોકાસ્તત્સમીપં સર્વાન્ રોગિણો ભૂતધૃતાંશ્ચ સમાનિન્યુઃ|

- XXXIII સર્વે નાગરિકા લોકા દ્વારિ સંમિલિતાશ્ચ|
 XXXIV તતઃ સ નાનાવિધરોગિણો બહૂન્ મનુજાનરોગિણશ્ચકાર તથા બહૂન્ ભૂતાન્ ત્યાજ્યાશ્ચકાર તાન્ ભૂતાન્ કિમપિ વાક્યં વક્તું નિષિષેધ ય યતોહેતોસ્તે તમજાનન્|
 XXXV અપરઞ્ચ સોડતિપ્રત્યૂષે વસ્તુતસ્તુ રાત્રિશેષે સમુત્થાય બહિર્ભૂય નિર્જનં સ્થાનં ગત્વા તત્ર પ્રાર્થ્યાશ્ચક્રે|
 XXXVI અનન્તરં શિમોન્ તત્સક્ષિનશ્ચ તસ્ય પશ્ચાદ્ ગતવન્તઃ|
 XXXVII તદ્દુદ્દેશં પ્રાપ્ય તમવદન્ સર્વે લોકાસ્ત્વાં મૃગયન્તે|
 XXXVIII તદા સોડકથયત્ આગચ્છત વયં સમીપસ્થાનિ નગરાણિ યામઃ, યતોડહં તત્ર કથાં પ્રચારયિતું બહિરાગમમ્|
 XXXIX અથ સ તેષાં ગાલીલ્પ્રદેશસ્ય સર્વેષુ ભજનગૃહેષુ કથાઃ પ્રચાર્યાશ્ચક્રે ભૂતાનત્યાજ્યાશ્ચ|
 XL અનન્તરમેકઃ કુષ્ઠી સમાગત્ય તત્સમ્મુખે જાનુપાતં વિનયઞ્ચ કૃત્વા કથિતવાન્ યદિ ભવાન્ ઇચ્છતિ તર્હિ માં પરિષ્કર્તું શક્નોતિ|
 XLI તતઃ કૃપાલુ યીશુઃ કરૌ પ્રસાર્ય તં સ્પષ્ટવા કથયામાસ
 XLII મમેચ્છા વિદેતે ત્વં પરિષ્કૃતો ભવ| એતત્કથાયાઃ કથનમાત્રાત્ સ કુષ્ઠી રોગાન્મુક્તઃ પરિષ્કૃતોડભવત્|
 XLIII તદા સ તં વિસૃજન્ ગાઢમાદિશ્ય જગાદ
 XLIV સાવધાનો ભવ કથામિમાં કમપિ મા વદઃ; સ્વાત્માનં યાજકં દર્શય, લોકેભ્યઃ સ્વપરિષ્કૃતેઃ પ્રમાણદાનાય મૂસાનિર્ણીતં યદ્દાનં તદ્દુત્સૃજસ્વ ય|
 XLV કિન્તુ સ ગત્વા તત્ કર્મ ઇત્યં વિસ્તાર્ય પ્રચારયિતું પ્રારેભે તેનૈવ યીશુઃ પુનઃ સપ્રકાશં નગરં પ્રવેષ્ટું નાશક્નોત્ તતોહેતોર્બાહિઃ કાનનસ્થાને તસ્યૌ; તથાપિ યતુર્દિગ્ભ્યો લોકાસ્તસ્ય સમીપમાયયુઃ|

II

- I તદનન્તરં યીશૌ કતિપયદિનાનિ વિલમ્બ્ય પુનઃ કકર્નાહૂમ્નગરં પ્રવિષ્ટે સ ગૃહ આસ્ત ઇતિ કિંવદન્ત્યા તત્ક્ષણં તત્સમીપં બહવો લોકા આગત્ય સમુપતસ્થુઃ,
 II તસ્માદ્ ગૃહમધ્યે સર્વેષાં કૃતે સ્થાનં નાભવદ્ દ્વારસ્ય યતુર્દિક્ષવપિ નાભવત્, તત્કાલે સ તાન્ પ્રતિ કથાં પ્રચાર્યાશ્ચક્રે|
 III તતઃ પરં લોકાશ્ચતુર્ભિર્ માનવૈરેકં પક્ષાઘાતિનં વાહયિત્વા તત્સમીપમ્ આનિન્યુઃ|
 IV કિન્તુ જાનાનાં બહુત્વાત્ તં યીશોઃ સમ્મુખમાનેતું ન શક્નુવન્તો યસ્મિન્ સ્થાને સ આસ્તે તદ્દુપરિગૃહપૃષ્ઠં ખનિત્વા છિદ્રં કૃત્વા તેન માર્ગેણ સશય્યં પક્ષાઘાતિનમ્ અવરોહયામાસુઃ|
 V તતો યીશુસ્તેષાં વિશ્વાસં દૃષ્ટવા તં પક્ષાઘાતિનં બભાષે હે વત્સ તવ પાપાનાં માર્જનં ભવતુ|
 VI તદા કિયન્તોડધ્યાપકાસ્તત્રોપવિશન્તો મનોભિર્ વિતર્ક્યાશ્ચક્રુઃ, એષ મનુષ્ય એતાદૃશીમીશ્વરનિન્દાં કથાં કુતઃ કથયતિ?
 VII ઈશ્વરં વિના પાપાનિ માર્ષ્ટુ કસ્ય સામર્થ્યમ્ આસ્તે?
 VIII ઇત્યં તે વિતર્કયન્તિ યીશુસ્તત્ક્ષણં મનસા તદ્ બુદ્ધ્વા તાનવદદ્ યૂયમન્તઃકરણૈઃ કુત એતાનિ વિતર્કયથ?
 IX તદનન્તરં યીશુસ્તસ્થાનાત્ પુનઃ સમુદ્રતટં યયૌ; લોકનિવહે તત્સમીપમાગતે સ તાન્ સમુપદિદેશ|
 X કિન્તુ પૃથિવ્યાં પાપાનિ માર્ષ્ટુ મનુષ્યપુત્રસ્ય સામર્થ્યમસ્તિ, એતદ્ યુષ્માન્ જ્ઞાપયિતું (સ તસ્મૈ પક્ષાઘાતિને કથયામાસ)
 XI ઉત્તિષ્ઠ તવ શય્યાં ગૃહીત્વા સ્વગૃહં યાહિ, અહં ત્વામિદમ્ આજ્ઞાપયામિ|
 XII તતઃ સ તત્ક્ષણમ્ ઉત્થાય શય્યાં ગૃહીત્વા સર્વેષાં સાક્ષાત્ જગામ; સર્વે વિસ્મિતા એતાદૃશં કર્મ વયમ્ કદાપિ નાપશ્યામ, ઇમાં કથાં કથયિત્વેશ્વરં ધન્યમબ્રુવન્|
 XIII તદનન્તરં યીશુસ્તસ્થાનાત્ પુનઃ સમુદ્રતટં યયૌ; લોકનિવહે તત્સમીપમાગતે સ તાન્ સમુપદિદેશ|
 XIV અથ ગચ્છન્ કરસઞ્ચગૃહ ઉપવિષ્ટમ્ આલ્કીયપુત્રં લેવિં દૃષ્ટવા તમાહૂય કથિતવાન્ મત્પશ્ચાત્ ત્વામામચ્છ તતઃ સ ઉત્થાય તત્પશ્ચાદ્ યયૌ|
 XV અનન્તરં યીશૌ તસ્ય ગૃહે ભોક્તુમ્ ઉપવિષ્ટે બહવઃ કરમઞ્ચાયિનઃ પાપિનશ્ચ તેન તચ્છિષ્યૈશ્ચ સહોપવિવિશુઃ, યતો બહવસ્તત્પશ્ચાદાજગ્મુઃ|
 XVI તદા સ કરમઞ્ચાયિભિઃ પાપિભિશ્ચ સહ ખાદતિ, તદ્ દૃષ્ટવાધ્યાપકાઃ ફિઝ્શિનશ્ચ તસ્ય શિષ્યાનૂયુઃ કરમઞ્ચાયિભિઃ પાપિભિશ્ચ સહાયં કુતો ભુંકતે પિવતિ ય?
 XVII તદ્વાક્યં શ્રુત્વા યીશુઃ પ્રત્યુવાય, અરોગિલોકાનાં ચિકિત્સકેન પ્રયોજનં નાસ્તિ, કિન્તુ રોગિણામેવ; અહં ધાર્મિકાનાહ્વાતું નાગતઃ કિન્તુ મનો વ્યાવર્ત્તયિતું પાપિન એવ|
 XVIII તતઃ પરં યોહનઃ ફિઝ્શિનાશ્ચોપવાસારિશિષ્યા યીશોઃ સમીપમ્ આગત્ય કથયામાસુઃ, યોહનઃ ફિઝ્શિનાશ્ચ શિષ્યા ઉપવસન્તિ કિન્તુ ભવતઃ શિષ્યા નોપવસન્તિ કિં કારણમસ્ય?

XIX तदा यीशुस्तान् बलाघे यावत् कालं सभिभिः सह कन्याया वरस्तिष्ठति तावत्कालं ते किमुपवस्तुं शक्नुवन्ति? यावत्कालं वरस्तैः सह तिष्ठति तावत्कालं त उपवस्तुं न शक्नुवन्ति।

XX यस्मिन् काले तेभ्यः सकाशाद् वरो नेष्यते स काल आगच्छति, तस्मिन् काले ते जना उपवत्स्यन्ति।

XXI कोपि जनः पुरातनवस्त्रे नूतनवस्त्रं न सीव्यति, यतो नूतनवस्त्रेण सह सेवने कृते श्रुत्वा वस्त्रं छिद्यते तस्मात् पुन र्भङ्गत् छिद्रं जायते।

XXII कोपि जनः पुरातनकुतूषु नूतनं द्राक्षारसं न स्थापयति, यतो नूतनद्राक्षारसस्य तेजसा ताः कुत्वो विदीर्यन्ते ततो द्राक्षारसश्च पतति कुत्वश्च नश्यन्ति, अतयेव नूतनद्राक्षारसो नूतनकुतूषु स्थापनीयः।

XXIII तदनन्तरं यीशु र्यदा विश्रामवारे शस्यक्षेत्रेण गच्छति तदा तस्य शिष्या गच्छन्तः शस्यमञ्जरीश्छेतुं प्रवृत्ताः।

XXIV अतः झिञ्जिनो यीशवे कथयामासुः पश्यतु विश्रामवासरे यत् कर्म न कर्तव्यं तद् एभे कुतः कुर्वन्ति?

XXV तदा स तेभ्योऽकथयत् दायूद् तत्संज्ञिनश्च भक्ष्याभावात् क्षुधिताः सन्तो यत् कर्म कृतवन्तस्तत् किं युष्माभिर्न पठितम्?

XXVI अबिथाथर्नामके मढायाजकतां कुर्वति स कथमीश्वरस्यावासं प्रविश्य ये दर्शनीयपूपा याजकान् विनान्यस्य कस्यापि न भक्ष्यास्तानेव बुभुजे सङ्ग्लोकेभ्योऽपि ददौ।

XXVII सोऽपरमपि जगाद, विश्रामवारो मनुष्यार्थमेव निरूपितोऽस्ति किन्तु मनुष्यो विश्रामवारार्थं नैव।

XXVIII मनुष्यपुत्रो विश्रामवारस्यापि प्रभुरास्ते।

III

I अनन्तरं यीशुः पुन र्भजनगृहं प्रविष्टस्तस्मिन् स्थाने शुष्कस्त अेको मानव आसीत्।

II स विश्रामवारे तमरोगिणं करिष्यति नवेत्यत्र बहवस्तम् अपवदितुं छिद्रमपेक्षितवन्तः।

III तदा स तं शुष्कस्तं मनुष्यं जगाद मध्यस्थाने त्वमुत्तिष्ठ।

IV ततः परं स तान् पप्रच्छ विश्रामवारे छितमछितं तथा छि प्राणरक्षा वा प्राणनाश अेषां मध्ये किं करणीयं ? किन्तु ते निःशब्दास्तस्थुः।

V तदा स तेषामन्तःकरणानां काठिन्याद्धेतो दुःखितः क्रोधात् यत्किञ्चिदशो दृष्टवान् तं मानुषं गदितवान् तं हस्तं विस्तारय, ततस्तेन हस्ते विस्तृते तद्धस्तोऽन्यहस्तवद् अरोगो जातः।

VI अथ झिञ्जिनः प्रस्थाय तं नाशयितुं डेरोदीयैः सह मन्त्रयितुमारंभिते।

VII अतयेव यीशुस्तत्स्थानं परित्यज्य शिष्यैः सह पुनः सागरसमीपं गतः।

VIII ततो गालीलियेडूदा-थिञ्जालम्-एदोम्-यर्दनदीपारस्थानेभ्यो लोकसमूहस्तस्य पश्चाद् गतः; तदन्यः सोरसीदनोः समीपवासिलोकसमूहश्च तस्य मडाकर्माणां वार्त्ता श्रुत्वा तस्य सन्निधिमागतः।

IX तदा लोकसमूहश्चेत् तस्योपरि पतति एत्याशङ्क्य स नावमेकां निकटे स्थापयितुं शिष्यानादिष्टवान्।

X यतोऽनेकमनुष्याणामारोग्यकरणाद् व्याधिग्रस्ताः सर्वे तं स्प्रष्टुं परस्परं बलेन यत्नवन्तः।

XI अपरञ्च अपवित्रभूतास्तं दृष्ट्वा तय्यरणयोः पतित्वा प्रोचैः प्रोचुः, त्वमीश्वरस्य पुत्रः।

XII किन्तु स तान् दृढम् आज्ञाप्य स्वं परियायितुं निषिद्धवान्।

XIII अनन्तरं स पर्वतमारुह्य यं यं प्रतिच्छा तं तमाहूतवान् ततस्ते तत्समीपमागताः।

XIV तदा स द्वादशजनान् स्वेन सह स्थातुं सुसंवाद्यप्रयाराय प्रेरिता भवितुं।

XV सर्वप्रकारव्याधीनां शमनकरणाय प्रभावं प्राप्तुं भूतान् त्याजयितुञ्च नियुक्तवान्।

XVI तेषां नामानीमानि, शिमोन् सिवदिपुत्रो

XVII याकूब् तस्य भ्राता योहन् य आन्द्रियः झिलिपो अर्थलभयः,

XVIII मथी थोमा य आल्फ़ीयपुत्रो याकूब् थदीयः किनानीयः शिमोन् यस्तं परहस्तेष्वर्पयिष्यति स षष्ठरियोतीययिडूदाश्च।

XIX स शिमोने पितर एत्युपनाम ददौ याकूब् योहन्-भ्यां य बिनेरिगिश् अर्थतो मेघनाद्युत्रावित्युपनाम ददौ।

XX अनन्तरं ते निवेशनं गताः, किन्तु तत्रापि पुनर्भङ्गान् जनसमागमो ऽभवत् तस्मात्ते लोक्तुमध्यवकाशं न प्राप्ताः।

XXI ततस्तस्य सुहृद्लोका एभं वार्त्ता प्राप्य स हतज्ञानोभूद् एति कथां कथयित्वा तं धृत्वानेतुं गताः।

XXII अपरञ्च थिञ्जालम आगता ये येऽध्यापकास्ते जगद्गुर्यं पुरुषो भूतपत्याभिष्टेन भूतपतिना भूतान् त्याजयति।

XXIII ततस्तानाहूय यीशु दृष्टान्तैः कथां कथितवान् शैतान् कथं शैतान् त्याजयितुं शक्नोति?

XXIV किञ्चन राज्ञ्यं यद्दि स्वविरोधेन पृथग् भवति तर्हि तद् राज्ञ्यं स्थिरं स्थातुं न शक्नोति।

XXV तथा कस्यापि परिवारो यद्दि परस्परं विरोधी भवति तर्हि सोपि परिवारः स्थिरं स्थातुं न शक्नोति।

- XXVI તદ્દત્ શૈતાન્ યદિ સ્વવિપક્ષતયા ઉત્તિષ્ઠન્ ભિન્નો ભવતિ તર્હિ સોપિ સ્થિરં સ્થાતું ન શક્નોતિ કિન્તૂચ્છિન્નો ભવતિ|
- XXVII અપરઞ્ પ્રબલં જનં પ્રથમં ન બદ્ધા કોપિ તસ્ય ગૃહં પ્રવિશ્ય દ્રવ્યાણિ લુણ્ઠયિતું ન શક્નોતિ, તં બદ્ધૈવ તસ્ય ગૃહસ્ય દ્રવ્યાણિ લુણ્ઠયિતું શક્નોતિ|
- XXVIII અતોહેતો યુષ્મભ્યમહં સત્યં કથયામિ મનુષ્યાણાં સન્તાના યાનિ યાનિ પાપાનીશ્વરનિન્દાઞ્ કુર્વન્તિ તેષાં તત્સર્વેષામપરાધાનાં ક્ષમા ભવિતું શક્નોતિ,
- XXIX કિન્તુ યઃ કશ્ચિત્ પવિત્રમાત્માનં નિન્દતિ તસ્યાપરાધસ્ય ક્ષમા કદાપિ ન ભવિષ્યતિ સોનન્તદણ્ડસ્યાહો ભવિષ્યતિ|
- XXX તસ્યાપવિત્રભૂતોઽસ્તિ તેષામેતત્કથાહેતોઃ સ ઇત્યં કથિતવાન્|
- XXXI અથ તસ્ય માતા ભ્રાતૃગણશ્ચાગત્ય બહિસ્તિષ્ઠનતો લોકાન્ પ્રેષ્ય તમાહૂતવન્તઃ|
- XXXII તતસ્તત્સન્નિઘૌ સમુપવિષ્ટા લોકાસ્તં બભાષિરે પશ્ય બહિસ્તવ માતા ભ્રાતરશ્ચ ત્વામ્ અન્વિચ્છન્તિ|
- XXXIII તદા સ તાન્ પ્રત્યુવાય મમ માતા કા ભ્રાતરો વા કે? તતઃ પરં સ સ્વમીપોપવિષ્ટાન્ શિષ્યાન્ પ્રતિ અવલોકનં કૃત્વા કથયામાસ
- XXXIV પશ્યતૈતે મમ માતા ભ્રાતરશ્ચ|
- XXXV યઃ કશ્ચિદ્ ઈશ્વરસ્યેષ્ટાં ક્રિયાં કરોતિ સ એવ મમ ભ્રાતા ભગિની માતા ય|

IV

- I અનન્તરં સ સમુદ્રતટે પુનરુપદેષ્ટું પ્રારભે, તતસ્તત્ર બહુજનાનાં સમાગમાત્ સ સાગરોપરિ નૌકામારુહ્ય સમુપવિષ્ટઃ; સર્વે લોકાઃ સમુદ્રકૂલે તસ્થુઃ|
- II તદા સ દૃષ્ટાન્તકથાભિ ઈહૂપદિષ્ટવાન્ ઉપદિશંશ્ચ કથિતવાન્,
- III અવધાનં કુરુત, એકો બીજવપ્તા બીજાનિ વપ્તું ગતઃ;
- IV વપનકાલે કિયન્તિ બીજાનિ માર્ગપાશ્વે પતિતાનિ, તત આકાશીયપક્ષિણ એત્ય તાનિ ચખાદુઃ|
- V કિયન્તિ બીજાનિ સ્વલ્પમૃત્તિકાવત્પાષાણભૂમૌ પતિતાનિ તાનિ મૃદોલ્પત્વાત્ શીઘ્રમડ્કુરિતાનિ;
- VI કિન્તૂદિતે સૂર્યે દગ્ધાનિ તથા મૂલાનો નાધોગતત્વાત્ શુષ્કાણિ ય|
- VII કિયન્તિ બીજાનિ કણ્ટકિવનમધ્યે પતિતાનિ તતઃ કણ્ટકાનિ સંવૃદ્ધ્ય તાનિ જગ્રસુસ્તાનિ ન ચ ફલિતાનિ|
- VIII તથા કિયન્તિ બીજાન્યુત્તમભૂમૌ પતિતાનિ તાનિ સંવૃદ્ધ્ય ફલાન્યુત્પાદિતાનિ કિયન્તિ બીજાનિ ત્રિંશદ્ગુણાનિ કિયન્તિ ષષ્ટિગુણાનિ કિયન્તિ શતગુણાનિ ફલાનિ ફલિતવન્તિ|
- IX અથ સ તાનવદત્ યસ્ય શ્રોતું કણ્ઠો સ્તઃ સ શૃણોતુ|
- X તદનન્તરં નિર્જનસમયે તત્સક્ષિન્નો દ્વાદશશિષ્યાશ્ચ તં તદ્દૃષ્ટાન્તવાક્યસ્યાર્થં પપ્રચ્છુઃ|
- XI તદા સ તાનુદિતવાન્ ઈશ્વરરાજ્યસ્ય નિગૂઢવાક્યં બોદ્ધું યુષ્માકમધિકારોઽસ્તિ;
- XII કિન્તુ યે વહિર્ભૂતાઃ "તે પશ્યન્તઃ પશ્યન્તિ કિન્તુ ન જાનન્તિ, શૃણવન્તઃ શૃણવન્તિ કિન્તુ ન બુદ્ધ્યન્તે, ચેતૈર્મનઃસુ કદાપિ પરિવર્તિતેષુ તેષાં પાપાન્યમોચયિષ્યન્ત," અતોહેતોસ્તાન્ પ્રતિ દૃષ્ટાન્તૈરેવ તાનિ મયા કથિતાનિ|
- XIII અથ સ કથિતવાન્ યૂયં કિમેતદ્ દૃષ્ટાન્તવાક્યં ન બુદ્ધ્યધ્વે? તર્હિ કથં સર્વાન્ દૃષ્ટાન્તાન ભોત્સ્યધ્વે?
- XIV બીજવપ્તા વાક્યરૂપાણિ બીજાનિ વપતિ;
- XV તત્ર યે યે લોકા વાક્યં શૃણવન્તિ, કિન્તુ શ્રુતમાત્રાત્ શૈતાન્ શીઘ્રમાગત્ય તેષાં મનઃસૂપ્તાનિ તાનિ વાક્યરૂપાણિ બીજાન્યપનયતિ તચેવ ઉપ્તબીજમાર્ગપાર્શ્વસ્વરૂપાઃ|
- XVI યે જના વાક્યં શ્રુત્વા સહસા પરમાનન્દેન ગૃહ્ણન્તિ, કિન્તુ હૃદિ સ્થૈર્યાભાવાત્ કિચ્ચિત્ કાલમાત્રં તિષ્ઠન્તિ તત્પશ્ચાત્ તદ્વાક્યહેતોઃ|
- XVII કુત્રચિત્ કલેશે ઉપદ્રવે વા સમુપસ્થિતે તદૈવ વિઘ્નં પ્રાપ્નુવન્તિ તચેવ ઉપ્તબીજપાષાણભૂમિસ્વરૂપાઃ|
- XVIII યે જનાઃ કથાં શૃણવન્તિ કિન્તુ સાંસારિકી ચિન્તા ધનભ્રાન્તિ વિષયલોભશ્ચ એતે સર્વે ઉપસ્થાય તાં કથાં ગ્રસન્તિ તતઃ મા વિકલા ભવતિ
- XIX તચેવ ઉપ્તબીજસકણ્ટકભૂમિસ્વરૂપાઃ|
- XX યે જના વાક્યં શ્રુત્વા ગૃહ્ણન્તિ તેષાં કસ્ય વા ત્રિંશદ્ગુણાનિ કસ્ય વા ષષ્ટિગુણાનિ કસ્ય વા શતગુણાનિ ફલાનિ ભવન્તિ તચેવ ઉપ્તબીજોર્વરભૂમિસ્વરૂપાઃ|
- XXI તદા સોઽપરમપિ કથિતવાન્ કોપિ જનો દીપાધારં પરિત્યજ્ય દ્રોણસ્યાધઃ ખટ્વાયા અધે વા સ્થાપયિતું દીપમાનયતિ કિં?

XXII अतोडेतो र्यन्न प्रकाशयिष्यते तादृग् लुक्कायितं किमपि वस्तु नास्ति; यद् व्यक्तं न भविष्यति तादृशं गुप्तं किमपि वस्तु नास्ति।

XXIII यस्य श्रोतुं कर्णौ स्तः स शृणोतु।

XXIV अपरमपि कथितवान् यूयं यद् यद् वाक्यं शृणुथ तत्र सावधाना भवत, यतो यूयं येन परिमाणेन परिमाथ तेनैव परिमाणेन युष्मदर्थमपि परिमास्यते; श्रोतारो यूयं युष्मदर्थमधिकं दास्यते।

XXV यस्याश्रये वर्द्धते तस्मै अपरमपि दास्यते, किन्तु यस्याश्रये न वर्द्धते तस्य यत् किञ्चिदस्ति तदपि तस्मान् नेष्यते।

XXVI अनन्तरं स कथितवान् अको लोकः क्षेत्रे बीजान्युप्त्वा

XXVII जगरणिद्राभ्यां दिवानिशं गमयति, परन्तु तद्बीजं तस्याज्ञातउपेणाङ्कुरयति वर्द्धते यः;

XXVIII यतोडेतोः प्रथमतः पत्राणि ततः परं कण्डिशाणि तत्पश्चात् कण्डिशपूरानि शस्यानि भूमिः स्वयमुत्पाद्यति;

XXIX किन्तु फलेषु पक्केषु शस्यच्छेदनकालं ज्ञात्वा स तत्क्षणां शस्यानि छिनत्ति, अनेन तुल्यमीश्वरराज्यं।

XXX पुनः सोऽकथयद् ईश्वरराज्यं केन समं? केन वस्तुना सः सः वा तदुपमास्यामि?

XXXI तत् सर्षपैकेन तुल्यं यतो मृदि वपनकाले सर्षपबीजं सर्वपृथिवीस्थबीजात् क्षुद्रं

XXXII किन्तु वपनात् परम् अङ्कुरयित्वा सर्वशाकाद् बृहद् भवति, तस्य बृहत्तयः शापाश्च जायन्ते ततस्तच्छायां पक्षिण आश्रयन्ते।

XXXIII एतथं तेषां बोधानुत्पन्नं सोऽनेकदृष्टान्तैस्तानुपदिष्टवान्,

XXXIV दृष्टान्तं विना कामपि कथां तेभ्यो न कथितवान् पश्चान् निर्जने स शिष्यान् सर्वदृष्टान्तार्थं बोधितवान्।

XXXV तद्दिनस्य सन्ध्यायां स तेभ्योऽकथयद् आगच्छत वयं पारं याम्।

XXXVI तदा ते लोकान् विसृज्य तमविलम्बं गृहीत्वा नौक्या प्रतस्थिरे; अपरा अपि नावस्तया सः स्थिताः।

XXXVII ततः परं महाजम्बूशगमात् नौ दौलायमाना तरङ्गेषु जलैः पूर्णाभवत्।

XXXVIII तदा स नौकायश्चाद्वागे उपधाने शिरो निधाय निद्रित आसीत् ततस्ते तं जगदयित्वा जगद्गुः, डे प्रभो, अस्माकं प्राणा यान्ति किमत्र भवतश्चिन्ता नास्ति?

XXXIX तदा स उत्थाय वायुं तर्जितवान् समुद्रोक्तवान् शान्तः सुस्थिरश्च भव; ततो वायौ निवृत्तेऽब्धिर्निस्तरङ्गोभूत्।

XL तदा स तानुवाय यूयं कुत अतादृक्शङ्काकुला भवत? किं वो विश्वासो नास्ति?

XLI तस्मात्तेऽतीवभीताः परस्परं वक्तुमारंभिरे, अडो वायुः सिन्धुश्चास्य निदेशग्राहिणौ कीदृगयं मनुजः।

V

I अथ तू सिन्धुपारं गत्वा गिद्रेरीयप्रदेश उपतस्थुः।

II नौकातो निर्गतमात्राद् अपवित्रभूतग्रस्त अकः श्मशानादित्य तं साक्षात् यकार।

III स श्मशानेऽवात्सीत् कोपि तं शृङ्गलेन बद्ध्वा स्थापयितुं नाशक्नोत्।

IV जनैर्वारं निगडैः शृङ्गलैश्च स बद्धोपि शृङ्गलान्याङ्घ्र्य मोयितवान् निगडानि य लंकत्वा अण्डं अण्डं कृतवान् कोपि तं वशीकर्तुं न शक।

V दिवानिशं सदा पर्वतं श्मशानञ्च भ्रमित्वा यीत्शब्दं कृतवान् ग्रावत्तिश्च स्वयं स्वं कृतवान्।

VI स यीशुं दूरात् पश्यन्नेव धावन् तं प्राणनाम उच्यैरुवंश्रोवाय,

VII डे सर्वोपरिस्थेश्वरपुत्र यीशो भवता सः मे कः सम्बन्धः? अहं त्वामीश्वरेण शापये मां मा यातय।

VIII यतो यीशुस्तं कथितवान् रे अपवित्रभूत, अस्मान्नराद् बहिर्निर्गच्छ।

IX अथ स तं पृष्टवान् किन्ते नाम? तेन प्रत्युक्तं वयमनेके ऽस्मस्ततोऽस्मन्नाम आहिनी।

X ततोऽस्मान् देशान्न प्रेषयेति ते तं प्रार्थयन्त।

XI तदानीं पर्वतं निकषा बृहन् वराहव्रजश्चरन्नासीत्।

XII तस्माद् भूता विनयेन जगद्गुः, अमुं वराहव्रजम् आश्रयितुम् अस्मान् प्रहिणु।

XIII यीशुनानुज्ञातास्तेऽपवित्रभूता बहिर्निर्याय वराहव्रजं प्राविशन् ततः सर्वे वराहा वस्तुतस्तु प्रायोद्विसाहस्रसंङ्घ्यकाः कटकन महाजवाद् धावन्तः सिन्धौ प्राणान् जहुः।

XIV तस्माद् वराहपालकाः पलायमानाः पुरे ग्रामे य तद्दार्तं कथयाञ्चक्रुः। तदा लोका घटितं तत्कार्यं द्रष्टुं बहिर्गम्युः।

XV यीशोः सन्निधिं गत्वा तं भूतग्रस्तम् अर्थाद् आहिनीभूतग्रस्तं नरे सवस्त्रं सयेतनं समुपविष्टञ्च दृष्ट्वा विभ्युः।

XVI ततो दृष्टतत्कार्यलोकस्तस्य भूतग्रस्तनरस्य वराहव्रजस्यापि तां घटनां वर्णयामासुः।

XVII ततस्ते स्वसीमातो बहिर्गन्तुं यीशुं विनेतुमारंभिरे।

XVIII અથ તસ્ય નૌકારોહણકાલે સ ભૂતમુક્તો ના યીશુના સહ સ્થાતું પ્રાર્થયતે;

XIX કિન્તુ સ તમનનુમત્ય કથિતવાન્ ત્વં નિજાત્મીયાનાં સમીપં ગૃહઞ્ચ ગચ્છ પ્રભુસ્ત્વયિ કૃપાં કૃત્વા યાનિ કર્માણિ કૃતવાન્ તાનિ તાન્ જ્ઞાપય|

XX અતઃ સ પ્રસ્થાય યીશુના કૃતં તત્સર્વાશ્ચર્ય્યં કર્મ દિકાપલિદેશે પ્રચારયિતું પ્રારબ્ધવાન્ તતઃ સર્વે લોકા આશ્ચર્ય્યં મેનિરે|

XXI અનન્તરં યીશૌ નાવા પુનરન્યપાર ઉત્તીર્ણો સિન્ધુતટે ચ તિષ્ઠતિ સતિ તત્સમીપે બહુલોકાનાં સમાગમોડભૂત|

XXII અપરં યાયીર્ નામ્ના કશ્ચિદ્ ભજનગૃહસ્થાધિપ આગત્ય તં દૃષ્ટ્વૈવ ચરણયોઃ પતિત્વા બહુ નિવેદ્ય કથિતવાન્;

XXIII મમ કન્યા મૃતપ્રાયાભૂદ્ અતો ભવાનેત્ય તદારોગ્યાય તસ્યા ગાત્રે હસ્તમ્ અર્પયતુ તેનૈવ સા જીવિષ્યતિ|

XXIV તદા યીશુસ્તેન સહ ચલિતઃ કિન્તુ તત્પશ્ચાદ્ બહુલોકાશ્ચલિત્વા તાદ્રાત્રે પતિતાઃ|

XXV અથ દ્વાદશવર્ષાણિ પ્રદરરોગેણ

XXVI શીર્ણા ચિકિત્સકાનાં નાનાચિકિત્સાભિશ્ચ દુઃખં ભુક્તવતી ચ સર્વસ્વં વ્યયિત્વાપિ નારોગ્યં પ્રાપ્તા ચ પુનરપિ

પીડિતાસીચ્ય

XXVII યા સ્ત્રી સા યીશો વાર્તાં પ્રાપ્ય મનસાકથયત્ યદાહં તસ્ય વસ્ત્રમાત્ર સ્પ્રષ્ટું લભેયં તદા રોગહીના ભવિષ્યામિ|

XXVIII અતોહૈતોઃ સા લોકારણ્યમધ્યે તત્પશ્ચાદાગત્ય તસ્ય વસ્ત્રં પસ્પર્શ|

XXIX તેનૈવ તત્ક્ષણં તસ્યા રક્તસ્રોતઃ શુષ્કં સ્વયં તસ્માદ્ રોગાન્મુક્તા ઇત્યપિ દેહેડનુભૂતા|

XXX અથ સ્વસ્માત્ શક્તિર્નિર્ગતા યીશુરેતન્મનસા જ્ઞાત્વા લોકનિવહં પ્રતિ મુખં વ્યાવૃત્ય પૃષ્ટવાન્ કેન મદ્વસ્ત્રં સ્પૃષ્ટં?

XXXI તતસ્તસ્ય શિષ્યા ઊચુઃ ભવતો વપુષિ લોકાઃ સંઘર્ષન્તિ તદ્ દૃષ્ટ્વા કેન મદ્વસ્ત્રં સ્પૃષ્ટમિતિ કુતઃ કથયતિ?

XXXII કિન્તુ કેન તત્ કર્મ કૃતં તદ્ દ્રષ્ટું યીશુશ્ચતુર્દિશો દૃષ્ટવાન્|

XXXIII તતઃ સા સ્ત્રી ભીતા કમ્પિતા ચ સતી સ્વસ્યા રુક્ષપ્રતિક્રિયા જાતેતિ જ્ઞાત્વાગત્ય તત્સમ્મુખે પતિત્વા સર્વવૃત્તાન્તં

સત્યં તસ્મૈ કથયામાસ|

XXXIV તદાનીં યીશુસ્તાં ગદિતવાન્ હે કન્યે તવ પ્રતીતિસ્ત્વામ્ અરોગામકરોત્ ત્વં ક્ષેમેણ વ્રજ સ્વરોગાન્મુક્તા ચ તિષ્ઠ|

XXXV ઇતિવાક્યવદનકાલે ભજનગૃહાધિપસ્ય નિવેશનાલ્ લોકા એત્યાધિપં બભાષિરે તવ કન્યા મૃતા તસ્માદ્ ગુરું પુનઃ

કુતઃ ક્લિશ્ચાસિ?

XXXVI કિન્તુ યીશુસ્તદ્ વાક્યં શ્રુત્વૈવ ભજનગૃહાધિપં ગદિતવાન્ મા ભૈષીઃ કેવલં વિશ્વાસિહિ|

XXXVII અથ પિતરો યાકૂબ્ તદ્ભ્રાતા યોહન્ ચ એતાન્ વિના કમપિ સ્વપશ્ચાદ્ યાતું નાન્વમન્યત|

XXXVIII તસ્ય ભજનગૃહાધિપસ્ય નિવેશનસમીપમ્ આગત્ય કલહં બહુરોદનં વિલાપન્ન કુર્વતો લોકાન્ દદર્શ|

XXXIX તસ્માન્ નિવેશનં પ્રવિશ્ય પ્રોક્તવાન્ યૂયં કુત ઇત્યં કલહં રોદનઞ્ચ કુરુથ? કન્યા ન મૃતા નિદ્રાતિ|

XL તસ્માત્તે તમુપજહસુઃ કિન્તુ યીશુઃ સર્વાન્ બહિષ્કૃત્ય કન્યાયાઃ પિતરૌ સ્વસજ્જિનશ્ચ ગૃહીત્વા યત્ર કન્યાસીત્ તત્ સ્થાનં પ્રવિષ્ટવાન્|

XLI અથ સ તસ્યાઃ કન્યાયા હસ્તૌ ધૃત્વા તાં બભાષે ટાલીયા કૂમી, અર્થતો હે કન્યે ત્વમુત્તિષ્ઠ ઇત્યાજ્ઞાપયામિ|

XLII તુનૈવ તત્ક્ષણં સા દ્વાદશવર્ષવયસ્કા કન્યા પોત્થાય ચલિતુમારેભે, ઇતઃ સર્વે મહાવિસ્મયં ગતાઃ|

XLIII તત એતસ્યૈ કિન્ચિત્ પાદં દત્તેતિ કથયિત્વા એતત્કર્મ કમપિ ન જ્ઞાપયતેતિ દૃઢમાદિષ્ટવાન્|

VI

I અનન્તરં સ તત્સ્થાનાત્ પ્રસ્થાય સ્વપ્રદેશમાગતઃ શિષ્યાશ્ચ તત્પશ્ચાદ્ ગતાઃ|

II અથ વિશ્રામવારે સતિ સ ભજનગૃહે ઉપદેષ્ટુમારબ્ધવાન્ તતોડનેકે લોકાસ્તત્કથાં શ્રુત્વા વિસ્મિત્ય જગદુઃ, અસ્ય મનુજસ્ય ઈદૃશી આશ્ચર્ય્યક્રિયા કસ્માજ્ જાતા? તથા સ્વકરાભ્યામ્ ઇત્યમદ્ભૂતં કર્મ કર્તામ્ એતસ્મૈ કથં જ્ઞાનં દત્તમ્?

III કિમયં મરિયમઃ પુત્રસ્તજ્ઞા નો? કિમયં યાકૂબ્-યોસિ-ચિહુદા-શિમોનાં ભ્રાતા નો? અસ્ય ભગિન્યઃ કિમિહાસ્માભિઃ સહ નો? ઇત્યં તે તદર્થે પ્રત્યૂહં ગતાઃ|

IV તદા યીશુસ્તેભ્યોડકથયત્ સ્વદેશં સ્વકુટુંબાન્ સ્વપરિજનાંશ્ચ વિના કુત્રાપિ ભવિષ્યદ્વાદી અસત્કૃતો ન ભવતિ|

V અપરઞ્ચ તેષામપ્રત્યયાત્ સ વિસ્મિતઃ કિયતાં રોગિણાં વપુઃષુ હસ્તમ્ અર્પયિત્વા કેવલં તેષામારોગ્યકરણાદ્ અન્યત્ કિમપિ ચિત્રકાર્ય્ય કર્તા ન શક્તઃ|

VI અથ સ ચતુર્દિકસ્થ ગ્રામાન્ ભ્રમિત્વા ઉપદિષ્ટવાન્

VII દ્વાદશશિષ્યાન્ આહૂય અમેઘ્યભૂતાન્ વશીકર્તા શક્તિં દત્ત્વા તેષાં દ્વૌ દ્વૌ જનો પ્રેષિતવાન્|

VIII પુનરિત્યાદિશદ્ યૂયમ્ એકૈકાં યષ્ટિં વિના વસ્ત્રસંપુટઃ પૂપઃ કટિબન્ધે તામ્રખણ્ડઞ્ચ એષાં કિમપિ મા ગ્રહીત,

IX માર્ગયાત્રાયૈ પાદેષૂપાનહૌ દત્ત્વા દ્વે ઉત્તરીયે મા પરિઘદ્ધ્વાં|

- X અપરમપ્યુક્તં તેન યૂયં યસ્યાં પુર્ય્યા યસ્ય નિવેશનં પ્રવેક્ષ્યથ તાં પુરીં યાવન્ન ત્યક્ષ્યથ તાવત્ તન્નિવેશને સ્થાસ્યથ|
- XI તત્ર યદિ કેપિ યુષ્માકમાતિથ્યં ન વિદધતિ યુષ્માકં કથાશ્ચ ન શૃણવન્તિ તર્હિં તત્સ્થાનાત્ પ્રસ્થાનસમયે તેષાં વિરુદ્ધં સાક્ષ્યં દાતું સ્વપાદાનાસ્ફાલ્ય રજઃ સમ્પાતયત; અહં યુષ્માન્ યથાર્થ વચ્ચિ વિચારદિને તન્નગરસ્થાવસ્થાતઃ સિદ્ધોમામોરયો નગરયોરવસ્થા સહ્યતરા ભવિષ્યતિ|
- XII અથ તે ગત્વા લોકાનાં મનઃપરાવર્તનીઃ કથા પ્રચારિતવન્તઃ|
- XIII એવમનેકાન્ ભૂતાંશ્ચ ત્યાજિતવન્તસ્તથા તૈલેન મર્દયિત્વા બહૂન્ જનનરોગાનકાર્ષુઃ|
- XIV ઇત્યં તસ્ય સુખ્યાતિશ્ચતુર્દિશો વ્યાપ્તા તદા હેરોદ્ રાજા તન્નિશમ્ય કથિતવાન્, યોહન્ મજ્જકઃ શ્મશાનાદ્ ઉત્થિત અતોહેતોસ્તેન સર્વ્યા એતા અદ્ભુતક્રિયાઃ પ્રકાશન્તે|
- XV અન્યેડકથયન્ અયમ્ એલિયઃ, કેપિ કથિતવન્ત એષ ભવિષ્યદ્વાદી યદ્વા ભવિષ્યદ્વાદિનાં સદૃશ એકોયમ્|
- XVI કિન્તુ હેરોદ્ ઇત્યાકર્ણ્ય ભાષિતવાન્ યસ્યાહં શિરશ્ચિન્નવાન્ સ એવ યોહનયં સ શ્મશાનાદુદ્ધતિષ્ઠત્|
- XVII પૂર્વ સ્વભ્રાતુઃ ક્વિલિપસ્ય પત્ન્યા ઉદ્ધાહં કૃતવન્તં હેરોદં યોહનવાદીત્ સ્વભાતૃવધૂર્ન વિવાહ્યા|
- XVIII અતઃ કારણાત્ હેરોદ્ લોકં પ્રહિત્ય યોહનં ધૃત્વા બન્ધનાલયે બદ્ધવાન્|
- XIX હેરોદિયા તસ્મૈ યોહને પ્રકુપ્ય તં હન્તુમ્ ઐચ્છત્ કિન્તુ ન શક્તા,
- XX યસ્માદ્ હેરોદ્ તં ધાર્મિકં સત્પુરુષઞ્ચ જ્ઞાત્વા સમ્મન્ય રક્ષિતવાન્; તત્કથાં શ્રુત્વા તદનુસારેણ બહૂનિ કર્માણિ કૃતવાન્ દૃષ્ટમનાસ્તદુપદેશં શ્રુતવાંશ્ચ|
- XXI કિન્તુ હેરોદ્ યદા સ્વજન્મદિને પ્રધાનલોકેભ્યઃ સેનાનીભ્યશ્ચ ગાલીલ્પ્રદેશીયશ્ચલોકેભ્યશ્ચ રાત્રૌ ભોજ્યમેકં કૃતવાન્
- XXII તસ્મિન્ શુભદિને હેરોદિયાયાઃ કન્યા સમેત્ય તેષાં સમક્ષં સંનૃત્ય હેરોદસ્તેન સહોપવિષ્ટાનાઞ્ચ તોષમજ્જજનત્ તતા નૃપઃ કન્યામાહ સ્મ મત્તો યદ્ યાયસે તદેવ તુભ્યં દાસ્યે|
- XXIII શપથં કૃત્વાકથયત્ એદ્ રાજ્યાદ્ધમપિ યાયસે તદપિ તુભ્યં દાસ્યે|
- XXIV તતઃ સા બહિર્ગત્વા સ્વમાતરં પપ્રચ્છ કિમહં યાચિષ્યે? તદા સાકથયત્ યોહનો મજ્જકસ્ય શિરઃ|
- XXV અથ તૂર્ણ ભૂપસમીપમ્ એત્ય યાયમાનાવદત્ ક્ષણેસ્મિન્ યોહનો મજ્જકસ્ય શિરઃ પાત્રે નિધાય દેહિ, એતદ્ યાયેડહં|
- XXVI તસ્માત્ ભૂપોડતિદુઃખિતઃ, તથાપિ સ્વશપથસ્ય સહભોજિનાઞ્ચાનુરોધાત્ તદનજ્ઞીકર્તુ ન શક્તઃ|
- XXVII તત્ક્ષણં રાજા ધાતકં પ્રેષ્ય તસ્ય શિર આનેતુમાદિષ્ટવાન્|
- XXVIII તતઃ સ કારાગારં ગત્વા તચ્છિરશ્ચિત્વા પાત્રે નિધાયનીય તસ્યૈ કન્યાયૈ દત્તવાન્ કન્યા ય સ્વમાત્રે દદૌ|
- XXIX અનનતરં યોહનઃ શિષ્યાસ્તદ્ધાર્તાં પ્રાપ્યાગત્ય તસ્ય કુણપં શ્મશાનેડસ્થાપયન્|
- XXX અથ પ્રેષિતા યીશોઃ સન્નિઘૌ મિલિતા યદ્ યય્ યકુઃ શિક્ષયામાસુશ્ચ તત્સર્વવાર્તાસ્તિસ્મૈ કથિતવન્તઃ|
- XXXI સ તાનુવાય યૂયં વિજનસ્થાનં ગત્વા વિશ્રામ્યત યતસ્તત્સન્નિઘૌ બહુલોકાનાં સમાગમાત્ તે ભોક્તું નાવકાશં પ્રાપ્તાઃ|
- XXXII તતસ્તે નાવા વિજનસ્થાનં ગુપ્તં ગમ્મુઃ|
- XXXIII તતો લોકનિવહસ્તેષાં સ્થાનાન્તરયાનં દદર્શ, અનેકે તં પરિચિત્ય નાનાપુરેભ્યઃ પદૈર્વ્રજિત્વા જવેન તૈષામગ્રે યીશોઃ સમીપ ઉપતસ્થુઃ|
- XXXIV તદા યીશુ નર્વાો બહિર્ગત્ય લોકારણ્યાનીં દૃષ્ટ્વા તેષુ કરુણાં કૃતવાન્ યતસ્તેડરક્ષકમેષા ઇવાસન્ તદા સ તાન નાનાપ્રસજ્ઞાન્ ઉપદિષ્ટવાન્|
- XXXV અથ દિવાન્તે સતિ શિષ્યા એત્ય યીશુમૂચિરે, ઇદં વિજનસ્થાનં દિનઞ્ચાવસન્નં|
- XXXVI લોકાનાં કિમપિ ખાદં નાસ્તિ, અતશ્ચતુર્દિક્ષુ ગ્રામાન્ ગન્તું ભોજ્યદ્રવ્યાણિ કેતુઞ્ચ ભવાન્ તાન્ વિસૃજતુ|
- XXXVII તદા સ તાનુવાય યૂયમેવ તાન્ ભોજ્યત; તતસ્તે જગદુ વ્યં ગત્વા દ્વિશતસંખ્યકૈર્મુદ્રાપાદૈઃ પૂપાન્ ક્રીત્વા કિં તાન્ ભોજયિષ્યામઃ?|
- XXXVIII તદા સ તાન્ પૃષ્ટવાન્ યુષ્માકં સન્નિઘૌ કતિ પૂપા આસતે? ગત્વા પશ્યત; તતસ્તે દૃષ્ટ્વા તમવદન્ પઞ્ચ પૂપા દ્વી મત્સ્યૌ ય સન્તિ|
- XXXIX તદા સ લોકાન્ શસ્પોપરિ પંક્તિભિરુપવેશયિતુમ્ આદિષ્ટવાન્|
- XL તતસ્તે શતં શતં જનાઃ પઞ્ચાશત્ પઞ્ચાશજ્જનાશ્ચ પંક્તિભિ ભુવિ સમુપવિવિશુઃ|
- XLI અથ સ તાન્ પઞ્ચપૂપાન્ મત્સ્યદ્વયઞ્ચ ધૃત્વા સ્વર્ગ પશ્યન્ ઈશ્વરગુણાન્ અન્વકીર્તયત્ તાન્ પૂપાન્ ભંક્ત્વા લોકેભ્યઃ પરિવેષયિતું શિષ્યેભ્યો દત્તવાન્ દ્વા મત્સ્યૌ ય વિભજ્ય સર્વેભ્યો દત્તવાન્|
- XLII તતઃ સર્વે ભુક્ત્વાતૃપ્યન્|
- XLIII અનન્તરં શિષ્યા અવશિષ્ટૈઃ પૂપૈર્મત્સ્યૈશ્ચ પૂર્ણાન્ દ્વદશ ડલ્લકાન્ જગૃહુઃ|

- XLIV તે ભોક્તાર: પ્રાય: પઞ્ચ સહસ્રાણિ પુરુષા આસન્|
 XLV અથ સ લોકાન્ વિસૃજન્નેવ નાવમારોઢ્ઢે સ્વસ્માદગ્રે પારે બૈત્સૈદાપુરં યાતુઞ્ચ શિષ્યાન્ વાઢ્ઢમાદિષ્ટવાન્|
 XLVI તદા સ સર્વાન્ વિસૃજ્ય પ્રાર્થયિતું પર્વતં ગતઃ|
 XLVII તત: સન્ધ્યાયાં સત્યાં નૌ: સિન્ધુમધ્ય ઉપસ્થિતા કિન્તુ સ એકાકી સ્થલે સ્થિતઃ|
 XLVIII અથ સમ્મુખવાતવહનાત્ શિષ્યા નાવં વાહયિત્વા પરિશ્રાન્તા ઇતિ જ્ઞાત્વા સ નિશાયતુર્થયામે સિન્ધૂપરિ પદ્ભ્યાં
 વ્રજન્ તેષાં સમીપમેત્ય તેષામગ્રે યાતુમ્ ઉદ્યતઃ|
 XLIX કિન્તુ શિષ્યા: સિન્ધૂપરિ તં વ્રજન્તં દૃષ્ટ્વા ભૂતમનુમાય રુરુવુઃ,
 L યત: સર્વે તં દૃષ્ટ્વા વ્યાકુલિતાઃ| અતએવ યીશુસ્તત્ક્ષણં તૈ: સહાલધ્ય કથિતવાન્, સુસ્થિરા ભૂત, અયમહં મા ભૈષ્ટ|
 LI અથ નૌકામારુહ્ય તસ્મિન્ તેષાં સન્નિધિં ગતે વાતો નિવૃત્તઃ; તસ્માત્તે મન:સુ વિસ્મિતા આશ્ચર્ય્ય મેનિરે|
 LII યતસ્તે મનસાં કાઠિન્યાત્ તત્ પૂપીયમ્ આશ્ચર્ય્ય કર્મ્મ ન વિવિક્તવન્તઃ|
 LIII અથ તે પારં ગત્વા ગિનેષરત્પ્રદેશમેત્ય તટ ઉપસ્થિતાઃ|
 LIV તેષુ નૌકાતો બહિર્ગતેષુ તત્પ્રદેશીયા લોકાસ્તં પરિચિત્ય
 LV યતુર્દિક્ષુ ધાવન્તો યત્ર યત્ર રોગિણો નરા આસન્ તાન્ સર્વાન્ ખટવોપરિ નિઘાય યત્ર કુત્રચિત્ તદ્ધાર્ત્તા પ્રાપુ: તત્ સ્થાનમ્
 આનેતુમ્ આરેભિરે|
 LVI તથા યત્ર યત્ર ગ્રામે યત્ર યત્ર પુરે યત્ર યત્ર પલ્લ્યાઞ્ચ તેન પ્રવેશ: કૃતસ્તદ્ધર્મમધ્યે લોકા: પીડિતાન્ સ્થાપયિત્વા તસ્ય
 યેલગ્રન્થિમાત્રં સ્પ્રષ્ટુમ્ તેષામર્થે તદનુજ્ઞાં પ્રાર્થયન્ત: યાવન્તો લોકા: પસ્પૃશુસ્તાવન્ત એવ ગદાન્મુક્તાઃ|

VII

- I અનન્તરં યિરૂશાલમ આગતા: ફિરૂશિનોડધ્યાપકાશ્ચ યીશો: સમીપમ્ આગતાઃ|
 II તે તસ્ય ક્રિયત: શિષ્યાન્ અશુચિકરૈરર્થાદ અપ્રક્ષાલિતહસ્તૈ ભુજ્જતો દૃષ્ટ્વા તાનદૂષયન્|
 III યત: ફિરૂશિન: સર્વચિહ્નૈયાશ્ચ પ્રાયાં પરમ્પરાગતવાક્યં સમ્મન્ય પ્રતલેન હસ્તાન્ અપ્રક્ષાલ્ય ન ભુજ્જતે|
 IV આપનાદાગત્ય મજ્જનં વિના ન ખાદન્તિ; તથા પાનપાત્રાણાં જલપાત્રાણાં પિત્તલપાત્રાણામ્ આસનાનાઞ્ચ જલે
 મજ્જનમ્ ઇત્યાદયોન્યેપિ બહવસ્તેષામાચારા: સન્તિ|
 V તે ફિરૂશિનોડધ્યાપકાશ્ચ યીશું પપ્રચ્છુ:; તવ શિષ્યા: પ્રાયાં પરમ્પરાગતવાક્યાનુસારેણ નાયરન્તોડપ્રક્ષાલિતકરૈ: કુતો
 ભુજ્જંતે?
 VI તત: સ પ્રત્યુવાચ કપટિનો યુષ્માન્ ઉદિશ્ય યિશયિયભવિષ્યદ્વાદી યુક્તમવાદીત્| યથા સ્વકીયૈરઘરૈરેતે સમ્મન્યનતે સદૈવ
 માં| કિન્તુ મત્તો વિપ્રકર્ષે સન્તિ તેષાં મનાંસિ ય|
 VII શિક્ષયન્તો બિધીન્ ત્રાજ્ઞા ભજન્તે માં મુઘૈવ તે|
 VIII યૂયં જલપાત્રપાનપાત્રાદીનિ મજ્જયન્તો મનુજ્જપરમ્પરાગતવાક્યં રક્ષથ કિન્તુ ઈશ્વરાજ્ઞાં લંઘધ્વે; અપરા ઈદૃશ્યોનેકા:
 ક્રિયા અપિ કુરુધ્વે|
 IX અન્યઞ્ચાકથયત્ યૂયં સ્વપરમ્પરાગતવાક્યસ્ય રક્ષાર્થં સ્પષ્ટરૂપેણ ઈશ્વરાજ્ઞાં લોપયથ|
 X યતો મૂસાદ્ધારા પ્રોક્તમસ્તિ સ્વપિતરૌ સમ્મન્યધ્વં યસ્તુ માતરં પિતરં વા દુર્વાક્યં વક્તિ સ નિતાન્તં હન્યતાં|
 XI કિન્તુ મદીયેન યેન દ્રવ્યેણ તવોપકારોભવત્ તત્ કર્બ્બાણમર્થાદ્ ઈશ્વરાય નિવેદિતમ્ ઇદં વાક્યં યદિ કોપિ પિતરં માતરં
 વા વક્તિ
 XII તર્હિ યૂયં માતુ: પિતુ વોપકારં કર્ત્તાં તં વારયથ|
 XIII ઇત્યં સ્વપ્રચારિતપરમ્પરાગતવાક્યેન યૂયમ્ ઈશ્વરાજ્ઞાં મુઘા વિઘદ્ધ્વે, ઈદૃશાન્યન્યાન્યનેકાનિ કર્મ્માણિ કુરુધ્વે|
 XIV અથ સ લોકાનાહૂય ભભાષે યૂયં સર્વે મદ્ધાક્યં શૃણુત બુધ્ધધ્વઞ્ચ|
 XV બાહ્યાદન્તરં પ્રવિશ્ય નરમમેધ્યં કર્ત્તાં શક્નોતિ ઈદૃશં કિમપિ વસ્તુ નાસ્તિ, વરમ્ અન્તરાદ્ બહિર્ગતં યદ્વસ્તુ તન્મનુજ્મ
 અમેધ્યં કરોતિ|
 XVI યસ્ય શ્રોતું શ્રોત્રે સ્ત: સ શૃણોતુ|
 XVII તત: સ લોકાન્ હિત્વા ગૃહમધ્યં પ્રવિષ્ટસ્તદા શિષ્યાસ્તદૃષ્ટાન્તવાક્યાર્થં પપ્રચ્છુઃ|
 XVIII તસ્માત્ સ તાન્ જગાદ યૂયમપિ કિમેતાદ્ગબોધા: ? કિમપિ દ્રવ્યં બાહ્યાદન્તરં પ્રવિશ્ય નરમમેધ્યં કર્ત્તાં ન શક્નોતિ
 કથામિમાં કિં ન બુધ્ધધ્વે?
 XIX તત્ તદન્તર્ન પ્રવિશતિ કિન્તુ કુક્ષિમધ્યં પ્રવિશતિ શેષે સર્વભુક્તવસ્તુગ્રાહિણિ બહિર્દેશે નિર્યાતિ|
 XX અપરમખવાદીદ્ યન્નરાન્નિરેતિ તદેવ નરમમેધ્યં કરોતિ|

- XXI यतोऽन्तराद् अर्थान् मानवानां मनोभ्यः कुयिन्ता परस्त्रीवेश्यागमनं
 XXII नरवधश्रौत्र्यं लोभो दुष्टता प्रवञ्चना कामुकता कुदृष्टिरीश्वरनिन्दा गर्वस्तम एत्यादीनि निर्गच्छन्ति।
 XXIII अेतानि सर्वाणि दुरितान्यन्तरादेत्य नरमभेद्यं कुर्वन्ति।
 XXIV अथ स उत्थाय तत्स्थानात् सोरसीदो-पुरप्रदेशं जगाम तत्र किमपि निवेशनं प्रविश्य सर्वैरज्ञातः स्थातुं मतिञ्चक्रे
 किन्तु गुप्तः स्थातुं न शशाक।
 XXV यतः सुरङ्गैर्निकीदृशीययूनानीवंशोद्भवस्त्रियाः कन्या भूतग्रस्तासीत् सा स्त्री तद्दार्ता प्राप्य तत्समीपमागत्य
 तय्यरणयोः पतित्वा
 XXVI स्वकन्यातो भूतं निराकर्ता तस्मिन् विनयं कृतवती।
 XXVII किन्तु यीशुस्तामवदत् प्रथमं बालकास्तुष्यन्तु यतो बालकानां जाधं गृहीत्वा कुक्कुरेभ्यो निक्षेपोऽनुयितः।
 XXVIII तदा सा स्त्री तमवादीत् भोः प्रभो तत् सत्यं तथापि मञ्चाधःस्थाः कुक्कुरा बालानां करपतितानि जाधभण्डानि
 जाधन्ति।
 XXIX ततः सोऽकथयद् अतत्कथाहेतोः सकुशला याहि तव कन्यां त्यक्त्वा भूतो गतः।
 XXX अथ सा स्त्री गृहं गत्वा कन्यां भूतत्यक्तां शय्यास्थितां ददृश।
 XXXI पुनश्च स सोरसीदो-पुरप्रदेशात् प्रस्थाय दिकापलितेशस्य प्रान्तरभागेन गालील्लजलधेः समीपं गतवान्।
 XXXII तदा लोडैरेकं बधिरं कद्धदञ्च नरं तन्निकटमानीय तस्य गात्रे हस्तमर्पयितुं विनयः कृतः।
 XXXIII ततो यीशु लोकारण्यात् तं निर्जनमानीय तस्य कर्णयोऽङ्गुली ददौ निष्ठीवं दत्त्वा य तज्जिह्वां पस्पर्श।
 XXXIV अनन्तरं स्वर्गं निरीक्ष्य दीर्घं निश्चस्य तमवदत् एतद्गतः अर्थान् मुक्तो भूयात्।
 XXXV ततस्तत्क्षणां तस्य कर्णौ मुक्तौ जिह्वायाश्च जाड्यापगमात् स सुस्पष्टवाक्यमकथयत्।
 XXXVI अथ स तान् वाढमित्यादिदेश यूयमिमां कथां कस्मैचिदपि मा कथयत, किन्तु स यति न्यषेधत् ते तति बाहुल्येन
 प्राचारयन्ः।
 XXXVII तेऽतियमत्कृत्य परस्परं कथयामासुः स बधिराय श्रवणशक्तिं मूकाय य कथनशक्तिं दत्त्वा सर्वे कर्म्मोत्तमरूपेण
 यकार।

VIII

- I तदा तत्समीपं बहवो लोका आयाता अतस्तेषां भोज्यद्रव्याभावाद् यीशुः शिष्यानाङ्घ्र्यं जगाद,।
 II लोकनिवर्धे मम कृपा जायते ते दिनत्रयं मया सार्द्धं सन्ति तेषां भोज्यं किमपि नास्ति।
 III तेषां मध्येऽनेके दूराद् आगताः, अलुक्तेषु तेषु मया स्वगृहमभिप्रक्षितेषु ते पथि क्लमिष्यन्ति।
 IV शिष्या अवादिषुः, अेतावतो लोकान् तर्पयितुम् अत्र प्रन्तरे पूपान् प्राप्तुं केन शक्यते?
 V ततः स तान् पप्रच्छ युष्माकं कति पूपाः सन्ति? तेऽकथयन् सप्त।
 VI ततः स ताल्लोकान् भुवि समुपवेष्टुम् आदिश्य तान् सप्त पूपान् धृत्वा ईश्वरगुणान् अनुकीर्त्तयामास, लंक्त्वा
 परिवेषयितुं शिष्यान् प्रति ददौ, ततस्ते लोकैः परिवेषयामासुः।
 VII तथा तेषां समीपे ये क्षुद्रमत्स्या आसन् तानप्यादाय ईश्वरगुणान् संकीर्त्य परिवेषयितुम् आदिष्टवान्।
 VIII ततो लोका लुक्त्वा तृप्तिं गता अवशिष्टाः पूपाः सप्तल्लका गृहीताश्च।
 IX अेते लोक्तारः प्रायश्चतुः सप्तपुरुषा आसन् ततः स तान् विससर्ज।
 X अथ स शिष्यः सप्त नावमारुह्य दल्मानूथासीमागतः।
 XI ततः परं द्विश्चिन आगत्य तेन सप्त विवदमानास्तस्य परीक्षार्थम् आकाशीययिहं द्रष्टुं यायितवन्तः।
 XII तदा सोऽन्तर्दीर्घं निश्चस्यकथयत्, अेते विद्यमाननराः कुतश्चिन्धं मृगयन्ते? युष्मान्धं यथार्थं ब्रवीमि लोकानेतान् किमपि
 यिहं न दर्शयिष्यते।
 XIII अथ तान् छित्वा पुनर्नावम् आरुह्य पारमगात्।
 XIV अेतर्हि शिष्यैः पूपेषु विस्मृतेषु नावि तेषां सन्निधौ पूप अेकमेव स्थितः।
 XV तदानीं यीशुस्तान् आदिष्टवान् द्विश्चिनां हेरोदश्च क्षिप्तं प्रति सतर्काः सावधानाश्च भवत।
 XVI ततस्तेऽन्योन्यं विवेचनं कर्तुम् आरेभिरे, अस्माकं सन्निधौ पूपो नास्तीति हेतोरिदं कथयति।
 XVII तद् बुद्ध्वा यीशुस्तेभ्योऽकथयत् युष्माकं स्थाने पूपाभावात् कुत एतत् वितर्कयथ? यूयं किमद्यापि किमपि न जानीथ?
 बोद्धुञ्च न शक्नुथ? यावदध किं युष्माकं मनांसि कठिनानि सन्ति?
 XVIII सत्सु नेत्रेषु किं न पश्यथ? सत्सु कर्णेषु किं न शृणुथ? न स्मरथ य?

XIX યદાહં પઞ્ચપૂપાન્ પઞ્ચસહસ્રાણાં પુરુષાણાં મધ્યે ભંક્ત્વા દત્તવાન્ તદાનીં યૂયમ્ અવશિષ્ટપૂપૈઃ પૂર્ણાન્ કતિ ડલ્લકાન્ ગૃહીતવન્તઃ? તેડકથયન્ દ્વાદશડલ્લકાન્

XX અપરઞ્ચ યદા યતુઃસહસ્રાણાં પુરુષાણાં મધ્યે પૂપાન્ ભંક્ત્વાદદાં તદા યૂયમ્ અતિરિક્તપૂપાનાં કતિ ડલ્લકાન્ ગૃહીતવન્તઃ? તે કથયામાસુઃ સપ્તડલ્લકાન્

XXI તદા સ કથિતવાન્ તર્હિં યૂયમ્ અધુનાપિ કુતો બોદ્વ્યું ન શક્નુથ?

XXII અનન્તરં તસ્મિન્ બૈત્સૈદાનગરે પ્રાપ્તે લોકા અન્ધમેકં નરં તત્સમીપમાનીય તં સ્પ્રષ્ટું તં પ્રાર્થયાઞ્ચક્રિરે

XXIII તદા તસ્યાન્ધસ્ય કરૌ ગૃહીત્વા નગરાદ્ બહિર્દેશં તં નીતવાન્; તન્નેત્રે નિષ્ઠીવં દત્ત્વા તદ્વાત્રે હસ્તાવર્પયિત્વા તં પપ્રચ્છ,

કિમપિ પશ્યસિ?

XXIV સ નેત્રે ઉન્મીલ્ય જગાદ, વૃક્ષવત્ મનુજાન્ ગચ્છતો નિરીક્ષે

XXV તતો યીશુઃ પુનસ્તસ્ય નયનયો હસ્તાવર્પયિત્વા તસ્ય નેત્રે ઉન્મીલયામાસ; તસ્માત્ સ સ્વસ્થો ભૂત્વા સ્પષ્ટરૂપં

સર્વલોકાન્ દદર્શ

XXVI તતઃ પરં ત્વં ગ્રામં મા ગચ્છ ગ્રામસ્થં કમપિ ચ કિમપ્યનુક્ત્વા નિજગૃહં યાહીત્યાદિશ્ય યીશુસ્તં નિજગૃહં પ્રહિતવાન્

XXVII અનન્તરં શિષ્યૈઃ સહિતો યીશુઃ કૈસરીયાફિલિપિપુરં જગામ, પથિ ગચ્છન્ તાનપૃચ્છત્ કોડહમ્ અત્ર લોકાઃ કિં વદન્તિ?

XXVIII તે પ્રત્યુચુઃ ત્વાં યોહનં મજ્જકં વદન્તિ કિન્તુ કેપિ કેપિ એલિયં વદન્તિ; અપરે કેપિ કેપિ ભવિષ્યદ્વાદિનામ્ એકો જન

ઇતિ વદન્તિ

XXIX અથ સ તાનપૃચ્છત્ કિન્તુ કોહમ્? ઇત્યત્ર યૂયં કિં વદથ? તદા પિતરઃ પ્રત્યવદત્ ભવાન્ અભિષિક્તસ્ત્રાતા

XXX તતઃ સ તાન્ ગાઢમાદિશદ્ યૂયં મમ કથા કસ્મૈચિદપિ મા કથયત

XXXI મનુષ્યપુત્રેણાવશ્યં બહવો યાતના ભોક્તવ્યાઃ પ્રાચીનલોકૈઃ પ્રધાનયાજકૈરધ્યાપકૈશ્ચ સ નિન્દિતઃ સન્ ઘાતયિષ્યતે તૃતીયદિને ઉત્થાસ્યતિ ચ, યીશુઃ શિષ્યાનુપદેષ્ટુમારભ્ય કથામિમાં સ્પષ્ટમાચષ્ટ

XXXII તસ્માત્ પિતરસ્તસ્ય હસ્તૌ ધૃત્વા તં તજ્જિજ્ઞીતવાન્

XXXIII કિન્તુ સ મુખં પરાવર્ત્ય શિષ્યગણં નિરીક્ષ્ય પિતરં તર્જયિત્વાવાદીદ્ દૂરીભવ વિઘ્નકારિન્ ઈશ્વરીયકાર્યાદિપિ મનુષ્યકાર્યં તુભ્યં રોચતતરાં

XXXIV અથ સ લોકાન્ શિષ્યાંશ્રાહૂય જગાદ યઃ કશ્ચિન્ મામનુગન્તુમ્ ઇચ્છતિ સ આત્માનં દામ્યતુ, સ્વક્રુશં ગૃહીત્વા મત્પશ્રાદ્ આયાતુ

XXXV યતો યઃ કશ્ચિત્ સ્વપ્રાણં રક્ષિતુમિચ્છતિ સ તં હારયિષ્યતિ, કિન્તુ યઃ કશ્ચિન્ મદર્થં સુસંવાદાર્થઞ્ચ પ્રાણં હારયતિ સ તં રક્ષિષ્યતિ

XXXVI અપરઞ્ચ મનુજઃ સર્વં જગત્ પ્રાપ્ય યદિ સ્વપ્રાણં હારયતિ તર્હિં તસ્ય કો લાભઃ?

XXXVII નરઃ સ્વપ્રાણવિનિમયેન કિં દાતું શક્નોતિ?

XXXVIII એતેષાં વ્યભિચારિણાં પાપિનાઞ્ચ લોકાનાં સાક્ષાદ્ યદિ કોપિ માં મત્કથાઞ્ચ લજ્જાસ્પદં જાનાતિ તર્હિં મનુજપુત્રો યદા ધર્મદૂતૈઃ સહ પિતુઃ પ્રભાવેણાગમિષ્યતિ તદા સોપિ તં લજ્જાસ્પદં જ્ઞાસ્યતિ

IX

I અથ સ તાનવાદીત્ યુષ્મભ્યમહં યથાર્થં કથયામિ, ઈશ્વરરાજ્યં પરાક્રમેણોપસ્થિતં ન દૃષ્ટવા મૃત્યું નાસ્વાદિષ્યન્તે, અત્ર દણ્ડાયમાનાનાં મધ્યેપિ તાદૃશા લોકાઃ સન્તિ

II અથ ષડ્દિનેભ્યઃ પરં યીશુઃ પિતરં યાકૂબં યોહનઞ્ચ ગૃહીત્વા ગિરેરુચ્યસ્ય નિર્જનસ્થાનં ગત્વા તેષાં પ્રત્યક્ષે મૂર્ત્યન્તરં દધારા

III તતસ્તસ્ય પરિઘેયમ્ ઈદૃશમ્ ઉજ્જવલહિમપાણડરં જાતં યદ્ જગતિ કોપિ રજકો ન તાદૃક્ પાણડરં કર્તા શક્નોતિ

IV અપરઞ્ચ એલિયો મૂસાશ્ચ તેભ્યો દર્શનં દત્ત્વા યીશુના સહ કથનં કર્તુમારેભાતે

V તદા પિતરો યીશુમવાદીત્ હે ગુરોડ્સમાકમત્ર સ્થિતિરુત્તમા, તતએવ વયં ત્વત્કૃતે એકાં મૂસાકૃતે એકામ્ એલિયકૃતે ચૈકાં, એતાસ્તિસ્રઃ કુટી નિર્મામ

VI કિન્તુ સ યદુક્તવાન્ તત્ સ્વયં ન બુબુધે તતઃ સર્વે બિભયાઞ્ચક્રુઃ

VII એતર્હિં પયોદસ્તાન્ છાદયામાસ, મમયાં પ્રિયઃ પુત્રઃ કથાસુ તસ્ય મનાંસિ નિવેશયતેતિ નભોવાણી તન્મેદ્યાન્નિર્યયૌ

VIII અથ હઠાત્તે યતુર્દિશો દૃષ્ટવા યીશું વિના સ્વૈઃ સહિતં કમપિ ન દદૃશુઃ

IX તતઃ પરં ગિરેરવરોહણકાલે સ તાન્ ગાઢમ્ દૂત્યાદિદેશ યાવન્નરસૂનોઃ શ્મશાનાદુત્થાનં ન ભવતિ, તાવત્ દર્શનસ્યાસ્ય વાર્તા યુષ્માભિઃ કસ્મૈચિદપિ ન વક્તવ્યા

X તદા શ્મશાનાદુત્થાનસ્ય કોભિપ્રાય ઇતિ વિચાર્ય તે તદ્વાક્યં સ્વેષુ ગોપાયાઞ્ચક્રિરે

- XI અથ તે યીશું પપ્રચ્છુ: પ્રથમત એલિયેનાગન્તવ્યમ્ ઇતિ વાક્યં કુત ઉપાધ્યાયા આહુઃ?
- XII તદા સ પ્રત્યુવાય , એલિય: પ્રથમમેત્ય સર્વ્વકાર્યાણિ સાધયિષ્યતિ; નરપુત્રે ચ લિપિ ર્થથાસ્તે તથૈવ સોપિ બહુદુઃખં પ્રાપ્યાવજ્ઞાસ્યતે|
- XIII કિન્ત્વહં યુષ્માન્ વદામિ , એલિયાર્થે લિપિ ર્થથાસ્તે તથૈવ સ એત્ય યયૌ, લોકા: સ્વેચ્છાનુરૂપં તમભિવ્યવહરન્તિ સ્મ|
- XIV અનન્તરં સ શિષ્યસમીપમેત્ય તેષાં ચતુ:પાર્શ્વે તૈ: સહ બહુજનાન્ વિવદમાનાન્ અધ્યાપકાંશ્ચ દૃષ્ટવાન્;
- XV કિન્તુ સર્વ્વલોકાસ્તં દૃષ્ટવૈવ ચમત્કૃત્ય તદાસન્નં ધાવન્તસ્તં પ્રણોમુઃ|
- XVI તદા યીશુરધ્યાપકાનપ્રાક્ષીદ્ એતૈ: સહ યૂયં કિં વિવદધ્વે?
- XVII તતો લોકાનાં કશ્ચિદેક: પ્રત્યવાદીત્ હે ગુરો મમ સૂનું મૂકં ભૂતઘૃતઞ્ચ ભવદાસન્નમ્ આનયં|
- XVIII યદાસૌ ભૂતસ્તમાક્રમતે તદૈવ પાતસતિ તથા સ ફેણાયતે, દન્તૈદન્તાન્ ઘર્ષતિ ક્ષીણો ભવતિ ચ; તતો હેતોસ્તં ભૂતં ત્યાજયિતું ભવચ્છિષ્યાન્ નિવેદિતવાન્ કિન્તુ તે ન શેકુઃ|
- XIX તદા સ તમવાદીત્, રે અવિશ્વાસિન: સન્તાના યુષ્માભિ: સહ કતિ કાલાનહં સ્થાસ્યામિ? અપરાન્ કતિ કાલાન્ વા વ આચારાન્ સહિષ્યે? તં મદાસન્નમાનયત|
- XX તતસ્તત્સન્નિધિં સ આનીયત કિન્તુ તં દૃષ્ટવૈવ ભૂતો બાલકં ઘૃતવાન્; સ ચ ભૂમૌ પતિત્વા ફેણાયમાનો લુલોઠ|
- XXI તદા સ તત્પિતરં પપ્રચ્છ, અસ્યેદૃશી દશા કતિ દિનાનિ ભૂતા? તત: સોવાદીત્ બાલ્યકાલાત્|
- XXII ભૂતોયં તં નાશયિતું બહુવારાન્ વહ્નૌ જલે ચ ન્યક્ષિપત્ કિન્તુ યદિ ભવાન કિમપિ કર્તા શક્નોતિ તર્હિ દયાં કૃત્વાસ્માન્ ઉપકરોતુ|
- XXIII તદા યીશુસ્તમવદત્ યદિ પ્રત્યેતું શક્નોષિ તર્હિ પ્રત્યયિને જનાય સર્વ્વ સાધ્યમ્|
- XXIV તતસ્તત્ક્ષણં તદ્બાલકસ્ય પિતા પ્રોચ્યૈ રૂવન્ સાશ્રુનેત્ર: પ્રોવાય, પ્રભો પ્રત્યેમિ મમાપ્રત્યયં પ્રતિકુરુ|
- XXV અથ યીશુ લૌકસહ્જં ધાવિત્વાયાન્તં દૃષ્ટ્વા તમપૂતભૂતં તર્જયિત્વા જગાદ, રે બધિર મૂક ભૂત ત્વમેતસ્માદ્ બહિર્ભવ પુન: કદાપિ માશ્રયૈનં ત્વામહમ્ ઇત્યાદિશામિ|
- XXVI તદા સ ભૂતશ્ચીત્શબ્દં કૃત્વા તમાપીડ્ય બહિર્જજામ, તતો બાલકો મૃતકલ્પો બભૂવ તસ્માદયં મૃતઇત્યનેકે કથયામાસુઃ|
- XXVII કિન્તુ કરં ઘૃત્વા યીશુનોત્યાપિત: સ ઉત્તસ્થૌ|
- XXVIII અથ યીશૌ ગૃહં પ્રવિષ્ટે શિષ્યા ગુપ્તં તં પપ્રચ્છુ: , વચમેનં ભૂતં ત્યાજયિતું કુતો ન શક્તા:?
- XXIX સ ઉવાચ, પ્રાર્થનોપવાસૌ વિના કેનાપ્યન્યેન કર્મણા ભૂતમીદૃશં ત્યાજયિતું ન શક્યં|
- XXX અનન્તરં સ તસ્થાનાદિત્વા ગાલીભ્મધ્યેન યયૌ, કિન્તુ તત્ કોપિ જાનીયાદિતિ સ નૈચ્છત્|
- XXXI અપરઞ્ચ સ શિષ્યાનુપદિશન્ બભાષે, નરપુત્રો નરહસ્તેષુ સમર્પયિષ્યતે તે ચ તં હનિષ્યન્તિ તૈસ્તસ્મિન્ હતે તૃતીયદિને સ ઉત્થાસ્યતીતિ|
- XXXII કિન્તુ તત્કથાં તે નાબુધ્યન્ત પ્રષ્ટુઞ્ચ બિભ્ય:|
- XXXIII અથ યીશુ: કફર્નાહૂમ્પુરમાગત્ય મધ્યેગૃહ્ચેત્ય તાનપૃચ્છદ્ વર્ત્મમધ્યે યૂયમન્યોન્યં કિં વિવદધ્વે સ્મ?
- XXXIV કિન્તુ તે નિરુત્તરાસ્તસ્થુ ર્ચસ્માત્તેષાં કો મુખ્ય ઇતિ વર્તાનિ તેડન્યોન્યં વ્યવદન્ત|
- XXXV તત: સ ઉપવિશ્ય દ્વાદશશિષ્યાન્ આહૂય બભાષે ય: કશ્ચિત્ મુખ્યો ભવિતુમિચ્છતિ સ સર્વ્વેભ્યો ગૌણ: સર્વ્વેષાં સેવકશ્ચ ભવતુ|
- XXXVI તદા સ બાલકમેકં ગૃહીત્વા મધ્યે સમુપાવેશયત્ તતસ્તં કોડે કૃત્વા તાનવાદાત્|
- XXXVII ય: કશ્ચિદીદૃશસ્ય કસ્યાપિ બાલસ્યાતિથ્યં કરોતિ સ મમાતિથ્યં કરોતિ; ય: કશ્ચિન્મમાતિથ્યં કરોતિ સ કેવલમ્ મમાતિથ્યં કરોતિ તન્ન મત્ત્રેરકસ્યાપ્યાતિથ્યં કરોતિ|
- XXXVIII અથ યોહન્ તમબ્રવીત્ હે ગુરો, અસ્માકમનનુગામિનમ્ એકં ત્વાન્નામ્ના ભૂતાન્ ત્યાજયન્તં વયં દૃષ્ટવન્ત:, અસ્માકમપશ્ચાદ્દામિત્વાચ્ય તં ન્યષેધામ|
- XXXIX કિન્તુ યીશુરવદત્ તં મા નિષેધત્, યતો ય: કશ્ચિન્ મન્નામ્ના ચિત્રં કર્મ કરોતિ સ સહસા માં નિન્દિતું ન શક્નોતિ|
- XL તથા ય: કશ્ચિદ્ યુષ્માકં વિપક્ષતાં ન કરોતિ સ યુષ્માકમેવ સપક્ષઃ|
- XLI ય: કશ્ચિદ્ યુષ્માન્ પ્રીષ્ટશિષ્યાન્ જ્ઞાત્વા મન્નામ્ના કંસૈકેન પાનીયં પાતું દદાતિ, યુષ્માનહં યથાર્થ વચ્ચિમ, સ ફલેન વચ્ચિતો ન ભવિષ્યતિ|
- XLII કિન્તુ યદિ કશ્ચિન્ મયિ વિશ્વાસિનામેષાં ક્ષુદ્રપ્રાણિનામ્ એકસ્યાપિ વિદ્યન્ જનયતિ, તર્હિ તસ્યૈતત્કર્મ કરણાત્ કણ્ઠબદ્ધપેષણીકસ્ય તસ્ય સાગરાગાઘજલ મજ્જનં ભદ્રં|
- XLIII અત: સ્વકરો યદિ ત્વાં બાઘતે તર્હિ તં છિન્ધિ;

XLIV યસ્માત્ યત્ર કીટા ન મિચન્તે વહ્નિશ્ચ ન નિર્વાતિ, તસ્મિન્ અનિર્વાણાનલનરકે કરદ્રવ્યવસ્તવ ગમનાત્ કરહીનસ્ય સ્વર્ગપ્રવેશસ્તવ ક્ષેમં|

XLV યદિ તવ પાદો વિદ્નં જનયતિ તર્હિ તં છિન્ધિ,

XLVI યતો યત્ર કીટા ન મિચન્તે વહ્નિશ્ચ ન નિર્વાતિ, તસ્મિન્ ડનિર્વાણવહ્નૌ નરકે દ્વિપાદવતસ્તવ નિક્ષેપાત્ પાદહીનસ્ય સ્વર્ગપ્રવેશસ્તવ ક્ષેમં|

XLVII સ્વનેત્રં યદિ ત્વાં બાધતે તર્હિ તદ્દ્યુત્પાટય, યતો યત્ર કીટા ન મિચન્તે વહ્નિશ્ચ ન નિર્વાતિ,

XLVIII તસ્મિન ડનિર્વાણવહ્નૌ નરકે દ્વિનેત્રસ્ય તવ નિક્ષેપાદ્ એકનેત્રવત ઈશ્વરરાજ્યે પ્રવેશસ્તવ ક્ષેમં|

XLIX યથા સર્વો બલિ લવણાક્તઃ ક્રિયતે તથા સર્વો જનો વહ્નિરૂપેણ લવણાક્તઃ કારિષ્યતે|

L લવણં ભદ્રં કિન્તુ યદિ લવણો સ્વાદુતા ન તિષ્ઠતિ, તર્હિ કથમ્ આસ્વાદુક્તં કરિષ્યથ? યૂયં લવણયુક્તા ભવત પરસ્પરં પ્રેમ કુરુત|

X

I અનન્તરં સ તત્સ્થાનાત્ પ્રસ્થાય યદ્દનનદ્યાઃ પારે ચિહ્નદાપ્રદેશ ઉપસ્થિતવાન્, તત્ર તદ્દન્તિકે લોકાનાં સમાગમે જાતે સ નિજરીત્યનુસારેણ પુનસ્તાન્ ઉપદિદેશ|

II તદા ફિરૂશિનસ્તત્સમીપમ્ એત્ય તં પરીક્ષિતું પપ્રચ્છઃ સ્વજાયા મનુજાનાં ત્યજ્યા ન વેતિ?

III તતઃ સ પ્રત્યવાદીત્, અત્ર કાર્યે મૂસા યુષ્માન્ પ્રતિ કિમાજ્ઞાપયત્?

IV ત ઊચુઃ ત્યાગપત્રં લેખિતું સ્વપત્નીં ત્યક્તુઞ્ચ મૂસાડનુમન્યતે|

V તદા યીશુઃ પ્રત્યુવાચ, યુષ્માકં મનસાં કાઠિન્યાદ્દેતો મૂસા નિદેશમિમમ્ અલિખત|

VI કિન્તુ સૃષ્ટેરાદૌ ઈશ્વરો નરાન્ પુંરૂપેણ સ્ત્રીરૂપેણ ચ સસર્જ|

VII "તતઃ કારણાત્ પુમાન્ પિતરે માતરઞ્ચ ત્યક્ત્વા સ્વજાયાયામ્ આસક્તો ભવિષ્યતિ,

VIII તૌ દ્વાવ્ એકાઙ્ગૌ ભવિષ્યતઃ|" તસ્માત્ તત્કાલમારભ્ય તૌ ન દ્વાવ્ એકાઙ્ગૌ|

IX અતઃ કારણાદ્ ઈશ્વરો યદ્યોજયત્ કોપિ નરસ્તન્ન વિયેજયેત|

X અથ યીશુ ગૃહં પ્રવિષ્ટસ્તદા શિષ્યાઃ પુનસ્તત્કથાં તં પપ્રચ્છુઃ|

XI તતઃ સોવદત્ કશ્ચિદ્ યદિ સ્વભાર્ય્યાં ત્યક્તવાન્યામ્ ઉદ્ભવતિ તર્હિ સ સ્વભાર્ય્યાયાઃ પ્રાતિકૂલ્યેન વ્યભિચારી ભવતિ|

XII કાચિન્નારી યદિ સ્વપતિં હિત્વાન્યપુંસા વિવાહિતા ભવતિ તર્હિ સાપિ વ્યભિચારિણી ભવતિ|

XIII અથ સ યથા શિશૂન્ સ્પૃશેત્, તદર્થં લોકૈસ્તદન્તિકં શિશવ આનીયન્ત, કિન્તુ શિષ્યાસ્તાનાનીતવતસ્તર્જયામાસુઃ|

XIV યીશુસ્તદ્ દૃષ્ટવા કુદ્યન્ જગાદ, મન્નિકટમ્ આગન્તું શિશૂન્ મા વારયત, યત એતાદૃશા ઈશ્વરરાજ્યાધિકારિણઃ|

XV યુષ્માનહં યથાર્થં વચ્મિ, યઃ કશ્ચિત્ શિશુવદ્ ભૂત્વા રાજ્યમીશ્વરસ્ય ન ગૃહ્ણીયાત્ સ કદાપિ તદ્રાજ્યં પ્રવેષ્ટું ન શક્નોતિ|

XVI અનનતરં સ શિશૂનક્રે નિધાય તેષાં ગાત્રેષુ હસ્તૌ દત્ત્વાશિષં બભાષે|

XVII અથ સ વર્ત્મના યાતિ, એતર્હિ જન એકો ધાવન્ આગત્ય તત્સમ્મુખે જાનુની પાતયિત્વા પૃષ્ટવાન્, ભોઃ પરમગુરો, અનન્તાયુઃ પ્રાપ્તયે મયા કિં કર્તવ્યં?

XVIII તદા યીશુરુવાચ, માં પરમં કુતો વદસિ? વિનેશ્વરં કોપિ પરમો ન ભવતિ|

XIX પરસ્ત્રીં નાભિગચ્છ; નરં મા ઘાતય; સ્તેયં મા કુરુ; મૃષાસાક્ષ્યં મા દેહિ; હિંસાઞ્ચ મા કુરુ; પિતરૌ સમ્મન્યસ્વ; નિદેશા એતે ત્વયા જ્ઞાતાઃ|

XX તતસ્તન પ્રત્યુક્તં, હે ગુરો બાલ્યકાલાદહં સર્વ્વનેતાન્ આચરામિ|

XXI તદા યીશુસ્તં વિલોક્ય સ્નેહેન બભાષે, તવૈકસ્યાભાવ આસ્તે; ત્વં ગત્વા સર્વ્વસ્વં વિક્રીય દરિદ્રેભ્યો વિશ્રાણય, તતઃ સ્વર્ગે ધનં પ્રાપ્સ્યસિ; તતઃ પરમ્ એત્ય કુશં વહન્ મદનુવર્ત્તી ભવ|

XXII કિન્તુ તસ્ય બહુસમ્પદ્વિધમાનત્વાત્ સ ઇમાં કથામાકર્ણ્ય વિષણો દુઃખિતશ્ચ સન્ જગામ|

XXIII અથ યીશુશ્ચતુર્દિશો નિરીક્ષ્ય શિષ્યાન્ અવાદીત્, ધનિલોકાનામ્ ઈશ્વરરાજ્યપ્રવેશઃ કીદૃગ્ દુષ્કરઃ|

XXIV તસ્ય કથાતઃ શિષ્યાશ્ચમચ્ચક્રુઃ, કિન્તુ સ પુનરવદત્, હે બાલકા યે ધને વિશ્વસન્તિ તેષામ્ ઈશ્વરરાજ્યપ્રવેશઃ કીદૃગ્ દુષ્કરઃ|

XXV ઈશ્વરરાજ્યે ધનિનાં પ્રવેશાત્ સૂચિરન્દ્રેણ મહાઙ્ગસ્ય ગમનાગમનં સુકરં|

XXVI તદા શિષ્યા અતીવ વિસ્મિતાઃ પરસ્પરં પ્રોચુઃ, તર્હિ કઃ પરિત્રાણં પ્રાપ્તું શક્નોતિ?

XXVII તતો યીશુસ્તાન્ વિલોક્ય બભાષે, તન્ નરસ્યાસાધ્યં કિન્તુ નેશ્વરસ્ય, યતો હેતોરીશ્વરસ્ય સર્વ્વ સાધ્યમ્|

XXVIII તદા પિતર ઉવાચ, પશ્ય વયં સર્વ્વ પરિત્યજ્ય ભવતોનુગામિનો જાતાઃ|

XXIX ततो यीशुः प्रत्यवदत्, युष्मानहं यथार्थं वदामि, मर्द्यं सुसंवाद्यार्थं वा यो ज्ञनः सदनं भ्रातरं भगिनीं पितरं मातरं ज्ञायां सन्तानान् भूमि वा त्यक्त्वा

XXX गृहभ्रातृभगिनीपितृमातृपत्नीसन्तानभूमिनामिह शतगुणान् प्रेत्यानन्तायुश्च न प्राप्नोति तादृशः कोपि नास्ति।

XXXI किन्त्वग्रीया अनेके लोकाः शेषाः, शेषीया अनेके लोकाश्चात्रा भविष्यन्ति।

XXXII अथ यिज्ञशलभ्यानकाले यीशुस्तेषाम् अग्रगामी बभूव, तस्मात्ते यित्रं ज्ञात्वा पश्चाद्गामिनो भूत्वा बिल्युः। तदा स पुनर्द्वादशशिष्यान् गृहीत्वा स्वीयं यद्यद् घटिष्यते तत्तत् तेभ्यः कथयितुं प्रारभे;

XXXIII पश्यत वयं यिज्ञशलम्पुरं यामः, तत्र मनुष्यपुत्रः प्रधानयाजकानाम् उपाध्यायानाञ्च करेषु समर्पयिष्यते; ते य वधदण्डाज्ञां दापयित्वा परदेशीयानां करेषु तं समर्पयिष्यन्ति।

XXXIV ते तमुपलस्य कशया प्रहृत्य तद्गुपुषि निष्ठीवं निक्षिप्य तं हनिष्यन्ति, ततः स तृतीयदिने प्रोत्थास्यति।

XXXV ततः सिवदेः पुत्रौ याकूब्योहनौ तदन्तिकम् अत्य प्रोयतुः, हे गुरो यद् आवाभ्यां यायिष्यते तदस्मदर्थं भवान् करोतु निवेदनमिदमावयोः।

XXXVI ततः स कथितवान्, युवां किमिच्छथः? किं मया युष्मदर्थं करणीयं?

XXXVII तदा तौ प्रोयतुः, आवयोरेकं दक्षिणपार्श्वे वामपार्श्वे यैकं तवैश्वर्यपदे समुपवेशुम् आज्ञापय।

XXXVIII किन्तु यीशुः प्रत्युवाय युवामज्ञात्वेदं प्रार्थयेथे, येन कंसेनाहं पास्यामि तेन युवाभ्यां किं पातुं शक्यते? यस्मिन् मञ्जनेनाहं मञ्जिष्ये तन्मञ्जने मञ्जयितुं किं युवाभ्यां शक्यते? तौ प्रत्युयतुः शक्यते।

XXXIX तदा यीशुरवदत् येन कंसेनाहं पास्यामि तेनावश्यं युवामपि पास्यथः, येन मञ्जनेन याहं मञ्जिष्ये तत्र युवामपि मञ्जिष्येथे।

XL किन्तु येषामर्थम् एदं निरूपितं, तान् विहायान्यं कमपि मम दक्षिणपार्श्वे वामपार्श्वे वा समुपवेशयितुं ममाधिकारो नास्ति।

XLI अथान्यदशशिष्या एमां कथां श्रुत्वा याकूब्योहन्यां युक्तुः।

XLII किन्तु यीशुस्तान् समाहूय बभाषे, अन्यदेशीयानां राजत्वं ये कुर्वन्ति ते तेषामेव प्रभुत्वं कुर्वन्ति, तथा ये महालोकास्ते तेषाम् अधिपतित्वं कुर्वन्तीति यूयं ज्ञानीथ।

XLIII किन्तु युष्माकं मध्ये न तथा भविष्यति, युष्माकं मध्ये यः प्राधान्यं वाञ्छति स युष्माकं सेवको भविष्यति,

XLIV युष्माकं यो महान् भवितुमिच्छति स सर्वेषां किङ्करो भविष्यति।

XLV यतो मनुष्यपुत्रः सेव्यो भवितुं नागतः सेवां कर्ता तथानेकेषां परित्राणस्य मूल्यरूपस्वप्राणं दातुञ्चागतः।

XLVI अथ ते यिरीडोनगरं प्राप्तास्तस्मात् शिष्यैर् लोडैश्च सह यीशो गर्भनकाले टीमयस्य पुत्रो अर्तीमयनामा अन्धस्तन्मार्गपार्श्वे भिक्षार्थम् उपविष्टः।

XLVII स नासरतीयस्य यीशोरागमनवार्त्तां प्राप्य प्रोयै र्वक्तुमारेभे, हे यीशो दायूदः सन्तान मां दयस्व।

XLVIII ततोनेके लोका मौनीभवति तं तर्जयामासुः, किन्तु स पुनरधिकमुय्यै र्जगाद, हे यीशो दायूदः सन्तान मां दयस्व।

XLIX तदा यीशुः स्थित्वा तमाह्वातुं समादिदेश, ततो लोकास्तमन्धमाहूय बभाषिरे, हे नर, स्थिरो भव, उत्तिष्ठ, स त्वामाह्वयति।

L तदा स उत्तरीयवस्त्रं निक्षिप्य प्रोत्थाय यीशोः समीपं गतः।

LI ततो यीशुस्तमवदत् त्वया किं प्रार्थयते? तुल्यमहं किं करिष्यामी? तदा सोन्धस्तमुवाय, हे गुरो मदीया दृष्टिर्भवेत्।

LII ततो यीशुस्तमुवाय याहि तव विश्वासस्त्वां स्वस्थमकार्षीत्, तस्मात् तत्क्षणां स दृष्टिं प्राप्य पथा यीशोः पश्चाद् ययौ।

XI

I अनन्तरं तेषु यिज्ञशलमः समीपस्थयो र्वेत्कगीवैथनीयपुरयोरन्तिकस्थं जैतुननामाद्रिमागतेषु यीशुः प्रेषणकाले द्वौ शिष्याविहं वाक्यं जगाद,

II युवामभुं सम्भुषस्थं ग्रामं यातं, तत्र प्रविश्य यो नरं नावदत् तं गर्दभशावकं द्रक्ष्यथस्तं मोययित्वानयतं।

III किन्तु युवां कर्मदं कुतः कुरुथः? कथामिमां यदि कोपि पृच्छति तर्हि प्रभोरत्र प्रयोजनमस्तीति कथिते स शीघ्रं तमत्र प्रेषयिष्यति।

IV ततस्तौ गत्वा द्विमार्गमेलने कस्यचिद् द्वारस्य पार्श्वे तं गर्दभशावकं प्राप्य मोययतः,

V अतर्हि तत्रोपस्थितलोकानां कश्चिद् अपृच्छत्, गर्दभशिशुं कुतो मोययथः?

VI तदा यीशोराज्ञानुसारेण तेभ्यः प्रत्युदिते तत्क्षणां तमादातुं तेऽनुजज्ञुः।

VII अथ तौ यीशोः सन्निधिं गर्दभशिशुम् आनीय तद्गुपरि स्ववस्त्राणि पातयामासतुः; ततः स तद्गुपरि समुपविष्टः।

VIII तदानेके पथि स्ववासांसि पातयामासुः, परैश्च तरुशाभाश्छित्वा मार्गं विकीर्णाः।

IX अपरञ्च पश्चाद्गामिनोऽग्रगामिनश्च सर्व्वे जना उच्यैः स्वरेण वक्तुमारोभिरे, जय जय यः परमेश्वरस्य नाम्नागच्छति स धन्य एति।

X तथास्माकं पूर्व्वपुरुषस्य दायूदो यद्राज्यं परमेश्वरनाम्नायाति तदपि धन्यं, सर्व्वस्माद्दृष्ट्याये स्वर्गो ईश्वरस्य जयो भवेत्।

XI एत्थं यीशु र्थिः शालमि मन्दिरं प्रविश्य यतुर्दिक्स्थानि सर्व्वाणि वस्तूनि दृष्टवान्; अथ सायंकाल उपस्थिते द्वादशशिष्यसहितो वैथनियं जगाम।

XII अपरेऽहनि वैथनियाद् आगमनसमये क्षुधात्तो बभूव।

XIII ततो द्वे सपत्रमुडुम्बरपादपं विलोक्य तत्र किञ्चित् इलं प्राप्तुं तस्य सन्निकृष्टं ययौ, तदानीं इलपातनस्य समयो नागच्छति। ततस्तत्रोपस्थितः पत्राणि विना किमप्यपरं न प्राप्य स कथितवान्,

XIV अद्यारभ्य कोपि मानवस्तत्तः इलं न भुञ्जीत; एमां कथां तस्य शिष्याः शुश्रुवुः।

XV तदनन्तरं तेषु यिः शालममायातेषु यीशु मन्दिरं गत्वा तत्रस्थानां अणिजां मुद्रासनानि पारावतविक्रेतृणाम् आसनानि य न्युञ्ज्यात्प्रकार सर्व्वान् क्रेतृन् विक्रेतृश्च अहिश्चकार।

XVI अपरं मन्दिरमध्येन किमपि पात्रं वोढुं सर्व्वजनं निवारयामास।

XVII लोकानुपदिशन् जगाद, मम गृहं सर्व्वजातीयानां प्रार्थनागृहम् एति नाम्ना प्रथितं भविष्यति अेतत् किं शास्त्रे लिपितं नास्ति? किन्तु यूयं तदेव योराणां गह्वरं कुरुथ।

XVIII एमां वाणीं श्रुत्वाध्यापकाः प्रधानयाजकाश्च तं यथा नाशयितुं शक्नुवन्ति तथोपायं मृगयामासुः, किन्तु तस्योपदेशात् सर्व्वे लोका विस्मयं गता अतस्ते तस्माद् बिल्युः।

XIX अथ सायंसमय उपस्थिते यीशुर्नगराद् अर्ध्वराज।

XX अनन्तरं प्रातःकाले ते तेन मार्गेण गच्छन्तस्तमुडुम्बरमलीरुहं समूलं शुष्कं दृष्टुः।

XXI ततः पितरः पूर्व्ववाक्यं स्मरन् यीशुं बभाषं, हे गुरो पश्यतु य उडुम्बरविटपी भवता शप्तः स शुष्को बभूव।

XXII ततो यीशुः प्रत्यवादीत्, यूयमीश्वरे विश्वसित।

XXIII युष्मानहं यथार्थं वदामि कोपि यद्येत्द्विरिं वदति, त्वमुत्थाय गत्वा जलधौ पत, प्रोक्तमिदं वाक्यमवश्यं घटिष्यते, मनसा किमपि न सन्दिह्य येद्विदं विश्वसेत् तर्हि तस्य वाक्यानुसारेण तद् घटिष्यते।

XXIV अतो डेतोरहं युष्मान् वस्मि, प्रार्थनाकाले यद्येदाकांक्षिष्यध्वे तत्तदवश्यं प्राप्स्यथ, एत्थं विश्वसित, ततः प्राप्स्यथ।

XXV अपरञ्च युष्मासु प्रार्थयितुं समुत्थितेषु यदि कोपि युष्माकम् अपराधी तिष्ठति, तर्हि तं क्षमध्वं, तथा कृते युष्माकं स्वर्गस्थः पितापि युष्माकमागांमि क्षमिष्यते।

XXVI किन्तु यदि न क्षमध्वे तर्हि वः स्वर्गस्थः पितापि युष्माकमागांसि न क्षमिष्यते।

XXVII अनन्तरं ते पुन र्थिः शालमं प्रविशुः, यीशु र्थे मध्येमन्दिरम् एतस्ततो गच्छति, तदानीं प्रधानयाजका उपाध्यायाः प्राञ्चश्च तदन्तिकमेत्य कथामिमां पप्रच्छुः,

XXVIII त्वं केनादेशेन कर्माण्येतानि करोषि? तथैतानि कर्माणि कर्त्ता केनादिष्येसि?

XXIX ततो यीशुः प्रतिगदितवान् अहमपि युष्मान् अेककथां पृच्छामि, यदि यूयं तस्या उत्तरं कुरुथ, तर्हि कयाज्ञयाहं कर्माण्येतानि करोमि तद् युष्मभ्यं कथयिष्यामि।

XXX योऽहो मज्जन्मम् ईश्वरात् ज्ञातं किं मानवात्? तन्मह्यं कथयत।

XXXI ते परस्परं विवेक्तुं प्रारेभिरे, तद् ईश्वराद् बभूवेति येद् वदामस्तर्हि कुतस्तं न प्रत्यैत? कथमेतां कथयिष्यति।

XXXII मानवाद् अभवदिति येद् वदामस्तर्हि लोकेभ्यो भयमस्ति यतो डेतोः सर्व्वे योऽहं सत्यं भविष्यद्वादिनं मन्यन्ते।

XXXIII अतयेव ते यीशुं प्रत्यवादिषु र्वयं तद् वक्तुं न शक्नुमः। यीशुरुवाच, तर्हि येनादेशेन कर्माण्येतानि करोमि, अहमपि युष्मभ्यं तन्न कथयिष्यामि।

XII

I अनन्तरं यीशु दृष्टान्तेन तेभ्यः कथयितुमारोभे, कश्चिदेको द्राक्षाक्षेत्रं विधाय तय्यतुर्दिक्षु वाराणीं कृत्वा तन्मध्ये द्राक्षापेषणकुण्डम् अभनत्, तथा तस्य गडमपि निर्मितवान् ततस्तत्क्षेत्रं कृषीवलेषु समर्ध्वं दूरदेशं जगाम।

II तदनन्तरं इलकाले कृषीवलेभ्यो द्राक्षाक्षेत्रइलानि प्राप्तुं तेषां सविधे भृत्यम् अेकं प्राडिषोत्।

III किन्तु कृषीवलास्तं धृत्वा प्रहृत्य रिक्तहस्तं विससृजुः।

IV ततः स पुनरन्यमेकं भृत्यं प्रषयामास, किन्तु ते कृषीवलाः पाषाणाघातैस्तस्य शिरो भङ्गत्वा सापमानं तं व्यसर्जन्।

V ततः परं सोपरं दासं प्राडिषोत् तदा ते तं जघ्नुः, अेवम् अनेकेषां कस्यचित् प्रहारः कस्यचिद् वधश्च तैः कृतः।

- VI તતઃ પરં મયા સ્વપુત્રે પ્રહિતે તે તમવશ્યં સમ્મંસ્યન્તે, ઇત્યુક્ત્વાવશેષે તેષાં સન્નિઘૌ નિજપ્રિયમ્ અદ્વિતીયં પુત્રં પ્રેષયામાસ|
- VII કિન્તુ કૃષીવલાઃ પરસ્પરં જગદ્ગુઃ, એષ ઉત્તરાધિકારી, આગચ્છત વયમેનં હન્મસ્તથા કૃતે ડધિકારોયમ્ અસ્માકં ભવિષ્યતિ|
- VIII તતસ્તં ઘૃત્વા હત્વા દ્રાક્ષાક્ષેત્રાદ્ બહિઃ પ્રાક્ષિપન્|
- IX અનેનાસૌ દ્રાક્ષાક્ષેત્રપતિઃ કિં કરિષ્યતિ? સ એત્ય તાન્ કૃષીવલાન્ સંહત્ય તત્ક્ષેત્રમ્ અન્યેષુ કૃષીવલેષુ સમર્પયિષ્યતિ|
- X અપરઞ્ચ, "સ્થપતયઃ કરિષ્યન્તિ ગ્રાવાણાં યન્તુ તુચ્છકં| પ્રાધાનપ્રસ્તરઃ કોણે સ એવ સંભવિષ્યતિ|
- XI એતત્ કર્મ પરેશસ્યાંદ્ભૂતં નો દૃષ્ટિતો ભવેત્|| " ઇમાં શાસ્ત્રીયાં લિપિં યૂયં કિં નાપાઠિષ્ટ|
- XII તદાનીં સ તાનુદિશ્ય તાં દૃષ્ટાન્તકથાં કથિતવાન્, ત ઇત્યં બુદ્ધ્વા તં ઘર્તામુઘતાઃ, કિન્તુ લોકેભ્યો બિભ્યુઃ, તદનન્તરં તે તં વિહાય વવ્રજુઃ|
- XIII અપરઞ્ચ તે તસ્ય વાક્યદોષં ઘર્તા કતિપયાન્ ફિરૂશિનો હેરોદીયાંશ્ચ લોકાન્ તદન્તિકં પ્રેષયામાસુઃ|
- XIV ત આગત્ય તમવદન્, હે ગુરો ભવાન્ તથ્યભાષી કસ્યાપ્યનુરોઘં ન મન્યતે, પક્ષપાતઞ્ચ ન કરોતિ, યથાર્થત ઈશ્વરીયં માર્ગં દર્શયતિ વયમેતત્ પ્રજ્ઞાનીમઃ, કૈસરાય કરો દેયો ન વાં? વયં દાસ્યામો ન વા?|
- XV કિન્તુ સ તેષાં કપટં જ્ઞાત્વા જગાદ, કુતો માં પરીક્ષધ્વે? એકં મુદ્રાપાદં સમાનીય માં દર્શયત|
- XVI તદા તૈરેકસ્મિન્ મુદ્રાપાદે સમાનીતે સ તાન્ પપ્રચ્છ, અત્ર લિખિતં નામ મૂર્તિ વા કસ્ય? તે પ્રત્યુચુઃ, કૈસરસ્ય|
- XVII તદા યીશુરવદત્ તર્હિ કૈસરસ્ય દ્રવ્યાણિ કૈસરાય દત્ત, ઈશ્વરસ્ય દ્રવ્યાણિ તુ ઈશ્વરાય દત્ત; તતસ્તે વિસ્મયં મેનિરે|
- XVIII અથ મૃતાનામુત્યાનં યે ન મન્યન્તે તે સિદ્ધકિનો યીશોઃ સમીપમાગત્ય તં પપ્રચ્છુઃ;
- XIX હે ગુરો કશ્ચિજ્જનો યદિ નિઃસન્તતિઃ સન્ ભાર્યાયાં સત્યાં મિચયતે તર્હિ તસ્ય ભ્રાતા તસ્ય ભાર્યા ગૃહીત્વા ભ્રાતુર્વશોત્પત્તિં કરિષ્યતિ, વ્યવસ્થામિમાં મૂસા અસ્માન્ પ્રતિ વ્યલિખત|
- XX કિન્તુ કેચિત્ સપ્ત ભ્રાતર આસન્, તતસ્તેષાં જ્યેષ્ઠભ્રાતા વિવદ્ય નિઃસન્તતિઃ સન્ અમિચયત|
- XXI તતો દ્વિતીયો ભ્રાતા તાં સ્ત્રિયમગૃહણત્ કિન્તુ સોપિ નિઃસન્તતિઃ સન્ અમિચયત; અથ તૃતીયોપિ ભ્રાતા તાદૃશોભવત|
- XXII ઇત્યં સપ્તૈવ ભ્રાતરસ્તાં સ્ત્રિયં ગૃહીત્વા નિઃસન્તાનાઃ સન્તોડમિચયન્ત, સર્વશેષે સાપિ સ્ત્રી મિચયતે સ્મ|
- XXIII અથ મૃતાનામુત્યાનકાલે યદા ત ઉત્થાસ્યન્તિ તદા તેષાં કસ્ય ભાર્યા સા ભવિષ્યતિ? યતસ્તે સપ્તૈવ તાં વ્યવહન્|
- XXIV તતો યીશુઃ પ્રત્યુવાય શાસ્ત્રમ્ ઈશ્વરશક્તિઞ્ચ યૂયમજ્ઞાત્વા કિમભ્રામ્યત ન?
- XXV મૃતલોકાનામુત્યાનં સતિ તે ન વિવહન્તિ વાગદ્તા અપિ ન ભવન્તિ, કિન્તુ સ્વર્ગીયદૂતાનાં સદૃશા ભવન્તિ|
- XXVI પુનશ્ચ "અહમ્ ઇબ્રાહીમ ઈશ્વર ઇસ્હાક ઈશ્વરો યાકૂબશ્ચેશ્વરઃ" યામિમાં કથાં સ્તમ્બમધ્યે તિષ્ઠન્ ઈશ્વરો મૂસામવાદીત્ મૃતાનામુત્યાનાર્થે સા કથા મૂસાલિખિતે પુસ્તકે કિં યુષ્માભિ નાપાઠિ?
- XXVII ઈશ્વરો જીવતાં પ્રભુઃ કિન્તુ મૃતાનાં પ્રભુ ન ભવતિ, તસ્માદ્દેતો યૂયં મહાભ્રમેણ તિષ્ઠથ|
- XXVIII એતર્હિ એકોઘ્યાપક એત્ય તેષામિત્યં વિચારં શુશ્રાવઃ, યીશુસ્તેષાં વાક્યસ્ય સદુત્તરં દત્તવાન્ ઇતિ બુદ્ધ્વા તં પૃષ્ટવાન્ સર્વાસામ્ આજ્ઞાનાં કા શ્રેષ્ઠા? તતો યીશુઃ પ્રત્યુવાય,
- XXIX "હે ઇસ્રાયેલ્લોકા અવઘત્ત, અસ્માકં પ્રભુઃ પરમેશ્વર એક એવ,
- XXX યૂયં સર્વન્તઃકરણૈઃ સર્વપ્રાણૈઃ સર્વચિત્તૈઃ સર્વશક્તિભિશ્ચ તસ્મિન્ પ્રભૌ પરમેશ્વરે પ્રીયઘ્વં," ઇત્યાજ્ઞા શ્રેષ્ઠા|
- XXXI તથા "સ્વપ્રતિવાસિનિ સ્વવત્ પ્રેમ કુરુઘ્વં," એષા યા દ્વિતીયાજ્ઞા સા તાદૃશી; એતાભ્યાં દ્વાભ્યામ્ આજ્ઞાભ્યામ્ અન્યા કાપ્યાજ્ઞા શ્રેષ્ઠા નાસ્તિ|
- XXXII તદા સોઘ્યાપકસ્તમવદત્, હે ગુરો સત્યં ભવાન્ યથાર્થં પ્રોક્તવાન્ યત એકસ્માદ્ ઈશ્વરાદ્ અન્યો દ્વિતીય ઈશ્વરો નાસ્તિ;
- XXXIII અપરં સર્વાન્તઃકરણૈઃ સર્વપ્રાણૈઃ સર્વચિત્તૈઃ સર્વશક્તિભિશ્ચ ઈશ્વરે પ્રેમકરણં તથા સ્વમીપવાસિનિ સ્વવત્ પ્રેમકરણઞ્ચ સર્વેભ્યો હોમબલિદાનાદિભ્યઃ શ્રષ્ઠં ભવતિ|
- XXXIV તતો યીશુઃ સુબુદ્ધેરિવ તસ્યેદમ્ ઉત્તરં શ્રુત્વા તં ભાષિતવાન્ ત્વમીશ્વરસ્ય રાજ્યાન્ન દૂરોસિ| ઇતઃ પરં તેન સહ કસ્યાપિ વાક્યસ્ય વિચારં કર્તા કસ્યાપિ પ્રગલ્ભતા ન જાતા|
- XXXV અનન્તરં મધ્યેમન્દિરમ્ ઉપદિશન્ યીશુરિમં પ્રશ્નં ચકાર, અધ્યાપકા અભિષિક્તં (તારકં) કુતો દાયૂદઃ સન્તાનં વદન્તિ?
- XXXVI સ્વયં દાયૂદ્ પવિત્રસ્યાત્મન આવેશેનેદં કથયામાસ| યથા|| "મમ પ્રભુમિદં વાક્યવદત્ પરમેશ્વરઃ| તવ શત્રૂનહં યાવત્ પાદપીઠં કરોમિ ના તાવત્ કાલં મદીયે ત્વં દક્ષપાર્શ્વ ઉપાવિશ||"
- XXXVII યદિ દાયૂદ્ તં પ્રભૂં વદતિ તર્હિ કથં સ તસ્ય સન્તાનો ભવિતુમર્હતિ? ઇતરે લોકાસ્તત્કથાં શ્રુત્વાનનન્દુઃ|
- XXXVIII તદાનીં સ તાનુપદિશ્ય કથિતવાન્ યે નરા દીર્ઘપરિઘેયાનિ હટ્ટે વિપનો ય

XXXIX लोककृतनमस्कारान् भोजनगृहे प्रधानासनानि भोजनकाले प्रधानस्थानानि य काङ्क्षन्ते;

XL विधवानां सर्व्वस्वं ग्रसित्वा छलाद् दीर्घकालं प्रार्थयन्ते तेभ्य उपाध्यायेभ्यः सावधाना भवतः; तेऽधिकतरान् दण्डान् प्राप्स्यन्ति।

XLI तदनन्तरं लोका भाण्डागारे मुद्रा यथा निक्षिपन्ति भाण्डागारस्य सम्भुजे समुपविश्य यीशुस्तदवलुलोकः; तदानीं बहवो धनिनस्तस्य मध्ये बहूनि धनानि निरक्षिपन्।

XLII पश्चाद् अेका दरिद्रा विधवा समागत्य द्विपणामूल्यां मुद्रैकां तत्र निरक्षिपत्।

XLIII तदा यीशुः शिष्यान् आहूय कथितवान् युष्मानहं यथार्थं वदामि ये ये भाण्डागारेऽस्मिन् धनानि निःक्षिपन्ति स्म तेभ्यः सर्व्वेभ्य एयं विधवा दरिद्राधिकम् निःक्षिपति स्म।

XLIV यतस्ते प्रभूतधनस्य किञ्चित् निरक्षिपन् किन्तु धीनेयं स्वदिनयापनयोग्यं किञ्चिदपि न स्थापयित्वा सर्व्वस्वं निरक्षिपत्।

XIII

I अनन्तरं मन्दिराद् बहिर्गमनकाले तस्य शिष्याणामेकस्तं व्याहृतवान् ङे गुरो पश्यतु कीदृशाः पाषाणाः कीदृक् य निययन्।

II तदा यीशुस्तम् अवदत् त्वं किमेतद् बृहन्निययन् पश्यसि? अस्यैकपाषाणोपि द्वितीयपाषाणोपरि न स्थास्यति सर्व्वे ऽधःक्षेप्स्यन्ते।

III अथ यस्मिन् काले जैतुन्गिरौ मन्दिरस्य सम्भुजे स समुपविष्टस्तस्मिन् काले पितरो याकूब् योहन् आन्द्रियश्चैते तं रक्षसि पप्रष्टुः,

IV अेता घटनाः कदा भविष्यन्ति? तथैतत्सर्व्वासिं सिद्ध्युपक्रमस्य वा किं सिद्ध्यति? तदस्मभ्यं कथयतु भवान्।

V ततो याशुस्तान् वक्तुमारेभे, कोपि यथा युष्मान् न भ्रामयति तथात्र यूयं सावधाना भवत।

VI यतः श्रीष्टोडमिति कथयित्वा मम नाम्नानेके समागत्य लोकानां भ्रमं जनयिष्यन्ति;

VII किन्तु यूयं रणस्य वार्त्ता रणाऽम्बरञ्च श्रुत्वा मा व्याकुला भवत, घटना अेता अवश्यम्भाविन्यः; किन्त्वापाततो न युगान्तो भविष्यति।

VIII देशस्य विपक्षतया देशो राज्यस्य विपक्षतया य राज्यमुत्थास्यति, तथा स्थाने स्थाने भूमिकम्पो दुर्भिक्षं मडाकलेशाश्च समुपस्थास्यन्ति, सर्व्वे अेते दुःभस्यारम्भाः।

IX किन्तु यूयम् आत्मार्थे सावधानास्तिष्ठत, यतो लोका राजसभायां युष्मान् समर्पयिष्यन्ति, तथा भोजनगृहे प्रहरिष्यन्ति; यूयं मद्दर्थे देशाधिपान् भूपान्श्च प्रति साक्ष्यदानाय तेषां सम्भुजे उपस्थापयिष्यध्वे।

X शेषीभवनात् पूर्व्वं सर्व्वान् देशीयान् प्रति सुसंवाहः प्रयारयिष्यते।

XI किन्तु यदा ते युष्मान् धृत्वा समर्पयिष्यन्ति तदा यूयं यद्यद् उत्तरं दास्यथ, तद्यत्र तस्य विवेयन् मा कुरुत तदर्थं किञ्चिदपि मा यिन्तयत य, तदानीं युष्माकं मनःसु यद्यद् वाक्यम् उपस्थापयिष्यते तदेव वदिष्यथ, यतो यूयं न तद्वक्तारः किन्तु पवित्र आत्मा तस्य वक्त।

XII तदा भ्राता भ्रातरं पिता पुत्रं घातनार्थं परहस्तेषु समर्पयिष्यते, तथा पत्यानि मातापित्रो विपक्षतया तौ घातयिष्यन्ति।

XIII मम नामडेतोः सर्व्वेषां सविधे यूयं जुगुप्सिता भविष्यथ, किन्तु यः कश्चित् शेषपर्यन्तं धैर्य्यम् आलम्बिष्यते सखेव परित्रास्यते।

XIV दानियेल्भविष्यद्वादिना प्रोक्तं सर्व्वनाशि जुगुप्सितञ्च वस्तु यदा त्वयोग्यस्थाने विद्यमानं द्रक्षथ (यो जनः पठति स बुध्यतां) तदा ये यिद्धीयदेशे तिष्ठन्ति ते मडीध्रं प्रति पलायन्तां;

XV तथा यो नरो गृहोपरि तिष्ठति स गृहमध्यं नावरोडतु, तथा किमपि वस्तु गृहीतुं मध्येगृहं न प्रविशतु;

XVI तथा य यो नरः क्षेत्रे तिष्ठति सोपि स्ववस्त्रं गृहीतुं परावृत्य न प्रजतु।

XVII तदानीं गर्भवतीनां स्तन्यदात्रीणाञ्च योषितां दुर्गतिं भविष्यति।

XVIII युष्माकं पलायनं शीतकाले यथा न भवति तदर्थं प्रार्थयध्वं।

XIX यतस्तदा यादृशी दुर्घटना घटिष्यते तादृशी दुर्घटना ईश्वरसृष्टेः प्रथममारम्भाद्य यावत् कदापि न जाता न जनिष्यते य।

XX अपरञ्च परमेश्वरो यदि तस्य समयस्य संक्षेपं न करोति तर्हि कस्यापि प्राणभृतो रक्षा भवितुं न शक्यति, किन्तु यान् जनान् मनोनीतान् अकरोत् तेषां स्वमनोनीतानां डेतोः स तदनेहसं संक्षेप्स्यति।

XXI अन्यस्य पश्यत श्रीष्टोत्र स्थाने वा तत्र स्थाने विद्यते, तस्मिन्काले यदि कश्चिद् युष्मान् अेतादृशं वाक्यं व्याहरति, तर्हि तस्मिन् वाक्ये भैव विश्वसित।

XXII यतोनेके मिथ्याप्रीष्टा मिथ्याभविष्यद्वादिनश्च समुपस्थाय बहूनि यिहान्यद्भूतानि कर्माणि य दर्शयिष्यन्ति; तथा यदि सम्भवति तर्हि मनोनीतलोकानामपि मिथ्यामतिं जनयिष्यन्ति।

- XXIII पश्यत घटनातः पूर्वं सर्वकार्यस्य वार्त्ता युष्मभ्यमदाम्, यूयं सावधानास्तिष्ठत।
 XXIV अपरञ्च तस्य क्लेशकालस्याव्यवहिते परकाले भास्करः सान्धकारो भविष्यति तथैव यन्द्रश्चन्द्रिकां न दास्यति।
 XXV नभःस्थानि नक्षत्राणि पतिष्यन्ति, व्योममण्डलस्था ग्रहाश्च वियलिष्यन्ति।
 XXVI तदानीं मडापराक्रमेण मडैश्वर्येण य मेघमारुह्य समायान्तं मानवसुतं मानवाः समीक्षिष्यन्ते।
 XXVII अन्यस्य स निजदूतान् प्रहित्य नभोभूम्योः सीमां यावद् जगतश्चतुर्दिग्भ्यः स्वमनोनीतलोकान् संग्रहीष्यति।
 XXVIII उडुम्बरतरो र्दृष्टान्तं शिक्षध्वं यदुडुम्बरस्य तरो र्वीनाः शाभा ज्ञायन्ते पल्लवादीनि य निगच्छन्ति, तदा निदाघकालः सविधो भवतीति यूयं ज्ञातुं शक्नुथ।
 XXIX तद्गद् अेता घटना दृष्ट्वा स कालो द्यार्युपस्थित एति जानीत।
 XXX युष्मानहं यथार्थं वदामि, आधुनिकलोकानां गमनात् पूर्वं तानि सर्वाणि घटिष्यन्ते।
 XXXI धावापृथिव्यो र्वियलितयोः सत्यो र्मदीया वाणी न वियलिष्यति।
 XXXII अपरञ्च स्वर्गस्थदूतगणो वा पुत्रो वा तातादन्यः कोपि तं दिवसं तं दण्डं वा न ज्ञापयति।
 XXXIII अतः स समयः कदा भविष्यति, अेतज्ज्ञानाभावाद् यूयं सावधानास्तिष्ठत, सतर्काश्च भूत्वा प्रार्थयध्वं;
 XXXIV यद्गत् कश्चित् पुमान् स्वनिवेशनाद् दूरदेशं प्रति यात्राकराकाले दासेषु स्वकार्यस्य भारमर्पयित्वा सर्वान् स्वे स्वे कर्माणि नियोजयति; अपरं दौवारिकं जागरितुं समादिश्य याति, तद्गन् नरपुत्रः।
 XXXV गृहपतिः सायंकाले निशीथे वा तृतीययामे वा प्रातःकाले वा कदागमिष्यति तद् यूयं न जानीथ;
 XXXVI स उडादागत्य यथा युष्मान् निद्रितान् न पश्यति, तदर्थं जागरितास्तिष्ठत।
 XXXVII युष्मानहं यद् वदामि तदेव सर्वान् वदामि, जागरितास्तिष्ठतेति।

XIV

- I तदा निस्तारोत्सवकिण्वलीनपूपोत्सवयोरारम्भस्य दिनद्वये ऽवशिष्टे प्रधानयाजका अध्यापकाश्च केनापि छलेन यीशुं धर्त्ता ङन्तुञ्च मृगयाञ्चक्रेः;
 II किन्तु लोकानां कलहभयाद्दुयिरे, नयोत्सवकाल उचितमेतदिति।
 III अनन्तरं वैथनियापुरे शिमोनकुष्ठिनो गृहे योशौ भोक्तुमुपविष्टे सति कायिद् योषित् पाण्डरपाषाणस्य सम्पुटकेन मडाध्यात्तमतैलम् आनीय सम्पुटकं लंकत्वा तस्योत्तमाङ्गे तैलधारां पातयाञ्चके।
 IV तस्मात् केयित् स्वान्ते कुप्यन्तः कथितवन्तः कुतोयं तैलापव्ययः?
 V यद्येतत् तैल व्यक्रेष्यत तर्हि मुद्रापादशतत्रयादप्यधिकं तस्य प्राप्तमूल्यं दरिद्रलोकैभ्यो दातुमशक्यत, कथामेतां कथयित्वा तथा योषिता साकं वायायुधन्।
 VI किन्तु यीशुरुवाय, कुत अेतस्यै कृच्छ्रं ददासि? मह्यमियं कर्म्मोत्तमं कृतवती।
 VII दरिद्राः सर्वदा युष्माभिः सह तिष्ठन्ति, तस्माद् यूयं यदेच्छथ तदैव तानुपकर्त्ता शक्नुथ, किन्त्वहं युष्माभिः सह निरन्तरं न तिष्ठामि।
 VIII अस्या यथासाध्यं तथैवाकरोदियं, श्मशानयापनात् पूर्वं समेत्य मद्गुपि तैलम् अमर्दयत्।
 IX अहं युष्मभ्यं यथार्थं कथयामि, जगतां मध्ये यत्र यत्र सुसंवाद्योयं प्रयारयिष्यते तत्र तत्र योषित अेतस्याः स्मरणार्थं तत्कृतकर्म्मैतत् प्रयारयिष्यते।
 X ततः परं द्वादशानां शिष्याणामेक ईष्करियोतीययिडूदाप्यो यीशुं परकरेषु समर्पयितुं प्रधानयाजकानां समीपमियाय।
 XI ते तस्य वाक्यं समाकर्ण्य सन्तुष्टाः सन्तस्तस्मै मुद्रा दातुं प्रत्यजानत; तस्मात् स तं तेषां करेषु समर्पणायोपायं मृगयामास।
 XII अनन्तरं किण्वशून्यपूपोत्सवस्य प्रथमेऽहनि निस्तारोत्सवार्थं मेषमारणासमये शिष्यास्तं पप्रच्छः कुत्र गत्वा वयं निस्तारोत्सवस्य भोज्यमासादयिष्यामः? किमिच्छति भवान्?
 XIII तदानीं स तेषां द्वयं प्रेरयन् बभाषे युवयोः पुरमध्यं गतयोः सतो यो ज्ञनः सजलकुम्भं वहन् युवां साक्षात् करिष्यति तस्यैव पश्चाद् यातं;
 XIV स यत् सदनं प्रवेक्ष्यति तद्गवनपतिं वदतं, गुरुराह यत्र सशिष्योहं निस्तारोत्सवीयं भोजनं करिष्यामि, सा भोजनशाला कुत्रास्ति?
 XV ततः स परिष्कृतां सुसज्जितां बृहतीयञ्च यां शालां दर्शयिष्यति तस्यामस्मदर्थं भोज्यद्रव्याण्यासादयतं।
 XVI ततः शिष्यो प्रस्थाय पुरं प्रविश्य स यथोक्तवान् तथैव प्राप्य निस्तारोत्सवस्य भोज्यद्रव्याणि समासादयेताम्।
 XVII अनन्तरं यीशुः सायंकाले द्वादशभिः शिष्यैः सार्द्धं जगाम;

XVIII સર્વેષુ ભોજનાય પ્રોપવિષ્ટેષુ સ તાનુદિતવાન્ યુષ્માનહં યથાર્થં વ્યાહરામિ, અત્ર યુષ્માકમેકો જનો યો મયા સહ ભુંકતે માં પરકેરેષુ સમર્પયિષ્યતે|

XIX તદાનીં તે દુઃખિતાઃ સન્ત એકૈકશસ્તં પ્રષ્ટુમારબ્ધવન્તઃ સ કિમહં? પશ્ચાદ્ અન્ય એકોભિદધે સ કિમહં?

XX તતઃ સ પ્રત્યવદદ્ એતેષાં દ્વાદશાનાં યો જનો મયા સમં ભોજનાપાત્રે પાણિં મજ્જયિષ્યતિ સ એવ|

XXI મનુજતનયમધિ યાદૃશં લિખિતમાસ્તે તદનુરૂપા ગતિસ્તસ્ય ભવિષ્યતિ, કિન્તુ યો જનો માનવસુતં સમર્પયિષ્યતે હન્ત તસ્ય જન્માભાવે સતિ ભદ્રમભવિષ્યત્|

XXII અપરઞ્ચ તેષાં ભોજનસમયે યીશુઃ પૂપં ગૃહીત્વેશ્વરગુણાન્ અનુકીર્ત્ય ભડ્કત્વા તેભ્યો દત્વા બભાષે, એતદ્ ગૃહીત્વા ભુક્તિધ્વમ્ એતન્મમ વિગ્રહરૂપં|

XXIII અનન્તરં સ કંસં ગૃહીત્વેશ્વરસ્ય ગુણાન્ કીર્તયિત્વા તેભ્યો દદૌ, તતસ્તે સર્વે પપુઃ|

XXIV અપરં સ તાનવાદીદ્ બહૂનાં નિમિત્તં પાતિતં મમ નવીનનિયમરૂપં શોણિતમેતત્|

XXV યુષ્માનહં યથાર્થં વદામિ, ઈશ્વરસ્ય રાજ્યે યાવત્ સદ્યોજાતં દ્રાક્ષારસં ન પાસ્યામિ,તાવદહં દ્રાક્ષાફલરસં પુનર્ન પાસ્યામિ|

XXVI તદનન્તરં તે ગીતમેકં સંગીય બહિં જૈતુનં શિખરિણં યયુઃ

XXVII અથ યીશુસ્તાનુવાય નિશાયામસ્યાં મયિ યુષ્માકં સર્વેષાં પ્રત્યૂહો ભવિષ્યતિ યતો લિખિતમાસ્તે યથા, મેષાણાં રક્ષકઞ્ચાહં પ્રહરિષ્યામિ વૈ તતઃ| મેષાણાં નિવહો નૂનં પ્રવિકીર્ણો ભવિષ્યતિ|

XXVIII કન્તુ મદુત્થાને જાતે યુષ્માકમગ્રેડહં ગાલીલં વ્રજિષ્યામિ|

XXIX તદા પિતરઃ પ્રતિબભાષે, યદપિ સર્વેષાં પ્રત્યૂહો ભવતિ તથાપિ મમ નૈવ ભવિષ્યતિ|

XXX તતો યીશુરુક્તાવાન્ અહં તુભ્યં તથ્યં કથયામિ, ક્ષણાદાયામધ કુક્કુટસ્ય દ્વિતીયવારવણાત્ પૂર્વ્વં ત્વં વારત્રયં મામપહ્નોષ્યસે|

XXXI કિન્તુ સ ગાઠં વ્યાહરદ્ યદપિ ત્વયા સાહ્યં મમ પ્રાણો યાતિ તથાપિ કથમપિ ત્વાં નાપહ્નોષ્યે; સર્વેડપીતરે તથૈવ બભાષિરે|

XXXII અપરઞ્ચ તેષુ ગેત્શિમાનીનામકં સ્થાન ગતેષુ સ શિષ્યાન્ જગાદ, યાવદહં પ્રાર્થયે તાવદત્ર સ્થાને યૂયં સમુપવિશત|

XXXIII અથ સ પિતરં યાદૃશં યોહનઞ્ચ ગૃહીત્વા વપ્રાજઃ; અત્યન્તં ત્રાસિતો વ્યાકુલિતશ્ચ તેભ્યઃ કથયામાસ,

XXXIV નિધનકાલવત્ પ્રાણો મેડતીવ દઃખમેતિ, યૂયં જાગ્રતોત્ર સ્થાને તિષ્ઠત|

XXXV તતઃ સ કિન્નિદૂરં ગત્વા ભૂમાવધોમુખઃ પતિત્વા પ્રાર્થિતવાનેતત્, યદિ ભવિતું શક્યં તર્હિ દુઃખસમયોયં મત્તો દૂરીભવતુ|

XXXVI અપરમુદિતવાન્ હે પિતર્હે પિતઃ સર્વે ત્વયા સાધ્યં, તતો હેતોરિમં કંસં મત્તો દૂરીકુરુ, કિન્તુ તન્ મમેચ્છાતો ન તવેચ્છાતો ભવતુ|

XXXVII તતઃ પરં સ એત્ય તાન્ નિદ્રિતાન્ નિરીક્ષ્ય પિતરં પ્રોવાય, શિમોન્ ત્વં કિં નિદ્રાસિ? ઘટિકામેકામ્ અપિ જાગરિતું ન શક્નોષિ?

XXXVIII પરીક્ષાયાં યથા ન પતથ તદર્થં સચેતનાઃ સન્તઃ પ્રાર્થયધ્વં; મન ઉદ્યુક્તમિતિ સત્યં કિન્તુ વપુરશક્તિકં|

XXXIX અથ સ પુનર્વ્રજિત્વા પૂર્વ્વવત્ પ્રાર્થયાઞ્ચક્રે|

XL પરાવૃત્યાગત્ય પુનરપિ તાન્ નિદ્રિતાન્ દદર્શ તદા તેષાં લોચનાનિ નિદ્રયા પૂર્ણાનિ, તસ્માત્તસ્મૈ કા કથા કથયિતવ્યા ત એતદ્ બોહ્દુ ન શેકુઃ|

XLI તતઃપરં તૃતીયવારં આગત્ય તેભ્યો ડકથયદ્ ઇદાનીમપિ શયિત્વા વિશ્રામ્યથ? યથેષ્ટં જાતં, સમયશ્ચોપસ્થિતઃ પશ્યત માનવતનયઃ પાપિલોકાનાં પાણિષુ સમર્પયતે|

XLII ઉત્તિષ્ઠત, વયં વ્રજામો યો જનો માં પરપાણિષુ સમર્પયિષ્યતે પશ્યત સ સમીપમાયાતઃ|

XLIII ઇમાં કથાં કથયતિ સ, એતર્હિદ્વાદશાનામેકો યિહૂદા નામા શિષ્યઃ પ્રધાનયાજકાનામ્ ઉપાધ્યાયાનાં પ્રાચીનલોકાનાઞ્ચ સન્નિધેઃ ખડ્ગલગુડધારિણો બહુલોકાન્ ગૃહીત્વા તસ્ય સમીપ ઉપસ્થિતવાન્|

XLIV અપરઞ્ચાસૌ પરપાણિષુ સમર્પયિતા પૂર્વ્વમિતિ સદ્કેતં કૃતવાન્ યમહં યુમ્બિષ્યામિ સ એવાસૌ તમેવ ધૃત્વા સાવધાનં નયત|

XLV અતો હેતોઃ સ આગત્યૈવ યોશોઃ સવિધં ગત્વા હે ગુરો હે ગુરો, ઇત્યુક્ત્વા તં યુયુમ્બ|

XLVI તદા તે તદુપરિ પાણીનર્પયિત્વા તં દદ્મુઃ|

XLVII તતસ્તસ્ય પાર્શ્વસ્થાનાં લોકાનામેકઃ ખડ્ગં નિષ્કોષયન્ મહાયાજકસ્ય દાસમેકં પ્રહત્ય તસ્ય કર્ણા ચિચ્છેદ|

XLVIII પશ્ચાદ્ યીશુસ્તાન્ વ્યાજહાર ખડ્ગાન્ લગુડાંશ્ચ ગૃહીત્વા માં કિં ચૌરં ઘર્તાં સમાયાતાઃ?

- XLIX मध्येमन्दिरं समुपदिशन् प्रत्यहं युष्माभिः सह स्थितवानतदहं, तस्मिन् काले यूयं मां नादीधरत, किन्त्वनेन शास्त्रीयं वयनं सेधनीयं।
- L तदा सर्वे शिष्यास्तं परित्यज्य पलायाञ्चक्रिरे।
- LI अथैको युवा मानवो नग्नकाये वस्त्रमेकं निधाय तस्य पश्चाद् प्रजन् युवलोके धृतो
- LII वस्त्रं विहाय नग्नः पलायाञ्चक्रे।
- LIII अपरञ्च यस्मिन् स्थाने प्रधानयाजका उपाध्यायाः प्राचीनलोकाश्च मलायाजकेन सह सदसि स्थितास्तस्मिन् स्थाने मलायाजकस्य समीपं यीशुं निन्युः।
- LIV पितरो दूरे तत्पश्चाद् एत्वा मलायाजकस्याद्वालिकां प्रविश्य किङ्करैः सहोपविश्य वह्नितापं जग्गाह।
- LV तदानीं प्रधानयाजका मन्त्रिणश्च यीशुं घातयितुं तत्रातिकूल्येन साक्षिणो मृगयाञ्चक्रिरे, किन्तु न प्राप्ताः।
- LVI अनेकैस्तद्विरुद्धं मृषासाक्ष्ये दत्तेपि तेषां वाक्यानि न समगच्छन्त।
- LVII सर्वशेषे क्रियन्त उत्थाय तस्य प्रातिकूल्येन मृषासाक्ष्यं दत्त्वा कथयामासुः,
- LVIII एहं करकृतमन्दिरं विनाश्य दिनत्रयमध्ये पुनरपरम् अकरकृतं मन्दिरं निर्मास्यामि, एति वाक्यम् अस्य मुष्पात् श्रुतमस्माभिरिति।
- LIX किन्तु तत्रापि तेषां साक्ष्यकथा न सङ्गताः।
- LX अथ मलायाजको मध्येसभम् उत्थाय यीशुं व्याजहार, अते जनास्त्वयि यत् साक्ष्यमद्गुः त्वमेतस्य किमप्युत्तरं किं न दास्यसि?
- LXI किन्तु स किमप्युत्तरं न दत्त्वा मौनीभूय तस्यै; ततो मलायाजकः पुनरपि तं पृष्टवान् त्वं सख्यिदानन्दस्य तनयो ऽभिषिक्तस्त्रता?
- LXII तदा यीशुस्तं प्रोवाय भवाम्यहम् यूयञ्च सर्वशक्तिमतो दक्षिणार्धे समुपविशन्तं मेघ मारुह्य समायान्तञ्च मनुष्यपुत्रं सन्द्रक्ष्यथ।
- LXIII तदा मलायाजकः स्वं वमनं छित्वा व्यावहृत।
- LXIV किमस्माकं साक्षिभिः प्रयोजनम्? ईश्वरनिन्दावाक्यं युष्माभिरश्रावि किं विचारयथ? तदानीं सर्वे जगद्गुर्यं निधनदण्डमर्हति।
- LXV ततः कश्चित् कश्चित् तद्वपुषि निष्ठीवं निधिकेप तथा तन्मुष्पास्यद्य यपेटेन हत्वा गदितवान् गणयित्वा वद, अनुयराश्च यपेटैस्तमाजघ्नुः।
- LXVI ततः परं पितरेऽद्वालिकाघःकोष्ठे तिष्ठति मलायाजकस्यैका दासी समेत्य।
- LXVII तं विह्नितापं गृह्णन्तं विलोक्य तं सुनिरीक्ष्य बलाघे त्वमपि नासरतीययीशोः सङ्गिनाम् ऐको जन् आसीः।
- LXVIII किन्तु सोपहृत्य जगाह तमहं न वद्वि त्वं यत् कथयमि तदप्यहं न बुद्ध्ये। तदानीं पितरे यत्वरं गतवति कुक्कुटो रुराव।
- LXIX अथान्या दासी पितरं दृष्ट्वा समीपस्थान् जनान् जगाह अयं तेषामेको जन्।
- LXX ततः स द्वितीयवारम् अपहृतवान् पश्चात् तत्रस्था लोकाः पितरं प्रोयुस्त्वमवश्यं तेषामेको जन्ः यतस्त्वं गालीलीयो नर एति तवोच्यारणं प्रकाशयति।
- LXXI तदा स शपथाभिशापौ कृत्वा प्रोवाय यूयं कथां कथयथ तं नरं न ज्ञानेऽहं।
- LXXII तदानीं द्वितीयवारं कुक्कुटो ऽरावीत्। कुक्कुटस्य द्वितीयरवात् पूर्व्वं त्वं मां वारत्रयम् अपह्नुष्यसि, एति यद्वाक्यं यीशुना समुदितं तत् तदा संस्मृत्य पितरो रोदितुम् आरभत।

XV

- I अथ प्रभाते सति प्रधानयाजकाः प्राञ्च उपाध्यायाः सर्वे मन्त्रिणश्च सभां कृत्वा यीशुं बन्धयित्वा पीलाताप्यस्य देशाधिपतेः सविधं नीत्वा समर्पयामासुः।
- II तदा पीलातस्तं पृष्टवान् त्वं किं यिदूदीयलोकानां राजा? ततः स प्रत्युक्तवान् सत्यं वदसि।
- III अपरं प्रधानयाजकास्तस्य बहुषु वाक्येषु दोषमारोपयाञ्चक्रुः किन्तु स किमपि न प्रत्युवाय।
- IV तदानीं पीलातस्तं पुनः पप्रच्छ त्वं किं नोत्तरयसि? पश्यैते त्वद्विरुद्धं कतिषु साध्येषु साक्षं ददति।
- V कन्तु यीशुस्तदापि नोत्तरं ददौ ततः पीलात आश्चर्यं जगाम।
- VI अपरञ्च काराबद्धे कस्तिंश्चित् जने तन्महोत्सवकाले लोके यायिते देशाधिपतिस्तं मोययति।
- VII ये य पूर्व्वमुपप्लवमकार्षुरुपप्लवे वधमपि कृतवन्तस्तेषां मध्ये तदानीं बरब्बानामक ऐको बद्ध आसीत्।
- VIII अतो डेतोः पूर्वापरियां रीतिकथां कथयित्वा लोका उच्यैरुवन्तः पीलातस्य समक्षं निवेदयामासुः।

- IX તદા પીલાતસ્તાનાયખ્યૌ તર્હિ કિં ચિહ્નુદીયાનાં રાજાનં મોચયિષ્યામિ? યુષ્માભિઃ કિમિષ્યતે?
- X યતઃ પ્રધાનયાજકા ઈષ્યાત એવ યીશું સમાર્પયન્નિતિ સ વિવેદ|
- XI કિન્તુ યથા બરબ્બાં મોચયતિ તથા પ્રાર્થયિતું પ્રધાનયાજકા લોકાન્ પ્રવર્તયામાસુઃ|
- XII અથ પીલાતઃ પુનઃ પૃષ્ટવાન્ તર્હિ યં ચિહ્નુદીયાનાં રાજેતિ વદથ તસ્ય કિં કરિષ્યામિ યુષ્માભિઃ કિમિષ્યતે?
- XIII તદા તે પુનરપિ પ્રોચ્યૈઃ પ્રોચુસ્તં ક્રુશે વેધય|
- XIV તસ્માત્ પીલાતઃ કથિતવાન્ કુતઃ? સ કિં કુકર્મ્મ કૃતવાન્? કિન્તુ તે પુનશ્ચ રુવન્તો વ્યાજહુસ્તં ક્રુશે વેધય|
- XV તદા પીલાતઃ સર્વાલ્લોકાન્ તોષયિતુમિચ્છન્ બરબ્બાં મોચયિત્વા યીશું કશાભિઃ પ્રહત્ય ક્રુશે વેહ્લું તં સમર્પયામ્બભૂવ|
- XVI અનન્તરં સૈન્યગણોઽટ્ટાલિકામ્ અર્થાદ્ અધિપતે ગૃહં યીશું નીત્વા સેનાનિવહં સમાહુયત્|
- XVII પશ્ચાત્ તે તં ધૂમલવર્ણવસ્ત્રં પરિધાપ્ય કણ્ઠકમુકુટં રચયિત્વા શિરસિ સમારોપ્ય
- XVIII હે ચિહ્નુદીયાનાં રાજન્ નમસ્કાર ઇત્યુક્ત્વા તં નમસ્કર્તામારેભિરે|
- XIX તસ્યોત્તમાઙ્ગે વેત્રાઘાતં ચક્રુસ્તદ્રાત્રે નિષ્ઠીવચ્ચ નિચિક્ષિપુઃ, તથા તસ્ય સમ્મુખે જાનુપાતં પ્રણોમુઃ
- XX ઇત્યમુપહસ્ય ધૂમ્રવર્ણવસ્ત્રમ્ ઉત્તાર્ય તસ્ય વસ્ત્રં તં પર્યધાપયન્ ક્રુશે વેહ્લું બહિર્નિન્યુશ્ચ|
- XXI તતઃ પરં સેકન્દરસ્ય રુદ્રસ્ય ચ પિતા શિમોન્નામા કુરીણીયલોક એકઃ કુતશ્ચિદ્ ગ્રામાદૈત્ય પથિ યાતિ તં તે યીશોઃ ક્રુશં વોઢું બલાદ્ દધ્નુઃ|
- XXII અથ ગુલ્ગલ્તા અર્થાત્ શિરઃકપાલનામકં સ્થાનં યીશુમાનીય
- XXIII તે ગન્ધરસમિશ્રિતં દ્રાક્ષારસં પાતું તસ્મૈ દદુઃ કિન્તુ સ ન જગ્રાહ|
- XXIV તસ્મિન્ ક્રુશે વિદ્ધે સતિ તેષામેકૈકશઃ કિં પ્રાપ્સ્યતીતિ નિર્ણયાય
- XXV તસ્ય પરિધેયાનાં વિભાગાર્થં ગુટિકાપાતં ચક્રુઃ|
- XXVI અપરમ્ એષ ચિહ્નુદીયાનાં રાજેતિ લિખિતં દોષપત્રં તસ્ય શિરોદૈવ્વમ્ આરોપયાચ્ચક્રુઃ|
- XXVII તસ્ય વામદક્ષિણયો ઢ્ઠો ચૌરૌ ક્રુશયો વિવિધાતે|
- XXVIII તેનૈવ "અપરાધિજનૈઃ સાર્દ્ધં સ ગણિતો ભવિષ્યતિ," ઇતિ શાસ્ત્રોક્તં વચનં સિદ્ધમભૂત|
- XXIX અનન્તરં માર્ગે યે યે લોકા ગમનાગમને ચક્રુસ્તે સર્વ એવ શિરાંસ્થાન્દોલ્ય નિન્દન્તો જગદુઃ, રે મન્દિરનાશક રે દિનત્રયમધ્યે તન્નિર્માયિક,
- XXX અધુનાત્માનમ્ અવિત્વા ક્રુશાદવરોહ|
- XXXI કિન્તુ પ્રધાનયાજકા અધ્યાપકાશ્ચ તદ્દત્ તિરસ્કૃત્ય પરસ્પરં ચચક્ષિરે એષ પરનાવત્ કિન્તુ સ્વમવિતું ન શક્નોતિ|
- XXXII યદીસ્રાયેલો રાજાભિષિક્તસ્ત્રાતા ભવતિ તદ્દ્યધુનૈન ક્રુશાદવરોહતુ વયં તદ્ દૃષ્ટ્વા વિશ્વસિષ્યામઃ; કિન્તુ યૌ લોકૌ તેન સાર્દ્ધં ક્રુશે ડવિધ્યેતાં તાવપિ તં નિર્ભર્ત્સયામાસતુઃ|
- XXXIII અથ દ્વિતીયયામાત્ તૃતીયયામં યાવત્ સર્વો દેશઃ સાન્ધકારોભૂત|
- XXXIV તતસ્તૃતીયપ્રહરે યીશુરુચૈરવદત્ એલી એલી લામા શિવક્તની અર્થાદ્ "હે મદીશ મદીશ ત્વં પર્યત્યાક્ષીઃ કુતો હિ માં?"
- XXXV તદા સમીપસ્થલોકાનાં કેચિત્ તદ્વાક્યં નિશમ્યાચખ્યુઃ પશ્યૈષ એલિયમ્ આહૂયતિ|
- XXXVI તત એકો જનો ઘાવિત્વાગત્ય સ્પન્ને ડમ્બરસં પૂરયિત્વા તં નડાગ્રે નિધાય પાતું તસ્મૈ દત્ત્વાવદત્ તિષ્ઠ એલિય એનમવરોહયિતુમ્ એતિ ન વેતિ પશ્યામિ|
- XXXVII અથ યીશુરુચૈઃ સમાહૂય પ્રાણાન્ જહૌ|
- XXXVIII તદા મન્દિરસ્ય જવનિકોદૈવ્વાદધઃચ્યન્તા વિદીર્ણા દ્વિખણ્ડાભૂત|
- XXXIX કિન્તુ ઇત્યમુચ્યૈરાહૂય પ્રાણાન્ ત્યજન્તં તં દૃષ્ટ્વા તદ્રક્ષણાય નિયુક્તો યઃ સેનાપતિરાસીત્ સોવદત્ નરોચમ્ ઈશ્વરપુત્ર ઇતિ સત્યમ્|
- XL તદાનીં મગ્દલીની મરિસમ્ કનિષ્ઠયાક્રૂબો યોસેશ્ચ માતાન્યમરિયમ્ શાલોમી ચ યાઃ સ્ત્રિયો
- XLI ગાલીલ્પ્રદેશે યીશું સેવિત્વા તદનુગામિન્યો જાતા ઇમાસ્તદન્યાશ્ચ યા અનેકા નાર્યો યીશુના સાર્દ્ધં ચિરશાલમમાયાતાસ્તાશ્ચ દૂરાત્ તાનિ દદૃશુઃ|
- XLII અથાસાદનદિનસ્યાર્થાદ્ વિશ્રામવારાત્ પૂર્વદિનસ્ય સાયંકાલ આગત
- XLIII ઈશ્વરરાજ્યાપેક્ષ્યરિમથીયયૂષકનામા માન્યમન્ત્રી સમેત્ય પીલાતસવિદં નિર્ભયો ગત્વા યીશોદૈહં યયાચે|
- XLIV કિન્તુ સ ઇદાનીં મૃતઃ પીલાત ઇત્યસમ્ભવં મત્વા શતસેનાપતિમાહૂય સ કદા મૃત ઇતિ પપ્રચ્છ|
- XLV શતસેનાપતિમુખાત્ તજ્જાત્વા યૂષકે યીશોદૈહં દદૌ|

XLVI पश्चात् स सूक्ष्मं वासः क्रीत्वा यीशोः कायमवरोह्य तेन वाससा वेष्टायित्वा गिरौ भातश्मशाने स्थापितवान् पाषाणं लोठयित्वा द्वारि निदधे।

XLVII किन्तु यत्र सोस्थाप्यत तत मगदलीनी मरियम् योसिमातृमरियम् च ददृशतुः।

XVI

I अथ विश्रामवारे गते मगदलीनी मरियम् याकूबमाता मरियम् शालोमी येमास्तं मर्दयितुं सुगन्धिद्रव्याणि क्रीत्वा

II सप्ताहप्रथमदिनेऽतिप्रत्यूषे सूर्योदयकाले श्मशानमुपगताः।

III किन्तु श्मशानद्वारपाषाणोऽतिबृहन् तं कोऽपसारयिष्यतीति ताः परस्परं गदन्ति।

IV अतर्हि निरीक्ष्य पाषाणो द्वारो ऽपसारित एति ददृशुः।

V पश्चात्ताः श्मशानं प्रविश्य शुक्लवर्णदीर्घपरिच्छेदावृतमेकं युवानं श्मशानदक्षिणपार्श्वे उपविष्टं दृष्ट्वा यमय्यकुः।

VI सोऽवदत्, माभैष्ट यूयं कुशोऽतं नासरतीययीशुं गवेषयथ सोत्र नास्ति श्मशानाद्दुःस्थात्; तै र्यत्र स स्थापितः स्थानं तद्विदं पश्यत।

VII किन्तु तेन यथोक्तं तथा युष्माकमग्रे गालीलं यास्यते तत्र स युष्मान् साक्षात् करिष्यते यूयं गत्वा तस्य शिष्येभ्यः पितराय च वार्तामिमां कथयत।

VIII ताः कम्पिता विस्तिताश्च तूर्णं श्मशानाद् बहिर्गत्वा पलायन्त भयात् कमपि किमपि नावदंश्च।

IX अपरं यीशुः सप्ताहप्रथमदिने प्रत्यूषे श्मशानाद्दुःस्थाय यस्याः सप्तभूतास्त्याजितास्तस्यै मगदलीनीमरियमे प्रथमं दर्शनं ददौ।

X ततः सा गत्वा शोकरोदनकृद्भ्योऽनुगतलोकैभ्यस्तां वार्ता कथयामास।

XI किन्तु यीशुः पुनर्जुवन् तस्यै दर्शनं दत्तवानिति श्रुत्वा ते न प्रत्ययन्।

XII पश्चात् तेषां द्वारो ग्रामियानकाले यीशुरन्यवेशं धृत्वा ताभ्यां दर्शनं ददौ।

XIII तावपि गत्वान्यशिष्येभ्यस्तां कथां कथयाञ्चक्रतुः किन्तु तयोः कथामपि ते न प्रत्ययन्।

XIV शेषत एकादशशिष्येषु भोजनोपविष्टेषु यीशुस्तेभ्यो दर्शनं ददौ तथोत्थानात् परं तद्दर्शनप्राप्तलोकानां कथायामविश्वासकरणात् तेषामविश्वासमनःकाठिन्याभ्यां हेतुभ्यां स तांस्तर्जितवान्।

XV अथ तानायप्यौ यूयं सर्व्वजगद् गत्वा सर्व्वजनान् प्रति सुसंवाहं प्रचारयत।

XVI तत्र यः कश्चिद् विश्वस्य मज्जिजतो भवेत् स परित्रास्यते किन्तु यो न विश्वसिष्यति स दण्डयिष्यते।

XVII किञ्च ये प्रत्येभ्यन्ति तैरीदृग् आश्चर्य्यं कर्म प्रकाशयिष्यते ते मन्नाम्ना भूतान् त्याजयिष्यन्ति भाषा अन्याश्च वदिष्यन्ति।

XVIII अपरं तैः सर्पेषु धृतेषु प्राणनाशकवस्तुनि पीते य तेषां कापि क्षतिर्न भविष्यति; रोगिणां गात्रेषु करार्पिते तेऽरोगा भविष्यन्ति च।

XIX अथ प्रभुस्तानित्यादिश्य स्वर्गं नीतः सन् परमेश्वरस्य दक्षिण उपविवेश।

XX ततस्ते प्रस्थाय सर्व्वत्र सुसंवादीयकथां प्रचारयितुमारेभिरे प्रभुस्तु तेषां सहायः सन् प्रकाशिताश्चर्य्यक्रियाभिस्तां कथां प्रमाणावतीं यकार एति।

લૂકલિખિત: સુસંવાદ:

- I પ્રથમતો યે સાક્ષિણો વાક્યપ્રચારકાશ્ચાસન્ તેડસ્માકં મધ્યે યદ્યત્ સપ્રમાણં વાક્યમર્પયન્તિ સ્મ
 II તદનુસારતોડન્યેપિ બહવસ્તદ્દુત્તાન્તં રચયિતું પ્રવૃત્તા:|
 III અતએવ હે મહામહિમથિયકિલ્ ત્વં યા યા: કથા અશિક્ષ્યથાસ્તાસાં દૃઢપ્રમાણાનિ યથા પ્રાપ્નોષિ
 IV તદર્થ પ્રથમમારભ્ય તાનિ સર્વાણિ જ્ઞાત્વાહમપિ અનુક્રમાત્ સર્વવૃત્તાન્તાન્ તુભ્યં લેખિતું મતિમકાર્ષમ્|
 V યિહૂદાદેશીયહેરોદ્રામકે રાજત્વં કુર્વતિ અબીયયાજકસ્ય પર્યાયાધિકારી સિખરિયનામક એકો યાજકો હારોણવંશોદ્ભવા
 ઇલીશેવાખ્યા
 VI તસ્ય જાયા દ્વાવિમૌ નિર્દોષૌ પ્રભો: સર્વાજ્ઞા વ્યવસ્થાશ્ચ સંમન્ય ઈશ્વરદૃષ્ટૌ ધાર્મિકાવાસ્તામ્|
 VII તયો: સન્તાન એકોપિ નાસીત્, યત ઇલીશેવા બન્ધ્યા તૌ દ્વાવેવ વૃદ્ધાવભવતામ્|
 VIII યદા સ્વપર્યાનુક્રમેણ સિખરિય ઈશ્વાસ્ય સમક્ષં યાજકીયં કર્મ કરોતિ
 IX તદા યજ્ઞસ્ય દિનપરિપાચ્યા પરમેશ્વરસ્ય મન્દિરે પ્રવેશકાલે ધૂપજ્વાલનં કર્મ તસ્ય કરણીયમાસીત્|
 X તદ્ધૂપજ્વાલનકાલે લોકનિવહે પ્રાર્થનાં કર્તુ બહિસ્તિષ્ઠતિ
 XI સતિ સિખરિયો યસ્યાં વેદાં ધૂપં જ્વાલયતિ તદક્ષિણપાર્શ્વે પરમેશ્વરસ્ય દૂત એક ઉપસ્થિતો દર્શનં દદૌ|
 XII તં દૃષ્ટ્વા સિખરિય ઉદ્ભિવિજે શશક્કે ય
 XIII તદા સ દૂતસ્તં બભાષે હે સિખરિય મા ભૈસ્તવ પ્રાર્થના ગ્રાહ્યા જાતા તવ ભાર્યા ઇલીશેવા પુત્રં પ્રસોષ્યતે તસ્ય નામ
 યોહન્ ઇતિ કરિષ્યસિ|
 XIV કિંત્વ ત્વં સાનન્દ: સહર્ષશ્ચ ભવિષ્યસિ તસ્ય જન્મનિ બહવ આનન્દિષ્યન્તિ ય
 XV યતો હેતો: સ પરમેશ્વરસ્ય ગોચરે મહાન્ ભવિષ્યતિ તથા દ્રાક્ષારસં સુરાં વા કિમપિ ન પાસ્યતિ, અપરં જન્મારભ્ય
 પવિત્રેણાત્મના પરિપૂર્ણ:
 XVI સન્ ઇસ્રાયેલ્વંશીયાન્ અનેકાન્ પ્રભો: પરમેશ્વરસ્ય માર્ગમાનેષ્યતિ|
 XVII સન્તાનાન્ પ્રતિ પિતૃણાં મનાંસિ ધર્મજ્ઞાનં પ્રત્યનાજ્ઞાગ્રાહિણશ્ચ પરાવર્તયિતું, પ્રભો: પરમેશ્વરસ્ય સેવાર્થમ્ એકાં
 સજ્જિજ્ઞતજ્ઞાતિં વિધાતુશ્ચ સ એલિયરૂપાત્મશક્તિપ્રાપ્તસ્તસ્યાગ્રે ગમિષ્યતિ|
 XVIII તદા સિખરિયો દૂતમવાદીત્ કથમેતદ્ વેત્સ્યામિ? યતોહં વૃદ્ધો મમ ભાર્યા ય વૃદ્ધા|
 XIX તતો દૂત: પ્રત્યુવાચ પશ્યેશ્વરસ્ય સાક્ષાદ્ધર્તી જિબ્રાયેલ્નામા દૂતોહં ત્વયા સહ કથાં ગદિતું તુભ્યમિમાં શુભવાર્તા દાતુશ્ચ
 પ્રેષિત:|
 XX કિન્તુ મદીયં વાક્યં કાલે ફલિષ્યતિ તત્ ત્વયા ન પ્રતીતમ્ અત: કારણાદ્ યાવદેવ તાનિ ન સેત્સ્યન્તિ તાવત્ ત્વં
 વક્તુમશક્તો મૂકો ભવ|
 XXI તદાનીં યે યે લોકા: સિખરિયમપૈક્ષન્ત તે મધ્યેમન્દિરં તસ્ય બહુવિલમ્બાદ્ આશ્ચર્ય મેનિરે|
 XXII સ બહિરાગતો યદા કિમપિ વાક્યં વક્તુમશક્ત: સક્લેતં કૃત્વા નિ:શબ્દસ્તસ્યૌ તદા મધ્યેમન્દિરં કસ્યચિદ્ દર્શનં તેન
 પ્રાપ્તમ્ ઇતિ સર્વે બુબુધિરે|
 XXIII અનન્તરં તસ્ય સેવનપર્યાયિ સમ્પૂર્ણે સતિ સ નિજગેહં જગામ|
 XXIV કતિપયદિનેષુ ગતેષુ તસ્ય ભાર્યા ઇલીશેવા ગર્ભવતી બભૂવ
 XXV પશ્ચાત્ સા પશ્ચમાસાન્ સંગોધ્યાકથયત્ લોકાનાં સમક્ષં મમાપમાનં ખણ્ડયિતું પરમેશ્વરો મયિ દૃષ્ટિં પાતયિત્વા કર્મદૃશં
 કૃતવાન્|
 XXVI અપરશ્ચ તસ્યા ગર્ભસ્ય ષષ્ઠે માસે જાતે ગાલીલ્પ્રદેશીયનાસરત્પુરે
 XXVII દાયૂદો વંશીયાય યૂષ્ફનામ્ને પુરુષાય યા મરિયમ્નામકુમારી વાગ્દતાસીત્ તસ્યા: સમીપં જિબ્રાયેલ્ દૂત ઈશ્વરેણ
 પ્રહિત:|
 XXVIII સ ગત્વા જગાદ હે ઈશ્વરાનુગૃહીતકન્યે તવ શુભં ભૂયાત્ પ્રભુ: પરમેશ્વરસ્તવ સહાયોસ્તિ નારીણાં મધ્યે ત્વમેવ
 ધન્યા|
 XXIX તદાનીં સા તં દૃષ્ટ્વા તસ્ય વાક્યત ઉદ્ભિજ્ય કીદૃશં ભાષણમિદમ્ ઇતિ મનસા ચિન્તયામાસ|
 XXX તતો દૂતોડવદત્ હે મરિયમ્ ભયં માકાર્ષી:, ત્વયિ પરમેશ્વરસ્યાનુગ્રહોસ્તિ|
 XXXI પશ્ય ત્વં ગર્ભર્ ધૃત્વા પુત્રં પ્રસોષ્યસે તસ્ય નામ યીશુરિતિ કરિષ્યસિ|

XXXII સ મહાન્ ભવિષ્યતિ તથા સર્વેભ્યઃ શ્રેષ્ઠસ્ય પુત્ર ઇતિ ખ્યાસ્યતિ; અપરં પ્રભુઃ પરમેશ્વરસ્તસ્ય પિતૃદ્યાદુઃ સિંહાસનં તસ્મૈ દાસ્યતિ;

XXXIII તથા સ યાકૂબો વંશોપરિ સર્વદા રાજત્વં કરિષ્યતિ, તસ્ય રાજત્વસ્યાન્તો ન ભવિષ્યતિ|

XXXIV તદા મરિયમ્ તં દૂતં બભાષે નાહં પુરુષસઙ્ગં કરોમિ તર્હિ કથમેતત્ સમ્ભવિષ્યતિ?

XXXV તતો દૂતોડકથયત્ પવિત્ર આત્મા ત્વામાશ્રાયિષ્યતિ તથા સર્વશ્રેષ્ઠસ્ય શક્તિસ્તવોપરિ છાયાં કરિષ્યતિ તતો હેતોસ્તવ ગર્ભાદિ યઃ પવિત્રબાલકો જનિષ્યતે સ ઈશ્વરપુત્ર ઇતિ ખ્યાતિં પ્રાપ્સ્યતિ|

XXXVI અપરઞ્ચ પશ્ય તવ જ્ઞાતિરિલીશેવા યાં સર્વે બન્ધ્યામવદન્ ઇદાનીં સા વાહ્લક્યે સન્તાનમેકં ગર્ભોડધારયત્ તસ્ય ષષ્ઠમાસોભૂત્|

XXXVII કિમપિ કુર્મ નાસાધ્યમ્ ઈશ્વરસ્ય|

XXXVIII તદા મરિયમ્ જગાદ, પશ્ય પ્રભેરહં દાસી મહ્યં તવ વાક્યાનુસારેણ સર્વમેતદ્ ઘટતામ્; અનનતરં દૂતસ્તસ્યાઃ સમીપાત્ પ્રતસ્થે|

XXXIX અથ કતિપયદિનાત્ પરં મરિયમ્ તસ્માત્ પર્વતમયપ્રદેશીયયિહૂદાયા નગરમેકં શીઘ્રં ગત્વા

XL સિખરિયયાજકસ્ય ગૃહં પ્રવિશ્ય તસ્ય જાયામ્ ઇલીશેવાં સમ્બોધ્યાવદત્|

XLI તતો મરિયમઃ સમ્બોધનવાક્યે ઇલીશેવાયાઃ કર્ણાયોઃ પ્રવિષ્ટમાત્રે સતિ તસ્યા ગર્ભસ્થબાલકો નનર્તી તત ઇલીશેવા પવિત્રેણાત્મના પરિપૂર્ણા સતી

XLII પ્રોચ્યૈર્ગદિતુમારેભે, યોષિતાં મધ્યે ત્વમેવ ધન્યા, તવ ગર્ભસ્થઃ શિશુશ્ચ ધન્યઃ|

XLIII ત્વં પ્રભોર્માતા, મમ નિવેશને ત્વયા ચરણાવર્પિતૌ, મમાઘ સૌભાગ્યમેતત્|

XLIV પશ્ય તવ વાક્યે મમ કર્ણાયોઃ પ્રવિષ્ટમાત્રે સતિ મમોદરસ્થઃ શિશુરાનન્દાન્ નનર્તી

XLV યા સ્ત્રી વ્યશ્વસીત્ સા ધન્યા, યતો હેતોસ્તાં પ્રતિ પરમેશ્વરોક્તં વાક્યં સર્વં સિદ્ધં ભવિષ્યતિ|

XLVI તદાનીં મરિયમ્ જગાદ| ધન્યવાદં પરેશસ્ય કરોતિ મામકં મનઃ|

XLVII મમાત્મા તારકેશે ચ સમુલ્લાસં પ્રગચ્છતિ|

XLVIII અકરોત્ સ પ્રભુ દુષ્ટિં સ્વદાસ્યા દુર્ગતિં પ્રતિ| પશ્યાદારભ્ય માં ધન્યાં વક્ષ્યન્તિ પુરુષાઃ સદા|

XLIX યઃ સર્વશક્તિમાન્ યસ્ય નામાપિ ચ પવિત્રકં| સ એવ સુમહત્કર્મ કૃતવાન્ મન્નિમિત્તકં|

L યે બિભ્યતિ જનાસ્તસ્માત્ તેષાં સન્તાનપંક્તિષુ| અનુકમ્યા તદીયા ચ સર્વદૈવ સુતિષ્ઠતિ|

LI સ્વબાહુબલતસ્તેન પ્રાકાશ્યત પરાક્રમઃ| મનઃકુમન્ત્રણાસાહ્લં વિકીર્ચન્તેડભિમાનિનઃ|

LII સિંહાસનગતાલ્લોકાન્ બલિનશ્ચાવરોહ્ય સઃ| પદેપૂચ્યેષુ લોકાંસ્તુ ક્ષુદ્રાન્ સંસ્થાપયત્યપિ|

LIII ક્ષુધિતાન્ માનવાન્ દ્રવ્યૈરુત્તમૈઃ પરિતર્પ્ય સઃ| સકલાન્ ધનિનો લોકાન્ વિસૃજેદ્ રિક્તહસ્તકાન્|

LIV ઇબ્રાહીમિ ચ તદ્વંશે યા દયાસ્તિ સદૈવ તાં| સ્મૃત્વા પુરા પિતૃણાં નો યથા સાક્ષાત્ પ્રતિશ્રુતં|

LV ઇસ્રાયેલ્સેવકસ્તેન તથોપક્રિયતે સ્વયં||

LVI અનન્તરં મરિયમ્ પ્રાયેણ માસત્રયમ્ ઇલીશેવયા સહોષિત્વા વ્યાધુચ્ચ નિજનિવેશનં યયૌ|

LVII તદનન્તરમ્ ઇલીશેવાયાઃ પ્રસવકાલ ઉપસ્થિતે સતિ સા પુત્રં પ્રાસોષ્ટ|

LVIII તતઃ પરમેશ્વરસ્તસ્યાં મહાનુગ્રહં કૃતવાન્ એતત્ શ્રુત્વા સમીપવાસિનઃ કુટુમ્બાશ્ચાગત્ય તયા સહ મુમુદિરે|

LIX તથાષ્ટમે દિને તે બાલકસ્ય ત્વયં છેતુમ્ એત્ય તસ્ય પિતૃનામાનુરૂપં તન્નામ સિખરિય ઇતિ કર્તુમીષુઃ|

LX કિન્તુ તસ્ય માતાકથયત્ તન્ન, નામાસ્ય યોહન્ ઇતિ કર્તવ્યમ્|

LXI તદા તે વ્યાહરન્ તવ વંશમધ્યે નામેદૃશં કસ્યાપિ નાસ્તિ|

LXII તતઃ પરં તસ્ય પિતરં સિખરિયં પ્રતિ સદ્ગૈત્ય પપ્રચ્છુઃ શિશોઃ કિં નામ કારિષ્યતે?

LXIII તતઃ સ ફલકમેકં યાયિત્વા લિલેખ તસ્ય નામ યોહન્ ભવિષ્યતિ| તસ્માત્ સર્વે આશ્ચર્ય મેનિરે|

LXIV તત્ક્ષણં સિખરિયસ્ય જિહ્વાજાડ્યેડપગતે સ મુખં વ્યાદાય સ્પષ્ટવર્ણમુચ્યાર્ય ઈશ્વરસ્ય ગુણાનુવાદં ચકાર|

LXV તસ્માચ્યતુર્દિક્સ્થાઃ સમીપવાસિલોકા ભીતા એવમેતાઃ સર્વાઃ કથા યિહૂદાયાઃ પર્વતમયપ્રદેશસ્ય સર્વત્ર પ્રચારિતાઃ|

LXVI તસ્માત્ શ્રોતારો મનઃસુ સ્થાપયિત્વા કથયામ્બભૂવુઃ કીદૃશોયં બાલો ભવિષ્યતિ? અથ પરમેશ્વરસ્તસ્ય સહાયોભૂત્|

LXVII તદા યોહનઃ પિતા સિખરિયઃ પવિત્રેણાત્મના પરિપૂર્ણઃ સન્ એતાદૃશં ભવિષ્યદ્વાક્યં કથયામાસ|

LXVIII ઇસ્રાયેલઃ પ્રભુ ર્યસ્તુ સ ધન્યઃ પરમેશ્વરઃ| અનુગૃહ્ય નિજાલ્લોકાન્ સ એવ પરિમોચયેત્|

LXIX વિપક્ષજનહસ્તેભ્યો યથા મોચ્યામહે વયં| યાવજજીવન્ન ધર્મોણ સારલ્યેન ચ નિર્ભયાઃ|

LXX સેવામહૈ તમેવૈકમ્ એતત્કારણમેવ ચા સ્વકીયં સુપવિત્રઞ્ચ સંસ્મૃત્ય નિયમં સદા|

- LXXI કૃપયા પુરુષાન્ પૂર્વાન્ નિકષાર્થાત્તુ ન: પિતુ:| ઇબ્રાહીમ: સમીપે યં શપથં કૃતવાન્ પુર||
 LXXII તમેવ સફલં કર્તૃ તથા શત્રુગણસ્ય ચ| ઋત્વીયાકારિણશ્ચૈવ કરેભ્યો રક્ષણાય ન:|
 LXXIII સૃષ્ટે: પ્રથમત: સ્વીયૈ: પવિત્રૈ ભાવિવાદિભિ:|
 LXXIV યથોક્તવાન્ તથા સ્વસ્ય દાયુદ: સેવકસ્ય તુ|
 LXXV વંશે ત્રાતારમેકં સ સમુત્પાદિતવાન્ સ્વયમ્|
 LXXVI અતો હે બાલક ત્વન્તુ સર્વેભ્ય: શ્રેષ્ઠ એવ ય:| તસ્યૈવ ભાવિવાદીતિ પ્રવિખ્યાતો ભવિષ્યસિ| અસ્માકં ચરણાન્ ક્ષેમે માર્ગે ચાલયિતું સદા| એવં ધ્વાન્તેડર્થતો મૃત્યોશ્ચયાયાં યે તુ માનવા:|
 LXXVII ઉપવિષ્ટાસ્તુ તાનેવ પ્રકાશયિતુમેવ હિ| કૃત્વા મહાનુકમ્પાં હિ યામેવ પરમેશ્વર:|
 LXXVIII ઊદ્ધૃવાત્ સૂર્યમુદાયૈવાસ્મભ્યં પ્રાદાતુ દર્શનં| તયાનુકમ્પયા સ્વસ્ય લોકાનાં પાપમોચને|
 LXXIX પરિત્રાણસ્ય તેભ્યો હિ જ્ઞાનવિશ્રાણનાય ચ| પ્રભો માર્ગં પરિષ્કર્તું તસ્યાગ્રાપી ભવિષ્યસિ||
 LXXX અથ બાલક: શરીરેણ બુદ્ધ્યા ચ વર્દિતુમારેભે; અપરઞ્ચ સ ઇસ્રાયેલો વંશીયલોકાનાં સમીપે યાવન્ પ્રકટીભૂતસ્તાસ્તાવત્ પ્રાન્તરે ન્યવસત્|

II

- I અપરઞ્ચ તસ્મિન્ કાલે રાજ્યસ્ય સર્વેષાં લોકાનાં નામાનિ લેખયિતુમ્ અગસ્તકૈસર આજ્ઞાપયામાસ|
 II તદનુસારેણ કુરીણિયનામનિ સુરિયાદેશસ્ય શાસકે સતિ નામલેખનં પ્રારેભે|
 III અતો હેતો નામ લેખિતું સર્વે જના: સ્વીયં સ્વીયં નગરં જગ્મુ:|
 IV તદાનીં યૂષ્કૂ નામ લેખિતું વાગદત્તયા સ્વભાર્યયા ગર્ભવત્યા મરિયમા સહ સ્વયં દાયુદ: સજ્જાતિવંશ ઇતિ કારણાદ્ ગાલીલપ્રદેશસ્ય નાસરત્નગરાદ્
 V ચિહ્નપ્રદેશસ્ય બૈત્લેહમાખ્યં દાયુદ્ગરં જગામ|
 VI અન્યચ તત્ર સ્થાને તયોસ્તિષ્ઠતો: સતો મરિયમ: પ્રસૂતિકાલ ઉપસ્થિતે
 VII સા તં પ્રથમસુતં પ્રાસોષ્ટ કિન્તુ તસ્મિન્ વાસગૃહે સ્થાનાભાવાદ્ બાલકં વસ્ત્રેણ વેષ્ટયિત્વા ગોશાલાયાં સ્થાપયામાસ|
 VIII અનન્તરં યે કિયન્તો મેષપાલકા: સ્વમેષવ્રજરક્ષાયૈ તત્રદેશે સ્થિત્વા રજન્યાં પ્રાન્તરે પ્રહરિણ: કર્મ કુર્વન્તિ,
 IX તેષાં સમીપં પરમેશ્વરસ્ય દૂત આગત્યોપતસ્થૌ; તદા ચતુષ્પાર્શ્વે પરમેશ્વરસ્ય તેજસ: પ્રકાશિતત્વાત્ તેડતિશશક્કિરે|
 X તદા સ દૂત ઉવાચ મા ભૈષ્ટ પશ્યતાઘ દાયુદ: પુરે યુષ્મન્નિમિત્તં ત્રાતા પ્રભુ: પ્ત્રીષ્ટોડજનિષ્ટ,
 XI સર્વેષાં લોકાનાં મહાનન્દજનકમ્ ઇમં મજ્જલવૃત્તાન્તં યુષ્માન્ જ્ઞાપયામિ|
 XII યૂયં (તત્સ્થાનં ગત્વા) વસ્ત્રવેષ્ટિતં તં બાલકં ગોશાલાયાં શયનં દ્રક્ષ્યથ યુષ્માન્ પ્રતીદં ચિહ્નં ભવિષ્યતિ|
 XIII દૂત ઇમાં કથાં કથિતવતિ તત્રાકસ્માત્ સ્વર્ગીયા: પૂતના આગત્ય કથામ્ ઇમાં કથયિત્વેશ્વરસ્ય ગુણાનન્વવાદિષુ:, યથા,
 XIV સર્વોદ્ધૃવસ્થૈરીશ્વરસ્ય મહિમા સમ્પ્રકાશયતાં| શાન્તિર્ભૂયાત્ પૃથિવ્યાસ્તુ સન્તોષશ્ચ નરાન્ પ્રતિ||
 XV તત: પરં તેષાં સન્નિધે દૂતગણે સ્વર્ગ ગતે મેષપાલકા: પરસ્પરમ્ અવેચન્ આગચ્છત પ્રભુ: પરમેશ્વરો યાં ઘટનાં જ્ઞાપિતવાન્ તસ્યા યાથર્થ જ્ઞાતું વચમધુના બૈત્લેહમ્પુરં યામ:|
 XVI પશ્ચાત્ તે તૂર્ણાં વ્રજિત્વા મરિયમં યૂષ્કૂ ગોશાલાયાં શયનં બાલકઞ્ચ દદૃશુ:|
 XVII ઇત્યં દૃષ્ટ્વા બાલકસ્યાર્થે પ્રોક્તાં સર્વકથાં તે પ્રાચારયાઞ્ચકુ:|
 XVIII તતો યે લોકા મેષરક્ષકાણાં વદનેભ્યસ્તાં વાર્તાં શુશ્રુવુસ્તે મહાશ્ચર્ય મેનિરે|
 XIX કિન્તુ મરિયમ્ એતત્સર્વઘટનાનાં તાત્પર્યં વિવિચ્ય મનસિ સ્થાપયામાસ|
 XX તત્પશ્ચાદ્ દૂતવિજ્ઞાપ્તાનુરૂપં શ્રુત્વા દૃષ્ટ્વા ચ મેષપાલકા ઈશ્વરસ્ય ગુણાનુવાદં ધન્યવાદઞ્ચ કુર્વાણા: પરાવૃત્ય યયુ:|
 XXI અથ બાલકસ્ય ત્વકછેદનકાલેડષ્ટમદિવસે સમુપસ્થિતે તસ્ય ગર્ભસ્થિતે: પુર્વ સ્વર્ગીયદૂતો યથાજ્ઞાપયત્ તદનુરૂપં તે તન્નામધેયં યીશુરિતિ ચકિરે|
 XXII તત: પરં મૂસાલિખિતવ્યવસ્થાયા અનુસારેણ મરિયમ: શુચિત્વકાલ ઉપસ્થિતે,
 XXIII "પ્રથમજ: સર્વ: પુરુષસન્તાન: પરમેશ્વરે સમર્પ્યતાં," ઇતિ પરમેશ્વરસ્ય વ્યવસ્થયા
 XXIV યીશું પરમેશ્વરે સમર્પયિતુમ્ શાસ્ત્રીયવિધ્યુક્તં કપોતદ્વયં પારાવતશાવકદ્વયં વા બલિં દાતું તે તં ગૃહીત્વા ચિરશાલમમ્ આયયુ:|
 XXV ચિરશાલમ્પુરનિવાસી શિમિયોન્નામા ધાર્મિક એક આસીત્ સ ઇસ્રાયેલ: સાન્ત્વનામપેક્ષ્ય તસ્થૌ કિન્ચ પવિત્ર આત્મા તસ્મિન્નાવિર્ભૂત:|
 XXVI અપરં પ્રભુણા પરમેશ્વરેણાભિષિક્તે ત્રાતરિ ત્વયા ન દૃષ્ટે ત્વં ન મરિષ્યસીતિ વાક્યં પવિત્રેણ આત્મના તસ્મ પ્રાકથ્યત|

- XXVII अपरञ्च यदा यीशोः पिता माता य तदर्थं व्यवस्थानुत्तुपं कर्म्म कर्त्तुं तं मन्दिरम् आनिन्यतुस्तदा
 XXVIII शिमियोन् आत्मन आकर्षणेन मन्दिरमागत्य तं क्रोडे निधाय ईश्वरस्य धन्यवाद् कृत्वा कथयामास, यथा,
 XXIX हे प्रभो तव दासोयं निजवाक्यानुसारतः। एदानीन्तु सकल्याणो भवता संविसृज्यताम्।
 XXX यतः सकलदेशस्य दीप्तये दीप्तिरूपकं।
 XXXI एसायेलीयलोकस्य मडागौरवरूपकं।
 XXXII यं त्रायकं जनानान्तु सम्भुभे त्वमञ्जुजनः। सञ्जेव विद्यतेऽस्माकं ध्रवं नयननगोयरे॥
 XXXIII तदानीं तेनोक्ता येताः सकलाः कथाः श्रुत्वा तस्य माता यूषङ्क य विस्मयं मेनाते।
 XXXIV ततः परं शिमियोन् तेभ्य आशिषं दत्त्वा तन्मातरं भरियमम् उवाच, पश्य एसायेलो वंशमध्ये बहूनां
 पातनायोत्थापनाय य तथा विरोधपात्रं भवितुं, बहूनां गुप्तमनोगतानां प्रकटीकरणाय बालकोयं नियुक्तोस्ति।
 XXXV तस्मात् तवापि प्राणाः शूलेन व्यत्स्यन्ते।
 XXXVI अपरञ्च आशेरस्य वंशीयङ्गिनूयेलो दुडिता उन्नाप्या अतिज्वरती भविष्यद्वादिन्येका या विवाहात् परं सप्त
 वत्सरान् पत्या सह न्यवसत् ततो विधवा भूत्वा यतुरशीतिवर्षवयःपर्यन्तं
 XXXVII मन्दिरे स्थित्वा प्रार्थनोपवासैर्दिवानिशम् ईश्वरम् असेवत सापि स्त्री तस्मिन् समये मन्दिरमागत्य
 XXXVIII परमेश्वरस्य धन्यवाद् यकार, यिज्ञासाम्पुरवासिनो यावन्तो लोका मुक्तिमपेक्ष्य स्थितास्तान् यीशोर्वृत्तान्तं
 ज्ञापयामास।
 XXXIX एत्थं परमेश्वरस्य व्यवस्थानुसारेण सर्वेषु कर्म्मसु कृतेषु तौ पुनश्च गालीलो नासरत्नामकं निजनगरं प्रतस्थाते।
 XL तत्पश्चाद् बालकः शरीरेण वृद्धिमेत्य ज्ञानेन परिपूर्णा आत्मना शक्तिमांश्च भवितुमारेले तथा तस्मिन् ईश्वरानुग्रहो
 बभूव।
 XLI तस्य पिता माता य प्रतिवर्षं निस्तारोत्सवसमये यिज्ञासाम् अगच्छताम्।
 XLII अपरञ्च यीशौ द्वादशवर्षवयस्के सति तौ पर्वसमयस्य रीत्यनुसारेण यिज्ञासाम् गत्वा
 XLIII पार्व्यां सम्पाद्य पुनरपि व्याघुय्य यातः किन्तु यीशुर्बालको यिज्ञासाम् तिष्ठति। यूषङ्क तन्माता य तद् अविदित्वा
 XLIV स सङ्गिभिः सह विद्यत अेतस्य बुद्ध्या दिनैकगम्यमार्गं जगमतुः। किन्तु शेषे ज्ञातिबन्धूनां समीपे मृगयित्वा
 तद्दुद्देशमप्राप्य
 XLV तौ पुनरपि यिज्ञासाम् परावृत्त्यागत्य तं मृगयाञ्चक्रतुः।
 XLVI अथ दिनत्रयात् परं पण्डितानां मध्ये तेषां कथाः शृण्वन् तत्त्वं पृच्छंश्च मन्दिरे समुपविष्टः स ताभ्यां दृष्टः।
 XLVII तदा तस्य बुद्ध्या प्रत्युत्तरैश्च सर्वे श्रोतारो विस्मयमापद्यन्ते।
 XLVIII तादृशं दृष्ट्वा तस्य जनको जननी य यमय्यक्रतुः किञ्च तस्य माता तमवदत्, हे पुत्र, कथमावां प्रतीत्यं समायरस्त्वम्?
 पश्य तव पिताहञ्च शोकाकुलौ सन्तौ त्वामन्विच्छावः स्म।
 XLIX ततः सोवदत् कुतो माम् अन्वैच्छतं? पितुर्गृहे मया स्थातव्यम् अेतत् किं युवाभ्यां न ज्ञायते?
 L किन्तु तौ तस्यैतद्वाक्यस्य तात्पर्यं बोद्धुं नाशक्नुतां।
 LI ततः परं स ताभ्यां सह नासरतं गत्वा तयोर्वशीभूतस्तस्थौ किन्तु सर्वा येताः कथास्तस्य माता मनसि स्थापयामास।
 LII अथ यीशो बुद्धिः शरीरञ्च तथा तस्मिन् ईश्वरस्य मानवानाञ्चानुग्रहो वर्द्धितुम् आरेभे।

III

- I अनन्तरं तिभिरियकैसरस्य राजत्वस्य पञ्चदशे वत्सरे सति यदा पन्तीयपीलातो यिडूदादेशाधिपति उर्रोद् तु
 गालीलप्रदेशस्य राजा झिलिपनामा तस्य भ्राता तु यितूरियायास्त्राफोनीतियाप्रदेशस्य य राजासीत् लुषानीयनामा
 अविनीदेशस्य राजासीत्
 II डानन् क्रियङ्गाश्चेभौ प्रधानयाजाकावास्तां तदानीं सिभरियस्य पुत्राय योडने मध्येप्रान्तरम् ईश्वरस्य वाक्ये प्रकाशिते सति
 III स यर्दन उभयतटप्रदेशान् समेत्य पापमोयनार्थं मनःपरावर्तनस्य यिहूत्तुपं यन्मञ्जुजनं तदीयाः कथाः सर्वत्र
 प्रचारयितुमारेले।
 IV यिशयियभविष्यद्भक्तग्रन्थे यादृशी लिपिरास्ते यथा, परमेशस्य पन्थानं परिष्कुरुत सर्वतः। तस्य राजपथञ्चैव समानं
 कुरुताधुना।
 V कारिष्यन्ते समुच्छ्रायाः सकला निम्नभूमयः। कारिष्यन्ते नताः सर्वे पर्वताश्चोपपर्वताः। कारिष्यन्ते य या वकास्ताः सर्वाः
 सरला भुवः। कारिष्यन्ते समानास्ता या उच्यनीयभूमयः।
 VI ईश्वरेण कृतं त्राणं द्रक्ष्यन्ति सर्वमानवाः। एत्येतत् प्रान्तरे वाक्यं वदतः कस्ययिद् रवः॥

- VII ये ये लोका मञ्जुनार्थं बहिराययुस्तान् सोवदत्तरे रे सर्पवंशा आगामिनः कोपात् पलायितुं युष्मान् कश्चेतयामास?
- VIII तस्माद् एब्राहीम् अस्माकं पिता कथामीदृशीं मनोभिर्न कथयित्वा यूयं मनःपरिवर्तनयोग्यं इलं इलतः; युष्मानहं यथार्थं वदामि पाषाणोत्थं अतेभ्य ईश्वर एब्राहीमः सन्तानोत्पादने समर्थः।
- IX अपरञ्च तरुमूलेऽधुनापि परशुः संलग्नोस्ति यस्तरुत्तमं इलं न इलति स छिद्यतेऽग्नौ निक्षिप्यते य।
- X तदानीं लोकास्तं पप्रच्छुस्तर्हि किं कर्तव्यमस्माभिः?
- XI ततः सोवादीत् यस्य द्वे वसने विद्येते स वस्त्रहीनायैकं वितरतु किञ्च यस्य षाद्यद्रव्यं विद्येते सोपि तथैव करोतु।
- XII ततः परं करसञ्चायिनो मञ्जुनार्थम् आगत्य पप्रच्छुः हे गुरो किं कर्तव्यमस्माभिः?
- XIII ततः सोकथयत् निरूपितादधिकं न गृह्णीत।
- XIV अनन्तरं सेनागण अत्य पप्रच्छु किमस्माभिर्वा कर्तव्यम्? ततः सोभिदधे कस्य कामपि ङानिं मा कार्ष्ण तथा मृषापवादं मा कुरुत निजवेतनेन य सन्तुष्य तिष्ठत।
- XV अपरञ्च लोका अपेक्षया स्थित्वा सर्व्वपीति मनोभिर्वितर्क्याञ्चक्रुः, योहनयम् अभिषिक्तस्त्राता न वेति?
- XVI तदा योहन् सर्व्वान् व्याजहार, जलेऽहं युष्मान् मञ्जुयामि सत्यं किन्तु यस्य पादुकाबन्धनं मोययितुमपि न योग्योस्मि तादृश अको मत्तो गुरुतरः पुमान् अति, स युष्मान् वह्निरूपे पवित्र आत्मनि मञ्जुयिष्यति।
- XVII अपरञ्च तस्य हस्ते शूर्प आस्ते स स्वशस्यानि शुद्धरूपं प्रस्फोट्य गोधूमान् सर्व्वान् भाण्डागारे संग्रहीष्यति किन्तु बूषाणि सर्व्वानिर्वाणवह्निना द्वाडयिष्यति।
- XVIII योहन् उपदेशेनेत्यं नानाकथा लोकानां समक्षं प्रचारयामास।
- XIX अपरञ्च डेरोद् राजा झिलिप्नामनः सडोदरस्य भार्य्या डेरोदियामधि तथान्यानि यानि यानि कुकर्माणि कृतवान् तदधि य
- XX योहना तिरस्कृतो भूत्वा कारागारे तस्य बन्धनाद् अपरमपि कुकर्म्म यकार।
- XXI एतः पूर्वं यस्मिन् समये सर्व्वे योहना मञ्जुतास्तदानीं यीशुरप्यागत्य मञ्जुतः।
- XXII तदनन्तरं तेन प्रार्थिते मेघद्वारं मुक्तं तस्मात्प पवित्र आत्मा मूर्तिमान् भूत्वा कपोतवत् तदुपर्य्वरुरोडः; तदा त्वं मम प्रियः पुत्रस्त्वयि मम परमः सन्तोष एत्याकाशवाणी बभूव।
- XXIII तदानीं यीशुः प्रायेण त्रिंशद्वर्षवयस्क आसीत्। लौकिकज्ञाने तु स यूषङ् पुत्रः,
- XXIV यूषङ् अलेः पुत्रः, अलिर्मत्ततः पुत्रः, मत्तत् लेवेः पुत्रः, लेवि मर्लकेः पुत्रः, मर्लक्यान्नस्य पुत्रः; यान्नो यूषङ् पुत्रः।
- XXV यूषङ् मत्तथियस्य पुत्रः, मत्तथिय आमोसः पुत्रः, आमोस् नडूमः पुत्रः, नडूम एषलेः पुत्रः, एषलेर्नगेः पुत्रः।
- XXVI नगिर्माटः पुत्रः, माट् मत्तथियस्य पुत्रः, मत्तथियः शिमियेः पुत्रः, शिमियिर्यूषङ् पुत्रः, यूषङ् यिडूदाः पुत्रः।
- XXVII यिडूदा योहानाः पुत्रः, योहाना रीषाः पुत्रः, रीषाः सिरुब्बाबिलः पुत्रः, सिरुब्बाबिल् शल्तीयेलः पुत्रः, शल्तीयेल् नेरेः पुत्रः।
- XXVIII नेरिर्मर्लकेः पुत्रः, मर्लकः अद्यः पुत्रः, अदी कोषमः पुत्रः, कोषम् एल्मोददः पुत्रः, एल्मोदद अेरः पुत्रः।
- XXIX अेर योशेः पुत्रः, योशिः एलीयेषरः पुत्रः, एलीयेषर् योरीमः पुत्रः, योरीम् मत्ततः पुत्रः, मत्तत लेवेः पुत्रः।
- XXX लेविः शिमियोनः पुत्रः, शिमियोन् यिडूदाः पुत्रः, यिडूदा यूषङ् पुत्रः, यूषङ् योननः पुत्रः, यानन् एलीयाकीमः पुत्रः।
- XXXI एलियाकीमः मिलेयाः पुत्रः, मिलेया मैननः पुत्रः, मैनन् मत्ततस्य पुत्रः, मत्ततो नाथनः पुत्रः, नाथन् दायूदः पुत्रः।
- XXXII दायूद यिशयः पुत्रः, यिशय ओबेदः पुत्रः, ओबेद ओयसः पुत्रः, ओयस् सल्मोनः पुत्रः, सल्मोन् नडशोनः पुत्रः।
- XXXIII नडशोन् अम्मीनादबः पुत्रः, अम्मीनादब अरामः पुत्रः, अराम डिप्रोणः पुत्रः, डिप्रोण् पेरसः पुत्रः, पेरस् यिडूदाः पुत्रः।
- XXXIV यिडूदा याकूबः पुत्रः, याकूब् एस्डाकः पुत्रः, एस्डाक् एब्राहीमः पुत्रः, एब्राहीम् तेरडः पुत्रः, तेरड् नाडोरः पुत्रः।
- XXXV नाडोर् सिरुगः पुत्रः, सिरुग् रिथ्वः पुत्रः, रिथ्वः पेलगः पुत्रः, पेलग् अेवरः पुत्रः, अेवर् शेलडः पुत्रः।
- XXXVI शेलड् डैननः पुत्रः, डैनन् अर्कूक्षदः पुत्रः, अर्कूक्षद् शामः पुत्रः, शाम् नोडः पुत्रः, नोडो लेमकः पुत्रः।
- XXXVII लेमक् मिथूशेलडः पुत्रः, मिथूशेलड् डनोडः पुत्रः, डनोक् येरदः पुत्रः, येरद मडललेलः पुत्रः, मडललेल् डैननः पुत्रः।
- XXXVIII डैनन् एनोशः पुत्रः, एनोश् शेतः पुत्रः, शेत आदमः पुत्र, आदम् ईश्वरस्य पुत्रः।

IV

- I ततः परं यीशुः पवित्रेणात्मना पूर्णः सन् यर्दननद्याः परावृत्त्यात्मना प्रान्तरं नीतः सन् यत्वारिंशदिनानि यावत् शैताना परीक्षितोऽभूत्,
- II किञ्च तानि सर्व्वदिनानि भोजनं विना स्थितत्वात् काले पूर्णो स क्षुधितवान्।

- III તતઃ શૈતાનાગત્ય તમવદત્ ત્વં એદીશ્વરસ્ય પુત્રસ્તર્હિ પ્રસ્તરાનેતાન્ આજ્ઞયા પૂપાન્ કુરુ|
- IV તદા યીશુરુવાચ, લિપિરીદ્દશી વિદ્યતે મનુજઃ કેવલેન પૂપેન ન જીવતિ કિન્ત્વીશ્વરસ્ય સર્વાભિરાજ્ઞાભિ જીવતિ|
- V તદા શૈતાન્ તમુચ્યં પર્વતં નીત્વા નિમિષૈકમધ્યે જગતઃ સર્વરાજ્યાનિ દર્શિતવાન્|
- VI પશ્ચાત્ તમવાદીત્ સર્વમ્ એતદ્ વિભવં પ્રતાપઞ્ચ તુભ્યં દાસ્યામિ તન્ મયિ સમર્પિતમાસ્તે યં પ્રતિ મમેચ્છા જાયતે તસ્મૈ દાતું શક્નોમિ,
- VII ત્વં એન્માં ભજસે તર્હિ સર્વમેતત્ તવૈવ ભવિષ્યતિ|
- VIII તદા યીશુસ્તં પ્રત્યુક્તવાન્ દૂરી ભવ શૈતાન્ લિપિરાસ્તે, નિજં પ્રભું પરમેશ્વરં ભજસ્વ કેવલં તમેવ સેવસ્વ ચ|
- IX અથ શૈતાન્ તં ચિરૂશાલમં નીત્વા મન્દિરસ્ય ચૂડાયા ઉપરિ સમુપવેશ્ય જગાદ ત્વં એદીશ્વરસ્ય પુત્રસ્તર્હિ સ્થાનાદિતો લક્ષ્મિત્વાધઃ
- X પત યતો લિપિરાસ્તે, આજ્ઞાપયિષ્યતિ સ્વીયાન્ દૂતાન્ સ પરમેશ્વરઃ|
- XI રક્ષિતું સર્વમાર્ગે ત્વાં તેન ત્વચ્ચરણે યથા| ન લગેત્ પ્રસ્તરાઘાતસ્ત્વાં ધરિષ્યન્તિ તે તથા|
- XII તદા યીશુના પ્રત્યુક્તમ્ ઇદમપ્યુક્તમસ્તિ ત્વં સ્વપ્રભું પરેશં મા પરીક્ષસ્વ|
- XIII પશ્ચાત્ શૈતાન્ સર્વપરીક્ષાં સમાપ્ય ક્ષણાત્તં ત્યક્ત્વા યયૌ|
- XIV તદા યીશુરાત્મપ્રભાવાત્ પુનર્ગાલીલ્પ્રદેશં ગતસ્તદા તત્સુખ્યાતિશ્ચતુર્દિશં વ્યાનશે|
- XV સ તેષાં ભજનગૃહેષુ ઉપદિશ્ય સર્વેઃ પ્રશંસિતો ભભૂવ|
- XVI અથ સ સ્વપાલનસ્થાનં નાસરત્પુરમેત્ય વિશ્રામવારે સ્વાચારાદ્ ભજનગેહં પ્રવિશ્ય પઠિતુમુત્તસ્થૌ|
- XVII તતો યિશયિયભવિષ્યદ્વાદિનઃ પુસ્તકે તસ્ય કરદત્તે સતિ સ તત્ પુસ્તકં વિસ્તાર્ય યત્ર વક્ષ્યમાણાનિ વચનાનિ સન્તિ તત્ સ્થાનં પ્રાપ્ય પપાઠ|
- XXVIII આત્મા તુ પરમેશ્વરસ્ય મદીયોપરિ વિદ્યતે| દરિદ્રેષુ સુસંવાદં વક્તું માં સોભિષિક્તવાન્ ભગ્નાન્તઃ કરણાલ્લોકાન્ સુસ્વસ્થાન્ કર્તુમેવ ચ| બન્દીકૃતેષુ લોકેષુ મુક્તે ઘોષયિતું વચઃ| નેત્રાણિ દાતુમન્દેભ્યસ્ત્રાતું બદ્ધજનાનપિ|
- XIX પરેશાનુગ્રહે કાલં પ્રચારયિતુમેવ ચ| સર્વેતત્કરણાર્થાય મામેવ પ્રહિણોતિ સઃ||
- XX તતઃ પુસ્તકં બદ્ધ્વા પરિચારકસ્ય હસ્તે સમર્પ્ય યાસને સમુપવિષ્ટઃ, તતો ભજનગૃહે યાવન્તો લોકા આસન્ તે સર્વેડનન્યદૃષ્ટ્યા તં વિલુલોકિરે|
- XXI અનન્તરમ્ અદૈતાનિ સર્વાણિ લિખિતવચનાનિ યુષ્માકં મધ્યે સિદ્ધાનિ સ ઇમાં કથાં તેભ્યઃ કથયિતુમારેભે|
- XXII તતઃ સર્વે તસ્મિન્ અન્વરજ્યન્ત, કિન્તુ તસ્ય મુખાન્નિર્ગતાભિરનુગ્રહસ્ય કથાભિશ્ચમત્કૃત્ય કથયામાસુઃ કિમયં યૂષ્ઠઃ પુત્રો ન?
- XXIII તદા સોડવાદીદ્ હે ચિકિત્સક સ્વમેવ સ્વસ્થં કુરુ કફ્નૌહ્મિ યદ્યત્ કૃતવાન્ તદશ્રૌષ્મ તાઃ સર્વાઃ ક્રિયા અત્ર સ્વદેશે કુરુ કથામેતાં યૂયમેવાવશ્યં માં વદિષ્યથા|
- XXIV પુનઃ સોવાદીદ્ યુષ્માનહં યથાર્થ વદામિ, કોપિ ભવિષ્યદ્વાદી સ્વદેશે સત્કારં ન પ્રાપ્નોતિ|
- XXV અપરઞ્ચ યથાર્થ વચ્મિ, એલિયસ્ય જીવનકાલે યદા સાર્દ્ધન્નિતયવર્ષાણિ યાવત્ જલદપ્રતિબન્ધાત્ સર્વસ્મિન્ દેશે મહાદુર્ભિક્ષમ્ અજનિષ્ટ તદાનીમ્ ઇસ્રાયેલો દેશસ્ય મધ્યે બદ્ધ્વો વિધવા આસન્,
- XXVI કિન્તુ સીદોન્પ્રદેશીયસારિક્તુપુરનિવાસિનીમ્ એકાં વિધવાં વિના કસ્યાશ્ચિદપિ સમીપે એલિયઃ પ્રેરિતો નાભૂત્|
- XXVII અપરઞ્ચ ઇલીશાયભવિષ્યદ્વાદિવિદ્યમાનતાકાલે ઇસ્રાયેલ્દેશે બહવઃ કુષ્ઠિન આસન્ કિન્તુ સુરીયદેશીયં નામાન્કુષ્ઠિનં વિના કોપ્યન્યઃ પરિષ્કૃતો નાભૂત્|
- XXVIII ઇમાં કથાં શ્રુત્વા ભજનગેહસ્થિતા લોકાઃ સક્રોધમ્ ઉત્થાય
- XXIX નગરાત્તં બહિષ્કૃત્ય યસ્ય શિખરિણ ઉપરિ તેષાં નગરં સ્થાપિતમાસ્તે તસ્માન્નિક્ષેપું તસ્ય શિખરં તં નિન્યુઃ
- XXX કિન્તુ સ તેષાં મધ્યાદપસૃત્ય સ્થાનાન્તરં જગામ|
- XXXI તતઃ પરં યીશુર્ગાલીલ્પ્રદેશીયકફ્નૌહ્મનગર ઉપસ્થાય વિશ્રામવારે લોકાનુપદેષ્ટુમ્ આરબ્ધવાન્|
- XXXII તદુપદેશાત્ સર્વે યમચ્ચક્રુ યતસ્તસ્ય કથા ગુરુતરા આસન્|
- XXXIII તદાનીં તદ્ભજનગેહસ્થિતોડમેધ્યભૂતગ્રસ્ત એકો જન ઉચ્ચૈઃ કથયામાસ,
- XXXIV હે નાસરતીયયીશોડસ્માન્ ત્યજ, ત્વયા સહાસ્માકં કઃ સમ્બન્ધઃ? કિમસ્માન્ વિનાશયિતુમાયાસિ? ત્વમીશ્વરસ્ય પવિત્રો જન એતદહં જાનામિ|
- XXXV તદા યીશુસ્તં તર્જયિત્વાવદત્ મૌની ભવ ઇતો બહિર્ભવ; તતઃ સોમેધ્યભૂતસ્તં મધ્યસ્થાને પાતયિત્વા કિન્નિદ્યધિસિત્વા તસ્માદ્ બહિર્ગતવાન્|

XXXVI ततः सर्व्वे लोकाश्चमत्कृत्य परस्परं वक्तुमारोभिरे कोयं यमत्कारः। ओष प्रभावेण पराक्रमेण यामेध्यभूतान् आज्ञापयति तेनैव ते बहिर्गच्छन्ति।

XXXVII अनन्तरं यतुर्दिकस्थदेशान् तस्य सुप्यातिव्याप्नोत्।

XXXVIII तदनन्तरं स भजनगोडाद् बहिरागत्य शिमोनो निवेशनं प्रविवेश तदा तस्य श्वश्रूज्वरिणात्यन्तं पीडितासीत् शिष्यास्तदर्थं तस्मिन् विनयं यक्षुः।

XXXIX ततः स तस्याः समीपे स्थित्वा ज्वरं तर्जयामास तेनैव तां ज्वरोऽत्याक्षीत् ततः सा तत्क्षणम् उत्थाय तान् सिषेवे

XL अथ सूर्यास्तकाले स्वेषां ये ये जना नानारोगैः पीडिता आसन् लोकास्तान् यीशोः समीपम् आनिन्युः, तदा स अेकैकस्य गात्रे करमर्पयित्वा तानरोगान् यकार।

XLI ततो भूता बहुभ्यो निर्गत्य यीत्शब्दं कृत्वा य बलाधिरे त्वमीश्वरस्य पुत्रोऽभिषिक्तत्राता; किन्तु सोभिषिक्तत्रातेति ते विविदुरेतस्मात् कारणात् तान् तर्जयित्वा तद्भक्तुं निषिषेध।

XLII अपरञ्च प्रभाते सति स विजनस्थानं प्रतस्थे पश्चात् जनास्तमन्विच्छन्तस्तन्निकटं गत्वा स्थानान्तरगमनार्थं तमन्वरुन्धन्।

XLIII किन्तु स तान् जगाद, ईश्वरीयराज्यस्य सुसंवाहं प्रयारयितुम् अन्यानि पुराण्यपि मया यातव्यानि यतस्तदर्थमेव प्रेरितोऽहं।

XLIV अथ गालीलो भजनगोडेषु स उपदिदेश।

V

I अनन्तरं यीशुरेकदा गिनेषरथस्य तीरं उत्तिष्ठति, तदा लोका ईश्वरीयकथां श्रोतुं तदुपरि प्रपतिताः।

II तदानीं स एदस्य तीरसमीपे नौद्वयं ददर्श किञ्च मत्स्योपज्जविनो नावं विडाय जालं प्रक्षालयन्ति।

III ततस्तयोर्द्वयो र्मध्ये शिमोनो नावमारुह्य तीरात् किञ्चिद्दूरं यातुं तस्मिन् विनयं कृत्वा नौकायामुपविश्य लोकान् प्रोपदिष्टवान्।

IV पश्चात् तं प्रस्तावं समाप्य स शिमोनं व्याजहार, गभीरं जालं गत्वा मत्स्यान् धर्तुं जालं निक्षिप।

V ततः शिमोन बलाषे, हे गुरो यद्यपि वयं कृत्स्नां यामिनीं परिश्रम्य मत्स्यैकमपि न प्राप्तास्तथापि भवतो निदेशतो जालं क्षिपामः।

VI अथ जाले क्षिप्ते बहुमत्स्यपतनाद् आनायः प्रच्छिन्नः।

VII तस्माद् उपकर्तुम् अन्यनौस्थान् सङ्गिन आयातुम् षङ्गितेन समाह्वयन् ततस्त आगत्य मत्स्यै नौद्वयं प्रपूरयामासु र्ये नौद्वयं प्रमग्नम्।

VIII तदा शिमोन्पितरस्तद् विलोक्य यीशोश्चरणायोः पतित्वा, हे प्रभोऽहं पापी नरो मम निकटाद् भवान् यातु, एति कथितवान्।

IX यतो जाले पतितानां मत्स्यानां यूथात् शिमोन् तत्सङ्गिनश्च यमत्कृतवन्तः; शिमोनः सडकारिणौ सिवदेः पुत्रौ यादूब् योऽहन् येमौ तादृशौ बभूवतुः।

X तदा यीशुः शिमोनं जगाद मा भैषीरधारभ्य त्वं मनुष्यधरो भविष्यसि।

XI अनन्तरं सर्वासु नौसु तीरम् आनीतासु ते सर्वांन् परित्यज्य तस्य पश्चाद्गामिनो बभूवुः।

XII ततः परं यीशोः कस्मिंश्चित् पुरे तिष्ठति जन् अेकः सर्वाङ्गकुष्ठस्तं विलोक्य तस्य समीपे न्युब्जः पतित्वा सविनयं वक्तुमारोभे, हे प्रभो यद्वि भवानिच्छति तर्हि मां परिष्कर्तुं शक्नोति।

XIII तदानीं स पाणिं प्रसार्य तदङ्गं स्पृशन् बलाषे त्वं परिष्कियस्वेति ममेच्छास्ति ततस्तत्क्षणं स कुष्ठात् मुक्तः।

XIV पश्चात् स तमाज्ञापयामास कथामिमां कस्मैयिद् अकथयित्वा याजकस्य समीपञ्च गत्वा स्वं दर्शय, लोकेभ्यो निजपरिष्कृतत्वस्य प्रमाणादानाय मूसाज्ञानुसारेण द्रव्यमुत्भूजस्व य।

XV तथापि यीशोः सुप्याति र्बहु व्याप्तुमारोभे किञ्च तस्य कथां श्रोतुं स्वीयरोगेभ्यो मोक्तुञ्च लोका आजग्मुः।

XVI अथ स प्रान्तरं गत्वा प्रार्थयाञ्चके।

XVII अपरञ्च अेकदा यीशुरुपदिशति, अेतर्हि गालीब्धिदूदाप्रदेशयोः सर्व्वनगरेभ्यो यिज्ञालमश्च क्रियन्तः किञ्चिलोका व्यवस्थापकाश्च समागत्य तदन्तिके समुपविशुः, तस्मिन् काले लोकानामारोग्यकारणात् प्रभोः प्रभावः प्रयकाशे।

XVIII पश्चात् क्रियन्तो लोका अेकं पक्षाघातिनं भटवायां निधाय यीशोः समीपमानेतुं सम्भुषे स्थापयितुञ्च व्याप्रियन्त।

XIX किन्तु बहुजननिवडसम्वाधात् न शक्नुवन्तो गृहोपरि गत्वा गृहपृष्ठं भनित्वा तं पक्षाघातिनं सभटवं गृहमध्ये यीशोः सम्भुषे ऽवरोडयामासुः।

XX तदा यीशुस्तेषाम् ईदृशं विश्वासं विलोक्य तं पक्षाघातिनं व्याजहार, हे मानव तव पापमक्षम्यत।

XXI तस्माद् अध्यापकाः किंशिनश्च यित्तरित्थं प्रयिन्तितवन्तः, अेष ज्ञन ईश्वरं निन्दति कोयं? केवलमीश्वरं विना पापं क्षन्तुं कः शक्नोति?

XXII तदा यीशुस्तेषाम् एत्थं यिन्तनं विदित्वा तेभ्योकथयद् यूयं मनोभिः कुतो वितर्कयथ?

XXIII तव पापक्षमा ज्ञाता यद्वा त्वमुत्थाय व्रज अेतयो र्मध्ये का कथा सुकथ्या?

XXIV किन्तु पृथिव्यां पापं क्षन्तुं मानवसुतस्य सामर्थ्यमस्तीति यथा यूयं ज्ञातुं शक्नुथ तदर्थं (स तं पक्षाघातिनं जगाद) उत्तिष्ठ स्वशय्यां गृहीत्वा गृहं याहीति त्वामादिशामि।

XXV तस्मात् स तत्क्षणात् उत्थाय सर्वेषां साक्षात् निजशयनीयं गृहीत्वा ईश्वरं धन्यं वदन् निजनिवेशनं ययौ।

XXVI तस्मात् सर्वे विस्मय प्राप्ता मनःसु लीताश्च वयमद्यासम्भवकार्यार्थायदृशामि एत्युक्त्वा परमेश्वरं धन्यं प्रोदिताः।

XXVII ततः परं बहिर्गच्छन् करसञ्चयस्थाने लेविनामानं करसञ्चायकं दृष्ट्वा यीशुस्तमभिधे मम पश्चाद्देहि।

XXVIII तस्मात् स तत्क्षणात् सर्वे परित्यज्य तस्य पश्चाद्विधाय।

XXIX अनन्तरं लेवि निजगृहे तदर्थं मडाभोज्यं यकार, तदा तैः सहानेके करसञ्चायिनस्तदन्यलोकाश्च भोक्तुमुपविशुः।

XXX तस्मात् कारणात् यद्दालानां पापिलोकानाञ्च सङ्गे यूयं कुतो भङ्गवे पिवथ येति कथां कथयित्वा किंशिनोऽध्यापकाश्च तस्य शिष्यैः सह वाग्युद्धं कर्तुमारिभिरै।

XXXI तस्माद् यीशुस्तान् प्रत्यवोयद् अरोगलोकानां यिकित्सकेन प्रयोजनं नास्ति किन्तु सरोगाणामेव।

XXXII अहं धार्मिकान् आह्वातुं नागतोस्मि किन्तु मनः परावर्तयितुं पापिन एव।

XXXIII ततस्ते प्रोयुः, योहनः किंशिनाञ्च शिष्या वारंवारम् उपवसन्ति प्रार्थयन्ते य किन्तु तव शिष्याः कुतो भुञ्जते पिवन्ति य?

XXXIV तदा स तानायय्यौ वरे सङ्गे तिष्ठति वरस्य सभिगणं किमुपवासयितुं शक्नुथ?

XXXV किन्तु यदा तेषां निकटाद् वरो नेष्यते तदा ते समुपवत्स्यन्ति।

XXXVI सोपरमपि दृष्टान्तं कथयाम्बभूव पुरातनवस्त्रे कोपि नूतनवस्त्रं न सीव्यति यतस्तेन सेवनेन शोर्णवस्त्रं छिद्यते, नूतनपुरातनवस्त्रयो र्भेदञ्च न भवति।

XXXVII पुरातन्यां कुत्वां कोपि नूतनं द्राक्षारसं न निदधाति, यतो नवीनद्राक्षारसस्य तेजसा पुरातनी कुतू विदीर्यते ततो द्राक्षारसः पतति कुतूश्च नश्यति।

XXXVIII ततो हेतो नूतन्यां कुत्वां नवीनद्राक्षारसः निधातव्यस्तेनोभयस्य रक्षा भवति।

XXXIX अपरञ्च पुरातनं द्राक्षारसं पीत्वा कोपि नूतनं न वाञ्छति, यतः स वक्ति नूतनात् पुरातनम् प्रशस्तम्।

VI

I अयरञ्च पर्वणो द्वितीयदिनात् परं प्रथमविश्रामवारे शस्यक्षेत्रेण यीशोर्गमनकाले तस्य शिष्याः कण्ठिशं छित्वा करेषु मर्दयित्वा आदितुमारिभिरै।

II तस्मात् कियन्तः किंशिनस्तानवदन् विश्रामवारे यत् कर्म न कर्त्तव्यं तत् कुतः कुरुथ?

III यीशुः प्रत्युवाच दायूद् तस्य सङ्गिनश्च क्षुधार्ताः किं यक्नुः स कथम् ईश्वरस्य मन्दिरं प्रविश्य

IV ये दर्शनीयाः पूषा याञ्जकान् विनान्यस्य कस्याप्यभोजनीयास्तानानीय स्वयं भुञ्जे सङ्गिभ्योपि ददौ तत् किं युष्माभिः कदापि नापाठि?

V पश्चात् स तानवदत् मनुजसुतो विश्रामवारस्यापि प्रभु र्भवति।

VI अनन्तरम् अन्यविश्रामवारे स भजनगोळं प्रविश्य समुपदिशति। तदा तत्स्थाने शुष्कदक्षिणकर अेकः पुमान् उपतस्थिवान्।

VII तस्माद् अध्यापकाः किंशिनश्च तस्मिन् दोषमारोपयितुं स विश्रामवारे तस्य स्वास्थ्यं करोति नवेति प्रतीक्षितुमारिभिरै।

VIII तदा यीशुस्तेषां यिन्तां विदित्वा तं शुष्करं पुमांसं प्रोवाय, त्वमुत्थाय मध्यस्थाने तिष्ठ।

IX तस्मात् तस्मिन् उत्थितवति यीशुस्तान् व्याञ्जहार, युष्मान् एषां कथां पृच्छामि, विश्रामवारे हितम् अहितं वा, प्राणरक्षणं प्राणनाशनं वा, अतेषां किं कर्मकरणीयम्?

X पश्चात् यतुर्द्विषु सर्वाण् विवोक्त्य तं मानवं बलाघे, निजकरं प्रसारय; ततस्तेन तथा कृत एतरकरवत् तस्य हस्तः स्वस्थोभवत्।

XI तस्मात् ते प्रयद्दकोपान्विता यीशुं किं करिष्यन्तीति परस्परं प्रमन्त्रिताः।

XII ततः परं स पर्वतमारुह्येश्वरमुद्दिश्य प्रार्थयमानः कृत्स्नां रात्रिं यापितवान्।

XIII अथ दिने सति स सर्वाण् शिष्यान् आहूतवान् तेषां मध्ये

XIV પિતરનામ્ના ખ્યાત: શિમોન્ તસ્ય ભ્રાતા આન્દ્રિયશ્ચ યાકૂબ્ યોહન્ ચ ફિલિપ્ બર્થલમયશ્ચ

XV મથિ: થોમા આલ્ફીયસ્ય પુત્રો યાકૂબ્ જ્વલન્તનામ્ના ખ્યાત: શિમોન્

XVI ચ યાકૂબો ભ્રાતા યિહૂદાશ્ચ તં ય: પરકરેષુ સમર્પયિષ્યતિ સ ઈષ્કરીયોતીયયિહૂદાશ્ચૈતાન્ દ્વાદશ જનાન્ મનોનીતાન્ કૃત્વા સ જગ્રાહ તથા પ્રેરિત ઇતિ તેષાં નામ ચકાર|

XVII તત: પરં સ તૈ: સહ પર્વતાદવરુહ્ય ઉપત્યકાયાં તસ્થૌ તતસ્તસ્ય શિષ્યસઙ્ગો યિહૂદાદેશાદ્ યિરૂશાલમશ્ચ સોર: સીદોનશ્ચ જલધે રોધસો જનનિહાશ્ચ એત્ય તસ્ય કથાશ્રવણાર્થં રોગમુક્ત્યર્થં તસ્ય સમીપે તસ્થુ:|

XVIII અમેઘ્યભૂતગ્રસ્તાશ્ચ તન્નિકટમાગત્ય સ્વાસ્થ્યં પ્રાપુ:|

XIX સર્વેષાં સ્વાસ્થ્યકરણપ્રભાવસ્ય પ્રકાશિતત્વાત્ સર્વે લોકા એત્ય તં સ્પ્રષ્ટું ચેતિરે|

XX પશ્રાત્ સ શિષ્યાન્ પ્રતિ દૃષ્ટિ કૃત્વા જગાદ, હે દરિદ્રા યૂયં ધન્યા યત ઈશ્વરીયે રાજ્યે વોડધિકારોસ્તિ|

XXI હે અધુના ક્ષુધિતલોકા યૂયં ધન્યા યતો યૂયં તપ્સ્યથ; હે ઇહ રોદિનો જના યૂયં ધન્યા યતો યૂયં હસિષ્યથ|

XXII યદા લોકા મનુષ્યસૂનો નામહેતો યુષ્માન્ ઋતીયિષ્યન્તે પૃથક્ કૃત્વા નિન્દિષ્યન્તિ, અધમાનિવ યુષ્માન્ સ્વસમીપાદ્ દૂરીકરિષ્યન્તિ ચ તદા યૂયં ધન્યા:|

XXIII સ્વર્ગે યુષ્માકં યથેષ્ટં ફલં ભવિષ્યતિ, એતદર્થં તસ્મિન્ દિને પ્રોલ્લસત આનન્દેન નૃત્યત ચ, તેષાં પૂર્વપુરુષાશ્ચ ભવિષ્યદ્વાદિન: પ્રતિ તથૈવ વ્યવાહરન્|

XXIV કિન્તુ હા હા ધનવન્તો યૂયં સુખં પ્રાપ્નુત| હન્ત પરિતૃપ્તા યૂયં ક્ષુધિતા ભવિષ્યથ;

XXV ઇહ હસન્તો યૂયં વત યુષ્માભિ: શોચિતવ્યં રોદિતવ્યં|

XXVI સર્વેલાકૈ યુષ્માકં સુખ્યાતૌ કૃતાયાં યુષ્માકં દુર્ગતિ ભવિષ્યતિ યુષ્માકં પૂર્વપુરુષા મૃષાભવિષ્યદ્વાદિન: પ્રતિ તદ્ભત્ કૃતવન્ત:|

XXVII હે શ્રોતારો યુષ્મભ્યમહં કથયામિ, યૂયં શત્રુષુ પ્રીયધ્વં ચે ચ યુષ્માન્ દ્વિષન્તિ તેષામપિ હિતં કુરુત|

XXVIII ચે ચ યુષ્માન્ શપન્તિ તેભ્ય આશિષં દત્ત ચે ચ યુષ્માન્ અવમન્યન્તે તેષાં મઙ્ગલં પ્રાર્થયધ્વં|

XXIX યદિ કશ્ચિત્ તવ કપોલે ચપેટાઘાતં કરોતિ તર્હિ તં પ્રતિ કપોલમ્ અન્યં પરાવર્ત્ય સમ્મુખીકુરુ પુનશ્ચ યદિ કશ્ચિત્ તવ ગાત્રીયવસ્ત્રં હરતિ તર્હિ તં પરિઘેયવસ્ત્રમ્ અપિ ગ્રહીતું મા વારય|

XXX યસ્ત્વાં યાયતે તસ્મૈ દેહિ, યશ્ચ તવ સમ્પત્તિં હરતિ તં મા યાયસ્વ|

XXXI પરેભ્ય: સ્વાન્ પ્રતિ યથાયરણમ્ અપેક્ષધ્વે પરાન્ પ્રતિ યૂયમપિ તથાયરત|

XXXII ચે જના યુષ્માસુ પ્રીયન્તે કેવલં તેષુ પ્રીયમાણેષુ યુષ્માકં કિં ફલં? પાપિલોકા અપિ સ્વેષુ પ્રીયમાણેષુ પ્રીયન્તે|

XXXIII યદિ હિતકારિણ એવ હિતં કુરુથ તર્હિ યુષ્માકં કિં ફલં? પાપિલોકા અપિ તથા કુર્વન્તિ|

XXXIV ચેભ્ય ઋણપરિશોધસ્ય પ્રાપ્તિપ્રત્યાશાસ્તે કેવલં તેષુ ઋણે સમર્પિતે યુષ્માકં કિં ફલં? પુન: પ્રાપ્ત્યાશયા પાપીલોકા અપિ પાપિજનેષુ ઋણમ્ અર્પયન્તિ|

XXXV અતો યૂયં રિપુષ્વપિ પ્રીયધ્વં, પરહિતં કુરુત ચ; પુન: પ્રાપ્ત્યાશાં ત્યક્ત્વા ઋણમર્પયત, તથા કૃતે યુષ્માકં મહાફલં ભવિષ્યતિ, યૂયન્ત સર્વપ્રધાનસ્ય સન્તાના ઇતિ ખ્યાતિં પ્રાપ્સ્યથ, યતો યુષ્માકં પિતા કૃતદનાનાં દુર્દૃત્તાનાશ્ચ હિતમાચરતિ|

XXXVI અત એવ સ યથા દયાલુ યૂયમપિ તાદૃશા દયાલવો ભવત|

XXXVII અપરન્ત પરાન્ દોષિણો મા કુરુત તસ્માદ્ યૂયં દોષીકૃતા ન ભવિષ્યથ; અદણ્ડયાન્ મા દણ્ડયત તસ્માદ્ યૂયમપિ દણ્ડં ન પ્રાપ્સ્યથ; પરેષાં દોષાન્ ક્ષમધ્વં તસ્માદ્ યુષ્માકમપિ દોષા: ક્ષમિષ્યન્તે|

XXXVIII દાનાનિદત્ત તસ્માદ્ યૂયં દાનાનિ પ્રાપ્સ્યથ, વરન્ત લોકા: પરિમાણપાત્રં પ્રદલય્ય સન્નાલ્ય પ્રોન્નાલ્ય પરિપૂર્ચ્ય યુષ્માકં ક્રોડેષુ સમર્પયિષ્યન્તિ; યૂયં ચેન પરિમાણેન પરિમાથ તેનૈવ પરિમાણેન યુષ્મત્કૃતે પરિમાસ્યતે|

XXXIX અથ સ તેભ્યો દૃષ્ટાન્તકથામકથયત્, અન્ધો જન: કિમન્ધં પન્થાનં દર્શયિતું શક્નોતિ? તસ્માદ્ ઉભાવપિ કિં ગર્તે ન પતિષ્યત:?

XL ગુરો: શિષ્યો ન શ્રેષ્ઠ: કિન્તુ શિષ્યે સિદ્ધે સતિ સ ગુરુતુલ્યો ભવિતું શક્નોતિ|

XLI અપરન્ત ત્વં સ્વચક્ષુષિ નાસામ્ અદૃષ્ટ્વા તવ ભ્રાતુશ્ચક્ષુષિ યત્તૃણમસ્તિ તદેવ કુત: પશ્યમિ?

XLII સ્વચક્ષુષિ યા નાસા વિદ્યતે તામ્ અજ્ઞાત્વા, ભ્રાતસ્તવ નેત્રાત્ તૃણં બહિ: કરોમીતિ વાક્યં ભ્રાતરં કથં વક્તું શક્નોષિ? હે કપટિન્ પૂર્વે સ્વનયનાત્ નાસાં બહિ: કુરુ તતો ભ્રાતુશ્ચક્ષુષસ્તૃણં બહિ: કર્તું સુદૃષ્ટિં પ્રાપ્સ્યસિ|

XLIII અન્યન્ત ઉત્તમસ્તરુ: કદાપિ ફલમનુત્તમં ન ફલતિ, અનુત્તમતરુશ્ચ ફલમુત્તમં ન ફલતિ કારણાદત: ફલૈસ્તરવો જ્ઞાયન્તે|

XLIV કણ્ટકિપાદપાત્ કોપિ ઉડુમ્બરફલાનિ ન પાતયતિ તથા શૃગાલકોલિવૃક્ષાદપિ કોપિ દ્રાક્ષાફલં ન પાતયતિ|

XLV તદ્દત્ સાધુલોકોઽન્તઃકરણરૂપાત્ સુભાણાગારાદ્ ઉત્તમાનિ દ્રવ્યાણિ બહિઃ કરોતિ, દુષ્ટો લોકશ્ચાન્તઃકરણરૂપાત્ કુભાણાગારાત્ કુત્સિતાનિ દ્રવ્યાણિ નિર્ગમયતિ યતોઽન્તઃકરણાનાં પૂર્ણભાવાનુરૂપાણિ વયાંસિ મુખાન્નિર્ગચ્છન્તિ|

XLVI અપરઞ્ચ મમાજ્ઞાનુરૂપં નાયરિત્વા કુતો માં પ્રભો પ્રભો ઇતિ વદથ?

XLVII યઃ કશ્ચિન્ મમ નિકટમ્ આગત્ય મમ કથા નિશમ્ય તદનુરૂપં કર્મ કરોતિ સ કસ્ય સદૃશો ભવતિ તદહં યુષ્માન્ જ્ઞાપયામિ|

XLVIII યો જનો ગભીરં ખનિત્વા પાષાણસ્થલે ભિત્તિં નિર્માય સ્વગૃહં રચયતિ તેન સહ તસ્યોપમા ભવતિ; યત આપ્લાવિજલમેત્ય તસ્ય મૂલે વેગેન વહદપિ તદ્દેહં લાડયિતું ન શક્નોતિ યતસ્તસ્ય ભિત્તિઃ પાષાણોપરિ તિષ્ઠતિ|

XLIX કિન્તુ યઃ કશ્ચિન્ મમ કથાઃ શ્રુત્વા તદનુરૂપં નાયરતિ સ ભિત્તિં વિના મૃદુપરિ ગૃહનિર્માત્રા સમાનો ભવતિ; યત આપ્લાવિજલમાગત્ય વેગેન યદા વહતિ તદા તદ્દૃહં પતતિ તસ્ય મહત્ પતનં જાયતે|

VII

I તતઃ પરં સ લોકાનાં કર્ણગોચરે તાન્ સર્વાન્ ઉપદેશાન્ સમાપ્ય યદા કફર્નાહૂમ્પુરં પ્રવિશતિ

II તદા શતસેનાપતેઃ પ્રિયદાસ એકો મૃતકલ્પઃ પીડિત આસીત્|

III અતઃ સેનાપતિ ર્થીશો વાર્તા નિશમ્ય દાસસ્યારોગ્યકરણાય તસ્યાગમનાર્થં વિનયકરણાય ચિહ્નદીયાન્ કિયતઃ પ્રાયઃ પ્રેષયામાસ|

IV તે યીશોરન્તિકં ગત્વા વિનયાતિશયં વક્તુમારેભિરે, સ સેનાપતિ ભવતોનુગ્રહં પ્રાપ્તુમ્ અર્હતિ|

V યતઃ સોસ્મજ્જાતીયેષુ લોકેષુ પ્રીયતે તથાસ્મત્કૃતે ભજનગેહં નિર્મિતવાન્|

VI તસ્માદ્ યીશુસ્તૈઃ સહ ગત્વા નિવેશનસ્ય સમીપં પ્રાપ, તદા સ શતસેનાપતિ વૃક્ષમાણવાક્યં તં વક્તું બન્ધૂન્ પ્રાહિણોત્| હે પ્રભો સ્વયં શ્રમો ન કર્તવ્યો યદ્ ભવતા મદ્રેહમધ્યે પાદાર્પણં ક્રિયેત તદધ્યહં નાર્હામિ,

VII કિન્નાહં ભવત્સમીપં યાતુમપિ નાત્માનં યોગ્યં બુદ્ધવાન્, તતો ભવાન્ વાક્યમાત્રં વદતુ તેનૈવ મમ દાસઃ સ્વસ્થો ભવિષ્યતિ|

VIII યસ્માદ્ અહં પરાધીનોપિ મમાધીના યાઃ સેનાઃ સન્તિ તાસામ્ એકજનં પ્રતિ યાહીતિ મયા પ્રોક્તે સ યાતિ; તદન્યં પ્રતિ આયાહીતિ પ્રોક્તે સ આયાતિ; તથા નિજદાસં પ્રતિ એતત્ કુર્વિતિ પ્રોક્તે સ તદેવ કરોતિ|

IX યીશુરિદં વાક્યં શ્રુત્વા વિસ્મયં યયૌ, મુખં પરાવર્ત્ય પશ્ચાદ્વર્તિનો લોકાન્ બભાષે ય, યુષ્માનહં વદામિ ઇસ્રાયેલો વંશમધ્યેપિ વિશ્વાસમીદૃશં ન પ્રાપ્નવં|

X તતસ્તે પ્રેષિતા ગૃહં ગત્વા તં પીડિતં દાસં સ્વસ્થં દદૃશુઃ|

XI પરેડહનિ સ નાયીનાખ્યં નગરં જગામ તસ્યાનેકે શિષ્યા અન્યે ય લોકાસ્તેન સાહ્નં યયુઃ|

XII તેષુ તન્નગરસ્ય દ્વારસન્નિધિં પ્રાપ્તેષુ કિયન્તો લોકા એકં મૃતમનુજં વહન્તો નગરસ્ય બહિર્યાન્તિ, સ તન્માતુરેકપુત્રસ્તન્માતા ય વિધવા; તથા સાહ્નં તન્નગરીયા બહવો લોકા આસન્|

XIII પ્રભુસ્તાં વિલોક્ય સાનુકમ્પઃ કથયામાસ, મા રોદીઃ| સ સમીપમિત્વા ખટવાં પસ્પર્શ તસ્માદ્ વાહકાઃ સ્થગિતાસ્તમ્યુઃ;

XIV તદા સ ઉવાચ હે યુવમનુષ્ય ત્વમુત્તિષ્ઠ, ત્વામહમ્ આજ્ઞાપયામિ|

XV તસ્માત્ સ મૃતો જનસ્તત્ક્ષણમુત્થાય કથાં પ્રકથિતઃ; તતો યીશુસ્તસ્ય માતરિ તં સમર્પયામાસ|

XVI તસ્માત્ સર્વે લોકાઃ શશકિરે; એકો મહાભવિષ્યદ્વાદી મધ્યેઽસ્માકમ્ સમુદૈત્, ઈશ્વરશ્ચ સ્વલોકાન્વગૃહ્ણાત્ કથામિમાં કથયિત્વા ઈશ્વરં ધન્યં જગદ્ઃ|

XVII તતઃ પરં સમસ્તં ચિહ્નદાદેશં તસ્ય યતુર્દિક્સ્થદેશઞ્ચ તસ્યૈતત્કીર્તિં વ્યાનશે|

XVIII તતઃ પરં યોહનઃ શિષ્યેષુ તં તદ્દૃતાન્તં જ્ઞાપિતવત્સુ

XIX સ સ્વશિષ્યાણાં દ્વૌ જનાવાહ્ય યીશું પ્રતિ વક્ષ્યમાણં વાક્યં વક્તું પ્રેષયામાસ, યસ્યાગમનમ્ અપેક્ષ્ય તિષ્ઠામો વયં કિં સ એવ જનસ્ત્વં? કિં વયમન્યમપેક્ષ્ય સ્થાસ્યામઃ?

XX પશ્ચાત્તૌ માનવૌ ગત્વા કથયામાસતુઃ, યસ્યાગમનમ્ અપેક્ષ્ય તિષ્ઠામો વયં, કિં સએવ જનસ્ત્વં? કિં વયમન્યમપેક્ષ્ય સ્થાસ્યામઃ? કથામિમાં તુભ્યં કથયિતું યોહન મજ્જક આવાં પ્રેષિતવાન્|

XXI તસ્મિન્ દણ્ડે યીશૂરોગિણો મહાવ્યાધિમતો દુષ્ટભૂતગ્રસ્તાંશ્ચ બહૂન્ સ્વસ્થાન્ કૃત્વા, અનેકાન્ધેભ્યશ્ચક્ષુંષિ દત્વા પ્રત્યુવાચ,

XXII યુવાં વ્રજતમ્ અન્ધા નેત્રાણિ ખજ્જાશ્ચરણાનિ ય પ્રાપ્નુવન્તિ, કુષ્ઠિનઃ પરિષ્કિયન્તે, બધિરાઃ શ્રવણાનિ મૃતાશ્ચ જીવનાનિ પ્રાપ્નુવન્તિ, દરિદ્રાણાં સમીપેષુ સુસંવાદઃ પ્રચાર્યતે, યં પ્રતિ વિદ્નસ્વરૂપોહં ન ભવામિ સ ધન્યઃ,

XXIII એતાનિ યાનિ પશ્યથઃ શૃણુથશ્ચ તાનિ યોહનં જ્ઞાપયતમ્|

XXIV તયો દૂતયો ગતયો: સતો ચોહનિ સ લોકાન્ વક્તુમુપયક્રમે, યૂયં મધ્યેપ્રાન્તરં કિં દ્રષ્ટું નિરગમત? કિં વાયુના કમ્પિતં નડં?

XXV યૂયં કિં દ્રષ્ટું નિરગમત? કિં સૂક્ષ્મવસ્ત્રપરિધાયિનં કમપિ નરં? કિન્તુ યે સૂક્ષ્મમૃદુવસ્ત્રાણિ પરિદધતિ સૂત્તમાનિ દ્રવ્યાણિ ભુક્ષતે ય તે રાજધાનીષુ તિષ્ઠન્તિ|

XXVI તર્હિ યૂયં કિં દ્રષ્ટું નિરગમત? કિમેકં ભવિષ્યદ્વાદિનં? તદેવ સત્યં કિન્તુ સ પુમાન્ ભવિષ્યદ્વાદિનોપિ શ્રેષ્ઠ ઇત્યહં યુષ્માન્ વદામિ;

XXVII પશ્ય સ્વકીયદૂતન્તુ તવાગ્ર પ્રેષયામ્યહં| ગત્વા ત્વદીયમાર્ગન્તુ સ હિ પરિષ્કરિષ્યતિ| યદ્યથે લિપિરિયમ્ આસ્તે સ એવ યોહન|

XXVIII અતો યુષ્માનહં વદામિ સ્ત્રિયા ગર્ભજાતાનાં ભવિષ્યદ્વાદિનાં મધ્યે યોહનો મજ્જકાત્ શ્રેષ્ઠ: કોપિ નાસ્તિ, તત્રાપિ ઈશ્વરસ્ય રાજ્યે ય: સર્વસ્માત્ ક્ષુદ્ર: સ યોહનોપિ શ્રેષ્ઠ:|

XXIX અપરઞ્ચ સર્વે લોકા: કરમઞ્ચાયિનશ્ચ તસ્ય વાક્યાનિ શ્રુત્વા યોહના મજ્જકાત્ મજ્જકાતા: પરમેશ્વરં નિર્દોષં મેનિરે|

XXX કિન્તુ ફિરૂશિનો વ્યવસ્થાપકાશ્ચ તેન ન મજ્જકાતા: સ્વાન્ પ્રતીશ્વરસ્યોપદેશં નિષ્ફલમ્ અકુર્વન્|

XXXI અથ પ્રભુ: કથયામાસ, ઇદાનીન્તનજનન્ કેનોપમામિ? તે કસ્ય સદૃશા:?

XXXII યે બાલકા વિપણ્યામ્ ઉપવિશ્ય પરસ્પરમ્ આહૂય વાક્યમિદં વદન્તિ, વયં યુષ્માકં નિકટે વંશીરવાદિષ્મ, કિન્તુ યૂયં નાનર્તિષ્ઠ, વયં યુષ્માકં નિકટ અરોદિષ્મ, કિન્તુ યુયં ન વ્યલપિષ્ઠ, બાલકૈરૈતાદૃશૈસ્તેષામ્ ઉપમા ભવતિ|

XXXIII યતો યોહન્ મજ્જક આગત્ય પૂપં નાખાદત્ દ્રાક્ષારસઞ્ચ નાપિવત્ તસ્માદ્ યૂયં વદથ, ભૂતગ્રસ્તોયમ્|

XXXIV તત: પરં માનવસુત આગત્યાખાદદપિવઞ્ચ તસ્માદ્ યૂયં વદથ, ખાદક: સુરાપશ્ચાણ્ડાલપાપિનાં બન્ધુરેકો જનો દૃશ્યતામ્|

XXXV કિન્તુ જ્ઞાનિનો જ્ઞાનં નિર્દોષં વિદુઃ|

XXXVI પશ્ચાદેક: ફિરૂશી યીશુ ભોજનાય ન્યમન્ત્રયત્ તત: સ તસ્ય ગૃહં ગત્વા ભોક્તુમુપવિષ્ઠ:|

XXXVII એતર્હિ તદ્ફિરૂશિનો ગૃહે યીશુ ભોક્તુમ્ ઉપાવેક્ષીત્ તચ્છ્રુત્વા તન્નગરવાસિની કાપિ દુષ્ટા નારી પાણ્ડરપ્રસ્તરસ્ય સમ્પુટકે સુગન્ધિતૈલમ્ આનીય

XXXVIII તસ્ય પશ્ચાત્ પાદયો: સન્નિધૌ તસ્યૌ રુદતી ય નેત્રામ્બુભિસ્તસ્ય ચરણૌ પ્રક્ષાલ્ય નિજકચૈરમાર્ક્ષીત્, તતસ્તસ્ય ચરણૌ યુષ્મિત્વા તેન સુગન્ધિતૈલેન મમર્દ|

XXXIX તસ્માત્ સ નિમન્ત્રયિતા ફિરૂશી મનસા ચિન્તયામાસ, યદ્યયં ભવિષ્યદ્વાદી ભવેત્ તર્હિ એનં સ્પૃશતિ યા સ્ત્રી સા કા કીદૃશી યેતિ જ્ઞાતું શકનુયાત્ યત: સા દુષ્ટા|

XL તદા યાશુસ્તં જગાદ, હે શિમોન્ ત્વાં પ્રતિ મમ કિચ્છિદ્ વક્તવ્યમસ્તિ; તસ્માત્ સ બભાષે, હે ગુરો તદ્ વદતુ|

XLI એકોત્તમર્ણસ્ય દ્વાવધમર્ણાવાસ્તાં, તયોરેક: પઞ્ચશતાનિ મુદ્રાપાદાન્ અપરશ્ચ પઞ્ચાશત્ મુદ્રાપાદાન્ ધારયામાસ|

XLII તદનન્તરં તયો: શોઘ્યાભાવાત્ સ ઉત્તમર્ણસ્તયો તૃણે ચક્ષમે: તસ્માત્ તયોર્દ્યો: કસ્તસ્મિન્ પ્રેષ્યતે બહુ? તદ્ બ્રૂહિ|

XLIII શિમોન્ પ્રત્યુવાચ, મયા બુદ્ધ્યતે યસ્યાધિકમ્ ઋણં ચક્ષમે સ ઇતિ; તતો યીશુસ્તં વ્યાજહાર, ત્વં યથાર્થં વ્યચારય:|

XLIV અથ તાં નારીં પ્રતિ વ્યાધુઠ્ય શિમોનમવોચત્, સ્ત્રીમિમાં પશ્યસિ? તવ ગૃહે મય્યાગતે ત્વં પાદપ્રક્ષાલનાર્થં જલં નાદા:

કિન્તુ યોષિદેષા નયનજલૈ મમ પાદૌ પ્રક્ષાલ્ય કેશૈરમાર્ક્ષીત્|

XLV ત્વં માં નાયુષ્મી: કિન્તુ યોષિદેષા સ્વીયાગમનાદારભ્ય મદીયપાદૌ યુષ્મિતું ન વ્યરંસ્ત|

XLVI ત્વઞ્ચ મદીયોત્તમાઙ્ગે કિચ્છિદપિ તૈલં નામર્દી: કિન્તુ યોષિદેષા મમ ચરણૌ સુગન્ધિતૈલેનામર્દીત્|

XLVII અતસ્ત્વાં વ્યાહરામિ, એતસ્યા બહુ પાપમક્ષમ્યત તતો બહુ પ્રીયતે કિન્તુ યસ્યાલ્પપાપં ક્ષમ્યતે સોલ્પં પ્રીયતે|

XLVIII તત: પરં સ તાં બભાષે, ત્વદીયં પાપમક્ષમ્યત|

XLIX તદા તેન સાર્દ્ધં યે ભોક્તુમ્ ઉપવિવિશુસ્તે પરસ્પરં વક્તુમારેભિરે, અયં પાપં ક્ષમતે ક એષ:?

L કિન્તુ સ તાં નારીં જગાદ, તવ વિશ્વાસસ્ત્વાં પર્યત્રાસ્ત ત્વં ક્ષેમેણ વ્રજ|

VIII

I અપરઞ્ચ યીશુ દ્વાદશભિ: શિષ્યૈ: સાર્દ્ધં નાનાનગરેષુ નાનાગ્રામેષુ ય ગચ્છન્ ઈશ્વરીચરાજત્વસ્ય સુસંવાદં પ્રચારયિતું પ્રારેભે|

II તદા યસ્યા: સપ્ત ભૂતા નિરગચ્છન્ સા મગ્દલીનીતિ વિખ્યાતા મરિયમ્ હેરોદ્રાજસ્ય ગૃહાધિપતે: હોષે ભાર્યા યોહના શૂશાના|

III પ્રભૂતયો યા બધ્વ્ય: સ્ત્રિય: દુષ્ટભૂતેભ્યો રોગેભ્યશ્ચ મુક્તા: સત્યો નિજવિભૂતી વ્યથિત્વા તમસેવન્ત, તા: સર્વસ્તેન સાર્દ્ધમ્ આસન્|

- IV अनन्तरं नानानगरेभ्यो बहवो लोका आगत्य तस्य समीपेऽभिलन्, तदा स तेभ्य ऐकां दृष्टान्तकथां कथयामास। ऐकः कृषीबलो बीजानि वपुं बडिर्जगाम,
- V ततो वपनकाले कतिपयानि बीजानि मार्गपार्श्वे पेतुः, ततस्तानि पदतलैर्दलितानि पक्षिभिर्भक्षितानि य
- VI कतिपयानि बीजानि पाषाणस्थले पतितानि यद्यपि तान्यङ्कुरितानि तथापि रसाभावात् शुशुभुः।
- VII कतिपयानि बीजानि कण्टकिवनमध्ये पतितानि ततः कण्टकिवनानि संवृद्ध्य तानि जगसुः।
- VIII तदन्यानि कतिपयबीजानि य भूम्यामुत्तमायां पेतुस्ततस्तान्यङ्कुरयित्वा शतगुणानि फलानि ફેलुः। स एमा कथां कथयित्वा प्रोच्यैः प्रोवाय, यस्य श्रोतुं श्रोत्रे स्तः स शृणोतु।
- IX ततः परं शिष्यास्तं पप्रच्छुरस्य दृष्टान्तस्य किं तात्पर्यं?
- X ततः स व्याजहार, ईश्वरीयराज्यस्य गुह्यानि ज्ञातुं युष्मभ्यमधिकारो दीयते किन्त्वन्ये यथा दृष्टवापि न पश्यन्ति श्रुत्वापि न बुध्यन्ते य तदर्थं तेषां पुरस्तात् ताः सर्वाः कथा दृष्टान्तेन कथ्यन्ते।
- XI दृष्टान्तस्यास्याभिप्रायः, ईश्वरीयकथा बीजस्वर्पा।
- XII ये कथामात्रं शृण्वन्ति किन्तु पश्चाद् विश्वस्य यथा परित्राणं न प्राप्नुवन्ति तदाशयेन शैतानेत्य हृदयात् तां कथाम् अपहरति त एव मार्गपार्श्वस्थभूमिस्वर्पाः।
- XIII ये कथं श्रुत्वा सानन्दं गृह्णन्ति किन्त्वबद्धमूलत्वात् स्वल्पकालमात्रं प्रतीत्य परीक्षाकाले भ्रश्यन्ति तत्रैव पाषाणभूमिस्वर्पाः।
- XIV ये कथां श्रुत्वा यान्ति विषययिन्तायां धनलोभेन ऐडिक्सुभे य मज्जन्त उपयुक्तफलानि न फलन्ति त एवोपतबीजकण्टकिभूस्वर्पाः।
- XV किन्तु ये श्रुत्वा सरलैः शुद्धैश्चान्तःकरणैः कथां गृह्णन्ति धैर्यम् अवलम्ब्य फलान्युत्पाद्यन्ति य त एवोत्तमभूस्वर्पाः।
- XVI अपरञ्च प्रदीपं प्रज्वाल्य कोपि पात्रेण नाच्छाद्यति तथा षट्पाद्योपि न स्थापयति, किन्तु दीपाधारोपर्येव स्थापयति, तस्मात् प्रवेशका दीप्तिं पश्यन्ति।
- XVII यत्र प्रकाशयिष्यते तादृग् अप्रकाशितं वस्तु किमपि नास्ति यत्र न सुव्यक्तं प्रचारयिष्यते तादृग् गुप्तं वस्तु किमपि नास्ति।
- XVIII अतो यूयं केन प्रकारेण शृणुथ तत्र सावधाना भवत, यस्य समीपे बद्धते तस्मै पुनर्दास्यते किन्तु यस्याश्रये न बद्धते तस्य यद्यदस्ति तदपि तस्मात् नेष्यते।
- XIX अपरञ्च यीशो माता भ्रातरश्च तस्य समीपं ञ्जिगमिषवः
- XX किन्तु जन्तासम्भाधात् तत्सन्निधिं प्राप्तुं न शक्नुः। तत्पश्चात् तव माता भ्रातरश्च त्वां साक्षात् यिकीर्षन्तो बडिस्तिष्ठन्तीति वार्त्तायां तस्मै कथितायां
- XXI स प्रत्युवाय; ये जना ईश्वरस्य कथां श्रुत्वा तदनुत्पमायरन्ति तत्रैव मम माता भ्रातरश्च।
- XXII अनन्तरं ऐकदा यीशुः शिष्यैः सार्द्धं नावमारुह्य जगाद, आयात वयं हृदस्य पारं यामः, ततस्ते जग्मुः।
- XXIII तेषु नौकां वाडयत्सु स निदद्रौ;
- XXIV अथाकस्मात् प्रबलजम्भशगमाद् हृदे नौकायां तरङ्गैराच्छन्नायां विपत् तान् जग्रास। तस्माद् यीशोरन्तिकं गत्वा डे गुरो डे गुरो प्राणा नो यान्तीति गदित्वा तं जागरयाम्भूवुः। तदा स उत्थाय वायुं तरङ्गांश्च तर्जयामास तस्माद्भूमौ निवृत्य स्थिरौ बभूवतुः।
- XXV स तान् बभाषे युष्माकं विश्वासः क? तस्मात्ते भीता विस्मिताश्च परस्परं जगदुः, अडो कीदृगयं मनुजः पवनं पानीयञ्चादिशति तद्बुभयं तदादेशं वडति।
- XXVI ततः परं गालील्लप्रदेशस्य सम्भुजस्थगिद्वेरीयप्रदेशे नौकायां लगन्त्यां तटेऽवरोडमावाद्
- XXVII बडुतिथकालं भूतग्रस्त ऐको मानुषः पुरादागत्य तं साक्षात्कार। स मनुषो वासो न परिदधत् गृडे य न वसन् डेवलं श्मशानम् अधुवास।
- XXVIII स यीशुं दृष्ट्वैव यीच्छब्दं यकार तस्य सम्भुजे पतित्वा प्रोच्यैर्जगाद य, डे सर्वप्रधानेश्वरस्य पुत्र, मया सड तव कः सम्बन्धः? त्वयि विनयं करोमि मां मा यातय।
- XXIX यतः स तं मानुषं त्यक्त्वा यातुम् अमेध्यभूतम् आदिदेश; स भूतस्तं मानुषम् असङ्घृष्ट धधार तस्मात्लोकाः शृङ्खलेन निगडेन य बबन्धुः; स तद् भङ्क्त्वा भूतवशत्वात् मध्येप्रान्तरं ययौ।
- XXX अनन्तरं यीशुस्तं पप्रच्छ तव किन्नाम? स उवाय, मम नाम बाडिनो यतो बहवो भूतास्तमाशिश्चियुः।
- XXXI अथ भूता विनयेन जगदुः, गभीरं गर्तं गन्तुं माज्ञापयास्मान्।

XXXII तदा पर्वतोपरि वराहप्रज्वरति तस्माद् भूता विनयेन प्रोयुः, अमुं वराहप्रजम् आश्रयितुम् अस्मान् अनुजानीडि;
ततः सोनुजशौ।

XXXIII ततः परं भूतास्तं मानुषं विहाय वराहप्रजम् आशिश्रियुः वराहप्रजाश्च तत्क्षणात् कटकन धावन्तो हृदे प्राणान्
विशृङ्खुः।

XXXIV तद् दृष्ट्वा शूकररक्षकाः पलायमाना नगरं ग्रामञ्च गत्वा तत्सर्ववृत्तान्तं कथयामासुः।

XXXV ततः किं वृत्तम् अेतदर्शनार्थं लोका निर्गत्य यीशोः समीपं ययुः, तं मानुषं त्यक्तभूतं परिहितवस्त्रं स्वस्थमानुषवद्
यीशोश्चरणासन्निधौ सूपविशन्तं विलोक्य बिभ्युः।

XXXVI ये लोकास्तस्य भूतग्रस्तस्य स्वास्थ्यकरणं दृश्युस्ते तेभ्यः सर्ववृत्तान्तं कथयामासुः।

XXXVII तदनन्तरं तस्य गिदेरीयप्रदेशस्य यतुर्दिकस्था बहवो जना अतित्रस्ता विनयेन तं जगदुः, भवान् अस्माकं निकटाद्
प्रजतु तस्मात् स नावमारुह्य ततो व्याघृत्य जगाम।

XXXVIII तदानीं त्यक्तभूतमनुजस्तेन सह स्थातुं प्रार्थयाञ्चके

XXXIX किन्तु तदर्थम् ईश्वरः कीदृङ्खण्डकर्म कृतवान् एति निवेशनं गत्वा विज्ञापय, यीशुः कथामेतां कथयित्वा तं विससर्ज।
ततः स प्रजित्वा यीशुस्तदर्थं यन्महाकर्म यकार तत् पुरस्य सर्वत्र प्रकाशयितुं प्रारेभे।

XL अथ यीशो परावृत्यागते लोकास्तं आदरेण जगदु यस्मात्ते सर्वे तमपेक्षाञ्चक्रिरे।

XLI तदनन्तरं यायीर्नाम्नो भजनगोडस्यैकोधिप आगत्य यीशोश्चरणायोः पतित्वा स्वनिवेशनागमनार्थं तस्मिन् विनयं
यकार,

XLII यतस्तस्य द्वादशवर्षवयस्का कन्यैकासीत् सा मृतकल्पाभवत्। ततस्तस्य गमनकाले मार्गे लोकानां महान् समागमो
बभूव।

XLIII द्वादशवर्षाणि प्रदररोगग्रस्ता नाना वैद्विश्रिकित्सिता सर्वस्वं व्ययित्वापि स्वास्थ्यं न प्राप्ता या योषित् सा यीशोः
पश्चादागत्य तस्य वस्त्रग्रन्थिं पस्पर्श।

XLIV तस्मात् तत्क्षणात् तस्या रक्तस्रावो रुद्धः।

XLV तदानीं यीशुरवदत् केनाहं स्पृष्टः? ततोऽनेकैरनङ्गीकृते पितरस्तस्य सङ्गिनश्चावदन्, हे गुरो लोका निकटस्थाः सन्तस्तव
देहे धर्षयन्ति, तथापि केनाहं स्पृष्टयति भवान् कुतः पृच्छति?

XLVI यीशुः कथयामास, केनाप्यहं स्पृष्टो, यतो मत्तः शक्तिर्निर्गतेति मया निश्चितमज्ञायि।

XLVII तदा सा नारी स्वयं न गुप्तेति विदित्वा कम्पमाना सती तस्य सम्मुखे पपात; येन निमित्तेन तं पस्पर्श स्पर्शमात्राय
येन प्रकारेण स्वस्थाभवत् तत् सर्वं तस्य साक्षादायप्यौ।

XLVIII ततः स तां जगाद हे कन्ये सुस्थिरा भव, तव विश्वासस्त्वां स्वस्थाम् अकार्षीत् त्वं क्षेमेण याडि।

XLIX यीशोरेतद्वाक्यवदनकाले तस्याधिपते निवेशनात् कश्चिल्लोक आगत्य तं बभाषे, तव कन्या मृता गुरुं मा क्लिषान्।

L किन्तु यीशुस्तदाकार्याधिपतिं व्याजहार, मा भैषीः केवलं विश्वसिडि तस्मात् सा ञ्जविष्यति।

LI अथ तस्य निवेशने प्राप्ते स पितरं योहनं याकूबञ्च कन्याया मातरं पितरञ्च विना, अन्यं कञ्चन प्रवेष्टुं वास्यामास।

LII अपरञ्च ये रुदन्ति विलपन्ति य तान् सर्वान् जनान् उवाच, यूयं मा रोदित् कन्या न मृता निद्राति।

LIII किन्तु सा निश्चितं मृतेति ज्ञात्वा ते तमुपजडसुः।

LIV पश्चात् स सर्वान् बहिः कृत्वा कन्यायाः करौ धृत्वाजुडुवे, हे कन्ये त्वमुत्तिष्ठ,

LV तस्मात् तस्याः प्राणेषु पुनरागतेषु सा तत्क्षणाद् उत्तस्यौ। तदानीं तस्यै किञ्चिद् भक्ष्यं दातुम् आदिदेश।

LVI ततस्तस्याः पितरौ विस्मयं गतौ किन्तु स तावादिदेश घटनाया अेतस्याः कथां कस्मैयिदपि मा कथयतं।

IX

I ततः परं स द्वादशशिष्यानाडूय भूतान् त्याजयितुं रोगान् प्रतिकर्तुञ्च तेभ्यः शक्तिमाधिपत्यञ्च ददौ।

II अपरञ्च ईश्वरीयराज्यस्य सुसंवाहं प्रकाशयितुम् रोगिणामारोग्यं कर्तुञ्च प्रेरणकाले तान् जगाद।

III यात्रार्थं यष्टि र्वस्त्रपुटकं भक्ष्यं मुद्रा द्वितीयवस्त्रम्, अेषां किमपि मा गृह्णीत।

IV यूयञ्च यन्निवेशनं प्रविशथ नगरत्यागपर्यन्तं तन्निवेशने तिष्ठत।

V तत्र यदि कस्यचित् पुरस्य लोका युष्माकमातिथ्यं न कुर्वन्ति तर्हि तस्मान्नगराद् गमनकाले तेषां विरुद्धं साक्ष्यार्थं युष्माकं
पदधूलीः सम्पातयत।

VI अथ ते प्रस्थाय सर्वत्र सुसंवाहं प्रचारयितुं पीडितान् स्वस्थान् कर्तुञ्च ग्रामेषु भ्रमितुं प्रारेभिरे।

VII अेतर्हि डेरोद् राजा यीशोः सर्वकर्मणां वार्ता श्रुत्वा भृशमुद्विगिजे

VIII યતઃ કેચિદ્દુયુર્થોહન શ્મશાનાદુદતિષ્ઠત્ કેચિદ્દુયુઃ, એલિયો દર્શનં દત્તવાન્; એવમન્યલોકા ઊયુઃ પૂર્વીયઃ કશ્ચિદ્ ભવિષ્યદ્વાદી સમુત્થિતઃ|

IX કિન્તુ હેરોદુવાય યોહનઃ શિરોહમઘિનદમ્ ઇદાનીં યસ્યેદ્દુક્કર્મણાં વાર્તા પ્રાપ્નોમિ સ કઃ? અથ સ તં દ્રષ્ટુમ્ ઐચ્છત્|

X અનન્તરં પ્રેરિતાઃ પ્રત્યાગત્ય યાનિ યાનિ કમ્માણિ ચક્ષુસ્તાનિ યીશવે કથયામાસુઃ તતઃ સ તાન્ બૈત્સૈદાનામકનગરસ્ય વિજનં સ્થાનં નીત્વા ગુપ્તં જગામ|

XI પશ્ચાદ્ લોકાસ્તદ્ વિદિત્વા તસ્ય પશ્ચાદ્ યયુઃ; તતઃ સ તાન્ નયન્ ઈશ્વરીયરાજ્યસ્ય પ્રસન્નમુક્તવાન્, યેષાં ચિકિત્સયા પ્રયોજનમ્ આસીત્ તાન્ સ્વસ્થાન્ ચકાર ચ|

XII અપરઞ્ચ દિવાવસત્રે સતિ દ્વાદશશિષ્યા યીશોરન્તિકમ્ એત્ય કથયામાસુઃ, વયમત્ર પ્રાન્તરસ્થાને તિષ્ઠામઃ, તતો નગરાણિ ગ્રામાણિ ગત્વા વાસસ્થાનાનિ પ્રાપ્ય ભક્ષ્યદ્રવ્યાણિ ક્ષેતું જનનિવહં ભવાન્ વિસૃજતુ|

XIII તદા સ ઉવાચ, યૂયમેવ તાન્ ભેજ્યધ્વં; તતસ્તે પ્રોચુરસ્માકં નિકટૈ કેવલં પઞ્ચ પૂપા દ્વૌ મત્સ્યૌ ચ વિદ્યન્તે, અતએવ સ્થાનાન્તરમ્ ઇત્વા નિમિત્તમેતેષાં ભક્ષ્યદ્રવ્યેષુ ન ક્રીતેષુ ન ભવતિ|

XIV તત્ર પ્રાયેણ પઞ્ચસહસ્રાણિ પુરુષા આસન્|

XV તદા સ શિષ્યાન્ જગાદ પઞ્ચાશત્ પઞ્ચાશજ્જનૈઃ પંક્તીકૃત્ય તાનુપવેશયત, તસ્માત્ તે તદનુસારેણ સર્વલોકાનુપવેશયાપાસુઃ|

XVI તતઃ સ તાન્ પઞ્ચ પૂપાન્ મીનદ્વયઞ્ચ ગૃહીત્વા સ્વર્ગં વિલોક્યેશ્વરગુણાન્ કીર્તયાઞ્ચક્રે ભક્ષ્કતા ચ લોકેભ્યઃ પરિવેષણાર્થં શિષ્યેષુ સમર્પયામ્બભૂવ|

XVII તતઃ સર્વે ભુક્ત્વા તૃપ્તિં ગતા અવશિષ્ટાનાઞ્ચ દ્વાદશ હલ્લકાન્ સંજગૃહુઃ|

XVIII અથૈકદા નિર્જને શિષ્યૈઃ સહ પ્રાર્થનાકાલે તાન્ પપ્રચ્છ, લોકા માં કં વદન્તિ?

XIX તતસ્તે પ્રાયુઃ, ત્વાં યોહનમજ્જકં વદન્તિ; કેચિત્ ત્વામ્ એલિયં વદન્તિ, પૂર્વકાલિકઃ કશ્ચિદ્ ભવિષ્યદ્વાદી શ્મશાનાદ્ ઉદતિષ્ઠદ્ ઇત્યપિ કેચિદ્ વદન્તિ|

XX તદા સ ઉવાચ, યૂયં માં કં વદથ? તતઃ પિતર ઉક્તવાન્ ત્વમ્ ઈશ્વરાભિષિક્તઃ પુરુષઃ|

XXI તદા સ તાન્ દૃઢમાદિદેશ, કથામેતાં કસ્મૈચિદપિ મા કથયત|

XXII સ પુનરુવાચ, મનુષ્યપુત્રેણ વહુયાતના ભોક્તવ્યાઃ પ્રાચીનલોકૈઃ પ્રધાનયાજકૈરધ્યાપકૈશ્ચ સોવજ્ઞાય હન્તવ્યઃ કિન્તુ તૃતીયદિવસે શ્મશાનાત્ તેનોત્થાતવ્યમ્|

XXIII અપરં સ સર્વાનુવાચ, કશ્ચિદ્ યદિ મમ પશ્ચાદ્ ગન્તું વાઞ્છતિ તર્હિં સ સ્વં દામ્યતુ, દિને દિને કુશં ગૃહીત્વા ચ મમ પશ્ચાદાગચ્છતુ|

XXIV યતો યઃ કશ્ચિત્ સ્વપ્રાણાન્ રિરક્ષિષતિ સ તાન્ હારયિષ્યતિ, યઃ કશ્ચિન્ મદર્થં પ્રાણાન્ હારયિષ્યતિ સ તાન્ રક્ષિષ્યતિ|

XXV કશ્ચિદ્ યદિ સર્વં જગત્ પ્રાપ્નોતિ કિન્તુ સ્વપ્રાણાન્ હારયતિ સ્વયં વિનશ્યતિ ચ તર્હિં તસ્ય કો લાભઃ?

XXVI પુન ર્થઃ કશ્ચિન્ માં મમ વાક્યં વા લજ્જાસ્પદં જાનાતિ મનુષ્યપુત્રો યદા સ્વસ્ય પિતુશ્ચ પવિત્રાણાં દૂતાનાઞ્ચ તેજોભિઃ પરિવેષ્ટિત આગમિષ્યતિ તદા સોપિ તં લજ્જાસ્પદં જ્ઞાસ્યતિ|

XXVII કિન્તુ યુષ્માનહં યથાર્થં વદામિ, ઈશ્વરીયરાજત્વં ન દૃષ્ટવા મૃત્યું નાસ્વાદિષ્યન્તે, એતાદૃશાઃ કિયન્તો લોકા અત્ર સ્થનેડપિ દણ્ડાયમાનાઃ સન્તિ|

XXVIII એતદાખ્યાનકથનાત્ પરં પ્રાયેણાષ્ટસુ દિનેષુ ગતેષુ સ પિતરં યોહનં યાઙ્ગ્બઞ્ચ ગૃહીત્વા પ્રાર્થયિતું પર્વતમેકં સમારુરોહ|

XXIX અથ તસ્ય પ્રાર્થનકાલે તસ્ય મુખાકૃતિરન્યરૂપા જાતા, તદીયં વસ્ત્રમુજ્જ્વલશુકલં જાતં|

XXX અપરઞ્ચ મૂસા એલિયશ્ચોભૌ તેજસ્વિનૌ દૃષ્ટૌ

XXXI તૌ તેન યિરૂશાલમુરે યો મૃત્યુઃ સાધિષ્યતે તદીયાં કથાં તેન સાર્દ્ધં કથયિતુમ્ આરેભાતે|

XXXII તદા પિતરાદ્યઃ સ્વસ્ય સર્જિનો નિદ્રયાકૃષ્ટા આસન્ કિન્તુ જાગરિત્વા તસ્ય તેજસ્તેન સાર્દ્ધમ્ ઉત્તિષ્ઠન્તૌ જનૌ ચ દદૃશુઃ|

XXXIII અથ તયોરુભયો ગર્મનકાલે પિતરો યીશું બભાષે, હે ગુરોડસ્માકં સ્થાનેડસ્મિન્ સ્થિતિઃ શુભા, તત એકા ત્વદર્થા, એકા મૂસાર્થા, એકા એલિયાર્થા, ઇતિ તિસ્રઃ કુટ્યોસ્માભિ નિર્મીયન્તાં, ઇમાં કથાં સ ન વિવિચ્ય કથયામાસ|

XXXIV અપરઞ્ચ તદ્વાક્યવદનકાલે પયોદ એક આગત્ય તેષામુપરિ છાયાં ચકાર, તતસ્તન્મધ્યે તયોઃ પ્રવેશાત્ તે શશક્રિરે|

XXXV તદા તસ્માત્ પયોદાદ્ ઇયમાકાશીયા વાણી નિર્જગામ, મમાયં પ્રિયઃ પુત્ર એતસ્ય કથાયાં મનો નિઘત્ત|

XXXVI ઇતિ શબ્દે જાતે તે યીશુમેકાકિનં દદૃશુઃ કિન્તુ તે તદાનીં તસ્ય દર્શનસ્ય વાયમેકામપિ નોક્ત્વા મનઃસુ સ્થાપયામાસુઃ|

XXXVII પરેડહનિ તેષુ તસ્માચ્છૈલાદ્ અવરૂઢેષુ તં સાક્ષાત્ કર્તુ બહવો લોકા આજગ્મુઃ|

XXXVIII તેષાં મધ્યાદ્ એકો જન ઉચ્ચૈરુવાચ, હે ગુરો અહં વિનયં કરોમિ મમ પુત્રં પ્રતિ કૃપાદૃષ્ટિં કરોતુ, મમ સ એવૈકઃ પુત્રઃ|

XXXIX ભૂતેન ઘૃતઃ સન્ સં પ્રસભં ચીચ્છબ્દં કરોતિ તન્મુખાત્ ફેણા નિર્ગચ્છન્તિ ચ, ભૂત ઇત્યં વિદ્યાર્થ્ય ક્લિષ્ટવા પ્રાયશસ્તં

ન ત્યજતિ|

XL તસ્માત્ તં ભૂતં ત્યાજયિતું તવ શિષ્યસમીપે ન્યવેદયં કિન્તુ તે ન શેકુઃ|

XLI તદા યીશુરવાદીત્, રે આવિશ્વાસિન્ વિપથગામિન્ વંશ કતિકાલાન્ યુષ્માભિઃ સહ સ્થાસ્યામ્યહં યુષ્માકમ્ આચરણાનિ ચ સહિષ્યે? તવ પુત્રમિહાનય|

XLII તતસ્તસ્મિન્નાગતમાત્રે ભૂતસ્તં ભૂમૌ પાતયિત્વા વિદદાર; તદા યીશુસ્તમમેધ્યં ભૂતં તર્જયિત્વા બાલકં સ્વસ્થં કૃત્વા તસ્ય પિતરિ સમર્પયામાસ|

XLIII ઈશ્વરસ્ય મહાશક્તિમ્ ઇમાં વિલોક્ય સર્વે ચમચ્યક્રુઃ; ઇત્યં યીશોઃ સર્વાભિઃ ક્રિયાભિઃ સર્વેલોકૈરાશ્ચર્ય્યે મન્યમાને સતિ સ શિષ્યાન્ બભાષે,

XLIV કથેયં યુષ્માકં કર્ણેષુ પ્રવિશતુ, મનુષ્યપુત્રો મનુષ્યાણાં કરેષુ સમર્પયિષ્યતે|

XLV કિન્તુ તે તાં કથાં ન બુબુધિરે, સ્પષ્ટત્વાભાવાત્ તસ્યા અભિપ્રાયસ્તેષાં બોધગમ્યો ન બભૂવ; તસ્યા આશયઃ ક ઇત્યપિ તે ભયાત્ પ્રષ્ટું ન શેકુઃ|

XLVI તદનન્તરં તેષાં મધ્યે કઃ શ્રેષ્ઠઃ કથામેતાં ગૃહીત્વા તે મિથો વિવાદં ચક્રુઃ|

XLVII તતો યીશુસ્તેષાં મનોભિપ્રાયં વિદિત્વા બાલકમેકં ગૃહીત્વા સ્વસ્ય નિકટે સ્થાપયિત્વા તાન્ જગાદ,

XLVIII યો જનો મમ નામ્નાસ્ય બાલાસ્યાતિથ્યં વિદદાતિ સ મમાતિથ્યં વિદદાતિ, યશ્ચ મમાતિથ્યં વિદદાતિ સ મમ પ્રેરકસ્યાતિથ્યં વિદદાતિ, યુષ્માકં મધ્યેયઃ સ્વં સર્વસ્માત્ ક્ષુદ્રં જાનીતે સ એવ શ્રેષ્ઠો ભવિષ્યતિ|

XLIX અપરશ્ચ યોહન્ વ્યાજહાર હે પ્રભો તવ નામ્ના ભૂતાન્ ત્યાજયન્તં માનુષમ્ એકં દૃષ્ટવન્તો વયં, કિન્ત્વસ્માકમ્ અપશ્ચાદ્ ગામિત્વાત્ તં ન્યષેધામ્| તદાનીં યીશુરુવાચ,

L તં મા નિષેધત, યતો યો જનોસ્માકં ન વિપક્ષઃ સ એવાસ્માકં સપક્ષો ભવતિ|

LI અનન્તરં તસ્યારોહણસમય ઉપસ્થિતે સ સ્થિરચેતા યિરૂશાલમં પ્રતિ યાત્રાં કર્તુ નિશ્ચિત્યાગ્રે દૂતાન્ પ્રેષયામાસ|

LII તસ્માત્ તે ગત્વા તસ્ય પ્રયોજનીયદ્રવ્યાણિ સંગ્રહીતું શોમિરોણીયાનાં ગ્રામં પ્રવિવિશુઃ|

LIII કિન્તુ સ યિરૂશાલમં નગરં યાતિ તતો હેતો લોકાસ્તસ્યાતિથ્યં ન ચક્રુઃ|

LIV અતએવ યાકૂબ્યોહનૌ તસ્ય શિષ્યૌ તદ્ દૃષ્ટ્વા જગદતુઃ, હે પ્રભો એલિયો યથા ચકાર તથા વયમપિ કિં ગગણાદ્ આગન્તુમ્ એતાન્ ભસ્મીકર્તુશ્ચ વહ્નિમાજ્ઞાપયામઃ? ભવાન્ કિમિચ્છતિ?

LV કિન્તુ સ મુખં પરાવર્ત્ય તાન્ તર્જયિત્વા ગદિતવાન્ યુષ્માકં મનોભાવઃ કઃ, ઇતિ યૂયં ન જાનીથ|

LVI મનુજસુતો મનુજાનાં પ્રાણાન્ નાશયિતું નાગચ્છત્, કિન્તુ રક્ષિતુમ્ આગચ્છત્| પશ્ચાદ્ ઇતરગ્રામં તે યયુઃ|

LVII તદનન્તરં પથિ ગમનકાલે જન એકસ્તં બભાષે, હે પ્રભો ભવાન્ યત્ર યાતિ ભવતા સહાહમપિ તત્ર યાસ્યામિ|

LVIII તદાનીં યીશુસ્તમુવાચ, ગોમાયૂનાં ગર્તા આસતે, વિહાયસીયવિહગાનાં નીડાનિ ચ સન્તિ, કિન્તુ માનવતનયસ્ય શિરઃ સ્થાપયિતું સ્થાનં નાસ્તિ|

LIX તતઃ પરં સ ઇતરજનં જગાદ, ત્વં મમ પશ્ચાદ્ એહિ; તતઃ સ ઉવાચ, હે પ્રભો પૂર્વ પિતરં શ્મશાને સ્થાપયિતું મામાદિશતુ|

LX તદા યીશુરુવાચ, મૃતા મૃતાન્ શ્મશાને સ્થાપયન્તુ કિન્તુ ત્વં ગત્વેશ્વરીયરાજ્યસ્ય કથાં પ્રચારય|

LXI તતોન્યઃ કથયામાસ, હે પ્રભો મયાપિ ભવતઃ પશ્ચાદ્ ગંસ્યતે, કિન્તુ પૂર્વ મમ નિવેશનસ્ય પરિજનાનામ્ અનુમતિં ગ્રહીતુમ્ અહમાદિશ્યૈ ભવતા|

LXII તદાનીં યીશુસ્તં પ્રોક્તવાન્, યો જનો લાઙ્ગલે કરમર્પયિત્વા પશ્ચાત્ પશ્યતિ સ ઈશ્વરીયરાજ્યં નાર્હતિ|

X

I તતઃ પરં પ્રભુરપરાન્ સપ્તતિશિષ્યાન્ નિયુજ્ય સ્વયં યાનિ નગરાણિ યાનિ સ્થાનાનિ ચ ગમિષ્યતિ તાનિ નગરાણિ તાનિ સ્થાનાનિ ચ પ્રતિ દ્વૌ દ્વૌ જનૌ પ્રહિતવાન્|

II તેભ્યઃ કથયામાસ ચ શસ્યાનિ બહૂનીતિ સત્યં કિન્તુ છેદકા અલ્પે; તસ્માદ્દેતોઃ શસ્યક્ષેત્રે છેદકાન્ અપરાનપિ પ્રેષયિતું ક્ષેત્રસ્વામિનં પ્રાર્થયધ્વાં|

III યૂયં યાત, પશ્યત, વૃકાણાં મધ્યે મેષશાવકાનિવ યુષ્માન્ પ્રહિણોમિ|

IV યૂયં ક્ષુદ્રં મહદ્ વા વસનસમ્પુટકં પાદુકાશ્ચ મા ગૃહ્ણીત, માર્ગમધ્યે કમપિ મા નમત ચ|

V અપરશ્ચ યૂયં યદ્ યત્ નિવેશનં પ્રવિશથ તત્ર નિવેશનસ્યાસ્ય મજ્જલં ભૂયાદિતિ વાક્યં પ્રથમં વદત|

- VI તસ્માત્ તસ્મિન્ નિવેશને યદિ મઙ્ગલપાત્રં સ્થાસ્યતિ તર્હિ તન્મઙ્ગલં તસ્ય ભવિષ્યતિ, નોયેત્ યુષ્માન્ પ્રતિ પરાવર્તિષ્યતે|
- VII અપરઞ્ચ તે યત્કિઞ્ચિદ્ દાસ્યન્તિ તદેવ ભુક્ત્વા પીત્વા તસ્મિન્નિવેશને સ્થાસ્યથ; યતઃ કર્મ્મકારી જનો ભૃતિમ્ અર્હતિ; ગૃહાદ્ ગૃહં મા યાસ્યથ|
- VIII અન્યચ્ચ યુષ્માસુ કિમપિ નગરં પ્રવિષ્ટેષુ લોકા યદિ યુષ્માકમ્ આતિથ્યં કરિષ્યન્તિ, તર્હિ યત્ ખાદમ્ ઉપસ્થાસ્યન્તિ તદેવ ખાદિષ્યથ|
- IX તન્નગરસ્થાન્ રોગિણઃ સ્વસ્થાન્ કરિષ્યથ, ઈશ્વરીયં રાજ્યં યુષ્માકમ્ અન્તિકમ્ આગમત્ કથામેતાઞ્ચ પ્રચારયિષ્યથ|
- X કિન્તુ કિમપિ પુરં યુષ્માસુ પ્રવિષ્ટેષુ લોકા યદિ યુષ્માકમ્ આતિથ્યં ન કરિષ્યન્તિ, તર્હિ તસ્ય નગરસ્ય પન્થાનં ગત્વા કથામેતાં વદિષ્યથ,
- XI યુષ્માકં નગરીયા યા ધૂલ્યોઽસ્માસુ સમલગન્ તા અપિ યુષ્માકં પ્રાતિકૂલ્યેન સાક્ષ્યાર્થં સમ્પાતયામઃ; તથાપીશ્વરરાજ્યં યુષ્માકં સમીપમ્ આગતમ્ ઇતિ નિશ્ચિતં જાનીત|
- XII અહં યુષ્મભ્યં યથાર્થં કથયામિ, વિચારદિને તસ્ય નગરસ્ય દશાતઃ સિદોમો દશા સઘ્વા ભવિષ્યતિ|
- XIII હા હા કોરાસીન્ નગર, હા હા બૈત્સૈદાનગર યુવયોર્મધ્યે યાદૃશાનિ આશ્ચર્યાણિ કર્મ્માણ્યક્રિયન્ત, તાનિ કર્મ્માણિ યદિ સોરસીદોનો નગરચોરકારિષ્યન્ત, તદા ઇતો બહુદિનપૂર્વ્વં તન્નિવાસિનઃ શણવસ્ત્રાણિ પરિધાય ગાત્રેષુ ભસ્મ વિલિપ્ય સમુપવિશ્ય સમખેત્સ્યન્ત|
- XIV અતો વિચારદિવસે યુષ્માકં દશાતઃ સોરસીદોન્નિવાસિનાં દશા સઘ્વા ભવિષ્યતિ|
- XV હે કફુર્નાહૂમ્, ત્વં સ્વર્ગં યાવદ્ ઉન્નતા કિન્તુ નરકં યાવત્ ન્યગભવિષ્યસિ|
- XVI યો જનો યુષ્માકં વાક્યં ગૃહ્ણાતિ સ મમૈવ વાક્યં ગૃહ્ણાતિ; કિઞ્ચ યો જનો યુષ્માકમ્ અવજ્ઞાં કરોતિ સ મમૈવાવજ્ઞાં કરોતિ; યો જનો મમાવજ્ઞાં કરોતિ ય સ મત્પ્રેરકસ્યૈવાવજ્ઞાં કરોતિ|
- XVII અથ તે સપ્તતિશિષ્યા આનન્દેન પ્રત્યાગત્ય કથયામાસુ; હે પ્રભો ભવતો નામ્ના ભૂતા અપ્યસ્માકં વશીભવન્તિ|
- XVIII તદાનીં સ તાન્ જગાદ, વિદ્યુતમિવ સ્વર્ગાત્ પતન્તં શૈતાનમ્ અદર્શમ્|
- XIX પશ્યત સર્પાન્ વૃશ્ચિકાન્ રિપોઃ સર્વ્વપરાક્રમાંશ્ચ પદતલૈ દૈલયિતું યુષ્મભ્યં શક્તિં દદામિ તસ્માદ્ યુષ્માકં કાપિ હાનિ ન ભવિષ્યતિ|
- XX ભૂતા યુષ્માકં વશીભવન્તિ, એતન્નિમિત્તત્ મા સમુલ્લસત, સ્વર્ગં યુષ્માકં નામાનિ લિખિતાનિ સન્તીતિ નિમિત્તં સમુલ્લસત|
- XXI તદ્દટિકાયાં યીશુ મનસિ જાતાહ્વાદઃ કથયામાસ હે સ્વર્ગપૃથિવ્યોરેકાધિપતે પિતસ્ત્વં જ્ઞાનવતાં વિદુષાઞ્ચ લોકાનાં પુરસ્તાત્ સર્વ્વમેતદ્ અપ્રકાશ્ય બાલકાનાં પુરસ્તાત્ પ્રાકાશય એતસ્માદ્દેતોસ્ત્વાં ધન્યં વદામિ, હે પિતરિત્થં ભવતુ યદ્ એતદેવ તવ ગોચર ઉત્તમમ્|
- XXII પિત્રા સર્વ્વાણિ મયિ સમર્પિતાનિ પિતરં વિના કોપિ પુત્રં ન જાનાતિ કિઞ્ચ પુત્રં વિના યસ્મૈ જનાય પુત્રસ્તં પ્રકાશિતવાન્ તઞ્ચ વિના કોપિ પિતરં ન જાનાતિ|
- XXIII તપઃ પરં સ શિષ્યાન્ પ્રતિ પરાવૃત્ય ગુપ્તં જગાદ, યૂયમેતાનિ સર્વ્વાણિ પશ્યથ તતો યુષ્માકં ચક્ષુષિ ધન્યાનિ|
- XXIV યુષ્માનહં વદામિ, યૂયં યાનિ સર્વ્વાણિ પશ્યથ તાનિ બહવો ભવિષ્યદ્વાદિનો ભૂપતયશ્ચ દ્રષ્ટુમિચ્છન્તોપિ દ્રષ્ટું ન પ્રાપ્નુવન્; યુષ્માભિ યાં યાઃ કથાશ્ચ શ્રૂયન્તે તાઃ શ્રોતુમિચ્છન્તોપિ શ્રોતું નાલભન્ત|
- XXV અનન્તરમ્ એકો વ્યવસ્થાપક ઉત્થાય તં પરીક્ષિતું પપ્રચ્છ, હે ઉપદેશક અનન્તાયુષઃ પ્રાપ્તયે મયા કિં કરણીયં?
- XXVI યીશુઃ પ્રત્યુવાચ, અત્રાર્થે વ્યવસ્થાયાં કિં લિખિતમસ્તિ? ત્વં કીદૃક્ પઠસિ?
- XXVII તતઃ સોવદત્, ત્વં સર્વ્વન્તઃકરણૈઃ સર્વ્વપ્રાણૈઃ સર્વ્વશક્તિભિઃ સર્વ્વચિત્તૈશ્ચ પ્રભૌ પરમેશ્વરે પ્રેમ કુરુ, સમીપવાસિનિ સ્વવત્ પ્રેમ કુરુ ચ|
- XXVIII તદા સ કથયામાસ, ત્વં યથાર્થં પ્રત્યવોચઃ, ઇત્થમ્ આચર તેનૈવ જીવિષ્યસિ|
- XXIX કિન્તુ સ જનઃ સ્વં નિર્દોષં જ્ઞાપયિતું યીશુ પપ્રચ્છ, મમ સમીપવાસી કઃ? તતો યીશુઃ પ્રત્યુવાચ,
- XXX એકો જનો ચિરૂશાલમ્પુરાદ્ ચિરીહોપુરં યાતિ, એતર્હિ દસ્યૂનાં કરેષુ પતિતે તે તસ્ય વસ્ત્રાદિકં હૃતવન્તઃ તમાહૃત્ય મૃતપ્રાયં કૃત્વા ત્યક્ત્વા યયુઃ|
- XXXI અકસ્માદ્ એકો યાજકસ્તેન માર્ગેણ ગચ્છન્ તં દૃષ્ટ્વા માર્ગાન્યપાર્શ્વેન જગામ|
- XXXII ઇત્થમ્ એકો લેવીયસ્તસ્થાનં પ્રાપ્ય તસ્યાન્તિકં ગત્વા તં વિલોક્યાન્યેન પાર્શ્વેન જગામ|
- XXXIII કિન્ત્વેકઃ શોમિરોણીયો ગચ્છન્ તસ્થાનં પ્રાપ્ય તં દૃષ્ટ્વાદ્યત|
- XXXIV તસ્યાન્તિકં ગત્વા તસ્ય ક્ષતેષુ તૈલં દ્રાક્ષારસઞ્ચ પ્રક્ષિપ્ય ક્ષતાનિ બદ્ધ્વા નિજવાહનોપરિ તમુપવેશ્ય પ્રવાસીયગૃહમ્ આનીય તં સિષેવે|

XXXV परस्मिन् द्विवसे निजगमनकाले द्वौ मुद्रापादौ तद्गृहस्वामिने दत्त्वावदत् जनमेनं सेवस्व तत्र योऽधिको व्ययो भविष्यति तमहं पुनरागमनकाले परिशोत्स्यामि।

XXXVI अेषां त्रयाणां मध्ये तस्य दस्युहस्तपतितस्य जनस्य समीपवासी कः? त्वया किं बुध्यते?

XXXVII ततः स व्यवस्थापकः कथयामास यस्तस्मिन् दयां यकार। तदा यीशुः कथयामास त्वमपि गत्वा तथायत्।

XXXVIII ततः परं ते गच्छन्त अेकं ग्रामं प्रविविशुः; तदा मर्थानामा स्त्री स्वगृहे तस्यातिथ्यं यकार।

XXXIX तस्मात् मरियम् नामधेया तस्या भगिनी यीशोः पदसमीपे उवविश्य तस्योपदेशकथां श्रोतुमारंभे।

XL किन्तु मर्था नानापरियर्थायां व्यग्रा बलूव तस्माद्धेतोस्तस्य समीपमागत्य बलाभे; हे प्रभो मम भगिनी केवलं ममोपरि सर्वकर्मणां भारम् अर्पितवती तत्र भवता किञ्चिदपि न मनो निधीयते किम्? मम साहाय्यं कर्तुं भवान् तामादिशतु।

XLI ततो यीशुः प्रत्युवाच हे मर्थे हे मर्थे, त्वं नानाकार्येषु चिन्तितवती व्यग्रा यासि,

XLII किन्तु प्रयोजनीयम् अेकमात्रम् आस्ते। अपरञ्च यमुत्तमं भागं कोपि हर्तुं न शक्नोति सथेव मरियमा वृतः।

XI

I अनन्तरं स कस्मिंश्चित् स्थाने प्रार्थयत् तत्समाप्तौ सत्यां तस्यैकः शिष्यस्तं जगाद हे प्रभो योऽहं यथा स्वशिष्यान् प्रार्थयितुम् उपदिष्टवान् तथा भवानप्यस्मान् उपदिशतु।

II तस्मात् स कथयामास, प्रार्थनकाले यूयम् एत्थं कथयध्वं, हे अस्माकं स्वर्गस्थपितस्तव नाम पूज्यं भवतु; तव राजत्वं भवतु; स्वर्गे यथा तथा पृथिव्यामपि तवेच्छया सर्वं भवतु।

III प्रत्यहम् अस्माकं प्रयोजनीयं भोज्यं देहि।

IV यथा वयं सर्वान् अपराधिनः क्षमामहे तथा त्वमपि पापान्यस्माकं क्षमस्व। अस्मान् परीक्षां मानय किन्तु पापात्मनो रक्ष।

V पश्चात् सोपरमपि कथितवान् यद्दि युष्माकं कस्यचिद् बन्धुस्तिष्ठति निशीथे य तस्य समीपं स गत्वा वदति,

VI हे बन्धो पथिक अेको बन्धु र्मम निवेशनम् आयातः किन्तु तस्यातिथ्यं कर्तुं ममान्तिके किमपि नास्ति, अतथेव पूपत्रयं मह्यम् ऋणं देहि;

VII तदा स यद्दि गृहमध्यात् प्रतिवदति मां मा क्लिषान, एदानीं द्वारं रुद्धं शयने मया सड बालकाश्च तिष्ठन्ति तुभ्यं दातुम् उत्थातुं न शक्नोमि,

VIII तर्हि युष्मानहं वदामि, स यद्दि मित्रतया तस्मै किमपि दातुं नोत्तिष्ठति तथापि वारं वारं प्रार्थनात् उत्थापितः सन् यस्मिन् तस्य प्रयोजनं तदेव दास्यति।

IX अतः कारणात् कथयामि, यायध्वं ततो युष्मभ्यं दास्यते, मृगयध्वं तत उद्देशं प्राप्स्यथ, द्वारम् आहत ततो युष्मभ्यं द्वारं मोक्षयते।

X यो यायते स प्राप्नोति, यो मृगयते स अेवोद्देशं प्राप्नोति, यो द्वारम् आहन्ति तदर्थं द्वारं मोक्षयते।

XI पुत्रेण पूपे यायिते तस्मै पाषाणं ददाति वा मत्स्ये यायिते तस्मै सर्पं ददाति

XII वा अण्डे यायिते तस्मै वृश्चिकं ददाति युष्माकं मध्ये क अेतादृशः पितास्ते?

XIII तस्माद्देव यूयमभद्रा अपि यद्दि स्वस्वबालकेभ्य उत्तमानि द्रव्याणि दातुं ज्ञानीथ तर्ह्यस्माकं स्वर्गस्थः पिता निजयायकेभ्यः किं पवित्रम् आत्मानं न दास्यति?

XIV अनन्तरं यीशुना कस्माच्चिद् अेकस्मिन् मूकभूते त्याजिते सति स भूतत्यक्तो मानुषो वाक्यं वक्तुम् आरंभे; ततो लोकाः सकला आश्चर्यं मेनिरे।

XV किन्तु तेषां केचिद्भूय ज्ञानीयं बालसिबूबा अर्थाद् भूतराजेन भूतान् त्याजयति।

XVI तं परीक्षितुं केचिद् आकाशीयम् अेकं चिह्नं दर्शयितुं तं प्रार्थयाञ्चकिरे।

XVII तदा स तेषां मनःकल्पनां ज्ञात्वा कथयामास, कस्यचिद् राज्यस्य लोका यद्दि परस्परं विरुन्धन्ति तर्हि तद् राज्यम् नश्यति; केचिद् गृहस्था यद्दि परस्परं विरुन्धन्ति तर्हि तेषि नश्यन्ति।

XVIII तथैव शैतानपि स्वलोकान् यद्दि विरुणद्धि तदा तस्य राज्यं कथं स्थास्यति? बालसिबूबाहं भूतान् त्याजयामि यूयमिति वदथ।

XIX यदाहं बालसिबूबा भूतान् त्याजयामि तर्हि युष्माकं सन्तानाः केन त्याजयन्ति? तस्मात् तथेव कथाया अेतस्या विचारयितारो भविष्यन्ति।

XX किन्तु यदाहम् ईश्वरस्य पराक्रमेण भूतान् त्याजयामि तर्हि युष्माकं निकटम् ईश्वरस्य राज्यमवश्यम् उपतिष्ठति।

XXI बलवान् पुमान् सुसज्जमानो यतिकालं निजद्वारिकां रक्षति ततिकालं तस्य द्रव्यं निरुपद्रवं तिष्ठति।

- XXII किन्तु तस्माद् अधिकबलः कश्चिदागत्य यदि तं जयति तर्हि येषु शस्त्रास्त्रेषु तस्य विश्वास आसीत् तानि सर्वाणि हत्वा तस्य द्रव्याणि गृह्णाति।
- XXIII अतः कारणाद् यो मम सपक्षो न स विपक्षः, यो मया सह न संगृह्णाति स विकिरति।
- XXIV अपरञ्च अमेध्यभूतो मानुषस्यान्तर्निर्गत्य शुष्कस्थाने भ्रान्त्वा विश्रामं मृगयते किन्तु न प्राप्य वदति मम यस्माद् गृह्णाद् आगतोऽहं पुनस्तद् गृहं परावृत्य यामि।
- XXV ततो गत्वा तद् गृहं मार्जितं शोभितञ्च दृष्ट्वा
- XXVI तत्क्षणम् अपगत्य स्वस्मादपि दुर्मतीन् अपरान् सप्तभूतान् सहानयति ते य तद्गृहं पविश्य निवसन्ति। तस्मात् तस्य मनुष्यस्य प्रथमदशातः शेषदशा दुःखतरा भवति।
- XXVII अस्याः कथायाः कथनकाले जनतामध्यस्था कायिन्नारी तमुच्यैःस्वरं प्रोवाच, या योषित् त्वां गर्भोऽधारयत् स्तन्यमपाययय्य सैव धन्या।
- XXVIII किन्तु सोकथयत् ये परमेश्वरस्य कथां श्रुत्वा तदनुत्पम् आचरन्ति तथैव धन्याः।
- XXIX ततः परं तस्यान्तिके बहुलोकानां समागमे जाते स वक्तुमारंभे, आधुनिका दुष्टलोकानि द्रष्टुमिच्छन्ति किन्तु यूनरभविष्यद्वादिनश्चिह्नं विनान्यत् किञ्चिच्चिह्नं तान् न दर्शयिष्यते।
- XXX यूनस् तु यथा नीनिवीयलोकानां समीपे यिह्नरूपोभवत् तथा विद्यमानलोकानाम् अेषां समीपे मनुष्यपुत्रोपि यिह्नरूपो भविष्यति।
- XXXI विचारसमये एतान्नीन्तनलोकानां प्रातिकूल्येन दक्षिणदेशीया राज्ञी प्रोत्थाय तान् द्रोणिः करिष्यति, यतः सा राज्ञी सुलेमान उपदेशकथां श्रोतुं पृथिव्याः सीमात् आगच्छत् किन्तु पश्यत सुलेमानोपि गुरुतर अेको जनोऽस्मिन् स्थाने विद्यते।
- XXXII अपरञ्च विचारसमये नीनिवीयलोका अपि वर्तमानकालिकानां लोकानां वैपरीत्येन प्रोत्थाय तान् द्रोणिः करिष्यन्ति, यतो हेतोस्ते यूनसो वाक्यात् यित्तानि परिवर्तयामासुः किन्तु पश्यत यूनसोतिगुरुतर अेको जनोऽस्मिन् स्थाने विद्यते।
- XXXIII प्रदीपं प्रज्वाल्य द्रोणस्याधः कुत्रापि गुप्तस्थाने वा कोपि न स्थापयति किन्तु गृहप्रवेशित्यो दीप्तिं दातं दीपाधारोपर्येव स्थापयति।
- XXXIV हेतस्य प्रदीपश्चक्षुस्तस्मादेव यक्षु र्यदि प्रसन्नं भवति तर्हि तव सर्वशरीरं दीप्तिमद् भविष्यति किन्तु यक्षु र्यदि मलीमसं तिष्ठति तर्हि सर्वशरीरं सान्धकारं स्थास्यति।
- XXXV अस्मात् कारणात् तवान्तःस्थं ज्योति र्यथान्धकारमयं न भवति तदर्थं सावधानो भव।
- XXXVI यतः शरीरस्य कुत्राप्यंशे सान्धकारे न जाते सर्वं यदि दीप्तिमत् तिष्ठति तर्हि तुल्यं दीप्तिदायिप्रोज्ज्वलन् प्रदीप एव तव सर्वशरीरं दीप्तिमद् भविष्यति।
- XXXVII अेतत्कथायाः कथनकाले किरुशयेको भेजनाय तं निमन्त्रयामास, ततः स गत्वा भोक्तुम् उपविवेश।
- XXXVIII किन्तु भोजनात् पूर्व नामाङ्क्षीत् अेतद् दृष्ट्वा स किरुश्याश्चर्यं मेने।
- XXXIX तदा प्रभुस्तं प्रोवाच यूयं किञ्चिद्लोकाः पानपात्राणां भोजनपात्राणाञ्च बहिः परिष्कुरुथ किन्तु युष्माकमन्त दूर्गोरात्म्यै दृष्ट्याभिश्च परिपूर्णां तिष्ठति।
- XL हे सर्वे निर्बाधा यो बहिः ससर्ज स अेव किमन्त न ससर्ज?
- XLI तत अेव युष्माभिरन्तःकराणां (ईश्वराय) निवेद्यतां तस्मिन् कृते युष्माकं सर्वाणि शुचितां यास्यन्ति।
- XLII किन्तु अन्त किञ्चिद्लोका यूयं न्यायम् ईश्वरे प्रेम य परित्यज्य पोटिनाया अरुदादीनां सर्वेषां शाकानाञ्च दशमांशान् दत्थ किन्तु प्रथमं पालयित्वा शेषस्यालङ्घनं युष्माकम् उचितमासीत्।
- XLIII हा हा किञ्चिद्लोको यूयं भोजनगोळे प्रोत्थासने आपणेषु य नमस्कारेषु प्रीयध्वे।
- XLIV वत कपटिनोऽध्यापकाः किञ्चिद्लोकायत् श्मशानम् अनुपलभ्य तदुपरि गच्छन्ति यूयम् तादृगप्रकाशितश्मशानवाद् भवथ।
- XLV तदानीं व्यवस्थापकानाम् अेका यीशुमवदत्, हे उपदेशक वाक्येनेदृशेनास्मास्वपि दोषम् आरोपयसि।
- XLVI ततः स उवाच, हा हा व्यवस्थापका यूयम् मानुषाणाम् उपरि दुःसहान् भारान् न्यस्यथ किन्तु स्वयम् अेकाङ्गुल्यापि तान् भारान् न स्पृशथ।
- XLVII अन्त युष्माकं पूर्वपुरुषा यान् भविष्यद्वादिनोऽवधिषुस्तेषां श्मशानानि यूयं निर्माथ।
- XLVIII तेनैव यूयं स्वपूर्वपुरुषाणां कर्माणि संमन्यध्वे तदेव सप्रमाणां कुरुथ य, यतस्ते तानवधिषुः यूयं तेषां श्मशानानि निर्माथ।
- XLIX अतथैव ईश्वरस्य शास्त्रे प्रोक्तमस्ति तेषामन्तिके भविष्यद्वादिनः प्रेरितांश्च प्रेषयिष्यामि ततस्ते तेषां कांश्चन उनिष्यन्ति कांश्चन ताऽशिष्यन्ति।

- L એતસ્માત્ કારણાત્ હાબિલ: શોણિતપાતમારભ્ય મન્દિરયજ્ઞવેદો મધ્યે હતસ્ય સિખરિયસ્ય રક્તપાતપર્યન્તં
 LI જગત: સૃષ્ટિમારભ્ય પૃથિવ્યાં ભવિષ્યદ્વાદિનાં યતિરક્તપાતા જાતાસ્તતીનામ્ અપરાધદણ્ડા એષાં વર્તમાનલોકાનાં
 ભવિષ્યન્તિ, યુષ્માનહં નિશ્ચિતં વદામિ સર્વે દણ્ડા વંશસ્યાસ્ય ભવિષ્યન્તિ|
 LII હા હા વ્યવસ્થપકા યૂયં જ્ઞાનસ્ય કુચ્ચિકાં હત્વા સ્વયં ન પ્રવિષ્ટા યે પ્રવેષુઞ્ચ પ્રયાસિનસ્તાનપિ પ્રવેષુઞ્ચ વારિતવન્તઃ|
 LIII ઇત્યં કથાકથનાદ્ અધ્યાપકા: ફિરશિનશ્ચ સતર્કા:
 LIV સન્તસ્તમપવદિતું તસ્ય કથાયા દોષં ધર્તમિચ્છન્તો નાનાપ્યાનકથનાય તં પ્રવર્તયિતું કોપયિતુઞ્ચ પ્રારેભિરે|

XII

- I તદાનીં લોકા: સહસ્રં સહસ્રમ્ આગત્ય સમુપસ્થિતાસ્તત એકૈકો ડન્યેષામુપરિ પતિતુમ્ ઉપચક્રમે; તદા યીશુ: શિષ્યાન્
 બભાષે, યૂયં ફિરશિનાં કિણ્વરૂપકાપટ્યે વિશેષેણ સાવધાનાસ્તિષ્ઠત|
 II યતો યન્ન પ્રકાશયિષ્યતે તદાચ્છન્નં વસ્તુ કિમપિ નાસ્તિ; તથા યન્ન જ્ઞાસ્યતે તદ્ ગુપ્તં વસ્તુ કિમપિ નાસ્તિ|
 III અન્ધકારે તિષ્ઠન્તો યા: કથા અકથયત તા: સર્વા: કથા દીપ્તૌ શ્રોષ્યન્તે નિર્જને કર્ણે ચ યદકથયત ગૃહપૃષ્ઠાત્ તત્
 પ્રચારયિષ્યતે|
 IV હે બન્ધવો યુષ્માનહં વદામિ, યે શરીરસ્ય નાશં વિના કિમપ્યપરં કર્તું ન શકુવન્તિ તેભ્યો મા ભૈષ્ટ|
 V તર્હિ કસ્માદ્ ભેતવ્યમ્ ઇત્યહં વદામિ, ય: શરીરં નાશયિત્વા નરકં નિક્ષેપ્તું શક્નોતિ તસ્માદેવ ભયં કુરુત, પુનરપિ વદામિ
 તસ્માદેવ ભયં કુરુત|
 VI પન્ન ચટકપક્ષિણ: કિં દ્વાભ્યાં તામ્રખણ્ડાભ્યાં ન વિક્રીયન્તે? તથાપીશ્વરસ્તેષામ્ એકમપિ ન વિસ્મરતિ|
 VII યુષ્માકં શિર:કેશા અપિ ગણિતા: સન્તિ તસ્માત્ મા વિભીત બહુચટકપક્ષિભ્યોપિ યૂયં બહુમૂલ્યા:|
 VIII અપરં યુષ્મભ્યં કથયામિ ય: કશ્ચિન્ માનુષાણાં સાક્ષાન્ માં સ્વીકરોતિ મનુષ્યપુત્ર ઈશ્વરદૂતાનાં સાક્ષાત્ તં સ્વીકરિષ્યતિ|
 IX કિન્તુ ય: કશ્ચિન્ માનુષાણાં સાક્ષાન્ મામ્ અસ્વીકરોતિ તમ્ ઈશ્વરસ્ય દૂતાનાં સાક્ષાદ્ અહમ્ અસ્વીકરિષ્યામિ|
 X અન્યચ્ચ ય: કશ્ચિન્ મનુજસુતસ્ય નિન્દાભાવેન કાચ્ચિત્ કથાં કથયતિ તસ્ય તત્પાપસ્ય મોચનં ભવિષ્યતિ કિન્તુ યદિ
 કશ્ચિત્ પવિત્રમ્ આત્માનં નિન્દતિ તર્હિ તસ્ય તત્પાપસ્ય મોચનં ન ભવિષ્યતિ|
 XI યદા લોકા યુષ્માન્ ભજનગૃહં વિચારકર્તૃરાજ્યકર્તૃણાં સમ્મુખઞ્ચ નેષ્યન્તિ તદા કેન પ્રકારેણ કિમુત્તરં વદિષ્યથ કિં
 કથયિષ્યથ ચેત્યત્ર મા ચિન્તયત;|
 XII યતો યુષ્માભિર્યદ્ યદ્ વક્તવ્યં તત્ તસ્મિન્ સમયએવ પવિત્ર આત્મા યુષ્માન્ શિક્ષયિષ્યતિ|
 XIII તત: પરં જનતામધ્યસ્થ: કશ્ચિજ્જનસ્તં જગાદ હે ગુરો મયા સહ પૈતૃકં ધનં વિભક્તું મમ ભ્રાતરમાજ્ઞાપયતુ ભવાન્|
 XIV કિન્તુ સ તમવદત્ હે મનુષ્ય યુવયો વિચારં વિભાગઞ્ચ કર્તું માં કો નિયુક્તવાન્?|
 XV અનન્તરં સ લોકાનવદત્ લોભે સાવધાના: સતર્કશ્ચ તિષ્ઠત, યતો બહુસમ્પત્તિપ્રાપ્ત્યા મનુષ્યસ્યાયુર્ન ભવતિ|
 XVI પશ્ચાદ્ દૃષ્ટાન્તકથામુત્યાપ્ય કથયામાસ, એકસ્ય ધનિનો ભૂમૌ બહૂનિ શસ્યાનિ જાતાનિ|
 XVII તત: સ મનસા ચિન્તયિત્વા કથયામ્બભૂવ મમૈતાનિ સમુત્પન્નાનિ દ્રવ્યાણિ સ્થાપયિતું સ્થાનં નાસ્તિ કિં કરિષ્યામિ?|
 XVIII તતોવદદ્ ઇત્યં કરિષ્યામિ, મમ સર્વભાણ્ડાગારાણિ ભક્ત્વા બૃહદ્ભાણ્ડાગારાણિ નિર્માય તન્મધ્યે સર્વફલાનિ
 દ્રવ્યાણિ ચ સ્થાપયિષ્યામિ|
 XIX અપરં નિજમનો વદિષ્યામિ, હે મનો બહુવત્સરાર્થં નાનાદ્રવ્યાણિ સચ્ચિતાનિ સન્તિ વિશ્રામં કુરુ ભુક્ત્વા પીત્વા કૌતુકઞ્ચ
 કુરુ| કિન્ત્વીશ્વરસ્તમ્ અવદત્,
 XX રે નિર્બોધ અદ્ય રાત્રૌ તવ પ્રાણાસ્ત્વતો નેષ્યન્તે તત એતાનિ યાનિ દ્રવ્યાણિ ત્વયાસાદિતાનિ તાનિ કસ્ય ભવિષ્યન્તિ?|
 XXI અતએવ ય: કશ્ચિદ્ ઈશ્વરસ્ય સમીપે ધનસન્નયમકૃત્વા કેવલં સ્વનિકટે સન્નયં કરોતિ સોપિ તાદૃશઃ|
 XXII અથ સ શિષ્યેભ્ય: કથયામાસ, યુષ્માનહં વદામિ, કિં ખાદિષ્યામ: ? કિં પરિધાસ્યામ: ? ઇત્યુક્ત્વા જીવનસ્ય શરીરસ્ય
 ચાર્થં ચિન્તાં મા કાર્ષ્ણ|
 XXIII ભક્ષ્યાજીવનં ભૂષણાચ્છરીરઞ્ચ શ્રેષ્ઠં ભવતિ|
 XXIV કાકપક્ષિણાં કાર્યં વિચારયત, તે ન વપન્તિ શસ્યાનિ ય ન છિન્દન્તિ, તેષાં ભાણ્ડાગારાણિ ન સન્તિ કોષાશ્ચ ન સન્તિ,
 તથાપીશ્વરસ્તેભ્યો ભક્ષ્યાણિ દદાતિ, યૂયં પક્ષિભ્ય: શ્રેષ્ઠતરા ન કિં?|
 XXV અપરઞ્ચ ભાવયિત્વા નિજાયુષ: ક્ષણમાત્રં વર્દ્ધયિતું શક્નોતિ, એતાદૃશો લાકો યુષ્માકં મધ્યે કોસ્તિ?|
 XXVI અતએવ ક્ષુદ્રં કાર્યં સાધયિતુમ્ અસમર્થા યૂયમ્ અન્યસ્મિન્ કાર્યં કુતો ભાવયથ?|
 XXVII અન્યચ્ચ કામ્પિલપુષ્પં કથં વર્દ્ધતે તદાપિ વિચારયત, તત્ કન્ન શ્રમં ન કરોતિ તન્તૂંશ્ચ ન જનયતિ કિન્તુ યુષ્મભ્યં
 યથાર્થં કથયામિ સુલેમાન્ બહૈશ્ચર્યાન્વિતોપિ પુષ્પસ્યાસ્ય સદૃશો વિભૂષિતો નાસીત્|

- XXVIII અદ્ય ક્ષેત્રે વર્તમાનં શ્વશ્રૂલ્લ્યાં ક્ષેપ્સ્યમાનં ચત્ તૃણાં, તસ્મૈ યદીશ્વર ઇત્યં ભૂષયતિ તર્હિ હે અલ્પપ્રત્યયિનો યુષ્માન કિં ન પરિધાપયિષ્યતિ?
- XXIX અતએવ કિં ખાદિષ્યામઃ? કિં પરિધાસ્યામઃ? એતદર્થં મા ચેષ્ઠ્વં મા સંદિગ્ધ્વઞ્ચ
- XXX જગતો દેવાચ્ચકા એતાનિ સર્વાણિ ચેષ્ઠનતે; એષુ વસ્તુષુ યુષ્માકં પ્રયોજનમાસ્તે ઇતિ યુષ્માકં પિતા જાનાતિ|
- XXXI અતએવેશ્વરસ્ય રાજ્યાર્થં સચેષ્ઠા ભવત તથા કૃતે સર્વાણ્યેતાનિ દ્રવ્યાણિ યુષ્મભ્યં પ્રદાયિષ્યન્તે|
- XXXII હે ક્ષુદ્રમેષ્વરજ યૂયં મા ભૈષ્ટ યુષ્મભ્યં રાજ્યં દાતું યુષ્માકં પિતુઃ સમ્મતિરસ્તિ|
- XXXIII અતએવ યુષ્માકં યા યા સમ્મતિરસ્તિ તાં તાં વિક્રીય વિતરત, ચત્ સ્થાનં ચૌરા નાગચ્છન્તિ, કીટાશ્ચ ન ક્ષાયયન્તિ તાદૃશે સ્વર્ગો નિજાર્થમ્ અજરે સમ્પુટકે ડક્ષયં ધનં સચ્ચિનુત ચ;
- XXXIV ચતો યત્ર યુષ્માકં ધનં વર્તતે તત્રેવ યુષ્માકં મનઃ|
- XXXV અપરઞ્ચ યૂયં પ્રદીપં જ્વાલયિત્વા બદ્ધકટયસ્તિષ્ઠત;
- XXXVI પ્રભુ વિવાહાદાગત્ય યદૈવ દ્વારમાહન્તિ તદૈવ દ્વારં મોચયિતું યથા ભૃત્યા અપેક્ષ્ય તિષ્ઠન્તિ તથા યૂયમપિ તિષ્ઠત|
- XXXVII યતઃ પ્રભુરાગત્ય યાન્ દાસાન્ સચેતનાન્ તિષ્ઠતો દ્રક્ષ્યતિ તએવ ધન્યાઃ; અહં યુષ્માન્ યથાર્થં વદામિ પ્રભુસ્તાન્ ભોજનાર્થમ્ ઉપવેશ્ય સ્વયં બદ્ધકટિઃ સમીપમેત્ય પરિવેષયિષ્યતિ|
- XXXVIII યદિ દ્વિતીયે તૃતીયે વા પ્રહરે સમાગત્ય તથૈવ પશ્યતિ, તર્હિ તએવ દાસા ધન્યાઃ|
- XXXIX અપરઞ્ચ કસ્મિન્ ક્ષણે ચૌરા આગમિષ્યન્તિ ઇતિ યદિ ગૃહપતિ જ્ઞાતું શક્નોતિ તદાવશ્યં જાગ્રન્ નિજગૃહે સન્ધિં કર્તયિતું વારયતિ યૂયમેતદ્ વિત્ત|
- XL અતએવ યૂયમપિ સજ્જમાનાસ્તિષ્ઠત યતો યસ્મિન્ ક્ષણે તં નાપ્રેક્ષધ્વે તસ્મિન્નેવ ક્ષણે મનુષ્યપુત્ર આગમિષ્યતિ|
- XLI તદા પિતરઃ પચ્ચ, હે પ્રભો ભવાન્ કિમસ્માન્ ઉદિશ્ય કિં સર્વાન્ ઉદિશ્ય દૃષ્ટાન્તકથામિમાં વદતિ?
- XLII તતઃ પ્રભુઃ પ્રોવાચ, પ્રભુઃ સમુચિતકાલે નિજપરિવારાર્થં ભોજ્યપરિવેષણાય યં તત્પદે નિયોક્ષ્યતિ તાદૃશો વિશ્વાસ્યો બોદ્ધા કર્મ્માધીશઃ કોસ્તિ?
- XLIII પ્રભુરાગત્ય યમ્ એતાદૃશે કર્મ્મણિ પ્રવૃત્તં દ્રક્ષ્યતિ સચેવ દાસો ધન્યઃ|
- XLIV અહં યુષ્માન્ યથાર્થં વદામિ સ તં નિજસર્વસ્વસ્યાધિપતિં કરિષ્યતિ|
- XLV કિન્તુ પ્રભુવિલમ્બેનાગમિષ્યતિ, ઇતિ વિચિન્ત્ય સ દાસો યદિ તદન્યદાસીદાસાન્ પ્રહર્તુમ્ ભોક્તું પાતું મદિતુઞ્ચ પ્રારભતે,
- XLVI તર્હિ યદા પ્રભું નાપેક્ષિષ્યતે યસ્મિન્ ક્ષણે સોડચેતનશ્ચ સ્થાસ્યતિ તસ્મિન્નેવ ક્ષણે તસ્ય પ્રભુરાગત્ય તં પદભ્રષ્ટં કૃત્વા વિશ્વાસહીનૈઃ સહ તસ્ય અંશં નિરૂપયિષ્યતિ|
- XLVII યો દાસઃ પ્રભૌરાજ્ઞાં જ્ઞાત્વાપિ સજ્જિજતો ન તિષ્ઠતિ તદાજ્ઞાનુસારેણ ચ કાર્યં ન કરોતિ સોનેકાન્ પ્રહારાન્ પ્રાપ્સ્યતિ;
- XLVIII કિન્તુ યો જનોડજ્ઞાત્વા પ્રહારાર્હં કર્મ્મ કરોતિ સોલ્પપ્રહારાન્ પ્રાપ્સ્યતિ| યતો યસ્મૈ બાહુલ્યેન દત્તં તસ્માદેવ બાહુલ્યેન ગ્રહીષ્યતે, માનુષા યસ્ય નિકટે બહુ સમર્પયન્તિ તસ્માદ્ બહુ યાયન્તે|
- XLIX અહં પૃથિવ્યામ્ અનૈક્યરૂપં વહ્નિ નિક્ષેપ્તુમ્ આગતોસ્મિ, સ ચેદ્ ઇદાનીમેવ પ્રજ્વલતિ તત્ર મમ કા ચિન્તા?
- L કિન્તુ યેન મજ્જનેનાહં મગ્નો ભવિષ્યામિ યાવત્કાલં તસ્ય સિદ્ધિર્ન ભવિષ્યતિ તાવદહં કતિકષ્ટં પ્રાપ્સ્યામિ|
- LI મેલનં કર્તું જગદ્ આગતોસ્મિ યૂયં કિમિત્યં બોધધ્વે? યુષ્માન્ વદામિ ન તથા, કિન્ત્વહં મેલનાભાવં કર્તુમ્ આગતોસ્મિ|
- LII યસ્માદેતત્કાલમારભ્ય એકત્રસ્થપરિજનાનાં મધ્યે પચ્ચજનાઃ પૃથગ્ ભૂત્વા ત્રયો જના દ્વયોર્જનયોઃ પ્રતિકૂલા દ્વૌ જનૌ ચ ત્રયાણાં જનાનાં પ્રતિકૂલૌ ભવિષ્યન્તિ|
- LIII પિતા પુત્રસ્ય વિપક્ષઃ પુત્રશ્ચ પિતુર્વિપક્ષો ભવિષ્યતિ માતા કન્યાયા વિપક્ષા કન્યા ચ માતુર્વિપક્ષા ભવિષ્યતિ, તથા શ્વશ્રૂર્બધ્વા વિપક્ષા બધૂશ્ચ શ્વશ્રવા વિપક્ષા ભવિષ્યતિ|
- LIV સ લોકેભ્યોપરમપિ કથયામાસ, પશ્ચિમદિશિ મેઘોદ્રમં દૃષ્ટ્વા યૂયં હડાદ્ વદથ વૃષ્ટિર્ભવિષ્યતિ તતસ્તથૈવ જાયતે|
- LV અપરં દક્ષિણતો વાયૌ વાતિ સતિ વદથ નિદાઘો ભવિષ્યતિ તતઃ સોપિ જાયતે|
- LVI રે રે કપટિન આકાશસ્ય ભૂમ્યાશ્ચ લક્ષણં બોદ્ધું શક્નુથ,
- LVII કિન્તુ કાલસ્યાસ્ય લક્ષણં કુતો બોદ્ધું ન શક્નુથ? યૂયઞ્ચ સ્વયં કુતો ન ન્યાષ્યં વિચારયથ?
- LVIII અપરઞ્ચ વિવાદિના સાદ્ધર્મં વિચારયિતુઃ સમીપં ગચ્છન્ પથિ તસ્માદ્દ્વારં પ્રાપ્તું યતસ્વ નોચેત્ સ ત્વાં ધૃત્વા વિચારયિતુઃ સમીપં નયતિ| વિચારયિતા યદિ ત્વાં પ્રહર્તુઃ સમીપં સમર્પયતિ પ્રહર્તા ત્વાં કારાયાં બદ્ધનાતિ
- LIX તર્હિ ત્વામહં વદામિ ત્વયા નિઃશેષં કપદકેષુ ન પરિશોધિતેષુ ત્વં તતો મુક્તિં પ્રાપ્તું ન શક્સિ|

XIII

I અપરઞ્ચ પીલાતો યેષાં ગાલીલીયાનાં રક્તાનિ બલીનાં રક્તે: સહામિશ્રયત્ તેષાં ગાલીલીયાનાં વૃત્તાન્તં કતિપયજના ઉપસ્થાપ્ય યીશવે કથયામાસુઃ|

II તત: સ પ્રત્યુવાય તેષાં લોકાનામ્ એતાદૃશી દુર્ગતિ ઈટિતા તત્કારણાદ્ યૂયં કિમન્યેભ્યો ગાલીલીયેભ્યોપ્યધિકપાપિનસ્તાન્ બોધધ્વે?

III યુષ્માનહં વદામિ તથા ન કિન્તુ મન:સુ ન પરાવર્તિતેષુ યૂયમપિ તથા નંક્ષયથ|

IV અપરઞ્ચ શીલોહનામ્ન ઉચ્યગૃહસ્ય પતનાદ્ યેડષ્ટાદશજના મૃતાસ્તે ચિરશાલમિ નિવાસિસર્વલોકેભ્યોડધિકાપરાધિન: કિં યૂયમિત્યં બોધધ્વે?

V યુષ્માનહં વદામિ તથા ન કિન્તુ મન:સુ ન પરિવર્તિતેષુ યૂયમપિ તથા નંક્ષયથ|

VI અનન્તરં સ ઇમાં દૃષ્ટાન્તકથામકથયદ્ એકો જનો દ્રાક્ષાક્ષેત્રમધ્ય એકમુડુમ્બરવૃક્ષં રોપિતવાન્| પશ્યાત્ સ આગત્ય તસ્મિન્ ફુલાનિ ગવેષયામાસ,

VII કિન્તુ ફુલાપ્રાપ્તે: કારણાદ્ ઉદ્યાનકારં ભૃત્યં જગાદ, પશ્ય વત્સરત્રયં યાવદાગત્ય એતસ્મિન્નુડુમ્બરતરૌ ક્ષલાન્યન્વિચ્છામિ, કિન્તુ નૈકમપિ પ્રપ્નોમિ તરુરયં કુતો વૃથા સ્થાનં વ્યાપ્ય તિષ્ઠતિ? એનં છિન્ધિ|

VIII તતો ભૃત્ય: પ્રત્યુવાય, હે પ્રભો પુનર્વર્ષમેકં સ્થાતુમ્ આદિશ: એતસ્ય મૂલસ્ય ચતુર્દિક્ષુ ખનિત્વાહમ્ આલવાલં સ્થાપયામિ|

IX તત: ફલિતું શક્નોતિ યદિ ન ફલતિ તર્હિ પશ્યાત્ છેત્સ્યસિ|

X અથ વિશ્રામવારે ભજનગેહે યીશુરુપદિશતિ

XI તસ્મિન્ સમયે ભૂતગ્રસ્તત્વાત્ કુબ્જભૂયાષ્ટાદશવર્ષાણિ યાવત્ કેનાપ્યુપાયેન ઋજુ ભવિતું ન શક્નોતિ યા દુર્બલા સ્ત્રી,

XII તાં તત્રોપસ્થિતાં વિલોક્ય યીશુસ્તામાહૂય કથિતવાન્ હે નારિ તવ દૌર્બલ્યાત્ ત્વં મુક્તા ભવ|

XIII તત: પરં તસ્યા ગાત્રે હસ્તાર્પણમાત્રાત્ સા ઋજુભૂત્વેશ્વરસ્ય ધન્યવાદં કર્તુમારેભે|

XIV કિન્તુ વિશ્રામવારે યીશુના તસ્યા: સ્વાસ્થ્યકરણાદ્ ભજનગેહસ્યાધિપતિ: પ્રકુપ્ય લોકાન્ ઉવાય, ષટ્સુ દિનેષુ લોકૈ: કર્મ કર્તવ્યં તસ્માદ્દેતો: સ્વાસ્થ્યાર્થં તેષુ દિનેષુ આગચ્છત, વિશ્રામવારે માગચ્છત|

XV તદા પભુ: પ્રત્યુવાય રે કપટિનો યુષ્માકમ્ એકૈકો જનો વિશ્રામવારે સ્વીયં સ્વીયં વૃષભં ગર્દભં વા બન્ધનાન્મોચયિત્વા જલં પાયયિતું કિં ન નયતિ?

XVI તદ્દર્ષાષ્ટાદશવત્સરાન્ યાવત્ શૈતાના બદ્ધા ઇબ્રાહીમ: સન્તતિરિયં નારી કિં વિશ્રામવારે ન મોચયિતવ્યા?

XVII એષુ વાક્યેષુ કથિતેષુ તસ્ય વિપક્ષા: સલજ્જા જાતા: કિન્તુ તેન કૃતસર્વમહાકર્મકારણાત્ લોકનિવહ: સાનન્દોડભવત્|

XVIII અનન્તરં સોવદદ્ ઈશ્વરસ્ય રાજ્યં કસ્ય સદૃશં? કેન તદુપમાસ્યામિ?

XIX યત્ સર્ષપબીજં ગૃહીત્વા કશ્ચિજ્જન ઉદ્યાન ઉપ્તવાન્ તદ્ બીજમહકુરિતં સત્ મહાવૃક્ષોડજાયત, તતસ્તસ્ય શાખાસુ વિહાયસીયવિહગા આગત્ય ન્યુષુ:, તદ્રાજ્યં તાદૃશેન સર્ષપબીજેન તુલ્યં|

XX પુન: કથયામાસ, ઈશ્વરસ્ય રાજ્યં કસ્ય સદૃશં વદિષ્યામિ? યત્ કિણ્વં કાયિત્ સ્ત્રી ગૃહીત્વા દ્રોણત્રયપરિમિતગોઘૂમયૂર્ણેષુ સ્થાપયામાસ,

XXI તત: ક્રમેણ તત્ સર્વગોઘૂમયૂર્ણં વ્યાખ્નોતિ, તસ્ય કિણ્વસ્ય તુલ્યમ્ ઈશ્વરસ્ય રાજ્યં|

XXII તત: સ ચિરશાલમ્નગરં પ્રતિ યાત્રાં કૃત્વા નગરે નગરે ગ્રામે ગ્રામે સમુપદિશન્ જગામ|

XXIII તદા કશ્ચિજ્જનસ્તં પપ્રચ્છ, હે પ્રભો કિં કેવલમ્ અલ્પે લોકા: પરિત્રાસ્યન્તે?

XXIV તત: સ લોકાન્ ઉવાય, સંકીર્ણદ્વારેણ પ્રવેષ્ટું યતદ્ધવં, યતોહં યુષ્માન્ વદામિ, બહવ: પ્રવેષ્ટું ચેષ્ટિષ્યન્તે કિન્તુ ન શક્ષ્યન્તિ|

XXV ગૃહપતિનોત્થાય દ્વારે રુદ્ધે સતિ યદિ યૂયં બહિ: સ્થિત્વા દ્વારમાહત્ય વદથ, હે પ્રભો હે પ્રભો અસ્મત્કારણાદ્ દ્વારં મોચયતુ, તત: સ ઇતિ પ્રતિવક્ષ્યતિ, યૂયં કુત્રત્યા લોકા ઇત્યહં ન જાનામિ|

XXVI તદા યૂયં વદિષ્યથ, તવ સાક્ષાદ્ વયં ભેજનં પાનઞ્ચ કૃતવન્ત:, ત્વન્નાસ્માકં નગરસ્ય પથિ સમુપદિષ્ટવાન્|

XXVII કિન્તુ સ વક્ષ્યતિ, યુષ્માનહં વદામિ, યૂયં કુત્રત્યા લોકા ઇત્યહં ન જાનામિ; હે દુરાચારિણો યૂયં મત્તો દૂરીભવત|

XXVIII તદા ઇબ્રાહીમં ઇસ્હાકં યાકૂબઞ્ચ સર્વભવિષ્યદ્વાદિનશ્ચ ઈશ્વરસ્ય રાજ્યં પ્રાપ્તાન્ સ્વાંશ્ચ બહિષ્કૃતાન્ દૃષ્ટ્વા યૂયં

રોદનં દન્તૈદન્તઘર્ષણાન્ કરિષ્યથ|

XXIX અપરઞ્ચ પૂર્વપશ્ચિમદક્ષિણોત્તરદિગ્ભ્યો લોકા આગત્ય ઈશ્વરસ્ય રાજ્યે નિવત્સ્યન્તિ|

XXX પશ્યતેત્યં શેષીયા લોકા અગ્રા ભવિષ્યન્તિ, અગ્રીયા લોકાશ્ચ શેષા ભવિષ્યન્તિ|

XXXI अपरञ्च तस्मिन् दिने कियन्तः किंशिन आगत्य यीशुं प्रोयुः, बडिर्गच्छ, स्थानादस्मात् प्रस्थानं कुरु, डेरोद् त्वां जिघांसति।

XXXII ततः स प्रत्यवोयत् पश्यताद्य श्वश्च भूतान् विडाप्य रोगिणोऽरोगिणः कृत्वा तृतीयेहि सेत्स्यामि, कथामेतां यूयमित्वा तं भूरिमायं वदत।

XXXIII तत्राप्यद्य श्वः परश्च मया गमनागमने कर्त्तव्ये, यतो डेतो यिंशालमो बडिः कुत्रापि कोपि भविष्यद्वादी न धानिष्यते।

XXXIV डे यिंशालम् डे यिंशालम् त्वं भविष्यद्वादिनो डंसि तवान्तिके प्रेरितान् प्रस्तरैर्मारयसि य, यथा कुक्कुटी निजपक्षाधः स्वशावकान् संगृह्णाति, तथाडमपि तव शिशून् संग्रहीतुं कतिवारान् अैच्छं किन्तु त्वं नैच्छः।

XXXV पश्यत युष्मार्क वासस्थानानि प्रोच्छिद्यमानानि परित्यक्तानि य भविष्यन्ति; युष्मानडं यथार्थं वदामि, यः प्रभो नर्भनागच्छति स धन्य एति वायं यावत्कालं न वदिष्यथ, तावत्कालं यूयं मां न द्रक्ष्यथ।

XIV

I अनन्तरं विश्रामवारे यीशौ प्रधानस्य किंशिनो गृडे भोक्तुं गतवति ते तं वीक्षितुम् आरेभिरे।

II तदा जलदरी तस्य सम्भुषे स्थितः।

III ततः स व्यवस्थापकान् किंशिनश्च पप्रच्छ, विश्रामवारे स्वास्थ्यं कर्त्तव्यं न वा? ततस्ते किमपि न प्रत्यूयुः।

IV तदा स तं रोगिणं स्वस्थं कृत्वा विससर्ज;

V तानुवाय य युष्मार्क कस्ययिद् गर्दभो वृषभो वा येद् गर्ते पतति तर्हि विश्रामवारे तत्क्षणां स किं तं नोत्थापयिष्यति?

VI ततस्ते कथाया अेतस्याः किमपि प्रतिवक्तुं न शेकुः।

VII अपरञ्च प्रधानस्थानमनोनीतत्वकरणं विलोक्य स निमन्त्रितान् अेतद्गुपदेशकथां जगाद,

VIII त्वं विवाडादिभोज्येषु निमन्त्रितः सन् प्रधानस्थाने मोपावेक्षीः। त्वत्तो गौरवान्वितनिमन्त्रितजन आयाते

IX निमन्त्रयितागत्य मनुष्यायैतस्मै स्थानं देहीति वाक्यं येद् वक्ष्यति तर्हि त्वं सङ्कुचितो भूत्वा स्थान एतरस्मिन् उपवेष्टुम् उद्यंस्यसि।

X अस्मात् कारणादेव त्वं निमन्त्रितो गत्वाऽप्रधानस्थान उपविश, ततो निमन्त्रयितागत्य वदिष्यति, डे बन्धो प्रोच्यस्थानं गत्वोपविश, तथा सति भोजनोपविष्टानां सकलानां साक्षात् त्वं मान्यो भविष्यसि।

XI यः कश्चित् स्वमुन्नमयति स नमयिष्यते, किन्तु यः कश्चित् स्वं नमयति स उन्नमयिष्यते।

XII तदा स निमन्त्रयितारं जनमपि जगाद, मध्याह्ने रात्रौ वा भोज्ये कृते निजबन्धुगणो वा भ्रातृगणो वा ज्ञातिगणो वा धनिगणो वा समीपवासिगणो वा अेतान् न निमन्त्रय, तथा कृते येत् ते त्वां निमन्त्रयिष्यन्ति, तर्हि परिशोधो भविष्यति।

XIII किन्तु यदा भेज्यं करोषि तदा दरिद्रशुष्करभञ्जान्धान् निमन्त्रय,

XIV तत आशिषं लप्स्यसे, तेषु परिशोधं कर्त्तुमशक्नुवत्सु श्मशानाद्भार्मिकानामुत्थानकाले त्वं इलां लप्स्यसे।

XV अनन्तरं तां कथां निशम्य भोजनोपविष्टः कश्चित् कथयामास, यो जन एश्वरस्य राज्ये भोक्तुं लप्स्यते सअेव धन्यः।

XVI ततः स उवाच, कश्चित् जनो रात्रौ भेज्यं कृत्वा बडून् निमन्त्रयामास।

XVII ततो भोजनसमये निमन्त्रितलोकान् आह्वातुं दासद्वारा कथयामास, अद्यद्रव्याणि सर्वाणि समासादितानि सन्ति, यूयमागच्छत।

XVIII किन्तु ते सर्वे अेडैकं एलं कृत्वा क्षमां प्रार्थयाञ्चकिरे। प्रथमो जनः कथयामास, क्षेत्रमेकं क्रीतवानडं तदेव द्रष्टुं मया गन्तव्यम्, अतअेव मां क्षन्तुं तं निवेद्य।

XIX अन्यो जनः कथयामास, दशवृषानडं क्रीतवान् तान् परीक्षितुं यामि तस्मादेव मां क्षन्तुं तं निवेद्य।

XX अपरः कथयामास, व्यूढवानडं तस्मात् कारणाद् यातुं न शक्नोमि।

XXI पश्चात् स दासो गत्वा निजप्रभोः साक्षात् सर्ववृत्तान्तं निवेदयामास, ततोसौ गृहपतिः कुपित्वा स्वदासं व्याजडार, त्वं सत्वरं नगरस्य सन्निवेशान् मार्गाश्च गत्वा दरिद्रशुष्करभञ्जान्धान् अत्रानय।

XXII ततो दासोऽवदत्, डे प्रभो भवत आजानुसारेणाकियत तथापि स्थानमस्ति।

XXIII तदा प्रभुः पुन दासायाकथयत्, राजपथान् वृक्षमूलानि य यात्वा मदीयगृहपूरणार्थं लोकानागन्तुं प्रवर्त्तय।

XXIV अडं युष्मभ्यं कथयामि, पूर्वनिमन्त्रितानमेकोपि ममास्य रात्रिभोज्यस्यास्वाडं न प्राप्स्यति।

XXV अनन्तरं बहुषु लोकेषु यीशोः पश्चाद् प्रजितेषु सत्सु स व्याघृत्य तेभ्यः कथयामास,

XXVI यः कश्चिन् मम समीपम् आगत्य स्वस्य माता पिता पत्नी सन्ताना भ्रातरौ भगिभ्यो निजप्राणाश्च, अेतेभ्यः सर्वेभ्यो मय्यधिकं प्रेम न करोति, स मम शिष्यो भवितुं न शक्यति।

- XXVII यः कश्चित् स्वीयं कुशं वलन् मम पश्चात्त गच्छति, सोपि मम शिष्यो भवितुं न शक्यति।
 XXVIII दुर्गनिर्माणो कतिव्ययो भविष्यति, तथा तस्य समाप्तिकरणार्थं सम्पत्तिरस्ति न वा, प्रथममुपविश्य अतन्न गणयति, युष्माकं मध्य अेतादृशः कोस्ति?
 XXIX नोयेद् भित्तिं कृत्वा शेषे यदि समापयितुं न शक्यति,
 XXX तर्हि मानुषोयं नियेतुम् आरभत समापयितुं नाशक्नोत्, एति व्याहृत्य सर्व्वं तमुपलसिष्यन्ति।
 XXXI अपरञ्च भिन्नभूपतिना सल युद्धं कर्तुम् उद्यम्य दशसलस्राणि सैन्यानि गृहीत्वा विंशतिसलस्रेः सैन्यैः सलितस्य समीपवासिनः सम्भुषं यातुं शक्यामि न वेति प्रथमं उपविश्य न विचारयति अेतादृशो भूमिपतिः कः?
 XXXII यदि न शक्नोति तर्हि रिपावतिदूरे तिष्ठति सति निजदूतं प्रेष्य सन्धिं कर्तुं प्रार्थयेत्।
 XXXIII तद्वद् युष्माकं मध्ये यः कश्चिन् मर्दर्थं सर्व्वस्वं छातुं न शक्नोति स मम शिष्यो भवितुं न शक्यति।
 XXXIV लवणम् उत्तमम् एति सत्यं, किन्तु यदि लवणस्य लवणत्वम् अपगच्छति तर्हि तत् कथं स्वाद्गुक्तं भविष्यति?
 XXXV तद लूम्यर्थम् आलवालराश्वर्थमपि लद्रं न भवति; लोकास्तद् बलिः क्षिपन्ति। यस्य श्रोतुं श्रोत्रे स्तः स शृणोतु।

XV

- I तदा करसञ्जायिनः पापिनश्च लोका उपदेशकथां श्रोतुं यीशोः समीपम् आगच्छन्।
 II ततः किंशिन उपाध्यायाश्च विवदमानाः कथयामासुः अेष मानुषः पापिभिः सल प्रणयं कृत्वा तैः सार्द्धं लुंक्ते।
 III तदा स तेभ्य एमां दृष्टान्तकथां कथितवान्,
 IV कस्ययित् शतमेषेषु तिष्ठत्सु तेषामेकं स यदि लारयति तर्हि मध्येप्रान्तरम् अेकोनशतमेषान् विलाय लारितमेषस्य उदेशप्राप्तिपर्य्यन्तं न गवेषयति, अेतादृशो लोको युष्माकं मध्ये क आस्ते?
 V तस्योदेशं प्राप्य हृष्टमनास्तं स्कन्धे निधाय स्वस्थानम् आनीय बन्धुबान्धवसमीपवासिन आलूय वक्ति,
 VI लारितं मेषं प्राप्तोऽहम् अतो लेतो र्भया सार्द्धम् आनन्दत।
 VII तद्वदं युष्मान् वदामि, येषां मनःपरावर्तनस्य प्रयोञ्जनं नास्ति, तादृशैकोनशतधार्मिककारणान् य आनन्दस्तस्माद् अेकस्य मनःपरिवर्तिनः पापिनः कारणान् स्वर्गो ऽधिकानन्दो ञायते।
 VIII अपरञ्च दशानां त्र्यण्णानाम् अेकण्णो लारिते प्रदीपं प्रण्वाल्य गृहं सम्माण्य तस्य प्राप्तिं यावद् यत्नेन न गवेषयति, अेतादृशी योषित् कास्ते?
 IX प्राप्ते सति बन्धुबान्धवसमीपवासिनीरालूय कथयति, लारितं त्र्यण्णं प्राप्ताहं तस्मादेव मया सार्द्धम् आनन्दत।
 X तद्वदं युष्मान् व्यालरामि, अेकेन पापिना मनसि परिवर्तिते, ईश्वरस्य दूतानां मध्येध्यानन्दो ञायते।
 XI अपरञ्च स कथयामास, कस्ययिद् द्वौ पुत्रावास्तां,
 XII तयोः कनिष्ठः पुत्रः पित्रे कथयामास, ले पितस्तव सम्पत्त्या यमंशं प्राप्स्याम्यहं विभज्य तं देहि, ततः पिता निजं सम्पत्तिं विभज्य ताभ्यां ददौ।
 XIII कतिपयात् कालात् परं स कनिष्ठपुत्रः समस्तं धनं संगृह्य दूरदेशं गत्वा दुष्टायरणेन सर्व्वां सम्पत्तिं नाशयामास।
 XIV तस्य सर्व्वधने व्ययं गते तद्देशे मलादुर्भिक्षं बलूव, ततस्तस्य दैन्यदशा भवितुम् आरेभे।
 XV ततः परं स गत्वा तद्देशीयं गृहस्थमेकम् आश्रयत; ततः सतं शूकरप्रणं यारयितुं प्रान्तरं प्रेषयामास।
 XVI केनापि तस्मै लक्ष्यादानात् स शूकरलवल्कलेन पियिण्णपूरणां ववाञ्छ।
 XVII शेषे स मनसि येतनां प्राप्य कथयामास, ला मम पितुः समीपे कति कति वेतनलुणो दासा यथेष्टं ततोधिकञ्च लक्ष्यं प्राप्नुवन्ति किन्त्वहं क्षुधा मुमूर्षुः।
 XVIII अलमुत्थाय पितुः समीपं गत्वा कथामेतां वदिष्यामि, ले पितर् ईश्वरस्य तव य विरुद्धं पापमकरवम्
 XIX तव पुत्रएति विष्यातो भवितुं न योग्योस्मि य, मां तव वैतनिकं दासं कृत्वा स्थापय।
 XX पश्चात् स उत्थाय पितुः समीपं ञगाम; ततस्तस्य पितातिदूरे तं निरीक्ष्य दयाञ्चक्रे, धावित्वा तस्य कण्ठं गृहीत्वा तं युयुम्ब य।
 XXI तदा पुत्र उवाय, ले पितर् ईश्वरस्य तव य विरुद्धं पापमकरवं, तव पुत्रएति विष्यातो भवितुं न योग्योस्मि य।
 XXII किन्तु तस्य पिता निजदासान् आदिदेश, सर्व्वोत्तमवस्त्राण्यानीय परिधापयतैनं लस्ते याङ्गुरीयकम् अर्पयत पादयोश्चोपानलौ समर्पयत;
 XXIII पुष्टं गोवत्सम् आनीय मारयत य तं लुक्त्वा वयम् आनन्दाम।
 XXIV यतो मम पुत्रोयम् अम्रियत पुनरञ्जवीद् लारितश्च लब्धोऽहम् ततस्त आनन्दितुम् आरेभिरे।
 XXV तत्काले तस्य ञथेष्टः पुत्रः क्षेत्र आसीत्। अथ स निवेशनस्य निकटं आगच्छन् नृत्यानां वाधानाञ्च शब्दं श्रुत्वा

- XXVI दासानाम् अेकम् आडूय पप्रच्छ, किं कारणमस्य?
- XXVII ततः सोवादीत्, तव भ्रातागमत्, तव तातश्च तं सुशरीरं प्राप्य पुष्टं गोवत्सं मारितवान्।
- XXVIII ततः स प्रकुप्य निवेशान्तः प्रवेष्टुं न सम्भने; ततस्तस्य पिता बहिरागत्य तं साधयामास।
- XXIX ततः स पितरं प्रत्युवाय, पश्य तव काञ्चिदध्याज्ञां न विलंघ्य बडून् वत्सरान् अहं त्वां सेवे तथापि मित्रैः सार्द्धम् उत्सवं कर्तुं कदापि छागमेकमपि मह्यं नाददाः;
- XXX किन्तु तव यः पुत्रो वेश्यागमनाद्विभिस्तव सम्पत्तिम् अपव्ययितवान् तस्मिन्नागतमात्रे तस्यैव निमित्तं पुष्टं गोवत्सं मारितवान्।
- XXXI तदा तस्य पितावोयत्, हे पुत्र त्वं सर्व्वदा मया सहासि तस्मान् मम यद्यदास्ते तत्सर्व्वं तव।
- XXXII किन्तु तवायं भ्राता मृतः पुनरञ्जवीद् धारितश्च भूत्वा प्राप्नोभूत्, अेतस्मात् कारणाद् उत्सवानन्दौ कर्तुम् उचितमस्माकम्।

XVI

- I अपरञ्च यीशुः शिष्येभ्योन्यामेकां कथां कथयामास कस्यचिद् धनवतो मनुष्यस्य गृहकार्य्याधीशे सम्पत्तेरपव्ययेऽपवाहिते सति।
- II तस्य प्रभुस्तम् आडूय जगाद्, त्वयि यामिमां कथां शृणोमि सा कीदृशी? त्वं गृहकार्य्याधीशकर्मणो गणनां दर्शय गृहकार्य्याधीशपदे त्वं न स्थास्यसि।
- III तदा स गृहकार्य्याधीशो मनसा यिन्तयामास, प्रभु र्यदि मां गृहकार्य्याधीशपदाद् भ्रंशयति तर्हि किं करिष्येऽहं? मृदं अनितुं मम शक्तिर्नास्ति भिक्षितुञ्च लञ्जिष्येऽहं।
- IV अतएव मयि गृहकार्य्याधीशपदात् व्युते सति यथा लोका मह्यम् आश्रयं दास्यन्ति तदर्थं यत्कर्म मया करणीयं तन् निर्णीयते।
- V पश्चात् स स्वप्रभोरेकैकम् अधमर्णम् आडूय प्रथमं पप्रच्छ, त्वत्तो मे प्रभुणा कति प्राप्यम्?
- VI ततः स उवाय, अेकशताढकतैलानि; तदा गृहकार्य्याधीशः प्रोवाय, तव पत्रमानीय शीघ्रमुपविश्य तत्र पञ्चाशतं लिप।
- VII पश्चादन्यमेकं पप्रच्छ, त्वत्तो मे प्रभुणा कति प्राप्यम्? ततः सोवादीद् अेकशताढकगोधूमाः; तदा स कथयामास, तव पत्रमानीय अशीतिं लिप।
- VIII तेनैव प्रभुस्तमयथार्थकृतम् अधीशं तद्बुद्धिनैपुण्यात् प्रशंसं; एत्थं दीप्तिरूपसन्तानेभ्य अेतत्संसारस्य सन्ताना वर्तमानकालेऽधिकबुद्धिमन्तो भवन्ति।
- IX अतो वदामि यूयमप्यथार्थेन धनेन मित्राणि लभध्वं ततो युष्मासु पदभ्रष्टेष्वपि तानि यिरकालम् आश्रयं दास्यन्ति।
- X यः कश्चित् क्षुद्रे कार्य्ये विश्वास्यो भवति स भवति कार्य्येपि विश्वास्यो भवति, किन्तु यः कश्चित् क्षुद्रे कार्य्येऽविश्वास्यो भवति स भवति कार्य्येऽविश्वास्यो भवति।
- XI अतएव अयथार्थेन धनेन यदि यूयमविश्वास्या ज्ञातास्तर्हि सत्यं धनं युष्माकं करेषु कः समर्पयिष्यति?
- XII यदि य परधनेन यूयम् अविश्वास्या भवथ तर्हि युष्माकं स्वकीयधनं युष्मभ्यं को दास्यति?
- XIII कोपि दास उभौ प्रभू सेवितुं न शक्नोति, यत अेकस्मिन् प्रीयमाणोऽन्यस्मिन्नप्रीयते यद्वा अेकं ज्ञं समादृत्य तदन्यं तुच्छीकरोति तद्दद् यूयमपि धनेश्वरौ सेवितुं न शक्नुथ।
- XIV तद्वैताः सर्वाः कथाः श्रुत्वा लोभिक्किंशिनस्तमुपजडसुः।
- XV ततः स उवाय, यूयं मनुष्याणां निकटे स्वान् निर्दोषान् दर्शयथ किन्तु युष्माकम् अन्तःकराणीश्वरो ज्ञानाति, यत् मनुष्याणाम् अति प्रशंस्यं तद् ईश्वरस्य घृण्यं।
- XVI योऽन आगमनपर्य्यन्तं युष्माकं समीपे व्यवस्थाभविष्यद्वादिनां लेपनानि यासन् ततः प्रभृति ईश्वरराज्यस्य सुसंवाहः प्रयति, अेकैको लोकस्तन्मध्यं यत्नेन प्रविशति य।
- XVII वरं नभसः पृथिव्याश्च लोपो भविष्यति तथापि व्यवस्थाया अेकबिन्दोरपि लोपो न भविष्यति।
- XVIII यः कश्चित् स्वीयां भाय्यां विहाय स्त्रियमन्यां विवडति स परदारान् गच्छति, यश्च ता त्यक्तां नारीं विवडति सोपि परदारान् गच्छति।
- XIX अेको धनी मनुष्यः शुक्लानि सूक्ष्माणि वस्त्राणि पर्य्यदधात् प्रतिदिनं परितोषरूपेण।
- XX सर्वाङ्गे क्षतयुक्त एलियासरनामा कश्चिद् दरिद्रस्तस्य धनवतो भोजनपात्रात् पतितम् उच्छिष्टं भोक्तुं वाञ्छन् तस्य द्वारे पतित्वातिष्ठत्;
- XXI अथ श्वान आगत्य तस्य क्षतान्यलिङ्गन्।

XXII કિયત્કાલાત્પરં સ દરિદ્રઃ પ્રાણાન્ જહૌ; તતઃ સ્વર્ગીયદૂતાસ્તં નીત્વા ઇબ્રાહીમઃ ક્રોડ ઉપવેશયામાસુઃ|

XXIII પશ્ચાત્ સ ધનવાનપિ મમાર, તં શ્મશાને સ્થાપયામાસુશ્ચ; કિન્તુ પરલોકે સ વેદનાકુલઃ સન્ ઊર્દ્ધ્વાં નિરીક્ષ્ય બહુદૂરાદ્ ઇબ્રાહીમં તત્ક્રોડ ઇલિયાસરન્ન વિલોક્ય રુવન્નુવાયઃ|

XXIV હે પિતર ઇબ્રાહીમ્ અનુગૃહ્ય અડ્ગુલ્યગ્રભાગં જલે મજ્જયિત્વા મમ જિહ્વાં શીતલાં કર્તુમ્ ઇલિયાસરં પ્રેરય, યતો વહ્નિશિખાતોહં વ્યથિતોસ્મિ|

XXV તદા ઇબ્રાહીમ્ બભાષે, હે પુત્ર ત્વં જીવન્ સમ્પદં પ્રાપ્તવાન્ ઇલિયાસરસ્તુ વિપદં પ્રાપ્તવાન્ એતત્ સ્મર, કિન્તુ સમ્પ્રતિ તસ્ય સુખં તવ ય દુઃખં ભવતિ|

XXVI અપરમપિ યુષ્માકમ્ અસ્માકન્ન સ્થાનયો મધ્યે મહદ્વિચ્છેદોડસ્તિ તત એતત્સ્થાનસ્ય લોકાસ્તત્ સ્થાનં યાતું યદ્વા તત્સ્થાનસ્ય લોકા એતત્ સ્થાનમાયાતું ન શક્નુવન્તિ|

XXVII તદા સ ઉક્તવાન્, હે પિતસ્તર્હિ ત્વાં નિવેદયામિ મમ પિતુ ગૌહે યે મમ પન્ન ભ્રાતરઃ સન્તિ

XXVIII તે યથૈતદ્ યાતનાસ્થાનં નાયાસ્યન્તિ તથા મન્ત્રણાં દાતું તેષાં સમીપમ્ ઇલિયાસરં પ્રેરય|

XXIX તત ઇબ્રાહીમ્ ઉવાચ, મૂસાભવિષ્યદ્વાદિનાન્ન પુસ્તકાનિ તેષાં નિકટે સન્તિ તે તદ્વચનાનિ મન્યન્તાં|

XXX તદા સ નિવેદયામાસ, હે પિતર ઇબ્રાહીમ્ ન તથા, કિન્તુ યદિ મૃતલોકાનાં કશ્ચિત્ તેષાં સમીપં યાતિ તર્હિ તે મનાંસિ વ્યાઘોટયિષ્યન્તિ|

XXXI તત ઇબ્રાહીમ્ જગાદ, તે યદિ મૂસાભવિષ્યદ્વાદિનાન્ન વચનાનિ ન મન્યન્તે તર્હિ મૃતલોકાનાં કસ્મિંશ્ચિદ્ ઉત્થિતેપિ તે તસ્ય મન્ત્રણાં ન મંસ્યન્તે|

XVII

I ઇતઃ પરં યીશુઃ શિષ્યાન્ ઉવાચ, વિઘ્નૈરવશ્યમ્ આગન્તવ્યં કિન્તુ વિઘ્ના યેન ઘટિષ્યન્તે તસ્ય દુર્ગતિ ભવિષ્યતિ|

II એતેષાં ક્ષુદ્રપ્રાણિનામ્ એકસ્યાપિ વિઘ્નજનનાત્ કણ્ઠબદ્ધપેષણીકસ્ય તસ્ય સાગરાગાઘજલે મજ્જનં ભદ્રં

III યૂયં સ્વેષુ સાવધાનાસ્તિષ્ઠતઃ; તવ ભ્રાતા યદિ તવ કિન્ચિદ્ અપરાધ્યતિ તર્હિ તં તર્જય, તેન યદિ મનઃ પરિવર્તયતિ તર્હિ તં ક્ષમસ્વ|

IV પુનરેકદિનમધ્યે યદિ સ તવ સપ્તકૃત્વોડપરાધ્યતિ કિન્તુ સપ્તકૃત્વ આગત્ય મનઃ પરિવર્ત્ય મયાપરાદ્ધમ્ ઇતિ વદતિ તર્હિ તં ક્ષમસ્વ|

V તદા પ્રેરિતાઃ પ્રભુમ્ અવદન્ અસ્માકં વિશ્વાસં વર્દ્ય|

VI પ્રભુરુવાચ, યદિ યુષ્માકં સર્ષપૈકપ્રમાણો વિશ્વાસોસ્તિ તર્હિ ત્વં સમૂલમુત્પાટિતો ભૂત્વા સમુદ્રે રોપિતો ભવ કથાયામ્ એતસ્યામ્ એતદ્દુઃખરાય કથિતાયાં સ યુષ્માકમાજ્ઞાવહો ભવિષ્યતિ|

VII અપરં સ્વદાસે હલં વાહયિત્વા વા પશૂન્ ચારયિત્વા ક્ષેત્રાદ્ આગતે સતિ તં વદતિ, એહિ ભોક્તુમુપવિશ, યુષ્માકમ્ એતાદૃશઃ કોસ્તિ?

VIII વરન્ન પૂર્વ્વ મમ ખાદમાસાદ્ય યાવદ્ ભુજ્ઞે પિવામિ ચ તાવદ્ બદ્ધકટિઃ પરિચર પશ્ચાત્ ત્વમપિ ભોક્ષસે પાસ્યસિ ચ કથામીદૃશીં કિં ન વક્ષ્યતિ?

IX તેન દાસેન પ્રભોરાજાનુરૂપે કર્મણિ કૃતે પ્રભુઃ કિં તસ્મિન્ બાધિતો જાતઃ? નેત્યં બુદ્ધ્યતે મયા|

X ઇત્યં નિરૂપિતેષુ સર્વકર્મસુ કૃતેષુ સત્મુ યૂયમપીદં વાક્યં વદથ, વયમ્ અનુપકારિણો દાસા અસ્માભિર્યદ્ધર્ત્વ્યં તન્માત્રમેવ કૃતં|

XI સ યિરૂશાલમિ યાત્રાં કુર્વન્ શોમિરોણ્ગાલીલ્પ્રદેશમધ્યેન ગચ્છતિ,

XII એતર્હિ કુત્રચિદ્ ગ્રામે પ્રવેશમાત્રે દશકુષ્ઠિનસ્તં સાક્ષાત્ કૃત્વા

XIII દૂરે તિષ્ઠન્ત ઉચ્ચૈ વક્તુમારેભિરે, હે પ્રભો યીશો દ્યસ્વાસ્માન્|

XIV તતઃ સ તાન્ દૃષ્ટ્વા જગાદ, યૂયં યાજ્ઞકાનાં સમીપે સ્વાન્ દર્શયત, તતસ્તે ગચ્છન્તો રોગાત્ પરિષ્કૃતાઃ|

XV તદા તેષામેકઃ સ્વં સ્વસ્થં દૃષ્ટ્વા પ્રોચ્ચૈરીશ્વરં ધન્યં વદન્ વ્યાઘુત્યાયાતો યીશો ગુણાનનુવદન્ તચ્ચરણાધોભૂમૌ પપાતઃ|

XVI સ યાસીત્ શોમિરોણી|

XVII તદા યીશુરવદત્, દશજનાઃ કિં ન પરિષ્કૃતાઃ? તદ્વચ્યે નવજનાઃ કુત્ર?

XVIII ઈશ્વરં ધન્યં વદન્તમ્ એનં વિદેશિનં વિના કોપ્યન્થો ન પ્રાપ્યત|

XIX તદા સ તમુવાચ, ત્વમુત્થાય યાહિ વિશ્વાસસ્તે ત્વાં સ્વસ્થં કૃતવાન્|

XX અથ કદેશ્વરસ્ય રાજત્વં ભવિષ્યતીતિ ફિરૂશિભિઃ પૃષ્ઠે સ પ્રત્યુવાચ, ઈશ્વરસ્ય રાજત્વમ્ ઐશ્વર્યદર્શનેન ન ભવિષ્યતિ|

XXI અત એતસ્મિન્ પશ્ય તસ્મિન્ વા પશ્ય, ઇતિ વાક્યં લોકા વક્તું ન શક્ચન્તિ, ઈશ્વરસ્ય રાજત્વં યુષ્માકમ્ અન્તરેવાસ્તે|

- XXII તત: સ શિષ્યાન્ જગાદ, યદા યુષ્માભિ મ્નુજસુતસ્ય દિનમેકં દ્રષ્ટુમ્ વાઙ્ઞિષ્યતે કિન્તુ ન દર્શિષ્યતે, ઈદ્દક્કાલ આયાતિ
 XXIII તદાત્ર પશ્ય વા તત્ર પશ્યેતિ વાક્યં લોકા વક્ષ્યન્તિ, કિન્તુ તેષાં પશ્યાત્ મા યાત, માનુગચ્છત ચ
 XXIV યતસ્તડિદ્ યથાકાશૈકદિશ્યુદિય તદન્યામપિ દિશં વ્યાપ્ય પ્રકાશતે તદ્રત્ નિજદિને મનુજસૂનુ: પ્રકાશિષ્યતે
 XXV કિન્તુ તત્પૂર્વ્વં તેનાનેકાનિ દુ:ખાનિ ભોક્તવ્યાન્યેતદ્વર્તમાનલોકૈશ્ચ સોડવજ્ઞાતવ્યઃ|
 XXVI નોહસ્ય વિદ્યમાનકાલે યથાભવત્ મનુષ્યસૂનો: કાલેપિ તથા ભવિષ્યતિ|
 XXVII યાવત્કાલં નોહો મહાપોતં નારોહદ્ આપ્લાવિવાર્યેત્ય સર્વ્વં નાનાશયચ્ય તાવત્કાલં યથા લોકા અભુજ્જતાપિવન્
 વ્યવહન્ વ્યવાહયંશ્ચ;
 XXVIII ઇત્યં લોટો વર્તમાનકાલેપિ યથા લોકા ભોજનપાનક્રયવિક્રયરોપણગૃહનિર્માણકર્મસુ પ્રાવર્તન્ત,
 XXIX કિન્તુ યદા લોટ્ સિદ્ધોમો નિર્જગામ તદા નભસ: સગન્ધકાગ્નિવૃષ્ટિ ભૂત્વા સર્વ્વં વ્યનાશયત્
 XXX તદ્વન્ માનવપુત્રપ્રકાશદિનેપિ ભવિષ્યતિ|
 XXXI તદા યદિ કશ્ચિદ્ ગૃહોપરિ તિષ્ઠતિ તર્હિ સ ગૃહમધ્યાત્ કિમપિ દ્રવ્યમાનેતુમ્ અવરુદ્ધ નૈતુ; યશ્ચ ક્ષેત્રે તિષ્ઠતિ સોપિ
 વ્યાઘુટ્ય નાયાતુ|
 XXXII લોટ: પત્નીં સ્મરત|
 XXXIII ય: પ્રાણાન્ રક્ષિતું ચેષ્ટિષ્યતે સ પ્રાણાન્ હારયિષ્યતિ યસ્તુ પ્રાણાન્ હારયિષ્યતિ સચ્ચેવ પ્રાણાન્ રક્ષિષ્યતિ|
 XXXIV યુષ્માનહં વચ્મિ તસ્યાં રાત્રૌ શયૈકગતયો લોકયોરેકો ધારિષ્યતે પરસ્ત્યક્ષ્યતે|
 XXXV સ્ત્રિયૌ યુગપત્ પેષણીં વ્યાવર્તયિષ્યતસ્તયોરેકા ધારિષ્યતે પરાત્યક્ષ્યતે|
 XXXVI પુરુષૌ ક્ષેત્રે સ્થાસ્યતસ્તયોરેકો ધારિષ્યતે પરસ્ત્યક્ષ્યતે|
 XXXVII તદા તે પપ્રચ્છુ:; હે પ્રભો કુત્રેત્યં ભવિષ્યતિ? તત: સ ઉવાચ, યત્ર શવસ્તિષ્ઠતિ તત્ર ગૃધ્રા મિલન્તિ|

XVIII

- I અપરઞ્ચ લોકૈરકલાન્તૈ નિર્નતરં પ્રાર્થયિતવ્યમ્ ઇત્યાશયેન યીશુના દૃષ્ટાન્ત એક: કથિતઃ|
 II કુત્રચિન્નગરે કશ્ચિત્ પ્રાડવિવાક આસીત્ સ ઈશ્વરાન્નાભિભેત્ માનુષાંશ્ચ નામન્યત|
 III અથ તત્પુરવાસિની કાચિદ્વિધવા તત્સમીપમેત્ય વિવાદિના સહ મમ વિવાદં પરિષ્કુર્વિતિ નિવેદયામાસ|
 IV તત: સ પ્રાડવિવાક: કિયદિનાનિ ન તદ્ગ્રીકૃતવાન્ પશ્યાચ્ચિત્તે ચિન્તયામાસ, યદાપીશ્વરાન્ન બિભેમિ મનુષ્યાનપિ ન મન્યે
 V તથાપ્યેષા વિધવા માં કિલશ્ચાતિ તસ્માદસ્યા વિવાદં પરિષ્કરિષ્યામિ નોયેત્ સા સદાગત્ય માં વ્યગ્રં કરિષ્યતિ|
 VI પશ્યાત્ પ્રભુરવદ્ અસાવન્યાયપ્રાડવિવાકો યદાહ તત્ર મનો નિઘઘ્વં|
 VII ઈશ્વરસ્ય ચે ડભિરુચિતલોકા દિવાનિશં પ્રાર્થયન્તે સ બહુદિનાનિ વિલમ્બ્યાપિ તેષાં વિવાદાન્ કિં ન પરિષ્કરિષ્યતિ?
 VIII યુષ્માનહં વદામિ ત્વરયા પરિષ્કરિષ્યતિ, કિન્તુ યદા મનુષ્યપુત્ર આગમિષ્યતિ તદા પૃથિવ્યાં કિમીદૃશં વિશ્વાસં પ્રાપ્સ્યતિ?
 IX ચે સ્વાન્ ધાર્મિકાન્ જ્ઞાત્વા પરાન્ તુચ્છીકુર્વન્તિ એતાદગભ્ય:; કિયદ્ભ્ય ઇમં દૃષ્ટાન્તં કથયામાસ|
 X એક: કિરૂશ્યપર: કરસન્નાયી દ્વાવિમૌ પ્રાર્થયિતું મન્દિરં ગતૌ|
 XI તતોડસૌ કિરૂશ્યેકપાર્શ્વે તિષ્ઠન્ હે ઈશ્વર અહમન્યલોકવત્ લોઠયિતાન્યાયી પારદારિકશ્ચ ન ભવામિ અસ્ય
 કરસન્નાયિનસ્તુલ્યશ્ચ ન, તસ્માત્ત્વાં ધન્યં વદામિ|
 XII સપ્તસુ દિનેષુ દિનદ્વયમુપવસામિ સર્વ્વસમ્પત્તે દર્શમાંશં દદામિ ચ, એતત્કથાં કથયન્ પ્રાર્થયામાસ|
 XIII કિન્તુ સ કરસન્નાયિ દૂરે તિષ્ઠન્ સ્વર્ગ દ્રષ્ટું નેચ્છન્ વક્ષસિ કરાઘાતં કુર્વન્ હે ઈશ્વર પાપિષ્ઠં માં દયસ્વ, ઇત્યં પ્રાર્થયામાસ|
 XIV યુષ્માનહં વદામિ, તયોર્દ્વયો મધ્યે કેવલ: કરસન્નાયી પુણ્યવત્ત્વેન ગણિતો નિજગૃહં જગામ, યતો ય: કશ્ચિત્
 સ્વમુન્નમયતિ સ નામયિષ્યતે કિન્તુ ય: કશ્ચિત્ સ્વં નમયતિ સ ઉન્નમયિષ્યતે|
 XV અથ શિશૂનાં ગાત્રસ્પર્શાર્થ લોકાસ્તાન્ તસ્ય સમીપમાનિન્યુ: શિષ્યાસ્તદ્ દૃષ્ટવાનેતૂન્ તર્જયામાસુ:;
 XVI કિન્તુ યીશુસ્તાનાહૂય જગાદ, મન્નિકટમ્ આગન્તું શિશૂન્ અનુજ્ઞાનીઘ્વં તાંશ્ચ મા વારયત; યત ઈશ્વરરાજ્યાધિકારિણ
 એષાં સદૃશા:|
 XVII અહં યુષ્માન્ યથાર્થ વદામિ, યો જન: શિશો: સદૃશો ભૂત્વા ઈશ્વરરાજ્યં ન ગૃહ્ણાતિ સ કેનાપિ પ્રકારેણ તત્ પ્રવેષ્ટું ન
 શક્નોતિ|
 XVIII અપરમ્ એકોધિપતિસ્તં પપ્રચ્છ, હે પરમગુરો, અનન્તાયુષ: પ્રાપ્તયે મયા કિં કર્તવ્યં?
 XIX યીશુરુવાચ, માં કુત: પરમં વદસિ? ઈશ્વરં વિના કોપિ પરમો ન ભવતિ|
 XX પરદારાન્ મા ગચ્છ, નરં મા જહિ, મા ચોરય, મિથ્યાસાક્ષ્યં મા દેહિ, માતરં પિતરઞ્ચ સંમન્યસ્વ, એતા યા આજ્ઞા: સન્તિ
 તાસ્વં જ્ઞાનાસિ|

- XXI તદા સ ઉવાચ, બાલ્યકાલાત્ સર્વા એતા આચરામિ|
 XXII ઇતિ કથાં શ્રુત્વા યીશુસ્તમવદત્, તથાપિ તવૈકં કર્મ ન્યૂનમાસ્તે, નિજં સર્વસ્વં વિક્રીય દરિદ્રેભ્યો વિતર, તસ્માત્ સ્વર્ગે
 ધનં પ્રાપ્સ્યસિ; તત આગત્ય મમાનુગામી ભવ|
 XXIII કિન્ત્વેતાં કથાં શ્રુત્વા સોઘિપતિ: શુશોચ, યતસ્તસ્ય બહુધનમાસીત્|
 XXIV તદા યીશુસ્તમતિશોકાન્વિતં દૃષ્ટ્વા જગાદ, ધનવતામ્ ઈશ્વરરાજ્યપ્રવેશ: કીદૃગ્ દુષ્કર:|
 XXV ઈશ્વરરાજ્યે ધનિન: પ્રવેશાત્ સૂર્યેશ્ચિદ્રેણ મહાજ્ઞસ્ય ગમનાગમને સુકરે|
 XXVI શ્રોતાર: પપ્રચ્છુસ્તર્હિ કેન પરિત્રાણં પ્રાપ્સ્યતે?
 XXVII સ ઉક્તવાન્, યન્ માનુષેણાશક્યં તદ્ ઈશ્વરેણ શક્યં|
 XXVIII તદા પિતર ઉવાચ, પશ્ય વયં સર્વસ્વં પરિત્યજ્ય તવ પશ્ચાદ્દામિનોડભવામ|
 XXIX તત: સ ઉવાચ, યુષ્માનહં યથાર્થં વદામિ, ઈશ્વરરાજ્યાર્થં ગૃહં પિતરૌ ભ્રાતૃગણં જાયાં સન્તાનાંશ્ચ ત્યક્તવા
 XXX ઇહ કાલે તતોડધિકં પરકાલે ડનન્તાયુશ્ચ ન પ્રાપ્સ્યતિ લોક ઈદૃશ: કોપિ નાસ્તિ|
 XXXI અનન્તરં સ દ્વાદશશિષ્યાનાહૂય બભાષે, પશ્યત વયં યિરૂશાલમ્નગરં યામ:, તસ્માત્ મનુષ્યપુત્રે ભવિષ્યદ્વાદિભિરુક્તં
 યદસ્તિ તદનુરૂપં તં પ્રતિ ઘટિષ્યતે;
 XXXII વસ્તુતસ્તુ સોડન્યદેશીયાનાં હસ્તેષુ સમર્પયિષ્યતે, તે તમુપહસિષ્યન્તિ, અન્યાયમાચરિષ્યન્તિ તદ્વપુષિ નિષ્ઠીવં
 નિક્ષેપ્સ્યન્તિ, કશાભિ: પ્રહત્ય તં હનિષ્યન્તિ ચ,
 XXXIII કિન્તુ તૃતીયદિને સ શ્મશાનાદ્ ઉત્થાસ્યતિ|
 XXXIV એતસ્યા: કથાયા અભિપ્રાયં કિન્ચિદપિ તે બોહું ન શેકુ: તેષાં નિકટેડસ્પષ્ટતવાત્ તસ્યૈતાસાં કથાનામ્ આશયં તે જ્ઞાતું
 ન શેકુશ્ચ|
 XXXV અથ તસ્મિન્ યિરીહો: પુરસ્યાન્તિકં પ્રાપ્તે કશ્ચિદન્ધ: પથ: પાર્શ્વ ઉપવિશ્ય ભિક્ષામ્ અકરોત્
 XXXVI સ લોકસમૂહસ્ય ગમનશબ્દં શ્રુત્વા તત્કારણં પૃષ્ટવાન્|
 XXXVII નાસરતીયયીશુર્યાતીતિ લોકૈરુક્તે સ ઉચ્યૈર્વક્તુમારેભે,
 XXXVIII હે દાયૂદ: સન્તાન યીશો માં દ્યસ્વ|
 XXXIX તતોગ્રગામિનસ્તં મૌની તિષ્ઠેતિ તર્જયામાસુ: કિન્તુ સ પુનારુવન્ ઉવાચ, હે દાયૂદ: સન્તાન માં દ્યસ્વ|
 XL તદા યીશુ: સ્થગિતો ભૂત્વા સ્વાન્તિકે તમાનેતુમ્ આદિદેશ|
 XLI તત: સ તસ્યાન્તિકમ્ આગમત્, તદા સ તં પપ્રચ્છ, ત્વં કિમિચ્છસિ? ત્વદર્થમહં કિં કરિષ્યામિ? સ ઉક્તવાન્, હે પ્રભોડહં
 દ્રષ્ટું લભૈ|
 XLII તદા યીશુરુવાચ, દૃષ્ટિશક્તિં ગૃહાણ તવ પ્રત્યયસ્ત્વાં સ્વસ્થં કૃતવાન્|
 XLIII તતસ્તક્ષણાત્ તસ્ય ચક્ષુષી પ્રસન્ને; તસ્માત્ સ ઈશ્વર ધન્યં વદન્ તત્પશ્ચાદ્ યયૌ, તદાલોક્ય સર્વે લોકા ઈશ્વરં
 પ્રશંસિતુમ્ આરેભિરે|

XIX

- I યદા યીશુ યિરીહોપુરં પ્રવિશ્ય તન્મધ્યેન ગચ્છંસ્તદા
 II સર્કકેયનામા કરસઞ્ચાયિનાં પ્રધાનો ધનવાનેકો
 III યીશુ: કીદૃગિતિ દ્રષ્ટું ચેષ્ટિતવાન્ કિન્તુ ખર્વત્વાલ્લોકસંઘમધ્યે તદર્શનમપ્રાપ્ય
 IV યેન પથા સ યાસ્યતિ તત્પથેડગ્રે ધાવિત્વા તં દ્રષ્ટુમ્ ઉડુમ્બરતરુમારુહ|
 V પશ્ચાદ્ યીશુસ્તસ્થાનમ્ ઇત્વા ઊર્દ્ધ્વં વિલોક્ય તં દૃષ્ટવાવાદીત્, હે સર્કકેય ત્વં શીઘ્રમવરોહ મયાઘ ત્વદ્રેહે વસ્તવ્યં|
 VI તત: સ શીઘ્રમવરુહ સાહ્વાદં તં જગ્રાહ|
 VII તદ્ દૃષ્ટ્વા સર્વે વિવદમાના વક્તુમારેભિરે, સોતિથિત્વેન દુષ્ટલોકગૃહં ગચ્છતિ|
 VIII કિન્તુ સર્કકેયો દણ્ડાયમાનો વક્તુમારેભે, હે પ્રભો પશ્ય મમ યા સમ્પત્તિરસ્તિ તદદર્હ દરિદ્રેભ્યો દદે, અપરમ્ અન્યાયં કૃત્વા
 કસ્માદપિ યદિ કદાપિ કિન્ચિત્ મયા ગૃહીતં તર્હિ તચ્ચતુર્ગુણં દદામિ|
 IX તદા યીશુસ્તમુક્તવાન્ અયમપિ ઇબ્રાહીમ: સન્તાનોડત: કારણાદ્ અદાસ્ય ગૃહે ત્રાણમુપસ્થિતં|
 X યદ્ હારિતં તત્ મૃગયિતું રક્ષિતુશ્ચ મનુષ્યપુત્ર આગતવાન્|
 XI અથ સ યિરૂશાલમ: સમીપ ઉપાતિષ્ઠદ્ ઈશ્વરરાજત્વસ્યાનુષ્ઠાનં તદૈવ ભવિષ્યતીતિ લોકૈરન્વભૂયત, તસ્માત્ સ શ્રોતૃભ્ય:
 પુનર્દૃષ્ટાન્તકથામ્ ઉત્થાપ્ય કથયામાસ|
 XII કોપિ મહાલ્લોકો નિજાર્થં રાજત્વપદં ગૃહીત્વા પુનરાગન્તું દૂરદેશં જગામ|

- XIII યાત્રાકાલે નિજાનુ દશદાસાન્ આહૂય દશસ્વાર્ણમુદ્રા દત્વા મમાગમનપર્યન્તં વાણિજ્યં કુરુતેત્યાદિદેશ|
- XIV કિન્તુ તસ્ય પ્રજાસ્તમવજ્ઞાય મનુષ્યમેનમ્ અસ્માકમુપરિ રાજત્વં ન કારયિવ્યામ ઇમાં વાર્તાં તન્નિકટે પ્રેરયામાસુઃ|
- XV અથ સ રાજત્વપદં પ્રાપ્યાગતવાન્ એકૈકો જનો બાણિજ્યેન કિં લબ્ધવાન્ ઇતિ જ્ઞાતું યેષુ દાસેષુ મુદ્રા અર્પયત્ તાન્ આહૂયાનેતુમ્ આદિદેશ|
- XVI તદા પ્રથમ આગત્ય કથિતવાન્, હે પ્રભો તવ તયૈકયા મુદ્રયા દશમુદ્રા લબ્ધાઃ|
- XVII તતઃ સ ઉવાચ ત્વમુત્તમો દાસઃ સ્વલ્પેન વિશ્વાસ્યો જાત ઇતઃ કારણાત્ ત્વં દશનગરાણામ્ અધિપો ભવ|
- XVIII દ્વિતીયા આગત્ય કથિતવાન્, હે પ્રભો તવૈકયા મુદ્રયા પચ્ચમુદ્રા લબ્ધાઃ|
- XIX તતઃ સ ઉવાચ, ત્વં પચ્ચાનાં નગરાણામધિપતિ ભવ|
- XX તતોન્ય આગત્ય કથયામાસ, હે પ્રભો પશ્ય તવ યા મુદ્રા અહં વસ્ત્રે બદ્ધ્વાસ્થાપયં સેયં|
- XXI ત્વં કૃપણો યન્નાસ્થાપયસ્તદપિ ગૃહ્ણાસિ, યન્નાવપસ્તદેવ ચ ઇનત્સિ તતોહં ત્વત્તો ભીતઃ|
- XXII તદા સ જગાદ, રે દુષ્ટદાસ તવ વાક્યેન ત્વાં દોષિણં કરિષ્યામિ, યદહં નાસ્થાપયં તદેવ ગૃહ્ણામિ, યદહં નાવપચ્ચ તદેવ ઇનધ્મિ, એતાદૃશઃ કૃપણોહમિતિ યદિ ત્વં જાનાસિ,
- XXIII તર્હિ મમ મુદ્રા બાણિજ્યાં નિકટે કુતો નાસ્થાપયઃ? તયા કૃતેડહમ્ આગત્ય કુસીદેન સાર્દ્ધં નિજમુદ્રા અપ્રાપ્સ્યમ્|
- XXIV પશ્ચાત્ સ સમીપસ્થાન્ જાનાન્ આજ્ઞાપયત્ અસ્માત્ મુદ્રા આનીય યસ્ય દશમુદ્રાઃ સન્તિ તસ્મૈ દત્ત|
- XXV તે પ્રોયુઃ પ્રભોડસ્ય દશમુદ્રાઃ સન્તિ|
- XXVI યુષ્માનહં વદામિ યસ્યાશ્રયે વદ્ધતે ડધિકં તસ્મૈ દાયિષ્યતે, કિન્તુ યસ્યાશ્રયે ન વદ્ધતે તસ્ય યદ્યદસ્તિ તદપિ તસ્માન્ નાયિષ્યતે|
- XXVII કિન્તુ મમાધિપતિત્વસ્ય વશત્વે સ્થાતુમ્ અસમ્મન્યમાના યે મમ રિપવસ્તાનાનીય મમ સમક્ષં સંહરત|
- XXVIII ઇત્યુપદેશકથાં કથયિત્વા સોગ્રગઃ સન્ યિરૂશાલમપુરં યયૌ|
- XXIX તતો ભૈટ્કગીભૈથનીયાગ્રામયોઃ સમીપે જૈતુનાદ્રેરન્તિકમ્ ઇત્વા શિષ્યદ્વયમ્ ઇત્યુકત્વા પ્રેષયામાસ,
- XXX યુવામમું સમ્મુખસ્થગ્રામં પ્રવિશ્યૈવ યં કોપિ માનુષઃ કદાપિ નારોહત્ તં ગર્દભશાવકં બદ્ધં દ્રક્ષ્યથસ્તં મોચયિત્વાનયતં|
- XXXI તત્ર કુતો મોચયથઃ? ઇતિ એત્ કોપિ વક્ષ્યતિ તર્હિ વક્ષ્યથઃ પ્રભેારત્ર પ્રયોજનમ્ આસ્તે|
- XXXII તદા તૌ પ્રરિતૌ ગત્વા તત્કથાનુસારેણ સર્વ્વં પ્રાપ્તૌ|
- XXXIII ગર્દભશાવકમોચનકાલે તત્વામિન ઊયુઃ, ગર્દભશાવકં કુતો મોચયથઃ?
- XXXIV તાવૂયતુઃ પ્રભોરત્ર પ્રયોજનમ્ આસ્તે|
- XXXV પશ્ચાત્ તૌ તં ગર્દભશાવકં યીશોરન્તિકમાનીય તત્પૃષ્ઠે નિજવસનાનિ પાતયિત્વા તદુપરિ યીશુમારોહયામાસતુઃ|
- XXXVI અથ યાત્રાકાલે લોકાઃ પથિ સ્વવસ્ત્રાણિ પાતયિતુમ્ આરેભિરે|
- XXXVII અપરં જૈતુનાદ્રેરુપત્યકામ્ ઇત્વા શિષ્યસંઘઃ પૂર્વ્વદૃષ્ટાનિ મહાકર્માણિ સ્મૃત્વા,
- XXXVIII યો રાજા પ્રભો નમ્નાયાતિ સ ધન્યઃ સ્વર્ગે કુશલં સર્વ્વોચ્ચે જયધ્વનિ ભવતુ, કથામેતાં કથયિત્વા સાનન્દમ્ ઊચૈરીશ્વરં ધન્યં વક્તુમારેભે|
- XXXIX તદા લોકારણ્યમધ્યસ્થાઃ કિયન્તઃ કિરૂશિનસ્તત્ શ્રુત્વા યીશું પ્રોયુઃ, હે ઉપદેશક સ્વશિષ્યાન્ તર્જય|
- XL સ ઉવાચ, યુષ્માનહં વદામિ યદમી નીરવાસ્તિષ્ઠન્તિ તર્હિ પાષાણા ઊચૈઃ કથાઃ કથયિષ્યન્તિ|
- XLI પશ્ચાત્ તત્પુરાન્તિકમેત્ય તદવલોક્ય સાશ્રુપાતં જગાદ,
- XLII હા હા એત્ ત્વમગ્રેડજાસ્યથાઃ, તવાસ્મિન્નેવ દિને વા યદિ સ્વમજ્જલમ્ ઉપાલપ્સ્યથાઃ, તર્હ્યુત્તમમ્ અભવિષ્યત્, કિન્તુ ક્ષણોસ્મિન્ તત્તવ દૃષ્ટેરગોચરમ્ ભવતિ|
- XLIII ત્વં સ્વત્રાણકાલે ન મનો ન્યઘત્યા ઇતિ હેતો ર્યત્કાલે તવ રિપવસ્ત્વાં યતુર્દિક્ષુ પ્રાચીરેણ વેષ્ટયિત્વા રોત્સ્યન્તિ
- XLIV બાલકૈઃ સાર્દ્ધં ભૂમિસાત્ કરિષ્યન્તિ ચ ત્વન્મધ્યે પાષાણૌકોપિ પાષાણોપરિ ન સ્થાસ્યતિ ચ, કાલ ઈદૃશ ઉપસ્થાસ્યતિ|
- XLV અથ મધ્યેમન્દિરં પ્રવિશ્ય તત્રત્યાન્ કથિવિક્કયિણો બહિષ્કુર્વન્
- XLVI અવદત્ મદ્રૂહં પ્રાર્થનાગૃહમિતિ લિપિરાસ્તે કિન્તુ યૂયં તદેવ ચૈરાણાં ગહ્વરં કુરુથ|
- XLVII પશ્ચાત્ સ પ્રત્યહં મધ્યેમન્દિરમ્ ઉપદિદેશ; તતઃ પ્રધાનયાજકા અધ્યાપકાઃ પ્રાચીનાશ્ચ તં નાશયિતું ચિચેષ્ટિરે;
- XLVIII કિન્તુ તદુપદેશે સર્વ્વે લોકા નિવિષ્ટયિતાઃ સ્થિતાસ્તસ્માત્ તે તત્કર્તુ નાવકાશં પ્રાપુઃ|

XX

I અથૈકદા યીશુ મનિદરે સુસંવાદં પ્રચારયન્ લોકાનુપદિશતિ, એતર્હિ પ્રધાનયાજકા અધ્યાપકાઃ પ્રાચ્ચશ્ચ તન્નિકટમાગત્ય પપ્રસ્થુઃ

- II કયાજાયા ત્વં કર્માણ્યેતાનિ કરોષિ? કો વા ત્વામાજ્ઞાપયત્? તદસ્માન્ વદ
- III સ પ્રત્યુવાચ, તર્હિ યુષ્માનપિ કથામેકાં પૃચ્છામિ તસ્યોત્તરં વદત|
- IV યોહનો મજ્જનમ્ ઈશ્વરસ્ય માનુષાણાં વાજ્ઞાતો જાતં?
- V તતસ્તે મિથો વિવિચ્ય જગદ્; યદીશ્વરસ્ય વદામસ્તર્હિ તં કુતો ન પ્રત્યૈત સ ઇતિ વક્ષ્યતિ|
- VI યદિ મનુષ્યસ્યેતિ વદામસ્તર્હિ સર્વે લોકા અસ્માન્ પાષાણૈ ઈનિષ્યન્તિ યતો યોહન્ ભવિષ્યદ્વાદીતિ સર્વે દૃઢે જાનન્તિ|
- VII અતએવ તે પ્રત્યૂયુઃ કસ્યાજાયા જાતમ્ ઇતિ વક્તું ન શક્નુમઃ|
- VIII તદા યીશુરવદત્ તર્હિ કયાજાયા કર્માણ્યેતાતિ કરોમીતિ ય યુષ્માન્ ન વક્ષ્યામિ|
- IX અથ લોકાનાં સાક્ષાત્ સ ઇમાં દૃષ્ટાન્તકથાં વક્તુમારેભે, કશ્ચિદ્ દ્રાક્ષાક્ષેત્રં કૃત્વા તત્ ક્ષેત્રં કૃષીવલાનાં હસ્તેષુ સમર્પ્ય બહુકાલાર્થ દૂરદેશં જગામ|
- X અથ ફલકાલે ફલાનિ ગ્રહીતુ કૃષીવલાનાં સમીપે દાસં પ્રાહિણોત્ કિન્તુ કૃષીવલાસ્તં પ્રહૃત્ય રિક્તહસ્તં વિસસર્જુઃ|
- XI તતઃ સોઘિપતિઃ પુનરન્યં દાસં પ્રેષયામાસ, તે તમપિ પ્રહૃત્ય કુવ્યવહૃત્ય રિક્તહસ્તં વિસસર્જુઃ|
- XII તતઃ સ તૃતીયવારમ્ અન્યં પ્રાહિણોત્ તે તમપિ ક્ષતાઙ્ગ કૃત્વા બહિ નિચિક્ષિપુઃ|
- XIII તદા ક્ષેત્રપતિ વિચારયામાસ, મમેદાનીં કિં કર્તવ્યં? મમ પ્રિયે પુત્રે પ્રહિતે તે તમવશ્યં દૃષ્ટ્વા સમાદરિષ્યન્તે|
- XIV કિન્તુ કૃષીવલાસ્તં નિરીક્ષ્ય પરસ્પરં વિવિચ્ય પ્રોયુઃ, અયમુત્તરાધિકારી આગચ્છતૈનં હન્મસ્તતોધિકારોસ્માકં ભવિષ્યતિ|
- XV તતસ્તે તં ક્ષેત્રાદ્ બહિ નિપાત્ય જઘ્નુસ્તસ્માત્ સ ક્ષેત્રપતિસ્તાન્ પ્રતિ કિં કરિષ્યતિ?
- XVI સ આગત્ય તાન્ કૃષીવલાન્ હત્વા પરેષાં હસ્તેષુ તત્ક્ષેત્રં સમર્પયિષ્યતિ; ઇતિ કથાં શ્રુત્વા તે ડવદન્ એતાદૃશી ઘટના ન ભવતુ|
- XVII કિન્તુ યીશુસ્તાનવલોક્ય જગાદ, તર્હિ, સ્થપતયઃ કરિષ્યન્તિ ગ્રાવાણાં યન્તુ તુચ્છકં પ્રધાનપ્રસ્તરઃ કોણે સ એવ હિ ભવિષ્યતિ| એતસ્ય શાસ્ત્રીયવચનસ્ય કિં તાત્પર્યં?
- XVIII અપરં તત્પાષાણોપરિ યઃ પતિષ્યતિ સ ભંક્ષ્યતે કિન્તુ યસ્યોપરિ સ પાષાણઃ પતિષ્યતિ સ તેન ધૂલિવચ્ યૂર્ણાભવિષ્યતિ|
- XIX સોસ્માકં વિરુદ્ધં દૃષ્ટાન્તમિમં કથિતવાન્ ઇતિ જ્ઞાત્વા પ્રધાનયાજકા અધ્યાપકાશ્ચ તદૈવ તં ધર્તુ વવાગ્ધુઃ કિન્તુ લોકેભ્યો બિભ્યુઃ|
- XX અતએવ તં પ્રતિ સતર્કાઃ સન્તઃ કથં તદ્વાક્યદોષં ધૃત્વા તં દેશાધિપસ્ય સાધુવેશધારિણશ્ચરાન્ તસ્ય સમીપે પ્રેષયામાસુઃ|
- XXI તદા તે તં પપ્રચ્છુઃ, હે ઉપદેશક ભવાન્ યથાર્થ કથયન્ ઉપદિશતિ, કમપ્યનપેક્ષ્ય સત્યત્વેનૈશ્વરં માર્ગમુપદિશતિ, વયમેતજ્જાનીમઃ|
- XXII કૈસરરાજાય કરોસ્માભિ દૈયો ન વા?
- XXIII સ તેષાં વચ્ચનં જ્ઞાત્વાવદત્ કુતો માં પરીક્ષધ્વે? માં મુદ્રામેકં દર્શયત|
- XXIV ઇહ લિપિતા મૂર્તિરિયં નામ ય કસ્ય? તેડવદન્ કૈસરસ્ય|
- XXV તદા સ ઉવાચ, તર્હિ કૈસરસ્ય દ્રવ્યં કૈસરાય દત્તઃ; ઈશ્વરસ્ય તુ દ્રવ્યમીશ્વરાય દત્ત|
- XXVI તસ્માલ્લોકાનાં સાક્ષાત્ તત્કથાયાઃ કમપિ દોષં ધર્તુમપ્રાપ્ય તે તસ્યોત્તરાદ્ આશ્ચર્ય મન્યમાના મૌનિનસ્તસ્થુઃ|
- XXVII અપરચ્ શ્મશાનાદુત્થાનાનફીકારિણાં સિદ્ધકિનાં કિયન્તો જના આગત્ય તં પપ્રચ્છુઃ,
- XXVIII હે ઉપદેશક શાસ્ત્રે મૂસા અસ્માન્ પ્રતીતિ લિલેખ યસ્ય ભ્રાતા ભાર્યાયાં સત્યાં નિઃસન્તાનો મિયતે સ તજ્જાયાં વિવહ્ય તદ્વંશમ્ ઉત્પાદયિષ્યતિ|
- XXIX તથાય કેચિત્ સપ્ત ભ્રાતર આસન્ તેષાં જ્યેષ્ઠો ભ્રાતા વિવહ્ય નિરપત્યઃ પ્રાણાન્ જહૌ|
- XXX અથ દ્વિતીયસ્તસ્ય જાયાં વિવહ્ય નિરપત્યઃ સન્ મમાર| તૃતીયશ્ચ તામેવ વ્યુવાહઃ;
- XXXI ઇત્થં સપ્ત ભ્રાતરસ્તામેવ વિવહ્ય નિરપત્યાઃ સન્તો મમુઃ|
- XXXII શેષે સા સ્ત્રી ય મમાર|
- XXXIII અતએવ શ્મશાનાદુત્થાનકાલે તેષાં સપ્તજનાનાં કસ્ય સા ભાર્યા ભવિષ્યતિ? યતઃ સા તેષાં સપ્તાનામેવ ભાર્યાસીત્|
- XXXIV તદા યીશુઃ પ્રત્યુવાચ, એતસ્ય જગતો લોકા વિવહન્તિ વાગ્દત્તાશ્ચ ભવન્તિ
- XXXV કિન્તુ યે તજ્જગત્પ્રાપ્તિયોગ્યત્વેન ગણિતાં ભવિષ્યન્તિ શ્મશાનાચ્ચોત્થાસ્યન્તિ તે ન વિવહન્તિ વાગ્દત્તાશ્ચ ન ભવન્તિ,
- XXXVI તે પુન ન મિયન્તે કિન્તુ શ્મશાનાદુત્થાપિતાઃ સન્ત ઈશ્વરસ્ય સન્તાનાઃ સ્વર્ગીયદૂતાનાં સદૃશાશ્ચ ભવન્તિ|

XXXVII અધિકન્તુ મૂસાઃ સ્તમ્બોપાખ્યાને પરમેશ્વર ઈબ્રાહીમ ઈશ્વર ઇસ્હાક ઈશ્વરો યાકૂબશ્ચેશ્વર ઇત્યુક્ત્વા મૃતાનાં શ્મશાનાદ્ ઉત્થાનસ્ય પ્રમાણં લિલેખ|

XXXVIII અતએવ ય ઈશ્વરઃ સ મૃતાનાં પ્રભુ ન કિન્તુ જીવતામેવ પ્રભુઃ, તન્નિકટે સર્વે જીવન્તઃ સન્તિ|

XXXIX ઇતિ શ્રુત્વા કિયન્તોઘ્યાપકા ઊચુઃ, હે ઉપદેશક ભવાન્ ભદ્રં પ્રત્યુક્તવાન્|

XL ઇતઃ પરં તં કિમપિ પ્રષ્ટં તેષાં પ્રગલ્ભતા નાભૂત્|

XLI પશ્ચાત્ સ તાન્ ઉવાચ, યઃ ખ્રીષ્ટઃ સ દાયુદ્ઃ સન્તાન એતાં કથાં લોકાઃ કથં કથયન્તિ?

XLII યતઃ મમ પ્રભુમિદં વાક્યમવદત્ પરમેશ્વરઃ| તવ શત્રૂનહં યાવત્ પાદપીઠં કરોમિ ન| તાવત્ કાલં મદીયે ત્વં દક્ષપાર્શ્વ ઉપાવિશ|

XLIII ઇતિ કથાં દાયુદ્ સ્વયં ગીતગ્રન્થેઽવદત્|

XLIV અતએવ યદિ દાયુદ્ તં પ્રભું વદતિ, તર્હિ સ કથં તસ્ય સન્તાનો ભવતિ?

XLV પશ્ચાદ્ યીશુઃ સર્વજનાનાં કર્ણગોચરે શિષ્યાનુવાચ,

XLVI યેઽઘ્યાપકા દીર્ઘપરિચ્છદં પરિધાય ભ્રમન્તિ, હટ્ટાપણાયો નમસ્કારે ભજનગૌહસ્ય પ્રોચ્યાસને ભોજનગૌહસ્ય પ્રધાનસ્થાને ય પ્રીયન્તે

XLVII વિધવાનાં સર્વસ્વં ગ્રસિત્વા છલેન દીર્ઘકાલં પ્રાર્થયન્તે ય તેષુ સાવધાના ભવત, તેષામુગ્રદણ્ડો ભવિષ્યતિ|

XXI

I અથ ઘનિલોકા ભાણ્ડાગારે ઘનં નિક્ષિપન્તિ સ તદેવ પશ્યતિ,

II એતર્હિ કાચિદીના વિધવા પણ્દયં નિક્ષિપતિ તદ્ દદર્શ|

III તતો યીશુરુવાચ યુષ્માનહં યથાર્થં વદામિ, દરિદ્રેયં વિધવા સર્વેભ્યોઘિકં ન્યક્ષેપ્સીત્,

IV યતોન્યે સ્વપ્રાજ્યધનેભ્ય ઈશ્વરાય કિન્ચિત્ ન્યક્ષેપ્સુઃ, કિન્તુ દરિદ્રેયં વિધવા દિનયાપનાર્થં સ્વસ્ય યત્ કિન્ચિત્ સ્થિતં તત્ સર્વં ન્યક્ષેપ્સીત્|

V અપરઞ્ચ ઉત્તમપ્રસ્તરૈરુત્સૃષ્ટવ્યૈશ્ચ મન્દિરં સુશોભતેતરાં કૈશ્ચિદિત્યુક્તે સ પ્રત્યુવાચ

VI યૂયં યદિદં નિયયનં પશ્યથ, અસ્ય પાષાણૈકોઘ્યન્યપાષાણોપરિ ન સ્થાસ્યતિ, સર્વે ભૂસાદ્ભવિષ્યન્તિ કાલોચમાયાતિ|

VII તદા તે પપ્રચ્છુઃ, હે ગુરો ઘટનેદૃશી કદા ભવિષ્યતિ? ઘટનાયા એતસ્યસશ્ચિહ્નં વા કિં ભવિષ્યતિ?

VIII તદા સ જગાદ, સાવધાના ભવત યથા યુષ્માકં ભ્રમં કોપિ ન જનયતિ, ખીષ્ટોહમિત્યુક્ત્વા મમ નામ્ના બહવ ઉપસ્થાસ્યન્તિ સ કાલઃ પ્રાયેણોપસ્થિતઃ, તેષાં પશ્ચાન્મા ગચ્છત|

IX યુદ્ધસ્યોપપ્લવસ્ય ય વાર્તા શ્રુત્વા મા શક્ષ્ધ્વં, યતઃ પ્રથમમ્ એતા ઘટના અવશ્યં ભવિષ્યન્તિ કિન્તુ નાપાતે યુગાન્તો ભવિષ્યતિ|

X અપરઞ્ચ કથયામાસ, તદા દેશસ્ય વિપક્ષત્વેન દેશો રાજ્યસ્ય વિપક્ષત્વેન રાજ્યમ્ ઉત્થાસ્યતિ,

XI નાનાસ્થાનેષુ મહાભૂકમ્પો દુર્ભિક્ષં મારી ય ભવિષ્યન્તિ, તથા વ્યોમમણ્ડલસ્ય ભયફુરદર્શનાન્યશ્ચર્યલક્ષણાનિ ય પ્રકાશયિષ્યન્તે|

XII કિન્તુ સર્વાસામેતાસાં ઘટનાનાં પૂર્વં લોકા યુષ્માન્ ધૃત્વા તાઽયિષ્યન્તિ, ભજનાલયે કારાયાઞ્ચ સમર્પયિષ્યન્તિ મમ નામકારણાદ્ યુષ્માન્ ભૂપાનાં શાસકાનાઞ્ચ સમ્મુખં નેષ્યન્તિ ય|

XIII સાક્ષ્યાર્થમ્ એતાનિ યુષ્માન્ પ્રતિ ઘટિષ્યન્તે|

XIV તદા કિમુત્તરં વક્તવ્યમ્ એતત્ ન ચિન્તયિષ્યામ ઇતિ મનઃસુ નિશ્ચિતનુત|

XV વિપક્ષા યસ્માત્ કિમપ્યુત્તરમ્ આપત્તિઞ્ચ કર્તું ન શક્યન્તિ તાદૃશં વાક્યપટુત્વં જ્ઞાનઞ્ચ યુષ્મભ્યં દાસ્યામિ|

XVI કિન્ચ યૂયં પિત્રા માત્રા ભ્રાત્રા બન્ધુના જ્ઞાત્યા કુટુમ્બેન ય પરકરેષુ સમર્પયિષ્યધ્વે; તતસ્તે યુષ્માકં કન્ચન કન્ચન ઘાતયિષ્યન્તિ|

XVII મમ નામ્નઃ કારણાત્ સર્વે મનુષ્યૈ યૂયમ્ ઋતીયિષ્યધ્વે|

XVIII કિન્તુ યુષ્માકં શિરઃકેશૈકોપિ ન વિનંક્ષ્યતિ,

XIX તસ્માદેવ ધૈર્યમવલમ્બ્ય સ્વસ્વપ્રાણાન્ રક્ષત|

XX અપરઞ્ચ ચિરૂશાલમ્બુરં સૈન્યવેષ્ટિતં વિલોક્ય તસ્યોચ્છિન્નતાયાઃ સમયઃ સમીપ ઇત્યવગમિષ્યથ|

XXI તદા ચિહ્નદાદેશસ્થા લોકાઃ પર્વતં પલાયન્તાં, યે ય નગરે તિષ્ઠન્તિ તે દેશાન્તરં પલાયન્તા, યે ય ગ્રામે તિષ્ઠન્તિ તે નગરં ન પ્રવિશન્તુ,

XXII યતસ્તદા સમુચિતદણ્ડનાય ધર્મપુસ્તકે યાનિ સર્વાણિ લિખિતાનિ તાનિ સફલાનિ ભવિષ્યન્તિ|

XXIII કિન્તુ યા યાસ્તદા ગર્ભવત્યઃ સ્તન્યદાવ્યશ્ચ તામાં દુર્ગતિ ભવિષ્યતિ, યત એતાલ્લોકાન્ પ્રતિ કોપો દેશે ચ વિષમદુર્ગતિ ઘટિષ્યતે|

XXIV વસ્તુતસ્તુ તે ખજ્જધારપરિવ્વજ્ઞ લપ્સ્યન્તે બદ્ધાઃ સન્તઃ સર્વદેશેષુ નાયિષ્યન્તે ચ કિન્ત્રાન્યદેશીયાનાં સમયોપસ્થિતિપર્યન્તં ચિરશાલમ્પુરં તૈઃ પદતલૈ દલયિષ્યતે|

XXV સૂર્યચન્દ્રનક્ષત્રેષુ લક્ષણાદિ ભવિષ્યન્તિ, ભુવિ સર્વદેશીયાનાં દુઃખં ચિન્તા ચ સિન્ધૌ વીચીનાં તર્જનં ગર્જનઞ્ચ ભવિષ્યન્તિ|

XXVI ભૂભૌ ભાવિઘટનાં ચિન્તયિત્વા મનુજા ભિયામૃતકલ્પા ભવિષ્યન્તિ, યતો વ્યોમમણ્ડલે તેજસ્વિનો દોલાયમાના ભવિષ્યન્તિ|

XXVII તદા પરાક્રમેણા મહાતેજસા ચ મેઘારૂઢે મનુષ્યપુત્રમ્ આયાન્તં દ્રક્ષ્યન્તિ|

XXVIII કિન્ત્વેતાસાં ઘટનાનામારમ્ભે સતિ યૂયં મસ્તકાન્યુત્તોલ્ય ઊર્દધ્વં દ્રક્ષ્યથ, યતો યુષ્માકં મુક્તેઃ કાલઃ સવિધો ભવિષ્યતિ|

XXIX તતસ્તેનૈતદ્દૃષ્ટાન્તકથા કથિતા, પશ્યત ઉડુમ્બરાદિવૃક્ષાણાં

XXX નવીનપત્રાણિ જાતાનીતિ દૃષ્ટ્વા નિદાવકાલ ઉપસ્થિત ઇતિ યથા યૂયં જ્ઞાતું શક્નુથ,

XXXI તથા સર્વાસામાસાં ઘટનાનામ્ આરમ્ભે દૃષ્ટે સતીશ્વરસ્ય રાજત્વં નિકટમ્ ઇત્યપિ જ્ઞાસ્યથ|

XXXII યુષ્માનહં યથાર્થ વદામિ, વિદ્યમાનલોકાનામેષાં ગમનાત્ પૂર્વમ્ એતાનિ ઘટિષ્યન્તે|

XXXIII નભોભુવોર્લોપો ભવિષ્યતિ મમ વાક્ તુ કદાપિ લુપ્તા ન ભવિષ્યતિ|

XXXIV અતએવ વિષમાશનેન પાનેન ચ સાંમારિકચિન્તાભિશ્ચ યુષ્માકં ચિત્તેષુ મત્તેષુ તદિનમ્ અકસ્માદ્ યુષ્માન્ પ્રતિ યથા નોપતિષ્ઠતિ તદર્થ સ્વેષુ સાવધાનાસ્તિષ્ઠત|

XXXV પૃથિવીસ્થસર્વલોકાન્ પ્રતિ તદિનમ્ ઉન્માથ ઇવ ઉપસ્થાસ્યતિ|

XXXVI યથા યૂયમ્ એતદ્ભાવિઘટના ઉત્તર્તુ મનુજસુતસ્ય સમ્મુખે સંસ્થાતુઞ્ચ યોગ્યા ભવથ કારણાદસ્માત્ સાવધાનાઃ સન્તો નિરન્તરં પ્રાર્થયધ્વં|

XXXVII અપરઞ્ચ સ દિવા મન્દિર ઉપદિશ્ય રાયૈ જૈતુનાદિં ગત્વાતિષ્ઠત|

XXXVIII તતઃ પ્રત્યૂષે લાકાસ્તત્કથાં શ્રોતું મન્દિરે તદન્તિકમ્ આગચ્છન્|

XXII

I અપરઞ્ચ કિણ્વશૂન્યપૂપોત્સવસ્ય કાલ ઉપસ્થિતે

II પ્રધાનયાજકા અધ્યાયકાશ્ચ યથા તં હન્તું શક્નુવન્તિ તથોપાયામ્ અચેષ્ટન્ત કિન્તુ લોકેભ્યો ભિભ્યુઃ|

III એતસ્તિન્ સમયે દ્વાદશશિષ્યેષુ ગણિત ઈષ્કરિયોતીયરૂઢિમાન્ યો ચિહ્નદાસ્તસ્યાન્તઃકરણાં શૈતાનાશ્રિતત્વાત્

IV સ ગત્વા યથા ચીશું તેષાં કરેષુ સમર્પયિતું શક્નોતિ તથા મન્ત્રણાં પ્રધાનયાજકૈઃ સેનાપતિભિશ્ચ સહ ચકાર|

V તેન તે તુષ્ટાસ્તસ્મૈ મુદ્રાં દાતું પણં ચક્રુઃ|

VI તતઃ સોફીકૃત્ય યથા લોકાનામગોચરે તં પરકરેષુ સમર્પયિતું શક્નોતિ તથાવકાશં ચેષ્ટિતુમારેભે|

VII અથ કિણ્વશૂન્યપૂપોત્સવદિને, અર્થાત્ યસ્મિન્ દિને નિસ્તારોત્સવસ્ય મેષો હન્તવ્યસ્તસ્મિન્ દિને

VIII ચીશુઃ પિતરં યોહનઞ્ચાહૂય જગાદ, યુવાં ગત્વાસ્માકં ભોજનાર્થ નિસ્તારોત્સવસ્ય દ્રવ્યાણ્યાસાદયતં|

IX તદા તૌ પપ્રચ્છતુઃ કુયાસાદયાવો ભવતઃ કેચ્છા?

X તદા સોવાદીત્, નગરે પ્રવિષ્ટે કશ્ચિજ્જલકુમ્ભમાદાય યુવાં સાક્ષાત્ કરિષ્યતિ સ યન્નિવેશનં પ્રવિશતિ યુવામપિ તન્નિવેશનં તત્પશ્ચાદિત્વા નિવેશનપતિમ્ ઇતિ વાક્યં વદતં,

XI યત્રાહં નિસ્તારોત્સવસ્ય ભોજ્યં શિષ્યૈઃ સાર્દ્ધં ભોક્તું શક્નોમિ સાતિથિશાલા ા કુત્ર? કથામિમાં પ્રભુસ્ત્વાં પૃચ્છતિ|

XII તતઃ સ જનો દ્વિતીયપ્રકોષ્ઠીયમ્ એકં શસ્ત્રં કોષ્ઠં દર્શયિષ્યતિ તત્ર ભોજ્યમાસાદયતં|

XIII તતસ્તૌ ગત્વા તદ્વાક્યાનુસારેણ સર્વં દૃષ્ટ્વા તત્ર નિસ્તારોત્સવીયં ભોજ્યમાસાદયામાસતુઃ|

XIV અથ કાલ ઉપસ્થિતે ચીશુ દ્વાદશભિઃ પ્રેરિતૈઃ સહ ભોક્તુમુપવિશ્ય કથિતવાન્

XV મમ દુઃખભોગાત્ પૂર્વં યુભાભિઃ સહ નિસ્તારોત્સવસ્યૈતસ્ય ભોજ્યં ભોક્તું મયાતિવાચ્છા કૃતા|

XVI યુષ્માન્ વદામિ, યાવત્કાલમ્ ઈશ્વરરાજ્યે ભોજનં ન કરિષ્યે તાવત્કાલમ્ ઇદં ન ભોક્ષ્યે|

XVII તદા સ પાનપાત્રમાદાય ઈશ્વરસ્ય ગુણાન્ કીર્તયિત્વા તેભ્યો દત્વાવદત્, ઇદં ગૃહ્ણીત યૂયં વિભજ્ય પિવત|

XVIII યુષ્માન્ વદામિ યાવત્કાલમ્ ઈશ્વરરાજત્વસ્ય સંસ્થાપનં ન ભવતિ તાવદ્ દ્રાક્ષાફલરસં ન પાસ્યામિ|

XIX તતઃ પૂપં ગૃહ્ણીત્વા ઈશ્વરગુણાન્ કીર્તયિત્વા ભક્તતા તેભ્યો દત્વાવદત્, યુષ્મદર્થ સમર્પિતં યન્મમ વપુસ્તદિદં, એતત્ કર્મ મમ સ્મરણાર્થ કુરુધ્વં|

- XX अथ भोजनान्ते तादृशं पात्रं गृहीत्वावदत्, युष्मत्कृते पातितं यन्मम रक्तं तेन निर्णीतनवनियमरूपं पानपात्रमिदं।
- XXI पश्यत यो मां परकरेषु समर्पयिष्यति स मया सह भोजनासन उपविशति।
- XXII यथा निरूपितमास्ते तदनुसारेण मनुष्यपुत्रस्य गतिं भविष्यति किन्तु यस्तं परकरेषु समर्पयिष्यति तस्य सन्तापो भविष्यति।
- XXIII तदा तेषां को जन एतत् कर्म करिष्यति तत् ते परस्परं प्रष्टुमारेभिरे।
- XXIV अपरं तेषां को जनः श्रेष्ठत्वेन गणयिष्यते, अत्रार्थं तेषां विवादोभवत्।
- XXV अस्मात् कारणात् सोवदत्, अन्यदेशीयानां राजानः प्रजानामुपरि प्रभुत्वं कुर्वन्ति दारुणशासनं कृत्वापि ते भूपतित्वेन विख्याता भवन्ति य।
- XXVI किन्तु युष्माकं तथा न भविष्यति, यो युष्माकं श्रेष्ठो भविष्यति स कनिष्ठवद् भवतु, यश्च मुख्यो भविष्यति स सेवकवद्भवतु।
- XXVII भोजनोपविष्टपरियारकयोः कः श्रेष्ठः? यो भोजनायोपविशति स किं श्रेष्ठो न भवति? किन्तु युष्माकं मध्येऽहं परियारकवद्भवामि।
- XXVIII अपरञ्च युयं मम परीक्षाकाले प्रथममारभ्य मया सह स्थिता।
- XXIX अतत्कारणात् पित्रा यथा मर्त्यं राज्यमेकं निरूपितं तथाहमपि युष्मदर्थं राज्यं निरूपयामि।
- XXX तस्मान् मम राज्ये भोजनासने य भोजनपाने करिष्यध्वे सिंहासनेषूपविश्य येसायेलीयानां द्वादशवंशानां वियारं करिष्यध्वे।
- XXXI अपरं प्रभुरुवाय, हे शिमोन् पश्य तितुना धान्यानीव युष्मान् शैतान् यालयितुम् अैच्छत्।
- XXXII किन्तु तव विश्वासस्य लोपो यथा न भवति एतत् त्वदर्थं प्रार्थितं मया, त्वन्मनसि परिवर्तिते य भ्रातृणां मनांसि स्थिरीकुरु।
- XXXIII तदा सोवदत्, हे प्रभो त्वया सार्द्धं कारां मृतिञ्च यातुं मञ्जिष्ठतोस्मि।
- XXXIV ततः स उवाच, हे पितर त्वां वदामि, अद्य कुक्कुटवात् पूर्व्वं त्वं मत्परिययं वारत्रयम् अपह्नोष्यसे।
- XXXV अपरं स पप्रच्छ, यदा मुद्रासम्पुटे जाद्यपात्रं पादुकाञ्च विना युष्मान् प्राडिषावं तदा युष्माकं कस्यापि न्यूनतासीत्? ते प्रोयुः कस्यापि न।
- XXXVI तदा सोवदत् किन्त्विदानीं मुद्रासम्पुटे जाद्यपात्रं वा यस्यास्ति तेन तद्गृहीतव्यं, यस्य य कृपाणो नास्ति तेन स्ववस्त्रं विक्रीय स क्रेतव्यः।
- XXXVII यतो युष्मानहं वदामि, अपराधिजनैः सार्द्धं गणितः स भविष्यति। एहं यच्छास्त्रीयं वयनं लिपितमस्ति तन्मयि क्लिष्यति यतो मम सम्बन्धीयं सर्व्वं सेत्स्यति।
- XXXVIII तदा ते प्रोयुः प्रभो पश्य एमौ कृपाणौ। ततः सोवदत् एतौ यथेष्टौ।
- XXXIX अथ स तस्माद्गृहिं गत्वा स्वायारानुसारेण जैतुननामाद्रिं जगाम शिष्याश्च तत्पश्चाद् ययुः।
- XL तत्रोपस्थाय स तानुवाच, यथा परीक्षायां न पतथ तदर्थं प्रार्थयध्वं।
- XLI पश्चात् स तस्माद् अेकशरक्षेपाद् बहिर्गत्वा जनुनी पातयित्वा एतत् प्रार्थयाञ्चके,
- XLII हे पित र्यदि भवान् सम्मन्यते तर्हि कंसमेनं ममान्तिकाद् दूरय किन्तु मदिच्छानुत्तं न त्वदिच्छानुत्तं भवतु।
- XLIII तदा तस्मै शक्तिं दातुं स्वर्गीयदूतो दर्शनं ददौ।
- XLIV पश्चात् सोत्यन्तं यातनया व्याकुलो भूत्वा पुनर्दृढं प्रार्थयाञ्चके, तस्माद् बृहच्छोणितबिन्दव एव तस्य स्वेदबिन्दवः पृथिव्यां पतितुमारेभिरे।
- XLV अथ प्रार्थनात् उत्थाय शिष्याणां समीपमेत्य तान् मनोदुःखिनो निद्रितान् दृष्ट्वावदत्
- XLVI कुतो निद्राथ? परीक्षायाम् अपतनार्थं प्रर्थयध्वं।
- XLVII एतत्कथायाः कथनकाले द्वादशशिष्याणां मध्ये गणितो यिडूदानामा जनतासहितस्तेषाम् अग्रे यदित्वा यीशोश्चुम्बनार्थं तदन्तिकम् आययौ।
- XLVIII तदा यीशुरुवाच, हे यिडूदा किं युम्बनेन मनुष्यपुत्रं परकरेषु समर्पयसि?
- XLIX तदा यद्यद् घटिष्यते तदनुमाय सङ्गिभिरुक्तं, हे प्रभो वयं किं ऋजेन घातयिष्यामः?
- L तत अेकः करवालेनाहृत्य प्रधानयाजकस्य दासस्य दक्षिणं कर्णं यिच्छेद्।
- LI अधूना निवर्त्सव एत्युक्त्वा यीशुस्तस्य श्रुतिं स्पृष्ट्वा स्वस्यं यकार।

LII પશ્ચાદ્ યીશુઃ સમીપસ્થાન્ પ્રધાનયાજકાન્ મન્દિરસ્ય સેનાપતીન્ પ્રાચીનાંશ્ચ જગાદ, યૂયં કૃપાણાન્ યષ્ટીંશ્ચ ગૃહીત્વા માં કિં ચોરં ધર્તુમાયાતાઃ?

LIII યદાહં યુષ્માભિઃ સહ પ્રતિદિનં મન્દિરેડતિષ્ઠં તદા માં ધર્ત ન પ્રવૃત્તાઃ, કિન્નિવદાનીં યુષ્માકં સમયોન્ધકારસ્ય યાધિપત્યમસ્તિ|

LIV અથ તે તં ધૃત્વા મહાયાજકસ્ય નિવેશનં નિન્યુઃ| તતઃ પિતરો દૂરે દૂરે પશ્ચાદિત્વા

LV બૃહત્કોષ્ઠસ્ય મધ્યે યત્રાગ્નિં જ્વાલયિત્વા લોકાઃ સમેત્યોપવિષ્ટાસ્તત્ર તૈઃ સાર્દ્ધમ્ ઉપવિવેશ|

LVI અથ વહ્નિસન્નિઘૌ સમુપવેશકાલે કાયિદ્વાસી મનો નિવિશ્ય તં નિરીક્ષ્યાવદત્ પુમાનયં તસ્ય સજ્ઞેડસ્થાત્|

LVII કિન્તુ સ તદ્ અપહ્નુત્યાવાદીત્ હે નારિ તમહં ન પરિચિનોમિ|

LVIII ક્ષણાન્તરેડન્યજનસ્તં દૃષ્ટ્વાબ્રવીત્ ત્વમપિ તેષાં નિકરસ્યૈકજનોસિ| પિતરઃ પ્રત્યુવાચ હે નર નાહમસ્મિ|

LIX તતઃ સાર્દ્ધદણ્ડદ્રયાત્ પરં પુનરન્યો જનો નિશ્ચિત્ય બભાષે, એષ તસ્ય સજ્ઞીતિ સત્યં યતોયં ગાલીલીયો લોકઃ|

LX તદા પિતર ઉવાચ હે નર ત્વં યદ્ વદમિ તદહં બોહ્લું ન શક્નોમિ, ઇતિ વાક્યે કથિતમાત્રે કુક્કુટો રુરાવ|

LXI તદા પ્રભુણા વ્યાધુત્ય પિતરે નિરીક્ષિતે કૃકવાકુરવાત્ પૂર્વ્વ માં ત્રિરપહ્નોષ્યસે ઇતિ પૂર્વ્વોક્તં તસ્ય વાક્યં પિતરઃ સ્મૃત્વા

LXII બહિર્ગત્વા મહાખેદેન ચક્ન્દ|

LXIII તદા ચૈ યીશુર્ધૃતસ્તે તમુપહસ્ય પ્રહર્તુમારેભિરે|

LXIV વસ્ત્રેણ તસ્ય દૃશૌ બદ્ધ્વા કપોલે ચપેટાઘાતં કૃત્વા પપ્રચ્છુઃ, કસ્તે કપોલે ચપેટાઘાતં કૃતવાન? ગણયિત્વા તદ્ વદ|

LXV તદન્યત્ તદ્વિરુદ્ધં બહુનિન્દાવાક્યં વક્તુમારેભિરે|

LXVI અથ પ્રભાતે સતિ લોકપ્રાચ્ચઃ પ્રધાનયાજકા અધ્યાપકાશ્ચ સભાં કૃત્વા મધ્યેસભં યીશુમાનીય પપ્રચ્છુઃ, ત્વમ્ અભિષિકતોસિ ન વાસ્માન્ વદ|

LXVII સ પ્રત્યુવાચ, મયા તસ્મિન્નુક્તેડપિ યૂયં ન વિશ્વસિષ્યથ|

LXVIII કસ્મિંશ્ચિદ્વાક્યે યુષ્માન્ પૃષ્ટેડપિ માં ન તદ્દુત્તરં વક્ષ્યથ ન માં ત્યક્ષ્યથ ચ|

LXIX કિન્નિવતઃ પરં મનુજસુતઃ સર્વ્વશક્તિમત ઈશ્વરસ્ય દક્ષિણે પાર્શ્વે સમુપવેક્ષ્યતિ|

LXX તતસ્તે પપ્રચ્છુઃ, તિહ ત્વમીશ્વરસ્ય પુત્રઃ? સ કથયામાસ, યૂયં યથાર્થં વદથ સ એવાહં|

LXXI તદા તે સર્વ્વે કથયામાસુઃ, તિહ સાક્ષ્યેડન્સસ્મિન્ અસ્માકં કિં પ્રયોજનં? અસ્ય સ્વમુખાદેવ સાક્ષ્યં પ્રાપ્તમ્|

XXIII

I તતઃ સભાસ્થાઃ સર્વ્વલોકા ઉત્થાય તં પીલાતસમ્મુખં નીત્વાપ્રોધ વક્તુમારેભિરે,

II સ્વમભિષિક્તં રાજાનં વદન્તં કૈમરરાજાય કરદાનં નિષેધન્તં રાજ્યવિપર્યયં કુર્તુ પ્રવર્તમાનમ્ એન પ્રાપ્તા વયં|

III તદા પીલાતસ્તં પૃષ્ટવાન્ ત્વં કિં ચિહ્નુદીયાનાં રાજા? સ પ્રત્યુવાચ ત્વં સત્યમુક્તવાન્|

IV તદા પીલાતઃ પ્રધાનયાજકાદિલોકાન્ જગાદ, અહમેતસ્ય કમપ્યપરાધં નાપ્તવાન્|

V તતસ્તે પુનઃ સાહમિનો ભૂત્વાવદન્, એષ ગાલીલ એતત્સ્થાનપર્યન્તે સર્વ્વસ્મિન્ ચિહ્નુદાદેશે સર્વ્વાલ્લોકાનુપદિશ્ય કુપ્રવૃત્તિં ગ્રાહીતવાન્|

VI તદા પીલાતો ગાલીલપ્રદેશસ્ય નામ શ્રુત્વા પપ્રચ્છ, કિમયં ગાલીલીયો લોકઃ?

VII તતઃ સ ગાલીલપ્રદેશીયહેરોદ્રાજસ્ય તદા સ્થિતેસ્તસ્ય સમીપે યીશું પ્રેષયામાસ|

VIII તદા હેરોદ્ યીશું વિલોક્ય સન્તુતીષ, યતઃ સ તસ્ય બહુવૃત્તાન્તશ્રવણાત્ તસ્ય કિમિચ્ચદાશ્ચર્યકર્મ્મ પશ્યતિ ઇત્યાશાં કૃત્વા બહુકાલમારભ્ય તં દ્રષ્ટું પ્રયાસં કૃતવાન્|

IX તસ્માત્ તં બહુકથાઃ પપ્રચ્છ કિન્તુ સ તસ્ય કસ્યાપિ વાક્યસ્ય પ્રત્યુત્તરં નોવાચ|

X અથ પ્રધાનયાજકા અધ્યાપકાશ્ચ પ્રોત્તિષ્ઠન્તઃ સાહસેન તમપવદિતું પ્રારેભિરે|

XI હેરોદ્ તસ્ય સેનાગણશ્ચ તમવજાય ઉપહાસત્વેન રાજવસ્ત્રં પરિધાપ્ય પુનઃ પીલાતં પ્રતિ તં પ્રાહિણોત્|

XII પૂર્વ્વ હેરોદ્ પીલાતયોઃ પરસ્પરં વૈરભાવ આસીત્ કિન્તુ તદિને દ્વયો મેલનં જાતમ્|

XIII પશ્ચાત્ પીલાતઃ પ્રધાનયાજકાન્ શાસકાન્ લોકાંશ્ચ યુગપદાહૂય બભાષે,

XIV રાજ્યવિપર્યયકારકોયમ્ ઇત્યુક્ત્વા મનુષ્યમેનં મમ નિકટમાનૈષ્ટ કિન્તુ પશ્યત યુષ્માકં સમક્ષમ્ અસ્ય વિચારં કૃત્વાપિ પ્રોક્તાપવાદાનુરૂપેણાસ્ય કોપ્યપરાધઃ સપ્રમાણો ન જાતઃ,

XV યૂયન્ન હેરોદઃ સન્નિઘૌ પ્રેષિતા મયા તત્રાસ્ય કોપ્યપરાધસ્તેનાપિ ન પ્રાપ્તઃ| પશ્યતાનેન વદહૈતુકં કિમપિ નાપરાહ્ન|

XVI તસ્માદેનં તાડયિત્વા વિહાસ્યામિ|

XVII તત્રોત્સવે તેષામેકો મોચયિતવ્યઃ|

- XXVIII ઇતિ હેતોસ્તે પ્રોચ્ચૈરેકદા પ્રોયુઃ, એનં દૂરીકૃત્ય બરબ્બાનામાનં મોયય|
- XIX સ બરબ્બા નગર ઉપહ્લવવધાપરાધાભ્યાં કારાયાં બહ્દ આસીત્|
- XX કિન્તુ પીલાતો યીશું મોયયિતું વાઞ્છન્ પુનસ્તાનુવાય|
- XXI તથાપ્યેનં ક્રુશે વ્યધ ક્રુશે વ્યધેતિ વદન્તસ્તે રુરુવુઃ|
- XXII તતઃ સ તૃતીયવારં જગાદ કુતઃ? સ કિં કર્મ કૃતવાન્? નાહમસ્ય કમપિ વધાપરાધં પ્રાપ્તઃ કેવલં તાડયિત્વામું ત્યજામિ|
- XXIII તથાપિ તે પુનરેનં ક્રુશે વ્યધ ઇત્યુકૃત્વા પ્રોચ્ચૈદ્દં પ્રાર્થયાઞ્ચક્રિરે;
- XXIV તતઃ પ્રધાનયાજકાદીનાં કલરવે પ્રબલે સતિ તેષાં પ્રાર્થનારૂપં કર્તુ પીલાત આદિદેશ|
- XXV રાજદ્રોહવધયોરપરાધેન કારાસ્થં યં જનં તે યયાચિરે તં મોયયિત્વા યીશું તેષામિચ્છાયાં સમાર્પયત્|
- XXVI અથ તે યીશું ગૃહીત્વા યાન્તિ, એતર્હિ ગ્રામાદાગતં શિમોનનામાનં કુરીણીયં જનં ધૃત્વા યીશોઃ પશ્ચાન્નેતું તસ્ય સ્કન્ધે કુશમર્પયામાસુઃ|
- XXVII તતો લોકારણ્યમધ્યે બહુસ્ત્રિયો રુદત્યો વિલપન્ત્યશ્ચ યીશોઃ પશ્ચાદ્ યયુઃ|
- XXVIII કિન્તુ સ વ્યાધુત્ય તા ઉવાચ, હે ચિરૂશાલમો નાર્યો યુયં મદર્થં ન રુદિત્વા સ્વાર્થ સ્વાપત્યાર્થઞ્ચ રુદિતિ;
- XXIX પશ્યત યઃ કદાપિ ગર્ભવત્યો નાભવન્ સ્તન્યઞ્ચ નાપાયયન્ તાદૃશી વન્ધ્યા યદા ધન્યા વક્ષ્યન્તિ સ કાલ આયાતિ|
- XXX તદા હે શૈલા અસ્માકમુપરિ પતત, હે ઉપશૈલા અસ્માનાચ્છાદ્યત કથામીદૃશી લોકા વક્ષ્યન્તિ|
- XXXI યતઃ સતેજસિ શાપિનિ ચેદેતદ્ ઘટતે તર્હિ શુષ્કશાપિનિ કિં ન ઘટિષ્યતે?
- XXXII તદા તે હન્તું દ્વાવપરાધિનો તેન સાર્દ્ધં નિન્યુઃ|
- XXXIII અપરં શિરઃકપાલનામકસ્થાનં પ્રાપ્ય તં ક્રુશે વિવિધુઃ; તદ્વયોરપરાધિનોરેકં તસ્ય દક્ષિણો તદન્યં વામે ક્રુશે વિવિધુઃ|
- XXXIV તદા યીશુરકથયત્, હે પિતરેતાન્ ક્ષમસ્વ યત એતે યત્ કર્મ કુર્વન્તિ તન્ ન વિદુઃ; પશ્ચાત્તે ગુટિકાપાતં કૃત્વા તસ્ય વસ્ત્રાણિ વિભજ્ય જગૃહુઃ|
- XXXV તત્ર લોકસંઘસ્તિષ્ઠન્ દદર્શ; તે તેષાં શાસકાશ્ચ તમુપહસ્ય જગદુઃ, એષ ઇતરાન્ રક્ષિતવાન્ યદીશ્વરેણાભિરુચિતો ડભિષિક્તસ્ત્રાતા ભવતિ તર્હિ સ્વમધુના રક્ષતુ|
- XXXVI તદન્યઃ સેનાગણા એત્ય તસ્મૈ અમ્ભરસં દત્વા પરિહસ્ય પ્રોવાચ,
- XXXVII ચેત્ત્વં ચિહ્નુદીયાનાં રાજાસિ તર્હિ સ્વં રક્ષા|
- XXXVIII ચિહ્નુદીયાનાં રાજેતિ વાક્યં યૂનાનીયરોમીયેબ્રીયાક્ષરૈ લિખિતં તચ્છિરસ ઊર્ધ્વેડસ્થાપ્યત|
- XXXIX તદોભયપાર્શ્વયો વિહ્લૌ યાવપરાધિનો તયોરેકસ્તં વિનિન્દ્ય બભાષે, ચેત્ત્વમ્ અભિષિક્તોસિ તર્હિ સ્વમાવાઞ્ચ રક્ષા|
- XL કિન્ત્વન્યસ્તં તર્જયિત્વાવદત્, ઈશ્વરાત્તવ કિન્દિપિ ભયં નાસ્તિ કિં? ત્વમપિ સમાનદણ્ડોસિ,
- XLI યોગ્યપાત્રે આવાં સ્વસ્વકર્મણાં સમુચિતફલં પ્રાપ્નુવઃ કિન્ત્વનેન કિમપિ નાપરાહ્લં|
- XLII અથ સ યીશું જગાદ હે પ્રભે ભવાન્ સ્વરાજ્યપ્રવેશકાલે માં સ્મરતુ|
- XLIII તદા યીશુઃ કથિતવાન્ ત્વાં યથાર્થં વદામિ ત્વમદૈવ મયા સાર્દ્ધં પરલોકસ્ય સુખસ્થાનં પ્રાપ્સ્યસિ|
- XLIV અપરઞ્ચ દ્વિતીયયામાત્ તૃતીયયામપર્યન્તં રવેસ્તેજસોન્તર્હિતત્વાત્ સર્વદેશોડન્ધકારેણાવૃતો
- XLV મન્દિરસ્ય યવનિકા ય છિદમાના દ્વિધા બભૂવા|
- XLVI તતો યીશુરુચૈરુવાચ, હે પિત મમાત્માનં તવ કરે સમર્પયે, ઇત્યુકૃત્વા સ પ્રાણાન્ જહૌ|
- XLVII તદૈતા ઘટના દૃષ્ટ્વા શતસેનાપતિરીશ્વરં ધન્યમુકૃત્વા કથિતવાન્ અયં નિતાન્તં સાધુમનુષ્ય આસીત્|
- XLVIII અથ યાવન્તો લોકા દ્રષ્ટુમ્ આગતાસ્તે તા ઘટના દૃષ્ટ્વા વક્ષઃસુ કરાઘાતં કૃત્વા વ્યાયુત્ય ગતાઃ|
- XLIX યીશો જ્ઞાતયો યા યા યોષિતશ્ચ ગાલીલસ્તેન સાર્દ્ધમાયાતાસ્તા અપિ દૂરે સ્થિત્વા તત્ સર્વં દદૃશુઃ|
- L તદા ચિહ્નુદીયાનાં મન્ત્રણાં ક્રિયાઞ્ચાસમ્મન્યમાન ઈશ્વરસ્ય રાજત્વમ્ અપેક્ષમાણો
- LI ચિહ્નુદિદેશીયો ડરિમથીયનગરીયો યૂષફનામા મન્ત્રી ભદ્રો ધાર્મિકશ્ચ પુમાન્
- LII પીલાતાન્તિકં ગત્વા યીશો દેહં યયાયે|
- LIII પશ્ચાદ્ વપુરવરોહ્ય વાસસા સંવેષ્ટ્ય યત્ર કોપિ માનુષો નાસ્થાપ્યત તસ્મિન્ શૈલે સ્વાતે શ્મશાને તદસ્થાપયત્|
- LIV તદ્દિનમાયોજનીયં દિનં વિશ્રામવારશ્ચ સમીપઃ|
- LV અપરં યીશુના સાર્દ્ધં ગાલીલ આગતા યોષિતઃ પશ્ચાદિત્વા શ્મશાને તત્ર યથા વપુઃ સ્થાપિતં તચ્ચ દૃષ્ટ્વા
- LVI વ્યાધુત્ય સુગન્ધિદ્રવ્યતૈલાનિ કૃત્વા વિધિવદ્ વિશ્રામવારે વિશ્રામં ચક્રુઃ|

XXIV

I અથ સપ્તાહપ્રથમદિનેડતિપ્રત્યુષે તા યોષિતઃ સમ્પાદિતં સુગન્ધિદ્રવ્યં ગૃહીત્વા તદન્યાભિઃ ક્રિયતીભિઃ સ્ત્રીભિઃ સહ શ્મશાનં યયુઃ|

II કિન્તુ શ્મશાનદ્વારાત્ પાષાણમપસારિતં દૃષ્ટ્વા

III તાઃ પ્રવિશ્ય પ્રભો દેહમપ્રાપ્ય

IV વ્યાકુલા ભવન્તિ એતર્હિ તેજોમયવસ્ત્રાન્વિતૌ દ્વૌ પુરુષૌ તાસાં સમીપે સમુપસ્થિતૌ

V તસ્માત્તાઃ શક્કાયુક્તા ભૂમાવધોમુખ્યસ્યસ્થુઃ| તદા તૌ તા ઊચતુ મૃતાનાં મધ્યે જીવન્તં કુતો મૃગયથ?

VI સોત્ર નાસ્તિ સ ઉદસ્થાત્|

VII પાપિનાં કરેષુ સમર્પિતેન કુશે હતેન ચ મનુષ્યપુત્રેણ તૃતીયદિવસે શ્મશાનાદુત્થાતવ્યમ્ ઇતિ કથાં સ ગલીલિ તિષ્ઠન્ યુષ્મભ્યં કથિતવાન્ તાં સ્મરત|

VIII તદા તસ્ય સા કથા તાસાં મનઃસુ જાતા|

IX અનન્તરં શ્મશાનાદ્ ગત્વા તા એકાદશશિષ્યાદિભ્યઃ સર્વેભ્યસ્તાં વાર્તાં કથયામાસુઃ|

X મગ્દલીનીમરિયમ્, યોહના, યાકૂબો માતા મરિયમ્ તદન્યાઃ સક્કિન્ચો યોષિતશ્ચ પ્રેરિતેભ્ય એતાઃ સર્વા વાર્તાઃ કથયામાસુઃ

XI કિન્તુ તાસાં કથામ્ અનર્થકાખ્યાનમાત્રં બુદ્ધ્વા કોપિ ન પ્રત્યૈત્|

XII તદા પિતર ઉત્થાય શ્મશાનાન્તિકં દધાવ, તત્ર ચ પ્રહ્લો ભૂત્વા પાર્શ્વેકસ્થાપિતં કેવલં વસ્ત્રં દદર્શ; તસ્માદાશ્ચર્ય્યં મન્યમાનો વદઘટત તન્મનસિ વિચારયન્ પ્રતસ્થે|

XIII તસ્મિન્નેવ દિને દ્વૌ શિષ્યૌ ચિરશાલમશ્ચતુષ્કોશાન્તરિતમ્ ઇમ્માયુગ્રામં ગચ્છન્તૌ

XIV તાસાં ઘટનાનાં કથામકથયતાં

XV તયોરાલાપવિચારયોઃ કાલે યીશુરાગત્ય તાભ્યાં સહ જગામ

XVI કિન્તુ યથા તૌ તં ન પરિચિનુતસ્તદર્થં તયો દૃષ્ટિઃ સંરુદ્ધા|

XVII સ તૌ પૃષ્ટવાન્ યુવાં વિષણૌ કિં વિચારયન્તૌ ગચ્છથઃ?

XVIII તતસ્તયોઃ ક્લિયપાનામા પ્રત્યુવાય ચિરશાલમપુરેડધુના યાન્યઘટન્ત ત્વં કેવલવિદેશી કિં તદ્દૃતાન્તં ન જાનાસિ?

XIX સ પપ્રચ્છ કા ઘટનાઃ? તદા તૌ વક્તુમારેભાતે યીશુનામા યો નાસરતીયો ભવિષ્યદ્વાદી ઈશ્વરસ્ય માનુષાણાશ્ચ સાક્ષાત્ વાક્યે કર્મર્ણિ ય શક્તિમાનાસીત્

XX તમ્ અસ્માકં પ્રધાનયાજકા વિચારકાશ્ચ કેનાપિ પ્રકારેણ કુશે વિદ્ધ્વા તસ્ય પ્રાણાનનાશયન્ તદીયા ઘટનાઃ;

XXI કિન્તુ ય ઇસ્રાયેલીયલોકાન્ ઉદ્ધારયિષ્યતિ સ એવાયમ્ ઇત્યાશાસ્માભિઃ કૃતા| તદ્દથા તથાસ્તુ તસ્યા ઘટનાયા અદ્ય દિનત્રયં ગતં|

XXII અધિકન્ત્વસ્માકં સક્કિનીનાં ક્રિયત્સ્ત્રીણાં મુખેભ્યોડસમ્ભવવાક્યમિદં શ્રુતં;

XXIII તાઃ પ્રત્યુષે શ્મશાનં ગત્વા તત્ર તસ્ય દેહમ્ અપ્રાપ્ય વ્યાધુટ્યેત્વા પ્રોક્તવત્યઃ સ્વર્ગોસદ્દૃતૌ દૃષ્ટાવસ્માભિસ્તૌ ચાવાદિષ્ટાં સ જીવિતવાન્|

XXIV તતોસ્માકં કૈશ્ચિત્ શ્મશાનમગમ્યત તેડપિ સ્ત્રીણાં વાક્યાનુરૂપં દૃષ્ટવન્તઃ કિન્તુ તં નાપશ્યન્|

XXV તદા સ તાવુવાય, હે અબોધૌ હે ભવિષ્યદ્વાદિભિરુક્તવાક્યં પ્રત્યેતું વિલમ્બમાનૌ;

XXVI એતત્સર્વદુઃખં ભુક્ત્વા સ્વભૂતિપ્રાપ્તિઃ કિં ખીષ્ટસ્ય ન ન્યાયા?

XXVII તતઃ સ મૂસાગ્રન્થમારભ્ય સર્વભવિષ્યદ્વાદિનાં સર્વશાસ્ત્રે સ્વસ્મિન્ લિખિતાખ્યાનાભિપ્રાયં બોધયામાસ|

XXVIII અથ ગમ્યગ્રામાભ્યર્ણ પ્રાપ્ય તેનાગ્રે ગમનલક્ષણે દર્શિતે

XXIX તૌ સાધયિત્વાવદતાં સહાવાભ્યાં તિષ્ઠ દિને ગતે સતિ રાત્રિરભૂત્; તતઃ સ તાભ્યાં સાર્દ્ધં સ્થાતું ગૃહં યયૌ|

XXX પશ્ચાદ્લોજનોપવેશકાલે સ પૂપં ગૃહીત્વા ઈશ્વરગુણાન્ જગાદ તન્ન ભંક્ત્વા તાભ્યાં દદૌ|

XXXI તદા તયો દૃષ્ટૌ પ્રસન્નાયાં તં પ્રત્યભિજ્ઞાતુઃ કિન્તુ સ તયોઃ સાક્ષાદન્તર્દધે|

XXXII તતસ્તૌ મિથોભિઘાતુમ્ આરબ્ધવન્તૌ ગમનકાલે યદા કથામકથયત્ શાસ્ત્રાર્થઅબોધયત્ તદાવયો બુદ્ધિઃ કિં ન પ્રાજ્વલત્?

XXXIII તૌ તત્ક્ષણાદુત્થાય ચિરશાલમપુરં પ્રત્યાયયતુઃ, તત્સ્થાને શિષ્યાણામ્ એકાદશાનાં સક્કિનાશ્ચ દર્શનં જાતં|

XXXIV તે પ્રોયુઃ પ્રભુરુદતિષ્ઠદ્ ઇતિ સત્યં શિમોને દર્શનમદાર્ય|

XXXV તતઃ પથઃ સર્વઘટનાયાઃ પૂપભક્ષનેન તત્પરિચયસ્ય ચ સર્વવૃત્તાન્તં તૌ વક્તુમારેભાતે|

XXXVI ઇત્યં તે પરસ્પરં વદન્તિ તત્કાલે યીશુઃ સ્વયં તેષાં મધ્ય પ્રોત્યય યુષ્માકં કલ્યાણં ભૂયાદ્ ઇત્યુવાય,

XXXVII કિન્તુ ભૂતં પશ્યામ ઇત્યનુમાય તે સમુદ્ભિવિજિરે ત્રેષુશ્ચ|

- XXXVIII સ ઉવાચ, કુતો દુઃખિતા ભવથ? યુષ્માકં મનઃસુ સન્દેહ ઉદેતિ ચ કુતઃ?
- XXXIX એષોહં, મમ કરૌ પશ્યત વરં સ્પૃષ્ટવા પશ્યત, મમ યાદૃશાનિ પશ્યથ તાદૃશાનિ ભૂતસ્ય માંસાસ્થીનિ ન સન્તિ|
- XL ઇત્યુક્ત્વા સ હસ્તપાદાન્ દર્શયામાસ|
- XLI તેડસમ્ભવં જ્ઞાત્વા સાનન્દા ન પ્રત્યયન્| તતઃ સ તાન્ પપ્રચ્છ, અત્ર યુષ્માકં સમીપે ખાદ્યં કિંચ્છિદસ્તિ?
- XLII તતસ્તે કિયદ્ગદમત્સ્યં મધુ ચ દદુઃ
- XLIII સ તદાદાય તેષાં સાક્ષાદ્ બુભુજે
- XLIV કથયામાસ ચ મૂસાવ્યવસ્થાયાં ભવિષ્યદ્વાદિનાં ગ્રન્થેષુ ગીતપુસ્તકે ચ મયિ યાનિ સર્વાણિ વચનાનિ લિખિતાનિ તદનુરૂપાણિ ઘટિષ્યન્તે યુષ્માભિઃ સાર્દ્ધં સ્થિત્વાહં યદેતદ્વાક્યમ્ અવદં તદિદાનીં પ્રત્યક્ષમભૂત્|
- XLV અથ તેભ્યઃ શાસ્ત્રબોધાધિકારં દત્વાવદત્,
- XLVI ખ્રીષ્ટેનેત્યં મૃતિયાતના ભોક્તવ્યા તૃતીયદિને ચ શ્મશાનાદુત્થાતવ્યઞ્ચેતિ લિપિરસ્તિ;
- XLVII તન્નામ્ના ચિરૂશાલમમારભ્ય સર્વદેશે મનઃપરાવર્તનસ્ય પાપમોચનસ્ય ચ સુસંવાદઃ પ્રચારયિતવ્યઃ,
- XLVIII એષુ સર્વેષુ યૂયં સાક્ષિણઃ|
- XLIX અપરઞ્ચ પશ્યત પિત્રા યત્ પ્રતિજ્ઞાતં તત્ પ્રેષયિષ્યામિ, અતએવ યાવત્કાલં યૂયં સ્વર્ગીયાં શક્તિં ન પ્રાપ્સ્યથ તાવત્કાલં ચિરૂશાલમ્નગરે તિષ્ઠત|
- L અથ સ તાન્ બૈથનીયાપર્યન્તં નીત્વા હસ્તાવુત્તોલ્ય આશિષ વક્તુમારેભે
- LI આશિષં વદન્નેવ ચ તેભ્યઃ પૃથગ્ ભૂત્વા સ્વર્ગાય નીતોડભવત્|
- LII તદા તે તં ભજમાના મહાનન્દેન ચિરૂશાલમં પ્રત્યાજગમુઃ|
- LIII તતો નિરન્તરં મન્દિરે તિષ્ઠન્ત ઈશ્વરસ્ય પ્રશંસાં ધન્યવાદઞ્ચ કર્તમ્ આરેભિરે| ઇતિ||

યોહનલિખિત: સુસંવાદ:

- I આદૌ વાદ આસીત્ સ ય વાદ ઈશ્વરેણ સાર્ધમાસીત્ સ વાદ: સ્વયમીશ્વર એવ
 II સ આદાવીશ્વરેણ સહાસીત્
 III તેન સર્વ વસ્તુ સસૃજે સર્વેષુ સૃષ્ટવસ્તુષુ કિમપિ વસ્તુ તેનાસૃષ્ટં નાસ્તિ
 IV સ જીવનસ્યાકાર:; તચ્ચ જીવનં મનુષ્યાણાં જ્યોતિ:
 V તજ્જ્યોતિરન્ધકારે પ્રયકાશે કિન્ત્વન્ધકારસ્તન્ન જગ્રાહ
 VI યોહન્ નામક એકો મનુજ ઈશ્વરેણ પ્રેષયાચ્ચક્રે
 VII તદ્વારા યથા સર્વે વિશ્વસન્તિ તદર્થ સ તજ્જ્યોતિષિ પ્રમાણં દાતું સાક્ષિસ્વરૂપો ભૂત્વાગમત્,
 VIII સ સ્વયં તજ્જ્યોતિ ન કિન્તુ તજ્જ્યોતિષિ પ્રમાણં દાતુમાગમત્
 IX જગત્યાગત્ય ય: સર્વમનુજેભ્યો દીપ્તિં દદાતિ તદેવ સત્યજ્યોતિ:
 X સ યજ્જગદસૃજત્ તન્મદ્ય એવ સ આસીત્ કિન્તુ જગતો લોકાસ્તં નાજાનન્
 XI નિજાધિકારં સ આગચ્છત્ કિન્તુ પ્રજાસ્તં નાગૃહ્નન્
 XII તથાપિ યે યે તમગૃહ્નન્ અર્થાત્ તસ્ય નાગ્નિ વ્યશ્વસન્ તેભ્ય ઈશ્વરસ્ય પુત્રા ભવિતુમ્ અધિકારમ્ અદદાત્
 XIII તેષાં જનિ: શોણિતાન્ શારીરિકાભિલાષાન્ માનવાનામિચ્છાતો ન કિન્ત્વીશ્વરાદભવત્
 XIV સ વાદો મનુષ્યરૂપેણાવતીર્ય સત્યતાનુગ્રહાભ્યાં પરિપૂર્ણ: સન્ સાર્ધમ્ અસ્માભિ ન્યવસત્ તત: પિતુરદ્વિતીયપુત્રસ્ય યોગ્યો યો મહિમા તં મહિમાનં તસ્યાપશ્યામ
 XV તતો યોહનપિ પ્રચાર્ય સાક્ષ્યમિદં દત્તવાન્ યો મમ પશ્ચાદ્ આગમિષ્યતિ સ મત્તો ગુરુતર:; યતો મત્પૂર્વ સ વિદ્યમાન આસીત્; યદર્થમ્ અહં સાક્ષ્યમિદમ્ અદાં સ એષ:
 XVI અપરન્ન તસ્ય પૂર્ણતાયા વયં સર્વે ક્રમશ: ક્રમશોનુગ્રહં પ્રાપ્તા:
 XVII મૂસાદ્વારા વ્યવસ્થા દતા કિન્ત્વનુગ્રહ: સત્યત્વન્ન ચીશુખ્રીષ્ટદ્વારા સમુપાતિષ્ઠતાં
 XVIII કોપિ મનુજ ઈશ્વરં કદાપિ નાપશ્યત્ કિન્તુ પિતુ: કોડસ્થોડદ્વિતીય: પુત્રસ્તં પ્રકાશયત્
 XIX ત્વં ક: ? ઇતિ વાક્યં પ્રેષ્ટું યદા ચિહ્નદીયલોકા યાજકાન્ લેવિલોકાંશ્ચ ચિરૂશાલમો યોહન: સમીપે પ્રેષયામાસુ:;
 XX તદા સ સ્વીકૃતવાન્ નાપહૂતવાન્ નાહમ્ અભિષિક્ત ઇત્યક્કીકૃતવાન્
 XXI તદા તેડપૃચ્છન્ તર્હિ કો ભવાન્? કિં એલિય: ? સોવદત્ ન; તતસ્તેડપૃચ્છન્ તર્હિ ભવાન્ સ ભવિષ્યદ્વાદી? સોવદત્ નાહં સ:
 XXII તદા તેડપૃચ્છન્ તર્હિ ભવાન્ ક: ? વયં ગત્વા પ્રેરકાન્ ત્વયિ કિં વક્ષ્યામ: ? સ્વસ્મિન્ કિં વદસિ?
 XXIII તદા સોવદત્ પરમેશસ્ય પન્થાનં પરિષ્કુરુત સર્વત: | ઇતીદં પ્રાન્તરે વાક્યં વદત: કસ્યચિદ્રવ: | કથામિમાં યસ્મિન્ ચિશયિયો ભવિષ્યદ્વાદી લિખિતવાન્ સોહમ્
 XXIV યે પ્રેષિતાસ્તે ફિરૂશિલોકા:
 XXV તદા તેડપૃચ્છન્ યદિ નાભિષિક્તોસિ એલિયોસિ ન સ ભવિષ્યદ્વાદપિ નાસિ ય, તર્હિ લોકાન્ મજ્જયસિ કુત: ?
 XXVI તતો યોહન્ પ્રત્યવોચત્, તોયેડહં મજ્જયામીતિ સત્યં કિન્તુ યં યૂયં ન જાનીથ તાદૃશ એકો જનો યુષ્માકં મધ્ય ઉપતિષ્ઠતિ |
 XXVII સ મત્પશ્ચાદ્ આગતોપિ મત્પૂર્વ વર્તમાન આસીત્ તસ્ય પાદુકાબન્ધનં મોચયિતુમપિ નાહં યોગ્યોસ્મિ |
 XXVIII યદ્દનનદ્યા: પારસ્થબૈથબારાયાં યસ્મિન્સ્થાને યોહનમજ્જયત્ તસ્મિન્ સ્થાને સર્વમેતદ્ અઘટત |
 XXIX પરેડહનિ યોહન્ સ્વનિકટમાગચ્છન્તં ચિશું વિલોક્ય પ્રાવોચત્ જગત: પાપમોચકમ્ ઈશ્વરસ્ય મેષશાવકં પશ્યત |
 XXX યો મમ પશ્ચાદાગમિષ્યતિ સ મત્તો ગુરુતર:; યતો હેતોર્મત્પૂર્વ સોડવર્તત યસ્મિન્નહં કથામિમાં કથિતવાન્ સ એવાયં |
 XXXI અપરં નાહમેનં પ્રત્યભિજ્ઞાતવાન્ કિન્તુ ઇસ્રાયેલ્લોકા એનં યથા પરિચિન્વન્તિ તદભિપ્રાયેણાહં જલે મજ્જયિતુમાગચ્છમ્ |
 XXXII પુનશ્ચ યોહનપરમેકં પ્રમાણં દત્વા કથિતવાન્ વિહાયસ: કપોતવદ્ અવતરન્તમાત્માનમ્ અસ્યોપચર્યવતિષ્ઠન્તં ય દૃષ્ટવાનહમ્ |
 XXXIII નાહમેનં પ્રત્યભિજ્ઞાતવાન્ ઇતિ સત્યં કિન્તુ યો જલે મજ્જયિતું માં પ્રૈચ્યત્ સ એવેમાં કથામકથયત્ યસ્યોપચર્યાત્માનમ્ અવતરન્તમ્ અવતિષ્ઠન્તન્ન દ્રક્ષયસિ સરએવ પવિત્રે આત્મનિ મજ્જયિષ્યતિ |

- XXXIV અવસ્તન્નિરીક્ષ્યાયમ્ ઈશ્વરસ્ય તનય ઇતિ પ્રમાણં દદામિ|
 XXXV પરેડહનિ યોહન્ દ્રાભ્યાં શિષ્યાભ્યાં સાહ્યં તિષ્ઠન્|
 XXXVI યિશું ગચ્છન્તં વિલોક્ય ગદિતવાન્, ઈશ્વરસ્ય મેષશાવકં પશ્યતાં|
 XXXVII ઇમાં કથાં શ્રુત્વા દ્વૌ શિષ્યૌ યીશોઃ પશ્ચાદ્ ઇયતુઃ|
 XXXVIII તતો યીશુઃ પરાવૃત્ય તૌ પશ્ચાદ્ આગચ્છન્તૌ દૃષ્ટ્વા પૃષ્ટવાન્ યુવાં કિં ગવેશયથઃ? તાવપૃષ્ટતાં હે રબ્બિ અર્થાત્ હે ગુરો ભવાન્ કુત્ર તિષ્ઠતિ?
- XXXIX તતઃ સોવાદિત્ એત્ય પશ્યતાં તતો દિવસસ્ય તૃતીયપ્રહરસ્ય ગતત્વાત્ તૌ તદ્દિનં તસ્ય સફ્ફેડસ્થાતાં|
 XL યૌ દ્વૌ યોહનો વાક્યં શ્રુત્વા યિશોઃ પશ્ચાદ્ આગમતાં તયોઃ શિમોન્પિતરસ્ય ભ્રાતા આન્દ્રિયઃ|
 XLI સ ઇત્વા પ્રથમં નિજસોદરં શિમોનં સાક્ષાત્રાપ્ય કથિતવાન્ વયં પ્રીષ્ટમ્ અર્થાત્ અભિષિક્તપુરુષં સાક્ષાત્કૃતવન્તઃ|
 XLII પશ્ચાત્ સ તં યિશોઃ સમીપમ્ આનયત્| તદા યીશુસ્તં દૃષ્ટ્વાવદત્ ત્વં યૂનસઃ પુત્રઃ શિમોન્ કિન્તુ ત્વન્નામધેયં કૈફાઃ વા પિતરઃ અર્થાત્ પ્રસ્તરો ભવિષ્યતિ|
- XLIII પરેડહનિ યીશૌ ગાલીલં ગન્તું નિશ્ચિતયેતસિ સતિ ફિલિપનામાનં જનં સાક્ષાત્રાપ્યાવોચત્ મમ પશ્ચાદ્ આગચ્છ|
 XLIV બૈત્સૈદાનામ્નિ યસ્મિન્ ગ્રામે પિતરાન્દ્રિયયોર્વાસિ આસીત્ તસ્મિન્ ગ્રામે તસ્ય ફિલિપસ્ય વસતિરાસીત્|
 XLV પશ્ચાત્ ફિલિપો નિથનેલં સાક્ષાત્રાપ્યાવદત્ મૂસા વ્યવસ્થા ગ્રન્થે ભવિષ્યદ્વાદિનાં ગ્રન્થેષુ ચ યસ્યાપ્યાનં લિખિતમાસ્તે તં યૂષકઃ પુત્રં નાસરતીયં યીશું સાક્ષાદ્ અકાર્ષમ્ વયં|
- XLVI તદા નિથનેલ્ કથિતવાન્ નાસરન્નગરાત કિં કશ્ચિદુત્તમ ઉત્પન્તું શકનોતિ? તતઃ ફિલિપો ડવોચત્ એત્ય પશ્ય|
 XLVII અપરન્ન યીશુઃ સ્વસ્ય સમીપં તમ્ આગચ્છન્તં દૃષ્ટ્વા વ્યાહતવાન્, પશ્યાયં નિષ્કપટઃ સત્ય ઇસ્રાયેલ્લોકઃ|
 XLVIII તતઃ સોવદદ્, ભવાન્ માં કથં પ્રત્યભિજાનાતિ? યીશુરવાદીત્ ફિલિપસ્ય આહ્વાનાત્ પૂર્વ્વં યદા ત્વમુદુમ્બરસ્ય તરોમૂલેડસ્થાસ્તદા ત્વામદર્શમ્|
- XLIX નિથનેલ્ અચકથત્, હે ગુરો ભવાન્ નિતાન્તમ્ ઈશ્વરસ્ય પુત્રોસિ, ભવાન્ ઇસ્રાયેલ્વંશસ્ય રાજા|
 L તતો યીશુ વ્યાહરત્, ત્વામુદુમ્બરસ્ય પાદપસ્ય મૂલે દૃષ્ટવાનાહં મમૈતસ્માદ્વાક્યાત્ કિં ત્વં વ્યશ્વસીઃ? એતસ્માદ્ધ્યાશ્ચર્યાણિ કાર્યાણિ દ્રક્ષ્યસિ|
- LI અન્યચ્યાવાદીદ્ યુષ્માનહં યથાર્થં વદામિ, ઇતઃ પરં મોચિતે મેઘદ્વારે તસ્માન્મનુજસૂનુના ઈશ્વરસ્ય દૂતગણમ્ અવરોહન્તમારોહન્તન્ન દ્રક્ષ્યથ|

II

- I અનન્તરં ત્રુતીયદિવસે ગાલીલ્ પ્રદેશિયે કાન્નાનામ્નિ નગરે વિવાહ આસીત્ તત્ર ચ યીશોર્માતા તિષ્ઠત્|
 II તસ્મૈ વિવાહાય યીશુસ્તસ્ય શિષ્યાશ્ચ નિમન્ત્રિતા આસન્|
 III તદનન્તરં દ્રાક્ષારસસ્ય ન્યૂનત્વાદ્ યીશોર્માતા તમવદત્ એતેષાં દ્રાક્ષારસો નાસ્તિ|
 IV તદા સ તામવોચત્ હે નારિ મયા સહ તવ કિં કાર્યં? મમ સમય ઇદાનીં નોપતિષ્ઠતિ|
 V તતસ્તસ્ય માતા દાસાનવોચદ્ અયં યદ્ વદતિ તદેવ કુરુત્|
 VI તસ્મિન્ સ્થાને યિહૂદીયાનાં શુચિત્વકરણવ્યવહારાનુસારેણાઢકૈકજલધરાણિ પાષાણમયાનિ ષડ્વૃહત્પાત્રાણિઆસન્|
 VII તદા યીશુસ્તાન્ સર્વ્વકલશાન્ જલૈઃ પૂરયિતું તાનાજ્ઞાપયત્, તતસ્તે સર્વ્વાન્ કુમ્ભાનાકર્ણા જલૈઃ પર્યપૂરયન્|
 VIII અથ તેભ્યઃ કિન્નિદુત્તાર્ય ભોજ્યાધિપાતેઃસમીપં નેતું સ તાનાદિશત્, તે તદનયન્|
 IX અપરન્ન તજ્જલં કથં દ્રાક્ષારસોડભવત્ તજ્જલવાહકાદાસા જ્ઞાતું શક્તાઃ કિન્તુ તદ્ભોજ્યાધિપો જ્ઞાતું નાશકનોત્ તદવલિહ્વા વરં સંમ્બોધાવદત્,
 X લોકાઃ પ્રથમં ઉત્તમદ્રાક્ષારસં દદતિ તપુ યથેષ્ટં પિતવત્સુ તસ્મા કિન્નિદુત્તમન્ન દદતિ કિન્તુ ત્વમિદાનીં યાવત્ ઉત્તમદ્રાક્ષારસં સ્થાપયસિ|
- XI ઇત્યં યીશુર્ગાલીલપ્રદેશે આશ્ચર્યકાર્મ પ્રારમ્ભ નિજમહિમાનં પ્રાકાશયત્ તતઃ શિષ્યાસ્તસ્મિન્ વ્યશ્વસન્|
 XII તતઃ પરમ્ સ નિજમાત્રુભ્રાત્રુસ્થિષ્યૈઃ સાહ્યં કફર્નાહૂમમ્ આગમત્ કિન્તુ તત્ર બહૂદિનાનિ આતિષ્ઠત્|
 XIII તદનન્તરં યિહૂદિયાનાં નિસ્તારોત્સવે નિકટમાગતે યીશુ ચિરૂશાલમ્ નગરમ્ આગચ્છત્|
 XIV તતો મન્દિરસ્ય મધ્યે ગોમેષપારાવતવિક્રયિણો વાણિજક્યોપવિષ્ટાન્ વિલોક્ય
 XV રજ્જુભિઃ કશાં નિર્માયિ સર્વ્વગોમેષાદિભિઃ સાહ્યં તાન્ મન્દિરાદ્ દૂરીકૃતવાન્|
 XVI વણિજાં મુદ્રાદિ વિકીર્ય આસનાનિ ન્યૂબ્જકૃત્ય પારાવતવિક્રયિભ્યોડકથયદ્ અસ્માત્ સ્થાનાત્ સર્વાણ્યેતાનિ નયત્, મમ પિતુગૃહં વાણિજયગૃહં મા કાર્ષ્ટ|

- XVII તસ્માત્ તન્મન્દિરાર્થ ઉદ્યોગો યસ્તુ સ ગ્રસતીવ મામ્ ઇમાં શાસ્ત્રીયલિપિં શિષ્યા:સમસ્મરન્
 XVIII તત: પરમ્ ચિહ્નદીયલોકા યીષિમવદન્ તવમિદ્દશકર્મકરણાત્ કિં ચિહ્નમસ્માન્ દર્શયસિ?
 XIX તતો યીશુસ્તાનવોયદ્ યુષ્માભિરે તસ્મિન્ મન્દિરે નાશિતે દિનત્રયમધ્યેડહં તદ્ ઉત્થાપયિષ્યામિ
 XX તદા ચિહ્નદિયા વ્યાહાર્ષુઃ, એતસ્ય મન્દિરસ નિર્માણેન ષટ્ચત્વારિંશદ્ વત્સરા ગતાઃ, ત્વં કિં દિનત્રયમધ્યે તદ્ ઉત્થાપયિષ્યસિ?
 XXI કિન્તુ સ નિજદેહરૂપમન્દિરે કથામિમાં કથિતવાન્
 XXII સ યદેતાદૃશં ગદિતવાન્ તચ્છિષ્યા: શ્મશાનાત્ તદીયોત્થાને સતિ સ્મૃત્વા ધર્મગ્રન્થે યીશુનોક્તકથાયાં ચ વ્યશ્વસિષુઃ
 XXIII અનન્તરં નિસ્તારોત્સવસ્ય ભોજ્યસમયે ચિરૂશાલમ્ નગરે તત્ક્રુતાશ્ચર્યકર્માણિ વિલોક્ય બહુભિસ્તસ્ય નામનિ વિશ્વસિતં
 XXIV કિન્તુ સ તેષાં કરેષુ સ્વં ન સમર્પયત્, યત: સ સર્વાનિવૈત્
 XXV સ માનવેષુ કસ્યચિત્ પ્રમાણં નાપેક્ષત યતો મનુજાનાં મધ્યે યદદસ્તિ તત્તત્ સોજાનાત્

III

- I નિકદિમનામા ચિહ્નદીયાનામ્ અધિપતિ: કિરૂશી ક્ષણદાયાં
 II યીશૌરભ્યાર્ણમ્ આવ્રજ્ય વ્યાહાર્ષીત્, હે ગુરો ભવાન્ ઈશ્વરાદ્ આગત્ એક ઉપદેષ્ટા, એતદ્ અસ્માભિર્જાયિતે; યતો ભવતા યાન્યાશ્ચર્યકર્માણિ ક્રિયન્તે પરમેશ્વરસ્ય સાહાય્યં વિના કેનાપિ તત્તત્કર્માણિ કર્તું ન શક્યન્તે
 III તદા યીશુરુત્તરં દત્તવાન્ તવાહં યથાર્થતરં વ્યાહરામિ પુનર્જન્મનિ ન સતિ કોપિ માનવ ઈશ્વરસ્ય રાજ્યં દ્રષ્ટું ન શકનોતિ
 IV તતો નિકદીમ: પ્રત્યવોયત્ મનુજો વૃદ્ધો ભૂત્વા કથં જનિષ્યતે? સ કિં પુન માર્તૃર્જઠરં પ્રવિશ્ય જનિતું શકનોતિ?
 V યીશુરવાદીદ્ યથાર્થતરમ્ અહં કથયામિ મનુજે તોયાત્મભ્યાં પુન ન જાતે સ ઈશ્વરસ્ય રાજ્યં પ્રવેષ્ટું ન શકનોતિ
 VI માંસાદ્ યત્ જાયતે તન્ માંસમેવ તથાત્મનો યો જાયતે સ આત્મૈવ
 VII યુષ્માભિ: પુન જ્ઞનિતવ્યં મમૈતસ્યાં કથાયામ્ આશ્ચર્યં મા મંસ્થાઃ
 VIII સદાગતિયાં દિશમિચ્છતિ તસ્યામેવ દિશિ વાતિ, ત્વં તસ્ય સ્વનં શુણોષિ કિન્તુ સ કુત આયાતિ કુત્ર યાતિ વા કિમપિ ન જાનાસિ તદ્દાદ્ આત્મન: સકાશાત્ સર્વેષાં મનુજાનાં જન્મ ભવતિ
 IX તદા નિકદીમ: પૃષ્ટવાન્ એતત્ કથં ભવિતું શકનોતિ?
 X યીશુ: પ્રત્યક્તવાન્ ત્વમિસ્રાયેલો ગુરુભૂત્વાપિ કિમેતાં કથાં ન વેત્સિ?
 XI તુભ્યં યથાર્થં કથયામિ, વયં યદ્ વિદ્મસ્તદ્ વચ્મ: યંચ્ય પશ્યામસ્તસ્યૈવ સાક્ષ્યં દદ્મ: કિન્તુ યુષ્માભિરસ્માકં સાક્ષિત્વં ન ગૃહ્યતે
 XII એતસ્ય સંસારસ્ય કથાયાં કથિતાયાં યદિ યૂયં ન વિશ્વસિથ તર્હિ સ્વર્ગીયાયાં કથાયાં કથં વિશ્વસિષ્યથ?
 XIII ય: સ્વર્ગેડસ્તિ યં ચ સ્વર્ગાદ્ અવારોહત્ તં માનવતનયં વિના કોપિ સ્વર્ગ નારોહત્
 XIV અપરઞ્ચ મૂસા યથા પ્રાન્તરે સર્પ પ્રોત્થાપિતવાન્ મનુષ્યપુત્રોડપિ તથૈવોત્થાપિતવ્યઃ;
 XV તસ્માદ્ ય: કશ્ચિત્ તસ્મિન્ વિશ્વસિષ્યતિ સોડવિનાશ્ય: સન્ અનન્તાયુ: પ્રાપ્સ્યતિ
 XVI ઈશ્વર ઇત્યં જગદદ્યત યત્ સ્વમદ્વિતીયં તનયં પ્રાદદાત્ તતો ય: કશ્ચિત્ તસ્મિન્ વિશ્વસિષ્યતિ સોડવિનાશ્ય: સન્ અનન્તાયુ: પ્રાપ્સ્યતિ
 XVII ઈશ્વરો જગતો લોકાન્ દણ્ડયિતું સ્વપુત્રં ન પ્રેષ્ય તાન્ પરિત્રાતું પ્રેષિતવાન્
 XVIII અતએવ ય: કશ્ચિત્ તસ્મિન્ વિશ્વસિતિ સ દણ્ડાર્હો ન ભવતિ કિન્તુ ય: કશ્ચિત્ તસ્મિન્ ન વિશ્વસિતિ સ ઇદાનીમેવ દણ્ડાર્હો ભવતિ, યત: સ ઈશ્વરસ્યાદ્વિતીયપુત્રસ્ય નામનિ પ્રત્યયં ન કરોતિ
 XIX જગતો મધ્યે જ્યોતિ: પ્રાકાશત કિન્તુ મનુષ્યાણાં કર્મણાં દૃષ્ટવાત્ તે જ્યોતિષોપિ તિમિરે પ્રીયન્તે એતદેવ દણ્ડસ્ય કારણાં ભવતિ
 XX ય: કુકર્મ કરોતિ તસ્યાચારસ્ય દૃષ્ટવાત્ સ જ્યોતિરૂતીયિત્વા તન્નિકટં નાયાતિ;
 XXI કિન્તુ ય: સત્કર્મ કરોતિ તસ્ય સર્વાણિ કર્માણીશ્વરેણ કૃતાનીતિ સથા પ્રકાશતે તદ્ભિપ્રાયેણ સ જ્યોતિષ: સન્નિધિમ્ આયાતિ
 XXII તત: પરમ્ યીશુ: શિષ્યૈ: સાર્દ્ધં ચિહ્નદીયદેશં ગત્વા તત્ર સ્થિત્વા મજ્જયિતુમ્ આરભત
 XXIII તદા શાલમ્ નગરસ્ય સમીપસ્થાયિનિ ઐનન્ ગ્રામે બહુતરતોચસ્થિતેસ્તત્ર યોહન્ અમજ્જયત્ તથા ચ લોકા આગત્ય તેન મજ્જિજતા અભવન્
 XXIV તદા યોહન્ કારાયાં ન બદ્ધઃ

- XXV अपरञ्च शायकर्मणि योडानः शिष्यैः सड् यिडूदीयलोकानां विवादे ज्ञाते, ते योडनः सन्निधिं गत्वाकथयन्,
 XXVI डे गुरो यर्दननद्याः पारे भवता सार्द्धं य आसीत् यस्मिंश्च भवान् साक्ष्यं प्रददात् पश्यतु सोपि मञ्जयति सर्व्वे तस्य समीपं यान्ति य।
 XXVII तदा योडन् प्रत्यवोयद् ष्वरेण न दत्ते कोपि मनुजः किमपि प्राप्तुं न शक्नोति।
 XXVIII अडं अभिषिक्तो न भवामि किन्तु तदग्रे प्रेषितोस्मि यामिमां कथां कथितवानाडं तत्र यूयं सर्व्वे साक्षिणः स्थ।
 XXIX यो ज्ञनः कन्यां लभते स अवे वरः किन्तु वरस्य सन्निधौ दण्डायमानं तस्य यन्मित्रं तेन वरस्य शब्दे श्रुतेऽतीवाह्लाद्यते ममापि तद्दद् आनन्दसिद्धिर्जाता।
 XXX तेन कृमशो वर्द्धितव्यं किन्तु मया ह्सितव्यं।
 XXXI य ऒध्वार्दागच्छत् स सर्व्वेषां मुष्यो यश्च संसाराद् उदपद्यत स सांसारिकः संसारीयां कथाञ्च कथयति यस्तु स्वर्गादागच्छत् स सर्व्वेषां मुष्यः।
 XXXII स यदपश्यदशृणोय्य तस्मिन्नेव साक्ष्यं ददाति तथापि प्रायशः कश्चित् तस्य साक्ष्यं न गृह्णाति;
 XXXIII किन्तु यो गृह्णाति स ष्वरस्य सत्यवादित्वं मुद्राङ्कितं करोति।
 XXXIV ष्वरेण यः प्रेरितः सअवे ष्वरीयकथां कथयति यत ष्वर आत्मानं तस्मै अपरिमितम् अददात्।
 XXXV पिता पुत्रे स्नेडं कृत्वा तस्य हस्ते सर्व्वार्णि समर्पितवान्।
 XXXVI यः कश्चित् पुत्रे विश्वसिति स अवेवानन्तम् परमायुः प्राप्नोति किन्तु यः कश्चित् पुत्रे न विश्वसिति स परमायुषो दर्शनं न प्राप्नोति किन्तु विश्वरस्य कोपभाजनं भूत्वा तिष्ठति।

IV

- I यीशुः स्वयं नामञ्जयत् केवलं तस्य शिष्या अमञ्जयत् किन्तु योडनोऽधिकशिष्यान् स करोति मञ्जयति य,
 II किञ्चिन् एमां वार्तामशृण्वन् एति प्रभुरवगत्य
 III यिडूदीयदेशं विडाय पुनर्गालीलम् आगत्य।
 IV ततः शोमिरोणप्रदेशस्य मद्येन तेन गन्तव्ये सति
 V याकूब् निजपुत्राय यूषङ्के यां भूमिम् अददात् तत्समीपस्थायि शोमिरोणप्रदेशस्य सुभार् नाम्ना विष्यातस्य नगरस्य सन्निधावुपास्थात्।
 VI तत्र याकूब्ः प्रडिरासीत्; तदा द्वितीययामवेलायां ज्ञातायां स मार्गे श्रमापन्नस्तस्य प्रडेः पार्श्वे उपाविशत्।
 VII अतर्हि काचित् शोमिरोणीया योषित् तोयोत्तोलनार्थम् तत्रागमत्।
 VIII तदा शिष्याः षाद्यद्रव्याणि क्रेतुं नगरम् अगच्छन्।
 IX यीशुः शोमिरोणीयां तां योषितम् व्याडार्षीत् मह्यं किञ्चित् पानीयं पातुं देडि। किन्तु शोमिरोणीयैः साकं यिडूदीयलोका न व्यवाहरन् तस्माद्धेतोः साकथयत् शोमिरोणीया योषितदडं त्वं यिडूदीयोसि कथं मत्तः पानीयं पातुम् एच्छसि?
 X ततो यीशुरवदद् ष्वरस्य यद्दानं तत्कीदृक् पानीयं पातुं मह्यं देडि य एत्थं त्वां यायते स वा क एति येदज्ञास्यथास्तर्हि तमयाविष्यथाः स य तुभ्यममृतं तोयमदास्यत्।
 XI तदा सा सीमन्तिनी भाषितवति, डे मडेच्छ प्रडिर्गम्भीरो भवतो नीरोत्तोलनपात्रं नास्ती य तस्मात् तदमृतं कीलालं कुतः प्राप्स्यसि?
 XII योस्मभ्यम् एममन्धूं ददौ, यस्य य परिजना गोमेषाद्यश्च सर्व्वेऽस्य प्रडेः पानीयं पपुरेतादृशो योस्माकं पूर्व्वपुरुषो याकूब् तस्मादपि भवान् मडान् किं?
 XIII ततो यीशुरकथयद् एदं पानीयं सः पिवति स पुनस्तृषार्तो भविष्यति,
 XIV किन्तु मया दत्तं पानीयं यः पिवति स पुनः कदापि तृषार्तो न भविष्यति। मया दत्तम् एदं तोयं तस्यान्तः प्रस्रवणार्णं भूत्वा अनन्तायुर्वावत् स्रोष्यति।
 XV तदा सा वनिताकथयत् डे मडेच्छ तर्हि मम पुनः पीपासा यथा न ज्ञायते तोयोत्तोलनाय यथात्रागमनं न भवति य तदर्थं मह्यं तत्तोयं देडी।
 XVI ततो यीशुरवदद्वाडि तव पतिमाडूय स्थानेऽत्रागच्छ।
 XVII सा वामावदत् मम पतिर्नास्ति। यीशुरवदत् मम पतिर्नास्तीति वाक्यं भद्रमवोयः।
 XVIII यतस्तव पञ्च पतयोभवन् अधुना तु त्वया सार्द्धं यस्तिष्ठति स तव भर्ता न वाक्यमिदं सत्यमवादिः।
 XIX तदा सा मडिला गदितवति डे मडेच्छ भवान् अेको भविष्यद्वादीति बुद्धं मया।
 XX अस्माकं पितृलोका अेतस्मिन् शिलोय्ययेऽभजन्त, किन्तु भवद्विरुध्यते यिज्ञालम् नगरे भजनयोग्यं स्थानमास्ते।

XXI યીશુરવોચત્ હે યોષિત્ મમ વાક્યે વિશ્વસિહિ યદા યૂયં કેવલશૈલેડસ્મિન્ વા ચિરૂશાલમ્ નગરે પિતુર્ભજનં ન કરિષ્યધ્વે કાલ એતાદૃશ આયાતિ|

XXII યૂયં યં ભજધ્વે તં ન જાનીથ, કિન્તુ વયં યં ભજામહે તં જાનીમહે, યતો ચિહૂદીયલોકાનાં મધ્યાત્ પરિત્રાણં જાયતે|

XXIII કિન્તુ યદા સત્યભક્તા આત્મના સત્યરૂપેણ ચ પિતુર્ભજનં કરિષ્યન્તે સમય એતાદૃશ આયાતિ, વરમ્ ઇદાનીમપિ વિદ્યતે ; યત એતાદૃશો ભક્તાન્ પિતા ચેષ્ટે|

XXIV ઈશ્વર આત્મા; તતસ્તસ્ય ચે ભક્તાસ્તૈઃ સ આત્મના સત્યરૂપેણ ચ ભજનીયઃ|

XXV તદા સા મહિલાવાદીત્ પ્રીષ્ટનામ્ના વિખ્યાતોડભિષિક્તઃ પુરુષ આગમિષ્યતીતિ જાનામિ સ ચ સર્વાઃ કથા અસ્માન્ જ્ઞાપયિષ્યતિ|

XXVI તતો યીશુરવદત્ ત્વયા સાર્દ્ધં કથનં કરોમિ યોડહમ્ અહમેવ સ પુરુષઃ|

XXVII એતસ્મિન્ સમયે શિષ્યા આગત્ય તથા સ્ત્રિયા સાર્દ્ધં તસ્ય કથોપકથને મહાશ્ચર્યમ્ અમન્યન્ત તથાપિ ભવાન્ કિમિચ્છતિ? યદ્વા કિમર્થમ્ એતયા સાર્દ્ધં કથાં કથયતિ? ઇતિ કોપિ નાપૃચ્છત્|

XXVIII તતઃ પરં સા નારી કલશં સ્થાપયિત્વા નગરમધ્યં ગત્વા લોકેભ્યોકથાયદ્

XXIX અહં યદ્યત્ કર્માકરવં તત્સર્વ્વં મહ્યમકથયદ્ એતાદૃશં માનવમેકમ્ આગત્ય પશ્યત રુ કિમ્ અભિષિક્તો ન ભવતિ ?

XXX તતસ્તે નગરાદ્ બહિરાગત્ય તાતસ્ય સમીપમ્ આયન્|

XXXI એતર્હિ શિષ્યાઃ સાઘયિત્વા તં વ્યાહાર્ષુઃ હે ગુરો ભવાન્ કિન્નિદ્ ભૂક્તાં|

XXXII તતઃ સોવદદ્ યુષ્માભિર્યન્ન જ્ઞાયતે તાદૃશં ભક્ષ્યં મમાસ્તે|

XXXIII તદા શિષ્યાઃ પરસ્પરં પ્રષ્ટુમ્ આરમ્ભન્ત, કિમસ્મૈ કોપિ કિમપિ ભક્ષ્યમાનીય દત્તવાન્?

XXXIV યીશુરવોચત્ મત્પ્રેરકસ્યાભિમતાનુરૂપકરણં તસ્યૈવ કર્મસિદ્ધિકારણાન્ન મમ ભક્ષ્યં|

XXXV માસયતુષ્ટયે જાતે શસ્યકર્તનસમયો ભવિષ્યતીતિ વાક્યં યુષ્માભિઃ કિં નોદ્યતે? કિન્ત્વહં વદામિ, શિર ઉત્તોલ્ય ક્ષેત્રાણિ પ્રતિ નિરીક્ષ્ય પશ્યત, ઇદાનીં કર્તનયોગ્યાનિ શુક્લવર્ણાન્યભવન્|

XXXVI યશ્ચિનન્તિ સ વેતનં લભતે અનન્તાયુઃસ્વરૂપં શસ્યં સ ગૃહ્ણાતિ ચ, તેનૈવ વપ્તા છેત્તા ચ યુગપદ્ આનન્દતઃ|

XXXVII ઇત્યં સતિ વપત્યેકશ્ચિનત્યન્ય ઇતિ વચનં સિદ્ધ્યતિ|

XXXVIII યત્ર યૂયં ન પર્યશ્રામ્યત તાદૃશં શસ્યં છેતું યુષ્માન્ પ્રૈરયમ્ અન્યે જનાઃપર્યશ્રામ્યન્ યૂયં તેષાં શ્રગસ્ય ફલમ્ અલભધ્વમ્|

XXXIX યસ્મિન્ કાલે યદ્યત્ કર્માકાર્ષં તત્સર્વ્વં સ મહ્યમ્ અકથયત્ તસ્યા વનિતાયા ઇદં સાક્ષ્યવાક્યં શ્રુત્વા તન્નગરનિવાસિનો બહવઃ શોમિરોણીયલોકા વ્યશ્વસન્|

XL તથા ચ તસ્યાન્તિકે સમુપસ્થાય સ્વેષાં સન્નિઘૌ કતિચિદ્ દિનાનિ સ્થાતું તસ્મિન્ વિનયમ્ અકુર્વાન તસ્માત્ સ દિનદ્વયં તત્સ્થાને ન્યવષ્ટત્

XLI તતસ્તસ્યોપદેશેન બહવોડપરે વિશ્વસ્ય

XLII તાં યોષામવદન્ કેવલં તવ વાક્યેન પ્રતીમ ઇતિ ન, કિન્તુ સ જગતોડભિષિક્તસ્ત્રાતેતિ તસ્ય કથાં શ્રુત્વા વયં સ્વયમેવાજ્ઞાસમહિ|

XLIII સ્વદેશે ભવિષ્યદ્વક્તુઃ સત્કારો નાસ્તીતિ યદ્યપિ યીશુઃ પ્રમાણં દત્વાકથયત્

XLIV તથાપિ દિવસદ્વયાત્ પરં સ તસ્માત્ સ્થાનાદ્ ગાલીલં ગતવાન્|

XLV અનન્તરં ચે ગાલીલી લિયલોકા ઉત્સવે ગતા ઉત્સવસમયે ચિરૂશલમ્ નગરે તસ્ય સર્વાઃ ક્રિયા અપશ્યન્ તે ગાલીલમ્ આગતં તમ્ આગૃહ્ણન્|

XLVI તતઃ પરમ્ યીશુ યસ્મિન્ કાન્નાનગરે જહલં દ્રાક્ષારસમ્ આકરોત્ તત્ સ્થાનં પુનરગાત્| તસ્મિન્નેવ સમયે કસ્યચિદ્ રાજસભાસ્તારસ્ય પુત્રઃ કફુર્નાહૂમપુરી રોગગ્રસ્ત આસીત્|

XLVII સ ચેહૂદીયદેશાદ્ યીશો ગાલીલાગમનવાર્તા નિશમ્ય તસ્ય સમીપં ગત્વા પ્રાર્થ્ય વ્યાહૃતવાન્ મમ પુત્રસ્ય પ્રાયેણ કાલ આસન્નઃ ભવાન્ આગત્ય તં સ્વસ્થં કરોતુ|

XLVIII તદા યીશુરકથયદ્ આશ્ચર્ય કર્મ ચિત્રં ચિહ્નં ચ ન દૃષ્ટા યૂયં ન પ્રત્યેષ્યથ|

XLIX તતઃ સ સભાસદવદત્ હે મહેચ્છ મમ પુત્રે ન મૃતે ભવાનાગચ્છતુ|

L યીશુસ્તમવદદ્ ગચ્છ તવ પુત્રોડજીવીત્ તદા યીશુનોક્તવાક્યે સ વિશ્વસ્ય ગતવાન્|

LI ગમનકાલે માર્ગમધ્યે દાસાસ્તં સાક્ષાત્રાપ્યાવદન્ ભવતઃ પુત્રોડજીવીત્|

LII તતઃ કં કાલમારભ્ય રોગપ્રતીકારારમ્ભો જાતા ઇતિ પૃષ્ટે તૈરુક્તં હ્યઃ સાર્દ્ધેણ્ડદ્વયાધિકદ્વિતીયયામે તસ્ય જ્વરત્યાગોડભવત્|

LIII તદા યીશુસ્તસ્મિન્ ક્ષણે પ્રોક્તવાન્ તવ પુત્રોઽજીવીત્ પિતા તદ્દુઘ્વા સપરિવારો વ્યશ્વસીત્

LIV ચિહ્નદીયદેશાદ્ આગત્ય ગાલીલિ યીશુરેતદ્ દ્વિતીયમ્ આશ્ચર્યકર્માકરોત્

V

I તતઃ પરં ચિહ્નદીયાનામ્ ઉત્સવ ઉપસ્થિતે યીશુ ચિહ્નશાલમં ગતવાન્

II તસ્મિન્નગરે મેષનામ્નો દ્વારસ્ય સમીપે ઇબ્રીયભાષયા બૈથેસ્દા નામ્ના પિષ્કરિણી પન્નઘટ્ટયુક્તાસીત્

III તસ્યાસ્તેષુ ઘટ્ટેષુ કિલાલકમ્પનમ્ અપેક્ષ્ય અન્ધખન્નશુષ્કાઙ્ગાદયો બહવો રોગિણઃ પતન્તસ્તિષ્ઠન્તિ સ્મ

IV યતો વિશેષકાલે તસ્ય સરસો વારિ સ્વર્ગીયદૂત એત્યાકમ્પયત્ તત્કીલાલકમ્પનાત્ પરં યઃ કશ્ચિદ્ રોગી પ્રથમં પાનીયમવારોહત્ સ એવ તત્ક્ષણાદ્ રોગમુક્તોઽભવત્

V તદાષ્ટાત્રિંશદ્ધર્ષાણિ યાવદ્ રોગગ્રસ્ત એકજનસ્તસ્મિન્ સ્થાને સ્થિતવાન્

VI યીશુસ્તં શયિતં દૃષ્ટવા બહુકાલિકરોગીતિ જ્ઞાત્વા વ્યાહતવાન્ ત્વં કિં સ્વસ્થો ભુભૂષસિ?

VII તતો રોગી કથિતવાન્ હે મહેચ્છ યદા કીલાલં કમ્પતે તદા માં પુષ્કરિણીમ્ અવરોહયિતું મમ કોપિ નાસ્તિ, તસ્માન્ મમ ગમનકાલે કશ્ચિદ્ન્યોઽગ્રો ગત્વા અવરોહતિ

VIII તદા યીશુરકથયદ્ ઉત્તિષ્ઠ, તવ શય્યામુત્તોલ્ય ગૃહીત્વા યાહિ

IX સ તત્ક્ષણાત્ સ્વસ્થો ભૂત્વા શય્યામુત્તોલ્યાદાય ગતવાન્ કિન્તુ તદ્દિનં વિશ્રામવારઃ

X તસ્માદ્ ચિહ્નદીયાઃ સ્વસ્થં નરં વ્યાહરન્ અદા વિશ્રામવારે શયનીયમાદાય ન યાતવ્યમ્

XI તતઃ સ પ્રત્યવોચદ્ યો માં સ્વસ્થમ્ અકાર્ષીત્ શયનીયમ્ ઉત્તોલ્યાદાય યાતું માં સ એવાદિશત્

XII તદા તેઽપૃચ્છન્ શયનીયમ્ ઉત્તોલ્યાદાય યાતું ય આજ્ઞાપયત્ સ કઃ?

XIII કિન્તુ સ ક ઇતિ સ્વસ્થીભૂતો નાજાનાદ્ યતસ્તસ્મિન્ સ્થાને જનતાસત્ત્વાદ્ યીશુઃ સ્થાનાન્તરમ્ આગમત્

XIV તતઃ પરં યેશુ મન્દિરે તં નરં સાક્ષાત્પ્રાપ્યાકથયત્ પશ્યેદાનીમ્ અનામયો જાતોસિ યથાધિકા દુર્દેશા ન ઘટતે તદ્દેતોઃ પાપં કર્મ પુનર્માકાર્ષીઃ

XV તતઃ સ ગત્વા ચિહ્નદીયાન્ અવદદ્ યીશુ માર્મ્ અરોગિણમ્ અકાર્ષીત્

XVI તતો યીશુ વિશ્રામવારે કર્મદૃશં કૃતવાન્ ઇતિ હેતો ચિહ્નદીયાસ્તં તાઽયિત્વા હન્તુમ્ અચેષ્ટન્

XVII યીશુસ્તાનાખ્યત્ મમ પિતા યત્ કાર્યં કરોતિ તદ્દનુરૂપમ્ અહમપિ કરોતિ

XVIII તતો ચિહ્નદીયાસ્તં હન્તું પુનર્યતન્ત યતો વિશ્રામવારં નામન્યત તદેવ કેવલં ન અધિકન્તુ ઈશ્વરં સ્વપિતરં પ્રોચ્ય સ્વમપીશ્વરતુલ્યં કૃતવાન્

XIX પશ્ચાદ્ યીશુરવદદ્ યુષ્માનહં યથાર્થતરં વદામિ પુત્રઃ પિતરં યદત્ કર્મ કુર્વન્તં પશ્યતિ તદતિરિક્તં સ્વેચ્છાતઃ કિમપિ કર્મ કર્તું ન શક્નોતિ પિતા યત્ કરોતિ પુત્રોપિ તદેવ કરોતિ

XX પિતા પુત્રે સ્નેહં કરોતિ તસ્માત્ સ્વયં યદત્ કર્મ કરોતિ તત્સર્વં પુત્રં દર્શયતિ ; યથા ય યુષ્માકં આશ્ચર્યજ્ઞાનં જનિષ્યતે તદર્થમ્ ઇતોપિ મહાકર્મ તં દર્શયિષ્યતિ

XXI વસ્તુતસ્તુ પિતા યથા પ્રમિતાન્ ઉત્થાપ્ય સજિવાન્ કરોતિ તદ્દત્ પુત્રોપિ યં યં ઇચ્છતિ તં તં સજીવં કરોતિ

XXII સર્વે પિતરં યથા સત્કુર્વન્તિ તથા પુત્રમપિ સત્કારયિતું પિતા સ્વયં કસ્યાપિ વિચારમકૃત્વા સર્વવિચારાણાં ભારં પુત્રે સમર્પિતવાન્

XXIII યઃ પુત્રં સત્ કરોતિ સ તસ્ય પ્રેરકમપિ સત્ કરોતિ

XXIV યુષ્માનાહં યથાર્થતરં વદામિ યો જનો મમ વાક્યં શ્રુત્વા મત્પ્રેરકે વિશ્વસિતિ સોનન્તાયુઃ પ્રાપ્નોતિ કદાપિ દણ્ડબાજનં ન ભવતિ નિઘનાદુત્થાય પરમાયુઃ પ્રાપ્નોતિ

XXV અહં યુષ્માનતિયથાર્થં વદામિ યદા મૃતા ઈશ્વરપુત્રસ્ય નિનાદં શ્રોષ્યન્તિ યે ય શ્રોષ્યન્તિ તે સજીવા ભવિષ્યન્તિ સમય એતાદૃશ આયાતિ વરમ્ ઇદાનીમષ્ટુપતિષ્ઠતિ

XXVI પિતા યથા સ્વયઙ્ગીવી તથા પુત્રાય સ્વયઙ્ગીવિત્વાધિકારં દત્તવાન્

XXVII સ મનુષ્યપુત્રઃ એતસ્માત્ કારણાત્ પિતા દણ્ડકરણાધિકારમપિ તસ્મિન્ સમર્પિતવાન્

XXVIII એતદર્થં યૂયમ્ આશ્ચર્યં ન મન્યધ્વં યતો યસ્મિન્ સમયે તસ્ય નિનાદં શ્રુત્વા શ્મશાનસ્થાઃ સર્વે બહિરાગમિષ્યન્તિ સમય એતાદૃશ ઉપસ્થાસ્યતિ

XXIX તસ્માદ્ યે સત્કર્માણિ કૃતવન્તસ્ત ઉત્થાય આયુઃ પ્રાપ્સ્યન્તિ યે ય કુકર્માણિ કૃતવન્તસ્ત ઉત્થાય દણ્ડં પ્રાપ્સ્યન્તિ

XXX अहं स्वयं किमपि कर्तुं न शक्नोमि यथा शुणोमि तथा विचारयामि मम विचारश्च न्याय्यः यतोऽहं स्वीयाभीष्टं नेहित्वा मत्प्रेरयितुः पितुरिष्टम् ईडे।

XXXI यद्दि स्वस्मिन् स्वयं साक्ष्यं ददामि तर्हि तत्साक्ष्यम् आग्राह्यं भवति ;

XXXII किन्तु मर्त्येऽपरो ज्ञानः साक्ष्यं ददाति मर्त्ये तस्य यत् साक्ष्यं तत् सत्यम् अतदध्यक्षं ज्ञानामि।

XXXIII युष्माभि र्योऽहं प्रति लोकेषु प्रेरितेषु स सत्यकथायां साक्ष्यमददात्।

XXXIV मानुषादहं साक्ष्यं नोपेक्षे तथापि यूयं यथा परित्रयध्वे तदर्थम् ईदं वाक्यं वदामि।

XXXV योऽहं देदीप्यमानो दीप एव तेजस्वी स्थितवान् यूयम् अल्पकालं तस्य दीप्यानन्दितुं सममन्यध्वं।

XXXVI किन्तु तत्प्रमाणादपि मम गुरुतरं प्रमाणां विद्यते पिता मां प्रेष्य यद्यत् कर्म समापयितुं शक्तिमदददात् मया कृतं तत्तत् कर्म मर्त्ये प्रमाणां ददाति।

XXXVII यः पिता मां प्रेरितवान् मोपि मर्त्ये प्रमाणां ददाति। तस्य वाक्यं युष्माभिः कदापि न श्रुतं तस्य रूपञ्च न दृष्टं

XXXVIII तस्य वाक्यञ्च युष्माकम् अन्तः कदापि स्थानं नाप्नोति यतः स यं प्रेषितवान् यूयं तस्मिन् न विश्वसिथ।

XXXIX धर्मपुस्तकानि यूयम् आलोचयध्वं तै र्वाक्यैरनन्तायुः प्राप्स्याम इति यूयं बुध्यध्वे तद्धर्मपुस्तकानि मर्त्ये प्रमाणां ददति।

XL तथापि यूयं परमायुःप्राप्तये मम संनिधिम् न जिगमिषथ।

XLI अहं मानुषेभ्यः सत्कारं न गृह्णामि।

XLII अहं युष्मान् ज्ञानामि; युष्माकमन्तर ईश्वरप्रेम नास्ति।

XLIII अहं निजपितु र्नाम्नागतोस्मि तथापि मां न गृह्णीथ किन्तु कश्चिद् यद्दि स्वनाम्ना समागमिष्यति तर्हि तं गृह्णीष्यथ।

XLIV यूयम् ईश्वरात् सत्कारं न यिष्टत्वा केवलं परस्परं सत्कारम् येद् आदध्वे तर्हि कथं विश्वसितुं शक्नुथ?

XLV पुतुः समीपेऽहं युष्मान् अपवदिष्यामीति मा यिन्तयत यस्मिन् , यस्मिन् युष्माकं विश्वसः सयेव मूसा युष्मान् अपवदति।

XLVI यद्दि यूयं तस्मिन् विश्वसिष्यत तर्हि मय्यपि विश्वसिष्यत, यत् स मयि लिपितवान्।

XLVII ततो यद्दि तेन लिपितवानि न प्रतिथ तर्हि मम वाक्यानि कथं प्रत्येष्यथ?

VI

I ततः परं यीशु र्गालील् प्रदेशीयस्य तिविरियानाम्नः सिन्धोः पारं गतवान्।

II ततो व्याधिमल्लोक्स्वास्थ्यकरणरूपार्णि तस्याश्चर्यार्णि कर्मार्णि दृष्ट्वा बहवो जनास्तत्पश्चाद् अगच्छन्।

III ततो यीशुः पर्वतमारुह्य तत्र शिष्यैः साकम्।

IV तस्मिन् समये निस्तारोत्सवनाम्नि यिडूदीयानाम् उत्सव उपस्थिते

V यीशु र्नेत्रे उत्तोल्य बडुलोकां स्वसमीपागतान् विलोक्य क्विलिपं पृष्टवान् अतेषां भोजनाय भोजद्रव्याणि वयं कुत्र केतुं शक्नुमः?

VI वाक्यमिदं तस्य परीक्षार्थम् अवादीत् किन्तु यत् करिष्यति तत् स्वयम् अजानात्।

VII क्विलिपः प्रत्यवोयत् अतेषाम् अकैको यद्यल्पम् अल्पं प्राप्नोति तर्हि मुद्रापादद्विशतेन क्रीतपूपा अपि न्यूना भविष्यन्ति।

VIII शिमोन् पितरस्य भ्राता आन्द्रियाभ्यः शिष्याणामेको व्याहृतवान्।

IX अत्र कस्यचिद् बालकस्य समीपे पञ्च यावपूपाः क्षुद्रमत्स्यद्वयञ्च सन्ति किन्तु लोकानां अतावातां मध्ये तैः किं भविष्यति?

X पश्चाद् यीशुरवदत् लोकानुपवेशयत तत्र बडुयवससत्त्वात् पञ्चसहस्रेभ्यो न्यूना अधिका वा पुरुषा भूम्याम् उपाविशन्।

XI ततो यीशुस्तान् पूपानादाय ईश्वरस्य गुणान् कीर्त्तयित्वा शिष्येषु समार्पयत् ततस्ते तेभ्य उपविष्टलोकैभ्यः पूपान् यथेष्टमत्स्यञ्च प्रादुः।

XII तेषु तृप्तेषु स तानवोयद् अतेषां किञ्चिदपि यथा नापयीयते तथा सर्वाण्यवशिष्टानि संगृह्णीत।

XIII ततः सर्वेषां भोजनात् परं ते तेषां पञ्चानां यावपूपानां अवशिष्टान्यपिलानि संगृह्य द्वादशसल्लकान् अपूरयन्।

XIV अपरं यीशोरेतादृशीम् आश्चर्याक्रियां दृष्ट्वा लोका मिथो वक्तुमारैभिरे जगति यस्यागमनं भविष्यति स अवायम् अवश्यं भविष्यद्भक्तः।

XV अतयेव लोका आगत्य तमाक्रम्य राजानं करिष्यन्ति यीशुस्तेषाम् ईदृशं मानसं विज्ञाय पुनश्च पर्वतम् अकाकी गतवान्।

XVI सायंकाल उपस्थिते शिष्या जलधितटं व्रजित्वा नावमारुह्य नगरदिशि सिन्धौ वाहयित्वागमन्।

XVII तस्मिन् समये तिमिर उपातिष्ठत् किन्तु यीशुस्तेषां समीपं नागच्छत्।

XVIII तदा प्रबलपवनवहनात् सागरे मडातरङ्गो भवितुम् आरेभे।

- XIX તતસ્તે વાહયિત્વા દ્વિત્રાન્ ક્રોશાન્ ગતાઃ પશ્ચાદ્ યીશું જલધેરુપરિ પદ્ભ્યાં વ્રજન્તં નૌકાન્તિકમ્ આગચ્છન્તં વિલોક્ય ત્રાસયુક્તા અભવન્
- XX કિન્તુ સ તાનુકત્તવાન્ અયમહં મા ભૈષ્ટ|
- XXI તદા તે તં સ્વૈરે નાવિ ગૃહીતવન્તઃ તદા તત્ક્ષણાદ્ ઉદ્દિષ્ટસ્થાને નૌરુપાસ્થાત્|
- XXII યયા નાવા શિષ્યા અગચ્છન્ તદન્યા કાપિ નૌકા તસ્મિન્ સ્થાને નાસીત્ તતો યીશુઃ શિષ્યૈઃ સાકં નાગમત્ કેવલાઃ શિષ્યા અગમન્ એતત્ પારસ્થા લોકા જ્ઞાતવન્તઃ|
- XXIII કિન્તુ તતઃ પરં પ્રભુ યત્ર ઈશ્વરસ્ય ગુણાન્ અનુકીર્ત્ય લોકાન્ પૂપાન્ અભોજયત્ તત્સ્થાનસ્ય સમીપસ્થતિવિરિયાયા અપરાસ્તરણય આગમન્|
- XXIV યીશુસ્ત્ર ત્ર નાસ્તિ શિષ્યા અપિ તત્ર ના સન્તિ લોકા ઇતિ વિજ્ઞાય યીશું ગવેષયિતું તરણિભિઃ કફ્નાહૂમ્ પુરં ગતાઃ|
- XXV તતસ્તે સરિત્યતેઃ પારે તં સાક્ષાત્ પ્રાપ્ય પ્રાવોચન્ હે ગુરો ભવાન્ અત્ર સ્થાને કદાગમત્?
- XXVI તદા યીશુસ્તાન્ પ્રત્યવાદીદ્ યુષ્માનહં યથાર્થતરં વદામિ આશ્ચર્યકર્મદર્શનાદ્દેતો ન કિન્તુ પૂપભોજનાત્ તેન તૃપ્તવાચ્ચ માં ગવેષયથ|
- XXVII ક્ષયણીયભક્ષ્યાર્થ મા શ્રામિષ્ટ કિન્ત્વન્તાયુર્ભક્ષ્યાર્થ શ્રામ્યત, તસ્માત્ તાદૃશં ભક્ષ્યં મનુજપુત્રો યુષ્માભ્યં દાસ્યતિ; તસ્મિન્ તાત ઈશ્વરઃ પ્રમાણં પ્રાદાત્|
- XXVIII તદા તેડપૃચ્છન્ ઈશ્વરાભિમતં કર્મ કર્તુમ્ અસ્માભિઃ કિં કર્તવ્યં?
- XXIX તતો યીશુરવદદ્ ઈશ્વરો યં પ્રૈરયત્ તસ્મિન્ વિશ્વસનમ્ ઈશ્વરાભિમતં કર્મ|
- XXX તદા તે વ્યાહરન્ ભવતા કિં લક્ષણં દર્શિતં યદ્દૃષ્ટવા ભવતિ વિશ્વસિષ્યામઃ? ત્વયા કિં કર્મ કૃતં?
- XXXI અસ્માકં પૂર્વપુરુષા મહાપ્રાન્તરે માન્નાં ભોક્તું પ્રાપુઃ યથા લિપિરાસ્તે| સ્વર્ગીયાણિ તુ ભક્ષ્યાણિ પ્રદદૌ પરમેશ્વરઃ|
- XXXII તદા યીશુરવદદ્ અહં યુષ્માનતિયથાર્થ વદામિ મૂસા યુષ્માભ્યં સ્વર્ગીયં ભક્ષ્યં નાદાત્ કિન્તુ મમ પિતા યુષ્માભ્યં સ્વર્ગીયં પરમં ભક્ષ્યં દદાતિ|
- XXXIII યઃ સ્વર્ગાદિવરુદ્ધ જગતે જીવનં દદાતિ સ ઈશ્વરદત્તભક્ષ્યરૂપઃ|
- XXXIV તદા તે પ્રાવોચન્ હે પ્રભો ભક્ષ્યમિદં નિત્યમસ્મભ્યં દદાતુ|
- XXXV યીશુરવદદ્ અહમેવ જીવનરૂપં ભક્ષ્યં યો જનો મમ સન્નિધિમ્ આગચ્છતિ સ જાતુ ક્ષુધાર્તો ન ભવિષ્યતિ, તથા યો જનો માં પ્રત્યેતિ સ જાતુ તૃષાર્તો ન ભવિષ્યતિ|
- XXXVI માં દૃષ્ટવાપિ યૂયં ન વિશ્વસિથ યુષ્માનહમ્ ઇત્યવોચં|
- XXXVII પિતા મહ્યં યાવતો લોકાનદદાત્ તે સર્વ એવ મમાન્તિકમ્ આગમિષ્યન્તિ યઃ કશ્ચિચ્ચ મમ સન્નિધિમ્ આયાસ્યતિ તં કેનાપિ પ્રકારેણ ન દૂરીકરિષ્યામિ|
- XXXVIII નિજાભિમતં સાધયિતું ન હિ કિન્તુ પ્રેરયિતુરભિમતં સાધયિતું સ્વર્ગાદ્ આગતોસ્મિ|
- XXXIX સ યાન્ યાન્ લોકાન્ મહ્યમદદાત્ તેષામેકમપિ ન હારયિત્વા શેષદિને સર્વાનહમ્ ઉત્થાપયામિ ઇદં મત્પ્રેરયિતુઃ પિતુરભિમતં|
- XL યઃ કશ્ચિન્ માનવસુતં વિલોક્ય વિશ્વસિતિ સ શેષદિને મયોત્થાપિતઃ સન્ અનન્તાયુઃ પ્રાપ્સ્યતિ ઇતિ મત્પ્રેરકસ્યાભિમતં|
- XLI તદા સ્વર્ગાદ્ યદ્ ભક્ષ્યમ્ અવારોહત્ તદ્ ભક્ષ્યમ્ અહમેવ યિહૂદીયલોકાસ્તસ્યૈતદ્ વાક્યે વિવદમાના વક્તુમારેભિરે
- XLII યૂષકઃ પુત્રો યીશુ યસ્ય માતાપિતરૌ વયં જાનીમ એષ કિં સએવ ન? તર્હિ સ્વર્ગાદ્ અવારોહમ્ ઇતિ વાક્યં કથં વક્તિ?
- XLIII તદા યીશુસ્તાન્ પ્રત્યવદત્ પરસ્પરં મા વિવદદ્ધં
- XLIV મત્પ્રેરકેણ પિત્રા નાકૃષ્ટઃ કોપિ જનો મમાન્તિકમ્ આયાતું ન શક્નોતિ કિન્ત્વાગતં જનં ચરમેડહ્નિ પ્રોત્થાપયિષ્યામિ|
- XLV તે સર્વ ઈશ્વરેણ શિક્ષિતા ભવિષ્યન્તિ ભવિષ્યદ્વાદિનાં ગ્રન્થેષુ લિપિરિત્યમાસ્તે અતો યઃ કશ્ચિત્ પિતુઃ સકાશાત્ શ્રુત્વા શિક્ષતે સ એવ મમ સમીપમ્ આગમિષ્યતિ|
- XLVI ય ઈશ્વરાદ્ અજાયત તં વિના કોપિ મનુષ્યો જનકં નાદર્શત્ કેવલઃ સએવ તાતમ્ અદ્રાક્ષીત્|
- XLVII અહં યુષ્માન્ યથાર્થતરં વદામિ યો જનો મયિ વિશ્વાસં કરોતિ સોનન્તાયુઃ પ્રાપ્નોતિ|
- XLVIII અહમેવ તજજીવનભક્ષ્યં|
- XLIX યુષ્માકં પૂર્વપુરુષા મહાપ્રાન્તરે મન્નાભક્ષ્યં ભૂક્તાપિ મૃતાઃ
- L કિન્તુ યદ્ભક્ષ્યં સ્વર્ગાદાગચ્છત્ તદ્ યદિ કશ્ચિદ્ ભુક્તે તર્હિ સ ન મિચ્યતે|
- LI યજજીવનભક્ષ્યં સ્વર્ગાદાગચ્છત્ સોહમેવ ઇદં ભક્ષ્યં યો જનો ભુક્તે સ નિત્યજીવી ભવિષ્યતિ| પુનશ્ચ જગતો જીવનાર્થમહં યત્ સ્વકીયપિશિતં દાસ્યામિ તદેવ મયા વિતરિતં ભક્ષ્યમ્|
- LII તસ્માદ્ યિહૂદીયાઃ પરસ્પરં વિવદમાના વક્તુમારેભિરે એષ ભોજનાર્થ સ્વીયં પલલં કથમ્ અસ્મભ્યં દાસ્યતિ?

- LIII તદા યીશુસ્તાન્ આવોચદ્ યુષ્માનહં યથાર્થતરં વદામિ મનુષ્યપુત્રસ્યામિષે યુષ્માભિ ન ભુક્તે તસ્ય રુધિરે ચ ન પીતે જીવનેન સાદ્ધ્ યુષ્માકં સમ્બન્ધો નાસ્તિ|
- LIV યો મમામિષં સ્વાદતિ મમ સુધિરઞ્ચ પિવતિ સોનન્તાયુઃ પ્રાપ્નોતિ તતઃ શેષેડહ્નિ તમહમ્ ઉત્થાપયિષ્યામિ|
- LV યતો મદીયમામિષં પરમં ભક્ષ્યં તથા મદીયં શોણિતં પરમં પેયં|
- LVI યો જનો મદીયં પલલં સ્વાદતિ મદીયં રુધિરઞ્ચ પિવતિ સ મયિ વસતિ તસ્મિન્નહઞ્ચ વસામિ|
- LVII મત્ત્રેરચિત્રા જીવતા તાતેન યથાહં જીવામિ તદ્દદ્ યઃ કશ્ચિન્ મામત્તિ સોપિ મયા જીવિષ્યતિ|
- LVIII યદ્ભક્ષ્યં સ્વર્ગાદાગચ્છત્ તદિદં યન્માત્રાં સ્વાદિત્વા યુષ્માકં પિતરોડમ્નિયન્ત તાદૃશમ્ ઇદં ભક્ષ્યં ન ભવતિ ઇદં ભક્ષ્યં યો ભક્ષતિ સ નિત્યં જીવિષ્યતિ|
- LIX યદા કફુર્નાડૂમ્ પુર્ય્યા ભજનગેહે ઉપાદિશત્ તદા કથા એતા અકથયત્|
- LX તદેત્યં શ્રુત્વા તસ્ય શિષ્યાણામ્ અનેકે પરસ્પરમ્ અકથયન્ ઇદં ગાઢં વાક્યં વાક્યમીદૃશં કઃ શ્રોતું શક્ચુયાત્?
- LXI કિન્તુ યીશુઃ શિષ્યાણામ્ ઇત્યં વિવાદં સ્વચિત્તે વિજ્ઞાય કથિતવાન્ ઇદં વાક્યં કિં યુષ્માકં વિદ્નં જનયતિ?
- LXII યદિ મનુજસુતં પૂર્વવાસસ્થાનમ્ ઊદ્ધ્વં ગચ્છન્તં પશ્યથ તર્હિ કિં ભવિષ્યતિ?
- LXIII આત્મૈવ જીવનદાયકઃ વપુ નિષ્કલં યુષ્મભ્યમહં યાનિ વયાંસિ કથયામિ તાન્યાત્મા જીવનઞ્ચ|
- LXIV કિન્તુ યુષ્માકં મધ્યે કેચન અવિશ્વાસિનઃ સન્તિ કે કે ન વિશ્વસન્તિ કો વા તં પરકરેષુ સમર્પયિષ્યતિ તાન્ યીશુરાપ્રથમાદ્ વેત્તિ|
- LXV અપરમપિ કથિતવાન્ અસ્માત્ કારણાદ્ અકથયં પિતુઃ સકાશાત્ શક્તિમપ્રાપ્ય કોપિ મમાન્તિકમ્ આગન્તું ન શક્નોતિ|
- LXVI તત્કાલેડનેકે શિષ્યા વ્યાધુટ્ય તેન સાદ્ધ્ પુન નાગચ્છન્|
- LXVII તદા યીશુ દ્વાદશશિષ્યાન્ ઉક્તવાન્ યૂયમપિ કિં યાસ્યથ?
- LXVIII તતઃ શિમોન્ પિતરઃ પ્રત્યવોચત્ હે પ્રભો કસ્યાભ્યર્ણા ગમિષ્યામઃ?
- LXIX અનન્તજીવનદાયિન્યો યાઃ કથાસ્તાસ્તવૈવા ભવાન્ અમરેશ્વરસ્યાભિષિક્તપુત્ર ઇતિ વિશ્વસ્ય નિશ્ચિતં જાનીમઃ|
- LXX તદા યીશુરવદત્ કિમહં યુષ્માકં દ્વાદશજનાન્ મનોનીતાન્ ન કૃતવાન્? કિન્તુ યુષ્માકં મધ્યેપિ કશ્ચિદેકો વિદ્નકારી વિદ્યતે|
- LXXI ઇમાં કથં સ શિમોનઃ પુત્રમ્ ઈષ્કરીયોતીયં ચિહ્નદામ્ ઉદિશ્ય કથિતવાન્ યતો દ્વાદશાનાં મધ્યે ગણિતઃ સ તં પરકરેષુ સમર્પયિષ્યતિ|

VII

- I તતઃ પરં ચિહ્નદીયલોકાસ્તં હન્તું સમૈહન્ત તસ્માદ્ યીશુ ચિહ્નદાપ્રદેશે પર્યટિતું નેચ્છન્ ગાલીલ્ પ્રદેશે પર્યટિતું પ્રારભત|
- II કિન્તુ તસ્મિન્ સમયે ચિહ્નદીયાનાં દૂષ્યવાસનામોત્સવ ઉપસ્થિતે
- III તસ્ય ભ્રાતરસ્તમ્ અવદન્ યાનિ કર્માણિ ત્વયા ક્રિયન્તે તાનિ યથા તવ શિષ્યાઃ પશ્યન્તિ તદર્થં ત્વમિતઃ સ્થાનાદ્ ચિહ્નદીયદેશં પ્રજા|
- IV યઃ કશ્ચિત્ સ્વયં પ્રચિકાશિષતિ સ કદાપિ ગુપ્તં કર્મ ન કરોતિ યદીદૃશં કર્મ કરોષિ તર્હિ જગતિ નિજં પરિચાયય|
- V યતસ્તસ્ય ભ્રાતરોપિ તં ન વિશ્વસન્તિ|
- VI તદા યીશુસ્તાન્ અવોચત્ મમ સમય ઇદાનીં નોપતિષ્ઠતિ કિન્તુ યુષ્માકં સમયઃ સતતમ્ ઉપતિષ્ઠતિ|
- VII જગતો લોકા યુષ્માન્ ઋતીયિતું ન શક્વન્તિ કિન્તુ મામેવ ઋતીયન્તે યતસ્તેષાં કર્માણિ દુષ્ટાનિ તત્ર સાક્ષ્યમિદમ્ અહં દદામિ|
- VIII અતએવ યૂયમ્ ઉત્સવેડસ્મિન્ યાત નાહમ્ ઇદાનીમ્ અસ્મિન્નુત્સવે યામિ યતો મમ સમય ઇદાનીં ન સમ્પૂર્ણાઃ|
- IX ઇતિ વાક્યમ્ ઉક્ત્વા સ ગાલીલિ સ્થિતવાન્
- X કિન્તુ તસ્ય ભ્રાતૃષુ તત્ર પ્રસ્થિતેષુ સત્સુ સોડપ્રકટ ઉત્સવમ્ અગચ્છત્|
- XI અનન્તરમ્ ઉત્સવમ્ ઉપસ્થિતા ચિહ્નદીયાસ્તં મૃગયિત્વાપૃચ્છન્ સ કુત્ર?
- XII તતો લોકાનાં મધ્યે તસ્મિન્ નાનાવિદ્યા વિવાદા ભવિતુમ્ આરબ્ધવન્તઃ| કેચિદ્ અવોચન્ સ ઉત્તમઃ પુરુષઃ કેચિદ્ અવોચન્ ન તથા વરં લોકાનાં ભ્રમં જનયતિ|
- XIII કિન્તુ ચિહ્નદીયાનાં ભયાત્ કોપિ તસ્ય પક્ષે સ્પષ્ટં નાકથયત્|
- XIV તતઃ પરમ્ ઉત્સવસ્ય મધ્યસમયે યીશુ મન્દિરં ગત્વા સમુપદિશતિ સ્મ|
- XV તતો ચિહ્નદીયા લોકા આશ્ચર્ય જ્ઞાત્વાકથયન્ એષા માનુષો નાધીત્યા કથમ્ એતાદૃશો વિદ્વાનભૂત્?
- XVI તદા યીશુઃ પ્રત્યવોચદ્ ઉપદેશોયં ન મમ કિન્તુ યો માં પ્રેષિતવાન્ તસ્ય|
- XVII યો જનો નિદેશં તસ્ય ગ્રહીષ્યતિ મમોપદેશો મત્તો ભવતિ કિમ્ ઈશ્વરાદ્ ભવતિ સ ગનસ્તજ્ઞાતું શક્ષ્યતિ|

XVIII યો જનઃ સ્વતઃ કથયતિ સ સ્વીયં ગૌરવમ્ ઈહતે કિન્તુ યઃ પ્રેરયિતુ ગૌરવમ્ ઈહતે સ સત્યવાદી તસ્મિન્ કોપ્યધર્મો નાસ્તિ|

XIX મૂસા યુષ્મભ્યં વ્યવસ્થાગ્રન્થં કિં નાદદાત્? કિન્તુ યુષ્માકં કોપિ તાં વ્યવસ્થાં ન સમાચરતિ| માં હન્તું કુતો યતધ્વે?

XX તદા લોકા અવદન્ ત્વં ભૂતગ્રસ્તસ્ત્વાં હન્તું કો યતતે?

XXI તતો યીશુરવોયદ્ એકં કર્મ્ મયાકારિ તસ્માદ્ યૂયં સર્વ્વં મહાશ્ચર્ય્યં મન્યધ્વે|

XXII મૂસા યુષ્મભ્યં ત્વક્ષેદવિધિં પ્રદદૌ સ મૂસાતો ન જાતઃ કિન્તુ પિતૃપુરુષેભ્યો જાતઃ તેન વિશ્રામવારેડપિ માનુષાણાં ત્વક્ષેદં કુરુથ|

XXIII અતએવ વિશ્રામવારે મનુષ્યાણાં ત્વક્ષેદે કૃતે યદિ મૂસાવ્યવસ્થામજ્ઞનં ન ભવતિ તર્હિ મયા વિશ્રામવારે માનુષઃ સમ્પૂર્ણરૂપેણ સ્વસ્થોડકારિ તત્કારણાદ્ યૂયં કિં મહ્યં કુપ્યથ?

XXIV સપક્ષપાતં વિચારમકૃત્વા ન્યાય્યં વિચારં કુરુત|

XXV તદા યિરૂશાલમ્ નિવાસિનઃ કતિપયજના અકથયન્ ઇમે યં હન્તું ચેષ્ટન્તે સ એવાયં કિં ન?

XXVI કિન્તુ પશ્યત નિર્ભયઃ સન્ કથાં કથયતિ તથાપિ કિમપિ અ વદન્ત્યેતે અયમેવાભિષિક્તો ભવતીતિ નિશ્ચિતં કિમધિપતયો જ્ઞાનન્તિ?

XXVII મનુજોયં કસ્માદાગમદ્ ઇતિ વયં જ્ઞાનોમઃ કિન્ત્વભિષિક્ત આગતે સ કસ્માદાગતવાન્ ઇતિ કોપિ જ્ઞાતું ન શક્યતિ|

XXVIII તદા યીશુ મધ્યેમન્દિરમ્ ઉપદિશન્ ઉચ્ચૈઃકારમ્ ઉક્તવાન્ યૂયં કિં માં જ્ઞાનીથ? કસ્માચ્યાગતોસ્મિ તદપિ કિં જ્ઞાનીથ? નાહં સ્વત આગતોસ્મિ કિન્તુ યઃ સત્યવાદી સએવ માં પ્રેષિતવાન્ યૂયં તં ન જ્ઞાનીથ|

XXIX તમહં જ્ઞાને તેનાહં પ્રેરિત અગતોસ્મિ|

XXX તસ્માદ્ યિહૂદીયાસ્તં ધર્તુમ્ ઉદ્યતાસ્તથાપિ કોપિ તસ્ય ગાત્રે હસ્તં નાર્પયદ્ યતો હેતોસ્તદા તસ્ય સમયો નોપતિષ્ઠતિ|

XXXI કિન્તુ બહવો લોકાસ્તસ્મિન્ વિશ્વસ્ય કથિતવાન્તોડભિષિક્તપુરુષ આગત્ય માનુષસ્યાસ્ય ક્રિયાભ્યઃ કિમ્ અધિકા આશ્ચર્યાઃ ક્રિયાઃ કરિષ્યતિ?

XXXII તતઃ પરં લોકાસ્તસ્મિન્ ઇત્યં વિવદન્તે ફિરૂશિનઃ પ્રધાનયાજકાચ્ચેતિ શ્રુતવન્તસ્તં ધૃત્વા નેતું પદાતિગણં પ્રેષયામાસુઃ|

XXXIII તતો યીશુરવદદ્ અહમ્ અલ્પદિનાનિ યુષ્માભિઃ સાર્દ્ધં સ્થિત્વા મત્પ્રેરયિતુઃ સમીપં યાસ્યામિ|

XXXIV માં મૃગયિષ્યધ્વે કિન્તૂદેશં ન લપ્સ્યધ્વે રત્ર સ્થાસ્યામિ તત્ર યૂયં ગન્તું ન શક્યથ|

XXXV તદા યિહૂદીયાઃ પરસ્પરં વક્તુમારેભિરે અસ્યોદેશં ન પ્રાપ્સ્યામ એતાદૃશં કિં સ્થાનં યાસ્યતિ? ભિન્નદેશે વિકીર્ણાનાં યિહૂદીયાનાં સન્નિધિમ્ એષ ગત્વા તાન્ ઉપદેક્ષ્યતિ કિં?

XXXVI નો એત્ માં ગવેષયિષ્યથ કિન્તૂદેશં ન પ્રાપ્સ્યથ એષ કોદૃશં વાક્યમિદં વદતિ?

XXXVII અનન્તરમ્ ઉત્સવસ્ય ચરમેડહનિ અર્થાત્ પ્રધાનદિને યીશુરુત્તિષ્ઠન્ ઉચ્ચૈઃકારમ્ આહ્વયન્ ઉદિતવાન્ યદિ કશ્ચિત્ તૃષાર્તો ભવતિ તર્હિ મમાન્તિકમ્ આગત્ય પિવતુ|

XXXVIII યઃ કશ્ચિન્મયિ વિશ્વસિતિ ધર્મગ્રન્થસ્ય વચનાનુસારેણ તસ્યાભ્યન્તરતોડમૃતતોયસ્ય સ્રોતાંસિ નિર્ગમિષ્યન્તિ|

XXXIX યે તસ્મિન્ વિશ્વસન્તિ ત આત્માનં પ્રાપ્સ્યન્તીત્યર્થે સ ઇદં વાક્યં વ્યાહતવાન્ એતત્કાલં યાવદ્ યીશુ વિભવં ન પ્રાપ્તસ્તસ્માત્ પવિત્ર આત્મા નાદીયત|

XL એતાં વાણીં શ્રુત્વા બહવો લોકા અવદન્ અયમેવ નિશ્ચિતં સ ભવિષ્યદ્વાદી|

XLI કેચિદ્ અકથયન્ એષએવ સોભિષિક્તઃ કિન્તુ કેચિદ્ અવદન્ સોભિષિક્તઃ કિં ગાલીલ્ પ્રદેશે જનિષ્યતે?

XLII સોભિષિક્તો દાયૂદો વંશે દાયૂદો જન્મસ્થાને બૈત્લેહમિ પત્તને જનિષ્યતે ધર્મગ્રન્થે કિમિત્યં લિખિતં નાસ્તિ?

XLIII ઇત્યં તસ્મિન્ લોકાનાં ભિન્નવાક્યતા જાતા|

XLIV કતિપયલોકાસ્તં ધર્તુમ્ એચ્છન્ તથાપિ તદ્વપુષિ કોપિ હસ્તં નાર્પયત્|

XLV અનન્તરં પાદાતિગણે પ્રધાનયાજકાનાં ફિરૂશિનાચ્ચ સમીપમાગતવતિ તે તાન્ અપૃચ્છન્ કુતો હેતોસ્તં નાનયત?

XLVI તદા પદાતયઃ પ્રત્યવદન્ સ માનવ ઇવ કોપિ કદાપિ નોપાદિશત્|

XLVII તતઃ ફિરૂશિનઃ પ્રાવોચન્ યૂયમપિ કિમભ્રામિષ્ટ?

XLVIII અધિપતીનાં ફિરૂશિનાચ્ચ કોપિ કિં તસ્મિન્ વ્યશ્વસીત્?

XLIX યે શાસ્ત્રં ન જ્ઞાનન્તિ ત ઇમેડધમલોકાએવ શાપગ્રસ્તાઃ|

L તદા નિકદીમનામા તેષામેકો યઃ ક્ષણદાયાં યીશોઃ સન્નિધિમ્ અગાત્ સ ઉક્તવાન્

LI તસ્ય વાક્યે ન શ્રુતે કર્મ્ણિ ય ન વિદિતે ડસ્માકં વ્યવસ્થા કિં કચ્ચન મનુજં દોષીકરોતિ?

LII તતસ્તે વ્યાહરન્ ત્વમપિ કિં ગાલીલીયલોકઃ? વિવિચ્ય પશ્ય ગલીલિ કોપિ ભવિષ્યદ્વાદી નોત્પદતે|

LIII તતઃ પરં સર્વ્વે સ્વં સ્વં ગૃહં ગતાઃ કિન્તુ યીશુ જૈતુનનામાનં શિલોચ્ચયં ગતવાન્|

VIII

- I પ્રત્યુષે યીશુઃ પનર્મન્દિરમ્ આગચ્છત્
- II તતઃ સર્વેષુ લોકેષુ તસ્ય સમીપ આગતેષુ સ ઉપવિશ્ય તાન્ ઉપદેષ્ટુમ્ આરભત|
- III તદા અધ્યાપકાઃ ફિઝ્શિનઞ્ચ વ્યભિચારકર્મ્મણિ ધૃતં સ્ત્રિયમેકામ્ આનિય સર્વેષાં મધ્યે સ્થાપયિત્વા વ્યાહરન્
- IV હે ગુરો યોષિતમ્ ઇમાં વ્યભિચારકર્મ્મ કુર્વાણાં લોકા ધૃતવન્તઃ|
- V એતાદ્દશલોકાઃ પાષાણાઘાતેન હન્તવ્યા ઇતિ વિધિર્મૂસાવ્યવસ્થાગ્રન્થે લિખિતોસ્તિ કિન્તુ ભવાન્ કિમાદિશતિ?
- VI તે તમપવદિતું પરીક્ષાભિપ્રાયેણ વાક્યમિદમ્ અપૃચ્છન્ કિન્તુ સ પ્રહ્લીભૂય ભૂમાવઙ્ગલ્યા લેખિતુમ્ આરભત|
- VII તતસ્તૈઃ પુનઃ પુનઃ પૃષ્ટ ઉત્થાય કથિતવાન્ યુષ્માકં મધ્યે યો જનો નિરપરાધી સચ્ચેવ પ્રથમમ્ એનાં પાષાણેનાહન્તુ|
- VIII પશ્ચાત્ સ પુનશ્ચ પ્રહ્લીભૂય ભૂમૌ લેખિતુમ્ આરભત|
- IX તાં કથં શ્રુત્વા તે સ્વસ્વમનસિ પ્રબોધં પ્રાપ્ય જ્યેષ્ઠાનુક્રમં એકૈકશઃ સર્વે બહિરગચ્છન્ તતો યીશુરેકાકી તયકત્તોભવત્ મધ્યસ્થાને દણ્ડાયમાના સા યોષા ચ સ્થિત|
- X તત્પશ્ચાદ્ યીશુરુત્થાય તાં વનિતાં વિના કમપ્યપરં ન વિલોક્ય પૃષ્ટવાન્ હે વામે તવાપવાદકાઃ કુત્ર? કોપિ ત્વાં કિં ન દણ્ડયતિ?
- XI સાવદત્ હે મહેચ્છ કોપિ ન તદા યીશુરવોચત્ નાહમપિ દણ્ડયામિ યાહિ પુનઃ પાપં માકાર્ષીઃ|
- XII તતો યીશુઃ પુનરપિ લોકેભ્ય ઇત્યં કથયિતુમ્ આરભત જગતોહં જ્યોતિઃસ્વરૂપો યઃ કશ્ચિન્ મત્પશ્ચાદ્ ગચ્છતિ સ તિમિરે ન ભ્રમિત્વા જીવનરૂપાં દીપ્તિં પ્રાપ્સ્યતિ|
- XIII તતઃ ફિઝ્શિનોડવાદિષુસ્ત્વં સ્વાર્થે સ્વયં સાક્ષ્યં દદાસિ તસ્માત્ તવ સાક્ષ્યં ગ્રાહ્યં ન ભવતિ|
- XIV તદા યીશુઃ પ્રત્યુદિતવાન્ યદપિ સ્વાર્થેડહં સ્વયં સાક્ષ્યં દદામિ તથાપિ મત્ સાક્ષ્યં ગ્રાહ્યં યસ્માદ્ અહં કુત આગતોસ્મિ ક્વ યામિ ચ તદહં જાનામિ કિન્તુ કુત આગતોસ્મિ કુત ગચ્છામિ ચ તદ્ યૂયં ન જાનીથ|
- XV યૂયં લૌકિકં વિચારયથ નાહં કિમપિ વિચારયામિ|
- XVI કિન્તુ યદિ વિચારયામિ તર્હિ મમ વિચારો ગ્રહીતવ્યો યતોહમ્ એકાકી નાસ્મિ પ્રેરયિતા પિતા મયા સહ વિદ્યતે|
- XVII દ્વયો જ્ઞનોયોઃ સાક્ષ્યં ગ્રહણીયં ભવતીતિ યુષ્માકં વ્યવસ્થાગ્રન્થે લિખિતમસ્તિ|
- XVIII અહં સ્વાર્થે સ્વયં સાક્ષિત્વં દદામિ યશ્ચ મમ તાતો માં પ્રેરિતવાન્ સોપિ મદર્થે સાક્ષ્યં દદાતિ|
- XIX તદા તેડપૃચ્છન્ તવ તાતઃ કુત્ર? તતો યીશુઃ પ્રત્યવાદીદ્ યૂયં માં ન જાનીથ મત્પિતરઞ્ચ ન જાનીથ યદિ મામ્ અક્ષાસ્યત તર્હિ મમ તાતમપ્યક્ષાસ્યત|
- XX યીશુ મન્દિર ઉપદિશ્ય ભણ્ડાગારે કથા એતા અકથયત્ તથાપિ તં પ્રતિ કોપિ કરં નોદતોલયત્|
- XXI તતઃ પરં યીશુઃ પુનરુદિતવાન્ અધુનાહં ગચ્છામિ યૂયં માં ગવેષયિષ્યથ કિન્તુ નિજૈઃ પાપૈ મરિષ્યથ યત્ સ્થાનમ્ અહં યાસ્યામિ તત્ સ્થાનમ્ યૂયં યાતું ન શક્ષ્યથ|
- XXII તદા યિહૂદીયાઃ પ્રાવોચન્ કિમયમ્ આત્મઘાતં કરિષ્યતિ? યતો યત્ સ્થાનમ્ અહં યાસ્યામિ તત્ સ્થાનમ્ યૂયં યાતું ન શક્ષ્યથ ઇતિ વાક્યં બ્રવીતિ|
- XXIII તતો યીશુસ્તેભ્યઃ કથિતવાન્ યૂયમ્ અધઃસ્થાનીયા લોકા અહમ્ ઉર્દ્ધ્વસ્થાનીયઃ યૂયમ્ એતજ્જગત્સમ્બન્ધીયા અહમ્ એતજ્જગત્સમ્બન્ધીયો ન|
- XXIV તસ્માત્ કથિતવાન્ યૂયં નિજૈઃ પાપૈ મરિષ્યથ યતોહં સ પુમાન્ ઇતિ યદિ ન વિશ્વસિથ તર્હિ નિજૈઃ પાપૈ મરિષ્યથ|
- XXV તદા તે ડપૃચ્છન્ કસ્ત્વં? તતો યીશુઃ કથિતવાન્ યુષ્માકં સન્નિધૌ યસ્ય પ્રસ્તાવમ્ આ પ્રથમાત્ કરોમિ સચ્ચેવ પુરુષોહં|
- XXVI યુષ્માસુ મયા બહુવાક્યં વક્તવ્યં વિચારયિતવ્યઞ્ચ કિન્તુ મત્પ્રેરયિતા સત્યવાદી તસ્ય સમીપે યદહં શ્રુતવાન્ તદેવ જગતે કથયામિ|
- XXVII કિન્તુ સ જનકે વાક્યમિદં પ્રોક્તવાન્ ઇતિ તે નાબુધ્યન્ત|
- XXVIII તતો યીશુરકથયદ્ યદા મનુષ્યપુત્રમ્ ઉર્દ્ધ્વ ઉત્થાપયિષ્યથ તદાહં સ પુમાન્ કેવલઃ સ્વયં કિમપિ કર્મ્મ ન કરોમિ કિન્તુ તાતો યથા શિક્ષયતિ તદનુસારેણ વાક્યમિદં વદામીતિ ચ યૂયં જ્ઞાતું શક્ષ્યથ|
- XXIX મત્પ્રેરયિતા પિતા મામ્ એકાકિનં ન ત્યજતિ સ મયા સાર્દ્ધં તિષ્ઠતિ યતોહં તદભિમતં કર્મ્મ સદા કરોમિ|
- XXX તદા તસ્યૈતાનિ વાક્યાનિ શ્રુત્વા બહુવસ્તાસ્મિન્ વ્યશ્વસન્|
- XXXI યે યિહૂદીયા વ્યશ્વસન્ યીશુસ્તેભ્યોડકથયત્
- XXXII મમ વાક્યે યદિ યૂયમ્ આસ્થાં કુરુથ તર્હિ મમ શિષ્યા ભૂત્વા સત્યત્વં જ્ઞાસ્યથ તતઃ સત્યતયા યુષ્માકં મોક્ષો ભવિષ્યતિ|

XXXIII તદા તે પ્રત્યવાદિષુઃ વયમ્ ઇબ્રાહીમો વંશઃ કદાપિ કસ્યાપિ દાસા ન જાતાસ્તર્હિ યુષ્માકં મુક્તિ ભવિષ્યતીતિ વાક્યં કથં બ્રવીષિ?

XXXIV તદા યીશુઃ પ્રત્યવદદ્ યુષ્માનહં યથાર્થતરં વદામિ યઃ પાપં કરોતિ સ પાપસ્ય દાસઃ|

XXXV દાસશ્ચ નિરન્તરં નિવેશને ન તિષ્ઠતિ કિન્તુ પુત્રો નિરન્તરં તિષ્ઠતિ|

XXXVI અતઃ પુત્રો યદિ યુષ્માન્ મોચયતિ તર્હિ નિતાન્તમેવ મુક્તા ભવિષ્યથ|

XXXVII યુયમ્ ઇબ્રાહીમો વંશ ઇત્યહં જાનામિ કિન્તુ મમ કથા યુષ્માકમ્ અન્તઃકરણેષુ સ્થાનં ન પ્રાપ્નુવન્તિ તસ્માદ્દેતો માં ઇન્તુમ્ ઇહધ્વે|

XXXVIII અહં સ્વપિતુઃ સમીપે યદપશ્યં તદેવ કથયામિ તથા યૂયમપિ સ્વપિતુઃ સમીપે યદપશ્યત તદેવ કુરુધ્વે|

XXXIX તદા તે પ્રત્યવોચન્ ઇબ્રાહીમ્ અસ્માકં પિતા તતો યીશુરકથયદ્ યદિ યૂયમ્ ઇબ્રાહીમઃ સન્તાના અભવિષ્યત તર્હિ ઇબ્રાહીમ આચારણવદ્ આચરિષ્યત|

XL ઈશ્વરસ્ય મુખાત્ સત્યં વાક્યં શ્રુત્વા યુષ્માન્ જ્ઞાપયામિ યોહં તં માં ઇન્તું ચેષ્ઠધ્વે ઇબ્રાહીમ્ એતાદૃશં કર્મ ન ચકાર|

XLI યૂયં સ્વસ્વપિતુઃ કર્માણિ કુરુથ તદા તૈરુક્તં ન વયં જારજાતા અસ્માકમ્ એકચેવ પિતાસ્તિ સ એવેશ્વરઃ|

XLII તતો યીશુના કથિતમ્ ઈશ્વરો યદિ યુષ્માકં તાતોભવિષ્યત્ તર્હિ યૂયં મયિ પ્રેમાકરિષ્યત યતોહમ્ ઈશ્વરાન્નિર્ગત્યાગતોસ્મિ સ્વતો નાગતોહં સ માં પ્રાહિણોત્|

XLIII યૂયં મમ વાક્યમિદં ન બુધ્ધધ્વે કુતઃ? યતો યૂયં મમોપદેશં સોદ્ધું ન શક્નુથ|

XLIV યૂયં શૈતાન્ પિતુઃ સન્તાના એતસ્માદ્ યુષ્માકં પિતુરભિલાષં પૂરયથ સ આ પ્રથમાત્ નરઘાતી તદન્તઃ સત્યત્વસ્ય લેશોપિ નાસ્તિ કારણાદતઃ સ સત્યતાયાં નાતિષ્ઠત્ સ યદા મૃષા કથયતિ તદા નિજસ્વભાવાનુસારેણૈવ કથયતિ યતો સ મૃષાભાષી મૃષોત્પાદકશ્ચ|

XLV અહં તથ્યવાક્યં વદામિ કારણાદસ્માદ્ યૂયં માં ન પ્રતીથ|

XLVI મયિ પાપમસ્તીતિ પ્રમાણં યુષ્માકં કો દાતું શક્નોતિ? યદાહં તથ્યવાક્યં વદામિ તર્હિ કુતો માં ન પ્રતિથ?

XLVII યઃ કશ્ચન ઈશ્વરીયો લોકઃ સ ઈશ્વરીયકથાયાં મનો નિધત્તે યૂયમ્ ઈશ્વરીયલોકા ન ભવથ તન્નિદાનાત્ તત્ર ન મનાંસિ નિધદ્દે|

XLVIII તદા ચિહ્નદીયાઃ પ્રત્યવાદિષુઃ ત્વમેકઃ શોમિરોણીયો ભૂતગ્રસ્તશ્ચ વયં કિમિદં ભદ્રં નાવાદિષ્મ?

XLIX તતો યીશુઃ પ્રત્યવાદીત્ નાહં ભૂતગ્રસ્તઃ કિન્તુ નિજતાતં સમ્મન્યે તસ્માદ્ યૂયં મામ્ અપમન્યધ્વે|

L અહં સ્વસુખ્યાતિં ન ચેષ્ટે કિન્તુ ચેષ્ટિતા વિચારયિતા ચાપર એક આસ્તે|

LI અહં યુષ્મભ્યમ્ અતીવ યથાર્થ કથયામિ યો નરો મદીયં વાયં મન્યતે સ કદાયન નિધનં ન દ્રક્ષ્યતિ|

LII ચિહ્નદીયાસ્તમવદન્ ત્વં ભૂતગ્રસ્ત ઇતીદાનીમ્ અવૈષ્મ| ઇબ્રાહીમ્ ભવિષ્યદ્વાદિનઞ્ચ સર્વે મૃતાઃ કિન્તુ ત્વં ભાષસે યો નરો મમ ભારતી ગૃહ્ણાતિ સ જાતુ નિધાનાસ્વાદં ન લપ્સ્યતે|

LIII તર્હિ ત્વં કિમ્ અસ્માકં પૂર્વપુરુષાદ્ ઇબ્રાહીમોપિ મહાન? યસ્માત્ સોપિ મૃતઃ ભવિષ્યદ્વાદિનોપિ મૃતઃ ત્વં સ્વં કં પુમાંસં મનુષે?

LIV યીશુઃ પ્રત્યવોચદ્ યદાહં સ્વં સ્વયં સમ્મન્યે તર્હિ મમ તત્ સમ્મનનં કિમપિ ન કિન્તુ મમ તાતો યં યૂયં સ્વીયમ્ ઈશ્વરં ભાષધ્વે સચેવ માં સમ્મનુતે|

LV યૂયં તં નાવગચ્છથ કિન્ત્વહં તમવગચ્છામિ તં નાવગચ્છામીતિ વાક્યં યદિ વદામિ તર્હિ યૂયમિવ મૃષાભાષી ભવામિ કિન્ત્વહં તમવગચ્છામિ તદાક્ષામપિ ગૃહ્ણામિ|

LVI યુષ્માકં પૂર્વપુરુષ ઇબ્રાહીમ્ મમ સમયં દ્રષ્ટુમ્ અતીવાવાગ્મત્ તન્નિરીક્ષ્યાનન્દચ્ચ|

LVII તદા ચિહ્નદીયા અપૃચ્છન્ તવ વયઃ પન્નાશદ્રત્સરા ન ત્વં કિમ્ ઇબ્રાહીમમ્ અદ્રાક્ષીઃ?

LVIII યીશુઃ પ્રત્યવાદીદ્ યુષ્માનહં યથાર્થતરં વદામિ ઇબ્રાહીમો જન્મનઃ પૂર્વકાલમારભ્યાહં વિદ્યે|

LIX તદા તે પાષાણાન્ ઉત્તોલ્ય તમાહન્તુમ્ ઉદયચ્છન્ કિન્તુ યીશુ ગુપ્તો મન્તિરાદ્ બહિર્ગત્ય તેષાં મધ્યેન પ્રસ્થિતવાન્|

IX

I તતઃ પરં યીશુર્ગચ્છન્ માર્ગમધ્યે જન્માન્ધં નરમ્ અપશ્યત્|

II તતઃ શિષ્યાસ્તમ્ અપૃચ્છન્ હે ગુરો નરોયં સ્વપાપેન વા સ્વપિત્રાઃ પાપેનાન્ધોઽજાયત?

III તતઃ સ પ્રત્યુદિતવાન્ એતસ્ય વાસ્ય પિત્રોઃ પાપાદ્ એતાદૃશોભૂદ ઇતિ નહિ કિન્ત્વનેન યથેશ્વરસ્ય કર્મ પ્રકાશ્યતે તદ્દેતોરેવ|

IV દિને તિષ્ઠતિ મત્ત્રેરચિતુઃ કર્મ મયા કર્તવ્યં યદા કિમપિ કર્મ ન ક્રિયતે તાદૃશી નિશાગચ્છતિ|

- V અહં યાવત્કાલં જગતિ તિષ્ઠામિ તાવત્કાલં જગતો જ્યોતિઃસ્વરૂપોસ્મિ|
- VI ઇત્યુક્ત્તા ભૂમૌ નિષ્ઠીવં નિક્ષિપ્ય તેન પક્કં કૃતવાન્
- VII પશ્ચાત્ તત્પક્કેન તસ્યાન્ધસ્ય નેત્રે પ્રલિપ્ય તમિત્યાદિશત્ ગત્વા શિલોહે ડર્થાત્ પ્રેરિતનામ્નિ સરસિ સ્નાહિ| તતોન્ધો ગત્વા તત્રાસ્નાત્ તતઃ પ્રત્રયક્ષુ ભૂત્વા વ્યાઘુટ્યાગાત્|
- VIII અપરશ્ચ સમીપવાસિનો લોકા યે ચ તં પૂર્વમન્ધમ્ અપશ્યન્ તે બક્તુમ્ આરભન્ત યોન્ધલોકો વર્ત્મન્યુપવિશ્યાભિક્ષત સ એવાયં જનઃ કિં ન ભવતિ?
- IX કેચિદવદન્ સ એવ કેચિદવોચન્ તાદૃશો ભવતિ કિન્તુ સ સ્વયમબ્રવીત્ સ એવાહં ભવામિ|
- X અતએવ તે ડપૃચ્છન્ ત્વં કથં દૃષ્ટિં પાપ્તવાન્?
- XI તતઃ સોવદદ્ યીશનામક એકો જનો મમ નયને પક્કેન પ્રલિપ્ય ઇત્યાજ્ઞાપયત્ શિલોહકાસારં ગત્વા તત્ર સ્નાહિ| તતસ્તત્ર ગત્વા મયિ સ્નાતે દૃષ્ટિમહં લબ્ધવાન્|
- XII તદા તે ડવદન્ સ પુમાન્ કુત્ર? તેનોક્તં નાહં જાનામિ|
- XIII અપરં તસ્મિન્ પૂર્વાન્ધે જને ફિરૂશિનાં નિકટમ્ આનીતે સતિ ફિરૂશિનોપિ તમપૃચ્છન્ કથં દૃષ્ટિં પ્રાપ્તોસિ?
- XIV તતઃ સ કથિતવાન્ સ પક્કેન મમ નેત્રે ડલિમ્પત્ પશ્ચાદ્ સ્નાત્વા દૃષ્ટિમલભે|
- XV કિન્તુ યીશુ વિશ્રામવારે કર્દમં કૃત્વા તસ્ય નયને પ્રસન્નેડકરોદ્ ઇતિકારણાત્ કતિપયફિરૂશિનોડવદન્
- XVI સ પુમાન્ ઈશ્વરત્ર યતઃ સ વિશ્રામવારં ન મન્યતે| તતોન્ધે કેચિત્ પ્રત્યવદન્ પાપી પુમાન્ કિમ્ એતાદૃશમ્ આશ્ચર્ય્યં કર્મ કર્તુ શકનોતિ?
- XVII ઇત્યં તેષાં પરસ્પરં ભિન્નવાક્યત્વમ્ અભવત્| પશ્ચાત્ તે પુનરપિ તં પૂર્વાન્ધં માનુષમ્ અપ્રાક્ષુઃ યો જનસ્તવ ચક્ષુષી પ્રસન્ને કૃતવાન્ તસ્મિન્ ત્વં કિં વદસિ? સ ઉક્તવાન્ સ ભવિશદ્વાદી|
- XVIII સ દૃષ્ટિમ્ આપ્તવાન્ ઇતિ ચિહ્નૈયાસ્તસ્ય દૃષ્ટિં પ્રાપ્તસ્ય જનસ્ય પિત્રો મુખાદ્ અશ્રુત્વા ન પ્રત્યયન્|
- XIX અતએવ તે તાવપૃચ્છન્ યુવયો ર્યં પુત્રં જન્માન્ધં વદથઃ સ કિમયં? તર્હીદાનીં કથં દ્રષ્ટું શકનોતિ?
- XX તતસ્તસ્ય પિતરૌ પ્રત્યવોચતામ્ અયમ્ આવયોઃ પુત્ર આ જનેરન્ધશ્ચ તદધ્યાવાં જાનીવઃ
- XXI કિન્ત્વધુના કથં દૃષ્ટિં પ્રાપ્તવાન્ તદાવાં ન્ જાનીવઃ કોસ્ય ચક્ષુષી પ્રસન્ને કૃતવાન્ તદપિ ન જાનીવ એષ વયઃપ્રાપ્ત એનં પૃચ્છત સ્વકથાં સ્વયં વક્ષ્યતિ|
- XXII ચિહ્નૈયાનાં ભયાત્ તસ્ય પિતરૌ વાક્યમિદમ્ અવદતાં યતઃ કોપિ મનુષ્યો યદિ યીશુમ્ અભિષિક્તં વદતિ તર્હિ સ ભજનગૃહાદ્ દૂરીકારિષ્યતે ચિહ્નૈયા ઇતિ મન્ત્રણામ્ અકુર્વન્
- XXIII અતસ્તસ્ય પિતરૌ વ્યાહરતામ્ એષ વયઃપ્રાપ્ત એનં પૃચ્છત|
- XXIV તદા તે પુનશ્ચ તં પૂર્વાન્ધમ્ આહૂય વ્યાહરન્ ઈશ્વરસ્ય ગુણાન્ વદ એષ મનુષ્યઃ પાપીતિ વયં જાનીમઃ|
- XXV તદા સ ઉક્તવાન્ સ પાપી ન વેતિ નાહં જાને પૂર્વાન્ધ આસમહમ્ અધુના પશ્યામીતિ માત્રં જાનામિ|
- XXVI તે પુનરપૃચ્છન્ સ ત્વાં પ્રતિ કિમકરોત્? કથં નેત્રે પ્રસન્ને ડકરોત્?
- XXVII તતઃ સોવાદીદ્ એકકૃત્વોકથયં યૂયં ન શૃણુથ તર્હિ કુતઃ પુનઃ શ્રોતુમ્ ઇચ્છથ? યૂયમપિ કિં તસ્ય શિષ્યા ભવિતુમ્ ઇચ્છથ?
- XXVIII તદા તે તં તિરસ્કૃત્ય વ્યાહરન્ ત્વં તસ્ય શિષ્યો વયં મૂસાઃ શિષ્યાઃ|
- XXIX મૂસાવકત્રેણેશ્વરો જગાદ તજ્જાનીમઃ કિન્ત્વેષ કુત્રત્યલોક ઇતિ ન જાનીમઃ|
- XXX સોવદદ્ એષ મમ લોચને પ્રસન્ને ડકરોત્ તથાપિ કુત્રત્યલોક ઇતિ યૂયં ન જાનીથ એતદ્ આશ્ચર્ય્યં ભવતિ|
- XXXI ઈશ્વરઃ પાપિનાં કથાં ન શૃણોતિ કિન્તુ યો જનસ્તસ્મિન્ ભક્તિં કૃત્વા તદિષ્ટક્રિયાં કરોતિ તસ્યૈવ કથાં શૃણોતિ એતદ્ વયં જાનીમઃ|
- XXXII કોપિ મનુષ્યો જન્માન્ધાય ચક્ષુષી અદદાત્ જગદારમ્ભાદ્ એતાદૃશીં કથાં કોપિ કદાપિ નાશૃણોત્|
- XXXIII અસ્માદ્ એષ મનુષ્યો યદીશ્વરાન્નાજાયત તર્હિ કિચ્છિદપીદૃશં કર્મ કર્તુ નાશકનોત્|
- XXXIV તે વ્યાહરન્ ત્વં પાપાદ્ અજાયથાઃ કિમસ્માન્ ત્વં શિક્ષયસિ? પશ્ચાત્ તે બહિરકુર્વન્|
- XXXV તદનન્તરં ચિહ્નૈયૈઃ સ બહિરક્રિયત યીશુરિતિ વાર્તા શ્રુત્વા તં સાક્ષાત્ પ્રાપ્ય પૃષ્ટવાન્ ઈશ્વરસ્ય પુત્રે ત્વં વિશ્વસિષિ?
- XXXVI તદા સ પ્રત્યવોચત્ હે પ્રભો સ કો યત્ તસ્મિન્નહં વિશ્વસિમિ?
- XXXVII તતો યીશુઃ કથિતવાન્ ત્વં તં દૃષ્ટવાન્ ત્વયા સાકં યઃ કથં કથયતિ સએવ સઃ|
- XXXVIII તદા હે પ્રભો વિશ્વસિમીત્યુક્ત્વા સ તં પ્રણામત્|
- XXXIX પશ્ચાદ્ યીશુઃ કથિતવાન્ નયનહીના નયનાનિ પ્રાપ્નુવન્તિ નયનવન્તશ્ચાન્ધા ભવન્તીત્યભિપ્રાયેણ જગદાહમ્ આગચ્છમ્|

XL એતત્ શ્રુત્વા નિકટસ્થાઃ કતિપયાઃ ફિરુશિનો વ્યાહરન્ વયમપિ કિમન્ધાઃ?

XLI તદા યીશુરવાદીદ્ યદન્ધા અભવત તર્હિ પાપાનિ નાતિષ્ઠન્ કિન્તુ પશ્યામીતિ વાક્યવદનાદ્ યુષ્માકં પાપાનિ તિષ્ઠન્તિ

X

I અહં યુષ્માનતિયથાર્થ વદમિ, યો જનો દ્વારેણ ન પ્રવિશ્ય કેનાધ્યન્યેન મેષગૃહં પ્રવિશતિ સ એવ સ્તેનો દસ્યુશ્ચ

II યો દ્વારેણ પ્રવિશતિ સ એવ મેષપાલકઃ|

III દૌવારિકસ્તસ્મૈ દ્વારં મોચયતિ મેષગણશ્ચ તસ્ય વાક્યં શૃણોતિ સ નિજાન્ મેષાન્ સ્વસ્વનામ્નાહૂય બહિઃ કૃત્વા નયતિ|

IV તથા નિજાન્ મેષાન્ બહિઃ કૃત્વા સ્વયં તેષામ્ અગ્રે ગચ્છતિ, તતો મેષાસ્તસ્ય શબ્દં બુદ્ધ્યન્તે, તસ્માત્ તસ્ય પશ્યાદ્ વ્રજન્તિ|

V કિન્તુ પરસ્ય શબ્દં ન બુદ્ધ્યન્તે તસ્માત્ તસ્ય પશ્યાદ્ વ્રજિષ્યન્તિ વરં તસ્ય સમીપાત્ પલાયિષ્યન્તે|

VI યીશુસ્તેભ્ય ઇમાં દૃષ્ટાન્તકથામ્ અકથયત્ કિન્તુ તેન કથિતકથાયાસ્તાત્પર્યં તે નાબુદ્ધ્યન્ત|

VII અતો યીશુઃ પુનરકથયત્, યુષ્માનાહં યથાર્થતરં વ્યાહરામિ, મેષગૃહસ્ય દ્વારમ્ અહમેવ|

VIII મયા ન પ્રવિશ્ય ય આગચ્છન્ તે સ્તેના દસ્યવશ્ચ કિન્તુ મેષાસ્તેષાં કથા નાશૃણવન્|

IX અહમેવ દ્વારસ્વરૂપઃ, મયા યઃ કશ્ચિત પ્રવિશતિ સ રક્ષાં પ્રાપ્સ્યતિ તથા બહિરન્તશ્ચ ગમનાગમને કૃત્વા ચરણસ્થાનં પ્રાપ્સ્યતિ|

X યો જનસ્તેનઃ સ કેવલં સ્તૈન્યબધવિનાશાન્ કર્તુમેવ સમાયાતિ કિન્ત્વહમ્ આયુ દાંતુમ્ અર્થાત્ બાહૂલ્યેન તદેવ દાતુમ્ આગચ્છમ્|

XI અહમેવ સત્યમેષપાલકો યસ્તુ સત્યો મેષપાલકઃ સ મેષાર્થં પ્રાણત્યાગં કરોતિ;

XII કિન્તુ યો જનો મેષપાલકો ન, અર્થાદ્ યસ્ય મેષા નિજા ન ભવન્તિ, ય એતાદૃશો વૈતનિકઃ સ વૃકમ્ આગચ્છન્તં દૃષ્ટ્વા મેજવ્રજં વિહાય પલાયતે, તસ્માદ્ વૃકસ્તં વ્રજં ઘૃત્વા વિકિરતિ|

XIII વૈતનિકઃ પલાયતે યતઃ સ વેતનાર્થી મેષાર્થં ન ચિન્તયતિ|

XIV અહમેવ સત્યો મેષપાલકઃ, પિતા માં યથા જાનાતિ, અહન્ચ યથા પિતરં જાનામિ,

XV તથા નિજાન્ મેષાનપિ જાનામિ, મેષાશ્ચ માં જાનાન્તિ, અહન્ચ મેષાર્થં પ્રાણત્યાગં કરોમિ|

XVI અપરશ્ચ એતદ્ ગૃહીય મેષેભ્યો ભિન્ના અપિ મેષા મમ સન્તિ તે સકલા આનયિતવ્યાઃ; તે મમ શબ્દં શ્રોષ્યન્તિ તત એકો વ્રજ એકો રક્ષકો ભવિષ્યતિ|

XVII પ્રાણાનહં ત્યક્ત્વા પુનઃ પ્રાણાન્ ગ્રહીષ્યામિ, તસ્માત્ પિતા મયિ સ્નેહં કરોતિ|

XVIII કશ્ચિજ્જનો મમ પ્રાણાન્ હન્તું ન શક્નોતિ કિન્તુ સ્વયં તાન્ સમર્પયામિ તાન્ સમર્પયિતું પુનર્ગૃહીતુશ્ચ મમ શક્તિરાસ્તે ભારમિમં સ્વપિતુઃ સકાશાત્ પ્રાપ્તોહમ્|

XIX અસ્માદુપદેશાત્ પુનશ્ચ ચિહ્નદીયાનાં મધ્યે ભિન્નવાક્યતા જાતા|

XX તતો બહવો વ્યાહરન્ એષ ભૂતગ્રસ્ત ઉન્મત્તશ્ચ, કુત એતસ્ય કથાં શૃણુથ?

XXI કેચિદ્ અવદન્ એતસ્ય કથા ભૂતગ્રસ્તસ્ય કથાવન્ન ભવન્તિ, ભૂતઃ કિમ્ અન્ધાય ચક્ષુષી દાતું શક્નોતિ?

XXII શીતકાલે ચિરુશાલમિ મન્દિરોત્સર્ગપર્વણયુપસ્થિતે

XXIII યીશુઃ સુલેમાનો નિઃસારેણ ગમનાગમને કરોતિ,

XXIV એતસ્મિન્ સમયે ચિહ્નદીયાસ્તં વેષ્ટયિત્વા વ્યાહરન્ કતિ કાલાન્ અસ્માકં વિચિકિત્સાં સ્થાપયિષ્યામિ? યદ્દભિષિક્તો ભવતિ તર્હિ તત્ સ્પષ્ટં વદ|

XXV તદા યીશુઃ પ્રત્યવદદ્ અહમ્ અચકથં કિન્તુ યૂયં ન પ્રતીથ, નિજપિતુ નામ્ના યાં યાં ક્રિયાં કરોમિ સા ક્રિયૈવ મમ સાક્ષિસ્વરૂપા|

XXVI કિન્ત્વહં પૂર્વમકથયં યૂયં મમ મેષા ન ભવથ, કારણાદસ્માન્ ન વિશ્વસિથ|

XXVII મમ મેષા મમ શબ્દં શૃણવન્તિ તાનહં જાનામિ તે ય મમ પશ્યાદ્ ગચ્છન્તિ|

XXVIII અહં તેભ્યોડનન્તાયુ દંદામિ, તે કદાપિ ન નંક્ષ્યન્તિ કોપિ મમ કરાત્ તાન્ હર્તુ ન શક્ષ્યતિ|

XXIX યો મમ પિતા તાન્ મહ્યં દત્તવાન્ સ સર્વસ્માત્ મહાન્, કોપિ મમ પિતુઃ કરાત્ તાન્ હર્તુ ન શક્ષ્યતિ|

XXX અહં પિતા ય દ્વયોરેકત્વમ્|

XXXI તતો ચિહ્નદીયાઃ પુનરપિ તં હન્તું પાષાણાન્ ઉદતોલયન્|

XXXII યીશુઃ કથિતવાન્ પિતુઃ સકાશાદ્ બહૂન્યુત્તમકર્મ્માણિ યુષ્માકં પ્રાકાશયં તેષાં કસ્ય કર્મ્માણઃ કારણાન્ માં પાષાણૌરાહન્તુમ્ ઉદેતાઃ સ્થ?

XXXIII ચિહ્નદીયા: પ્રત્યવદન્ પ્રશસ્તકર્મહેતો ન કિન્તુ ત્વં માનુષ: સ્વમીશ્વરમ્ ઉક્ત્વેશ્વરં નિન્દસિ કારણાદસ્માત્ ત્વાં પાષાણૈર્હનમ:|

XXXIV તદા યીશુ: પ્રત્યુક્તવાન્ મયા કથિતં યૂયમ્ ઈશ્વરા એતદ્વચનં યુષ્માકં શાસ્ત્રે લિખિતં નાસ્તિ કિં?

XXXV તસ્માદ્ યેષામ્ ઉદ્દેશે ઈશ્વરસ્ય કથા કથિતા તે યદીશ્વરગણા ઉચ્યન્તે ધર્મગ્રન્થસ્યાપ્યન્યથા ભવિતું ન શક્યં,

XXXVI તદ્વાહમ્ ઈશ્વરસ્ય પુત્ર ઇતિ વાક્યસ્ય કથનાત્ યૂયં પિત્રાભિષિક્તં જગતિ પ્રેરિતઞ્ચ પુમાંસં કથમ્ ઈશ્વરનિન્દકં વાદ્ય?

XXXVII યદ્યહં પિતુ: કર્મ ન કરોમિ તર્હિ માં ન પ્રતીત;

XXXVIII કિન્તુ યદિ કરોમિ તર્હિ મયિ યુષ્માભિ: પ્રત્યયે ન કૃતેડપિ કાર્યે પ્રત્યય: ક્રિયતાં, તતો મયિ પિતાસ્તીતિ પિતર્યહમ્ અસ્મીતિ ચ ક્ષાત્વા વિશ્વસિષ્યથ|

XXXIX તદા તે પુનરપિ તં ધર્તુમ્ અયેષ્ટન્ત કિન્તુ સ તેષાં કરેભ્યો નિસ્તીર્યં

XL પુન ર્યદ્દન્ અદ્યાસ્તટે યત્ર પુર્વ્વ યોહન્ અમજ્જયત્ તત્રાગત્ય ન્યવસત્|

XLI તતો બહવો લોકાસ્તસ્મીપમ્ આગત્ય વ્યાહરન્ યોહન્ કિમપ્યાશ્ચર્ય્યં કર્મ નાકરોત્ કિન્ત્વસ્મિન્ મનુષ્યે યા ય: કથા અકથયત્ તા: સર્વા: સત્યા:;

XLII તત્ર ચ બહવો લોકાસ્તસ્મિન્ વ્યશ્વસન્|

XI

I અનન્તરં મરિયમ્ તસ્યા ભગિની મર્થા ચ યસ્મિન્ વૈથનીયાગ્રામે વસતસ્તસ્મિન્ ગ્રામે ઇલિયાસર્ નામા પીડિત એક આસીત્|

II યા મરિયમ્ પ્રભું સુગન્ધિતેલૈન મર્દયિત્વા સ્વકેશૈસ્તસ્ય ચરણૌ સમમાર્જત્ તસ્યા ભ્રાતા સ ઇલિયાસર્ રોગી|

III અપરઞ્ચ હે પ્રભો ભવાન્ યસ્મિન્ પ્રીયતે સ એવ પીડિતોસ્તીતિ કથાં કથયિત્વા તસ્ય ભગિન્યૌ પ્રેષિતવત્યૌ|

IV તદા યીશુરિમાં વાર્તાં શ્રુત્વાકથયત પીડેયં મરણાર્થં ન કિન્ત્વીશ્વરસ્ય મહિમાર્થમ્ ઈશ્વરપુત્રસ્ય મહિમપ્રકાશાર્થઞ્ચ જાતા|

V યીશુ ર્યદ્યપિમર્થાયાં તદ્ભગિન્યામ્ ઇલિયાસરિ ચાપ્રીયત,

VI તથાપિ ઇલિયાસર: પીડાયા: કથં શ્રુત્વા યત્ર આસીત્ તત્રૈવ દિનદ્વયમતિષ્ઠત્|

VII તત: પરમ્ સ શિષ્યાનકથયદ્ વયં પુન ચિહ્નદીયપ્રદેશં યામ:|

VIII તતસ્તે પ્રત્યવદન્, હે ગુરો સ્વલ્પદિનિાનિ ગતાનિ ચિહ્નદીયાસ્ત્વાં પાષાણૌ હન્ટુમ્ ઉદ્યતાસ્થાપિ કિં પુનસ્તત્ર યાસ્યસિ?

IX યીશુ: પ્રત્યવદત્, એકસ્મિન્ દિને કિં દ્વાદશઘટિકા ન ભવન્તિ? કોપિ દિવા ગચ્છન્ ન સ્ખલતિ યત: સ એતજ્જગતો દીપ્તિં પ્રાપ્નોતિ|

X કિન્તુ રાત્રૌ ગચ્છન્ સ્ખલતિ યતો હેતોસ્તત્ર દીપ્તિ નાસ્તિ|

XI ઇમાં કથાં કથયિત્વા સ તાનવદદ્, અસ્માકં બન્ધુ: ઇલિયાસર્ નિદ્રિતોભૂદ્ ઇદાનીં તં નિદ્રાતો જાગરયિતું ગચ્છામિ|

XII યીશુ મૂર્તૌ કથામિમાં કથિતવાન્ કિન્તુ વિશ્રામાર્થં નિદ્રાયાં કથિતવાન્ ઇતિ જ્ઞાત્વા શિષ્યા અકથયન્,

XIII હે ગુરો સ યદિ નિદ્રાતિ તર્હિ ભદ્રમેવ|

XIV તદા યીશુ: સ્પષ્ટં તાન્ વ્યાહરત્, ઇલિયાસર્ અમ્રિયત;

XV કિન્તુ યૂયં યથા પ્રતીથ તદર્થમહં તત્ર ન સ્થિતવાન્ ઇત્યસ્માદ્ યુષ્મન્નિમિત્તમ્ આહ્વાદિતોહં, તથાપિ તસ્ય સમીપે યામ|

XVI તદા થોમા યં દિદુમં વદન્તિ સ સજ્જિન: શિષ્યાન્ અવદદ્ વયમપિ ગત્વા તેન સાહ્યં મ્રિયામહૈ|

XVII યીશુસ્તત્રોપસ્થાય ઇલિયાસર: શ્મશાને સ્થાપનાત્ યત્વારિ દિનિાનિ ગતાનીતિ વાર્તાં શ્રુતવાન્|

XVIII વૈથનીયા ચિરૂશાલમ: સમીપસ્થા ક્રોશૈકમાત્રાન્તરિતા;

XIX તસ્માદ્ બહવો ચિહ્નદીયા મર્થા મરિયમઞ્ચ ભ્યાતૃશોકાપન્નાં સાન્ત્વયિતું તયો: સમીપમ્ આગચ્છન્|

XX મર્થા યીશોરાગમનવાર્તાં શ્રુત્વૈવ તં સાક્ષાદ્ અકરોત્ કિન્તુ મરિયમ્ ગેહ ઉપવિશ્ય સ્થિતા|

XXI તદા મર્થા યીશુમવાદત્, હે પ્રભો યદિ ભવાન્ અત્રાસ્થાસ્યત્ તર્હિ મમ ભ્રાતા નામરિષ્યત્|

XXII કિન્ત્વિદાનીમપિ યદ્ ઈશ્વરે પ્રાર્થયિષ્યતે ઈશ્વરસ્તદ્ દાસ્યતીતિ જાનેડહં|

XXIII યીશુરવાદીત્ તવ ભ્રાતા સમુત્થાસ્યતિ|

XXIV મર્થા વ્યાહરત્ શેષદિવસે સ ઉત્થાનસમયે પ્રોત્થાસ્યતીતિ જાનેડહં|

XXV તદા યીશુ: કથિતવાન્ અહમેવ ઉત્થાપયિતા જીવયિતા ચ ય: કશ્ચન મયિ વિશ્વસિતિ સ મૃત્વાપિ જીવિષ્યતિ;

XXVI ય: કશ્ચન ચ જીવન્ મયિ વિશ્વસિતિ સ કદાપિ ન મરિષ્યતિ, અસ્યાં કથાયાં કિં વિશ્વસિષિ?

XXVII સાવદત્ પ્રભો યસ્યાવતરણાપેક્ષાસ્તિ ભવાન્ સએવાભિષિક્ત ઈશ્વરપુત્ર ઇતિ વિશ્વસિમિ|

XXVIII ઇતિ કથાં કથયિત્વા સા ગત્વા સ્વાં ભગિનીં મરિયમં ગુપ્તમાહૂય વ્યાહરત્ ગુરુરુપતિષ્ઠતિ ત્વામાહૂયતિ ચ|

- XXIX કથામિમાં શ્રુત્વા સા તૂર્ણમ્ ઉત્થાય તસ્ય સમીપમ્ અગચ્છત્|
 XXX યીશુ ગ્રામમધ્યં ન પ્રવિશ્ય યત્ર મર્થા તં સાક્ષાદ્ અકરોત્ તત્ર સ્થિતવાન્|
 XXXI યે યિહૂદીયા મરિયમા સાકં ગૃહે તિષ્ઠન્તસ્તામ્ અસાન્ત્વયન તે તાં ક્ષિપ્રમ્ ઉત્થાય ગચ્છન્તિં વિલોક્ય વ્યાહરન્, સ શ્મશાને રોદિતું યાતિ, ઇત્યુક્ત્વા તે તસ્યા: પશ્ચાદ્ અગચ્છન્|
 XXXII યત્ર યીશુરતિષ્ઠત્ તત્ર મરિયમ્ ઉપસ્થાય તં દૃષ્ટ્વા તસ્ય ચરણયો: પતિત્વા વ્યાહરત્ હે પ્રભો યદિ ભવાન્ અત્રાસ્થાસ્યત્ તર્હિ મમ ભ્રાતા નામરિષ્યત્|
 XXXIII યીશુસ્તાં તસ્યા: સક્કિનો યિહૂદીયાંશ્ચ રુદતો વિલોક્ય શોકાર્ત: સન્ દીર્ઘ નિશ્વસ્ય કથિતવાન્ તં કુત્રાસ્થાપયત?|
 XXXIV તે વ્યાહરન્, હે પ્રભો ભવાન્ આગત્ય પશ્યતુ|
 XXXV યીશુના કન્દિતં|
 XXXVI અતએવ યિહૂદીયા અવદન્, પશ્યતાયં તસ્મિન્ કિદ્દુગ્ અપ્રિયત|
 XXXVII તેષાં કેચિદ્ અવદન્ યોન્ધાય ચક્ષુષી દત્તવાન્ સ કિમ્ અસ્ય મૃત્યું નિવારયિતું નાશકનોત્?|
 XXXVIII તતો યીશુ: પુનરન્તર્દીર્ઘ નિશ્વસ્ય શ્મશાનાન્તિકમ્ અગચ્છત્| તત્ શ્મશાનમ્ એકં ગહ્વરં તન્મુખે પાષાણ એક આસીત્|
 XXXIX તદા યીશુરવદદ્ એનં પાષાણમ્ અપસારયત, તત: પ્રમીતસ્ય ભગિની મર્થાવદત્ પ્રભો, અધુના તત્ર દુર્ગન્ધો જાત:, યતોદ્ય યત્વારિ દિનાનિ શ્મશાને સ તિષ્ઠતિ|
 XL તદા યીશુરવાદીત્, યદિ વિશ્વસિષિ તર્હિશ્વરસ્ય મહિમપ્રકાશં દ્રક્ષ્યસિ કથામિમાં કિં તુભ્યં નાકથયં?|
 XLI તદા મૃતસ્ય શ્મશાનાત્ પાષાણોડપસારિતે યીશુરર્દ્ધવ્યં પશ્યન્ અકથયત્, હે પિત મમ નેવેસનમ્ અશૃણો: કારણાદસ્માત્ ત્વાં ધન્યં વદામિ|
 XLII ત્વં સતતં શૃણોષિ તદપ્યહં જાનામિ, કિન્તુ ત્વં માં યત્ પ્રૈરયસ્તદ્ યથાસ્મિન્ સ્થાને સ્થિતા લોકા વિશ્વસન્તિ તદર્થમ્ ઇદં વાક્યં વદામિ|
 XLIII ઇમાં કથાં કથયિત્વા સ પ્રોચ્યૈરાહ્વયત્, હે ઇલિયાસર બહિરાગચ્છ|
 XLIV તત: સ પ્રમીત: શ્મશાનવસ્ત્રૈર્બદ્ધહસ્તપાદો ગાત્રમાર્જનવાસસા બદ્ધમુખશ્ચ બહિરાગચ્છત્| યીશુરુદિતવાન્ બન્ધનાનિ મોચયિત્વા ત્યજતૈનં|
 XLV મરિયમ: સમીપમ્ આગતા યે યિહૂદીયલોકાસ્તદા યીશોરેતત્ કર્મ્માપશ્યન્ તેષાં બહવો વ્યશ્વસન્,
 XLVI કિન્તુ કેચિદન્યે ફિરૂશિનાં સમીપં ગત્વા યીશોરેતસ્ય કર્મ્માણો વાર્તામ્ અવદન્|
 XLVII તત: પરં પ્રધાનયાજકા: ફિરૂશિનાશ્ચ સભાં કૃત્વા વ્યાહરન્ વયં કિં કુર્મ્મ: ? એષ માનવો બહૂન્યાશ્ચર્યકર્મ્માણિ કરોતિ|
 XLVIII યદીદૃશં કર્મ્મ કર્તુ ન વારયામસ્તર્હિ સર્વે લોકાસ્તસ્મિન્ વિશ્વસિષ્યન્તિ રોમિલોકાશ્ચાગત્યાસ્માકમ્ અનયા રાજધાન્યા સાહૃદ્ રાજ્યમ્ આછેત્સ્યન્તિ|
 XLIX તદા તેષાં કિયફાનામા યસ્તસ્મિન્ વત્સરે મહાયાજકપદે ન્યયુજ્યત સ પ્રત્યવદદ્ યૂયં કિમપિ ન જાનીથ;
 L સમગ્રદેશસ્ય વિનાશતોપિ સર્વલોકાર્થમ્ એકસ્ય જનસ્ય મરણમ્ અસ્માકં મજ્જલહેતુકમ્ એતસ્ય વિવેચનામપિ ન કુરુથા
 LI એતાં કથાં સ નિજબુદ્ધ્યા વ્યાહરદ્ ઇતિ ન,
 LII કિન્તુ યીશૂસ્તદેશીયાનાં કારણાત્ પ્રાણાન્ ત્યક્ષ્યતિ, દિશિ દિશિ વિકીર્ણાન્ ઈશ્વરસ્ય સન્તાનાન્ સંગૃહ્યૈકજાતિં કરિષ્યતિ ય, તસ્મિન્ વત્સરે કિયફા મહાયાજકત્વપદે નિયુક્ત: સન્ ઇદં ભવિષ્યદ્વાક્યં કથિતવાન્|
 LIII તદ્દિનમારભ્ય તે કથં તં હન્તું શક્નુવન્તીતિ મન્ત્રણાં કર્તુ પ્રારેભિરે|
 LIV અતએવ યિહૂદીયાનાં મધ્યે યીશુ: સપ્રકાશં ગમનાગમને અકૃત્વા તસ્માદ્ ગત્વા પ્રાન્તરસ્ય સમીપસ્થાયિપ્રદેશસ્યેફાયિમ્ નામ્નિ નગરે શિષ્યૈ: સાકં કાલં યાપયિતું પ્રારેભે|
 LV અનન્તરં યિહૂદીયાનાં નિસ્તારોત્સવે નિકટવર્તિનિ સતિ તદ્દુત્સવાત્ પૂર્વે સ્વાન્ શુચીન્ કર્તુ બહવો જના ગ્રામેભ્યો યિરૂશાલમ્ નગરમ્ આગચ્છન્,
 LVI યીશોરન્વેષણં કૃત્વા મન્દિરે દણ્ડાયમાના: સન્ત: પરસ્પરં વ્યાહરન્, યુષ્માકં કીદૃશો બોધો જાયતે? સ કિમ્ ઉત્સવેડસ્મિન્ અત્રાગમિષ્યતિ?
 LVII સ ય કુત્રાસ્તિ યદેતત્ કશ્ચિદ્ વેત્તિ તર્હિ દર્શયતુ પ્રધાનયાજકા: ફિરૂશિનશ્ચ તં ધર્તુ પૂર્વમ્ ઇમામ્ આજ્ઞાં પ્રાચારયન્|

XII

I નિસ્તારોત્સવાત્ પૂર્વે દિનષટ્કે સ્થિતે યીશુ ર્થ પ્રમીતમ્ ઇલિયાસરં શ્મશાનાદ્ ઉદસ્થાપરત્ તસ્ય નિવાસસ્થાનં બૈથનિયાગ્રામમ્ આગચ્છત્|

- II તત્ર તદર્થં રજન્યાં ભોજ્યે કૃતે મર્થા પર્યવેષયદ્ ઇલિયાસર્ ચ તસ્ય સક્ષિભિઃ સાહ્યં ભોજનાસન ઉપાવિશત્|
- III તદા મરિયમ્ અહ્લ્લસેટકં બહુમૂલ્યં જટામાંસીયં તૈલમ્ આનીય યીશોશ્વરણયો મર્દિયિત્વા નિજકેશ મર્ષ્ટુમ્ આરભત; તદા તૈલસ્ય પરિમલેન ગૃહમ્ આમોદિતમ્ અભવત્|
- IV યઃ શિમોનઃ પુત્ર રિષ્કરિયોતીયો ચિહ્નદાનામા યીશું પરકરેષુ સમર્પયિષ્યતિ સ શિષ્યસ્તદા કથિતવાન્,
- V એતત્તૈલં ત્રિભિઃ શતૈ મુદ્રાપદૈ વિંક્રીતં સદ્ દરિદ્રેભ્યઃ કુતો નાદીયત?
- VI સ દરિદ્રલોકાર્થમ્ અચિન્તયદ્ ઇતિ ન, કિન્તુ સ ચૌર એવં તન્નિકટે મુદ્રાસમ્પુટકસ્થિત્યા તન્મધ્યે યદતિષ્ઠત્ તદપાહરત્ તસ્માત્ કારણાદ્ ઇમાં કથામકથયત્|
- VII તદા યીશુરકથયદ્ એનાં મા વારય સા મમ શ્મશાનસ્થાપનદિનાર્થં તદરક્ષયત્|
- VIII દરિદ્રા યુષ્માકં સન્નિઘૌ સર્વદા તિષ્ઠન્તિ કિન્ત્વહં સર્વદા યુષ્માકં સન્નિઘૌ ન તિષ્ઠામિ|
- IX તતઃ પરં યીશુસ્તત્રાસ્તીતિ વાર્તા શ્રુત્વા બહવો ચિહ્નદીયાસ્તં શ્મશાનાદુત્થાપિતમ્ ઇલિયાસરઞ્ચ દ્રષ્ટું તત્ સ્થાનમ્ આગચ્છન્|
- X તદા પ્રધાનયાજ્ઞકાસ્તમ્ ઇલિયાસરમપિ સંહર્તુમ્ અમન્ત્રયન્ ;
- XI યતસ્તેન બહવો ચિહ્નદીયા ગત્વા યીશૌ વ્યશ્વસન્|
- XII અનન્તરં યીશુ ચિહ્નશાલમ્ નગરમ્ આગચ્છતીતિ વાર્તા શ્રુત્વા પરેડહનિ ઉત્સવાગતા બહવો લોકાઃ
- XIII બજર્જૂરપત્રાધાનીય તં સાક્ષાત્ કર્તુ બહિરાગત્ય જય જયેતિ વાયં પ્રોચ્યૈ વર્કતુમ્ આરભન્ત, ઇસ્રાયેલો યો રાજા પરમેશ્વરસ્ય નામ્નાગચ્છતિ સ ધન્યઃ|
- XIV તદા "હે સિયોનઃ કન્યે મા ભૈષીઃ પશ્યાયં તવ રાજા ગર્દભશાવકમ્ આરુહ્યાગચ્છતિ"
- XV ઇતિ શાસ્ત્રીયવચનાનુસારેણ યીશુરેકં યુવગર્દભં પ્રાપ્ય તદુપચ્ચારીહત્|
- XVI અસ્યાઃ ઘટનાયાસ્તાત્પર્યં શિષ્યાઃ પ્રથમં નાબુધ્યન્ત, કિન્તુ યીશૌ મહિમાનં પ્રાપ્તે સતિ વાક્યમિદં તસ્મિન્ અકથ્યત લોકાશ્ચ તમ્પ્રતીત્યમ્ અકુર્વન્ ઇતિ તે સ્મૃતવન્તઃ|
- XVII સ ઇલિયાસરં શ્મશાનાદ્ આગન્તુમ્ આહ્વિતવાન્ શ્મશાનાઞ્ચ ઉદસ્થાપયદ્ યે યે લોકાસ્તત્કર્મ્યં સાક્ષાદ્ અપશ્યન્ તે પ્રમાણં દાતુમ્ આરભન્ત|
- XVIII સ એતાદૃશમ્ અદ્ભુતં કર્મકરોત્ તસ્ય જનશ્રુતે લોકાસ્તં સાક્ષાત્ કર્તુમ્ આગચ્છન્|
- XIX તતઃ ફિહ્શિનઃ પરસ્પરં વક્તુમ્ આરભન્ત યુષ્માકં સર્વાશ્રોષ્ટા વૃથા જાતાઃ, ઇતિ કિં યૂયં ન બુધ્યધ્વે? પશ્યત સર્વે લોકાસ્તસ્ય પશ્ચાદ્ધર્તિનોભવન્|
- XX ભજનં કર્તુમ્ ઉત્સવાગતાનાં લોકાનાં કતિપયા જના અન્યદેશીયા આસન્ ,
- XXI તે ગાલીલીયબૈત્સૈદાનિવાસિનઃ ફિલિપસ્ય સમીપમ્ આગત્ય વ્યાહરન્ હે મહેચ્છ વયં યીશું દ્રષ્ટુમ્ ઇચ્છામઃ|
- XXII તતઃ ફિલિપો ગત્વા આન્દ્રિયમ્ અવદત્ પશ્ચાદ્ આન્દ્રિયફિલિપૌ યીશવે વાર્તામ્ અકથયતાં|
- XXIII તદા યીશુઃ પ્રત્યુદિતવાન્ માનવસુતસ્ય મહિમપ્રાપ્તિસમય ઉપસ્થિતઃ|
- XXIV અહં યુષ્માનતિયથાર્થં વદામિ, ધાન્યબીજં મૃત્તિકાયાં પતિત્વા યદિ ન મૃયતે તર્હ્યેકાકી તિષ્ઠતિ કિન્તુ યદિ મૃયતે તર્હિં બહુગુણં ફલં ફલતિ|
- XXV યો જનેા નિજપ્રાણાન્ પ્રિયાન્ જાનાતિ સ તાન્ હારયિષ્યતિ કિન્તુ યેા જન ઇહલોકે નિજપ્રાણાન્ અપ્રિયાન્ જાનાતિ સેાનન્તાયુઃ પ્રાપ્તું તાન્ રક્ષિષ્યતિ|
- XXVI કશ્ચિદ્ યદિ મમ સેવકો ભવિતું વાગ્છતિ તર્હિં સ મમ પશ્ચાદ્ગામી ભવતુ, તસ્માદ્ અહં યત્ર તિષ્ઠામિ મમ સેવકેાપિ તત્ર સ્થાસ્યતિ; યો જનો માં સેવતે મમ પિતાપિ તં સમ્મંસ્યતે|
- XXVII સામ્પ્રતં મમ પ્રાણા વ્યાકુલા ભવન્તિ, તસ્માદ્ હે પિતર એતસ્માત્ સમયાન્ માં રક્ષ, ઇત્યહં કિં પ્રાર્થયિષ્યે? કિન્ત્વહમ્ એતત્સમયાર્થમ્ અવતીર્ણવાન્|
- XXVIII હે પિતઃ સ્વનામ્નો મહિમાનં પ્રકાશય; તનૈવ સ્વનામ્નો મહિમાનમ્ અહં પ્રાકાશયં પુનરપિ પ્રકાશયિષ્યામિ, એષા ગગણીયા વાણી તસ્મિન્ સમયેડજાયત|
- XXIX તચ્શ્રુત્વા સમીપસ્થલોકાનાં કેચિદ્ અવદન્ મેઘોડગર્જીત્, કેચિદ્ અવદન્ સ્વર્ગીયદૂતોડનેન સહ કથામચકથત્|
- XXX તદા યીશુઃ પ્રત્યવાદીત્, મદર્થં શબ્દોયં નાભૂત્ યુષ્મદર્થમેવાભૂત્|
- XXXI અધુના જગતોસ્ય વિચારઃ સમ્પત્સ્યતે, અધુનાસ્ય જગતઃ પતી રાજ્યાત્ યોષ્યતિ|
- XXXII યદઈ પૃથિવ્યા ઊર્દ્ધ્વે પ્રોત્થાપિતોસ્મિ તર્હિં સર્વાન્ માનવાન્ સ્વસમીપમ્ આકર્ષિષ્યામિ|
- XXXIII કથં તસ્ય મૃતિ ભવિષ્યતિ, એતદ્ બોધયિતું સ ઇમાં કથામ્ અકથયત્|

XXXIV તદા લોકા અકથયન્ સોભિષિક્તઃ સર્વદા તિષ્ઠતીતિ વ્યવસ્થાગ્રન્થે શ્રુતમ્ અસ્માભિઃ, તર્હિ મનુષ્યપુત્રઃ પ્રોત્થાપિતો ભવિષ્યતીતિ વાક્યં કથં વદસિ? મનુષ્યપુત્રોયં કઃ?

XXXV તદા યીશુરકથાયદ્ યુષ્માભિઃ સાદ્ધ્મ્ અલ્પદિનાનિ જ્યોતિરાસ્તે, યથા યુષ્માન્ અન્ધકારો નાચ્છાદયતિ તદર્થં યાવત્કાલં યુષ્માભિઃ સાદ્ધ્મ્ જ્યોતિસ્તિષ્ઠતિ તાવત્કાલં ગચ્છતઃ; યો જનોઽન્ધકારે ગચ્છતિ સ કુત્ર યાતીતિ ન જાનાતિ|

XXXVI અતએવ યાવત્કાલં યુષ્માકં નિકટે જ્યોતિરાસ્તે તાવત્કાલં જ્યોતીરૂપસન્તાના ભવિતું જ્યોતિષિ વિશ્વસિતઃ; ઇમાં કથાં કથયિત્વા યીશુઃ પ્રસ્થાય તેભ્યઃ સ્વં ગુપ્તવાન્|

XXXVII યદપિ યીશુસ્તેષાં સમક્ષમ્ એતાવદાશ્ચર્યકર્માણિ કૃતવાન્ તથાપિ તે તસ્મિન્ ન વ્યશ્વસન્|

XXXVIII અતએવ કઃ પ્રત્યેતિ સુસંવાદં પરેશાસ્મત્ પ્રચારિતં? પ્રકાશતે પરેશસ્ય હસ્તઃ કસ્ય ચ સન્નિઘૌ? યિશયિયભવિષ્યદ્વાદિના યદેતદ્ વાક્યમુક્તં તત્ સફલમ્ અભવત્|

XXXIX તે પ્રત્યેતું નાશન્કુવન્ તસ્મિન્ યિશયિયભવિષ્યદ્વાદિ પુનરવાદીદ્,

XL યદા, "તે નયનૈર્ ન પશ્યન્તિ બુદ્ધિભિશ્ચ ન બુદ્ધ્યન્તે તૈર્ મનઃસુ પરિવર્તિતેષુ ય તાનહં યથા સ્વસ્થાન્ ન કરોમિ તથા સ તેષાં લોચનાન્ચન્ધાનિ કૃત્વા તેષામન્તઃકરણાનિ ગાઢાનિ કરિષ્યતિ| "

XLI યિશયિયો યદા યીશો મંહિમાનં વિલોક્ય તસ્મિન્ કથામકથયત્ તદા ભવિષ્યદ્વાક્યમ્ ઈદૃશં પ્રકાશયત્|

XLII તથાપ્યધિપતિનાં બહવસ્તસ્મિન્ પ્રત્યાયન્| કિન્તુ કિરૂશિનસ્તાન્ ભજનગૃહાદ્ દૂરીકુર્વન્તીતિ ભયાત્ તે તં ન સ્વીકૃતવન્તઃ|

XLIII યત ઈશ્વરસ્ય પ્રશંસાતો માનવાનાં પ્રશંસાયાં તેઽપ્રિયન્ત|

XLIV તદા યીશુરુચ્યૈઃકારમ્ અકથયદ્ યો જનો મયિ વિશ્વસિતિ સ કેવલે મયિ વિશ્વસિતીતિ ન, સ મત્પ્રેરકેઽપિ વિશ્વસિતિ|

XLV યો જનો માં પશ્યતિ સ મત્પ્રેરકમપિ પશ્યતિ|

XLVI યો જનો માં પ્રત્યેતિ સ યથાન્ધકારે ન તિષ્ઠતિ તદર્થમ્ અહં જ્યોતિઃસ્વરૂપો ભૂત્વા જગત્યસ્મિન્ અવતીર્ણવાન્|

XLVII મમ કથાં શ્રુત્વા યદિ કશ્ચિન્ ન વિશ્વસિતિ તર્હિ તમહં દોષિણં ન કરોમિ, યતો હેતો જગતો જનાનાં દોષાન્ નિશ્ચિતાન્ કર્તુ નાગત્ય તાન્ પરિચાતુમ્ આગતોસ્મિ|

XLVIII યઃ કશ્ચિન્ માં ન શ્રદ્ધાય મમ કથં ન ગૃહ્ણતિ, અન્યસ્તં દોષિણં કરિષ્યતિ વસ્તુતસ્તુ યાં કથામહમ્ અચકથં સા કથા યરમેઽન્હિ તં દોષિણં કરિષ્યતિ|

XLIX યતો હેતોરહં સ્વતઃ કિમપિ ન કથયામિ, કિં કિં મયા કથયિતવ્યં કિં સમુપદેષ્ટવ્યઞ્ચ ઇતિ મત્પ્રેરયિતા પિતા મામાજ્ઞાપયત્|

L તસ્ય સાજ્ઞા અનન્તાયુરિત્યહં જાનામિ, અતએવાહં યત્ કથયામિ તત્ પિતા યથાજ્ઞાપયત્ તથૈવ કથયામ્યહમ્|

XIII

I નિસ્તારોત્સવસ્ય કિન્ચિત્કાલાત્ પૂર્વ્વં પૃથિવ્યાઃ પિતુઃ સમીપગમનસ્ય સમયઃ સન્નિકર્ષોભૂદ્ ઇતિ જ્ઞાત્વા યીશુરાપ્રથમાદ્ યેષુ જગત્પ્રવાસિષ્વાત્મીયલોકેષુ પ્રેમ કરોતિ સ્મ તેષુ શેષં યાવત્ પ્રેમ કૃતવાન્|

II પિતા તસ્ય હસ્તે સર્વ્વં સમર્પિતવાન્ સ્વયમ્ ઈશ્વરસ્ય સમીપાદ્ આગચ્છદ્ ઈશ્વરસ્ય સમીપં યાસ્યતિ ય, સર્વાણ્યેતાનિ જ્ઞાત્વા રજન્યાં ભોજને સમ્પૂર્ણં સતિ,

III યદા શૈતાન્ તં પરહસ્તેષુ સમર્પયિતું શિમોનઃ પુત્રસ્ય ઈષ્કારિયોતિયસ્ય ચિહ્નદા અન્તઃકરણે કુપ્રવૃત્તિં સમાર્પયત્,

IV તદા યીશુ ભોજનાસનાદ્ ઉત્થાય ગાત્રવસ્ત્રં મોચયિત્વા ગાત્રમાર્જનવસ્ત્રં ગૃહીત્વા તેન સ્વકટિમ્ અબઘ્નાત્,

V પશ્ચાદ્ એકપાત્રે જલમ્ અભિષિચ્ય શિષ્યાણાં પાદાન્ પ્રક્ષાલ્ય તેન કટિબદ્ધગાત્રમાર્જનવાસસા માર્ફુ પ્રારભત|

VI તતઃ શિમોન્પિતરસ્ય સમીપમાગતે સ ઉક્તવાન્ હે પ્રભો ભવાન્ કિં મમ પાદૌ પ્રક્ષાલયિષ્યતિ?

VII યીશુરુદિતવાન્ અહં યત્ કરોમિ તત્ સમ્પ્રતિ ન જાનાસિ કિન્તુ પશ્ચાજ્ જ્ઞાસ્યસિ|

VIII તતઃ પિતરઃ કથિતવાન્ ભવાન્ કદાપિ મમ પાદૌ ન પ્રક્ષાલયિષ્યતિ| યીશુરકથયદ્ યદિ ત્વાં ન પ્રક્ષાલયે તર્હિ મયિ તવ કોપ્યંશો નાસ્તિ|

IX તદા શિમોન્પિતરઃ કથિતવાન્ હે પ્રભો તર્હિ કેવલપાદૌ ન, મમ હસ્તૌ શિરશ્ચ પ્રક્ષાલયતુ|

X તતો યીશુરવદદ્ યો જનો ઘૌતસ્તસ્ય સર્વાઙ્ગપરિષ્કૃતત્વાત્ પાદૌ વિનાન્યાઙ્ગસ્ય પ્રક્ષાલનાપેક્ષા નાસ્તિ| યૂયં પરિષ્કૃતા ઇતિ સત્યં કિન્તુ ન સર્વ્વં,

XI યતો યો જનસ્તં પરકરેષુ સમર્પયિષ્યતિ તં સ જ્ઞાતવાન્; અતએવ યૂયં સર્વ્વં ન પરિષ્કૃતા ઇમાં કથાં કથિતવાન્|

XII ઇત્યં યીશુસ્તેષાં પાદાન્ પ્રક્ષાલ્ય વસ્ત્રં પરિધાયાસને સમુપવિશ્ય કથિતવાન્ અહં યુષ્માન્ પ્રતિ કિં કર્માકાર્ષ જાનીથ?

XIII યૂયં માં ગુરું પ્રભુઞ્ચ વદથ તત્ સત્યમેવ વદથ યતોહં સએવ ભવામિ|

XIV યદાહં પ્રભુ ગુરુશ્ચ સન્ યુષ્માકં પાદાન્ પ્રક્ષાલિતવાન્ તર્હિ યુષ્માકમપિ પરસ્પરં પાદપ્રક્ષાલનમ્ ઉચિતમ્|

- XV અહં યુષ્માન્ પ્રતિ યથા વ્યવાહરં યુષ્માન્ તથા વ્યવહર્તુમ્ એકં પન્થાનં દર્શિતવાન્|
- XVI અહં યુષ્માનતિયથાર્થં વદામિ, પ્રભો દર્સો ન મહાન્ પ્રેરકાર્ય્ય પ્રેરિતો ન મહાન્|
- XVII ઇમાં કથાં વિદિત્વા યદિ તદનુસારતઃ કર્માણિ કુરુથ તર્હિ યૂયં ધન્યા ભવિષ્યથ|
- XVIII સર્વેષુ યુષ્માસુ કથામિમાં કથયામિ ઇતિ ન, યે મમ મનોનીતાસ્તાનહં જાનામિ, કિન્તુ મમ ભક્ષ્યાણિ યો ભુક્તે મત્રાણપ્રાતિકૂલ્યતઃ| ઉત્થાપયતિ પાદસ્ય મૂલં સ એષ માનવઃ| યદેતદ્ ધર્મપુસ્તકસ્ય વચનં તદનુસારેણાવશ્યં ઘટિષ્યતે|
- XIX અહં સ જન ઇત્યત્ર યથા યુષ્માકં વિશ્વાસો જાયતે તદર્થં એતાદૃશઘટનાત્ પૂર્વમ્ અહમિદાનીં યુષ્મભ્યમકથયમ્|
- XX અહં યુષ્માનતીવ યથાર્થં વદામિ, મયા પ્રેરિતં જનં યો ગૃહ્ણાતિ સ મામેવ ગૃહ્ણાતિ યશ્ચ માં ગૃહ્ણાતિ સ મત્પ્રેરકં ગૃહ્ણાતિ|
- XXI એતાં કથાં કથયિત્વા યીશુ દુઃખી સન્ પ્રમાણં દત્વા કથિતવાન્ અહં યુષ્માનતિયથાર્થં વદામિ યુષ્માકમ્ એકો જનો માં પરકરેષુ સમર્પયિષ્યતિ|
- XXII તતઃ સ કમુદિશ્ય કથામેતાં કથિતવાન્ ઇત્યત્ર સન્દિગ્ધાઃ શિષ્યાઃ પરસ્પરં મુખમાલોકયિતું પ્રારભન્ત|
- XXIII તસ્મિન્ સમયે યીશુ ર્ચસ્મિન્ અપ્રીયત સ શિષ્યસ્તસ્ય વક્ષઃસ્થલમ્ અવાલમ્બત|
- XXIV શિમોન્પિતરસ્તં સફ્લેતેનાવદત્, અયં કમુદિશ્ય કથામેતામ્ કથયતીતિ પૃચ્છ|
- XXV તદા સ યીશો વક્ષઃસ્થલમ્ અવલમ્બ્ય પૃષ્ઠવાન્, હે પ્રભો સ જનઃ કઃ?
- XXVI તતો યીશુઃ પ્રત્યવદદ્ એકખાણં પૂપં મજ્જયિત્વા યસ્મૈ દાસ્યામિ સચેવ સઃ; પશ્ચાત્ પૂપખાણમેકં મજ્જયિત્વા શિમોનઃ પુત્રાય ઈષ્કરિયોતીયાય ચિહ્નૈ દત્તવાન્|
- XXVII તસ્મિન્ દત્તે સતિ શૈતાન્ તમાશ્રયત્; તદા યીશુસ્તમ્ અવદત્ ત્વં યત્ કરિષ્યસિ તત્ ક્ષિપ્રં કુરુ|
- XXVIII કિન્તુ સ યેનાશયેન તાં કથામકથાયત્ તમ્ ઉપવિષ્લોકાનાં કોપિ નાબુધ્યતઃ;
- XXIX કિન્તુ ચિહ્નૈઃ સમીપે મુદ્રાસમ્પુટકસ્થિતેઃ કેચિદ્ ઇત્યમ્ અબુધ્યન્ત પાર્વણાસાદનાર્થં કિમપિ દ્રવ્યં ક્રેતું વા દરિદ્રેભ્યઃ કિચ્ચિદ્ વિતરિતું કથિતવાન્|
- XXX તદા પૂપખાણગ્રહણાત્ પરં સ તૂર્ણ બહિરગચ્છત્; રાત્રિશ્ચ સમુપસ્થિતા|
- XXXI ચિહ્નૈ બહિર્ગતે યીશુરકથયદ્ ઇદાનીં માનવસુતસ્ય મહિમા પ્રકાશતે તેનેશ્વરસ્યાપિ મહિમા પ્રકાશતે|
- XXXII યદિ તેનેશ્વરસ્ય મહિમા પ્રકાશતે તર્હિશ્વરોપિ સ્વેન તસ્ય મહિમાનં પ્રકાશયિષ્યતિ તૂર્ણમેવ પ્રકાશયિષ્યતિ|
- XXXIII હે વત્સા અહં યુષ્માભિઃ સાર્દ્ધં કિચ્ચિત્કાલમાત્રમ્ આસે, તતઃ પરં માં મૃગયિષ્યધ્વે કિન્ત્વહં યત્સ્થાનં યામિ તત્સ્થાનં યૂયં ગન્તું ન શક્યથ, યામિમાં કથાં ચિહ્નૈયેભ્યઃ કથિતવાન્ તથાધુના યુષ્મભ્યમપિ કથયામિ|
- XXXIV યૂયં પરસ્પરં પ્રીયધ્વમ્ અહં યુષ્માસુ યથા પ્રીયે યૂયમપિ પરસ્પરમ્ તથૈવ પ્રીયધ્વં, યુષ્માન્ ઇમાં નવીનામ્ આજ્ઞામ્ આદિશામિ|
- XXXV તેનૈવ યદિ પરસ્પરં પ્રીયધ્વે તર્હિ લક્ષણેનાનેન યૂયં મમ શિષ્યા ઇતિ સર્વે જ્ઞાતું શક્યન્તિ|
- XXXVI શિમોનપિતરઃ પૃષ્ઠવાન્ હે પ્રભો ભવાન્ કુત્ર યાસ્યતિ? તતો યીશુઃ પ્રત્યવદત્, અહં યત્સ્થાનં યામિ તત્સ્થાનં સામ્પ્રતં મમ પશ્ચાદ્ ગન્તું ન શકનોષિ કિન્તુ પશ્ચાદ્ ગમિષ્યસિ|
- XXXVII તદા પિતરઃ પ્રત્યુદિતવાન્, હે પ્રભો સામ્પ્રતં કુતો હેતોસ્તવ પશ્ચાદ્ ગન્તું ન શકનોમિ? ત્વદર્થં પ્રાણાન્ દાતું શકનોમિ|
- XXXVIII તતો યીશુઃ પ્રત્યુક્તવાન્ મન્નિમિત્તં કિં પ્રાણાન્ દાતું શકનોષિ? ત્વામહં યથાર્થં વદામિ, કુક્કુટરવણાત્ પૂર્વ ત્વં ત્રિ માર્મ્ અપહ્નોષ્યસે|

XIV

- I મનોદુઃખિનો મા ભૂતઃ; ઈશ્વરે વિશ્વસિત મયિ ય વિશ્વસિત|
- II મમ પિતુ ગૃહે બહૂનિ વાસસ્થાનિ સન્તિ નો યેત્ પૂર્વ યુષ્માન્ અજ્ઞાપયિષ્યં યુષ્મદર્થં સ્થાનં સજ્જયિતું ગચ્છામિ|
- III યદિ ગત્વાહં યુષ્મન્નિમિત્તં સ્થાનં સજ્જયામિ તર્હિ પનરાગત્ય યુષ્માન્ સ્વસમીપં નેષ્યામિ, તતો યત્રાહં તિષ્ઠામિ તત્ર યૂયમપિ સ્થાસ્યથ|
- IV અહં યત્સ્થાનં બ્રજામિ તત્સ્થાનં યૂયં જાનીથ તસ્ય પન્થાનમપિ જાનીથ|
- V તદા થોમા અવદત્, હે પ્રભો ભવાન્ કુત્ર યાતિ તદ્વ્યં ન જાનીમઃ, તર્હિ કથં પન્થાનં જ્ઞાતું શકનુમઃ?
- VI યીશુરકથયદ્ અહમેવ સત્યજીવનરૂપપથો મયા ન ગન્તા કોપિ પિતુઃ સમીપં ગન્તું ન શકનોતિ|
- VII યદિ મામ્ અજ્ઞાસ્યત તર્હિ મમ પિતરમ્ અજ્ઞાસ્યત કિન્ત્વધુનાતસ્તં જાનીથ પશ્યથ ય|
- VIII તદા ફિલિપઃ કથિતવાન્, હે પ્રભો પિતરં દર્શય તસ્માદસ્માકં યથેષ્ટં ભવિષ્યતિ|

- IX તતો યીશુઃ પ્રત્યાવાદીત્, હે ફિલિપ યુષ્માભિઃ સાર્દ્ધમ્ એતાવદિનાનિ સ્થિતમપિ માં કિં ન પ્રત્યભિજ્ઞાનાસિ? યો જનો મામ્ અપશ્યત્ સ પિતરમપ્યપશ્યત્ તર્હિ પિતરમ્ અસ્માન્ દર્શયેતિ કથાં કથં કથયસિ?
- X અહં પિતરિ તિષ્ઠામિ પિતા મયિ તિષ્ઠતીતિ કિં ત્વં ન પ્રત્યષિ? અહં યદ્વાક્યં વદામિ તત્ સ્વતો ન વદામિ કિન્તુ યઃ પિતા મયિ વિરાજતે સ એવ સર્વ્વકર્માણિ કરાતિ|
- XI અતએવ પિતર્યહં તિષ્ઠામિ પિતા ચ મયિ તિષ્ઠતિ મમાસ્યાં કથાયાં પ્રત્યયં કુરુત, નો ચેત્ કર્મહેતોઃ પ્રત્યયં કુરુત|
- XII અહં યુષ્માનતિયથાર્થ વદામિ, યો જનો મયિ વિશ્વસિતિ સોહમિવ કર્માણિ કરિષ્યતિ વરં તતોપિ મહાકર્માણિ કરિષ્યતિ યતો હેતોરહં પિતુઃ સમીપં ગચ્છામિ|
- XIII યથા પુત્રેણ પિતુ મહિમા પ્રકાશતે તદર્થ મમ નામ પ્રોચ્ય યત્ પ્રાર્થયિષ્યધ્વે તત્ સફલં કરિષ્યામિ|
- XIV યદિ મમ નામ્ના યત્ કિચ્ચિદ્ યાયધ્વે તર્હિ તદહં સાધયિષ્યામિ|
- XV યદિ મયિ પ્રીયધ્વે તર્હિ મમાજ્ઞાઃ સમાચરત|
- XVI તતો મયા પિતુઃ સમીપે પ્રાર્થિતે પિતા નિરન્તરં યુષ્માભિઃ સાર્દ્ધં સ્થાતુમ્ ઇતરમેકં સહાયમ્ અર્થાત્ સત્યમયમ્ આત્માનં યુષ્માકં નિકટં પ્રેષયિષ્યતિ|
- XVII એતજ્જગતો લોકાસ્તં ગ્રહીતું ન શક્નુવન્તિ યતસ્તે તં નાપશ્યન્ નાજનંશ્ચ કિન્તુ યૂયં જાનીથ યતો હેતોઃ સ યુષ્માકમન્ત નિવસતિ યુષ્માકં મધ્યે સ્થાસ્યતિ ચ|
- XVIII અહં યુષ્માન્ અનાથાન્ કૃત્વા ન યાસ્યામિ પુનરપિ યુષ્માકં સમીપમ્ આગમિષ્યામિ|
- XIX કિયત્કાલરત્ પરમ્ અસ્ય જગતો લોકા માં પુન ન દ્રક્ષ્યન્તિ કિન્તુ યૂયં દ્રક્ષ્યથ;અહં જીવિષ્યામિ તસ્માત્ કારણાદ્ યૂયમપિ જીવિષ્યથ|
- XX પિતર્યહમસ્મિ મયિ ચ યૂયં સ્થ, તથાહં યુષ્માસ્વસ્મિ તદપિ તદા જ્ઞાસ્યથ|
- XXI યો જનો મમાજ્ઞા ગૃહીત્વા તા આચરતિ સએવ મયિ પ્રીયતે; યો જનશ્ચ મયિ પ્રીયતે સએવ મમ પિતુઃ પ્રિયપાત્રં ભવિષ્યતિ, તથાહમપિ તસ્મિન્ પ્રીત્વા તસ્મૈ સ્વં પ્રકાશયિષ્યામિ|
- XXII તદા ઈષ્કરિયોતીયાદ્ અન્યો યિહ્દાસ્તમવદત્, હે પ્રભો ભવાન્ જગતો લોકાનાં સન્નિધૌ પ્રકાશિતો ન ભૂત્વાસ્માકં સન્નિધૌ કુતઃ પ્રકાશિતો ભવિષ્યતિ?
- XXIII તતો યીશુઃ પ્રત્યુદિતવાન્, યો જનો મયિ પ્રીયતે સ મમાજ્ઞા અપિ ગૃહ્ણાતિ, તેન મમ પિતાપિ તસ્મિન્ પ્રેષ્યતે, આવાજ્ઞ તન્નિકટમાગત્ય તેન સહ નિવત્સ્યાવઃ|
- XXIV યો જનો મયિ ન પ્રીયતે સ મમ કથા અપિ ન ગૃહ્ણાતિ પુનશ્ચ યામિમાં કથાં યૂયં શૃણુથ સા કથા કેવલસ્ય મમ ન કિન્તુ મમ પ્રેરકો યઃ પિતા તસ્યાપિ કથા|
- XXV ઇદાનીં યુષ્માકં નિકટે વિદ્યમાનોહમ્ એતાઃ સકલાઃ કથાઃ કથયામિ|
- XXVI કિન્તિવતઃ પરં પિત્રા યઃ સહાયોઽર્થાત્ પવિત્ર આત્મા મમ નામ્નિ પ્રેરયિષ્યતિ સ સર્વ્વ શિક્ષયિત્વા મયોક્તાઃ સમસ્તાઃ કથા યુષ્માન્ સ્મારયિષ્યતિ|
- XXVII અહં યુષ્માકં નિકટે શાન્તિં સ્થાપયિત્વા યામિ, નિજાં શાન્તિં યુષ્મભ્યં દદામિ, જગતો લોકા યથા દદાતિ તથાહં ન દદામિ; યુષ્માકમ્ અન્તઃકરણાનિ દુઃખિતાનિ ભીતાનિ ચ ન ભવન્તુ|
- XXVIII અહં ગત્વા પુનરપિ યુષ્માકં સમીપમ્ આગમિષ્યામિ મયોક્તં વાક્યમિદં યૂયમ્ અશ્રૌષ્ટ; યદિ મય્યપ્રેષ્યધ્વં તર્હાહં પિતુઃ સમીપં ગચ્છામિ મમાસ્યાં કથાયાં યૂયમ્ અહ્લાદિષ્યધ્વં યતો મમ પિતા મત્તોપિ મહાન્|
- XXIX તસ્યા ઘટનાયાઃ સમયે યથા યુષ્માકં શ્રદ્ધા જાયતે તદર્થમ્ અહં તસ્યા ઘટનાયાઃ પૂર્વમ્ ઇદાનીં યુષ્માન્ એતાં વાર્તાં વદામિ|
- XXX ઇતઃ પરં યુષ્માભિઃ સહ મમ બહવ આલાપા ન ભવિષ્યન્તિ યતઃ કારણાદ્ એતસ્ય જગતઃ પતિરાગચ્છતિ કિન્તુ મયા સહ તસ્ય કોપિ સમ્બન્ધો નાસ્તિ|
- XXXI અહં પિતરિ પ્રેમ કરોમિ તથા પિતુ વિધિવત્ કર્માણિ કરોમીતિ યેન જગતો લોકા જાનન્તિ તદર્થમ્ ઉત્તિષ્ઠત વયં સ્થાનાદસ્માદ્ ગચ્છામ|

XV

- I અહં સત્યદ્રાક્ષાલતાસ્વરૂપો મમ પિતા તૂદાનપરિચારકસ્વરૂપઞ્ચ|
- II મમ યાસુ શાખાસુ ફલોનિ ન ભવન્તિ તાઃ સ છિન્તિ તથા ફલવત્યઃ શાખા યથાધિકફલોનિ ફલન્તિ તદર્થ તાઃ પરિષ્કરોતિ|
- III ઇદાનીં મયોક્તોપદેશેન યૂયં પરિષ્કૃતાઃ|

IV અતઃ કારણાત્ મયિ તિષ્ઠત તેનાહમપિ યુષ્માસુ તિષ્ઠામિ, યતો હેતો દ્રાક્ષાલતાયામ્ અસંલગ્ના શાખા યથા ફલવતી ભવિતું ન શક્નોતિ તથા યૂયમપિ મય્યતિષ્ઠન્તઃ ફલવન્તો ભવિતું ન શક્નુથા

V અહં દ્રાક્ષાલતાસ્વરૂપો યૂયન્ન શાખાસ્વરૂપોઃ; યો જનો મયિ તિષ્ઠતિ યત્ર ચાહં તિષ્ઠામિ, સ પ્રચૂરફલૈઃ ફલવાન્ ભવતિ, કિન્તુ માં વિના યૂયં કિમપિ કર્તું ન શક્નુથા

VI યઃ કશ્ચિન્ મયિ ન તિષ્ઠતિ સ શુષ્કશાખેવ બહિ નિક્ષિપ્યતે લોકાશ્ચ તા આહૃત્ય વહ્નૌ નિક્ષિપ્ય દાહ્યન્તિ|

VII યદિ યૂયં મયિ તિષ્ઠથ મમ કથા ય યુષ્માસુ તિષ્ઠતિ તર્હિ યદ્ વાગ્ધિત્વા યાયિષ્યધ્વે યુષ્માકં તદેવ સફલં ભવિષ્યતિ|

VIII યદિ યૂયં પ્રચૂરફલવન્તો ભવથ તર્હિ તદ્વારા મમ પિતુ મહિમા પ્રકાશિષ્યતે તથા યૂયં મમ શિષ્યા ઇતિ પરિક્ષાયિષ્યધ્વે|

IX પિતા યથા મયિ પ્રીતવાન્ અહમપિ યુષ્માસુ તથા પ્રીતવાન્ અતો હેતો યૂયં નિરન્તરં મમ પ્રેમપાત્રાણિ ભૂત્વા તિષ્ઠત|

X અહં યથા પિતુરાજ્ઞા ગૃહીત્વા તસ્ય પ્રેમભાજનં તિષ્ઠામિ તથૈવ યૂયમપિ યદિ મમાજ્ઞા ગુહ્લીથ તર્હિ મમ પ્રેમભાજનાનિ સ્થાસ્યથ|

XI યુષ્મન્નિમિત્તં મમ ય આહ્વાદઃ સ યથા ચિરં તિષ્ઠતિ યુષ્માકમ્ આનન્દશ્ચ યથા પૂર્યતે તદર્થં યુષ્મભ્યમ્ એતાઃ કથા અત્રકથમ્|

XII અહં યુષ્માસુ યથા પ્રીયે યૂયમપિ પરસ્પરં તથા પ્રીયધ્વમ્ એષા મમાજ્ઞા|

XIII મિત્રાણાં કારણાત્ સ્વપ્રાણદાનપર્યન્તં યત્ પ્રેમ તસ્માન્ મહાપ્રેમ કસ્યાપિ નાસ્તિ|

XIV અહં યદદ્ આદિશામિ તત્તદેવ યદિ યૂયમ્ આચરત તર્હિ યૂયમેવ મમ મિત્રાણિ|

XV અદ્યારભ્ય યુષ્માન્ દાસાન્ ન વદિષ્યામિ યત્ પ્રભુ ર્યત્ કરોતિ દાસસ્તદ્ ન જાનાતિ; કિન્તુ પિતુઃ સમીપે યદદ્ અશૃણવં તત્ સર્વ્વ યુષ્માન્ અજ્ઞાપયમ્ તત્કારણાદ્ યુષ્માન્ મિત્રાણિ પ્રોક્તવાન્|

XVI યૂયં માં રોચિતવન્ત ઇતિ ન, કિન્ત્વહમેવ યુષ્માન્ રોચિતવાન્ યૂયં ગત્વા યથા ફલાન્યુત્પાદયથ તાનિ ફલાનિ ચાક્ષ્યાણિ ભવન્તિ, તદર્થં યુષ્માન્ ન્યજુનજં તસ્માન્ મમ નામ પ્રોચ્ય પિતરં યત્ કિન્ચિદ્ યાયિષ્યધ્વે તદેવ સ યુષ્મભ્યં દાસ્યતિ|

XVII યૂયં પરસ્પરં પ્રીયધ્વમ્ અહમ્ ઇત્યાજ્ઞાપયામિ|

XVIII જગતો લોકૈ યુષ્માસુ ઋતીયિતેષુ તે પૂર્વ્વં મામેવાર્તીયન્ત ઇતિ યૂયં જાનીથ|

XIX યદિ યૂયં જગતો લોકા અભવિષ્યત તર્હિ જગતો લોકા યુષ્માન્ આત્મીયાન્ બુદ્ધ્વાપ્રેષ્યન્ત; કિન્તુ યૂયં જગતો લોકા ન ભવથ, અહં યુષ્માન્ અસ્માજ્જગતોડરોચયમ્ એતસ્માત્ કારણાજ્જગતો લોકા યુષ્માન્ ઋતીયન્તે|

XX દાસઃ પ્રભો મહાન્ ન ભવતિ મમૈતત્ પૂર્વ્વીયં વાક્યં સ્મરત; તે યદિ મામેવાતાડયન્ તર્હિ યુષ્માનપિ તાડયિષ્યન્તિ, યદિ મમ વાક્યં ગૃહ્ણન્તિ તર્હિ યુષ્માકમપિ વાક્યં ગ્રહીષ્યન્તિ|

XXI કિન્તુ તે મમ નામકારણાદ્ યુષ્માન્ પ્રતિ તાદૃશં વ્યવહરિષ્યન્તિ યતો યો માં પ્રેરિતવાન્ તં તે ન જાનન્તિ|

XXII તેષાં સન્નિધિમ્ આગત્ય યદદહં નાકથયિષ્યં તર્હિ તેષાં પાપં નાભવિષ્યત્ કિન્ત્વધુના તેષાં પાપમાચ્છાદયિતુમ્ ઉપાયો નાસ્તિ|

XXIII યો જનો મામ્ ઋતીયતે સ મમ પિતરમપિ ઋતીયતે|

XXIV યાદૃશાનિ કર્માણિ કેનાપિ કદાપિ નાક્રિયન્ત તાદૃશાનિ કર્માણિ યદિ તેષાં સાક્ષાદ્ અહં નાકરિષ્યં તર્હિ તેષાં પાપં નાભવિષ્યત્ કિન્ત્વધુના તે દૃષ્ટ્વાપિ માં મમ પિતરઞ્ચાર્તીયન્ત|

XXV તસ્માત્ તેડકારણં મામ્ ઋતીયન્તે યદેતદ્ વચનં તેષાં શાસ્ત્રે લિખિતમાસ્તે તત્ સફલમ્ અભવત્|

XXVI કિન્તુ પિતુ નિર્ગતં યં સહાયમર્થાત્ સત્યમયમ્ આત્માનં પિતુઃ સમીપાદ્ યુષ્માકં સમીપે પ્રેષયિષ્યામિ સ આગત્ય મયિ પ્રમાણં દાસ્યતિ|

XXVII યૂયં પ્રથમમારભ્ય મયા સાદ્ધ્વં તિષ્ઠથ તસ્માદ્દેતો યૂયમપિ પ્રમાણં દાસ્યથ|

XVI

I યુષ્માકં યથા વાધા ન જાયતે તદર્થં યુષ્માન્ એતાનિ સર્વ્વવાક્યાનિ વ્યાહરં|

II લોકા યુષ્માન્ ભજનગૃહેભ્યો દૂરીકરિષ્યન્તિ તથા યસ્મિન્ સમયે યુષ્માન્ હત્વા ઈશ્વરસ્ય તુષ્ટિ જનકં કર્માકુર્મ ઇતિ મંસ્યન્તે સ સમય આગચ્છન્તિ|

III તે પિતરં માઞ્ચ ન જાનન્તિ, તસ્માદ્ યુષ્માન્ પ્રતીદૃશમ્ આચરિષ્યન્તિ|

IV અતો હેતાઃ સમયે સમુપસ્થિતે યથા મમ કથા યુષ્માકં મનઃસુઃ સમુપતિષ્ઠતિ તદર્થં યુષ્માભ્યમ્ એતાં કથાં કથયામિ યુષ્માભિઃ સાદ્ધ્મ અહં તિષ્ઠન્ પ્રથમં તાં યુષ્મભ્યં નાકથયં|

V સામ્પ્રતં સ્વસ્ય પ્રેરયિતુઃ સમીપં ગચ્છામિ તથાપિ ત્વં ક્ક ગચ્છસિ કથામેતાં યુષ્માકં કોપિ માં ન પૃચ્છતિ|

VI કિન્તુ મયોક્તાભિરાભિઃ કથાભિ યુષ્માકમ્ અન્તઃકરણાનિ દુઃખેન પૂર્ણાન્યભવન્|

- VII તથાપ્યહં યથાર્થં કથયામિ મમ ગમનં યુષ્માકં હિતાર્થમેવ, યતો હેતો ગર્મને ન કૃતે સહાયો યુષ્માકં સમીપં નાગમિષ્યતિ કિન્તુ યદિ ગચ્છામિ તર્હિં યુષ્માકં સમીપે તં પ્રેષયિષ્યામિ|
- VIII તતઃ સ આગત્ય પાપપુણ્યદણ્ડેષુ જગતો લોકાનાં પ્રબોધં જનયિષ્યતિ|
- IX તે મયિ ન વિશ્વસન્તિ તસ્માદ્દેતોઃ પાપપ્રબોધં જનયિષ્યતિ|
- X યુષ્માકમ્ અદૃશ્યઃ સન્નહં પિતુઃ સમીપં ગચ્છામિ તસ્માદ્ પુણ્યે પ્રબોધં જનયિષ્યતિ|
- XI એતજ્જગતોડધિપતિ દર્શાસાં પ્રાપ્નોતિ તસ્માદ્ દણ્ડે પ્રબોધં જનયિષ્યતિ|
- XII યુષ્મભ્યં કથયિતું મમાનેકાઃ કથા આસતે, તાઃ કથા ઇદાનીં યૂયં સોદ્ધું ન શક્નુથઃ;
- XIII કિન્તુ સત્યમય આત્મા યદા સમાગમિષ્યતિ તદા સર્વં સત્યં યુષ્માન્ નેષ્યતિ, સ સ્વતઃ કિમપિ ન વદિષ્યતિ કિન્તુ યચ્છ્રોષ્યતિ તદેવ કથયિત્વા ભાવિકાર્ય્યં યુષ્માન્ જ્ઞાપયિષ્યતિ|
- XIV મમ મહિમાનં પ્રકાશયિષ્યતિ યતો મદીયાં કથાં ગૃહીત્વા યુષ્માન્ બોધયિષ્યતિ|
- XV પિતુ ર્થદદ્ આસ્તે તત્ સર્વં મમ તસ્માદ્ કારણાદ્ અવાદિષં સ મદીયાં કથાં ગૃહીત્વા યુષ્માન્ બોધયિષ્યતિ|
- XVI કિયત્કાલાત્ પરં યૂયં માં દ્રષ્ટું ન લપ્સ્યધ્વે કિન્તુ કિયત્કાલાત્ પરં પુન દ્રષ્ટું લપ્સ્યધ્વે યતોહં પિતુઃ સમીપં ગચ્છામિ|
- XVII તતઃ શિષ્યાણાં કિયન્તો જનાઃ પરસ્પરં વદિતુમ્ આરભન્ત, કિયત્કાલાત્ પરં માં દ્રષ્ટું ન લપ્સ્યધ્વે કિન્તુ કિયત્કાલાત્ પરં પુન દ્રષ્ટું લપ્સ્યધ્વે યતોહં પિતુઃ સમીપં ગચ્છામિ, ઇતિ યદ્ વાક્યમ્ અયં વદતિ તત્ કિં?
- XVIII તતઃ કિયત્કાલાત્ પરમ્ ઇતિ તસ્ય વાક્યં કિં? તસ્ય વાક્યસ્યાભિપ્રાયં વયં બોદ્ધું ન શક્નુમસ્તૈરિતિ|
- XIX નિગદિતે યીશુસ્તેષાં પ્રશ્નેચ્છાં જ્ઞાત્વા તેભ્યોડકથયત્ કિયત્કાલાત્ પરં માં દ્રષ્ટું ન લપ્સ્યધ્વે, કિન્તુ કિયત્કાલાત્ પરં પૂન દ્રષ્ટું લપ્સ્યધ્વે, યામિમાં કથામકથયં તસ્યા અભિપ્રાયં કિં યૂયં પરસ્પરં મૃગયધ્વે?
- XX યુષ્માનહમ્ અતિયથાર્થં વદામિ યૂયં કન્દિષ્યથ વિલપિષ્યથ ચ, કિન્તુ જગતો લોકા આનન્દિષ્યન્તિ; યૂયં શોકાકુલા ભવિષ્યથ કિન્તુ શોકાત્ પરં આનન્દયુક્તા ભવિષ્યથ|
- XXI પ્રસવકાલ ઉપસ્થિતે નારી યથા પ્રસવવેદનયા વ્યાકુલા ભવતિ કિન્તુ પુત્રે ભૂમિષ્ઠે સતિ મનુષ્યૈકો જન્મના નરલોકે પ્રવિષ્ટ ઇત્યાનન્દાત્ તસ્યાસ્તસર્વં દુઃખં મનસિ ન તિષ્ઠતિ,
- XXII તથા યૂયમપિ સામ્પ્રતં શોકાકુલા ભવથ કિન્તુ પુનરપિ યુષ્મભ્યં દર્શનં દાસ્યામિ તેન યુષ્માકમ્ અન્તઃકરણાનિ સાનન્દાનિ ભવિષ્યન્તિ, યુષ્માકં તમ્ આનન્દઞ્ચ કોપિ હર્તું ન શક્સ્યતિ|
- XXIII તસ્મિન્ દિવસે કામપિ કથાં માં ન પ્રક્ષયથ યુષ્માનહમ્ અતિયથાર્થં વદામિ, મમ નામ્ના યત્ કિચ્ચિદ્ પિતરં યાયિષ્યધ્વે તદેવ સ દાસ્યતિ|
- XXIV પૂર્વે મમ નામ્ના કિમપિ નાયાયધ્વં, યાયધ્વં તતઃ પ્રાપ્સ્યથ તસ્માદ્ યુષ્માકં સમ્પૂર્ણાનન્દો જનિષ્યતે|
- XXV ઉપમાકથાભિઃ સર્વાણ્યેતાનિ યુષ્માન્ જ્ઞાપિતવાન્ કિન્તુ યસ્મિન્ સમયે ઉપમયા નોક્ત્વા પિતુઃ કથાં સ્પષ્ટં જ્ઞાપયિષ્યામિ સમય એતાદૃશ આગચ્છતિ|
- XXVI તદા મમ નામ્ના પ્રાર્થયિષ્યધ્વે ડહં યુષ્મન્નિમિતં પિતરં વિનેષ્યે કથામિમાં ન વદામિ;
- XXVII યતો યૂયં મયિ પ્રેમ કુરુથ, તથાહમ્ ઈશ્વરસ્ય સમીપાદ્ આગતવાન્ ઇત્યપિ પ્રતીથ, તસ્માદ્ કારણાત્ કારણાત્ પિતા સ્વયં યુષ્માસુ પ્રીયતે|
- XXVIII પિતુઃ સમીપાજ્જજદ્ આગતોસ્મિ જગત્ પરિત્યજ્ય ચ પુનરપિ પિતુઃ સમીપં ગચ્છામિ|
- XXIX તદા શિષ્યા અવદન્, હે પ્રભો ભવાન્ ઉપમયા નોક્ત્વાધુના સ્પષ્ટં વદતિ|
- XXX ભવાન્ સર્વજ્ઞઃ કેનચિત્ પૃષ્ઠો ભવિતુમપિ ભવતઃ પ્રયોજનં નાસ્તીત્યધુનાસ્માકં સ્થિરજ્ઞાનં જાતં તસ્માદ્ ભવાન્ ઈશ્વરસ્ય સમીપાદ્ આગતવાન્ ઇત્યત્ર વયં વિશ્વસિમઃ|
- XXXI તતો યીશુઃ પ્રત્યવાદીદ્ ઇદાનીં કિં યૂયં વિશ્વસિથ?
- XXXII પશ્યત સર્વે યૂયં વિકીર્ણાઃ સન્તો મામ્ એકાકિનં પીરત્યજ્ય સ્વં સ્વં સ્થાનં ગમિષ્યથ, એતાદૃશઃ સમય આગચ્છતિ વરં પ્રાયોણોપસ્થિતવાન્; તથાપ્યહં નૈકાકી ભવામિ યતઃ પિતા મયા સાર્દ્ધમ્ આસ્તે|
- XXXIII યથા મયા યુષ્માકં શાન્તિ જર્જયતે તદર્થમ્ એતાઃ કથા યુષ્મભ્યમ્ અચકથં; અસ્મિન્ જગતિ યુષ્માકં ક્લેશો ઘટિષ્યતે કિન્ત્વક્ષોભા ભવત યતો મયા જગજ્જિજતં|

XVII

I તતઃ પરં યીશુરેતાઃ કથાઃ કથયિત્વા સ્વર્ગં વિલોક્યૈતત્ પ્રાર્થયત્, હે પિતઃ સમય ઉપસ્થિતવાન્; યથા તવ પુત્રસ્તવ મહિમાનં પ્રકાશયતિ તદર્થં ત્વં નિજપુત્રસ્ય મહિમાનં પ્રકાશય|

- II त्वं योल्लोकान् तस्य हस्ते समर्पितवान् स यथा तेभ्योऽनन्तायुर् दृष्टाति तदर्थं त्वं प्राणिमात्राणाम् अधिपतित्वभारं तस्मै दत्तवान्।
- III यस्त्वम् अद्वितीयः सत्य ईश्वरस्त्वया प्रेरितश्च यीशुः प्रीष्ट अंतयोरुभयोः परियये प्राप्तेऽनन्तायुर् भवति।
- IV त्वं यस्य कर्मणो भारं मह्यं दत्तवान्, तत् सम्पन्नं कृत्वा जगत्यस्मिन् तव मडिमानं प्राकाशयं।
- V अतयेव डे पित जगत्यविद्यमाने त्वया सड तिष्ठतो मम यो मडिमासीत् सम्प्रति तव समीपे मां तं मडिमानं प्रापय।
- VI अन्यस्य त्वम् अतज्जगतो याल्लोकान् मह्यम् अददा अहं तेभ्यस्तव नाम्नस्तत्त्वज्ञानम् अददां, ते तवैवासन्, त्वं तान् मह्यमददाः, तस्मात्ते तवोपदेशम् अगृह्णन्।
- VII त्वं मह्यं यत् किञ्चिद् अददास्तत्सर्वं त्वत्तो जायते एत्यधुनाजानन्।
- VIII मह्यं यमुपदेशम् अददा अडमपि तेभ्यस्तमुपदेशम् अददां तेपि तमगृह्णन् त्वत्तोहं निर्गत्य त्वया प्रेरितोभवम् अत्र य व्यश्वसन्।
- IX तेषामेव निमित्तं प्रार्थयेऽहं जगतो लोकनिमित्तं न प्रार्थये किन्तु याल्लोकान् मह्यम् अददास्तेषामेव निमित्तं प्रार्थयेऽहं यतस्ते तवैवासते।
- X ये मम ते तव ये य तव ते मम तथा तै र्मम मडिमा प्रकाशयते।
- XI साम्प्रतम् अस्मिन् जगति ममावस्थितेः शेषम् अभवत् अहं तव समीपं गच्छामि किन्तु ते जगति स्थास्यन्ति; डे पवित्र पितरावयो रथैकत्वमास्ते तथा तेषामप्येकत्वं भवति तदर्थं याल्लोकान् मह्यम् अददास्तान् स्वनाम्ना रक्ष।
- XII यावन्ति दिनानि जगत्यस्मिन् तैः सडाहमासं तावन्ति दिनानि तान् तव नाम्नाहं रक्षितवान्; याल्लोकान् मह्यम् अददास्तान् सर्वान् अडमरक्षं, तेषां मध्ये केवलं विनाशापात्रं डारितं तेन धर्मपुस्तकस्य वयनं प्रत्यक्षं भवति।
- XIII किन्त्वधुना तव सन्निधिं गच्छामि मया यथा तेषां सम्पूर्णांनन्डो भवति तदर्थमहं जगति तिष्ठन् अताः कथा अकथयम्।
- XIV तवोपदेशं तेभ्योऽददां जगता सड यथा मम सम्बन्धो नास्ति तथा जजता सड तेषामपि सम्बन्धाभावाज् जगतो लोकास्तान् ऋतीयन्ते।
- XV त्वं जगतस्तान् गृडाणेति न प्रार्थये किन्त्वशुभाद् रक्षेति प्रार्थयेऽहम्।
- XVI अहं यथा जगत्सम्बन्धीयो न भवामि तथा तेपि जगत्सम्बन्धीया न भवन्ति।
- XVII तव सत्यकथया तान् पवित्रीकुरु तव वाक्यमेव सत्यं।
- XVIII त्वं यथा मां जगति प्रेरयस्तथाऽहमपि तान् जगति प्रेरयं।
- XIX तेषां डितार्थं यथाहं स्वं पवित्रीकरोमि तथा सत्यकथया तेपि पवित्रीभवन्तु।
- XX केवलं अतेषामर्थे प्रार्थयेऽहम् एति न किन्त्वेतेषामुपदेशेन ये जना मयि विश्वसिष्यन्ति तेषामध्यर्थे प्रार्थयेऽहम्।
- XXI डे पितस्तेषां सर्वेषाम् अेकत्वं भवतु तव यथा मयि मम य यथा त्वय्येकत्वं तथा तेषामध्यावयोरेकत्वं भवतु तेन त्वं मां प्रेरितवान् एति जगतो लोकाः प्रतियन्तु।
- XXII यथावयोरेकत्वं तथा तेषामप्येकत्वं भवतु तेष्वहं मयि य त्वम् एत्यं तेषां सम्पूर्णमेकत्वं भवतु, त्वं प्रेरितवान् त्वं मयि यथा प्रीयसे य तथा तेष्वपि प्रीतवान् अतद्यथा जगतो लोका जानन्ति।
- XXIII तदर्थं त्वं यं मडिमानं मह्यम् अददास्तं मडिमानम् अडमपि तेभ्यो दत्तवान्।
- XXIV डे पित जगतो निर्माणात् पूर्वं मयि स्नेहं कृत्वा यं मडिमानं दत्तवान् मम तं मडिमानं यथा ते पश्यन्ति तदर्थं याल्लोकान् मह्यं दत्तवान् अहं यत्र तिष्ठामि तेपि यथा तत्र तिष्ठन्ति ममैषा वाञ्छ।
- XXV डे यथार्थिक पित जगतो लोकैस्त्वय्यज्ञातेपि त्वामहं जाने त्वं मां प्रेरितवान् एतीमे शिष्या जानन्ति।
- XXVI यथाहं तेषु तिष्ठामि तथा मयि येन प्रेम्ना प्रेमाकरोस्तत् तेषु तिष्ठति तदर्थं तव नामाहं तान् ज्ञापितवान् पुनरपि ज्ञापयिष्यामि।

XVIII

- I ताः कथाः कथयित्वा यीशुः शिष्यानादाय किद्रोन्नामकं स्रोत उत्तीर्य शिष्यैः सड तत्रत्योद्यानं प्राविशत्।
- II किन्तु विश्वासघातियिडूदास्तत् स्थानं परियीयते यतो यीशुः शिष्यैः सार्द्धं कदायित् तत् स्थानम् अगच्छत्।
- III तदा स यिडूदाः सैन्यगणं प्रधानयाजकानां किंशिनाञ्च पदातिगणञ्च गृहीत्वा प्रदीपान् उल्कान् अस्त्राणि यादाय तस्मिन् स्थाने उपस्थितवान्।
- IV स्वं प्रति यद् घटिष्यते तज् ज्ञात्वा यीशुरग्रेसरः सन् तानपृच्छत् कं गवेषयथ?
- V ते प्रत्यवदन्, नासरतीयं यीशुं; ततो यीशुरवादीद् अडमेव सः; तैः सड विश्वासघाती यिडूदाश्चातिष्ठत्।
- VI तदाऽहमेव स तस्यैतां कथां श्रुत्वैव ते पश्चादेत्य भूमौ पतिताः।

- VII તતો યીશુઃ પુનરપિ પૃષ્ઠવાન્ કં ગવેષયથ? તતસ્તે પ્રત્યવદન્ નાસરતીયં યીશું|
- VIII તદા યીશુઃ પ્રત્યુદિતવાન્ અહમેવ સ ઇમાં કથામયકથમ્; યદિ મામન્વિચ્છથ તર્હીમાન્ ગન્તું મા વારયત|
- IX ઇત્યં ભૂતે મહ્યં ચાલ્લોકાન્ અદદાસ્તેષામ્ એકમપિ નાહારયમ્ ઇમાં યાં કથાં સ સ્વયમકથયત્ સા કથા સફલા જાતા|
- X તદા શિમોન્પિતરસ્ય નિકટે ખજ્જલ્લિથિતેઃ સ તં નિષ્કોષં કૃત્વા મહાયાજકસ્ય માલખનામાનં દાસમ્ આહત્ય તસ્ય દક્ષિણકર્ણં છિન્નવાન્|
- XI તતો યીશુઃ પિતરમ્ અવદત્, ખજ્જં કોષે સ્થાપય મમ પિતા મહ્યં પાતું યં કંસમ્ અદદાત્ તેનાહં કિં ન પાસ્યામિ?
- XII તદા સૈન્યગણઃ સેનાપતિ રિહૂદીયાનાં પદાતયશ્ચ યીશું ઘૃત્વા બદ્ધ્વા હાનન્નામ્નઃ કિયક્રાઃ શ્વશુરસ્ય સમીપં પ્રથમમ્ અનયન્|
- XIII સ કિયક્રાસ્તસ્મિન્ વત્સરે મહાયાજત્વપદે નિયુક્તઃ|
- XIV સન્ સાધારણલોકાનાં મજ્જલાર્થમ્ એકજનસ્ય મરણમુચિતમ્ ઇતિ ચિહૂદીયૈઃ સાર્દ્ધમ્ અમન્ત્રયત્|
- XV તદા શિમોન્પિતરોડન્યૈકશિષ્યશ્ચ યીશોઃ પશ્ચાદ્ અગચ્છતાં તસ્યાન્યશિષ્યસ્ય મહાયાજકેન પરિચિતત્વાત્ સ યીશુના સહ મહાયાજકસ્યાટ્ટાલિકાં પ્રાવિશત્|
- XVI કિન્તુ પિતરો બહિર્દ્વારસ્ય સમીપેડતિષ્ઠ્ અતએવ મહાયાજકેન પરિચિતઃ સ શિષ્યઃ પુનર્બહિર્ગત્વા દૌવાચિકાયૈ કથયિત્વા પિતરમ્ અભ્યન્તરમ્ આનયત્|
- XVII તદા સ દ્વારરક્ષિકા પિતરમ્ અવદત્ ત્વં કિં ન તસ્ય માનવસ્ય શિષ્યઃ? તતઃ સોવદદ્ અહં ન ભવામિ|
- XVIII તતઃ પરં યત્સ્થાને દાસાઃ પદાતયશ્ચ શીતહેતોરજ્જારૈ વીહિં પ્રજ્વાલ્ય તાપં સેવિતવન્તસ્તત્સ્થાને પિતરસ્તિષ્ઠન્ તૈઃ સહ વહ્નિતાપં સેવિતુમ્ આરભત|
- XIX તદા શિષ્યેષૂપદેશે ય મહાયાજકેન યીશુઃ પૃષ્ઠઃ|
- XX સન્ પ્રત્યુક્તવાન્ સર્વલોકાનાં સમક્ષં કથામકથયં ગુપ્તં કામપિ કથાં ન કથયિત્વા યત્ સ્થાનં ચિહૂદીયાઃ સતતં ગચ્છન્તિ તત્ર ભજનગહે મન્દિરે ચાશિક્ષયં|
- XXI મત્તઃ કુતઃ પૃચ્છસિ? યે જના મદુપદેશમ્ અશૃણવન્ તાનેવ પૃચ્છ યદદ્ અવદં તે તત્ જાનિન્ત|
- XXII તદેત્યં પ્રત્યુદિતત્વાત્ નિકટસ્થપદાતિ યીશું યપેટેનાહત્ય વ્યાહરત્ મહાયાજકમ્ એવં પ્રતિવદસિ?
- XXIII તતો યીશુઃ પ્રતિગદિતવાન્ યદાયથાર્થમ્ અચકથં તર્હિં તસ્યાયથાર્થસ્ય પ્રમાણં દેહિ, કિન્તુ યદિ યથાર્થં તર્હિં કુતો હેતો મમિ અતાડયઃ?
- XXIV પૂર્વં હાનન્ સબન્ધનં તં કિયક્રામહાયાજકસ્ય સમીપં પ્રૈષયત્|
- XXV શિમોન્પિતરસ્તિષ્ઠન્ વહ્નિતાપં સેવતે, એતસ્મિન્ સમયે કિયન્તસ્તમ્ અપૃચ્છન્ ત્વં કિમ્ એતસ્ય જનસ્ય શિષ્યો ન? તતઃ સોપહ્નુત્યાબ્રવીદ્ અહં ન ભવામિ|
- XXVI તદા મહાયાજકસ્ય યસ્ય દાસસ્ય પિતરઃ કર્ણમચ્છિનત્ તસ્ય કુટુમ્બઃ પ્રત્યુદિતવાન્ ઉદ્યાને તેન સહ તિષ્ઠન્તં ત્વાં કિં નાપશ્યં?
- XXVII કિન્તુ પિતરઃ પુનરપહ્નુત્ય કથિતવાન્; તદાનીં કુક્કુટોડરૌત્|
- XXVIII તદનન્તરં પ્રત્યુષે તે કિયક્રાગૃહાદ્ અધિપતે ગૃહં યીશુમ્ અનયન્ કિન્તુ યસ્મિન્ અશુચિત્વે જાતે તૈ નિન્સારોત્સવે ન ભોક્તવ્યં, તસ્ય ભયાદ્ ચિહૂદીયાસ્તદ્ગૃહં નાવિશન્|
- XXIX અપરં પીલાતો બહિરાગત્ય તાન્ પૃષ્ઠવાન્ એતસ્ય મનુષ્યસ્ય કં દોષં વદથ?
- XXX તદા તે પેત્યવદન્ દુષ્કર્મકારિણિ ન સતિ ભવતઃ સમીપે નૈનં સમાર્પયિષ્યામઃ|
- XXXI તતઃ પીલાતોડવદદ્ યૂયમેનં ગૃહીત્વા સ્વેષાં વ્યવસ્થયા વિચારયત| તદા ચિહૂદીયાઃ પ્રત્યવદન્ કસ્યાપિ મનુષ્યસ્ય પ્રાણદણ્ડં કર્ણુ નાસ્માકમ્ અધિકારોડસ્તિ|
- XXXII એવં સતિ યીશુઃ સ્વસ્ય મૃત્યૌ યાં કથાં કથિતવાન્ સા સફલાભવત્|
- XXXIII તદનન્તરં પીલાતઃ પુનરપિ તદ્ રાજગૃહં ગત્વા યીશુમાહૂય પૃષ્ઠવાન્ ત્વં કિં ચિહૂદીયાનાં રાજા?
- XXXIV યીશુઃ પ્રત્યવદત્ ત્વમ્ એતાં કથાં સ્વતઃ કથયસિ કિમન્યઃ કશ્ચિન્ મયિ કથિતવાન્?
- XXXV પીલાતોડવદદ્ અહં કિં ચિહૂદીયઃ? તવ સ્વદેશીયા વિશેષતઃ પ્રધાનયાજકા મમ નિકટે ત્વાં સમાર્પયન્, ત્વં કિં કૃતવાન્?
- XXXVI યીશુઃ પ્રત્યવદત્ મમ રાજ્યમ્ એતજ્જગત્સમ્બન્ધીયં ન ભવતિ યદિ મમ રાજ્યં જગત્સમ્બન્ધીયમ્ અભવિષ્યત્ તર્હિં ચિહૂદીયાનાં હસ્તેષુ યથા સમર્પિતો નાભવં તદર્થં મમ સેવકા અયોત્સ્યન્ કિન્તુ મમ રાજ્યમ્ ઐહિકં ન|
- XXXVII તદા પીલાતઃ કથિતવાન્, તર્હિં ત્વં રાજા ભવસિ? યીશુઃ પ્રત્યુક્તવાન્ ત્વં સત્યં કથયસિ, રાજાહં ભવામિ; સત્યતાયાં સાક્ષ્યં દાતું જનિં ગૃહીત્વા જગત્યસ્મિન્ અવતીર્ણવાન્, તસ્માત્ સત્યધર્મપક્ષપાતિનો મમ કથાં શૃણવન્તિ|

XXXVIII તદા સત્યં કિં? એતાં કથાં પષ્ટવા પીલાતઃ પુનરપિ બહિર્ગત્વા ચિહ્નુદીયાન્ અભાષત, અહં તસ્ય કમપ્યપરાધં ન પ્રાપ્નોમિ|

XXXIX નિસ્તારોત્સવસમયે યુષ્માભિરભિરુચિત એકો જનો મયા મોચયિતવ્ય એષા યુષ્માકં રીતિરસ્તિ, અતએવ યુષ્માકં નિકટે ચિહ્નુદીયાનાં રાજાનં કિં મોચયામિ, યુષ્માકમ્ ઇચ્છા કા?

XL તદા તે સર્વે રુવન્તો વ્યાહરન્ એનં માનુષં નહિ બરબ્બાં મોચયા કિન્તુ સ બરબ્બા દસ્યુરાસીત્|

XIX

I પીલાતો યીશુમ્ આનીય કશયા પ્રાહારયત્|

II પશ્ચાત્ સેનાગણાઃ કણ્ટકનિર્મિતં મુકુટં તસ્ય મસ્તકે સમર્પ્ય વાર્તાકીવર્ણા રાજપરિચ્છદં પરિધાપ્ય,

III હે ચિહ્નુદીયાનાં રાજાન્ નમસ્કાર ઇત્યુક્ત્વા તં ચપેટેનાહન્તુમ્ આરભત|

IV તદા પીલાતઃ પુનરપિ બહિર્ગત્વા લોકાન્ અવદત્, અસ્ય કમપ્યપરાધં ન લભેડહં, પશ્યત તદ્ યુષ્માન્ જ્ઞાપયિતું યુષ્માકં સન્નિધૌ બહિરેનમ્ આનયામિ|

V તતઃ પરં યીશુઃ કણ્ટકમુકુટવાન્ વાર્તાકીવર્ણવસનવાંશ્ચ બહિરાગચ્છત્| તતઃ પીલાત ઉક્તવાન્ એનં મનુષ્યં પશ્યત|

VI તદા પ્રધાનયાજકાઃ પદાતયશ્ચ તં દૃષ્ટવા, એનં કુશે વિધ, એનં કુશે વિધ, ઇત્યુક્ત્વા રવિતું આરભન્ત| તતઃ પીલાતઃ કથિતવાન્ યૂયં સ્વયમ્ એનં નીત્વા કુશે વિધત, અહમ્ એતસ્ય કમપ્યપરાધં ન પ્રાપ્તવાન્|

VII ચિહ્નુદીયાઃ પ્રત્યવદન્ અસ્માકં યા વ્યવસ્થાસ્તે તદનુસારેણાસ્ય પ્રાણહનનમ્ ઉચિતં યતોયં સ્વમ્ ઈશ્વરસ્ય પુત્રમવદત્|

VIII પીલાત ઇમાં કથાં શ્રુત્વા મહાત્રાસયુક્તઃ

IX સન્ પુનરપિ રાજગૃહ આગત્ય યીશું પૃષ્ટવાન્ ત્વં કુત્રત્યો લોકઃ? કિન્તુ યીશસ્તસ્ય કિમપિ પ્રત્યુત્તરં નાવદત્|

X ૧૦ તતઃ પીલાત્ કથિતવાન ત્વં કિં મયા સાહ્યં ન સંલપિષ્યસિ ? ત્વાં કુશે વેધિતું વા મોચયિતું શક્તિ મમાસ્તે ઇતિ કિં ત્વં ન જાનાસિ ? તદા યીશુઃ પ્રત્યવદદ્ ઈશ્વરેણાદયં મમોપરિ તવ કિમપ્યધિપતિત્વં ન વિદ્યતે, તથાપિ યો જનો માં તવ હસ્તે સમાર્પયત્ તસ્ય મહાપાતકં જાતમ્|

XI તદા યીશુઃ પ્રત્યવદદ્ ઈશ્વરેણાદત્તં મમોપરિ તવ કિમપ્યધિપતિત્વં ન વિદ્યતે, તથાપિ યો જનો માં તવ હસ્તે સમાર્પયત્ તસ્ય મહાપાતકં જાતમ્|

XII તદારભ્ય પીલાતસ્તં મોચયિતું ચેષ્ટિતવાન્ કિન્તુ ચિહ્નુદીયા રુવન્તો વ્યાહરન્ યદીમં માનવં ત્યજસિ તર્હિ ત્વં કૈસરસ્ય મિત્રં ન ભવસિ, યો જનઃ સ્વં રાજાનં વક્તિ સઅેવ કૈમરસ્ય વિરુદ્ધાં કથાં કથયતિ|

XIII એતાં કથાં શ્રુત્વા પીલાતો યીશું બહિરનીય નિસ્તારોત્સવસ્ય આસાદનદિનસ્ય દ્વિતીયપ્રહરાત્ પૂર્વ પ્રસ્તરબન્ધનનામ્નિ સ્થાને ડર્થાત્ ઇબ્રીયભાષયા યદ્ ગબ્બિથા કથ્યતે તસ્મિન્ સ્થાને વિચારાસન ઉપાવિશત્|

XIV અનન્તરં પીલાતો ચિહ્નુદીયાન્ અવદત્, યુષ્માકં રાજાનં પશ્યત|

XV કિન્તુ એનં દૂરીકુરુ, એનં દૂરીકુરુ, એનં કુશે વિધ, ઇતિ કથાં કથયિત્વા તે રવિતુમ્ આરભન્ત; તદા પીલાતઃ કથિતવાન્ યુષ્માકં રાજાનં કિં કુશે વેધિષ્યામિ? પ્રધાનયાજકા ઉત્તરમ્ અવદન્ કૈસરં વિના કોપિ રાજાસ્માકં નાસ્તિ|

XVI તતઃ પીલાતો યીશું કુશે વેધિતું તેષાં હસ્તેષુ સમાર્પયત્, તતસ્તે તં ધૃત્વા નીતવન્તઃ|

XVII તતઃ પરં યીશુઃ કુશં વહન્ શિરઃકપાલમ્ અર્થાદ્ યદ્ ઇબ્રીયભાષયા ગુલ્ગલ્તાં વદન્તિ તસ્મિન્ સ્થાન ઉપસ્થિતઃ|

XVIII તતસ્તે મધ્યસ્થાને તં તસ્યોભયપાર્શ્વે દ્વાવપરૌ કુશેડવિધન્|

XIX અપરમ્ એષ ચિહ્નુદીયાનાં રાજા નાસરતીયયીશુઃ, ઇતિ વિજ્ઞાપનં લિખિત્વા પીલાતસ્તસ્ય કુશોપરિ સમયોજયત્|

XX સા લિપિઃ ઇબ્રીયયૂનાનીયરોમીયભાષાભિ લિખિતાઃ; યીશોઃ કુશવેધનસ્થાનં નગરસ્ય સમીપં, તસ્માદ્ બહવો ચિહ્નુદીયાસ્તાં પઠિતુમ્ આરભન્ત|

XXI ચિહ્નુદીયાનાં પ્રધાનયાજકાઃ પીલાતમિતિ ન્યવેદયન્ ચિહ્નુદીયાનાં રાજેતિ વાક્યં ન કિન્તુ એષ સ્વં ચિહ્નુદીયાનાં રાજાનમ્ અવદદ્ ઇત્યં લિખત્|

XXII તતઃ પીલાત ઉત્તરં દત્તવાન્ યલ્લેખનીયં તલ્લિખિતવાન્|

XXIII ઇત્યં સેનાગણો યીશું કુશે વિધિત્વા તસ્ય પરિધેયવસ્ત્રં ચતુરો ભાગાન્ કૃત્વા એકૈકસેના એકૈકભાગમ્ અગૃહ્ણત્ તસ્યોત્તરીયવસ્ત્રાગૃહ્ણત્| કિન્તૂત્તરીયવસ્ત્રં સૂચિસેવનં વિના સર્વમ્ ઊતાં|

XXIV તસ્માત્તે વ્યાહરન્ એતત્ કઃ પ્રાપ્સ્યતિ? તન્ન ખણ્ડયિત્વા તન્ન ગુટિકાપાતં કરવામ્| વિભજન્તેડધરીયં મે વસનં તે પરસ્પરં| મમોત્તરીયવસ્ત્રાર્થં ગુટિકાં પાતયન્તિ ચ| ઇતિ યદ્વાક્યં ધર્મપુસ્તકે લિખિતમાસ્તે તત્ સેનાગણોનેત્યં વ્યવહરણાત્ સિદ્ધમભવત્|

- XXV तदानीं यीशो माता मातु र्भगिनी य या क्लियपा भार्या मरियम् मगदलीनी मरियम् य अेतास्तस्य कुशस्य सन्निधौ समतिष्ठन्।
- XXVI ततो यीशुः स्वमातरं प्रियतमशिष्यञ्च समीपे दृष्टायमानौ विलोक्य मातरम् अवदत्, हे योषिद् अेनं तव पुत्रं पश्य,
- XXVII शिष्यन्त्ववदत्, अेनां तव मातरं पश्य। ततः स शिष्यस्तद्धटिकायां तां निजगृहं नीतवान्।
- XXVIII अनन्तरं सर्व्वं कर्माधुना सम्पन्नमभूत् यीशुरिति ज्ञात्वा धर्मपुस्तकस्य वयनं यथा सिद्धं भवति तदर्थम् अकथयत् मम पिपासा ज्ञाता।
- XXIX ततस्तस्मिन् स्थाने अम्बरसेन पूर्णापात्रस्थित्या ते स्पञ्जमेकं तदम्बरसेनार्द्राकृत्य अेसोबने तद् योजयित्वा तस्य मुपस्य सन्निधावस्थापयन्।
- XXX तदा यीशुर्म्बरसं गृहीत्वा सर्व्वं सिद्धम् एति कथां कथयित्वा मस्तकं नमयन् प्राणान् पर्य्यत्यजत्।
- XXXI तद्धिनम् आसादनदिनं तस्मात् परेऽहनि विश्रामवारे देहा यथा कुशोपरि न तिष्ठन्ति, यतः स विश्रामवारो म्हादिनमासीत्, तस्माद् यिडूदीयाः पीलातनिकटं गत्वा तेषां पादभञ्जनस्य स्थानान्तरनयनस्य यानुमतिं प्रार्थयन्त।
- XXXII अतः सेना आगत्य यीशुना सड कुशे डतयोः प्रथमद्वितीययोरयोः पादान् अभञ्जनः।
- XXXIII किन्तु यीशोः सन्निधिं गत्वा स मृत एति दृष्ट्वा तस्य पादौ नाभञ्जनम्।
- XXXIV पश्चाद् अेको योद्धा शूलाघातेन तस्य कुक्षिम् अविधत् तत्क्षणात् तस्माद् रक्तं जलञ्च निरगच्छत्।
- XXXV यो जनोऽस्य साक्ष्यं ददाति स स्वयं दृष्टवान् तस्येद् साक्ष्यं सत्यं तस्य कथा युष्माकं विश्वासं जनयितुं योग्या तत् स ज्ञानाति।
- XXXVI तस्यैकम् अस्वयपि न लक्ष्यते,
- XXXVII तद्दद् अन्यशास्त्रेपि लिप्यते, यथा, "दृष्टिपातं करिष्यन्ति तेऽविधन् यन्तु तम्प्रति।"
- XXXVIII अरिमथीयनगरस्य यूषङ्नामा शिष्य अेक आसीत् किन्तु यिडूदीयेभ्यो भयात् प्रकाशितो न भवति; स यीशो र्देहं नेतुं पीलातस्यानुमतिं प्रार्थयत्, ततः पीलातेनानुमते सति स गत्वा यीशो र्देहम् अनयत्।
- XXXIX अपरं यो निकदीमो रात्रौ यीशोः समीपम् अगच्छत् सोपि गन्धरसेन मिश्रितं प्रायेण पञ्चाशत्सेटकमगुरुं गृहीत्वागच्छत्।
- XL ततस्ते यिडूदीयानां श्मशाने स्थापनरीत्यनुसारेण तत्सुगन्धिद्रव्येण सङ्कितं तस्य देहं वस्त्रेणावेष्टयन्।
- XLI अपरञ्च यत्र स्थाने तं कुशोऽविधन् तस्य निकटस्थोदाने यत्र किमपि मृतदेहं कदापि नास्थाप्यत तादृशम् अेकं नूतनं श्मशानम् आसीत्।
- XLII यिडूदीयानाम् आसादनदिनागमनात् ते तस्मिन् समीपस्थश्मशाने यीशुम् अशााययन्।

XX

- I अनन्तरं सप्ताहस्य प्रथमदिने ऽतिप्रत्यूषे ऽन्धकारे तिष्ठति मगदलीनी मरियम् तस्य श्मशानस्य निकटं गत्वा श्मशानस्य मुभात् प्रस्तरमपसारितम् अपश्यत्।
- II पश्चाद् धावित्वा शिमोन्पितराय यीशोः प्रियतमशिष्याय येदम् अकथयत्, लोकाः श्मशानात् प्रभुं नीत्वा कुत्रास्थापयन् तद् वक्तुं न शक्नोमि।
- III अतः पितरः सोन्यशिष्यश्च ङर्हि र्भुत्वा श्मशानस्थानं गन्तुम् आरभेतां।
- IV उभयोर्धावतोः सोन्यशिष्यः पितरं पश्चात् त्यक्त्वा पूर्वं श्मशानस्थान उपस्थितवान्।
- V तदा प्रह्वीभूय स्थापितवस्त्राणि दृष्ट्वान् किन्तु न प्राविशत्।
- VI अपरं शिमोन्पितर आगत्य श्मशानस्थानं प्रविश्य
- VII स्थापितवस्त्राणि मस्तकस्य वस्त्रञ्च पृथक् स्थानान्तरे स्थापितं दृष्ट्वान्।
- VIII ततः श्मशानस्थानं पूर्वंम् आगतो योन्यशिष्यः सोपि प्रविश्य तादृशं दृष्ट्वा व्यश्वसीत्।
- IX यतः श्मशानात् स उत्थापयितव्य अेतस्य धर्मपुस्तकवयनस्य भावं ते तदा वोद्धुं नाशङ्कुवन्।
- X अनन्तरं तौ द्वौ शिष्यौ स्वं स्वं गृहं परावृत्यागच्छताम्।
- XI ततः परं मरियम् श्मशानद्वारस्य ङर्हिः स्थित्वा रोदितुम् आरभत ततो रुदती प्रह्वीभूय श्मशानं विलोक्य
- XII यीशोः शयनस्थानस्य शिरःस्थाने पदतले य द्वयो र्द्विंशो द्वौ स्वर्गीयदूतावुपविष्टौ समपश्यत्।
- XIII तौ पृष्टवन्तौ हे नारि कुतो रोदिषि? सावदत् लोका मम प्रभुं नीत्वा कुत्रास्थापयन् एति न ज्ञानामि।
- XIV एत्युक्त्वा मुभं परावृत्य यीशुं दृष्टायमानम् अपश्यत् किन्तु स यीशुरिति सा ज्ञातुं नाशक्नोत्।

- XV તદા યીશુસ્તામ્ અપૃચ્છત્ હે નારિ કુતો રોદિષિ? કં વા મૃગયસે? તતઃ સા તમ્ ઉદ્યાનસેવકં જ્ઞાત્વા વ્યાહરત્, હે મહેચ્છ ત્વં યદીતઃ સ્થાનાત્ તં નીતવાન્ તર્હિ કુત્રાસ્થાપયસ્તદ્ વદ તત્સ્થાનાત્ તમ્ આનયામિ|
- XVI તદા યીશુસ્તામ્ અવદત્ હે મરિયમ્| તતઃ સા પરાવૃત્ય પ્રત્યવદત્ હે રબ્બૂની અર્થાત્ હે ગુરો|
- XVII તદા યીશુરવદત્ માં મા ઘર, ઇદાનીં પિતુઃ સમીપે ઉર્દ્ધ્વગમનં ન કરોમિ કિન્તુ યો મમ યુષ્માકઞ્ચ પિતા મમ યુષ્માકઞ્ચસ્વરસ્તસ્ય નિકટ ઉર્દ્ધ્વગમનં કર્તુમ્ ઉદ્યતોસ્મિ, ઇમાં કથાં ત્વં ગત્વા મમ ભ્રાતૃગણં જ્ઞાપય|
- XVIII તતો મગ્દલીનીમરિયમ્ તત્ક્ષણાદ્ ગત્વા પ્રભુસ્તસ્યૈ દર્શનં દત્વા કથા એતા અકથયદ્ ઇતિ વાર્તા શિષ્યેભ્યોડકથયત્|
- XIX તતઃ પરં સપ્તાહસ્ય પ્રથમદિનસ્ય સન્ધ્યાસમયે શિષ્યા એકત્ર મિલિત્વા ચિહ્નદીયેભ્યો ભિયા દ્વારરુદ્ધમ્ અકુર્વન્, એતસ્મિન્ કાલે યીશુસ્તેષાં મધ્યસ્થાને તિષ્ઠન્ અકથયદ્ યુષ્માકં કલ્યાણં ભૂયાત્|
- XX ઇત્યુક્ત્વા નિજહસ્તં કુક્ષિઞ્ચ દર્શિતવાન્, તતઃ શિષ્યાઃ પ્રભુમ્ દૃષ્ટ્વા હૃષ્ટા અભવન્|
- XXI યીશુઃ પુનરવદદ્ યુષ્માકં કલ્યાણં ભૂયાત્ પિતા યથા માં પ્રેષયત્ તથાહમપિ યુષ્માન્ પ્રેષયામિ|
- XXII ઇત્યુક્ત્વા સ તેષામુપરિ દીર્ઘપ્રશ્નાસં દત્વા કથિતવાન્ પવિત્રમ્ આત્માનં ગૃહ્ણીત|
- XXIII યૂયં યેષાં પાપાનિ મોચયિષ્યથ તે મોચયિષ્યન્તે યેષાઞ્ચ પાપાતિ ન મોચયિષ્યથ તે ન મોચયિષ્યન્તે|
- XXIV દ્વાદશમધ્યે ગણિતો યમજો થોમાનામા શિષ્યો યીશોરાગમનકાલૈ તૈઃ સાર્દ્ધં નાસીત્|
- XXV અતો વયં પ્રભૂમ્ અપશ્યામેતિ વાક્યેડન્યશિષ્યૈરુક્તે સોવદત્, તસ્ય હસ્તયો લૌહકીલકાનાં ચિહ્નં ન વિલોક્ય તચ્ચિહ્નમ્ અડ્ગુલ્યા ન સ્પૃષ્ટ્વા તસ્ય કુક્ષૌ હસ્તં નારોપ્ય યાહં ન વિશ્વસિષ્યામિ|
- XXVI અપરમ્ અષ્ટમેડહ્નિ ગતે સતિ થોમાસહિતઃ શિષ્યગણ એકત્ર મિલિત્વા દ્વારં રુદ્ધ્વાભ્યન્તર આસીત્, એતર્હિ યીશુસ્તેષાં મધ્યસ્થાને તિષ્ઠન્ અકથયત્, યુષ્માકં કુશલં ભૂયાત્|
- XXVII પશ્ચાત્ થામૈ કથિતવાન્ ત્વમ્ અડ્ગુલીમ્ અત્રાર્પયિત્વા મમ કરૌ પશ્ય કરં પ્રસાર્ય મમ કુક્ષાવર્પય નાવિશ્વસ્ય|
- XXVIII તદા થોમા અવદત્, હે મમ પ્રભો હે મદીશ્વર|
- XXIX યીશુરકથયત્, હે થોમા માં નિરીક્ષ્ય વિશ્વસિષિ યે ન દૃષ્ટ્વા વિશ્વસન્તિ તએવ ધન્યાઃ|
- XXX એતદન્યાનિ પુસ્તકેડસ્મિન્ અલિખિતાનિ બહૂન્યાશ્ચાર્યકર્માણિ યીશુઃ શિષ્યાણાં પુરસ્તાદ્ અકરોત્|
- XXXI કિન્તુ યીશુરીશ્વરસ્યાભિષિક્તઃ સુત એવેતિ યથા યૂયં વિશ્વસિથ વિશ્વસ્ય ચ તસ્ય નામ્ના પરમાયુઃ પ્રાપ્નુથ તદર્થમ્ એતાનિ સર્વાણ્યલિખ્યન્ત|

XXI

- I તતઃ પરં તિબિરિયાજલઘેસ્તટે યીશુઃ પુનરપિ શિષ્યેભ્યો દર્શનં દત્તવાન્ દર્શનસ્યાખ્યાનમિદમ્|
- II શિમોન્પિતરઃ યમજથોમા ગાલીલીયકાન્નાનગરનિવાસી નિથનેલ્ સિવદેઃ પુત્રાવન્યૌ દ્વૌ શિષ્યૌ ચૈતેષ્વેકત્ર મિલિતેષુ શિમોન્પિતરોડકથયત્ મત્સ્યાન્ ઘર્તુ યામિ|
- III તતસ્તે વ્યાહરન્ તર્હિ વયમપિ ત્વયા સાર્દ્ધં યામઃ તદા તે બહિર્ગતાઃ સન્તઃ ક્ષિપ્રં નાવમ્ આરોહન્ કિન્તુ તસ્યાં રજન્યામ્ એકમપિ ન પ્રાપ્નુવન્|
- IV પ્રભાતે સતિ યીશુસ્તટે સ્થિતવાન્ કિન્તુ સ યીશુરિતિ શિષ્યા જ્ઞાતું નાશકનુવન્|
- V તદા યીશુરપૃચ્છત્, હે વત્સા સન્નિઘૌ કિઞ્ચિત્ ખાદ્યદ્રવ્યમ્ આસ્તે? તેડવદન્ કિમપિ નાસ્તિ|
- VI તદા સોડવદત્ નૌકાયા દક્ષિણપાર્શ્વે જાલં નિક્ષિપત તતો લપ્સ્યધ્વે, તસ્માત્ તૈ નિક્ષિપ્તે જાલે મત્સ્યા એતાવન્તોડપતન્ યેન તે જાલમાકૃષ્ય નોત્તોલયિતું શક્તાઃ|
- VII તસ્માદ્ યીશોઃ પ્રિયતમશિષ્યઃ પિતરાયાકથયત્ એષ પ્રભુ ભવેત્, એષ પ્રભુરિતિ વાયં શ્રુત્વૈવ શિમોન્ નગ્નતાહેતો મત્સ્યધારિણ ઉત્તરીયવસ્ત્રં પરિધાય હ્રદં પ્રત્યુદલમ્ફયત્|
- VIII અપરે શિષ્યા મત્સ્યૈઃ સાર્દ્ધં જાલમ્ આકર્ષન્તઃ ક્ષુદ્રનૌકાં વાહયિત્વા કૂલમાનયન્ તે કૂલાદ્ અતિદૂરે નાસન્ દ્વિશતહસ્તેભ્યો દૂર આસન્ ઇત્યનુમીયતે|
- IX તીરં પ્રાતૈસ્તૈસ્તત્ર પ્રજ્વલિતાગ્નિસ્તદુપરિ મત્સ્યાઃ પૂપાશ્ચ દૃષ્ટાઃ|
- X તતો યીશુરકથયદ્ યાન્ મત્સ્યાન્ અઘરત તેષાં કતિપયાન્ આનયત્|
- XI અતઃ શિમોન્પિતરઃ પરાવૃત્ય ગત્વા બૃહદ્ભિસ્ત્રિપચ્ચાશદધિકશતમત્સ્યૈઃ પરિપૂર્ણ તજજાલમ્ આકૃષ્યોદતોલયત્ કિન્ત્વેતાવદ્ભિ મત્સ્યૈરપિ જાલં નાહિધત|
- XII અનન્તરં યીશુસ્તાન્ અવાદીત્ યૂયમાગત્ય ભુંઘ્વં; તદા સએવ પ્રભુરિતિ જ્ઞાતત્વાત્ ત્વં કઃ? ઇતિ પ્રષ્ટું શિષ્યાણાં કસ્યાપિ પ્રગલ્ભતા નાભવત્|
- XIII તતો યીશુરાગત્ય પૂપાન્ મત્સ્યાંશ્ચ ગૃહીત્વા તેભ્યઃ પર્યવેષયત્|

XIV ઇત્યં શ્મશાનાદુત્થાનાત્ પરં યીશુઃ શિષ્યેભ્યસ્તૃતીયવારં દર્શનં દત્તવાન્|

XV ભોજને સમાપ્તે સતિ યીશુઃ શિમોન્પિતરં પૃષ્ટવાન્, હે યૂનસઃ પુત્ર શિમોન્ ત્વં કિમ્ એતેભ્યોઢિકં મયિ પ્રીયસે? તતઃ સ ઉદિતવાન્ સત્યં પ્રભો ત્વયિ પ્રીયેડહં તદ્ ભવાન્ જાનાતિ; તદા યીશુરકથયત્ તર્હિ મમ મેષશાવકગણં પાલય|

XVI તતઃ સ દ્વિતીયવારં પૃષ્ટવાન્ હે યૂનસઃ પુત્ર શિમોન્ ત્વં કિં મયિ પ્રીયસે? તતઃ સ ઉક્તવાન્ સત્યં પ્રભો ત્વયિ પ્રીયેડહં તદ્ ભવાન્ જાનાતિ; તદા યીશુરકથયત તર્હિ મમ મેષગણં પાલય|

XVII પશ્ચાત્ સ તૃતીયવારં પૃષ્ટવાન્ હે યૂનસઃ પુત્ર શિમોન્ ત્વં કિં મયિ પ્રીયસે? એતદ્વાક્યં તૃતીયવારં પૃષ્ટવાન્ તસ્માત્ પિતરો દુઃખિતો ભૂત્વાડકથયત્ હે પ્રભો ભવતઃ કિમયગોચરં નાસ્તિ ત્વચ્ચહં પ્રીયે તદ્ ભવાન્ જાનાતિ; તતો યીશુરવદત્ તર્હિ મમ મેષગણં પાલય|

XVIII અહં તુભ્યં યથાર્થ કથયામિ યૌવનકાલે સ્વયં બદ્ધકટિ ર્થત્રેચ્છા તત્ર યાતવાન્ કિન્ત્વિતઃ પરં વૃદ્ધે વયસિ હસ્તં વિસ્તારયિષ્યસિ, અન્યજનસ્ત્વાં બદ્ધ્વા યત્ર ગન્તું તવેચ્છા ન ભવતિ ત્વાં ધૃત્વા તત્ર નેષ્યતિ|

XIX ફલતઃ કીદૃશેન મરણેન સ ઈશ્વરસ્ય મહિમાનં પ્રકાશયિષ્યતિ તદ્ બોધયિતું સ ઇતિ વાક્યં પ્રોક્તવાન્| ઇત્યુક્તે સતિ સ તમવોચત્ મમ પશ્ચાદ્ આગચ્છ|

XX યો જનો રાત્રિકાલે યીશો વક્ષોડવલમ્બ્ય, હે પ્રભો કો ભવન્તં પરકરેષુ સમર્પયિષ્યતીતિ વાક્યં પૃષ્ટવાન્, તં યીશોઃ પ્રિયતમશિષ્યં પશ્ચાદ્ આગચ્છન્તં

XXI પિતરો મુખં પરાવર્ત્ય વિલોક્ય યીશું પૃષ્ટવાન્, હે પ્રભો એતસ્ય માનવસ્ય કીદૃશી ગતિ ભવિષ્યતિ?

XXII સ પ્રત્યવદત્, મમ પુનરાગમનપર્યન્તં યદિ તં સ્થાપયિતુમ્ ઇચ્છામિ તત્ર તવ કિં? ત્વં મમ પશ્ચાદ્ આગચ્છ|

XXIII તસ્માત્ સ શિષ્યો ન મરિષ્યતીતિ ભ્રાતૃગણમધ્યે કિંવદન્તી જાતા કિન્તુ સ ન મરિષ્યતીતિ વાક્યં યીશુ નાવદત્ કેવલં મમ પુનરાગમનપર્યન્તં યદિ તં સ્થાપયિતુમ્ ઇચ્છામિ તત્ર તવ કિં? ઇતિ વાક્યમ્ ઉક્તવાન્|

XXIV યો જન એતાનિ સર્વાણિ લિખિતવાન્ અત્ર સાક્ષ્યઞ્ચ દત્તવાન્ સચ્ચેવ સ શિષ્યઃ, તસ્ય સાક્ષ્યં પ્રમાણમિતિ વયં જાનીમઃ|

XXV યીશુરેતેભ્યોડપરાણ્યપિ બહૂનિ કર્માણિ કૃતવાન્ તાનિ સર્વાણિ યદ્યેકેકં કૃત્વા લિખ્યન્તે તર્હિ ગ્રન્થા એતાવન્તો ભવન્તિ તેષાં ધારણે પૃથિવ્યાં સ્થાનં ન ભવતિ| ઇતિ||

પ્રેરિતાનાં કર્મણામાખ્યાનં

- I હે થિયક્લિલ, યીશુઃ સ્વમનોનીતાન્ પ્રેરિતાન્ પવિત્રેણાત્મના સમાદિશ્ય યસ્મિન્ દિને સ્વર્ગમારોહત્ યાં યાં ક્રિયામકરોત્ યદદ્ ઉપાદિશચ્ય તાનિ સર્વાણિ પૂર્વ મયા લિખિતાનિ
- II સ સ્વનિધનદુઃખભોગાત્ પરમ્ અનેકપ્રત્યયક્ષપ્રમાણૌઃ સ્વં સજીવં દર્શયિત્વા
- III યત્વારિંશદિનાનિ યાવત્ તેભ્યઃ પ્રેરિતેભ્યો દર્શનં દત્ત્વેશ્વરીયરાજ્યસ્ય વર્ણનમ અકરોત્
- IV અનન્તરં તેષાં સભાં કૃત્વા ઇત્યાજ્ઞાપયત્, યૂયં ચિરૂશાલમોડન્યત્ર ગમનમકૃત્વા યસ્તિન્ પિત્રાઙ્ગીકૃતે મમ વદનાત્ કથા અશૃણુત તત્પ્રાપ્તિમ્ અપેક્ષ્ય તિષ્ઠત્
- V યોહન્ જલે મજ્જિજતાવાન્ કિન્ત્વલ્પદિનમધ્યે યૂયં પવિત્ર આત્મનિ મજ્જિજતા ભવિષ્યથા
- VI પશ્ચાત્ તે સર્વે મિલિત્વા તમ્ અપૃચ્છન્ હે પ્રભો ભવાન્ કિમિદાનીં પુનરપિ રાજ્યમ્ ઇસ્રાયેલીયલોકાનાં કરેષુ સમર્પયિષ્યતિ?
- VII તતઃ સોવદત્ યાન્ સર્વાન્ કાલાન્ સમયાંશ્ચ પિતા સ્વવશેડસ્થાપયત્ તાન્ જ્ઞાતું યુષ્માકમ્ અધિકારો ન જાયતે
- VIII કિન્તુ યુષ્માસુ પવિત્રસ્યાત્મન આવિભાવે સતિ યૂયં શક્તિં પ્રાપ્ય ચિરૂશાલમિ સમસ્તચિહ્નદાશોમિરોણદેશયોઃ પૃથિવ્યાઃ સીમાં યાવદ્ યાવન્તો દેશાસ્તેષુ ચર્વેષુ ચ મયિ સાક્ષ્યં દાસ્યથા
- IX ઇતિ વાક્યમુક્ત્વા સ તેષાં સમક્ષં સ્વર્ગ નીતોડભવત્, તતો મેઘમારુહ્ય તેષાં દૃષ્ટેરગોચરોડભવત્
- X યસ્મિન્ સમયે તે વિહાયસં પ્રત્યનન્યદૃષ્ટ્યા તસ્ય તાદૃશમ્ ઊર્દ્ધ્વગમનમ્ અપશ્યન્ તસ્મિન્નેવ સમયે શુકલવસ્ત્રૌ દ્વૌ જનૌ તેષાં સન્નિઘૌ દણ્ડાયમાનો કથિતવન્તૌ,
- XI હે ગાલીલીયલોકા યૂયં કિમર્થ ગગણં પ્રતિ નિરીક્ષ્ય દણ્ડાયમાનાસ્તિષ્ઠથ? યુષ્માકં સમીપાત્ સ્વર્ગ નીતો યો યીશુસ્તં યૂયં યથા સ્વર્ગમ્ આરોહન્તમ્ અદર્શમ્ તથા સ પુનશ્ચાગમિષ્યતિ
- XII તતઃ પરં તે જૈતુનનામ્નઃ પર્વતાદ્ વિશ્રામવારસ્ય પથઃ પરિમાણમ્ અર્થાત્ પ્રાયેણાર્દ્ધકોશં દુરસ્થં ચિરૂશાલમ્નગરં પરાવૃત્યાગચ્છન્
- XIII નગરં પ્રવિશ્ય પિતરો યાકૂબ્ યોહન્ આન્દ્રિયઃ ફિલિપઃ થોમા બર્થજમયો મથિરાલ્ફીયપુત્રો યાકૂબ્ ઉઘોગાી શિમોન્ યાકૂબો ભ્રાતા ચિહ્નદા એતે સર્વે યત્ર સ્થાને પ્રવસન્તિ તસ્મિન્ ઉપરિતનપ્રકોષ્ઠે પ્રાવિશન્
- XIV પશ્ચાદ્ ઇમે ક્રિયત્યઃ સ્ત્રિયશ્ચ યીશો માર્તા મરિયમ્ તસ્ય ભ્રાતરશ્ચૈતે સર્વે એકચિત્તીભૂત સતતં વિનયેન વિનયેન પ્રાર્થયન્ત્
- XV તસ્મિન્ સમયે તત્ર સ્થાને સાકલ્યેન વિંશત્યધિકશતં શિષ્યા આસન્
- XVI હે ભ્રાતૃગણ યીશુધારિણાં લોકાનાં પથદર્શકો યો ચિહ્નદાસ્તસ્મિન્ દાયુદા પવિત્ર આત્મા યાં કથાં કથયામાસ તસ્યાઃ પ્રત્યક્ષીભવનસ્યાવશ્યકત્વમ્ આસીત્
- XVII સ જનોડસ્માકં મધ્યવર્તી સન્ અસ્યાઃ સેવાયા અંશમ્ અલભત
- XVIII તદનન્તરં કુકર્મણા લબ્ધં યન્મૂલ્યં તેન ક્ષેત્રમેકં ક્રીતમ્ અપરં તસ્મિન્ અઘોમુખે ભૃમૌ પતિતે સતિ તસ્યોદરસ્ય વિદીર્ણત્વાત્ સર્વા નાડ્યો નિરગચ્છન્
- XIX એતાં કથાં ચિરૂશાલમ્નિવાસિનઃ સર્વે લોકા વિદાન્તિ; તેષાં નિજભાષયા તત્ક્ષેત્રઞ્ચ હકલ્દામા, અર્થાત્ રક્તક્ષેત્રમિતિ વિખ્યાતમાસ્તે
- XX અન્યચ્ય, નિકેતનં તદીયન્તુ શુન્યમેવ ભવિષ્યતિ| તસ્ય દૂષ્યે નિવાસાર્થ કોપિ સ્થાસ્યતિ નૈવ હિ| અન્ય એવ જનસ્તસ્ય પદં સંપ્રાપ્સ્યતિ ધ્રુવં| ઇત્યં ગીતપુસ્તકે લિખિતમાસ્તે
- XXI અતો યોહનો મજ્જનમ્ આરભ્યાસ્માકં સમીપાત્ પ્રભો યીશોઃ સ્વર્ગારોહણદિનં યાવત્ સોસ્માકં મધ્યે યાવન્તિ દિનાનિ યાપિતવાન્
- XXII તાવન્તિ દિનાનિ યે માનવા અસ્માભિઃ સાહૃદ્ તિષ્ઠન્તિ તેષામ્ એકેન જનેનાસ્માભિઃ સાહૃદ્ યીશોરુત્યાને સાક્ષિણા ભવિતવ્યાં
- XXIII અતો યસ્ય રૂઢિ યુષ્ટો યં બર્શબ્બેત્યુક્ત્વાહૂયન્તિ સ યૂષક્ મતથિશ્ચ દ્વાવેતૌ પૃથક્ કૃત્વા ત ઈશ્વરસ્ય સન્નિઘૌ પ્રાર્થ્ય કથિતવન્તઃ,
- XXIV હે સર્વાન્તર્યામિન્ પરમેશ્વર, ચિહ્નદાઃ સેવનપ્રેરિતત્વપદચ્યુતઃ
- XXV સન્ નિજસ્થાનમ્ અગચ્છત્, તત્પદં લબ્ધુમ્ એનયો જનયો મધ્યે ભવતા કોડભિરુચિતસ્તદસ્માન્ દર્શ્યતાં|

XXVI ततो गुटिकापाटे कृते मतथिर्निरयीयत तस्मात् सोन्येषाम् अेकादशानां प्ररितानां मध्ये गणितोभवत्।

II

- I अपरञ्च निस्तारोत्सवात् परं पञ्चाशत्तमे दिने समुपस्थिते सति ते सर्वे अेकायितीभूय स्थान अेकस्मिन् मिलिता आसन्।
- II अेतस्मिन्नेव समयेऽऽस्माद् आकाशात् प्रयत्नात्पुत्रवायोः शब्दवद् अेकः शब्द आगत्य यस्मिन् गृहे त उपाविशन् तद् गृहं समस्तं व्याप्नोत्।
- III ततः परं वह्निशिभास्वर्षा ङिह्वाः प्रत्यक्षीभूय विभक्ताः सत्यः प्रतिज्जनोंर्ध्वे स्थगिता अभूवन्।
- IV तस्मात् सर्वे पवित्रेणात्मना परिपूर्णाः सन्त आत्मा यथा वायितवान् तदनुसारेणान्यदेशीयानां भाषा उक्तवन्तः।
- V तस्मिन् समये पृथिवीस्थसर्वदेशेभ्यो यिडूदीयमतावलम्बिनो लक्तलोका यिडूशालमि प्रावसन्;
- VI तस्याः कथायाः किंवदन्त्या ज्ञातत्वात् सर्वे लोका मिलित्वा निजनिजभाषया शिष्याणां कथाकथनं श्रुत्वा समुद्विग्ना अभवन्।
- VII सर्वेअेव विस्मयापन्ना आश्चर्यान्विताश्च सन्तः परस्परं उक्तवन्तः पश्यत ये कथां कथयन्ति ते सर्वे गालीलीयलोकाः किं न भवन्ति?
- VIII तर्हि वयं प्रत्येकशः स्वस्वजन्मदेशीयभाषाभिः कथा अेतेषां शृणुमः किमिदं?
- IX पार्थी-मादी-अराम्भण्डरयिभ्देशनिवासिमनो यिडूदा-कप्पदकिया-पन्त-आशिया-
- X कुगिया-पम्फुलिया-मिसरनिवासिनः कुरीणीनिकटवर्तिलूबीयप्रदेशनिवासिनो रोमनगराद् आगता यिडूदीयलोका यिडूदीयमतग्राहिणः क्रीतीया अराबीयाद्यो लोकाश्च ये वयम्
- XI अस्माकं निजनिजभाषाभिरेतेषाम् ईश्वरीयमहाकर्मव्याप्यानं शृणुमः।
- XII एतथं ते सर्वेअेव विस्मयापन्नाः सन्दिग्धयिताः सन्तः परस्परमूयुः, अस्य को भावः?
- XIII अपरे केचित् परिहस्य कथितवन्त अेते नवीनद्राक्षारसेन मत्ता अभवन्।
- XIV तदा पितर अेकादशभिर्जनैः साकं तिष्ठन् ताल्लोकान् उच्यैःकारम् अवदत्, हे यिडूदीया हे यिडूशालमिनिवासिनः सर्वे, अवधानं कृत्वा मदीयवाक्यं बुध्यध्वं।
- XV एदानीम् अेकयामाद् अधिका वेला नास्ति तस्माद् यूयं यद् अनुमाथ मानवा एभे मद्यपानेन मत्तास्तन्न।
- XVI किन्तु योयेल्लविष्यद्भक्तैर्द्राक्यमुक्तं यथा,
- XVII ईश्वरः कथयामास युगान्तसमये त्वडम्। वर्षिष्यामि स्वमात्मानं सर्वप्राण्युपरि ध्रुवम्। भाविवाक्यं वदिष्यन्ति कन्याः पुत्राश्च वस्तुतः। प्रत्यादेशञ्च प्राप्स्यन्ति युष्माकं युवमानवाः। तथा प्राचीनलोकास्तु स्वप्नान् द्रक्ष्यन्ति निश्चितं।
- XVIII वर्षिष्यामि तदात्मानं दासदासीज्जनोपिदि। तेनैव भाविवाक्यं ते वदिष्यन्ति हि सर्वशः।
- XIX त्रिद्विधस्थे गगणे यैव नीयस्थे पृथिवीतले शोणितानि बृहद्गानून् घनधूमादिकानि य। यिहानि दर्शयिष्यामि महाश्चर्याक्रियास्तथा।
- XX महाभयानकस्यैव तद्दिनस्य परेशितुः। पुरागमाद् रविः कृष्णो रक्तश्चन्द्रो लविष्यतः।
- XXI किन्तु यः परमेशस्य नाम्नि सम्प्रार्थयिष्यते सअेव मनुजो नूनं परित्रातो लविष्यति।
- XXII अतो हे एसायेल्वंशीयलोकाः सर्वे कथायामेतस्याम् मनो निधद्वं नासरतीयो यीशुरीश्वरस्य मनोनीतः पुमान् अेतद् ईश्वरस्तत्कृतैराश्चर्याद्भुतकर्मभिर्लक्षाणैश्च युष्माकं साक्षादेव प्रतिपादितवान् एति यूयं ज्ञानीथ।
- XXIII तस्मिन् यीशौ ईश्वरस्य पूर्वनिश्चितमन्त्राणानिऽपानुसारेण मृत्यौ समर्पिते सति यूयं तं धृत्वा दुष्टलोकानां हस्तैः कुशे विधित्वाहता।
- XXIV किन्तुईश्वरस्तं निधनस्य बन्धनान्मोचयित्वा उदस्थापयत् यतः स मृत्युना बद्धस्तिष्ठतीति न सम्भवति।
- XXV अेतस्तिन् दायूदपि कथितवान् यथा, सर्वदा मम साक्षात् स्थापय परमेश्वरं स्थिते मद्दक्षिणे तस्मिन् स्पलिष्यामि त्वहं नहि।
- XXVI आनन्दिष्यति तद्धेतो ममिडीनं मनस्तु वै। आह्लादिष्यति ङिह्वापि मदीया तु तथैव य। प्रत्याशया शरीरन्तु मदीयं वैशयिष्यते।
- XXVII परलोके यतो हेतोस्त्वं मां नैव हि त्यक्ष्यसि स्वकीयं पुण्यवन्तं त्वं क्षयितुं नैव दास्यसि। अेवं ज्जुवनमार्गं त्वं मामेव दर्शयिष्यसि।
- XXVIII स्वसम्भुजे य आनन्दो दक्षिणे स्वस्य यत् सुभं अनन्तं तेन मां पूर्णं करिष्यसि न संशयः।
- XXIX हे आतरोऽस्माकं तस्य पूर्वपुरुषस्य दायूदः कथां स्पष्टं कथयितुं माम् अनुमन्यध्वं, स प्राणान् त्यक्त्वा श्मशाने स्थापितोभवद् अद्यापि तत् श्मशानम् अस्माकं सन्निधौ विधते।

XXX इलतो लौकिकभावेन दायूदो वंशे श्रीष्टं जन्म ग्राहयित्वा तस्यैव सिंहासने समुवेष्टुं तमुत्थापयिष्यति परमेश्वरः शपथं कृत्वा दायूदः समीपे एवम् अङ्गीकारं कृतवान्,

XXXI एति ज्ञात्वा दायूदं भविष्यद्वादी सन् भविष्यत्कालीयज्ञानेन श्रीष्टोत्थाने कथामिमां कथयामास यथा तस्यात्मा परलोके न त्यक्ष्यते तस्य शरीरञ्च न क्षेप्यति;

XXXII अतः परमेश्वर एवेनं यीशुं श्मशानाद् उदस्थापयत् तत्र वयं सर्वे साक्षिण आस्महे।

XXXIII स एश्वरस्य दक्षिणकरेणोन्नतिं प्राप्य पवित्र आत्मिन पिता यमङ्गीकारं कृतवान् तस्य इलं प्राप्य यत् पश्यथ शृणुथ य तदवर्षत्।

XXXIV यतो दायूद स्वर्गं नारुरोह किन्तु स्वयम् एमां कथाम् अकथयद् यथा, मम प्रभुमिदं वाक्यमवदत् परमेश्वरः।

XXXV तव शत्रून् इलं यावत् पादपीठं करोमि न। तावत् कालं मदीये त्वं दक्षवार्ध उपाविश।

XXXVI अतो यं यीशुं यूयं कुशोऽहत् परमेश्वरस्तं प्रभुत्वाभिषिक्तत्वपदे न्ययुंक्तेति एसायेलीया लोका निश्चितं जानन्तु।

XXXVII अतादृशीं कथां श्रुत्वा तेषां हृदयानां विदीर्णत्वात् ते पितराय तदन्यप्रेरितेभ्यश्च कथितवन्तः, हे भ्रातृगण वयं किं करिष्यामः?

XXXVIII ततः पितरः प्रत्यवदद् यूयं सर्वे स्वं स्वं मनः परिवर्तयध्वं तथा पापमोयनार्थं यीशुश्रीष्टस्य नाम्ना मञ्जिताश्च भवत, तस्माद् दानरूपं परित्रम् आत्मानं लप्स्यथ।

XXXIX यतो युष्माकं युष्मत्सन्तानानाञ्च दूरस्थसर्वलोकानाञ्च निमित्तम् अर्थाद् अस्माकं प्रभुः परमेश्वरो यावतो लाकान् आह्वास्यति तेषां सर्वेषां निमित्तम् अयमङ्गीकार आस्ते।

XL अतदन्याभिर्बहुकथाभिः प्रमाणं दत्वाकथयत् अतेभ्यो विपथगामिभ्यो वर्तमानलोकेभ्यः स्वान् रक्षत।

XLI ततः परं ये सानन्दास्तां कथाम् अगृह्णन् ते मञ्जिता अभवन्। तस्मिन् दिवसे प्रायेण त्रीणि सडसाणि लोकास्तेषां सपक्षाः सन्तः।

XLII प्रेरितानाम् उपदेशे सङ्गतौ पूषभञ्जने प्रार्थनासु य मनःसंयोगं कृत्वातिष्ठन्।

XLIII प्रेरितैर्नानाप्रकारलक्षणेषु मडाश्चर्यकर्मभसु य दर्शितेषु सर्वलोकानां भयमुपस्थितं।

XLIV विश्वासकारिणः सर्वे य सड तिष्ठन्तः। स्वेषां सर्वाः सम्पत्तीः साधारण्येन स्थापयित्वाभुञ्जत।

XLV इलतो गृहाणि द्रव्याणि य सर्वाणि विक्रीय सर्वेषां स्वस्वप्रयोजनानुसारेण विभज्य सर्वेभ्योऽददन्।

XLVI सर्वे अकथितेभ्युः दिने दिने मन्दिरे सन्तिष्ठमाना गृहे गृहे य पूषानभञ्जन्त एश्वरस्य धन्यवादे कुर्वन्तो लोकेः समादृताः परमानन्देन सरलान्तःकरणेन भोजनं पानञ्चकुर्वन्।

XLVII परमेश्वरो दिने दिने परित्राणामाञ्जनैर्भण्डलीम् अवर्द्धयत्।

III

I तृतीययामवेलायां सत्यां प्रार्थनायाः समये पितरयोऽनौ सम्भूय मन्दिरे गच्छतः।

II तस्मिन्नेव समये मन्दिरप्रवेशकानां समीपे भिक्षारणार्थं यं जन्मभञ्जमानुषं लोका मन्दिरस्य सुन्दरनाम्नि द्वारे प्रतिदिनम् अस्थापयन् तं वदन्तस्तद्वारं आनयन्।

III तदा पितरयोऽनौ मन्दिरे प्रवेष्टुम् उद्यतौ विलोक्य स भञ्जस्तौ किञ्चिद् भिक्षितवान्।

IV तस्माद् योऽहना सडितः पितरस्तम् अनन्यदृष्ट्या निरीक्ष्य प्रोक्तवान् आवां प्रति दृष्टिं कुरु।

V ततः स किञ्चित् प्राप्त्याशया तौ प्रति दृष्टिं कृतवान्।

VI तदा पितरो गदितवान् मम निकटे स्वर्णरुप्यादि किमपि नास्ति किन्तु यदास्ते तद् ददामि नासरतीयस्य यीशुश्रीष्टस्य नाम्ना त्वमुत्थाय गमनागमने कुरु।

VII ततः परं स तस्य दक्षिणकरं धृत्वा तम् उदतोलयत्; तेन तत्क्षणात् तस्य जन्मस्य पादगुल्फयोः सडलत्वात् स उल्लभ्युः प्रोत्थाय गमनागमने ऽकरोत्।

VIII ततो गमनागमने कुर्वन् उल्लभ्युः एश्वरं धन्यं वदन् ताभ्यां सार्द्धं मन्दिरे प्राविशत्।

IX ततः सर्वे लोकास्तं गमनागमने कुर्वन्तम् एश्वरं धन्यं वदन्तश्च विलोक्य

X मन्दिरस्य सुन्दरे द्वारे य उपविश्य भिक्षितवान् सभवेवायम् एति ज्ञात्वा तं प्रति तथा घटनया यमत्कृता विस्मयापन्नाश्चाभवन्।

XI यः भञ्जः स्वस्थोभवत् तेन पितरयोऽनोः करयोर्धृतयोः सतोः सर्वे लोका सन्निधिम् आगच्छन्।

XII तद् दृष्ट्वा पितरस्तेभ्योऽकथयत्, हे एसायेलीयलोका यूयं कुतो ऽनेनाश्चर्यं मन्यध्वे? आवां निजशक्त्या यद्वा निजपुण्येन भञ्जमनुष्यमेनं गमितवन्ताविति यिन्तयित्वा आवां प्रति कुतोऽनन्यदृष्टिं कुरुथ?

- XIII યં યીશુ યૂયં પરકરેષુ સમાર્પયત તતો યં પીલાતો મોચયિતુમ્ એચ્છત્ તથાપિ યૂયં તસ્ય સાક્ષાન્ નાફીકૃતવન્ત ઇબ્રાહીમ ઇસ્લાકો યાકૂબશ્ચેશ્વરોડર્થાદ્ અસ્માકં પૂર્વપુરુષાણામ્ ઇશ્વરઃ સ્વપુત્રસ્ય તસ્ય યીશો મંહિમાનં પ્રાકાશયત્|
- XIV કિન્તુ યૂયં તં પવિત્રં ધાર્મિકં પુમાંસં નાફીકૃત્ય હત્યાકારિણમેકં સ્વેભ્યો દાતુમ્ અયાયધ્વં|
- XV પશ્ચાત્ તં જીવનસ્યાધિપતિમ્ અહત કિન્ત્વીશ્વરઃ શ્મશાનાત્ તમ્ ઉદસ્થાપયત તત્ર વયં સાક્ષિણ આસ્મહે|
- XVI ઇમં યં માનુષં યૂયં પશ્યથ પરિચિનુથ ચ સ તસ્ય નામ્નિ વિશ્વાસકરણાત્ ચલનશક્તિં લબ્ધવાન્ તસ્મિન્ તસ્ય યો વિશ્વાસઃ સ તં યુષ્માકં સર્વેષાં સાક્ષાત્ સમ્પૂર્ણરૂપેણ સ્વસ્થમ્ અકાર્ષીત્|
- XVII હે ભ્રાતરો યૂયં યુષ્માકમ્ અધિપતયશ્ચ અજ્ઞાત્વા કર્માણ્યેતાનિ કૃતવન્ત ઇદાનીં મમૈષ બોધો જાયતે|
- XVIII કિન્ત્વીશ્વરઃ ખ્રીષ્ટસ્ય દુઃખભોગે ભવિષ્યદ્વાદિનાં મુખેભ્યો યાં યાં કથાં પૂર્વમકથયત્ તાઃ કથા ઇત્યં સિદ્ધા અકરોત્|
- XIX અતઃ સ્વેષાં પાપમોચનાર્થં ખેદં કૃત્વા મનાંસિ પરિવર્તયધ્વં, તસ્માદ્ ઇશ્વરાત્ સાન્ત્વનાપ્રાપ્તેઃ સમય ઉપસ્થાસ્યતિઃ|
- XX પુનશ્ચ પૂર્વકાલમ્ આરભ્ય પ્રચારિતો યો યીશુખ્રીષ્ટસ્તમ્ ઇશ્વરો યુષ્માન્ પ્રતિ પ્રેષયિષ્યતિ|
- XXI કિન્તુ જગતઃ સૃષ્ટિમારભ્ય ઇશ્વરો નિજપવિત્રભવિષ્યદ્વાદિગણોન યથા કથિતવાન્ તદનુસારેણ સર્વેષાં કાર્યાણાં સિદ્ધિપર્થન્તં તેન સ્વર્ગે વાસઃ કર્તવ્યઃ|
- XXII યુષ્માકં પ્રભુઃ પરમેશ્વરો યુષ્માકં ભ્રાતૃગણમધ્યાત્ મત્સદૃશં ભવિષ્યદ્વક્તારમ્ ઉત્પાદયિષ્યતિ, તતઃ સ યત્ કિન્ચિત્ કથયિષ્યતિ તત્ર યૂયં મનાંસિ નિઘદ્ધ્વં|
- XXIII કિન્તુ યઃ કન્ચિત્ પ્રાણી તસ્ય ભવિષ્યદ્વાદિનઃ કથાં ન ગ્રહીષ્યતિ સ નિજલોકાનાં મધ્યાદ્ ઉચ્છેત્સ્યતે," ઇમાં કથામ્ અસ્માકં પૂર્વપુરુષેભ્યઃ કેવલો મૂસાઃ કથયામાસ ઇતિ નહિ,
- XXIV શિમૂયેલભવિષ્યદ્વાદિનમ્ આરભ્ય યાવન્તો ભવિષ્યદ્વાક્યમ્ અકથયન્ તે સર્વએવ સમયસ્યૈતસ્ય કથામ્ અકથયન્|
- XXV યૂયમપિ તેષાં ભવિષ્યદ્વાદિનાં સન્તાનાઃ, "તવ વંશોદ્ભવપુંસા સર્વદેશીયા લોકા આશિષં પ્રાપ્તા ભવિષ્યન્તિ", ઇબ્રાહીમે કથામેતાં કથયિત્વા ઇશ્વરોસ્માકં પૂર્વપુરુષૈઃ સાર્દ્ધં યં નિયમં સ્થિરીકૃતવાન્ તસ્ય નિયમસ્યાધિકારિણોપિ યૂયં ભવથ|
- XXVI અત ઇશ્વરો નિજપુત્રં યીશુમ્ ઉત્થાપ્ય યુષ્માકં સર્વેષાં સ્વસ્વપાપાત્ પરાવર્ત્ય યુષ્મભ્યમ્ આશિષં દાતું પ્રથમતસ્તં યુષ્માકં નિકટં પ્રેષિતવાન્|

IV

- I યસ્મિન્ સમયે પિતરયોહનો લોકાન્ ઉપદિશતસ્તસ્મિન્ સમયે યાજકા મન્દિરસ્ય સેનાપતયઃ સિદ્ધકીર્ણશ્ચ
- II તયોર્ ઉપદેશકરણે ખ્રીષ્ટસ્યોત્થાનમ્ ઉપલક્ષ્ય સર્વેષાં મૃતાનામ્ ઉત્થાનપ્રસ્તાવે ચ વ્યગ્રાઃ સન્તસ્તાવુપાગમન્|
- III તૌ ઘૃત્વા દિનાવસાનકારણાત્ પરદિનપર્થ્યન્તં રુદ્ધ્વા સ્થાપિતવન્તઃ|
- IV તથાપિ યે લોકાસ્તયોરુપદેશમ્ અશુભવન્ તેષાં પ્રાયેણ પશ્ચસહસ્રાણિ જના વ્યશ્વસન્|
- V પરેડહનિ અધિપતયઃ પ્રાચીના અધ્યાપકાશ્ચ હાનનનામા મહાયુજકઃ
- VI ક્રિયકા યોહન્ સિકન્દર ઇત્યાદ્યો મહાયુજકસ્ય જ્ઞાતયઃ સર્વે ચિરૂશાલમ્નગરે મિલિતાઃ|
- VII અનન્તરં પ્રેરિતૌ મધ્યે સ્થાપયિત્વાપૃચ્છન્ યુવાં કયા શક્તયા વા કેન નામ્ના કર્માણ્યેતાનિ કુરુથઃ?
- VIII તદા પિતરઃ પવિત્રેણાત્મના પરિપૂર્ણાઃ સન્ પ્રત્યવાદીત્, હે લોકાનામ્ અધિપતિગણ હે ઇસ્રાયેલીયપ્રાચીનાઃ,
- IX એતસ્ય દુર્બલમાનુષસ્ય હિતં યત્ કર્માક્રિયત, અર્થાત્, સ યેન પ્રકારેણ સ્વસ્થોભવત્ તચ્ચેદ્ અદ્યાવાં પૃચ્છથ,
- X તર્હિ સર્વ ઇસ્રાયેલીયલોકા યૂયં જાનીત નાસરતીયો યો યીશુખ્રીષ્ટઃ ક્રુશે યુષ્માભિરવિધ્યત યશ્ચેશ્વરેણ શ્મશાનાદ્ ઉત્થાપિતઃ, તસ્ય નામ્ના જનોયં સ્વસ્થઃ સન્ યુષ્માકં સમ્મુખે પ્રોત્તિષ્ઠતિ|
- XI નિચેતૃભિ ર્યુષ્માભિરયં યઃ પ્રસ્તરોડવજ્ઞાતોડભવત્ સ પ્રધાનકોણસ્ય પ્રસ્તરોડભવત્|
- XII તદ્વિન્નાદપરાત્ કસ્માદપિ પરિત્રાણં ભવિતું ન શક્નોતિ, યેન ત્રાણં પ્રાપ્યેત ભૂમણ્ડલસ્યલોકાનાં મધ્યે તાદૃશં કિમપિ નામ નાસ્તિ|
- XIII તદા પિતરયોહનોરેતાદૃશીમ્ અક્ષેભતાં દૃષ્ટ્વા તાવવિદ્વાંસૌ નીચલોકાવિતિ બુદ્ધ્વા આશ્ચર્યમ્ અમન્યન્ત તૌ ચ યીશોઃ સફિન્નો જાતાવિતિ જ્ઞાતુમ્ અશક્નુવન્|
- XIV કિન્તુ તાભ્યાં સાર્દ્ધં તં સ્વસ્થમાનુષં તિષ્ઠન્તં દૃષ્ટ્વા તે કામપ્ચપરામ્ આપત્તિં કર્ત્વ નાશક્નુન્|
- XV તદા તે સભાતઃ સ્થાનાન્તરં ગન્તું તાન્ આજ્ઞાપ્ય સ્વયં પરસ્પરમ્ ઇતિ મન્ત્રણામકુર્વન્|
- XVI તૌ માનવૌ પ્રતિ કિં કર્તવ્યં? તાવેકં પ્રસિદ્ધમ્ આશ્ચર્ય કર્મ કૃતવન્તૌ તદ્ ચિરૂશાલમ્નિવાસિનાં સર્વેષાં લોકાનાં સમીપે પ્રાકાશત તસ્ય વચમપહ્નોતું ન શક્નુમઃ|
- XVII કિન્તુ લોકાનાં મધ્યમ્ એતદ્ યથા ન વ્યાખ્નોતિ તદર્થં તૌ ભયં પ્રદર્શ્ય તેન નામ્ના કમપિ મનુષ્યં નોપદિશતમ્ ઇતિ દૃઢે નિષેધામઃ|

- XVIII ततस्ते प्रेरितावाहूय अेतदाज्ञापयन् एतः परं यीशो नर्भना कदापि कामपि कथां मा कथयतं किमपि नोपदिशञ्च।
- XIX ततः पितरयोऽनौ प्रत्यवदताम् ईश्वरस्याज्ञाग्रहणं वा युष्माकम् आज्ञाग्रहणम् अेतयो र्मध्ये ईश्वरस्य गोचरे किं विडितं? यूयं तस्य विवेचनां कुरुत।
- XX वयं यद् अपश्याम यद्दृशुम य तन्न प्रयारयिष्याम अेतत् कदापि भवितुं न शक्नोति।
- XXI यद्दृष्टत तद् दृष्टा सर्वे लोका ईश्वरस्य गुणान् अन्ववदन् तस्मात् लोकभयात् तौ दण्डयितुं कमध्युपायं न प्राप्य ते पुनरपि तर्जयित्वा तावत्यञ्जन्।
- XXII यस्य मानुषस्यैतत् स्वास्थ्यकरणम् आश्चर्य्यं कर्माक्रियत तस्य वयश्चत्वारिंशद्भत्सरा व्यतीताः।
- XXIII ततः परं तौ विसृष्टौ सन्तौ स्वसङ्गिनां सन्निधिं गत्वा प्रधानयाजकैः प्राचीनलोकैश्च प्रोक्ताः सर्वाः कथा ज्ञापितवन्तौ।
- XXIV तस्मिन् सत्वे अेकयितीभूय ईश्वरमुद्दिश्य प्रोच्यैरेतत् प्रार्थयन्त, हे प्रभो गगाणपृथिवीपयोधीनां तेषु य यद्दृष्ट आस्ते तेषां स्रष्टेश्वरस्त्वं।
- XXV त्वं निजसेवकेन दायूदा वाक्यमिदम् उवयिथ, मनुष्या अन्यदेशीयाः कुर्वन्ति कलहं कुतः। लोकाः सर्वे किमर्थं वा यिन्तां कुर्वन्ति निष्कलां।
- XXVI परमेशस्य तेनैवाभिषिक्तस्य ज्ञनस्य य विरुद्धमभितिष्ठन्ति पृथिव्याः पतयः कुतः॥
- XXVII इलतस्तव हस्तेन मन्त्रणया य पूर्वं यद्दत् स्थिरीकृतं तद् यथा सिद्धं भवति तदर्थं त्वं यम् अथिषिक्तवान् स अेव पवित्रो यीशुस्तस्य प्रातिकूल्येन डेरोद् पन्तीयपीलातो
- XXVIII अन्यदेशीयलोका एसायेल्लोकाश्च सर्वे अेते सभायाम् अतिष्ठन्।
- XXIX हे परमेश्वर अधुना तेषां तर्जनं गर्जनञ्च शृणु;
- XXX तथा स्वास्थ्यकरणकर्माणां तव बाहुबलप्रकाशपूर्वकं तव सेवकान् निर्भयेन तव वाक्यं प्रयारयितुं तव पवित्रपुत्रस्य यीशो नर्भना आश्चर्य्याण्यसम्भवानि य कर्माणि कर्तुञ्चाज्ञापय।
- XXXI एतथं प्रार्थनया यत्र स्थाने ते सभायाम् आसन् तत् स्थानं प्राकम्पत; ततः सर्वे पवित्रेणात्मना परिपूर्णाः सन्त ईश्वरस्य कथाम् अक्षोभेण प्रायारयन्।
- XXXII अपरञ्च प्रत्ययकारिलोकसमूहा अेकमनस अेकयितीभूय स्थिताः। तेषां केपि निजसम्पत्तिं स्वीयां नाञ्जानन् किन्तु तेषां सर्वाः सम्पत्त्यः साधारण्येन स्थिताः।
- XXXIII अन्यय्य प्रेरिता मलाशक्तिप्रकाशपूर्वकं प्रभो र्यीशोरुत्थाने साक्ष्यम् अदद्; तेषु सर्वेषु मलानुग्रहोऽभवय्य।
- XXXIV तेषां मध्ये कस्यापि द्रव्यन्यूनता नाभवद् यतस्तेषां गृहभूम्याद्या याः सम्पत्तय आसन् ता विक्रीय
- XXXV तन्मूल्यमानीय प्रेरितानां यरणेषु तैः स्थापितं; ततः प्रत्येकशः प्रयोजनानुसारेण दत्तमभवत्।
- XXXVI विशेषतः कुप्रोपट्टीपीयो योसिनामको लेविवंशजात अेको ज्ञनो भूम्यधिकारी, यं प्रेरिता बार्बाब्बा अर्थात् सान्त्वनादायक एत्युक्त्वा समाहूयन्,
- XXXVII स ज्ञनो निजभूमिं विक्रीय तन्मूल्यमानीय प्रेरितानां यरणेषु स्थापितवान्।

V

- I तदा अनानियनामक अेको ज्ञनो यस्य भाय्याया नाम सङ्गीरा स स्वाधिकारं विक्रीय
- II स्वभाय्यां ज्ञापयित्वा तन्मूल्यस्यैकांशं सङ्गोप्य स्थापयित्वा तदन्यांशमात्रमानीय प्रेरितानां यरणेषु समर्पितवान्।
- III तस्मात् पितरोकथयत् हे अनानिय भूमे र्मूल्यं किञ्चित् सङ्गोप्य स्थापयितुं पवित्रस्यात्मनः सन्निधौ मृषावाक्यं कथयितुञ्च शैतान् कुतस्तवान्तःकरणे प्रवृत्तिमञ्जयत्?
- IV सा भूमि र्यदा तव हस्तगता तदा किं तव स्वीया नासीत्? तर्हि स्वान्तःकरणे कुत अेतादृशी कुकल्पना त्वया कृता? त्वं केवलमनुष्यस्य निकटे मृषावाक्यं नावादीः किन्त्वीश्वरस्य निकटेऽपि।
- V अेतां कथां श्रुत्वैव सोऽनानियो भूमौ पतन् प्राणान् अत्यजत्, तद्भृतान्तं यावन्तो लोका अशृण्वन् तेषां सर्वेषां मलाभयम् अञ्जयत्।
- VI तदा युवलोकास्तं वस्त्रेणारच्छाद्य बहिर् नीत्वा श्मशानेऽस्थापयन्।
- VII ततः प्रडरैकानन्तरं किं वृत्तं तन्नावगत्य तस्य भाय्यापि तत्र समुपस्थिता।
- VIII ततः पितरस्ताम् अपृच्छत्, युवाभ्याम् अेतावन्मुद्राभ्यो भूमिर्विक्रीता न वा? अेतत्वं वद; तदा सा प्रत्यवादीत् सत्यम् अेतावद्भ्यो मुद्राभ्य अेव।
- IX ततः पितरोकथयत् युवां कथं परमेश्वरस्यात्मानं परीक्षितुम् अेकमन्त्रणावभवतां? पश्य ये तव पतिं श्मशाने स्थापितवन्तस्ते द्वारस्य समीपे समुपतिष्ठन्ति त्वामपि बहिर्नेष्यन्ति।

- X તતઃ સાપિ તસ્ય ચરણસન્નિઘૌ પતિત્વા પ્રાણાન્ અત્યાક્ષીત્| પશ્ચાત્ તે યુવાનોઽભ્યન્તરમ્ આગત્ય તામપિ મૃતાં દૃષ્ટ્વા બહિઃ નીત્વા તસ્યાઃ પત્યુઃ પાર્શ્વે શ્મશાને સ્થાપિતવન્તઃ|
- XI તસ્માત્ મણ્ડલ્યાઃ સર્વે લોકા અન્યલોકાશ્ચ તાં વાર્તાં શ્રુત્વા સાધ્વસં ગતાઃ|
- XII તતઃ પરં પ્રેરિતાનાં હસ્તૈર્ લોકાનાં મધ્યે બહ્વાશ્ચર્યાણ્યદ્ભૂતાનિ કર્મ્માણ્યક્રિયન્તઃ; તદા શિષ્યાઃ સર્વે એકચિત્તીભૂય સુલેમાનો ડલિન્દે સમ્ભૂયાસન્|
- XIII તેષાં સજ્ઞાન્તર્ગો ભવિતું કોપિ પ્રગલ્ભતાં નાગમત્ કિન્તુ લોકાસ્તાન્ સમાદ્રિયન્ત|
- XIV સ્ત્રિયઃ પુરુષાશ્ચ બહવો લોકા વિશ્વાસ્ય પ્રભું શરણમાપન્નાઃ|
- XV પિતરસ્ય ગમનાગમનાભ્યાં કેનાપિ પ્રકારેણ તસ્ય છાયા કસ્મિંશ્ચિજ્જને લગિષ્યતીત્યાશયા લોકા રોગિણઃ શિવિક્યા ખટવયા ચાનીય પથિ પથિ સ્થાપિતવન્તઃ|
- XVI ચતુર્દિક્કસ્થનગરેભ્યો બહવો લોકાઃ સમ્ભૂય રોગિણોઽપવિત્રભુતગ્રસ્તાંશ્ચ ચિરૂશાલમમ્ આનયન્ તતઃ સર્વે સ્વસ્થા અક્રિયન્ત|
- XVII અનન્તરં મહાયાજકઃ સિદ્ધકિનાં મતગ્રાહિણસ્તેષાં સહચરાશ્ચ
- XVIII મહાકોઠાન્તિવતાઃ સન્તઃ પ્રેરિતાન્ ધૃત્વા નીચલોકાનાં કારાયાં બદ્ધ્વા સ્થાપિતવન્તઃ|
- XIX કિન્તુ રાત્રૌ પરમેશ્વરસ્ય દૂતઃ કારાયા દ્વારં મોચયિત્વા તાન્ બહિરાનીયાકથયત્,
- XX યૂયં ગત્વા મન્દિરે દણ્ડાયમાનાઃ સન્તો લોકાન્ પ્રતીમાં જીવનદાયિકાં સર્વા કથાં પ્રચારયત|
- XXI ઇતિ શ્રુત્વા તે પ્રત્યૂષે મન્દિર ઉપસ્થાય ઉપદિષ્ટવન્તઃ| તદા સહચરગણેન સહિતો મહાયાજક આગત્ય મન્ત્રિગણમ્ ઇસ્રાયેલ્વંશસ્ય સર્વાન્ રાજસભાસદઃ સભાસ્થાન્ કૃત્વા કારાયાસ્તાન્ આપયિતું પદાતિગણં પ્રેરિતવાન્|
- XXII તતસ્તે ગત્વા કારાયાં તાન્ અપ્રાપ્ય પ્રત્યાગત્ય ઇતિ વાર્તામ્ અવાદિષુઃ,
- XXIII વયં તત્ર ગત્વા નિર્વિઘ્નં કારાયા દ્વારં રુદ્ધં રક્ષકાંશ્ચ દ્વારસ્ય બહિર્દણ્ડાયમાનાન્ અદર્શામિ એવ કિન્તુ દ્વારં મોચયિત્વા તન્મધ્યે કમપિ દ્રષ્ટું ન પ્રાપ્તાઃ|
- XXIV એતાં કથાં શ્રુત્વા મહાયાજકો મન્દિરસ્ય સેનાપતિઃ પ્રધાનયાજકાશ્ચ, ઇત પરં કિમપરં ભવિષ્યતીતિ ચિન્તયિત્વા સન્દિગ્ધચિત્તા અભવન્|
- XXV એતસ્મિન્નેવ સમયે કશ્ચિત્ જન આગત્ય વાર્તામેતામ્ અવદત્ પશ્યત યૂયં ચાન્ માનવાન્ કારાયામ્ અસ્થાપયત તે મન્દિરે તિષ્ઠન્તો લોકાન્ ઉપદિશન્તિ|
- XXVI તદા મન્દિરસ્ય સેનાપતિઃ પદાતયશ્ચ તત્ર ગત્વા ચેલ્લોકાઃ પાષાણાન્ નિક્ષિપ્યાસ્માન્ મારયન્તીતિ ભિયા વિનત્યાચારં તાન્ આનયન્|
- XXVII તે મહાસભાયા મધ્યે તાન્ અસ્થાપયન્ તતઃ પરં મહાયાજકસ્તાન્ અપૃચ્છત્,
- XXVIII અનેન નામ્ના સમુપદેષ્ટું વયં કિં દૃઢં ન ન્યષેધામ? તથાપિ પશ્યત યૂયં સ્વેષાં તેનોપદેશેને ચિરૂશાલમં પરિપૂર્ણ કૃત્વા તસ્ય જનસ્ય રક્તપાતજનિતાપરાધમ્ અસ્માન્ પ્રત્યાનેતું ચેષ્ટધ્વે|
- XXIX તતઃ પિતરોન્યપ્રેરિતાશ્ચ પ્રત્યવદન્ માનુષસ્યાજ્ઞાગ્રહણાદ્ ઈશ્વરસ્યાજ્ઞાગ્રહણમ્ અસ્માકમુચિતમ્|
- XXX યં ચીશું યૂયં કુશે વેધિત્વાહત તમ્ અસ્માકં પૈતૃક ઈશ્વર ઉત્થાપ્ય
- XXXI ઇસ્રાયેલ્વંશાનાં મનઃપરિવર્તનં પાપક્ષમાઞ્ચ કર્તું રાજાનં પરિત્રાતારઞ્ચ કૃત્વા સ્વદક્ષિણપાર્શ્વે તસ્યાન્નતિમ્ અકરોત્|
- XXXII એતસ્મિન્ વયમપિ સાક્ષિણ આસ્મહે, તત્ કેવલં નહિ, ઈશ્વર આજ્ઞાગ્રાહિભ્યો યં પવિત્રમ્ આત્મનં દત્તવાન્ સોપિ સાક્ષ્યસ્તિ|
- XXXIII એતદ્વાક્યે શ્રુતે તેષાં હૃદયાનિ વિદ્ધાન્યભવન્ તતસ્તે તાન્ હન્તું મન્ત્રિતવન્તઃ|
- XXXIV એતસ્મિન્નેવ સમયે તત્સભાસ્થાનાં સર્વલોકાનાં મધ્યે સુખ્યાતો ગમિલીયેલ્નામક એકો જનો વ્યવસ્થાપકઃ ફિરૂશિલોક ઉત્થાય પ્રેરિતાન્ ક્ષણાર્થ સ્થાનાન્તરં ગન્તુમ્ આદિશ્ય કથિતવાન્,
- XXXV હે ઇસ્રાયેલ્વંશીયાઃ સર્વે યૂયમ્ એતાન્ માનુષાન્ પ્રતિ યત્ કર્તુમ્ ઉદ્યતાસ્તસ્મિન્ સાવધાના ભવત|
- XXXVI ઇતઃ પૂર્વ યૂદાનામૈકો જન ઉપસ્થાય સ્વં કમપિ મહાપુરુષમ્ અવદત્, તતઃ પ્રાયેણ ચતુઃશતલોકાસ્તસ્ય મતગ્રાહિણોભવન્ પશ્ચાત્ સ હતોભવત્ તસ્યાજ્ઞાગ્રાહિણો યાવન્તો લોકાસ્તે સર્વે વિકીર્ણાઃ સન્તો ડકૃતકાર્યા અભવન્|
- XXXVII તસ્માજ્જનાત્ પરં નામલેખનસમયે ગાલીલીયચિદ્દાનામૈકો જન ઉપસ્થાય બહૂલ્લોકાન્ સ્વમતં ગ્રાહીતવાન્ તતઃ સોપિ વ્યનશ્યત્ તસ્યાજ્ઞાગ્રાહિણો યાવન્તો લોકા આસન્ તે સર્વે વિકીર્ણા અભવન્|
- XXXVIII અધુના વદામિ, યૂયમ્ એતાન્ મનુષ્યાન્ પ્રતિ કિમપિ ન કૃત્વા ક્ષાન્તા ભવત, યત એષ સક્લ્લ એતત્ કર્મ ચ યદિ મનુષ્યાદભવત્ તર્હિ વિફલં ભવિષ્યતિ|

- XXXIX યદીશ્વરાદભવત્ તર્હિ યૂયં તસ્યાન્યથા કર્તુ ન શક્ષ્યથ, વરમ્ ઈશ્વરરોઘકા ભવિષ્યથ|
 XL તદા તસ્ય મન્ત્રણાં સ્વીકૃત્ય તે પ્રેરિતાન્ આહૂય પ્રહૃત્ય યીશો નામ્ના કામપિ કથાં કથયિતું નિષિધ્ય વ્યસર્જન્|
 XLI કિન્તુ તસ્ય નામાર્થ વયં લજ્જાભોગસ્ય યોગ્યત્વેન ગણિતા ઇત્યત્ર તે સાનન્દાઃ સન્તઃ સભાસ્થાનાં સાક્ષાદ્ અગચ્છન્|
 XLII તતઃ પરં પ્રતિદિનં મન્દિરે ગૃહે ગૃહે ચાવિશ્રામમ્ ઉપદિશ્ય યીશુપ્રીષ્ટસ્ય સુસંવાદં પ્રચારિતવન્તઃ|

VI

- I તસ્મિન્ સમયે શિષ્યાણાં બાહુલ્યાત્ પ્રાત્યહિકદાનસ્ય વિશ્રાણનૈ ભિન્નદેશીયાનાં વિધવાસ્ત્રીગણ ઉપેક્ષિતે સતિ ઇબ્રીયલોકૈઃ સહાન્યદેશીયાનાં વિવાદ ઉપાતિષ્ઠત્|
 II તદા દ્વાદશપ્રેરિતાઃ સર્વાન્ શિષ્યાન્ સંગૃહ્યાકથયન્ ઈશ્વરસ્ય કથાપ્રચારં પરિત્યજ્ય ભોજનગવેષણમ્ અસ્માકમ્ ઉચિતં નહિ|
 III અતો હે ભ્રાતૃગણ વયમ્ એતત્કર્મણો ભારં યેભ્યો દાતું શક્નુમ એતાદૃશાન્ સુખ્યાત્યાપન્નાન્ પવિત્રેણાત્મના જ્ઞાનેન ચ પૂર્ણાન્ સપ્તજનાન્ યૂયં સ્વેષાં મધ્યે મનોનીતાન્ કુરુત,
 IV કિન્તુ વયં પ્રાર્થનાયાં કથાપ્રચારકર્મણિ ચ નિત્યપ્રવૃત્તાઃ સ્થાસ્યામઃ|
 V એતસ્યાં કથાયાં સર્વે લોકાઃ સન્તુષ્ટાઃ સન્તઃ સ્વેષાં મધ્યાત્ સ્તિક્ષાનઃ ક્વિલિપઃ પ્રખરો નિકાનોર્ તીમન્ પર્મિણા યિહૂદિમતગ્રાહી-આન્તિયખિયાનગરીયો નિકલા એતાન્ પરમભક્તાન્ પવિત્રેણાત્મના પરિપૂર્ણાન્ સપ્ત જનાન્
 VI પ્રેરિતાનાં સમક્ષમ્ આનયન્, તતસ્તે પ્રાર્થનાં કૃત્વા તેષાં શિરઃસુ હસ્તાન્ આર્પયન્|
 VII અપરઞ્ચ ઈશ્વરસ્ય કથા દેશં વ્યાપ્નોત્ વિશેષતો ચિરૂશાલમિ નગરે શિષ્યાણાં સંખ્યા પ્રભૂતરૂપેણાવદ્ધત યાજકાનાં મધ્યેપિ બહવઃ પ્રીષ્ટમતગ્રાહિણોડભવન્|
 VIII સ્તિક્ષાનો વિશ્વાસેન પરાક્રમેણ ચ પરિપૂર્ણઃ સન્ લોકાનાં મધ્યે બહુવિધમ્ અદ્ભુતમ્ આશ્ચર્ય્ય કર્માકરોત્|
 IX તેન લિબર્તિનીયનામ્ના વિખ્યાતસક્ષુસ્ય કતિપયજનાઃ કુરીણીયસિકન્દરીય-કિલિકીયાશીયાદેશીયાઃ કિયન્તો જનાશ્ચોત્થાય સ્તિક્ષાનેન સાર્દ્ધં વ્યવદન્ત|
 X કિન્તુ સ્તિક્ષાનો જ્ઞાનેન પવિત્રેણાત્મના ચ ઈદૃશીં કથાં કથિતવાન્ યસ્યાસ્તે આપત્તિં કર્તુ નાશક્નુવન્|
 XI પશ્ચાત્ તૈ લોભિતાઃ કતિપયજનાઃ કથામેનામ્ અકથયન્, વયં તસ્ય મુખતો મૂસા ઈશ્વરસ્ય ચ નિન્દાવાક્યમ્ અશ્રૌષ્મ|
 XII તે લોકાનાં લોકપ્રાચીનાનામ્ અધ્યાપકાનાઞ્ચ પ્રવૃત્તિં જનયિત્વા સ્તિક્ષાનસ્ય સન્નિધિમ્ આગત્ય તં ધૃત્વા મહાસભામધ્યમ્ આનયન્|
 XIII તદનન્તરં કતિપયજનેષુ મિથ્યાસાક્ષિષુ સમાનીતેષુ તેડકથયન્ એષ જન એતત્પુણ્યસ્થાનવ્યવસ્થયો નિન્દાતઃ કદાપિ ન નિવર્તતે|
 XIV ફલતો નાસરતીયયીશુઃ સ્થાનમેતદ્ ઉચ્છિન્નં કરિષ્યતિ મૂસાસમર્પિતમ્ અસ્માકં વ્યવહરણમ્ અન્યરૂપં કરિષ્યતિ તસ્યૈતાદૃશીં કથાં વયમ્ અશૃણુમ|
 XV તદા મહાસભાસ્થાઃ સર્વે તં પ્રતિ સ્થિરાં દૃષ્ટિ કૃત્વા સ્વર્ગદૂતમુખસદૃશં તસ્ય મુખમ્ અપશ્યન્|

VII

- I તતઃ પરં મહાયાજકઃ પુષ્ટવાન્, એષા કથાં કિં સત્યા?
 II તતઃ સ પ્રત્યવદત્, હે પિતરો હે ભ્રાતરઃ સર્વે લાકા મનાંસિ નિધદ્ધ્વાં અસ્માકં પૂર્વપુરુષ ઇબ્રાહીમ્ હારણનગરે વાસકરણાત્ પૂર્વે યદા અરામ્-નહરયિમદેશે આસીત્ તદા તેજોમય ઈશ્વરો દર્શનં દત્વા
 III તમવદત્ ત્વં સ્વદેશજ્ઞાતિમિત્રાણિ પરિત્યજ્ય યં દેશમહં દર્શયિષ્યામિ તં દેશં પ્રજ
 IV અતઃ સ કર્સદીયદેશં વિહાય હારણનગરે ન્યવસત્, તદનન્તરં તસ્ય પિતરિ મૃતે યત્ર દેશે યૂયં નિવસથ સ એનં દેશમાગચ્છન્|
 V કિન્ત્વીશ્વરસ્તસ્મૈ કમપ્યધિકારમ્ અર્થાદ્ એકપદપરિમિતાં ભૂમિમપિ નાદદાત્; તદા તસ્ય કોપિ સન્તાનો નાસીત્ તથાપિ સન્તાનૈઃ સાર્દ્ધમ્ એતસ્ય દેશસ્યાધિકારી ત્વં ભવિષ્યસીતિ તમ્પ્રત્યક્ષીકૃતવાન્|
 VI ઈશ્વર ઇત્યમ્ અપરમપિ કથિતવાન્ તવ સન્તાનાઃ પરદેશે નિવત્સ્યન્તિ તતસ્તદેશીયલોકાશ્ચતુઃશતવત્સરાન્ યાવત્ તાન્ દાસત્વે સ્થાપયિત્વા તાન્ પ્રતિ કુવ્યવહારં કરિષ્યન્તિ|
 VII અપરમ્ ઈશ્વર એનાં કથામપિ કથિતવાન્, યે લોકાસ્તાન્ દાસત્વે સ્થાપયિષ્યન્તિ તાલ્લોકાન્ અહં દણ્ડયિષ્યામિ, તતઃ પરં તે બહિર્ગતાઃ સન્તો મામ્ અત્ર સ્થાને સેવિષ્યન્તે|
 VIII પશ્ચાત્ સ તસ્મૈ ત્વક્ષેદસ્ય નિયમં દત્તવાન્, અત ઇસ્હાકનામ્નિ ઇબ્રાહીમ એકપુત્રે જાતે, અષ્ટમદિને તસ્ય ત્વક્ષેદમ્ અકરોત્| તસ્ય ઇસ્હાકઃ પુત્રો યાકૂબ્, તતસ્તસ્ય યાકૂબોડસ્માકં દ્વાદશ પૂર્વપુરુષા અજાયન્ત|

- IX તે પૂર્વપુરુષા ઈર્ષ્યા પરિપૂર્ણા મિસરદેશં પ્રેષયિતું યૂષકં વ્યક્રીણાન્
 X કિન્ત્વીશ્વરસ્તસ્ય સહાયો ભૂત્વા સર્વસ્યા દુર્ગતે રક્ષિત્વા તસ્મૈ બુદ્ધિ દત્વા મિસરદેશસ્ય રાજાઃ ફિરૌણાઃ પ્રિયપાત્રં કૃતવાન્
 તતો રાજા મિસરદેશસ્ય સ્વીયસર્વપરિવારસ્ય ચ શાસનપદં તસ્મૈ દત્તવાન્
 XI તસ્મિન્ સમયે મિસર-કિનાનદેશયો દુર્ભિક્ષહેતોરતિક્લિષ્ટત્વાત્ નઃ પૂર્વપુરુષા ભક્ષ્યદ્રવ્યં નાલભન્ત|
 XII કિન્તુ મિસરદેશે શસ્યાનિ સન્તિ, યાક્રૂબ્ ઇમાં વાર્તા શ્રુત્વા પ્રથમમ્ અસ્માકં પૂર્વપુરુષાન્ મિસરં પ્રેષિતવાન્
 XIII તતો દ્વિતીયવારગમને યૂષક્ સ્વભ્રાતૃભિઃ પરિચિતોડભવત્; યૂષકો ભ્રાતરઃ ફિરૌણ્ રાજેન પરિચિતા અભવન્
 XIV અનન્તરં યૂષક્ ભ્રાતૃગણં પ્રેષ્ય નિજપિતરં યાક્રૂબં નિજાન્ પચ્ચાધિકસપ્તસિંધ્યકાન્ જ્ઞાતિજનાંશ્ચ સમાહૂતવાન્
 XV તસ્માદ્ યાક્રૂબ્ મિસરદેશં ગત્વા સ્વયમ્ અસ્માકં પૂર્વપુરુષાશ્ચ તસ્મિન્ સ્થાનેડમ્રિયન્ત|
 XVI તતસ્તે શિખિમં નીતા યત્ શ્મશાનમ્ ઇબ્રાહીમ્ મુદ્રાદત્વા શિખિમઃ પિતુ ઈમોરઃ પુત્રેભ્યઃ ક્રીતવાન્ તત્શ્મશાને
 સ્થાપયાઞ્ચક્રિરે|
 XVII તતઃ પરમ્ ઈશ્વર ઇબ્રાહીમઃ સન્નિઘૌ શપથં કૃત્વા યાં પ્રતિજ્ઞાં કૃતવાન્ તસ્યાઃ પ્રતિજ્ઞાયાઃ ફલનસમયે નિકટે સતિ
 ઇસ્રાયેલ્લોકા સિમરદેશે વર્દ્ધમાના બહુસંખ્યા અભવન્
 XVIII શેષે યૂષકં યો ન પરિચિનોતિ તાદૃશ એકો નરપતિરુપસ્થાય
 XIX અસ્માકં જ્ઞાતિભિઃ સાર્દ્ધં ધૂર્તતાં વિધાય પૂર્વપુરુષાન્ પ્રતિ કુવ્યવહરણપૂર્વકં તેષાં વંશનાશનાય તેષાં નવજાતાન્ શિશૂન્
 બહિ નિરક્ષેપયત્|
 XX એતસ્મિન્ સમયે મૂસા જજ્ઞે, સ તુ પરમસુન્દરોડભવત્ તથા પિતૃગૃહે માસત્રયપર્યન્તં પાલિતોડભવત્
 XXI કિન્તુ તસ્મિન્ બહિર્નિક્ષિપ્તે સતિ ફિરૌણારાજસ્ય કન્યા તમ્ ઉત્તોલ્ય નીત્વા દત્તકપુત્રં કૃત્વા પાલિતવતી|
 XXII તસ્માત્ સ મૂસા મિસરદેશીયાયાઃ સર્વવિદ્યાયાઃ પારદૃષ્ટ્વા સન્ વાક્યે ક્રિયાયાઞ્ચ શક્તિમાન્ અભવત્|
 XXIII સ સમ્પૂર્ણચત્વારિંશદ્વત્સરવયસ્કો ભૂત્વા ઇસ્રાયેલીયવંશનિજભ્રાતૃન્ સાક્ષાત્ કર્તુ મતિં ચક્રે|
 XXIV તેષાં જનમેકં હિંસિતં દૃષ્ટ્વા તસ્ય સપક્ષઃ સન્ હિંસિતજનમ્ ઉપકૃત્ય મિસરીયજનં જઘાન|
 XXV તસ્ય હસ્તેનેશ્વરસ્તાન્ ઉદ્ધરિષ્યતિ તસ્ય ભ્રાતૃગણ ઇતિ જ્ઞાસ્યતિ સ ઇત્યનુમાનં ચકાર, કિન્તુ તે ન બુબુધિરે|
 XXVI તત્પરે ડહનિ તેષામ્ ઉભયો જનયો વાક્કલહ ઉપસ્થિતે સતિ મૂસાઃ સમીપં ગત્વા તયો મેલનં કર્તુ મતિં કૃત્વા
 કથયામાસ, હે મહાશયૌ યુવાં ભ્રાતરૌ પરસ્પરમ્ અન્યાયં ક્રુતઃ કુરુથઃ?
 XXVII તતઃ સમીપવાસિનં પ્રતિ યો જનોડન્યાયં ચકાર સ તં દૂરીકૃત્ય કથયામાસ, અસ્માકમુપરિ
 શાસ્તૃત્વવિચારયિતૃત્વપદ્યોઃ કસ્ત્વાં નિયુક્તવાન્?
 XXVIII હ્યો યથા મિસરીયં હતવાન્ તથા કિં મામપિ હનિષ્યસિ?
 XXIX તદા મૂસા એતાદૃશીં કથાં શ્રુત્વા પલાયનં ચક્રે, તતો મિદિયનદેશં ગત્વા પ્રવાસી સન્ તસ્થૌ, તતસ્તત્ર ઢૌ પુત્રૌ જજ્ઞાતે|
 XXX અનન્તરં ચત્વારિંશદ્વત્સરેષુ ગતેષુ સીનયપર્વતસ્ય પ્રાન્તરે પ્રજ્વલિતસ્તમ્બસ્ય વહ્નિશિખાયાં પરમેશ્વરદૂતસ્તસ્મૈ દર્શનં
 દદૌ|
 XXXI મૂસાસ્તસ્મિન્ દર્શને વિસ્મયં મત્વા વિશેષં જ્ઞાતું નિકટં ગચ્છતિ,
 XXXII એતસ્મિન્ સમયે, અહં તવ પૂર્વપુરુષાણામ્ ઈશ્વરોડર્થાદ્ ઇબ્રાહીમ ઈશ્વર ઇસ્હાક ઈશ્વરો યાક્રૂબ ઈશ્વરશ્ચ,
 મૂસામુદિશ્ય પરમેશ્વરસ્યૈતાદૃશી વિહાયસીયા વાણી બભૂવ, તતઃ સ કમ્પાન્વિતઃ સન્ પુન નિરીક્ષિતું પ્રગલ્ભો ન બભૂવ|
 XXXIII પરમેશ્વરસ્તં જગાદ, તવ પાદ્યોઃ પાદુકે મોચય યત્ર તિષ્ઠસિ સા પવિત્રભૂમિઃ|
 XXXIV અહં મિસરદેશસ્થાનાં નિજલોકાનાં દુર્દશાં નિતાન્તમ્ અપશ્યં, તેષાં કાતર્યોક્તિશ્ચ શ્રુતવાન્ તસ્માત્ તાન્ ઉદ્ધર્તુમ્
 અવરુદ્ધાગમમ્; ઇદાનીમ્ આગચ્છ મિસરદેશં ત્વાં પ્રેષયામિ|
 XXXV કસ્ત્વાં શાસ્તૃત્વવિચારયિતૃત્વપદ્યો નિયુક્તવાન્, ઇતિ વાક્યમુક્ત્વા તૈ ર્યો મૂસા અવજ્ઞાતસ્તમેવ ઈશ્વરઃ સ્તમ્બમધ્યે
 દર્શનદાત્રા તેન દૂતેન શાસ્તારં મુક્તિદાતારશ્ચ કૃત્વા પ્રેષયામાસ|
 XXXVI સ ચ મિસરદેશે સૂફનામ્નિ સમુદ્રે ચ પશ્ચાત્ ચત્વારિંશદ્વત્સરાન્ યાવત્ મહાપ્રાન્તરે નાનાપ્રકારાણ્યદ્ધુતાનિ કર્માણિ
 લક્ષણાનિ ચ દર્શયિત્વા તાન્ બહિઃ કૃત્વા સમાનિનાય|
 XXXVII પ્રભુઃ પરમેશ્વરો યુષ્માકં ભ્રાતૃગણસ્ય મધ્યે માદૃશમ્ એકં ભવિષ્યદ્વક્તારમ્ ઉત્પાદયિષ્યતિ તસ્ય કથાયાં યૂયં મનો
 નિદાસ્યથ, યો જન ઇસ્રાયેલઃ સન્તાનેભ્ય એનાં કથાં કથયામાસ સ એષ મૂસાઃ|
 XXXVIII મહાપ્રાન્તરસ્થમણ્ડલીમધ્યેડપિ સ એવ સીનયપર્વતોપરિ તેન સાર્દ્ધં સંલાપિનો દૂતસ્ય ચાસ્મત્પિતૃગણસ્ય
 મધ્યસ્થઃ સન્ અસ્મભ્યં દાતવ્યનિ જીવનદાયકાનિ વાક્યાનિ લેભે|

XXXIX अस्माकं पूर्वपुरुषास्तम् अमान्यं क्त्वा स्वेभ्यो दूरीकृत्य भिसरदेशं परावृत्य गन्तुं मनोभिरभिलष्य डारोणं जगद्;

XL अस्माकम् अग्रेऽग्रे गन्तुम् अस्मदर्थं देवगणं निर्माडि यतो यो मूसा अस्मान् भिसरदेशाद् बडिः कृत्वानीतवान् तस्य किं ज्ञातं तदस्माभिर्न ज्ञायते।

XLI तस्मिन् समये ते गोवत्साकृतिं प्रतिमां निर्मायि तामुद्दिश्य नैवेद्यमुत्पृज्य स्वडस्तकृतवस्तुना आनन्दितवन्तः।

XLII तस्माद् ईश्वरस्तेषां प्रति विमुषः सन् आकाशस्थं ज्योतिर्गणं पूजयितुं तेभ्योऽनुमतिं ददौ, यादृशं भविष्यद्वादिनां ग्रन्थेषु लिपितमास्ते, यथा, एसायेलीयवंशा रे यत्वारिंशत्समान् पुरा। मडति प्रान्तरे संस्था यूयन्तु यानि य बलिडोमादिकर्माणि कृतवन्तस्तु तानि किं मां समुद्दिश्य युष्माभिः प्रकृतानीति नैव य।

XLIII किन्तु वो मोलकाप्यस्य देवस्य दूष्यमेव य। युष्माकं रिम्फनाप्याया देवतायाश्च तारका। अेतयोरुभयो मूर्ती युष्माभिः परिपूजिते। अतो युष्मांस्तु बाबेलः पारं नेष्यामि निश्चितं।

XLIV अपरञ्च यन्निर्देशनम् अपश्यस्तदनुसारेण दूष्यं निर्माडि यस्मिन् ईश्वरो मूसाम् अेतद्वाक्यं बभाषे तत् तस्य निरूपितं साक्ष्यस्वर्पं दूष्यम् अस्माकं पूर्वपुरुषैः सड प्रान्तरे तस्थौ।

XLV पश्चात् यिडोशूयेन सडितैस्तेषां वंशजतैरस्मत्पूर्वपुरुषैः स्वेषां सम्भुजाद् ईश्वरेण दूरीकृतानाम् अन्यदेशीयानां देशाधिकृतिकाले समानीतं तद् दूष्यं दायूदोधिकारं यावत् तत्र स्थान आसीत्।

XLVI स दायूद् परमेश्वरस्यानुग्रहं प्राप्य याकूब् ईश्वरार्थम् अेकं दूष्यं निर्मातुं ववाञ्छ;

XLVII किन्तु सुलेमान् तदर्थं मन्दिरम् अेकं निर्मितवान्।

XLVIII तथापि यः सर्वापरिस्थः स कस्मिंश्चिद् डस्तकृते मन्दिरे निवसतीति नडि, भविष्यद्वादी कथामेतां कथयति, यथा,

XLIX परेशो वदति स्वर्गो राजसिंहासनं मम। मदीयं पादपीडञ्च पृथिवी भवति ध्रुवं। तडिं यूयं कृते मे किं प्रनिर्मास्यथ मन्दिरे। विश्रामाय मदीयं वा स्थानं किं विद्यते त्विड।

L सर्वाण्येतानि वस्तुनि किं मे डस्तकृतानि न।।

LI डे अनाज्ञाग्राडका अन्तःकरणे श्रवणे यापवित्रलोकाः यूयम् अनवरतं पवित्रस्यात्मनः प्रातिकूल्यम् आयरथ, युष्माकं पूर्वपुरुषा यादृशा यूयमपि तादृशाः।

LII युष्माकं पूर्वपुरुषाः कं भविष्यद्वादिनं नाताडयन्? ये तस्य धार्मिकस्य ज्ञनस्यागमनकथां कथितवन्तस्तान् अधनन् यूयम् अधूना विश्वासघातिनो भूत्वा तं धार्मिकं ज्ञनम् अडत।

LIII यूयं स्वर्गीयदूतगणेन व्यवस्थां प्राप्यापि तां नायरथ।

LIV एमां कथां श्रुत्वा ते मनःसु बिद्धाः सन्तस्तं प्रति दन्तघर्षणम् अकुर्वन्।

LV किन्तु स्तिडानः पवित्रेणात्मना पूर्णां भूत्वा गगणं प्रति स्थिरदृष्टिं कृत्वा ईश्वरस्य दक्षिणे दण्डायमानं यीशुञ्च विलोक्य कथितवान्;

LVI पश्य, मेघद्वारं मुक्तम् ईश्वरस्य दक्षिणे स्थितं मानवसुतञ्च पश्यामि।

LVII तदा ते प्रोच्यैः शब्दं कृत्वा कर्णेष्वङ्गुली निर्धाय अेकयितीभूय तम् आकमन्।

LVIII पश्चात् तं नगराद् बडिः कृत्वा प्रस्तरैराधनन् साक्षिणो लाकाः शौलनाम्नो यूनश्चरणासन्निधौ निजवस्त्राणि स्थापितवन्तः।

LIX अनन्तरं डे प्रभो यीशे मदीयमात्मानं गृडाण स्तिडानस्येति प्रार्थनवाक्यवदनसमये ते तं प्रस्तरैराधनन्।

LX तस्मात् स ज्ञानुनी पातयित्वा प्रोच्यैः शब्दं कृत्वा, डे प्रभे पापमेतद् अेतेषु मा स्थापय, एत्युक्त्वा मडानिद्रां प्राप्नोत्।

VIII

I तस्य डत्याकरणं शौलोपि सममन्यत्। तस्मिन् समये यिडूशालमनगरस्थां मण्डलीं प्रति मडताडनायां ज्ञतायां प्रेरितलोकान् डित्वा सर्वेऽपरे यिडूदाशोमिरोणदेशयो र्नानास्थाने विकीर्णाः सन्तो गताः।

II अन्यस्य भक्तलोकास्तं स्तिडानं श्मशाने स्थापयित्वा बडु व्यलपन्।

III किन्तु शौलो गृडे गृडे भ्रमित्वा स्त्रियः पुरुषांश्च धृत्वा कारायां बद्ध्वा मण्डल्या मडोत्पातं कृतवान्।

IV अन्यस्य ये विकीर्णा अभवन् ते सर्वत्र भ्रमित्वा सुसंवाडं प्रायारयन्।

V तदा ड्रिलिपः शोमिरोणनगरं गत्वा श्रीष्टाप्यानं प्रायारयत्;

VI ततोऽशुयि-भृतग्रस्तलोकैभ्यो भूताश्चीत्कृत्यागच्छन् तथा बडवः पक्षाघातिनः षञ्जा लोकाश्च स्वस्था अभवन्।

VII तस्मात् लाका ईदृशं तस्याश्चर्यं कर्म विलोक्य निशम्य य सर्वे अेकयितीभूय तेनोक्ताप्याने मनांसि न्यदधुः।

VIII तस्मिन्नगरे मडानन्दश्चाभवत्।

- IX ततः पूर्वं तस्मिन्नगरे शिमोन्नामा कश्चिज्जोनो बह्वी र्मायाक्रियाः कृत्वा स्वं कञ्चन महापुरुषं प्रोच्य शोमिरोणीयानां मोहं ज्ञनयामास।
- X तस्मात् स मानुष ईश्वरस्य महाशक्तिस्वरूपं एत्युक्त्वा बालवृद्धवनिताः सर्व्वे लाकास्तस्मिन् मनांसि न्येदधुः।
- XI स बहुकालान् मायाविक्रियया सर्व्वान् अतीव मोहयाञ्चकार, तस्मात् ते तं मेनिरे।
- XII किन्त्वैश्वरस्य राजस्य यीशुप्रीष्टस्य नाम्नश्चाभ्यानप्रयारिणः इल्लिपस्य कथायां विश्वस्य तेषां स्त्रीपुरुषोभयलोका मञ्जिजता अभवन्।
- XIII शेषे स शिमोनपि स्वयं प्रत्यैत् ततो मञ्जिजतः सन् इल्लिपेन कृताम् आश्चर्य्यक्रियां लक्षणञ्च विलोक्यासम्भवं मन्यमानस्तेन सह स्थितवान्।
- XIV एत्थं शोमिरोएदेशीयलोका ईश्वरस्य कथाम् अगृह्णन् एति वार्त्ता यिज्ञशालमनगरस्थप्रेरिताः प्राप्य पितरं योहनञ्च तेषां निकटे प्रेषितवन्तः।
- XV ततस्तौ तत् स्थानम् उपस्थाय लोका यथा पवित्रम् आत्मानं प्राप्नुवन्ति तदर्थं प्रार्थयेतां।
- XVI यतस्ते पुरा केवलप्रभुयीशो नाम्ना मञ्जिजतमात्रा अभवन्, न तु तेषां मध्ये कमपि प्रति पवित्रस्यात्मन आविर्भावो जातः।
- XVII किन्तु प्रेरिताभ्यां तेषां गात्रेषु करेष्वर्पितेषु सत्सु ते पवित्रम् आत्मानम् प्राप्नुवन्।
- XVIII एत्थं लोकानां गात्रेषु प्रेरितयोः करार्पणेन तान् पवित्रम् आत्मानं प्राप्तान् दृष्ट्वा स शिमोन् तयोः समीपे मुद्रा आनीय कथितवान्ः।
- XIX अहं यस्य गात्रे हस्तम् अर्पयिष्यामि तस्यापि यथेत्थं पवित्रात्मप्राप्ति र्भवति तादृशीं शक्तिं मह्यं दत्तं।
- XX किन्तु पितरस्तं प्रत्यवदत् तव मुद्रास्त्वया विनश्यन्तु यत ईश्वरस्य दानं मुद्राभिः क्रीयते त्वमित्थं बुद्धवान्ः।
- XXI ईश्वराय तावन्तःकरणं सरलं नहि, तस्माद् अत्र तवांशोऽधिकारश्च कोपि नास्ति।
- XXII अत एतत्पापहेतोः भेदान्वितः सन् केनापि प्रकारेण तव मनस एतस्याः कुकल्पनायाः क्षमा भवति, एतदर्थम् ईश्वरे प्रार्थनां कुरुः।
- XXIII यतस्त्वं तिक्तपित्ते पापस्य बन्धने य यदसि तन्मया बुद्धम्।
- XXIV तदा शिमोन् अकथयत् तर्हि युवाभ्यामुदिता कथा मयि यथा न क्लति तदर्थं युवां मन्निमित्तं प्रभौ प्रार्थनां कुरुतं।
- XXV अनेन प्रकारेण तौ साक्ष्यं दत्त्वा प्रभोः कथां प्रयारयन्तौ शोमिरोणीयानाम् अनेकग्रामेषु सुसंवाहञ्च प्रयारयन्तौ यिज्ञशालमनगरं परावृत्य गतौ।
- XXVI ततः परम् ईश्वरस्य दूतः इल्लिपम् एत्यादिशत्, त्वमुत्थाय दक्षिणस्यां दिशि यो मार्गो प्रान्तरस्य मध्येन यिज्ञशालमोऽसानगरं याति तं मार्गं गच्छ।
- XXVII ततः स उत्थाय गतवान्ः तदा कन्दाकीनाम्नः कूश्लोकानां राज्ञ्याः सर्व्वसम्पत्तेरधीशः कूशदेशीय अकः षण्डो भज्जनार्थं यिज्ञशालमनगरम् आगत्य।
- XXVIII पुनरपि रथमारुह्य यिशयियनाम्नो भविष्यद्वादिनो ग्रन्थं पठन् प्रत्यागच्छति।
- XXIX एतस्मिन् समये आत्मा इल्लिपम् अवदत्, त्वम् रथस्य समीपं गत्वा तेन सार्द्धं मिल।
- XXX तस्मात् स धावन् तस्य सन्निधावुपस्थाय तेन पठ्यमानं यिशयियथविष्यद्वादिनो वाक्यं श्रुत्वा पृष्टवान् यत् पठसि तत् किं बुध्यसे?
- XXXI ततः स कथितवान् केनयिन्न बोधितोहं कथं बुध्येय? ततः स इल्लिपं रथमारोढुं स्वेन सार्द्धम् उपवेष्टुञ्च न्यवेदयत्।
- XXXII स शास्त्रस्येतद्वाक्यं पठितवान् यथा, समानीयत धाताय स यथा भेषशावकः। लोमच्छेदकसाक्षात् भेषश्च नीरवो यथा। आबध्य वदनं स्वीयं तथा स समतिष्ठत।
- XXXIII अन्यायेन विचारैण स उच्छिन्नोऽभवत् तदा। तत्कालीनमनुष्यान् को ज्ञनो वर्णयितुं क्षमः। यतो ज्ञवन्नृणां देशात् स उच्छिन्नोऽभवत् ध्रुवं।
- XXXIV अनन्तरं स इल्लिपम् अवदत् निवेदयामि, भविष्यद्वादी यामिमां कथां कथयामास स किं स्वस्मिन् वा कस्मिंश्चिद् अन्यस्मिन्?
- XXXV ततः इल्लिपस्तत्रकरणम् आरभ्य यीशोरुपाभ्यानं तस्याग्रे प्रास्तौत्।
- XXXVI एत्थं मार्गेण गच्छन्तौ जलाशयस्य समीपे उपस्थितौ; तदा कलीबोऽवादीत् पश्यात्र स्थाने जलमास्ते मम मञ्जिजे का बाधा?
- XXXVII ततः इल्लिप उत्तरं व्याहृत्य स्वान्तःकरणेन साकं यदिति प्रत्येषि तर्हि बाधा नास्ति। ततः स कथितवान् यीशुप्रीष्ट ईश्वरस्य पुत्र एत्यहं प्रत्येभि।

XXXVIII तदा रथं स्थगितं कर्तुम् आदिष्टे झिलिपकलीबौ द्वौ जलम् अवारुहतां; तदा झिलिपस्तम् मञ्जयाभासः।

XXXIX तत्पश्चात् जलमध्याद् उत्थितयोः सतोः परमेश्वरस्यात्मा झिलिपं हत्वा नीतवान्, तस्मात् कलीबः पुनस्तं न दृष्टवान् तथापि हृष्टयित्तः सन् स्वमार्गोऽगत्तवान्।

XL झिलिपश्चात्स्योद्गमम् उपस्थाय तस्मात् कैसरियानगर उपस्थितिकालपर्यन्तं सर्वस्मिन्नगरे सुसंवाहं प्रचारयन् गतवान्।

IX

I तत्कालपर्यन्तं शौलः प्रभोः शिष्याणां प्रातिकूल्येन ताडनाबधयोः कथां निःसारयन् मढायाजकस्य सन्निधिं गत्वा

II स्त्रियं पुरुषञ्च तन्मतग्राहिणं यं कञ्चित् पश्यति तान् धृत्वा बद्ध्वा यिश्शालमम् आनयतीत्याशयेन दम्भेषकनगरीयं धर्मसमाजान् प्रति पत्रं याचितवान्।

III गच्छन् तु दम्भेषकनगरनिकट उपस्थितवान्; ततोऽकस्माद् आकाशात् तस्य यतुर्दक्षु तेजसः प्रकाशनात् स भूमावपतत्।

IV पश्चात् डे शौल डे शौल कुतो मां ताडयसि? स्वं प्रति प्रोक्तम् अतं शब्दं श्रुत्वा

V स पृष्टवान्, डे प्रभो भवान् कः? तदा प्रभुरकथयत् यं यीशुं त्वं ताडयसि स अवाहं; कष्टकस्य मुष्णे पदाघातकरणं तव कष्टम्।

VI तदा कम्मानो विस्मयापन्नश्च सोवदत् डे प्रभो मया किं कर्तव्यं? भवत इच्छा का? ततः प्रभुराज्ञापयद् उत्थाय नगरं गच्छ तत्र त्वया यत् कर्तव्यं तद् वदिष्यते।

VII तस्य सङ्गिनो लोका अपि तं शब्दं श्रुतवन्तः किन्तु कमपि न दृष्ट्वा स्तब्धाः सन्तः स्थितवन्तः।

VIII अनन्तरं शौलो भूमित उत्थाय यक्षुषी उन्मील्य कमपि न दृष्टवान्। तदा लोकास्तस्य हस्तौ धृत्वा दम्भेषकनगरम् आनयन्।

IX ततः स दिनत्रयं यावद् अन्धो भूत्वा न लुक्तवान् पीतवांश्च।

X तदनन्तरं प्रभुस्तदम्भेषकनगरवासिन अकस्मै शिष्याय दर्शनं दत्वा आहूतवान् डे अननिय। ततः स प्रत्यवादीत्, डे प्रभो पश्य शृणोमि।

XI तदा प्रभुस्तमाज्ञापयत् त्वमुत्थाय सरलनामानं मार्गं गत्वा यिडूदानिवेशने तार्षनगरीयं शौलनामानं ज्ञनं गवेषयन् पृच्छ;

XII पश्य स प्रार्थयते, तथा अननियनामक अको ज्ञनस्तस्य समीपम् आगत्य तस्य गात्रे हस्तार्पणं कृत्वा दृष्टिं ददातीत्यं स्वप्ने दृष्टवान्।

XIII तस्माद् अननियः प्रत्यवदत् डे प्रभो यिश्शालमि पवित्रलोकान् प्रति सोऽनेकहिंसां कृतवान्;

XIV अत्र स्थाने य ये लोकास्तव नाम्नि प्रार्थयन्ति तानपि बद्ध्वा स प्रधानयाजकेभ्यः शक्तिं प्राप्तवान्, एमां कथाम् अहम् अनेकेषां मुष्णेभ्यः श्रुतवान्।

XV किन्तु प्रभुरकथयत्, याहिं भिन्नदेशीयलोकानां भूपतीनाम् इस्त्रायेल्लोकानाञ्च निकटे मम नाम प्रचारयितुं स ज्ञनो मम मनोनीतपात्रमास्ते।

XVI मम नामनिमित्तञ्च तेन कियान् मढान् क्लेशो भोक्तव्य अतत् तं दर्शयिष्यामि।

XVII ततोऽननियो गत्वा गृहं प्रविश्य तस्य गात्रे हस्तार्पणं कृत्वा कथितवान्, डे भ्रातः शौल त्वं यथा दृष्टिं प्राप्नोषि पवित्रेणात्मना परिपूर्णां भवसि य, तदर्थं तवागमनकाले यः प्रभुयीशुस्तुभ्यं दर्शनम् अददात् स मां प्रेषितवान्।

XVIII एत्युक्तमात्रे तस्य यक्षुर्भ्याम् मीनशलकवद् वस्तुनि निर्गते तत्क्षणात् स प्रसन्नयक्षु भूत्वा प्रोत्थाय मञ्जितोऽभवत् लुक्त्वा पीत्वा सवल्लोभवत्।

XIX ततः परं शौलः शिष्यैः सह कतिपयदिवसान् तस्मिन् दम्भेषकनगरे स्थित्वाऽविलम्बं

XX सर्व्वभज्जन्भवनानि गत्वा यीशुरीश्वरस्य पुत्र एमां कथां प्रचारयत्।

XXI तस्मात् सर्व्वे श्रोतारश्चमत्कृत्य कथितवन्तो यो यिश्शालमनगर अतन्नाम्ना प्रार्थयितृलोकान् विनाशितवान् अवेम् अतादृशलोकान् बद्ध्वा प्रधानयाजकनिकटे नयतीत्याशया अतत्स्थानमध्यागच्छत् सः अवेम् किमयं न भवति?

XXII किन्तु शौलः क्रमश उत्साहवान् भूत्वा यीशुरीश्वरेणाभिषिक्तो ज्ञन अतस्मिन् प्रमाणां दत्वा दम्भेषक-निवासियिडूदीयलोकान् निरुत्तरान् अकरोत्।

XXIII एत्थं बडुतिथे काले गते यिडूदीयलोकान् हन्तुं मन्त्रयामासुः

XXIV किन्तु शौलस्तेषामेतस्या मन्त्राणाया वार्त्तां प्राप्तवान्। ते तं हन्तुं तु दिवानिशं गुप्ताः सन्तो नगरस्य द्वारेऽतिष्ठन्;

XXV तस्मात् शिष्यास्तं नीत्वा रात्रौ पिटके निधाय प्राथीरेणावारोडयन्।

- XXVI તત: પરં શૌલો ચિરુશાલમં ગત્વા શિષ્યગણેન સાદ્ધૃં સ્થાતુમ્ ઐહત્, કિન્તુ સર્વે તસ્માદભિભયુ: સ શિષ્ય ઇતિ ચ ન પ્રત્યયન્|
- XXVII એતસ્માદ્ બર્ણબ્બાસ્તં ગૃહીત્વા પ્રેરિતાનાં સમીપમાનીય માર્ગમધ્યે પ્રભુ: કથં તસ્મૈ દર્શનં દત્તવાન્ યા: કથાશ્ચ કથિતવાન્ સ ચ યથાક્ષોભ: સન્ દમ્બોષકનગરે યીશો નામ પ્રાચારયત્ એતાન્ સર્વવૃત્તાન્તાન્ તાન્ જ્ઞાપિતવાન્|
- XXVIII તત: શૌલસ્તૈ: સહ ચિરુશાલમિ કાલં યાપયન્ નિર્ભયં પ્રભો યીશો નામ પ્રાચારયત્|
- XXIX તસ્માદ્ અન્યદેશીયલોકૈ: સાદ્ધૃં વિવાદસ્યોપસ્થિતત્વાત્ તે તં હન્તુમ્ અચેષ્ટન્ત|
- XXX કિન્તુ ભ્રાતૃગણસ્તજ્ઞાત્વા તં કેસરિયાનગરં નીત્વા તાર્ષનગરં પ્રેષિતવાન્|
- XXXI ઇત્યં સતિ ચિહ્નુદિયાગાલીલ્શોમિરોણદેશીયા: સર્વા મણ્ડલ્યો વિશ્રામં પ્રાપ્તાસ્તતસ્તાસાં નિષ્ઠાભવત્ પ્રભો ભિંયા પવિત્રસ્યાત્મન: સાન્ત્વનયા ચ કાલં ક્ષેપયિત્વા બહુસંખ્યા અભવન્|
- XXXII તત: પરં પિતર: સ્થાને સ્થાને ભ્રમિત્વા શેષે લોદ્ગરનિવાસિપવિત્રલોકાનાં સમીપે સ્થિતવાન્|
- XXXIII તદા તત્ર પક્ષાઘાતવ્યાધિનાષ્ટૌ વત્સરાન્ શય્યાગતમ્ ઐનેયનામાનં મનુષ્યં સાક્ષત્ પ્રાપ્ય તમવદત્,
- XXXIV હે ઐનેય યીશુપ્રીષ્ટસ્ત્વાં સ્વસ્થમ્ અકાર્ષીત્, ત્વમુત્થાય સ્વશય્યાં નિક્ષિપ, ઇત્યુક્તમાત્રે સ ઉદતિષ્ઠત્|
- XXXV એતાદૃશં દૃષ્ટ્વા લોદ્શારોણનિવાસિનો લોકા: પ્રભું પ્રતિ પરાવર્તન્ત|
- XXXVI અપરઞ્ચ ભિક્ષાદાનાદિષુ નાનક્રિયાસુ નિત્યં પ્રવૃત્તા યા યાફોનગરનિવાસિની ટાબિથાનામા શિષ્યા યાં દર્ક્કા અર્થાદ્ હરિણીમયુક્ત્વા આહ્વાયન્ સા નારી
- XXXVII તસ્મિન્ સમયે રુઝા સતી પ્રાણાન્ અત્યજત્, તતો લોકાસ્તાં પ્રક્ષાલ્યોપરિસ્થપ્રકોષ્ઠે શાયયિત્વાસ્થાપયન્|
- XXXVIII લોદ્ગરં યાફોનગરસ્ય સમીપસ્થં તસ્માત્તત્ર પિતર આસ્તે, ઇતિ વાર્તા શ્રુત્વા તૂર્ણાં તસ્યાગમનાર્થં તસ્મિન્ વિનયમુક્ત્વા શિષ્યગણો દ્વૌ મનુજૌ પ્રેષિતવાન્|
- XXXIX તસ્માત્ પિતર ઉત્થાય તાભ્યાં સાદ્ધૃમ્ આગચ્છત્, તત્ર તસ્મિન્ ઉપસ્થિત ઉપરિસ્થપ્રકોષ્ઠં સમાનીતે ચ વિઘવા: સ્વાભિ: સહ સ્થિતિકાલે દર્ક્કયા કૃતાનિ યાન્યુત્તરીયાણિ પરિઘેયાનિ ચ તાનિ સર્વાણિ તં દર્શયિત્વા રુદત્યશ્ચતસૃષુ દિક્ષવતિષ્ઠન્|
- XL કિન્તુ પિતરસ્તા: સર્વા બહિ: કૃત્વા જાનુની પાતયિત્વા પ્રાર્થિતવાન્; પશ્ચાત્ શવં પ્રતિ દૃષ્ટિં કૃત્વા કથિતવાન્, હે ટાબીથે ત્વમુત્તિષ્ઠ, ઇતિ વાક્ય ઉક્તે સા સ્ત્રી ચક્ષુષી પ્રોન્મીલ્ય પિતરમ્ અવલોક્યોત્થાયોપાવિશત્|
- XLI તત: પિતરસ્તસ્યા: કરૌ ધૃત્વા ઉત્તોલ્ય પવિત્રલોકાન્ વિઘવાશ્ચાહૂય તેષાં નિકટે સજ્જવાં તાં સમાર્પયત્|
- XLII એષા કથા સમસ્તયાફોનગરં વ્યાપ્તા તસ્માદ્ અનેકે લોકા: પ્રભૌ વ્યશ્વસન્|
- XLIII અપરઞ્ચ પિતરસ્તદ્યાફોનગરીયસ્ય કસ્યચિત્ શિમોન્નામ્નશ્ચર્મ્મકારસ્ય ગૃહે બહુદિનાનિ ન્યવસત્|

X

- I કેસરિયાનગર ઇતાલિયાખ્યસૈન્યાન્તર્ગત: કર્ણીલિયનામા સેનાપતિરાસીત્
- II સ સપરિવારો ભક્ત ઈશ્વરપરાયણશ્ચાસીત્; લોકેભ્યો બહૂનિ દાનાદીનિ દત્વા નિરન્તરમ્ ઈશ્વરે પ્રાર્થયાઞ્ચક્રે|
- III એકદા તૃતીયપ્રહરવેલાયાં સ દૃષ્ટવાન્ ઈશ્વરસ્યૈકો દૂત: સપ્રકાશં તત્સમીપમ્ આગત્ય કથિતવાન્, હે કર્ણીલિય|
- IV કિન્તુ સ તં દૃષ્ટ્વા ભીતોડકથયત્, હે પ્રભો કિં? તદા તમવદત્ તવ પ્રાર્થના દાનાદિ ચ સાક્ષિસ્વરૂપં ભૂત્વેશ્વરસ્ય ગોચરમભવત્|
- V ઇદાનીં યાફોનગરં પ્રતિ લોકાન્ પ્રેષ્ય સમુદ્રતીરે શિમોન્નામ્નશ્ચર્મ્મકારસ્ય ગૃહે પ્રવાસકારી પિતરનામ્ના વિખ્યાતો ય: શિમોન્ તમ્ આહ્વાયય;
- VI તસ્માત્ ત્વયા યદ્યત્ કર્ત્વ્યં તત્તત્ સ વદિષ્યતિ|
- VII ઇત્યુપદિશ્ય દૂતે પ્રસ્થિતે સતિ કર્ણીલિય: સ્વગૃહસ્થાનાં દાસાનાં દ્વૌ જનૌ નિત્યં સ્વસજ્જિનાં સૈન્યાનામ્ એકાં ભક્તસેનાઞ્ચાહૂય
- VIII સકલમેતં વૃત્તાન્તં વિજ્ઞાપ્ય યાફોનગરં તાન્ પ્રાહિણોત્|
- IX પરસ્મિન્ દિને તે યાત્રાં કૃત્વા યદા નગરસ્ય સમીપ ઉપાતિષ્ઠન્, તદા પિતરો દ્વિતીયપ્રહરવેલાયાં પ્રાર્થયિતું ગૃહપૃષ્ઠમ્ આરોહત્|
- X એતસ્મિન્ સમયે ક્ષુધાર્ત: સન્ કિઞ્ચિદ્ ભોક્તુમ્ ઐચ્છત્ કિન્તુ તેષામ્ અન્નાસાદનસમયે સ મૂર્ચ્છિત: સન્નપતત્|
- XI તતો મેઘદ્વારં મુક્તં ચતુર્ભિ: કોણૈ લંબિતં બૃહદ્દ્વસ્ત્રમિવ કિઞ્ચન ભાજનમ્ આકાશાત્ પૃથિવીમ્ અવારોહતીતિ દૃષ્ટવાન્|
- XII તન્મધ્યે નાનપ્રકારા ગ્રામ્યવન્યપશવ: ખેચરોરોગામિપ્રભૃતયો જન્તવશ્ચાસન્|
- XIII અનન્તરં હે પિતર ઉત્થાય હત્વા ભુંક્વ તમ્પ્રતીયં ગગણીયા વાણી જાતા|

XIV તદા પિતરઃ પ્રત્યવદત્, હે પ્રભો ઈદૃશં મા ભવતુ, અહમ્ એતત્ કાલં યાવત્ નિષિદ્ધમ્ અશુચિ વા દ્રવ્યં કિન્ચિદપિ ન ભુક્તવાન્|

XV તતઃ પુનરપિ તાદૃશી વિહયસીયા વાણી જાતા યદ્ ઈશ્વરઃ શુચિ કૃતવાન્ તત્ ત્વં નિષિદ્ધં ન જાનીહિ|

XVI ઇત્યં ત્રિઃ સતિ તત્ પાત્રં પુનરાકૃષ્ટં આકાશમ્ અગચ્છત્|

XVII તતઃ પરં યદ્ દર્શનં પ્રાપ્તવાન્ તસ્ય કો ભાવ ઇત્યત્ર પિતરો મનસા સન્દેહિ, એતસ્મિન્ સમયે કર્ણીલિયસ્ય તે પ્રેષિતા મનુષ્યા દ્વારસ્ય સન્નિધાવુપસ્થાય,

XVIII શિમોનો ગૃહમન્વિચ્છન્તઃ સમ્પૃષ્ટ્યાહૂય કથિતવન્તઃ પિતરનામ્ના વિખ્યાતો યઃ શિમોન્ સ કિમત્ર પ્રવસતિ?

XIX યદા પિતરસ્તદર્શનસ્ય ભાવં મનસાન્દોલયતિ તદાત્મા તમવદત્, પશ્ય ત્રયો જનાસ્ત્વાં મૃગયન્તે|

XX ત્વમ્ ઉત્થાયાવરુહ્ય નિઃસન્દેહં તૈઃ સહ ગચ્છ મયૈવ તે પ્રેષિતાઃ|

XXI તસ્માત્ પિતરોડવરુહ્ય કર્ણીલિયપ્રેરિતલોકાનાં નિકટમાગત્ય કથિતવાન્ પશ્યત યૂયં યં મૃગયધ્વે સ જનોહં, યૂયં કિન્નિમિત્તમ્ આગતાઃ?

XXII તતસ્તે પ્રત્યવદન્ કર્ણીલિયનામા શુદ્ધસત્ત્વ ઈશ્વરપરાયણો ચિહ્નદીયદેશસ્થાનાં સર્વેષાં સન્નિધૌ સુખ્યાત્યાપન્ન એકઃ સેનાપતિર્નિજગૃહં ત્વામાહૂય નેતું ત્વત્તઃ કથા શ્રોતુન્ન પવિત્રદૂતેન સમાદિષ્ટઃ|

XXIII તદા પિતરસ્તાનભ્યન્તરં નીત્વા તેષામાતિથ્યં કૃતવાન્, પરેડહનિ તૈઃ સાર્દ્ધં યાત્રામકરોત્, યાફોનિવાસિનાં ભ્રાતૃણાં કિયન્તો જનાશ્ચ તેન સહ ગતાઃ|

XXIV પરસ્મિન્ દિવસે કેસરિયાનગરમધ્યપ્રવેશસમયે કર્ણીલિયો જ્ઞાતિબન્ધૂન્ આહૂયાનીય તાન્ અપેક્ષ્ય સ્થિતઃ|

XXV પિતરે ગૃહ ઉપસ્થિતે કર્ણીલિયસ્તં સાક્ષાત્કૃત્ય ચરણાયોઃ પતિત્વા પ્રાણમત્|

XXVI પિતરસ્તમુત્થાપ્ય કથિતવાન્, ઉત્તિષ્ઠાહમપિ માનુષઃ|

XXVII તદા કર્ણીલિયેન સાકમ્ આલપન્ ગૃહં પ્રાવિશત્ તન્મધ્યે ચ બહુલોકાનાં સમાગમં દૃષ્ટ્વા તાન્ અવદત્,

XXVIII અન્યજાતીયલોકૈઃ મહાલપનં વા તેષાં ગૃહમધ્યે પ્રવેશનં ચિહ્નદીયાનાં નિષિદ્ધમ્ અસ્તીતિ યૂયમ્ અવગચ્છથઃ, કિન્તુ કમપિ માનુષમ્ અવ્યવહાર્યમ્ અશુચિં વા જ્ઞાતું મમ નોચિતમ્ ઇતિ પરમેશ્વરો માં જ્ઞાપિતવાન્|

XXIX ઇતિ હેતોરાહ્વાનશ્રવણમાત્રાત્ કાઞ્ચનાપત્તિમ્ અકૃત્વા યુષ્માકં સમીપમ્ આગતોસ્મિઃ, પૃચ્છામિ યૂયં કિન્નિમિત્તં મામ્ આહૂયત?

XXX તદા કર્ણીલિયઃ કથિતવાન્, અદ્ય ચત્વારિ દિનાનિ જાતાનિ એતાવદ્દેલાં યાવદ્ અહમ્ અનાહાર આસન્ તતસ્તૃતીયપ્રહરે સતિ ગૃહે પ્રાર્થનસમયે તેજોમયવસ્ત્રભૃદ્ એકો જનો મમ સમક્ષં તિષ્ઠન્ એતાં કથામ્ અકથયત્,

XXXI હે કર્ણીલિય ત્વદીયા પ્રાર્થના ઈશ્વરસ્ય કર્ણગોચરીભૂતા તવ દાનાદિ ચ સાક્ષિસ્વરૂપં ભૂત્વા તસ્ય દૃષ્ટિગોચરમભવત્|

XXXII અતો યાફોનગરં પ્રતિ લોકાન્ પ્રહિત્ય તત્ર સમુદ્રતીરે શિમોન્નામ્નઃ કસ્યચિચ્ચર્મકારસ્ય ગૃહે પ્રવાસકારી પિતરનામ્ના વિખ્યાતો યઃ શિમોન્ તમાહૂયાયઃ તતઃ સ આગત્ય ત્વામ્ ઉપદેક્ષ્યતિ|

XXXIII ઇતિ કારણાત્ તત્ક્ષણાત્ તવ નિકટે લોકાન્ પ્રેષિતવાન્, ત્વમાગતવાન્ ઇતિ ભદ્રં કૃતવાન્| ઈશ્વરો યાન્યાપ્યાનાનિ કથયિતુમ્ આદિશત્ તાનિ શ્રોતું વયં સર્વે સામ્પ્રતમ્ ઈશ્વરસ્ય સાક્ષાદ્ ઉપસ્થિતાઃ સ્મઃ|

XXXIV તદા પિતર ઇમાં કથાં કથયિતુમ્ આરબ્ધવાન્, ઈશ્વરો મનુષ્યાણામ્ અપક્ષપાતી સન્

XXXV યસ્ય કસ્યચિદ્ દેશસ્ય યો લોકાસ્તસ્માદ્ભીત્વા સત્કર્મ કરોતિ સ તસ્ય ગ્રાહ્યો ભવતિ, એતસ્ય નિશ્ચયમ્ ઉપલબ્ધવાનહમ્|

XXXVI સર્વેષાં પ્રભુ યૌ યીશુખ્રીષ્ટસ્તેન ઈશ્વર ઇસ્રાયેલ્વંશાનાં નિકટે સુસંવાદં પ્રેષ્ય સમ્મેલનસ્ય યં સંવાદં પ્રાચારયત્ તં સંવાદં યૂયં શ્રુતવન્તઃ|

XXXVII યતો યોહના મજ્જને પ્રચારિતે સતિ સ ગાલીલદેશમારભ્ય સમસ્તચિહ્નદીયદેશં વ્યાપ્નોત્;

XXXVIII ફલત ઈશ્વરેણ પવિત્રેણાત્મના શક્ત્યા યાભિષિક્તો નાસરતીયયીશુઃ સ્થાને સ્થાને ભ્રમન્ સુક્રિયાં કુર્વન્ શૈતાના ક્લિષ્ટાન્ સર્વલોકાન્ સ્વસ્થાન્ અકરોત્, યત ઈશ્વરસ્તસ્ય સહાય આસીત્;

XXXIX વયન્ન ચિહ્નદીયદેશે ચિરંશાલમ્નગરે ચ તેન કૃતાનાં સર્વેષાં કર્મણાં સાક્ષિણો ભવામઃ| લોકાસ્તં કુશે વિદ્ધ્વા હતવન્તઃ,

XL કિન્તુ તૃતીયદિવસે ઈશ્વરસ્તમુત્થાપ્ય સપ્રકાશમ્ અદર્શયત્|

XLI સર્વલોકાનાં નિકટ ઇતિ ન હિ, કિન્તુ તસ્મિન્ શ્મશાનાદુત્થિતે સતિ તેન સાર્દ્ધં ભોજનં પાનન્ન કૃતવન્ત એતાદૃશા ઈશ્વરસ્ય મનોનીતાઃ સાક્ષિણો યે વયમ્ અસ્માકં નિકટે તમદર્શયત્|

XLII જીવિતમૃતોભયલોકાનાં વિચારં કર્તુમ્ ઈશ્વરો યં નિયુક્તવાન્ સ એવ સ જનઃ, ઇમાં કથાં પ્રચારયિતું તસ્મિન્ પ્રમાણં દાતુન્ન સોડસ્માન્ આજ્ઞાપયત્|

- XLIII યસ્તસ્મિન્ વિશ્વસિતિ સ તસ્ય નામ્ના પાપાન્મુક્તો ભવિષ્યતિ તસ્મિન્ સર્વે ભવિષ્યદ્વાદિનોપિ એતાદૃશં સાક્ષ્યં દદતિ
 XLIV પિતરસ્યૈતત્કથાકથનકાલે સર્વેષાં શ્રોતૃણામુપરિ પવિત્ર આત્માવારોહત્
 XLV તતઃ પિતરેણ સાર્દ્ધમ્ આગતાસ્ત્વકછેદિનો વિશ્વાસિનો લોકા અન્યદેશીયેભ્યઃ પવિત્ર આત્મનિ દત્તે સતિ
 XLVI તે નાનાજાતીયભાષાભિઃ કથાં કથયન્ત ઈશ્વરં પ્રશંસન્તિ, ઇતિ દૃષ્ટ્વા શ્રુત્વા ચ વિસ્મયમ્ આપદન્ત|
 XLVII તદા પિતરઃ કથિતવાન્, વયમિવ યે પવિત્રમ્ આત્માનં પ્રાપ્તાસ્તેષાં જલમજ્જનં કિં કોપિ નિષેદ્ધું શક્નોતિ?
 XLVIII તતઃ પ્રભો નામ્ના મજ્જિજતા ભવતેતિ તાનાજ્ઞાપયત્| અનન્તરં તે સ્વૈઃ સાર્દ્ધં કતિપયદિનાનિ સ્થાતું પ્રાર્થયન્ત|

XI

- I ઇત્યં ભિન્નદેશીયલોકા અપીશ્વરસ્ય વાક્યમ્ અગૃહ્ણન્ ઇમાં વાર્તાં ચિહ્નદીયદેશસ્થપ્રેરિતા ભ્રાતૃગણાશ્ચ શ્રુતવન્તઃ|
 II તતઃ પિતરે ચિરૂશાલમ્નગરં ગતવતિ ત્વકછેદિનો લોકાસ્તેન સહ વિવદમાના અવદન્,
 III ત્વમ્ અત્વકછેદિલોકાનાં ગૃહં ગત્વા તૈઃ સાર્દ્ધં ભુક્તવાન્|
 IV તતઃ પિતર આદિતઃ ક્રમશસ્તત્કાર્યસ્ય સર્વવૃત્તાન્તમાખ્યાતુમ્ આરબ્ધવાન્|
 V યાફોનગર એકદાહં પ્રાર્થયમાનો મૂર્ચ્છિતઃ સન્ દર્શનેન યતુર્ષુ કોણેષુ લમ્બનમાનં વૃહદ્દસ્ત્રમિવ પાત્રમેકમ્ આકાશદવરુદ્ધ મન્નિકટમ્ આગચ્છદ્ અપશ્યમ્|
 VI પશ્ચાત્ તદ્ અનન્યદૃષ્ટ્યા દૃષ્ટ્વા વિવિચ્ય તસ્ય મધ્યે નાનાપ્રકારાન્ ગ્રામ્યવન્યપશૂન્ ઉરોગામિખેયરાંશ્ચ દૃષ્ટવાન્;
 VII હે પિતર ત્વમુત્થાય ગત્વા ભુક્ત્વા માં સમ્બોધ્ય કથયન્તં શબ્દમેકં શ્રુતવાંશ્ચ|
 VIII તતોહં પ્રત્યવદં, હે પ્રભો નેત્યં ભવતુ, યતઃ કિંચ્ચન નિષિદ્ધમ્ અશુચિ દ્રવ્યં વા મમ મુખમધ્યં કદાપિ ન પ્રાવિશત્|
 IX અપરમ્ ઈશ્વરો યત્ શુચિ કૃતવાન્ તન્નિષિદ્ધં ન જાનીહિ દ્વિ માર્મપ્રતીદૃશી વિહાયસીયા વાણી જાતા|
 X ત્રિરિત્યં સતિ તત્ સર્વં પુનરાકાશમ્ આકૃષ્ટં|
 XI પશ્ચાત્ કૈસરિયાનગરાત્ ત્રયો જના મન્નિકટં પ્રેષિતા યત્ર નિવેશને સ્થિતોહં તસ્મિન્ સમયે તત્રોપાતિષ્ઠન્|
 XII તદા નિઃસન્દેહં તૈઃ સાર્દ્ધં યાતુમ્ આત્મા મામાદિષ્ટવાન્; તતઃ પરં મયા સહૈતેષુ ષડ્ભ્રાતૃષુ ગતેષુ વયં તસ્ય મનુજસ્ય ગૃહં પ્રાવિશામ્|
 XIII સોસ્માકં નિકટે કથામેતામ્ અકથયત્ એકદા દૂત એકઃ પ્રત્યક્ષીભૂય મમ ગૃહમધ્યે તિષ્ઠન્ મામિત્યાજ્ઞાપિતવાન્, યાફોનગરં પ્રતિ લોકાન્ પ્રહિત્ય પિતરનામ્ના વિખ્યાતં શિમોનમ્ આહૂયયઃ|
 XIV તતસ્તવ ત્વદીયપરિવારાણાશ્ચ યેન પરિત્રાણં ભવિષ્યતિ તત્ સ ઉપદેક્ષ્યતિ|
 XV અહં તાં કથામુત્થાય કથિતવાન્ તેન પ્રથમમ્ અસ્માકમ્ ઉપરિ યથા પવિત્ર આત્માવરૂઢવાન્ તથા તેષામધ્યુપરિ સમવરૂઢવાન્|
 XVI તેન યોહન્ જલે મજ્જિજતવાન્ ઇતિ સત્યં કિન્તુ યૂયં પવિત્ર આત્મનિ મજ્જિજતા ભવિષ્યથ, ઇતિ યદ્વાક્યં પ્રભુરુદિતવાન્ તત્ તદા મયા સ્મૃતમ્|
 XVII અતઃ પ્રભા યીશુખ્રીષ્ટે પ્રત્યયકારિણો યે વયમ્ અસ્મભ્યમ્ ઈશ્વરો યદ્ દત્તવાન્ તત્ તેભ્યો લોકેભ્યોપિ દત્તવાન્ તતઃ કોહં? કિમહમ્ ઈશ્વરં વારયિતું શક્નોમિ?
 XVIII કથામેતાં શ્રુવા તે ક્ષાન્તા ઈશ્વરસ્ય ગુણાન્ અનુકીર્ત્ય કથિતવન્તઃ, તર્હિ પરમાયુઃપ્રાપ્તિનિમિત્તમ્ ઈશ્વરોન્યદેશીયલોકેભ્યોપિ મનઃપરિવર્તનરૂપં દાનમ્ અદાત્|
 XIX સ્તિક્ષાન્ પ્રતિ ઉપદ્રવે ઘટિતે યે વિકીર્ણા અભવન્ તૈ ફૈનીકીકુપ્રાન્તિયખિયાસુ ભ્રમિત્વા કેવલચિહ્નદીયલોકાન્ વિના કસ્યાપ્યન્યસ્ય સમીપ ઈશ્વરસ્ય કથાં ન પ્રાચારયન્|
 XX અપરં તેષાં કુપ્રીયાઃ કુરીનીયાશ્ચ કિયન્તો જના આન્તિયખિયાનગરં ગત્વા યૂનાનીયલોકાનાં સમીપેપિ પ્રભોર્યોશોઃ કથાં પ્રાચારયન્|
 XXI પ્રભોઃ કરસ્તેષાં સહાય આસીત્ તસ્માદ્ અનેકે લોકા વિશ્વસ્ય પ્રભું પ્રતિ પરાવર્તન્ત|
 XXII ઇતિ વાર્તાયાં ચિરૂશાલમસ્થમાણ્ડલીયલોકાનાં કર્ણગોચરીભૂતાયામ્ આન્તિયખિયાનગરં ગન્તુ તે બર્ણબ્બાં પ્રૈરયન્|
 XXIII તતો બર્ણબ્બાસ્ત્ર ઉપસ્થિતઃ સન્ ઈશ્વરસ્યાનુગ્રહસ્ય ફલં દૃષ્ટ્વા સાનન્દો જાતઃ,
 XXIV સ સ્વયં સાધુ વિશ્વાસેન પવિત્રેણાત્મના ચ પરિપૂર્ણઃ સન્ ગનોનિષ્ટ્યા પ્રભાવાસ્થાં કર્તુ સર્વાન્ ઉપદિષ્ટવાન્ તેન પ્રભોઃ શિષ્યા અનેકે બભૂવુઃ|
 XXV શેષે શૌલં મૃગયિતું બર્ણબ્બાસ્તાર્ષનગરં પ્રસ્થિતવાન્| તત્ર તસ્યોદેશં પ્રાપ્ય તમ્ આન્તિયખિયાનગરમ્ આનયત્;
 XXVI તતસ્તૌ માણ્ડલીસ્થલોકૈઃ સભાં કૃત્વા સંવત્સરમેકં યાવદ્ બહુલોકાન્ ઉપાદિશતાં; તસ્મિન્ આન્તિયખિયાનગરે શિષ્યાઃ પ્રથમં ખ્રીષ્ટીયનામ્ના વિખ્યાતા અભવન્|

XXVII ततः परं भविष्यद्वादिगणो यिउशालम आन्तियभियानगरम् आगते सति

XXVIII आगाबनामा तेषामेक उत्थाय आत्मनः शिक्षया सर्व्वदेशे दुर्भिक्षं भविष्यतीति ज्ञापितवान्; ततः क्लौदियकैसरस्याधिकारे सति तत् प्रत्यक्षम् अभवत्।

XXIX तस्मात् शिष्या अकैकशः स्वस्वशक्त्यनुसारतो यिडूदीयदेशनिवासिनां भ्रतृणां दिनयापनार्थं धनं प्रेषयितुं निश्चित्य

XXX बर्षाब्बाशौलयो द्वारि प्राचीनलोकानां समीपं तत् प्रेषितवन्तः।

XII

I तस्मिन् समये डेरोदुराजो मरुडल्याः क्रियञ्जनेभ्यो दुःखं दातुं प्रारभत्।

II विशेषतो योहनः सोदरं याकुबं करवालाघातेन हतवान्।

III तस्माद् यिडूदीयाः सन्तुष्टा अभवन् एति विज्ञाय स पितरमपि धर्तुं गतवान्।

IV तदा क्रिपवशून्यपूपोत्सवसमय उपातिष्ठत्; अत उत्सवे गते सति लोकानां समक्षं तं बडिरानेय्याभीति मनसि स्थिरीकृत्य स तं धारयित्वा रक्षार्थम् येषाम् अकैकसंधे यत्वारो जनाः सन्ति तेषां यतुर्णां रक्षकसंधानां समीपे तं समर्थं कारायां स्थापितवान्।

V किन्तुं पितरस्य कारास्थितिकारणात् मरुडल्या लोका अविश्रामम् ईश्वरस्य समीपे प्रार्थयन्त।

VI अनन्तरं डेरोदि तं बडिरानायितुं उद्यते सति तस्यां रात्रौ पितरो रक्षकद्वयमध्यस्थाने शृङ्गलद्वयेन बद्धवः सन् निद्रित आसीत्, दौवारिकाश्च कारायाः सम्भुषे तिष्ठन्तो द्वारम् अरक्षिषुः।

VII अतस्मिन् समये परमेश्वरस्य दूते समुपस्थिते कारा दीप्तिमती जाता; ततः स दूतः पितरस्य कुक्षावावातं कृत्वा तं जगारयित्वा भाषितवान् तूर्णमुत्तिष्ठ; ततस्तस्य हस्तस्थशृङ्गलद्वयं गलत् पतितं।

VIII स दूतस्तमवदत्, बद्धकटिः सन् पादयोः पादुके अर्पय; तेन तथा कृते सति दूतस्तम् उक्तवान् गात्रीयवस्त्रं गात्रे निधाय मम पश्चाद् ऐडि।

IX ततः पितरस्तस्य पश्चाद् प्रञ्जन् बडिरगच्छत्, किन्तु दूतेन कर्म्मैतत् कृतमिति सत्यमज्ञात्वा स्वप्नदर्शनं ज्ञातवान्।

X एत्थं तौ प्रथमां द्वितीयाञ्च कारां लङ्घित्वा येन लौडनिर्मितद्वारेण नगरं गम्यते तत्समीपं प्राप्नुतां; ततस्तस्य क्वाटे स्वयं मुक्तमभवत् ततस्तौ तत्स्थानाद् बडिर्भूत्वा मार्गेकस्य सीमां यावद् गतौ; ततोऽकस्मात् स दूतः पितरं त्यक्तवान्।

XI तदा स येतनां प्राप्य कथितवान् निजदूतं प्रडित्य परमेश्वरो डेरोदो हस्ताद् यिडूदीयलोकानां सर्वाशायाश्च मां समुद्धृतवान् एत्यहं निश्चयं ज्ञातवान्।

XII स विविष्य मार्कनाम्ना विष्यातस्य योहनो मातु र्भरियमो यस्मिन् गृहे बहवः सम्भूय प्रार्थयन्त तन्निवेशनं गतः।

XIII पितरेण बडिर्द्वार आहते सति रोदानाम्ना बालिका द्रष्टुं गत।

XIV ततः पितरस्य स्वरं श्रुवा सा हर्षयुक्ता सती द्वारं न मोययित्वा पितरो द्वारे तिष्ठतीति वार्त्ता वक्तुम् अभ्यन्तरं धावित्वा गतवती।

XV ते प्रावोयन् त्वमुन्मत्ता जातासि किन्तु सा मुडुमुडुरुक्तवती सत्यमेवैतत्।

XVI तदा ते कथितवन्तस्तर्हि तस्य दूतो भवेत्।

XVII पितरो द्वारमाहृतवान् अतस्मिन्नन्तरे द्वारं मोययित्वा पितरं दृष्ट्वा विस्मयं प्राप्ताः।

XVIII ततः पितरो निःशब्दं स्थातुं तान् प्रति हस्तेन सङ्केतं कृत्वा परमेश्वरो येन प्रकारेण तं काराया उद्धृत्यानीतवान् तस्य वृत्तान्तं तानज्ञापयत्, यूयं गत्वा याकुबं भ्रातृगणञ्च वार्त्तामितां वदतेत्युक्त्वा स्थानान्तरं प्रस्थितवान्।

XIX प्रभाते सति पितरः क्व गत एत्यत्र रक्षकाणां मध्ये मडान् कलडो जातः।

XX डेरोद् बहु भृगयित्वा तस्योदेशे न प्राप्ते सति रक्षकान् संपृच्छ्य तेषां प्राणान् हन्तुम् आदिष्टवान्।

XXI पश्चात् स यिडूदीयप्रदेशात् कैसरियानगरं गत्वा तत्रावातिष्ठत्।

XXII सोरसीदोनदेशयो लौडिभ्यो डेरोदि युयुत्सौ सति ते सर्व्व अकमन्त्राणाः सन्तस्तस्य समीप उपस्थाय ल्वास्तनामानं तस्य वस्त्रगृहाधीशं सहायं कृत्वा डेरोदा सार्द्धं सन्धिं प्रार्थयन्त यतस्तस्य राज्ञो देशेन तेषां देशीयानां भरणम् अभवत्।

XXIII अतः कुत्रयिन् निरुपितदिने डेरोद् राजकीयं परिच्छदं परिधाय सिंहासने समुपविश्य तान् प्रति कथाम् उक्तवान्।

XXIV ततो लोका उच्यैःकारं प्रत्यवदन्, अेष मनुजरोवो न डि, ईश्वरीयरवः।

XXV तदा डेरोद् ईश्वरस्य सम्मानं नाकरोत्; तस्माद्धेतोः परमेश्वरस्य दूतो हठात् तं प्राहर्त् तेनैव स कीटैः क्षीणः सन् प्राणान् अजहात्। किन्त्वीश्वरस्य कथा देशं व्याप्य प्रबलाभवत्। ततः परं बर्षाब्बाशौलौ यस्य कर्म्मणो भारं प्राप्नुतां ताभ्यां तस्मिन् सम्पादिते सति मार्कनाम्ना विष्यातो यो योहनं तं सङ्गिनं कृत्वा यिउशालमगरात् प्रत्यागतौ।

XIII

- I અપરઞ્ચ બર્ણાબ્બાઃ, શિમોન્ યં નિગ્રં વદન્તિ, કુરીનીયલૂકિયો હેરોદા રાજા સહ કૃતવિદ્યાભ્યાસો મિનહેમ્, શૌલશ્ચૈતે યે ક્રિયન્તો જના ભવિષ્યદ્વાદિન ઉપદેષ્ટારશ્ચાન્તિયખિયાનગરસ્થમણ્ડલ્યામ્ આસન્.
- II તે યદોપવાસં કૃત્વેશ્વરમ્ અસેવન્ત તસ્મિન્ સમયે પવિત્ર આત્મા કથિતવાન્ અહં યસ્મિન્ કર્મ્ણિ બર્ણાબ્બાશૈલૌ નિયુક્તવાન્ તત્કર્મ્ કર્તુ તૌ પૃથક્ કુરુત્
- III તતસ્તૈરુપવાસપ્રાર્થનયોઃ કૃતયોઃ સતોસ્તે તયો ગર્ત્રયો હંસ્તાર્પણં કૃત્વા તૌ વ્યસૃજન્.
- IV તતઃ પરં તૌ પવિત્રેણાત્મના પ્રેરિતૌ સન્તૌ સિલૂકિયાનગરમ્ ઉપસ્થાય સમુદ્રપથેન કુપ્રોપદ્વીપમ્ અગચ્છતાં.
- V તતઃ સાલામીનગરમ્ ઉપસ્થાય તત્ર યિહૂદીયાનાં ભજનભવનાનિ ગત્વેશ્વરસ્ય કથાં પ્રાચારયતાં; યોહનપિ તત્સહચરોડભવત્.
- VI ઇત્યં તે તસ્યોપદ્વીપસ્ય સર્વ્વત્ર ભ્રમન્તઃ પાફનગરમ્ ઉપસ્થિતાઃ; તત્ર સુવિવેચકેન સર્જિયપૌલનામ્ના તદ્દેશાધિપતિના સહ ભવિષ્યદ્વાદિનો વેશધારી બર્યાશુનામા યો માયાવી યિહૂદી આસીત્ તં સાક્ષાત્ પ્રાપ્તવતઃ.
- VII તદ્દેશાધિપ ઈશ્વરસ્ય કથાં શ્રોતું વાચ્છન્ પૌલબર્ણાબ્બૌ ન્યમન્ત્રયત્.
- VIII કિન્તિવલુમા યં માયાવિનં વદન્તિ સ દેશાધિપતિં ધર્મમાર્ગાદ્ બહિર્ભૂતં કર્તુમ્ અયતત્.
- IX તસ્માત્ શોલોડર્થાત્ પૌલઃ પવિત્રેણાત્મના પરિપૂર્ણઃ સન્ તં માયાવિનં પ્રત્યનન્યદૃષ્ટિં કૃત્વાકથયત્.
- X હે નરકિન્ ધર્મદ્રેષિન્ કૌટિલ્યદુષ્કર્મપરિપૂર્ણ, ત્વં કિં પ્રભોઃ સત્યપથસ્ય વિપર્યયકરણાત્ કદાપિ ન નિવર્તિષ્યસે?
- XI અધુના પરમેશ્વરસ્તવ સમુચિતં કરિષ્યતિ તેન કતિપયદિનાનિ ત્વમ્ અન્ધઃ સન્ સૂર્યમપિ ન દ્રક્ષ્યસિ તત્ક્ષણાદ્ રાત્રિવદ્ અન્ધકારસ્તસ્ય દૃષ્ટિમ્ આચ્છાદિતવાન્; તસ્માત્ તસ્ય હસ્તં ધર્તુ સ લોકમન્વિચ્છન્ ઇતસ્તતો ભ્રમણં કૃતવાન્.
- XII એનાં ઘટનાં દૃષ્ટ્વા સ દેશાધિપતિઃ પ્રભૂપદેશાદ્ વિસ્મિત્ય વિશ્વાસં કૃતવાન્.
- XIII તદનન્તરં પૌલસ્તત્સક્કિન્તૌ ય પાફનગરાત્ પ્રોતં ચાલયિત્વા પમ્ફુલિયાદેશસ્ય પર્ગીનગરમ્ અગચ્છન્ કિન્તુ યોહન્ તયોઃ સમીપાદ્ એત્ય યિરૂશાલમં પ્રત્યાગચ્છત્.
- XIV પશ્ચાત્ તૌ પર્ગીતો યાત્રાં કૃત્વા પિસિદિયાદેશસ્ય આન્તિયખિયાનગરમ્ ઉપસ્થાય વિશ્રામવારે ભજનભવનં પ્રવિશ્ય સમુપાવિશતાં.
- XV વ્યવસ્થાભવિષ્યદ્વાક્યયોઃ પઠિતયોઃ સતો હં ભ્રાતરૌ લોકાન્ પ્રતિ યુવયોઃ કાયિદ્ ઉપદેશકથા યદ્યસ્તિ તર્હિ તાં વદતં તૌ પ્રતિ તસ્ય ભજનભવનસ્યાધિપતયઃ કથામ્ એતાં કથયિત્વા પ્રૈષયન્.
- XVI અતઃ પૌલ ઉત્તિષ્ઠન્ હસ્તેન સક્કેતં કુર્વન્ કથિતવાન્ હે ઇસ્રાયેલીયમનુષ્યા ઈશ્વરપરાયણાઃ સર્વે લોકા યૂયમ્ અવધદ્ધં.
- XVII એતેષામિસ્રાયેલ્લોકાનામ્ ઈશ્વરોડસ્માકં પૂર્વપરુષાન્ મનોનીતાન્ કત્વા ગૃહીતવાન્ તતો મિસરિ દેશે પ્રવસનકાલે તેષામુન્નતિં કૃત્વા તસ્માત્ સ્વીયબાહુબલેન તાન્ બહિઃ કૃત્વા સમાનયત્.
- XVIII યત્વારિશદ્વત્સરાન્ યાવચ્ચ મહાપ્રાન્તરે તેષાં ભરણં કૃત્વા.
- XIX કિનાન્દેશાન્તર્વર્તીણિ સપ્તરાજ્યાનિ નાશયિત્વા ગુટિકાપાતેન તેષુ સર્વદેશેષુ તેભ્યોડધિકારં દત્તવાન્.
- XX પશ્ચાશદ્ધિક્યતુઃશતેષુ વત્સરેષુ ગતેષુ ય શિમૂયેલ્ભવિષ્યદ્વાદિપર્યન્તં તેષામુપરિ વિચારયિતુન્ નિયુક્તવાન્.
- XXI તૈશ્ચ રાજિ પ્રાર્થિતે, ઈશ્વરો બિન્યામીનો વંશજાતસ્ય કીશઃ પુત્રં શૌલં યત્વારિશદ્વર્ષપર્યન્તં તેષામુપરિ રાજાનં કૃતવાન્.
- XXII પશ્ચાત્ તં પદચ્યુતં કૃત્વા યો મદિષ્ટક્રિયાઃ સર્વાઃ કરિષ્યતિ તાદૃશં મમ મનોભિમતમ્ એકં જનં યિશયઃ પુત્રં દાયૂદં પ્રાપ્તવાન્ ઇદં પ્રમાણં યસ્મિન્ દાયૂદિ સ દત્તવાન્ તં દાયૂદં તેષામુપરિ રાજત્વં કર્તુમ્ ઉત્પાદિતવાન્.
- XXIII તસ્ય સ્વપ્રતિશ્રુતસ્ય વાક્યસ્યાનુસારેણ ઇસ્રાયેલ્લોકાનાં નિમિત્તં તેષાં મનુષ્યાણાં વંશાદ્ ઈશ્વર એકં યીશું (ત્રાતારમ્) ઉદ્દપાદ્યત્.
- XXIV તસ્ય પ્રકાશનાત્ પૂર્વ યોહન્ ઇસ્રાયેલ્લોકાનાં સન્નિઘૌ મનઃપરાવર્તનરૂપં મજ્જનં પ્રાચારયત્.
- XXV યસ્ય ય કર્મ્ણો ભારં પ્રપ્તવાન્ યોહન્ તન્ નિષ્પાદ્યન્ એતાં કથાં કથિતવાન્, યૂયં માં કં જનં જાનીથ? અહમ્ અભિષિક્તત્રાતા નહિ, કિન્તુ પશ્યત યસ્ય પાદ્યોઃ પાદુકયો બર્નધને મોચયિતુમપિ યોગ્યો ન ભવામિ તાદૃશ એકો જનો મમ પશ્ચાદ્ ઉપતિષ્ઠતિ.
- XXVI હે ઇબ્રાહીમો વંશજાતા ભ્રાતરો હે ઈશ્વરભીતાઃ સર્વલોકા યુષ્માન્ પ્રતિ પરિત્રાણસ્ય કથૈષા પ્રેરિતા.
- XXVII યિરૂશાલન્નિવાસિનસ્તેષામ્ અધિપતયશ્ચ તસ્ય યીશોઃ પરિચયં ન પ્રાપ્ય પ્રતિવિશ્રામવારં પઠ્યમાનાનાં ભવિષ્યદ્વાદિકથાનામ્ અભિપ્રાયમ્ અબુદ્ધ્વા ય તસ્ય વધેન તાઃ કથાઃ સફલા અકુર્વન્.
- XXVIII પ્રાણહનનસ્ય કમપિ હેતુમ્ અપ્રાપ્યાપિ પીલાતસ્ય નિકટે તસ્ય વધં પ્રાર્થયન્ત.
- XXIX તસ્મિન્ યાઃ કથા લિખિતાઃ સન્તિ તદનુસારેણ કર્મ સમ્પાદ્ય તં કુશાદ્ અવતાર્ય શ્મશાને શાયિતવન્તઃ.

- XXX કિન્ત્વીશ્વર: શ્મશાનાત્ તમુદસ્થાપયત્,
 XXXI પુનશ્ચ ગાલીલપ્રદેશાદ્ યિરૂશાલમનગરં તેન સાહ્યં યે લોકા આગચ્છન્ સ બહુદિનાનિ તેભ્યો દર્શનં દત્તવાન્, અતસ્ત ઇદાનીં લોકાન્ પ્રતિ તસ્ય સાક્ષિણ: સન્તિ|
- XXXII અસ્માકં પૂર્વપુરુષાણાં સમક્ષમ્ ઈશ્વરો યસ્મિન્ પ્રતિજ્ઞાતવાન્ યથા, ત્વં મે પુત્રોસિ યાદ્ય ત્વાં સમુત્થાપિતવાનહમ્|
 XXXIII ઇદં યદ્વચનં દ્વિતીયગીતે લિખિતમાસ્તે તદ્ યીશોરુત્થાનેન તેષાં સન્તાના યે વચમ્ અસ્માકં સન્નિઘૌ તેન પ્રત્યક્ષી કૃતં, યુષ્માન્ ઇમં સુસંવાદં જ્ઞાપયામિ|
- XXXIV પરમેશ્વરેણ શ્મશાનાદ્ ઉત્થાપિતં તદીયં શરીરં કદાપિ ન ક્ષેપ્યતે, એતસ્મિન્ સ સ્વયં કથિતવાન્ યથા દાયુદં પ્રતિ પ્રતિજ્ઞાતો યો વરસ્તમહં તુભ્યં દાસ્યામિ|
- XXXV એતદન્યસ્મિન્ ગીતેડપિ કથિતવાન્| સ્વકીયં પુણ્યવન્તં ત્વં ક્ષયિતું ન ચ દાસ્યસિ|
- XXXVI દાયુદા ઈશ્વરાભિમતસેવાયૈ નિજાયુષિ વ્યયિતે સતિ સ મહાનિદ્રાં પ્રાપ્ય નિજૈ: પૂર્વપુરુષૈ: સહ મિલિત: સન્ અક્ષીયત;
- XXXVII કિન્તુ યમીશ્વર: શ્મશાનાદ્ ઉદસ્થાપયત્ સ નાક્ષીયત|
- XXXVIII અતો હે ભ્રાતર:, અનેન જનેન પાપમોચનં ભવતીતિ યુષ્માન્ પ્રતિ પ્રચારિતમ્ આસ્તે|
- XXXIX ફલતો મૂસાવ્યવસ્થયા યૂયં યેભ્યો દોષેભ્યો મુક્તા ભવિતું ન શક્ચથ તેભ્ય: સર્વદોષેભ્ય એતસ્મિન્ જને વિશ્વાસિન: સર્વે મુક્તા ભવિષ્યન્તીતિ યુષ્માભિ જ્ઞાયિતાં|
- XL અપરશ્ચા અવજ્ઞાકારિણો લોકાશ્ચક્ષુરુન્મીલ્ય પશ્યત| તથૈવાસમ્ભવં જ્ઞાત્વા સ્યાત યૂયં વિલજ્જિજ્ઞતા:| યતો યુષ્માસુ તિષ્ઠત્સુ કરિષ્યે કર્મ તાદૃશં| યેનૈવ તસ્ય વૃત્તાન્તે યુષ્મભ્યં કથિતેડપિ હિ| યૂયં ન તન્તુ વૃત્તાન્તં પ્રત્યેષ્યથ કદાયન||
- XLI યેયં કથા ભવિષ્યદ્વાદિનાં ગ્રન્થેષુ લિખિતાસ્તે સાવધાના ભવત સ કથા યથા યુષ્માન્ પ્રતિ ન ઘટતે|
- XLII ચિહ્નદીયભજનભવનાન્ નિર્ગતયોસ્તયો ભિન્નદેશીયૈ વંક્ષ્યમાણા પ્રાર્થના કૃતા, આગામિનિ વિશ્રામવારેડપિ કથેયમ્ અસ્માન્ પ્રતિ પ્રચારિતા ભવત્વિતિ|
- XLIII સભાયા ભક્તે સતિ બહવો ચિહ્નદીયલોકા ચિહ્નદીયમતગ્રાહિણો ભક્તલોકાશ્ચ બર્ણબ્બાપૌલયો: પશ્ચાદ્ આગચ્છન્, તેન તૌ તૈ: સહ નાનાકથા: કથયિત્વેશ્વરનુગ્રહાશ્રયે સ્થાતું તાન્ પ્રાવર્તયતાં|
- XLIV પરવિશ્રામવારે નગરસ્ય પ્રાયેણ સર્વે લાકા ઈશ્વરીયાં કથાં શ્રોતું મિલિતા:,
- XLV કિન્તુ ચિહ્નદીયલોકા જનનિવહં વિલોક્ય ઈર્ષ્યયા પરિપૂર્ણા: સન્તો વિપરીતકથાકથનેનેશ્વરનિન્દયા ચ પૌલેનોક્તાં કથાં ખણ્ણયિતું ચેષ્ટિતવન્ત:|
- XLVI તત: પૌલબર્ણબ્બાવક્ષોભૌ કથિતવન્તૌ પ્રથમં યુષ્માકં સન્નિઘાવીશ્વરીયકથાયા: પ્રચારણમ્ ઉચિતમાસીત્ કિન્તું તદગ્રાહ્યત્વકરણેન યૂયં સ્વાન્ અનન્તાયુષોડયોગ્યાન્ દર્શયથ, એતત્કારણાદ્ વચમ્ અન્યદેશીયલોકાનાં સમીપં ગચ્છામ:|
- XLVII પ્રભુરસ્માન્ ઇત્થમ્ આદિષ્ટવાન્ યથા, યાવચ્ચ જગત: સીમાં લોકાનાં ત્રાણકારણાત્| મયાન્યદેશમધ્યે ત્વં સ્થાપિતો ભૂ: પ્રદીપવત્||
- XLVIII તદા કથામીદૃશીં શ્રુત્વા ભિન્નદેશીયા આહ્લાદિતા: સન્ત: પ્રભો: કથાં ધન્યાં ધન્યામ્ અવદન્, યાવન્તો લોકાશ્ચ પરમાયુ: પ્રાપ્તિનિમિત્તં નિરૂપિતા આસન્ તે વ્યશ્વસન્|
- XLIX ઇત્થં પ્રભો: કથા સર્વદેશં વ્યાખ્નોત્|
- L કિન્તુ ચિહ્નદીયા નગરસ્ય પ્રધાનપુરુષાન્ સમ્માન્યા: કથિપયા ભક્તા યોષિતશ્ચ કુપ્રવૃત્તિં ગ્રાહયિત્વા પૌલબર્ણબ્બૌ તાડયિત્વા તસ્માત્ પ્રદેશાદ્ દૂરીકૃતવન્ત:|
- LI અત: કારણાત્ તૌ નિજપદધૂલીસ્તેષાં પ્રાતિકૂલ્યેન પાતયિત્વેકનિયં નગરં ગતૌ|
- LII તત: શિષ્યગણ આનન્દેન પવિત્રેણાત્મના ચ પરિપૂર્ણાભવત્|

XIV

- I તૌ દ્વૌ જનૌ યુગપદ્ ઇકનિયનગરસ્થચિહ્નદીયાનાં ભજનભવનં ગત્વા યથા બહવો ચિહ્નદીયા અન્યદેશીયલોકાશ્ચ વ્યશ્વસન્ તાદૃશીં કથાં કથિતવન્તૌ|
- II કિન્તુ વિશ્વાસહીના ચિહ્નદીયા અન્યદેશીયલોકાન્ કુપ્રવૃત્તિં ગ્રાહયિત્વા ભ્રાતૃગણં પ્રતિ તેષાં વૈરં જનિતવન્ત:|
- III અત: સ્વાનુગ્રહકથાયા: પ્રમાણં દત્વા તયો હસ્તૈર્બહુલક્ષણમ્ અદ્ભુતકર્મ ચ પ્રાકાશયદ્ ય: પ્રભુસ્તસ્ય કથા અક્ષોભેન પ્રચાર્ય તૌ તત્ર બહુદિનાનિ સમવાતિષ્ઠેતાં|

- IV કિન્તુ કિયન્તો લોકા યિહૂદીયાનાં સપક્ષાઃ કિયન્તો લોકાઃ પ્રેરિતાનાં સપક્ષા જાતાઃ, અતો નાગરિકજનનિવહમધ્યે ભિન્નવાક્યત્વમ્ અભવત્|
- V અન્યદેશીયા યિહૂદીયાસ્તેષામ્ અધિપતયશ્ચ દૌરાત્મ્યં કુત્વા તૌ પ્રસ્તરૈરાહન્તુમ્ ઉદઘતાઃ|
- VI તૌ તદ્ધાર્તાં પ્રાપ્ય પલાયિત્વા લુકાયનિયાદેશસ્યાન્તર્વર્તિલુસ્ત્રાદબ્બો
- VII તત્સમીપસ્થદેશઞ્ચ ગત્વા તત્ર સુસંવાદં પ્રચારયતાં|
- VIII તત્રોભયપાદ્યોશ્ચલનશક્તિહીનો જન્મારભ્ય ખસ્રઃ કદાપિ ગમનં નાકરોત્ એતાદૃશ એકો માનુષો લુસ્ત્રાનગર ઉપવિશ્ય પૌલસ્ય કથાં શ્રુતવાન્|
- IX એતસ્મિન્ સમયે પૌલસ્તમ્પ્રતિ દૃષ્ટિં કૃત્વા તસ્ય સ્વાસ્થ્યે વિશ્વાસં વિદિત્વા પ્રોચ્યૈઃ કથિતવાન્|
- X પદ્ભ્યામુત્તિષ્ઠન્ ઋજુ ભવ| તતઃ સ ઉલ્લમ્કં કૃત્વા ગમનાગમને કુતવાન્|
- XI તદા લોકાઃ પૌલસ્ય તત્ કાર્યં વિલોક્ય લુકાયનીયભાષયા પ્રોચ્યૈઃ કથામેતાં કથિતવન્તઃ, દેવા મનુષ્યરૂપં ધૃત્વાસ્માકં સમીપમ્ અવારોહન્|
- XII તે બર્ણબ્બાં યૂપિતરમ્ અવદન્ પૌલશ્ચ મુખ્યો વક્તા તસ્માત્ તં મર્કુરિયમ્ અવદન્|
- XIII તસ્ય નગરસ્ય સમ્મુખે સ્થાપિતસ્ય યૂપિતરવિગ્રહસ્ય યાજકો વૃષાન્ પુષ્પમાલાશ્ચ દ્વારસમીપમ્ આનીય લોકૈઃ સર્દ્ધં તાવુદ્દિશ્ય સમુત્સૃજ્ય દાતુમ્ ઉદઘતઃ|
- XIV તદ્ધાર્તાં શ્રુત્વા બર્ણબ્બાપૌલૌ સ્વીયવસ્ત્રાણિ છિત્વા લોકાનાં મધ્યં વેગેન પ્રવિશ્ય પ્રોચ્યૈઃ કથિતવન્તૌ,
- XV હે મહેચ્છાઃ કુત એતાદૃશં કર્મ્ કુરુથ? આવામપિ યુષ્માદૃશૌ સુખદુઃખભોગિનો મનુષ્યૌ, યુયમ્ એતાઃ સર્વા વૃથાકલ્પનાઃ પરિત્યજ્ય યથા ગગણવસુન્ધરાજલનિધીનાં તન્મધ્યસ્થાનાં સર્વેષાઞ્ચ સ્પષ્ટારમમરમ્ ઈશ્વરં પ્રતિ પરાવર્તધ્વે તદર્થમ્ આવાં યુષ્માકં સન્નિઘૌ સુસંવાદં પ્રચારયાવઃ|
- XVI સ ઈશ્વરઃ પૂર્વકાલે સર્વદેશીયલોકાન્ સ્વસ્વમાર્ગે ચલિતુમનુમતિં દત્તવાન્,
- XVII તથાપિ આકાશાત્ તોયવર્ષણેન નાનાપ્રકારશસ્યોત્પત્યા ચ યુષ્માકં હિતૈષી સન્ ભક્ષ્યૈરાનનદેન ચ યુષ્માકમ્ અન્તઃકરણાનિ તર્પયન્ તાનિ દાનાનિ નિજસાક્ષિવરૂપાણિ સ્થપિતવાન્|
- XVIII કિન્તુ તાદૃશાયાં કથાયાં કથિતાયામપિ તયોઃ સમીપ ઉત્સર્જનાત્ લોકનિવહં પ્રાયેણ નિવર્તયિતું નાશકનુતામ્|
- XIX આન્તિયખિયા-ઇકનિયનગરાભ્યાં કતિપયયિહૂદીયલોકા આગત્ય લોકાન્ પ્રાવર્તયન્ત તસ્માત્ તૈ પૌલં પ્રસ્તરૈરાહન્ તેન સ મૃત ઇતિ વિજ્ઞાય નગરસ્ય બહિસ્તમ્ આકૃષ્ય નીતવન્તઃ|
- XX કિન્તુ શિષ્યગણો તસ્ય ચતુર્દિશિ તિષ્ઠતિ સતિ સ સ્વયમ્ ઉત્થાય પુનરપિ નગરમધ્યં પ્રાવિશત્ તત્પરેડહનિ બર્ણબ્બાસહિતો દબ્બીનગરં ગતવાન્|
- XXI તત્ર સુસંવાદં પ્રચાર્ય બહુલોકાન્ શિષ્યાન્ કૃત્વા તૌ લુસ્ત્રામ્ ઇકનિયમ્ આન્તિયખિયાઞ્ચ પરાવૃત્ય ગતૌ|
- XXII બહુદુઃખાનિ ભુક્ત્વાપીશ્વરરાજ્યં પ્રવેષ્ટવ્યમ્ ઇતિ કારણાદ્ ધર્મમાર્ગે સ્થાતું વિનયં કૃત્વા શિષ્યગણસ્ય મનઃસ્થૈર્યમ્ અકુરુતાં|
- XXIII મણ્ડલીનાં પ્રાચીનવર્ગાન્ નિયુજ્ય પ્રાર્થનોપવાસૌ કૃત્વા યત્રભૌ તે વ્યશ્વસન્ તસ્ય હસ્તે તાન્ સમર્થ
- XXIV પિસિદિયામધ્યેન પામ્કુલિયાદેશં ગતવન્તૌ|
- XXV પશ્ર્ચાત્ પર્ગાનગરં ગત્વા સુસંવાદં પ્રચાર્ય અન્તાલિયાનગરં પ્રસ્થિતવન્તૌ|
- XXVI તસ્માત્ સમુદ્રપથેન ગત્વા તાભ્યાં યત્ કર્મ્ સમ્પન્નં તત્કર્મ્ સાધયિતું યન્નગરે દયાલોરીશ્વરસ્ય હસ્તે સમર્પિતૌ જાતૌ તદ્ આન્તિયખિયાનગરં ગતવન્તા|
- XXVII તત્રોપસ્થાય તન્નગરસ્થમણ્ડલીં સંગૃહ્ય સ્વાભ્યામ ઈશ્વરો યદત્ કર્મ્કરોત્ તથા યેન પ્રકારેણ ભિન્નદેશીયલોકાન્ પ્રતિ વિશ્વાસરૂપદ્વારમ્ અમોચયદ્ એતાન્ સર્વવૃત્તાન્તાન્ તાન્ જ્ઞાપિતવન્તૌ|
- XXVIII તતસ્તૌ શિર્યૈઃ સાર્દ્ધં તત્ર બહુદિનાનિ ન્યવસતામ્|

XV

- I યિહૂદાદેશાત્ કિયન્તો જના આગત્ય ભ્રાતૃગણમિત્થં શિક્ષિતવન્તો મૂસાવ્યવસ્થયા યદિ યુષ્માકં ત્વકછેદો ન ભવતિ તર્હિ યૂયં પરિત્રાણં પ્રાપ્તું ન શક્યથ|
- II પૌલબર્ણબ્બૌ તૈઃ સહ બહૂન્ વિચારાન્ વિવાદાંશ્ચ કૃતવન્તૌ, તતો મણ્ડલીયનોકા એતસ્યાઃ કથાયાસ્તત્ત્વં જ્ઞાતું યિરૂશાલમનગરસ્થાન્ પ્રેરિતાન્ પ્રાચીનાંશ્ચ પ્રતિ પૌલબર્ણબ્બાપ્રભૃતીન્ કતિપયજનાન્ પ્રેષયિતું નિશ્ચયં કૃતવન્તઃ|

III ते माण्डल्या प्रेरिताः सन्तः झैशीकीशोमिरोन्देशाभ्यां गत्वा भिन्नदेशीयानां मनःपरिवर्तनस्य वार्त्तया भ्रातृणां परमाह्लादम् अञ्जनयन्।

IV यिज्ञाशलभ्युपस्थाय प्रेरितगणेन लोकप्रायीनगणेन समाञ्जेन य समुपगृहीताः सन्तः स्वैरीश्वरो यानि कर्माणि कृतवान् तेषां सर्व्ववृत्तान्तान् तेषां समक्षम् अकथयन्।

V किन्तु विश्वासिनः क्रियन्तः किञ्चिन्मत्तग्राहिणो लोका उत्थाय कथामेतां कथितवन्तो भिन्नदेशीयानां त्वक्छेदं कर्त्तुं मूसाव्यवस्थां पालयितुञ्च समादेष्यन्।

VI ततः प्रेरिता लोकप्रायीनाश्च तस्य विवेचनां कर्त्तुं सभायां स्थितवन्तः।

VII बहुविचारेषु जातषु पितर उत्थाय कथितवान्, हे भ्रातरो यथा भिन्नदेशीयलोका मम मुष्मात् सुसंवाहं श्रुत्वा विश्वसन्ति तदर्थं बहुदिनात् पूर्व्वम् ईश्वरोस्माकं मध्ये मां वृत्वा नियुक्तवान्।

VIII अन्तर्यामीश्वरो यथास्मभ्यं तथा भिन्नदेशीयेभ्यः पवित्रमात्मानं प्रदाय विश्वासेन तेषाम् अन्तःकरणानि पवित्राणि कृत्वा

IX तेषाम् अस्माकञ्च मध्ये किमपि विशेषं न स्थापयित्वा तानधि स्वयं प्रमाणं दत्तवान् एति यूयं ज्ञानीथ।

X अतरोवास्माकं पूर्व्वपुरुषा वयञ्च स्वयं यद्युगस्य भारं सोढुं न शक्ताः सम्प्रति तं शिष्यगणस्य स्कन्धेषु न्यसितुं कुत ईश्वरस्य परीक्षां करिष्यथ?

XI प्रभो यीशुप्रीष्टस्यानुग्राहेण ते यथा वयमपि तथा परित्राणां प्राप्तुम् आशां कुर्मः।

XII अनन्तरं बार्बोभापौलाभ्याम् ईश्वरो भिन्नदेशीयानां मध्ये यद्यद् आश्चर्य्यम् अद्भुतञ्च कर्म कृतवान् तद्दृत्तान्तं तौ स्वमुष्माभ्याम् अवर्णयितां सभास्थाः सर्व्वे नीरवाः सन्तः श्रुतवन्तः।

XIII तयोः कथायां समाप्तायां सत्यां यादृक् कथयितुम् आरब्धवान्

XIV हे भ्रातरो मम कथायाम् मनो निधत्त। ईश्वरः स्वनामार्थं भिन्नदेशीयलोकानाम् मध्याद् अेकं लोकसंघं गृहीतुं मतिं कृत्वा येन प्रकारेण प्रथमं तान् प्रति कृपावलेकनं कृतवान् तं शिमोन् वर्णितवान्।

XV लविष्यद्वादिभिरुक्तानि यानि वाक्यानि तैः सार्द्धम् अेतस्यैक्यं भवति यथा लिपितमास्ते।

XVI सर्व्वेषां कर्माणां यस्तु साधकः परमेश्वरः। स अेवेदं वदेद्वाक्यं शेषाः सकलमानवाः। भिन्नदेशीयलोकाश्च यावन्तो मम नामतः। भवन्ति हि सुविष्यातास्ते यथा परमेशितुः।

XVII तत्त्वं सम्यक् समीहन्ते तन्निमित्तमहं किल। परावृत्य समागत्य दायुदः पतितं पुनः। दूष्यमुत्थापयिष्यामि तदीयं सर्व्ववस्तु य। पतितं पुनरुत्थाप्य सञ्जयिष्यामि सर्व्वथा।।

XVIII आ प्रथमाद् ईश्वरः स्वीयानि सर्व्वकर्माणि ज्ञानाति।

XIX अतरोवे मम निवेदनमिदं भिन्नदेशीयलोकानां मध्ये ये जना ईश्वरं प्रति परावर्त्तन्त तेषामुपरि अन्यं कमपि भारं न न्यस्य

XX देवताप्रसादाशुचिभक्ष्यं व्यभियारकर्म कण्ठसम्पीडनमारितप्राणिभक्ष्यं रक्तभक्ष्यञ्च अेतानि परित्यक्तुं लिषामः।

XXI यतः पूर्व्वकालतो मूसाव्यवस्थाप्रयारिणो लोका नगरे नगरे सन्ति प्रतिविश्रामवारञ्च लञ्जनभवने तस्याः पाठो भवति।

XXII ततः परं प्रेरितगणो लोकप्रायीनगणः सर्वा माण्डली य स्वेषां मध्ये बर्शब्बा नाम्ना विष्यातो मनोनीतौ कृत्वा पौलबार्बोभाभ्यां सार्द्धम् आन्तियभियानगरं प्रति प्रेषणम् उचितं बुद्ध्वा ताभ्यां पत्रं प्रेषयन्।

XXIII तस्मिन् पत्रे लिपितमिदं, आन्तियभिया-सुरिया-किलिकियादेशस्थभिन्नदेशीयभ्रातृगणाय प्रेरितगणस्य लोकप्रायीनगणस्य भ्रातृगणस्य य नमस्कारः।

XXIV विशेषतोऽस्माकम् आज्ञाम् अप्राप्यापि क्रियन्तो जना अस्माकं मध्याद् गत्वा त्वक्छेदो मूसाव्यवस्था य पालयितव्याविति युष्मान् शिक्षयित्वा युष्माकं मनसामस्थैर्य्यं कृत्वा युष्मान् ससन्देहान् अकुर्व्वन् अेतां कथां वयम् अशृन्म।

XXV तत्कारणाद् वयम् अेकमन्त्रणाः सन्तः सभायां स्थित्वा प्रभो यीशुप्रीष्टस्य नामनिमित्तं मृत्युमुपगताभ्यामस्माकं

XXVI प्रियबार्बोभापौलाभ्यां सार्द्धं मनोनीतलोकानां केषाञ्चिद् युष्माकं सन्निधौ प्रेषणम् उचितं बुद्धवन्तः।

XXVII अतो यिद्धासीलौ युष्मान् प्रति प्रेषितवन्तः, अेतयो र्मुष्माभ्यां सर्वा कथां ज्ञास्यथ।

XXVIII देवताप्रसादभक्ष्यं रक्तभक्ष्यं गलपीडनमारितप्राणिभक्ष्यं व्यभियारकर्म येमानि सर्वाणि युष्माभिस्त्याज्यानि; अेतत्प्रयोञ्जनीयाज्ञाव्यतिरेकेन युष्माकम् उपरि भारमन्यं न न्यसितुं पवित्रस्यात्मनोऽस्माकञ्च उचितज्ञानम् अभवत्।

XXIX अतरोवे तेभ्यः सर्व्वेभ्यः स्वेषु रक्षितेषु यूयं लद्रं कर्म करिष्यथ। युष्माकं मङ्गलं भूयात्।

XXX ते विस्पृष्टाः सन्त आन्तियभियानगर उपस्थाय लोकनिवहं संगृह्य पत्रम् अददन्।

XXXI ततस्ते तत्पत्रं पठित्वा सान्त्वनां प्राप्य सानन्दा अभवन्।

XXXII यिद्धासीलौ य स्वयं प्रयारकौ भूत्वा भ्रातृगणं नानोपदिश्य तान् सुस्थिरान् अकुरुताम्।

XXXIII ઇત્યં તૌ તત્ર તૈઃ સાકં કતિપયદિનાનિ યાપયિત્વા પશ્ચાત્ પ્રેરિતાનાં સમીપે પ્રત્યાગમનાર્થં તેષાં સન્નિધેઃ કલ્યાણેન વિસૃષ્ટાવભવતાં|

XXXIV કિન્તુ સીલસ્તત્ર સ્થાતું વાગ્ધિતવાનું|

XXXV અપરં પૌલબર્ણબ્બૌ બહવઃ શિષ્યાશ્ચ લોકાન્ ઉપદિશ્ય પ્રભોઃ સુસંવાદં પ્રચારયન્ત આન્તિયખિયાયાં કાલં યાપિતવન્તઃ|

XXXVI કતિપયદિનેષુ ગતેષુ પૌલો બર્ણબ્બામ્ અવદત્ આગચ્છાવાં યેષુ નગરેષ્વીશ્વરસ્ય સુસંવાદં પ્રચારિતવન્તૌ તાનિ સર્વનગરાણિ પુનર્ગત્વા ભ્રાતરઃ કીદૃશાઃ સન્તીતિ દ્રષ્ટું તાન્ સાક્ષાત્ કુર્વ્યઃ|

XXXVII તેન માર્કનામ્ના વિખ્યાતં યોહનં સક્કિનં કર્તુ બર્ણબ્બા મતિમકરોત્|

XXXVIII કિન્તુ સ પૂર્વ તાભ્યાં સહ કાર્યાર્થં ન ગત્વા પામ્ફૂલિયાદેશે તૌ ત્યક્તવાન્ તત્કારણાત્ પૌલસ્તં સક્કિનં કર્તુમ્ અનુચિતં જ્ઞાતવાનું|

XXXIX ઇત્યં તયોરતિશયવિરોધસ્યોપસ્થિતત્વાત્ તૌ પરસ્પરં પૃથગભવતાં તતો બર્ણબ્બા માર્કં ગૃહીત્વા પોતેન કુપ્રોપદ્વીપં ગતવાનું|

XL કિન્તુ પૌલઃ સીલં મનોનીતં કૃત્વા ભ્રાતૃભિરીશ્વરાનુગ્રહે સમર્પિતઃ સન્ પ્રસ્થાય

XLI સુરિયાકિલિકિયાદેશાભ્યાં મણ્ડલીઃ સ્થિરીકુર્વન્ અગચ્છત્|

XVI

I પૌલો દબ્બૌલુસ્ત્રાનગરયોરુપસ્થિતોભવત્ તત્ર તીમથિયનામા શિષ્ય એક આસીત્; સ વિશ્વાસિન્યા યિહૂદીયાયા યોષિતો ગબ્બજાતઃ કિન્તુ તસ્ય પિતાન્યદેશીયલોકઃ|

II સ જનો લુસ્ત્રા-ઇકનિયનગરસ્થાનાં ભ્રાતૃણાં સમીપેપિ સુખ્યાતિમાન્ આસીત્|

III પૌલસ્તં સ્વસક્કિનં કર્તુ મતિં કૃત્વા તં ગૃહીત્વા તદેશનિવાસિનાં યિહૂદીયાનામ્ અનુરોધાત્ તસ્ય ત્વક્ષેદં કૃતવાન્ યતસ્તસ્ય પિતા ભિન્નદેશીયલોક ઇતિ સર્વૈરજ્ઞાયત્|

IV તતઃ પરં તે નગરે નગરે ભ્રમિત્વા યિરૂશાલમસ્થૈઃ પ્રેરિતૈ લૉકપ્રાચીનૈશ્ચ નિરૂપિતં યદ્ વ્યવસ્થાપત્રં તદનુસારેણાયરિતું લોકેભ્યસ્તદ્ દત્તવન્તઃ|

V તેનૈવ સર્વ ધર્મસમાજાઃ ખ્રીષ્ટધર્મં સુસ્થિરાઃ સન્તઃ પ્રતિદિનં વર્દિતા અભવનું|

VI તેષુ કુગિયાગાલાતિયાદેશમધ્યેન ગતેષુ સત્સુ પવિત્ર આત્મા તાન્ આશિયાદેશે કથાં પ્રકાશયિતું પ્રતિષિદ્ધવાનું|

VII તથા મુસિયાદેશ ઉપસ્થાય બિથુનિયાં ગન્તું તૈરુદ્યોગે કૃતે આત્મા તાન્ નાન્વમન્યત્|

VIII તસ્માત્ તે મુસિયાદેશં પરિત્યજ્ય ત્રોયાનગરં ગત્વા સમુપસ્થિતાઃ|

IX રાત્રૌ પૌલઃ સ્વપ્ને દૃષ્ટવાન્ એકો માકિદનિયલોકસ્તિષ્ઠન્ વિનયં કૃત્વા તસ્મૈ કથયતિ, માકિદનિયાદેશમ્ આગત્યાસ્માન્ ઉપકુર્વિતિ|

X તસ્યેત્યં સ્વપ્નદર્શનાત્ પ્રભુસ્તદેશીયલોકાન્ પ્રતિ સુસંવાદં પ્રચારયિતુમ્ અસ્માન્ આહૂયતીતિ નિશ્ચિતં બુદ્ધ્વા વયં તૂર્ણ માકિદનિયાદેશં ગન્તુમ્ ઉદ્યોગમ્ અકુર્મ્|

XI તતઃ પરં વયં ત્રોયાનગરાદ્ પ્રસ્થાય ઋજુમાર્ગેણ સામથ્રાકિયોપદ્વીપેન ગત્વા પરેડહનિ નિયાપલિનગર ઉપસ્થિતાઃ|

XII તસ્માદ્ ગત્વા માકિદનિયાન્તર્વર્તિ રોમીયવસતિસ્થાનં યત્ ફિલિપીનામપ્રધાનનગરં તત્રોપસ્થાય કતિપયદિનાનિ તત્ર સ્થિતવન્તઃ|

XIII વિશ્રામવારે નગરાદ્ બહિર્ ગત્વા નદીતટે યત્ર પ્રાર્થનાચાર આસીત્ તત્રોપવિશ્ય સમાગતા નારીઃ પ્રતિ કથાં પ્રાચારયામ્|

XIV તતઃ થુયાતીરાનગરીયા ધૂષરામ્બરવિક્કાયિણી લુદિયાનામિકા યા ઈશ્વરસેવિકા યોષિત્ શ્રોત્રીણાં મધ્ય આસીત્ તયા પૌલોકતવાક્યાનિ યદ્ ગૃહ્યન્તે તદર્થં પ્રભુસ્તસ્યા મનોદ્ધારં મુક્તવાનું|

XV અતઃ સા યોષિત્ સપરિવારા મજ્જિજતા સતી વિનયં કૃત્વા કથિતવતી, યુષ્માકં વિચારાદ્ યદિ પ્રભૌ વિશ્વાસિની જાતાહં તર્હિ મમ ગૃહમ્ આગત્ય તિષ્ઠત્| ઇત્યં સા યત્નેનાસ્માન્ અસ્થાપયત્|

XVI યસ્યા ગણનયા તદદિપતીનાં બહુધનોપાર્જનં જાતં તાદૃશી ગણકભૂતગ્રસ્તા કાયન દાસી પ્રાર્થનાસ્થાનગમનકાલ આગત્યાસ્માન્ સાક્ષાત્ કૃતવતી|

XVII સાસ્માકં પૌલસ્ય ચ પશ્ચાદ્ એત્ય પ્રોચ્યૈઃ કથામિમાં કથિતવતી, મનુષ્યા એતે સર્વોપરિસ્થસ્યેશ્વરસ્ય સેવકાઃ સન્તોડસ્માન્ પ્રતિ પરિત્રાણસ્ય માર્ગ પ્રકાશયન્તિ|

XVIII સા કન્યા બહુદિનાનિ તાદૃશમ્ અકરોત્ તસ્માત્ પૌલો દુઃખિતઃ સન્ મુખં પરાવર્ત્ય તં ભૂતમવદદ્, અહં યીશુખ્રીષ્ટસ્ય નામ્ના ત્વામાજ્ઞાપયામિ ત્વમસ્યા બહિર્ગચ્છ; તેનૈવ તત્ક્ષણાત્ સ ભૂતસ્તસ્યા બહિર્ગતઃ|

- XIX તતઃ સ્વેષાં લાભસ્ય પ્રત્યાશા વિફલા જાતેતિ વિલોક્ય તસ્યાઃ પ્રભવઃ પૌલં સીલઞ્ચ ધૃત્વાકૃષ્ય વિચારસ્થાનેઽધિપતીનાં સમીપમ્ આનયન્|
- XX તતઃ શાસકાનાં નિકટં નીત્વા રોમિલોકા વયમ્ અસ્માકં યદ્ વ્યવહરણં ગ્રહીતુમ્ આચરિતુઞ્ચ નિષિદ્ધં,
- XXI ઇમે યિહૂદીયલોકાઃ સન્તોપિ તદેવ શિક્ષયિત્વા નગરેઽસ્માકમ્ અતીવ કલહં કુર્વન્તિ,
- XXII ઇતિ કથિતે સતિ લોકનિવહસ્તયોઃ પ્રાતિકૂલ્યેનોદતિષ્ઠત્ તથા શાસકાસ્તયો વસ્ત્રાણિ છિત્વા વેત્રાઘાતં કર્તુમ્ આજ્ઞાપયન્|
- XXIII અપરં તે તૌ બહુ પ્રહાર્ય ત્વમેતૌ કારાં નીત્વા સાવધાનં રક્ષયેતિ કારારક્ષકમ્ આદિશન્|
- XXIV ઇત્યમ્ આજ્ઞાં પ્રાપ્ય સ તાવભ્યન્તરસ્થકારાં નીત્વા પાદેષુ પાદપાશીભિર્બદ્ધ્વા સ્થાપિતાવાન્|
- XXV અથ નિશીથસમયે પૌલસીલાવીશ્વરમુદ્દિશ્ય પ્રાથનાં ગાનઞ્ચ કૃતવન્તૌ, કારાસ્થિતા લોકાશ્ચ તદશૂણ્વન્
- XXVI તદાકસ્માત્ મહાન્ ભૂમિકમ્પોઽભવત્ તેન ભિત્તિમૂલેન સહ કારા કમ્પિતાભૂત્ તત્ક્ષણાત્ સર્વાણિ દ્વારાણિ મુક્તાનિ જાતાનિ સર્વેષાં બન્ધનાનિ ચ મુક્તાનિ|
- XXVII અતએવ કારારક્ષકો નિદ્રાતો જાગરિત્વા કારાયા દ્વારાણિ મુક્તાનિ દૃષ્ટ્વા બન્દિલોકાઃ પલાયિતા ઇત્યનુમાય કોષાત્ ખડ્ગં બહિઃ કૃત્વાત્મઘાતં કર્તુમ્ ઉદ્યતઃ|
- XXVIII કિન્તુ પૌલઃ પ્રોચ્યેસ્તમાહૂય કથિતવાન્ પશ્ય વયં સર્વેઽત્રાસ્મહે, ત્વં નિજપ્રાણહિંસાં માકાર્ષીઃ|
- XXIX તદા પ્રદીપમ્ આનેતુમ્ ઉક્ત્વા સ કમ્પમાનઃ સન્ ઉલ્લમ્યાભ્યન્તરમ્ આગત્ય પૌલસીલયોઃ પાદેષુ પતિતવાન્|
- XXX પશ્ચાત્ સ તૌ બહિરનીય પૃષ્ઠવાન્ હે મહેચ્છૌ પરિત્રાણં પ્રાપ્તું મયા કિં કર્તવ્યં?
- XXXI પશ્ચાત્ તૌ સ્વગૃહમાનીય તયોઃ સમ્મુખે ખાદ્યદ્રવ્યાણિ સ્થાપિતવાન્ તથા સ સ્વયં તદીયાઃ સર્વે પરિવારાશ્ચેશ્વરે વિશ્વસન્તઃ સાનન્દિતા અભવન્|
- XXXII તસ્મૈ તસ્ય ગૃહસ્થિતસર્વલોકેભ્યશ્ચ પ્રભોઃ કથાં કથિતવન્તૌ|
- XXXIII તથા રાત્રેસ્તસ્મિન્નેવ દણ્ડે સ તૌ ગૃહીત્વા તયોઃ પ્રહારાણાં ક્ષતાનિ પ્રક્ષાલિતવાન્ તતઃ સ સ્વયં તસ્ય સર્વે પરિજનાશ્ચ મજ્જિજતા અભવન્|
- XXXIV પશ્ચાત્ તૌ સ્વગૃહમાનીય તયોઃ સમ્મુખે ખાદ્યદ્રવ્યાણિ સ્થાપિતવાન્ તથા સ સ્વયં તદીયાઃ સર્વે પરિવારાશ્ચેશ્વરે વિશ્વસન્તઃ સાનન્દિતા અભવન્|
- XXXV દિન ઉપસ્થિતે તૌ લોકૌ મોચયેતિ કથાં કથયિતું શાસકાઃ પદાતિગણં પ્રેષિતવન્તઃ|
- XXXVI તતઃ કારારક્ષકઃ પૌલાય તાં વાર્તાં કથિતવાન્ યુવાં ત્યાજયિતું શાસકા લોકાન પ્રેષિતવન્ત ઇદાનીં યુવાં બહિર્ભૂત્વા કુશલેન પ્રતિષ્ઠેતાં|
- XXXVII કિન્તુ પૌલસ્તાન્ અવદત્ રોમિલોકયોરાવયોઃ કમપિ દોષમ્ ન નિશ્ચિત્ય સર્વેષાં સમક્ષમ્ આવાં કશયા તાઽયિત્વા કારાયાં બદ્ધવન્ત ઇદાનીં કિમાવાં ગુપ્તં વિસ્ત્રક્ષ્યન્તિ? તન્ન ભવિષ્યતિ, સ્વયમાગત્યાવાં બહિઃ કૃત્વા નયન્તુ|
- XXXVIII તદા પદાતિભિઃ શાસકેભ્ય એતદ્વાર્તાયાં કથિતાયાં તૌ રોમિલોકાવિતિ કથાં શ્રુત્વા તે ભીતાઃ|
- XXXIX સન્તસ્તયોઃ સન્નિધિમાગત્ય વિનયમ્ અકુર્વન્ અપરં બહિઃ કૃત્વા નગરાત્ પ્રસ્થાતું પ્રાર્થિતવન્તઃ|
- XL તતસ્તૌ કારાયા નિર્ગત્ય લુદિયાયા ગૃહં ગતવન્તૌ તત્ર ભ્રાતૃગણં સાક્ષાત્કૃત્ય તાન્ સાન્ત્વયિત્વા તસ્માત્ સ્થાનાત્ પ્રસ્થિતૌ|

XVII

- I પૌલસીલૌ આમ્ફિપલ્યાપલ્લોનિયાનગરાભ્યાં ગત્વા યત્ર યિહૂદીયાનાં ભજનભવનમેકમ્ આસ્તે તત્ર થિષલનીકીનગર ઉપસ્થિતૌ|
- II તદા પૌલઃ સ્વાચારાનુસારેણ તેષાં સમીપં ગત્વા વિશ્રામવારત્રયે તૈઃ સાર્દ્ધં ધર્મપુસ્તકીયકથાયા વિચારં કૃતવાન્|
- III ફલતઃ પ્રીષ્ટેન દુઃખભોગઃ કર્તવ્યઃ શ્મશાનદુત્યાનઞ્ચ કર્તવ્યં યુષ્માકં સન્નિધૌ યસ્ય યીશોઃ પ્રસ્તાવં કરોમિ સ ઈશ્વરેણાભિષિક્તઃ સ એતાઃ કથાઃ પ્રકાશ્ય પ્રમાણં દત્વા સ્થિરીકૃતવાન્|
- IV તસ્માત્ તેષાં કતિપયજના અન્યદેશીયા બહવો ભક્તલોકા બહઃ પ્રધાનનાર્યશ્ચ વિશ્વસ્ય પૌલસીલયોઃ પશ્ચાદ્ગમિનો જાતાઃ|
- V કિન્તુ વિશ્વાસહીના યિહૂદીયલોકા ઈર્ષ્યા પરિપૂર્ણાઃ સન્તો હટ્ટસ્ય કતિનયલમ્પટલોકાન્ સર્જિનઃ કૃત્વા જનતયા નગરમધ્યે મહાકલહં કૃત્વા યાસોનો ગૃહમ્ આક્રમ્ય પ્રેરિતાન્ ધૃત્વા લોકનિવહસ્ય સમીપમ્ આનેતું ચેષ્ટિતવન્તઃ|
- VI તેષામુદ્દેશમ્ અપ્રાપ્ય ચ યાસોનં કતિપયાન્ ભ્રાતૃશ્ચ ધૃત્વા નગરાધિપતીનાં નિકટમાનીય પ્રોચ્યૈઃ કથિતવન્તો યે મનુષ્યા જગદુદ્ધાટિતવન્તસ્તે ડત્રાપ્યુપસ્થિતાઃ સન્તિ,
- VII એષ યાસોન્ આતિથ્યં કૃત્વા તાન્ ગૃહીતવાન્| યીશુનામક એકો રાજસ્તીતિ કથયન્તસ્તે કૈસરસ્યાજ્ઞાવિરુદ્ધં કર્મ કુર્વતિ|

- VIII તેષાં કથામિમાં શ્રુત્વા લોકનિવહો નગરાધિપતયશ્ચ સમુદ્વિગ્ના અભવન્|
- IX તદા યાસોનસ્તદન્યેષાઞ્ચ ધનદણ્ડં ગૃહીત્વા તાન્ પરિત્યક્તવન્તઃ|
- X તતઃ પરં ભ્રાતૃગણો રજન્યાં પૌલસીલૌ શીઘ્રં બિરયાનગરં પ્રેષિતવાન્ તૌ તત્રોપસ્થાય ચિહ્નુદીયાનાં ભજનભવનં ગતવન્તૌ|
- XI તત્રસ્થા લોકાઃ થિષલનીકીસ્થલોકેભ્યો મહાત્માન આસન્ યત ઇત્યં ભવતિ ન વેતિ જ્ઞાતું દિને દિને ધર્મગ્રન્થસ્થાલોચનાં કૃત્વા સ્વૈરં કથામ્ અગૃહ્ણન્|
- XII તસ્માદ્ અનેકે ચિહ્નુદીયા અન્યદેશીયાનાં માન્યા સ્ત્રિયઃ પુરુષાશ્ચાનેકે વ્યશ્વસન્|
- XIII કિન્તુ બિરયાનગરે પૌલેનેશ્વરીયા કથા પ્રચાર્યત ઇતિ થિષલનીકીસ્થા ચિહ્નુદીયા જ્ઞાત્વા તત્સ્થાનમપ્યાગત્ય લોકાનાં કુપ્રવૃત્તિમ્ અજનયન્|
- XIV અતએવ તસ્માત્ સ્થાનાત્ સમુદ્રેણ યાન્તીતિ દર્શયિત્વા ભ્રાતરઃ ક્ષિપ્રં પૌલં પ્રાહિણવન્ કિન્તુ સીલતીમથિયૌ તત્ર સ્થિતવન્તૌ|
- XV તતઃ પરં પૌલસ્ય માર્ગદર્શકાસ્તમ્ આથીનીનગર ઉપસ્થાપયન્ પશ્ચાદ્ યુવાં તૂર્ણામ્ એતત્ સ્થાનં આગમિષ્યથઃ સીલતીમથિયૌ પ્રતીમામ્ આજ્ઞાં પ્રાપ્ય તે પ્રત્યાગતાઃ|
- XVI પૌલ આથીનીનગરે તાવપેક્ષ્ય તિષ્ઠન્ તન્નગરં પ્રતિમાભિઃ પરિપૂર્ણા દૃષ્ટ્વા સન્તપ્તહૃદયો ડભવત્|
- XVII તતઃ સ ભજનભવને યાન્ ચિહ્નુદીયાન્ ભક્તલોકાંશ્ચ હટ્ટે ચ યાન્ અપશ્યત્ તૈઃ સહ પ્રતિદિનં વિચારિતવાન્|
- XVIII કિન્ત્વિપિક્કૂરીયમતગ્રહિણઃ સ્તોયિકીયમતગ્રહિણશ્ચ કિયન્તો જનાસ્તેન સાર્દ્ધં વ્યવદન્ત| તત્ર કેચિદ્ અકથયન્ એષ વાચાલઃ કિં વક્તુમ્ ઇચ્છતિ? અપરે કેચિદ્ એષ જનઃ કેષાઞ્ચિદ્ વિદેશીયદેવાનાં પ્રચારક ઇત્યનુમીયતે યતઃ સ યીશુમ્ ઉત્થિતિઞ્ચ પ્રચારયત્|
- XIX તે તમ્ અરેયપાગનામ વિચારસ્થાનમ્ આનીય પ્રાવોચન્ ઇદં યન્નવીનં મતં ત્વં પ્રાયીકશ ઇદં કીદૃશં એતદ્ અસ્માન્ શ્રાવયઃ|
- XX યામિમામ્ અસમ્ભવકથામ્ અસ્માકં કર્ણગોચરીકૃતવાન્ અસ્થા ભાવાર્થઃ ક ઇતિ વયં જ્ઞાતુમ્ ઇચ્છામઃ|
- XXI તદાથીનીનિવાસિનસ્તન્નગરપ્રવાસિનશ્ચ કેવલં કસ્યાશ્ચન નવીનકથાયાઃ શ્રવણેન પ્રચારણેન ચ કાલમ્ અયાપયન્|
- XXII પૌલોડરેયપાગસ્ય મધ્યે તિષ્ઠન્ એતાં કથાં પ્રચારિતવાન્ હે આથીનીયલોકા યૂયં સર્વથા દેવપૂજાયામ્ આસક્તા ઇત્યહ પ્રત્યક્ષં પશ્યામિ|
- XXIII યતઃ પર્યટનકાલે યુષ્માકં પૂજનીયાનિ પશ્યન્ ‘અવિજ્ઞાતેશ્વરાય’ એતલ્લિપિયુક્તાં યજ્ઞવેદીમેકાં દૃષ્ટવાન્; અતો ન વિદિત્વા યં પૂજયધ્વે તસ્યૈવ તત્વં યુષ્માન્ પ્રતિ પ્રચારયામિ|
- XXIV જગતો જગત્સ્થાનાં સર્વવસ્તુનાઞ્ચ સ્ષષ્ટા ય ઈશ્વરઃ સ સ્વર્ગપૃથિવ્યોરેકાધિપતિઃ સન્ કરનિર્મિતમન્દિરેષુ ન નિવસતિઃ|
- XXV સ એવ સર્વેભ્યો જીવનં પ્રાણાન્ સર્વસામગ્રીશ્ચ પ્રદદાતિ; અતએવ સ કસ્યાશ્ચિત્ સામગ્રા અભાવહેતો મનુષ્યાણાં હસ્તૈઃ સેવિતો ભવતીતિ ન|
- XXVI સ ભૂમાણ્ડલે નિવાસાર્થમ્ એકસ્માત્ શોણિતાત્ સર્વાન્ મનુષ્યાન્ સૃષ્ટ્વા તેષાં પૂર્વનિરૂપિતસમયં વસતિસીમાઞ્ચ નિરચિનોત્|
- XXVII તસ્માત્ લોકૈઃ કેનાપિ પ્રકારેણ મૃગયિત્વા પરમેશ્વરસ્ય તત્વં પ્રાપ્તું તસ્ય ગવેષણં કરણીયમ્|
- XXVIII કિન્તુ સોડસ્માકં કસ્માચ્ચિદપિ દૂરે તિષ્ઠતીતિ નહિ, વયં તેન નિશ્વસનપ્રશ્વસનગમનાગમનપ્રાણધારણાનિ કુર્મઃ; પુનશ્ચ યુષ્માકમેવ કતિપયાઃ કવયઃ કથયન્તિ ‘તસ્ય વંશા વયં સ્મો હિ’ ઇતિ|
- XXIX અતએવ યદિ વયમ્ ઈશ્વરસ્ય વંશા ભવામસ્તર્હિ મનુષ્યૈ વિદ્યયા કૌશલેન ચ તક્ષિતં સ્વર્ણં રૂપ્યં દૃષદ્ વૈતેષામીશ્વરત્વમ્ અસ્માભિ ન જ્ઞાતવ્યં|
- XXX તેષાં પૂર્વીયલોકાનામ્ અજ્ઞાનતાં પ્રતીશ્વરો યદ્યપિ નાવાધત્ત તથાપીદાનીં સર્વત્ર સર્વાન્ મનઃ પરિવર્તયિતુમ્ આજ્ઞાપયતિ,
- XXXI યતઃ સ્વનિયુક્તેન પુરુષેણ યદા સ પૃથિવીસ્થાનાં સર્વલોકાનાં વિચારં કરિષ્યતિ તદ્દિનં ન્યરૂપયત્; તસ્ય શ્મશાનોત્થાપનેન તસ્મિન્ સર્વેભ્યઃ પ્રમાણં પ્રાદાત્|
- XXXII તદા શ્મશાનાદ્ ઉત્થાનસ્ય કથાં શ્રુત્વા કેચિદ્ ઉપાહમન્, કેચિદ્વદન્ એનાં કથાં પુનરપિ ત્વત્તઃ શ્રોષ્યામઃ|
- XXXIII તતઃ પૌલસ્તેષાં સમીપાત્ પ્રસ્થિતવાન્|
- XXXIV તથાપિ કેચિલ્લોકાસ્તેન સાર્દ્ધં મિલિત્વા વ્યશ્વસન્ તેષાં મધ્યે ડરેયપાગીયદિયનુસિયો દામારીનામા કાયિન્નારી કિયન્તો નરાશ્ચાસન્|

XVIII

I તદ્દટનાતઃ પરં પૌલ આથીનીનગરાદ્ યાત્રાં કૃત્વા કરિન્થનગરમ્ આગચ્છત્|

II तस्मिन् समये क्लौदियः सर्वान् यिडूदीयान् रोमानगरं विहाय गन्तुम् आज्ञापयत्, तस्मात् प्रिस्किल्लानाम्ना जायया सार्द्धम् एतावित्यादेशात् किञ्चित्पूर्वम् आगमत् यः पन्तदेशे जात आक्किलनामा यिडूदीयलोकः पौलस्तं साक्षात् प्राप्य तयोः समीपमितवान्।

III तौ दूष्यनिर्माणाण्णविनौ, तस्मात् परस्परम् ऐकवृत्तिकत्वात् स ताभ्यां सङ्ग उषित्वा तत् कर्माकरोत्।

IV पौलः प्रतिविश्रामवारं भजनभवनं गत्वा विचारं कृत्वा यिडूदीयान् अन्यदेशीयांश्च प्रवृत्तिं ग्राहितवान्।

V सीलतीभयिययो मर्किडनियादेशात् समेतयोः सतोः पौल उत्तममना भूत्वा यीशुरीश्वरेणाभिषिक्तो भवतीति प्रमाणं यिडूदीयानां समीपे प्रादात्।

VI किन्तु ते इतीव विरोधं विहाय पाषण्डीयकथां कथितवन्तस्ततः पौलो वस्त्रं धुन्वन् अंतां कथां कथितवान्, युष्माकं शोणितपातापराधो युष्मान् प्रत्येव भवतु, तेनाहं निरपराधो इधारभ्य भिन्नदेशीयानां समीपं यामि।

VII स तस्मात् प्रस्थाय भजनभवनसमीपस्थस्य युस्तनाम्न ईश्वरभक्तस्य भिन्नदेशीयस्य निवेशनं प्राविशत्।

VIII ततः क्रीष्णनामा भजनभवनाधिपतिः सपरिवारः प्रभौ व्यश्वसीत्, करिन्थनगरीया बहवो लोकाश्च समाकल्प्य विश्वस्य मञ्जिजता अभवन्।

IX क्षणदायां प्रभुः पौलं दर्शनं दत्वा भाषितवान्, मा भैषीः, मा निरसीः कथां प्रचारय।

X अहं त्वया सार्द्धम् आस हिंसार्थं कोपि त्वां स्पृष्टुं न शक्यति नगरेऽस्मिन् मदीया लोका बहव आसते।

XI तस्मात् पौलस्तन्नगरे प्रायेण सार्द्धवत्सरपर्यन्तं संस्थायेश्वरस्य कथाम् उपादिशत्।

XII गाल्लियनामा इस्त्रिड् आभायादेशस्य प्राड्विवाकः समभवत्, ततो यिडूदीया ऐकवाक्याः सन्तः पौलम् आक्रम्य विचारस्थानं नीत्वा।

XIII मानुष ऐष व्यवस्थाय विरुद्धम् ईश्वरभजनं कर्तुं लोकान् कुप्रवृत्तिं ग्राहयतीति निवेदितवन्तः।

XIV ततः पौले प्रत्युत्तरं दातुम् उद्यते सति गाल्लिया यिडूदीयान् व्याहरत्, यदि कस्यचिद् अन्यायस्य वातिशयदुष्टतायरणस्य विचारोऽभविष्यत् तर्हि युष्माकं कथा मया सङ्गीयाभविष्यत्।

XV किन्तु यदि केवलं कथाया वा नाम्नो वा युष्माकं व्यवस्थाया विवाद्यो भवति तर्हि तस्य विचारमहं न करिष्यामि, यूयं तस्य भीमांसां कुरुत।

XVI ततः स तान् विचारस्थानाद् दूरीकृतवान्।

XVII तदा भिन्नदेशीयाः सोस्थिनिनामानं भजनभवनस्य प्रधानाधिपतिं धृत्वा विचारस्थानस्य सम्भुजे प्राहरन् तथापि गाल्लिया तेषु सर्वकर्म्मसु न मनो न्यदधात्।

XVIII पौलस्तत्र पुनर्बहुदिनानि न्यवसत्, ततो भ्रातृगणान् विस्मर्जनं प्राप्य किञ्चनप्रतनिमित्तं किंक्रियानगरे शिरो मुण्डयित्वा प्रिस्किल्लाक्किलाभ्यां सङ्गतो जलपथेन सुरियादेशं गतवान्।

XIX तत एङ्किषनगर उपस्थाय तत्र तौ विसृज्य स्वयं भजनभवनं प्रविश्य यिडूदीयैः सङ्ग विचारितवान्।

XX ते स्वैः सार्द्धं पुनः कतिपयदिनानि स्थातुं तं व्यनयन्, स तदनुरीकृत्य कथामेतां कथितवान्,।

XXI यिडूदीयलामि आगाम्युत्सवपालनार्थं मया गमनीयं; पश्चाद् ईश्वरेच्छायां जातायां युष्माकं समीपं प्रत्यागमिष्यामि। ततः परं स तैर्विसृष्टः सन् जलपथेन एङ्किषनगरात् प्रस्थितवान्।

XXII ततः कैसरियाम् उपस्थितः सन् नगरं गत्वा समाजं नमस्कृत्य तस्माद् आन्तियणियानगरं प्रस्थितवान्।

XXIII तत्र क्रियत्कालं यापयित्वा तस्मात् प्रस्थाय सर्वेषां शिष्याणां मनांसि सुस्थिराणि कृत्वा क्रमशो गलातियाङ्गियादेशयोर्भ्रमित्वा गतवान्।

XXIV तस्मिन्नेव समये सिक्न्दरियानगरे जात आपल्लोनामा शास्त्रवित् सुवक्ता यिडूदीय ऐको जन् एङ्किषनगरम् आगतवान्।

XXV स शिक्षितप्रभुमार्गो मनसोद्योगी य सन् योहनो मञ्जन्मात्रं ज्ञात्वा यथार्थतया प्रभोः कथां कथयन् समुपादिशत्।

XXVI ऐष जनो निर्भयत्वेन भजनभवने कथयितुम् आरब्धवान्, ततः प्रिस्किल्लाक्किलौ तस्योपदेशकथां निशम्य तं स्वयोः समीपम् आनीय शुद्धरूपेणेश्वरस्य कथाम् अबोधयताम्।

XXVII पश्चात् स आभायादेशं गन्तुं मतिं कृतवान्, तदा तत्रत्यः शिष्यगणो यथा तं गृह्णाति तदर्थं भ्रातृगणेन समाश्वस्य पत्रे लिपिते सति, आपल्लास्तत्रोपस्थितः सन् अनुग्रहेण प्रत्ययिनां बहुपकारान् अकरोत्,।

XXVIII इततो यीशुरभिषिक्तस्त्रातेति शास्त्रप्रमाणं दत्वा प्रकाशरूपेण प्रतिपन्नं कृत्वा यिडूदीयान् निरुत्तरान् कृतवान्।

XIX

I કરિન્થનગર આપલ્લસઃ સ્થિતિકાલે પૌલ ઉત્તરપ્રદેશૌરાગચ્છન્ ઇફિષનગરમ્ ઉપસ્થિતવાન્ તત્ર કતિપયશિષ્યાન્ સાક્ષત્ પ્રાપ્ય તાન્ અપૃચ્છત્;

II યૂયં વિશ્વસ્ય પવિત્રમાત્માનં પ્રાપ્તા ન વા? તતસ્તે પ્રત્યવદન્ પવિત્ર આત્મા દીયતે ઇત્યસ્માભિઃ શ્રુતમપિ નહિ|

III તદા સાડવદત્ તર્હિ યૂયં કેન મજ્જિજતા અભવત? તેડકથયન્ યોહનો મજ્જજનેન|

IV તદા પૌલ ઉક્તવાન્ ઇતઃ પરં ય ઉપસ્થાસ્યતિ તસ્મિન્ અર્થત યીશુખ્રીષ્ટે વિશ્વસિતવ્યમિત્યુક્ત્વા યોહન્ મનઃપરિવર્તનસૂચકેન મજ્જજનેન જલે લોકાન્ અમજ્જજયત્|

V તાદૃશીં કથાં શ્રુત્વા તે પ્રભો યીશુખ્રીષ્ટસ્ય નામ્ના મજ્જિજતા અભવન્|

VI તતઃ પૌલેન તેષાં ગાત્રેષુ કરેડર્પિતે તેષામુપરિ પવિત્ર આત્માવરૂઢવાન્, તસ્માત્ તે નાનાદેશીયા ભાષા ભવિષ્યત્કથાશ્ચ કથિતવન્તઃ|

VII તે પ્રાયેણ દ્વાદશજના આસન્|

VIII પૌલો ભજનભવનં ગત્વા પ્રાયેણ માસત્રયમ્ ઈશ્વરસ્ય રાજ્યસ્ય વિચારં કૃત્વા લોકાન્ પ્રવર્ત્ય સાહસેન કથામકથયત્|

IX કિન્તુ કઠિનાન્તઃકરણત્વાત્ કિયન્તો જના ન વિશ્વસ્ય સર્વેષાં સમક્ષમ્ એતત્પથસ્ય નિન્દાં કર્તુ પ્રવૃત્તાઃ, અતઃ પૌલસ્તેષાં સમીપાત્ પ્રસ્થાય શિષ્યગણાં પૃથક્કૃત્વા પ્રત્યહં તુરાન્નનામ્નઃ કસ્યચિત્ જનસ્ય પાઠશાલાયાં વિચારં કૃતવાન્|

X ઇત્યં વત્સરદ્વયં ગતં તસ્માદ્ આશિયાદેશનિવાસિનઃ સર્વે યિહૂદીયા અન્યદેશીયલોકાશ્ચ પ્રભો યીશોઃ કથામ્ અશ્રૌષન્|

XI પૌલેન ચ ઈશ્વર એતાદૃશાન્યદ્ભૂતાનિ કર્માણિ કૃતવાન્

XII યત્ પરિઘેયે ગાત્રમાર્જનવસ્ત્રે વા તસ્ય દેહાત્ પીડિતલોકાનામ્ સમીપમ્ આનીતે તે નિરામયા જાતા અપવિત્રા ભૂતાશ્ચ તેભ્યો બહિર્ગતવન્તઃ|

XIII તદા દેશાટનકારિણઃ કિયન્તો યિહૂદીયા ભૂતાપસારિણો ભૂતગ્રસ્તનોકાનાં સન્નિઘૌ પ્રભે યીશો નામિ જાપ્ત્વા વાક્યમિદમ્ અવદન્, યસ્ય કથાં પૌલઃ પ્રચારયતિ તસ્ય યીશો નામિના યુષ્માન્ આજ્ઞાપયામઃ|

XIV સ્કિવનામ્નો યિહૂદીયાનાં પ્રધાનયાજ્ઞકસ્ય સપ્તભિઃ પુતૈસ્તથા કૃતે સતિ

XV કશ્ચિદ્ અપવિત્રો ભૂતઃ પ્રત્યુદિતવાન્, યીશું જાનામિ પૌલઃ પરિચિનોમિ કિન્તુ કે યૂયં?

XVI ઇત્યુક્ત્વા સોપવિત્રભૂતગ્રસ્તો મનુષ્યો લમ્ફં કૃત્વા તેષામુપરિ પતિત્વા બલેન તાન્ જિતવાન્, તસ્માત્તે નગ્નાઃ ક્ષતાજ્ઞાશ્ચ સન્તસ્તસ્માદ્ ગેહાત્ પલાયન્ત|

XVII સા વાગ્ ઇફિષનગરનિવાસિનસં સર્વેષાં યિહૂદીયાનાં ભિન્નદેશીયાનાં લોકાનાશ્ચ શ્રવોગોચરીભૂતાઃ, તતઃ સર્વે ભયં ગતાઃ પ્રભો યીશો નામિનો યશો ડવદ્ધત|

XVIII યેષામનેકેષાં લોકાનાં પ્રતીતિરજાયત ત આગત્ય સ્વૈઃ કૃતાઃ ક્રિયાઃ પ્રકાશરૂપેણાજ્ઞીકૃતવન્તઃ|

XIX બહવો માયાકર્મકારિણઃ સ્વસ્વગ્રન્થાન્ આનીય રાશીકૃત્ય સર્વેષાં સમક્ષમ્ અદાહયન્, તતો ગણનાં કૃત્વાબુધ્યન્ત પચ્ચાયુતરૂપ્યમુદ્રામૂલ્યપુસ્તકાનિ દગ્ધાનિ|

XX ઇત્યં પ્રભોઃ કથા સર્વદેશં વ્યાપ્ય પ્રબલા જાતા|

XXI સર્વેષ્વેતેષુ કર્મસુ સમ્પન્નેષુ સત્સુ પૌલો માર્કિદનિયાખાયાદેશાભ્યાં યિરૂશાલમં ગન્તું મર્તિં કૃત્વા કથિતવાન્ તત્સ્થાનં યાત્રાયાં કૃતાયાં સત્યાં મયા રોમાનગરં દ્રષ્ટવ્યં|

XXII સ્વાનુગતલોકાનાં તીમથિયેરાસ્તૌ દ્વૌ જનૌ માર્કિદનિયાદેશં પ્રતિ પ્રહિત્ય સ્વયમ્ આશિયાદેશે કતિપયદિનાનિ સ્થિતવાન્|

XXIII કિન્તુ તસ્મિન્ સમયે મતેડસ્મિન્ કલહો જાતઃ|

XXIV તત્કારણમિદં, અર્તિમીદેવ્યા રૂપ્યમન્દિરનિર્માણેન સર્વેષાં શિલ્પિનાં યથેષ્ટલાભમ્ અજનયત્ યો દીમીત્રિયનામા નાડીન્ધમઃ|

XXV સ તાન્ તત્કર્મજીવિનઃ સર્વલોકાંશ્ચ સમાહૂય ભાષિતવાન્ હે મહેચ્છા એતેન મન્દિરનિર્માણેનાસ્માકં જીવિકા ભવતિ, એતદ્ યૂયં વિત્થઃ|

XXVI કિન્તુ હસ્તનિર્મિતેશ્વરા ઈશ્વરા નહિ પૌલનામ્ના કેનચિજ્જજનેન કથામિમાં વ્યાહૃત્ય કેવલેફિષનગરે નહિ પ્રાયેણ સર્વસ્મિન્ આશિયાદેશે પ્રવૃત્તિં ગ્રાહયિત્વા બહુલોકાનાં શેમુષી પરાવર્તિતા, એતદ્ યુષ્માભિ દૃશ્યતે શ્રૂયતે ચ|

XXVII તેનાસ્માકં વાણિજ્યસ્ય સર્વથા હાનેઃ સમ્ભવનં કેવલમિતિ નહિ, આશિયાદેશસ્થૈ વા સર્વજગત્સ્થૈ લૌકૈઃ પૂજ્યા યાર્તિમી મહાદેવી તસ્યા મન્દિરસ્યાવજ્ઞાનસ્ય તસ્યા ઐશ્વર્યસ્ય નાશસ્ય ચ સમ્ભાવના વિદ્યતે|

XXVIII એતાદૃશીં કથાં શ્રુત્વા તે મહાક્રોધાન્વિતાઃ સન્ત ઉચ્ચૈઃકારં કથિતવન્ત ઇફિષીયાનામ્ અર્તિમી દેવી મહતી ભવતિ|

XXIX તત: સર્વ્વનગરં કલહેન પરિપૂર્ણમભવત્, તત: પરં તે માકિદનીયગાયારિસ્તાર્પનામાનો પૌલસ્ય દ્વૌ સહચરૌ ધૃત્વૈકચિત્તા રક્ષભૂમિં જવેન ધાવિતવન્તઃ|

XXX તત: પૌલો લોકાનાં સન્નિધિં યાતુમ્ ઉદ્યતવાન્ કિન્તુ શિષ્યગણસ્તં વારિતવાન્|

XXXI પૌલસ્યત્મીયા આશિયાદેશસ્થા: કતિપયા: પ્રધાનલોકાસ્તસ્ય સમીપં નરમેકં પ્રેષ્ય ત્વં રક્ષભૂમિં માગા ઇતિ ન્યવેદયન્|

XXXII તતો નાનાલોકાનાં નાનાકથાકથનાત્ સભા વ્યાકુલા જાતા કિં કારણાદ્ એતાવતી જનતાભવત્ એતદ્ અધિકૈ લોકૈ નર્જાયાિ|

XXXIII તત: પરં જનતામધ્યાદ્ ચિહ્નૈયૈર્બહિષ્કૃત: સિકન્દરો હસ્તેન સફ્લેતં કૃત્વા લોકેભ્ય ઉત્તરં દાતુમુદ્યતવાન્|

XXXIV કિન્તુ સ ચિહ્નૈયલોક ઇતિ નિશ્ચિતે સતિ ઇફિષીયાનામ્ અર્તિમી દેવી મહતીતિ વાક્યં પ્રાયેણ પચ્ચ દણ્ડાન્ યાવદ્ એકસ્વરેણ લોકનિવહૈ: પ્રોક્તં|

XXXV તતો નગરાધિપતિસ્તાન્ સ્થિરાન્ કૃત્વા કથિતવાન્ હે ઇફિષાયા: સર્વે લોકા આકર્ણયત, અર્તિમીમહાદેવ્યા મહાદેવાત્ પતિતાયાસ્તત્પ્રતિમાયાશ્ચ પૂજનમ ઇફિષનગરસ્થા: સર્વે લોકા: કુર્વન્તિ, એતત્ કે ન જાનન્તિ?

XXXVI તસ્માદ્ એતત્પ્રતિકૂલં કેપિ કથયિતું ન શક્નુવન્તિ, ઇતિ જ્ઞાત્વા યુષ્માભિ: સુસ્થિરત્વેન સ્થાતવ્યમ્ અવિવિચ્ય કિમપિ કર્મ ન કર્તવ્યમ્|

XXXVII યાન્ એતાન્ મનુષ્યાન્ યૂયમત્ર સમાનયત તે મન્દિરદ્રવ્યાપહારકા યુષ્માકં દેવ્યા નિન્દકાશ્ચ ન ભવન્તિ|

XXXVIII યદિ કચ્ચન પ્રતિ દીમીત્રિયસ્ય તસ્ય સહાયનાશ્ચ કાયિદ્ આપત્તિ વિંદ્યતે તર્હિ પ્રતિનિધિલોકા વિચારસ્થાનશ્ચ સન્તિ, તે તત્ સ્થાનં ગત્વા ઉત્તરપ્રત્યુત્તરે કુર્વન્તુ|

XXXIX કિન્તુ યુષ્માકં કાયિદ્પરા કથા યદિ તિષ્ઠતિ તર્હિ નિયમિતાયાં સભાયાં તસ્યા નિષ્પત્તિ ભવિષ્યતિ|

XL કિન્ત્વેતસ્ય વિરોધસ્યોત્તરં યેન દાતું શક્નુમ્ એતાદૃશસ્ય કસ્યચિત્ કારણસ્યાભાવાદ્ અદ્યતનઘટનાહેતો રાજદ્રોહિણામિવાસ્માકમ્ અભિયોગો ભવિષ્યતીતિ શક્ષા વિદ્યતે|

XLI ઇતિ કથયિત્વા સ સભાસ્થલોકાન્ વિસૃષ્ટવાન્|

XX

I ઇત્યં કલહે નિવૃત્તે સતિ પૌલ: શિષ્યગણમ્ આહૂય વિસર્જનં પ્રાપ્ય માકિદનિયાદેશં પ્રસ્થિતવાન્|

II તેન સ્થાનેન ગચ્છન્ તદ્દેશીયાન્ શિષ્યાન્ બહૂપદિશ્ય યૂનાનીયદેશમ્ ઉપસ્થિતવાન્|

III તત્ર માસત્રયં સ્થિત્વા તસ્માત્ સુરિયાદેશં યાતુમ્ ઉદ્યતઃ, કિન્તુ ચિહ્નૈયાસ્તં હન્તું ગુપ્તા અતિષ્ઠન્ તસ્માત્ સ પુનરપિ માકિદનિયામાર્ગેણ પ્રત્યાગન્તું મતિં કૃતવાન્|

IV બિરયાનગરીયસોપાત્ર: થિષલનીકીયારિસ્તાર્પસિકુન્દૌ દબ્બૌનગરીયગાયતીમથિયૌ આશિયાદેશીયતુખિકત્રફિમૌ ય તેન સાહૃદ્ આશિયાદેશં યાવદ્ ગતવન્તઃ|

V એતે સર્વે ડગ્રસરા: સન્તો ડસ્માન્ અપેક્ષ્ય ત્રોયાનગરે સ્થિતવન્તઃ|

VI કિણ્વશૂન્યપૂપોત્સવદિને ય ગતે સતિ વયં ફિલિપીનગરાત્ તોયપથેન ગત્વા પચ્ચભિ દિનેસ્ત્રોયાનગરમ્ ઉપસ્થાય તત્ર સપ્તદિનાન્યવાતિષ્ઠામ્|

VII સપ્તાહસ્ય પ્રથમદિને પૂપાન્ ભંક્તુ શિષ્યેષુ મિલિતેષુ પૌલ: પરદિને તસ્માત્ પ્રસ્થાતુમ્ ઉદ્યત: સન્ તદદક્ષિ પ્રાયેણ ક્ષપાયા યામદ્વયં યાવત્ શિષ્યેભ્યો ધર્મકથામ્ અકથયત્|

VIII ઉપરિસ્થે યસ્મિન્ પ્રકોષ્ઠે સભાં કૃત્વાસન્ તત્ર બહવ: પ્રદીપા: પ્રાજ્વલન્|

IX ઉતુખનામા કચ્ચન યુવા ય વાતાયન ઉપવિશન્ ઘોરતરનિદ્રાગ્રસ્તો ડભૂત્ તદા પૌલેન બહુક્ષણં કથાયાં પ્રચારિતાયાં નિદ્રામગ્ર: સ તસ્માદ્ ઉપરિસ્થતૃતીયપ્રકોષ્ઠાદ્ અપતત્, તતો લોકાસ્તં મૃતકલ્પં ધૃત્વોદ્યતોલયન્|

X તત: પૌલોડવરુદ્ધ તસ્ય ગાત્રે પતિત્વા તં ક્રોડે નિધાય કથિતવાન્, યૂયં વ્યાકુલા મા ભૂત નાયં પ્રાણૌ વિંયુક્તઃ|

XI પશ્ચાત્ સ પુનશ્ચોપરિ ગત્વા પૂપાન્ ભંક્ત્વા પ્રભાતં યાવત્ કથોપકથને કૃત્વા પ્રસ્થિતવાન્|

XII તે ય તં જીવન્તં યુવાનં ગૃહીત્વા ગત્વા પરમાધ્યાયિતા જાતાઃ|

XIII અનન્તરં વયં પોતેનાગ્રસરા ભૂત્વાસ્મનગરમ્ ઉત્તીર્ય પૌલં ગ્રહીતું મતિમ્ અકુર્મ્મ યત: સ તત્ર પદ્ભ્યાં વ્રજિતું મતિં કૃત્વેતિ નિરૂપિતવાન્|

XIV તસ્માત્ તત્રાસ્માભિ: સાહૃદ્ તસ્મિન્ મિલિતે સતિ વયં તં નીત્વા મિતુલીન્યુપદ્વીપં પ્રાપ્તવન્તઃ|

XV તસ્માત્ પોતં મોચયિત્વા પરેડહનિ ખીયોપદ્વીપસ્ય સમ્મુખં લબ્ધવન્તસ્તસ્માદ્ એકેનાહ્ના સામોપદ્વીપં ગત્વા પોતં લાગયિત્વા ત્રોગુલ્લિયે સ્થિત્વા પરસ્મિન્ દિવસે મિલીતનગરમ્ ઉપાતિષ્ઠામ્|

- XVI यतः पौल आशियादेशे कालं यापयितुम् नाभिलषन् षड्दिक्षुः त्वत्कृत्वा यातुं मन्त्राणां स्थिरीकृतवान्; यस्माद् यदि साध्यं भवति तर्हि निस्तारोत्सवस्य पञ्चाशत्तमदिने स यिउशालम्युपस्थातुं मतिं कृतवान्।
- XVII पौलो मिलीताद् षड्दिक्षुं प्रति लोकं प्रहित्य समाजस्य प्राचीनान् आहूयानीतवान्।
- XVIII तेषु तस्य समीपम् उपस्थितेषु स तेभ्यः कथां कथितवान्, अहम् आशियादेशे प्रथमागमनम् आरब्ध्याद्ये यावद् युष्माकं सन्निधौ स्थित्वा सर्वसमये यथाचरितवान् तद् यूयं जानीथ;
- XIX इतः सर्वथा नम्रमनाः सन् बहुश्रुपातेन यिडुदीयानाम् कुमन्त्राणाञ्जातनानापरीक्षाभिः प्रभोः सेवामकरवं।
- XX कामपि हितकथां न गोपायितवान् तां प्रचार्य सप्रकाशं गृहे गृहे समुपदिश्येश्वरं प्रति मनः परावर्तनीयं प्रभौ यीशुप्रीष्टे विश्वसनीयं।
- XXI यिडुदीयानाम् अन्यदेशीयलोकानाञ्च समीपं अतादृशं साक्ष्यं ददामि।
- XXII पश्यत साम्प्रतम् आत्मनाकृष्टः सन् यिउशालमनगरे यात्रां करोमि, तत्र माम्प्रति यद्यद् घटिष्यते तान्यहं न जानामि;
- XXIII किन्तु मया बन्धनं क्लेशश्च भोक्तव्यं एति पवित्र आत्मा नगरे नगरे प्रमाणां ददाति।
- XXIV तथापि तं क्लेशमहं तृणाय न मन्ये; ईश्वरस्यानुग्रहविषयकस्य सुसंवाहस्य प्रमाणां दातुं, प्रभो र्थीशोः सकाशाद् यस्याः सेवायाः भारं प्राप्नवं तां सेवां साधयितुं सानन्दं स्वमार्गं समापयितुं निजप्राणानपि प्रियान् न मन्ये।
- XXV अधुना पश्यत येषां समीपेऽहम् ईश्वरीयराज्यस्य सुसंवाहं प्रचार्यं भ्रमणां कृतवान् अतादृशा यूयं मम वदनं पुनर्द्रष्टुं न प्राप्स्यथ अतदप्यहं जानामि।
- XXVI युष्मभ्यम् अहम् ईश्वरस्य सर्वान् आदेशान् प्रकाशयितुं न न्यवर्ते।
- XXVII अहं सर्वेषां लोकानां रक्तपातदोषाद् यन्निर्दोष आसे तस्याद्य युष्मान् साक्षिणः करोमि।
- XXVIII यूयं स्वेषु तथा यस्य व्रजस्याध्यक्षन् आत्मा युष्मान् विधाय न्ययुङ्क्त तत्सर्वस्मिन् सावधाना भवत, य समाजञ्च प्रभु निर्जरक्तमूल्येन क्रीतवान् तम् अवत,
- XXIX यतो मया गमने कृतमेव दुर्गथा वृका युष्माकं मध्यं प्रविश्य व्रजं प्रति निर्दयताम् आचरिष्यन्ति,
- XXX युष्माकमेव मध्यादपि लोका उत्थाय शिष्यगणम् अपहन्तुं विपरीतम् उपदेक्ष्यन्तीत्यहं जानामि।
- XXXI एति हेतो र्युयं सयैतन्याः सन्तस्तिष्ठत, अहञ्च साश्रुपातः सन् वत्सरत्रयं यावद् दिवानिशं प्रतिजनं बोधयितुं न न्यवर्ते तदपि स्मरत।
- XXXII एदानीं हे भ्रातरौ युष्माकं निष्ठां जनयितुं पवित्रीकृतलोकानां मध्येऽधिकारञ्च दातुं समर्थो य ईश्वरस्तस्यानुग्रहस्य यो वादश्च तयोरुभयो र्युष्मान् समार्पयम्।
- XXXIII कस्यापि स्वर्णं रूथं वस्त्रं वा प्रति मया लोभो न कृतः।
- XXXIV किन्तु मम मत्सहयलोकानाञ्चावश्यकव्ययाय मदीयमिदं करद्वयम् अश्राम्यद् अतद् यूयं जानीथ।
- XXXV अनेन प्रकारेण ग्राह्याद् दानं भद्रमिति यद्वाक्यं प्रभु र्थीशुः कथितवान् तत् स्मर्तुं दरिद्रलोकानामुपकारार्थं श्रमं कर्तुञ्च युष्माकम् उचितम् अतत्सर्वं युष्मानहम् उपदिष्टवान्।
- XXXVI अतां कथां कथयित्वा स जानुनी पातयित्वा सर्वैः सह प्रार्थयत।
- XXXVII तेन ते कन्दन्तः।
- XXXVIII पुनर्भमं मुपं न द्रक्ष्यथ विशेषत एषा या कथा तेनाकथि तत्कारणात् शोकं विलापञ्च कृत्वा कण्ठं धृत्वा युष्मितवन्तः। पश्चात् ते तं पोतं नीतवन्तः।

XXI

- I तैर्विसृष्टाः सन्तो वयं पोतं ब्राह्मयित्वा ऋणुमार्गेषु कोषम् उपद्वीपम् आगत्य परेऽहनि रोदियोपद्वीपम् आगच्छाम ततस्तस्मात् पातारायाम् उपातिष्ठाम।
- II तत्र कैनीक्रियादेशगामिनम् पोतमेकं प्राप्य तमारुह्य गतवन्तः।
- III कुप्रोपद्वीपं दृष्ट्वा तं सव्यदिशि स्थापयित्वा सुरियादेशं गत्वा पोतस्थद्रव्याण्यवरोडयितुं सोरनगरे लागितवन्तः।
- IV तत्र शिष्यगणस्य साक्षात्करणाय वयं तत्र सप्तदिनानि स्थितवन्तः पश्चात्ते पवित्रेणात्मना पौलं व्याहर्न् त्वं यिउशालमनगरं मा गमः।
- V ततस्तेषु सप्तसु दिनेषु यापितेषु सत्सु वयं तस्मात् स्थानात् निजवर्त्मना गतवन्तः, तस्मात् ते सवालवृद्धवनिता अस्माभिः सह नगरस्य परिसरपर्यन्तम् आगताः पश्चाद्द्वयं जलधितटे जानुपातं प्रार्थयामहि।
- VI ततः परस्परं विसृष्टाः सन्तो वयं पोतं गतास्ते तु स्वस्वगृहं प्रत्यागतवन्तः।

VII वयं सोरनगरात् नावा प्रस्थाय तलिमायिनगरम् उपातिष्ठाम तत्रास्माकं समुद्रीयमार्गस्यान्तोऽभवत् तत्र भ्रातृगणं नमस्कृत्य दिनमेकं तैः सार्द्धम् उषतवन्तः।

VIII परे ऽहनि पौलस्तस्य सङ्गिनो वयञ्च प्रतिष्ठमानाः कैसरियानगरम् आगत्य सुसंवाद्यप्रयारकानां सप्तजनानां झिलिपनाम्न ऐकस्य गृहं प्रविश्यावतिष्ठाम।

IX तस्य यतस्रो दृष्टितरोऽनूढा भविष्यद्वादिन्य आसन्।

X तत्रास्मासु बहूद्दिनानि प्रोषितेषु यिडूदीयदेशाद् आगत्यागाबनामा भविष्यद्वादी समुपस्थितवान्।

XI सोस्माकं समीपमेत्य पौलस्य कटिबन्धनं गृहीत्वा निजहस्तापादान् बद्ध्वा भाषितवान् यस्येह कटिबन्धनं तं यिडूदीयलोका यिडूशालमनगर एतत् बद्ध्वा भिन्नदेशीयानां करेषु समर्पयिष्यन्तीति वाक्यं पवित्र आत्मा कथयति।

XII अतादृशीं कथां श्रुत्वा वयं तन्नगरवासिनो भ्रातरश्च यिडूशालमं न यातुं पौलं व्यनयामहिः;

XIII किन्तु स प्रत्यावादीत्, यूयं किं कुरुथ? किं कन्दनेन ममान्तःकराणां विदीर्षा करिष्यथ? प्रभो र्यीशो नार्मनो निमित्तं यिडूशालमि बद्धो भवितुं केवल तन्न प्राणान् दातुमपि ससज्जोस्मि।

XIV तेनास्माकं कथायाम् अगृहीतायाम् ईश्वरस्य यथेच्छा तथैव भवत्वित्युक्त्वा वयं निरस्याम।

XV परेऽहनि पाथेयद्रव्याणि गृहीत्वा यिडूशालमं प्रति यात्राम् अकुर्मा।

XVI ततः कैसरियानगरनिवासिनः कतिपयाः शिष्या अस्माभिः सार्द्धम् एत्वा कृप्रीयेन म्नासन्नाम्ना येन प्राचीनशिष्येन सार्द्धम् अस्माभिर्वस्तव्यं तस्य समीपम् अस्मान् नीतवन्तः।

XVII अस्मासु यिडूशालम्युपस्थितेषु तत्रस्थभ्रातृगणोऽस्मान् आह्वानेन गृहीतवान्।

XVIII परस्मिन् द्विसे पौलेऽस्माभिः सद्य याकूबो गृहं प्रविष्टे लोकप्राचीनाः सर्वे तत्र परिषदि संस्थिताः।

XIX अनन्तरं स तान् नत्वा स्वीयप्रयारणेन भिन्नदेशीयान् प्रतीश्वरो यानि कर्माणि साधितवान् तदीयां कथाम् अनुकृमात् कथितवान्।

XX एति श्रुत्वा ते प्रभुं धन्यं प्रोच्य वाक्यमिदम् अभाषन्त, हे भ्रात र्यिडूदीयानां मध्ये बहूसाहस्राणि लोका विश्वासिन आसते किन्तु ते सर्वे व्यवस्थामतायारिण एतत् प्रत्यक्षं पश्यसि।

XXI शिशूनां त्वकछेदनाधारणं प्रतिषिध्य त्वं भिन्नदेशनिवासिनो यिडूदीयलोकान् मूसावाक्यम् अश्रद्धातुम् उपदिशसीति तैः श्रुतमस्ति।

XXII त्वमत्रागतोसीति वार्त्ता समाकर्ण्य जननिवडो मिलित्वावश्यमेवागमिष्यति; अतमेव किं करणीयम्? अत्र वयं मन्त्रयित्वा समुपायं त्वां वदामस्तं त्वमायरा।

XXIII प्रतं कर्तुं कृतसङ्कल्पा येऽस्माकं यत्वारो मानवाः सन्ति

XXIV तान् गृहीत्वा तैः सङ्घितः स्वं शुचिं कुरु तथा तेषां शिरोमुण्डने यो व्ययो भवति तं त्वं देहि। तथा कृते त्वदीयायारे या जनश्रुतिर्जायते सालीका किन्तु त्वं विधिं पालयन् व्यवस्थानुसारेणैवायारसीति ते भोत्सन्ते।

XXV भिन्नदेशीयानां विश्वासिलोकानां निकटे वयं पत्रं लिपित्वेत्यं स्थिरीकृतवन्तः, देवप्रसादभोजनं रक्तं गलपीडनमारितप्राणिभोजनं व्यभियारश्चैतेभ्यः स्वरक्षणव्यतिरेकेण तेषामन्यविधिपालनं करणीयं न।

XXVI ततः पौलस्तान् मानुषानादाय परस्मिन् द्विसे तैः सद्य शुचिं भूत्वा मन्दिरं गत्वा शौचकर्म्मणो दिनेषु सम्पूर्णेण तेषाम् अकैकार्थं नैवेद्याद्युत्सर्गो भविष्यतीति ज्ञापितवान्।

XXVII तेषु सप्तसु दिनेषु समाप्तकल्पेषु आशियादेशनिवासिनो यिडूदीयास्तं मध्येमन्दिरं विलोक्य जननिवडस्य मनःसु कुप्रवृत्तिं जनयित्वा तं धृत्वा

XXVIII प्रोच्यैः प्रावोचन्, हे एसायेल्लोकाः सर्वे साहाय्यं कुरुत। यो मनुज एतेषां लोकानां मूसाव्यवस्थाया एतस्य स्थानस्यापि विपरीतं सर्वत्र सर्वान् शिक्षयति स अेषः; विशेषतः स भिन्नदेशीयलोकान् मन्दिरम् आनीय पवित्रस्थानमेतद् अपवित्रमकरोत्।

XXIX पूर्वं ते मध्येनगरम् इङ्गिषनगरीयं त्रिक्रिं पौलेन सङ्घितं दृष्टवन्त एतस्मात् पौलस्तं मन्दिरमध्यम् आनयद् एत्यन्वमिमत्।

XXX अतमेव सर्वस्मिन् नगरे कलहोत्पन्नत्वात् धावन्तो लोका आगत्य पौलं धृत्वा मन्दिरस्य बहिराकृष्यानयन् तत्क्षणाद् द्वाराणि सर्वाणि य रुद्धानि।

XXXI तेषु तं हन्तुमुद्यतेषु यिडूशालमनगरे मडानुपद्रवो जात एति वार्त्तायां सडस्रसेनापतेः कर्णगोयरीभूतायां सत्यां स तत्क्षणात् सेन्यानि सेनापतिगणञ्च गृहीत्वा जवेनागतवान्।

XXXII ततो लोकाः सेनागणेन सद्य सडस्रसेनापतिम् आगच्छन्तं दृष्ट्वा पौलताऽनातो न्यवर्तन्त।

XXXIII સહસ્રસેનાપતિ: સન્નિધાવાગમ્ય પૌલં ધૃત્વા શૃંગબલદ્રયેન બદ્ધમ્ આદિશ્ય તાન્ પૃષ્ટવાન્ એષ કઃ? કિં કર્મ યાચં કૃતવાન્?

XXXIV તતો જનસમૂહસ્ય કશ્ચિદ્ એકપ્રકારં કશ્ચિદ્ અન્યપ્રકારં વાક્યમ્ અરૌત્ સ તત્ર સત્યં જ્ઞાતુમ્ કલહકારણાદ્ અશક્તઃ સન્ તં દુર્ગં નેતુમ્ આજ્ઞાપયત્|

XXXV તેષુ સોપાનસ્યોપરિ પ્રાપ્તેષુ લોકાનાં સાહસકારણાત્ સેનાગણઃ પૌલમુતોલ્ય નીતવાન્|

XXXVI તતઃ સર્વે લોકાઃ પશ્ચાદ્ગામિનઃ સન્ત એનં દુરીકુરુતેતિ વાક્યમ્ ઉચ્ચૈરવદન્|

XXXVII પૌલસ્ય દુર્ગાનયનસમયે સ તસ્મૈ સહસ્રસેનાપતયે કથિતવાન્, ભવતઃ પુરસ્તાત્ કથાં કથયિતું કિમ્ અનુમન્યતે? સ તમપૃષ્ટત્ ત્વં કિં યૂનાનીયાં ભાષાં જ્ઞાનાસિ?

XXXVIII યો મિસરીયો જનઃ પૂર્વે વિરોધં કૃત્વા ચત્વારિ સહસ્રાણિ ઘાતકાન્ સજ્જિનઃ કૃત્વા વિપિનં ગતવાન્ ત્વં કિં સચેવ ન ભવસિ?

XXXIX તદા પૌલોડકથયત્ અહં કિલિકિયાદેશસ્ય તાર્ષનગરીયો ચિહ્નદીયો, નાહં સામાન્યનગરીયો માનવઃ; અતએવ વિનયેડહં લાકાનાં સમક્ષં કથાં કથયિતું મામનુજાનીષ્વ|

XL તેનાનુજ્ઞાતઃ પૌલઃ સોપાનોપરિ તિષ્ઠન્ હસ્તેનેજ્જિતં કૃતવાન્, તસ્માત્ સર્વે સુસ્થિરા અભવન્| તદા પૌલ ઇબ્રીયભાષયા કથયિતુમ્ આરભત,

XXII

I હે પિતૃગણા હે ભ્રાતૃગણાઃ, ઇદાનીં મમ નિવેદને સમવધત્|

II તદા સ ઇબ્રીયભાષયા કથાં કથયતીતિ શ્રુત્વા સર્વે લોકા અતીવ નિઃશબ્દા સન્તોડતિષ્ઠન્|

III પશ્ચાત્ સોડકથયદ્ અહં ચિહ્નદીય ઇતિ નિશ્ચયઃ કિલિકિયાદેશસ્ય તાર્ષનગરં મમ જન્મભૂમિઃ, એતન્નગરીયસ્ય ગમિલીયેલનામ્નોડધ્યાપકસ્ય શિષ્યો ભૂત્વા પૂર્વપુરુષાણાં વિધિવ્યવસ્થાનુસારેણ સમ્પૂર્ણરૂપેણ શિક્ષિતોડભવમ્ ઇદાનીન્તના યૂયં યાદૃશા ભવથ તાદૃશોડહમપીશ્વરસેવાયામ્ ઉદ્યોગી જાતઃ|

IV મતમેતદ્ દ્વિષ્ટ્વા તદ્ગ્રાહિનારીપુરુષાન્ કારાયાં બદ્ધ્વા તેષાં પ્રાણનાશપર્યન્તાં વિપક્ષતામ્ અકરવમ્|

V મહાયાજકઃ સભાસદઃ પ્રાચીનલોકાશ્ચ મમૈતસ્યાઃ કથાયાઃ પ્રમાણં દાતું શક્નુવન્તિ, યસ્માત્ તેષાં સમીપાદ્ દમ્બેષકનગરનિવાસિભ્રાતૃગણાર્થમ્ આજ્ઞાપત્રાણિ ગૃહીત્વા યે તત્ર સ્થિતાસ્તાન્ દણ્ડયિતું ચિરૂશાલમમ્ આનયનાર્થ દમ્બેષકનગરં ગતોસ્મિ|

VI કિન્તુ ગચ્છન્ તન્નગરસ્ય સમીપં પ્રાપ્તવાન્ તદા દ્વિતીયપ્રહરવેલાયાં સત્યામ્ અકસ્માદ્ ગગણાન્નિર્ગત્ય મહતી દીપ્તિ મમ ચતુર્દિશિ પ્રકાશિતવતી|

VII તતો મયિ ભૂમૌ પતિતે સતિ, હે શૌલ હે શૌલ કુતો માં તાડયસિ? મામ્પ્રતિ ભાષિત એતાદૃશ એકો રવોપિ મયા શ્રુતઃ|

VIII તદાહં પ્રત્યવદં, હે પ્રભો કો ભવાન્? તતઃ સોડવાદીત્ યં ત્વં તાડયસિ સ નાસરતીયો યીશુરહં|

IX મમ સજ્જિનો લોકાસ્તાં દીપ્તિં દૃષ્ટ્વા ભિયં પ્રાપ્તાઃ, કિન્તુ મામ્પ્રત્યુદિતં તદ્વાક્યં તે નાબુધ્યન્ત|

X તતઃ પરં પૃષ્ટવાનહં, હે પ્રભો મયા કિં કર્તવ્યં? તતઃ પ્રભુરકથયત્, ઉત્થાય દમ્બેષકનગરં યાહિ ત્વયા યદત્ કર્તવ્યં નિરૂપિતમાસ્તે તત્ તત્ર ત્વં જ્ઞાપયિષ્યસે|

XI અનન્તરં તસ્યાઃ ખરતરદીપ્તેઃ કારણાત્ કિમપિ ન દૃષ્ટ્વા સજ્જિગણેન ધૃતહસ્તઃ સન્ દમ્બેષકનગરં વ્રજિતવાન્|

XII તન્નગરનિવાસિનાં સર્વેષાં ચિહ્નદીયાનાં માન્યો વ્યવસ્થાનુસારેણ ભક્તશ્ચ હનાનીયનામા માનવ એકો

XIII મમ સન્નિધિમ્ એત્ય તિષ્ઠન્ અકથયત્, હે ભ્રાતઃ શૌલ સુદૃષ્ટિ ભવ તસ્મિન્ દણ્ડેડહં સમ્યક્ તં દૃષ્ટવાન્|

XIV તતઃ સ મહાં કથિતવાન્ યથા ત્વમ્ ઈશ્વરસ્યાભિપ્રાયં વેત્સિ તસ્ય શુદ્ધસત્ત્વજનસ્ય દર્શનં પ્રાપ્ય તસ્ય શ્રીમુખસ્ય વાક્યં શૃણોષિ તન્નિમિત્તમ્ અસ્માકં પૂર્વપુરુષાણામ્ ઈશ્વરસ્ત્વાં મનોનીતં કૃતવાન્|

XV યતો યદદ્ અદ્રાક્ષીરશ્રૌષીશ્ચ સર્વેષાં માનવાનાં સમીપે ત્વં તેષાં સાક્ષી ભવિષ્યસિ|

XVI અતએવ કુતો વિલમ્બસે? પ્રભો નમિના પ્રાર્થ્ય નિજપાપપ્રક્ષાલનાર્થ મજ્જનાય સમુત્તિષ્ઠ|

XVII તતઃ પરં ચિરૂશાલમ્નગરં પ્રત્યાગત્ય મન્દિરેડહમ્ એકદા પ્રાર્થયે, તસ્મિન્ સમયેડહમ્ અભિભૂતઃ સન્ પ્રભૂં સાક્ષાત્ પશ્યન્,

XVIII ત્વં ત્વરયા ચિરૂશાલમઃ પ્રતિષ્ઠસ્વ યતો લોકામયિ તવ સાક્ષ્યં ન ગ્રહીષ્યન્તિ, મામ્પ્રત્યુદિતં તસ્યેદં વાક્યમ્ અશ્રૌષમ્|

XIX તતોહં પ્રત્યવાદિષમ્ હે પ્રભો પ્રતિભજનભવનં ત્વયિ વિશ્વાસિનો લોકાન્ બદ્ધ્વા પ્રહતવાન્,

XX તથા તવ સાક્ષિણઃ સ્તિફાનસ્ય રક્તપાતનસમયે તસ્ય વિનાશં સમ્મન્ય સન્નિધૌ તિષ્ઠન્ હન્તૃલોકાનાં વાસાંસિ રક્ષિતવાન્, એતત્ તે વિદુઃ|

- XXI તતઃ સોડકથયત્ પ્રતિષ્ઠસ્વ ત્વાં દૂરસ્થભિન્નદેશીયાનાં સમીપં પ્રેષયિષ્યે
 XXII તદા લોકા એતાવત્પર્યન્તાં તદીયાં કથાં શ્રુત્વા પ્રોચ્યૈરકથયન્, એનં ભૂમાણ્ડલાદ્ દૂરીકુરુત, એતાદૃશજનસ્ય જીવનં નોચિતમ્
 XXIII ઇત્યુચ્યૈઃ કથયિત્વા વસનાનિ પરિત્યજ્ય ગગણં પ્રતિ ધૂલીરક્ષિપન્
 XXIV તતઃ સહસ્રસેનાપતિઃ પૌલં દુર્ગાભ્યન્તર નેતું સમાદિશત્ એતસ્ય પ્રતિકૂલાઃ સન્તો લોકાઃ કિન્નિમિત્તમ્ એતાવદુચ્યૈઃસ્વરમ્ અકુર્વન્, એતદ્ વેતું તં કશયા પ્રહત્ય તસ્ય પરીક્ષાં કર્તુમાદિશત્
 XXV પદાતયશ્ચર્મનિર્મિતરજ્જુભિસ્તસ્ય બન્ધનં કર્તુમુદતાસ્તાસ્તદાનીં પૌલઃ સમ્મુખસ્થિતં શતસેનાપતિમ્ ઉક્તવાન્ દણ્ડાજ્ઞાયામ્ અપ્રાપ્તાયાં કિં રોમિલોકં પ્રહર્તું યુષ્માકમ્ અધિકારોસ્તિ?
 XXVI એનાં કથાં શ્રુત્વા સ સહસ્રસેનાપતેઃ સન્નિધિં ગત્વા તાં વાર્તામિવદત્ સ રોમિલોક એતસ્માત્ સાવધાનઃ સન્ કર્મ કુરુ
 XXVII તસ્માત્ સહસ્રસેનાપતિ ગત્વા તમપ્રાક્ષીત્ ત્વં કિં રોમિલોકઃ? ઇતિ માં બ્રૂહિ સોડકથયત્ સત્યમ્
 XXVIII તતઃ સહસ્રસેનાપતિઃ કથિતવાન્ બહુદ્રવિણં દત્વાહં તત્ પૌરસપ્યં પ્રાપ્તવાન્; કિન્તુ પૌલઃ કથિતવાન્ અહં જનુના તત્ પ્રાપ્તોડસ્મિં
 XXIX ઇત્યં સતિ યે પ્રહારેણ તં પરીક્ષિતું સમુદતા આસન્ તે તસ્ય સમીપાત્ પ્રાતિષ્ઠન્તઃ; સહસ્રસેનાપતિસ્તં રોમિલોકં વિજ્ઞાય સ્વયં યત્ તસ્ય બન્ધનમ્ અકાર્ષીત્ તત્કારણાદ્ અભિભેત્
 XXX ચિહ્નુદીપલોકાઃ પૌલં કુતોડપવદન્તે તસ્ય વૃત્તાન્તં જ્ઞાતું વાચ્છન્ સહસ્રસેનાપતિઃ પરેડહનિ પૌલં બન્ધનાત્ મોચયિત્વા પ્રધાનયાજકાન્ મહાસભાયાઃ સર્વ્વલોકાશ્ચ સમુપસ્થાતુમ્ આદિશ્ય તેષાં સન્નિધૌ પૌલમ્ અવરોહ્ય સ્થાપિતવાન્

XXIII

- I સભાસદ્લોકાન્ પ્રતિ પૌલોડનન્યદૃષ્ટ્યા પશ્યન્ અકથયત્, હે ભ્રાતૃગણા અથ યાવત્ સરલેન સર્વ્વાન્તઃકરણેનેશ્વરસ્ય સાક્ષાદ્ આચરામિ
 II અનેન હનાનીયનામા મહાયાજકસ્તં કપોલે ચપેટેનાહન્તું સમીપસ્થલોકાન્ આદિષ્ટવાન્
 III તદા પૌલસ્તમવદત્, હે બહિષ્પરિષ્કૃત, ઈશ્વરસ્ત્વાં પ્રહર્તુમ્ ઉદ્યતોસ્તિ, યતો વ્યવસ્થાનુસારેણ વિચારયિતુમ્ ઉપવિશ્ય વ્યવસ્થાં લક્ષિત્વા માં પ્રહર્તુમ્ આજ્ઞાપયસિ
 IV તતો નિકટસ્થા લોકા અકથયન્, ત્વં કિમ્ ઈશ્વરસ્ય મહાયાજકં નિન્દસિ?
 V તતઃ પૌલઃ પ્રતિભાષિતવાન્ હે ભ્રાતૃગણ મહાયાજક એષ ઇતિ ન બુદ્ધં મયા તદન્યચ્ચ સ્વલોકાનામ્ અધિપતિં પ્રતિ દુર્વાક્યં મા કથય, એતાદૃશી લિપિરસ્તિ
 VI અનન્તરં પૌલસ્તેષામ્ અર્હં સિદ્ધકિલોકા અર્હં ફિરિશિલોકા ઇતિ દૃષ્ટવા પ્રોચ્યૈઃ સભાસ્થલોકાન્ અવદત્ હે ભ્રાતૃગણ અહં ફિરિશિમતાવલમ્બી ફિરિશિનઃ સત્નાનશ્ચ, મૃતલોકાનામ્ ઉત્થાને પ્રત્યાશાકરણાદ્ અહમપવાદિતોસ્મિં
 VII ઇતિ કથાયાં કથિતાયાં ફિરિશિસિદ્ધકિનોઃ પરસ્પરં ભિન્નવાક્યત્વાત્ સભાયા મધ્યે દ્વૌ સંઘૌ જાતૌ
 VIII યતઃ સિદ્ધકિલોકા ઉત્થાનં સ્વર્ગીયદૂતા આત્માનશ્ચ સર્વ્વેષામ્ એતેષાં કમપિ ન મન્યન્તે, કિન્તુ ફિરિશિનઃ સર્વ્વમ્ અફીકુર્વન્તિ
 IX તતઃ પરસ્પરમ્ અતિશયકોલાહલે સમુપસ્થિતે ફિરિશિનાં પક્ષીયાઃ સભાસ્થા અધ્યાપકાઃ પ્રતિપક્ષા ઉત્તિષ્ઠન્તો ડકથયન્, એતસ્ય માનવસ્ય કમપિ દોષં ન પશ્યામઃ; યદિ કશ્ચિદ્ આત્મા વા કશ્ચિદ્ દૂત એનં પ્રત્યાદિશત્ તર્હિ વયમ્ ઈશ્વરસ્ય પ્રાતિકૂલ્યેન ન યોત્સ્યામઃ
 X તસ્માદ્ અતીવ ભિન્નવાક્યત્વે સતિ તે પૌલં ખાણં ખાણં કરિષ્યન્તીત્યાશઙ્કયા સહસ્રસેનાપતિઃ સેનાગણં તત્સ્થાનં યાતું સભાતો બલાત્ પૌલં ધૃત્વા દુર્ગં નેતઞ્ચાજ્ઞાપયત્
 XI રાત્રો પ્રભુસ્તસ્ય સમીપે તિષ્ઠન્ કથિતવાન્ હે પૌલ નિર્ભયો ભવ યથા ચિરશાલમ્નગરે મયિ સાક્ષ્યં દત્તવાન્ તથા રોમાનગરેપિ ત્વયા દાતવ્યમ્
 XII દિને સમુપસ્થિતે સતિ કિયન્તો ચિહ્નુદીપલોકા એકમન્ત્રણાઃ સન્તઃ પૌલં ન હત્વા ભોજનપાને કરિષ્યામ ઇતિ શપથેન સ્વાન્ અબ્ધન્
 XIII યત્વારિંશજ્જનેભ્યોડધિકા લોકા ઇતિ પણમ્ અકુર્વન્
 XIV તે મહાયાજકાનાં પ્રાચીનલોકાનાઞ્ચ સમીપં ગત્વા કથયન્, વયં પૌલં ન હત્વા કિમપિ ન ભોક્ષ્યામહં દૃઢેનાનેન શપથેન બદ્ધ્વા અભવામ્
 XV અતએવ સામ્પ્રતં સભાસદ્લોકૈઃ સહ વયં તસ્મિન્ કશ્ચિદ્ વિશેષવિચારં કરિષ્યામસ્તદર્થં ભવાન્ શ્વો ડસ્માકં સમીપં તમ્ આનયત્વિતિ સહસ્રસેનાપતયે નિવેદનં કુરુત તેન યુષ્માકં સમીપં ઉપસ્થિતેઃ પૂર્વ્વં વયં તં હન્તુ સજ્જિજ્યામ્

- XVI તદા પૌલસ્ય ભાગિનેયસ્તેષામિતિ મન્ત્રણાં વિજ્ઞાય દુર્ગ ગત્વા તાં વાર્તા પૌલમ્ ઉક્તવાન્
- XVII તસ્માત્ પૌલ એકં શતસેનાપતિમ્ આહૂય વાક્યમિદમ્ ભાષિતવાન્ સહસ્રસેનાપતે: સમીપેડસ્ય યુવમનુષ્યસ્ય કિન્નિવેદનમ્ આસ્તે, તસ્માત્ તત્સવિધમ્ એનં નય|
- XVIII તત: સ તમાદાય સહસ્રસેનાપતે: સમીપમ્ ઉપસ્થાય કથિતવાન્, ભવત: સમીપેડસ્ય કિમપિ નિવેદનમાસ્તે તસ્માત્ બન્દિ: પૌલો મામાહૂય ભવત: સમીપમ્ એનમ્ આનેતું પ્રાર્થિતવાન્|
- XIX તદા સહસ્રસેનાપતિસ્તસ્ય હસ્તં ધૃત્વા નિર્જનસ્થાનં નીત્વા પૃષ્ઠવાન્ તવ કિં નિવેદનં? તત્ કથય|
- XX તત: સોકથયત્, યિહૂદીયલાકા: પૌલે કમપિ વિશેષવિચારં છલં કૃત્વા તં સભાં નેતું ભવત: સમીપે નિવેદયિતું અમન્ત્રયન્|
- XXI કિન્તુ મવતા તન્ સ્વીકર્તવ્યં યતસ્તેષાં મધ્યેવર્તિનશ્ચત્વારિંશજ્જનેભ્યો ડધિકલોકા એકમન્ત્રણા ભૂત્વા પૌલં ન હત્વા ભોજનં પાનશ્ચ ન કરિષ્યામ ઇતિ શપથેન બદ્ધા: સન્તો ઘાતકા ઇવ સજ્જિજતા ઇદાનીં કેવલં ભવતો ડનુમતિમ્ અપેક્ષન્તે|
- XXII યામિમાં કથાં ત્વં નિવેદિતવાન્ તાં કર્મૈયિદપિ મા કથયેત્યુક્ત્વા સહસ્રસેનાપતિસ્તં યુવાનં વિસૃષ્ટવાન્|
- XXIII અનન્તરં સહસ્રસેનાપતિ દ્વૌ શતસેનાપતી આહૂયેદમ્ આદિશત્, યુવાં રાત્રૌ પ્રહરૈકાવશિષ્ટાયાં સત્યાં કૈસરિયાનગરં યાતું પદાતિસૈન્યાનાં દ્વે શતે ઘોટકારોહિસૈન્યાનાં સપ્તતિં શક્તિધારિસૈન્યાનાં દ્વે શતે ચ જનાન્ સજ્જિજતાન્ કુરુતં|
- XXIV પૌલમ્ આરોહયિતું ફીલિક્ષાધિપતે: સમીપં નિર્વિદ્ધનં નેતુશ્ચ વાહનાનિ સમુપસ્થાપયતં|
- XXV અપરં સ પત્રં લિખિત્વા દત્તવાન્ તલ્લિખિતમેતત્,
- XXVI મહામહિમશ્રીયુક્તફીલિક્ષાધિપતયે કલૌદિયલુષિયસ્ય નમસ્કાર:|
- XXVII યિહૂદીયલોકા: પૂર્વમ્ એનં માનવં ધૃત્વા સ્વહસ્તૈ ઈન્તુમ્ ઉદઘતા એતસ્મિન્નન્તરે સસૈન્યોહં તત્રોપસ્થાય એષ જનો રોમીય ઇતિ વિજ્ઞાય તં રક્ષિતવાન્|
- XXVIII કિન્નિમિત્તં તે તમપવદન્તે તજ્જ્ઞાતું તેષા સભાં તમાનાયિતવાન્|
- XXIX તતસ્તેષાં વ્યવસ્થાયા વિરુદ્ધયા કયાયન કથયા સોડપવાદિતોડભવત્, કિન્તુ સ શૃઙ્ખલબન્ધનાહોં વા પ્રાણનાશાહોં ભવતીદૃશ: કોપ્યપરાધો મયાસ્ય ન દૃષ્ટ:|
- XXX તથાપિ મનુષ્યસ્યાસ્ય વધાર્થં યિહૂદીયા ઘાતકાઇવ સજ્જિજતા એતાં વાર્તા શ્રુત્વા તત્ક્ષણાત્ તવ સમીપમેનં પ્રેષિતવાન્ અસ્થાપવાદકાંશ્ચ તવ સમીપં ગત્વાપવદિતુમ્ આજ્ઞાપયમ્| ભવત: કુશલં ભૂયાત્|
- XXXI સૈન્યગણ આજ્ઞાનુસારેણ પૌલં ગૃહીત્વા તસ્યાં રજન્યામ્ આન્તિપાત્રિનગરમ્ આનયત્|
- XXXII પરેડહનિ તેન સહ યાતું ઘોટકારોહિસૈન્યગણં સ્થાપયિત્વા પરાવૃત્ય દુર્ગ ગતવાન્|
- XXXIII તત: પરે ઘોટકારોહિસૈન્યગણ: કૈસરિયાનગરમ્ ઉપસ્થાય તત્પત્રમ્ અધિપતે: કરે સમર્થ તસ્ય સમીપે પૌલમ્ ઉપસ્થાપિતવાન્|
- XXXIV તદાધિપતિસ્તત્પત્રં પઠિત્વા પૃષ્ઠવાન્ એષ કિમ્પ્રદેશીયો જન: ? સ કિલિકિયાપ્રદેશીય એકો જન ઇતિ જ્ઞાત્વા કથિતવાન્,
- XXXV તવાપવાદકગણ આગતે તવ કથાં શ્રોષ્યામિ| હેરોદ્રાજગૃહે તં સ્થાપયિતુમ્ આદિષ્ટવાન્|

XXIV

- I પન્નભ્યો દિનેભ્ય: પરં હનાનીયનામા મહાયાજકોડધિપતે: સમક્ષં પૌલસ્ય પ્રાતિકૂલ્યેન નિવેદયિતું તર્તુલ્લનામાનં કન્નવક્તારં પ્રાચીનજનાંશ્ચ સક્કિન: કૃત્વા કૈસરિયાનગરમ્ આગચ્છત્|
- II તત: પૌલે સમાનીતે સતિ તર્તુલ્લસ્તસ્યાપવાદકથાં કથયિતુમ્ આરભત હે મહામહિમફીલિક્ષ ભવતો વયમ્ અતિનિર્વિદ્ધનં કાલં યાપયામો ભવત: પરિણામદર્શિતયા એતદેશીયાનાં બહૂનિ મજ્જલાનિ ઘટિતાનિ,
- III ઇતિ હેતો વયમતિકૃતજ્ઞા: સન્ત: સર્વત્ર સર્વદા ભવતો ગુણાન્ ગાયમ:|
- IV કિન્તુ બહુભિ: કથાભિ ભવન્તં યેન ન વિરજ્જ્યામિ તસ્માદ્ વિનયે ભવાન્ બનુકમ્ય મદલ્પકથાં શૃણોતુ|
- V એષ મહામારીસ્વરૂપો નાસરતીયમતગ્રાહિસંઘાતસ્ય મુખ્યો ભૂત્વા સર્વદેશેષુ સર્વેષાં યિહૂદીયાનાં રાજદ્રોહાયરણપ્રવૃત્તિં જનયતીત્યસ્માભિ નિશ્ચિંતં|
- VI સ મન્દિરમપિ અશુચિ કર્તુ એષ્ટિતવાન્; ઇતિ કારણાદ્ વયમ્ એનં ધૃત્વા સ્વવ્યવસ્થાનુસારેણ વિચારયિતું પ્રાવર્તામિહિ;
- VII કિન્તુ લુષિય: સહસ્રસેનાપતિરાગત્ય બલાદ્ અસ્માકં કરેભ્ય એનં ગૃહીત્વા
- VIII એતસ્યાપવાદકાન્ ભવત: સમીપમ્ આગન્તુમ્ આજ્ઞાપયત્| વયં યસ્મિન્ તમપવાદામો ભવતા પદપવાદકથાયાં વિચારિતાયાં સત્યાં સર્વ વૃત્તાન્તં વેદિતું શક્યતે|
- IX તતો યિહૂદીયા અપિ સ્વીકૃત્ય કથિતવન્ત એષા કથા પ્રમાણમ્|

X अधिपतौ कथां कथयितुं पौलं प्रतीक्षितं कृतवति स कथितवान् भवान् बहून् वत्सरान् यावद् अेतद्देशस्य शासनं करोतीति विज्ञाय प्रत्युत्तरं दातुम् अक्षोभोऽभवम्।

XI अद्य केवलं द्वादश दिनानि यातानि, अहम् आराधनां कर्तुं यिज्ञालमनगरं गतवान् अेषा कथा भवता ज्ञातुं शक्यते;

XII किन्त्विभे मां मध्येमन्दिरं केनापि सः वितण्डां कुर्वन्तं कुत्रापि भजनभवने नगरे वा लोकान् कुप्रवृत्तिं जनयन्तुं न दृष्टवन्तः।

XIII एदानीं यस्मिन् यस्मिन् माम् अपवदन्ते तस्य किमपि प्रमाणं दातुं न शक्नुवन्ति।

XIV किन्तु भविष्यद्वाक्यग्रन्थे व्यवस्थाग्रन्थे य या या कथा लिखितास्ते तासु सर्वासु विश्वस्य यन्मतम् एमे विधर्मं जानन्ति तन्मतानुसारेणाहं निजपितृपुरुषाणाम् ईश्वरम् आराधयामीत्यहं भवतः समक्षम् अङ्गीकरोमि।

XV धार्मिकाणाम् अधार्मिकाणाञ्च प्रमीतलोकानामेवोत्थानं भविष्यतीति कथामिमे स्वीकुर्वन्ति तथाहमपि तस्मिन् ईश्वरे प्रत्याशां करोमि;

XVI ईश्वरस्य मानवानाञ्च समीपे यथा निर्दोषो भवामि तदर्थं सततं यत्नवान् अस्मि।

XVII बहुषु वत्सरेषु गतेषु स्वदेशीयलोकानां निमित्तं दानीयद्रव्याणि नैवेद्यानि य समादाय पुनरागमनं कृतवान्।

XVIII ततोहं शुचिर्भूत्वा लोकानां समागमं कलहं वा न कारितवान् तथाप्याशियादेशीयाः कियन्तो यिडूदीयलोका मध्येमन्दिरं मां धृतवन्तः।

XIX ममोपरि यद्विद्विषयवदकथास्ति तर्हि भवतः समीपम् उपस्थाय तेषामेव साक्ष्यदानम् उचितम्।

XX नोयेत् पूर्वं मडासभास्थानां लोकानां सन्निधौ मम दण्डायमानत्वसमये, अहमद्य मृतानामुत्थाने युष्माभिर्विचारितोस्मि,

XXI तेषां मध्ये तिष्ठन्नहं यामिमां कथामुच्यैः स्वरेण कथितवान् तदन्यो मम कोपि दोषोऽलभ्यत न वेति वरम् अते समुपस्थितलोका वदन्तु।

XXII तदा झीलिक्ष अेतां कथां श्रुत्वा तन्मतस्य विशेषवृत्तान्तं विज्ञातुं विचारं स्थगितं कृत्वा कथितवान् लुषिये सः ससेनापतौ समायाते सति युष्माकं विचारम् अहं निष्पादयिष्यामि।

XXIII अनन्तरं बन्धनं विना पौलं रक्षितुं तस्य सेवनाय साक्षात्करणाय वा तदीयात्मीयबन्धुजनान् न वारयितुञ्च शमसेनापतिम् आदिष्टवान्।

XXIV अल्पदिनात् परं झीलिक्षोऽधिपतिर्दुषिल्लानाम्ना यिडूदीयया स्वभार्यया सहागत्य पौलमाहूय तस्य मुभात् प्रीष्टधर्मस्य वृत्तान्तम् अश्रौषीत्।

XXV पौलेन न्यायस्य परिमितभोगस्य यरमवियारस्य च कथायां कथितायां सत्यां झीलिक्षः कम्पमानः सन् व्याहरद् एदानीं याहि, अहम् अवकाशं प्राप्य त्वाम् आहूस्यामि।

XXVI मुक्तिप्रप्त्यर्थं पौलेन मह्यं मुद्रादास्यन्ते एति पत्याशां कृत्वा स पुनः पुनस्तमाहूय तेन साकं कथोपकथनं कृतवान्।

XXVII किन्तु वत्सरद्वयात् परं पार्कियझीष्ट झीलिक्षस्य पदं प्राप्ते सति झीलिक्षो यिडूदीयान् सन्तुष्टान् यिकीर्षन् पौलं बह्वं संस्थाप्य गतवान्।

XXV

I अनन्तरं झीष्टो निजराज्यम् आगत्य दिनत्रयात् परं कैसरियातो यिज्ञालमनगरम् आगमत्।

II तदा मडायाजको यिडूदीयानां प्रधानलोकाश्च तस्य समक्षं पौलम् अपावदन्त।

III भवान् तं यिज्ञालमम् आनेतुम् आज्ञापयत्विति विनीय ते तस्माद् अनुग्रहं वाञ्छितवन्तः।

IV यतः पथिमध्ये गोपनेन पौलं हन्तुं तैर्घातका नियुक्ताः। झीष्ट उत्तरं दत्तवान् पौलः कैसरियायां स्थास्यति पुनरल्पदिनात् परम् अहं तत्र यास्यामि।

V ततस्तस्य मानुषस्य यद्विद्विषय अपराधस्तिष्ठति तर्हि युष्माकं ये शक्नुवन्ति ते मया सः तत्र गत्वा तमपवदन्तु स अेतां कथां कथितवान्।

VI दशदिवसेभ्योऽधिकं विलम्ब्य झीष्टस्तस्मात् कैसरियानगरं गत्वा परस्मिन् दिवसे विचारासन उपदिश्य पौलम् आनेतुम् आज्ञापयत्।

VII पौले समुपस्थिते सति यिज्ञालमनगराद् आगता यिडूदीयलोकास्तं यतुर्दिशि संवेष्ट्य तस्य विरुद्धं बहून् मडाद्येषान् उत्थापितवन्तः किन्तु तेषां किमपि प्रमाणं दातुं न शक्नुवन्तः।

VIII ततः पौलः स्वस्मिन् उत्तरमिदम् उदितवान्, यिडूदीयानां व्यवस्थाया मन्दिरस्य कैसरस्य वा प्रतिकूलं किमपि कर्म नाहं कृतवान्।

IX કિન્તુ ફીષ્ટો ચિહ્નુદીયાન્ સન્તુષ્ટાન્ કર્તુમ્ અભિલષન્ પૌલમ્ અભાષત ત્વં કિં ચિરૂશાલમં ગત્વાસ્મિન્ અભિયોગે મમ સાક્ષાદ્ વિચારિતો ભવિષ્યસિ?

X તતઃ પૌલ ઉત્તરં પ્રોક્તવાન્, યત્ર મમ વિચારો ભવિતું યોગ્યઃ કૈસરસ્ય તત્ર વિચારાસન એવ સમુપસ્થિતોસ્મિ; અહં ચિહ્નુદીયાનાં કામપિ હાનિં નાકાર્ષમ્ ઇતિ ભવાન્ યથાર્થતો વિજ્ઞાનાતિ|

XI કચ્ચિદપરાધં કિચ્ચન વઘાર્હ કર્મ વા યદહમ્ અકરિષ્યં તર્હિ પ્રાણહનનદણ્ડમપિ ભોક્તુમ્ ઉદ્યતોડભવિષ્યં, કિન્તુ તે મમ સમપવાદં કુર્વન્તિ સ યદિ કલ્પિતમાત્રો ભવતિ તર્હિ તેષાં કરેષુ માં સમર્પયિતું કસ્યાપ્યધિકારો નાસ્તિ, કૈસરસ્ય નિકટે મમ વિચારો ભવતુ|

XII તદા ફીષ્ટો મન્ત્રિભિઃ સાર્હ સંમન્ચ્ય પૌલાય કથિતવાન્, કૈસરસ્ય નિકટે કિં તવ વિચારો ભવિષ્યતિ? કૈસરસ્ય સમીપં ગમિષ્યસિ|

XIII કિયદિનેભ્યઃ પરમ્ આગ્રિપ્પરાજા બર્ણીકી ચ ફીષ્ટં સાક્ષાત્ કર્તુ કૈસરિયાનગરમ્ આગતવન્તૌ|

XIV તદા તૌ બહુદિનાનિ તત્ર સ્થિતૌ તતઃ ફીષ્ટસ્તં રાજાનં પૌલસ્ય કથાં વિજ્ઞાપ્ય કથયિતુમ્ આરભત પૌલનામાનમ્ એકં બન્દિ ફીલિક્ષો બહ્દં સંસ્થાપ્ય ગતવાન્|

XV ચિરૂશાલમિ મમ સ્થિતિકાલે મહાયાજકો ચિહ્નુદીયાનાં પ્રાચીનલોકાશ્ચ તમ્ અપોદ્ય તમ્પ્રતિ દણ્ડાજાં પ્રાર્થયન્ત|

XVI તતોહમ્ ઇત્યુત્તરમ્ અવદં યાવદ્ અપોદિતો જનઃ સ્વાપવાદકાન્ સાક્ષાત્ કૃત્વા સ્વસ્મિન્ યોડપરાધ આરોપિતસ્તસ્ય પ્રત્યુત્તરં દાતું સુયોગં ન પ્રાપ્નોતિ, તાવત્કાલં કસ્યાપિ માનુષસ્ય પ્રાણનાશાજ્ઞાપનં રોમિલોકાનાં રીતિ નહિ|

XVII તતસ્તેષ્વત્રાગતેષુ પરસ્મિન્ દિવસેડહમ્ અવિલમ્બં વિચારાસન ઉપવિશ્ય તં માનુષમ્ આનેતુમ્ આજ્ઞાપયમ્|

XVIII તદનન્તરં તસ્યાપવાદકા ઉપસ્થાય યાદૃશમ્ અહં ચિન્તિતવાન્ તાદૃશં કચ્ચન મહાપવાદં નોત્યાપ્ય

XIX સ્વેષાં મતે તથા પૌલો યં સજ્ઞવં વદતિ તસ્મિન્ યીશુનામનિ મૃતજને ય તસ્ય વિરુદ્ધં કથિતવન્તઃ|

XX તતોહં તાદૃગ્વિચારે સંશયાનઃ સન્ કથિતવાન્ ત્વં ચિરૂશાલમં ગત્વા કિં તત્ર વિચારિતો ભવિતુમ્ ઇચ્છસિ?

XXI તદા પૌલો મહારાજસ્ય નિકટે વિચારિતો ભવિતું પ્રાર્થયત, તસ્માદ્ યાવત્કાલં તં કૈસરસ્ય સમીપં પ્રેષયિતું ન શક્નોમિ તાવત્કાલં તમત્ર સ્થાપયિતુમ્ આદિષ્ટવાન્|

XXII તત આગ્રિપ્પઃ ફીષ્ટમ્ ઉક્તવાન્, અહમપિ તસ્ય માનુષસ્ય કથાં શ્રોતુમ્ અભિલષામિ| તદા ફીષ્ટો વ્યાહરત્ શ્વસ્તદીયાં કથાં ત્વં શ્રોષ્યસિ|

XXIII પરસ્મિન્ દિવસે આગ્રિપ્પો બર્ણીકી ચ મહાસમાગમં કૃત્વા પ્રધાનવાહિનીપતિભિ નગરસ્થપ્રધાનલોકૈશ્ચ સહ મિલિત્વા રાજગૃહમાગત્ય સમુપસ્થિતૌ તદા ફીષ્ટસ્યાજ્ઞયા પૌલ આનીતોડભવતુ|

XXIV તદા ફીષ્ટઃ કથિતવાન્ હે રાજન્ આગ્રિપ્પ હે ઉપસ્થિતાઃ સર્વે લોકા ચિરૂશાલમ્નગરે ચિહ્નુદીયલોકસમૂહો યસ્મિન્ માનુષે મમ સમીપે નિવેદનં કૃત્વા પ્રોચ્યૈઃ કથામિમાં કથિતવાન્ પુનરલ્પકાલમપિ તસ્ય જીવનં નોચિતં તમેતં માનુષં પશ્યત|

XXV કિન્ત્વેષ જનઃ પ્રાણનાશર્હ કિમપિ કર્મ ન કૃતવાન્ ઇત્યજ્ઞાનાં તથાપિ સ મહારાજસ્ય સન્નિધૌ વિચારિતો ભવિતું પ્રાર્થયત તસ્માત્ તસ્ય સમીપં તં પ્રેષયિતું મતિમકરવમ્|

XXVI કિન્તુ શ્રીયુક્તસ્ય સમીપમ્ એતસ્મિન્ કિં લેખનીયમ્ ઇત્યસ્ય કસ્યચિન્ નિર્ણયસ્ય ન જાતત્વાદ્ એતસ્ય વિચારે સતિ યથાહં લેખિતું કિચ્ચન નિશ્ચિતં પ્રાપ્નોમિ તદર્થં યુષ્માકં સમક્ષં વિશેષતો હે આગ્રિપ્પરાજ ભવતઃ સમક્ષમ્ એતમ્ આનય|

XXVII યતો બન્દિપ્રેષણસમયે તસ્યાભિયોગસ્ય કિચ્ચિદલેખનમ્ અહમ્ અયુક્તં જાનામિ|

XXVI

I તત આગ્રિપ્પઃ પૌલમ્ અવાદીત્, નિજાં કથાં કથયિતું તુભ્યમ્ અનુમતિ દીયતે| તસ્માત્ પૌલઃ કરં પ્રસાર્ય સ્વસ્મિન્ ઉત્તરમ્ અવાદીત્|

II હે આગ્રિપ્પરાજ યત્કારણાદહં ચિહ્નુદીયૈરપવાદિતો ડભવં તસ્ય વૃત્તાન્તમ્ અદ્ય ભવતઃ સાક્ષાન્ નિવેદયિતુમનુમતોહમ્ ઇદં સ્વીયં પરમં ભાગ્યં મન્યે;

III યતો ચિહ્નુદીયલોકાનાં મધ્યે યા યા રીતિઃ સૂક્ષ્મવિચારાશ્ચ સન્તિ તેષુ ભવાન્ વિજ્ઞતમઃ; અતએવ પ્રાર્થયે ઘૈર્યમવલમ્બ્ય મમ નિવેદનં શૃણોતુ|

IV અહં ચિરૂશાલમ્નગરે સ્વદેશીયલોકાનાં મધ્યે તિષ્ઠન્ આ યૌવનકાલાદ્ યદ્રૂપમ્ આચરિતવાન્ તદ્ ચિહ્નુદીયલોકાઃ સર્વે વિદન્તિ|

V અસ્માકં સર્વેભ્યઃ શુદ્ધતમં યત્ ફિરૂશીયમતં તદવલમ્બી ભૂત્વાહં કાલં યાપિતવાન્ યે જના આ બાલ્યકાલાન્ માં જાનાન્તિ તે એતાદૃશં સાક્ષ્યં યદિ દદાતિ તર્હિ દાતું શક્નુવન્તિ|

VI કિન્તુ હે આગ્રિપ્પરાજ ઈશ્વરોડસ્માકં પૂર્વપુરુષાણાં નિકટે યદ્ અઙ્ગીકૃતવાન્ તસ્ય પ્રત્યાશાહેતોરહમ્ ઇદાનીં વિચારસ્થાને દણ્ડાયમાનોસ્મિ|

VII તસ્યાઙ્ગીકારસ્ય ફલં પ્રાપ્તુમ્ અસ્માકં દ્વાદશવંશા દિવાનિશં મહાયત્નાદ્ ઈશ્વરસેવનં કૃત્વા યાં પ્રત્યાશાં કુર્વન્તિ તસ્યાઃ પ્રત્યાશાયા હેતોરહં ચિહ્નુદીયૈરપવાદિતોડભવમ્|

VIII ઈશ્વરો મૃતાન્ ઉત્થાપયિષ્યતીતિ વાક્યં યુષ્માકં નિકટેડસમ્ભવં કુતો ભવેત્?

IX નાસરતીયયીશો નામ્નો વિરુદ્ધં નાનાપ્રકારપ્રતિકૂલાચરણમ્ ઉચિતમ્ ઇત્યહં મનસિ યથાર્થં વિજ્ઞાય

X ચિરુશાલમનગરે તદકરવં ફલતઃ પ્રધાનયાજકસ્ય નિકટાત્ ક્ષમતાં પ્રાપ્ય બહૂન્ પવિત્રલોકાન્ કારાયાં બદ્ધવાન્ વિશેષતસ્તેષાં હનનસમયે તેષાં વિરુદ્ધાં નિજાં સમ્મતિં પ્રકાશિતવાન્|

XI વારં વારં ભજનભવનેષુ તેભ્યો દણ્ડં પ્રદત્તવાન્ બલાત્ તં ધર્મં નિન્દયિતવાંશ્ચ પુનશ્ચ તાન્ પ્રતિ મહાક્રોધાદ્ ઉન્મત્તઃ સન્ વિદેશીયનગરાણિ યાવત્ તાન્ તાડિતવાન્|

XII ઇત્યં પ્રધાનયાજકસ્ય સમીપાત્ શક્તિમ્ આજ્ઞાપત્રઞ્ચ લબ્ધ્વા દમ્બેષ્કનગરં ગતવાન્|

XIII તદાહં હે રાજન્ માર્ગમધ્યે મધ્યાહ્નકાલે મમ મદીયસઙ્ગિનાં લોકાનાઞ્ચ ચતસૃષુ દિક્ષુ ગગણાત્ પ્રકાશમાનાં ભાસ્કરતોપિ તેજસ્વતીં દીપ્તિં દૃષ્ટવાન્|

XIV તસ્માદ્ અસ્માસુ સર્વેષુ ભૂમૌ પતિતેષુ સત્સુ હે શૌલ હૈ શૌલ કુતો માં તાડયસિ? કણ્ટકાનાં મુખે પાદાહનનં તવ દુઃસાધ્યમ્ ઇબ્રીયભાષયા ગદિત એતાદૃશ એકઃ શબ્દો મયા શ્રુતઃ|

XV તદાહં પૃષ્ટવાન્ હે પ્રભો કો ભવાન્? તતઃ સ કથિતવાન્ યં યીશું ત્વં તાડયસિ સોહં,

XVI કિન્તુ સમુત્તિષ્ઠ ત્વં યદ્ દૃષ્ટવાન્ ઇતઃ પુનઞ્ચ યદ્યત્ ત્વાં દર્શયિષ્યામિ તેષાં સર્વેષાં કાર્ય્યાણાં ત્વાં સાક્ષિણાં મમ સેવકઞ્ચ કર્તુમ્ દર્શનમ્ અદામ્|

XVII વિશેષતો ચિહ્નુદીયલોકેભ્યો ભિન્નજાતીયેભ્યશ્ચ ત્વાં મનોનીતં કૃત્વા તેષાં યથા પાપમોચનં ભવતિ

XVIII યથા તે મયિ વિશ્વસ્ય પવિત્રીકૃતાનાં મધ્યે ભાગં પ્રાપ્નુવન્તિ તદભિપ્રાયેણ તેષાં જ્ઞાનચક્ષુષિ પ્રસન્નાનિ કર્તું તથાન્ધકારાદ્ દીપ્તિં પ્રતિ શૈતાનાધિકારાચ્ચ ઈશ્વરં પ્રતિ મતીઃ પરાવર્તયિતું તેષાં સમીપં ત્વાં પ્રેષ્યામિ|

XIX હે આગ્રિપ્પરાજ એતાદૃશં સ્વર્ગીયપ્રત્યાદેશં અગ્રાહ્યમ્ અકૃત્વાહં

XX પ્રથમતો દમ્બેષ્કનગરે તતો ચિરુશાલમિ સર્વસ્મિન્ ચિહ્નુદીયદેશે અન્યેષુ દેશેષુ ચ યેન લોકા મતિં પરાવર્ત્ય ઈશ્વરં પ્રતિ પરાવર્તયન્તે, મનઃપરાવર્તનયોગ્યાનિ કર્માણિ ચ કુર્વન્તિ તાદૃશમ્ ઉપદેશં પ્રચારિતવાન્|

XXI એતત્કારણાદ્ ચિહ્નુદીયા મધ્યેમન્દિરં માં ધૃત્વા હન્તુમ્ ઉદ્યતાઃ|

XXII તથાપિ ખ્રીષ્ટો દુઃખં ભુક્ત્વા સર્વેષાં પૂર્વે શ્મશાનાદ્ ઉત્થાય નિજદેશીયાનાં ભિન્નદેશીયાનાઞ્ચ સમીપે દીપ્તિં પ્રકાશયિષ્યતિ

XXIII ભવિષ્યદ્વાદિગણો મૂસાશ્ચ ભાવિકાર્યસ્ય યદિદં પ્રમાણમ્ અદદુરેતદ્ વિનાન્યાં કથાં ન કથયિત્વા ઈશ્વરાદ્ અનુગ્રહં લબ્ધ્વા મહતાં ક્ષુદ્રાણાઞ્ચ સર્વેષાં સમીપે પ્રમાણં દત્ત્વાદ્ય યાવત્ તિષ્ઠામિ|

XXIV તસ્યમાં કથાં નિશમ્ય ફીષ્ટ ઉચ્યૈઃ સ્વરેણ કથિતવાન્ હે પૌલ ત્વમ્ ઉન્મત્તોસિ બહુવિદ્યાભ્યાસેન ત્વં હતજ્ઞાનો જાતઃ|

XXV સ ઉક્તવાન્ હે મહામહિમ ફીષ્ટ નાહમ્ ઉન્મત્તઃ કિન્તુ સત્યં વિવેચનીયઞ્ચ વાક્યં પ્રસ્તૌમિ|

XXVI યસ્ય સાક્ષાદ્ અક્ષોભઃ સન્ કથાં કથયામિ સ રાજા તદ્વૃત્તાન્તં જાનાતિ તસ્ય સમીપે કિમપિ ગુપ્તં નેતિ મયા નિશ્ચિતં બુદ્ધ્યતે યતસ્તદ્ વિજ્ઞને ન કૃતં|

XXVII હે આગ્રિપ્પરાજ ભવાન્ કિં ભવિષ્યદ્વાદિગણોક્તાનિ વાક્યાનિ પ્રત્યેતિ? ભવાન્ પ્રત્યેતિ તદહં જાનામિ|

XXVIII તત આગ્રિપ્પઃ પૌલમ્ અભિહિતવાન્ ત્વં પ્રવૃત્તિં જનયિત્વા પ્રાયેણ મામપિ ખ્રીષ્ટીયં કરોષિ|

XXIX તતઃ સોડવાદીત્ ભવાન્ યે યે લોકાશ્ચ મમ કથામ્ અદ્ય શૃણવન્તિ પ્રાયેણ ઇતિ નહિ કિન્ત્વેતત્ શૃણ્વલબ્ધનં વિના સર્વથા તે સર્વે માદૃશા ભવન્તિવતીશ્વસ્ય સમીપે પ્રાર્થયેડહમ્|

XXX એતસ્યાં કથાયાં કથિતાયાં સ રાજા સોડધિપતિ બર્ણીકી સભાસ્થા લોકાશ્ચ તસ્માદ્ ઉત્થાય

XXXI ગોપને પરસ્પરં વિવિચ્ય કથિતવન્ત એષ જનો બન્ધનાર્હં પ્રાણહનનાર્હં વા કિમપિ કર્મ નાકરોત્|

XXXII તત આગ્રિપ્પઃ ફીષ્ટમ્ અવદત્, યદોષ માનુષઃ કૈસરસ્ય નિકટે વિચારિતો ભવિતું ન પ્રાર્થયિષ્યત્ તર્હિ મુક્તો ભવિતુમ્ અશક્યત્|

XXVII

I જલપથેનાસ્માકમ્ ઇતોલિયાદેશં પ્રતિ યાત્રાયાં નિશ્ચિતાયાં સત્યાં તે યૂલિયનામ્નો મહારાજસ્ય સંઘાતાન્તર્ગતસ્ય સેનાપતેઃ સમીપે પૌલં તદન્યાન્ કતિનયજનાંશ્ચ સમાર્પયન્|

- II वयम् आद्रामुत्तीयं पोतमेकम् आरुह्य आशियादेशस्य तटसमीपेन यातुं मतिं कृत्वा लङ्गरम् उत्थाप्य पोतम् अमोययाम्; माक्रिदनियादेशस्थथिषलनीकीनिवास्थारिस्तार्फनामा कश्चिद् ज्जोन्समाभिः सार्द्धम् आसीत्।
- III परस्मिन् द्विवसे ऽस्माभिः सीदोनगरं पोते लागिते तत्र यूलियः सेनापतिः पौलं प्रति सौजन्यं प्रदर्थ्य सान्त्वनार्थं बन्धुबान्धवान् उपयातुम् अनुज्जौ।
- IV तस्मात् पोते मोयिते सति सम्भुजवायोः सम्भवाद् वयं कुप्रोपद्वीपस्य तीरसमीपेन गतवन्तः।
- V किलिकियायाः पाम्फूलियायाश्च समुद्रस्य पारं गत्वा लूकियादेशान्तर्गतं मुरानगरम् उपातिष्ठाम।
- VI तत्स्थानाद् एतावित्यादेशं गच्छति यः सिक्न्दरियानगरस्य पोतस्तं तत्र प्राप्य शतसेनापतिस्तं पोतम् अस्मान् आरोहयत्।
- VII ततः परं बहूनि दिनानि शनैः शनैः गत्वा कनीदपार्श्वोपस्थितैः पूर्वं प्रतिकूलेन पवनेन वयं सल्मोन्याः सम्भुजम् उपस्थाय क्रीत्युपद्वीपस्य तीरसमीपेन गतवन्तः।
- VIII कष्टेन तमुत्तीर्य लासेयानगरस्याधः सुन्दरनामकं भातम् उपातिष्ठाम।
- IX एतथं बहूतिथः कालो यापित उपवासदिनत्रातीतं, तत्कारणात् नौवर्त्मनि भयङ्करे सति पौलो विनयेन कथितवान्,
- X हे मडेच्छा अहं निश्चयं जानामि यात्रायामस्याम् अस्माकं क्लेशा बहूनामपययाश्च भविष्यन्ति, ते केवलं पोतसामग्र्योरिति नहि, किन्त्वस्माकं प्राणानामपि।
- XI तदा शतसेनापतिः पौलोक्तवाक्यतोपि कर्णधारस्य पोतवणिज्ज्व वाक्यं बह्मुंस्त।
- XII तत् भातं शीतकाले वासार्हस्थानं न तस्माद् अवाचीप्रतीयोर्दिशोः क्रीत्याः डैनीकियभातं यातुं यदि शक्नुवन्तस्तर्हि तत्र शीतकालं यापयितुं प्रायेण सर्वे मन्त्रयामासुः।
- XIII ततः परं दक्षिणवायु र्भन्दं वहतीति विलोक्य निजामिप्रायस्य सिद्धेः सुयोगो भवतीति बुद्ध्वा पोतं मोययित्वा क्रीत्युपद्वीपस्य तीरसमीपेन यलितवन्तः।
- XIV किन्त्वल्पक्षणात् परमेव उरककुदोन्नामा प्रतिकूलः प्रयत्नो वायु र्वहन् पोतेऽलगीत्
- XV तस्याभिमुषं गन्तुम् पोतस्याशक्तत्वाद् वयं वायुना स्वयं नीताः।
- XVI अनन्तरं क्लौदीनाम्न उपद्वीपस्य कूलसमीपेन पोतं गमयित्वा बहुना कष्टेन क्षुद्रनावम् अरक्षाम।
- XVII ते तामारुह्य रञ्ज्या पोतस्याधोभागम् अबध्नन् तदनन्तरं येत् पोतो सैकते लगतीति भयाद् वातवसनान्यमोययन् ततः पोतो वायुना यालितः।
- XVIII किन्तु क्रमशो वायोः प्रबलत्वात् पोतो द्रोलायमानोऽभवत् परस्मिन् द्विवसे पोतस्थानि कतिपयानि द्रव्याणि तोये निक्षिप्तानि।
- XIX तृतीयदिवसे वयं स्वहस्तैः पोतसञ्ज्जन्द्रव्याणि निक्षिप्तवन्तः।
- XX ततो बहुदिनानि यावत् सूर्यनक्षत्रादीनि समाच्छन्नानि ततो ऽतीव वात्यागमाद् अस्माकं प्राणरक्षायाः कापि प्रत्याशा नातिष्ठत्।
- XXI बहुदिनेषु लोकरेनाहारेण यापितेषु सर्वेषां साक्षत् पौलस्तिष्ठन् अकथयत्, हे मडेच्छाः क्रीत्युपद्वीपात् पोतं न मोययितुम् अहं पूर्वं यद् अवहं तद्ग्रहणं युष्माकम् उचितम् आसीत् तथा कृते युष्माकम् अेषा विपद् अेषोऽपययश्च नाघटिष्येताम्।
- XXII किन्तु साम्प्रतं युष्मान् विनीय ब्रवीम्यहं, यूयं न क्षुभ्यत युष्माकम् अेकस्यापि प्राणिनो हानि र्भविष्यति, केवलस्य पोतस्य हानि र्भविष्यति।
- XXIII यतो यस्येश्वरस्य लोकोऽहं यञ्चाहं परियरामि तदीय अेको दूतो ह्यो रात्रौ ममान्तिके तिष्ठन् कथितवान्,
- XXIV हे पौल मा भैषीः कैसरस्य सम्भुजे त्वयोपस्थातव्यं; तवैतान् सङ्गिनो लोकान् ईश्वरस्तुभ्यं दत्तवान्।
- XXV अतएव हे मडेच्छा यूयं स्थिरमनसो भवत मह्यं या कथाकथि सावश्यं घटिष्यते ममैतादृशी विश्वास ईश्वरे विद्यते,
- XXVI किन्तु कस्यचिद् उपद्वीपस्योपरि पतितव्यम् अस्माभिः।
- XXVII ततः परम् आद्रियासमुद्रे पोतस्तथैव द्रोलायमानः सन् एतस्ततो गच्छन् यतुर्दशदिवसस्य रात्रे द्वितीयप्रहरसमये कस्यचित् स्थलस्य समीपमुपतिष्ठतीति पोतीयलोका अन्वमन्यन्त।
- XXVIII ततस्ते जलं परिमाय तत्र विंशति व्यामा जलानीति ज्ञातवन्तः। किञ्चिद्दूरं गत्वा पुनरपि जलं परिमितवन्तः। तत्र पञ्चदश व्यामा जलानि दृष्ट्वा
- XXIX येत् पाषाणे लगतीति भयात् पोतस्य पश्चाद्भागतश्चतुरो लङ्गरान् निक्षिप्य दिवाकरम् अपेक्ष्य सर्वे स्थितवन्तः।
- XXX किन्तु पोतीयलोकाः पोताग्रभागे लङ्गरनिक्षेपं एतं कृत्वा जलधौ क्षुद्रनावम् अवरोह्य पलायितुम् अयेष्टन्त।

- XXXI તતઃ પૌલઃ સેનાપતયે સૈન્યગણાય ચ કથિતવાન્, એતે યદિ પોતમધ્યે ન તિષ્ઠન્તિ તર્હિ યુષ્માકં રક્ષણં ન શક્યં|
- XXXII તદા સેનાગણો રજ્જૂન્ છિત્વા નાવં જલે પતિતુમ્ અદદાત્|
- XXXIII પ્રભાતસમયે પૌલઃ સર્વાન્ જનાન્ ભોજનાર્થં પ્રાર્થ્યં વ્યાહરત્, અથ ચતુર્દશદિનાનિ યાવદ્ યૂયમ્ અપેક્ષમાના અનાહારાઃ કાલમ્ અયાપયત કિમપિ નાભુંગધં|
- XXXIV અતો વિનયેડહં ભક્ષ્યં ભુજ્યતાં તતો યુષ્માકં મજ્જલં ભવિષ્યતિ, યુષ્માકં કસ્યચિજ્જનસ્ય શિરસઃ કેશૈકોપિ ન નંક્ષ્યતિ|
- XXXV ઇતિ વ્યાહત્ય પૌલં પૂપં ગૃહીત્વેશ્વરં ધન્યં ભાષમાણસ્તં ભંકત્વા ભોક્તુમ્ આરબ્ધવાન્|
- XXXVI અનન્તરં સર્વે ચ સુસ્થિરાઃ સન્તઃ ખાદ્યાનિ પર્યગૃહ્ણન્|
- XXXVII અસ્માકં પોતે ષટ્સપ્તત્યધિકશતદ્વયલોકા આસન્|
- XXXVIII સર્વેષુ લોકેષુ યથેષ્ટં ભુક્તવત્સુ પોતસ્થન્ ગોધૂમાન્ જલઘૌ નિક્ષિપ્ય તૈઃ પોતસ્ય ભારો લઘૂકૃતઃ|
- XXXIX દિને જાતેડપિ સ કો દેશ ઇતિ તદા ન પર્યચીયતઃ; કિન્તુ તત્ર સમતટમ્ એકં ખાતં દૃષ્ટ્વા યદિ શક્નુમસ્તર્હિ વયં તસ્યાભ્યન્તરં પોતં ગમયામ ઇતિ મતિં કૃત્વા તે લજ્જરાન્ છિત્વા જલઘૌ ત્યક્તવન્તઃ|
- XL તથા કર્ણબન્ધનં મોચયિત્વા પ્રધાનં વાતવસનમ્ ઉત્તોલ્ય તીરસમીપં ગતવન્તઃ|
- XLI કિન્તુ દ્વયોઃ સમુદ્રયોઃ સજ્જમસ્થાને સૈકતોપરિ પોતે નિક્ષિપ્તે ડગ્રભાગે બાધિતે પશ્ચાદ્ભાગે પ્રબલતરજ્જોડલગત્ તેન પોતો ભગ્નઃ|
- XLII તસ્માદ્ બન્દ્યશ્ચેદ્ બાહુભિસ્તરન્તઃ પલાયન્તે ઇત્યાશઙ્ક્યા સેનાગણસ્તાન્ હન્તુમ્ અમન્ત્રયત્;
- XLIII કિન્તુ શતસેનાપતિઃ પૌલં રક્ષિતું પ્રયત્નં કૃત્વા તાન્ તચ્ચેષ્ટાયા નિવર્ત્ય ઇત્યાદિષ્ટવાન્, યે બાહુતરણં જાનન્તિ તેડગ્રે પોલ્લભ્ય સમુદ્રે પતિત્વા બાહુભિસ્તીર્ત્વા ફૂલં યાન્તુ|
- XLIV અપરમ્ અવશિષ્ટા જનાઃ કાષ્ઠં પોતીયં દ્રવ્યં વા યેન યત્ પ્રાપ્યતે તદવલમ્બ્ય યાન્તુ; ઇત્યં સર્વે ભૂમિં પ્રાપ્ય પ્રાણૈ જીવિતાઃ|

XXVIII

- I ઇત્યં સર્વેષુ રક્ષાં પ્રાપ્તેષુ તત્રત્યોપદ્વીપસ્ય નામ મિલીતેતિ તે જ્ઞાતવન્તઃ|
- II અસભ્યલોકા યથેષ્ટમ્ અનુક્રમ્યાં કૃત્વા વર્તમાનવૃષ્ટેઃ શીતાચ્ય વહ્નિં પ્રજ્જવાલ્યાસ્માકમ્ આતિથ્યમ્ અકુર્વન્|
- III કિન્તુ પૌલ ઇન્ધનાનિ સંગૃહ્ય યદા તસ્મિન્ અગ્રૌ નિરક્ષિપત્, તદા વહ્નેઃ પ્રતાપાત્ એકઃ કૃષ્ણસર્પો નિર્ગત્ય તસ્ય હસ્તે દ્રષ્ટવાન્|
- IV તેડસભ્યલોકાસ્તસ્ય હસ્તે સર્પમ્ અવલમ્બમાનં દૃષ્ટ્વા પરસ્પરમ્ ઉક્તવન્ત એષ જનોડવશ્યં નરહા ભવિષ્યતિ, યતો યદપિ જલધે રક્ષાં પ્રાપ્તવાન્ તથાપિ પ્રતિફલદાયક એનં જીવિતું ન દદાતિ|
- V કિન્તુ સ હસ્તં વિઘ્નુવન્ તં સર્પમ્ અગ્નિમધ્યે નિક્ષિપ્ય કામપિ પીડાં નાપ્તવાન્|
- VI તતો વિષજવાલયા એતસ્ય શરીરં સ્ફીતં ભવિષ્યતિ યદ્વા હઠાદયં પ્રાણાન્ ત્યક્ષ્યતીતિ નિશ્ચિત્ય લોકા બહુક્ષણાનિ યાવત્ તદ્ દ્રષ્ટું સ્થિતવન્તઃ; કિન્તુ તસ્ય કસ્યાશ્ચિદ્ વિપદોડઘટનાત્ તે તદ્વિપરીતં વિજ્ઞાય ભાષિતવન્ત એષ કશ્ચિદ્ દેવો ભવેત્|
- VII પુબ્લિયનામા જન એકસ્તસ્યોપદ્વીપસ્યાધિપતિરાસીત્ તત્ર તસ્ય ભૂમ્યાદિ ચ સ્થિતં| સ જનોડસ્માન્ નિજગૃહં નીત્વા સૌજન્યં પ્રકાશ્ય દિનત્રયં યાવદ્ અસ્માકં આતિથ્યમ્ અકરોત્|
- VIII તદા તસ્ય પુબ્લિયસ્ય પિતા જવરાતિસારેણ પીડ્યમાનઃ સન્ શચ્યાયામ્ આસીત્; તતઃ પૌલસ્તસ્ય સમીપં ગત્વા પ્રાર્થનાં કૃત્વા તસ્ય ગાત્રે હસ્તં સમર્પ્ય તં સ્વસ્થં કૃતવાન્|
- IX ઇત્યં ભૂતે તદ્વીપનિવાસિન ઇતરેપિ રોગિલોકા આગત્ય નિરામયા અભવન્|
- X તસ્માત્તેડસ્માકમ્ અતીવ સત્કારં કૃતવન્તઃ, વિશેષતઃ પ્રસ્થાનસમયે પ્રયોજનીયાનિ નાનદ્રવ્યાણિ દત્તવન્તઃ|
- XI ઇત્યં તત્ર ત્રિષુ માસેષુ ગતેષુ યસ્ય ચિહ્નં દિયસ્કૂરી તાદૃશ એકઃ સિકન્દરીયનગરસ્ય પોતઃ શીતકાલં યાપયન્ તસ્મિન્ ઉપદ્વીપે ડતિષ્ઠત્ તમેવ પોતં વયમ્ આરુહ્ય યાત્રામ્ અકુર્મ્યા|
- XII તતઃ પ્રથમતઃ સુરાકૂસનગરમ્ ઉપસ્થાય તત્ર ત્રીણિ દિનાનિ સ્થિતવન્તઃ|
- XIII તસ્માદ્ આવૃત્ય રીગિયનગરમ્ ઉપસ્થિતાઃ દિનૈકસ્માત્ પરં દક્ષિણવયૌ સાનુકૂલ્યે સતિ પરસ્મિન્ દિવસે પતિયલીનગરમ્ ઉપાતિષ્ઠામ|
- XIV તતોડસ્માસુ તત્રત્યં ભ્રાતૃગણં પ્રાપ્તેષુ તે સ્વૈઃ સાર્દ્ધમ્ અસ્માન્ સપ્ત દિનાનિ સ્થાપયિતુમ્ અચતન્ત, ઇત્યં વયં રોમાનગરમ્ પ્રત્યગચ્છામ|

XV તસ્માત્ તત્રત્યાઃ ભ્રાતરોઽસ્માકમ્ આગમનવાર્તા શ્રુત્વા આપ્પિયફરં ત્રિષ્ટાવર્ષીઞ્ચ યાવદ્ અગ્રેસરાઃ સન્તોસ્માન્ સાક્ષાત્ કર્તુમ્ આગમન્; તેષાં દર્શનાત્ પૌલ ઈશ્વરં ધન્યં વદન્ આશ્વાસમ્ આપ્તવાન્|

XVI અસ્માસુ રોમાનગરં ગતેષુ શતસેનાપતિઃ સર્વાન્ બન્દીન્ પ્રધાનસેનાપતેઃ સમીપે સમાર્પયત્ કિન્તુ પૌલાય સ્વરક્ષકપદાતિના સહ પૃથગ્ વસ્તુમ્ અનુમતિં દત્તવાન્|

XVII દિનત્રયાત્ પરં પૌલસ્તદેશસ્થાન્ પ્રધાનયિહૂદિન આહૂતવાન્ તતસ્તેષુ સમુપસ્થિતેષુ સ કથિતવાન્, હે ભ્રાતૃગણ નિજલોકાનાં પૂર્વપુરુષાણાં વા રીતે વિપરીતં કિઞ્ચન કર્માહં નાકરવં તથાપિ ચિરૂશાલમનિવાસિનો લોકા માં બન્દિં કૃત્વા રોમિલોકાનાં હસ્તેષુ સમર્પિતવન્તઃ|

XVIII રોમિલોકા વિચાર્ય મમ પ્રાણહનનાહં કિમપિ કારણં ન પ્રાપ્ય માં મોચયિતુમ્ ઐચ્છન્;

XIX કિન્તુ ચિહૂદિલોકાનામ્ આપત્યા મયા કૈસરરાજસ્ય સમીપે વિચારસ્ય પ્રાર્થના કર્તવ્યા જાતા નોચેત્ નિજદેશીયલોકાન્ પ્રતિ મમ કોપ્યભિયોગો નાસ્તિ|

XX એતત્કારણાદ્ અહં યુષ્માન્ દ્રષ્ટું સંલપિતુઞ્ચાહૂયમ્ ઇસ્રાયેલ્વશીયાનાં પ્રત્યાશાહેતોહમ્ એતેન શુરૂપલેન બહ્લોઽભવમ્|

XXI તદા તે તમ્ અવાદિષુઃ, ચિહૂદીયદેશાદ્ વયં ત્વામધિ કિમપિ પત્રં ન પ્રાપ્તા યે ભ્રાતરઃ સમાયાતાસ્તેષાં કોપિ તવ કામપિ વાર્તા નાવદત્ અભદ્રમપિ નાકથયચ્ચ|

XXII તવ મતં કિમિતિ વયં ત્વત્તઃ શ્રોતુમિચ્છામઃ| યદ્ ઇદં નવીનં મતમુત્થિતં તત્ સર્વત્ર સર્વેષાં નિકટે નિન્દિતં જાતમ ઇતિ વયં જાનીમઃ|

XXIII તૈસ્તદર્થમ્ એકસ્મિન્ દિને નિરૂપિતે તસ્મિન્ દિને બહવ એકત્ર મિલિત્વા પૌલસ્ય વાસગૃહમ્ આગચ્છન્ તસ્માત્ પૌલ આ પ્રાતઃકાલાત્ સન્ધ્યાકાલં યાવન્ મૂસાવ્યવસ્થાગ્રન્થાદ્ ભવિષ્યદ્વાદિનાં ગ્રન્થેભ્યશ્ચ યીશોઃ કથામ્ ઉત્થાપ્ય ઈશ્વરસ્ય રાજ્યે પ્રમાણં દત્વા તેષાં પ્રવૃત્તિં જનયિતું ચેષ્ટિતવાન્|

XXIV કેચિત્તુ તસ્ય કથાં પ્રત્યાયન્ કેચિત્તુ ન પ્રત્યાયન્;

XXV એતત્કારણાત્ તેષાં પરસ્પરમ્ અનૈક્યાત્ સર્વે ચલિતવન્તઃ; તથાપિ પૌલ એતાં કથામેકાં કથિતવાન્ પવિત્ર આત્મા યિશયિયસ્ય ભવિષ્યદ્ભક્તુ વદનાદ્ અસ્માકં પિતૃપુરુષેભ્ય એતાં કથાં ભદ્રં કથયામાસ, યથા,

XXVI "ઉપગત્ય જનનેતાન્ ત્વં ભાષસ્વ વચસ્ત્વિદં| કર્ણોઃ શ્રોષ્યથ યૂયં હિ કિન્તુ યૂયં ન ભોત્સ્યથ| નેત્રૈ દ્રક્ષ્યથ યૂયઞ્ચ જ્ઞાતું યૂયં ન શક્ષ્યથ|

XXVII તે માનુષા યથા નેત્રૈઃ પરિપશ્યન્તિ નૈવ હિ| કર્ણોઃ ર્યથા ન શૃણવન્તિ બુદ્ધ્યન્તે ન ચ માનસૈઃ| વ્યાવર્તયત્સુ ચિત્તાનિ કાલે કુત્રાપિ તેષુ વૈ| મત્તસ્તે મનુજાઃ સ્વસ્થા યથા નૈવ ભવન્તિ ચ| તથા તેષાં મનુષ્યાણાં સન્તિ સ્થૂલા હિ બુદ્ધયઃ| બધિરીભૂતકર્ણાશ્ચ જાતાશ્ચ મુદ્રિતા દૃશઃ||

XXVIII અત ઈશ્વરાદ્ યત્ પરિત્રાણં તસ્ય વાર્તા ભિન્નદેશીયાનાં સમીપં પ્રેષિતા તચેવ તાં ગ્રહીષ્યન્તીતિ યૂયં જાનીત|

XXIX એતાદૃશ્યાં કથાયાં કથિતાયાં સત્યાં ચિહૂદિનઃ પરસ્પરં બહુવિચારં કુર્વન્તો ગતવન્તઃ|

XXX ઇત્યં પૌલઃ સમ્પૂર્ણ વત્સરદ્વયં યાવદ્ ભાટકીયે વાસગૃહે વસન્ યે લોકાસ્તસ્ય સન્નિધિમ્ આગચ્છન્તિ તાન્ સર્વાનેવ પરિગૃહ્ણન્|

XXXI નિર્વિદ્નમ્ અતિશયનિઃક્ષોભમ્ ઈશ્વરીયરાજત્વસ્ય કથાં પ્રચારયન્ પ્રભૌ યીશૌ ખ્રીષ્ટે કથાઃ સમુપાદિશત્| ઇતિ||

રોમિણ: પત્ર

I ઈશ્વરો નિજપુત્રમધિ યં સુસંવાદં ભવિષ્યદ્વાદિભિ ધર્મગ્રન્થે પ્રતિશ્રુતવાન્ તં સુસંવાદં પ્રચારયિતું પૃથક્કૃત આહૂત: પ્રેરિતશ્ચ પ્રભો રીશુપ્રીષ્ટસ્ય સેવકો ય: પૌલ:

II સ રોમાનગરસ્થાન્ ઈશ્વરપ્રિયાન્ આહૂતાંશ્ચ પવિત્રલોકાન્ પ્રતિ પત્રં લિખતિ|

III અસ્માકં સ પ્રભુ રીશુ: પ્રીષ્ટ: શારીરિકસમ્બન્ધેન દાયુદો વંશોદ્ભવ:

IV પવિત્રસ્થાત્મન: સમ્બન્ધેન ચેશ્વરસ્ય પ્રભાવવાન્ પુત્ર ઇતિ શ્મશાનાત્ તસ્યોત્થાનેન પ્રતિપત્રં|

V અપરં ચેષાં મધ્યે ચીશુના પ્રીષ્ટેન યૂયમધ્યાહૂતાસ્તે ડન્યદેશીયલોકાસ્તસ્ય નામ્નિ વિશ્વસ્ય નિદેશગ્રાહિણો યથા ભવન્તિ

VI તદભિપ્રાયેણ વયં તસ્માદ્ અનુગ્રહં પ્રેરિતત્વપદ્મ પ્રાપ્તા:|

VII તાતેનાસ્માકમ્ ઈશ્વરેણ પ્રભુણા ચીશુપ્રીષ્ટેન ચ યુષ્મભ્યમ્ અનુગ્રહ: શાન્તિશ્ચ પ્રદીયેતાં|

VIII પ્રથમત: સર્વસ્મિન્ જગતિ યુષ્માકં વિશ્વાસસ્ય પ્રકાશિતત્વાદ્ અહં યુષ્માકં સર્વેષાં નિમિત્તં ચીશુપ્રીષ્ટસ્ય નામ ગૃહ્ણન્ ઈશ્વરસ્ય ધન્યવાદં કરોમિ|

IX અપરમ્ ઈશ્વરસ્ય પ્રસાદાદ્ બહુકાલાત્ પરં સામ્પ્રતં યુષ્માકં સમીપં યાતું કથમપિ યત્ સુયોગં પ્રાપ્નોમિ, એતદર્થં નિરન્તરં નામાન્યુચ્યારયન્ નિજાસુ સર્વપ્રાર્થનાસુ સર્વદા નિવેદયામિ,

X એતસ્મિન્ યમહં તત્પુત્રીયસુસંવાદપ્રચારણેન મનસા પરિચરામિ સ ઈશ્વરો મમ સાક્ષી વિદ્યતે|

XI યતો યુષ્માકં મમ ચ વિશ્વાસેન વયમ્ ઉભયે યથા શાન્તિયુક્તા ભવામ ઇતિ કારણાદ્

XII યુષ્માકં સ્થૈર્યકરણાર્થં યુષ્મભ્યં કિચ્છિત્પરમાર્થદાનદાનાય યુષ્માન્ સાક્ષાત્ કર્તું મદીયા વાચ્છા|

XIII હં ભ્રાતૃગણ ભિન્નદેશીયલોકાનાં મધ્યે યદ્વત્ તદ્વદ્ યુષ્માકં મધ્યેપિ યથા ફલં ભુજ્ઞે તદભિપ્રાયેણ મુહુર્મુહુ યુષ્માકં સમીપં ગન્તુમ્ ઉદ્યતોડહં કિન્તુ યાવદ્ અથ તસ્મિન્ ગમને મમ વિદ્નો જાત ઇતિ યૂયં યદ્ અજ્ઞાતાસ્તિષ્ઠથ તદહમ્ ઉચિતં ન બુધ્યે|

XIV અહં સભ્યાસભ્યાનાં વિદ્વદ્વિદ્વતાશ્ચ સર્વેષામ્ ઋણી વિદ્યે|

XV અતએવ રોમાનિવાસિનાં યુષ્માકં સમીપેડપિ યથાશક્તિ સુસંવાદં પ્રચારયિતુમ્ અહમ્ ઉદ્યતોસ્મિ|

XVI યત: પ્રીષ્ટસ્ય સુસંવાદો મમ લજ્જાસ્પદં નહિ સ ઈશ્વરસ્ય શક્તિસ્વરૂપ: સન્ આ યિહૂદીયેભ્યો ડન્યજાતીયાન્ યાવત્ સર્વજાતીયાનાં મધ્યે ય: કશ્ચિદ્ તત્ર વિશ્વસિતિ તસ્યૈવ ત્રાણં જનયતિ|

XVII યત: પ્રત્યયસ્ય સમપરિમાણમ્ ઈશ્વરદત્તં પુણ્યં તત્સુસંવાદે પ્રકાશતે| તદધિ ધર્મપુસ્તકેપિ લિખિતમિદં "પુણ્યવાન્ જનો વિશ્વાસેન જીવિષ્યતિ|"

XVIII અતએવ યે માનવા: પાપકર્મણા સત્યતાં રુન્ધન્તિ તેષાં સર્વસ્ય દુરાચરણસ્યાધર્મસ્ય ચ વિરુદ્ધં સ્વર્ગાદ્ ઈશ્વરસ્ય કોપ: પ્રકાશતે|

XIX યત ઈશ્વરમધિ યદ્યદ્ જ્ઞેયં તદ્ ઈશ્વર: સ્વયં તાન્ પ્રતિ પ્રકાશિતવાન્ તસ્માત્ તેષામ્ અગોચરં નહિ|

XX ફલતસ્તસ્થાનન્તશક્તીશ્વરત્વાદીન્યદૃશ્યાન્યપિ સૃષ્ટિકાલમ્ આરભ્ય કર્મસુ પ્રકાશમાનાનિ દૃશ્યન્તે તસ્માત્ તેષાં દોષપ્રક્ષાલનસ્ય પન્થા નાસ્તિ|

XXI અપરમ્ ઈશ્વરં જ્ઞાત્વાપિ તે તમ્ ઈશ્વરજ્ઞાનેન નાદ્રિયન્ત કૃતજ્ઞા વા ન જાતા:; તસ્માત્ તેષાં સર્વે તર્કા વિફલીભૂતા:; અપરશ્ચ તેષાં વિવેકશૂન્યાનિ મનાંસિ તિમિરે મગ્નાનિ|

XXII તે સ્વાન્ જ્ઞાનિનો જ્ઞાત્વા જ્ઞાનહીના અભવન્

XXIII અનશ્વરસ્યેશ્વરસ્ય ગૌરવં વિહાય નશ્વરમનુષ્યપશુપક્ષ્યુરોગામિપ્રભૃતેરાકૃતિવિશિષ્ટપ્રતિમાસ્તૈરાશ્રિતા:|

XXIV ઇત્યં ત ઈશ્વરસ્ય સત્યતાં વિહાય મૃષામતમ્ આશ્રિતવન્ત: સચ્ચિદાનન્દં સૃષ્ટિકર્તારિં ત્યક્ત્વા સૃષ્ટવસ્તુન: પૂજાં સેવાશ્ચ કૃતવન્ત:;

XXV ઇતિ હેતોરીશ્વરસ્તાન્ કુક્કિયાયાં સમર્થ નિજનિજકુચિન્તાભિલાષાભ્યાં સ્વં સ્વં શરીરં પરસ્પરમ્ અપમાનિતં કર્તુમ્ અદદાત્|

XXVI ઈશ્વરેણ તેષુ ક્વભિલાષે સમર્પિતેષુ તેષાં ચોષિત: સ્વાભાવિકાચરણમ્ અપહાય વિપરીતકૃત્યે પ્રાવર્તન્ત;

XXVII તથા પુરુષા અપિ સ્વાભાવિકચોષિત્સજ્ઞમં વિહાય પરસ્પરં કામકૃશાનુના દગ્ધા: સન્ત: પુમાંસ: પુંભિ: સાકં કુકૃત્યે સમાસજ્ય નિજનિજભ્રાન્તે: સમુચિતં ફલમ્ અલભન્ત|

XXVIII તે સ્વેષાં મન:સ્વીશ્વરાય સ્થાનં દાતુમ્ અનિચ્છુકાસ્તતો હેતોરીશ્વરસ્તાન્ પ્રતિ દુષ્ટમનસ્કત્વમ્ અવિહિતક્રિયત્વશ્ચ દત્તવાન્|

XXIX अतयेव ते सर्वे ऽन्यायो व्यभियारो दृष्टत्वं लोभो जिघांसा ईर्ष्या वधो विवाहश्चातुरी कुमतिरित्यादिभिर्दुष्कर्मभिः
परिपूर्णाः सन्तः
XXX कर्षोणपा अपवादिन ईश्वरद्वेषका हिंसका अडङ्गारिण आत्मश्लाघिनः कुकर्मोत्पादकाः पित्रोराज्ञालङ्घका
XXXI अविचारका नियमलङ्घिनः स्नेहरहिता अतिद्वेषिणो निर्दयाश्च जाताः।
XXXII ये जना येतादृशं कर्म कुर्वन्ति तयेव मृतीयोग्या ईश्वरस्य विचारमीदृशं ज्ञात्वापि त येतादृशं कर्म स्वयं कुर्वन्ति
केवलमिति नहि किन्तु तादृशकर्मकारिषु लोकेष्वपि प्रीयन्ते।

II

I हे परदूषक मनुष्य यः कश्चन त्वं भवसि तवोत्तरदानाय पन्था नास्ति यतो यस्मात् कर्मणः परस्त्वया दूष्यते तस्मात्
त्वमपि दूष्यसे, यतस्तं दूषयन्नपि त्वं तद्दृष्ट्वा आयरसि।
II किन्वेतादृगायारिभ्यो यं दण्डम् ईश्वरो निश्चिनोति स यथार्थं एति वयं ज्ञानीमः।
III अतयेव हे मानुष त्वं यादृगायारिणो दूषयसि स्वयं यदि तादृगायरसि तर्हि त्वम् ईश्वरदण्डात् पलायितुं शक्यसीति किं
बुध्यसे?
IV अपरं तव मनसः परिवर्तनं कर्तुम् ईश्वरस्यानुग्रहो भवति तन्न बुद्ध्वा त्वं किं तदीयानुग्रहक्षमायिरसद्विषयुत्पनिधिं
तुच्छीकरोषि?
V तथा स्वान्तःकरणस्य कठोरत्वात् भेदराहित्यायेश्वरस्य न्याय्यविचारप्रकाशनस्य क्रोधस्य यं दिनं यावत् किं स्वार्थं कोपं
सञ्चिनोषि?
VI किन्तु स येकैकमनुजाय तत्कर्मनुसारेण प्रतिफलं दास्यति;
VII वस्तुतस्तु ये जना धैर्यं धृत्वा सत्कर्म कुर्वन्तो महिमा सत्कारोऽमरत्वञ्चैतानि भूयन्ते तेभ्योऽनन्तायुर्दास्यति।
VIII अपरं ये जनाः सत्यधर्मम् अगृहीत्वा विपरीतधर्मम् गृह्णन्ति तादृशा विरोधिजनाः कोपं क्रोधञ्च भोक्ष्यन्ते।
IX आ यिद्दुष्टिनोऽन्यदेशिनः पर्यन्तं यावन्तः कुकर्मकारिणः प्राणिनः सन्ति ते सर्वे दुःखं यातनाञ्च गमिष्यन्ति;
X किन्तु आ यिद्दुष्टिनो भिन्नदेशिपर्यन्ता यावन्तः सत्कर्मकारिणो लोकाः सन्ति तान् प्रति महिमा सत्कारः शान्तिश्च
भविष्यति।
XI ईश्वरस्य विचारे पक्षपातो नास्ति।
XII अलब्धव्यवस्थाशास्त्रै र्यैः पापानि कृतानि व्यवस्थाशास्त्रालब्धत्वानुपपत्तेषां विनाशो भविष्यति; किन्तु
लब्धव्यवस्थाशास्त्रा ये पापान्यकुर्वन् व्यवस्थानुसारादेव तेषां विचारो भविष्यति।
XIII व्यवस्थाश्रोतार ईश्वरस्य समीपे निष्पापा भविष्यन्तीति नहि किन्तु व्यवस्थायारिण एव सपुण्या भविष्यन्ति।
XIV यतो ऽलब्धव्यवस्थाशास्त्रा भिन्नदेशीयलोका यदि स्वभावतो व्यवस्थानुपान् आचारान् कुर्वन्ति तर्ह्यलब्धशास्त्राः
सन्तोऽपि ते स्वेषां व्यवस्थाशास्त्रमिव स्वयमेव भवन्ति।
XV तेषां मनसि साक्षिस्वरूपे सति तेषां वितर्केषु यं कदा तान् द्रोषिणः कदा वा निर्दोषान् कृतवत्सु ते स्वान्तर्लिप्तस्य
व्यवस्थाशास्त्रस्य प्रमाणं स्वयमेव ददति।
XVI यस्मिन् दिने मया प्रकाशितस्य सुसंवाहस्यानुसाराद् ईश्वरो यीशुप्रीष्टेन मानुषाणाम् अन्तःकरणानां गूढाभिप्रायान्
धृत्वा विचारयिष्यति तस्मिन् विचारदिने तत् प्रकाशयिष्यते।
XVII पश्य त्वं स्वयं यिद्दुष्टीति विख्यातो व्यवस्थोपरि विश्वासं करोषि,
XVIII ईश्वरमुद्दिश्य स्वं श्लाघसे, तथा व्यवस्थया शिक्षितो भूत्वा तस्याभिमतं ज्ञानासि, सर्वासां कथानां सारं विविक्षे,
XIX अपरं ज्ञानस्य सत्यतायाश्चाकरस्वरूपं शास्त्रं मम समीपे विद्यत अतो ऽन्धलोकानां मार्गदर्शयिता
XX तिमिरस्थितलोकानां मध्ये दीप्तिस्वरूपोऽज्ञानलोकैभ्यो ज्ञानदाता शिशूनां शिक्षयिताऽहमेवेति मन्यसे।
XXI परान् शिक्षयन् स्वयं स्वं किं न शिक्षयसि? वस्तुतश्चौर्यनिषेधव्यवस्थां प्रचारयन् त्वं किं स्वयमेव चोरयसि?
XXII तथा परदारगमनं प्रतिषेधन् स्वयं किं परदारान् गच्छसि? तथा त्वं स्वयं प्रतिमाद्वेषी सन् किं मन्दिरस्य द्रव्याणि
हरसि?
XXIII यस्त्वं व्यवस्थां श्लाघसे स त्वं किं व्यवस्थाम् अवमत्य नेश्वरं सम्मन्यसे?
XXIV शास्त्रे यथा लिपति "भिन्नदेशिनां समीपे युष्माकं दोषाद् ईश्वरस्य नाम्नो निन्दा भवति।"
XXV यदि व्यवस्थां पालयसि तर्हि तव त्वकछेदकिया सङ्गला भवति; यति व्यवस्थां लङ्घसे तर्हि तव त्वकछेदोऽत्वकछेदो
भविष्यति।
XXVI यतो व्यवस्थाशास्त्राद्विषयधर्मकर्मायारी पुमान् अत्वकछेदी सन्नपि किं त्वकछेदिनां मध्ये न गणयिष्यते?

XXVII કિન્તુ લબ્ધશાસ્ત્રશિષ્ટત્વક્ષ્ ય ત્વં યદિ વ્યવસ્થાલક્ષ્ણં કરોષિ તર્હિ વ્યવસ્થાપાલકાઃ સ્વાભાવિકાચ્છિન્નત્વયો લોકાસ્ત્વાં કિં ન દૂષયિષ્યન્તિ?

XXVIII તસ્માદ્ યો બાહ્યે ચિહ્નૈ સ ચિહ્નૈ નહિ તથાજ્ઞસ્ય યસ્ત્વકછેદઃ સ ત્વકછેદો નહિ;

XXIX કિન્તુ યો જન આન્તરિકો ચિહ્નૈ સ એવ ચિહ્નૈ અપરઞ્ચ કેવલલિખિતયા વ્યવસ્થયા ન કિન્તુ માનસિકો યસ્ત્વકછેદો યસ્ય ચ પ્રશંસા મનુષ્યેભ્યો ન ભૂત્વા ઈશ્વરાદ્ ભવતિ સ એવ ત્વકછેદઃ|

III

I અપરઞ્ચ ચિહ્નૈનઃ કિં શ્રેષ્ઠત્વં? તથા ત્વકછેદસ્ય વા કિં ફલં?

II સર્વથા બહૂનિ ફલાનિ સન્તિ, વિશેષત ઈશ્વરસ્ય શાસ્ત્રં તેભ્યોડદીયત|

III કૈશ્ચિદ્ અવિશ્વસને કૃતે તેષામ્ અવિશ્વસનાત્ કિમ્ ઈશ્વરસ્ય વિશ્વાસ્યતાયા હાનિરુત્પત્સ્યતે?

IV કેનાપિ પ્રકારેણ નહિ| યદપિ સર્વે મનુષ્યા મિથ્યાવાદિનસ્તથાપીશ્વરઃ સત્યવાદી| શાસ્ત્રે યથા લિખિતમાસ્તે, અતસ્ત્વન્તુ સ્વવાક્યેન નિર્દોષો હિ ભવિષ્યસિ| વિચારે ચૈવ નિષ્પાપો ભવિષ્યસિ ન સંશયઃ|

V અસ્માકમ્ અન્યાયેન યદીશ્વરસ્ય ન્યાયઃ પ્રકાશતે તર્હિ કિં વદિષ્યામઃ? અહં માનુષાણાં કથામિવ કથાં કથયામિ, ઈશ્વરઃ સમુચિતં દણ્ડં દન્ત્વા કિમ્ અન્યાયી ભવિષ્યતિ?

VI ઇત્યં ન ભવતુ, તથા સતીશ્વરઃ કથં જગતો વિચારયિતા ભવિષ્યતિ?

VII મમ મિથ્યાવાક્યવદનાદ્ યદીશ્વરસ્ય સત્યત્વેન તસ્ય મહિમા વર્દ્યતે તર્હિ કસ્માદહં વિચારેડપરાધિત્વેન ગણ્યો ભવામિ?

VIII મજ્જલાર્થં પાપમપિ કરણીયમિતિ વાક્યં ત્વયા કુતો નોચ્યતે? કિન્તુ ચૈરુચ્યતે તે નિતાન્તં દણ્ડસ્ય પાત્રાણિ ભવન્તિ; તથાપિ તદ્વાક્યમ્ અસ્માભિરધ્યુચ્યત ઇત્યસ્માકં ગ્લાનિં કુર્વન્તઃ કિયન્તો લોકા વદન્તિ|

IX અન્યલોકેભ્યો વયં કિં શ્રેષ્ઠાઃ? કદાચન નહિ યતો ચિહ્નૈનો ડન્યદેશિનશ્ચ સર્વએવ પાપસ્યાયત્તા ઇત્યસ્ય પ્રમાણં વયં પૂર્વમ્ અદદામ|

X લિપિ ર્યથાસ્તે, નૈકોપિ ધાર્મિકો જનઃ|

XI તથા જ્ઞાનીશ્વરજ્ઞાની માનવઃ કોપિ નાસ્તિ હિ|

XII વિમાર્ગગામિનઃ સર્વે સર્વે દુષ્કર્મકારિણઃ| એકો જનોપિ નો તેષાં સાધુકર્મ કરોતિ ચ|

XIII તથા તેષાન્તુ વૈ કણ્ઠા અનાવૃતશ્મશાનવત્| સ્તુતિવાદં પ્રકુર્વન્તિ જિહ્વાભિસ્તે તુ કેવલં| તેષામોષ્ઠસ્ય નિમ્ને તુ વિષં તિષ્ઠતિ સર્પવત્|

XIV મુખં તેષાં હિ શાપેન કપટેન ચ પૂર્યતે|

XV રક્તપાતાય તેષાં તુ પદાનિ ક્ષિપ્રગાનિ ચ|

XVI પથિ તેષાં મનુષ્યાણાં નાશઃ કલેશશ્ચ કેવલઃ|

XVII તે જના નહિ જાનન્તિ પન્થાનં સુખદાયિનં|

XVIII પરમેશાદ્ ભયં યત્તત્ તચ્યક્ષુષોરગોચરં|

XIX વ્યવસ્થાયાં યદલ્લિખતિ તદ્ વ્યવસ્થાધીનાન્ લોકાન્ ઉદ્દિશ્ય લિખતીતિ વયં જાનીમઃ| તતો મનુષ્યમાત્રો નિરુત્તરઃ સન્ ઈશ્વરસ્ય સાક્ષાદ્ અપરાધી ભવતિ|

XX અતએવ વ્યવસ્થાનુરૂપૈઃ કર્મભિઃ કશ્ચિદપિ પ્રાણીશ્વરસ્ય સાક્ષાત્ સપુણ્યીકૃતો ભવિતું ન શક્યતિ યતો વ્યવસ્થયા પાપજ્ઞાનમાત્રં જાયતે|

XXI કિન્તુ વ્યવસ્થાયાઃ પૃથગ્ ઈશ્વરેણ દેયં યત્ પુણ્યં તદ્ વ્યવસ્થાયા ભવિષ્યદ્વાદિગણસ્ય ચ વચનૈઃ પ્રમાણીકૃતં સદ્ ઇદાનીં પ્રકાશતે|

XXII યીશુખ્રીષ્ટે વિશ્વાસકરણાદ્ ઈશ્વરેણ દત્તં તત્ પુણ્યં સકલેષુ પ્રકાશિતં સત્ સર્વાન્ વિશ્વાસિનઃ પ્રતિ વર્તતે|

XXIII તેષાં કોપિ પ્રભેદો નાસ્તિ, યતઃ સર્વએવ પાપિન ઈશ્વરીયતેજોહીનાશ્ચ જાતાઃ|

XXIV ત ઈશ્વરસ્યાનુગ્રહાદ્ મૂલ્યં વિના ખ્રીષ્ટકૃતેન પરિત્રાણેન સપુણ્યીકૃતા ભવન્તિ|

XXV યસ્માત્ સ્વશોણિતેન વિશ્વાસાત્ પાપનાશકો બલી ભવિતું સ એવ પૂર્વમ્ ઈશ્વરેણ નિશ્ચિતઃ, ઇત્યમ્ ઈશ્વરીયસહિષ્ણુત્વાત્ પુરાકૃતપાપાનાં માજ્ઞનકરણે સ્વીયયાથાર્થ્યં તેન પ્રકાશયતે,

XXVI વર્તમાનકાલીયમપિ સ્વયાથાર્થ્યં તેન પ્રકાશયતે, અપરં યીશૌ વિશ્વાસિનં સપુણ્યીકુર્વન્નપિ સ યાથાર્થિકસ્તિષ્ઠતિ|

XXVII તર્હિ કુત્રાત્મશ્લાઘા? સા દૂરીકૃતા; કયા વ્યવસ્થયા? કિં ક્રિયારૂપવ્યવસ્થયા? ઇત્યં નહિ કિન્તુ તત્ કેવલવિશ્વાસરૂપયા વ્યવસ્થયૈવ ભવતિ|

XXVIII અતએવ વ્યવસ્થાનુરૂપાઃ ક્રિયા વિના કેવલેન વિશ્વાસેન માનવઃ સપુણ્યીકૃતો ભવિતું શકનોતીત્યસ્ય રાદ્ધાન્તં દર્શયામઃ|

XXIX સ કિં કેવલચિદ્દુદિનામ્ ઈશ્વરો ભવતિ? ભિન્નદેશિનામ્ ઈશ્વરો ન ભવતિ? ભિન્નદેશિનામપિ ભવતિ;

XXX યસ્માદ્ એક ઈશ્વરો વિશ્વાસાત્ ત્વક્ષેદિનો વિશ્વાસેનાત્વક્ષેદિનશ્ચ સપુણ્યીકરિષ્યતિ|

XXXI તર્હિ વિશ્વાસેન વયં કિં વ્યવસ્થાં લુમ્પામ? ઇત્યં ન ભવતુ વયં વ્યવસ્થાં સંસ્થાપયામ એવ|

IV

I અસ્માકં પૂર્વપુરુષ ઇબ્રાહીમ્ કાયિકક્રિયા કિં લબ્ધવાન્ એતદદિ કિં વદિષ્યામઃ?

II સ યદિ નિજક્રિયાભ્યઃ સપુણ્યો ભવેત્ તર્હિ તસ્યાત્મશ્લાઘાં કર્તું પન્થા ભવેદિતિ સત્યં, કિન્ત્વીશ્વરસ્ય સમીપે નહિ|

III શાસ્ત્રે કિં લિખતિ? ઇબ્રાહીમ્ ઈશ્વરે વિશ્વસનાત્ સ વિશ્વાસસ્તસ્મૈ પુણ્યાર્થ ગણિતો બભૂવ|

IV કર્મકારિણો યદ્ વેતનં તદ્ અનુગ્રહસ્ય ફલં નહિ કિન્તુ તેનોપાર્જિતં મન્તવ્યમ્|

V કિન્તુ યઃ પાપિનં સપુણ્યીકરોતિ તસ્મિન્ વિશ્વાસિનઃ કર્મહીનસ્ય જનસ્ય યો વિશ્વાસઃ સ પુણ્યાર્થ ગણ્યો ભવતિ|

VI અપરં યં ક્રિયાહીનમ્ ઈશ્વરઃ સપુણ્યીકરોતિ તસ્ય ધન્યવાદં દાયૂદ્ વર્ણયામાસ, યથા,

VII સ ધન્યોડઘાનિ મુષ્ટાનિ યસ્યાગાંસ્યાવૃતાનિ ચ|

VIII સ ય ધન્યઃ પરેશેન પાપં યસ્ય ન ગણ્યતે|

IX એષ ધન્યવાદસ્ત્વક્ષેદિનમ્ અત્વક્ષેદિનં વા કં પ્રતિ ભવતિ? ઇબ્રાહીમો વિશ્વાસઃ પુણ્યાર્થ ગણિત ઇતિ વયં વદામઃ|

X સ વિશ્વાસસ્તસ્ય ત્વક્ષેદિત્વાવસ્થાયાં કિમ્ અત્વક્ષેદિત્વાવસ્થાયાં કસ્મિન્ સમયે પુણ્યમિવ ગણિતઃ? ત્વક્ષેદિત્વાવસ્થાયાં નહિ કિન્ત્વત્વક્ષેદિત્વાવસ્થાયાં|

XI અપરઞ્ચ સ યત્ સર્વેષામ્ અત્વક્ષેદિનાં વિશ્વાસિનામ્ આદિપુરુષો ભવેત્, તે ય પુણ્યવત્ત્વેન ગણ્યેરન્;

XII યે ય લોકાઃ કેવલં છિન્નત્વયો ન સન્તો ડસ્મત્પૂર્વપુરુષ ઇબ્રાહીમ્ અછિન્નત્વક્ સન્ યેન વિશ્વાસમાર્ગેણ ગતવાન્ તેનૈવ તસ્ય પાદચિહ્નેન ગચ્છન્તિ તેષાં ત્વક્ષેદિનામપ્યાદિપુરુષો ભવેત્ તદર્થમ્ અત્વક્ષેદિનો માનવસ્ય વિશ્વાસાત્ પુણ્યમ્ ઉત્પદ્યત ઇતિ પ્રમાણસ્વરૂપં ત્વક્ષેદચિહ્નં સ પ્રાપ્નોત્|

XIII ઇબ્રાહીમ્ જગતોડઘિકારી ભવિષ્યતિ યૈષા પ્રતિજ્ઞા તં તસ્ય વંશઞ્ચ પ્રતિ પૂર્વમ્ અક્રિયત સા વ્યવસ્થામૂલિકા નહિ કિન્તુ વિશ્વાસજન્યપુણ્યમૂલિકા|

XIV યતો વ્યવસ્થાવલમ્બિનો યદઘિકારિણો ભવન્તિ તર્હિ વિશ્વાસો વિફલો જાયતે સા પ્રતિજ્ઞાપિ લુપ્તૈવ|

XV અધિકન્તુ વ્યવસ્થા કોપં જનયતિ યતો ડવિદ્યમાનાયાં વ્યવસ્થાયામ્ આજ્ઞાલક્ષ્ણં ન સમ્ભવતિ|

XVI અતએવ સા પ્રતિજ્ઞા યદ્ અનુગ્રહસ્ય ફલં ભવેત્ તદર્થં વિશ્વાસમૂલિકા યતસ્તથાત્વે તદ્વંશસમુદાયં પ્રતિ અર્થતો યે વ્યવસ્થયા તદ્વંશસમ્ભવાઃ કેવલં તાન્ પ્રતિ નહિ કિન્તુ ય ઇબ્રાહીમીયવિશ્વાસેન તત્સમ્ભવાસ્તાનપિ પ્રતિ સા પ્રતિજ્ઞા સ્થાસ્નુર્ભવતિ|

XVII યો નિજીવાન્ સજીવાન્ અવિદ્યમાનાનિ વસ્તૂનિ ચ વિદ્યમાનાનિ કરોતિ ઇબ્રાહીમો વિશ્વાસભૂમેસ્તસ્યેશ્વરસ્ય સાક્ષાત્ સોડસ્માકં સર્વેષામ્ આદિપુરુષ આસ્તે, યથા લિખિતં વિદ્યતે, અહં ત્વાં બહુજાતીનામ્ આદિપુરુષં કૃત્વા નિયુક્તવાન્|

XVIII ત્વદીયસ્તાદૃશો વંશો જનિષ્યતે યદિદં વાક્યં પ્રતિશ્રુતં તદ્દનુસારાદ્ ઇબ્રાહીમ્ બહુદેશીયલોકાનામ્ આદિપુરુષો યદ્ ભવતિ તદર્થં સોડનપેક્ષિતવ્યમપ્યપેક્ષમાણો વિશ્વાસં કૃત્વાન્|

XIX અપરઞ્ચ ક્ષીણવિશ્વાસો ન ભૂત્વા શતવત્સરવયસ્કત્વાત્ સ્વશરીરસ્ય જરાં સારાનામ્નઃ સ્વભાર્યાયા રજોનિવૃત્તિઞ્ચ તૃણાય ન મેને|

XX અપરમ્ અવિશ્વાસાદ્ ઈશ્વરસ્ય પ્રતિજ્ઞાવચને કમપિ સંશયં ન ચકાર;

XXI કિન્ત્વીશ્વરેણ યત્ પ્રતિશ્રુતં તત્ સાધયિતું શક્યત ઇતિ નિશ્ચિતં વિજ્ઞાય દૃઢવિશ્વાસઃ સન્ ઈશ્વરસ્ય મહિમાનં પ્રકાશયાઞ્ચકાર|

XXII ઇતિ હેતોસ્તસ્ય સ વિશ્વાસસ્તદીયપુણ્યમિવ ગણયાઞ્ચકે|

XXIII પુણ્યમિવાગણ્યત તત્ કેવલસ્ય તસ્ય નિમિત્તં લિખિતં નહિ, અસ્માકં નિમિત્તમપિ,

XXIV યતોડસ્માકં પાપનાશાર્થ સમર્પિતોડસ્માકં પુણ્યપ્રાપ્ત્યર્થઞ્ચોત્થાપિતોડભવત્ યોડસ્માકં પ્રભુ યીશુસ્તસ્યોત્થાપયિતરીશ્વરે

XXV યદિ વયં વિશ્વસામસ્તર્હસ્માકમપિ સએવ વિશ્વાસઃ પુણ્યમિવ ગણયિષ્યતે|

V

I વિશ્વાસેન સપુણ્યીકૃતા વયમ્ ઈશ્વરેણ સાર્દ્ધં પ્રભુણાસ્માકં યીશુખ્રીષ્ટેન મેલનં પ્રાપ્તાઃ|

II અપરં વયં યસ્મિન્ અનુગ્રહાશ્રયે તિષ્ઠામસ્તન્મધ્યં વિશ્વાસમાર્ગેણ તેનૈવાનીતા વયમ્ ઈશ્વરીયવિભવપ્રાપ્તિપ્રત્યાશયા સમાનન્દામઃ|

III તત્ કેવલં નહિ કિન્તુ ક્લેશભોગોડધ્યાનન્દામો યતઃ ક્લેશા઼ાદ્ ધૈર્યં જાયત ઇતિ વયં જાનીમઃ,

IV ધૈર્યાર્થ્ય પરીક્ષિતત્વં જાયતે, પરીક્ષિતત્વાત્ પ્રત્યાશા જાયતે,

V પ્રત્યાશાતો વ્રીડિતત્વં ન જાયતે, યસ્માદ્ અસ્મભ્યં દત્તેન પવિત્રેણાત્મનાસ્માકમ્ અન્તઃકરણાનીશ્વરસ્ય પ્રેમવારિણા સિક્તાનિ|

VI અસ્માસુ નિરુપાયેષુ સત્સુ ખ્રીષ્ટ ઉપયુક્તે સમયે પાપિનાં નિમિત્તં સ્વીયાન્ પ્રણાન્ અત્યજત્|

VII હિતકારિણો જનસ્ય કૃતે કોપિ પ્રણાન્ ત્યક્તું સાહસં કર્તુ શક્નોતિ, કિન્તુ ધાર્મિકસ્ય કૃતે પ્રાયેણ કોપિ પ્રાણાન્ ન ત્યજતિ|

VIII કિન્ત્વસ્માસુ પાપિષુ સત્સ્વપિ નિમિત્તમસ્માકં ખ્રીષ્ટઃ સ્વપ્રાણાન્ ત્યક્તવાન્, તત ઈશ્વરોસ્માન્ પ્રતિ નિજં પરમપ્રેમાણં દર્શિતવાન્|

IX અતએવ તસ્ય રક્તપાતેન સપુણ્યીકૃતા વયં નિતાન્તં તેન કોપાદ્ ઉદ્ધારિષ્યામહે|

X ફલતો વયં યદા રિપવ આસ્મ તદેશ્વરસ્ય પુત્રસ્ય મરણેન તેન સાર્દ્ધં યદસ્માકં મેલનં જાતં તર્હિ મેલનપ્રાપ્તાઃ સન્તોડવશ્યં તસ્ય જીવનેન રક્ષાં લપ્સ્યામહે|

XI તત્ કેવલં નહિ કિન્તુ યેન મેલનમ્ અલભામહિ તેનાસ્માકં પ્રભુણા યીશુખ્રીષ્ટેન સામ્પ્રતમ્ ઈશ્વરે સમાનન્દામશ્ર્ચ|

XII તથા સતિ, એકેન માનુષેણ પાપં પાપેન ચ મરણં જગતી પ્રાવિશત્ અપરં સર્વેષાં પાપિત્વાત્ સર્વે માનુષા મૃતે નિદના અભવત્|

XIII યતો વ્યવસ્થાદાનસમયં યાવત્ જગતિ પાપમ્ આસીત્ કિન્તુ યત્ર વ્યવસ્થા ન વિદ્યતે તત્ર પાપસ્યાપિ ગણના ન વિદ્યતે|

XIV તથાધ્યાદમા યાદૃશં પાપં કૃતં તાદૃશં પાપં ચૈ નકારિ આદમમ્ આરભ્ય મૂસાં યાવત્ તેષામધ્યુપરિ મૃત્યૂ રાજત્વમ્ અકરોત્ સ આદમ્ ભાવ્યાદમો નિદર્શનમેવાસ્તે|

XV કિન્તુ પાપકર્મણો યાદૃશો ભાવસ્તાદૃગ્ દાનકર્મણો ભાવો ન ભવતિ યત એકસ્ય જનસ્યાપરાધેન યદિ બહૂનાં મરણમ્ અદ્યત તથાપીશ્વરાનુગ્રહસ્તદનુગ્રહમૂલકં દાનઞ્ચૈકેન જનેનાર્થાદ્ યીશુના ખ્રીષ્ટેન બહુષુ બાહુલ્યાતિબાહુલ્યેન ફલતિ|

XVI અપરમ્ એકસ્ય જનસ્ય પાપકર્મ્મ યાદૃક્ ફલયુક્તં દાનકર્મ્મ તાદૃક્ ન ભવતિ યતો વિચારકર્મ્મકં પાપમ્ આરભ્ય દણ્ડજનકં બભૂવ, કિન્તુ દાનકર્મ્મ બહુપાપાન્યારભ્ય પુણ્યજનકં બભૂવ|

XVII યત એકસ્ય જનસ્ય પાપકર્મ્મતસ્તેનૈકેન યદિ મરણસ્ય રાજત્વં જાતં તર્હિ યે જના અનુગ્રહસ્ય બાહુલ્યં પુણ્યદાનઞ્ચ પ્રાપ્નુવન્તિ ત એકેન જનેન, અર્થાત્ યીશુખ્રીષ્ટેન, જીવને રાજત્વમ્ અવશ્યં કરિષ્યન્તિ|

XVIII એકોડપરાધો યદ્વત્ સર્વમાનવાનાં દણ્ડગામી માર્ગો ડભવત્ તદ્વદ્ એકં પુણ્યદાનં સર્વમાનવાનાં જીવનયુક્તપુણ્યગામી માર્ગ એવ|

XIX અપરમ્ એકસ્ય જનસ્યાજ્ઞાલક્ષ્ણાદ્ યથા બહવો ડપરાધિનો જાતાસ્તદ્વદ્ એકસ્યાજ્ઞાયરણાદ્ બહવઃ સપુણ્યીકૃતા ભવન્તિ|

XX અધિકન્તુ વ્યવસ્થાગમનાદ્ અપરાધસ્ય બાહુલ્યં જાતં કિન્તુ યત્ર પાપસ્ય બાહુલ્યં તત્રૈવ તસ્માદ્ અનુગ્રહસ્ય બાહુલ્યમ્ અભવત્|

XXI તેન મૃત્યુના યદ્વત્ પાપસ્ય રાજત્વમ્ અભવત્ તદ્વદ્ અસ્માકં પ્રભુયીશુખ્રીષ્ટદ્વારાનન્તજીવનદાયિપુણ્યેનાનુગ્રહસ્ય રાજત્વં ભવતિ|

VI

I પ્રભૂતરૂપેણ યદ્ અનુગ્રહઃ પ્રકાશતે તદર્થં પાપે તિષ્ઠામ ઇતિ વાક્યં કિં વયં વદિષ્યામઃ? તન્ન ભવતુ|

II પાપં પ્રતિ મૃતા વયં પુનસ્તસ્મિન્ કથમ્ જીવિષ્યામઃ?

III વયં યાવન્તો લોકા યીશુખ્રીષ્ટે મજ્જિજતા અભવામ તાવન્ત એવ તસ્ય મરણો મજ્જિજતા ઇતિ કિં યૂયં ન જાનીથ?

IV તતો યથા પિતુઃ પરાક્રમેણ શ્મશાનાત્ ખ્રીષ્ટ ઉત્થાપિતસ્તથા વયમપિ યત્ નૂતનજીવિન ઇવાચરામસ્તદર્થં મજ્જજનેન તેન સાર્દ્ધં મૃત્યુરૂપે શ્મશાને સંસ્થાપિતાઃ|

V અપરં વયં યદિ તેન સંયુક્તાઃ સન્તઃ સ ઇવ મરણભાગિનો જાતાસ્તર્હિ સ ઇવોત્થાનભાગિનોડપિ ભવિષ્યામઃ|

VI વયં યત્ પાપસ્ય દાસાઃ પુન ન ભવામસ્તદર્થમ્ અસ્માકં પાપરૂપશરીરસ્ય વિનાશાર્થમ્ અસ્માકં પુરાતનપુરુષસ્તેન સાકં ક્રુશેડહન્યતેતિ વયં જાનીમઃ|

VII યો હતઃ સ પાપાત્ મુક્ત એવ|

- VIII અતએવ યદિ વયં ખ્રીષ્ટેન સાહ્યમ્ અહન્યામહિ તર્હિ પુનરપિ તેન સહિતા જીવિષ્યામ ઇત્યત્રાસ્માકં વિશ્વાસો વિદ્યતે|
 IX યતઃ શ્મશાનાદ્ ઉત્થાપિતઃ ખ્રીષ્ટો પુન ન મિચત ઇતિ વયં જાનીમઃ| તસ્મિન્ કોષ્યધિકારો મૃત્યો નાસ્તિ|
 X અપરઞ્ચ સ યદ્ અમિચત તેનૈકદા પાપમ્ ઉદિશ્યામિચત, યચ્ચ જીવતિ તેનેશ્વરમ્ ઉદિશ્ય જીવતિ;
 XI તદ્દદ્ યૂયમપિ સ્વાન્ પાપમ્ ઉદિશ્ય મૃતાન્ અસ્માકં પ્રભુણા યીશુખ્રીષ્ટેનેશ્વરમ્ ઉદિશ્ય જીવન્તો જાનીત|
 XII અપરઞ્ચ કુત્સિતાભિલાષાન્ પૂરયિતું યુષ્માકં મર્ત્યદેહેષુ પાપમ્ આધિપત્યં ન કરોતુ|
 XIII અપરં સ્વં સ્વમ્ અહ્મ અધર્મસ્યાસ્ત્રં કૃત્વા પાપસેવાયાં ન સમર્પયત, કિન્તુ શ્મશાનાદ્ ઉત્થિતાનિવ સ્વાન્ ઈશ્વરે સમર્પયત સ્વાન્યજ્ઞાનિ ચ ધર્મસ્ત્રસ્વરૂપાણીશ્વરમ્ ઉદિશ્ય સમર્પયત|
 XIV યુષ્માકમ્ ઉપરિ પાપસ્યાધિપત્યં પુન ન ભવિષ્યતિ, યસ્માદ્ યૂયં વ્યવસ્થાયા અનાયત્તા અનુગ્રહસ્ય ચાયત્તા અભવત|
 XV કિન્તુ વયં વ્યવસ્થાયા અનાયત્તા અનુગ્રહસ્ય ચાયત્તા અભવામ, ઇતિ કારણાત્ કિં પાપં કરિષ્યામઃ? તન્ન ભવતુ|
 XVI યતો મૃતિજનકં પાપં પુણ્યજનકં નિદેશાયરણઞ્ચૈતયોર્દ્વયો યસ્મિન્ આજ્ઞાપાલનાર્થ મૃત્યાનિવ સ્વાન્ સમર્પયથ, તસ્યૈવ ભૃત્યા ભવથ, એતત્ કિં યૂયં ન જાનીથ?
 XVII અપરઞ્ચ પૂર્વ યૂયં પાપસ્ય ભૃત્યા આસ્તેતિ સત્યં કિન્તુ યસ્યાં શિક્ષારૂપાયાં મૂષાયાં નિક્ષિપ્તા અભવત તસ્યા આકૃતિં મનોભિ લ્બધવન્ત ઇતિ કારણાદ્ ઈશ્વરસ્ય ધન્યવાદો ભવતુ|
 XVIII ઇત્યં યૂયં પાપસેવાતો મુક્તાઃ સન્તો ધર્મસ્ય ભૃત્યા જાતાઃ|
 XIX યુષ્માકં શારીરિક્યા દુર્બલતાયા હેતો મનવવદ્ અહમ્ એતદ્ બ્રવીમિ; પુનઃ પુનરધર્મકરણાર્થ યદ્દત્ પૂર્વ પાપામેધ્યયો ભૃત્યત્વે નિજાજ્ઞાનિ સમાર્પયત તદ્દદ્ ઇદાનીં સાધુકર્મકરણાર્થ ધર્મસ્ય ભૃત્યત્વે નિજાજ્ઞાનિ સમર્પયત|
 XX યદા યૂયં પાપસ્ય ભૃત્યા આસ્ત તદા ધર્મસ્ય નાયત્તા આસ્ત|
 XXI તર્હિ યાનિ કર્મ્માણિ યૂયમ્ ઇદાનીં લજ્જજાજનકાનિ બુધ્યધ્વે પૂર્વ તૈ યુષ્માકં કો લાભ આસીત્? તેષાં કર્મ્માણાં ફલં મરણમેવ|
 XXII કિન્તુ સામ્પ્રતં યૂયં પાપસેવાતો મુક્તાઃ સન્ત ઈશ્વરસ્ય ભૃત્યાભવત તસ્માદ્ યુષ્માકં પવિત્રત્વરૂપં લભ્યમ્ અનન્તજીવનરૂપઞ્ચ ફલમ્ આસ્તે|
 XXIII યતઃ પાપસ્ય વેતનં મરણં કિન્ત્વસ્માકં પ્રભુણા યીશુખ્રીષ્ટેનાનન્તજીવનમ્ ઈશ્વરદત્તં પારિતોષિકમ્ આસ્તે|

VII

- I હે ભ્રાતૃગણ વ્યવસ્થાવિદઃ પ્રતિ મમેદં નિવેદનં| વિધિઃ કેવલં યાવજજીવં માનવોપર્યધિપતિત્વં કરોતીતિ યૂયં કિં ન જાનીથ?
 II યાવત્કાલં પતિ જીવતિ તાવત્કાલમ્ ઊઠા ભાર્યા વ્યવસ્થયા તસ્મિન્ બદ્ધા તિષ્ઠતિ કિન્તુ યદિ પતિ મિચતે તર્હિ સા નારી પત્યુ વ્યવસ્થાતો મુચ્યતે|
 III એતત્કારણાત્ પત્યુજીવનકાલે નારી યદન્યં પુરુષં વિવહતિ તર્હિ સા વ્યભિચારિણી ભવતિ કિન્તુ યદિ સ પતિ મિચતે તર્હિ સા તસ્યા વ્યવસ્થાયા મુક્તા સતી પુરુષાન્તરેણ વ્યૂઠાપિ વ્યભિચારિણી ન ભવતિ|
 IV હે મમ ભ્રાતૃગણ, ઈશ્વરનિમિત્તં યદસ્માકં ફલં જાયતે તદર્થં શ્મશાનાદ્ ઉત્થાપિતેન પુરુષેણ સહ યુષ્માકં વિવાહો યદ્ ભવેત્ તદર્થં ખ્રીષ્ટસ્ય શરીરેણ યૂયં વ્યવસ્થાં પ્રતિ મૃતવન્તઃ|
 V યતોડસ્માકં શારીરિકાયરણસમયે મરણનિમિત્તં ફલમ્ ઉત્પાદયિતું વ્યવસ્થયા દૂષિતઃ પાપાભિલાષોડસ્માકમ્ અહ્નેષુ જીવન્ આસીત્|
 VI કિન્તુ તદા યસ્યા વ્યવસ્થાયા વશે આસ્મહિ સામ્પ્રતં તાં પ્રતિ મૃતત્વાદ્ વયં તસ્યા અધીનત્વાત્ મુક્તા ઇતિ હેતોરીશ્વરોડસ્માભિઃ પુરાતનલિખિતાનુસારાત્ ન સેવિતવ્યઃ કિન્તુ નવીનસ્વભાવેનૈવ સેવિતવ્યઃ|
 VII તર્હિ વયં કિં બ્રૂમઃ? વ્યવસ્થા કિં પાપજનિકા ભવતિ? નેત્યં ભવતુ| વ્યવસ્થામ્ અવિદ્યમાનાયાં પાપં કિમ્ ઇત્યહં નાવેદં; કિન્તુ લોભં મા કાર્ષીરિતિ ચેદ્ વ્યવસ્થાગ્રન્થે લિખિતં નાભવિષ્યત્ તર્હિ લોભઃ કિમ્ભૂતસ્તદહં નાજ્ઞાસ્યં|
 VIII કિન્તુ વ્યવસ્થયા પાપં છિદ્રં પ્રાપ્યાસ્માકમ્ અન્તઃ સર્વવિદ્યં કુત્સિતાભિલાષમ્ અજનયત્; યતો વ્યવસ્થાયામ્ અવિદ્યમાનાયાં પાપં મૃતં|
 IX અપરં પૂર્વ વ્યવસ્થાયામ્ અવિદ્યમાનાયામ્ અહમ્ અજીવં તતઃ પરમ્ આજ્ઞાયામ્ ઉપસ્થિતાયામ્ પાપમ્ અજીવત્ તદાહમ્ અમિચે|
 X ઇત્યં સતિ જીવનનિમિત્તા યાજ્ઞા સા મમ મૃત્યુજનિકાભવત્|
 XI યતઃ પાપં છિદ્રં પ્રાપ્ય વ્યવસ્થિતાદેશેન માં વચ્ચયિત્વા તેન મામ્ અહન|
 XII અતએવ વ્યવસ્થા પવિત્રા, આદેશશ્ચ પવિત્રો ન્યાય્યો હિતકારી ચ ભવતિ|

- XIII तर्हि यत् स्वयं छितकृत् तत् किं मम मृत्युञ्जकम् अभवत्? नेत्थं भवतु; किन्तु पापं यत् पातकमिव प्रकाशते तथा निदेशेन पापं यदतीव पातकमिव प्रकाशते तदर्थं छितोपायेन मम मरणम् अञ्जनयत्।
- XIV व्यवस्थात्मबोधिकेति वयं ज्ञानीमः किन्त्वहं शारीरतायारी पापस्य क्रीतकिङ्करो विद्ये।
- XV यतो यत् कर्म करोमि तत् मम मनोऽभिमतं नहि; अपरं यन् मम मनोऽभिमतं तन्न करोमि किन्तु यद् ऋतीये तत् करोमि।
- XVI तथात्वे यन् ममानभिमतं तद् यदि करोमि तर्हि व्यवस्था सूतमेति स्वीकरोमि।
- XVII अतएव सम्प्रति तत् कर्म मया क्रियत इति नहि किन्तु मम शरीरस्थेन पापेनैव क्रियते।
- XVIII यतो मयि, अर्थतो मम शरीरे, किमप्युत्तमं न वसति, अतद् अहं ज्ञानामि; ममेच्छुकतायां तिष्ठन्त्यामध्यहम् उत्तमकर्मसाधने समर्थो न भवामि।
- XIX यतो यामुत्तमां क्रियां कर्तुमहं वाञ्छामि तां न करोमि किन्तु यत् कुत्सितं कर्म कर्तुम् अनिच्छुकोऽस्मि तदेव करोमि।
- XX अतएव यद्यत् कर्म कर्तुं ममेच्छा न भवति तद् यदि करोमि तर्हि तत् मया न क्रियते, ममान्तर्वर्तिना पापेनैव क्रियते।
- XXI भद्रं कर्तुम् इच्छुं मां यो ऽत्तद्रं कर्तुं प्रवर्तयति तादृशं स्वभावमेकं मयि पश्यामि।
- XXII अहम् आन्तरिकपुरुषेष्वेश्वरव्यवस्थायां सन्तुष्ट आसे;
- XXIII किन्तु तद्विपरीतं युध्यन्तं तदन्यमेकं स्वभावं मदीयाङ्गस्थितं प्रपश्यामि, स मदीयाङ्गस्थितपापस्वभावस्यायत्तं मां कर्तुं येष्यते।
- XXIV डा डा योऽहं दुर्भाग्यो मनुजस्तं माम् अतस्मान् मृताश्चरीरात् को निस्तारयिष्यति?
- XXV अस्माकं प्रभुणा यीशुःप्रीष्टेन निस्तारयितारम् ईश्वरं धन्यं वदामि। अतएव शरीरेण पापव्यवस्थाया मनसा तु ईश्वरव्यवस्थायाः सेवनं करोमि।

VIII

- I ये ज्ञानाः प्रीष्टं यीशुम् आश्रित्य शारीरिकं नायरन्त आत्मिकमायरन्ति तेऽधुना दण्डार्हा न भवन्ति।
- II ज्वनदायकस्यात्मनो व्यवस्था प्रीष्टयीशुना पापमरणयोर्व्यवस्थातो माममोययत्।
- III यस्माच्छारीरस्य दुर्बलत्वाद् व्यवस्थया यत् कर्मासाध्यम् ईश्वरो निजपुत्रं पापिशरीररूपं पापनाशकबलिःपञ्च प्रेष्य तस्य शरीरे पापस्य दण्डं कुर्वन् तत्कर्म साधितवान्।
- IV ततः शारीरिकं नायरित्वास्मात्भिरात्मिकम् आयरद्विव्यवस्थाग्रन्थे निर्दिष्टानि पुण्यकर्माणि सर्वाणि साध्यन्ते।
- V ये शारीरिकारिणस्ते शारीरिकान् विषयान् भावयन्ति ये आत्मिकारिणस्ते आत्मनो विषयान् भावयन्ति।
- VI शारीरिकभावस्य इलं मृत्युः किञ्चात्मिकभावस्य इले ज्वनं शान्तिश्च।
- VII यतः शारीरिकभाव ईश्वरस्य विरुद्धः शत्रुताभाव एव स ईश्वरस्य व्यवस्थाया अधीनो न भवति भवितुञ्च न शक्नोति।
- VIII अतस्मात् शारीरिकारिणो तोषुम् ईश्वरेण न शक्यं।
- IX किन्त्वीश्वरस्यात्मा यदि युष्माकं मध्ये वसति तर्हि यूयं शारीरिकारिणो न सन्त आत्मिकारिणो भवथः। यस्मिन् तु प्रीष्टस्यात्मा न विद्यते स तत्सम्भवो नहि।
- X यदि प्रीष्टो युष्मान् अधितिष्ठति तर्हि पापम् उद्दिश्य शरीरं मृतं किन्तु पुण्यमुद्दिश्यात्मा ज्वति।
- XI मृतगणाद् यीशु र्येनोत्थापितस्तस्यात्मा यदि युष्मन्मध्ये वसति तर्हि मृतगणात् प्रीष्टस्य स उत्थापयिता युष्मन्मध्यवासिना स्वकीयात्मना युष्माकं मृतदेहानपि पुन ज्वयिष्यति।
- XII हे भ्रातृगण शरीरस्य वयमधमार्हा न भवामोऽतः शारीरिकारोऽस्मात्भिर्न कर्तव्यः।
- XIII यदि यूयं शारीरिकारिणो भवेत तर्हि युष्मात्भिर्भर्तव्यमेव किन्त्वात्मना यदि शरीरकर्माणि घातयेत तर्हि ज्विष्यथ।
- XIV यतो यावन्तो लोका ईश्वरस्यात्मना कृष्यन्ते ते सर्व ईश्वरस्य सन्ताना भवन्ति।
- XV यूयं पुनरपि भयञ्जनं दास्यभावं न प्राप्ताः किन्तु येन भावेनेश्वरं पितः पितरिति प्रोच्य सम्बोधयथ तादृशं दत्तपुत्रत्वभावम् प्राप्नुत।
- XVI अपरञ्च वयम् ईश्वरस्य सन्ताना अतस्मिन् पवित्र आत्मा स्वयम् अस्माकम् आत्माभिः सार्द्धं प्रमाणं ददाति।
- XVII अतएव वयं यदि सन्तानास्तर्ह्यधिकारिणः, अर्थाद् ईश्वरस्य स्वत्वाधिकारिणः प्रीष्टेन सहाधिकारिणश्च भवामः; अपरं तेन सार्द्धं यदि दुःखभागिनो भवामस्तर्हि तस्य विभवस्यापि भागिनो भविष्यामः।
- XVIII किन्त्वस्मासु यो भावीविभवः प्रकाशिष्यते तस्य समीपे वर्तमानकालीनं दुःखमहं तृणाय मन्ये।
- XIX यतः प्राणिगण ईश्वरस्य सन्तानानां विभवप्राप्तिम् आकाङ्क्षन् नितान्तम् अपेक्षते।
- XX अपरञ्च प्राणिगणः स्वैरम् अलीकताया वशीकृतो नाभवत्।

XXI કિન્તુ પ્રાણિગણોડપિ નશ્વરતાધીનત્વાત્ મુક્ત: સન્ ઈશ્વરસ્ય સન્તાનાનાં પરમમુક્તિં પ્રાપ્સ્યતીત્યભિપ્રાયેણ વશીકર્ત્રા વશીયક્ર્કે|

XXII અપરઞ્ચ પ્રસૂયમાનાવદ્ વ્યથિત: સન્ ઇદાનીં યાવત્ કૃત્સન: પ્રાણિગણ આર્ત્તસ્વરં કરોતીતિ વયં જ્ઞાનીમઃ|

XXIII કેવલ: સ ઇતિ નહિ કિન્તુ પ્રથમજાતફલસ્વરૂપમ્ આત્માનં પ્રાપ્તા વયમપિ દત્તકપુત્રત્વપદપ્રાપ્તિમ્ અર્થાત્ શરીરસ્ય મુક્તિં પ્રતીક્ષમાણાસ્તદ્દદ્ અન્તરાર્ત્તરાવં કુર્મઃ|

XXIV વયં પ્રત્યાશયા ત્રાણમ્ અલભામહિ કિન્તુ પ્રત્યક્ષવસ્તુનો યા પ્રત્યાશા સા પ્રત્યાશા નહિ, યતો મનુષ્યો યત્ સમીક્ષતે તસ્ય પ્રત્યાશાં કુત: કરિષ્યતિ?

XXV યદ્ અપ્રત્યક્ષં તસ્ય પ્રત્યાશાં યદિ વયં કુર્વીમહિ તર્હિ ધૈર્યમ્ અવલમ્બ્ય પ્રતીક્ષામહે|

XXVI તત આત્માપિ સ્વયમ્ અસ્માકં દુર્બલતાયા: સહાયત્વં કરોતિ; યત: કિં પ્રાર્થિતવ્યં તદ્ બોદ્ધું વયં ન શક્નુમઃ, કિન્ત્વસ્પષ્ટૈરાર્ત્તરાવૈરાત્મા સ્વયમ્ અસ્મન્નિમિત્તં નિવેદ્યતિ|

XXVII અપરમ્ ઈશ્વરાભિમતરૂપેણ પવિત્રલોકાનાં કૃતે નિવેદ્યતિ ય આત્મા તસ્યાભિપ્રાયોડન્તર્યામિના જ્ઞાયતે|

XXVIII અપરમ્ ઈશ્વરીયનિરૂપણાનુસારેણાહૂતા: સન્તો યે તસ્મિન્ પ્રીયન્તે સર્વાણિ મિલિત્વા તેષાં મજ્જલં સાધયન્તિ, એતદ્ વયં જ્ઞાનીમઃ|

XXIX યત ઈશ્વરો બહુભ્રાતૃણાં મધ્યે સ્વપુત્રં જ્યેષ્ઠં કર્તુમ્ ઇચ્છન્ યાન્ પૂર્વ્વ લક્ષ્યીકૃતવાન્ તાન્ તસ્ય પ્રતિમૂર્ત્યા: સાદૃશ્યપ્રાપ્ત્યર્થં ન્યયુંકત|

XXX અપરઞ્ચ તેન યે નિયુક્તાસ્ત આહૂતા અપિ યે ય તેનાહૂતાસ્તે સપુણ્યીકૃતા:, યે ય તેન સપુણ્યીકૃતાસ્તે વિભવયુક્તા:|

XXXI ઇત્યત્ર વયં કિં ભૂમઃ? ઈશ્વરો યદ્ અસ્માકં સપક્ષો ભવતિ તર્હિ કો વિપક્ષોડસ્માકં?

XXXII આત્મપુત્રં ન રક્ષિત્વા યોડસ્માકં સર્વ્વેષાં કૃતે તં પ્રદત્તવાન્ સ કિં તેન સહાસ્મભ્યમ્ અન્યાનિ સર્વાણિ ન દાસ્યતિ?

XXXIII ઈશ્વરસ્યાભિરુચિતેષુ કેન દોષ આરોપયિષ્યતે? ય ઈશ્વરસ્તાન્ પુણ્યવત ઇવ ગણયતિ કિં તેન?

XXXIV અપરં તેભ્યો દણ્ડદાનાજ્ઞા વા કેન કરિષ્યતે? યોડસ્મન્નિમિત્તં પ્રાણાન્ ત્યક્તવાન્ કેવલં તન્ન કિન્તુ મૃતગણમધ્યાદ્ ઉત્થિતવાન્, અપિ યેશ્વરસ્ય દક્ષિણે પાર્શ્વે તિષ્ઠન્ અદ્યાપ્યસ્માકં નિમિત્તં પ્રાર્થત એવમ્ભૂતો ય: પ્રીષ્ટ: કિં તેન?

XXXV અસ્માભિ: સહ પ્રીષ્ટસ્ય પ્રેમવિચ્છેદં જનયિતું ક: શક્નોતિ? કલેશો વ્યસનં વા તાડના વા દુર્ભિક્ષં વા વસ્ત્રહીનત્વં વા પ્રાણસંશયો વા ખજ્જો વા કિમેતાનિ શક્નુવન્તિ?

XXXVI કિન્તુ લિખિતમ્ આસ્તે, યથા, વયં તવ નિમિત્તં સ્મો મૃત્યુવકત્રેડખિલં દિનં| બલિદેયો યથા મેષો વયં ગણ્યામહે તથા|

XXXVII અપરં યોડસ્માસુ પ્રીયતે તેનૈતાસુ વિપત્સુ વયં સમ્યગ્ વિજયામહે|

XXXVIII યતોડસ્માકં પ્રભુના યીશુખ્રીષ્ટેનેશ્વરસ્ય યત્ પ્રેમ તસ્માદ્ અસ્માકં વિચ્છેદં જનયિતું મૃત્યુ જીવનં વા દિવ્યદૂતા વા બલવન્તો મુખ્યદૂતા વા વર્તમાનો વા ભવિષ્યન્ કાલો વા ઉચ્યપદં વા નીચપદં વાપરં કિમપિ સૃષ્ટવસ્તુ

XXXIX વૈતેષાં કેનાપિ ન શક્યમિત્યસ્મિન્ દૃઢવિશ્વાસો મમાસ્તે|

IX

I અહં કાન્નિદ્ કલ્પિતાં કથાં ન કથયામિ, ખ્રીષ્ટસ્ય સાક્ષાત્ સત્યમેવ બ્રવીમિ પવિત્રસ્યાત્મન: સાક્ષાન્ મદીયં મન એતત્ સાક્ષ્યં દદાતિ|

II મમાન્તરતિશયદુ:ખં નિરન્તરં ખેદશ્ચ

III તસ્માદ્ અહં સ્વજાતીયભ્રાતૃણાં નિમિત્તાત્ સ્વયં ખ્રીષ્ટાચ્છાપાકાન્તો ભવિતુમ્ ઐચ્છમ્|

IV યતસ્ત ઇસ્રાયેલસ્ય વંશા અપિ ય દત્તકપુત્રત્વં તેજો નિયમો વ્યવસ્થાદાનં મન્દિરે ભજનં પ્રતિજ્ઞા: પિતૃપુરુષગણશ્રૈતેષુ સર્વેષુ તેષામ્ અધિકારોડસ્તિ|

V તત્ કેવલં નહિ કિન્તુ સર્વાધ્યક્ષ: સર્વ્વદા સચ્ચિદાનન્દ ઈશ્વરો ય: ખ્રીષ્ટ: સોડપિ શારીરિકસમ્બન્ધેન તેષાં વંશસમ્ભવઃ|

VI ઈશ્વરસ્ય વાક્યં વિફલં જાતમ્ ઇતિ નહિ યત્કારણાદ્ ઇસ્રાયેલો વંશે યે જાતાસ્તે સર્વ્વે વસ્તુત ઇસ્રાયેલીયા ન ભવન્તિ|

VII અપરમ્ ઇબ્રાહીમો વંશે જાતા અપિ સર્વ્વે તસ્યૈવ સન્તાના ન ભવન્તિ કિન્તુ ઇસ્હાકો નામ્ના તવ વંશો વિખ્યાતો ભવિષ્યતિ|

VIII અર્થાત્ શારીરિકસંસર્ગાત્ જાતા: સન્તાના યાવન્તસ્તાવન્ત એવેશ્વરસ્ય સન્તાના ન ભવન્તિ કિન્તુ પ્રતિશ્રવણાદ્ યે જાયન્તે તએવેશ્વરવંશો ગણયતે|

IX યતસ્તત્પ્રતિશ્રુતે વાક્યમેતત્, એતાદૃશે સમયે ડહં પુનરાગમિષ્યામિ તત્પૂર્વ્વ સારાયા: પુત્ર એકો જનિષ્યતે|

X અપરમપિ વદામિ સ્વમનોડભિલાષત ઈશ્વરેણ યન્નિરૂપિતં તત્ કર્મ્મતો નહિ કિન્ત્વાહ્વયિતુ જર્ઠતમેતદ્ યથા સિદ્ધ્યતિ

- XI તદર્થં રિબ્કાનામિકયા યોષિતા જનૈકસ્માદ્ અર્થાદ્ અસ્માકમ્ ઇસ્હાકઃ પૂર્વપુરુષાદ્ ગર્ભે ધૃતે તસ્યાઃ સન્તાનયોઃ પ્રસવાત્ પૂર્વ્વં કિન્ન તયોઃ શુભાશુભકર્મણઃ કરણાત્ પૂર્વ્વં
- XII તાં પ્રતીદં વાક્યમ્ ઉક્તં, જ્યેષ્ઠઃ કનિષ્ઠં સેવિષ્યતે,
- XIII યથા લિખિતમ્ આસ્તે, તથાપ્યેષાવિ ન પ્રીત્વા યાકૂબિ પ્રીતવાન્ અહં|
- XIV તર્હિ વયં કિં બ્રૂમઃ? ઈશ્વરઃ કિમ્ અન્યાયકારી? તથા ન ભવતુ|
- XV યતઃ સ સ્વયં મૂસામ્ અવદત્; અહં યસ્મિન્ અનુગ્રહં ચિકીર્ષામિ તમેવાનુગૃહ્ણામિ, યન્ન દયિતુમ્ ઇચ્છામિ તમેવ દયે|
- XVI અતએવેચ્છતા યતમાનેન વા માનવેન તન્ન સાધ્યતે દ્યાકારિણેશ્વરેણૈવ સાધ્યતે|
- XVII ફિરૌણિ શાસ્ત્રે લિખતિ, અહં ત્વદ્વારા મત્પરાક્રમં દર્શયિતું સર્વ્વપૃથિવ્યાં નિજનામ પ્રકાશયિતુન્ન ત્વાં સ્થાપિતવાન્|
- XVIII અતઃ સ યમ્ અનુગ્રહીતુમ્ ઇચ્છતિ તમેવાનુગૃહ્ણાતિ, યન્ન નિગ્રહીતુમ્ ઇચ્છતિ તં નિગૃહ્ણાતિ|
- XIX યદિ વદસિ તર્હિ સ દોષં કુતો ગૃહ્ણાતિ? તદીયેચ્છાયાઃ પ્રતિબન્ધકત્વં કર્ત્ત્વં કસ્ય સામર્થ્યં વિદ્યતે?
- XX હે ઈશ્વરસ્ય પ્રતિપક્ષ મર્ત્ય ત્વં કઃ? એતાદૃશં માં કુતઃ સૃષ્ટવાન્? ઇતિ કથાં સૃષ્ટવસ્તુ સ્ત્રષ્ટ્રે કિં કથયિષ્યતિ?
- XXI એકસ્માન્ મૃત્પિણ્ડાદ્ ઉત્કૃષ્ટાપકૃષ્ટૌ દ્વિવિદ્ધૌ કલશૌ કર્ત્ત્વં કિં કુલાલસ્ય સામર્થ્યં નાસ્તિ?
- XXII ઈશ્વરઃ કોપં પ્રકાશયિતું નિજશક્તિં જ્ઞાપયિતુન્નૈચ્છન્ યદિ વિનાશસ્ય યોગ્યાનિ ક્રોધભાજનાનિ પ્રતિ બહુકાલં દીર્ઘસહિષ્ણુતામ્ આશ્રયતિ;
- XXIII અપરન્ન વિભવપ્રાપ્ત્યર્થં પૂર્વ્વં નિયુક્તાન્યનુગ્રહપાત્રાણિ પ્રતિ નિજવિભવસ્ય બાહુલ્યં પ્રકાશયિતું કેવલચિહ્નિનાં નહિ ભિન્નદેશિનામપિ મધ્યાદ્
- XXIV અસ્માનિવ તાન્યાહ્ણયતિ તત્ર તવ કિં?
- XXV હોશયગ્રન્થે યથા લિખિતમ્ આસ્તે, યો લોકો મમ નાસીત્ તં વદિષ્યામિ મદીયકં| યા જાતિ મેંડપ્રિયા યાસીત્ તાં વદિષ્યામ્યહં પ્રિયાં|
- XXVI યૂયં મદીયલોકા ન યત્રેતિ વાક્યમૌચ્યત| અમરેશસ્ય સન્તાના ઇતિ ખ્યાસ્યન્તિ તત્ર તે|
- XXVII ઇસ્રાયેલીયલોકેષુ યિશાયિયોડપિ વાયમેતાં પ્રાચાર્યત્, ઇસ્રાયેલીયવંશાનાં યા સંખ્યા સા તુ નિશ્ચિતં સમુદ્રસિકતાસંખ્યાસમાના યદિ જાયતે| તથાપિ કેવલં લોકૈરલ્પેસ્ત્રાણં વ્રજિષ્યતે|
- XXVIII યતો ન્યાયેન સ્વં કર્મ પરેશઃ સાધયિષ્યતિ| દેશે સએવ સંક્ષેપાન્નિજં કર્મ કરિષ્યતિ|
- XXIX યિશાયિયોડપરમપિ કથયામાસ, સૈન્યાધ્યક્ષપરેશેન ચેત્ કિન્નિત્રોદશિષ્યત| તદા વયં સિદોમેવાભવિષ્યામ વિનિશ્ચિતં યદ્વા વયમ્ અમોરાયા અગમિષ્યામ તુલ્યતાં|
- XXX તર્હિ વયં કિં વક્ષ્યામઃ? ઇતરદેશીયા લોકા અપિ પુણ્યાર્થમ્ અયતમાના વિશ્વાસેન પુણ્યમ્ અલભન્ત;
- XXXI કિન્તિવસ્ત્રાયેલ્લોકા વ્યવસ્થાપાલનેન પુણ્યાર્થં યતમાનાસ્તન્ નાલભન્ત|
- XXXII તસ્ય કિં કારણં? તે વિશ્વાસેન નહિ કિન્તુ વ્યવસ્થાયાઃ ક્રિયા ચેષ્ટિત્વા તસ્મિન્ સ્ખલનજનકે પાષાણે પાદસ્ખલનં પ્રાપ્તાઃ|
- XXXIII લિખિતં યાદૃશમ્ આસ્તે, પશ્ય પાદસ્ખલાર્થં હિ સીયોનિ પ્રસ્તરન્તથા| બાધાકારન્ન પાષાણં પરિસ્થાપિતવાનહમ્ વિશ્વસિષ્યતિ યસ્તત્ર સ જનો ન ત્રપિષ્યતે|

X

- I હે ભ્રાતર ઇસ્રાયેલીયલોકા યત્ પરિત્રાણં પ્રાપ્નુવન્તિ તદર્હં મનસાભિલષન્ ઈશ્વરસ્ય સમીપે પ્રાર્થયે|
- II યત ઈશ્વરે તેષાં ચેષ્ટા વિદ્યત ઇત્યત્રાહં સાક્ષ્યસ્મિ; કિન્તુ તેષાં સા ચેષ્ટા સજ્ઞાના નહિ,
- III યતસ્ત ઈશ્વરદત્તં પુણ્યમ્ અવિજ્ઞાય સ્વકૃતપુણ્યં સ્થાપયિતુમ્ ચેષ્ટમાના ઈશ્વરદત્તસ્ય પુણ્યસ્ય નિઘનત્વં ન સ્વીકુર્વન્તિ|
- IV ખ્રીષ્ટ એકૈકવિશ્વાસિજનાય પુણ્યં દાતું વ્યવસ્થાયાઃ ફલસ્વરૂપો ભવતિ|
- V વ્યવસ્થાપાલનેન યત્ પુણ્યં તત્ મૂસા વર્ણયામાસ, યથા, યો જનસ્તાં પાલયિષ્યતિ સ તદ્વારા જીવિષ્યતિ|
- VI કિન્તુ પ્રત્યયેન યત્ પુણ્યં તદ્ એતાદૃશં વાક્યં વદતિ, કઃ સ્વર્ગમ્ આરુહ્ય ખ્રીષ્ટમ્ અવરોહયિષ્યતિ?
- VII કો વા પ્રેતલોકમ્ અવરુહ્ય ખ્રીષ્ટં મૃતગણમધ્યાદ્ આનેષ્યતીતિ વાક્ મનસિ ત્વયા ન ગદિતવ્યા|
- VIII તર્હિ કિં બ્રવીતિ? તદ્ વાક્યં તવ સમીપસ્થમ્ અર્થાત્ તવ વદને મનસિ યાસ્તે, તચ્ચ વાક્યમ્ અસ્માભિઃ પ્રચાર્યમાણં વિશ્વાસસ્ય વાક્યમેવ|
- IX વસ્તુતઃ પ્રભું યીશું યદિ વદનેન સ્વીકરોષિ, તથેશ્વરસ્તં શ્મશાનાદ્ ઉદસ્થાપયદ્ ઇતિ યદ્યન્તઃકરણેન વિશ્વસિષિ તર્હિ પરિત્રાણં લપ્સ્યસે|
- X યસ્માત્ પુણ્યપ્રાપ્ત્યર્થમ્ અન્તઃકરણેન વિશ્વસિતવ્યં પરિત્રાણાર્થન્ન વદનેન સ્વીકર્ત્તવ્યં|

- XI શાસ્ત્રે યાદૃશં લિખતિ વિશ્વસિષ્યતિ યસ્તત્ર સ જનો ન ત્રપિષ્યતે|
 XII ઇત્યત્ર ચિહ્નદિનિ તદન્યલોકે ચ કોપિ વિશેષો નાસ્તિ યસ્માદ્ યઃ સર્વેષામ્ અદ્વિતીયઃ પ્રભુઃ સ નિજયાચકાન સર્વાન્ પ્રતિ વદાન્યો ભવતિ|
 XIII યતઃ, યઃ કશ્ચિત્ પરમેશસ્ય નામ્ના હિ પ્રાર્થયિષ્યતે| સ એવ મનુજો નૂનં પરિત્રાતો ભવિષ્યતિ|
 XIV યં યે જના ન પ્રત્યાયન્ તે તમુદિશ્ય કથં પ્રાર્થયિષ્યન્તે? યે વા યસ્યાપ્યાનં કદાપિ ન શ્રુતવન્તસ્તે તં કથં પ્રત્યેષ્યન્તિ? અપરં યદિ પ્રચારયિતારો ન તિષ્ઠન્તિ તદા કથં તે શ્રોષ્યન્તિ?
 XV યદિ વા પ્રેરિતા ન ભવન્તિ તદા કથં પ્રચારયિષ્યન્તિ? યાદૃશં લિખિતમ્ આસ્તે, યથા, માફ્લિકં સુસંવાદં દદત્યાનીય યે નરાઃ| પ્રચારયન્તિ શાન્તેશ્ચ સુસંવાદં જનાસ્તુ યે| તેષાં ચરણપદ્માનિ કીદૃક્ શોભાન્વિતાનિ હિ|
 XVI કિન્તુ તે સર્વે તં સુસંવાદં ન ગૃહીતવન્તઃ| યિશાયિયો યથા લિખિતવાન્| અસ્મત્પ્રચારિતે વાક્યે વિશ્વાસમકરોદ્ધિ કઃ|
 XVII અતએવ શ્રવણાદ્ વિશ્વાસ એશ્વરવાક્યપ્રચારાત્ શ્રવણાન્ ભવતિ|
 XVIII તર્હાં બ્રવીમિ તૈઃ કિં નાશ્રાવિ? અવશ્યમ્ અશ્રાવિ, યસ્માત્ તેષાં શબ્દો મહીં વ્યાપ્નોદ્ વાક્યન્ નિખિલં જગત્|
 XIX અપરમપિ વદામિ, ઇસ્રાયેલીયલોકાઃ કિમ્ એતાં કથાં ન બુદ્ધ્યન્તે? પ્રથમતો મૂસા ઇદં વાક્યં પ્રોવાય, અહમુતાપયિષ્યે તાન્ અગણ્યમાનવૈરપિ| કલેક્ષ્યામિ જાતિમ્ એતાન્ પ્રોન્મત્તભિન્નજાતિભિઃ|
 XX અપરન્ ચ યિશાયિયોડતિશયાક્ષોભેણ કથયામાસ, યથા, અધિ માં યૈસ્તુ નાયેષ્ટિ સમ્પ્રાપ્તસ્તૈ જનૈરહં| અધિ માં યૈ ન સમ્પૃષ્ટં વિજ્ઞાતસ્તૈ જનૈરહં||
 XXI કિન્તિવસ્રાયેલીયલોકાન્ અધિ કથયાન્નકાર, યૈરાજ્ઞાલક્ષ્મિ લોકૈર્વિરુદ્ધં વાક્યમુચ્યતે| તાન્ પ્રત્યેવ દિનં કૃત્સ્નં હસ્તૌ વિસ્તારયામ્યહં||

XI

- I ઈશ્વરેણ સ્વીકીયલોકા અપસારિતા અહં કિમ્ ઈદૃશં વાક્યં બ્રવીમિ? તન્ન ભવતુ યતોડહમપિ બિન્યામીનગોત્રીય ઇબ્રાહીમવંશીય ઇસ્રાયેલીયલોકોડસ્મિ|
 II ઈશ્વરેણ પૂર્વં યે પ્રદૃષ્ટાસ્તે સ્વીકીયલોકા અપસારિતા ઇતિ નહિ| અપરમ્ એલિયોપાખ્યાને શાસ્ત્રે યલ્લિખિતમ્ આસ્તે તદ્ યૂયં કિં ન જાનીથ?
 III હે પરમેશ્વર લોકાસ્ત્વદીયાઃ સર્વા યજ્ઞવેદીરભજન્ તથા તવ ભવિષ્યદ્વાદિનઃ સર્વાન્ અદનન્ કેવલ એકોડહમ્ અવશિષ્ટ આસે તે મમાપિ પ્રાણાન્ નાશયિતું ચેષ્ટન્તે, એતાં કથામ્ ઇસ્રાયેલીયલોકાનાં વિરુદ્ધમ્ એલિય ઈશ્વરાય નિવેદયામાસ|
 IV તતસ્તં પ્રતીશ્વરસ્યોત્તરં કિં જાતં? બાલ્નામ્નો દેવસ્ય સાક્ષાત્ યૈ જાનૂનિ ન પાતિતાનિ તાદૃશાઃ સપ્ત સહસ્રાણિ લોકા અવશેષિતા મયા||
 V તદ્દદ્ એતસ્મિન્ વર્તમાનકાલેડપિ અનુગ્રહેણાભિરુચિતાસ્તેષામ્ અવશિષ્ટાઃ કતિપયા લોકાઃ સન્તિ|
 VI અતએવ તદ્ યદનુગ્રહેણ ભવતિ તર્હિ ક્રિયા ન ભવતિ નો ચેદ્ અનુગ્રહોડનનુગ્રહ એવ, યદિ વા ક્રિયા ભવતિ તર્હાનુગ્રહેણ ન ભવતિ નો ચેત્ ક્રિયા ક્રિયૈવ ન ભવતિ|
 VII તર્હિ કિં? ઇસ્રાયેલીયલોકા યદ્ અમૃગયન્ત તન્ન પ્રાપુઃ| કિન્તિવભિરુચિતલોકાસ્તત્ પ્રાપુસ્તદન્યે સર્વ અન્ધીભૂતાઃ|
 VIII યથા લિખિતમ્ આસ્તે, ઘોરનિદ્રાલુતાભાવં દૃષ્ટિહીને ચ લોચને| કણૌ શ્રુતિવિહીનૌ ચ પ્રદદૌ તેભ્ય ઈશ્વરઃ||
 IX એતેસ્મિન્ દાયુદપિ લિખિતવાન્ યથા, અતો ભુક્ત્યાસનં તેષામ્ ઉન્માથવદ્ ભવિષ્યતિ| વા વંશયન્ત્રવદ્ બાધા દણ્ડવદ્ વા ભવિષ્યતિ||
 X ભવિષ્યન્તિ તથાન્ધાસ્તે નેત્રૈઃ પશ્યન્તિ નો યથા| વેપથુઃ કટિદેશસ્ય તેષાં નિત્યં ભવિષ્યતિ||
 XI પતનાર્થં તે સ્ખલિતવન્ત ઇતિ વાયં કિમહં વદામિ? તન્ન ભવતુ કિન્તુ તાન્ ઉદ્યોગિનઃ કર્તુ તેષાં પતનાદ્ ઇતરદેશીયલોકૈઃ પરિત્રાણં પ્રાપ્તં|
 XII તેષાં પતનં યદિ જગતો લોકાનાં લાભજનકમ્ અભવત્ તેષાં હાસોડપિ યદિ ભિન્નદેશિનાં લાભજનકોડભવત્ તર્હિ તેષાં વૃદ્ધિઃ કતિ લાભજનિકા ભવિષ્યતિ?
 XIII અતો હે અન્યદેશિનો યુષ્માન્ સમ્બોધ્ય કથયામિ નિજાનાં જ્ઞાતિબન્ધૂનાં મનઃસૂદ્યોગં જનયન્ તેષાં મધ્યે ક્રિયાતાં લોકાનાં યથા પરિત્રાણં સાધયામિ|
 XIV તન્નિમિત્તમ્ અન્યદેશિનાં નિકટે પ્રેરિતઃ સન્ અહં સ્વપદસ્ય મહિમાનં પ્રકાશયામિ|
 XV તેષાં નિગ્રહેણ યદીશ્વરેણ સહ જગતો જનાનાં મેલનં જાતં તર્હિ તેષામ્ અનુગૃહીતત્વં મૃતદેહે યથા જીવનલાભસ્તદ્ભવત્ કિં ન ભવિષ્યતિ?
 XVI અપરં પ્રથમજાતં ફલં યદિ પવિત્રં ભવતિ તર્હિ સર્વમેવ ફલં પવિત્રં ભવિષ્યતિ; તથા મૂલં યદિ પવિત્રં ભવતિ તર્હિ શાખા અપિ તથૈવ ભવિષ્યન્તિ|

XVII ક્રિયતીનાં શાખાનાં છેદને કૃતે ત્વં વન્યજિતવૃક્ષસ્ય શાખા ભૂત્વા યદિ તચ્છાખાનાં સ્થાને રોપિતા સતિ જિતવૃક્ષીયમૂલસ્ય રસં ભુંક્ષે,

XVIII તર્હિ તાસાં ભિન્નશાખાનાં વિરુદ્ધં માં ગર્વ્વીઃ; યદિ ગર્વ્વસિ તર્હિ ત્વં મૂલં યન્ન ધારયસિ કિન્તુ મૂલં ત્વાં ધારયતીતિ સંસ્મર|

XIX અપરચ્ચ યદિ વદસિ માં રોપયિતું તાઃ શાખા વિભન્ના અભવન્;

XX ભદ્રમ્, અપ્રત્યયકારણાત્ તે વિભિન્ના જાતાસ્તથા વિશ્વાસકારણાત્ ત્વં રોપિતો જાતસ્તસ્માદ્ અહક્કારમ્ અકૃત્વા સસાધવસો ભવ|

XXI યત ઈશ્વરો યદિ સ્વાભાવિકીઃ શાખા ન રક્ષતિ તર્હિ સાવધાનો ભવ ચેત્ ત્વામપિ ન સ્થાપયતિ|

XXII ઇત્યન્નેશ્વરસ્ય યાદૃશી કૃપા તાદૃશં ભયાનકત્વમપિ ત્વયા દૃશ્યતાં; યે પતિતાસ્તાન્ પ્રતિ તસ્ય ભયાનકત્વં દૃશ્યતાં, ત્વચ્ચ યદિ તત્કૃપાશ્રિતસ્તિષ્ઠસિ તર્હિ ત્વાં પ્રતિ કૃપા દ્રક્ષ્યતે; નો ચેત્ ત્વમપિ તદ્વત્ ઇન્નો ભવિષ્યસિ|

XXIII અપરચ્ચ તે યદપ્રત્યયે ન તિષ્ઠન્તિ તર્હિ પુનરપિ રોપયિષ્યન્તે યસ્માત્ તાન્ પુનરપિ રોપયિતુમ્ ઇશ્વરસ્ય શક્તિરાસ્તે|

XXIV વન્યજિતવૃક્ષસ્ય શાખા સન્ ત્વં યદિ તતશિષ્ટો રીતિવ્યત્યયેનોત્તમજિતવૃક્ષે રોપિતોડભવસ્તર્હિ તસ્ય વૃક્ષસ્ય સ્વીયા યાઃ શાખાસ્તાઃ કિં પુનઃ સ્વવૃક્ષે સંલગિતું ન શક્નુવન્તિ?

XXV હે ભ્રાતરો યુષ્માકમ્ આત્માભિમાનો યન્ન જાયતે તદર્થં મમેદૃશી વાચ્છા ભવતિ યૂયં એતન્નિગૂઢતત્ત્વમ્ અજાનન્તો યન્ન તિષ્ઠથ; વસ્તુતો યાવત્કાલં સમ્પૂર્ણરૂપેણ ભિન્નદેશિનાં સંગ્રહો ન ભવિષ્યતિ તાવત્કાલમ્ અંશત્વેન ઇસ્રાયેલીયલોકાનામ્ અન્ધતા સ્થાસ્યતિ;

XXVI પશ્ચાત્ તે સર્વે પરિત્રાસ્યન્તે; એતાદૃશં લિખિતમપ્યાસ્તે, આગમિષ્યતિ સીયોનાદ્ એકો યસ્ત્રાણદાયકઃ| અધર્મ્ યાકુબો વંશાત્ સ તુ દૂરીકરિષ્યતિ|

XXVII તથા દૂરીકરિષ્યામિ તેષાં પાપાન્યહં યદા| તદા તૈરેવ સાર્દ્ધં મે નિયમોડયં ભવિષ્યતિ|

XXVIII સુસંવાદાત્ તે યુષ્માકં વિપક્ષા અભવન્ કિન્ત્વભિરુચિતત્વાત્ તે પિતૃલોકાનાં કૃતે પ્રિયપાત્રાણિ ભવન્તિ|

XXIX યત ઈશ્વરસ્ય દાનાદ્ આહ્વાનાચ્ચ પશ્ચાત્તાપો ન ભવતિ|

XXX અતએવ પૂર્વમ્ ઈશ્વરેડવિશ્વાસિનઃ સન્તોડપિ યૂયં યદ્વત્ સમ્પ્રતિ તેષામ્ અવિશ્વાસકારણાદ્ ઈશ્વરસ્ય કૃપાપાત્રાણિ જાતાસ્તદ્દદ્

XXXI ઇદાનીં તેડવિશ્વાસિનઃ સન્તિ કિન્તુ યુષ્માભિ લ્બ્ધકૃપાકારણાત્ તૈરપિ કૃપા લપ્સ્યતે|

XXXII ઈશ્વરઃ સર્વાન્ પ્રતિ કૃપાં પ્રકાશયિતું સર્વાન્ અવિશ્વાસિત્વેન ગણયતિ|

XXXIII અહો ઈશ્વરસ્ય જ્ઞાનબુદ્ધિરૂપયો ધનયોઃ કીદૃક્ પ્રાયુર્યા| તસ્ય રાજશાસનસ્ય તત્ત્વં કીદૃગ્ અપ્રાપ્યં| તસ્ય માર્ગાશ્ચ કીદૃગ્ અનુપલક્ષ્યાઃ|

XXXIV પરમેશ્વરસ્ય સફૂલ્પં કો જ્ઞાતવાન્? તસ્ય મન્ત્રી વા કોડભવત્?

XXXV કો વા તસ્યોપકારી ભૂત્વા તત્કૃતે તેન પ્રત્યુપકર્તવ્યઃ?

XXXVI યતો વસ્તુમાત્રમેવ તસ્માત્ તેન તસ્મૈ યાભવત્ તદીયો મહિમા સર્વદા પ્રકાશિતો ભવતુ| ઇતિ|

XII

I હે ભ્રાતર ઈશ્વરસ્ય કૃપયાહં યુષ્માન્ વિનયે યૂયં સ્વં સ્વં શરીરં સજીવં પવિત્રં ગ્રાહ્યં બલિમ્ ઈશ્વરમુદિશ્ય સમુત્સૃજત, એષા સેવા યુષ્માકં યોગ્યા|

II અપરં યૂયં સાંસારિકા ઇવ માચરત, કિન્તુ સ્વં સ્વં સ્વભાવં પરાવર્ત્ય નૂતનાચારિણો ભવત, તત ઈશ્વરસ્ય નિદેશઃ કીદૃગ્ ઉત્તમો ગ્રહણીયઃ સમ્પૂર્ણશ્ચેતિ યુષ્માભિરનુભાવિષ્યતે|

III કશ્ચિદપિ જનો યોગ્યત્વાદધિકં સ્વં ન મન્યતાં કિન્તુ ઈશ્વરો યસ્મૈ પ્રત્યયસ્ય યત્પરિમાણમ્ અદદાત્ સ તદનુસારતો યોગ્યરૂપં સ્વં મનુતામ્, ઈશ્વરાદ્ અનુગ્રહં પ્રાપ્તઃ સન્ યુષ્માકમ્ એકૈકં જનમ્ ઇત્યાજ્ઞાપયામિ|

IV યતો યદ્દદસ્માકમ્ એકસ્મિન્ શરીરે બહૂન્યજ્ઞાનિ સન્તિ કિન્તુ સર્વેષામજ્ઞાનાં કાર્યં સમાનં નહિ;

V તદ્દદસ્માકં બહુત્વેડપિ સર્વે વયં ખ્રીષ્ટે એકશરીરાઃ પરસ્પરમ્ અજ્ઞપ્રત્યજ્ઞત્વેન ભવામઃ|

VI અસ્માદ્ ઈશ્વરાનુગ્રહેણ વિશેષં વિશેષં દાનમ્ અસ્માસુ પ્રાપ્તેષુ સત્સુ કોપિ યદિ ભવિષ્યદ્વાક્યં વદતિ તર્હિ પ્રત્યયસ્ય પરિમાણાનુસારતઃ સ તદ્ વદતુ;

VII યદ્વા યદિ કશ્ચિત્ સેવનકારી ભવતિ તર્હિ સ તત્સેવનં કરોતુ; અથવા યદિ કશ્ચિદ્ અધ્યાપયિતા ભવતિ તર્હિ સોડધ્યાપયતુ;

- VIII तथा य उपदेष्टा भवति स उपदिशतु यश्च दाता स सरलतया ददातु यस्त्वधिपतिः स यत्नेनाधिपतित्वं करोतु यश्च द्यालुः स हृष्टमनसा ह्यताम्।
- IX अपरञ्च युष्माकं प्रेम कापट्यवर्जितं भवतु यद् अलद्रं तद् ऋतीयध्वं यय्य लद्रं तस्मिन् अनुरण्यध्वम्।
- X अपरं भ्रातृत्वप्रेम्ना परस्परं प्रीयध्वं समाहराद् अकोऽपरञ्जनं श्रेष्ठं ज्ञानीध्वम्।
- XI तथा कार्ये निरालस्या मनसि य सोद्योगाः सन्तः प्रभुं सेवध्वम्।
- XII अपरं प्रत्याशायाम् आनन्दिता दुःभसमये य धैर्ययुक्ता भवतः; प्रार्थनायां सततं प्रवर्तध्वं।
- XIII पवित्राणां दीनतां दूरीकुरुध्वम् अतिथिसेवायाम् अनुरण्यध्वम्।
- XIV ये जना युष्मान् ताडयन्ति तान् आशिषं वदत शापम् अदत्त्वा ददध्वमाशिषम्।
- XV ये जना आनन्दन्ति तैः सार्द्धम् आनन्दत ये य रुदन्ति तैः सह रुदित्।
- XVI अपरञ्च युष्माकं मनसां परस्परम् अकोभावो भवतु; अपरम् उच्यपदम् अनाकाङ्क्ष्य नीयलोकैः सहापि मार्दवम् आचरतः; स्वान् ज्ञानिनो न मन्यध्वं।
- XVII परस्माद् अपकारं प्राप्यापि परं नापकुरुत। सर्वेषां दृष्टितो यत् कर्मोत्तमं तदेव कुरुत।
- XVIII यदि भवितुं शक्यते तर्हि यथाशक्ति सर्वलोकैः सह निर्विरोधेन कालं यापयत।
- XIX हे प्रियबन्धवः, कस्मैयिद् अपकारस्य समुचितं दण्डं स्वयं न ददध्वं, किन्त्वीश्वरीयक्रोधाय स्थानं दत्त यतो विभितमास्ते परमेश्वरः कथयति, दानं इलस्य मत्कर्म सूचितं प्रदाम्यहं।
- XX एतिकांशान् रिपु र्यदि क्षुधार्तस्ते तर्हि तं त्वं प्रभोजय। तथा यदि तृषार्तः स्यात् तर्हि तं परिपायय। तेन त्वं मस्तके तस्य ज्वलदग्निं निधास्यसि।
- XXI कुञ्जियया पराजिता न सन्त उत्तमक्रियया कुञ्जियां पराजयत।

XIII

- I युष्माकम् अकैकज्जनः शासनपदस्य निध्नो भवतु यतो यानि शासनपदानि सन्ति तानि सर्वाणीश्वरेण स्थापितानि; ईश्वरं विना पदस्थापनं न भवति।
- II एतित्तेतोः शासनपदस्य यत् प्रातिकूल्यं तद् ईश्वरीयनिर्णयस्य प्रातिकूल्यमेव; अपरं ये प्रातिकूल्यम् आचरन्ति ते स्वेषां समुचितं दण्डं स्वयमेव घटयन्ते।
- III शास्ता सदाचारिणां भयप्रदो नहि दुराचारिणां भयप्रदो भवति; त्वं किं तस्मान् निर्भयो भवितुम् इच्छसि? तर्हि सत्कर्मचार, तस्माद् यशो लभ्यसे,
- IV यतस्तव सदाचारणाय स ईश्वरस्य भृत्योऽस्ति। किन्तु यदि कुकर्मचारसि तर्हि त्वं शङ्कस्व यतः स निरर्थकं भङ्गं न धारयति; कुकर्मचारिणां समुचितं दण्डयितुम् स ईश्वरस्य दण्डभृत्य एव।
- V अतरेव केवलदण्डभयान्नहि किन्तु सदसद्बोधोऽपि तस्य वश्येन भवितव्यं।
- VI अतस्माद् युष्माकं राजकरदानमध्युचितं यस्माद् ये करं गृह्णन्ति त ईश्वरस्य किङ्करा भूत्वा सततम् अतस्मिन् कर्मणि निविष्टास्तिष्ठन्ति।
- VII अस्मात् करग्राहिणो करं दत्त, तथा शुल्कग्राहिणो शुल्कं दत्त, अपरं यस्माद् भेतव्यं तस्माद् विभीत, यश्च समाहरणीयस्तं समाद्रियध्वम्; एत्थं यस्य यत् प्राप्यं तत् तस्मै दत्त।
- VIII युष्माकं परस्परं प्रेम विना अन्यत् किमपि देयम् ऋणं न भवतु, यतो यः परस्मिन् प्रेम करोति तेन व्यवस्था सिध्यति।
- IX वस्तुतः परदारान् मा गच्छ, नरदत्त्यां मा कार्षीः, यैर्य मा कार्षीः, मिथ्यासाक्ष्यं मा देहि, लोभं मा कार्षीः, अताः सर्वा आज्ञा अताभ्यो भिन्ना या कायिद् आज्ञास्ति सापि स्वसमीपवासिनि स्ववत् प्रेम कुर्वित्यनेन वयनेन वेदित्।
- X यतः प्रेम समीपवासिनोऽशुभं न जनयति तस्मात् प्रेम्ना सर्वा व्यवस्था पाल्यते।
- XI प्रत्ययीभवनकालेऽस्माकं परित्राणस्य सामीप्याद् एदानीं तस्य सामीप्यम् अव्यवहितं; अतः समयं विविध्यास्माभिः साम्प्रतम् अवश्यमेव निद्रातो जगर्तव्यं।
- XII बहुतरा यामिनी गता प्रभातं सन्निधिं प्राप्तं तस्मात् तामसीयाः क्रियाः परित्यज्यास्माभि वासरीया सञ्ज्ज परिघातव्या।
- XIII अतो हेतो र्वयं दिवा विहितं सदाचरणम् आचरिष्यामः। रङ्गरसो मत्तत्वं लम्पटत्वं कामुकत्वं विवाद ईर्ष्या चैतानि परित्यक्ष्यामः।
- XIV यूयं प्रभुयीशुप्रीष्टरूपं परिच्छदं परिघदध्वं सुभाभिलाषपूरणाय शारीरिकाचरणं माचरत।

XIV

- I यो जनोऽदृढविश्वासस्तं युष्माकं सङ्गिनं कुरुत किन्तु सन्देहवियारार्थं नहि।
- II यतो निषिद्धं किमपि जायद्रव्यं नास्ति, कस्यचिज्जनस्य प्रत्यय अतादृशो विद्यते किन्त्वदृढविश्वासः कश्चिदपरो जनः केवलं शाकं भुङ्क्तं।
- III तर्हि यो जनः साधारणं द्रव्यं भुङ्क्ते स विशेषद्रव्यभोक्तारं नावजानीयात् तथा विशेषद्रव्यभोक्तापि साधारणद्रव्यभोक्तारं द्रोषिणं न कुर्व्यात्, यस्माद् ईश्वरस्तम् अगृह्णात्।
- IV हे परदासस्य दूषयितस्त्वं कः? निजप्रभोः समीपे तेन पदस्थेन पदय्युतेन वा भवितव्यं स य पदस्थ एव भविष्यति यत ईश्वरस्तं पदस्थं कर्तुं शक्नोति।
- V अपरञ्च कश्चिज्जनो दिनाद् दिनं विशेषं मन्यते कश्चित्तु सर्वाणि दिनानि समानानि मन्यते, अकैको जनः स्वीयमनसि विविच्य निश्चिनोतु।
- VI यो जनः किञ्चन दिनं विशेषं मन्यते स प्रभुभक्त्या तन् मन्यते, यश्च जनः किमपि दिनं विशेषं न मन्यते सोऽपि प्रभुभक्त्या तन्न मन्यते; अपरञ्च यः सर्वाणि भक्ष्यद्रव्याणि भुङ्क्ते स प्रभुभक्त्या तानि भुङ्क्ते यतः स ईश्वरं धन्यं वक्ति, यश्च न भुङ्क्ते सोऽपि प्रभुभक्त्यैव न भुञ्जान ईश्वरं धन्यं ब्रूते।
- VII अपरम् अस्माकं कश्चित् निजनिमित्तं प्राणान् धारयति निजनिमित्तं म्रियते वा तन्न;
- VIII किन्तु यदि वयं प्राणान् धारयामस्तर्हि प्रभुनिमित्तं धारयामः, यदि य प्राणान् त्यजामस्तर्हिपि प्रभुनिमित्तं त्यजामः, अतएव ज्वने मरणे वा वयं प्रभोरेवास्महे।
- IX यतो ज्वन्तो मृताश्चेत्युभयेषां लोकानां प्रभुत्वप्राप्त्यर्थं प्रीष्टो मृत उत्थितः पुनर्ज्वितश्च।
- X किन्तु त्वं निजं भ्रातरं कुतो दूषयसि? तथा त्वं निजं भ्रातरं कुतस्तुच्छं जानासि? प्रीष्टस्य वियारसिंहासनस्य सम्भुपे सर्वैरस्माभिरुपस्थातव्यं;
- XI यादृशं लिपितम् आस्ते, परेशः शपथं कुर्वन् वाक्यमेतत् पुरावदत् सव्यो जनः समीपे मे जानुपातं करिष्यति। जिह्वैकैका तथेशस्य निघ्नत्वं स्वीकरिष्यति।
- XII अतएव ईश्वरसमीपेऽस्माकम् अकैकजनेन निजा कथा कथयितव्या।
- XIII एत्थं सति वयम् अधारभ्य परस्परं न दूषयन्तः स्वभ्रातुर्विघ्नो व्याघातो वा यत्र जायेत तादृशीमीडां कुर्महे।
- XIV किमपि वस्तु स्वभावतो नाशुचि भवतीत्यहं जाने तथा प्रभुना यीशुप्रीष्टेनापि निश्चितं जाने, किन्तु यो जनो यद् द्रव्यम् अपवित्रं जानीते तस्य कृते तद् अपवित्रम् आस्ते।
- XV अतएव तव भक्ष्यद्रव्येण तव भ्राता शोकान्वितो भवति तर्हि त्वं भ्रातरं प्रति प्रेम्ना नायरसि। प्रीष्टो यस्य कृते स्वप्राणान् व्ययितवान् त्वं निजेन भक्ष्यद्रव्येण तं न नाशय।
- XVI अपरं युष्माकम् उत्तमं कर्म निन्दितं न भवतु।
- XVII भक्ष्यं पेयञ्चेश्वरराज्यस्य सारो नहि, किन्तु पुण्यं शान्तिश्च पवित्रेणात्मना जात आनन्दश्च।
- XVIII अतै यो जनः प्रीष्टं सेवते, स अवेश्वरस्य तुष्टिकरो मनुष्यैश्च सुप्यातः।
- XIX अतएव येनास्माकं सर्वेषां परस्परम् अक्यं निष्ठा य जायते तदेवास्माभि र्यतितव्यं।
- XX भक्ष्यार्थम् ईश्वरस्य कर्मणो लानि मा जनयत; सर्वं वस्तु पवित्रमिति सत्यं तथापि यो जनो यद् भुक्त्वा विघ्नं लभते तदर्थं तद् भद्रं नहि।
- XXI तव मांसभक्षणसुरापानादिभिः क्रियाभि र्यदि तव भ्रातुः पादस्पर्शनं विघ्नो वा याञ्चल्यं वा जायते तर्हि तद्गोचनपानयोस्त्यागो भद्रः।
- XXII यदि तव प्रत्ययस्तिष्ठति तर्हीश्वरस्य गोचरे स्वान्तरे तं गोपय; यो जनः स्वमतेन स्वं द्रोषिणं न करोति स अेव धन्यः।
- XXIII किन्तु यः कश्चित् संशय्य भुङ्क्तेऽर्थात् न प्रतीत्य भुङ्क्ते, स अेवावश्यं दण्डार्हो भविष्यति, यतो यत् प्रत्ययजं नहि तदेव पापमयं भवति।

XV

- I बलवद्विरस्माभि र्दुर्बलानां दौर्बल्यं सोढव्यं न य स्वेषाम् एष्टायार आयरितव्यः।
- II अस्माकम् अकैको जनः स्वसमीपवासिनो हितार्थं निष्ठार्थञ्च तस्यैवेष्टायारम् आयरतु।
- III यतः प्रीष्टोऽपि निजेष्टायारं नायरितवान्, यथा लिपितम् आस्ते, त्वन्निन्दकगणस्यैव निन्दाभि निन्दितोऽस्म्यहं।
- IV अपरञ्च वयं यत् सदिष्युतासान्त्वनयो र्जनकेन शास्त्रेण प्रत्याशां लभेमहि तन्निमित्तं पूर्वकाले लिपितानि सर्व्ववयनान्यस्माकम् उपदेशार्थमेव लिपिभिरे।

V સહિષ્ણુતાસાન્ત્વનયોરાકરો ય ઈશ્વરઃ સ એવં કરોતુ યત્ પ્રભુ યીશુખ્રીષ્ટ ઇવ યુષ્માકમ્ એકજનોડન્યજનેન સાહ્દ્ મનસ ઐક્યમ્ આચરેત્;

VI યૂયન્ન સર્વ્વ એકચિત્તા ભૂત્વા મુખૈકેનેવાસ્મત્રભુયીશુખ્રીષ્ટસ્ય પિતુરીશ્વરસ્ય ગુણાન્ કીર્તયેત્|

VII અપરમ્ ઈશ્વરસ્ય મહિમ્નઃ પ્રકાશાર્થં ખ્રીષ્ટો યથા યુષ્માન્ પ્રત્યગૃહ્ણાત્ તથા યુષ્માકમધ્યેકો જનોડન્યજનં પ્રતિગૃહ્ણાતુ|

VIII યથા લિખિતમ્ આસ્તે, અતોડહં સમ્મુખે તિષ્ઠન્ ભિન્નદેશનિવાસિનાં| સ્તુવંસ્ત્વાં પરિગાસ્યામિ તવ નામ્નિ પરેશ્વર||

IX તસ્ય દ્યાલુત્વાચ્ય ભિન્નજાતીયા યદ્ ઈશ્વરસ્ય ગુણાન્ કીર્તયેયુસ્તદર્થં યીશુઃ ખ્રીષ્ટસ્ત્વકષ્ટેદનિયમસ્ય નિદ્નોડભવદ્ ઇત્યહં વદામિ| યથા લિખિતમ્ આસ્તે, અતોડહં સમ્મુખે તિષ્ઠન્ ભિન્નદેશનિવાસિનાં| સ્તુવંસ્ત્વાં પરિગાસ્યામિ તવ નામ્નિ પરેશ્વર||

X અપરમપિ લિખિતમ્ આસ્તે, હે અન્યજાતયો યૂયં સમં નન્દત તજ્જનૈઃ|

XI પુનશ્ચ લિખિતમ્ આસ્તે, હે સર્વ્વદેશિનો યૂયં ધન્યં બ્રૂત પરેશ્વરે| હે તદીયનરા યૂયં કુરુધ્વં તત્પ્રશંસનં||

XII અપર યીશાયિયોડપિ લિલેખ, યીશયસ્ય તુ યત્ મૂલં તત્ પ્રકાશિષ્યતે તદા| સર્વ્વજાતીયનૃણાન્ન શાસકઃ સમુદ્દેષ્યતિ| તત્રાન્યદેશિલોકૈશ્ચ પ્રત્યાશા પ્રકરિષ્યતે||

XIII અતએવ યૂયં પવિત્રસ્યાત્મનઃ પ્રભાવાદ્ યત્ સમ્પૂર્ણાં પ્રત્યાશાં લપ્સ્યધ્વે તદર્થં તત્પ્રત્યાશાજનક ઈશ્વરઃ પ્રત્યયેન યુષ્માન્ શાન્ત્યાનન્દાભ્યાં સમ્પૂર્ણાન્ કરોતુ|

XIV હે ભ્રાતરો યૂયં સદ્ભાવયુક્તાઃ સર્વ્વપ્રકારેણ જ્ઞાનેન ચ સમ્પૂર્ણાઃ પરસ્પરોપદેશે ચ તત્પરા ઇત્યહં નિશ્ચિતં જ્ઞાનામિ,

XV તથાપ્યહં યત્ પ્રગલ્ભતરો ભવન્ યુષ્માન્ પ્રબોધયામિ તસ્યૈકં કારણમિદં|

XVI ભિન્નજાતીયાઃ પવિત્રેણાત્મના પાવિતનૈવેદ્યરૂપા ભૂત્વા યદ્ ગ્રાહ્યા ભવેયુસ્તન્નિમિત્તમહમ્ ઈશ્વરસ્ય સુસંવાદં પ્રચારયિતું ભિન્નજાતીયાનાં મધ્યે યીશુખ્રીષ્ટસ્ય સેવકત્વં દાનં ઈશ્વરાત્ લબ્ધવાનસ્મિ|

XVII ઈશ્વરં પ્રતિ યીશુખ્રીષ્ટેન મમ શ્લાઘાકરણસ્ય કારણમ્ આસ્તે|

XVIII ભિન્નદેશિન આજ્ઞાગ્રાહિણઃ કર્તું ખ્રીષ્ટો વાક્યેન ક્રિયયા ચ, આશ્ચર્યલક્ષણૈશ્ચિત્રક્રિયાભિઃ પવિત્રસ્યાત્મનઃ પ્રભાવેન ચ યાનિ કર્માણિ મયા સાધિતવાન્,

XIX કેવલં તાન્યેવ વિનાન્યસ્ય કસ્યચિત્ કર્માણો વર્ણનાં કર્તું પ્રગલ્ભો ન ભવામિ| તસ્માત્ આ ચિરૂશાલમ ઇલ્લૂરિકં યાવત્ સર્વ્વત્ર ખ્રીષ્ટસ્ય સુસંવાદં પ્રચારયં|

XX અન્યેન નિચિતાયાં ભિત્તાવહં યન્ન નિચિનોમિ તન્નિમિત્તં યત્ર યત્ર સ્થાને ખ્રીષ્ટસ્ય નામ કદાપિ કેનાપિ ન જ્ઞાપિતં તત્ર તત્ર સુસંવાદં પ્રચારયિતુમ્ અહં યતે|

XXI યાદૃશં લિખિતમ્ આસ્તે, યૈ વાર્તા તસ્ય ન પ્રાપ્તા દર્શનં તૈસ્તુ લપ્સ્યતે| યૈશ્ચ નૈવ શ્રુતં કિચ્ચિત્ બોહ્દું શક્ષ્યન્તિ તે જનાઃ||

XXII તસ્માદ્ યુષ્મત્સમીપગમનાદ્ અહં મુહુર્મુહુ નિવારિતોડભવં|

XXIII કિન્તિવદાનીમ્ અત્ર પ્રદેશેષુ મયા ન ગતં સ્થાનં કિમપિ નાવશિષ્યતે યુષ્મત્સમીપં ગન્તું બહુવત્સરાનારભ્ય મામકીનાકાડ્ક્ષા ચ વિદ્યત ઇતિ હેતોઃ|

XXIV સ્પાનિયાદેશગમનકાલેડહં યુષ્મન્મધ્યેન ગચ્છન્ યુષ્માન્ આલોકિષ્યે, તતઃ પરં યુષ્મત્સમ્ભાષણેન તૃપ્તિં પરિલભ્ય તદેશગમનાર્થં યુષ્માભિ વિસર્જયિષ્યે, ઈદૃશી મદીયા પ્રત્યાશા વિદ્યતે|

XXV કિન્તુ સામ્પ્રતં પવિત્રલોકાનાં સેવનાય ચિરૂશાલમ્નગરં વ્રજામિ|

XXVI યતો ચિરૂશાલમસ્થપવિત્રલોકાનાં મધ્યે યે દરિદ્રા અર્થવિશ્રાણનેન તાનુપકર્તું માર્કિદનિયાદેશીયા આખ્યાદેશીયાશ્ચ લોકા ઐચ્છન્|

XXVII એષા તેષાં સદિચ્છા યતસ્તે તેષામ્ ઋણિનઃ સન્તિ યતો હેતો ભિન્નજાતીયા યેષાં પરમાર્થસ્યાંશિનો જાતા ઐહિકવિષયે તેષામુપકારસ્તૈઃ કર્તવ્યઃ|

XXVIII અતો મયા તત્ કર્મ સાધયિત્વા તસ્મિન્ ફલે તેભ્યઃ સમર્પિતે યુષ્મન્મધ્યેન સ્પાનિયાદેશો ગમિષ્યતે|

XXIX યુષ્મત્સમીપે મમાગમનસમયે ખ્રીષ્ટસ્ય સુસંવાદસ્ય પૂર્ણવરેણ સમ્બલિતઃ સન્ અહમ્ આગમિષ્યામિ ઇતિ મયા જ્ઞાયતે|

XXX હે ભ્રાતૃગણ પ્રભો યીશુખ્રીષ્ટસ્ય નામ્ના પવિત્રસ્યાત્માનઃ પ્રેમ્ના ચ વિનયેડહં

XXXI ચિહ્નદાદેશસ્થાનામ્ અવિશ્વાસિલોકાનાં કરેભ્યો યદહં રક્ષાં લભેય મદીયૈતેન સેવનકર્મણા ચ યદ્ ચિરૂશાલમસ્થાઃ પવિત્રલોકાસ્તુષ્યેયુઃ,

XXXII તદર્થં યૂયં મત્કૃત ઈશ્વરાય પ્રાર્થયમાણા યતધ્વં તેનાહમ્ ઈશ્વરેચ્છયા સાનન્દં યુષ્મત્સમીપં ગત્વા યુષ્માભિઃ સહિતઃ પ્રાણાન્ આપ્યાયિતું પારયિષ્યામિ|

XXXIII शान्तिदायक ईश्वरो युष्माकं सर्वेषां सङ्गी भूयात्। एति।

XVI

- I किङ्कीयानगरीयधर्मसमाजस्य परिचारिका या ड्रैबीनामिकास्माकं धर्मभगिनी तस्याः कृतेऽहं युष्मान् निवेदयामि,
 II यूयं तां प्रभुमाश्रितां विज्ञाय तस्या आतिथ्यं पवित्रलोकार्हं कुरुध्वं, युष्मत्तस्तस्या य उपकारो भवितुं शक्नोति तं कुरुध्वं,
 यस्मात् तथा बहूनां मम उपकारः कृतः।
 III अपरञ्च प्रीष्टस्य यीशोः कर्मणि मम सङ्कारिणौ मम प्राणरक्षार्थञ्च स्वप्राणान् पणीकृतवन्तौ यौ प्रिष्ठिल्लाक्किलौ तौ मम नमस्कारं ज्ञापयध्वं।
 IV ताभ्याम् उपकाराप्तिः केवलं मया स्वीकर्तव्येति नहि भिन्नदेशीयैः सर्वधर्मसमाजैरपि।
 V अपरञ्च तयो गृहे स्थितान् धर्मसमाजलोकान् मम नमस्कारं ज्ञापयध्वं। तद्धत् आशियादेशे प्रीष्टस्य पक्षे प्रथमजतङ्गलस्वर्षो य एपेनितनामा मम प्रियबन्धुस्तमपि मम नमस्कारं ज्ञापयध्वं।
 VI अपरं बहुश्रमेणास्मान् असेवत या मरियम् तामपि नमस्कारं ज्ञापयध्वं।
 VII अपरञ्च प्रेरितेषु भ्यातकीर्ती मद्ये प्रीष्टाश्रितौ मम स्वजातीयौ सङ्बन्धिनौ य यावान्द्रनीकयूनियौ तौ मम नमस्कारं ज्ञापयध्वं।
 VIII तथा प्रभौ मन्प्रियतमम् आम्प्लियमपि मम नमस्कारं ज्ञापयध्वं।
 IX अपरं प्रीष्टसेवायां मम सङ्कारिणाम् उर्ब्वार्णं मम प्रियतमं स्ताभुञ्च मम नमस्कारं ज्ञापयध्वं।
 X अपरं प्रीष्टेन परीक्षितम् आपिद्विं मम नमस्कारं वदत, आरिष्टबूलस्य परिजनांश्च मम नमस्कारं ज्ञापयध्वं।
 XI अपरं मम ज्ञातिं डेरोदियोनं मम नमस्कारं वदत, तथा नार्किंसस्य परिवाराणां मध्ये ये प्रभुमाश्रितास्तान् मम नमस्कारं वदत।
 XII अपरं प्रभोः सेवायां परिश्रमकारिण्यौ त्रुडेनात्रुडोषे मम नमस्कारं वदत, तथा प्रभोः सेवायाम् अत्यन्तं परिश्रमकारिणी या प्रिया पर्षिस्तां नमस्कारं ज्ञापयध्वं।
 XIII अपरं प्रभोरभिरुचितं ऋणं मम धर्ममाता या तस्य माता तामपि नमस्कारं वदत।
 XIV अपरम् असुंङ्गतं ड्विगोनं डर्म पात्रवं डर्मिम् अतेषां सङ्गित्वात्गणञ्च नमस्कारं ज्ञापयध्वं।
 XV अपरं ड्विलगो यूलिया नीरियस्तस्य भगिन्यलुम्पा यैतान् अतैः सार्द्धं यावन्तः पवित्रलोका आसते तानपि नमस्कारं ज्ञापयध्वं।
 XVI यूयं परस्परं पवित्रयुग्मनेन नमस्करुध्वं। प्रीष्टस्य धर्मसमाजगणो युष्मान् नमस्करुते।
 XVII डे त्रातरो युष्मान् विनयेऽहं युष्माभि र्या शिक्षा लब्धा ताम् अतिक्रम्य ये विच्छेदान् विघ्नांश्च कुर्वन्ति तान् निश्चिनुत तेषां सङ्गं वर्जयत य।
 XVIII यतस्तादृशा लोका अस्माकं प्रभो र्यीशुप्रीष्टस्य दासा एति नहि किन्तु स्वोदरस्यैव दासाः; अपरं प्रणयवचनै र्मधुरवाक्यैश्च सरललोकानां मनांसि मोडयन्ति।
 XIX युष्माकम् आज्ञाग्राहित्वं सर्वत्र सर्वे ज्ञातं ततोऽहं युष्मासु सानन्दोऽभवं तथापि यूयं यत् सत्ज्ञानेन ज्ञानिनः कुज्ञाने यातत्परा भवेतेति ममाभिलाषः।
 XX अधिकन्तु शान्तिदायक ईश्वरः शैतानम् अविलम्बं युष्माकं पदानाम् अधो मर्दिष्यति। अस्माकं प्रभु र्यीशुप्रीष्टो युष्मासु प्रसादं क्रियात्। एति।
 XXI मम सङ्कारी तीमथियो मम ज्ञातयो लूकियो यासोन् सोसिपात्रश्रेमे युष्मान् नमस्कुर्वन्ते।
 XXII अपरम् अतत्पत्रलेखकस्तर्तियनामाडमपि प्रभो नमिना युष्मान् नमस्करोमि।
 XXIII तथा कृत्स्नधर्मसमाजस्य मम यातिथ्यकारी गायो युष्मान् नमस्करोति। अपरम् अतन्नगरस्य धनरक्षक एरास्तः स्कार्तनामकश्रौको त्राता तावपि युष्मान् नमस्करुतः।
 XXIV अस्माकं प्रभु र्यीशुप्रीष्टा युष्मासु सर्वेषु प्रसादं क्रियात्। एति।
 XXV पूर्वकालिकयुगेषु प्रच्छन्ना या मन्त्रणाधुना प्रकाशिता भूत्वा भविष्यद्वादिलिपितग्रन्थगणस्य प्रमाणाद् विश्वासेन गणणार्थं सदातनस्येश्वरस्याज्ञया सर्वदेशीयलोकान् ज्ञाप्यते,
 XXVI तस्या मन्त्रणाया ज्ञानं लब्ध्वा मया यः सुसंवाद्यो यीशुप्रीष्टमधि प्रचार्यते, तदनुसाराद् युष्मान् धर्मं सुस्थिरान् कर्तुं समर्थो योऽद्वितीयः
 XXVII सर्वज्ञ ईश्वरस्तस्य धन्यवाद्यो यीशुप्रीष्टेन सन्ततं भूयात्। एति।

૧ કરિન્થિન: પત્રં

- I યાવન્ત: પવિત્રા લોકા: સ્વેષામ્ અસ્માકઞ્ચ વસતિસ્થાનેષ્વસ્માકં પ્રભો ર્થીશો: પ્રીષ્ટસ્ય નામ્ના પ્રાર્થયન્તે તૈ: સહાહૂતાનાં પ્રીષ્ટેન યીશુના પવિત્રીકૃતાનાં લોકાનાં ય ઈશ્વરીયધર્મસમાજઃ કરિન્થનગરે વિદ્યતે
- II તં પ્રતીશ્વરસ્યેચ્છયાહૂતો યીશુપ્રીષ્ટસ્ય પ્રેરિત: પૌલ: સોસ્થિનિનામા ભ્રાતા ય પત્રં લિખતિ|
- III અસ્માકં પિત્રેશ્વરેણ પ્રભુના યીશુપ્રીષ્ટેન ય પ્રસાદ: શાન્તિશ્ચ યુષ્મભ્યં દીયતાં|
- IV ઈશ્વરો યીશુપ્રીષ્ટેન યુષ્માન્ પ્રતિ પ્રસાદં પ્રકાશિતવાન્, તસ્માદહં યુષ્મન્નિમિત્તં સર્વ્વદા મદીયેશ્વરં ધન્યં વદામિ|
- V પ્રીષ્ટસમ્બન્ધીયં સાક્ષ્યં યુષ્માકં મધ્યે યેન પ્રકારેણ સપ્રમાણમ્ અભવત્
- VI તેન યૂયં પ્રીષ્ટાત્ સર્વ્વવિધવક્તૃતાજ્ઞાનાદીનિ સર્વ્વધનાનિ લબ્ધવન્ત:|
- VII તતોડસ્મત્પ્રભો ર્થીશુપ્રીષ્ટસ્ય પુનરાગમનં પ્રતીક્ષમાણાનાં યુષ્માકં કસ્યાપિ વરસ્યાભાવો ન ભવતિ|
- VIII અપરમ્ અસ્માકં પ્રભો ર્થીશુપ્રીષ્ટસ્ય દિવસે યૂયં યન્નિર્દોષા ભવેત તદર્થં સચેવ યાવદન્તં યુષ્માન્ સુસ્થિરાન્ કરિષ્યતિ|
- IX ય ઈશ્વર: સ્વપુત્રસ્યાસ્મત્પ્રભો ર્થીશુપ્રીષ્ટસ્યાંશિન: કર્તુ યુષ્માન્ આહૂતવાન્ સ વિશ્વસનીય:|
- X હે ભ્રાતર:, અસ્માકં પ્રભુયીશુપ્રીષ્ટસ્ય નામ્ના યુષ્માન્ વિનયેડહં સર્વ્વે યુષ્માભિરેકરૂપાણિ વાક્યાનિ કથ્યન્તાં યુષ્મન્મધ્યે ભિન્નસહજાતા ન ભવન્તુ મનોવિચારયોરૈક્યેન યુષ્માકં સિદ્ધત્વં ભવતુ|
- XI હે મમ ભ્રાતરો યુષ્મન્મધ્યે વિવાદા જાતા ઇતિ વાર્તામિહં કલોચ્યા: પરિજનૈ જ્ઞાપિત:|
- XII મમાભિપ્રેતમિદં યુષ્માકં કશ્ચિત્ કશ્ચિદ્ વદતિ પૌલસ્ય શિષ્યોડહમ્ આપલ્લો: શિષ્યોડહં કૈફા: શિષ્યોડહં પ્રીષ્ટસ્ય શિષ્યોડહમિતિ ય|
- XIII પ્રીષ્ટસ્ય કિં વિભેદ: કૃત: ? પૌલ: કિં યુષ્મત્કૃતે કુશે હત: ? પૌલસ્ય નામ્ના વા યૂયં કિં મજ્જિજતા: ?
- XIV ક્ષિપ્તગાયૌ વિના યુષ્માકં મધ્યેડન્ય: કોડપિ મયા ન મજ્જિજત ઇતિ હેતોરહમ્ ઈશ્વરં ધન્યં વદામિ|
- XV એતેન મમ નામ્ના માનવા મયા મજ્જિજતા ઇતિ વક્તું કેનાપિ ન શક્યતે|
- XVI અપરં સ્તિક્ષાનસ્ય પરિજના મયા મજ્જિજતાસ્તદન્ય: કશ્ચિદ્ યન્મયા મજ્જિજતસ્તદહં ન વેક્ષિ|
- XVII પ્રીષ્ટેનાહં મજ્જિજનાર્થં ન પ્રેરિત: કિન્તુ સુસંવાદસ્ય પ્રચારાર્થમેવ; સોડપિ વાક્યપટુતયા મયા ન પ્રચારિતવ્ય:, યતસ્તથા પ્રચારિતે પ્રીષ્ટસ્ય કુશે મૃત્યુ: ફલહીનો ભવિષ્યતિ|
- XVIII યતો હેતો ર્થે વિનશ્યન્તિ તે તાં કુશસ્ય વાર્તા પ્રલાપમિવ મન્યન્તે કિન્ચ પરિત્રાણં લભમાનેષ્વસ્માસુ સા ઈશ્વરીયશક્તિસ્વરૂપા|
- XIX તસ્માદિત્થં લિખિતમાસ્તે, જ્ઞાનવતાન્તુ યત્ જ્ઞાનં તન્મયા નાશયિષ્યતે| વિલોપયિષ્યતે તદ્દદ્ બુદ્ધિર્બદ્ધિમતાં મયા||
- XX જ્ઞાની કુત્ર? શાસ્ત્રી વા કુત્ર? ઇહલોકસ્ય વિચારતત્પરો વા કુત્ર? ઇહલોકસ્ય જ્ઞાનં કિમીશ્વરેણ મોહીકૃતં નહિ?
- XXI ઈશ્વરસ્ય જ્ઞાનાદ્ ઇહલોકસ્ય માનવા: સ્વજ્ઞાનેનેશ્વરસ્ય તત્ત્વબોધં ન પ્રાપ્તવન્તસ્તસ્માદ્ ઈશ્વર: પ્રચારરૂપિણા પ્રલાપેન વિશ્વાસિન: પરિત્રાતું રોચિતવાન્|
- XXII ચિહ્નદીયલોકા લક્ષણાનિ દિદ્દક્ષન્તિ ભિન્નદેશીયલોકાસ્તુ વિદ્યાં મૃગયન્તે,
- XXIII વયઞ્ચ કુશે હતં પ્રીષ્ટં પ્રચારયામ:| તસ્ય પ્રચારો ચિહ્નદીયૈર્વિદ્ધન ઇવ ભિન્નદેશીયૈશ્ચ પ્રલાપ ઇવ મન્યતે,
- XXIV કિન્તુ ચિહ્નદીયાનાં ભિન્નદેશીયાનાઞ્ચ મધ્યે યે આહૂતાસ્તેષુ સ પ્રીષ્ટ ઈશ્વરીયશક્તિરિવેશ્વરીયજ્ઞાનમિવ ય પ્રકાશતે|
- XXV યત ઈશ્વરે ય: પ્રલાપ આરોપ્યતે સ માનવાતિરિક્તં જ્ઞાનમેવ યચ્ચ દૌર્બ્બલ્યમ્ ઈશ્વર આરોપ્યતે તત્ માનવાતિરિક્તં બલમેવ|
- XXVI હે ભ્રાતર:, આહૂતયુષ્મદ્ગણો યષ્માભિરાલોક્યતાં તન્મધ્યે સાંસારિકજ્ઞાનેન જ્ઞાનવન્ત: પરાક્રમિણો વા કુલીના વા બહવો ન વિદ્યન્તે|
- XXVII યત ઈશ્વરો જ્ઞાનવતસ્ત્રપયિતું મૂર્ખલોકાન્ રોચિતવાન્ બલોનિ ય ત્રપયિતુમ્ ઈશ્વરો દુર્બ્બલાન્ રોચિતવાન્|
- XXVIII તથા વર્તમાનલોકાન્ સંસ્થિતિભ્રષ્ટાન્ કર્તુમ્ ઈશ્વરો જગતોડપકૃષ્ટાન્ હેયાન્ અવર્તમાનાંશ્ચાભિરોચિતવાન્|
- XXIX તત ઈશ્વરસ્ય સાક્ષાત્ કેનાપ્યાત્મશ્લાઘા ન કર્તવ્યા|
- XXX યૂયઞ્ચ તસ્માત્ પ્રીષ્ટે યીશૌ સંસ્થિતિં પ્રાપ્તવન્ત: સ ઈશ્વરાદ્ યુષ્માકં જ્ઞાનં પુણ્યં પવિત્રત્વં મુક્તિશ્ચ જાતા|
- XXXI અતએવ યદ્દદ્ લિખિતમાસ્તે તદ્દત્, ય: કશ્ચિત્ શ્લાઘમાન: સ્યાત્ શ્લાઘતાં પ્રભુના સ હિ|

II

- I હે ભ્રાતરો યુષ્મત્સમીપે મમાગમનકાલેઽહં વક્તૃતાયા વિદ્યાયા વા નૈપુણ્યેનેશ્વરસ્ય સાક્ષ્યં પ્રચારિતવાન્ તન્નહિ;
- II યતો યીશુખ્રીષ્ટં તસ્ય ક્રુશે હતત્વઞ્ચ વિના નાન્યત્ કિમપિ યુષ્મન્મધ્યે જ્ઞાપયિતું વિહિતં બુદ્ધવાન્|
- III અપરઞ્ચાતીવ દૌર્બ્બલ્યભીતિકમ્પયુક્તો યુષ્માભિઃ સાર્દ્ધમાસં|
- IV અપરં યુષ્માકં વિશ્વાસો યત્ માનુષિકજ્ઞાનસ્ય ફલં ન ભવેત્ કિન્ત્વીશ્વરીયશક્તેઃ ફલં ભવેત્|
- V તદર્થં મમ વક્તૃતા મદીયપ્રચારશ્ચ માનુષિકજ્ઞાનસ્ય મધુરવાક્યસમ્બલિતૌ નાસ્તાં કિન્ત્વાત્મનઃ શક્તેશ્ચ પ્રમાણયુક્તાવાસ્તાં|
- VI વયં જ્ઞાનં ભાષામહે તસ્ય સિદ્ધલોકૈ જ્ઞાનમિવ મન્યતે, તદિહલોકસ્ય જ્ઞાનં નહિ, ઇહલોકસ્ય નશ્વરાણામ્ અધિપતીનાં વા જ્ઞાનં નહિ;
- VII કિન્તુ કાલાવસ્થાયાઃ પૂર્વસ્માદ્ યત્ જ્ઞાનમ્ અસ્માકં વિભવાર્થમ્ ઈશ્વરેણ નિશ્ચિત્ય પ્રચ્છન્નં તન્નિગૂઢમ્ ઈશ્વરીયજ્ઞાનં પ્રભાષામહે|
- VIII ઇહલોકસ્યાધિપતીનાં કેનાપિ તત્ જ્ઞાનં ન લબ્ધં, લબ્ધે સતિ તે પ્રભાવવિશિષ્ટં પ્રભું ક્રુશે નાહનિષ્યન્|
- IX તદ્ભલ્લિખિતમાસ્તે, નેત્રેણ ક્કાપિ નો દૃષ્ટં કર્ણનાપિ ચ ન શ્રુતં| મનોમધ્યે તુ કસ્યાપિ ન પ્રવિષ્ટં કદાપિ યત્| ઈશ્વરે પ્રીયમાણાનાં કૃતે તત્ તેન સચ્ચિતં|
- X અપરમીશ્વરઃ સ્વાત્મના તદસ્માકં સાક્ષાત્ પ્રકાશયત્; યત આત્મા સર્વમેવાનુસન્ધત્તે તેન ચેશ્વરસ્ય મર્મતત્ત્વમપિ બુદ્ધતે|
- XI મનુજસ્યાન્તઃસ્થમાત્માનં વિના કેન મનુજેન તસ્ય મનુજસ્ય તત્ત્વં બુદ્ધયતે? તદ્દદીશ્વરસ્યાત્માનં વિના કેનાપીશ્વરસ્ય તત્ત્વં ન બુદ્ધયતે|
- XII વયઞ્ચેહલોકસ્યાત્માનં લબ્ધવન્તસ્તન્નહિ કિન્ત્વીશ્વરસ્યૈવાત્માનં લબ્ધવન્તઃ, તતો હેતોરીશ્વરેણ સ્વપ્રસાદાદ્ અસ્મભ્યં યદ્ યદ્ દત્તં તત્સર્વમ્ અસ્માભિ જ્ઞાતું શક્યતે|
- XIII તચ્યાસ્માભિ મનુષિકજ્ઞાનસ્ય વાક્યાનિ શિક્ષિત્વા કથ્યત ઇતિ નહિ કિન્ત્વાત્મતો વાક્યાનિ શિક્ષિત્વાત્મિકૈ વાક્યૈરાત્મિકં ભાવં પ્રકાશયદ્ધિઃ કથ્યતે|
- XIV પ્રાણી મનુષ્ય ઈશ્વરીયાત્મનઃ શિક્ષાં ન ગૃહ્ણાતિ યત આત્મિકવિચારેણ સા વિચાર્યંતિ હેતોઃ સ તાં પ્રલાપમિવ મન્યતે બોદ્ધુઞ્ચ ન શક્નોતિ|
- XV આત્મિકો માનવઃ સર્વાણિ વિચારયતિ કિન્તુ સ્વયં કેનાપિ ન વિચાર્યંતે|
- XVI યત ઈશ્વરસ્ય મનો જ્ઞાત્વા તમુપદેષ્ટું કઃ શક્નોતિ? કિન્તુ ખ્રીષ્ટસ્ય મનોઽસ્માભિ લ્બ્ધં|

III

- I હે ભ્રાતરઃ, અહમાત્મિકૈરિવ યુષ્માભિઃ સમં સમ્ભાષિતું નાશક્નવં કિન્તુ શારીરિકાચારિભિઃ ખ્રીષ્ટધર્મં શિશુતુલ્યૈશ્ચ જનૈરિવ યુષ્માભિઃ સહ સમભાષે|
- II યુષ્માન્ કઠિનભક્ષ્યં ન ભોજયન્ દુગ્ધમ્ અપાયયં યતો યૂયં ભક્ષ્યં ગ્રહીતું તદા નાશક્નુત ઇદાનીમપિ ન શક્નુથ, યતો હેતોરધુનાપિ શારીરિકાચારિણ આધ્વે|
- III યુષ્મન્મધ્યે માત્સર્થ્યવિવાદભેદા ભવન્તિ તતઃ કિં શારીરિકાચારિણો નાધ્વે માનુષિકમાર્ગેણ ચ ન ચરથ?
- IV પૌલસ્યાહમિત્યાપલ્લોરહમિતિ વા ચદ્વાક્યં યુષ્માકં કૈશ્ચિત્ કૈશ્ચિત્ કથ્યતે તસ્માદ્ યૂયં શારીરિકાચારિણ ન ભવથ?
- V પૌલઃ કઃ? આપલ્લો વા કઃ? તૌ પરિચારકમાત્રૌ તયોરેકૈકસ્મૈ ચ પ્રભુ યાદૃક્ ફલમદદાત્ તદ્દત્ તયોર્દ્વારા યૂયં વિશ્વાસિનો જ્ઞાતાઃ|
- VI અહં રોપિતવાન્ આપલ્લોશ્ચ નિષિક્તવાન્ ઈશ્વરશ્ચાવર્દ્ધયત્|
- VII અતો રોપયિતૃસેક્તારાવસારૌ વર્દ્ધયિતેશ્વર એવ સારઃ|
- VIII રોપયિતૃસેક્તારૌ ચ સમૌ તયોરેકૈકશ્ચ સ્વશ્રમયોગ્યં સ્વવેતનં લપ્સ્યતે|
- IX આવામીશ્વરેણ સહ કર્મકારિણૌ, ઈશ્વરસ્ય યત્ ક્ષેત્રમ્ ઈશ્વરસ્ય યા નિર્મિતિઃ સા યૂયમેવ|
- X ઈશ્વરસ્ય પ્રસાદાત્ મયા યત્ પદં લબ્ધં તસ્માત્ જ્ઞાનિના ગૃહકારિણેવ મયા ભિત્તિમૂલં સ્થાપિતં તદુપરિ ચાન્યેન નિચીયતે કિન્તુ યેન યન્નિચીયતે તત્ તેન વિવિચ્યતાં|
- XI યતો યીશુખ્રીષ્ટરૂપં યદ્ ભિત્તિમૂલં સ્થાપિતં તદન્યત્ કિમપિ ભિત્તિમૂલં સ્થાપયિતું કેનાપિ ન શક્યતે|
- XII એતદ્ભિત્તિમૂલસ્યોપરિ યદિ કેચિત્ સ્વાર્ણરૂપ્યમણિકાષ્ટનૃણનલાન્ નિચિન્વન્તિ,
- XIII તદર્થેકૈકસ્ય કર્મ પ્રકાશિષ્યતે યતઃ સ દિવસસ્તત્ પ્રકાશયિષ્યતિ| યતો હતોસ્તન દિવસેન વહ્નિમયેનોદેતવ્યં તત એકૈકસ્ય કર્મ કીદૃશમેતસ્ય પરીક્ષા બહિના ભવિષ્યતિ|

- XIV यस्य निययनरूपं कर्म स्थास्नु भविष्यति स वेतनं लप्स्यते।
 XV यस्य य कर्म धक्ष्यते तस्य क्षति भविष्यति किन्तु वह्ने निर्गतजन एव स स्वयं परित्राणं प्राप्स्यति।
 XVI यूयम् ईश्वरस्य मन्दिरं युष्मन्मध्ये येश्वरस्यात्मा निवसतीति किं न जानीथ?
 XVII ईश्वरस्य मन्दिरं येन विनाश्यते सोऽपीश्वरेण विनाशयिष्यते यत ईश्वरस्य मन्दिरं पवित्रमेव यूयं तु तन्मन्दिरम् आध्वे।
 XVIII कोपि स्वं न वञ्चयतां। युष्माकं कश्चन येद्विडलोकस्य ज्ञानेन ज्ञानवान् इति बुध्यते तर्हि स यत् ज्ञानी भवेत् तदर्थं मूढो भवतु।
 XIX यस्माद्विडलोकस्य ज्ञानम् ईश्वरस्य साक्षात् मूढत्वमेव। अतस्मिन् लिखितमध्यास्ते, तीक्ष्णा या ज्ञानिनां बुद्धिस्तया तान् धरतीश्वरः।
 XX पुनश्च। ज्ञानिनां कल्पना वेत्ति परमेशो निरर्थकाः।
 XXI अतथेव कोऽपि मनुजैरात्मानं न श्लाघतां यतः सर्वाणि युष्माकमेव,
 XXII पौल वा आपल्लो वा कैफा वा जगद् वा ज्वनं वा मरणं वा वर्तमानं वा भविष्यद्वा सर्वाण्येव युष्माकं,
 XXIII यूयञ्च प्रीष्टस्य, प्रीष्टेश्वरस्य।

IV

- I लोका अस्मान् प्रीष्टस्य परियारकान् ईश्वरस्य निगूढवाक्यधनस्याध्यक्षांश्च मन्यन्तां।
 II किञ्च धनाध्यक्षेण विश्वसनीयेन भवितव्यमेतदेव लोके र्थायते।
 III अतो विचारयद्भिर् युष्माभिरन्यैः कैश्चिन् मनुजैर् वा मम परीक्षां मयातीव लघु मन्यते ऽहमध्यात्मानं न विचारयामि।
 IV मया किमध्यपराद्धमित्यहं न वेद्मि किन्त्वेतेन मम निरपराधत्वं न निश्चीयते प्रभुरेव मम विचारयितास्ति।
 V अत उपयुक्तसमयात् पूर्वम् अर्थतः प्रभुरागमनात् पूर्वम् युष्माभिर्विचारो न क्रियतां। प्रभुरागत्य तिमिरेण प्रच्छन्नानि सर्वाणि दीपयिष्यति मनसां मन्त्राणांश्च प्रकाशयिष्यति तस्मिन् समय ईश्वराद् अकैकस्य प्रशंसा भविष्यति।
 VI हे भ्रातरः सर्वाण्येतानि मयात्मानम् आपल्लवञ्चोद्दिश्य कथितानि तस्यैतत् कारणं यूयं यथा शास्त्रीयविधिमतिक्रम्य मानवम् अतीव नादरिष्यध्वं इत्यञ्चैकेन वैपरीत्याद् अपरेण न श्लाघिष्यध्वं अतादृशीं शिक्षामावयोर्दृष्टान्तात् लप्स्यध्वे।
 VII अपरात् कस्त्वां विशेषयति? तुभ्यं यत्र दत्त तादृशं किं धारयसि? अदत्तेनेव दत्तेन वस्तुना कुतः श्लाघसे?
 VIII एदानीमेव यूयं किं तृप्ता लब्धधना वा? अस्मास्वविद्यमानेषु यूयं किं राजत्वपदं प्राप्ताः? युष्माकं राजत्वं मयाभिलषितं यतस्तेन युष्माभिः सः वयमपि राज्यांशिनो भविष्यामः।
 IX प्रेरिता वयं शेषा उन्तव्याश्चेवेश्वरेण निर्दिष्टाः। यतो वयं सर्व्वलोकानाम् अर्थतः स्वर्गीयदूतानां मानवानाञ्च कौतुकास्पदानि जाताः।
 X प्रीष्टस्य कृते वयं मूढाः किन्तु यूयं प्रीष्टेन ज्ञानिनः, वयं दुर्बला यूयञ्च सबलाः, यूयं सम्मानिता वयञ्चापमानिताः।
 XI वयमद्यापि क्षुधात्तस्तृष्णात्ता वस्त्रहीनास्ताडिता आश्रमरहिताश्च सन्तः।
 XII कर्मणि स्वकरान् व्यापारयन्तश्च दुःखैः कालं यापयामः। गर्हितैरस्माभिराशीः कथ्यते दूरीकृतैः सह्यते निन्दितैः प्रसाधते।
 XIII वयमद्यापि जगतः सम्मार्जनीयोग्या अवकरा एव सर्व्वे मन्यामहे।
 XIV युष्मान् त्रपयितुमहमेतानि लिजामीति नहि किन्तु प्रियात्मजानिव युष्मान् प्रबोधयामि।
 XV यतः प्रीष्टधर्मं यद्यपि युष्माकं दशसहस्राणि विनेतारो भवन्ति तथापि बडवो जनका न भवन्ति यतोऽहमेव सुसंवादेन यीशुप्रीष्टे युष्मान् अजनयं।
 XVI अतो युष्मान् विनयेऽहं यूयं मद्गुणामिनो भवत।
 XVII एत्यर्थं सर्व्वेषु धर्मसमाजेषु सर्व्वत्र प्रीष्टधर्मयोग्या ये विद्यथो मयोपदिश्यन्ते तान् यो युष्मान् स्मारयिष्यत्येवम्भूतं प्रभोः कृते प्रियं विश्वासिनञ्च मदीयतनयं तीमथियं युष्माकं समीपं प्रेषितवानहं।
 XVIII अपरमहं युष्माकं समीपं न गमिष्यामीति बुद्ध्वा युष्माकं कियन्तो लोका गर्वन्ति।
 XIX किन्तु यदि प्रभेरिच्छा भवति तर्ह्यहमविलम्बं युष्मत्समीपमुपस्थापय तेषां दर्पधमातानां लोकानां वायं ज्ञास्यामीति नहि सामर्थ्यमेव ज्ञास्यामि।
 XX यस्मादीश्वरस्य राजत्वं वाग्युक्तं नहि किन्तु सामर्थ्ययुक्तं।
 XXI युष्माकं का वाग्छा? युष्मत्समीपे मया किं दृष्टपाणिना गन्तव्यमुत्त प्रेमनम्रतात्मयुक्तेन वा?

V

I અપરં યુષ્માકં મધ્યે વ્યભિચારો વિદ્યતે સ ય વ્યભિચારસ્તાદૃશો યદ્ દેવપૂજકાનાં મધ્યેડપિ તત્તુલ્યો ન વિદ્યતે ફલતો યુષ્માકમેકો જનો વિમાતૃગમનં ફરુત ઇતિ વાર્તા સર્વત્ર વ્યાપ્તા|

II તથાય યૂયં દર્પધમાતા આદબ્બે, તત્ કર્મ્મ યેન કૃતં સ યથા યુષ્મન્મધ્યાદ્ દૂરીક્રિયતે તથા શોકો યુષ્માભિ ન ક્રિયતે કિમ્ એતત્?

III અવિદ્યમાને મદીયશરીરે મમાત્મા યુષ્મન્મધ્યે વિદ્યતે અતોડહં વિદ્યમાન ઇવ તત્કર્મ્મકારિણો વિચારં નિશ્ચિતવાન્,

IV અસ્મત્પ્રભો યીશુખ્રીષ્ટસ્ય નામ્ના યુષ્માકં મદીયાત્મનશ્ચ મિલને જાતે ડસ્મત્પ્રભો યીશુખ્રીષ્ટસ્ય શક્તે: સાહાય્યેન

V સ નર: શરીરનાશાર્થમસ્માભિ: શયતાનો હસ્તે સમર્પયિતવ્યસ્તતોડસ્માકં પ્રભો યીશો દિવસે તસ્યાત્મા રક્ષાં ગન્તું શક્ષ્યતિ|

VI યુષ્માકં દર્પો ન ભદ્રાય યૂયં કિમેતન્ન જાનીથ, યથા, વિકાર: કૃત્સ્નશક્તૂનાં સ્વલ્પકિણ્વેન જાયતે|

VII યૂયં યત્ નવીનશક્તુસ્વરૂપા ભવેત તદર્થ પુરાતનં કિણ્વમ્ અવમાજ્જૃત યતો યુષ્માભિ: કિણ્વશૂન્યૈ ભવિતવ્યં| અપરમ્ અસ્માકં નિસ્તારોત્સવીયમેષશાવકો ય: ખ્રીષ્ટ: સોડસ્મદર્થ બલીકૃતો ડભવત્|

VIII અત: પુરાતનકિણ્વેનાર્થતો દુષ્ટતાજિઘાંસારૂપેણ કિણ્વેન તન્નહિ કિન્તુ સારલ્યસત્યત્વરૂપયા કિણ્વશૂન્યતયાસ્માભિરુત્સવ: કર્તવ્ય:|

IX વ્યભિચારિણાં સંસર્ગો યુષ્માભિ વિહાતવ્ય ઇતિ મયા પત્રે લિખિતં|

X કિન્વૈહિકલોકાનાં મધ્યે યે વ્યભિચારિણો લોભિન ઉપદ્રાવિણો દેવપૂજકા વા તેષાં સંસર્ગ: સર્વથા વિહાતવ્ય ઇતિ નહિ, વિહાતવ્યે સતિ યુષ્માભિ જંગતો નિર્ગન્તવ્યમેવ|

XI કિન્તુ ભ્રાતૃત્વેન વિખ્યાત: કશ્ચિજ્જનો યદિ વ્યભિચારી લોભી દેવપૂજકો નિન્દકો મદ્યપ ઉપદ્રાવી વા ભવેત્ તર્હિ તાદૃશેન માનવેન સહ ભોજનપાનેડપિ યુષ્માભિ ન કર્તવ્યે ઇત્યધુના મયા લિખિતં|

XII સમાજબહિ:સ્થિતાનાં લોકાનાં વિચારકરણે મમ કોડધિકાર: કિન્તુ તદન્તર્ગતાનાં વિચારણં યુષ્માભિ: કિં ન કર્તવ્યં ભવેત્?

XIII બહિ:સ્થાનાં તુ વિચાર ઈશ્વરેણ કારિષ્યતે| અતો યુષ્માભિ: સ પાતકી સ્વમધ્યાદ્ બહિષ્ક્રિયતાં|

VI

I યુષ્માકમેકસ્ય જનસ્યાપરેણ સહ વિવાદે જાતે સ પવિત્રલોકૈ વિચારમકારયન્ કિમ્ અધાર્મિકલોકૈ વિચારયિતું પ્રોત્સહતે?

II જગતોડપિ વિચારણં પવિત્રલોકૈ: કારિષ્યત એતદ્ યૂયં કિં ન જાનીથ? અતો જગદ્ યદિ યુષ્માભિ વિચારયિતવ્યં તર્હિ ક્ષુદ્રતમવિચારેષુ યૂયં કિમસમર્થા:?

III દૂતા અધ્યસ્માભિ વિચારયિષ્યન્ત ઇતિ કિં ન જાનીથ? અત ઐહિકવિષયા: કિમ્ અસ્માભિ ન વિચારયિતવ્યા ભવેયુ:?

IV ઐહિકવિષયસ્ય વિચારે યુષ્માભિ: કર્તવ્યે યે લોકા: સમિતૌ ક્ષુદ્રતમાસ્ત એવ નિયુજ્યન્તાં|

V અહં યુષ્માન્ ત્રપયિતુમિચ્છન્ વદામિ યુષ્મન્મધ્યે કિમેકોડપિ મનુષ્યસ્તાદૃગ્ બુદ્ધિમાન્નહિ યો ભ્રાતૃવિવાદવિચારણે સમર્થ: સ્યાત્?

VI કિઞ્ચૈકો ભ્રાતા ભ્રાત્રાન્યેન કિમવિશ્વાસિનાં વિચારકાણાં સાક્ષાદ્ વિવદતે? યુષ્મન્મધ્યે વિવાદા વિદ્યન્ત એતદપિ યુષ્માકં દોષ:|

VII યૂયં કુતોડન્યાયસહનં ક્ષતિસહનં વા શ્રેયો ન મન્યધ્વે?

VIII કિન્તુ યૂયમપિ ભ્રાતૃનેવ પ્રત્યન્યાયં ક્ષતિઞ્ચ કુરુથ કિમેતત્?

IX ઈશ્વરસ્ય રાજ્યેડન્યાયકારિણાં લોકાનામધિકારો નાસ્ત્યેતદ્ યૂયં કિં ન જાનીથ? મા વગ્ચ્યધ્વં, યે વ્યભિચારિણો દેવાચ્ચિન: પારદારિકા: સ્ત્રીવદાયારિણા: પુંમૈથુનકારિણાસ્તસ્કરા

X લોભિનો મદ્યપા નિન્દકા ઉપદ્રાવિણો વા ત ઈશ્વરસ્ય રાજ્યભાગિનો ન ભવિષ્યન્તિ|

XI યૂયઞ્ચૈવંવિદ્યા લોકા આસ્ત કિન્તુ પ્રભો યીશો નામ્નાસ્મદીશ્વરસ્યાત્મના ય યૂયં પ્રક્ષાલિતા: પાવિતા: સપુણ્યીકૃતાશ્ચ|

XII મદર્થ સર્વ દ્રવ્યમ્ અપ્રતિષિદ્ધં કિન્તુ ન સર્વ હિતજનકં| મદર્થ સર્વમપ્રતિષિદ્ધં તથાપ્યહં કસ્યાપિ દ્રવ્યસ્ય વશીકૃતો ન ભવિષ્યામિ|

XIII ઉદરાય ભક્ષ્યાણિ ભક્ષ્યેભ્યશ્ચોદરં, કિન્તુ ભક્ષ્યોદરે ઈશ્વરેણ નાશયિષ્યેતે; અપરં દેહો ન વ્યભિચારાય કિન્તુ પ્રભવે પ્રભુશ્ચ દેહાય|

XIV યશ્ચેશ્વર: પ્રભુમુત્યાપિતવાન્ સ સ્વશક્ત્યાસ્માનપ્યુત્યાપયિષ્યતિ|

XV યુષ્માકં યાનિ શરીરાણિ તાનિ ખ્રીષ્ટસ્યાજ્ઞાનીતિ કિં યૂયં ન જાનીથ? અત: ખ્રીષ્ટસ્ય યાન્યજ્ઞાનિ તાનિ મયાપહત્ય વેશ્યાયા અજ્ઞાનિ કિં કારિષ્યન્તે? તન્ન ભવત્|

XVI यः कश्चिद् वेश्यायाम् आसज्यते स तथा सडैकदेडो भवति किं यूयमेतन्न ज्ञानीथ? यतो लिपितमास्ते, यथा, तौ द्वौ ज्ञनावेकड्गौ भविष्यतः।

XVII मानवा यान्यन्यानि कलुषाणि कुर्वते तानि वपुर्न समाविशन्ति किन्तु व्यभियारिणा स्वविग्रहस्य विरुद्धं कल्मषं क्रियते।

XVIII मानवा यान्यन्यानि कलुषाणि कुर्वते तानि वपुर्न समाविशन्ति किन्तु व्यभियारिणा स्वविग्रहस्य विरुद्धं कल्मषं क्रियते।

XIX युष्माकं यानि वपुंसि तानि युष्मदन्तःस्थितस्येश्वराल्लब्धस्य पवित्रस्यात्मनो मन्दिराणि यूयञ्च स्वेषां स्वामिनो नाध्वे क्रिमेतद् युष्माभिर्न ज्ञायते?

XX यूयं मूल्येन क्रीता अतो वपुर्मनोभ्याम् ईश्वरो युष्माभिः पूज्यतां यत ईश्वर एव तयोः स्वामी।

VII

I अपरञ्च युष्माभिर्मां प्रति यत् पत्रमलेपि तस्योत्तरमेतत्, योषितोऽस्पर्शनं मनुजस्य वरं;

II किन्तु व्यभियारभयाद् अेकैकस्य पुंसः स्वकीयभार्या भवतु तद्दद् अेकैकस्या योषितो ऽपि स्वकीयभर्ता भवतु।

III भार्यायै भर्ता यद्यद् वितरणीयं तद् वित्तीर्यतां तद्दद् भर्त्रेऽपि भार्याया वितरणीयं वित्तीर्यतां।

IV भार्यायाः स्वदेहे स्वत्वं नास्ति भर्तुरेव, तद्दद् भर्तुरपि स्वदेहे स्वत्वं नास्ति भार्याया एव।

V उपोषणप्रार्थनयोः सेवनार्थम् अेकमन्त्रणानां युष्माकं क्रियत्कालं यावद् या पृथक्स्थितिर्भवति तदन्यो विच्छेदो युष्मन्मध्ये न भवतु, ततः परम् इन्द्रियाणाम् अधैर्यात् शयतान् यद् युष्मान् परीक्षां न नयेत् तदर्थं पुनरेकत्र मिलत।

VI अेतद् आदेशतो नहि किन्त्वनुज्ञात एव मया कथ्यते,

VII यतो ममावस्थेव सर्वमानवानामवस्था भवत्विति मम वाग्छा किन्त्वीश्वराद् अेकेनैको वरोऽन्येन यान्यो वर इत्थमेकैकेन स्वकीयवरो लब्धः।

VIII अपरम् अकृतविवाहान् विधवाश्च प्रति ममैतन्निवेदनं ममेव तेषामवस्थितिर्भद्रा;

IX किञ्च यदि तैरिन्द्रियाणि नियन्तुं न शक्यन्ते तर्हि विवाहः क्रियतां यतः कामदहनाद् व्यूढत्वं भद्रं।

X ये य कृतविवाहास्ते मया नहि प्रभुनैवैतद् आज्ञाप्यन्ते।

XI भार्या भर्तुतः पृथक् न भवतु। यदि वा पृथग्भूता स्यात् तर्हि निर्विवाहा तिष्ठतु स्वीयपतिना वा सन्दधातु भर्तापि भार्या न त्यजतु।

XII एतरान् ज्ञान् प्रति प्रभुर्न ब्रवीति किन्त्वहं ब्रवीमि; कस्यचिद् भ्रातुर्योषिद् अविश्वासिनी सत्यपि यदि तेन सडवासे तुष्यति तर्हि सा तेन न त्यज्यतां।

XIII तद्दत्तं कस्याश्चिद् योषितः पतिरविश्वासी सन्नपि यदि तथा सडवासे तुष्यति तर्हि स तथा न त्यज्यतां।

XIV यतोऽविश्वासी भर्ता भार्याया पवित्रीभूतः, तद्ददविश्वासीनी भार्या भर्ता पवित्रीभूता; नोयेद् युष्माकमपत्यान्यशुचीन्यभविष्यन् किन्त्वधुना तानि पवित्राणि सन्ति।

XV अविश्वासी ज्ञनो यदि वा पृथग् भवति तर्हि पृथग् भवतु; अेतेन भ्राता भगिनी वा न निबध्यते तथापि वयमीश्वरेण शान्तये समाहूताः।

XVI हे नारि तव भर्तुः परित्राणं त्वत्तो भविष्यति न वेति त्वया किं ज्ञायते? हे नर तव ज्ञायायाः परित्राणं त्वत्तो भविष्यति न वेति त्वया किं ज्ञायते?

XVII अेकैको ज्ञनः परमेश्वराल्लब्धं यद् भजते यस्याञ्चावस्थायाम् ईश्वरेणाह्वायि तदनुसारेणैवायस्तु तदहं सर्वसमाजस्थान् आदिशामि।

XVIII छिन्नत्वग् भूत्वा य आहूतः स प्रकृष्टत्वक् न भवतु, तद्दद् अछिन्नत्वग् भूत्वा य आहूतः स छिन्नत्वक् न भवतु।

XIX त्वक्छेदः सारो नहि तद्ददत्वक्छेदोऽपि सारो नहि किन्त्वीश्वरस्याज्ञानां पालनमेव।

XX यो ज्ञनो यस्यामवस्थायामाह्वायि स तस्यामेवावतिष्ठतां।

XXI दासः सन् त्वं किमाहूतोऽसि? तन्मा यिन्तय, तथाय यदि स्वतन्त्रो भवितुं शक्नुयास्तर्हि तदेव वृणु।

XXII यतः प्रभुनाहूतो यो दासः स प्रभो मीयितज्ञनः। तद्दद् तेनाहूतः स्वतन्त्रो ज्ञनोऽपि प्रीष्टस्य दास एव।

XXIII यूयं मूल्येन क्रीता अतो हेतोर्मानवानां दासा मा भवत।

XXIV हे भ्रातरो यस्यामवस्थायां यस्याह्वानमभवत् तथा स ईश्वरस्य साक्षात् तिष्ठतु।

XXV अपरम् अकृतविवाहान् ज्ञान् प्रति प्रभोः कोऽप्यादेशो मया न लब्धः किन्तु प्रभोरनुकम्पया विश्वास्त्यो भूतोऽहं यद् भद्रं मन्ये तद् वदामि।

- XXVI વર્તમાનાત્ કલેશસમયાત્ મનુષ્યસ્યાનૂઢત્વં ભદ્રમિતિ મયા બુધ્યતે|
- XXVII ત્વં કિં યોષિતો નિબદ્ધોડસિ તર્હિ મોચનં પ્રાપ્તું મા યતસ્વા| કિં વા યોષિતો મુક્તોડસિ? તર્હિ જાયાં મા ગવેષયા|
- XXVIII વિવાહં કુર્વતા ત્વયા કિમપિ નાપારાધ્યતે તદ્દદ્ વ્યૂઘમાનયા યુવત્યાપિ કિમપિ નાપરાધ્યતે તથાય તાદૃશૌ દ્વૌ જનૌ શારીરિકં કલેશં લપ્સ્યેતે કિન્તુ યુષ્માન્ પ્રતિ મમ કરુણા વિદ્યતે|
- XXIX હે ભ્રાતરોડહમિદં બ્રવીમિ, ઇતઃ પરં સમયોડતીવ સંક્ષિપ્તઃ,
- XXX અતઃ કૃતદારૈરકૃતદારૈરિવ રુદદ્ભિશ્ચારુદદ્ભિરિવ સાનન્દૈશ્ચ નિરાનન્દૈરિવ કેતૃભિશ્ચાભાગિભિરિવાચરિતવ્યં
- XXXI યે ય સંસારે ચરન્તિ તે નાંતિચરિતવ્યં યત ઇહલેકસ્ય કૌતુકો વિચલતિ|
- XXXII કિન્તુ યૂયં યન્નિશ્ચિન્તા ભવેતેતિ મમ વાગ્છા|| અકૃતવિવાહો જનો યથા પ્રભું પરિતોષયેત્ તથા પ્રભું ચિન્તયતિ,
- XXXIII કિન્તુ કૃતવિવાહો જનો યથા ભાર્ય્યાં પરિતોષયેત્ તથા સંસારં ચિન્તયતિ|
- XXXIV તદ્દદ્ ઊઢયોષિતો ડનૂઢા વિશિષ્યતે| યાનૂઢા સા યથા કાયમનસોઃ પવિત્રા ભવેત્ તથા પ્રભું ચિન્તયતિ યા ચોઢા સા યથા ભત્તરિં પરિતોષયેત્ તથા સંસારં ચિન્તયતિ|
- XXXV અહં યદ્ યુષ્માન્ મૃગબન્ધિન્યા પરિક્ષિપેયં તદર્થં નહિ કિન્તુ યૂયં યદનિન્દિતા ભૂત્વા પ્રભોઃ સેવનેડબાધમ્ આસક્તા ભવેત તદર્થમેતાનિ સર્વાણિ યુષ્માકં હિતાય મયા કથ્યન્તે|
- XXXVI કસ્યચિત્ કન્યાયાં યૌવનપ્રાપ્તાયાં યદિ સ તસ્યા અનૂઢત્વં નિન્દનીયં વિવાહશ્ચ સાધયિતવ્ય ઇતિ મન્યતે તર્હિ યથાભિલાષં કરોતુ, એતેન કિમપિ નાપરાત્સ્યતિ વિવાહઃ ક્રિયાતાં|
- XXXVII કિન્તુ દુઃખેનાકિલષ્ટઃ કશ્ચિત્ પિતા યદિ સ્થિરમનોગતઃ સ્વમનોડભિલાષસાધને સમર્થશ્ચ સ્યાત્ મમ કન્યા મયા રક્ષિતવ્યેતિ મનસિ નિશ્ચિનોતિ ય તર્હિ સ ભદ્રં કર્મ કરોતિ|
- XXXVIII અતો યો વિવાહં કરોતિ સ ભદ્રં કર્મ કરોતિ યશ્ચ વિવાહં ન કરોતિ સ ભદ્રતરં કર્મ કરોતિ|
- XXXIX યાવત્કાલં પતિ જીવતિ તાવદ્ ભાર્ય્યાં વ્યવસ્થયા નિબદ્ધા તિષ્ઠતિ કિન્તુ પત્યૌ મહાનિદ્રાં ગતે સા મુક્તીભૂય યમભિલષતિ તેન સહ તસ્યા વિવાહો ભવિતું શકનોતિ, કિન્ત્વેતત્ કેવલં પ્રભુભક્તાનાં મધ્યે|
- XL તથાય સા યદિ નિષ્પતિકા તિષ્ઠતિ તર્હિ તસ્યાઃ ક્ષેમં ભવિષ્યતીતિ મમ ભાવઃ| અપરમ્ ઈશ્વરસ્યાત્મા મમાપ્યન્ત વિદ્યત ઇતિ મયા બુધ્યતે|

VIII

- I દેવપ્રસાદે સર્વેષામ્ અસ્માકં જ્ઞાનમાસ્તે તદ્દયં વિદ્મઃ| તથાપિ જ્ઞાનં ગર્વ્યં જનયતિ કિન્તુ પ્રેમતો નિષ્ઠા જાયતે|
- II અતઃ કશ્ચન યદિ મન્યતે મમ જ્ઞાનમાસ્ત ઇતિ તર્હિ તેન યાદૃશં જ્ઞાનં ચેષ્ટિતવ્યં તાદૃશં કિમપિ જ્ઞાનમદ્યાપિ ન લબ્ધં|
- III કિન્તુ ય ઈશ્વરે પ્રીયતે સ ઈશ્વરેણાપિ જ્ઞાયતે|
- IV દેવતાબલિપ્રસાદભક્ષણે વયમિદં વિદ્મો યત્ જગન્મધ્યે કોડપિ દેવો ન વિદ્યતે, એકશ્ચેશ્વરો દ્વિતીયો નાસ્તીતિ|
- V સ્વર્ગે પૃથિવ્યાં વા યદ્યપિ કેષુચિદ્ ઈશ્વર ઇતિ નામારોપ્યતે તાદૃશાશ્ચ બહવ ઈશ્વરા બહવશ્ચ પ્રભવો વિદ્યન્તે
- VI તથાપ્યસ્માકમદ્વિતીય ઈશ્વરઃ સ પિતા યસ્માત્ સર્વેષાં યદર્થઞ્ચાસ્માકં સૃષ્ટિર્જાતા, અસ્માકઞ્ચાદ્વિતીયઃ પ્રભુઃ સ યીશુઃ પ્રીષ્ટો યેન સર્વવસ્તુનાં યેનાસ્માકમપિ સૃષ્ટિઃ કૃતા|
- VII અધિકન્તુ જ્ઞાનં સર્વેષાં નાસ્તિ યતઃ કેચિદદ્યાપિ દેવતાં સમ્મન્ય દેવપ્રસાદમિવ તદ્ ભક્ષ્યં ભુજ્જતે તેન દુર્બલતયા તેષાં સ્વાન્તાનિ મલીમસાનિ ભવન્તિ|
- VIII કિન્તુ ભક્ષ્યદ્રવ્યાદ્ વયમ્ ઈશ્વરેણ ગ્રાહ્યા ભવામસ્તન્નહિ યતો ભુક્ત્વા વયમુત્કૃષ્ટા ન ભવામસ્તદ્દભુક્ત્વાપ્યપકૃષ્ટા ન ભવામઃ|
- IX અતો યુષ્માકં યા ક્ષમતા સા દુર્બલનામ્ ઉન્માથસ્વરૂપા યન્ન ભવેત્ તદર્થં સાવધાના ભવત|
- X યતો જ્ઞાનવિશિષ્ટસ્ત્વં યદિ દેવાલયે ઉપવિષ્ટઃ કેનાપિ દૃશ્યસે તર્હિ તસ્ય દુર્બલસ્ય મનસિ કિં પ્રસાદભક્ષણ ઉત્સાહો ન જનિષ્યતે?
- XI તથા સતિ યસ્ય કૃતે પ્રીષ્ટો મમાર તવ સ દુર્બલો ભ્રાતા તવ જ્ઞાનાત્ કિં ન વિનંક્ષ્યતિ?
- XII ઇત્યનેન પ્રકારેણ ભ્રાતૃણાં વિરુદ્ધમ્ અપરાધ્યદ્વિસ્તેષાં દુર્બલોના મનાંસિ વ્યાઘાતયદ્વિશ્ચ યુષ્માભિઃ પ્રીષ્ટસ્ય વૈપરીત્યેનાપરાધ્યતે|
- XIII અતો હેતોઃ પિશિતાશનં યદિ મમ ભ્રાતુ વિદ્નસ્વરૂપં ભવેત્ તર્હાહં યત્ સ્વભ્રાતુ વિદ્નજનકો ન ભવેયં તદર્થં યાવજ્જીવનં પિશિતં ન ભોક્ષ્યે|

IX

I અહં કિમ્ એકઃ પ્રેરિતો નાસ્મિ? કિમહં સ્વતન્ત્રો નાસ્મિ? અસ્માકં પ્રભુ યીશુઃ ખ્રીષ્ટઃ કિં મયા નાદર્શિ? યૂયમપિ કિં પ્રભુના મદીયશ્રમફલસ્વરૂપા ન ભવથ?

II અન્યલોકાનાં કૃતે યદાપ્યહં પ્રેરિતો ન ભવેયં તથાય યુષ્મત્કૃતે પ્રેરિતોડસ્મિ યતઃ પ્રભુના મમ પ્રેરિતત્વપદસ્ય મુદ્રાસ્વરૂપા યૂયમેવાધ્વે|

III યે લોકા મયિ દોષમારોપયન્તિ તાન્ પ્રતિ મમ પ્રત્યુત્તરમેતત્|

IV ભોજનપાનયોઃ કિમસ્માકં ક્ષમતા નાસ્તિ?

V અન્યે પ્રેરિતાઃ પ્રભો ભ્રાતરૌ કૈફાશ્ચ યત્ કુર્વન્તિ તદ્વત્ કાશ્ચિત્ ધર્મભગિનીં વ્યૂહ્ય તથા સાર્દ્ધં પર્યટિતું વયં કિં ન શક્નુમઃ?

VI સાંસારિકશ્રમસ્ય પરિત્યાગાત્ કિં કેવલમહં બર્ણબ્બાશ્ચ નિવારિતૌ?

VII નિજધનવ્યયેન કઃ સંગ્રામં કરોતિ? કો વા દ્રાક્ષાક્ષેત્રં કૃત્વા તત્ફલાનિ ન ભુક્તે? કો વા પશુવ્રજં પાલયન્ તત્પયો ન પિવતિ?

VIII કિમહં કેવલાં માનુષિકાં વાયં વદામિ? વ્યવસ્થાયાં કિમેતાદૃશં વચનં ન વિદ્યતે?

IX મૂસાવ્યવસ્થાગ્રન્થે લિખિતમાસ્તે, ત્વં શસ્યમર્દકવૃષસ્યાસ્યં ન ભંત્સ્યસીતિ| ઈશ્વરેણ બલીવર્દનામેવ ચિન્તા કિં ક્રિયતે?

X કિં વા સર્વથાસ્માકં કૃતે તદ્વચનં તેનોક્તં? અસ્માકમેવ કૃતે તલ્લિખિતં| યઃ ક્ષેત્રં કર્ષતિ તેન પ્રત્યાશાયુક્તેન કર્ષવ્યં, યશ્ચ શસ્યાનિ મર્દયતિ તેન લાભપ્રત્યાશાયુક્તેન મર્દિતવ્યં|

XI યુષ્મત્કૃતેડસ્માભિઃ પારત્રિકાણિ બીજાનિ રોપિતાનિ, અતો યુષ્માકમૈહિકફલાનાં વચમ્ અંશિનો ભવિષ્યામઃ કિમેતત્ મહત્ કર્મ?

XII યુષ્માસુ યોડધિકારસ્તસ્ય ભાગિનો યદન્યે ભવેયુસ્તર્હસ્માભિસ્તતોડધિકં કિં તસ્ય ભાગિભિ ન ભવિતવ્યં? અધિકન્તુ વયં તેનાધિકારેણ ન વ્યવહૃતવન્તઃ કિન્તુ ખ્રીષ્ટીયસુસંવાદસ્ય કોડપિ વ્યાઘાતોડસ્માભિર્યન્ન જાચેત તદર્થ સર્વ્વ સહામહે|

XIII અપરં યે પવિત્રવસ્તૂનાં પરિચર્યા કુર્વન્તિ તે પવિત્રવસ્તુતો ભક્ષ્યાણિ લભન્તે, યે ય વેદ્યાઃ પરિચર્યા કુર્વન્તિ તે વેદિસ્થવસ્તૂનામ્ અંશિનો ભવન્ત્યેતદ્ યૂયં કિં ન વિદઃ?

XIV તદ્વદ્ યે સુસંવાદં ઘોષયન્તિ તૈઃ સુસંવાદેન જીવિતવ્યમિતિ પ્રભુનાદિષ્ટં|

XV અહમેતેષાં સર્વ્વેષાં કિમપિ નાશ્રિતવાન્ માં પ્રતિ તદનુસારાત્ આચરિતવ્યમિત્યાશયેનાપિ પત્રમિદં મયા ન લિખ્યતે યતઃ કેનાપિ જનેન મમ યશસો મુદાકરણાત્ મમ મરણં વરં|

XVI સુસંવાદઘેષણાત્ મમ યશો ન જાયતે યતસ્તદ્ઘોષણં મમાવશ્યકં યદાહં સુસંવાદં ન ઘોષયેયં તર્હિ માં ધિક્|

XVII ઇચ્છુકેન તત્ કુર્વતા મયા ફલં લખ્યતે કિન્ત્વનિચ્છુકેડપિ મયિ તત્કર્મણો ભારોડર્પિતોડસ્તિ|

XVIII એતેન મયા લભ્યં ફલં કિં? સુસંવાદેન મમ યોડધિકાર આસ્તે તં યદભદ્રભાવેન નાચરેયં તદર્થ સુસંવાદઘોષણસમયે તસ્ય ખ્રીષ્ટીયસુસંવાદસ્ય નિર્વ્યયીકરણમેવ મમ ફલં|

XIX સર્વ્વેષામ્ અનાયત્તોડહં યદ્ ભૂરિશો લોકાન્ પ્રતિપદ્યે તદર્થ સર્વ્વેષાં દાસત્વમઙ્ગીકૃતવાન્|

XX ચિહ્નુદીયાન્ યત્ પ્રતિપદ્યે તદર્થ ચિહ્નુદીયાનાં કૃતે ચિહ્નુદીયઇવાભવં| યે ય વ્યવસ્થાયત્તાસ્તાન્ યત્ પ્રતિપદ્યે તદર્થ વ્યવસ્થાનાયત્તો યોડહં સોડહં વ્યવસ્થાયત્તાનાં કૃતે વ્યવસ્થાયત્તઇવાભવં|

XXI યે ચાલબ્ધવ્યવસ્થાસ્તાન્ યત્ પ્રતિપદ્યે તદર્થમ્ ઈશ્વરસ્ય સાક્ષાદ્ અલબ્ધવ્યવસ્થો ન ભૂત્વા ખ્રીષ્ટેન લબ્ધવ્યવસ્થો યોડહં સોડહમ્ અલબ્ધવ્યવસ્થાનાં કૃતેડલબ્ધવ્યવસ્થ ઇવાભવં|

XXII દુર્બ્બલાન્ યત્ પ્રતિપદ્યે તદર્થમહં દુર્બ્બલાનાં કૃતે દુર્બ્બલઇવાભવં| ઇત્યં કેનાપિ પ્રકારેણ કતિપયા લોકા યન્મયા પરિત્રાણં પ્રાપ્નુયુસ્તદર્થ યો યાદૃશ આસીત્ તસ્ય કૃતે ડહં તાદૃશઇવાભવં|

XXIII ઇદૃશ આચારઃ સુસંવાદાર્થ મયા ક્રિયતે યતોડહં તસ્ય ફલાનાં સહભાગી ભવિતુમિચ્છામિ|

XXIV પણ્ણલાભાર્થ યે ધાવન્તિ ધાવતાં તેષાં સર્વ્વેષાં કેવલ એકઃ પણ્ણં લભતે યુષ્માભિઃ કિમેતન્ન જ્ઞાયતે? અતો યૂયં યથા પણ્ણં લખ્યધ્વે તથૈવ ધાવત્|

XXV મલ્લા અપિ સર્વ્વભોગે પરિમિતભોગિનો ભવન્તિ તે તુ મ્લાનાં સ્જં લિપ્સન્તે કિન્તુ વચમ્ અમ્લાનાં લિપ્સામહે|

XXVI તસ્માદ્ અહમપિ ધાવામિ કિન્તુ લક્ષ્યમનુદિશ્ય ધાવામિ તન્નહિ| અહં મલ્લઇવ યુધ્યામિ ય કિન્તુ છાયામાઘાતયન્નિવ યુધ્યામિ તન્નહિ|

XXVII ઇતરાન્ પ્રતિ સુસંવાદં ઘોષયિત્વાહં યત્ સ્વયમગ્રાહ્યો ન ભવામિ તદર્થ દેહમ્ આહન્મિ વશીકુર્વે ચ|

X

I હે ભ્રાતરઃ, અસ્મત્પિતૃપુરુષાનધિ યૂયં યદજ્ઞાતા ન તિષ્ઠતેતિ મમ વાગ્ધ્યા, તે સર્વ્વ મેઘાઘઃસ્થિતા બભૂવુઃ સર્વ્વે સમુદ્રમધ્યેન વપ્રજુઃ,

- II सर्व्वे मूसाभुदृश्य मेघसमुद्रयो र्भञ्जिता बभूवुः
 III सर्व्वे अेकम् आत्मिकं लक्ष्यं बुभुञ्जिरे अेकम् आत्मिकं पेयं पपुश्च
 IV यतस्तेऽनुयतर आत्मिकाद् अयलात् लब्धं तोयं पपुः सोऽयलः प्रीष्टयेव
 V तथा सत्यपि तेषां मध्येऽधिकेषु लोकेष्वीश्वरो न सन्तुतोषेति हेतोस्ते प्रन्तरे निपातिताः।
 VI अेतस्मिन् ते ऽस्माकं निदर्शनस्वर्पा बभूवुः; अतस्ते यथा कुत्सिताभिलाषिणो बभूवुरस्माभिस्तथा कुत्सिताभिलाषिभिर्न भवितव्यं।
 VII लिपितमास्ते, लोका लोक्तुं पातुञ्चोपविविशुस्ततः क्रीडितुमुत्थिता एतयनेन प्रकारेण तेषां कैश्चिद् यद्द्रष्टुं देवपूजा कृता युष्माभिस्तद्द्रष्टुं न क्वियतां।
 VIII अपरं तेषां कैश्चिद् यद्द्रष्टुं व्यभियारः कृतस्तेन यैकस्मिन् दिने त्रयोविंशतिसहस्राणि लोका निपातितास्तद्द्रष्टुं अस्माभिर्व्यभियारो न कर्त्तव्यः।
 IX तेषां केचिद् यद्द्रष्टुं प्रीष्टं परीक्षितवन्तस्तस्माद् भुञ्जैर्नष्टाश्च तद्द्रष्टुं अस्माभिः प्रीष्टो न परीक्षितव्यः।
 X तेषां केचिद् यथा वाक्कलहं कृतवन्तस्तत्कारणात् ङ्त्रा विनाशिताश्च युष्माभिस्तद्द्रष्टुं वाक्कलहो न क्वियतां।
 XI तान् प्रति यान्येतानि जघटिरे तान्यस्माकं निदर्शनानि जगतः शेषयुगे वर्त्तमानानाम् अस्माकं शिक्षार्थं लिपितानि य बभूवुः।
 XII अतयेव यः कश्चिद् सुस्थिरमन्यः स यत्र पतेत् तत्र सावधानो भवतु।
 XIII मानुषिकपरीक्षातिरिक्ता कापि परीक्षा युष्मान् नाकामत्, ईश्वरश्च विश्वास्यः सोऽतिशक्त्यां परीक्षायां पतनात् युष्मान् रक्षिष्यति, परीक्षा य यद् युष्माभिः सोढुं शक्यते तदर्थं तथा सह निस्तारस्य पन्थानं निरूपयिष्यति।
 XIV हे प्रियभ्रातरः, देवपूजातो दूरम् अपसरत।
 XV अहं युष्मान् विज्ञान् मत्वा प्रभाषे मया यत् कथ्यते तद् युष्माभिर्विविच्यतां।
 XVI यद् धन्यवाद्यपात्रम् अस्माभिर्धन्यं गद्यते तत् किं प्रीष्टस्य शोणितस्य सहभागित्वं नहि? यश्च पूपोऽस्माभिर्भोज्यते स किं प्रीष्टस्य वपुषः सहभागित्वं नहि?
 XVII वयं बहवः सन्तोऽध्येकपूपस्वर्पा अेकवपुःस्वर्पाश्च भवामः, यतो वयं सर्व्वे अेकपूपस्य सहभागिनः।
 XVIII यूयं शारीरिकम् एसायेलीयवंशं निरीक्षध्वं ये बलीनां मांसानि भुञ्जते ते किं यज्ञवेद्याः सहभागिनो न भवन्ति?
 XIX एत्यनेन मया किं कथ्यते? देवता वास्तविकी देवतायै बलिदानं वा वास्तविकं किं भवेत्?
 XX तन्नहि किन्तु भिन्नजातिभिर्ये बलयो दीयन्ते त ईश्वराय तन्नहि भूतेभ्ययेव दीयन्ते तस्माद् यूयं यद् भूतानां सहभागिनो भवथेत्यहं नाभिलषामि।
 XXI प्रभोः कंसेन भूतानामपि कंसेन पानं युष्माभिरसाध्यं; यूयं प्रभो भोज्यस्य भूतानामपि भोज्यस्य सहभागिनो भवितुं न शक्नुथ।
 XXII वयं किं प्रभुं स्पष्टिष्यामहे? वयं किं तस्माद् बलवन्तः?
 XXIII मां प्रति सर्व्वे कर्माप्रतिषिद्धं किन्तु न सर्व्वे हितजनकं सर्व्वम् अप्रतिषिद्धं किन्तु न सर्व्वे निष्ठाजनकं।
 XXIV आत्महितः केनापि न येष्टितव्यः किन्तु सर्व्वेः परहितश्चेष्टितव्यः।
 XXV आपणो यत् कथ्यं तद् युष्माभिः संवेदस्यार्थं किमपि न पृष्टवा भुञ्जतां।
 XXVI यतः पृथिवी तन्मध्यस्थञ्च सर्व्वं परमेश्वरस्य।
 XXVII अपरम् अविश्वासिलोकानां केनयित् निमन्त्रिता यूयं यदि तत्र जिंगमिषथ तर्हि तेन यद् यद् उपस्थाप्यते तद् युष्माभिः संवेदस्यार्थं किमपि न पृष्टवा भुञ्जतां।
 XXVIII किन्तु तत्र यदि कश्चिद् युष्मान् वदेत् लक्ष्यमेतद् देवतायाः प्रसाद एति तर्हि तस्य ज्ञापयितुरनुरोधात् संवेदस्यार्थञ्च तद् युष्माभिर्न भोक्तव्यं। पृथिवी तन्मध्यस्थञ्च सर्व्वं परमेश्वरस्य,
 XXIX सत्यमेतत्, किन्तु मया यः संवेदो निर्दिश्यते स तव नहि परस्यैव।
 XXX अनुग्रहपात्रेण मया धन्यवाद्यं कृत्वा यद् भुञ्जते तत्कारणाद् अहं कुतो निन्दिष्ये?
 XXXI तस्माद् भोजनं पानम् अन्यद्वा कर्म कुर्व्वद्भिर् युष्माभिः सर्व्वमेवेश्वरस्य मङ्गिनः प्रकाशार्थं क्वियतां।
 XXXII यिद्धूदीयानां भिन्नजातीयानाम् ईश्वरस्य समाजस्य वा विघ्नजनकैर् युष्माभिर्न भवितव्यं।
 XXXIII अहमध्यात्महितम् अयेष्टमानो बहूनां परित्राणार्थं तेषां हितं येष्टमानः सर्व्वविषये सर्व्वेषां तुष्टिकरो भवामीत्यनेनाहं यद्द्रष्टुं प्रीष्टस्यानुगामी तद्द्रष्टुं यूयं ममानुगामिनो भवत।

XI

- I હે ભ્રાતરઃ, યૂયં સર્વસ્મિન્ કાર્યે માં સ્મરથ મયા ય યાદૃગુપદિષ્ટાસ્તાદૃગાયરથૈતત્કારણાત્ મયા પ્રશંસનીયા આદ્યે|
- II તથાપિ મમૈષા વાઙ્છા યદ્ યૂયમિદમ્ અવગતા ભવથ,
- III એકૈકસ્ય પુરુષસ્યોત્તમાઙ્ગસ્વરૂપઃ પ્રીષ્ટઃ, યોષિતશ્ચોત્તમાઙ્ગસ્વરૂપઃ પુમાન્, પ્રીષ્ટસ્ય ચોત્તમાઙ્ગસ્વરૂપ ઈશ્વરઃ|
- IV અપરમ્ આચ્છાદિતોત્તમાઙ્ગેન યેન પુંસા પ્રાર્થના ક્રિયત ઈશ્વરીયવાણી કથ્યતે વા તેન સ્વીયોત્તમાઙ્ગમ્ અવજ્ઞાયતે|
- V અનાચ્છાદિતોત્તમાઙ્ગયા યયા યોષિતા ય પ્રાર્થના ક્રિયત ઈશ્વરીયવાણી કથ્યતે વા તયાપિ સ્વીયોત્તમાઙ્ગમ્ અવજ્ઞાયતે યતઃ સા મુણ્ડિતશિરઃસદૃશા|
- VI અનાચ્છાદિતમસ્તકા યા યોષિત્ તસ્યાઃ શિરઃ મુણ્ડનીયમેવ કિન્તુ યોષિતઃ કેશચ્છેદનં શિરોમુણ્ડનં વા યદિ લજ્જાજનકં ભવેત્ તર્હિ તયા સ્વશિર આચ્છાદતાં|
- VII પુમાન્ ઈશ્વરસ્ય પ્રતિમૂર્તિઃ પ્રતિતેજઃસ્વરૂપશ્ચ તસ્માત્ તેન શિરો નાચ્છાદનીયં કિન્તુ સીમન્તિની પુંસઃ પ્રતિબિમ્બસ્વરૂપા|
- VIII યતો યોષાતઃ પુમાન્ નોદપાદિ કિન્તુ પુંસો યોષિદ્ ઉદપાદિ|
- IX અધિકન્તુ યોષિતઃ કૃતે પુંસઃ સૃષ્ટિ ન બભૂવ કિન્તુ પુંસઃ કૃતે યોષિતઃ સૃષ્ટિ બભૂવ|
- X ઇતિ હેતો દૂતાનામ્ આદરાદ્ યોષિતા શિરસ્યધીનતાસૂચકમ્ આવરણં ધર્તવ્યં|
- XI તથાપિ પ્રભો વિધિના પુમાંસં વિના યોષિન્ન જાયતે યોષિતશ્ચ વિના પુમાન્ ન જાયતે|
- XII યતો યથા પુંસો યોષિદ્ ઉદપાદિ તથા યોષિતઃ પુમાન્ જાયતે, સર્વવસ્તૂનિ ચેશ્વરાદ્ ઉત્પદન્તે|
- XIII યુષ્માભિરેવૈતદ્ વિવિચ્યતાં, અનાવૃતયા યોષિતા પ્રાર્થનં કિં સુદૃશ્યં ભવેત્?
- XIV પુરુષસ્ય દીર્ઘકેશત્વં તસ્ય લજ્જાજનકં, કિન્તુ યોષિતો દીર્ઘકેશત્વં તસ્યા ગૌરવજનકં
- XV યત આચ્છાદનાય તસ્યૈ કેશા દત્તા ઇતિ કિં યુષ્માભિઃ સ્વભાવતો ન શિક્ષ્યતે?
- XVI અત્ર યદિ કશ્ચિદ્ વિવદિતુમ્ ઇચ્છેત્ તર્હસ્માકમ્ ઈશ્વરીયસમિતીનાશ્ચ તાદૃશી રીતિ ન વિદ્યતે|
- XVII યુષ્માભિ ન ભદ્રાય કિન્તુ કુત્સિતાય સમાગમ્યતે તસ્માદ્ એતાનિ ભાષમાણેન મયા યૂયં ન પ્રશંસનીયાઃ|
- XVIII પ્રથમતઃ સમિતૌ સમાગતાનાં યુષ્માકં મધ્યે ભેદાઃ સન્તીતિ વાર્તા મયા શ્રૂયતે તન્મધ્યે કિશ્ચિત્ સત્યં મન્યતે ય|
- XIX યતો હેતો યુષ્મન્મધ્યે યે પરીક્ષિતાસ્તે યત્ પ્રકાશ્યન્તે તદર્થ ભેદૈ ભવિતવ્યમેવ|
- XX એકત્ર સમાગતૈ યુષ્માભિઃ પ્રભાવં ભેજ્યં ભુજ્યત ઇતિ નહિ;
- XXI યતો ભોજનકાલે યુષ્માકમેકૈકેન સ્વકીયં ભક્ષ્યં તૂર્ણં ગ્રસ્યતે તસ્માદ્ એકો જનો બુભુક્ષિતસ્તિષ્ઠતિ, અન્યશ્ચ પરિતૃપ્તો ભવતિ|
- XXII ભોજનપાનાર્થ યુષ્માકં કિં વેશ્માનિ ન સન્તિ? યુષ્માભિ વા કિમ્ ઈશ્વરસ્ય સમિતિં તુચ્છીકૃત્ય દીના લોકા અવજ્ઞાયન્તે? ઇત્યનેન મયા કિં વક્તવ્યં? યૂયં કિં મયા પ્રશંસનીયાઃ? એતસ્મિન્ યૂયં ન પ્રશંસનીયાઃ|
- XXIII પ્રભુતો ય ઉપદેશો મયા લબ્ધો યુષ્માસુ સમર્પિતશ્ચ સ એષઃ|
- XXIV પરકરસમર્પણક્ષપાયાં પ્રભુ રીંશુઃ પૂપમાદાયેશ્વરં ધન્યં વ્યાહૃત્ય તં ભક્ત્વા ભાષિતવાન્ યુષ્માભિરેતદ્ ગૃહ્યતાં ભુજ્યતાશ્ચ તદ્ યુષ્મન્કૃતે ભગ્નં મમ શરીરં; મમ સ્મરણાર્થ યુષ્માભિરેતત્ ક્રિયતાં|
- XXV પુનશ્ચ ભેજનાત્ પરં તથૈવ કંસમ્ આદાય તેનોક્તં કંસોડયં મમ શોણિતેન સ્થાપિતો નૂતનનિયમઃ; યતિવારં યુષ્માભિરેતત્ પીયતે તતિવારં મમ સ્મરણાર્થ પીયતાં|
- XXVI યતિવારં યુષ્માભિરેષ પૂપો ભુજ્યતે ભાજનેનાનેન પીયતે ય તતિવારં પ્રભોરાગમનં યાવત્ તસ્ય મૃત્યુઃ પ્રકાશ્યતે|
- XXVII અપરશ્ચ યઃ કશ્ચિદ્ અયોગ્યત્વેન પ્રભોરિમં પૂપમ્ અશ્નાતિ તસ્યાનેન ભાજનેન પિવતિ ય સ પ્રભોઃ કાયરુઘિરયો દૈણ્ડાયી ભવિષ્યતિ|
- XXVIII તસ્માત્ માનવેનાગ્ર આત્માન પરીક્ષ્ય પશ્યાદ્ એષ પૂપો ભુજ્યતાં કંસેનાનેન ય પીયતાં|
- XXIX યેન યાનર્હત્વેન ભુજ્યતે પીયતે ય પ્રભોઃ કાયમ્ અવિમૃશતા તેન દણ્ડપ્રાપ્તયે ભુજ્યતે પીયતે ય|
- XXX એતત્કારણાદ્ યુષ્માકં ભૂરિશો લોકા દુર્બલા રોગિણશ્ચ સન્તિ બહવશ્ચ મહાનિદ્રાં ગતાઃ|
- XXXI અસ્માભિ ર્યદ્યાત્મવિચારોડકારિષ્યત તર્હિ દણ્ડો નાલપ્સ્યત;
- XXXII કિન્તુ યદાસ્માકં વિચારો ભવતિ તદા વયં જગતો જનૈઃ સમં યદ્ દણ્ડં ન લભામહે તદર્થ પ્રભુના શાસ્તિં ભુંજમહે|
- XXXIII હે મમ ભ્રાતરઃ, ભોજનાર્થ મિલિતાનાં યુષ્માકમ્ એકેનેતરોડનુગૃહ્યતાં|
- XXXIV યશ્ચ બુભુક્ષિતઃ સ સ્વગૃહે ભુક્ત્યાં દણ્ડપ્રાપ્તયે યુષ્માભિ ન સમાગમ્યતાં| એતદ્વિન્નં યદ્ આદેષ્ટવ્યં તદ્ યુષ્મત્સમીપાગમનકાલે મયાદેક્ષ્યતે|

XII

- I હે ભ્રાતરઃ, યૂયં યદ્ આત્મિકાન્ દાયાન્ અનવગતાસ્તિષ્ઠથ તદ્દં નાભિલષામિ|
- II પૂર્વ્વં ભિન્નજાતીયા યૂયં યદ્દદ્ વિનીતાસ્તદ્દદ્ અવાક્રપ્રતિમાનામ્ અનુગામિન આદ્બમ્ ઇતિ જાનીથ|
- III ઇતિ હેતોરહં યુષ્મભ્યં નિવેદયામિ, ઈશ્વરસ્યાત્મના ભાષમાણઃ કોઽપિ યીશું શપ્ત ઇતિ ન વ્યાહરતિ, પુનશ્ચ પવિત્રેણાત્મના વિનીતં વિનાન્યઃ કોઽપિ યીશું પ્રભુરિતિ વ્યાહર્તુ ન શક્નોતિ|
- IV દાયા બહુવિધાઃ કિન્ત્વેક આત્મા
- V પરિચર્યાશ્ચ બહુવિધાઃ કિન્ત્વેકઃ પ્રભુઃ|
- VI સાધનાનિ બહુવિધાનિ કિન્તુ સર્વેષુ સર્વસાધક ઈશ્વર એકઃ|
- VII એકૈકસ્મૈ તસ્યાત્મનો દર્શનં પરહિતાર્થં દીયતે|
- VIII એકસ્મૈ તેનાત્મના જ્ઞાનવાક્યં દીયતે, અન્યસ્મૈ તેનૈવાત્મનાદિષ્ટં વિદ્યાવાક્યમ્,
- IX અન્યસ્મૈ તેનૈવાત્મના વિશ્વાસઃ, અન્યસ્મૈ તેનૈવાત્મના સ્વાસ્થ્યદાનશક્તિઃ,
- X અન્યસ્મૈ દુઃસાધ્યસાધનશક્તિરન્યસ્મૈ યેશ્વરીયાદેશઃ, અન્યસ્મૈ ચાતિમાનુષિકસ્યાદેશસ્ય વિચારસામર્થ્યમ્, અન્યસ્મૈ પરભાષાભાષણશક્તિરન્યસ્મૈ ચ ભાષાર્થભાષણસામર્થ્યં દીયતે|
- XI એકેનાદ્વિતીયેનાત્મના યથાભિલાષમ્ એકૈકસ્મૈ જનાયૈકૈકં દાનં વિતરતા તાનિ સર્વાણિ સાધ્યન્તે|
- XIII દેહ એકઃ સન્નપિ યદ્દદ્ બહુજ્યુક્તો ભવતિ, તસ્યૈકસ્ય વપુષો ડઙ્ગાનાં બહુત્વેન યદ્દદ્ એકં વપુ ભવતિ, તદ્દત્ પ્રીષ્ટઃ|
- XIII યતો હેતો રિહુદિભિન્નજાતીયદાસસ્વતન્ત્રા વયં સર્વે મજ્જનેનૈકેનાત્મનૈકદેહીકૃતાઃ સર્વે ચૈકાત્મભુક્તા અભવામ|
- XIV એકેનાજ્ઞેન વપુર્ન ભવતિ કિન્તુ બહુભિઃ|
- XV તત્ર ચરણં યદિ વદેત્ નાહં હસ્તસ્તસ્માત્ શરીરસ્ય ભાગો નાસ્મીતિ તદ્દર્શનેન શરીરાત્ તસ્ય વિયોગો ન ભવતિ|
- XVI શ્રોત્રં વા યદિ વદેત્ નાહં નયનં તસ્માત્ શરીરસ્યાંશો નાસ્મીતિ તદ્દર્શનેન શરીરાત્ તસ્ય વિયોગો ન ભવતિ|
- XVII કૃત્સ્નં શરીરં યદિ દર્શનેન્દ્રિયં ભવેત્ તર્હિ શ્રવણેન્દ્રિયં કુત્ર સ્થાસ્યતિ? તત્ કૃત્સ્નં યદિ વા શ્રવણેન્દ્રિયં ભવેત્ તર્હિ દ્રણેન્દ્રિયં કુત્ર સ્થાસ્યતિ?
- XVIII કિન્ત્વિદાનીમ્ ઈશ્વરેણ યથાભિલષિતં તથૈવાજ્ઞપ્રત્યજ્ઞાનામ્ એકૈકં શરીરે સ્થાપિતં|
- XIX તત્ કૃત્સ્નં યદેકાજ્ઞરૂપિ ભવેત્ તર્હિ શરીરે કુત્ર સ્થાસ્યતિ?
- XX તસ્માદ્ અજ્ઞાનિ બહૂનિ સન્તિ શરીરં ત્વેકમેવ|
- XXI અતએવ ત્વયા મમ પ્રયોજનં નાસ્તીતિ વાયં પાણિં વદિતું નયનં ન શક્નોતિ, તથા યુવાભ્યાં મમ પ્રયોજનં નાસ્તીતિ મૂર્ધ્ના ચરણૌ વદિતું ન શક્નોતિઃ;
- XXII વસ્તુતસ્તુ વિગ્રહસ્ય યાન્યજ્ઞાન્યસ્માભિ દુર્બલ્લાનિ બુદ્ધ્યન્તે તાન્યેવ સપ્રયોજનાનિ સન્તિ|
- XXIII યાનિ ચ શરીરમધ્યેડવમન્યાનિ બુદ્ધ્યતે તાન્યસ્માભિરધિકં શોભ્યન્તે| યાનિ ચ કુદ્દશ્યાનિ તાનિ સુદ્દશ્યતરાણિ ક્રિયન્તે|
- XXIV કિન્તુ યાનિ સ્વયં સુદ્દશ્યાનિ તેષાં શોભનમ્ નિષ્પ્રયોજનં|
- XXV શરીરમધ્યે યદ્ ભેદો ન ભવેત્ કિન્તુ સર્વાણ્યજ્ઞાનિ યદ્ એક્યભાવેન સર્વેષાં હિતં ચિન્તયન્તિ તદર્થમ્ ઈશ્વરેણાપ્રધાનમ્ આદરણીયં કૃત્વા શરીરં વિરચિતં|
- XXVI તસ્માદ્ એકસ્યાજ્ઞસ્ય પીડાયાં જાતાયાં સર્વાણ્યજ્ઞાનિ તેન સહ પીડ્યન્તે, એકસ્ય સમાદરે જાતે ચ સર્વાણિ તેન સહ સંદ્ષ્યન્તિ|
- XXVII યૂયન્ન પ્રીષ્ટસ્ય શરીરં, યુષ્માકમ્ એકૈકશ્ચ તસ્યૈકૈકમ્ અજ્ઞ|
- XXVIII કેચિત્ કેચિત્ સમિતાવીશ્વરેણ પ્રથમતઃ પ્રેરિતા દ્વિતીયત ઈશ્વરીયાદેશવક્તારસ્તુતીયત ઉપદેષ્ટારો નિયુક્તાઃ, તતઃ પરં કેભ્યોઽપિ ચિત્રકાર્યસાધનસામર્થ્યમ્ અનામયકરણશક્તિરુપકૃતૌ લોકશાસને વા નૈપુણ્યં નાનાભાષાભાષણસામર્થ્યં વા તેન વ્યતારિ|
- XXIX સર્વે કિં પ્રેરિતાઃ? સર્વે કિમ્ ઈશ્વરીયાદેશવક્તારઃ? સર્વે કિમ્ ઉપદેષ્ટારઃ? સર્વે કિં ચિત્રકાર્યસાધકાઃ?
- XXX સર્વે કિમ્ અનામયકરણશક્તિયુક્તાઃ? સર્વે કિં પરભાષાવાદિનઃ? સર્વે વા કિં પરભાષાર્થપ્રકાશકાઃ?
- XXXI યૂયં શ્રેષ્ઠદાયાન્ લબ્ધું યતદ્ધવં| અનેન યૂયં મયા સર્વોત્તમમાર્ગ દર્શયિતવ્યાઃ|

XIII

- I મર્ત્યસ્વર્ગીયાણાં ભાષા ભાષમાણોઽહં યદિ પ્રેમહીનો ભવેયં તર્હિ વાદકતાલસ્વરૂપો નિનાદકારિભેરીસ્વરૂપશ્ચ ભવામિ|
- II અપરન્ન યદ્દહમ્ ઈશ્વરીયાદેશાદ્યઃ સ્યાં સર્વાણિ ગુપ્તવાક્યાનિ સર્વવિદ્યાશ્ચ જાનીયાં પૂર્ણવિશ્વાસઃ સન્ શૈલાન્ સ્થાનાન્તરીકર્તુ શક્નુયાન્ન કિન્તુ યદિ પ્રેમહીનો ભવેયં તર્હિગણનીય એવ ભવામિ|

III અપરં યદાહમ્ અન્નદાનેન સર્વસ્વં ત્યજેયં દાહનાય સ્વશરીરં સમર્પયેયન્ન કિન્તુ યદિ પ્રેમહીનો ભવેયં તર્હિ તત્સર્વં મદર્થં નિષ્ફલં ભવતિ|

IV પ્રેમ ચિરસહિષ્ણુ હિતૈષિ ચ, પ્રેમ નિર્દોષમ્ અશઠં નિર્ગર્વ્વન્ન|

V અપરં તત્ કુત્સિતં નાયરતિ, આત્મચેષ્ટાં ન કુરુતે સહસા ન ક્રુધ્યતિ પરાનિષ્ટં ન ચિન્તયતિ,

VI અધર્મો ન તુષ્યતિ સત્ય એવ સન્તુષ્યતિ|

VII તત્ સર્વં તિતિક્ષતે સર્વત્ર વિશ્વસિતિ સર્વત્ર ભદ્રં પ્રતીક્ષતે સર્વં સહતે ચ|

VIII પ્રેમ્નો લોપઃ કદાપિ ન ભવિષ્યતિ, ઈશ્વરીયાદેશકથનં લોપ્સ્યતે પરભાષાભાષણં નિવર્તિષ્યતે જ્ઞાનમપિ લોપં યાસ્યતિ|

IX ચતોડસ્માકં જ્ઞાનં ખણ્ડમાત્રમ્ ઈશ્વરીયાદેશકથનમપિ ખણ્ડમાત્રં|

X કિન્ત્વસ્માસુ સિદ્ધતાં ગતેષુ તાનિ ખણ્ડમાત્રાણિ લોપં યાસ્યન્તે|

XI બાલ્યકાલેડહં બાલ ઇવાભાષે બાલ ઇવાચિન્તયન્ન કિન્તુ યૌવને જાતે તત્સર્વં બાલ્યાચરણં પરિત્યક્તવાન્|

XII ઇદાનીમ્ અભ્રમધ્યેનાસ્પષ્ટં દર્શનમ્ અસ્માભિ લભ્યતે કિન્તુ તદા સાક્ષાત્ દર્શનં લપ્સ્યતે| અધુના મમ જ્ઞાનમ્ અલ્પિષ્ટં કિન્તુ તદાહં યથાવગમ્યસ્તથૈવાવગતો ભવિષ્યામિ|

XIII ઇદાનીં પ્રત્યયઃ પ્રત્યાશા પ્રેમ ચ ત્રીણ્યેતાનિ તિષ્ઠન્તિ તેષાં મધ્યે ચ પ્રેમ શ્રેષ્ઠં|

XIV

I યૂયં પ્રેમાચરણે પ્રયતધ્વમ્ આત્મિકાન્ દાયાનપિ વિશેષત ઈશ્વરીયાદેશકથનસામર્થ્યં પ્રાપ્તું ચેષ્ટધ્વં|

II યો જનઃ પરભાષાં ભાષતે સ માનુષાન્ ન સમ્ભાષતે કિન્ત્વીશ્વરમેવ યતઃ કેનાપિ કિમપિ ન બુદ્ધ્યતે સ યાત્મના નિગૂઢવાક્યાનિ કથયતિ;

III કિન્તુ યો જન ઈશ્વરીયાદેશં કથયતિ સ પરેષાં નિષ્ઠાયૈ હિતોપદેશાય સાન્ત્વનાયૈ ચ ભાષતે|

IV પરભાષાવાદાત્મન એવ નિષ્ઠાં જનયતિ કિન્ત્વીશ્વરીયાદેશવાદી સમિતે નિષ્ઠાં જનયતિ|

V યુષ્માકં સર્વેષાં પરભાષાભાષણમ્ ઇચ્છામ્યહં કિન્ત્વીશ્વરીયાદેશકથનમ્ અધિકમપીચ્છામિ| યતઃ સમિતે નિષ્ઠાયૈ યેન સ્વવાક્યાનામ્ અર્થો ન ક્રિયતે તસ્માત્ પરભાષાવાદિત ઈશ્વરીયાદેશવાદી શ્રેયાન્|

VI હે ભ્રાતરઃ, ઇદાનીં મયા યદિ યુષ્મત્સમીપં ગમ્યતે તર્હીશ્વરીયદર્શનસ્ય જ્ઞાનસ્ય વેશ્વરીયાદેશસ્ય વા શિક્ષાયા વા વાક્યાનિ ન ભાષિત્વા પરભાષાં ભાષમાણેન મયા યૂયં કિમુપકારિષ્યધ્વે?

VII અપરં વંશીવલ્લક્યાદિષુ નિષ્પ્રાણિષુ વાદયન્ત્રેષુ વાદિતેષુ યદિ ક્કણા ન વિશિષ્યન્તે તર્હિ કિં વાદ્યં કિં વા ગાનં ભવતિ તત્ કેન બોદ્ધું શક્યતે?

VIII અપરં રણતૂર્યાં નિસ્વાણો યદ્યવ્યક્તો ભવેત્ તર્હિ યુદ્ધાય કઃ સજ્જિજ્યતે?

IX તદ્ભૂત્ જિહ્વાભિ ર્થદિ સુગમ્યા વાક્ યુષ્માભિ ન ગદ્યેત તર્હિ યદ્ ગદ્યતે તત્ કેન ભોત્સ્યતે? વસ્તુતો યૂયં દિગાલાપિન ઇવ ભવિષ્યથ|

X જગતિ કતિપ્રકારા ઉક્તયો વિદ્યન્તે? તાસામેકાપિ નિરર્થિકા નહિ;

XI કિન્તૂક્તેરર્થો યદિ મયા ન બુદ્ધ્યતે તર્હાહં વક્ત્રા મ્લેચ્છ ઇવ મંસ્યે વક્તાપિ મયા મ્લેચ્છ ઇવ મંસ્યતે|

XII તસ્માદ્ આત્મિકદાયલિપ્સવો યૂયં સમિતે નિષ્ઠાર્થં પ્રાપ્તબહુવરા ભવિતું યતધ્વં,

XIII અતએવ પરભાષાવાદી યદ્ અર્થકરોડપિ ભવેત્ તત્ પ્રાર્થયતાં|

XIV યદાહં પરભાષયા પ્રર્થનાં કુર્યાં તર્હિ મદીય આત્મા પ્રાર્થયતે, કિન્તુ મમ બુદ્ધિ નિષ્ફલા તિષ્ઠતિ|

XV ઇત્યનેન કિં કરણીયં? અહમ્ આત્મના પ્રાર્થયિષ્યે બુદ્ધ્યાપિ પ્રાર્થયિષ્યે; અપરં આત્મના ગાસ્યામિ બુદ્ધ્યાપિ ગાસ્યામિ|

XVI ત્વં યદાત્મના ધન્યવાદં કરોષિ તદા યદ્ વદસિ તદ્ યદિ શિષ્યેનેવોપસ્થિતેન જનેન ન બુદ્ધ્યતે તર્હિ તવ ધન્યવાદસ્યાન્તે તથાસ્તિવતિ તેન વક્તું કથં શક્યતે?

XVII ત્વં સમ્યગ્ ઈશ્વરં ધન્યં વદસીતિ સત્યં તથાપિ તત્ર પરસ્ય નિષ્ઠા ન ભવતિ|

XVIII યુષ્માકં સર્વેભ્યોડહં પરભાષાભાષણે સમર્થોડસ્મીતિ કારણાદ્ ઈશ્વરં ધન્યં વદામિ;

XIX તથાપિ સમિતૌ પરોપદેશાર્થં મયા કથિતાનિ પન્ન વાક્યાનિ વરં ન ચ લક્ષં પરભાષીયાનિ વાક્યાનિ|

XX હે ભ્રાતરઃ, યૂયં બુદ્ધ્યા બાલકાઇવ મા ભૂત પરન્તુ દુષ્ટતયા શિશવઇવ ભૂત્વા બુદ્ધ્યા સિદ્ધા ભવત|

XXI શાસ્ત્ર ઇદં લિખિતમાસ્તે, યથા, ઇત્યવોચત્ પરેશોડહમ્ આભાષિષ્ય ઇમાન્ જનાન્| ભાષાભિઃ પરકીયાભિ વક્ત્રૈશ્ચ પરદેશિભિઃ| તથા મયા કૃતેડપીમે ન ગ્રહીષ્યન્તિ મદ્વચઃ||

XXII અતએવ તત્ પરભાષાભાષણં અવિશ્વાસિનઃ પ્રતિ ચિહ્નરૂપં ભવતિ ન ચ વિશ્વાસિનઃ પ્રતિ; કિન્ત્વીશ્વરીયાદેશકથનં નાવિશ્વાસિનઃ પ્રતિ તદ્ વિશ્વાસિનઃ પ્રત્યેવ|

XXIII समितिभुक्तेषु सर्वेषु अेकस्मिन् स्थाने मिलित्वा परभाषां भाषमाणेषु यद्दि ज्ञानाकाङ्क्षिणोऽविश्वासिनो वा तत्रागच्छेयुस्तर्हि युष्मान् उन्मत्तान् किं न वद्विष्यन्ति?

XXIV किन्तु सर्वेष्वीश्वरीयादेशं प्रकाशयत्सु यद्यविश्वासी ज्ञानाकाङ्क्षी वा कश्चित् तत्रागच्छति तर्हि सर्वैरेव तस्य पापज्ञानं परीक्षा य ज्ञायते,

XXV ततस्तस्यान्तःकरणस्य गुप्तकल्पनासु व्यक्तीभूतासु सोऽधोमुपः पतन् ईश्वरमाराध्य युष्मन्मध्ये ईश्वरो विद्यते इति सत्यं कथामेतां कथयिष्यति।

XXVI हे भ्रातरः, सम्मिलितानां युष्माकम् अेकेन गीतम् अन्येनोपदेशोऽन्येन परभाषान्येन अैश्वरिकदर्शनम् अन्येनार्थबोधकं वाक्यं लभ्यते किमेतत्? सर्वमेव परनिष्ठार्थं युष्माभिः क्वियतां।

XXVII यद्दि कश्चिद् भाषान्तरं विवक्षति तर्ह्येकस्मिन् दिने द्विजनेन त्रिजनेन वा परभाषा कथ्यतां तद्विद्वैर्न कथ्यतां तैरपि पर्यायानुसारात् कथ्यतां, अेकेन य तदर्थो बोध्यतां।

XXVIII किन्त्वर्थाभिधायकः कोऽपि यद्दि न विद्यते तर्हि स समितौ वायंयमः स्थित्वेश्वरायात्मने य कथां कथयतु।

XXIX अपरं द्वौ त्रयो वेश्वरीयादेशवक्तारः स्वं स्वमादेशं कथयन्तु तदन्ये य तं वियारयन्तु।

XXX किन्तु तत्रापरेण केनयित् जनेनेश्वरीयादेशे लब्धे प्रथमेन कथनात् निवर्त्तितव्यं।

XXXI सर्वे यत् शिक्षां सान्त्वनाञ्च लभन्ते तदर्थं यूयं सर्वे पर्यायेणेश्वरीयादेशं कथयितुं शक्नुथ।

XXXII ईश्वरीयादेशवक्तृणां मनांसि तेषाम् अधीनानि भवन्ति।

XXXIII यत ईश्वरः कुशासनजनको नहि सुशासनजनक अेवेति पवित्रलोकानां सर्वसमितिषु प्रकाशते।

XXXIV अपरञ्च युष्माकं वनिताः समितिषु तूष्णीमभूतास्तिष्ठन्तु यतः शास्त्रलिपितेन विधिना ताः कथाप्रयारणात् निवारितास्ताभिर्निघ्नाभिर्भवितव्यं।

XXXV अतस्ता यद्दि किमपि जिज्ञासन्ते तर्हि गेडेषु पतीन् पृच्छन्तु यतः समितिमध्ये योषितां कथाकथनं निन्दनीयं।

XXXVI अैश्वरं वयः किं युष्मत्तो निरगमत? केवलं युष्मान् वा तत् किम् उपागतं?

XXXVII यः कश्चिद् आत्मानम् ईश्वरीयादेशवक्तारम् आत्मनाविष्टं वा मन्यते स युष्मान् प्रति मया यद् यत् लिप्यते तत्रभुनाज्ञापितम् ईत्युररी करोतु।

XXXVIII किन्तु यः कश्चित् अज्ञो भवति सोऽज्ञ अेव तिष्ठतु।

XXXIX अतयेव हे भ्रातरः, यूयम् ईश्वरीयादेशकथनसामर्थ्यं लब्धुं यतध्वं परभाषाभाषणमपि युष्माभिर्न निवार्यतां।

XL सर्वकर्मणि य विध्यनुसारतः सुपरिपाट्या क्वियन्तां।

XV

I हे भ्रातरः, यः सुसंवाद्यो मया युष्मत्समीपे निवेदितो यूयञ्च यं गृहीतवन्त आश्रितवन्तश्च तं पुन युष्मान् विज्ञापयामि।

II युष्माकं विश्वासो यद्दि वितथो न भवेत् तर्हि सुसंवाद्युक्तानि मम वाक्यानि स्मरतां युष्माकं तेन सुसंवाद्येन परित्राणं ज्ञायते।

III यतोऽहं यद् यत् ज्ञापितस्तदनुसारात् युष्मासु मुप्यां यां शिक्षां समार्पयं सेयं, शास्त्रानुसारात् प्रीष्टोऽस्माकं पापमोचनार्थं प्राणान् त्यक्तवान्,

IV श्मशाने स्थापितश्च तृतीयदिने शास्त्रानुसारात् पुनरुत्थापितः।

V स यात्रे कैकै ततः परं द्वादशशिष्येभ्यो दर्शनं दत्तवान्।

VI ततः परं पञ्चशताधिकसंख्यकेभ्यो भ्रातृभ्यो युगपद् दर्शनं दत्तवान् तेषां केचित् मडानिद्रां गता बहुतराश्चाद्यापि वर्त्तन्ते।

VII तदनन्तरं याकूबाय तत्पश्चात् सर्वेभ्यः प्रेरितेभ्यो दर्शनं दत्तवान्।

VIII सर्वशेषेऽकालजगतुल्यो योऽहं, सोऽहमपि तस्य दर्शनं प्राप्तवान्।

IX ईश्वरस्य समितिं प्रति दौरात्म्यायरणाद् अहं प्रेरितनाम धर्तुम् अयोग्यस्तस्मात् प्रेरितानां मध्ये क्षुद्रतमश्चास्मि।

X यादृशोऽस्मि तादृश ईश्वरस्यानुग्रहेणैवास्मि; अपरं मां प्रति तस्यानुग्रहो निष्कूलो नाभवत्, अन्येभ्यः सर्वेभ्यो मयाधिकः श्रमः कृतः, किन्तु स मया कृतस्तन्नहि मत्सङ्कारिणेश्वरस्यानुग्रहेणैव।

XI अतयेव मया भवेत् तैर्वा भवेत् अस्माभिस्तादृशी वार्त्ता घोष्यते सैव य युष्माभिर्विश्वासेन गृहीता।

XII मृत्युदशातः प्रीष्ट उत्थापित इति वार्त्ता यद्दि तमधि घोष्यते तर्हि मृतलोकानाम् उत्थितिर्नास्तीति वाग् युष्माकं मध्ये कैश्चित् कुतः कथ्यते?

XIII मृतानाम् उत्थिति र्यद्दि न भवेत् तर्हि प्रीष्टोऽपि नोत्थापितः।

XIV प्रीष्टश्च यद्यनुत्थापितः स्यात् तर्ह्यस्माकं घोषणं वितथं युष्माकं विश्वासोऽपि वितथः।

XV वयञ्चेश्वरस्य मृषासाक्षिणो भवामः, यतः प्रीष्ट स्तेनोत्थापितः एति साक्ष्यम् अस्माभिरीश्वरमधि दत्तं किन्तु मृतानामुत्थिति र्यदि न भवेत् तर्हि स तेन नोत्थापितः।

XVI यतो मृतानामुत्थिति र्यति न भवेत् तर्हि प्रीष्टोऽप्युत्थापितत्वं न गतः।

XVII प्रीष्टस्य यद्यनुत्थापितः स्यात् तर्हि युष्माकं विश्वासो वितथः, यूयम् अद्यापि स्वपापेषु मग्नास्तिष्ठथ।

XVIII अपरं प्रीष्टाश्रिता ये मानवा मडानिद्रां गतास्तेऽपि नाशं गताः।

XIX प्रीष्टो यदि केवलमिडलोके ऽस्माकं प्रत्याशाभूमिः स्यात् तर्हि सर्वमर्त्येभ्यो वयमेव दुर्भाग्याः।

XX एदानीं प्रीष्टो मृत्युदशात् उत्थापितो मडानिद्रागतानां मध्ये प्रथमङ्गलस्वप्नो जातश्च।

XXI यतो यद्दत्तं मानुषद्वारा मृत्युः प्रादुर्भूतस्तद्दत्तं मानुषद्वारा मृतानां पुनरुत्थितिरपि प्रदुर्भूतः।

XXII आदमा यथा सर्वं मरणाधीना जातास्तथा प्रीष्टेन सर्वं श्रुवयिष्यन्ते।

XXIII किन्त्वैकैकेन जनेन निजे निजे पर्यायि उत्थातव्यं प्रथमतः प्रथमजातङ्गलस्वप्नेन प्रीष्टेन, द्वितीयतस्तस्यागमनसमये प्रीष्टस्य लोकैः।

XXIV ततः परम् अन्तो भविष्यति तदानीं स सर्वं शासनम् अधिपतित्वं पराक्रमञ्च लुप्त्वा स्वपितरीश्वरे राजत्वं समर्पयिष्यति।

XXV यतः प्रीष्टस्य रिपवः सर्वे यावत् तेन स्वपाद्योरधो न निपातयिष्यन्ते तावत् तेनैव राजत्वं कर्त्तव्यं।

XXVI तेन विजेतव्यो यः शेषरिपुः स मृत्युरेव।

XXVII लिपितमास्ते सर्वाणि तस्य पाद्यो वशीकृतानि किन्तु सर्वाण्येव तस्य वशीकृतानीत्युक्ते सति सर्वाणि येन तस्य वशीकृतानि स स्वयं तस्य वशीभूतो न जात एति व्यक्तं।

XXVIII सर्वेषु तस्य वशीभूतेषु सर्वाणि येन पुत्रस्य वशीकृतानि स्वयं पुत्रोऽपि तस्य वशीभूतो भविष्यति तत ईश्वरः सर्वेषु सर्वं एव भविष्यति।

XXIX अपरं परेतलोकानां विनिमयेन ये मञ्जयन्ते तैः किं लप्स्यते? येषां परेतलोकानाम् उत्थितिः केनापि प्रकारेण न भविष्यति तेषां विनिमयेन कुतो मञ्जयन्मपि तैरङ्गीक्रियते?

XXX वयमपि कुतः प्रतिदण्डं प्राणानीतिम् अङ्गीकुर्महे?

XXXI अस्मत्प्रभुना यीशुप्रीष्टेन युष्मत्तो मम या श्लाघास्ते तस्याः शपथं कृत्वा कथयामि दिने दिनेऽहं मृत्युं गच्छामि।

XXXII एङ्गिषनगरे वन्यपशुभिः सार्द्धं यदि लौकिकभावात् मया युद्धं कृतं तर्हि तेन मम को लाभः? मृतानाम् उत्थिति र्यदि न भवेत् तर्हि, कुर्मो भोजनपानेऽद्य श्वस्तु मृत्यु भविष्यति।

XXXIII एत्यनेन धर्मात् मा ब्रंशध्वं। कुसंसर्गेण लोकानां सदायारो विनश्यति।

XXXIV यूयं यथोचितं सयैतन्यास्तिष्ठत, पापं मा कुरुध्वं, यतो युष्माकं मध्य ईश्वरीयज्ञानादीनाः केऽपि विद्यन्ते युष्माकं त्रपायै मयेदं गद्यते।

XXXV अपरं मृतलोकाः कथम् उत्थास्यन्ति? कीदृशं वा शरीरं लब्ध्वा पुनरेष्यन्तीति वाक्यं कश्चित् प्रक्षयति।

XXXVI हे अज्ञ त्वया यद् बीजम् उच्यते तद् यदि न म्रियेत तर्हि न श्रुवयिष्यते।

XXXVII यथा मूर्त्या निर्गन्तव्यं सा त्वया नोच्यते किन्तु शुष्कं बीजमेव; तस्य गोधूमादीनां किमपि बीजं भवितुं शक्नोति।

XXXVIII ईश्वरेणैव यथाभिलाषं तस्मै मूर्ति दीयते, अकैकस्मै बीजाय स्वा स्वा मूर्तिरेव दीयते।

XXXIX सर्वाणि पललानि नैकविधानि सन्ति, मनुष्यपशुपक्षिमत्स्यादीनां भिन्नरूपाणि पललानि सन्ति।

XL अपरं स्वर्गीया मूर्त्तयः पार्थिवा मूर्त्तयश्च विद्यन्ते किन्तु स्वर्गीयानाम् अकृपं तेजः पार्थिवानाञ्च तदन्यरूपं तेजोऽस्ति।

XLI सूर्यस्य तेज अकविधं चन्द्रस्य तेजस्तदन्यविधं ताराणाञ्च तेजोऽन्यविधं, ताराणां मध्येऽपि तेजसस्तारतम्यं विद्यते।

XLII तत्र लिपितमास्ते यथा, 'आदिपुरुष आदम् श्रुवत्प्राणी बभूव,' किन्त्वन्तिम आदम् (प्रीष्टो) श्रुवनदायक आत्मा बभूव।

XLIII यद् उच्यते तत् तुच्छं यय्योत्थास्यति तद् गौरवान्वितं; यद् उच्यते तन्निर्बलं यय्योत्थास्यति तत् शक्तियुक्तं।

XLIV यत् शरीरम् उच्यते तत् प्राणानां सक्ष, यय्य शरीरम् उत्थास्यति तद् आत्मनः सक्ष। प्राणसक्षस्वरूपं शरीरं विद्यते, आत्मसक्षस्वरूपमपि शरीरं विद्यते।

XLV तत्र लिपितमास्ते यथा, 'आदिपुरुष आदम् श्रुवत्प्राणी बभूव, किन्त्वन्तिम आदम् (प्रीष्टो) श्रुवनदायक आत्मा बभूव।

XLVI आत्मसक्ष न प्रथमं किन्तु प्राणसक्षैव तत्पश्चाद् आत्मसक्ष।

XLVII आद्यः पुरुषे मृद उत्पन्नत्वात् मृण्मयो द्वितीयश्च पुरुषः स्वर्गाद् आगतः प्रभुः।

XLVIII मृण्मयो यादृश आसीत् मृण्मयाः सर्वे तादृशा भवन्ति स्वर्गीयश्च यादृशोऽस्ति स्वर्गीयाः सर्वे तादृशा भवन्ति।

XLIX મૃણ્મયસ્ય રૂપં યદ્વદ્ અસ્માભિ ધારિતં તદ્વત્ સ્વર્ગીયસ્ય રૂપમપિ ધારયિષ્યતે|

L હે ભ્રાતરઃ, યુષ્માન્ પ્રતિ વ્યાહરામિ, ઈશ્વરસ્ય રાજ્યે રક્તમાંસયોરધિકારો ભવિતું ન શકનોતિ, અક્ષયત્વે ચ ક્ષયસ્યાધિકારો ન ભવિષ્યતિ|

LI પશ્યતાહં યુષ્મભ્યં નિગૂઢાં કથાં નિવેદયામિ|

LII સર્વેરસ્માભિ મ્હાનિદ્રા ન ગમિષ્યતે કિન્ત્વન્તિમદિને તૂર્યા વાદિતાયામ્ એકસ્મિન્ વિપલે નિમિષૈકમધ્યે સર્વે રૂપાન્તરં ગમિષ્યતે, યતસ્તૂરી વાદિષ્યતે, મૃતલોકાશ્ચાક્ષયીભૂતા ઉત્થાસ્યન્તિ વયઞ્ચ રૂપાન્તરં ગમિષ્યામઃ|

LIII યતઃ ક્ષયણીયેનૈતેન શરીરેણાક્ષયત્વં પરિહિતવ્યં, મરણાધીનેનૈતેન દેહેન ચામરત્વં પરિહિતવ્યં|

LIV એતસ્મિન્ ક્ષયણીયે શરીરે ડક્ષયત્વં ગતે, એતસ્મન્ મરણાધીને દેહે ચામરત્વં ગતે શાસ્ત્રે લિખિતં વચનમિદં સેત્સ્યતિ, યથા, જયેન ગ્રસ્યતે મૃત્યુઃ|

LV મૃત્યો તે કણ્ટકં કુત્ર પરલોક જયઃ ક્ક તે||

LVI મૃત્યોઃ કણ્ટકં પાપમેવ પાપસ્ય ચ બલં વ્યવસ્થા|

LVII ઈશ્વરશ્ચ ધન્યો ભવતુ યતઃ સોડસ્માકં પ્રભુના યીશુષ્પ્રીષ્ટેનાસ્માન્ જયયુક્તાન્ વિધાપયતિ|

LVIII અતો હે મમ પ્રિયભ્રાતરઃ, યૂયં સુસ્થિરા નિશ્ચલાશ્ચ ભવત પ્રભોઃ સેવાયાં યુષ્માકં પરિશ્રમો નિષ્ફલો ન ભવિષ્યતીતિ જ્ઞાત્વા પ્રભોઃ કાર્યે સદા તત્પરા ભવત|

XVI

I પવિત્રલોકાનાં કૃતે યોડર્થસંગ્રહસ્તમધિ ગાલાતીયદેશસ્ય સમાજા મયા યદ્ આદિષ્ટાસ્તદ્ યુષ્માભિરપિ ક્રિયતાં|

II મમાગમનકાલે યદ્ અર્થસંગ્રહો ન ભવેત્ તન્નિમિત્તં યુષ્માકમેકેકેન સ્વસમ્પદાનુસારાત્ સઞ્ચયં કૃત્વા સપ્તાહસ્ય પ્રથમદિવસે સ્વસમીપે કિન્ચિત્ નિક્ષિપ્યતાં|

III તતો મમાગમનસમયે યૂયં યાનેવ વિશ્વાસ્યા ઇતિ વેદિષ્યથ તેભ્યોડહં પત્રાણિ દત્વા યુષ્માકં તદ્દાનસ્ય ચિરશાલમં નયનાર્થં તાન્ પ્રેષયિષ્યામિ|

IV કિન્તુ યદિ તત્ર મમાપિ ગમનમ્ ઉચિતં ભવેત્ તર્હિ તે મયા સહ યાસ્યન્તિ|

V સામ્પ્રતં માકિદનિયાદેશમહં પર્યટામિ તં પર્યટ્ય યુષ્મત્સમીપમ્ આગમિષ્યામિ|

VI અનન્તરં કિં જ્ઞાનામિ યુષ્મત્સન્નિધિમ્ અવસ્થાસ્યે શીતકાલમપિ યાપયિષ્યામિ ચ પશ્ચાત્ મમ યત્ સ્થાનં ગન્તવ્યં તત્રૈવ યુષ્માભિરહં પ્રેરયિતવ્યઃ|

VII યતોડહં યાત્રાકાલે ક્ષણમાત્રં યુષ્માન્ દ્રષ્ટું નેચ્છામિ કિન્તુ પ્રભુ યદ્યનુજ્ઞાનીયાત્ તર્હિ કિન્ચિદ્ દીર્ઘકાલં યુષ્મત્સમીપે પ્રવસ્તુમ્ ઇચ્છામિ|

VIII તથાપિ નિસ્તારોત્સવાત્ પરં પચ્ચાશત્તમદિનં યાવદ્ ઇફિષપુર્યા સ્થાસ્યામિ|

IX યસ્માદ્ અત્ર કાર્યસાધનાર્થં મમાન્તિકે બૃહદ્ દ્વારં મુક્તં બહવો વિપક્ષા અપિ વિદ્યન્તે|

X તિમથિ યદિ યુષ્માકં સમીપમ્ આગચ્છેત્ તર્હિ યેન નિર્ભયં યુષ્મન્મધ્યે વર્તેત તત્ર યુષ્માભિ મનો નિધીયતાં યસ્માદ્ અહં યાદૃક્ સોડપિ તાદૃક્ પ્રભોઃ કર્મણે યતતે|

XI કોડપિ તં પ્રત્યનાદરં ન કરોતુ કિન્તુ સ મમાન્તિકં યદ્ આગન્તું શક્નુયાત્ તદર્થં યુષ્માભિઃ સકુશલં પ્રેષ્યતાં| ભ્રાતૃભિઃ સાર્દ્ધમહં તં પ્રતીક્ષે|

XII આપલ્લું ભ્રાતરમધ્યહં નિવેદયામિ ભ્રાતૃભિઃ સાકં સોડપિ યદ્ યુષ્માકં સમીપં વ્રજેત્ તદર્થં મયા સ પુનઃ પુનર્યાચિતઃ કિન્ત્વદાર્ની ગમનં સર્વથા તસ્મૈ નારોચત, ઇતઃપરં સુસમયં પ્રાપ્ય સ ગમિષ્યતિ|

XIII યૂયં જાગૃત વિશ્વાસે સુસ્થિરા ભવત પૌરુષં પ્રકાશયત બલવન્તો ભવત|

XIV યુષ્માભિઃ સર્વાણિ કર્માણિ પ્રેમ્ના નિષ્પાદ્યન્તાં|

XV હે ભ્રાતરઃ, અહં યુષ્માન્ ઇદમ્ અભિયાયે સ્તિફાનસ્ય પરિજ્ઞાના આખાયાદેશસ્ય પ્રથમજાતફલસ્વરૂપાઃ, પવિત્રલોકાનાં પરિચર્યાયૈ ય ત આત્મનો ન્યવેદયન્ ઇતિ યુષ્માભિ જ્ઞાયિતે|

XVI અતો યૂયમપિ તાદૃશલોકાનામ્ અસ્મત્સહાયાનાં શ્રમકારિણાઞ્ચ સર્વેષાં વશ્યા ભવત|

XVII સ્તિફાનઃ ફર્તૂનાત આખાયિકશ્ચ યદ્ અત્રાગમન્ તેનાહમ્ આનન્દામિ યતો યુષ્માભિર્યત્ ન્યૂનિતં તત્ તૈઃ સમ્પૂરિતં|

XVIII તૈ યુષ્માકં મમ ય મનાંસ્યાધ્યાયિતાનિ| તસ્માત્ તાદૃશા લોકા યુષ્માભિઃ સમ્મન્તવ્યાઃ|

XIX યુષ્મભ્યમ્ આશિયાદેશસ્થસમાજાનાં નમસ્કૃતિમ્ આકિલપ્રિસ્કિલ્લયોસ્તન્મણ્ડપસ્થસમિતેશ્ચ બહુનમસ્કૃતિં પ્રજ્ઞાનીત|

XX સર્વે ભ્રાતરો યુષ્માન્ નમસ્કુર્વન્તે| યૂયં પવિત્રયુગ્મનેન મિથો નમત|

- XXI પૌલોડહં સ્વકરલિખિતં નમસ્કૃતિં યુષ્માન્ વેદ્યે|
XXII યદિ કશ્ચિદ્ યીશુખ્રીષ્ટે ન પ્રીયતે તર્હિ સ શાપગ્રસ્તો ભવેત્ પ્રભુરાયાતિ|
XXIII અસ્માકં પ્રભો ર્થીશુખ્રીષ્ટસ્યાનુગ્રહો યુષ્માન્ પ્રતિ ભૂયાત્|
XXIV ખ્રીષ્ટં યીશુમ્ આશ્રિતાન્ યુષ્માન્ પ્રતિ મમ પ્રેમ તિષ્ઠતુ| ઇતિ||

૨ કરિન્થિન: પત્ર

I ઈશ્વરસ્યેચ્છયા યીશુખ્રીષ્ટસ્ય પ્રેરિતઃ પૌલસ્તિમથિભ્રાતા ચ દ્વાવેતૌ કરિન્થનગરસ્થાયૈ ઈશ્વરીયસમિતય આખ્યાદેશસ્થેભ્યઃ સર્વેભ્યઃ પવિત્રલોકેભ્યશ્ચ પત્રં લિખતઃ|

II અસ્માકં તાતસ્યેશ્વરસ્ય પ્રભોર્યીશુખ્રીષ્ટસ્ય યાનુગ્રહઃ શાન્તિશ્ચ યુષ્માસુ વર્તતાં|

III કૃપાલુઃ પિતા સર્વસાન્ત્વનાકારીશ્વરશ્ચ યોડસ્મત્પ્રભોર્યીશુખ્રીષ્ટસ્ય તાત ઈશ્વરઃ સ ધન્યો ભવતુ|

IV યતો વયમ્ ઈશ્વરાત્ સાન્ત્વનાં પ્રાપ્ય તયા સાન્ત્વનયા યત્ સર્વવિધક્લિષ્ટાન્ લોકાન્ સાન્ત્વયિતું શક્નુયામ તદર્થં સોડસ્માકં સર્વકલેશસમયેડસ્માન્ સાન્ત્વયતિ|

V યતઃ ખ્રીષ્ટસ્ય કલેશા યદ્દદ્ બાહુલ્યેનાસ્માસુ વર્તન્તે તદ્દદ્ વયં ખ્રીષ્ટેન બહુસાન્ત્વનાઢ્યા અપિ ભવામઃ|

VI વયં યદિ ક્લિશ્યામહે તર્હિ યુષ્માકં સાન્ત્વનાપરિત્રાણયોઃ કૃતે ક્લિશ્યામહે યતોડસ્માભિ યાદૃશાનિ દુઃખાનિ સહ્યન્તે યુષ્માકં તાદૃશદુઃખાનાં સહનેન તૌ સાધયિષ્યેતે ઇત્યસ્મિન્ યુષ્માનધિ મમ દૃઢા પ્રત્યાશા ભવતિ|

VII યદિ વા વયં સાન્ત્વનાં લભામહે તર્હિ યુષ્માકં સાન્ત્વનાપરિત્રાણયોઃ કૃતે તામપિ લભામહે| યતો યૂયં યાદૃગ્ દુઃખાનાં ભાગિનોડભવત તાદૃક્ સાન્ત્વનાયા અપિ ભાગિનો ભવિષ્યથેતિ વયં જાનીમઃ|

VIII હે ભ્રાતરઃ, આશિયાદેશે યઃ કલેશોડસ્માન્ આક્રમ્યત્ તં યૂયં યદ્ અનવગતાસ્તિષ્ઠત તન્મયા ભદ્રં ન મન્યતે તેનાતિશક્તિકલેશેન વયમતીવ પીડિતાસ્તસ્માત્ જીવનરક્ષણે નિરુપાયા જાતાશ્ચ,

IX અતો વયં સ્વેષુ ન વિશ્વસ્ય મૃતલોકાનામ્ ઉત્થાપયિતરીશ્વરે યદ્ વિશ્વાસં કુર્મસ્તદર્થમ્ અસ્માભિઃ પ્રાણદણ્ડો ભોક્તવ્ય ઇતિ સ્વમનસિ નિશ્ચિતાં|

X એતાદૃશભયકુરાત્ મૃત્યો ર્યો ડસ્માન્ અત્રાયતેદાનીમપિ ત્રાયતે સ ઇતઃ પરમપ્યસ્માન્ ત્રાસ્યતે ડસ્માકમ્ એતાદૃશી પ્રત્યાશા વિદ્યતે|

XI એતદર્થમસ્મત્કૃતે પ્રાર્થનયા વયં યુષ્માભિરુપકર્તવ્યાસ્તથા કૃતે બહુભિ યાયિતો યોડનુગ્રહોડસ્માસુ વર્તિષ્યતે તત્કૃતે બહુભિરીશ્વરસ્ય ધન્યવાદોડપિ કારિષ્યતે|

XII અપરઞ્ચ સંસારમધ્યે વિશેષતો યુષ્મન્મધ્યે વયં સાંસારિક્યા ધિયા નહિ કિન્ત્વીશ્વરસ્યાનુગ્રહેણાકુટિલતામ્ ઈશ્વરીયસારલ્યઞ્ચાયરિતવન્તોડત્રાસ્માકં મનો યત્ પ્રમાણં દદાતિ તેન વયં શ્લાઘામહે|

XIII યુષ્માભિ ર્યદ્ યત્ પઠ્યતે ગૃહ્યતે ચ તદન્યત્ કિમપિ યુષ્મભ્યમ્ અસ્માભિ ન લિખ્યતે તર્યાન્તં યાવદ્ યુષ્માભિ ગ્રંહીષ્યત ઇત્યસ્માકમ્ આશા|

XIV યૂયમિતઃ પૂર્વમપ્યસ્માન્ અંશતો ગૃહીતવન્તઃ, યતઃ પ્રભો ર્યીશુખ્રીષ્ટસ્ય દિને યદ્દદ્ યુષ્માસ્વસ્માકં શ્લાઘા તદ્દદ્ અસ્માસુ યુષ્માકમપિ શ્લાઘા ભવિષ્યતિ|

XV અપરં યૂયં યદ્ દ્વિતીયં વરં લભધ્વે તદર્થમિતઃ પૂર્વં તયા પ્રત્યાશયા યુષ્મત્સમીપં ગમિષ્યામિ

XVI યુષ્મદ્દેશેન માકિદનિયાદેશં વ્રજિત્વા પુનસ્તસ્માત્ માકિદનિયાદેશાત્ યુષ્મત્સમીપમ્ એત્ય યુષ્માભિ ર્યિહુદાદેશં પ્રેષયિષ્યે યેતિ મમ વાગ્ઘણસીત્|

XVII એતાદૃશી મન્ત્રણા મયા કિં યાઞ્ચલ્યેન કૃતા? યદ્ યદ્ અહં મન્ત્રયે તત્ કિં વિષયિલોકઇવ મન્ત્રયાણ આદૌ સ્વીકૃત્ય પશ્ર્ચાદ્ અસ્વીકુર્વે?

XVIII યુષ્માન્ પ્રતિ મયા કથિતાનિ વાક્યાન્યગ્રે સ્વીકૃતાનિ શેષેડસ્વીકૃતાનિ નાભવન્ એતેનેશ્વરસ્ય વિશ્વસ્તતા પ્રકાશતે|

XIX મયા સિલ્વાનેન તિમથિના ચેશ્વરસ્ય પુત્રો યો યીશુખ્રીષ્ટો યુષ્મન્મધ્યે ઘોષિતઃ સ તેન સ્વીકૃતઃ પુનરસ્વીકૃતશ્ચ તન્નહિ કિન્તુ સ તસ્ય સ્વીકારસ્વરૂપએવ|

XX ઈશ્વરસ્ય મહિમા યદ્ અસ્માભિઃ પ્રકાશેત તદર્થમ્ ઈશ્વરેણ યદ્ યત્ પ્રતિજ્ઞાતં તત્સર્વં ખ્રીષ્ટેન સ્વીકૃતં સત્યીભૂતઞ્ચ|

XXI યુષ્માન્ અસ્માંશ્રાભિષિચ્ય યઃ ખ્રીષ્ટે સ્થાસ્નૂન્ કરોતિ સ ઈશ્વર એવ|

XXII સ યાસ્માન્ મુદ્રાક્રિતાન્ અકાર્ષીત્ સત્યાક્ષારસ્ય પણખરૂપમ્ આત્માનં અસ્માકમ્ અન્તઃકરણેષુ નિરક્ષિપચ્ચ|

XXIII અપરં યુષ્માસુ કરણાં કુર્વન્ અહમ્ એતાવત્કાલં યાવત્ કરિન્થનગરં ન ગતવાન્ ઇતિ સત્યમેતસ્મિન્ ઈશ્વરં સાક્ષિણં કૃત્વા મયા સ્વપ્રાણાનાં શપથઃ ક્રિયતે|

XXIV વયં યુષ્માકં વિશ્વાસસ્ય નિયન્તારો ન ભવામઃ કિન્તુ યુષ્માકમ્ આનન્દસ્ય સહાયા ભવામઃ, યસ્માદ્ વિશ્વાસે યુષ્માકં સ્થિતિ ભવતિ|

II

- I અપરઆહં પુનઃ શોકાય યુષ્મત્સન્નિધિં ન ગમિષ્યામીતિ મનસિ નિરયૈષં|
- II યસ્માદ્ અહં યદિ યુષ્માન્ શોકયુક્તાન્ કરોમિ તર્હિ મયા યઃ શોકયુક્તીકૃતસ્તં વિના કેનાપરેણાહં હર્ષયિષ્યે?
- III મમ યો હર્ષઃ સ યુષ્માકં સર્વેષાં હર્ષ એવેતિ નિશ્ચિતં મયાબોધિ; અતએવ યૈરહં હર્ષયિતવ્યસ્તૈ મદ્દુપસ્થિતિસમયે યન્મમ શોકો ન જાયેત તદર્થમેવ યુષ્મત્યમ્ એતાદૃશં પત્રં મયા લિખિતં|
- IV વસ્તુતસ્તુ બહુકલેશસ્ય મનઃપીડાયાશ્ચ સમયેડહં બહુશ્રુપાતેન પત્રમેકં લિખિતવાન્ યુષ્માકં શોકાર્થં તન્નહિ કિન્તુ યુષ્માસુ મદીયપ્રેમબાહુલ્યસ્ય જ્ઞાપનાર્થં|
- V યેનાહં શોકયુક્તીકૃતસ્તેન કેવલમહં શોકયુક્તીકૃતસ્તન્નહિ કિન્ત્વંશતો યૂયં સર્વેડપિ યતોડહમત્ર કસ્મિંશ્ચિદ્ દોષમારોપયિતું નેચ્છામિ|
- VI બહૂનાં યત્ તજ્જનં તેન જનેનાલભ્મિ તત્ તદર્થં પ્રચુરં|
- VII અતઃ સ દુઃખસાગરે યત્ર નિમજ્જતિ તદર્થં યુષ્માભિઃ સ ક્ષન્તવ્યઃ સાન્ત્વયિતવ્યશ્ચ|
- VIII ઇતિ હેતોઃ પ્રર્થયેડહં યુષ્માભિસ્તસ્મિન્ દયા ક્રિયાતાં|
- IX યૂયં સર્વકર્મણિ મમાદેશં ગૃહ્ણીથ ન વેતિ પરીક્ષિતુમ્ અહં યુષ્માન્ પ્રતિ લિખિતવાન્|
- X યસ્ય યો દોષો યુષ્માભિઃ ક્ષમ્યતે તસ્ય સ દોષો મયાપિ ક્ષમ્યતે યશ્ચ દોષો મયા ક્ષમ્યતે સ યુષ્માકં કૃતે પ્રીષ્ટસ્ય સાક્ષાત્ ક્ષમ્યતે|
- XI શયતાનઃ કલ્પનાસ્માભિરજ્ઞાતા નહિ, અતો વયં યત્ તેન ન વગ્ચ્યામહે તદર્થમ્ અસ્માભિઃ સાવધાનૈ ભવિતવ્યં|
- XII અપરઞ્ચ પ્રીષ્ટસ્ય સુસંવાદદોષણાર્થં મયિ ત્રોયાનગરમાગતે પ્રભોઃ કર્મણો ચ મદર્થં દ્વારે મુક્તે
- XIII સત્યપિ સ્વભ્રાતુસ્તીતસ્યાવિદ્યમાનત્વાત્ મદીયાત્મનઃ કાપિ શાન્તિ ન બભૂવ, તસ્માદ્ અહં તાન્ વિસજ્જનં યાયિત્વા માકિદનિયાદેશં ગન્તું પ્રસ્થાનમ્ અકરવં|
- XIV ય ઈશ્વરઃ સર્વદા પ્રીષ્ટેનાસ્માન્ જયિનઃ કરોતિ સર્વત્ર યાસ્માભિસ્તદીયજ્ઞાનસ્ય ગન્ધં પ્રકાશયતિ સ ધન્યઃ|
- XV યસ્માદ્ યે ત્રાણં લપ્સ્યન્તે યે ચ વિનાશં ગમિષ્યન્તિ તાન્ પ્રતિ વયમ્ ઈશ્વરેણ પ્રીષ્ટસ્ય સૌગન્ધ્યં ભવામઃ|
- XVI વયમ્ એકેષાં મૃત્યુવે મૃત્યુગન્ધા અપરેષાઞ્ચ જીવનાય જીવનગન્ધા ભવામઃ, કિન્ત્વેતાદૃશકર્મસાધને કઃ સમર્થોડસ્તિ?
- XVII અન્યે બહવો લોકા યદ્દદ્ ઈશ્વરસ્ય વાક્યં મૃષાશિક્ષયા મિશ્રયન્તિ વયં તદ્દત્ તન્ન મિશ્રયન્તઃ સરલભાવેનેશ્વરસ્ય સાક્ષાદ્ ઈશ્વરસ્યાદેશાત્ પ્રીષ્ટેન કથાં ભાષામહે|

III

- I વયં કિમ્ આત્મપ્રશંસનં પુનરારભામહે? યુષ્માન્ પ્રતિ યુષ્મત્તો વા પરેષાં કેષાઞ્ચિદ્ ઇવાસ્માકમપિ કિં પ્રશંસાપત્રેષુ પ્રયોજનમ્ આસ્તે?
- II યૂયમેવાસ્માકં પ્રશંસાપત્રં તચ્યાસ્માકમ્ અન્તઃકરણેષુ લિખિતં સર્વમાનવૈશ્ચ જ્ઞેયં પઠનીયઞ્ચ|
- III યતો ડસ્માભિઃ સેવિતં પ્રીષ્ટસ્ય પત્રં યૂયપેવ, તચ્ચ ન મસ્યા કિન્ત્વમરસ્યેશ્વરસ્યાત્મના લિખિતં પાષાણપત્રેષુ તન્નહિ કિન્તુ કવ્યમયેષુ હૃત્પત્રેષુ લિખિતમિતિ સુસ્પષ્ટં|
- IV પ્રીષ્ટેનેશ્વરં પ્રત્યસ્માકમ્ ઈદૃશો દૃઢવિશ્વાસો વિદ્યતે;
- V વયં નિજગુણેન કિમપિ કલ્પયિતું સમર્થા ઇતિ નહિ કિન્ત્વીશ્વરાદસ્માકં સામર્થ્યં જાયતે|
- VI તેન વયં નૂતનનિયમસ્યાર્થતો ડક્ષરસંસ્થાનસ્ય તન્નહિ કિન્ત્વાત્મન એવ સેવનસામર્થ્યં પ્રાપ્તાઃ| અક્ષરસંસ્થાનં મૃત્યુજનકં કિન્ત્વાત્મા જીવનદાયકઃ|
- VII અક્ષરૈ વિલિખિતપાષાણરૂપિણી યા મૃત્યોઃ સેવા સા યદીદૃક્ તેજસ્વિની જાતા યત્તસ્યાચિરસ્થાયિનસ્તેજસઃ કારણાત્ મૂસસો મુખમ્ ઇસ્રાયેલીયલોકૈઃ સંદ્રષ્ટું નાશક્યત,
- VIII તદ્દર્શાત્મનઃ સેવા કિં તતોડપિ બહુતેજસ્વિની ન ભવેત્?
- IX દણ્ડજનિકા સેવા યદિ તેજોયુક્તા ભવેત્ તર્હિ પુણ્યજનિકા સેવા તતોડધિકં બહુતેજોયુક્તા ભવિષ્યતિ|
- X ઉભયોસ્તુલનાયાં કૃતાયામ્ એકસ્યાસ્તેજો દ્વિતીયાયાઃ પ્રખરતરેણ તેજસા હીનતેજો ભવતિ|
- XI યસ્માદ્ યત્ લોપનીયં તદ્ યદિ તેજોયુક્તં ભવેત્ તર્હિ યત્ ચિરસ્થાયિ તદ્ બહુતરતેજોયુક્તમેવ ભવિષ્યતિ|
- XII ઈદૃશીં પ્રત્યાશાં લબ્ધ્વા વયં મહર્તી પ્રગલ્ભતાં પ્રકાશયામઃ|
- XIII ઇસ્રાયેલીયલોકા યત્ તસ્ય લોપનીયસ્ય તેજસઃ શેષં ન વિલોકયેયુસ્તદર્થં મૂસા યાદૃગ્ આવરણેન સ્વમુખમ્ આચ્છાદયત્ વયં તાદૃક્ ન કુર્મઃ|
- XIV તેષાં મનાંસિ કઠિનીભૂતાનિ યતસ્તેષાં પઠનસમયે સ પુરાતનો નિયમસ્તેનાવરણેનાદ્યાપિ પ્રચ્છન્નસ્તિષ્ઠતિ|

- XV તરચ ન દૂરીભવતિ યતઃ પ્ત્રીષ્ટેનૈવ તત્ લુપ્યતે| મૂસસઃ શાસ્ત્રસ્ય પાઠસમયેડઘાપિ તેષાં મનાંસિ તેનાવરણેન પ્રચ્છાદ્યન્તે|
 XVI કિન્તુ પ્રભું પ્રતિ મનસિ પરાવૃત્તે તદ્ આવરણં દૂરીકારિષ્યતે|
 XVII યઃ પ્રભુઃ સ એવ સ આત્મા યત્ર ય પ્રભોરાત્મા તત્રૈવ મુક્તિઃ|
 XVIII વચઞ્ચ સર્વ્વેડનાચ્છાદિતેનાસ્યેન પ્રભોસ્તેજસઃ પ્રતિબિમ્બં ગૃહ્ણન્ત આત્મસ્વરૂપેણ પ્રભુના રૂપાન્તરીકૃતા વર્દ્ધમાનતેજોયુક્તાં તામેવ પ્રતિમૂર્તિં પ્રાપ્નુમઃ|

IV

- I અપરઞ્ચ વયં કરુણાભાજો ભૂત્વા યદ્ એતત્ પરિચારકપદમ્ અલભામહિ નાત્ર કલામ્યામઃ,
 II કિન્તુ ત્રપાયુક્તાનિ પ્રચ્છન્નકર્માણિ વિહાય કુટિલતાચરણમકુર્વન્ત ઈશ્વરીયવાક્યં મિથ્યાવાક્યૈરમિશ્રયન્તઃ સત્યધર્મસ્ય પ્રકાશનેનેશ્વરસ્ય સાક્ષાત્ સર્વ્વમાનવાનાં સંવેદગોચરે સ્વાન્ પ્રશંસનીયાન્ દર્શયામઃ|
 III અસ્માભિ ઘોષિતઃ સુસંવાદો યદિ પ્રચ્છન્નઃ; સ્યાત્ તર્હિ યે વિનંક્ષ્યન્તિ તેષામેવ દૃષ્ટિતઃ સ પ્રચ્છન્નઃ;
 IV યત ઈશ્વરસ્ય પ્રતિમૂર્તિં યઃ પ્ત્રીષ્ટસ્તસ્ય તેજસઃ સુસંવાદસ્ય પ્રભા યત્ તાન્ ન દીપયેત્ તદર્થમ્ ઇહ લોકસ્ય દેવોડવિશ્વાસિનાં જ્ઞાનનયનમ્ અન્ધીકૃતવાન્ એતસ્યોદાહરણં તે ભવન્તિ|
 V વયં સ્વાન્ ઘોષયામ ઇતિ નહિ કિન્તુ પ્ત્રીષ્ટં યીશું પ્રભુમેવાસ્માંશ્ચ યીશોઃ કૃતે યુષ્માકં પરિચારકાન્ ઘોષયામઃ|
 VI ય ઈશ્વરો મધ્યેતિમિરં પ્રભાં દીપનાયાદિશત્ સ યીશુપ્ત્રીષ્ટસ્યાસ્ય ઈશ્વરીયતેજસો જ્ઞાનપ્રભાયા ઉદયાર્થમ્ અસ્માકમ્ અન્તઃકરણેષુ દીપિતવાન્|
 VII અપરં તદ્ ઘનમ્ અસ્માભિ મૂંણમયેષુ ભાજનેષુ ધાર્યતે યતઃ સાદ્ભૂતા શક્તિ નાસ્માકં કિન્ત્વીશ્વરસ્યૈવેતિ જ્ઞાતવ્યં|
 VIII વયં પદે પદે પીડ્યામહે કિન્તુ નાવસીદામઃ; વયં વ્યાકુલાઃ સન્તોડપિ નિરુપાયા ન ભવામઃ;
 IX વયં પ્રદ્રાવ્યમાના અપિ ન કલામ્યામઃ; નિપાતિતા અપિ ન વિનશ્યામઃ|
 X અસ્માકં શરીરે પ્ત્રીષ્ટસ્ય જીવનં યત્ પ્રકાશેત તદર્થં તસ્મિન્ શરીરે યીશો મરણમપિ ધારયામઃ|
 XI યીશો જીવનં યદ્ અસ્માકં મર્ત્યદેહે પ્રકાશેત તદર્થં જીવન્તો વયં યીશોઃ કૃતે નિત્યં મૃત્યૌ સમર્પ્યામહે|
 XII ઇત્યં વયં મૃત્યાકાન્તા યૂયઞ્ચ જીવનાકાન્તાઃ|
 XIII વિશ્વાસકારણાદેવ સમભાષિ મયા વચઃ| ઇતિ યથા શાસ્ત્રે લિખિતં તથૈવાસ્માભિરપિ વિશ્વાસજનકમ્ આત્માનં પ્રાપ્ય વિશ્વાસઃ ક્રિયતે તસ્માચ્ચ વચાંસિ ભાષ્યન્તે|
 XIV પ્રભુ યીશુ યેનોત્થાપિતઃ સ યીશુનાસ્માનપ્યુત્થાપયિષ્યતિ યુષ્માભિઃ સાર્દ્ધં સ્વસમીપ ઉપસ્થાપયિષ્યતિ ય, વચમ્ એતત્ જ્ઞાનીમઃ|
 XV અતએવ યુષ્માકં હિતાય સર્વ્વમેવ ભવતિ તસ્માદ્ બહૂનાં પ્રચુરાનુગ્રહપ્રાપ્તે બહુલોકાનાં ઘન્યવાદેનેશ્વરસ્ય મહિમા સમ્યક્ પ્રકાશિષ્યતે|
 XVI તતો હેતો વયં ન કલામ્યામઃ કિન્તુ બાહ્યપુરુષો યદાપિ ક્ષીયતે તથાપ્યાન્તરિકઃ પુરુષો દિને દિને નૂતનાયતે|
 XVII ક્ષણમાત્રસ્થાયિ યદેતત્ લઘિષ્ઠં દુઃખં તદ્ અતિબાહુલ્યેનાસ્માકમ્ અનન્તકાલસ્થાયિ ગરિષ્ઠસુખં સાધયતિ,
 XVIII યતો વયં પ્રત્યક્ષાન્ વિષયાન્ અનુદિશ્યાપ્રત્યક્ષાન્ ઉદિશામઃ| યતો હેતોઃ પ્રત્યક્ષવિષયાઃ ક્ષણમાત્રસ્થાયિનઃ કિન્ત્વપ્રત્યક્ષા અનન્તકાલસ્થાયિનઃ|

V

- I અપરમ્ અસ્માકમ્ એતસ્મિન્ પાર્થિવે દૂષ્યરૂપે વેશ્મનિ જીર્ણો સતીશ્વરેણ નિર્મિતમ્ અકરકૃતમ્ અસ્માકમ્ અનન્તકાલસ્થાયિ વેશ્મૈકં સ્વર્ગે વિદ્યત ઇતિ વયં જ્ઞાનીમઃ|
 II યતો હેતોરેતસ્મિન્ વેશ્મનિ તિષ્ઠન્તો વયં તં સ્વર્ગીયં વાસં પરિઘાતુમ્ આકાંક્ષ્યમાણા નિઃશ્વસામઃ|
 III તથાપીદાનીમપિ વયં તેન ન નશ્નાઃ કિન્તુ પરિહિતવસના મન્યામહે|
 IV એતસ્મિન્ દૂષ્યે તિષ્ઠન્તો વયં ક્લિશ્યમાના નિઃશ્વસામઃ; યતો વયં વાસં ત્યક્તુમ્ ઇચ્છામસ્તન્નહિ કિન્તુ તં દ્વિતીયં વાસં પરિઘાતુમ્ ઇચ્છામઃ; યતસ્તથા કૃતે જીવનેન મર્ત્યં ગ્રસિષ્યતે|
 V એતદર્થં વયં યેન સૃષ્ટાઃ સ ઈશ્વર એવ સ ચાસ્મભ્યં સત્યજ્ઞારસ્ય પણસ્વરૂપમ્ આત્માનં દત્તવાન્|
 VI અતએવ વયં સર્વ્વદોત્સુકા ભવામઃ કિન્તુ શરીરે યાવદ્ અસ્માભિ ન્યુષ્યતે તાવત્ પ્રભુતો દૂરે પ્રોષ્યત ઇતિ જ્ઞાનીમઃ;
 VII યતો વયં દૃષ્ટિમાર્ગે ન ચરામઃ કિન્તુ વિશ્વાસમાર્ગે|
 VIII અપરઞ્ચ શરીરાદ્ દૂરે પ્રવસ્તું પ્રભોઃ સન્નિઘૌ નિવસ્તુઞ્ચાકાંક્ષ્યમાણા ઉત્સુકા ભવામઃ|
 IX તસ્માદેવ કારણાદ્ વયં તસ્ય સન્નિઘૌ નિવસન્તસ્તસ્માદ્ દૂરે પ્રવસન્તો વા તસ્મૈ રોચિતું યતામહે|

X યસ્માત્ શરીરાવસ્થાયામ્ એકૈકેન કૃતાનાં કર્મણાં શુભાશુભફલપ્રાપ્તયે સર્વેસ્માભિઃ પ્રીષ્ટસ્ય વિચારાસનસમ્મુખ ઉપસ્થાતવ્યં|

XI અતએવ પ્રભો ભયાનકત્વં વિજ્ઞાય વયં મનુજાન્ અનુનયામઃ કિન્તુએશ્વરસ્ય ગોચરે સપ્રકાશા ભવામઃ, યુષ્માકં સંવેદગોચરેડપિ સપ્રકાશા ભવામ ઇત્યાશંસામહે|

XII અનેન વયં યુષ્માકં સન્નિઘૌ પુનઃ સ્વાન્ પ્રશંસામ ઇતિ નહિ કિન્તુ યે મનો વિના મુખૈઃ શ્લાઘન્તે તેભ્યઃ પ્રત્યુત્તરદાનાય યૂયં યથાસ્માભિઃ શ્લાઘિતું શકનુથ તાદૃશમ્ ઉપાયં યુષ્મભ્યં વિતરામઃ|

XIII યદિ વયં હતજ્ઞાના ભવામસ્તર્હિ તદ્ ઈશ્વરાર્થકં યદિ ચ સજ્ઞાના ભવામસ્તર્હિ તદ્ યુષ્મદર્થકં|

XIV વયં પ્રીષ્ટસ્ય પ્રેમ્ના સમાકૃષ્યામહે યતઃ સર્વેષાં વિનિમયેન યદ્યેકો જનોડમ્નિયત તર્હિ તે સર્વે મૃતા ઇત્યાસ્માભિ ભુધ્યતે|

XV અપરઞ્ચ યે જીવન્તિ તે યત્ સ્વાર્થં ન જીવન્તિ કિન્તુ તેષાં કૃતે યો જનો મૃતઃ પુનરુત્થાપિતશ્ચ તમુદ્દિશ્ય યત્ જીવન્તિ તદર્થમેવ સ સર્વેષાં કૃતે મૃતવાન્|

XVI અતો હેતોરિતઃ પરં કોડધ્યસ્માભિ જ્ઞાતિતો ન પ્રતિજ્ઞાતવ્યઃ| યદ્યપિ પૂર્વે પ્રીષ્ટો જ્ઞાતિતોડસ્માભિઃ પ્રતિજ્ઞાતસ્તથાપીદાનીં જ્ઞાતિતઃ પુન ન પ્રતિજ્ઞાયતે|

XVII કેનચિત્ પ્રીષ્ટ આશ્રિતે નૂતના સૃષ્ટિ ભવતિ પુરાતનાનિ લુપ્થન્તે પશ્ય નિખિલાનિ નવીનાનિ ભવન્તિ|

XVIII સર્વઞ્ચૈતદ્ ઈશ્વરસ્ય કર્મ યતો યીશુપ્રીષ્ટેન સ એવાસ્માન્ સ્વેન સાદ્ધ્ સંહિતવાન્ સન્ધાનસમ્બન્ધીયાં પરિચર્યામ્ અસ્માસુ સમર્પિતવાંશ્ચ|

XIX યતઃ ઈશ્વરઃ પ્રીષ્ટમ્ અધિષ્ઠાય જગતો જનાનામ્ આગાંસિ તેષામ્ ઋણમિવ ન ગણાયન્ સ્વેન સાદ્ધ્ તાન્ સંહિતવાન્ સન્ધિવાર્તામ્ અસ્માસુ સમર્પિતવાંશ્ચ|

XX અતો વયં પ્રીષ્ટસ્ય વિનિમયેન દૌત્યં કર્મ સમ્પાદયામહે, ઈશ્વરશ્ચાસ્માભિ યુષ્માન્ યાચાય્યતે તતઃ પ્રીષ્ટસ્ય વિનિમયેન વયં યુષ્માન્ પ્રાર્થયામહે યૂયમીશ્વરેણ સન્ધત્|

XXI યતો વયં તેન યદ્ ઈશ્વરીયપુણ્યં ભવામસ્તદર્થં પાપેન સહ યસ્ય જ્ઞાતેયં નાસીત્ સ એવ તેનાસ્માકં વિનિમયેન પાપઃ કૃતઃ|

VI

I તસ્ય સહાયા વયં યુષ્માન્ પ્રાર્થયામહે, ઈશ્વરસ્યાનુગ્રહો યુષ્માભિ વૃથા ન ગૃહ્યતાં|

II તેનોક્તમેતત્, સંશ્રોષ્યામિ શુભે કાલે ત્વદીયાં પ્રાર્થનામ્ અહં| ઉપકારં કરિષ્યામિ પરિત્રાણદિને તવ| પશ્યતાયં શુભકાલઃ પશ્યતેદં ત્રાણદિનં|

III અસ્માકં પરિચર્યા યન્નિષ્કલઙ્કા ભવેત્ તદર્થં વયં કુત્રાપિ વિધનં ન જનયામઃ,

IV કિન્તુ પ્રચુરસહિષ્ણુતા ક્લેશો દૈન્યં વિપત્ તાડના કારાબન્ધનં નિવાસહીનત્વં પરિશ્રમો જાગરણમ્ ઉપવસનં

V નિર્મલત્વં જ્ઞાનં મૃદુશીલતા હિતૈષિતા

VI પવિત્ર આત્મા નિષ્કપટં પ્રેમ સત્યાલાપ ઈશ્વરીયશક્તિ

VII દક્ષિણવામાભ્યાં કરાભ્યાં ધર્મસ્ત્રિધારણં

VIII માનાપમાનયોરખ્યાતિસુખ્યાત્યો ભાગિત્વમ્ એતૈઃ સર્વેરીશ્વરસ્ય પ્રશંસ્યાન્ પરિચારકાન્ સ્વાન્ પ્રકાશયામઃ|

IX ભ્રમકસમા વયં સત્યવાદિનો ભવામઃ, અપરિચિતસમા વયં સુપરિચિતા ભવામઃ, મૃતકલ્પા વયં જીવામઃ, દણ્ડયમાના વયં ન હન્યામહે,

X શોકયુક્તાશ્ચ વયં સદાનન્દામઃ, દરિદ્રા વયં બહૂન્ ઘનિનઃ કુર્માઃ, અકિન્નનાશ્ચ વયં સર્વ ધારયામઃ|

XI હે કરિન્થિનઃ, યુષ્માકં પ્રતિ મમાસ્થં મુક્તં મમાન્તઃકરણાઞ્ચ વિકસિતં|

XII યૂયં મમાન્તરે ન સહ્જોચિતાઃ કિન્તુ યૂયમેવ સહ્જોચિતચિત્તાઃ|

XIII કિન્તુ મહાં ન્યાય્યફલદાનાર્થં યુષ્માભિરપિ વિકસિતૈ ભવિતવ્યમ્ ઇત્યહં નિજબાલકાનિવ યુષ્માન્ વદામિ|

XIV અપરમ્ અપ્રત્યયિભિઃ સાદ્ધ્ યૂયમ્ એકયુગે બહ્વા મા ભૂત, યસ્માદ્ ધર્માધર્મયોઃ કઃ સમ્બન્ધોડસ્તિ? તિમિરેણ સદ્ધ્ પ્રભાયા વા કા તુલનાસ્તિ?

XV બિલીયાલદેવેન સાકં પ્રીષ્ટસ્ય વા કા સન્ધિઃ? અવિશ્વાસિના સાદ્ધ્ વા વિશ્વાસિલોકસ્યાંશઃ કઃ?

XVI ઈશ્વરસ્ય મન્દિરેણ સહ વા દેવપ્રતિમાનાં કા તુલના? અમરસ્યેશ્વરસ્ય મન્દિરં યૂયમેવ ઈશ્વરેણ તદુક્તં યથા, તેષાં મધ્યેડહં સ્વાવાસં નિધાર્યામિ તેષાં મધ્યે ચ યાતાયાતં કુર્વન્ તેષામ્ ઈશ્વરો ભવિષ્યામિ તે ચ મલ્લોકા ભવિષ્યન્તિ|

XVII અતો હેતોઃ પરમેશ્વરઃ કથયતિ યૂયં તેષાં મધ્યાદ્ બહિર્ભૂય પૃથગ્ ભવત, કિમધ્યમેધ્યં ન સ્પૃશત; તેનાહં યુષ્માન્ ગ્રહીષ્યામિ,

XVIII યુષ્માકં પિતા ભવિષ્યામિ ચ, યૂયઞ્ચ મમ કન્યાપુત્રા ભવિષ્યથેતિ સર્વશક્તિમતા પરમેશ્વરેણોક્તં|

VII

I અતએવ હે પ્રિયતમાઃ, એતાદૃશીઃ પ્રતિજ્ઞાઃ પ્રાપ્તૈરસ્માભિઃ શરીરાત્મનોઃ સર્વમાલિન્યમ્ અપમૃજ્યેશ્વરસ્ય ભક્ત્યા પવિત્રાચારઃ સાધ્યતાં|

II યૂયમ્ અસ્માન્ ગૃહ્ણીતા| અસ્માભિઃ કસ્યાપ્યન્યાયો ન કૃતઃ કોડપિ ન વચ્ચિતઃ|

III યુષ્માન્ દોષિણઃ કર્ત્તમહં વાક્યમેતદ્ વદામીતિ નહિ યુષ્માભિઃ સહ જીવનાય મરણાય વા વયં યુષ્માન્ સ્વાન્તઃકરણૈ ધરિયામ ઇતિ પૂર્વ મયોક્તં|

IV યુષ્માન્ પ્રતિ મમ મહેત્સાહો જાયતે યુષ્માન્ અધ્યહં બહુ શ્લાઘે ચ તેન સર્વકલેશસમયેડહં સાન્ત્વનયા પૂર્ણો હર્ષેણ પ્રકુલ્લિતશ્ચ ભવામિ|

V અસ્માસુ માકિદનિયાદેશમ્ આગતેષ્વસ્માકં શરીરસ્ય કાયિદપિ શાન્તિ નાભવત્ કિન્તુ સર્વતો બહિ વિરોધેનાન્તશ્ચ ભીત્યા વયમ્ અપીડ્યામહિ|

VI કિન્તુ નમ્રાણાં સાન્ત્વયિતા ચ ઈશ્વરઃ સ તીતસ્યાગમનેનાસ્માન્ અસાન્ત્વયત્|

VII કેવલં તસ્યાગમનેન તન્નહિ કિન્તુ યુષ્મત્તો જાતયા તસ્ય સાન્ત્વનયાપિ, યતોડસ્માસુ યુષ્માકં હાર્દવિલાપાસકતત્વેષ્વસ્માકં સમીપે વર્ણિતેષુ મમ મહાનન્દો જાતઃ|

VIII અહં પત્રેણ યુષ્માન્ શોકયુક્તાન્ કૃતવાન્ ઇત્યસ્માદ્ અન્વતપ્યે કિન્ત્વધુના નાનુતપ્યે તેન પત્રેણ યૂયં ક્ષણમાત્રં શોકયુક્તીભૂતા ઇતિ મયા દૃશ્યતે|

IX ઇત્યસ્મિન્ યુષ્માકં શોકેનાહં દૃષ્યામિ તન્નહિ કિન્તુ મનઃપરિવર્તનાય યુષ્માકં શોકોડભવદ્ ઇત્યનેન દૃષ્યામિ યતોડસ્મત્તો યુષ્માકં કાપિ હાનિ ર્ચન્ન ભવેત્ તદર્થ યુષ્માકમ્ ઈશ્વરીયઃ શોકો જાતઃ|

X સ ઈશ્વરીયઃ શોકઃ પરિત્રાણજનકં નિરનુતાપં મનઃપરિવર્તનં સાધયતિ કિન્તુ સાંસારિકઃ શોકો મૃત્યું સાધયતિ|

XI પશ્યત તેનેશ્વરીયેણ શોકેન યુષ્માકં કિં ન સાધિતં? યત્નો દોષપ્રક્ષાલનમ્ અસન્તુષ્ટત્વં હાર્દમ્ આસકતત્વં ફલદાનશ્ચૈતાનિ સર્વાણિ| તસ્મિન્ કર્મણિ યૂયં નિર્મલા ઇતિ પ્રમાણં સર્વેણ પ્રકારેણ યુષ્માભિ દત્તં|

XII યેનાપરાદ્ધં તસ્ય કૃતે કિંવા યસ્યાપરાદ્ધં તસ્ય કૃતે મયા પત્રમ્ અલેખિ તન્નહિ કિન્તુ યુષ્માનધ્યસ્માકં યત્નો યદ્ ઈશ્વરસ્ય સાક્ષાદ્ યુષ્મત્સમીપે પ્રકાશેત તદર્થમેવ|

XIII ઉક્તકારણાદ્ વયં સાન્ત્વનાં પ્રાપ્તાઃ; તાન્ સાન્ત્વનાં વિનાવરો મહાહ્વાદસ્તીતસ્યાહ્વાદાદસ્માભિ લ્બ્ધઃ, યતસ્તસ્યાત્મા સર્વે યુષ્માભિસ્તુપ્તઃ|

XIV પૂર્વ તસ્ય સમીપેડહં યુષ્માભિર્યદ્ અશ્લાઘે તેન નાલજજે કિન્તુ વયં યદ્દદ્ યુષ્માન્ પ્રતિ સત્યભાવેન સકલમ્ અભાષામહિ તદ્દત્ તીતસ્ય સમીપેડસ્માકં શ્લાઘનમપિ સત્યં જાતં|

XV યૂયં કીદ્દક્ તસ્યાજ્ઞા અપાલયત ભયકમ્પાભ્યાં તં ગૃહીતવન્તશ્ચૈતસ્ય સ્મરણાદ્ યુષ્માસુ તસ્ય સ્નેહો બાહુલ્યેન વર્તતે|

XVI યુષ્માસ્વહં સર્વમાશંસે, ઇત્યસ્મિન્ મમાહ્વાદો જાયતે|

VIII

I હે ભ્રાતરઃ, માકિદનિયાદેશસ્થાસુ સમિતિષુ પ્રકાશિતો ય ઈશ્વરસ્યાનુગ્રહસ્તમહં યુષ્માન્ જ્ઞાપયામિ|

II વસ્તુતો બહુકલેશપરીક્ષાસમયે તેષાં મહાનન્દોડતીવદીનતા ચ વદાન્યતાયાઃ પ્રચુરકલમ્ અફલયતાં|

III તે સ્વેચ્છયા યથાશક્તિ કિન્ત્રાતિશક્તિ દાન ઉદ્યુક્તા અભવન્ ઇતિ મયા પ્રમાણીક્રિયતે|

IV વયન્ચ યત્ પવિત્રલોકેભ્યસ્તેષાં દાનમ્ ઉપકારાર્થકમ્ અંશનન્ ગૃહ્ણામસ્તદ્ બહુનુનયેનાસ્માન્ પ્રાર્થિતવન્તઃ|

V વયં યાદૃક્ પ્રત્યૈક્ષામહિ તાદૃગ્ અકૃત્વા તેડગ્રે પ્રભવે તતઃ પરમ્ ઈશ્વરસ્યેચ્છયાસ્મભ્યમપિ સ્વાન્ ન્યવેદ્યન્|

VI અતો હેતોસ્ત્વં યથારબ્ધવાન્ તથૈવ કરિન્થિનાં મધ્યેડપિ તદ્ દાનગ્રહણં સાધયેતિ યુષ્માન્ અધિ વયં તીતં પ્રાર્થયામહિ|

VII અતો વિશ્વાસો વાકપટુતા જ્ઞાનં સર્વોત્સાહો ડસ્માસુ પ્રેમ યૈતૈ ગુણૈ યૂયં યથાપરાન્ અતિશેઘ્વે તથૈવૈતેન ગુણેનાપ્યતિશેઘ્વં|

VIII એતદ્ અહમ્ આજ્ઞયા કથયામીતિ નહિ કિન્ત્વન્યેષામ્ ઉત્સાહકારણાદ્ યુષ્માકમપિ પ્રેમ્નઃ સારલ્યં પરીક્ષિતુમિચ્છતા મયૈતત્ કથ્યતે|

IX યૂયન્નાસ્મત્પ્રભો ર્ચીશુબ્રીષ્ટસ્યાનુગ્રહં જાનીથ યતસ્તસ્ય નિર્ધનત્વેન યૂયં યદ્ ધનિનો ભવથ તદર્થં સ ધની સન્નપિ યુષ્મત્કૃતે નિર્ધનોડભવત્|

X એતસ્મિન્ અહં યુષ્માન્ સ્વવિચારં જ્ઞાપયામિ| ગતં સંવત્સરમ્ આરભ્ય યૂયં કેવલં કર્મ કર્ત તન્નહિ કિન્ત્વિચ્છુકતાં પ્રકાશયિતુમપ્યુપાક્રાભ્યધ્વં તતો હેતો યુષ્મત્કૃતે મમ મન્ત્રણા ભદ્રા|

XI અતો ડધુના તત્કર્મસાધનં યુષ્માભિઃ ક્રિયતાં તેન યદ્દદ્ ઇચ્છુકતાયામ્ ઉત્સાહસ્તદ્દદ્ એકૈકસ્ય સમ્પદનુસારેણ કર્મસાધનમ્ અપિ જનિષ્યતે|

- XII યસ્મિન્ ઇચ્છુકતા વિદ્યતે તેન યન્ન ધાર્યતે તસ્માત્ સોડનુગૃહ્યત ઇતિ નહિ કિન્તુ યદ્ ધાર્યતે તસ્માદેવ|
- XIII યત ઇતરેષાં વિરામેણ યુષ્માકઞ્ચ કલેશેન ભવિતવ્યં તન્નહિ કિન્તુ સમતયૈવ|
- XIV વર્તમાનસમયે યુષ્માકં ધનાધિક્યેન તેષાં ધનન્યૂનતા પૂરયિતવ્યા તસ્માત્ તેષામધ્યાધિક્યેન યુષ્માકં ન્યૂનતા પૂરયિષ્યતે તેન સમતા જનિષ્યતે|
- XV તદેવ શાસ્ત્રેડપિ લિખિતમ્ આસ્તે યથા, યેનાધિકં સંગૃહીતં તસ્યાધિકં નાભવત્ યેન ચાલ્પં સંગૃહીતં તસ્યાલ્પં નાભવત્|
- XVI યુષ્માકં હિતાય તીતસ્ય મનસિ ય ઈશ્વર ઇમમ્ ઉદ્યોગં જનિતવાન્ સ ધન્યો ભવતુ|
- XVII તીતોડસ્માકં પ્રાર્થનાં ગૃહીતવાન્ કિન્ન સ્વયમ્ ઉદ્યુક્તઃ સન્ સ્વેચ્છયા યુષ્મત્સમીપં ગતવાન્|
- XVIII તેન સહ યોડપર એકો ભ્રાતાસ્માભિઃ પ્રેષિતઃ સુસંવાદાત્ તસ્ય સુખ્યાત્યા સર્વાઃ સમિતયો વ્યાપ્તાઃ|
- XIX પ્રભો ગૌરવાય યુષ્માકમ્ ઇચ્છુકતાયૈ ય સ સમિતિભિરેતસ્યૈ દાનસેવાયૈ અસ્માકં સક્ષિત્વે ન્યયોજ્યત|
- XX યતો યા મહોપાયનસેવાસ્માભિ વિધીયતે તામધિ વયં યત્ કેનાપિ ન નિન્દ્યામહે તદર્થં યતામહે|
- XXI યતઃ કેવલં પ્રભોઃ સાક્ષાત્ તન્નહિ કિન્તુ માનવાનામપિ સાક્ષાત્ સદાચારં કર્તુમ્ આલોચ્યામહે|
- XXII તાભ્યાં સહાપર એકો યો ભ્રાતાસ્માભિઃ પ્રેષિતઃ સોડસ્માભિ ભ્દુવિષયેષુ બહવારાન્ પરીક્ષિત ઉદ્યોગીવ પ્રકાશિતશ્ચ કિન્ત્વધુના યુષ્માસુ દૃઢવિશ્વાસાત્ તસ્યોત્સાહો બહુ વવૃધે|
- XXIII યદિ કશ્ચિત્ તીતસ્ય તત્ત્વં જિજ્ઞાસતે તર્હિ સ મમ સહભાગી યુષ્મન્મધ્યે સહકારી ય, અપરયો ભ્રાત્રોસ્તત્ત્વં વા યદિ જિજ્ઞાસતે તર્હિ તૌ સમિતીનાં દૂતૌ પ્રીષ્ટસ્ય પ્રતિબિમ્બૌ ચેતિ તેન જ્ઞાયતાં|
- XXIV અતો હેતોઃ સમિતીનાં સમક્ષં યુષ્મત્પ્રેમ્નોડસ્માકં શ્લાઘાયાશ્ચ પ્રામાણ્યં તાન્ પ્રતિ યુષ્માભિઃ પ્રકાશયિતવ્યાં|

IX

- I પવિત્રલોકાનામ્ ઉપકારાર્થકસેવામધિ યુષ્માન્ પ્રતિ મમ લિખનં નિષ્પ્રયોજનં|
- II યત આખ્યાદેશસ્થા લોકા ગતવર્ષમ્ આરભ્ય તત્કાર્ય ઉદ્યતાઃ સન્તીતિ વાક્યેનાહં માકિદનીયલોકાનાં સમીપે યુષ્માકં યામ્ ઇચ્છુકતામધિ શ્લાઘે તામ્ અવગતોડસ્મિ યુષ્માકં તસ્માદ્ ઉત્સાહાચ્યાપરેષાં બહૂનામ્ ઉદ્યોગો જાતઃ|
- III કિન્નૈતસ્મિન્ યુષ્માન્ અધ્યસ્માકં શ્લાઘા યદ્ અતથ્યા ન ભવેત્ યૂયન્ન મમ વાક્યાનુસારાદ્ યદ્ ઉદ્યતાસ્તિષ્ઠેત તદર્થમેવ તે ભ્રાતરો મયા પ્રેષિતાઃ|
- IV યસ્માત્ મયા સાર્દ્ધં કૈશ્ચિત્ માકિદનીયભ્રાતૃભિરાગત્ય યૂયમનુદ્યતા ઇતિ યદિ દૃશ્યતે તર્હિ તસ્માદ્ દૃઢવિશ્વાસાદ્ યુષ્માકં લજ્જા જનિષ્યત ઇત્યસ્માભિ ન વક્તવ્યં કિન્ત્વસ્માકમેવ લજ્જા જનિષ્યતે|
- V અતઃ પ્રાક્ પ્રતિજ્ઞાતં યુષ્માકં દાનં યત્ સશ્ચિતં ભવેત્ તથ્ય યદ્ ગ્રાહકતાયાઃ ફલમ્ અભૂત્વા દાનશીલતાયા એવ ફલં ભવેત્ તદર્થ મમાગ્રે ગમનાય તત્સન્નયનાય ય તાન્ ભ્રાતૃન્ આદેષ્ટુમહં પ્રયોજનમ્ અમન્યે|
- VI અપરમપિ વ્યાહરામિ કેનચિત્ ક્ષુદ્રભાવેન બીજેષૂપ્તેષુ સ્વલ્પાનિ શસ્યાનિ કર્તિષ્યન્તે, કિન્ન કેનચિદ્ બહુદભવેન બીજેષૂપ્તેષુ બહૂનિ શસ્યાનિ કર્તિષ્યન્તે|
- VII એકૈકેન સ્વમનસિ યથા નિશ્ચીયતે તથૈવ દીયતાં કેનાપિ કાતરેણ ભીતેન વા ન દીયતાં યત ઈશ્વરો હૃષ્ટમાનસે દાતરિ પ્રીયતે|
- VIII અપરમ્ ઈશ્વરો યુષ્માન્ પ્રતિ સર્વવિધં બહુપ્રદં પ્રસાદં પ્રકાશયિતુમ્ અર્હતિ તેન યૂયં સર્વવિષયે યથેષ્ટં પ્રાપ્ય સર્વેણ સત્કર્મણા બહુફલવન્તો ભવિષ્યથ|
- IX એતસ્મિન્ લિખિતમાસ્તે, યથા, વ્યયતે સ જનો રાયં દુર્ગતેભ્યો દદાતિ ચા નિત્યસ્થાયી ય તદ્ધર્મઃ|
- X બીજં ભેજનીયમ્ અન્નન્ન વપ્ત્રે યેન વિશ્રાણ્યતે સ યુષ્મભ્યમ્ અપિ બીજં વિશ્રાણ્ય બહુલીકરિષ્યતિ યુષ્માકં ધર્મફલાનિ વર્દ્ધયિષ્યતિ ચ|
- XI તેન સર્વવિષયે સધનીભૂતૈ યુષ્માભિઃ સર્વવિષયે દાનશીલતાયાં પ્રકાશિતાયામ્ અસ્માભિરીશ્વરસ્ય ધન્યવાદઃ સાધયિષ્યતે|
- XII એતયોપકારસેવયા પવિત્રલોકાનામ્ અર્થાભાવસ્ય પ્રતીકારો જાયત ઇતિ કેવલં નહિ કિન્ત્વીશ્વરસ્ય ધન્યવાદોડપિ બાહુલ્યેનોત્પાદ્યતે|
- XIII યત એતસ્માદ્ ઉપકારકરણાદ્ યુષ્માકં પરીક્ષિતત્ત્વં બુદ્ધ્વા બહુભિઃ પ્રીષ્ટસુસંવાદાક્ષીકરણે યુષ્માકમ્ આજ્ઞાગ્રાહિત્વાત્ તદ્વાગિત્વે ય તાન્ અપરાંશ્ચ પ્રતિ યુષ્માકં દાતૃત્વાદ્ ઈશ્વરસ્ય ધન્યવાદઃ કારિષ્યતે,
- XIV યુષ્મદર્થ પ્રાર્થનાં કૃત્વા ય યુષ્માસ્વીશ્વરસ્ય ગરિષ્ઠાનુગ્રહાદ્ યુષ્માસુ તૈઃ પ્રેમ કારિષ્યતે|
- XV અપરમ્ ઈશ્વરસ્યાનિર્વચનીયદાનાત્ સ ધન્યો ભૂયાત્|

X

- I યુષ્મત્પ્રત્યક્ષે નમ્રઃ કિન્તુ પરોક્ષે પ્રગલ્ભઃ પૌલોડહં પ્રીષ્ટસ્ય ક્ષાન્ત્યા વિનીત્યા ચ યુષ્માન્ પ્રાર્થયે|
- II મમ પ્રાર્થનીયમિદં વયં યૈઃ શારીરિકારિણો મન્યામહે તાન્ પ્રતિ યાં પ્રગલ્ભતાં પ્રકાશયિતું નિશ્ચિનોમિ સા પ્રગલ્ભતા સમાગતેન મયાચરિતવ્યા ન ભવતુ|
- III યતઃ શરીરે ચરન્તોડપિ વયં શારીરિકં યુદ્ધં ન કુર્મઃ|
- IV અસ્માકં યુદ્ધાસ્ત્રાણિ ચ ન શારીરિકાનિ કિન્ત્વીશ્વરેણ દુર્ગભઙ્ગનાય પ્રબલાનિ ભવન્તિ,
- V તૈશ્ચ વયં વિતર્કાન્ ઈશ્વરીયતત્ત્વજ્ઞાનસ્ય પ્રતિબન્ધિકાં સર્વ્વાં ચિત્તસમુન્નતિશ્ચ નિપાતયામઃ સર્વ્વસઙ્કલ્પશ્ચ બન્દિનં કૃત્વા પ્રીષ્ટસ્યાજ્ઞાગ્રાહિણાં કુર્મઃ,
- VI યુષ્માકમ્ આજ્ઞાગ્રાહિત્વે સિદ્ધે સતિ સર્વ્વસ્યાજ્ઞાલઙ્કનસ્ય પ્રતીકારં કર્તુમ્ ઉદ્યતા આસ્મહે ચ|
- VII યદ્ દૃષ્ટિગોચરં તદ્ યુષ્માભિ દૃશ્યતાં| અહં પ્રીષ્ટસ્ય લોક ઇતિ સ્વમનસિ યેન વિજ્ઞાયતે સ યથા પ્રીષ્ટસ્ય ભવતિ વયમ્ અપિ તથા પ્રીષ્ટસ્ય ભવામ ઇતિ પુનર્વિવિચ્ય તેન બુદ્ધ્યતાં|
- VIII યુષ્માકં નિપાતાય તન્નહિ કિન્તુ નિષ્ઠાયૈ પ્રભુના દત્તં યદસ્માકં સામર્થ્યં તેન યદ્યપિ કિન્ત્વિદ્ અધિકં શ્લાઘે તથાપિ તસ્માન્ન ત્રપિષ્યે|
- IX અહં પત્રૈ યુષ્માન્ ત્રાસયામિ યુષ્માભિરેતન્ન મન્યતાં|
- X તસ્ય પત્રાણિ ગુરુતરાણિ પ્રબલાનિ ચ ભવન્તિ કિન્તુ તસ્ય શારીરસાક્ષાત્કારો દુર્બલ આલાપશ્ચ તુચ્છનીય ઇતિ કૈશ્ચિદ્ ઉચ્યતે|
- XI કિન્તુ પરોક્ષે પત્રૈ ભાષમાણા વયં યાદૃશાઃ પ્રકાશામહે પ્રત્યક્ષે કર્મ કુર્વન્તોડપિ તાદૃશા એવ પ્રકાશિષ્યામહે તત્ તાદૃશેન વાચાલેન જ્ઞાયતાં|
- XII સ્વપ્રશંસકાનાં કેષાન્નિન્મધ્યે સ્વાન્ ગણયિતું તૈઃ સ્વાન્ ઉપમાતું વા વયં પ્રગલ્ભા ન ભવામઃ, યતસ્તે સ્વપરિમાણેન સ્વાન્ પરિમિમતે સ્વૈશ્ચ સ્વાન્ ઉપમિભતે તસ્માત્ નિર્બર્બોધા ભવન્તિ ચ|
- XIII વયમ્ અપરિમિતેન ન શ્લાઘિષ્યામહે કિન્ત્વીશ્વરેણ સ્વરજ્જવા યુષ્મદ્દેશગામિ યત્ પરિમાણમ્ અસ્મદર્થં નિરૂપિતં તેનૈવ શ્લાઘિષ્યામહે|
- XIV યુષ્માકં દેશોડસ્માભિરગન્તવ્યસ્તસ્માદ્ વયં સ્વસીમામ્ ઉલ્લઙ્ગમહે તન્નહિ યતઃ પ્રીષ્ટસ્ય સુસંવાદેનાપરેષાં પ્રાગ્ વયમેવ યુષ્માન્ પ્રાપ્તવન્તઃ|
- XV વયં સ્વસીમામ્ ઉલ્લઙ્ઘ્ય પરક્ષેત્રેણ શ્લાઘામહે તન્નહિ, કિન્તુ યુષ્માકં વિશ્વાસે વૃદ્ધિ ગતે યુષ્મદ્દેશોડસ્માકં સીમા યુષ્માભિર્દીર્ઘ વિસ્તારયિષ્યતે,
- XVI તેન વયં યુષ્માકં પશ્ચિમદિક્સ્થેષુ સ્થાનેષુ સુસંવાદં ઘોષયિષ્યામઃ, ઇત્યં પરસીમાયાં પરેણ યત્ પરિષ્કૃતં તેન ન શ્લાઘિષ્યામહે|
- XVII યઃ કશ્ચિત્ શ્લાઘમાનઃ સ્યાત્ શ્લાઘતાં પ્રભુના સ હિ|
- XVIII સ્વેન યઃ પ્રશંસ્યતે સ પરીક્ષિતો નહિ કિન્તુ પ્રભુના યઃ પ્રશંસ્યતે સ એવ પરીક્ષિતઃ|

XI

- I યૂયં મમાજ્ઞાનતાં ક્ષણં યાવત્ સોદ્ધમ્ અર્હથ, અતઃ સા યુષ્માભિઃ સહ્યતાં|
- II ઈશ્વરે મમાસક્તત્વાદ્ અહં યુષ્માનધિ તપે યસ્માત્ સર્તી કન્યામિવ યુષ્માન્ એકસ્મિન્ વરેડર્થતઃ પ્રીષ્ટે સમર્પયિતુમ્ અહં વાગ્દાનમ્ અકાર્ષ|
- III કિન્તુ સર્પેણ સ્વખલતયા યદ્દદ્ હવા વઞ્ચયાઞ્ચકે તદ્દત્ પ્રીષ્ટં પ્રતિ સતીત્વાદ્ યુષ્માકં ભ્રંશઃ સમ્ભવિષ્યતીતિ બિભેમિ|
- IV અસ્માભિરનાખ્યાપિતોડપરઃ કશ્ચિદ્ યીશુ ચિદિ કેનચિદ્ આગન્તુકેનાખ્યાપ્યતે યુષ્માભિઃ પ્રાગલબ્ધ આત્મા વા યદિ લભ્યતે પ્રાગગૃહીતઃ સુસંવાદો વા યદિ ગૃહ્યતે તર્હિ મન્યે યૂયં સમ્યક્ સહિષ્યધ્વે|
- V કિન્તુ મુખ્યેભ્યઃ પ્રેરિતેભ્યોડહં કેનચિત્ પ્રકારેણ ન્યૂનો નાસ્મીતિ બુદ્ધ્યે|
- VI મમ વાક્યપટુતાયા ન્યૂનત્વે સત્યપિ જ્ઞાનસ્ય ન્યૂનત્વં નાસ્તિ કિન્તુ સર્વ્વવિષયે વયં યુષ્મદ્ગોચરે પ્રકાશામહે|
- VII યુષ્માકમ્ ઉન્નત્યૈ મયા નમ્રતાં સ્વીકૃત્યેશ્વરસ્ય સુસંવાદો વિના વેતનં યુષ્માકં મધ્યે યદ્ અઘોષ્યત તેન મયા કિં પાપમ્ અકારિ?
- VIII યુષ્માકં સેવનાયાહમ્ અન્યસમિતિભ્યો ભૃતિ ગૃહ્ણન્ ધનમપહ્લતવાન્,
- IX યદા ચ યુષ્મન્મધ્યેડવડર્તે તદા મમાર્થાભાવે જાતે યુષ્માકં કોડપિ મયા ન પીડિતઃ; યતો મમ સોડર્થાભાવો માકિદનિયાદેશાદ્ આગતૈ ભ્રાતૃભિ ન્યવાચ્યત, ઇત્યમહં ક્કાપિ વિષયે યથા યુષ્માસુ ભારો ન ભવામિ તથા મયાત્મરક્ષા કૃતા કર્તવ્યા ચ|
- X પ્રીષ્ટસ્ય સત્યતા યદિ મયિ તિષ્ઠતિ તર્હિ મમૈષા શ્લાઘા નિખિલાખ્યાદેશે કેનાપિ ન રોત્સ્યતે|

- XI એતસ્ય કારણં કિં? યુષ્માસુ મમ પ્રેમ નાસ્ત્યેતત્ કિં તત્કારણં? તદ્ ઈશ્વરો વેત્તિ|
- XII યે છિદ્રમન્વિષ્યન્તિ તે યત્ કિમપિ છિદ્રં ન લભન્તે તદર્થમેવ તત્ કર્મ્મ મયા ક્રિયતે કારિષ્યતે ચ તસ્માત્ તે યેન શ્લાઘન્તે તેનાસ્માકં સમાના ભવિષ્યન્તિ|
- XIII તાદૃશા ભાક્તપ્રેરિતાઃ પ્રવચ્ચકાઃ કારવો ભૂત્વા ખ્રીષ્ટસ્ય પ્રેરિતાનાં વેશં ધારયન્તિ|
- XIV તચ્યાશ્ચર્ય્યં નહિ; યતઃ સ્વયં શયતાનપિ તેજસ્વિદ્ભૂતસ્ય વેશં ધારયતિ,
- XV તતસ્તસ્ય પરિચારકા અપિ ધર્મપરિચારકાણાં વેશં ધારયન્તીત્યદ્ભૂતં નહિ; કિન્તુ તેષાં કર્મ્માણિ યાદૃશાનિ ફલાન્યપિ તાદૃશાનિ ભવિષ્યન્તિ|
- XVI અહં પુન વદમિ કોડપિ માં નિર્બોધં ન મન્યતાં કિન્તુ યદપિ નિર્બોધો ભવેયં તથાપિ યૂયં નિર્બોધમિવ મામનુગૃહ્ય ક્ષણૈકં યાવત્ મમાત્મશ્લાઘામ્ અનુજાનીત|
- XVII એતસ્યાઃ શ્લાઘાયા નિમિત્તં મયા યત્ કથિતવ્યં તત્ પ્રભુનાદિષ્ટેનેવ કથ્યતે તન્નહિ કિન્તુ નિર્બોધેનેવ|
- XVIII અપરે બહવઃ શારીરિકશ્લાઘાં કુર્વતે તસ્માદ્ અહમપિ શ્લાઘિષ્યે|
- XIX બુદ્ધિમન્તો યૂયં સુખેન નિર્બોધાનામ્ આચારં સહધ્વે|
- XX કોડપિ યદિ યુષ્માન્ દાસાન્ કરોતિ યદિ વા યુષ્માકં સર્વસ્વં ગ્રસતિ યદિ વા યુષ્માન્ હરતિ યદિ વાત્માભિમાની ભવતિ યદિ વા યુષ્માકં કપોલમ્ આહન્તિ તર્હિ તદપિ યૂયં સહધ્વે|
- XXI દૌર્બલ્યાદ્ યુષ્માભિરવમાનિતા ઇવ વયં ભાષામહં, કિન્ત્વપરસ્ય કસ્યચિદ્ યેન પ્રગલ્ભતા જાયતે તેન મમાપિ પ્રગલ્ભતા જાયત ઇતિ નિર્બોધેનેવ મયા વક્તવ્યં|
- XXII તે કિમ્ ઇબ્રિલોકાઃ? અહમપીબ્રી| તે કિમ્ ઇસ્રાયેલીયાઃ? અહમપીસ્રાયેલીયાઃ| તે કિમ્ ઇબ્રાહીમો વંશાઃ? અહમપીબ્રાહીમો વંશઃ|
- XXIII તે કિં ખ્રીષ્ટસ્ય પરિચારકાઃ? અહં તેભ્યોડપિ તસ્ય મહાપરિચારકઃ; કિન્તુ નિર્બોધ ઇવ ભાષે, તેભ્યોડપ્યહં બહુપરિશ્રમે બહુપ્રહારે બહુવારં કારાયાં બહુવારં પ્રાણનાશસંશયે ચ પતિતવાન્|
- XXIV ચિહ્નૈયૈરહં પચ્ચકૃત્વ ઊનચત્વારિશત્પ્રહારૈરાહતસ્ત્રિવેત્રાઘાતમ્ એકકૃત્વઃ પ્રસ્તરાઘાતઞ્ચ પ્રપ્તવાન્|
- XXV વારત્રયં પોતભક્ષનેન ક્લિષ્ટોહમ્ અગાધસલિલે દિનમેકં રાત્રિમેકાન્ચ યાપિતવાન્|
- XXVI બહુવારં યાત્રાભિ નદીનાં સફ્ફટૈ દસ્યુનાં સફ્ફટૈઃ સ્વજાતીયાનાં સફ્ફટૈ ભિન્નજાતીયાનાં સફ્ફટૈ નંગરસ્ય સફ્ફટૈ મરુભૂમેઃ સફ્ફટૈ સાગરસ્ય સફ્ફટૈ ભાક્તભ્રાતૃણાં સફ્ફટૈશ્ચ|
- XXVII પરિશ્રમકલેશાભ્યાં વારં વારં જાગરણેન ક્ષુધાતૃષ્ણાભ્યાં બહુવારં નિરાહારેણ શીતનગ્નતાભ્યાઞ્ચાહં કાલં યાપિતવાન્|
- XXVIII તાદૃશં નૈમિત્તિકં દુઃખં વિનાહં પ્રતિદિનમ્ આકુલો ભવામિ સર્વ્વાસાં સમિતીનાં ચિન્તા ચ મયિ વર્તતે|
- XXIX યેનાહં ન દુર્બલ્લીભવામિ તાદૃશં દૌર્બલ્યં કઃ પાપ્નોતિ?
- XXX યદિ મયા શ્લાઘિતવ્યં તર્હિ સ્વદુર્બલતામધિ શ્લાઘિષ્યે|
- XXXI મયા મૃષાવાક્યં ન કથ્યત ઇતિ નિત્યં પ્રશંસનીયોડસ્માકં પ્રભો ચીશુખ્રીષ્ટસ્ય તાત ઈશ્વરો જાનાતિ|
- XXXII દમ્બેષકનગરેડરિતારાજસ્ય કાર્ય્યાધ્યક્ષો માં ધર્તુમ્ ઇચ્છન્ યદા સૈન્યૈસ્તદ્ દમ્બેષકનગરમ્ અરક્ષયત્
- XXXIII તદાહં લોકૈઃ પિટકમધ્યે પ્રાયીરગવાક્ષેણાવરોહિતસ્તસ્ય કરાત્ ત્રાણં પ્રાપં|

XII

- I આત્મશ્લાઘા મમાનુપયુક્તા કિન્ત્વહં પ્રભો દર્શનાદેશાનામ્ આપ્યાનં કથયિતું પ્રવર્તે|
- II ઇતશ્ચતુર્દશવત્સરેભ્યઃ પૂર્વ્વ મયા પરિચિત એકો જનસ્તૃતીયં સ્વર્ગમનીયત, સ સશરીરેણ નિઃશરીરેણ વા તત્ સ્થાનમનીયત તદહં ન જાનામિ કિન્ત્વીશ્વરો જાનાતિ|
- III સ માનવઃ સ્વર્ગં નીતઃ સન્ અકથ્યાનિ મર્ત્યવાગતીતાનિ ચ વાક્યાનિ શ્રુતવાન્|
- IV કિન્તુ તદાનીં સ સશરીરો નિઃશરીરો વાસીત્ તન્મયા ન જ્ઞાયતે તદ્ ઈશ્વરેણૈવ જ્ઞાયતે|
- V તમધ્યહં શ્લાઘિષ્યે મામધિ નાન્યેન કેનચિદ્ વિષયેણ શ્લાઘિષ્યે કેવલં સ્વદૌર્બલ્યેન શ્લાઘિષ્યે|
- VI યદાહમ્ આત્મશ્લાઘાં કર્તુમ્ ઇચ્છેયં તથાપિ નિર્બોધ ઇવ ન ભવિષ્યામિ યતઃ સત્યમેવ કથયિષ્યામિ, કિન્તુ લોકા માં યાદૃશં પશ્યન્તિ મમ વાક્યં શ્રુત્વા વા યાદૃશં માં મન્યતે તસ્માત્ શ્રેષ્ઠં માં યન્ન ગણયન્તિ તદર્થમહં તતો વિરંસ્યામિ|
- VII અપરમ્ ઉન્કૃષ્ટદર્શનપ્રાપ્તિતો યદાહમ્ આત્માભિમાની ન ભવામિ તદર્થ શરીરવેદકમ્ એકં શૂલં મહ્યમ્ અદાયિ તત્ મદીયાત્માભિમાનનિવારણાર્થ મમ તાડયિતા શયતાનો દૂતઃ|
- VIII મત્તસ્તસ્ય પ્રસ્થાનં યાયિતુમહં ત્રિસ્તમધિ પ્રભુમુદિશ્ય પ્રાર્થનાં કૃતવાન્|

IX ततः स मामुक्तवान् ममानुग्रहस्तव सर्वसाधकः, यतो दौर्बल्यात् मम शक्तिः पूर्णतां गच्छतीति। अतः प्रीष्टस्य शक्तिर्यन्माम् आश्रयति तदर्थं स्वदौर्बल्येन मम श्लाघनं सुभदं।

X तस्मात् प्रीष्टतेतो दौर्बल्यनिन्दादरिद्रताविपक्षताकष्टादिषु सन्तुष्याम्यहं। यदाहं दुर्बलोऽस्मि तदैव सबलो भवामि।

XI अतेनात्मश्लाघनेनाहं निर्बोध एवाभवत् किन्तु यूयं तस्य कारणं यतो मम प्रशंसा युष्माभिरेव कर्तव्यासीत्। यद्यप्यम् अगण्यो भवेयं तथापि मुष्यतमेभ्यः प्रेरितेभ्यः केनापि प्रकारेण नाहं न्यूनोऽस्मि।

XII सर्वथाद्भुतक्रियाशक्तिवक्ष्येः प्रेरितस्य शिद्धानि युष्माकं मध्ये सर्वैर्यं मया प्रकाशितानि।

XIII मम पालनार्थं यूयं मया भाराकान्ता नाभवतैतद् अहं न्यूनत्वं विनापराभ्यः समितिभ्यो युष्माकं किं न्यूनत्वं ज्ञातं? अनेन मम दोषं क्षमध्वं।

XIV पश्यत तृतीयवारं युष्मत्समीपं गन्तुमुद्यतोऽस्मि तत्राप्यहं युष्मान् भाराकान्तान् न करिष्यामि। युष्माकं सम्पत्तिमहं न मृगये किन्तु युष्मानेव, यतः पित्रोः कृते सन्तानानां धनसञ्चयोऽनुपयुक्तः किन्तु सन्तानानां कृते पित्रोर्धनसञ्चय उपयुक्तः।

XV अपरञ्च युष्मासु बहु प्रीयमाणोऽप्यहं यदि युष्मत्तोऽल्पं प्रम लभे तथापि युष्माकं प्राणरक्षार्थं सानन्दं बहु व्ययं सर्वव्ययञ्च करिष्यामि।

XVI यूयं मया किञ्चिदपि न भाराकान्ता एति सत्यं, किन्त्वहं धूर्तः सन् एलेन युष्मान् वञ्चितवान् अतत् किं केनयिद् वक्तव्यं?

XVII युष्मत्समीपं मया ये लोकाः प्रहितास्तेषामेकेन किं मम कोऽप्यर्थलाभो ज्ञातः?

XVIII अहं तीतं विनीय तेन साह्रं भ्रातरमेकं प्रेषितवान् युष्मत्तस्तीतेन किम् अर्थो लब्धः? अेकस्मिन् भाव अेकस्य पदयिहेषु यावां किं न यरितवन्तौ?

XIX युष्माकं समीपे वयं पुनर्दोषक्षालनकथां कथयाम एति किं बुध्यध्वे? हे प्रियतमाः, युष्माकं निष्ठार्थं वयमीश्वरस्य समक्षं प्रीष्टेन सर्वाण्येतानि कथयामः।

XX अहं यदागमिष्यामि, तदा युष्मान् यादृशान् द्रष्टुं नेच्छामि तादृशान् द्रक्ष्यामि, यूयमपि मां यादृशं द्रष्टुं नेच्छथ तादृशं द्रक्ष्यथ, युष्मन्मध्ये विवाह ईर्ष्या क्रोधो विपक्षता परापवाहः कर्णोष्पनं दर्पः कलहश्चैते भविष्यन्ति;

XXI तेनाहं युष्मत्समीपं पुनरागत्य मदीयेश्वरेण नमयिष्ये, पूर्वं कृतपापान् लोकान् स्वीयाशुचितावेश्यागमनलम्पटतायराणाद् अनुतापम् अकृतवन्तो दृष्ट्वा य तानधि मम शोको जनिष्यत एति बिभेमि।

XIII

I अेतत्तृतीयवारम् अहं युष्मत्समीपं गच्छामि तेन सर्वा कथा द्रयोस्त्रयाणां वा साक्षिणां मुषेन निश्चेष्यते।

II पूर्वं ये कृतपापास्तेभ्योऽन्येभ्यश्च सर्वेभ्यो मया पूर्वं कथितं, पुनरपि विद्यमानेनेवेदानीम् अविद्यमानेन मया कथ्यते, यदा पुनरागमिष्यामि तदाहं न क्षमिष्ये।

III प्रीष्टो मया कथां कथयत्येतस्य प्रमाणं यूयं मृगयध्वे, स तु युष्मान् प्रति दुर्बलो नहि किन्तु सबल अेव।

IV यद्यपि स दुर्बलतया कुश आरोप्यत तथापीश्वरीयशक्तया श्रुतिः, वयमपि तस्मिन् दुर्बला भवामः, तथापि युष्मान् प्रति प्रकाशितयेश्वरीयशक्त्या तेन सह श्रुविष्यामः।

V अतो यूयं विश्वासयुक्ता आध्वे न वेति ज्ञातुमात्मपरीक्षां कुरुध्वं स्वानेवानुसन्धत्। यीशुः प्रीष्टो युष्मन्मध्ये विद्यते स्वानधि तत् किं न प्रतिजानीथ? तस्मिन् अविद्यमाने यूयं निष्प्रमाणा भवथ।

VI किन्तु वयं निष्प्रमाणा न भवाम एति युष्माभिर्भोत्स्यते तत्र मम प्रत्याशा ज्ञायते।

VII यूयं किमपि कुत्सितं कर्म यन्न कुरुथ तदहम् ईश्वरमुद्दिश्य प्रार्थये। वयं यत् प्रामाणिका एव प्रकाशामहे तदर्थं तत् प्रार्थयामह एति नहि, किन्तु यूयं यत् सदाचारं कुरुथ वयञ्च निष्प्रमाणा एव भवामस्तदर्थं।

VIII यतः सत्यताया विपक्षतां कर्तुं वयं न समर्थाः किन्तु सत्यतायाः साहाय्यं कर्तुमेव।

IX वयं यदा दुर्बला भवामस्तदा युष्मान् सबलान् दृष्टवानन्दाभो युष्माकं सिद्धत्वं प्रार्थयामहे य।

X अतो हेतोः प्रभु युष्माकं विनाशाय नहि किन्तु निष्ठार्थं यत् सामर्थ्यम् अस्मभ्यं दत्तवान् तेन यद् उपस्थितिकाले काठिन्यं मयायरितव्यं न भवेत् तदर्थम् अनुपस्थितेन मया सर्वाण्येतानि लिप्यन्ते।

XI हे भ्रातरः, शेषे वदामि यूयम् आनन्दत सिद्धा भवत परस्परं प्रबोधयत, अेकमनसो भवत प्राणयभावम् आयरत। प्रेमशान्त्योराकर ईश्वरो युष्माकं सहायो भूयात्।

XII यूयं पवित्रयुष्मनेन परस्परं नमस्कुरुध्वं।

XIII पवित्रलोकाः सर्वे युष्मान् नमन्ति।

XIV प्रभो यीशुप्रीष्टस्यानुग्रह ईश्वरस्य प्रेम पवित्रस्यात्मनो भागित्वञ्च सर्वान् युष्मान् प्रति भूयात्। तथास्तु।

गालातिनः पत्रं

- I मनुष्येभ्यो नहि मनुष्यैरपि नहि किन्तु यीशुख्रीष्टेन मृतगणामध्यात् तस्योत्थापयित्रा पित्रेश्वरेण य प्रेरितो योऽहं पौलः सोऽहं
- II मत्सहवर्तिनो भ्रातरश्च वयं गालातीयदेशस्थाः समितीः प्रति पत्रं लिखामः।
- III पित्रेश्वरेणास्माकं प्रभुना यीशुना ख्रीष्टेन य युष्मभ्यम् अनुग्रहः शान्तिश्च दीयतां।
- IV अस्माकं तातेश्वरेस्येच्छानुसारेण वर्तमानात् कुत्सितसंसारार्हं अस्मान् निस्तारयितुं यो
- V यीशुरस्माकं पापहंतोरात्मोत्सर्गं कृतवान् स सर्वदा धन्यो भूयात्। तथास्तु।
- VI ख्रीष्टस्यानुग्रहेण यो युष्मान् आहूतवान् तस्मान्निवृत्य यूयम् अतितूर्णम् अन्यं सुसंवाहम् अन्ववर्तत तत्राहं विस्मयं मन्ये।
- VII सोऽन्यसुसंवाहः सुसंवाहो नहि किन्तु केचित् मानवा युष्मान् यञ्जलीकुर्वन्ति ख्रीष्टीयसुसंवाहस्य विपर्ययं कर्तुं येष्टन्ते य।
- VIII युष्माकं सन्निधौ यः सुसंवाहोऽस्माभिर्घोषितस्तस्माद् अन्यः सुसंवाहोऽस्माकं स्वर्गीयदूतानां वा मध्ये केनचिद् यदि धोष्यते तर्हि स शप्तो भवतु।
- IX पूर्वं यद्दद् अकथयाम, एदानीमहं पुनस्तद्धत् कथयामि यूयं यं सुसंवाहं गृहीतवन्तस्तस्माद् अन्यो येन केनचिद् युष्मत्सन्निधौ धोष्यते स शप्तो भवतु।
- X साम्प्रतं कमहम् अनुनयामि? ईश्वरं किंवा मानवान्? अहं किं मानुषेभ्यो रोयितुं यते? यद्यहम् एदानीमपि मानुषेभ्यो रुरुयिषेय तर्हि ख्रीष्टस्य परियारको न भवामि।
- XI हे भ्रातरः, मया यः सुसंवाहो घोषितः स मानुषान्न लब्धस्तदहं युष्मान् ज्ञापयामि।
- XII अहं कस्माच्चित् मनुष्यात् तं न गृहीतवान् न वा शिक्षितवान् केवलं यीशोः ख्रीष्टस्य प्रकाशनाद्देव।
- XIII पुरा यिद्धुद्विमतायारी यदाहम् आसं तदा यादृशम् आयरणम् अकरवम् ईश्वरस्य समितिं प्रत्यतीवोपद्रवं कुर्वन् यादृक् तां व्यनाशयं तदवश्यं श्रुतं युष्माभिः।
- XIV अपरञ्च पूर्वपुरुषपरम्परागतेषु वाक्येष्वन्यापेक्षातीवासक्तः सन् अहं यिद्धुद्विधर्मते मम समवयस्कान् बहून् स्वजातीयान् अत्यशयि।
- XV किञ्च य ईश्वरो मातृगर्भस्थं मां पृथक् कृत्वा स्वीयानुग्रहेण आहूतवान्
- XVI स यदा मयि स्वपुत्रं प्रकाशितुं भिन्नदेशीयानां समीपे भया तं घोषयितुञ्चाभ्यलषत् तदाहं क्वव्यशोऽणिताभ्यां सह न मन्त्रयित्वा
- XVII पूर्वनियुक्तानां प्रेरितानां समीपं यिज्ञाशलमं न गत्वारवदेशं गतवान् पश्चात् तत्स्थानाद् दम्भेकनगरं परावृत्त्यागतवान्।
- XVIII ततः परं वर्षत्रये व्यतीतेऽहं पितरं सम्भाषितुं यिज्ञाशलमं गत्वा पञ्चदशदिनानि तेन सार्द्धम् अतिष्ठां।
- XIX किन्तु तं प्रभो भ्रातरं याक्वभञ्च विना प्रेरितानां नान्यं कमध्यपश्यं।
- XX यान्येतानि वाक्यानि मया लिप्यन्ते तान्यनृतानि न सन्ति तद् ईश्वरो ज्ञानाति।
- XXI ततः परम् अहं सुरियां किलिकियाञ्च देशौ गतवान्।
- XXII तदानीं यिद्धुद्विदेशस्थानां ख्रीष्टस्य समितीनां लोकाः साक्षात् मम परिययमप्राप्य केवलं ज्ञानश्रुतिभिर्मां लब्धवन्तः,
- XXIII यो ज्ञनः पूर्वम् अस्मान् प्रत्युपद्रवमकरोत् स तदा यं धर्ममनाशयत् तमेवेदानीं प्रयारयतीति।
- XXIV तस्मात् ते मामधीश्वरं धन्यमवदन्।

II

- I अनन्तरं यतुर्दशसु वत्सरेषु गतेष्वहं बार्बासा सह यिज्ञाशलमनगरं पुनरगच्छं, तदानीं तीतमपि स्वसङ्गिनम् अकरवं।
- II तत्कालेऽहम् ईश्वरदर्शनाद् यात्राम् अकरवं मया यः परिश्रमोऽकारि कारिष्यते वा स यन्निष्कलो न भवेत् तदर्थं भिन्नजातीयानां मध्ये मया धोष्यमाणः सुसंवाहस्तत्रत्येभ्यो लोकेभ्यो विशेषतो मान्येभ्यो नरेभ्यो मया न्यवेद्यत।
- III ततो मम सहयरस्तीतो यद्यपि यूनानीय आसीत् तथापि तस्य त्वक्छेदोऽप्यावश्यको न बभूव।
- IV यतश्छलेनागता अस्मान् दासान् कर्तुम् एच्छवः कतिपया भाक्तभ्रातरः ख्रीष्टेन यीशुनास्मभ्यं दत्तं स्वातन्त्र्यम् अनुसन्धानुं यारा एव समाजं प्राविशन्।

- V अतः प्रकृते सुसंवादे युष्माकम् अधिकारो यत् तिष्ठेत् तदर्थं वयं दण्डैकमपि यावद् आज्ञाग्रहणेन तेषां वश्या नाभवाम्।
- VI परन्तु ये लोका मान्यास्ते ये केचिद् भवेयुस्तानां न गणयामि यत ईश्वरः कस्यापि मानवस्य पक्षपातं न करोति, ये य मान्यास्ते मां किमपि नवीनं नाज्ञापयन्।
- VII किन्तु छिन्नत्वयां मध्ये सुसंवाद्यप्रयारणस्य भारः पितरि यथा समर्पितस्तथैवाच्छिन्नत्वयां मध्ये सुसंवाद्यप्रयारणस्य भारो मयि समर्पित इति तैर्बुभुधे।
- VIII यतश्छिन्नत्वयां मध्ये प्रेरितत्वकर्म्मणो यस्य या शक्तिः पितरमाश्रितवती तस्यैव सा शक्तिर्भिन्नजातीयानां मध्ये तस्मै कर्म्मणो मामभ्याश्रितवती।
- IX अतो मह्यं दत्तम् अनुग्रहं प्रतिज्ञाय स्तम्भा एव गणिता ये याकूब् कैङ्का योडन् यैते सहायतासूयकं दक्षिणादस्तग्रहं विधाय मां बर्षाब्बाञ्च जगद्गुः, युवां भिन्नजातीयानां सन्निधिं गच्छतं वयं छिन्नत्वया सन्निधिं गच्छामः,
- X केवलं दरिद्रा युवाभ्यां स्मरणीया इति। अतस्तदेव कर्तुम् अहं यते स्म।
- XI अपरम् आन्तियभियानगरं पितर आगतेऽहं तस्य दीषित्वात् समक्षं तम् अभर्त्सयं।
- XII यतः स पूर्वम् अन्यजातीयैः सार्द्धम् आहारमकरोत् ततः परं याकूब्ः समीपात् कतिपयजनेष्वागतेषु स छिन्नत्वङ्गनुष्येभ्यो भयेन निवृत्य पृथग् अभवत्।
- XIII ततोऽपरे सर्वे यिडूदिनोऽपि तेन सार्द्धं कपटयारम् अकुर्वन् बर्षाब्बा अपि तेषां कापट्येन विपथगाभ्यभवत्।
- XIV ततस्ते प्रकृतसुसंवाद्येषु सरलपथे न यरन्तीति दृष्ट्वाहं सर्वेषां साक्षात् पितरम् उक्तवान् त्वं यिडूदी सन् यदि यिडूदिमतं विधाय भिन्नजातीय एवायरसि तर्हि यिडूदिमतायरणाय भिन्नजातीयान् कुतः प्रवर्त्तयसि?
- XV आवां जन्मना यिडूदिनौ भवावो भिन्नजातीयौ पापिनौ न भवावः।
- XVI किन्तु व्यवस्थापालनेन मनुष्यः सपुण्यो न भवति केवलं यीशौ प्रीष्टे यो विश्वासस्तेनैव सपुण्यो भवतीति बुद्ध्वावामपि व्यवस्थापालनं विना केवलं प्रीष्टे विश्वासेन पुण्यप्राप्तये प्रीष्टे यीशौ व्यश्वसिव यतो व्यवस्थापालनेन कोऽपि मानवः पुण्यं प्राप्तुं न शक्नोति।
- XVII परन्तु यीशुना पुण्यप्राप्तये यतमानावप्यावां यदि पापिनौ भवावस्तर्हि किं वक्तव्यं? प्रीष्टः पापस्य परिहारक इति? तत्र भवतु।
- XVIII मया यद् भग्नं तद् यदि मया पुनर्निर्भीयते तर्हि मयैवात्मदोषः प्रकाश्यते।
- XIX अहं यद् ईश्वराय श्रुवामि तदर्थं व्यवस्थया व्यवस्थायै अभिये।
- XX प्रीष्टेन सार्द्धं कुशे इतोऽस्मि तथापि श्रुवामि किन्त्वहं श्रुवामीति नहि प्रीष्टे अत्र मन्त श्रुवति। साम्प्रतं सशरीरेण मया यज्जिवितं धार्थ्यते तत् मम दयाकारिणि मर्त्यं स्वीयप्राणत्यागिनि येस्वरपुत्रे विश्वसता मया धार्थ्यते।
- XXI अहमीश्वरस्यानुग्रहं नावजानामि यस्माद् व्यवस्थया यदि पुण्यं भवति तर्हि प्रीष्टो निरर्थकमभियत।

III

- I हे निर्वर्द्धा गालातिलोकाः, युष्माकं मध्ये कुशे इत एव यीशुः प्रीष्टो युष्माकं समक्षं प्रकाशित आसीत् अतो यूयं यथा सत्यं वाक्यं न गृह्णीथ तथा केनामुद्यत?
- II अहं युष्मत्तः कथामेकां जिज्ञासे यूयम् आत्मानं केनालभध्वं? व्यवस्थापालनेन किं वा विश्वासवाक्यस्य श्रवणेन?
- III यूयं किम् ईदृग् अबोधो यद् आत्मना कर्म्मरिभ्य शरीरेण तत् साधयितुं यतध्वे?
- IV तर्हि युष्माकं गुरुतरो दुःखभोगः किं निष्कूलो भविष्यति? कुङ्कुलयुक्तो वा किं भविष्यति?
- V यो युष्मत्तम् आत्मानं दत्तवान् युष्मन्मध्य आश्रयार्थाणि कर्म्मणि य साधितवान् स किं व्यवस्थापालनेन विश्वासवाक्यस्य श्रवणेन वा तत् कृतवान्?
- VI लिपितमास्ते, एब्राहीम ईश्वरे व्यश्वसीत् स य विश्वासस्तस्मै पुण्यार्थं गणितो बभूव,
- VII अतो ये विश्वासाश्रितास्त एवेब्राहीमः सन्ताना इति युष्माभिर्ज्ञायतां।
- VIII ईश्वरो भिन्नजातीयान् विश्वासेन सपुण्यीकरिष्यतीति पूर्व ज्ञात्वा शास्त्रदाता पूर्वम् एब्राहीमं सुसंवाद्यं श्रावयन् जगाद, त्वत्तो भिन्नजातियाः सर्वे आशिषं प्राप्स्यन्तीति।
- IX अतो ये विश्वासाश्रितास्ते विश्वासिनेब्राहीमा सार्द्धम् आशिषं लभन्ते।
- X यावन्तो लोका व्यवस्थायाः कर्म्मण्यश्रयन्ति ते सर्वे शापाधीना भवन्ति यतो लिपितमास्ते, यथा, "यः कश्चिद् अतस्य व्यवस्थाग्रन्थस्य सर्ववाक्यानि निश्चिद्रं न पालयति स शप्त इति।"
- XI ईश्वरस्य साक्षात् कोऽपि व्यवस्थया सपुण्यो न भवति तद् व्यक्तं यतः "पुण्यवान् मानवो विश्वासेन श्रुविष्यतीति" शास्त्रीयं वयः।

- XII વ્યવસ્થા તુ વિશ્વાસસમ્બન્ધિની ન ભવતિ કિન્વેતાનિ યઃ પાલયિષ્યતિ સ એવ તૈ જીવિષ્યતીતિનિયમસમ્બન્ધિની|
- XIII ખ્રીષ્ટોડસ્માન્ પરિક્રીય વ્યવસ્થાયાઃ શાપાત્ મોચિતવાન્ યતોડસ્માકં વિનિમયેન સ સ્વયં શાપાસ્પદમભવત્ તદધિ લિખિતમાસ્તે, યથા, "યઃ કશ્ચિત્ તરાવુલ્લમ્બ્યતે સોડભિશપ્ત ઇતિ| "
- XIV તસ્માદ્ ખ્રીષ્ટેન યીશુનેવ્રાહીમ આશી ભિન્નજાતીયલોકેષુ વર્તતે તેન વયં પ્રતિજ્ઞાતમ્ આત્માનં વિશ્વાસેન લબ્ધું શક્નુમઃ|
- XV હે ભ્રાતૃગણ માનુષાણાં રીત્યનુસારેણાહં કથયામિ કેનચિત્ માનવેન યો નિયમો નિરયાયિ તસ્ય વિકૃતિ વૃદ્ધિ વા કેનાપિ ન ક્રિયતે|
- XVI પરન્તિવ્રાહીમે તસ્ય સન્તાનાય ય પ્રતિજ્ઞાઃ પ્રતિ શુશ્રુવિરે તત્ર સન્તાનશબ્દં બહુવચનાન્તમ્ અભૂત્વા તવ સન્તાનાયેત્યેકવચનાન્તં બભૂવ સ ય સન્તાનઃ ખ્રીષ્ટ એવ|
- XVII અતએવાહં વદામિ, ઈશ્વરેણ યો નિયમઃ પુરા ખ્રીષ્ટમધિ નિરયાયિ તતઃ પરં ત્રિંશદધિક્યતુઃશતવત્સરેષુ ગતેષુ સ્થાપિતા વ્યવસ્થા તં નિયમં નિરર્થકીકૃત્ય તદીયપ્રતિજ્ઞા લોપ્તું ન શક્નોતિ|
- XVIII યસ્માત્ સમ્પદધિકારો યદિ વ્યવસ્થયા ભવતિ તર્હિ પ્રતિજ્ઞયા ન ભવતિ કિન્ત્વીશ્વરઃ પ્રતિજ્ઞયા તદધિકારિત્વમ્ ઇબ્રાહીમે ડદદાત્|
- XIX તર્હિ વ્યવસ્થા કિમ્ભૂતા? પ્રતિજ્ઞા યસ્મૈ પ્રતિશ્રુતા તસ્ય સન્તાનસ્યાગમનં યાવદ્ વ્યભિચારનિવારણાર્થં વ્યવસ્થાપિ દત્તા, સા ય દૂતૈરાજ્ઞાપિતા મધ્યસ્થસ્ય કરે સમર્પિતા ય|
- XX નૈકસ્ય મધ્યસ્થો વિદ્યતે કિન્ત્વીશ્વર એક એવ|
- XXI તર્હિ વ્યવસ્થા કિમ્ ઈશ્વરસ્ય પ્રતિજ્ઞાનાં વિરુદ્ધા? તન્ન ભવતુ| યસ્માદ્ યદિ સા વ્યવસ્થા જીવનદાનેસમર્થાભવિષ્યત્ તર્હિ વ્યવસ્થયૈવ પુણ્યલાભોડભવિષ્યત્|
- XXII કિન્તુ યીશુખ્રીષ્ટે યો વિશ્વાસસ્તત્સમ્બન્ધિયાઃ પ્રતિજ્ઞાયાઃ ફલં યદ્ વિશ્વાસિલોકેભ્યો દીયતે તદર્થં શાસ્ત્રદાતા સર્વાન્ પાપાધીનાન્ ગણાયતિ|
- XXIII અતએવ વિશ્વાસસ્યાનાગતસમયે વયં વ્યવસ્થાધીનાઃ સન્તો વિશ્વાસસ્યોદયં યાવદ્ રુદ્ધા ઇવારક્ષ્યામહે|
- XXIV ઇત્યં વયં યદ્ વિશ્વાસેન સપુણ્યીભવામસ્તદર્થં ખ્રીષ્ટસ્ય સમીપમ્ અસ્માન્ નેતું વ્યવસ્થાગ્રથોડસ્માકં વિનેતા બભૂવા|
- XXV કિન્ત્વધુનાગતે વિશ્વાસે વયં તસ્ય વિનેતુરનધીના અભવામ|
- XXVI ખ્રીષ્ટે યીશૌ વિશ્વસનાત્ સર્વે યૂયમ્ ઈશ્વરસ્ય સન્તાના જાતાઃ|
- XXVII યૂયં યાવન્તો લોકાઃ ખ્રીષ્ટે મજ્જિજતા અભવત સર્વે ખ્રીષ્ટં પરિહિતવન્તઃ|
- XXVIII અતો યુષ્મન્મધ્યે ચિહ્નદિયૂનાનિનો દર્શસ્વતન્ત્રયો યોષાપુરુષયોશ્ચ કોડપિ વિશેષો નાસ્તિ; સર્વે યૂયં ખ્રીષ્ટે યીશાવેક એવ|
- XXIX કિન્તુ યૂયં યદિ ખ્રીષ્ટસ્ય ભવથ તર્હિ સુતરામ્ ઇબ્રાહીમઃ સન્તાનાઃ પ્રતિજ્ઞયા સમ્પદધિકારિણશ્ચાધ્વે|

IV

- I અહં વદામિ સમ્પદધિકારી યાવદ્ બાલસ્તિષ્ઠતિ તાવત્ સર્વસ્વસ્થાધિપતિઃ સન્નપિ સ દાસાત્ કેનાપિ વિષયેણ ન વિશિષ્યતે
- II કિન્તુ પિત્રા નિરૂપિતં સમયં યાવત્ પાલકાનાં ધનાધ્યક્ષાણાન્ન નિઘ્નસ્તિષ્ઠતિ|
- III તદ્દદ્ વયમપિ બાલ્યકાલે દાસા ઇવ સંસારસ્યાક્ષરમાલાયા અધીના આસ્મહે|
- IV અનન્તરં સમયે સમ્પૂર્ણતાં ગતવતિ વ્યવસ્થાધીનાનાં મોચનાર્થમ્
- V અસ્માકં પુત્રત્વપ્રાપ્ત્યર્થએશ્વરઃ સ્ત્રિયા જાતં વ્યવસ્થાયા અધિનીભૂતન્ન સ્વપુત્રં પ્રેષિતવાન્|
- VI યૂયં સન્તાના અભવત તત્કારણાદ્ ઈશ્વરઃ સ્વપુત્રસ્યાત્માનાં યુષ્માકમ્ અન્તઃકરણાનિ પ્રહિતવાન્ સ યાત્મા પિતઃ પિતરિત્યાહ્વાનં કારયતિ|
- VII અત ઇદાનીં યૂયં ન દાસાઃ કિન્તુઃ સન્તાના એવ તસ્માત્ સન્તાનત્વાચ્ય ખ્રીષ્ટેનેશ્વરીયસમ્પદધિકારિણોડપ્યાધ્વે|
- VIII અપરન્ન પૂર્વ યૂયમ્ ઈશ્વરં ન જ્ઞાત્વા યે સ્વભાવતોડનીશ્વરાસ્તેષાં દાસત્વેડતિષ્ઠત|
- IX ઇદાનીમ્ ઈશ્વરં જ્ઞાત્વા યદિ વેશ્વરેણ જ્ઞાતા યૂયં કથં પુનસ્તાનિ વિફલાનિ તુચ્છાનિ યાક્ષરાણિ પ્રતિ પરાવર્તિતું શક્નુથ? યૂયં કિં પુનસ્તેષાં દાસા ભવિતુમિચ્છથ?
- X યૂયં દિવસાન્ માસાન્ તિથીન્ સંવત્સરાંશ્ચ સમ્મન્યધ્વે|
- XI યુષ્મદર્થ મયા યઃ પરિશ્રમોડકારિ સ વિફલો જાત ઇતિ યુષ્માનધ્યહં બિભેમિ|
- XII હે ભ્રાતરઃ, અહં યાદૃશોડસ્મિ યૂયમપિ તાદૃશા ભવતેતિ પ્રાર્થયે યતોડહમપિ યુષ્મત્તુલ્યોડભવં યુષ્માભિ ભમ કિમપિ નાપરાહ્મં|

XIII પૂર્વમહં કલેવરસ્ય દૌર્બલ્યેન યુષ્માન્ સુસંવાદમ્ અજ્ઞાપયમિતિ યૂયં જાનીથા|

XIV તદાનીં મમ પરીક્ષકં શારીરકલેશં દૃષ્ટવા યૂયં મામ્ અવજ્ઞાય ઋતીયિતવન્તસ્તન્નહિ કિન્ત્વીશ્વરસ્ય દૂતમિવ સાક્ષાત્ પ્રીષ્ટ યીશુમિવ વા માં ગૃહીતવન્તઃ|

XV અતસ્તદાનીં યુષ્માકં યા ધન્યતાભવત્ સા ક્ક ગતા? તદાનીં યૂયં યદિ સ્વેષાં નયનાન્યુત્પાટ્ય મહ્યં દાતુમ્ અશક્ષ્યત તર્હિ તદધ્યકરિષ્યતેતિ પ્રમાણમ્ અહં દદામિ|

XVI સામ્પ્રતમહં સત્યવાદિત્વાત્ કિં યુષ્માકં રિપુ જર્જીતોઽસ્મિ?

XVII તે યુષ્મત્કૃતે સ્પર્દ્ધન્તે કિન્તુ સા સ્પર્દ્ધા કુત્સિતા યતો યૂયં તાનધિ યત્ સ્પર્દ્ધવ્ં તદર્થં તે યુષ્માન્ પૃથક્ કર્તુમ્ ઇચ્છન્તિ|

XVIII કેવલં યુષ્મત્સમીપે મમોપસ્થિતિસમયે તન્નહિ, કિન્તુ સર્વદૈવ ભદ્રમધિ સ્પર્દ્ધનં ભદ્રા|

XIX હે મમ બાલકાઃ, યુષ્મદન્ત ર્યાવત્ પ્રીષ્ટો મૂર્તિમાન્ ન ભવતિ તાવદ્ યુષ્મત્કારણાત્ પુનઃ પ્રસવવેદનેવ મમ વેદના જાયતે|

XX અહમિદાનીં યુષ્માકં સન્નિધિં ગત્વા સ્વરાન્તરેણ યુષ્માન્ સમ્ભાષિતું કામયે યતો યુષ્માનધિ વ્યાકુલોઽસ્મિ|

XXI હે વ્યવસ્થાધીનતાકાઙ્ક્ષિણઃ યૂયં કિં વ્યવસ્થાયા વચનં ન ગૃહ્ણીથ?

XXII તન્માં વદત| લિપિતમાસ્તે, ઇબ્રાહીમો દ્વૌ પુત્રાવાસાતે તયોરેકો દાસ્યાં દ્વિતીયશ્ચ પત્ન્યાં જાતઃ|

XXIII તયો ર્યો દાસ્યાં જાતઃ સ શારીરિકનિયમેન જજ્ઞે યશ્ચ પત્ન્યાં જાતઃ સ પ્રતિજ્ઞયા જજ્ઞે|

XXIV ઇદમાખ્યાનં દૃષ્ટન્તસ્વરૂપં તે દ્વે યોષિતાવીશ્વરીયસન્ધી તયોરેકા સીનયપર્વતાદ્ ઉત્પન્ના દાસજનયિત્રી ચ સા તુ

હાજિર|

XXV યસ્માદ્ હાજિરાશબ્દેનારવદેશસ્થસીનયપર્વતો બોધ્યતે, સા ચ વર્તમાનાયા ચિરૂશાલમ્પુર્યાઃ સદૃશી| યતઃ સ્વબાલૈઃ સહિતા સા દાસત્વ આસ્તે|

XXVI કિન્તુ સ્વર્ગીયા ચિરૂશાલમ્પુરી પત્ની સર્વેષામ્ અસ્માકં માતા યાસ્તે|

XXVII યાદૃશં લિપિતમ્ આસ્તે, "વન્ધ્યે સન્તાનહીને ત્વં સ્વરં જયજયં કુરુ| અપ્રસૂતે ત્વયોલ્લાસો જયાશબ્દશ્ચ ગીયતાં| યત એવ સનાથાયા યોષિતઃ સન્તતે ગૌણાત્| અનાથા યા ભવેન્નારી તદપત્યાનિ ભૂરિશઃ|| "

XXVIII હે ભ્રાતૃગણ, ઇમહાકુ ઇવ વયં પ્રતિજ્ઞયા જાતાઃ સન્તાનાઃ|

XXIX કિન્તુ તદાનીં શારીરિકનિયમેન જાતઃ પુત્રો યદ્દદ્ આત્મિકનિયમેન જાતં પુત્રમ્ ઉપાદ્રવત્ તથાધુનાપિ|

XXX કિન્તુ શાસ્ત્રે કિં લિપિતં? "ત્વમ્ ઇમાં દાસીં તસ્યાઃ પુત્રઞ્ચાપસારય યત એષ દાસીપુત્રઃ પત્નીપુત્રેણ સમં નોત્તરાધિકારી ભવિચ્ચતીતિ| "

XXXI અતએવ હે ભ્રાતરઃ, વયં દાસ્યાઃ સન્તાના ન ભૂત્વા પાત્ન્યાઃ સન્તાના ભવામઃ|

V

I પ્રીષ્ટોઽસ્મભ્યં યત્ સ્વાતન્ત્ર્યં દત્તવાન્ યૂયં તત્ર સ્થિરાસ્તિષ્ઠત દાસત્વયુગેન પુન ન્ નિબધ્યધ્વં|

II પશ્યતાહં પૌલો યુષ્માન્ વદામિ યદિ છિન્નત્વયો ભવથ તર્હિ પ્રીષ્ટેન કિમપિ નોપકારિષ્યધ્વે|

III અપરં યઃ કશ્ચિત્ છિન્નત્વગ્ ભવતિ સ કૃત્સ્નવ્યવસ્થાયાઃ પાલનમ્ ઇશ્વરાય ધારયતીતિ પ્રમાણં દદામિ|

IV યુષ્માકં યાવન્તો લોકા વ્યવસ્થયા સપુણ્યીભવિતું ચેષ્ટન્તે તે સર્વે પ્રીષ્ટાદ્ ભ્રષ્ટા અનુગ્રહાત્ પતિતાશ્ચ|

V યતો વયમ્ આત્મના વિશ્વાસાત્ પુણ્યલાભાશાસિદ્ધં પ્રતીક્ષામહે|

VI પ્રીષ્ટે યીશૌ ત્વકછેદાત્વકછેદયોઃ કિમપિ ગુણં નાસ્તિ કિન્તુ પ્રેમ્ના સફલો વિશ્વાસ એવ ગુણયુક્તઃ|

VII પૂર્વ યૂયં સુન્દરમ્ અધાવત કિન્ત્વિદાનીં કેન બાધાં પ્રાપ્ય સત્યતાં ન ગૃહ્ણીથ?

VIII યુષ્માકં સા મતિ યુષ્મદાહ્વાનકારિણ ઇશ્વરાન્ જાતા|

IX વિકારઃ કૃત્સ્નશક્તૂનાં સ્વલ્પકિણ્ણવેન જસયતે|

X યુષ્માકં મતિ વિકારં ન ગમિષ્યતીત્યહં યુષ્માનધિ પ્રભુનાશંસે; કિન્તુ યો યુષ્માન્ વિચારલયતિ સ યઃ કશ્ચિદ્ ભવેત્ સમુચિતં દણ્ડં પ્રાપ્સ્યતિ|

XI પરન્તુ હે ભ્રાતરઃ, યદ્દહમ્ ઇદાનીમ્ અપિ ત્વકછેદં પ્રચારયેયં તર્હિ કુત ઉપદ્રવં ભુજ્ઞિય? તત્કૃતે કુશં નિર્બ્બાધમ્ અભવિષ્યત્|

XII યે જના યુષ્માકં યાઞ્ચલ્યં જનયન્તિ તેષાં છેદનમેવ મયાભિલષ્યતે|

XIII હે ભ્રાતરઃ, યૂયં સ્વાતન્ત્ર્યાર્થમ્ આહૂતા આધ્વે કિન્તુ તત્સ્વાતન્ત્ર્યદ્વારેણ શારીરિકભાવો યુષ્માન્ ન પ્રવિશતુ| યૂયં પ્રેમ્ના પરસ્પરં પરિચર્યા કુરુધ્વં|

XIV યસ્માત્ ત્વં સમીપવાસિનિ સ્વવત્ પ્રેમ કુર્યા ઇત્યેકાજ્ઞા કૃત્સ્નાયા વ્યવસ્થાયાઃ સારસંગ્રહઃ|

XV કિન્તુ યૂયં યદિ પરસ્પરં દંદશ્યધ્વે ડશાશ્યધ્વે ચ તર્હિ યુષ્માકમ્ એકોઽન્યેન યન્ન ગ્રસ્યતે તત્ર યુષ્માભિઃ સાવધાનૈ ભવિતવ્યં|

- XVI अहं ब्रवीमि यूयम् आत्मिकायारं कुरुत शारीरिकाभिलाषं मा पूरयत।
 XVII यतः शारीरिकाभिलाष आत्मनो विपरीतः, आत्मिकाभिलाषश्च शरीरस्य विपरीतः, अनयोरुभयोः परस्परं विरोधो विद्यते तेन युष्माभि र्यद् अमिलष्यते तन्न कर्तव्यं।
 XVIII यूयं यद्वात्मना विनीयध्वे तर्हि व्यवस्थाया अधीना न भवथ।
 XIX अपरं परदारगमनं वेश्यागमनम् अशुचिता कामुकता प्रतिमापूजनम्
 XX छन्द्रजालं शत्रुत्वं विवादोऽन्तर्ज्वलनं क्रोधः कलहोऽनैक्यं
 XXI पार्थक्यम् ईर्ष्या वधो मत्तत्वं लम्पटत्वमित्यादीनि स्पष्टत्वेन शारीरिकभावस्य कर्माणि सन्ति। पूर्वं यद्दत्तं मया कथितं तद्दत्तं पुनरपि कथ्यते ये जना अतादृशानि कर्माण्यथारन्ति तैरीश्वरस्य राज्येऽधिकारः कदाय न लप्स्यते।
 XXII किञ्च प्रेमानन्दः शान्तिश्चिरसिद्धिषुता छितैषिता भद्रत्वं विश्वास्यता तितिक्षा
 XXIII परिमितभोगित्वमित्यादीन्यात्मनः इलानि सन्ति तेषां विरुद्धा कापि व्यवस्था नहि।
 XXIV ये तु प्रीष्टस्य लोकास्ते रिपुभिरभिलाषैश्च सखितं शारीरिकभावं कुशे निहतवन्तः।
 XXV यद्दि वयम् आत्मना ज्वाभस्तर्ह्यात्मिकायारोऽस्माभिः कर्तव्यः,
 XXVI दर्पः परस्परं निर्भर्त्सनं द्वेषश्चास्माभि र्न कर्तव्यानि।

VI

- I हे भ्रातरः, युष्माकं कश्चिद् यद्दि कस्मिंश्चित् पापे पतति तर्ह्यात्मिकभावयुक्तै र्युष्माभिस्तितिक्षाभावं विधाय स पुनरुत्थाप्यतां यूयमपि यथा तादृक्परीक्षायां न पतथ तथा सावधाना भवत।
 II युष्माकम् अकैको जनः परस्य भारं वलत्वनेन प्रकारेण प्रीष्टस्य विधिं पालयत।
 III यद्दि कश्चन क्षुद्रः सन् स्वं मलान्तं मन्यते तर्हि तस्यात्मवञ्चना जायते।
 IV अत अकैकेन जनेन स्वकीयकर्माणाः परीक्षा क्रियतां तेन परं नालोक्य केवलम् आत्मा लोकनात् तस्य श्लघा सम्भविष्यति।
 V यत अकैको जनः स्वकीयं भारं वक्ष्यति।
 VI यो जनो धर्मोपदेशं लभते स उपदेष्टारं स्वीयसर्वसम्पत्ते र्भागिनं करोतु।
 VII युष्माकं भ्रान्ति र्न भवतु, ईश्वरो नोपलसितव्यः, येन यद् बीजम् उष्यते तेन तज्जगतं शस्यं कर्त्तव्यते।
 VIII स्वशरीरार्थं येन बीजम् उष्यते तेन शरीराद् विनाशरूपं शस्यं लप्स्यते किन्त्वात्मनः कृते येन बीजम् उष्यते तेनात्मतोऽनन्तज्जवितरूपं शस्यं लप्स्यते।
 IX सत्कर्मकरोऽस्माभिरश्रान्तै र्भवितव्यं यतोऽकलान्तौस्तिष्ठद्विरस्माभिरुपयुक्तसमये तत् इलानि लप्स्यन्ते।
 X अतो यावत् समयस्तिष्ठति तावत् सर्वान् प्रति विशेषतो विश्वासवेश्मवासिनः प्रत्यस्माभि र्छितायारः कर्त्तव्यः।
 XI हे भ्रातरः, अहं स्वलस्तेन युष्मान् प्रति क्रियद्भृत् पत्रं लिभितवान् तद् युष्माभि र्दृश्यतां।
 XII ये शारीरिकविषये सुदृश्या भवितुमिच्छन्ति ते यत् प्रीष्टस्य कुशस्य कारणाद्दुपद्रवस्य भागिनो न भवन्ति केवलं तदर्थं त्वक्छेदे युष्मान् प्रवर्त्तयन्ति।
 XIII ते त्वक्छेदग्राहिलोऽपि व्यवस्थां न पालयन्ति किन्तु युष्मच्छरीरात् श्लघालाभार्थं युष्माकं त्वक्छेदम् ष्यन्ति।
 XIV किन्तु येनाहं संसाराय लतः संसारोऽपि मह्यं लतस्तदस्मत्प्रभो र्थीशुप्रीष्टस्य कुशं विनान्यत्र कुत्रापि मम श्लघानं कदापि न भवतु।
 XV प्रीष्टे यीशौ त्वक्छेदात्वक्छेदयोः किमपि गुणं नास्ति किन्तु नवीना सृष्टिरेव गुणयुक्ता।
 XVI अपरं यावन्तो लोका अतस्मिन् मार्गे यरन्ति तेषाम् ईश्वरीयस्य कृत्स्नस्येसायेलश्च शान्ति र्दयालाभश्च लूयात्।
 XVII एतः परं कोऽपि मां न क्लिश्नातु यस्माद् अहं स्वगात्रे प्रभो र्थीशुप्रीष्टस्य यिहानि धारये।
 XVIII हे भ्रातरः अस्माकं प्रभो र्थीशुप्रीष्टस्य प्रसादो युष्माकम् आत्मनि स्थेयात् तथास्तु।

ઇફિસિણ: પત્રં

- I ઈશ્વરસ્થેચ્છયા યીશુખ્રીષ્ટસ્ય પ્રેરિત: પૌલ ઇફિષનગરસ્થાન્ પવિત્રાન્ ખ્રીષ્ટયીશૌ વિશ્વાસિનો લોકાન્ પ્રતિ પત્રં લિખતિ|
- II અસ્માકં તાતસ્થેશ્વરસ્ય પ્રભો યીશુખ્રીષ્ટસ્ય ચાનુગ્રહ: શાન્તિશ્ચ યુષ્માસુ વર્તતાં|
- III અસ્માકં પ્રભો યીશૌ: ખ્રીષ્ટસ્ય તાત ઈશ્વરો ધન્યો ભવતુ; યત: સ ખ્રીષ્ટેનાસ્મભ્યં સર્વ્વમ્ આધ્યાત્મિકં સ્વર્ગીયવરં દત્તવાન્|
- IV વયં યત્ તસ્ય સમક્ષં પ્રેમ્ના પવિત્રા નિષ્કલઙ્કાશ્ચ ભવામસ્તદર્થં સ જગત: સૃષ્ટે પૂર્વ્વં તેનાસ્માન્ અભિરોચિતવાન્, નિજાભિલષિતાનુરોધાય
- V યીશુના ખ્રીષ્ટેન સ્વસ્ય નિમિત્તં પુત્રત્વપદેડસ્માન્ સ્વકીયાનુગ્રહસ્ય મહત્ત્વસ્ય પ્રશંસાર્થં પૂર્વ્વં નિયુક્તવાન્|
- VI તસ્માદ્ અનુગ્રહાત્ સ યેન પ્રિયતમેન પુત્રેણાસ્માન્ અનુગૃહીતવાન્,
- VII વયં તસ્ય શોણિતેન મુક્તિમ્ અર્થત: પાપક્ષમાં લબ્ધવન્ત:|
- VIII તસ્ય ય ઈદ્દશોડનુગ્રહનિધિસ્તસ્માત્ સોડસ્મભ્યં સર્વ્વવિધં જ્ઞાનં બુદ્ધિશ્ચ બાહુલ્યરૂપેણ વિતરિતવાન્|
- IX સ્વર્ગપૃથિવ્યો ર્થદદ્ વિદ્યતે તત્સર્વ્વં સ ખ્રીષ્ટે સંગ્રહીષ્યતીતિ હિતૈષિણા
- X તેન કૃતો યો મનોરથ: સમ્પૂર્ણતાં ગતવત્સુ સમયેષુ સાધયિતવ્યસ્તમધિ સ સ્વકીયાભિલાષસ્ય નિગૂઢં ભાવમ્ અસ્માન્ જ્ઞાપિતવાન્|
- XI પૂર્વ્વં ખ્રીષ્ટે વિશ્વાસિનો યે વયમ્ અસ્મત્તો યત્ તસ્ય મહિમ્ન: પ્રશંસા જાયતે,
- XXII તદર્થં ય: સ્વકીયેચ્છાયા: મન્ત્રણાત: સર્વ્વાર્ણિ સાધયતિ તસ્ય મનોરથાદ્ વયં ખ્રીષ્ટેન પૂર્વ્વં નિરૂપિતા: સન્તોડધિકારિણો જાતા:|
- XIII યૂયમપિ સત્યં વાક્યમ્ અર્થતો યુષ્મત્પરિત્રાણસ્ય સુસંવાદં નિશમ્ય તસ્મિન્નેવ ખ્રીષ્ટે વિશ્વસિતવન્ત: પ્રતિજ્ઞાતેન પવિત્રેણાત્મના મુદ્રયેવાઙ્કિતાશ્ચ|
- XIV યતસ્તસ્ય મહિમ્ન: પ્રકાશાય તેન ક્રીતાનાં લોકાનાં મુક્તિ ર્યાવન્ન ભવિષ્યતિ તાવત્ સ આત્માસ્માકમ્ અધિકારિત્વસ્ય સત્યઙ્કારસ્ય પણસ્વરૂપો ભવતિ|
- XV પ્રભૌ યીશૌ યુષ્માકં વિશ્વાસ: સર્વ્વેષુ પવિત્રલોકેષુ પ્રેમ યાસ્ત ઇતિ વાર્તા શ્રુત્વાહમપિ
- XVI યુષ્માનધિ નિરન્તરમ્ ઈશ્વરં ધન્યં વદન્ પ્રાર્થનાસમયે ય યુષ્માન્ સ્મરન્ વરમિમં યાયામિ|
- XVII અસ્માકં પ્રભો યીશુખ્રીષ્ટસ્ય તાતો ય: પ્રભાવાકર ઈશ્વર: સ સ્વકીયતત્ત્વજ્ઞાનાય યુષ્મભ્યં જ્ઞાનજનકમ્ પ્રકાશિતવાક્યબોધકઞ્ચાત્માનં દેયાત્|
- XVIII યુષ્માકં જ્ઞાનયક્ષ્મિ ય દીપ્તિયુક્તાનિ કૃત્વા તસ્યાહ્વાનં કીદૃશ્યા પ્રત્યાશયા સમ્બલિતં પવિત્રલોકાનાં મધ્યે તેન દત્તોડધિકાર: કીદૃશ: પ્રભાવનિધિ વિશ્વાસિષુ ચાસ્માસુ પ્રકાશમાનસ્ય
- XIX તદીયમહાપરાક્રમસ્ય મહત્ત્વં કીદૃગ્ અનુપમં તત્ સર્વ્વં યુષ્માન્ જ્ઞાપયતુ|
- XX યત: સ યસ્યા: શક્તે: પ્રબલતાં ખ્રીષ્ટે પ્રકાશયન્ મૃતગણમધ્યાત્ તમ્ ઉત્થાપિતવાન્,
- XXI અધિપતિત્વપદં શાસનપદં પરાક્રમો રાજત્વઞ્ચેતિનામાનિ યાવન્તિ પદાનીહ લોકે પરલોકે ય વિદ્યન્તે તેષાં સર્વ્વેષામ્ ઊર્ધ્ધ્વે સ્વર્ગે નિજદક્ષિણાપાર્શ્વે તમ્ ઉપવેશિતવાન્,
- XXII સર્વ્વાર્ણિ તસ્ય ચરણચોરધો નિહિતવાન્ યા સમિતિસ્તસ્ય શરીરં સર્વ્વત્ર સર્વ્વેષાં પૂરયિતુ: પૂરકઞ્ચ ભવતિ તં તસ્યા મૂર્દ્ધાનં કૃત્વા
- XXIII સર્વ્વેષામ્ ઉપર્યુપરિ નિયુક્તવાંશ્ચ સૈવ શક્તિરસ્માસ્વપિ તેન પ્રકાશયતે|

II

- I પુરા યૂયમ્ અપરાધૈ: પાપૈશ્ચ મૃતા: સન્તસ્તાન્યાચરન્ત ઇહલોકસ્ય સંસારાનુસારેણાકાશરાજ્યસ્યાધિપતિમ્
- II અર્થત: સામ્પ્રતમ્ આજ્ઞાલક્ષિવંશેષુ કર્મકારિણામ્ આત્માનમ્ અન્વવ્રજત|
- III તેષાં મધ્યે સર્વ્વં વયમપિ પૂર્વ્વં શરીરસ્ય મનસ્કામનાયાઞ્ચેહાં સાધયન્ત: સ્વશરીરસ્યાભિલાષાન્ આચરામ સર્વ્વેડન્ય ઇવ ય સ્વભાવત: ક્રોધભજનાન્યભવામ|
- IV કિન્તુ કરુણાનિધિરીશ્વરો યેન મહાપ્રેમ્નાસ્માન્ દયિતવાન્
- V તસ્ય સ્વપ્રેમ્નો બાહુલ્યાદ્ અપરાધૈ મૃતાનપ્યસ્માન્ ખ્રીષ્ટેન સહ જીવિતવાન્ યતોડનુગ્રહાદ્ યૂયં પરિત્રાણં પ્રાપ્તા:|
- VI સ ય ખ્રીષ્ટેન યીશુનાસ્માન્ તેન સાર્દ્ધમ્ ઉત્થાપિતવાન્ સ્વર્ગ ઉપવેશિતવાંશ્ચ|

- VII ઇત્યં સ ખ્રીષ્ટેન યીશુનાસ્માન્ પ્રતિ સ્વહિતૈષિતયા ભાવિયુગેષુ સ્વકીયાનુગ્રહસ્યાનુપમં નિધિં પ્રકાશયિતુમ્ ઇચ્છતિ|
VIII યૂયમ્ અનુગ્રહાદ્ વિશ્વાસેન પરિત્રાણં પ્રાપ્તાઃ, તચ્ચ યુષ્મન્મૂલકં નહિ કિન્ત્વીશ્વરસ્યૈવ દાનં,
IX તત્ કર્મણાં ફલમ્ અપિ નહિ, અતઃ કેનાપિ ન શ્લાઘિતવ્યં|
X યતો વયં તસ્ય કાર્ય્યં પ્રાગ્ ઇશ્વરેણ નિરૂપિતાભિઃ સત્ક્રિયાભિઃ કાલયાપનાય ખ્રીષ્ટે યીશૌ તેન મૃષ્ટાશ્ચ|
XI પુરા જન્મના ભિન્નજાતીયા હસ્તકૃતં ત્વક્ષેદં પ્રાપ્તૈ લોકૈશ્ચાચ્છિન્નત્વચ ઇતિનામ્ના ખ્યાતા યે યૂયં તૈ યુષ્માભિરિદં સ્મર્ત્વ્યં|
XII યત્ તસ્મિન્ સમયે યૂયં ખ્રીષ્ટાદ્ ભિન્ના ઇસ્રાયેલલોકાનાં સહવાસાદ્ દૂરસ્થાઃ પ્રતિજ્ઞાસમ્બલિતનિયમાનાં બહિઃ સ્થિતાઃ સન્તો નિરાશા નિરીશ્વરાશ્ચ જગત્યાધ્વમ્ ઇતિ|
XIII કિન્ત્વધુના ખ્રીષ્ટે યીશાવાશ્રયં પ્રાપ્ય પુરા દૂરવર્તિનો યૂયં ખ્રીષ્ટસ્ય શોણિતેન નિકટવર્તિનોડભવત|
XIV યતઃ સ એવાસ્માકં સન્ધિઃ સ દ્વયમ્ એકીકૃતવાન્ શત્રુતારૂપિણીં મધ્યવર્તિનીં પ્રભેદકભિત્તિં ભગવાન્ દણ્ડાજ્ઞાયુક્તં વિધિશાસ્ત્રં સ્વશરીરેણ લુપ્તવાંશ્ચ|
XV યતઃ સ સન્ધિં વિધાય તૌ દ્વૌ સ્વસ્મિન્ એકં નુતનં માનવં કર્તું|
XVI સ્વકીયક્રુશે શત્રુતાં નિહત્ય તેનૈવૈકસ્મિન્ શરીરે તયો દ્વયોરીશ્વરેણ સન્ધિં કારયિતું નિશ્ચતવાન્|
XVII સ યાગત્ય દૂરવર્તિનો યુષ્માન્ નિકટવર્તિનો ડસ્માંશ્ચ સન્ધે મ્જ્જલવાર્તા જ્ઞાપિતવાન્|
XVIII યતસ્તસ્માદ્ ઉભયપક્ષીયા વયમ્ એકેનાત્મના પિતુઃ સમીપં ગમનાય સામર્થ્ય પ્રાપ્તવન્તઃ|
XIX અત ઇદાનીં યૂયમ્ અસમ્પર્કીયા વિદેશિનશ્ચ ન તિષ્ઠનતઃ પવિત્રલોકૈઃ સહવાસિન ઇશ્વરસ્ય વેશ્મવાસિનશ્ચાધ્વે|
XX અપરં પ્રેરિતા ભવિષ્યદ્વાદિનશ્ચ યત્ર ભિત્તિમૂલસ્વરૂપાસ્તત્ર યૂયં તસ્મિન્ મૂલે નિયીયધ્વે તત્ર ચ સ્વયં યીશુઃ ખ્રીષ્ટઃ પ્રદાનઃ કોણસ્થપ્રસ્તરઃ|
XXI તેન કૃત્સ્ના નિર્મિતિઃ સંગ્રથ્યમાના પ્રભોઃ પવિત્રં મન્દિરં ભવિતું વર્દ્યતે|
XXII યૂયમપિ તત્ર સંગ્રથ્યમાના આત્મનેશ્વરસ્ય વાસસ્થાનં ભવથ|

III

- I અતો હેતો ભિન્નજાતીયાનાં યુષ્માકં નિમિત્તં યીશુખ્રીષ્ટસ્ય બન્દી યઃ સોડહં પૌલો બ્રવીમિ|
II યુષ્મદર્થમ્ ઇશ્વરેણ મહં દત્તસ્ય વરસ્ય નિયમઃ કીદૃશસ્તદ્ યુષ્માભિરશ્રાવીતિ મન્યે|
III અર્થતઃ પૂર્વ્વ મયા સંક્ષેપેણ યથા લિખિતં તથાહં પ્રકાશિતવાક્યેનેશ્વરસ્ય નિગૂઢં ભાવં જ્ઞાપિતોડભવં|
IV અતો યુષ્માભિસ્તત્ પઠિત્વા ખ્રીષ્ટમધિ તસ્મિન્નિગૂઢે ભાવે મમ જ્ઞાનં કીદૃશં તદ્ ભોત્સ્યતે|
V પૂર્વ્વયુગેષુ માનવસન્તાનાસ્તં જ્ઞાપિતા નાસન્ કિન્ત્વધુના સ ભાવસ્તસ્ય પવિત્રાન્ પ્રેરિતાન્ ભવિષ્યદ્વાદિનશ્ચ પ્રત્યાત્મના પ્રકાશિતોડભવત્ઃ|
VI અર્થત ઇશ્વરસ્ય શક્તેઃ પ્રકાશાત્ તસ્યાનુગ્રહેણ યો વરો મહ્યમ્ અદાયિ તેનાહં યસ્ય સુસંવાદસ્ય પરિચારકોડભવં,
VII તદ્વારા ખ્રીષ્ટેન ભિન્નજાતીયા અન્યૈઃ સાર્દ્ધમ્ એકાધિકારા એકશરીરા એકસ્યાઃ પ્રતિજ્ઞાયા અંશિનશ્ચ ભવિષ્યન્તીતિ|
VIII સર્વ્વેષાં પવિત્રલોકાનાં ક્ષુદ્રતમાય મહં વરોડયમ્ અદાયિ યદ્ ભિન્નજાતીયાનાં મધ્યે બોધાગયસ્ય ગુણનિધેઃ ખ્રીષ્ટસ્ય મ્જ્જલવાર્તા પ્રચારયામિ,
IX કાલાવસ્થાતઃ પૂર્વ્વસ્માચ્ચ યો નિગૂઢભાવ ઇશ્વરે ગુપ્ત આસીત્ તદીયનિયમં સર્વ્વાન્ જ્ઞાપયામિ|
X યત ઇશ્વરસ્ય નાનારૂપં જ્ઞાનં યત્ સામ્પ્રતં સમિત્યા સ્વર્ગે પ્રાધાન્યપરાક્રમયુક્તાનાં દૂતાનાં નિકટે પ્રકાશ્યતે તદર્થં સ યીશુના ખ્રીષ્ટેન સર્વ્વાણિ સૃષ્ટવાન્|
XI યતો વયં યસ્મિન્ વિશ્વસ્ય દૃઢભક્ત્યા નિર્ભયતામ્ ઇશ્વરસ્ય સમાગમે સામર્થ્યઞ્ચ|
XII પ્રાપ્તવન્તસ્તમસ્માકં પ્રભું યીશું ખ્રીષ્ટમધિ સ કાલાવસ્થાયાઃ પૂર્વ્વ તં મનોરથં કૃતવાન્|
XIII અતોડહં યુષ્મન્નિમિત્તં દુઃખભોગેન ક્લાન્તિં યત્ર ગચ્છામીતિ પ્રાર્થયે યતસ્તદેવ યુષ્માકં ગૌરવં|
XIV અતો હેતોઃ સ્વર્ગપૃથિવ્યોઃ સ્થિતઃ કૃત્સ્નો વંશો યસ્ય નામ્ના વિખ્યાતસ્તમ્|
XV અસ્મત્પ્રભો યીશુખ્રીષ્ટસ્ય પિતરમુદ્દિશ્યાહં જાનુની પાતયિત્વા તસ્ય પ્રભાવનિધિતો વરમિમં પ્રાર્થયે|
XVI તસ્યાત્મના યુષ્માકમ્ આન્તરિકપુરુષસ્ય શક્તે વૃદ્ધિઃ ક્રિયતાં|
XVII ખ્રીષ્ટસ્તુ વિશ્વાસેન યુષ્માકં હૃદયેષુ નિવસતુ| પ્રેમણિ યુષ્માકં બદ્ધમૂલત્વં સુસ્થિરત્વઞ્ચ ભવતુ|
XVIII ઇત્યં પ્રસ્થતાયા દીર્ઘતાયા ગભીરતાયા ઉચ્ચતાયાશ્ચ બોધાય સર્વ્વેઃ પવિત્રલોકૈઃ પ્રાપ્યં સામર્થ્ય યુષ્માભિ લભ્યતાં,
XIX જ્ઞાનાતિરિક્તં ખ્રીષ્ટસ્ય પ્રેમ જ્ઞાયતામ્ ઇશ્વરસ્ય સમ્પૂર્ણવૃદ્ધિપર્યન્તં યુષ્માકં વૃદ્ધિ ભવતુ ચ|
XX અસ્માકમ્ અન્તરે યા શક્તિઃ પ્રકાશતે તયા સર્વ્વાતિરિક્તં કર્મ કુર્વન્ અસ્માકં પ્રાર્થનાં કલ્પનાઞ્ચાતિક્રમિતું યઃ શક્નોતિ
XXI ખ્રીષ્ટયીશુના સમિતે મધ્યે સર્વ્વેષુ યુગેષુ તસ્ય ધન્યવાદો ભવતુ| ઇતિ|

IV

- I अतो बन्दिर्लं प्रभो नमिना युष्मान् विनये यूयं येनाह्वानेनाहूतास्तदुपयुक्तरेपेण
- II सर्वथा नम्रतां मृदुतां तितिक्षां परस्परं प्रभ्ना सखिष्युताञ्चायरत।
- III प्रणयबन्धनेन यात्मन अैक्यं रक्षितुं यतध्वं।
- IV यूयम् अेकशरीरा अेकात्मानश्च तद्दद् आह्वानेन यूयम् अेकप्रत्याशाप्राप्तये समाहूताः।
- V युष्माकम् अेकः प्रभुरेको विश्वास अेकं मण्णनं, सर्वेषां तातः
- VI सर्वोपरिस्थः सर्वव्यापी सर्वेषां युष्माकं मध्यवर्ती अैक ईश्वर आस्ते।
- VII किन्तु प्रीष्टस्य दानपरिमाणानुसाराद् अस्माकम् अेकैकस्मै विशेषो वरोऽदायि।
- VIII यथा लिपितम् आस्ते, "उर्द्ध्वम् आरुह्य जेतुं स विजित्य बन्दिनोऽकरोत्। ततः स मनुजैर्ब्योऽपि स्वीयान् व्यश्राणयद् वरान्॥"
- IX उर्द्ध्वम् आरुह्येतिवाक्यस्यायमर्थः स पूर्वं पृथिवीरूपं सर्वाधःस्थितं स्थानम् अवतीर्णवान्;
- X यश्चावतीर्णवान् स अेव स्वर्गाणाम् उपर्युपर्यारूढवान् यतः सर्वाणि तेन पूरयितव्यानि।
- XI स अेव य कांश्चन प्रेरितान् अपरान् भविष्यद्वादिनोऽपरान् सुसंवाद्यप्रचारकान् अपरान् पालकान् उपदेशकांश्च नियुक्तवान्।
- XII यावद् वयं सर्वे विश्वासस्येश्वरपुत्रविषयकस्य तत्त्वज्ञानस्य अैक्यं सम्पूर्णा पुरुषार्थञ्चार्थतः प्रीष्टस्य सम्पूर्णपरिमाणस्य समं परिमाणं न प्राप्नुमस्तावत्
- XIII स परियर्थाकर्मसाधनाय प्रीष्टस्य शरीरस्य निष्ठायै य पवित्रलोकाणां सिद्धतायास्तादृशम् उपायं निश्चितवान्।
- XIV अतअेव मानुषाणां यातुरीतो भ्रमकधूर्त्तायाश्छलाय ज्ञातेन सर्वेण शिक्षावायुना वयं यद् बालका एव दौलायमाना न भ्राम्याम एत्यस्माभि र्यतितव्यं,
- XV प्रेम्ना सत्यताम् आचरद्भिः सर्वविषये प्रीष्टम् उद्दिश्य वद्धितव्यञ्च, यतः स मूर्द्धा,
- XVI तस्मात्तैकैकस्याङ्गस्य स्वस्वपरिमाणानुसारेण साहाय्यकरणाद् उपकारकैः सर्वैः सन्धिभिः कृत्स्नस्य शरीरस्य संयोगे सम्मिलने य ज्ञाते प्रेम्ना निष्ठां लभमानं कृत्स्नं शरीरं वृद्धिं प्राप्नोति।
- XVII युष्मान् अंशं प्रभुनेदं ब्रवीम्यादिशाभि य, अन्ये भिन्नजातीया एव यूयं पून मयिरत।
- XVIII यतस्ते स्वमनोमायाम् आचरन्त्यान्तरिकाज्ञानात् मानसिककाठिन्याय्य तिमिरावृतबुद्धय ईश्वरीयज्ज्वनस्य बगीर्भूताश्च भवन्ति,
- XIX स्वान् अैतन्यशून्यान् कृत्वा य लोभेन सर्वविधाशौचाचरणाय लम्पटतायां स्वान् समर्पितवन्तः।
- XX किन्तु यूयं प्रीष्टं न तादृशं परियितवन्तः,
- XXI यतो यूयं तं श्रुतवन्तो या सत्या शिक्षा यीशुतो लभ्या तदनुसारात् तदीयोपदेशं प्राप्तवन्तश्चेति मन्ये।
- XXII तस्मात् पूर्वकालिकाचारकारी यः पुरातनपुरुषो मायाभिलाषै र्न्श्यति तं त्यक्त्वा युष्माभि र्मानसिकभावो नूतनीकर्तव्यः,
- XXIII यो नवपुरुष ईश्वरानुपेण पुण्येन सत्यतासहितेन
- XXIV धार्मिकत्वेन य सृष्टः स अेव परिधातव्यश्च।
- XXV अतो यूयं सर्वे मिथ्याकथनं परित्यज्य समीपवासिभिः सखि सत्यालापं कुरुत यतो वयं परस्परम् अङ्गप्रत्यङ्गा भवामः।
- XXVI अपरं क्रोधे ज्ञाते पापं मा कुरुध्वम्, अशान्ते युष्माकं रोषेसूर्योऽस्तं न गच्छतु।
- XXVII अपरं शयताने स्थानं मा दत्त।
- XXVIII योरः पुनश्चैर्यं न करोतु किन्तु दीनाय दाने सामर्थ्यं यज्ज्जायते तदर्थं स्वकराभ्यां सद्गत्या परिश्रमं करोतु।
- XXIX अपरं युष्माकं वदनेभ्यः कोऽपि कदालापो न निर्गच्छतु, किन्तु येन श्रोतुरुपकारो ज्ञायते तादृशः प्रयोजनीयनिष्ठायै कुलदायक आलापो युष्माकं भवतु।
- XXX अपरञ्च यूयं मुक्तिदिनपर्यन्तम् ईश्वरस्य येन पवित्रेणात्मना मुद्रयाङ्किता अभवत तं शोकात्तितं मा कुरुत।
- XXXI अपरं कटुवाक्यं रोषः क्रोधः कलहो निन्दा सर्वविधद्वेषश्चैतानि युष्माकं मध्याद् दूरीभवन्तु।
- XXXII यूयं परस्परं हितैषिणः कोमलान्तःकरणाश्च भवत। अपरम् ईश्वरः प्रीष्टेन यद्दद् युष्माकं दौषान् क्षमितवान् तद्दद् यूयमपि परस्परं क्षमध्वं।

V

- I अतो यूयं प्रियबालका एवेश्वरस्यानुकारिणो भवत,

- II ખ્રીષ્ટ ઇવ પ્રેમાચારં કુરુત ય, યતઃ સોડસ્માસુ પ્રેમ કૃતવાન્ અસ્માકં વિનિમયેન ચાત્મનિવેદનં કૃત્વા ગ્રાહ્યસુગન્ધાર્થકમ્ ઉપહારં બલિન્નેશ્વરાય દત્તવાન્|
- III કિન્તુ વેશ્યાગમનં સર્વવિધાશૌચક્રિયા લોભશ્ચૈતેષામ્ ઉચ્ચારણમપિ યુષ્માકં મધ્યે ન ભવતુ, એતદેવ પવિત્રલોકાનામ્ ઉચિતં|
- IV અપરં કુત્સિતાલાપઃ પ્રલાપઃ શ્લેષોક્તિશ્ચ ન ભવતુ યત એતાન્યનુચિતાનિ કિન્ત્વીશ્વરસ્ય ધન્યવાદો ભવતુ|
- V વેશ્યાગામ્યશૌચાચારી દેવપૂજક ઇવ ગણ્યો લોભી ચૈતેષાં કોષિ ખ્રીષ્ટસ્ય રાજ્યેડર્થત ઈશ્વરસ્ય રાજ્યે કમપ્યધિકારં ન પ્રાપ્સ્યતીતિ યુષ્માભિઃ સમ્યક્ જ્ઞાયતાં|
- VI અનર્થકવાક્યેન કોડપિ યુષ્માન્ ન વચ્ચયતુ યતસ્તાદ્ગાચારહેતોરનાજ્ઞાગ્રાહિષુ લોકેષ્વીશ્વરસ્ય કોપો વર્તતે|
- VII તસ્માદ્ યૂયં તૈઃ સહભાગિનો ન ભવત|
- VIII પૂર્વ યૂયમ્ અન્ધકારસ્વરૂપા આધ્વં કિન્ત્વિદાનીં પ્રભુના દીપ્તિસ્વરૂપા ભવથ તસ્માદ્ દીપ્તેઃ સન્તાના ઇવ સમાચરત|
- IX દીપ્તે ર્યત્ ફલં તત્ સર્વવિધહિતૈષિતાયાં ધર્મં સત્યાલાપે ચ પ્રકાશતે|
- X પ્રભવે યદ્ રોચતે તત્ પરીક્ષધ્વં|
- XI યૂયં તિમિરસ્ય વિફલકર્મણામ્ અંશિનો ન ભૂત્વા તેષાં દોષિત્વં પ્રકાશયત|
- XII યતસ્તે લોકા રહમિ યદ્ યદ્ આચરન્તિ તદુચ્ચારણમ્ અપિ લજ્જાજનકં|
- XIII યતો દીપ્ત્યા યદ્ યત્ પ્રકાશયતે તત્ તયા ચકાસ્યતે યચ્ચ ચકાસ્તિ તદ્ દીપ્તિસ્વરૂપં ભવતિ|
- XIV એતત્કારણાદ્ ઉક્તમ્ આસ્તે, "હે નિદ્રિત પ્રબુધ્યસ્વ મૃતેભ્યશ્ચોત્થિતિં કુરુ| તત્કૃતે સૂર્યવત્ ખ્રીષ્ટઃ સ્વયં ત્વાં ધોતયિષ્યતિ| "
- XV અતઃ સાવધાના ભવત, અજ્ઞાના ઇવ માચરત કિન્તુ જ્ઞાનિન ઇવ સતર્કમ્ આચરત|
- XVI સમયં બહુમૂલ્યં ગણ્યધ્વં યતઃ કાલા અભદ્રાઃ|
- XVII તસ્માદ્ યૂયમ્ અજ્ઞાના ન ભવત કિન્તુ પ્રભોરભિમતં કિં તદવગતા ભવત|
- XVIII સર્વનાશજનકેન સુરાપાનેન મત્તા મા ભવત કિન્ત્વાત્મના પૂર્યધ્વં|
- XIX અપરં ગીતૈર્ગાનૈઃ પારમાર્થિકકીર્તનૈશ્ચ પરસ્પરમ્ આલપન્તો મનસા સાદ્ધ્ પ્રભુમ્ ઉદ્દિશ્ય ગાયત વાદ્યત ય|
- XX સર્વદા સર્વવિષયેડસ્મત્રભો યીશોઃ ખ્રીષ્ટસ્ય નામ્ના તાતમ્ ઈશ્વરં ધન્યં વદત|
- XXI યૂયમ્ ઈશ્વરાદ્ ભીતાઃ સન્ત અન્યેડપરેષાં વશીભૂતા ભવત|
- XXII હે યોષિતઃ, યૂયં યથા પ્રભોસ્તથા સ્વસ્વસ્વામિનો વશજ્ઞતા ભવત|
- XXIII યતઃ ખ્રીષ્ટો યદ્દત્ સમિતે મૂર્ધ્ના શરીરસ્ય ત્રાતા ય ભવતિ તદ્દત્ સ્વામી યોષિતો મૂર્ધ્ના|
- XXIV અતઃ સમિતિ ર્યદ્દત્ ખ્રીષ્ટસ્ય વશીભૂતા તદ્દદ્ યોષિદ્વિરપિ સ્વસ્વસ્વામિનો વશતા સ્વીકર્તવ્યા|
- XXV અપરચ્ચ હે પુરુષાઃ, યૂયં ખ્રીષ્ટ ઇવ સ્વસ્વયોષિત્સુ પ્રીયધ્વં|
- XXVI સ ખ્રીષ્ટોડપિ સમિતો પ્રીતવાન્ તસ્યાઃ કૃતે ચ સ્વપ્રાણાન્ ત્યક્તવાન્ યતઃ સ વાક્યે જલમજ્જનેન તાં પરિષ્કૃત્ય પાવયિતુમ્
- XXVII અપરં તિલકવલ્યાદિવિહીનાં પવિત્રાં નિષ્કલક્ષ્ણાં તાં સમિતિં તેજસ્વિનીં કૃત્વા સ્વહસ્તે સમર્પયિતુઆભિલષિતવાન્|
- XXVIII તસ્માત્ સ્વતનુવત્ સ્વયોષિતિ પ્રેમકરણં પુરુષસ્યોચિતં, યેન સ્વયોષિતિ પ્રેમ ક્રિયતે તેનાત્મપ્રેમ ક્રિયતે|
- XXIX કોડપિ કદાપિ ન સ્વકીયાં તનુમ્ ઋતીયિતવાન્ કિન્તુ સર્વે તાં વિભ્રતિ પુષ્ણન્તિ ચ| ખ્રીષ્ટોડપિ સમિતિં પ્રતિ તદેવ ક્રોતિ,
- XXX યતો વયં તસ્ય શરીરસ્યાજ્ઞાનિ માંસાસ્થીનિ ચ ભવામઃ|
- XXXI એતદર્થ માનવઃ સ્વમાતાપિતરો પરિત્યજ્ય સ્વભાર્યાયામ્ આસંક્ષ્યતિ તૌ દ્વૌ જનાવેકાજ્ઞૌ ભવિષ્યતઃ|
- XXXII એતન્નિગૂઢવાક્યં ગુરુતરં મયા ચ ખ્રીષ્ટસમિતી અધિ તદ્ ઉચ્યતે|
- XXXIII અતએવ યુષ્માકમ્ એકૈકો જન આત્મવત્ સ્વયોષિતિ પ્રીયતાં ભાર્યાપિ સ્વામિનં સમાદર્તુ યતતાં|

VI

- I હે બાલકાઃ, યૂયં પ્રભુમ્ ઉદ્દિશ્ય પિત્રોરાજ્ઞાગ્રાહિણો ભવત યતસ્તત્ ન્યાય્યં|
- II ત્વં નિજપિતરં માતરચ્ચ સમ્મન્યસ્વેતિ યો વિધિઃ સ પ્રતિજ્ઞાયુક્તઃ પ્રથમો વિધિઃ|
- III ફલતસ્તસ્માત્ તવ કલ્યાણં દેશે ચ દીર્ઘકાલમ્ આયુ ભવિષ્યતીતિ|
- IV અપરં હે પિતરઃ, યૂયં સ્વબાલકાન્ મા રોષયત કિન્તુ પ્રભો વિનીત્યાદેશાભ્યાં તાન્ વિનયત|
- V હે દાસાઃ, યૂયં ખ્રીષ્ટમ્ ઉદ્દિશ્ય સભયાઃ કમ્પાન્વિતાશ્ચ ભૂત્વા સરલાન્તઃકરણૈરૈહિકપ્રભૂનામ્ આજ્ઞાગ્રાહિણો ભવત|

- VI દૃષ્ટિગોચરીયપરિચર્યાયા માનુષેભ્યો રોચિતું મા યતધ્વં કિન્તુ પ્રીષ્ટસ્ય દાસા ઇવ નિવિષ્ટમનોભિરીશ્વરસ્યેચ્છાં સાધયત્|
- VII માનવાન્ અનુદ્દિશ્ય પ્રભુમેવોદ્દિશ્ય સદ્ભાવેન દાસ્યકર્મ કુરુધ્વં|
- VIII દાસમુક્તયો ર્યેન યત્ સત્કર્મ ક્રિયતે તેન તસ્ય ફલં પ્રભુતો લપ્સ્યત ઇતિ જાનીત ચ|
- IX અપરં હે પ્રભવઃ, યુષ્માભિ ભર્ત્સનં વિહાય તાન્ પ્રતિ ન્યાય્યાચરણં ક્રિયતાં યશ્ચ કસ્યાપિ પક્ષપાતં ન કરોતિ યુષ્માકમપિ તાદૃશ એકઃ પ્રભુઃ સ્વર્ગે વિદ્યત ઇતિ જ્ઞાયતાં|
- X અધિકન્તુ હે ભ્રાતરઃ, યૂયં પ્રભુના તસ્ય વિક્રમયુક્તશક્ત્યા ચ બલવન્તો ભવત|
- XI યૂયં યત્ શયતાનશ્છલાનિ નિવારયિતું શક્નુથ તદર્થમ્ ઈશ્વરીયસુસજ્જાં પરિઘદ્ધ્વં|
- XII યતઃ કેવલં રક્તમાંસાભ્યામ્ ઇતિ નહિ કિન્તુ કર્તૃત્વપરાક્રમયુક્તૈસ્તિમિરરાજ્યસ્યેહલોકસ્યાધિપતિભિઃ સ્વર્ગોદ્ભવૈ દુષ્ટાત્મભિરેવ સાદ્ધ્મ અસ્માભિ ર્યુદ્ધં ક્રિયતે|
- XIII અતો હેતો ર્યૂયં યયા સંકુલે દિનેડવસ્થાતું સર્વાણિ પરાજિત્ય દૃઢાઃ સ્થાતુઞ્ચ શક્ચથ તામ્ ઈશ્વરીયસુસજ્જાં ગૃહ્ણીત|
- XIV વસ્તુતસ્તુ સત્યત્વેન શૃઙ્ખલેન કટિં બદ્ધ્વા પુણ્યેન વર્મણા વક્ષ આચ્છાદ્ય|
- XV શાન્તેઃ સુવાર્તયા જાતમ્ ઉત્સાહં પાદુકાયુગલં પદે સમર્થ તિષ્ઠત|
- XVI યેન ચ દુષ્ટાત્મનોડગ્નિબાણાન્ સર્વાન્ નિર્વાપયિતું શક્ચથ તાદૃશં સર્વાચ્છાદકં ફલકં વિશ્વાસં ધારયત|
- XVII શિરસ્ત્રં પરિત્રાણમ્ આત્મનઃ ખડ્ગશ્ચેશ્વરસ્ય વાક્યં ધારયત|
- XVIII સર્વસમયે સર્વયાચનેન સર્વપ્રાર્થનેન ચાત્મના પ્રાર્થનાં કુરુધ્વં તદર્થ દૃઢાકાઙ્ક્ષયા જાગ્રતઃ સર્વેષાં પવિત્રલોકાનાં કૃતે સદા પ્રાર્થનાં કુરુધ્વં|
- XIX અહઞ્ચ યસ્ય સુસંવાદસ્ય શૃઙ્ખલબદ્ધઃ પ્રચારકદૂતોડસ્મિ તમ્ ઉપયુક્તેનોત્સાહેન પ્રચારયિતું યથા શક્નુયાં|
- XX તથા નિર્ભયેન સ્વરેણોત્સાહેન ચ સુસંવાદસ્ય નિગૂઢવાક્યપ્રચારાય વક્તૃતા યત્ મહાં દીયતે તદર્થ મમાપિ કૃતે પ્રાર્થનાં કુરુધ્વં|
- XXI અપરં મમ યાવસ્થાસ્તિ યચ્ચ મયા ક્રિયતે તત્ સર્વં યદ્ યુષ્માભિ જ્ઞાયતે તદર્થ પ્રભુના પ્રિયભ્રાતા વિશ્વાસ્યઃ પરિચારકશ્ચ તુષ્ટિકો યુષ્માન્ તત્ જ્ઞાપયિષ્યતિ|
- XXII યૂયં યદ્ અસ્માકમ્ અવસ્થાં જાનીથ યુષ્માકં મનાંસિ ચ યત્ સાન્ત્વનાં લભન્તે તદર્થમેવાહં યુષ્માકં સન્નિધિં તં પ્રેષિતવાન્|
- XXIII અપરમ્ ઈશ્વરઃ પ્રભુ ર્યીશુપ્રીષ્ટશ્ચ સર્વેભ્યો ભ્રાતૃભ્યઃ શાન્તિં વિશ્વાસસહિતં પ્રેમ ચ દેયાત્|
- XXIV યે કેચિત્ પ્રભૌ યીશુપ્રીષ્ટેડક્ષયં પ્રેમ કુર્વન્તિ તાન્ પ્રતિ પ્રસાદો ભૂયાત્| તથાસ્તુ|

ફિલિપિન: પત્ર

- I પૌલતીમથિનામાનો યીશુખ્રીષ્ટસ્ય દાસૌ ફિલિપિનગરસ્થાન્ પ્રીષ્ટયીશો: સર્વાન્ પવિત્રલોકાન્ સમિતેરધ્યક્ષાન્ પરિચારકાંશ્ચ પ્રતિ પત્રં લિખતઃ|
- II અસ્માકં તાત ઈશ્વરઃ પ્રભુ યીશુખ્રીષ્ટશ્ચ યુષ્મભ્યં પ્રસાદસ્ય શાન્તેશ્ચ ભોગં દેયાસ્તાં|
- III અહં નિરન્તરં નિજસર્વપ્રાર્થનાસુ યુષ્માકં સર્વેષાં કૃતે સાનન્દં પ્રાર્થનાં કુર્વન્
- IV યતિ વારાન્ યુષ્માકં સ્મરામિ તતિ વારાન્ આ પ્રથમાદ્ અથ યાવદ્
- V યુષ્માકં સુસંવાદભાગિત્વકારણાદ્ ઈશ્વરં ધન્યં વદામિ|
- VI યુષ્મન્મધ્યે યેનોત્તમં કર્મ કર્તુમ્ આરમ્ભિ તેનૈવ યીશુખ્રીષ્ટસ્ય દિનં યાવત્ તત્ સાધયિષ્યત ઇત્યસ્મિન્ દૃઢવિશ્વાસો મમાસ્તે|
- VII યુષ્માન્ સર્વાન્ અધિ મમ તાદૃશો ભાવો યથાર્થો યતોડહં કારાવસ્થાયાં પ્રત્યુત્તરકરણે સુસંવાદસ્ય પ્રામાણ્યકરણે ચ યુષ્માન્ સર્વાન્ મયા સાર્દ્ધમ્ એકાનુગ્રહસ્ય ભાગિનો મત્વા સ્વહૃદયે ધારયામિ|
- VIII અપરમ્ અહં પ્રીષ્ટયીશો: સ્નેહવત્ સ્નેહેન યુષ્માન્ કીદૃશં કાઙ્ક્ષામિ તદધીશ્વરો મમ સાક્ષી વિદ્યતે|
- IX મયા યત્ પ્રાર્થ્યતે તદ્ ઇદં યુષ્માકં પ્રેમ નિત્યં વૃદ્ધિં ગત્વા
- X જ્ઞાનસ્ય વિશિષ્ટાનાં પરીક્ષિકાયાશ્ચ સર્વવિધબુદ્ધેર્ બાહુલ્યં ફલતુ,
- XI પ્રીષ્ટસ્ય દિનં યાવદ્ યુષ્માકં સારલ્યં નિર્વિદનત્વત્ ભવતુ, ઈશ્વરસ્ય ગૌરવાય પ્રશંસાયૈ ચ યીશુના પ્રીષ્ટેન પુણ્યફલાનાં પૂર્ણતા યુષ્મભ્યં દીયતામ્ ઇતિ|
- XII હે ભ્રાતરઃ, માં પ્રતિ યદ્ યદ્ ઘટિતં તેન સુસંવાદપ્રચારસ્ય બાધા નહિ કિન્તુ વૃદ્ધિરેવ જાતા તદ્ યુષ્માન્ જ્ઞાપયિતું કામયેડહં|
- XIII અપરમ્ અહં પ્રીષ્ટસ્ય કૃતે બદ્ધોડસ્મીતિ રાજપુર્યામ્ અન્યસ્થાનેષુ ચ સર્વેષાં નિકટે સુસ્પષ્ટમ્ અભવત્,
- XIV પ્રભુસમ્બન્ધીયા અનેકે ભ્રાતરશ્ચ મમ બન્ધનાદ્ આશ્વાસં પ્રાપ્ય વર્દ્ધમાનેનોત્સાહેન નિઃક્ષોભં કથાં પ્રચારયન્તિ|
- XV કેચિદ્ દ્વેષાદ્ વિરોધાચ્ચાપરે કેચિચ્ચ સદ્ભાવાત્ પ્રીષ્ટં ઘોષયન્તિ;
- XVI યે વિરોધાત્ પ્રીષ્ટં ઘોષયન્તિ તે પવિત્રભાવાત્ તન્ન કુર્વન્તો મમ બન્ધનાનિ બહુતરકલોશદાયીનિ કર્તુમ્ ઇચ્છન્તિ|
- XVII યે ચ પ્રેમ્ના ઘોષયન્તિ તે સુસંવાદસ્ય પ્રામાણ્યકરણેડહં નિયુક્તોડસ્મીતિ જ્ઞાત્વા તત્ કુર્વન્તિ|
- XVIII કિં બહુના? કાપટ્યાત્ સરલભાવાદ્ વા ભવેત્, યેન કેનચિત્ પ્રકારેણ પ્રીષ્ટસ્ય ઘોષણા ભવતીત્યસ્મિન્ અહમ્ આનન્દામ્યાનન્દિષ્યામિ ચ|
- XIX યુષ્માકં પ્રાર્થનયા યીશુખ્રીષ્ટસ્યાત્મનશ્ચોપકારેણ તત્ મન્નિસ્તારજનકં ભવિષ્યતીતિ જ્ઞાનામિ|
- XX તત્ર ચ મમાકાઙ્ક્ષા પ્રત્યાશા ચ સિદ્ધિં ગમિષ્યતિ ફલતોડહં કેનાપિ પ્રકારેણ ન લજ્જિજ્ઞયે કિન્તુ ગતે સર્વસ્મિન્ કાલે યદ્દત્ તદ્દદ્ ઇદાનીમપિ સમ્પૂર્ણોત્સાહદ્વારા મમ શરીરેણ પ્રીષ્ટસ્ય મહિમા જીવને મરણે વા પ્રકાશિષ્યતે|
- XXI યતો મમ જીવનં પ્રીષ્ટાય મરણાન્ન લાભાય|
- XXII કિન્તુ યદિ શરીરે મયા જીવિતવ્યં તર્હિ તત્ કર્મફલં ફલિષ્યતિ તસ્માત્ કિં વરિતવ્યં તન્મયા ન જ્ઞાયતે|
- XXIII દ્વાભ્યામ્ અહં સમ્પીડ્યે, દેહવાસત્યજનાય પ્રીષ્ટેન સહવાસાય ચ મમાભિલાષો ભવતિ યતસ્તત્ સર્વોત્તમં|
- XXIV કિન્તુ દેહે મમાવસ્થિત્યા યુષ્માકમ્ અધિકપ્રયોજનં|
- XXV અહમ્ અવસ્થાસ્યે યુષ્માભિઃ સર્વેઃ સાર્દ્ધમ્ અવસ્થિતિં કરિષ્યે ચ તયા ચ વિશ્વાસે યુષ્માકં વૃદ્ધ્યાનન્દૌ જનિષ્યેતે તદહં નિશ્ચિતં જ્ઞાનામિ|
- XXVI તેન ચ મત્તોડર્થતો યુષ્મત્સમીપે મમ પુનરુપસ્થિતત્વાત્ યૂયં પ્રીષ્ટેન યીશુના બહુતરમ્ આહ્વાદં લપ્સ્યધ્વે|
- XXVII યૂયં સાવધાના ભૂત્વા પ્રીષ્ટસ્ય સુસંવાદસ્યોપયુક્તમ્ આચારં કુરુધ્વં યતોડહં યુષ્માન્ ઉપાગત્ય સાક્ષાત્ કુર્વન્ કિં વા દૂરે તિષ્ઠન્ યુષ્માકં યાં વાર્તાં શ્રોતુમ્ ઇચ્છામિ સેયં યૂયમ્ એકાત્માનસ્તિષ્ઠથ, એકમનસા સુસંવાદસમ્બન્ધીયવિશ્વાસસ્ય પક્ષે યતધ્વે, વિપક્ષૈશ્ચ કેનાપિ પ્રકારેણ ન વ્યાકુલીક્રિયધ્વ ઇતિ|
- XXVIII તત્ તેષાં વિનાશસ્ય લક્ષણં યુષ્માકન્નેશ્વરદત્તં પરિત્રાણસ્ય લક્ષણં ભવિષ્યતિ|
- XXIX યતો યેન યુષ્માભિઃ પ્રીષ્ટે કેવલવિશ્વાસઃ ક્રિયતે તન્નહિ કિન્તુ તસ્ય કૃતે કલેશોડપિ સહ્યતે તાદૃશો વરઃ પ્રીષ્ટસ્યાનુરોધાદ્ યુષ્માભિઃ પ્રાપિ,
- XXX તસ્માત્ મમ યાદૃશં યુદ્ધં યુષ્માભિરદર્શિં સામ્પ્રતં શ્રૂયતે ચ તાદૃશં યુદ્ધં યુષ્માકમ્ અપિ ભવતિ|

II

- I પ્રીષ્ટાદ્ યદિ કિમપિ સાન્ત્વનં કશ્ચિત્ પ્રેમજાતો હર્ષઃ કિન્ચિદ્ આત્મનઃ સમભાગિત્વં કાચિદ્ અનુકમ્પા કૃપા વા જાયતે તર્હિ યૂયં મમાહ્વાદં પૂરયન્ત
- II એકભાવા એકપ્રેમાણ એકમનસ એકચેષ્ટાશ્ચ ભવત્|
- III વિરોધાદ્ દર્પાદ્ વા કિમપિ મા કુરુત કિન્તુ નમ્રતયા સ્વેભ્યોડપરાન્ વિશિષ્ટાન્ મન્યધ્વાં|
- IV કેવલમ્ આત્મહિતાય ન ચેષ્ટમાનાઃ પરહિતાયાપિ ચેષ્ટધ્વાં|
- V પ્રીષ્ટસ્ય યીશો ચાદૃશઃ સ્વભાવો યુષ્માકમ્ અપિ તાદૃશો ભવતુ|
- VI સ ઈશ્વરરૂપી સન્ સ્વકીયામ્ ઈશ્વરનુલ્યતાં શ્લાઘાસ્પદં નામન્યત,
- VII કિન્તુ સ્વં શૂન્યં કૃત્વા દાસરૂપી બભૂવ નરાકૃતિં લેભે ચ|
- VIII ઇત્યં નરમૂર્તિમ્ આશ્રિત્ય નમ્રતાં સ્વીકૃત્ય મૃત્યોરર્થતઃ ક્રુશીયમૃત્યોરેવ ભોગાયાજ્ઞાગ્રાહી બભૂવ|
- IX તત્કારણાદ્ ઈશ્વરોડપિ તં સર્વોન્નતં ચકાર યચ્ચ નામ સર્વેષાં નામ્નાં શ્રેષ્ઠં તદેવ તસ્મૈ દદૌ,
- X તતસ્તસ્મૈ યીશુનામ્ને સ્વર્ગમર્ત્યપાતાલસ્થિતૈઃ સર્વે જાનુપાતઃ કર્તવ્યઃ,
- XI તાતસ્થેશ્વરસ્ય મહિમ્ને ચ યીશુપ્રીષ્ટઃ પ્રભુરિતિ જિહ્વાભિઃ સ્વીકર્તવ્યં|
- XII અતો હે પ્રિયતમાઃ, યુષ્માભિ ર્યદ્ભૂત સર્વદા ક્રિયતે તદ્ભૂત કેવલે મમોપસ્થિતિકાલે તન્નહિ કિન્ત્વિદાનીમ્ અનુપસ્થિતેડપિ મયિ બહુતરયત્નેનાજ્ઞાં ગૃહીત્વા ભયકમ્પાભ્યાં સ્વસ્વપરિત્રાણં સાધ્યતાં|
- XIII યત ઈશ્વર એવ સ્વકીયાનુરોધાદ્ યુષ્મન્મધ્યે મનસ્કામનાં કર્મસિદ્ધિશ્ચ વિદધાતિ|
- XIV યૂયં કલહવિવાદવિજાતમ્ આચારં કુર્વન્તોડનિન્દનીયા અકુટિલા|
- XV ઈશ્વરસ્ય નિષ્કલઙ્કાશ્ચ સન્તાનાઇવ વક્રભાવાનાં કુટિલાચારિણાશ્ચ લોકાનાં મધ્યે તિષ્ઠત,
- XVI યતસ્તેષાં મધ્યે યૂયં જીવનવાક્યં ધારયન્તો જગતો દીપકા ઇવ દીપ્યધ્વો યુષ્માભિસ્તથા કૃતે મમ યત્નઃ પરિશ્રમો વા ન નિષ્ફલો જાત ઇત્યહં પ્રીષ્ટસ્ય દિને શ્લાઘાં કર્તુ શક્ષ્યામિ|
- XVII યુષ્માકં વિશ્વાસાર્થકાય બલિદાનાય સેવનાય ચ યદાપ્યહં નિવેદિતવ્યો ભવેયં તથાપિ તેનાનન્દામિ સર્વેષાં યુષ્માકમ્ આનન્દસ્યાંશી ભવામિ ચ|
- XVIII તદ્દદ્ યૂયમધ્યાનન્દત મદીયાનન્દસ્યાંશિનો ભવત ચ|
- XIX યુષ્માકમ્ અવસ્થામ્ અવગત્યાહમપિ યત્ સાન્ત્વનાં પ્રાપ્નુયાં તદર્થં તીમથિયં ત્વરયા યુષ્મત્સમીપં પ્રેષયિષ્યામીતિ પ્રભૌ પ્રત્યાશાં કુર્વે|
- XX યઃ સત્યરૂપેણ યુષ્માકં હિતં ચિન્તયતિ તાદૃશ એકભાવસ્તસ્માદન્યઃ કોડપિ મમ સન્નિધૌ નાસ્તિ|
- XXI યતોડપરે સર્વે યીશોઃ પ્રીષ્ટસ્ય વિષયાન્ ન ચિન્તયન્ત આત્મવિષયાન્ ચિન્તયન્તિ|
- XXII કિન્તુ તસ્ય પરીક્ષિતત્વં યુષ્માભિ જ્ઞાયિતે યતઃ પુત્રો યાદૃક્ પિતુઃ સહકારી ભવતિ તથૈવ સુસંવાદસ્ય પરિચર્યાયાં સ મમ સહકારી જાતઃ|
- XXIII અતએવ મમ ભાવિદશાં જ્ઞાત્વા તત્ક્ષણાત્ તમેવ પ્રેષયિતું પ્રત્યાશાં કુર્વે|
- XXIV સ્વયમ્ અહમપિ તૂર્ણ યુષ્મત્સમીપં ગમિષ્યામીત્યાશાં પ્રભુના કુર્વે|
- XXV અપરં ય ઇપાક્રુદીતો મમ ભ્રાતા કર્મયુદ્ધાભ્યાં મમ સહાયશ્ચ યુષ્માકં દૂતો મદીયોપકારાય પ્રતિનિધિશ્ચાસ્તિ યુષ્મત્સમીપે તસ્ય પ્રેષણમ્ આવશ્યકમ્ અમન્યે|
- XXVI યતઃ સ યુષ્માન્ સર્વાન્ અકાઙ્ક્ષત યુષ્માભિસ્તસ્ય રોગસ્ય વાર્તાશ્રાવીતિ બુદ્ધ્વા પર્યશોચચ્ચ|
- XXVII સ પીડયા મૃતકલ્પોડભવદિતિ સત્યં કિન્ત્વીશ્વરસ્તં દયિતવાન્ મમ ચ દુઃખાત્ પરં પુનર્દુઃખં યન્ન ભવેત્ તદર્થં કેવલં તં ન દયિત્વા મામપિ દયિતવાન્|
- XXVIII અતએવ યૂયં તં વિલોક્ય યત્ પુનરાનન્દેત મમાપિ દુઃખસ્ય હાસો યદ્ ભવેત્ તદર્થમ્ અહં ત્વરયા તમ્ અપ્રેષયં|
- XXIX અતો યૂયં પ્રભોઃ કૃતે સમ્પૂર્ણોનાનન્દેન તં ગૃહીત તાદૃશાન્ લોકાંશ્ચાદરણીયાન્ મન્યધ્વાં|
- XXX યતો મમ સેવને યુષ્માકં ત્રુટિં પૂરયિતું સ પ્રાણાન્ પાણીકૃત્ય પ્રીષ્ટસ્ય કાર્યાર્થં મૃતપ્રાયેડભવત્|

III

- I હે ભ્રાતરઃ, શેષે વદામિ યૂયં પ્રભાવાનન્દત| પુનઃ પુનરેકસ્ય વચો લેખનં મમ કલેશદં નહિ યુષ્મદર્થશ્ચ ભ્રમનાશકં ભવતિ|
- II યૂયં કુક્કુરેભ્યઃ સાવધાના ભવત દુષ્કર્મકારિભ્યઃ સાવધાના ભવત ઇન્નમૂલેભ્યો લોકેભ્યશ્ચ સાવધાના ભવત|
- III વયમેવ ઇન્નત્વયો લોકા યતો વયમ્ આત્મનેશ્વરં સેવામહે પ્રીષ્ટેન યીશુના શ્લાઘામહે શરીરેણ ચ પ્રગલ્ભતાં ન કુર્વામહે|

- IV કિન્તુ શરીરે મમ પ્રગલ્ભતાયાઃ કારણં વિદ્યતે, કશ્ચિદ્ યદિ શરીરેણ પ્રગલ્ભતાં ચિકીર્ષતિ તર્હિ તસ્માદ્ અપિ મમ પ્રગલ્ભતાયા ગુરુતરં કારણં વિદ્યતે|
- V યતોડહમ્ અષ્ટમદિવસે ત્વક્ષેદ્રપ્રાપ્ત ઇસ્રાયેલ્વંશીયો બિન્યામીનગોષ્ઠીય ઇબ્રિકુલજાત ઇબ્રિયો વ્યવસ્થાયરણે કિંશી
- VI ધર્મોત્સાહકારણાત્ સમિતેરુપદ્રવકારી વ્યવસ્થાતો લભ્યે પુણ્યે યાનિન્દનીયઃ|
- VII કિન્તુ મમ યદ્યત્ લભ્યમ્ આસીત્ તત્ સર્વમ્ અહં પ્રીષ્ટસ્યાનુરોધાત્ ક્ષતિમ્ અમન્યે|
- VIII કિંચાધુનાપ્યહં મત્પ્રભોઃ પ્રીષ્ટસ્ય યીશો જ્ઞાનિસ્યોત્કૃષ્ટતાં બુદ્ધ્વા તત્ સર્વમ્ ક્ષતિમ્ મન્યે|
- IX યતો હેતોરહં યત્ પ્રીષ્ટં લભ્યે વ્યવસ્થાતો જાતં સ્વકીયપુણ્યમ્ ન ધારયન્ કિન્તુ પ્રીષ્ટે વિશ્વસનાત્ લભ્યં યત્ પુણ્યમ્ ઈશ્વરેણ વિશ્વાસં દૃષ્ટ્વા દીયતે તદેવ ધારયન્ યત્ પ્રીષ્ટે વિદ્યેય તદર્થં તસ્યાનુરોધાત્ સર્વેષાં ક્ષતિં સ્વીકૃત્ય તાનિ સર્વાણ્યવકરાનિવ મન્યે|
- X યતો હેતોરહં પ્રીષ્ટં તસ્ય પુનરુત્થિતે ગુણં તસ્ય દુઃખાનાં ભાગિત્વમ્ જ્ઞાત્વા તસ્ય મૃત્યોરાકૃતિમ્ ગૃહીત્વા
- XI યેન કેનચિત્ પ્રકારેણ મૃતાનાં પુનરુત્થિતિં પ્રાપ્તું યતે|
- XII મયા તત્ સર્વમ્ અધુના પ્રાપિ સિદ્ધતા વાલમ્ભિ તન્નહિ કિન્તુ યદર્થમ્ અહં પ્રીષ્ટેન ધારિતસ્તદ્ ધારયિતું ધાવામિ|
- XIII હે ભ્રાતરઃ, મયા તદ્ ધારિતમ્ ઇતિ ન મન્યતે કિન્ત્વેતદૈકમાત્રં વદામિ યાનિ પશ્ચાત્ સ્થિતાનિ તાનિ વિસ્મૃત્યાહમ્ અગ્રસ્થિતાન્યુદ્દિશ્ય
- XIV પૂર્ણચિત્નેન લક્ષ્યં પ્રતિ ધાવન્ પ્રીષ્ટયીશુનોદ્ધ્વાત્ મામ્ આહ્વયત ઈશ્વરાત્ જેતૃપણં પ્રાપ્તું ચેષ્ટે|
- XV અસ્માકં મધ્યે યે સિદ્ધાસ્તૈઃ સર્વેસ્તદેવ ભાવ્યતાં, યદિ ય કચ્ચન વિષયમ્ અધિ યુષ્માકમ્ અપરો ભાવો ભવતિ તર્હીશ્વરસ્તમપિ યુષ્માકં પ્રતિ પ્રકાશયિષ્યતિ|
- XVI કિન્તુ વયં યદ્યદ્ અવગતા આસ્મસ્ત્રાસ્માભિરેકો વિધિરાચરિતવ્ય એકભાવૈ ભવિતવ્યમ્|
- XVII હે ભ્રાતરઃ, યૂયં મમાનુગામિનો ભવત વચમ્ યાદૃગાયરણસ્ય નિદર્શનસ્વરૂપા ભવામસ્તાદૃગાયારિણો લોકાન્ આલોકયધ્વં|
- XVIII યતોડનેકે વિપથે ચરન્તિ તે ય પ્રીષ્ટસ્ય ક્રુશસ્ય શત્રવ ઇતિ પુરા મયા પુનઃ પુનઃ કથિતમ્ અધુનાપિ રુદતા મયા કથ્યતે|
- XIX તેષાં શેષદશા સર્વનાશ ઉદરશ્ચેશ્વરો લજ્જા ય શ્લાઘા પૃથિવ્યાન્ન લગ્નં મનઃ|
- XX કિન્ત્વસ્માકં જનપદઃ સ્વર્ગે વિદ્યતે તસ્માચ્યાગમિષ્યન્તં ત્રાતારં પ્રભું યીશુપ્રીષ્ટં વયં પ્રતીક્ષામહે|
- XXI સ ય યયા શક્ત્યા સર્વાણ્યેવ સ્વસ્ય વશીકર્તુ પારયતિ તયાસ્માકમ્ અધમં શરીરં રૂપાન્તરીકૃત્ય સ્વકીયતેજોમયશરીરસ્ય સમાકારં કરિષ્યતિ|

IV

- I હે મદીયાનન્દમુકુટસ્વરૂપાઃ પ્રિયતમા અભીષ્ટતમા ભ્રાતરઃ, હે મમ સ્નેહપાત્રાઃ, યૂયમ્ ઇત્યં પભૌ સ્થિરાસ્તિષ્ઠત|
- II હે ઇવદિયે હે સુન્તુષિ યુવાં પ્રભૌ એકભાવે ભવતમ્ એતદ્ અહં પ્રાર્થયે|
- III હે મમ સત્ય સહકારિન્ ત્વામપિ વિનીય વદામિ એતયોરુપકારસ્ત્વયા ક્રિયતાં યતસ્તે કલીમિનાદિભિઃ સહકારિભિઃ સાર્દ્ધં સુસંવાદપ્રચારણાય મમ સાહાય્યાર્થં પરિશ્રમમ્ અકુર્વતાં તેષાં સર્વેષાં નામાનિ ય જીવનપુસ્તકે લિખિતાનિ વિદ્યન્તે|
- IV યૂયં પ્રભૌ સર્વદાનન્દત| પુન વદામિ યૂયમ્ આનન્દત|
- V યુષ્માકં વિનીતત્વં સર્વમાનવૈ જ્ઞાયિતાં, પ્રભુઃ સન્નિઘૌ વિદ્યતે|
- VI યૂયં કિમપિ ન ચિન્તયત કિન્તુ ધન્યવાદયુક્તાભ્યાં પ્રાર્થનાયાત્રાભ્યાં સર્વવિષયે સ્વપ્રાર્થનીયમ્ ઈશ્વરાય નિવેદ્યત|
- VII તથા કૃત ઈશ્વરીયા યા શાન્તિઃ સર્વા બુદ્ધિમ્ અતિશેતે સા યુષ્માકં ચિન્તાનિ મનાંસિ ય પ્રીષ્ટે યીશૌ રક્ષિષ્યતિ|
- VIII હે ભ્રાતરઃ, શેષે વદામિ યદ્યત્ સત્યમ્ આદરણીયં ન્યાયં સાધુ પ્રિયં સુખ્યાતમ્ અન્યેણ યેન કેનચિત્ પ્રકારેણ વા ગુણયુક્તં પ્રશંસનીયં વા ભવતિ તત્રૈવ મનાંસિ નિઘધ્વં|
- IX યૂયં માં દૃષ્ટ્વા શ્રુત્વા ય યદ્યત્ શિક્ષિતવન્તો ગૃહીતવન્તશ્ચ તદેવાચરત તસ્માત્ શાન્તિદાયક ઈશ્વરો યુષ્માભિઃ સાર્દ્ધં સ્થાસ્યતિ|
- X મમોપકારાય યુષ્માકં યા ચિન્તા પૂર્વમ્ આસીત્ કિન્તુ કર્મદ્વારં ન પ્રાપ્નોત્ ઇદાનીં સા પુનરફલત્ ઇત્યસ્મિન્ પ્રભૌ મમ પરમાહ્વાદોડજાયત|
- XI અહં યદ્ દૈન્યકારણાદ્ ઇદં વદામિ તન્નહિ યતો મમ યા કાયિદ્ અવસ્થા ભવેત્ તસ્યાં સન્તોષ્ટુમ્ અશિક્ષ્યં|
- XII દરિદ્રતાં ભોક્તું શક્નોમિ ધનાઢ્યતામ્ અપિ ભોક્તું શક્નોમિ સર્વથા સર્વવિષયેષુ વિનીતોડહં પ્રચુરતાં ક્ષુધાન્ન ધનં દૈન્યઆવગતોડસ્મિ|
- XIII મમ શક્તિદાયકેન પ્રીષ્ટેન સર્વમેવ મયા શક્ત્યં ભવતિ|

XIV કિન્તુ યુષ્માભિ દૈન્યનિવારણાય મામ્ ઉપકૃત્ય સત્કર્માકારિ

XV હે ફિલિપીયલોકાઃ, સુસંવાદસ્યોદયકાલે યદાહં માકિદનિયાદેશાત્ પ્રતિષ્ઠે તદા કેવલાન્ યુષ્માન્ વિનાપરયા કયાપિ સમિત્યા સહ દાનાદાનયો મમ કોડપિ સમ્બન્ધો નાસીદ્ ઇતિ યૂયમપિ જાનીથા

XVI યતો યુષ્માભિ મમ પ્રયોજનાય થિષલનીકીનગરમપિ માં પ્રતિ પુનઃ પુનર્દાનં પ્રેષિતં

XVII અહં યદ્ દાનં મૃગયે તન્નહિ કિન્તુ યુષ્માકં લાભવર્દ્ધકં ફલં મૃગયે

XVIII કિન્તુ મમ કસ્યાપ્યભાવો નાસ્તિ સર્વ્વં પ્રચુરમ્ આસ્તે યત ઈશ્વરસ્ય ગ્રાહ્યં તુષ્ટિજનકં સુગન્ધિનૈવેદ્યસ્વરૂપં યુષ્માકં દાનં ઇપાકૃદિતાદ્ ગૃહીત્વાહં પરિતૃપ્તોડસ્મિ

XIX મમેશ્વરોડપિ ખ્રીષ્ટેન યીશુના સ્વકીયવિભવનિધિતઃ પ્રયોજનીયં સર્વ્વવિષયં પૂર્ણરૂપં યુષ્મભ્યં દેયાત્

XX અસ્માકં પિતુરીશ્વરસ્ય ધન્યવાદોડનન્તકાલં યાવદ્ ભવતુ આમેન્

XXI યૂયં યીશુખ્રીષ્ટસ્યૈકૈકં પવિત્રજનં નમસ્કુરુત્ મમ સક્લિભ્રાતરો યૂષ્માન્ નમસ્કુર્વ્વતે

XXII સર્વ્વે પવિત્રલોકા વિશેષતઃ કૈસરસ્ય પરિજના યુષ્માન્ નમસ્કુર્વ્વતે

XXIII અસ્માકં પ્રભો યીશુખ્રીષ્ટસ્ય પ્રસાદઃ સર્વ્વાન્ યુષ્માન્ પ્રતિ ભૂયાત્ આમેન્

कलसिनः पत्रं

- I ईश्वरस्येच्छया यीशुप्रीष्टस्य प्रेरितः पौलस्तीमथियो भ्राता य कलसीनगरस्थान् पवित्रान् विश्वस्तान् प्रीष्टाश्रितभ्रातृन् प्रति पत्रं लिखतः।
- II अस्माकं तात ईश्वरः प्रभु यीशुप्रीष्टश्च युष्मान् प्रति प्रसादं शान्तिञ्च क्रियास्तां।
- III प्रीष्टे यीशौ युष्माकं विश्वासस्य सर्वान् पवित्रलोकान् प्रति प्रेम्नश्च वार्त्ता श्रुत्वा
- IV वयं सदा युष्मदर्थं प्रार्थनां कुर्वन्तः स्वर्गं निहिताया युष्माकं भाविसम्पदः कारणात् स्वकीयप्रभो यीशुप्रीष्टस्य तातम् ईश्वरं धन्यं वदामः।
- V यूयं तस्या भाविसम्पदो वार्त्ता यया सुसंवाद्दृष्टिण्या सत्यवाण्या ज्ञापिताः
- VI सा यद्गतं कृस्नं जगद् अभिगच्छति तद्गद् युष्मान् अप्यभ्यगमत्, यूयञ्च यद् दिनम् आरभ्येश्वरस्यानुग्रहस्य वार्त्ता श्रुत्वा सत्यरूपेण ज्ञातवन्तस्तदारभ्य युष्माकं मध्येऽपि कुलति वर्द्धते य।
- VII अस्माकं प्रियः सलदासो युष्माकं कृते य प्रीष्टस्य विश्वस्तपरियारको य एषकृस्तद् वाक्यं
- VIII युष्मान् आदिष्टवान् स अेवास्मान् आत्मना जनिंत् युष्माकं प्रेम ज्ञापितवान्।
- IX वयं यद् दिनम् आरभ्य तां वार्त्ता श्रुतवन्तस्तदारभ्य निरन्तरं युष्माकं कृते प्रार्थनां कुर्मः कुलतो यूयं यत् पूर्णाभ्याम् आत्मिकज्ञानवुद्धिभ्याम् ईश्वरस्याभितमं सम्पूर्णांरुपेणावगच्छेत,
- X प्रभो योऽयं सर्वथा सन्तोषजनकञ्चायारं कुर्व्यतार्थत ईश्वरज्ञाने वर्द्धमानाः सर्वसत्कर्मरूपं कुलं कुलेत,
- XI यथा येश्वरस्य मङ्गिमयुक्तया शक्त्या सानन्देन पूर्णां सङ्घिषुतां तितिक्षाञ्चायरितुं शक्यथ तादृशेन पूर्णबलेन यद् बलवन्तो भवेत,
- XII यश्च पिता तेजोवासिनां पवित्रलोकानाम् अधिकारस्यांशित्वायास्मान् योग्यान् कृतवान् तं यद् धन्यं वदेत वरम् अेनं यायामहे।
- XIII यतः सोऽस्मान् तिमिरस्य कर्त्तृत्वाद् उद्धृत्य स्वकीयस्य प्रियपुत्रस्य राज्ये स्थापितवान्।
- XIV तस्मात् पुत्राद् वयं परित्राणाम् अर्थतः पापमोचनं प्राप्तवन्तः।
- XV स यादृश्यस्येश्वरस्य प्रतिमूर्तिः कृत्स्नायाः सृष्टेरादिकर्त्ता य।
- XVI यतः सर्वमेव तेन ससृष्टे सिंहासनराजत्वपराक्रमादीनि स्वर्गमर्त्यस्थितानि दृश्यादृश्यानि वस्तूनि सर्वाणि तेनैव तस्मै य ससृष्टिरे।
- XVII स सर्वेषाम् आदिः सर्वेषां स्थितिकारकश्च।
- XVIII स अेव समितिरुपायास्तनो मूर्द्धा किञ्च सर्वविषये स यद् अग्रियो भवेत् तदर्थं स अेव मृतानां मध्यात् प्रथमत उत्थितोऽग्रश्च।
- XIX यत ईश्वरस्य कृत्स्नं पूर्णत्वं तमेवावासयितुं
- XX कुशे पातितेन तस्य रक्तेन सन्धिं विधाय तेनैव स्वर्गमर्त्यस्थितानि सर्वाणि स्वेन सल सन्धापयितुञ्चेश्वरेणाभिलेषे।
- XXI पूर्वं दूरस्था दुष्क्रियारतमनस्कत्वात् तस्य रिपवश्चास्त ये यूयं तान् युष्मान् अपि स एदानीं तस्य मांसलशरीरे मरणेन स्वेन सल सन्धापितवान्।
- XXII यतः स स्वसम्भुजे पवित्रान् निष्कलङ्कान् अनिन्दनीयांश्च युष्मान् स्थापयितुम् एच्छति।
- XXIII किन्वेतदर्थं युष्माभिर् बद्धमूलैः सुस्थिरैश्च भवितव्यम्, आकाशमण्डलस्याधःस्थितानां सर्वलोकानां मध्ये य दुष्पमाणो यः सुसंवाद्दो युष्माभिरश्रावि तज्जतायां प्रत्याशायां युष्माभिर्यलैर् भवितव्यं।
- XXIV तस्य सुसंवाद्दस्यैकः परियारको योऽलं पौलः सोऽलम् एदानीम् आनन्देन युष्मदर्थं दुःभानि सल प्रीष्टस्य क्लेशभोगस्य योशोऽपूर्वास्तमेव तस्य तनोः समितेः कृते स्वशरीरे पूर्यामि य।
- XXV यत ईश्वरस्य मन्त्राया युष्मदर्थम् ईश्वरीयवाक्यस्य प्रचारस्य भारो मयि समपितस्तस्माद् अलं तस्याः समितेः परियारकोऽलम्।
- XXVI तत् निगूढं वाक्यं पूर्वयुगेषु पूर्वपुरुषेभ्यः प्रच्छन्नम् आसीत् किन्विदानीं तस्य पवित्रलोकानां सन्निधौ तेन प्राकाश्यत।
- XXVII यतो भिन्नजातीयानां मध्ये तत् निगूढवाक्यं कीदृग्गौरवनिधिसम्बलितं तत् पवित्रलोकान् ज्ञापयितुम् ईश्वरोऽल्यलषत्। युष्मन्मध्यवर्त्ता प्रीष्ट अेव स निधिर् गौरवाशाभूमिश्च।

XXVIII तस्माद् वयं तमेव घोषयन्तो यद् अेकैकं मानवं सिद्धीभूतं प्रीष्टे स्थापयेम तदर्थमेकैकं मानवं प्रबोधयामः पूर्णज्ञानेन यैकैकं मानवं उपदिशामः।

XXIX अेतदर्थं तस्य या शक्तिः प्रबलरूपेण मम मध्ये प्रकाशते तथाहं यतमानः श्राव्यामि।

II

I युष्माकं लायदिकेयास्थभ्रातृणाञ्च कृते यावन्तो भ्रातरश्च मम शारीरिकमुष्णं न दृष्टवन्तस्तेषां कृते मम कियान् यत्नो भवति तद् युष्मान् ज्ञापयितुम् इच्छामि।

II इलतः पूर्णबुद्धिरुपधनभोगाय प्रेम्ना संयुक्तानां तेषां मनांसि यत् पितुरीश्वरस्य प्रीष्टस्य य निगूढवाक्यस्य ज्ञानार्थं सान्त्वनां प्राप्नुयुरित्यर्थमहं यते।

III यतो विद्याज्ञानयोः सर्व्वे निधयः प्रीष्टे गुप्ताः सन्ति।

IV कोऽपि युष्मान् विनयवाक्येन यत्र वञ्चयेत् तदर्थम् अेतानि मया कथ्यन्ते।

V युष्मत्सन्निधौ मम शरीरेऽवर्त्तमानेऽपि ममात्मा वर्त्तते तेन युष्माकं सुरीतिं प्रीष्टविश्वासे स्थिरत्वञ्च दृष्ट्वाहम् आनन्दामि।

VI अतो यूयं प्रभुं यीशुप्रीष्टं याद्गृ गृहीतवन्तस्ताद्गृ तम् अनुसरत।

VII तस्मिन् बद्धमूलाः स्थापिताश्च भवत या य शिक्षा युष्माभिर् लब्धा तदनुसाराद् विश्वासे सुस्थिराः सन्तस्तेनैव नित्यं धन्यवाहं कुरुत।

VIII सावधाना भवत मानुषिकशिक्षात एल्लोकस्य वर्णमालातश्चोत्पन्ना प्रीष्टस्य विपक्षा या दर्शनविद्या मिथ्याप्रतारणा य तथा कोऽपि युष्माकं क्षतिं न जनयतु।

IX यत ईश्वरस्य कृत्स्ना पूर्णता मूर्त्तिमती प्रीष्टे वसति।

X यूयञ्च तेन पूर्णा भवथ यतः स सर्व्वेषां राजत्वकर्त्तृत्वपदानां मूर्द्धास्ति,

XI तेन य यूयम् अलस्तकृतत्वकछेदेनार्थतो येन शारीरपापानां विग्रसत्यज्यते तेन प्रीष्टस्य त्वकछेदेन छिन्नत्वयो ज्ञाता

XII मज्जने य तेन सार्द्धं श्मशानं प्राप्ताः पुन मृतानां मध्यात् तस्योत्थापयितुरीश्वरस्य शक्तेः क्वं यो विश्वासस्तद्द्वारा तस्मिन्नेव मज्जने तेन सार्द्धम् उत्थापिता अभवत।

XIII स य युष्मान् अपराधैः शारीरिकात्वकछेदेन य मृतान् दृष्ट्वा तेन सार्द्धं ज्जवितवान् युष्माकं सर्व्वान् अपराधान् क्षमितवान्,

XIV यस्य दण्डाज्ञात्तं ऋणपत्रम् अस्माकं विरुद्धम् आसीत् तत् प्रमाज्जितवान् शलाकाभिः कुशे बद्ध्वा दूरीकृतवांश्च।

XV किञ्च तेन राजत्वकर्त्तृत्वपदानि निस्तेजांसि कृत्वा पराजितान् रिपूनिव प्रगल्भतया सर्व्वेषां दृष्टिगोचरे ह्यपितवान्।

XVI अतो डेतोः भाद्याभाद्ये पेयापेये उत्सवः प्रतिपद् विश्रामवारश्चैतेषु सर्व्वेषु युष्माकं न्यायाधिपतिरूपं कमपि मा गृहीत।

XVII यत अेतानि छायास्वप्नाणि किन्तु सत्या मूर्त्तिः प्रीष्टः।

XVIII अपरञ्च नम्रता स्वर्गदूतानां सेवा यैतादृशम् एष्टकर्मयिन् यः कश्चित् परोक्षविषयान् प्रविशति स्वकीयशारीरिकभावेन य मुधा गव्यितः सन्

XIX सन्धिभिः शिराभिश्चोपकृतं संयुक्तञ्च कृत्स्नं शरीरं यस्मात् मूर्द्धत ईश्वरीयवृद्धिं प्राप्नोति तं मूर्द्धानं न धारयति तेन मानवेन युष्मत्तः कृलापडरणं नानुजानीत।

XX यद्दि यूयं प्रीष्टेन सार्द्धं संसारस्य वर्णमालायै मृता अभवत तर्हि यैर् द्रव्यैर् भोगेन क्षयं गन्तव्यं

XXI तानि मा स्पृश मा भुंक्व मा गृहाणोति मानवैरादिष्टान् शिक्षितांश्च विधीन्

XXII आचरन्तो यूयं कुतः संसारे ज्जवन्त एव भवथ?

XXIII ते विधयः स्वेच्छाभक्त्या नम्रतया शरीरकलेशनेन य ज्ञानविधिवत् प्रकाशन्ते तथापि तेऽगण्याः शारीरिकभाववर्द्धकाश्च सन्ति।

III

I यद्दि यूयं प्रीष्टेन सार्द्धम् उत्थापिता अभवत तर्हि यस्मिन् स्थाने प्रीष्ट ईश्वरस्य दक्षिणपार्श्वे उपविष्ट आस्ते तस्योर्ध्वस्थानस्य विषयान् येष्टध्वं।

II पार्श्वविषयेषु न यतमाना उर्ध्वस्थविषयेषु यतध्वं।

III यतो यूयं मृतवन्तो युष्माकं ज्जवितञ्च प्रीष्टेन सार्द्धम् ईश्वरे गुप्तम् अस्ति।

IV अस्माकं ज्जवनस्वरूपः प्रीष्टो यदा प्रकाशिष्यते तदा तेन सार्द्धं यूयमपि विभवेन प्रकाशिष्यध्वे।

V अतो वेश्यागमनम् अशुचिक्रिया रागः कुत्सिताभिलाषो देवपूजानुल्यो लोभश्चैतानि पाँथवपुरुषस्याङ्गानि युष्माभिर्निहन्त्यन्तां।

VI यत अतेत्यः कर्मभ्य आज्ञालङ्घिनो लोकान् प्रतीश्वरस्य क्रोधो वर्तते।

VII पूर्वं यदा यूयं तान्युपाश्रितवत तदा यूयमपि तान्येवाचरत;

VIII किन्त्विदानीं क्रोधो रोषो जिहिसिषा दुर्मुभता वदननिर्गतकटाक्षपश्चैतानि सर्वाणि दूरीकुरुध्वं।

IX यूयं परस्परं मृषाकथां न वदत यतो यूयं स्वकर्मसहितं पुरातनपुरुषं त्यक्तवन्तः।

X स्वस्रष्टुः प्रतिमूर्त्यां तत्त्वज्ञानाय नूतनीकृतं नवीनपुरुषं परिहितवन्तश्च।

XI तेन यं यिद्धिभिन्नजातीयोश्चिन्नत्वगच्छिन्नत्वयो र्भेच्छस्कुथीययो र्दासमुक्तयोश्च कोऽपि विशेषो नास्ति किन्तु सर्वेषु सर्वः प्रीष्ट अेवास्ते।

XII अतरेव यूयम् ईश्वरस्य मनोभिलषिताः पवित्राः प्रियाश्च लोका एव स्नेहयुक्ताम् अनुकम्पां हितैषितां नम्रतां तितिक्षां सङ्घिष्यताञ्च परिधेध्वं।

XIII यूयम् अकैकस्याचरणं सङ्घं येन यं यस्य किमप्यपराध्यते तस्य तं दोषं स क्षमतां, प्रीष्टो युष्माकं दोषान् यद्दक्षमितवान् यूयमपि तद्गतं कुरुध्वं।

XIV विशेषतः सिद्धिजनकेन प्रेमबन्धनेन बद्धा भवत।

XV यस्याः प्राप्तये यूयम् अकस्मिन् शरीरे समाहूता अभवत सेश्वरीया शान्तिं युष्माकं मनांस्यधितिष्यतु यूयञ्च कृतज्ञा भवत।

XVI प्रीष्टस्य वाक्यं सर्वविधज्ञानाय सम्पूर्णरूपेण युष्मदन्तरे निवमत्, यूयञ्च गीतैर्गानैः पारमार्थिकसङ्कीर्तनैश्च परस्परम् आदिशत प्रबोधयत यं, अनुगृहीतत्वात् प्रभुम् उद्दिश्य स्वमनोभिर्गायत यं।

XVII वाया कर्मणा वा यद् यत् कुरुत तत् सर्वं प्रभो र्योशो नमिना कुरुत तेन पितरम् ईश्वरं धन्यं वदत यं।

XVIII हे योषितः, यूयं स्वामिनां वश्या भवत यतस्तदेव प्रभवे रोयते।

XIX हे स्वामिनः, यूयं भार्यासु प्रीयध्वं ताः प्रति परुषालापं मा कुरुध्वं।

XX हे बालाः, यूयं सर्वविषये पित्रोराज्ञाग्राहिणो भवत यतस्तदेव प्रभोः सन्तोषजनकं।

XXI हे पितरः, युष्माकं सन्ताना यत् कातरा न भवेयुस्तदर्थं तान् प्रति मा रोषयत।

XXII हे दासाः, यूयं सर्वविषये अहिकप्रभूनाम् आज्ञाग्राहिणो भवत दृष्टिगोचरीयसेवया मानवेभ्यो रोयितुं मा यतध्वं किन्तु सरलान्तःकरणैः प्रभो भर्त्सित्या कार्यं कुरुध्वं।

XXIII यस्य कुरुध्वे तत् मानुषमनुद्दिश्य प्रभुम् उद्दिश्य प्रकुल्लमनसा कुरुध्वं,

XXIV यतो वयं प्रभुतः स्वर्गाधिकाररूपं कुलं लप्स्यामहे इति यूयं जानीथ यस्माद् यूयं प्रभोः प्रीष्टस्य दासा भवथ।

XXV किन्तु यः कश्चिद् अनुयितं कर्म करोति स तस्यानुयितकर्माणः कुलं लप्स्यते तत्र कोऽपि पक्षपातो न भविष्यति।

IV

I अपरञ्च हे अधिपतयः, यूयं दासान् प्रति न्याय्यं यथार्थञ्चाचरणं कुरुध्वं युष्माकमध्येकोऽधिपतिः स्वर्गे विद्यत इति जानीत।

II यूयं प्रार्थनायां नित्यं प्रवर्तध्वं धन्यवाहं कुर्वन्तस्तत्र प्रबुद्धास्तिष्ठत यं।

III प्रार्थनाकाले ममापि कृते प्रार्थनां कुरुध्वं,

IV कुलतः प्रीष्टस्य यन्निगूढवाक्यकारणाद् अहं बद्धोऽभवं तत्रकाशायेश्वरो यत् मदर्थं वाग्द्वारं कुर्यात्, अहञ्च यथोचितं तत् प्रकाशयितुं शक्नुयाम् अेतत् प्रार्थयध्वं।

V यूयं समयं बहुमूल्यं ज्ञात्वा बहिःस्थान् लोकान् प्रति ज्ञानाचारं कुरुध्वं।

VI युष्माकम् आलापः सर्वदानुग्रहसूयको लवणेन सुस्वादुश्च भवतु यस्मै यद्दुत्तरं दातव्यं तद् युष्माभिरवगम्यतां।

VII मम या दशाकृति तां तुभिकनामा प्रभौ प्रियो मम भ्राता विश्वसनीयः परियारकः सङ्घासश्च युष्मान् ज्ञापयिष्यति।

VIII स यद् युष्माकं दशां जानीयात् युष्माकं मनांसि सान्त्वयेय्य तदर्थमेवाहं।

IX तम् ओनीषिमनामानञ्च युष्मद्देशीयं विश्वस्तं प्रियञ्च भ्रातरं प्रेषितवान् तौ युष्मान् अत्रत्यां सर्ववार्तां ज्ञापयिष्यतः।

X आरिषार्थनामा मम सङ्घबन्दी अर्षाब्बा भागिनेयो मार्को युष्टनाम्ना विष्यातो यीशुश्चैते चिन्नत्वयो भ्रातरो युष्मान् नमस्कारं ज्ञापयन्ति, तेषां मध्ये मार्कमधि यूयं पूर्वं आज्ञापिताः स यद् युष्मत्समीपम् उपतिष्ठेत् तर्हि युष्माभिर्गृह्यतां।

XI केवलमेत ईश्वरराज्ये मम सान्त्वनाजनकाः सङ्कारिणोऽभवन्।

XII प्रीष्टस्य दासो यो युष्मद्देशीय एषः स युष्मान् नमस्कारं ज्ञापयति यूयञ्चेश्वरस्य सर्वस्मिन् मनोऽभिलाषे यत् सिद्धाः पूर्णाश्च भवेत तदर्थं स नित्यं प्रार्थनया युष्माकं कृते यतते।

XIII યુષ્માકં લાયદિકેયાસ્થિતાનાં હિયરાપલિસ્થિતાનાઞ્ચ ભ્રાતૃણાં હિતાય સોડતીવ ચેષ્ટત ઇત્યસ્મિન્ અહં તસ્ય સાક્ષી ભવામિ|

XIV લૂકનામા પ્રિયશ્રિક્તિસ્કો દીમાશ્ચ યુષ્મભ્યં નમસ્કુવ્વતિ|

XV યૂયં લાયદિકેયાસ્થાન્ ભ્રાતૃન્ નુમ્હાં તદ્દૃહસ્થિતાં સમિતિઞ્ચ મમ નમસ્કારં જ્ઞાપયત|

XVI અપરં યુષ્મત્સન્નિઘૌ પત્રસ્યાસ્ય પાઠે કૃતે લાયદિકેયાસ્થસમિતાવપિ તસ્ય પાઠો યથા ભવેત્ લાયદિકેયાઞ્ચ યત્ પત્રં મયા પ્રહિતં તદ્ યથા યુષ્માભિરપિ પઠ્યેત તથા ચેષ્ટધ્વાં|

XVII અપરમ્ આર્ષિષ્પં વદત પ્રભો ર્યત્ પરિચર્યાપિદં ત્વયાપ્રાપિ તત્સાધનાય સાવધાનો ભવ|

XVIII અહં પૌલઃ સ્વહસ્તાક્ષરેણ યુષ્માન્ નમસ્કારં જ્ઞાપયામિ યૂયં મમ બન્ધનં સ્મરત| યુષ્માન્ પ્રત્યનુગ્રહો ભૂયાત્| આમેન|

૧ થિષલનીકિન: પત્રં

- I પૌલ: સિલ્વાનસ્તીમથિયશ્ચ પિતુરીશ્વરસ્ય પ્રભો યીશુખ્રીષ્ટસ્ય ચાશ્રયં પ્રાપ્તા થિષલનીકીયસમિતિં પ્રતિ પત્રં લિખન્તિ|
અસ્માકં તાત ઈશ્વર: પ્રભુ યીશુખ્રીષ્ટશ્ચ યુષ્માન્ પ્રત્યનુગ્રહં શાન્તિઞ્ચ ક્રિયાસ્તાં|
- II વયં સર્વેષાં યુષ્માકં કૃતે ઈશ્વરં ધન્યં વદામ: પ્રાર્થનાસમયે યુષ્માકં નામોચ્ચારયામઃ|
- III અસ્માકં તાતસ્થેશ્વરસ્ય સાક્ષાત્ પ્રભૌ યીશુખ્રીષ્ટે યુષ્માકં વિશ્વાસેન યત્ કાર્ય્યં પ્રેમ્ના ય: પરિશ્રમ: પ્રત્યાશયા ચ યા તિતિક્ષા જાયતે
- IV તત્ સર્વ્યં નિરન્તરં સ્મરામશ્ચ| હે પિયભ્રાતર:, યૂયમ્ ઈશ્વરેણાભિરુચિતા લોકા ઇતિ વયં જાનીમઃ|
- V યતોડસ્માકં સુસંવાદ: કેવલશબ્દેન યુષ્માન્ ન પ્રવિશ્ય શક્ત્યા પવિત્રેણાત્મના મહોત્સાહેન ચ યુષ્માન્ પ્રાવિશત્| વચન્તુ યુષ્માકં કૃતે યુષ્મન્મધ્યે કીદૃશા અભવામ તદ્ યુષ્માભિ જ્ઞાયિતે|
- VI યૂયમપિ બહુકલેશભોગેન પવિત્રેણાત્મના દત્તેનાનન્દેન ચ વાક્યં ગૃહીત્વાસ્માકં પ્રભોશ્ચાનુગામિનોડભવત|
- VII તેન માર્કિદનિયાખાયાદેશયો યાવન્તો વિશ્વાસિનો લોકા: સન્તિ યૂયં તેષાં સર્વેષાં નિદર્શનસ્વરૂપા જાતાઃ|
- VIII યતો યુષ્મત્: પ્રતિનાદિતયા પ્રભો વાણ્યા માર્કિદનિયાખાયાદેશૌ વ્યાપ્તૌ કેવલમેતન્નહિ કિન્ત્વીશ્વરે યુષ્માકં યો વિશ્વાસસ્તસ્ય વાર્તા સર્વ્યત્રાશ્રાવિ, તસ્માત્ તત્ર વાક્યકથનમ્ અસ્માકં નિષ્પ્રયોજનં|
- IX યતો યુષ્મન્મધ્યે વયં કીદૃશં પ્રવેશં પ્રાપ્તા યૂયઞ્ચ કથં પ્રતિમા વિહાયેશ્વરં પ્રત્યાવર્તધ્વમ્ અમરં સત્યમીશ્વરં સેવિતું
- X મૃતગણમધ્યાચ્ય તેનોત્યાપિતસ્ય પુત્રસ્યાર્થત આગામિકોઘાદ્ અસ્માકં નિસ્તારયિતુ યીશો: સ્વર્ગાદ્ આગમનં પ્રતીક્ષિતુમ્ આરભધ્વમ્ એતત્ સર્વ્યં તે લોકા: સ્વયમ્ અસ્માન્ જ્ઞાપયન્તિ|

II

- I હે ભ્રાતર:, યુષ્મન્મધ્યે ડસ્માકં પ્રવેશો નિષ્ફલો ન જાત ઇતિ યૂયં સ્વયં જાનીથ|
- II અપરં યુષ્માભિ ર્થયાશ્રાવિ તથા પૂર્વ્યં ફિલિપીનગરે ક્લિષ્ટા નિન્દિતાશ્ચ સન્તોડપિ વચમ્ ઈશ્વરાદ્ ઉત્સાહં લબ્ધ્વા બહુચત્નેન યુષ્માન્ ઈશ્વરસ્ય સુસંવાદમ્ અબોધયામ|
- III યતોડસ્માકમ્ આદેશો ભ્રાન્તેરશુચિભાવાદ્ વોત્પન્ન: પ્રવચ્ચનાયુક્તો વા ન ભવતિ|
- IV કિન્ત્વીશ્વરેણાસ્માન્ પરીક્ષ્ય વિશ્વસનીયાન્ મત્વા ય યદ્વત્ સુસંવાદોડસ્માસુ સમાર્પ્યત તદ્દદ્ વયં માનવેભ્યો ન રુરોચિષમાણા: કિન્ત્વસ્મદન્ત:કરણાનાં પરીક્ષકાયેશ્વરાય રુરોચિષમાણા ભાષામહે|
- V વયં કદાપિ સ્તુતિવાદિનો નાભવામેતિ યૂયં જાનીથ કદાપિ છલવસ્ત્રેણ લોભં નાચ્છાદયામેત્યસ્મિન્ ઈશ્વર: સાક્ષી વિદ્યતે|
- VI વયં ખ્રીષ્ટસ્ય પ્રેરિતા ઇવ ગૌરવાન્વિતા ભવિતુમ્ અશક્યામ કિન્તુ યુષ્મત્: પરસ્માદ્ વા કસ્માદપિ માનવાદ્ ગૌરવં ન લિપ્સમાના યુષ્મન્મધ્યે મૃદુભાવા ભૂત્વાવર્તામહિ|
- VII યથા કાયિન્માતા સ્વકીયશિશૂન્ પાલયતિ તથા વચમપિ યુષ્માન્ કાડ્ક્ષમાણા
- VIII યુષ્મભ્યં કેવલમ્ ઈશ્વરસ્ય સુસંવાદં તન્નહિ કિન્તુ સ્વકીયપ્રાણાન્ અપિ દાતું મનોભિરભ્યલષામ, યતો યૂયમ્ અસ્માકં સ્નેહપાત્રાણ્યભવત|
- IX હે ભ્રાતર:, અસ્માકં શ્રમ: કલેશશ્ચ યુષ્માભિ: સ્મર્યન્તે યુષ્માકં કોડપિ યદ્ ભારગ્રસ્તો ન ભવેત્ તદર્થ વયં દિવાનિશં પરિશ્રામ્યન્તો યુષ્મન્મધ્ય ઈશ્વરસ્ય સુસંવાદમઘોષયામ|
- X અપરઞ્ચ વિશ્વાસિનો યુષ્માન્ પ્રતિ વયં કીદૃક્ પવિત્રત્વયથાર્થત્વનિર્દોષત્વાચારિણોડભવામેત્યસ્મિન્ ઈશ્વરો યૂયઞ્ચ સાક્ષિણ આધ્વે|
- XI અપરઞ્ચ યદ્વત્ પિતા સ્વબાલકાન્ તદ્દદ્ વયં યુષ્માકમ્ એકૈકં જનમ્ ઉપદિષ્ટવન્ત: સાન્વિતવન્તશ્ચ,
- XII ય ઈશ્વર: સ્વીયરાજ્યાય વિભવાય ચ યુષ્માન્ આહૂતવાન્ તદ્દુપયુક્તાચરણાય યુષ્માન્ પ્રવર્તિતવન્તશ્ચેતિ યૂયં જાનીથ|
- XIII યસ્મિન્ સમયે યૂયમ્ અસ્માકં મુખાદ્ ઈશ્વરેણ પ્રતિશ્રુતં વાક્યમ્ અલભધ્વં તસ્મિન્ સમયે તત્ માનુષાણાં વાક્યં ન મત્વેશ્વરસ્ય વાક્યં મત્વા ગૃહીતવન્ત ઇતિ કારણાદ્ વયં નિરન્તરમ્ ઈશ્વરં ધન્યં વદામ:, યતસ્તદ્ ઈશ્વરસ્ય વાક્યમ્ ઇતિ સત્યં વિશ્વાસિનાં યુષ્માકં મધ્યે તસ્ય ગુણ: પ્રકાશતે ય|
- XIV હે ભ્રાતર:, ખ્રીષ્ટાશ્રિતવત્ય ઈશ્વરસ્ય યા: સમિત્યો ચિહ્નદાદેશે સન્તિ યૂયં તાસામ્ અનુકારિણોડભવત, તદ્ભક્ત્યા લોકાશ્ચ યદ્દદ્ ચિહ્નલોકેભ્યસ્તદ્દદ્ યૂયમપિ સ્વજાતીયલોકેભ્યો દુ:ખમ્ અલભધ્વં|
- XV તે ચિહ્નદીયા: પ્રભુ યીશુ ભવિષ્યદ્વાદિનશ્ચ હતવન્તો ડસ્માન્ દૂરીકૃતવન્તશ્ચ, ત ઈશ્વરાય ન રોચન્તે સર્વેષાં માનવાનાં વિપક્ષા ભવન્તિ ય:

XVI અપરં ભિન્નજાતીયલોકાનાં પરિત્રાણાર્થં તેષાં મધ્યે સુસંવાદઘોષણાદ્ અસ્માન્ પ્રતિષેધન્તિ ચેત્યં સ્વીયપાપાનાં પરિમાણમ્ ઉત્તરોત્તરં પૂર્યન્તિ, કિન્તુ તેષામ્ અન્તકારી ક્રોધસ્તાન્ ઉપક્રમતે|

XVII હે ભ્રાતરઃ મનસા નહિ કિન્તુ વદનેન કિયત્કાલં યુષ્મત્તો ડસ્માકં વિચ્છેદે જાતે વયં યુષ્માકં મુખાનિ દ્રષ્ટુમ્ અત્યાકાઙ્ક્ષયા બહુ યતિતવન્તઃ|

XVIII દ્વિરેકકૃત્વો વા યુષ્મત્સમીપગમનાયાસ્માકં વિશેષતઃ પૌલસ્ય મમાભિલાષોડભવત્ કિન્તુ શયતાનો ડસ્માન્ નિવારિતવાન્|

XIX યતોડસ્માકં કા પ્રત્યાશા કો વાનન્દઃ કિં વા શ્લાઘ્યકિરીટં? અસ્માકં પ્રભો ચીશુખ્રીષ્ટસ્યાગમનકાલે તત્સમ્મુખસ્થા યૂયં કિં તન્ન ભવિષ્યથ?

XX યૂયમ્ એવાસ્માકં ગૌરવાનન્દસ્વરૂપા ભવથ|

III

I અતોડહં યદા સન્દેહં પુનઃ સોદ્ધે નાશક્રુવં તદાનીમ્ આથીનીનગર એકાકી સ્થાતું નિશ્ચિત્ય

II સ્વભ્રાતરં ખ્રીષ્ટસ્ય સુસંવાદે સહકારિણાશ્ચરસ્ય પરિચારકં તીમથિયં યુષ્મત્સમીપમ્ અપ્રેષયં|

III વર્ત્તમાનૈઃ કલેશૈઃ કસ્યાપિ યાત્રલ્યં યથા ન જાયતે તથા તે ત્વયા સ્થિરીક્રિયન્તાં સ્વકીયઘર્મમધિ સમાશ્વાસ્યન્તાશ્ચેતિ તમ્ આદિશં|

IV વયમેતાદૃશે કલેશે નિયુક્તા આસ્મહ ઇતિ યૂયં સ્વયં જાનીથ, યતોડસ્માકં દુર્ગતિ ભવિષ્યતીતિ વયં યુષ્માકં સમીપે સ્થિતિકાલેડપિ યુષ્માન્ અબોધયામ, તાદૃશમેવ યાભવત્ તદપિ જાનીથ|

V તસ્માત્ પરીક્ષકેણ યુષ્માસુ પરીક્ષિતેષ્વસ્માકં પરિશ્રમો વિક્લો ભવિષ્યતીતિ ભયં સોદ્ધે યદાહં નાશક્રુવં તદા યુષ્માકં વિશ્વાસસ્ય તત્વાવધારણાય તમ્ અપ્રેષયં|

VI કિન્ત્વધુના તીમથિયો યુષ્મત્સમીપાદ્ અસ્મત્સન્નિધિમ્ આગત્ય યુષ્માકં વિશ્વાસપ્રેમણી અધ્યસ્માન્ સુવાર્તા જ્ઞાપિતવાન્ વયન્ન યથા યુષ્માન્ સ્મરામસ્તથા યૂયમધ્યસ્માન્ સર્વ્વદા પ્રણયેન સ્મરથ દ્રષ્ટુમ્ આકાઙ્ક્ષધ્વે ચેતિ કથિતવાન્|

VII હે ભ્રાતરઃ, વાર્તામિમાં પ્રાપ્ય યુષ્માનધિ વિશેષતો યુષ્માકં કલેશદુઃખાન્યધિ યુષ્માકં વિશ્વાસાદ્ અસ્માકં સાન્ત્વનાજાયતઃ|

VIII યતો યૂયં યદિ પ્રભાવવતિષ્થથ તર્હનેન વયમ્ અધુના જીવામઃ|

IX વયન્નાસ્મદીયેશ્વરસ્ય સાક્ષાદ્ યુષ્મત્તો જાતેન યેનાનન્દેન પ્રફુલ્લા ભવામસ્તસ્ય કૃત્સ્નસ્યાનન્દસ્ય યોગ્યરૂપેણેશ્વરં ધન્યં વદિતું કથં શક્ષ્યામઃ?|

X વયં યેન યુષ્માકં વદનાનિ દ્રષ્ટું યુષ્માકં વિશ્વાસે યદ્ અસિદ્ધં વિદ્યતે તત્ સિદ્ધીર્કર્તુન્ન શક્ષ્યામસ્તાદૃશં વરં દિવાનિશં પ્રાર્થયામહે|

XI અસ્માકં તાતેનેશ્વરેણ પ્રભુના ચીશુખ્રીષ્ટેન ચ યુષ્મત્સમીપગમનાયાસ્માકં પન્થા સુગમઃ ક્રિયતાં|

XII પરસ્પરં સર્વ્વાશ્ચ પ્રતિ યુષ્માકં પ્રેમ યુષ્માન્ પ્રતિ યાસ્માકં પ્રેમ પ્રભુના વર્દ્ધ્યતાં બહુફલં ક્રિયતાન્ન|

XIII અપરમસ્માકં પ્રભુ ચીશુખ્રીષ્ટઃ સ્વકીયૈઃ સર્વ્વેઃ પવિત્રલોકૈઃ સાર્દ્ધં યદાગમિષ્યતિ તદા યૂયં યથાસ્માકં તાતસ્યેશ્વરસ્ય સમ્મુખે પવિત્રતયા નિર્દોષા ભવિષ્યથ તથા યુષ્માકં મનાંસિ સ્થિરીક્રિયન્તાં|

IV

I હે ભ્રાતરઃ, યુષ્માભિઃ કીદૃગ્ આચરિતવ્યં ઈશ્વરાય રોચિતવ્યન્ન તદધ્યસ્મત્તો યા શિક્ષા લબ્ધા તદનુસારાત્ પુનરતિશયં યત્નઃ ક્રિયતામિતિ વયં પ્રભુચીશુના યુષ્માન્ વિનીયાદિશામઃ|

II યતો વયં પ્રભુચીશુના કીદૃશીરાજા યુષ્માસુ સમર્પિતવન્તસ્તદ્ યૂયં જાનીથ|

III ઈશ્વરસ્યાયમ્ અભિલાષો યદ્ યુષ્માકં પવિત્રતા ભવેત્, યૂયં વ્યભિચારાદ્ દૂરે તિષ્થત|

IV યુષ્માકમ્ એકેકો જનઃ સ્વકીયં પ્રાણાધારં પવિત્રં માન્યન્ન રક્ષતુ,

V યે ચ ભિન્નજાતીયા લોકા ઈશ્વરં ન જાનન્તિ ત ઇવ તત્ કામાભિલાષસ્યાધીનં ન કરોતુ|

VI એતસ્મિન્ વિષયે કોડપ્યત્યાચારી ભૂત્વા સ્વભ્રાતરં ન વન્નયતુ યતોડસ્માભિઃ પૂર્વ્વં યથોક્તં પ્રમાણીકૃતન્ન તથૈવ પ્રભુરેતાદૃશાનાં કર્મણાં સમુચિતં ફલં દાસ્યતિ|

VII યસ્માદ્ ઈશ્વરોડસ્માન્ અશુચિતાયૈ નાહૂતવાન્ કિન્તુ પવિત્રત્વાયૈવાહૂતવાન્|

VIII અતો હેતો ર્યઃ કશ્ચિદ્ વાક્યમેતન્ન ગૃહ્ણાતિ સ મનુષ્યમ્ અવજાનાતીતિ નહિ યેન સ્વકીયાત્મા યુષ્મદન્તરે સમર્પિતસ્તમ્ ઈશ્વરમ્ એવાવજાનાતિ|

IX ભ્રાતૃષુ પ્રેમકરણમધિ યુષ્માન્ પ્રતિ મમ લિપ્નં નિષ્પ્રયોજનં યતો યૂયં પરસ્પરં પ્રેમકરણાયેશ્વરશિક્ષિતા લોકા આધ્વે|

X કૃત્સ્ને માકિદનિયાદેશે ચ યાવન્તો ભ્રાતરઃ સન્તિ તાન્ સર્વાન્ પ્રતિ યુષ્માભિસ્તત્ પ્રેમ પ્રકાશયતે તથાપિ હે ભ્રાતરઃ, વયં યુષ્માન્ વિનયામહે યૂયં પુન બ્હુતરં પ્રેમ પ્રકાશયત|

XI અપરં ચે બહિઃસ્થિતાસ્તેષાં દૃષ્ટિગોચરે યુષ્માકમ્ આચરણં યત્ મનોરમ્યં ભવેત્ કસ્યાપિ વસ્તુનશ્ચાભાવો યુષ્માકં યન્ન ભવેત્,

XII એતદર્થ યૂયમ્ અસ્મત્તો યાદૃશમ્ આદેશં પ્રાપ્તવન્તસ્તાદૃશં નિર્વિરોધાચારં કર્તુ સ્વસ્વકર્મ્મણિ મનાંમિ નિધાતું નિજકરૈશ્ચ કાર્ય્ય સાધયિતું યતધ્વં|

XIII હે ભ્રાતરઃ નિરાશા અન્યે લોકા ઇવ યૂયં યન્ન શોચેધ્વં તદર્થ મહાનિદ્રાગતાન્ લોકાનધિ યુષ્માકમ્ અજ્ઞાનતા મયા નાભિલષ્યતે|

XIV યીશુ મૃતવાન્ પુનરુચિતવાંશ્ચેતિ યદિ વયં વિશ્વાસમસ્તર્હિ યીશુમ્ આશ્રિતાન્ મહાનિદ્રાપ્રાપ્તાન્ લોકાનપીશ્વરોડવશ્યં તેન સાર્દ્ધમ્ આનેષ્યતિ|

XV યતોડહં પ્રભો વાક્યેન યુષ્માન્ ઇદં જ્ઞાપયામિ; અસ્માકં મધ્યે ચે જનાઃ પ્રભોરાગમનં યાવત્ જીવન્તોડવશેક્ષ્યન્તે તે મહાનિદ્રિતાનામ્ અગ્રગામિનોન ન ભવિષ્યન્તિ;

XVI યતઃ પ્રભુઃ સિંહનાદેન પ્રધાનસ્વર્ગદૂતસ્યોચ્ચૈઃ શબ્દેનેશ્વરીયતૂરીવાદેન ચ સ્વયં સ્વર્ગાદ્ અવરોક્ષ્યતિ તેન ખ્રીષ્ટાશ્રિતા મૃતલોકાઃ પ્રથમમ્ ઉત્થાસ્યાન્તિ|

XVII અપરમ્ અસ્માકં મધ્યે ચે જીવન્તોડવશેક્ષ્યન્તે ત આકાશે પ્રભોઃ સાક્ષાત્કરણાર્થં તૈઃ સાર્દ્ધં મેઘવાહનેન હરિષ્યન્તે; ઇત્યન્ન વયં સર્વદા પ્રભુના સાર્દ્ધં સ્થાસ્યામઃ|

XVIII અતો યૂયમ્ એતાભિઃ કથાભિઃ પરસ્પરં સાન્ત્વયત|

V

I હે ભ્રાતરઃ, કાલાન્ સમયાંશ્ચાધિ યુષ્માન્ પ્રતિ મમ લિખનં નિષ્પ્રયોજનં,

II યતો રાત્રો યાદૃક્ તસ્કરસ્તાદૃક્ પ્રભો દિનમ્ ઉપસ્થાસ્યતીતિ યૂયં સ્વયમેવ સમ્યગ્ જાનીથ|

III શાન્તિ નિર્વિન્ધત્વન્ન વિદ્યત ઇતિ યદા માનવા વદિષ્યન્તિ તદા પ્રસવવેદના યદ્દદ્ ગર્ભિનીમ્ ઉપતિષ્ઠતિ તદ્દદ્ અકસ્માદ્ વિનાશસ્તાન્ ઉપસ્થાસ્યતિ તૈરુદ્ધારો ન લપ્સ્યતે|

IV કિન્તુ હે ભ્રાતરઃ, યૂયમ્ અન્ધકારેણાવૃતા ન ભવથ તસ્માત્ તદિનં તસ્કર ઇવ યુષ્માન્ ન પ્રાપ્સ્યતિ|

V સર્વે યૂયં દીપ્તેઃ સન્તાના દિવાયાશ્ચ સન્તાના ભવથ વયં નિશાવંશાસ્તિમિરવંશા વા ન ભવામઃ|

VI અતો ડપરે યથા નિદ્રાગતાઃ સન્તિ તદ્દદ્ અસ્માભિ ન ભવિતવ્યં કિન્તુ જાગરિતવ્યં સચેતનૈશ્ચ ભવિતવ્યં|

VII ચે નિદ્રાન્તિ તે નિશાયામેવ નિદ્રાન્તિ તે ચ મત્તા ભવન્તિ તે રજન્યામેવ મત્તા ભવન્તિ|

VIII કિન્તુ વયં દિવસસ્ય વંશા ભવામઃ; અતો ડસ્માભિ વર્ક્ષસિ પ્રત્યયપ્રેમરૂપં ક્વયં શિરસિ ચ પરિત્રાણાશારૂપં શિરસ્તં પરિધાય સચેતનૈ ભવિતવ્યં|

IX યત ઈશ્વરોડસ્માન્ ક્રોધે ન નિયુજ્યાસ્માકં પ્રભુના યીશુખ્રીષ્ટેન પરિત્રાણાસ્યાધિકારે નિયુક્તવાન્,

X જાગ્રતો નિદ્રાગતા વા વયં યત્ તેન પ્રભુના સહ જીવામસ્તદર્થ સોડસ્માકં કૃતે પ્રાણાન્ ત્યક્તવાન્|

XI અતએવ યૂયં યદ્દત્ કુરુથ તદ્દત્ પરસ્પરં સાન્ત્વયત સુસ્થિરીકુરુધ્વન્ન|

XII હે ભ્રાતરઃ, યુષ્માકં મધ્યે ચે જનાઃ પરિશ્રમં કુર્વન્તિ પ્રભો નામ્ના યુષ્માન્ અધિતિષ્ઠન્ત્યુપદિશન્તિ ચ તાન્ યૂયં સમ્મન્યધ્વં|

XIII સ્વકર્મ્મહેતુના ચ પ્રેમ્ના તાન્ અતીવાદૃયધ્વમિતિ મમ પ્રાર્થના, યૂયં પરસ્પરં નિર્વિરોધા ભવત|

XIV હે ભ્રાતરઃ, યુષ્માન્ વિનયામહે યૂયમ્ અવિહિતાચારિણો લોકાન્ ભર્ત્સયધ્વં, ક્ષુદ્રમનસઃ સાન્ત્વયત, દુર્બ્બલાન્ ઉપકુરુત, સર્વાન્ પ્રતિ સહિષ્ણવો ભવત ચ|

XV અપરં કમપિ પ્રત્યનિષ્ટસ્ય ફલમ્ અનિષ્ટં કેનાપિ યન્ન ક્રિયેત તદર્થ સાવધાના ભવત, કિન્તુ પરસ્પરં સર્વાન્ માનવાંશ્ચ પ્રતિ નિત્યં હિતાચારિણો ભવત|

XVI સર્વદાનન્દત|

XVII નિરન્તરં પ્રાર્થનાં કુરુધ્વં|

XVIII સર્વવિષયે કૃતજ્ઞતાં સ્વીકુરુધ્વં યત એતદેવ ખ્રીષ્ટયીશુના યુષ્માન્ પ્રતિ પ્રકાશિતમ્ ઈશ્વરાભિમતં|

XIX પવિત્રમ્ આત્માનં ન નિર્વ્યાપયત|

XX ઈશ્વરીયાદેશં નાવજાનીત|

XXI સર્વાણિ પરીક્ષ્ય યદ્ ભદ્રં તદેવ ધારયત|

XXII યત્ કિમપિ પાપરૂપં ભવતિ તસ્માદ્ દૂરં તિષ્ઠત|

XXIII शान्तिदायक ईश्वरः स्वयं युष्मान् सम्पूर्णत्वेन पवित्रान् करोतु, अपरम् अस्मत्प्रभो र्थीशुप्रीष्टस्यागमनं यावद् युष्माकम् आत्मानः प्राणाः शरीराणि च निषिलानि निर्दोषत्वेन रक्ष्यन्तां।

XXIV यो युष्मान् आह्वयति स विश्वसनीयोऽतः स तत् साधयिष्यति।

XXV हे भ्रातरः, अस्माकं कृते प्रार्थनां कुरुध्वं।

XXVI पवित्रयुम्बनेन सर्वान् भ्रातृन् प्रति सत्कुरुध्वं।

XXVII पत्रमिदं सर्वेषां पवित्राणां भ्रातृणां श्रुतिगोचरे युष्माभिः पठ्यतामिति प्रभो नमिन्ना युष्मान् शपयामि।

XXVIII अस्माकं प्रभो र्थीशुप्रीष्टस्यानुग्रहे युष्मासु भूयात् आमेन्।

२ थिषलनीकिनः पत्रं

I पौलः सिल्वानस्तीमथियश्चेतिनामानो वयम् अस्मदीयतातम् ईश्वरं प्रभुं यीशुप्रीष्टञ्चाश्रितां थिषलनीकिनां समितिं प्रति पत्रं लिखामः।

II अस्माकं तात ईश्वरः प्रभु यीशुप्रीष्टश्च युष्मास्वनुग्रहं शान्तिञ्च क्रियास्तां।

III हे भ्रातरः, युष्माकं कृते सर्व्वदा यथायोग्यम् ईश्वरस्य धन्यवादो ऽस्माभिः कर्त्तव्यः, यतो हेतो युष्माकं विश्वास उत्तरोत्तरं वर्द्धते परस्परम् अङ्कैकस्य प्रेम य बहुकुलं भवति।

IV तस्माद् युष्माभि र्यावन्त उपद्रवकलेशाः सद्यन्ते तेषु यद् धैर्य्यं यश्च विश्वासः प्रकाशयते तत्कारणाद् वयम् ईश्वरीयसमितिषु युष्माभिः श्लाघामहे।

V तस्येश्वरस्य न्यायवियारस्य प्रमाणां भवति यतो यूयं यस्य कृते दुःखं सङ्घ्वं तस्येश्वरीयराज्यस्य योग्या भवथ।

VI यतः स्वकीयस्वर्गदूतानां बलैः सङ्घितस्य प्रभो रीशोः स्वर्गाद् आगमनकाले युष्माकं क्लेशकेभ्यः क्लेशेन कुलदानं सार्द्धमस्माभिश्च

VII क्लेश्यमानेभ्यो युष्मभ्यं शान्तिदानम् ईश्वरेण न्याय्यं भोत्स्यते;

VIII तदानीम् ईश्वरानभिज्ञेभ्यो ऽस्मत्प्रभो रीशुप्रीष्टस्य सुसंवादाग्राहकेभ्यश्च लोकेभ्यो ज्ञानव्यमानेन वह्निना समुचितं कुलं यीशुना दास्यते;

IX ते य प्रभो र्वदनात् पराक्रमयुक्तविलवाय्य सदातनविनाशरूपं दण्डं लप्स्यन्ते,

X किन्तु तस्मिन् दिने स्वकीयपवित्रलोकेषु विराजितुं युष्मान् अपरांश्च सर्व्वान् विश्वासिलोकान् विस्मापयितुञ्च स आगमिष्यति यतो ऽस्माकं प्रमाणो युष्माभि विश्वासोऽकारि।

XI अतोऽस्माकम् ईश्वरो युष्मान् तस्याह्वानस्य योग्यान् करोतु सौजन्यस्य शुभकुलं विश्वासस्य गुणञ्च पराक्रमेण साधयत्विति प्रार्थनास्माभिः सर्व्वदा युष्मन्निमित्तं क्रियते,

XII यतस्तथा सत्यस्माकम् ईश्वरस्य प्रभो रीशुप्रीष्टस्य यानुग्रहाद् अस्मत्प्रभो रीशुप्रीष्टस्य नाम्नो गौरवं युष्मासु युष्माकमपि गौरवं तस्मिन् प्रकाशिष्यते।

II

I हे भ्रातरः, अस्माकं प्रभो रीशुप्रीष्टस्यागमनं तस्य समीपे ऽस्माकं संस्थितिञ्चाधि वयं युष्मान् एदं प्रार्थयामहे,

II प्रभेस्तद् दिनं प्रायेणोपस्थितम् एति यदि कश्चिद् आत्मना वाया वा पत्रेण वास्माकम् आदेशं कल्पयन् युष्मान् गदति तर्हि यूयं तेन यञ्जलमनस उद्विगाश्च न भवत।

III केनापि प्रकारेण कोऽपि युष्मान् न वञ्चयतु यतस्तस्माद् दिनात् पूर्वं धर्मलोपेनोपस्यातव्यं,

IV यश्च ज्ञो विपक्षतां कुर्वन् सर्व्वस्माद् देवात् पूजनीयवस्तुश्चोन्नस्यते स्वम् ईश्वरमिव दर्शयन् ईश्वरवद् ईश्वरस्य मन्दिर उपवेक्ष्यति य तेन विनाशपात्रेण पापपुरुषेणोदितव्यं।

V यदाहं युष्माकं सन्निधावासं तदानीम् अेतद् अकथयमिति यूयं किं न स्मरथ?

VI साम्प्रतं स येन निवार्यते तद् यूयं ज्ञानीथ, किन्तु स्वसमये तेनोदितव्यं।

VII विधर्मस्य निगूढो गुण एदानीमपि कुलति किन्तु यस्तं निवारयति सोऽद्यापि दूरीकृतो नाभवत्।

VIII तस्मिन् दूरीकृते स विधर्म्युद्विष्यति किन्तु प्रभु रीशुः स्वमुष्मपवनेन तं विध्वंसयिष्यति निजोपस्थितेस्तेजसा विनाशयिष्यति य।

IX शयतानस्य शक्तिप्रकाशनाद् विनाशयमानानां मध्ये सर्व्वविधाः पराक्रमा भ्रमिका आश्चर्य्यक्रिया लक्षणान्यधर्मज्ञता सर्व्वविधप्रतारणा य तस्योपस्थितेः कुलं भविष्यति;

X यतो हेतोस्ते परित्राणप्राप्तये सत्यधर्मस्यानुरागं न गृहीतवन्तस्तस्मात् कारणाद्

XI ईश्वरेण तान् प्रति भ्रान्तिकरमायायां प्रेषितायां ते मृषावाक्ये विश्वसिष्यन्ति।

XII यतो यावन्तो मानवाः सत्यधर्मं न विश्वस्याधर्मोण तुष्यन्ति तैः सर्व्वे दण्डभाजनै र्भवितव्यं।

XIII हे प्रभोः प्रिया भ्रातरः, युष्माकं कृते ईश्वरस्य धन्यवादोऽस्माभिः सर्व्वदा कर्त्तव्यो यत ईश्वर आ प्रथमाद् आत्मनः पावनेन सत्यधर्मं विश्वासेन य परित्राणार्थं युष्मान् वरीतवान्

XIV तदर्थञ्चास्माभि र्घोषितेन सुसंवादेन युष्मान् आहूयास्माकं प्रभो रीशुप्रीष्टस्य तेजसोऽधिकारिणः करिष्यति।

XV अतो हे भ्रातरः, यूयम् अस्माकं वाक्यैः पत्रैश्च यां शिक्षां लब्धवन्तस्तां कृत्स्नां शिक्षां धारयन्तः सुस्थिरा भवत।

XVI अस्माकं प्रभु र्थीशुप्रीष्टस्तात ईश्वरश्चार्थतो यो युष्मासु प्रेम कृतवान् नित्याञ्च सान्त्वनाम् अनुग्रहेणोत्तमप्रत्याशाञ्च युष्मभ्यं दत्तवान्

XVII स स्वयं युष्माकम् अन्तःकरणानि सान्त्वयतु सर्वस्मिन् सद्वाक्ये सत्कर्म्मणि य सुस्थिरीकरोतु य

III

I हे भ्रातरः, शेषे वदामि, यूयम् अस्मभ्यमिदं प्रार्थयध्वं यत् प्रभो वाक्यं युष्माकं मध्ये यथा तथैवान्यत्रापि प्रयरेत् मान्यञ्च भवेत्;

II यय्य वयम् अविवेककेभ्यो दृष्टेभ्यश्च लोकेभ्यो रक्षां प्राप्नुयाम यतः सर्वेषां विश्वासो न भवति।

III किन्तु प्रभु विश्वास्यः स एव युष्मान् स्थिरीकरिष्यति दृष्टस्य कराद् उद्धरिष्यति य।

IV यूयम् अस्माभि र्यद् आदिश्यध्वे तत् कुरुथ करिष्यथ येति विश्वासो युष्मानधि प्रभुनास्माकं जायते।

V ईश्वरस्य प्रेम्नि प्रीष्टस्य सडिषुतायाञ्च प्रभुः स्वयं युष्माकम् अन्तःकरणानि विनयतु।

VI हे भ्रातरः, अस्मत्प्रभो र्थीशुप्रीष्टस्य नाम्ना वयं युष्मान् एदम् आदिशामः, अस्मत्तो युष्माभि र्था शिक्षलम्भि तां विहाय कश्चिद् भ्राता यद्यविडितायारं करोति तर्हि यूयं तस्मात् पृथग् भवत।

VII यतो वयं युष्माभिः कथम् अनुकर्त्तव्यास्तद् यूयं स्वयं जानीथा। युष्माकं मध्ये वयम् अविडितायारिणो नाभवाम,

VIII विनामूल्यं कस्याप्यन्नं नाभुञ्जमहि किन्तु कोऽपि यद् अस्माभि भरिग्रस्तो न भवेत् तदर्थं श्रमेण क्लेशेन य द्विवानिशं कार्यम् अकुर्म्।

IX अत्रास्माकम् अधिकारो नास्तीत्यं नहि किन्त्वस्माकम् अनुकरणाय युष्मान् दृष्टान्तं दर्शयितुम् एच्छन्तस्तद् अकुर्म्।

X यतो येन कार्यं न क्रियते तेनाहारोऽपि न क्रियतामिति वयं युष्मत्समीप उपस्थितिकालेऽपि युष्मान् आदिशाम।

XI युष्मन्मध्ये ऽविडितायारिणः केऽपि जना विद्यन्ते ते य कार्यम् अकुर्वन्त आलस्यम् आचरन्तीत्यस्माभिः श्रूयते।

XII तादृशान् लोकान् अस्मत्प्रभो र्थीशुप्रीष्टस्य नाम्ना वयम् एदम् आदिशाम आज्ञापयामश्च, ते शान्तभावेन कार्यं कुर्वन्तः स्वकीयमन्नं भुञ्जतां।

XIII अपरं हे भ्रातरः, यूयं सदाचरणे न क्लाम्यत।

XIV यद्दि य कश्चिदेतत्पत्रे लिपिताम् अस्माकम् आज्ञां न गृह्णाति तर्हि यूयं तं मानुषं लक्षयत तस्य संसर्गं त्यजत य तेन स त्रपिष्यते।

XV किन्तु तं न शत्रुं मन्यमाना भ्रातरमिव येतयत।

XVI शान्तिदाता प्रभुः सर्वत्र सर्वथा युष्मभ्यं शान्तिं देयात् प्रभु र्धुष्माकं सर्वेषां सङ्गी भूयात्।

XVII नमस्कार एष पौलस्य मम करेण लिपितोऽभूत् सर्वस्मिन् पत्र एतन्मम चिह्नम् अतादृशैरक्षरै र्मया लिप्यते।

XVIII अस्माकं प्रभो र्थीशुप्रीष्टस्यानुग्रहः सर्वेषु युष्मासु भूयात् आमेन्।

१ तीमथियं पत्रं

I अस्माकं त्राणकर्तुरीश्वरस्यास्माकं प्रत्याशाभूमेः प्रभो यीशुप्रीष्टस्य याज्ञानुसारतो यीशुप्रीष्टस्य प्रेरितः पौलः स्वकीयं सत्यं धर्मपुत्रं तीमथियं प्रति पत्रं लिपति।

II अस्माकं तात ईश्वरोऽस्माकं प्रभु यीशुप्रीष्टश्च त्वयि अनुग्रहं दयां शान्तिञ्च कुर्व्यस्तां।

III माकिदनियादेशे मम गमनकाले त्वम् ईक्षिष्यन्तरे तिष्ठन् एतदशिक्षा न गृहीतव्या, अनन्तेषूपाप्यानेषु वंशावलिषु य युष्माभिर्मनो न निवेशितव्यम्

IV एति कांश्चित् लोकान् यद् उपदिशेरेतत् मया ईष्योऽभवः, यतः सर्वैरेतैर्विश्वासयुक्तेश्वरीयनिष्ठा न जायते किन्तु विवाद्यो जायते।

V उपदेशस्य त्वभिप्रेतं इत्वं निर्मलान्तःकरणेन सत्संवेदेन निष्कपटविश्वासेन य युक्तं प्रेम।

VI केचित् जनाश्च सर्वाण्येतानि विहाय निरर्थककथानाम् अनुगमनेन विपथगामिनोऽभवन्,

VII यद् भाषन्ते यस्य निश्चिन्वन्ति तन्न बुध्यमाना व्यवस्थोपदेशारो भवितुम् ईच्छन्ति।

VIII सा व्यवस्था यद्दि योग्यरूपेण गृह्यते तर्ह्युत्तमा भवतीति वयं जानीमः।

IX अपरं सा व्यवस्था धार्मिकस्य विरुद्धा न भवति किन्त्वधार्मिको ऽवाध्यो दुष्टः पापिष्ठो ऽपवित्रो ऽशुचिः पितृहन्ता मातृहन्ता नरहन्ता।

X देश्यागामी पुंमैथुनी मनुष्यविक्रेता मिथ्यावादी मिथ्याशपथकारी य सर्वेषामेतेषां विरुद्धा,

XI तथा सख्यिदानन्देश्वरस्य यो विभवयुक्तः सुसंवाद्यो मयि समर्पितस्तदनुयायिहितोपदेशस्य विपरीतं यत् किञ्चिद् भवति तद्विरुद्धा सा व्यवस्थेति तद्ग्राहिणा ज्ञातव्यं।

XII मह्यं शक्तिदाता योऽस्माकं प्रभुः प्रीष्टयीशुस्तमहं धन्यं वदामि।

XIII यतः पुरा निन्दक उपद्रावी हिंसकश्च भूत्वाप्यहं तेन विश्वास्यो ऽमन्ये परियारकत्वे न्ययुज्ये य। तद् अविश्वासायरणम् अज्ञानेन मया कृतमिति हेतोरहं तेनानुकम्पितोऽभवम्।

XIV अपरं प्रीष्टे यीशौ विश्वासप्रेमभ्यां सङ्घितोऽस्मत्प्रभोरनुग्रहो ऽतीव प्रयुरोऽभवत्।

XV पापिनः परित्रातुं प्रीष्टो यीशुर्जगति समवतीर्णोऽभवत्, अेषा कथा विश्वासनीया सर्वैर्ग्रहणीया य।

XVI तेषां पापिनां मध्येऽहं प्रथम आसं किन्तु ये मानवा अनन्तज्ज्वनप्राप्त्यर्थं तस्मिन् विश्वसिष्यन्ति तेषां दृष्टान्ते मयि प्रथमे यीशुना प्रीष्टेन स्वकीया कृत्स्ना यिरसिद्धिषुता यत् प्रकाश्यते तदर्थमेवाहम् अनुकम्पां प्राप्तवान्।

XVII अनादिरक्षयोऽदृश्यो राजा योऽद्वितीयः सर्वज्ञ ईश्वरस्तस्य गौरवं मङ्गिमा यानन्तकालं यावद् भूयात्। आमेन्।

XVIII हे पुत्र तीमथिय त्वयि यानि भविष्यद्वाक्यानि पुरा कथितानि तदनुसाराद् अहम् अनेमादेशं त्वयि समर्पयामि, तस्याभिप्रायोऽयं यत्त्वं तैर्वाक्यैरुत्तमयुद्धं करोषि।

XIX विश्वासं सत्संवेदञ्च धारयसि य। अनयोः परित्यागात् केषाञ्चिद् विश्वासतरी भग्नाभवत्।

XX लुमिनायसिकन्दरौ तेषां यौ द्वौ जनौ, तौ यद् धर्मनिन्दां पुनर्न कर्तुं शिक्षेते तदर्थं मया शयतानस्य करे समर्पितौ।

II

I मम प्रथम आदेशोऽयं, प्रार्थनाविनयनिवेदनधन्यवादाः कर्तव्याः,

II सर्वेषां मानवानां कृते विशेषतो वयं यत् शान्तत्वेन निर्विरोधत्वेन येश्वरभक्तिं विनीतत्वञ्चायरन्तः कालं यापयामस्तदर्थं नृपतीनाम् उच्यपदस्थानाञ्च कृते ते कर्तव्याः।

III यतोऽस्माकं तारकस्येश्वरस्य साक्षात् तदेवोत्तमं ग्राह्यञ्च भवति,

IV स सर्वेषां मानवानां परित्राणं सत्यज्ञानप्राप्तिञ्चेच्छति।

V यत अकोऽद्वितीय ईश्वरो विद्यते किञ्चेश्वरे मानवेषु यैको ऽद्वितीयो मध्यस्थः

VI स नरावतारः प्रीष्टो यीशुर्विद्यते यः सर्वेषां मुक्तेर्भूयम् आत्मदानं कृतवान्। अतेन येन प्रमाणेनोपयुक्ते समये प्रकाशितव्यं,

VII तद्दोषयिता दूतो विश्वासे सत्यधर्मो य भिन्नजातीयानाम् उपदेशकश्चाहं न्ययुज्ये, अतदहं प्रीष्टस्य नाम्ना यथातथ्यं वदामि नानृतं कथयामि।

VIII अतो ममाभिमतमिदं पुरुषैः क्रोधसन्देहौ विना पवित्रकरान् उत्तोल्य सर्वस्मिन् स्थाने प्रार्थना क्रियतां।

IX તદ્દત્ નાર્યોડપિ સલજ્જાઃ સંયતમનસશ્ચ સત્યો યોગ્યમારઘાદનં પરિદધતુ કિઞ્ચ કેશસંસ્કારૈઃ કણકમુક્તાભિ મ્હાર્ધ્યપરિચ્છદૈશ્ચાત્મભૂષણં ન કુર્વત્યઃ

X સ્વીકૃતેશ્વરભક્તીનાં યોષિતાં યોગ્યૈઃ સત્યર્મભિઃ સ્વભૂષણં કુર્વતાં|

XI નારી સમ્પૂર્ણવિનીતત્વેન નિર્વિરોધં શિક્ષતાં|

XII નાર્યાઃ શિક્ષાદાનં પુરુષાયાજ્ઞાદાનં વાહં નાનુજાનામિ તયા નિર્વિરોધત્વમ્ આચરિતવ્યં|

XIII યતઃ પ્રથમમ્ આદમસ્તતઃ પરં હવાયાઃ સૃષ્ટિ ભૂભૂવા|

XIV કિઞ્ચાદમ્ ભ્રાન્તિયુક્તો નાભવત્ યોષિદેવ ભ્રાન્તિયુક્તા ભૂત્વાત્યાચારિણી બભૂવા|

XV તથાપિ નારીગણો યદિ વિશ્વાસે પ્રેમ્નિ પવિત્રતાયાં સંયતમનસિ ચ તિષ્ઠતિ તર્હ્યપત્યપ્રસવવર્તના પરિત્રાણં પ્રાપ્સ્યતિ|

III

I યદિ કશ્ચિદ્ અધ્યક્ષપદમ્ આકાઙ્ક્ષતે તર્હિ સ ઉત્તમં કર્મ લિપ્સત ઇતિ સત્યં|

II અતોડધ્યક્ષેણાનિન્દિતેનૈકસ્યા યોષિતો ભર્ત્રા પરિમિતભોગેન સંયતમનસા સભ્યેનાતિથિસેવકેન શિક્ષણે નિપુણેન

III ન મદ્યપેન ન પ્રહારકેણ કિન્તુ મૃદુભાવેન નિર્વિવાદેન નિર્લોભેન

IV સ્વપરિવારાણામ્ ઉત્તમશાસકેન પૂર્ણવિનીતત્વાદ્ વશ્યાનાં સન્તાનાનાં નિયન્ત્રા ચ ભવિતવ્યં|

V યત આત્મપરિવારાન્ શાસિતું યો ન શક્નોતિ તેનેશ્વરસ્ય સમિતેસ્તત્વાવધારણં કથં કારિષ્યતે?

VI અપરં સ ગર્વિતો ભૂત્વા યત્ શયતાન ઇવ દણ્ડયોગ્યો ન ભવેત્ તદર્થં તેન નવશિષ્યેણ ન ભવિતવ્યં|

VII યસ્ય નિન્દાયાં શયતાનસ્ય જાલે ચ ન પતેત્ તદર્થં તેન બાહિઃસ્થલોકાનામપિ મધ્યે સુખ્યાતિયુક્તેન ભવિતવ્યં|

VIII તદ્દત્ પરિચારકૈરપિ વિનીતૈ દ્વિવિધવાક્યરહિતૈ ભૂમદ્યપાને ડનાસક્તૈ નિર્લોભૈશ્ચ ભવિતવ્યં,

IX નિર્મલસંવેદેન ચ વિશ્વાસસ્ય નિગૂઢવાક્યં ધાતિવ્યઞ્ચ|

X અગ્રે તેષાં પરીક્ષા ક્રિયતાં તતઃ પરમ્ અનિન્દિતા ભૂત્વા તે પરિચર્યા કુર્વન્તુ|

XI અપરં યોષિદ્વિરપિ વિનીતાભિરનપવાદિકાભિઃ સતર્કાભિઃ સર્વત્ર વિશ્વાસ્યાભિશ્ચ ભવિતવ્યં|

XII પરિચારકા એકૈકયોષિતો ભર્ત્રારો ભવેયુઃ, નિજસન્તાનાનાં પરિજનાનાઞ્ચ સુશાસનં કુર્યુશ્ચ|

XIII યતઃ સા પરિચર્યા યૈ ભદ્રરૂપેણ સાધ્યતે તે શ્રેષ્ઠપદં પ્રાપ્નુવન્તિ ખ્રીષ્ટે યીશૌ વિશ્વાસેન મહોત્સુકા ભવન્તિ ચ|

XIV ત્વાં પ્રત્યેતત્પત્રલેખનસમયે શીઘ્રં ત્વત્સમીપગમનસ્ય પ્રત્યાશા મમ વિદ્યતે|

XV યદિ વા વિલમ્બ્યે તર્હ્યેશ્વરસ્ય ગૃહે ડર્થતઃ સત્યધર્મસ્ય સ્તમ્ભભિત્તિમૂલસ્વરૂપાયામ્ અમરેશ્વરસ્ય સમિતૌ ત્વયા કીદૃશ

આચારઃ કર્તવ્યસ્તત્ જ્ઞાતું શક્યતે|

XVI અપરં યસ્ય મહત્ત્વં સર્વસ્વીકૃતમ્ ઈશ્વરભક્તેસ્તત્ નિગૂઢવાક્યમિદમ્ ઈશ્વરો માનવદેહે પ્રકાશિત આત્મના સપુણ્યીકૃતો દૂતૈઃ સન્દૃષ્ટઃ સર્વજાતીયાનાં નિકટે ઘોષિતો જગતો વિશ્વાસપાત્રીભૂતસ્તેજઃપ્રાપ્તયે સ્વર્ગં નીતશ્ચેતિ|

IV

I પવિત્ર આત્મા સ્પષ્ટમ્ ઇદં વાક્યં વદતિ ચરમકાલે ક્રિતિપયલોકા વહ્નિનાઙ્કિતત્વાત્

II કઠોરમનસાં કાપટ્યાદ્ અનૃતવાદિનાં વિવાહનિષેધકાનાં ભક્ષ્યવિશેષનિષેધકાનાઞ્ચ

III ભૂતસ્વરૂપાણાં શિક્ષાયાં ભ્રમકાત્મનાં વાક્યેષુ ચ મનાંસિ નિવેશ્ય ધર્માદ્ ભ્રંશિષ્યન્તે| તાનિ તુ ભક્ષ્યાણિ વિશ્વાસિનાં સ્વીકૃતસત્યધર્માણાઞ્ચ ધન્યવાદસહિતાય ભોગાયેશ્વરેણ સસૃજિરે|

IV યત ઈશ્વરેણ યદ્યત્ સૃષ્ટં તત્ સર્વમ્ ઉત્તમં યદિ ચ ધન્યવાદેન ભુજ્યતે તર્હિ તસ્ય કિમપિ નાગ્રાહ્યં ભવતિ,

V યત ઈશ્વરસ્ય વાક્યેન પ્રાર્થનયા ચ તત્ પવિત્રીભવતિ|

VI એતાનિ વાક્યાનિ યદિ ત્વં ભ્રાતૃન્ જ્ઞાપયેસ્તર્હિ યીશુખ્રીષ્ટસ્યોત્તમ્: પરિચારકો ભવિષ્યસિ યો વિશ્વાસો હિતોપદેશશ્ચ ત્વયા ગૃહીતસ્તદીયવાક્યૈરાપ્યાયિષ્યસે ચ|

VII ચાન્યુપાખ્યાનાનિ દુર્ભાવાનિ વૃદ્ધયોષિતામેવ યોગ્યાનિ ચ તાનિ ત્વયા વિસૃજ્યન્તામ્ ઈશ્વરભક્તયે યત્નઃ ક્રિયતાઞ્ચ|

VIII યતઃ શારીરિકો યત્નઃ સ્વલ્પફલદો ભવતિ કિન્ત્વીશ્વરભક્તિરૈહિકપારત્રિકજીવનયોઃ પ્રતિજ્ઞાયુક્તા સતી સર્વત્ર ફલદા ભવતિ|

IX વાક્યમેતદ્ વિશ્વસનીયં સર્વે ંહણીયઞ્ચ વયઞ્ચ તદર્થમેવ શ્રામ્યામો નિન્દાં ભુંજમહે ચ|

X યતો હેતોઃ સર્વમાનવાનાં વિશેષતો વિશ્વાસિનાં ત્રાતા યોડમર ઈશ્વરસ્તસ્મિન્ વયં વિશ્વસામઃ|

XI ત્વમ્ એતાનિ વાક્યાનિ પ્રચારય સમુપદિશ ચ|

- XII અલ્પવયષ્કત્વાત્ કેનાપ્યવજ્ઞેયો ન ભવ કિન્ત્વાલાપેનાચરણેન પ્રેમ્ના સદાત્મત્વેન વિશ્વાસેન શુચિત્વેન ચ વિશ્વાસિનામ્ આદર્શો ભવ|
- XIII યાવન્નાહમ્ આગમિષ્યામિ તાવત્ ત્વ પાઠે ચેતયને ઉપદેશે ચ મનો નિઘત્સ્વ|
- XIV પ્રાચીનગણહસ્તાર્પણસહિતેન ભવિષ્યદ્વાક્યેન યદ્દાનં તુભ્યં વિશ્રાણિતં તવાન્તઃસ્થે તસ્મિન્ દાને શિથિલમના મા ભવ|
- XV એતેષુ મનો નિવેશય, એતેષુ વર્તસ્વ, ઇત્યન્ન સર્વવિષયે તવ ગુણવૃદ્ધિઃ પ્રકાશતાં|
- XVI સ્વસ્મિન્ ઉપદેશે ચ સાવધાનો ભૂત્વાવતિષ્ઠસ્વ તત્ કૃત્વા ત્વયાત્મપરિત્રાણં શ્રોતૃણાન્ન પરિત્રાણં સાધયિષ્યતે|

V

- I ત્વં પ્રાચીનં ન ભર્ત્સય કિન્તુ તં પિતરમિવ યૂનશ્ચ ભ્રાતૃનિવ
- II વૃદ્ધાઃ સ્ત્રિયશ્ચ માતૃનિવ યુવતીશ્ચ પૂર્ણશુચિત્વેન ભગિનીરિવ વિનયસ્વ|
- III અપરં સત્યવિધવાઃ સમ્મન્યસ્વ|
- IV કસ્યાશ્ચિદ્ વિધવાયા યદિ પુત્રાઃ પૌત્રા વા વિદ્યન્તે તર્હિ તે પ્રથમતઃ સ્વીયપરિજ્ઞનાન્ સેવિતું પિત્રોઃ પ્રત્યુપકર્તુન્ન શિક્ષન્તાં યતસ્તદેવેશ્વરસ્ય સાક્ષાદ્ ઉત્તમં ગ્રાહ્યન્ન કર્મ્મ|
- V અપરં યા નારી સત્યવિધવા નાથહીના ચાસ્તિ સા ઈશ્વરસ્યાશ્રયે તિષ્ઠન્તી દિવાનિશં નિવેદનપ્રાર્થનાભ્યાં કાલં યાપયતિ|
- VI કિન્તુ યા વિધવા સુખભોગાસક્તા સા જીવત્યપિ મૃતા ભવતિ|
- VII અતએવ તા યદ્ અનિન્દિતા ભવેયૂસ્તદર્થમ્ એતાનિ ત્વયા નિદિશ્યન્તાં|
- VIII યદિ કશ્ચિત્ સ્વજાતીયાન્ લોકાન્ વિશેષતઃ સ્વીયપરિજ્ઞનાન્ ન પાલયતિ તર્હિ સ વિશ્વાસાદ્ ભ્રષ્ટો ડપ્યધમશ્ચ ભવતિ|
- IX વિધવાવર્ગે યસ્યા ગણના ભવતિ તયા ષષ્ટિવત્સરેભ્યો ન્યૂનવયસ્કયા ન ભવિતવ્યં; અપરં પૂર્વમ્ એકસ્વામિકા ભૂત્વા
- X સા યત્ શિશુપોષણેનાતિથિસેવનેન પવિત્રલોકાનાં ચરણપ્રક્ષાલનેન કિલષ્ટાનામ્ ઉપકારેણ સર્વવિધસત્કર્મ્માચરણેન ચ સત્કર્મ્મકરણાત્ સુખ્યાતિપ્રાપ્તા ભવેત્ તદધ્યાવશ્યકં|
- XI કિન્તુ યુવતી વિધવા ન ગૃહાણ યતઃ પ્રીષ્ટસ્ય વૈપરીત્યેન તાસાં દર્પે જાતે તા વિવાહમ્ ઇચ્છન્તિ|
- XII તસ્માચ્ચ પૂર્વધર્મ્મ પરિત્યજ્ય દણ્ડનીયા ભવન્તિ|
- XIII અનન્તરં તા ગૃહાદ્ ગૃહં પર્યટન્ત્ય આલસ્યં શિક્ષન્તે કેવલમાલસ્યં નહિ કિન્ત્વનર્થકાલાપં પરાધિકારચર્યાઆપિ શિક્ષમાણા અનુચિતાનિ વાક્યાનિ ભાષન્તે|
- XIV અતો મમેચ્છેયં યુવત્યો વિધવા વિવાહં કુર્વતામ્ અપત્યવત્યો ભવન્તુ ગૃહકર્મ્મ કુર્વતાન્નેત્યં વિપક્ષાય કિમપિ નિન્દાદ્વારં ન દદતુ|
- XV યત ઇતઃ પૂર્વમ્ અપિ કાશ્ચિત્ શયતાનસ્ય પશ્ચાદ્ગમિન્યો જાતાઃ|
- XVI અપરં વિશ્વાસિન્યા વિશ્વાસિનો વા કસ્યાપિ પરિવારાણાં મધ્યે યદિ વિધવા વિદ્યન્તે તર્હિ સ તાઃ પ્રતિપાલયતુ તસ્માત્ સમિતૌ ભારે ડનારોપિતે સત્યવિધવાનાં પ્રતિપાલનં કર્તુ તયા શક્યતે|
- XVII યે પ્રાન્નઃ સમિતિં સમ્યગ્ અધિતિષ્ઠન્તિ વિશેષત ઈશ્વરવાક્યેનોપદેશેન ચ યે યત્નં વિદધતે તે દ્વિગુણસ્યાદરસ્ય યોગ્યા માન્યન્તાં|
- XVIII યસ્માત્ શાસ્ત્રે લિખિતમિદમાસ્તે, ત્વં શસ્યમર્દ્દકવૃષસ્યાસ્યં મા બધાનેતિ, અપરમપિ કાર્યકૃદ્ વેતનસ્ય યોગ્યો ભવતીતિ|
- XIX દ્વૌ ત્રીન્ વા સાક્ષિણો વિના કસ્યાયિત્ પ્રાચીનસ્ય વિરુદ્ધમ્ અભિયોગસ્ત્વયા ન ગૃહ્યતાં|
- XX અપરં યે પાપમાચરન્તિ તાન્ સર્વેષાં સમક્ષં ભર્ત્સયસ્વ તેનાપરેષામપિ ભીતિ ઈનિષ્યતે|
- XXI અહમ્ ઈશ્વરસ્ય પ્રભો ર્થીશુપ્રીષ્ટસ્ય મનોનીતદિવ્યદૂતાનાન્ન ગોચરે ત્વામ્ ઇદમ્ આજ્ઞાપયામિ ત્વં કસ્યાપ્યનુરોધેન કિમપિ ન કુર્વન વિનાપક્ષપાતમ્ એતાન વિધીન્ પાલય|
- XXII કસ્યાપિ મૂર્ધ્નિ હસ્તાપર્ણ ત્વરયા માકાર્ષોઃ| પરપાપાનાન્નાંશી મા ભવ| સ્વં શુચિં રક્ષ|
- XXIII અપરં તવોદરપીડાયાઃ પુનઃ પુન દુર્બ્બલતાયાશ્ચ નિમિત્તં કેવલં તોયં ન પિવન્ કિન્ચિન્ મદ્યં પિવા|
- XXIV કેષાશ્ચિત્ માનવાનાં પાપાનિ વિચારાત્ પૂર્વ કેષાશ્ચિત્ પશ્ચાત્ પ્રકાશન્તે|
- XXV તથૈવ સત્કર્મ્માણ્યપિ પ્રકાશન્તે તદન્યથા સતિ પ્રચ્છન્નાનિ સ્થાતું ન શક્નુવન્તિ|

VI

- I યાવન્તો લોકા યુગધારિણો દાસાઃ સન્તિ તે સ્વસ્વસ્વામિનં પૂર્ણસમાદરયોગ્યં મન્યન્તાં નો ચેદ્ ઈશ્વરસ્ય નામ્ન ઉપદેશસ્ય ચ નિન્દા સમ્ભવિષ્યતિ|

- II યેષાઞ્ચ સ્વામિનો વિશ્વાસિનઃ ભવન્તિ તેસ્તે ભ્રાતૃત્વાત્ નાવજ્ઞેયાઃ કિન્તુ તે કર્મફલભોગિનો વિશ્વાસિનઃ પ્રિયાશ્ચ ભવન્તીતિ હેતોઃ સેવનીયા એવ, ત્વમ્ એતાનિ શિક્ષય સમુપદિશ ચ|
- III યઃ કશ્ચિદ્ ઇતરશિક્ષાં કરોતિ, અસ્માકં પ્રભો યીશુખ્રીષ્ટસ્ય હિતવાક્યાનીશ્વરભક્તે યોગ્યાં શિક્ષાઞ્ચ ન સ્વીકરોતિ
- IV સ ઇર્ષદ્માતઃ સર્વ્વથા જ્ઞાનહીનશ્ચ વિવાદૈર્ વાગ્યુદ્દૈશ્ચ રોગયુક્તશ્ચ ભવતિ|
- V તાદૃશાદ્ ભાવાદ્ ઈર્ષ્યાવિરોધાપવાદદુષ્ટાસૂયા ભ્રષ્ટમનસાં સત્યજ્ઞાનહીનાનામ્ ઈશ્વરભક્તિં લાભોપાયમ્ ઇવ મન્યમાનાનાં લોકાનાં વિવાદાશ્ચ જાયન્તે તાદૃશેભ્યો લોકેભ્યસ્ત્વં પૃથક્ તિષ્ઠ|
- VI સંયતેચ્છયા યુક્તા યેશ્વરભક્તિઃ સા મહાલાભોપાયો ભવતીતિ સત્યં|
- VII એતજ્જગત્પ્રવેશનકાલેડસ્માભિઃ કિમપિ નાનાયિ તત્તયજનકાલેડપિ કિમપિ નેતું ન શક્યત ઇતિ નિશ્ચિતં|
- VIII અતએવ ખાધાન્યાચ્છાદનાનિ ચ પ્રાપ્યાસ્માભિઃ સન્તુષ્ટૈર્ ભવિતવ્યં|
- IX યે તુ ધનિનો ભવિતું યેષન્તે તે પરીક્ષાયામ્ ઉન્માથે પતન્તિ યે ચાભિલાષા માનવાન્ વિનાશે નરકે ચ મજ્જયન્તિ તાદૃશેષ્વજ્ઞાનાહિતાભિલાષેષ્વપિ પતન્તિ|
- X યતોડર્થસ્પૃહા સર્વ્વેષાં દુરિતાનાં મૂલં ભવતિ તામવલમ્બ્ય કેચિદ્ વિશ્વાસાદ્ અભ્રંશન્ત નાનાકલેશૈશ્ચ સ્વાન્ અવિધ્યન્|
- XI હે ઈશ્વરસ્ય લોક ત્વમ્ એતેભ્યઃ પલાય ધર્મ ઈશ્વરભક્તિ વિશ્વાસઃ પ્રેમ સહિષ્ણુતા ક્ષાન્તિશ્ચૈતાન્યાચર|
- XII વિશ્વાસરૂપમ્ ઉત્તમયુદ્ધં કુરુ, અનન્તજીવનમ્ આલમ્બસ્વ યતસ્તદર્થ ત્વમ્ આહૂતો ડભવઃ, બહુસાક્ષિણાં સમક્ષઞ્ચોત્તમાં પ્રતિજ્ઞાં સ્વીકૃતવાન્|
- XIII અપરં સર્વ્વેષાં જીવયિતુરીશ્વરસ્ય સાક્ષાદ્ યશ્ચ ખ્રીષ્ટો યીશુઃ પન્તીયપીલાતસ્ય સમક્ષમ્ ઉત્તમાં પ્રતિજ્ઞાં સ્વીકૃતવાન્ તસ્ય સાક્ષાદ્ અહં ત્વામ્ ઇદમ્ આજ્ઞાપયામિ|
- XIV ઈશ્વરેણ સ્વસમયે પ્રકાશિતવ્યમ્ અસ્માકં પ્રભો યીશુખ્રીષ્ટસ્યાગમનં યાવત્ ત્વયા નિષ્કલક્લત્વેન નિર્દોષત્વેન ચ વિધી રક્ષ્યતાં|
- XV સ ઈશ્વરઃ સચ્ચિદાનન્દઃ, અદ્વિતીયસમ્રાટ્, રાજાં રાજા, પ્રભૂનાં પ્રભુઃ,
- XVI અમરતાયા અદ્વિતીય આકરઃ, અગમ્યતેજોનિવાસી, મર્ત્યાનાં કેનાપિ ન દૃષ્ટઃ કેનાપિ ન દૃશ્યશ્ચ| તસ્ય ગૌરવપરાક્રમૌ સદાતનૌ ભૂયાસ્તાં| આમેન્|
- XVII ઇહલોકે યે ધનિનસ્તે ચિત્તસમુન્નતિં ચપલે ધને વિશ્વાસઞ્ચ ન કુર્વતાં કિન્તુ ભોગાર્થમ્ અસ્મભ્યં પ્રચુરત્વેન સર્વ્વદાતા
- XVIII યોડમર ઈશ્વરસ્તસ્મિન્ વિશ્વસન્તુ સદાચારં કુર્વન્તુ સત્કર્મધનેન ધનિનો સુકલા દાતારશ્ચ ભવન્તુ,
- XIX યથા ચ સત્યં જીવનં પાપ્નુયુસ્તથા પારત્રિકામ્ ઉત્તમસમ્પદં સચ્ચિન્વન્ત્વેતિ ત્વયાદિશ્યન્તાં|
- XX હે તીમથિય, ત્વમ્ ઉપનિધિં ગોપય કાલ્પનિકવિદ્યાયા અપવિત્રં પ્રલાપં વિરોધોક્તિઞ્ચ ત્યજ ચ,
- XXI યતઃ કતિપયા લોકાસ્તાં વિદ્યામવલમ્બ્ય વિશ્વાસાદ્ ભ્રષ્ટા અભવન્| પ્રસાદસ્તવ સહાયો ભૂયાત્| આમેન્|

२ तीमथियं पत्रं

- I श्रीष्टेन यीशुना या ज्जवनस्य प्रतिज्ञा तामधीश्वरस्येच्छया यीशोः श्रीष्टस्यैकः प्रेरितः पौलोऽहं स्वकीयं प्रियं धर्मपुत्रं तीमथियं प्रति पत्रं लिखामि।
- II तात ईश्वरोऽस्माकं प्रभु र्यीशुश्रीष्टश्च त्वयि प्रसाहं दयां शान्तिञ्च क्रियास्तां।
- III अहम् आ पूर्वपुरुषात् यम् ईश्वरं पवित्रमनसा सेवे तं धन्यं वदनं कथयामि, अहम् अडोरात्रं प्रार्थनासमये त्वां निरन्तरं स्मरामि।
- IV यश्च विश्वासः प्रथमे लोयीनामिकायां तव मातामह्याम् उनीकीनामिकायां मातरि यातिष्ठत् तवान्तरेऽपि तिष्ठतीति मन्ये
- V तव तं निष्कपटं विश्वासं मनसि कुर्वन् तवाश्रुपातं स्मरन् यथानन्देन प्रकृत्वो भवेयं तदर्थं तव दर्शनम् आकाङ्क्षे।
- VI अतो डेतो र्मम हस्तार्पणेन लब्धो य ईश्वरस्य वरस्त्वयि विद्यते तम् उज्ज्वलवितुं त्वां स्मारयामि।
- VII यत ईश्वरोऽस्मभ्यं भयजनकम् आत्मानम् अदत्त्वा शक्तिप्रेमसतर्कतानाम् आकरम् आत्मानं दत्तवान्।
- VIII अतश्चेवास्माकं प्रभुमधि तस्य वन्दिदासं मामधि य प्रमाणं दातुं न त्रपस्व किन्त्वीश्वरीयशक्त्या सुसंवाहस्य कृते दुःखस्य सहभागी भव।
- IX सोऽस्मान् परित्राणपात्राणि कृतवान् पवित्रेणाह्वानेनाहूतवांश्च; अस्मत्कर्मभेदेतुनेति नहि स्वीयनिर्पाणस्य प्रसाहस्य य कृते तत् कृतवान्। स प्रसाहः सृष्टेः पूर्वकाले श्रीष्टेन यीशुनास्मभ्यम् अदायि,
- X किन्त्वधुनास्माकं परित्रातु र्यीशोः श्रीष्टस्यागमनेन प्राकाशत। श्रीष्टो मृत्युं पराजितवान् सुसंवादेन य ज्जवनम् अमरताञ्च प्रकाशितवान्।
- XI तस्य धोषयिता दूतश्चान्यजातीयानां शिक्षकश्चाहं नियुक्तोऽस्मि।
- XII तस्मात् कारणात् ममायं क्लेशो भवति तेन मम लज्जा न जायते यतोऽहं यस्मिन् विश्वसितवान् तमवगतोऽस्मि मडादिनं यावत् ममोपनिधिं गोपनस्य शक्तिस्तस्य विद्यत इति निश्चितं जानामि।
- XIII हितदायकानां वाक्यानाम् आदर्शरूपेण मत्तः श्रुताः श्रीष्टे यीशौ विश्वासप्रेम्नोः कथा धारय।
- XIV अपरम् अस्मदन्तर्वासिना पवित्रेणात्मना तामुत्तमाम् उपनिधिं गोपय।
- XV आशियादेशीयाः सर्वे मां त्यक्तवन्त इति त्वं जानासि तेषां मध्ये कृगिल्लो हर्मगिनिश्च विद्येते।
- XVI प्रभुरनीषिक्तरस्य परिवारान् प्रति कृपां विदधातु यतः स पुनः पुन मां आप्यायितवान्।
- XVII मम शृङ्खलेन न त्रपित्वा रोमानगरे उपस्थितिसमये यत्नेन मां मृगयित्वा ममोद्देशं प्राप्तवान्।
- XVIII अतो विचारदिने स यथा प्रभोः कृपाभाजनं भवेत् तादृशं वरं प्रभुस्तस्मै देयात्। इक्षिणगरेऽपि स कति प्रकारै मां उपकृतवान् तत् त्वं सम्यग् वेत्सि।

II

- I हे मम पुत्र, श्रीष्टयीशुतो योऽनुग्रहस्तस्य भवेन त्वं भलवान् भव।
- II अपरं बहुभिः साक्षिभिः प्रमाणीकृतां यां शिक्षां श्रुतवानसि तां विश्वास्येषु परस्मै शिक्षादाने निपुणेषु य लोकेषु समर्पय।
- III त्वं यीशुश्रीष्टस्योत्तमो योद्धेव क्लेशं सहस्व।
- IV यो युद्धं करोति स सांसारिके व्यापारे मत्रो न भवति किन्तु स्वनियोजयित्रे रोयितुं येष्टे।
- V अपरं यो मल्लै र्युध्यति स यदि नियमानुसारेण न युध्यति तर्हि किरिटे न लभ्यते।
- VI अपरं यः कृषीवलः कर्म करोति तेन प्रथमेन फलभागिना भवितव्यं।
- VII मया यदुच्यते तत् त्वया बुध्यतां यतः प्रभुस्तुभ्यं सर्वत्र बुद्धिं दास्यति।
- VIII मम सुसंवाहस्य वयनानुसाराद् दायूद्धशीयं मृतगणमध्याद् उत्थापितञ्च यीशुं श्रीष्टं स्मर।
- IX तत्सुसंवाहकाराणाद् अहं दुष्कर्मैव बन्धनदशापर्यन्तं क्लेशं भुञ्जे किन्त्वीश्वरस्य वाक्यम् अबद्धं तिष्ठति।
- X श्रीष्टेन यीशुना यद् अनन्तगौरवसहितं परित्राणं जायते तदभिरुचिर्ते लोकेऽपि यत् लभ्येत तदर्थमहं तेषां निमित्तं सर्वाण्येतानि सहै।
- XI अपरम् अेषा भारती सत्या यदि वयं तेन साह्यं म्रियामहे तर्हि तेन साह्यं ज्जविव्यामः, यदि य क्लेशं सहामहे तर्हि तेन साह्यं राजत्वमपि करिष्यामहे।
- XII यदि वयं तम् अनङ्गीकुर्मस्तर्हि सोऽस्मान्धनङ्गीकरिष्यति।
- XIII यदि वयं न विश्वासामस्तर्हि स विश्वास्यस्तिष्ठति यतः स्वम् अपह्नोतुं न शक्नोति।

- XIV त्वमेतानि स्मारयन् ते यथा निष्कलं श्रोतृणां भ्रंशज्जनकं वाग्युद्धं न कुर्व्यस्तथा प्रभोः समक्षं दृढं विनीयाद्विश।
- XV अपरं त्वम् ईश्वरस्य साक्षात् स्वं परीक्षितम् अनिन्दनीयकर्मकारिणञ्च सत्यमतस्य वाक्यानां सद्विभजने निपुणञ्च दर्शयितुं यतस्व।
- XVI किन्त्वपवित्रा अनर्थककथा दूरीकुरु यतस्तदालम्बिन उत्तरोत्तरम् अधर्म्मं वर्द्धिष्यन्ते,
- XVII तेषाञ्च वाक्यं गलितक्षतवत् क्षयवर्द्धको भविष्यति तेषां मध्ये डुमिनायः झितीतश्चेतिनामानौ द्वौ ज्ञौ सत्यमताद् भ्रष्टौ ज्ञातौ,
- XVIII मृतानां पुनरुत्थिति व्यतीतेति वदन्तौ केषाञ्चिद् विश्वासम् उत्पाटयतश्च।
- XIX तथापीश्वरस्य भित्तिमूलम् अयत्नं तिष्ठति तस्मिंश्चयेयं लिपि मुद्राङ्किता विद्यते। यथा, ज्ञानाति परमेशस्तु स्वकीयान् सर्वमानवान् अपगच्छेद् अधर्म्मार्थ्य यः कश्चित् प्रीष्टनामकृतम्।
- XX किन्तु बृहन्निकेतने केवल सुवर्णमयानि रौप्यमयाणि य भाजनानि विद्यन्त एति तर्हि काष्ठमयानि मृण्मयान्यपि विद्यन्ते तेषाञ्च क्रियन्ति सम्मानाय क्रियन्तपमानाय य भवन्ति।
- XXI अतो यदि कश्चिद् अेतादृशेभ्यः स्वं परिष्करोति तर्हि स पावितं प्रभोः कार्ययोग्यं सर्वसत्कार्यायोपयुक्तं सम्मानार्थकञ्च भाजनं भविष्यति।
- XXII यौवनावस्थाया अभिलाषास्त्वया परित्यज्यन्तां धर्म्मो विश्वासः प्रेम ये य शुचिमनोभिः प्रभुम् उद्दिश्य प्रार्थनां कुर्वते तैः सार्द्धम् ऐक्यभावश्चैतेषु त्वया यत्नो विधीयतां।
- XXIII अपरं त्वम् अनर्थकान् अज्ञानांश्च प्रश्नान् वाग्युद्धोत्पादकान् ज्ञात्वा दूरीकुरु।
- XXIV यतः प्रभो दर्सेन युद्धम् अकर्त्तव्यं किन्तु सर्वान् प्रति शान्तेन शिक्षादानेच्छुकेन सङ्घिषुना य भवितव्यं, विपक्षाश्च तेन नम्रत्वेन येतितव्याः।
- XXV तथा कृते यदीश्वरः सत्यमतस्य ज्ञानार्थं तेभ्यो मनःपरिवर्तनरूपं वरं दद्यात्,
- XXVI तर्हि ते येन शयतानेन निजाभिलाषसाधनाय धृतास्तस्य ज्ञात्वा येतनां प्राप्योद्धारं लब्धुं शक्यन्ति।

III

- I यरमदिनेषु क्लेशजनकाः समया उपस्थास्यन्तीति ज्ञानीर्हि।
- II यतस्तात्कालिका लोका आत्मप्रेमिणो ऽर्थप्रेमिण आत्मस्वाधिनी ऽभिमानिनो निन्दकाः पित्रोरनाज्ञाग्राहिणः कृतघ्ना अपवित्राः।
- III प्रीतिवर्जिता असन्धेया मृषापवादिनी ऽजितेन्द्रियाः प्रयत्ना लद्वेषिणो
- IV विश्वासघातका दुःसाहसिनो धर्म्मघाता ईश्वरप्रेमिणः किन्तु सुभ्रप्रेमिणो
- V भक्तवेशाः किन्त्वस्वीकृतभक्तिगुणा भविष्यन्ति; अेतादृशानां लोकानां संमर्ग परित्यज।
- VI यतो ये ज्ञाः प्रच्छन्नं गेहान् प्रविशन्ति पापैर्भारग्रस्ता नानाविधाभिलाषैश्चालिता याः कामिन्यो
- VII नित्यं शिक्षन्ते किन्तु सत्यमतस्य तत्त्वज्ञानं प्राप्तुं कदायित् न शक्नुवन्ति ता दासीवद् वशीकुर्वन्ते य ते तादृशा लोकाः।
- VIII यान्नि याम्बिश्च यथा मूसमं प्रति विपक्षत्वम् अकुरुतां तथैव भ्रष्टमनसो विश्वासविषये ऽग्राह्याश्चैते लोका अपि सत्यमतं प्रति विपक्षतां कुर्वन्ति।
- IX किन्तु ते बहुदूरम् अग्रसरा न भविष्यन्ति यतस्तयो मूढता यद्दत् तद्दद् अेतेषामपि मूढता सर्वदृश्या भविष्यति।
- X भ्रमोपदेशः शिष्टताभिप्रायो विश्वासो धर्म्म्यं प्रेम सङ्घिषुतोपद्रवः क्लेशा
- XI आन्तियभियायाम् एकनिये लूस्त्रायाञ्च मां प्रति यद्यद् अघटत यांश्चोपद्रवान् अलम् असडे सर्वमेतत् त्वम् अवगतोऽसि किन्तु तत्सर्वतः प्रभु मां उद्धृतवान्।
- XII परन्तु यावन्तो लोकाः प्रीष्टेन यीशुनेश्वरभक्तिम् आयरितुम् एच्छन्ति तेषां सर्वेषाम् उपद्रवो भविष्यति।
- XIII अपरं पापिष्ठाः भलाश्च लोका भ्राम्यन्तो भ्रमयन्तश्चोत्तरोत्तरं दुष्टत्वेन वर्द्धिष्यन्ते।
- XIV किन्तु त्वं यद् यद् अशिक्षथाः, यय त्वयि समर्पितम् अभूत् तस्मिन् अवतिष्ठ, यतः कस्मात् शिक्षां प्राप्तोऽसि तद् वेत्सि;
- XV यानि य धर्म्मशास्त्राणि प्रीष्टे यीशौ विश्वासेन परित्राणप्राप्तये त्वां ज्ञानिनं कर्त्तुं शक्नुवन्ति तानि त्वं शैशवकालाद् अवगतोऽसि।
- XVI तत् सर्वं शास्त्रम् ईश्वरस्यात्मना दत्तं शिक्षायै दोषबोधाय शोधनाय धर्म्मविनयाय य इलयुक्तं भवति
- XVII तेन ऐश्वरस्य लोको निपुणः सर्वस्मै सत्कर्म्मणो सुसज्जश्च भवति।

IV

- I ઈશ્વરસ્ય ગોચરે યશ્ચ યીશુઃ પ્રીષ્ટઃ સ્વીયાગમનકાલે સ્વરાજત્વેન જીવતાં મૃતાનાં લોકાનાં વિચારં કરિષ્યતિ તસ્ય ગોચરે ડહં ત્વામ્ ઇદં દૃઢમ્ આજ્ઞાપયામિ|
- II ત્વં વાક્યં ઘોષય કાલેડકાલે ચોત્સુકો ભવ પૂર્ણયા સહિષ્ણુતયા શિક્ષયા ચ લોકાન્ પ્રબોધય ભર્ત્સય વિનયસ્વ ચ|
- III યત એતાદૃશઃ સમય આયાતિ યસ્મિન્ લોકા યથાર્થમ્ ઉપદેશમ્ અસહ્યમાનાઃ કર્ણકણ્ડૂયનવિશિષ્ટા ભૂત્વા નિજાભિલાષાત્ શિક્ષકાન્ સંગ્રહીષ્યન્તિ|
- IV સત્યમતાચ્ય શ્રોત્રાણિ નિવર્ત્ય વિપથગામિનો ભૂત્વોપાખ્યાનેષુ પ્રવર્તિષ્યન્તે;
- V કિન્તુ ત્વં સર્વવિષયે પ્રબુદ્ધો ભવ દુઃખભોગં સ્વીકુરુ સુસંવાદપ્રચારકસ્ય કર્મ સાધય નિજપરિચર્યા પૂર્ણત્વેન કુરુ ચ|
- VI મમ પ્રાણાનામ્ ઉત્સર્ગો ભવતિ મમ પ્રસ્થાનકાલશ્ચોપાતિષ્ઠત્|
- VII અહમ્ ઉત્તમયુદ્ધં કૃતવાન્ ગન્તવ્યમાર્ગસ્યાન્તં યાવદ્ ધાવિતવાન્ વિશ્વાસઞ્ચ રક્ષિતવાન્|
- VIII શેષં પુણ્યમુકુટે મદર્થં રક્ષિતં વિદ્યતે તચ્ય તસ્મિન્ મહાદિને યથાર્થવિચારકેણ પ્રભુના મહ્યં દાયિષ્યતે કેવલં મહ્યમ્ ઇતિ નહિ કિન્તુ યાવન્તો લોકાસ્તસ્યાગમનમ્ આકાઙ્ક્ષન્તે તેભ્યઃ સર્વેભ્યો ડપિ દાયિષ્યતે|
- IX ત્વં ત્વરયા મત્સમીપમ્ આગન્તું યતસ્વ,
- X યતો દીમા ઐહિકસંસારમ્ ઈહમાનો માં પરિત્યજ્ય થિષલનીકીં ગતવાન્ તથા ક્રીષ્કિ ગાલાતિયાં ગતવાન્ તીતશ્ચ દાલ્માતિયાં ગતવાન્|
- XI કેવલો લૂકો મયા સાર્દ્ધં વિદ્યતે| ત્વં માર્કં સક્લિનં કૃત્વાગચ્છ યતઃ સ પરિચર્યા મમોપકારી ભવિષ્યતિ,
- XII તુમિકઞ્ચાહમ્ ઇફ્ફિષનગરં પ્રેષિતવાન્|
- XIII યદ્ આચ્છાદનવસ્ત્રં ત્રોયાનગરે કાર્પસ્ય સન્નિઘૌ મયા નિક્ષિપ્તં ત્વમાગમનસમયે તત્ પુસ્તકાનિ ચ વિશેષતશ્ચર્મગ્રન્થાન્ આનય|
- XIV કાંસ્યકારઃ સિકન્દરો મમ બહ્વનિષ્ઠં કૃતવાન્ પ્રભુસ્તસ્ય કર્મણાં સમુચિતફલં દદાતુ|
- XV ત્વમપિ તસ્માત્ સાવધાનાસ્તિષ્ઠ યતઃ સોડસ્માકં વાક્યાનામ્ અતીવ વિપક્ષો જાતઃ|
- XVI મમ પ્રથમપ્રત્યુત્તરસમયે કોડપિ મમ સહાયો નાભવત્ સર્વે માં પર્યત્યજન્ તાન્ પ્રતિ તસ્ય દોષસ્ય ગણના ન ભૂયાત્;
- XVII કિન્તુ પ્રભુ મમ સહાયો ડભવત્ યથા ચ મયા ઘોષણા સાધ્યેત ભિન્નજાતીયાશ્ચ સર્વે સુસંવાદં શૃણુયુસ્તથા મહ્યં શક્તિમ્ અદદાત્ તતો ડહં સિંહસ્ય મુખાદ્ ઉદ્દૃતઃ|
- XVIII અપરં સર્વસ્માદ્ દુષ્કર્મતઃ પ્રભુ મમ્ ઉદ્ધરિષ્યતિ નિજસ્વર્ગીયરાજ્યં નેતું માં તારયિષ્યતિ ચ| તસ્ય ધન્યવાદઃ સદાકાલં ભૂયાત્| આમેન્|
- XIX ત્વં પ્રિષ્કામ્ આક્કિલમ્ અનીષિક્કરસ્ય પરિજનાંશ્ચ નમસ્કુરુ|
- XX ઇરાસ્તઃ કરિન્થનગરે ડતિષ્ઠત્ ત્રફ્ફિમશ્ચ પીડિતત્વાત્ મિલીતનગરે મયા વ્યહીયત|
- XXI ત્વં હેમન્તકાલાત્ પૂર્વમ્ આગન્તું યતસ્વ| ઉબૂલઃ પૂદિ લીનઃ કલૌદિયા સર્વે ભ્રાતરશ્ચ ત્વાં નમસ્કુર્વતે|
- XXII પ્રભુ રીશુઃ પ્રીષ્ટસ્તવાત્મના સહ ભૂયાત્| યુષ્માસ્વનુગ્રહો ભૂયાત્| આમેન્|

तीतं पत्रं

- I अनन्तश्रुतवनस्याशातो ज्ञाताया ईश्वरभक्ते योग्यस्य सत्यमतस्य यत् तत्त्वज्ञानं यश्च विश्वास ईश्वरस्याभिरुचितलोकैर्लभ्यते तदर्थं
- II यीशुप्रीष्टस्य प्रेरित ईश्वरस्य दासः पौलोऽहं साधारणविश्वासात् मम प्रकृतं धर्मपुत्रं तीतं प्रति लिखामि
- III निष्कपट ईश्वर आदिक्कालात् पूर्व्वं तत् श्रुतं प्रतिज्ञातवान् स्वनिर्दिष्टसमये य घोषणया तत् प्रकाशितवान्
- IV मम त्रातुरीश्वरस्याज्ञया य तस्य घोषणं मयि समर्पितम् अभूत् अस्माकं तात ईश्वरः परित्राता प्रभु यीशुप्रीष्टश्च तुल्यम् अनुग्रहं द्यां शान्तिञ्च वितरतु
- V त्वं यद् असम्पूर्णाकार्याणि सम्पूरये मदीयादेशाख्य प्रतिनगरं प्राचीनगणान् नियोजयेस्तदर्थमहं त्वां क्रीत्युपद्वीपे स्थापयित्वा गतवान्
- VI तस्माद् यो नरो ऽनिन्दित ऐकस्या योषितः स्वामी विश्वासिनाम् अपययस्यावाध्यत्वस्य वा दोषेणालिप्तानाञ्च सन्तानानां जनको भवति स एव योग्यः
- VII यतो डेतोरदक्षेणेश्वरस्य गृहदक्षेणेश्वरानिन्दनीयेन भवितव्यं तेन स्वेच्छायारिणा क्रोधिना पानासक्तेन प्रहारकेण लोभिना वा न भवितव्यं
- VIII किन्त्वतिथिसेवकेन सल्लोकानुरागिणा विनीतेन न्यायेन धार्मिकेण जितेन्द्रियेण य भवितव्यं
- IX उपदेशे य विश्वस्तं वाक्यं तेन धारितव्यं यतः स यद् यथार्थेनोपदेशेन लोकान् विनेतुं विघ्नकारिणश्च निरुत्तरान् कर्तुं शक्नुयात् तद् आवश्यकं
- X यतस्ते बहवो ऽवाध्या अनर्थकवाक्यवादिनः प्रवञ्चकाश्च सन्ति विशेषतश्छिन्नत्वयां मध्ये केचित् तादृशा लोकाः सन्ति
- XI तेषाञ्च वाग्रोध आवश्यको यतस्ते कुत्सितलाभस्याशयानुचितानि वाक्यानि शिक्षयन्तो निम्बिलपरिवाराणां सुमतिं नाशयन्ति
- XII तेषां स्वदेशीय ऐको भविष्यद्वादी वयनमिदमुक्तवान्, यथा, क्रीतीयमानवाः सर्वे सदा कापट्यवादिनः। किञ्च श्रुतसमानास्ते ऽलसाश्चोदरभारतः॥
- XIII साक्ष्यमेतत् तथ्यं, अतो डेतोस्त्वं तान् गाढं भर्त्सय ते य यथा विश्वासे स्वस्था भवेयु
- XIV रिड्डीयोपाध्यानेषु सत्यमतभ्रष्टानां मानवानाम् आज्ञासु य मनांसि न निवेशयेयुस्तथादिश
- XV श्रुतीनां कृते सर्वाण्येव श्रुतीनि भवन्ति किन्तु कलङ्कितानाम् अविश्वासिनाञ्च कृते श्रुति किमपि न भवति यतस्तेषां बुद्धयः संवेदाश्च कलङ्किताः सन्ति
- XVI ईश्वरस्य ज्ञानं ते प्रतिजानन्ति किन्तु कर्माभिस्तद् अनङ्गीकुर्वते यतस्ते गर्हिता अनाज्ञाग्राहिणः सर्वसत्कर्मणश्चायोग्याः सन्ति

II

- I यथार्थस्योपदेशस्य वाक्यानि त्वया कथ्यन्तां
- II विशेषतः प्राचीनलोका यथा प्रबुद्धा धीरा विनीता विश्वासे प्रेम्नि सखिष्युतायाञ्च स्वस्था भवेयुस्तद्भूत्
- III प्राचीनयोषितोऽपि यथा धर्मयोग्यम् आचारं कुर्युः परनिन्दका बहुमद्यपानस्य निघनाश्च न भवेयुः
- IV किन्तु सुशिक्षाकारिणः सत्य ईश्वरस्य वाक्यं यत् न निन्देत तदर्थं युवतीः सुशीलताम् अर्थतः पतिस्नेहम् अपत्यस्नेहं
- V विनीतिं श्रुयित्वं गृहणीत्वं सौजन्यं स्वामिनिघ्नञ्चादिशेयुस्तथा त्वया कथ्यतां
- VI तद्गद् यूनोऽपि विनीतये प्रबोधय
- VII त्वञ्च सर्वविषये स्वं सत्कर्मणां दृष्टान्तं दर्शय शिक्षायाञ्चाविकृतत्वं धीरतां यथार्थं
- VIII निर्दोषञ्च वाक्यं प्रकाशय तेन विपक्षो युष्माकम् अपवादस्य किमपि छिद्रं न प्राप्य त्रपिष्यते
- IX दासाश्च यत् स्वप्रभूनां निघनाः सर्वविषये तुष्टिजनकाश्च भवेयुः प्रत्युत्तरं न कुर्युः
- X किमपि नापडरेयुः किन्तु पूर्णा सुविश्वस्ततां प्रकाशयेयुरिति तान् आदिश। यत एवम्प्रकारेणास्मकं त्रातुरीश्वरस्य शिक्षा सर्वविषये तैर्भूषितव्या
- XI यतो डेतोस्त्राणाञ्चक ईश्वरस्यानुग्रहः सर्वान् मानवान् प्रत्युदितवान्
- XII स यास्मान् एहं शिक्षयति यद् वयम् अधर्म सांसारिकाभिलाषांश्चानङ्गीकृत्य विनीतत्वेन न्यायेनेश्वरभक्त्या येऽल्लोकै आयु र्यापयामः,

- XIII પરમસુખસ્યાશામ્ અર્થતો ડસ્માકં મહત ઈશ્વરસ્ય ત્રાણકર્તુ યીશુપ્રીષ્ટસ્ય પ્રભાવસ્યોદયં પ્રતીક્ષામહે|
 XIV યતઃ સ યથાસ્માન્ સર્વસ્માદ્ અધર્માત્ મોચયિત્વા નિજાધિકારસ્વરૂપં સત્કર્મસૂત્સુકમ્ એકં પ્રજાવર્ગ પાવયેત્ તદર્થમ્
 અસ્માકં કૃતે આત્મદાનં કૃતવાન્|
 XV એતાનિ ભાષસ્વ પૂર્ણસામર્થ્યેન ચાદિશ પ્રબોધય ચ, કોડપિ ત્વાં નાવમન્યતાં|

III

- I તે યથા દેશાધિપાનાં શાસકાનાન્ન નિઘના આજ્ઞાગ્રાહિણશ્ચ સર્વસ્મૈ સત્કર્મણો સુસજ્જાશ્ચ ભવેયુઃ
 II કમપિ ન નિન્દેયુ નિવ્વિરોધિનઃ ક્ષાન્તાશ્ચ ભવેયુઃ સર્વાન્ પ્રતિ ચ પૂર્ણ મૃદુત્વં પ્રકાશયેયુશ્ચેતિ તાન્ આદિશ|
 III યતઃ પૂર્વ વયમપિ નિબ્બાંધા અનાજ્ઞાગ્રાહિણો ભ્રાન્તા નાનાભિલાષાણાં સુખાનાન્ન દાસેયા દુષ્ટત્વેષ્ચારિણો ઘૃણિતાઃ
 પરસ્પરં દ્વેષિણશ્ચાભવામઃ|
 IV કિન્ત્વસ્માકં ત્રાતુરીશ્વરસ્ય યા દયા મર્ત્યાનાં પ્રતિ ચ યા પ્રીતિસ્તસ્યાઃ પ્રાદુર્ભાવે જાતે
 V વયમ્ આત્મકૃતેભ્યો ધર્મકર્મભ્યસ્તન્નહિ કિન્તુ તસ્ય કૃપાતઃ પુનર્જન્મરૂપેણ પ્રક્ષાલનેન પ્રવિત્રસ્યાત્મનો નૂતનીકરણેન ચ
 તસ્માત્ પરિત્રાણાં પ્રાપ્તાઃ
 VI સ યાસ્માકં ત્રાત્રા યીશુપ્રીષ્ટેનાસ્મદુપરિ તમ્ આત્માનં પ્રચુરત્વેન વૃષ્ટવાન્|
 VII ઇત્યં વયં તસ્યાનુગ્રહેણ સપુણ્યીભૂય પ્રત્યાશયાનન્તજીવનસ્યાધિકારિણો જાતાઃ|
 VIII વાક્યમેતદ્ વિશ્વસનીયમ્ અતો હેતોરીશ્વરે યે વિશ્વસિતવન્તસ્તે યથા સત્કર્માણ્યનુતિષ્ઠેયુસ્તથા તાન્ દૃઢમ્
 આજ્ઞાપયેતિ મમાભિમતં| તાન્યેવોત્તમાનિ માનવેભ્યઃ કૃલદાનિ ચ ભવન્તિ|
 IX મૂઢેભ્યઃ પ્રશ્રવંશાવલિવિવાદેભ્યો વ્યવસ્થાયા વિતાણ્ડાભ્યશ્ચ નિવર્તસ્વ યતસ્તા નિષ્કૃલા અનર્થકાશ્ચ ભવન્તિ|
 X યો જનો બિભિત્સુસ્તમ્ એકવારં દ્વિર્વા પ્રબોધ્ય દૂરીકુરુ,
 XI યતસ્તાદૃશો જનો વિપથગામી પાપિષ્ઠ આત્મદોષકશ્ચ ભવતીતિ ત્વયા જ્ઞાયતાં|
 XII યદાહમ્ આર્તિમાં તુષ્ટિકં વા તવ સમીપં પ્રેષયિષ્યામિ તદા ત્વં નીકપલૌ મમ સમીપમ્ આગન્તું યતસ્વ યતસ્ત્રૈવાહં
 શીતકાલં યાપયિતું મતિમ્ અકાર્ષી|
 XIII વ્યવસ્થાપકઃ સીના આપલ્લુશ્ચૈતયોઃ કસ્યાપ્યભાવો યન્ન ભવેત્ તદર્થ તૌ યત્નેન ત્વયા વિસૃજ્યેતાં|
 XIV અપરમ્ અસ્મદીયલોકા યન્નિષ્કૃલા ન ભવેયુસ્તદર્થ પ્રયોજનીયોપકારાયા સત્કર્માણ્યનુષ્ઠાતું શિક્ષન્તાં|
 XV મમ સક્લિનઃ સવ્વે ત્વાં નમસ્કુર્વતે| યે વિશ્વાસાદ્ અસ્માસુ પ્રીયન્તે તાન્ નમસ્કુરુ; સર્વેષુ યુષ્માસ્વનુગ્રહો ભૂયાત્| આમેન્|

ફિલોમોનં પત્રં

- I ખ્રીષ્ટસ્ય યીશો બંન્દિદાસઃ પૌલસ્તીથિયનામા ભ્રાતા ય પ્રિયં સહકારિણં ફિલીમોનં
 II પ્રિયામ્ આખિયાં સહસેનામ્ આર્ખિખં ફિલીમોનસ્ય ગૃહે સ્થિતાં સમિતિઞ્ચ પ્રતિ પત્રં લિખતઃ|
 III અસ્માકં તાત ઈશ્વરઃ પ્રભુ રીશુખ્રીષ્ટશ્ચ યુષ્માન્ પ્રતિ શાન્તિમ્ અનુગ્રહઞ્ચ ક્રિયાસ્તાં|
 IV પ્રભું યીશું પ્રતિ સર્વ્યાન્ પવિત્રલોકાન્ પ્રતિ ય તવ પ્રેમવિશ્વાસયો વૃત્તાન્તં નિશમ્યાહં
 V પ્રાર્થનાસમયે તવ નામોચ્ચારયન્ નિરન્તરં મમેશ્વરં ધન્યં વદામિ|
 VI અસ્માસુ યદ્યત્ સૌજન્યં વિદ્યતે તત્ સર્વ્વં ખ્રીષ્ટં યીશું યત્ પ્રતિ ભવતીતિ જ્ઞાનાય તવ વિશ્વાસમૂલિકા દાનશીલતા યત્ સફલા ભવેત્ તદદહમ્ ઇચ્છામિ|
 VII હે ભ્રાતઃ, ત્વયા પવિત્રલોકાનાં પ્રાણ આપ્યાયિતા અભવન્ એતસ્માત્ તવ પ્રેમ્નાસ્માકં મહાન્ આનન્દઃ સાન્ત્વના ય જાતઃ|
 VIII ત્વયા યત્ કર્ત્વ્યં તત્ ત્વામ્ આજ્ઞાપયિતું યદ્યાપ્યહં ખ્રીષ્ટેનાતીવોત્સુકો ભવેયં તથાપિ વૃદ્ધ
 IX ઇદાનીં યીશુખ્રીષ્ટસ્ય બંન્દિદાસશ્ચૈવમ્ભૂતો યઃ પૌલઃ સોડહં ત્વાં વિનેતું વરં મન્યે|
 X અતઃ શૃણ્વલબદ્ધોડહં યમજનયં તં મદીયતનયમ્ ઓનીષિમમ્ અધિ ત્વાં વિનયે|
 XI સ પૂર્વ્વં તવાનુપકારક આસીત્ કિન્ત્વિદાનીં તવ મમ યોપકારી ભવતિ|
 XII તમેવાહં તવ સમીપં પ્રેષયામિ, અતો મદીયપ્રાણસ્વરૂપઃ સ ત્વયાનુગૃહ્યતાં|
 XIII સુસંવાદસ્ય કૃતે શૃણ્વલબદ્ધોડહં પરિચારકમિવ તં સ્વસન્નિઘૌ વર્તયિતુમ્ ઐચ્છં|
 XIV કિન્તુ તવ સૌજન્યં યદ્ બલેન ન ભૂત્વા સ્વેચ્છાયાઃ ફલં ભવેત્ તદર્થં તવ સમ્મતિં વિના કિમપિ કર્ત્વ્યં નામન્યે|
 XV કો જાનાતિ ક્ષણકાલાર્થં ત્વત્તસ્તસ્ય વિચ્છેદોડભવદ્ એતસ્યાયમ્ અભિપ્રાયો યત્ ત્વમ્ અનન્તકાલાર્થં તં લપ્સ્યસે
 XVI પુન દાસમિવ લપ્સ્યસે તન્નહિ કિન્તુ દાસાત્ શ્રેષ્ઠં મમ પ્રિયં તવ ય શારીરિકસમ્બન્ધાત્ પ્રભુસમ્બન્ધાચ્ચ તતોડધિકં પ્રિયં ભ્રાતરમિવ|
 XVII અતો હેતો ર્થદિ માં સહભાગિનં જાનાસિ તર્હિ મામિવ તમનુગૃહાણ|
 XVIII તેન યદિ તવ કિમપ્યપરાદ્ધં તુભ્યં કિમપિ ધાર્યતે વા તર્હિ તત્ મમેતિ વિદિત્વા ગણાય|
 XIX અહં તત્ પરિશોત્સ્યામિ, એતત્ પૌલોડહં સ્વહસ્તેન લિખામિ, યતસ્ત્વં સ્વપ્રાણાન્ અપિ મહ્યં ધારયસિ તદ્ વક્તું નેચ્છામિ|
 XX ભો ભ્રાતઃ, પ્રભોઃ કૃતે મમ વાગ્ધ્યાં પૂરય ખ્રીષ્ટસ્ય કૃતે મમ પ્રાણાન્ આપ્યાયય|
 XXI તવાજ્ઞાગ્રાહિત્વે વિશ્વસ્ય મયા એતત્ લિપ્યતે મયા યદુચ્યતે તતોડધિકં ત્વયા કારિષ્યત ઇતિ જાનામિ|
 XXII તત્કરણસમયે મદર્થમપિ વાસગૃહં ત્વયા સજ્જીક્રિયતાં યતો યુષ્માકં પ્રાર્થનાનાં ફલરૂપો વર ઇવાહં યુષ્મભ્યં દાયિષ્યે મમેતિ પ્રત્યાશા જાયતે|
 XXIII ખ્રીષ્ટસ્ય યીશાઃ કૃતે મયા સહ બંન્દિરિપાકા
 XXIV મમ સહકારિણો માર્ક આરિષ્ટાર્ખો દીમા લૂકશ્ચ ત્વાં નમસ્કારં વેદ્યન્તિ|
 XXV અસ્માકં પ્રભો રીશુખ્રીષ્ટસ્યાનુગ્રહો યુષ્માકમ્ આત્મના સહ ભૂયાત્ આમેન્|

ઇબ્રિણ: પત્રં

- I પુરા ય ઈશ્વરો ભવિષ્યદ્વાદિભિઃ પિતૃલોકેભ્યો નાનાસમયે નાનાપ્રકારં કથિતવાન્
 II સ એતસ્મિન્ શેષકાલે નિજપુત્રેણાસ્મભ્યં કથિતવાન્| સ તં પુત્રં સર્વાધિકારિણં કૃતવાન્ તેનૈવ ય સર્વજગન્તિ સૃષ્ટવાન્|
 III સ પુત્રસ્તસ્ય પ્રભાવસ્ય પ્રતિબિમ્બસ્તસ્ય તત્ત્વસ્ય મૂર્તિશ્ચાસ્તિ સ્વીયશક્તિવાક્યેન સર્વ ધત્તે ય સ્વપ્રાણૈરસ્માકં
 પાપમાજ્જનં કૃત્વા ઊર્ધ્વસ્થાને મહામહિમ્નો દક્ષિણપાર્શ્વે સમુપવિષ્ટવાન્|
 IV દિવ્યદૂતગણાદ્ યથા સ વિશિષ્ટનામ્નો ડધિકારી જાતસ્તથા તેભ્યોડપિ શ્રેષ્ઠો જાતઃ|
 V યતો દૂતાનાં મધ્યે કદાચિદીશ્વરેણેદં ક ઉક્તઃ? યથા, "મદીયતનયો ડસિ ત્વમ્ અદૈવ જનિતો મયા| " પુનશ્ચ "અહં તસ્ય
 પિતા ભવિષ્યામિ સ ય મમ પુત્રો ભવિષ્યતિ| "
 VI અપરં જગતિ સ્વકીયાદ્વિતીયપુત્રસ્ય પુનરાનયનકાલે તેનોક્તં, યથા, "ઈશ્વરસ્ય સકલૈ દૂતૈરેષ એવ પ્રણમ્યતાં| "
 VII દૂતાન્ અધિ તેનેદમ્ ઉક્તં, યથા, "સ કરોતિ નિજાન્ દૂતાન્ ગન્ધવાહસ્વરૂપકાન્| વહ્નિશિખાસ્વરૂપાંશ્ચ કરોતિ
 નિજસેવકાન્|| "
 VIII કિન્તુ પુત્રમુદ્દિશ્ય તેનોક્તં, યથા, "હે ઈશ્વર સદા સ્થાયિ તવ સિંહાસનં ભવેત્| યાથાર્થસ્ય ભવેદ્દણ્ડો
 રાજદણ્ડસ્ત્વદીયકઃ|
 IX પુણ્યે પ્રેમ કરોષિ ત્વં કિન્નાધર્મમ્ ઋતીયસે| તસ્માદ્ ય ઈશ ઈશસ્તે સ તે મિત્રગણાદપિ| અધિકાહ્વાદતૈલેન સેયનં કૃતવાન્
 ત્વ|| "
 X પુનશ્ચ, યથા, "હે પ્રભો પૃથિવીમૂલમ્ આદૌ સંસ્થાપિતં ત્વયા| તથા ત્વદીયહસ્તેન કૃતં ગગનમણ્ડલં|
 XI ઇમે વિનંક્ષ્યતસ્વન્તુ નિત્યમેવાવતિષ્ઠસે| ઇદન્તુ સકલં વિશ્વં સંજરિષ્યતિ વસ્ત્રવત્|
 XII સક્લોચિતં ત્વયા તત્તુ વસ્ત્રવત્ પરિવત્સ્યતે| ત્વન્તુ નિત્યં સ એવાસી નિરન્તાસ્તવ વત્સરાઃ|| "
 XIII અપરં દૂતાનાં મધ્યે કઃ કદાચિદીશ્વરેણેદમુક્તઃ? યથા, "તવારીન્ પાદપીઠં તે યાવન્નહિ કરોમ્યહં| મમ દક્ષિણદિગભાગે
 તાવત્ ત્વં સમુપાવિશ|| "
 XIV યે પરિત્રાણસ્યાધિકારિણો ભવિષ્યન્તિ તેષાં પરિચર્યાર્થં પ્રેષ્યમાણાઃ સેવનકારિણ આત્માનઃ કિં તે સર્વે દૂતા નહિ?

II

- I અતો વયં યદ્ ભ્રમસ્રોતસા નાપનીયામહે તદર્થમસ્માભિ ર્યદદ્ અશ્રાવિ તસ્મિન્ મનાંસિ નિઘાતવ્યાનિ|
 II યતો હેતો દૂતૈઃ કથિતં વાક્યં યદમોદમ્ અભવદ્ યદિ ય તલ્લક્ષ્મનકારિણો તસ્યાગ્રાહકાય ય સર્વસ્મૈ સમુચિતં દણ્ડમ્
 અદીયત,
 III તદર્થસ્માભિસ્તાદૃશં મહાપરિત્રાણમ્ અવજ્ઞાય કથં રક્ષા પ્રાપ્સ્યતે, યત્ પ્રથમતઃ પ્રભુના પ્રોક્તં તતોડસ્માન્ યાવત્ તસ્ય
 શ્રોતૃભિઃ સ્થિરીકૃતં,
 IV અપરં લક્ષણૈરદ્ભૂતકર્મભિ વિવિધશક્તિપ્રકાશેન નિજેચ્છાતઃ પવિત્રસ્યાત્મનો વિભાગેન ય યદ્ ઈશ્વરેણ પ્રમાણીકૃતમ્
 અભૂત્|
 V વયં તુ યસ્ય ભાવિરાજ્યસ્ય કથાં કથયામઃ, તત્ તેન્ દિવ્યદૂતાનામ્ અધીનીકૃતમિતિ નહિ|
 VI કિન્તુ કુત્રાપિ કશ્ચિત્ પ્રમાણમ્ ઈદૃશં દત્તવાન્, યથા, "કિં વસ્તુ માનવો યત્ સ નિત્યં સંસ્મર્યતે ત્વયા| કિં વા માનવસન્તાનો
 યત્ સ આલોચ્યતે ત્વયા|
 VII દિવ્યદત્તગણેભ્યઃ સ કિન્ચિન્ ન્યૂનઃ કૃતસ્ત્વયા| તેજોગૌરવરૂપેણ કિરીટેન વિભૂષિતઃ| સૃષ્ટં યત્ તે કરાભ્યાં સ તત્પ્રભુત્વે
 નિયોજિતઃ|
 VIII યરણાધશ્ચ તસ્યૈવ ત્વયા સર્વ વશીકૃતં|| " તેન સર્વ યસ્ય વશીકૃતં તસ્યાવશીભૂતં કિમપિ નાવશેષિતં કિન્ત્વધુનાપિ
 વયં સર્વાણિ તસ્ય વશીભૂતાનિ ન પશ્યામઃ|
 IX તથાપિ દિવ્યદૂતગણેભ્યો યઃ કિન્ચિન્ ન્યૂનીકૃતોડભવત્ તં યીશું મૃત્યુભોગહેતોસ્તેજોગૌરવરૂપેણ કિરીટેન વિભૂષિતં
 પશ્યામઃ, યત ઈશ્વરસ્યાનુગ્રહાત્ સ સર્વેષાં કૃતે મૃત્યુમ્ અસ્વદત|
 X અપરશ્ચ યસ્મૈ યેન ય કૃત્સ્નં વસ્તુ સૃષ્ટં વિદ્યતે બહુસન્તાનાનાં વિભવાયાનયનકાલે તેષાં પરિત્રાણાગ્રસરસ્ય દુઃખભોગેન
 સિદ્ધીકરણમપિ તસ્યોપયુક્તમ્ અભવત્|
 XI યતઃ પાવકઃ પૂયમાનાશ્ચ સર્વે એકસ્માદેવોત્પન્ના ભવન્તિ, ઇતિ હેતોઃ સ તાન્ ભ્રાતૃન્ વદિતું ન લજ્જતે|

- XII तेन स उक्तवान्, यथा, "धोतयिष्यामि ते नाम भ्रातृणां मध्यतो मम परन्तु समिते र्मध्ये करिष्ये ते प्रशंसनं॥ "
- XIII पुनरपि, यथा, "तस्मिन् विश्वस्य स्थाताहं।" पुनरपि, यथा, "पश्याहम् अपत्यानि य दत्तानि मह्यम् ईश्वरात्॥ "
- XIV तेषाम् अपत्यानां रुधिरपललविशिष्टत्वात् सोऽपि तद्धत् तद्विशिष्टोऽभूत् तस्याभिप्रायोऽयं यत् स मृत्युबलाधिकारिणां शयतानं मृत्युना बलहीनं कुर्यात्
- XV ये य मृत्युभयाद् यावज्जिवन् दासत्वस्य निघ्ना आसन् तान् उद्धारयेत्॥
- XVI स दूतानाम् उपकारी न भवति किन्त्वब्राह्मीमो वंशस्यैवोपकारी भवती॥
- XVII अतो हेतोः स यथा कृपावान् प्रजानां पापशोधनार्थम् ईश्वरोद्देश्यविषये विश्वास्यो महायाजको भवेत् तदर्थं सर्वविषये स्वभ्रातृणां सदृशीभवनं तस्योचितम् आसीत्॥
- XVIII यतः स स्वयं परीक्षां गत्वा यं दुःखभोगम् अवगतस्तेन परीक्षाकान्तान् उपकर्तुं शक्नोति॥

III

- I हे स्वर्गीयस्याह्वानस्य सल्लभाग्निः पवित्रभ्रातरः, अस्माकं धर्मप्रतिज्ञाया दूतोऽग्रसरश्च यो यीशुस्तम् आलोचयध्वं
- II मूसा यद्धत् तस्य सर्वपरिवारमध्ये विश्वास्य आसीत्, तद्धत् अयमपि स्वनियोजकस्य समीपे विश्वास्यो भवति॥
- III परिवाराख्य यद्धत् तत्स्थापयितुरधिकं गौरवं भवति तद्धत् मूससोऽयं बहुतरगौरवस्य योग्यो भवति॥
- IV ऐकैकस्य निवेशनस्य परिजनानां स्थापयिता कश्चिद् विद्यते यश्च सर्वस्थापयिता स ईश्वर एव॥
- V मूसाश्च वक्ष्यमाणानां साक्षी भृत्य एव तस्य सर्वपरिजनमध्ये विश्वास्योऽभवत् किन्तु प्रीष्टस्तस्य परिजनानामध्यक्ष एव॥
- VI वयं तु यदि विश्वासस्योत्साहं श्लाघनञ्च शेषं यावद् धारयामस्तर्हि तस्य परिजना भवामः॥
- VII अतो हेतोः पवित्रेणात्मना यद्धत् कथितं, तद्धत्, "अद्य यूयं कथां तस्य यदि संश्रोतुमिच्छथ॥
- VIII तर्हि पुरा परीक्षाया दिने प्रान्तरमध्यतः॥ महाज्ञानिग्रहस्थाने युष्माभिस्तु कृतं यथा॥ तथा मा कुरुतेदानीं कठिनानि मनांसि वः॥
- IX युष्माकं पितरस्तत्र मत्परीक्षाम् अकुर्वन्त॥ कुर्वन्निर्भेदनुसन्धानं तैरदृश्यन्त मङ्कियाः॥ यत्वारिशत्समा यावत् कुद्वधाऽन्तु तदन्वये॥
- X अवादिषम् एमे लोका भ्रान्तान्तःकरणाः सद्यः॥ मामकीनानि वर्तमानि परिजानन्ति नो एमे॥
- XI एति हेतोरहं कोपात् शपथं कृतवान् एमं प्रवेक्ष्यते जनैरेतैर् न विश्रामस्थलं मम॥ "
- XII हे भ्रातरः सावधाना भवत, अमरेश्वरात् निवर्तको योऽविश्वासस्तद्युक्तं दृष्टान्तःकरणं युष्माकं कस्यापि न भवतु॥
- XIII किन्तु यावद् अद्यनामा समयो विद्यते तावद् युष्मन्मध्ये कोऽपि पापस्य वञ्चनया यत् कठोरीकृतो न भवेत् तदर्थं प्रतिदिनं परस्परम् उपदिशत॥
- XIV यतो वयं प्रीष्टस्यांशिनो ज्ञाताः किन्तु प्रथमविश्वासस्य दृढत्वम् अस्माभिः शेषं यावद् अमोघं धारयितव्यं॥
- XV अद्य यूयं कथां तस्य यदि संश्रोतुमिच्छथ, तर्ह्याज्ञालङ्घनस्थाने युष्माभिस्तु कृतं यथा, तथा मा कुरुतेदानीं कठिनानि मनांसि व एति तेन यदुक्तं,
- XVI तदनुसाराद् ये श्रुत्वा तस्य कथां न गृहीतवन्तस्ते के? किं मूससा मिसरदेशाद् आगताः सर्वे लोका नहि?
- XVII केभ्यो वा स यत्वारिशद्वर्षाणि यावद् अकुर्वन्त? पापं कुर्वन्तां येषां कुलापाः प्रान्तरेऽपतन् किं तेभ्यो नहि?
- XVIII प्रवेक्ष्यते जनैरेतैर् न विश्रामस्थलं ममेति शपथः केषां विरुद्धं तेनाकारि? किम् अविश्वासिनां विरुद्धं नहि?
- XIX अतस्ते तत् स्थानं प्रवेष्टुम् अविश्वासात् नाशक्नुवन् एति वयं वीक्षामहे॥

IV

- I अपरं तद्विश्रामप्राप्तेः प्रतिज्ञा यदि तिष्ठति तर्ह्यस्माकं कश्चित् येत् तस्याः इलेन वञ्चितो भवेत् वयम् अतस्माद् बिलीमः॥
- II यतोऽस्माकं समीपे यद्धत् तद्धत् तेषां समीपेऽपि सुसंवाहः प्रयारितोऽभवत् किन्तु तैः श्रुतं वाक्यं तान् प्रति निष्कलम् अभवत्, यतस्ते श्रोतारो विश्वासेन सार्द्धं तन्नामिश्रयन्॥
- III तद् विश्रामस्थानं विश्वासिभिरस्माभिः प्रविश्यते यतस्तेनोक्तं, "अहं कोपात् शपथं कृतवान् एमं, प्रवेक्ष्यते जनैरेतैर् न विश्रामस्थलं मम॥ " किन्तु तस्य कर्माणि जगतः सृष्टिकालात् समाप्तानि सन्ति॥
- IV यतः कस्मिंश्चित् स्थाने सप्तमं दिनमधि तेनेदम् उक्तं, यथा, "ईश्वरः सप्तमे दिने स्वकृत्येभ्यः सर्वकर्म्मभ्यो विश्रामात्॥ "
- V किन्त्वेतस्मिन् स्थाने पुनस्तेनोच्यते, यथा, "प्रवेक्ष्यते जनैरेतैर् न विश्रामस्थलं मम॥ "
- VI इलतस्तत् स्थानं कैश्चित् प्रवेष्टव्यं किन्तु ये पुरा सुसंवाहं श्रुतवन्तस्तेरविश्वासात् तत्र प्रविष्टम्,

VII ઇતિ હેતો: સ પુનરધનામકં દિનં નિરૂપ્ય દીર્ઘકાલે ગતેડપિ પૂર્વોક્તાં વાયં દાયુદા કથયતિ, યથા, "અદ્ય યૂયં કથાં તસ્ય યદિ સંશ્રોતુમિચ્છથ, તર્હિ મા કુરુતેદાનીં કઠિનાનિ મનાંસિ વઃ"

VIII અપરં ચિહોશૂયો યદિ તાન્ વ્યશ્રામયિષ્યત્ તર્હિ તતઃ પરમ્ અપરસ્ય દિનસ્ય વાગ્ ઈશ્વરેણ નાકથયિષ્યત્|

IX અત ઈશ્વરસ્ય પ્રજાભિઃ કર્તવ્ય એકો વિશ્રામસ્તિષ્ઠતિ|

X અપરમ્ ઈશ્વરો યદ્રત્ સ્વકૃતકર્મભ્યો વિશ્રામ તદ્રત્ તસ્ય વિશ્રામસ્થાનં પ્રવિષ્ટો જનોડપિ સ્વકૃતકર્મભ્યો વિશ્રામ્યતિ|

XI અતો વયં તદ્ વિશ્રામસ્થાનં પ્રવેષ્ટું યતામઠૈ, તદવિશ્વાસોદાહરણેન કોડપિ ન પતતુ|

XII ઈશ્વરસ્ય વાદોડમરઃ પ્રભાવવિશિષ્ટશ્ચ સર્વસ્માદ્ દ્વિધારખજ્જાદપિ તીક્ષ્ણઃ, અપરં પ્રાણાત્મનો ગ્રન્થિમજ્જયોશ્ચ પરિભેદાય વિચ્છેદકારી મનસશ્ચ સફ્લવાનામ્ અભિપ્રેતાનાશ્ચ વિચારકઃ|

XIII અપરં યસ્ય સમીપે સ્વીયા સ્વીયા કથાસ્માભિઃ કથયિતવ્યા તસ્યાગોચરઃ કોડપિ પ્રાણી નાસ્તિ તસ્ય દૃષ્ટૌ સર્વમેવાનાવૃતં પ્રકાશિતઆસ્તે|

XIV અપરં ય ઉચ્યતમં સ્વર્ગ પ્રવિષ્ટ એતાદૃશ એકો વ્યક્તિરર્થત ઈશ્વરસ્ય પુત્રો યીશુરસ્માકં મહાયાજકોડસ્તિ, અતો હેતો વર્ચં ધર્મપ્રતિજ્ઞાં દૃઢમ્ આલમ્બામઠૈ|

XV અસ્માકં યો મહાયાજકો ડસ્તિ સોડસ્માકં દુઃખૈ દુઃખિતો ભવિતુમ્ અશક્તો નહિ કિન્તુ પાપં વિના સર્વવિષયે વયમિવ પરીક્ષિતઃ|

XVI અતએવ કૃપાં ગ્રહીતું પ્રયોજનીયોપકારાર્થમ્ અનુગ્રહં પ્રાપ્તુશ્ચ વયમ્ ઉત્સાહેનાનુગ્રહસિંહાસનસ્ય સમીપં યામઃ|

V

I યઃ કશ્ચિત્ મહાયાજકો ભવતિ સ માનવાનાં મધ્યાત્ નીતઃ સન્ માનવાનાં કૃત ઈશ્વરોદેશ્યવિષયેડર્થત ઉપહારાણાં પાપાર્થકબલીનાશ્ચ દાન નિયુજ્યતે|

II સ યાજ્ઞાનાં ભ્રાન્તાનાશ્ચ લોકાનાં દુઃખેન દુઃખી ભવિતું શક્નોતિ, યતો હેતો: સ સ્વયમપિ દૌર્બલ્યવેષ્ટિતો ભવતિ|

III એતસ્માત્ કારણાચ્ચ યદ્રત્ લોકાનાં કૃતે તદ્રદ્ આત્મકૃતેડપિ પાપાર્થકબલિદાનં તેન કર્તવ્યં|

IV સ ઘોચ્ચપદઃ સ્વેચ્છાતઃ કેનાપિ ન ગૃહ્યતે કિન્તુ હારોણ ઇવ ય ઈશ્વરેણાહૂયતે તેનૈવ ગૃહ્યતે|

V એવમ્પ્રકારેણ ખ્રીષ્ટોડપિ મહાયાજકત્વં ગ્રહીતું સ્વીયગૌરવં સ્વયં ન કૃતવાન્, કિન્તુ "મદીયતનયોડસિ ત્વમ્ અદૈવ જનિતો મયેતિ" વાયં યસ્તં ભાષિતવાન્ સ એવ તસ્ય ગૌરવં કૃતવાન્|

VI તદ્રદ્ અન્યગીતેડપીદમુક્તં, ત્વં મલ્કીષેદકઃ શ્રેણ્યાં યાજકોડસિ સદાતનઃ|

VII સ ય દેહવાસકાલે બહુકન્દનેનાશ્રુપાતેન ય મૃત્યુત ઉદ્ધરણે સમર્થસ્ય પિતુઃ સમીપે પુનઃ પુનર્વિનતિં પ્રર્થનાશ્ચ કૃત્વા તત્કલરૂપિણીં શક્ષાતો રક્ષાં પ્રાપ્ય ય

VIII યદ્યપિ પુત્રોડભવત્ તથાપિ ચૈરક્લિશ્યત તૈરાજાગ્રહણમ્ અશિક્ષત|

IX ઇત્યં સિદ્ધીભૂય નિજાજાગ્રાહિણાં સર્વેષામ્ અનન્તપરિત્રાણસ્ય કારણસ્વરૂપો ડભવત્|

X તસ્માત્ સ મલ્કીષેદકઃ શ્રેણીભુક્તો મહાયાજક ઈશ્વરેણાખ્યાતઃ|

XI તમઘ્યસ્માકં બહુકથાઃ કથયિતવ્યાઃ કિન્તુ તાઃ સ્તબ્ધકર્ણો યુષ્માભિ દુર્ગમ્યાઃ|

XII યતો યૂયં યદ્યપિ સમયસ્ય દીર્ઘત્વાત્ શિક્ષકા ભવિતુમ્ અશક્ષ્યત તથાપીશ્વરસ્ય વાક્યાનાં યા પ્રથમા વર્ણમાલા તામધિ શિક્ષાપ્રાપ્તિ યુષ્માકં પુનરાવશ્યકા ભવતિ, તથા કઠિનદ્રવ્યે નહિ કિન્તુ દુગ્ધે યુષ્માકં પ્રયોજનમ્ આસ્તે|

XIII યો દુગ્ધપાયી સ શિશુરેવેતિકારણાત્ ધર્મવાક્યે તત્પરો નાસ્તિ|

XIV કિન્તુ સદસદ્વિચારે યેષાં ચેતાંસિ વ્યવહારેણ શિક્ષિતાનિ તાદૃશાનાં સિદ્ધલોકાનાં કઠોરદ્રવ્યેષુ પ્રયોજનમસ્તિ|

VI

I વયં મૃતિજનકકર્મભ્યો મનઃપરાવર્તનમ્ ઈશ્વરે વિશ્વાસો મજ્જનશિક્ષણં હસ્તાર્પણં મૃતલોકાનામ્ ઉત્થાનમ્

II અનન્તકાલસ્થાયિવિચારાજ્ઞા ચૈતૈઃ પુનર્ભિત્તિમૂલં ન સ્થાપયન્તઃ ખ્રીષ્ટવિષયકં પ્રથમોપદેશં પશ્ચાત્કૃત્ય સિદ્ધિં યાવદ્ અગ્રસરા ભવામ્|

III ઈશ્વરસ્યાનુમત્યા ય તદ્ અસ્માભિઃ કારિષ્યતે|

IV ય એકકૃત્વો દીપ્તિમયા ભૂત્વા સ્વર્ગીયવરરસમ્ આસ્વદિતવન્તઃ પવિત્રસ્યાત્મનોડંશિનો જાતા

V ઈશ્વરસ્ય સુવાક્યં ભાવિકાલસ્ય શક્તિઆસ્વદિતવન્તશ્ચ તે ભ્રષ્ટવા યદિ

VI સ્વમનોભિરીશ્વરસ્ય પુત્રં પુનઃ કુશો ઘનન્તિ લજ્જાસ્પદં કુર્વન્તે ય તર્હિ મનઃપરાવર્તનાય પુનસ્તાન્ નવીનીકર્તુ કોડપિ ન શક્નોતિ|

VII યતો યા ભૂમિઃ સ્વોપરિ ભૂયઃ પતિતં વૃષ્ટિં પિવતી તત્કલાધિકારિણાં નિમિત્તમ્ ઇષ્ટાનિ શાકાદીન્યુત્પાદયતિ સા ઈશ્વરાદ્ આશિષં પ્રાપ્તા|

VIII કિન્તુ યા ભૂમિ ગોક્ષુરકણ્ટકવૃક્ષાન્ ઉત્પાદયતિ સા ન ગ્રાહ્યા શાપાર્હા ય શેષે તસ્યા દાહો ભવિષ્યતિ|

IX હે પ્રિયતમાઃ, યદાપિ વયમ્ એતાદૃશં વાક્યં ભાષામહે તથાપિ યૂયં તત ઉત્કૃષ્ટાઃ પરિત્રાણપથસ્ય પથિકાશ્રાધ્વ ઇતિ વિશ્વસામઃ|

X યતો યુષ્માભિઃ પવિત્રલોકાનાં ય ઉપકારો ડકારિ ક્રિયતે ય તેનેશ્વરસ્ય નામ્ને પ્રકાશિતં પ્રેમ શ્રમન્ત્ર વિસ્મર્તુમ્ ઈશ્વરોડન્યાયકારી ન ભવતિ|

XI અપરં યુષ્માકમ્ એકૈકો જનો યત્ પ્રત્યાશાપૂરણાર્થં શેષં યાવત્ તમેવ યત્નં પ્રકાશયેદિત્યહમ્ ઇચ્છામિ|

XII અતઃ શિથિલા ન ભવત કિન્તુ યે વિશ્વાસેન સહિષ્ણુતા ય પ્રતિજ્ઞાનાં ફલાધિકારિણો જાતાસ્તેષામ્ અનુગામિનો ભવત|

XIII ઈશ્વરો યદા ઇબ્રાહીમે પ્રત્યજ્ઞાનાત્ તદા શ્રેષ્ઠસ્ય કસ્યાપ્યપરસ્ય નામ્ના શપથં કર્તુ નાશકનોત્, અતો હેતોઃ સ્વનામ્ના શપથં કૃત્વા તેનોક્તં યથા,

XIV "સત્યમ્ અહં ત્વામ્ આશિષં ગદિષ્યામિ તવાન્વયં વદ્ધ્યિષ્યામિ ચ| "

XV અનેન પ્રકારેણ સ સહિષ્ણુતાં વિધાય તસ્યાઃ પ્રત્યાશાયાઃ ફલં લબ્ધવાન્|

XVI અથ માનવાઃ શ્રેષ્ઠસ્ય કસ્યચિત્ નામ્ના શપન્તે, શપથશ્ચ પ્રમાણાર્થં તેષાં સર્વવિવાદાન્તકો ભવતિ|

XVII ઇત્યસ્મિન્ ઈશ્વરઃ પ્રતિજ્ઞાયાઃ ફલાધિકારિણઃ સ્વીયમન્ત્રણાયા અમોઘતાં બાહુલ્યતો દર્શયિતુમિચ્છન્ શપથેન સ્વપ્રતિજ્ઞાં સ્થિરીકૃતવાન્|

XVIII અતએવ યસ્મિન્ અનૂતકથનમ્ ઈશ્વરસ્ય ન સાઘ્યં તાદૃશેનાયલેન વિષયદ્વયેન સમ્મુખસ્થરક્ષાસ્થલસ્ય પ્રાપ્તયે પલાયિતાનામ્ અસ્માકં સુદૃઢા સાન્ત્વના જાયતે|

XIX સા પ્રત્યાશાસ્માકં મનોનૌકાયા અચલો લક્ષ્મરો ભૂત્વા વિચ્છેદકવસ્ત્રસ્યાભ્યન્તરં પ્રવિષ્ટા|

XX તત્રૈવાસ્માકમ્ અગ્રસરો યીશુઃ પ્રવિશ્ય મલ્કીષેદકઃ શ્રેણ્યાં નિત્યસ્થાયી યાજકોડભવત્|

VII

I શાલમસ્ય રાજા સર્વોપરિસ્થસ્યેશ્વરસ્ય યાજકશ્ચ સન્ યો નૃપતીનાં મારણાત્ પ્રત્યાગતમ્ ઇબ્રાહીમં સાક્ષાત્કૃત્યાશિષં ગદિતવાન્|

II યસ્મૈ યેબ્રાહીમ્ સર્વદ્રવ્યાણાં દશમાંશં દત્તવાન્ સ મલ્કીષેદકઃ સ્વનામ્નોડર્થેન પ્રથમતો ધર્મરાજઃ પશ્ચાત્ શાલમસ્ય રાજાર્થતઃ શાન્તિરાજો ભવતિ|

III અપરં તસ્ય પિતા માતા વંશસ્ય નિર્ણય આયુષ આરમ્ભો જીવનસ્ય શેષશ્રૈતેષામ્ અભાવો ભવતિ, ઇત્યં સ ઈશ્વરપુત્રસ્ય સદૃશીકૃતઃ, સ ત્વનન્તકાલં યાવદ્ યાજકસ્તિષ્ઠતિ|

IV અતએવાસ્માકં પૂર્વપુરુષ ઇબ્રાહીમ્ યસ્મૈ લુઠિતદ્રવ્યાણાં દશમાંશં દત્તવાન્ સ કીદ્દક મહાન્ તદ્ આલોચયત|

V યાજકત્વપ્રાપ્તા લેવેઃ સન્તાના વ્યવસ્થાનુસારેણ લોકેભ્યોડર્થત ઇબ્રાહીમો જાતેભ્યઃ સ્વીયભ્રાતૃભ્યો દશમાંશગ્રહણસ્યાદેશં લબ્ધવન્તઃ|

VI કિન્ત્વસૌ યદાપિ તેષાં વંશાત્ નોત્પન્નસ્તથાપીબ્રાહીમો દશમાંશં ગૃહીતવાન્ પ્રતિજ્ઞાનામ્ અધિકારિણમ્ આશિષં ગદિતવાંશ્ર્ચ|

VII અપરં યઃ શ્રેયાન્ સ ક્ષુદ્રતરાયાશિષં દદાતીત્યત્ર કોડપિ સન્દેહો નાસ્તિ|

VIII અપરમ્ ઇદાનીં યે દશમાંશં ગૃહ્ણન્તિ તે મૃત્યોરધીના માનવાઃ કિન્તુ તદાનીં યો ગૃહીતવાન્ સ જીવતીતિપ્રમાણપ્રાપ્તઃ|

IX અપરં દશમાંશગ્રાહી લેવિરપીબ્રાહીમ્દ્વારા દશમાંશં દત્તવાન્ એતદપિ કથયિતું શક્યતે|

X યતો યદા મલ્કીષેદકઃ તસ્ય પિતરં સાક્ષાત્ કૃતવાન્ તદાનીં સ લેવિઃ પિતુરુરસ્યાસીત્|

XI અપરં યસ્ય સમ્બન્ધે લોકા વ્યવસ્થાં લબ્ધવન્તસ્તેન લેવીયયાજકવર્ગેણ યદિ સિદ્ધિઃ સમભવિષ્યત્ તર્હિ હારોણસ્ય શ્રેણ્યા મધ્યાદ્ યાજકં ન નિરૂપ્યેશ્વરેણ મલ્કીષેદકઃ શ્રેણ્યા મધ્યાદ્ અપરસ્યૈકસ્ય યાજકસ્યોત્થાપનં કુત આવશ્યકમ્ અભવિષ્યત્?

XII યતો યાજકવર્ગસ્ય વિનિમયેન સુતરાં વ્યવસ્થાયા અપિ વિનિમયો જાયતે|

XIII અપરન્ત્ર તદ્ વાક્યં યસ્યોદેશ્યં સોડપરેણ વંશેન સંયુક્તાડસ્તિ તસ્ય વંશસ્ય ચ કોડપિ કદાપિ વેદ્યાઃ કર્મ્મ ન કૃતવાન્|

XIV વસ્તુતસ્તુ યં વંશમધિ મૂસા યાજકત્વસ્યૈકાં કથામપિ ન કથિતવાન્ તસ્મિન્ ચિહ્નદાવંશેડસ્માકં પ્રભુ જન્મ ગૃહીતવાન્

ઇતિ સુસ્પષ્ટે|

XV તસ્ય સ્પષ્ટતરમ્ અપરં પ્રમાણમિદં યત્ મલ્કીષેદકઃ સાદૃશ્યવતાપરેણ તાદૃશેન યાજકેનોદેતવ્યં,

- XVI यस्य निरुपाणं शरीरसम्बन्धीयविधियुक्तया व्यवस्थाया न भवति किन्त्वक्षयश्रुवनयुक्तया शक्त्या भवति।
 XVII यत ईश्वर एदं साक्ष्यं दत्तवान्, यथा, "त्वं मक्लीषेदकः श्रेण्यां याजकोऽसि सदातनः।"
 XVIII अनेनाग्रवर्तिनो विधे दृढत्वताया निष्कलतायाश्च डेतोरर्थतो व्यवस्थया किमपि सिद्धं न जातमिति डेतोस्तस्य लोपो भवति।
 XIX यथा य वयम् ईश्वरस्य निकटवर्तिनो भवाम् अेतादृशी श्रेष्ठप्रत्याशा संस्थाप्यते।
 XX अपरं यीशुः शपथं विना न नियुक्तस्तस्मादपि स श्रेष्ठनियमस्य मध्यस्थो जातः।
 XXI यतस्ते शपथं विना याजका जाताः किन्त्वसौ शपथेन जातः यतः स एदमुक्तः, यथा,
 XXII "परमेश एदं शेषे न य तस्मान्निवत्स्यते। त्वं मक्लीषेदकः श्रेण्यां याजकोऽसि सदातनः।"
 XXIII ते य बहवो याजका अभवन् यतस्ते मृत्युना नित्यस्थायित्वात् निवारिताः,
 XXIV किन्त्वसावनन्तकालं यावत् तिष्ठति तस्मात् तस्य याजकत्वं न परिवर्तनीयं।
 XXV ततो डेतो र्ये मानवास्तेनेश्वरस्य सन्निधिं गच्छन्ति तान् स शेषं यावत् परित्रातुं शक्नोति यतस्तेषां कृते प्रार्थनां कर्तुं स सततं श्रुवति।
 XXVI अपरम् अस्माकं तादृशमहायाजकस्य प्रयोजनमासीद् यः पवित्रो ऽडिंसको निष्कलङ्कः पापिभ्यो भिन्नः स्वर्गाद्युत्थीकृतश्च स्यात्।
 XXVII अपरं महायाजकानां यथा तथा तस्य प्रतिदिनं प्रथमं स्वपापानां कृते ततः परं लोकानां पापानां कृते बलिदानस्य प्रयोजनं नास्ति यत आत्मबलिदानं कृत्वा तद् अेककृत्वस्तेन सम्पादितं।
 XXVIII यतो व्यवस्थया ये महायाजका निरुप्यन्ते ते दौर्बल्ययुक्ता मानवाः किन्तु व्यवस्थातः परं शपथयुक्तेन वाक्येन यो महायाजको निरुपितः सो ऽनन्तकालार्थं सिद्धः पुत्र अेव।

VIII

- I कथ्यमानानां वाक्यानां सारोऽयम् अस्माकम् अेतादृश अेको महायाजकोऽस्ति यः स्वर्गे महाभङ्गिन्ः सिंहासनस्य दक्षिणपार्श्वो समुपविष्टवान्।
 II यय्य दृष्यं न मनुजैः किन्त्वीश्वरेण स्थापितं तस्य सत्यदृष्यस्य पवित्रवस्तूनाञ्च सेवकः स भवति।
 III यत अेकैको महायाजको नैवेदानां बलीनाञ्च दाने नियुज्यते, अतो डेतोरेतस्यापि किञ्चिद् उत्सर्जनीयं विद्यत एत्यावश्यकं।
 IV किञ्च स यदिति पृथिव्याम् अस्थास्यत् तर्हि याजको नाभविष्यत्, यतो ये व्यवस्थानुसारात् नैवेदानि ददत्येतादृशा याजका विद्यन्ते।
 V ते तु स्वर्गीयवस्तूनां दृष्टान्तेन छायाया य सेवामनुतिष्ठन्ति यतो भूससि दृष्यं साधयितुम् उद्यते सतीश्वरस्तदेव तमादिष्टवान् इलतः स तमुक्तवान्, यथा, "अवधेडि गिरौ त्वां यद्यन्निर्दशनं दर्शितं तद्भत् सव्वाणि त्वया क्रियन्तां।"
 VI किन्त्विदानीम् असौ तस्मात् श्रेष्ठं सेवकपदं प्राप्तवान् यतः स श्रेष्ठप्रतिज्ञाभिः स्थापितस्य श्रेष्ठनियमस्य मध्यस्थोऽभवत्।
 VII स प्रथमो नियमो यदिति निर्दोषोऽभविष्यत तर्हि द्वितीयस्य नियमस्य किमपि प्रयोजनं नाभविष्यत्।
 VIII किन्तु स दोषमारोपयन् तेभ्यः कथयति, यथा, "परमेश्वर एदं भाषते पश्य यस्मिन् समयेऽडम् एसायेलवंशेन यिडूदावंशेन य सार्द्धम् अेकं नवीनं नियमं स्थिरीकरिष्याम्येतादृशः समय आयाति।
 IX परमेश्वरोऽपरमपि कथयति तेषां पूर्वपुरुषाणां भिसरदृशाद् आनयनार्थं यस्मिन् दिनेऽडं तेषां करं धृत्वा तैः सड नियमं स्थिरीकृतवान् तद्विनस्य नियमानुसारेण नडि यतस्ते र्भम नियमे लङ्घितेऽडं तान् प्रति यिन्तां नाकरवं।
 X किन्तु परमेश्वरः कथयति तद्विनात् परमडं एसायेलवंशीयैः सार्द्धम् एमं नियमं स्थिरीकरिष्यामि, तेषां यिन्ते मम विधीन् स्थापयिष्यामि तेषां हृत्पत्रे य तान् लेप्सिष्यामि, अपरमडं तेषाम् ईश्वरो भविष्यामि ते य मम लोका भविष्यन्ति।
 XI अपरं त्वं परमेश्वरं जानीडीतिवाक्येन तेषामेकैको जनः स्वं स्वं समीपवासिनं भ्रातरञ्च पुन न शिष्ययिष्यति यत आक्षुद्रात् महान्तं यावत् सर्वे मां ज्ञास्यन्ति।
 XII यतो डेतोरडं तेषाम् अधर्मान् क्षमिष्ये तेषां पापान्यपराधांश्च पुनः कदापि न स्मरिष्यामि।"
 XIII अनेन तं नियमं नूतनं गदित्वा स प्रथमं नियमं पुरातनीकृतवान्; यय्य पुरातनं श्रुत्वाञ्च जातं तस्य लोपो निकटोऽभवत्।

IX

- I स प्रथमो नियम आराधनाया विविधरीतिभिरैडिकपवित्रस्थानेन य विशिष्ट आसीत्।

II यतो द्रुष्यमेकं निरभीयत तस्य प्रथमकोष्ठस्य नाम पवित्रस्थानमित्यासीत् तत्र दीपवृक्षो भोजनासनं दर्शनीयपूपानां श्रेणी यासीत्।

III तत्पश्चाद् द्वितीयायास्तिरश्चरिण्या अभ्यन्तरे ऽतिपवित्रस्थानमितिनामकं कोष्ठमासीत्,

IV तत्र य सुवर्णमयो धूपाधारः परितः सुवर्णमण्डिता नियममञ्जूषा यासीत् तन्मध्ये मान्नायाः सुवर्णघटो डारोणस्य मञ्जरितदण्डस्तक्षितौ नियमप्रस्तरौ,

V तदुपरि य करुणासने छायाकारिणौ तेजोमयौ किञ्चिद्वास्ताम्, अत्रेषां विशेषवृत्तान्तकथनाय नायं समयः।

VI अत्रेष्वीदृक् निर्मितेषु याजका ईश्वरसेवाम् अनुतिष्ठन्तो द्रुष्यस्य प्रथमकोष्ठं नित्यं प्रविशन्ति।

VII किन्तु द्वितीयं कोष्ठं प्रतिवर्षम् ऐककृत्व ऐकाकिना मडयाजकेन प्रविश्यते किन्त्वात्मनिमित्तं लोकानाम् अज्ञानकृतपापानाञ्च निमित्तम् उत्सृज्यनीयं रुधिरम् अनादाय तेन न प्रविश्यते।

VIII एत्यनेन पवित्र आत्मा यत् ज्ञापयति तदिदं तत् प्रथमं द्रुष्यं यावत् तिष्ठति तावत् मडापवित्रस्थानगामी पन्था अप्रकाशितस्तिष्ठति।

IX तस्य द्रुष्यं वर्तमानसमयस्य दृष्टान्तः, यतो डेतोः साम्प्रतं संशोधनकालं यावद् यन्निर्दिष्टं तदनुसारात् सेवाकारिणो मानसिकसिद्धिकरणसमर्थाभिः

X डेवलं षाद्यपेयेषु विविधमञ्जनेषु य शारीरिकरीतिभि र्युक्तानि नैवेद्यानि बलिदानानि य भवन्ति।

XI अपरं भाविमङ्गलानां मडयाजकः श्रीष्ट उपस्थायाडस्तनिर्मितेनार्थत अत्रैतत्सृष्टे र्बलिभूतेन श्रेष्ठेन सिद्धेन य द्रुष्येण गत्वा

XII छागानां गोवत्सानां वा रुधिरम् अनादाय स्वीयरुधिरम् आदायैककृत्व अत्रैव मडापवित्रस्थानं प्रविश्यान्तकालिकां मुक्तिं प्राप्तवान्।

XIII वृषछागानां रुधिरेण गवीभस्मनः प्रक्षेपेण य यद्यशुयिलोकाः शारीरिशुयित्वाय पूयन्ते,

XIV तर्हि किं मन्यध्वे यः सदातनेनात्मना निष्कलङ्कबलिमिव स्वमेवेश्वराय दत्तवान्, तस्य श्रीष्टस्य रुधिरेण युष्माकं मनांस्यमरेश्वरस्य सेवार्यै किं मृत्युञ्जकेभ्यः कर्मभ्यो न पवित्रीकारिष्यन्ते?

XV स नूतननियमस्य मध्यस्थोऽभवत् तस्याभिप्रायोऽयं यत् प्रथमनियमलङ्घनरूपपापेभ्यो मृत्युना मुक्तौ ज्ञातायाम् आडूतलोका अनन्तकालीयसम्पदः प्रतिज्ञाकृतं लभेरन्।

XVI यत्र नियमो भवति तत्र नियमसाधकस्य बले मृत्युना भवितव्यं।

XVII यतो डतेन बलिना नियमः स्थिरीभवति किन्तु नियमसाधको बलि र्यावत् ञ्जवति तावत् नियमो निरर्थकस्तिष्ठति।

XVIII तस्मात् स पूर्वनियमोऽपि रुधिरपातं विना न साधितः।

XIX इतः सर्वलोकान् प्रति व्यवस्थानुसारेण सर्वा आज्ञाः कथयित्वा मूसा जलेन सिन्दूरवर्णलोम्ना अेषोवतृणेन य सार्द्धं गोवत्सानां छागानाञ्च रुधिरं गृहीत्वा ग्रन्थे सर्वलोकेषु य प्रक्षिप्य बलापे,

XX युष्मान् अधीश्वरो यं नियमं निर्दिष्टवान् तस्य रुधिरमेतत्।

XXI तद्वत् स द्रुष्येऽपि सेवार्यकेषु सर्वपात्रेषु य रुधिरं प्रक्षिप्तवान्।

XXII अपरं व्यवस्थानुसारेण प्रायशः सर्वाणि रुधिरेण परिष्कियन्ते रुधिरपातं विना पापमोयनं न भवति य।

XXIII अपरं यानि स्वर्गीयवस्तूनां दृष्टान्तास्तेषाम् अत्रैः पावनम् आवश्यकम् आसीत् किन्तु साक्षात् स्वर्गीयवस्तूनाम् अत्रैः श्रेष्ठै र्बलिदानैः पावनमावश्यकं।

XXIV यतः श्रीष्टः सत्यपवित्रस्थानस्य दृष्टान्तरूपं ऽस्तकृतं पवित्रस्थानं न प्रविष्टवान् किन्त्वस्मन्निमित्तम् एदानीम् ईश्वरस्य साक्षाद् उपस्थातुं स्वर्गमेव प्रविष्टः।

XXV यथा य मडयाजकः प्रतिवर्षं परशोणितमादाय मडापवित्रस्थानं प्रविशति तथा श्रीष्टेन पुनः पुनरात्मोत्सर्गो न कर्तव्यः,

XXVI कर्तव्ये सति जगतः सृष्टिकालमारभ्य बडुवारं तस्य मृत्युभोग आवश्यकोऽभवत्; किन्त्विदानीं स आत्मोत्सर्गेण पापनाशार्थम् ऐककृत्वो जगतः शेषकाले प्रयकाशे।

XXVII अपरं यथा मानुषस्यैककृत्वो मरणं तत् पश्चाद् विचारो निर्दिष्टोऽस्ति,

XXVIII तद्वत् श्रीष्टोऽपि बडूनां पापवहनार्थं बलिर्पुणैककृत्व उत्सृज्ये, अपरं द्वितीयवारं पापाद् भिन्नः सन् ये तं प्रतीक्षन्ते तेषां परित्राणार्थं दर्शनं दास्यति।

X

I व्यवस्था भविष्यन्मङ्गलानां छायास्वरूपा न य वस्तूनां मूर्त्तिस्वरूपा ततो हेतोर्नित्यं दीयमानैरेकविधैर् वार्षिकबलिभिः शरणागतलोकान् सिद्धान् कर्तुं कदापि न शक्नोति।

II यद्यशक्यत् तर्हि तेषां बलीनां दानं किं न न्यवर्त्तिष्यत? यतः सेवाकारिष्वेककृत्वः पवित्रीभूतेषु तेषां कोऽपि पापबोधः पुनर्नाभविष्यत्।

III किन्तु तैर्बलिदानैः प्रतिवत्सरं पापानां स्मारणं जायते।

IV यतो वृषाणां छागानां वा रुधिरेण पापमोचनं न सम्भवति।

V अतत्कारणात् श्रीष्टेन जगत् प्रविश्येदम् उच्यते, यथा, "नेष्ट्वा बलिं न नैवेद्यं देहो मे निर्मितस्त्वया।

VI न य त्वं बलिभिर्हव्यैः पापघ्नैर्वा प्रतुष्यसि।

VII अवादिषं तदैवालं पश्य कुर्वे समागमं। धर्मग्रन्थस्य सर्गे मे विद्यते लिखिता कथा। ईश मनोऽभिलाषस्ते मया सम्पूरयिष्यते। "

VIII एत्यस्मिन् प्रथमतो येषां दानं व्यवस्थानुसाराद् भवति तान्यधि तेनेदमुक्तं यथा, बलिनैवेद्यद्व्यानि पापघ्नञ्चोपयारकं, नेमानि वाञ्छसि त्वं हि न यैतेषु प्रतुष्यसीति।

IX ततः परं तेनोक्तं यथा, "पश्य मनोऽभिलाषं ते कर्तुं कुर्वे समागमं;" द्वितीयम् अतद् वाक्यं स्थिरीकर्तुं स प्रथमं लुम्पति।

X तेन मनोऽभिलाषेण य वयं यीशुश्रीष्टस्यैककृत्वः स्वशरीरोत्सर्गात् पवित्रीकृता अभवाम।

XI अपरम् अकैको याजकः प्रतिदिनम् उपासनां कुर्वन् यैश्च पापानि नाशयितुं कदापि न शक्यन्ते तादृशान् अकृत्वापान् बलीन् पुनः पुनरुत्सृजन् तिष्ठति।

XII किन्त्वसौ पापनाशकम् अकं बलिं दत्त्वा नन्तकालार्थम् ईश्वरस्य दक्षिण उपविश्य

XIII यावत् तस्य शत्रवस्तस्य पादपीठं न भवन्ति तावत् प्रतीक्षमाणास्तिष्ठति।

XIV यत अकं न बलिदानेन सोऽनन्तकालार्थं पूयमानान् लोकान् साधितवान्।

XV अतस्मिन् पवित्र आत्माप्यस्माकं पक्षे प्रमाणायति

XVI "यतो हेतोस्तद्दिनात् परम् अहं तैः सार्द्धम् एभं नियमं स्थिरीकरिष्यामीति प्रथमत उक्त्वा परमेश्वरेणोदं कथितं, तेषां यित्ते मम विधीन् स्थापयिष्यामि तेषां मनःसु य तान् लेभिष्यामि य,

XVII अपरञ्च तेषां पापान्यपराधांश्च पुनः कदापि न स्मारिष्यामि। "

XVIII किन्तु यत्र पापमोचनं भवति तत्र पापार्थक्यबलिदानं पुनर्न भवति।

XIX अतो हे भ्रातरः, यीशो रुधिरेण पवित्रस्थानप्रवेशायास्माकम् उत्साहो भवति,

XX यतः सोऽस्मदर्थं तिरस्करिण्यार्थतः स्वशरीरेण नवीनं ज्वालयुक्तञ्चैकं पन्थानं निर्मितवान्,

XXI अपरञ्चेश्वरीयपरिवारस्याध्यक्ष अको मलायाजकोऽस्माकमस्ति।

XXII अतो हेतोरस्माभिः सरलान्तःकरणैर्दृढविश्वासैः पापबोधात् प्रक्षालितमनोभिर्निर्मलजले स्नातशरीरैश्चेश्वरम् उपागत्य प्रत्याशायाः प्रतिज्ञा निश्चला धारयितव्या।

XXIII यतो यस्ताम् अङ्गीकृतवान् स विश्वसनीयः।

XXIV अपरं प्रेमिन् सत्क्रियासु यैकैकस्योत्साहवृद्ध्यर्थम् अस्माभिः परस्परं मन्त्रयितव्यं।

XXV अपरं कतिपयलोका यथा कुर्वन्ति तथास्माभिः सभाकरणं न परित्यक्तव्यं परस्परम् उपदेष्टव्यञ्च यतस्तत् मलादिनम् उत्तरोत्तरं निकटवर्त्ति भवतीति युष्माभिर्दृश्यते।

XXVI सत्यमतस्य ज्ञानप्राप्तेः परं यद्दि वयं स्वच्छया पापाचारं कुर्मस्तर्हि पापानां कृते ऽन्यत् किमपि बलिदानं नावशिष्यते

XXVII किन्तु विचारस्य भयानका प्रतीक्षा रिपुनाशकानलस्य तापश्चावशिष्यते।

XXVIII यः कश्चित् मूससो व्यवस्थाम् अवमन्यते स द्यां विना द्वयोस्तिसृणां वा साक्षिणां प्रमाणेन ऽन्यते,

XXIX तस्मात् किं बुध्यध्वे यो ज्ञन ईश्वरस्य पुत्रम् अवजानाति येन य पवित्रीकृतो ऽभवत् तत् नियमस्य रुधिरम् अपवित्रं ज्ञानाति, अनुग्रहकरम् आत्मानम् अपमन्यते य, स किंन्मलाघोरतरदण्डस्य योग्यो भविष्यति?

XXX यतः परमेश्वरः कथयति, "दानं इलस्य मत्कर्म सूचितं प्रदद्याम्यहं। " पुनरपि, "तदा विचारयिष्यन्ते परेशेन निष्ठाः प्रजाः। " एहं यः कथितवान् तं वयं ज्ञानीमः।

XXXI अमरेश्वरस्य करयोः पतनं मलाभयानकं।

XXXII हे भ्रातरः, पूर्वदिनानि स्मरत यतस्तदानीं यूयं दीप्तिं प्राप्य बहुदुर्गतिरूपं संग्रामं सङ्गमाना अकतो निन्दाकलेशैः कौतुकीकृता अभवत,

XXXIII અન્યતશ્ચ તદ્ભોગિનાં સમાંશિનો ડભવત|

XXXIV યૂયં મમ બન્ધનસ્ય દુઃખેન દુઃખિનો ડભવત, યુષ્માકમ્ ઉત્તમા નિત્યા ય સમ્પત્તિઃ સ્વર્ગો વિદ્યત ઇતિ જ્ઞાત્વા સાનન્દં સર્વસ્વસ્યાપહરણમ્ અસહધ્વઞ્ચ|

XXXV અતએવ મહાપુરસ્કારયુક્તં યુષ્માકમ્ ઉત્સાહં ન પરિત્યજત|

XXXVI યતો યૂયં યેનેશ્વરસ્યેચ્છાં પાલયિત્વા પ્રતિજ્ઞાયાઃ ફલં લભધ્વં તદર્થં યુષ્માભિ ઘૈર્ય્યાવલમ્બનં કર્તવ્યં|

XXXVII યેનાગન્તવ્યં સ સ્વલ્પકાલાત્ પરમ્ આગમિષ્યતિ ન ય વિલમ્બિષ્યતે|

XXXVIII "પુણ્યવાનુ જનો વિશ્વાસેન જીવિષ્યતિ કિન્તુ યદિ નિવર્તતે તર્હિ મમ મનસ્તસ્મિન્ ન તોષં યાસ્યતિ| "

XXXIX કિન્તુ વયં વિનાશજનિકાં ધર્માત્ નિવૃત્તિં ન કુર્વાણા આત્મનઃ પરિત્રાણાય વિશ્વાસં કુર્વામહે|

XI

I વિશ્વાસ આશંસિતાનાં નિશ્ચયઃ, અદૃશ્યાનાં વિષયાણાં દર્શનં ભવતિ|

II તેન વિશ્વાસેન પ્રાપ્તો લોકાઃ પ્રામાણ્યં પ્રાપ્તવન્તઃ|

III અપરમ્ ઈશ્વરસ્ય વાક્યેન જગન્ત્યસૃજ્યન્ત, દૃષ્ટવસ્તુનિ ય પ્રત્યક્ષવસ્તુભ્યો નોદપદન્તૈતદ્ વયં વિશ્વાસેન બુધ્યામહે|

IV વિશ્વાસેન હાબિલ્ ઈશ્વરમુદ્દિશ્ય કાબિલઃ શ્રેષ્ઠં બલિદાનં કૃતવાનુ તસ્માચ્ચેશ્વરેણ તસ્ય દાનાન્યધિ પ્રમાણે દત્તે સ ધાર્મિક ઇત્યસ્ય પ્રમાણં લબ્ધવાનુ તેન વિશ્વાસેન ય સ મૃતઃ સન્ અદ્યાપિ ભાષતે|

V વિશ્વાસેન હનોક્ યથા મૃત્યું ન પશ્યેત્ તથા લોકાન્તરં નીતઃ, તસ્યોદ્દેશશ્ચ કેનાપિ ન પ્રાપિ યત ઈશ્વરસ્તં લોકાન્તરં નીતવાનુ, તત્પ્રમાણમિદં તસ્ય લોકાન્તરીકરણાત્ પૂર્વ્વં સ ઈશ્વરાય રોચિતવાનુ ઇતિ પ્રમાણં પ્રાપ્તવાનુ|

VI કિન્તુ વિશ્વાસં વિના કોડપીશ્વરાય રોચિતું ન શક્નોતિ યત ઈશ્વરોડસ્તિ સ્વાન્વેષિલોકેભ્યઃ પુરસ્કારં દદાતિ ચેતિકથાયામ્ ઈશ્વરશરણાગતૈ વિશ્વસિતવ્યં|

VII અપરં તદાનીં યાન્યદૃશ્યાન્યાસન્ તાનીશ્વરેણાદિષ્ટઃ સન્ નોહો વિશ્વાસેન ભીત્વા સ્વપરિજ્ઞાનાં રક્ષાર્થં પોતં નિર્મિતવાનુ તેન ય જગજ્જ્ઞાનાં દોષાન્ દર્શિતવાનુ વિશ્વાસાત્ લભ્યસ્ય પુણ્યસ્યાધિકારી બભૂવ ય|

VIII વિશ્વાસેનેબ્રાહ્મીમ્ આહૂતઃ સન્ આજ્ઞાં ગૃહીત્વા યસ્ય સ્થાનસ્યાધિકારસ્તેન પ્રાપ્તવ્યસ્તત્ સ્થાનં પ્રસ્થિતવાનુ કિન્તુ પ્રસ્થાનસમયે ક્લ યામીતિ નાજ્ઞાનાત્|

IX વિશ્વાસેન સ પ્રતિજ્ઞાતે દેશે પરદેશવત્ પ્રવસન્ તસ્યાઃ પ્રતિજ્ઞાયાઃ સમાનાંશિભ્યામ્ ઇસ્હાકા યાકૂબા ય સહ દૂષ્યવાસ્યભવત્|

X યસ્માત્ સ ઈશ્વરેણ નિર્મિતં સ્થાપિતઞ્ચ ભિત્તિમૂલયુક્તં નગરં પ્રત્યૈક્ષત|

XI અપરઞ્ચ વિશ્વાસેન સારા વયોતિકાન્તા સન્ત્યપિ ગર્ભધારણાય શક્તિં પ્રાપ્ય પુત્રવત્યભવત્, યતઃ સા પ્રતિજ્ઞાકારિણં વિશ્વાસ્યમ્ અમન્યત|

XII તતો હેતો મૃતકલ્પાદ્ એકસ્માત્ જનાદ્ આકાશીયનક્ષત્રાણીવ ગણનાતીતાઃ સમુદ્રતીરસ્થસિકતા ઇવ યાસંખ્યા લોકા ઉત્પેદિરે|

XIII એતે સર્વે પ્રતિજ્ઞાયાઃ ફલાન્યપ્રાપ્ય કેવલં દૂરાત્ તાનિ નિરીક્ષ્ય વન્દિત્વા ય, પૃથિવ્યાં વયં વિદેશિનઃ પ્રવાસિનશ્ચાસ્મહ ઇતિ સ્વીકૃત્ય વિશ્વાસેન પ્રાણાન્ તત્યજુઃ|

XIV યે તુ જના ઇત્યં કથયન્તિ તૈઃ પૈતૃકદેશો ડસ્માભિરન્વિષ્યત ઇતિ પ્રકાશ્યતે|

XV તે યસ્માદ્ દેશાત્ નિર્ગતાસ્તં યદ્યસ્મરિષ્યન્ તર્હિ પરાવર્તનાય સમયમ્ અલપ્સ્યન્ત|

XVI કિન્તુ તે સર્વોત્કૃષ્ટમ્ અર્થતઃ સ્વર્ગીયં દેશમ્ આકાઙ્ક્ષન્તિ તસ્માદ્ ઈશ્વરસ્તાનધિ ન લજ્જમાનસ્તેષામ્ ઈશ્વર ઇતિ નામ ગૃહીતવાનુ યતઃ સ તેષાં કૃતે નગરમેકં સંસ્થાપિતવાનુ|

XVII અપરમ્ ઇબ્રાહીમઃ પરીક્ષાયાં જાતાયાં સ વિશ્વાસેનેસ્હાકમ્ ઉત્સસર્જ,

XVIII વસ્તુત ઇસ્હાકિ તવ વંશો વિખ્યાસ્યત ઇતિ વાગ્ યમધિ કથિતા તમ્ અદ્વિતીયં પુત્રં પ્રતિજ્ઞાપ્રાપ્તઃ સ ઉત્સસર્જ|

XIX યત ઈશ્વરો મૃતાનપ્યુત્યાપયિતું શક્નોતીતિ સ મેને તસ્માત્ સ ઉપમારૂપં તં લેભે|

XX અપરમ્ ઇસ્હાકુ વિશ્વાસેન યાકૂબુ એષાવે ય ભાવિવિષયાનઘ્યાશિષં દદૌ|

XXI અપરં યાકૂબુ મરણકાલે વિશ્વાસેન યૂષકુઃ પુત્રયોરેકૈકસ્મૈ જનાયાશિષં દદૌ યષ્ટ્યા અગ્રભાગે સમાલમ્બ્ય પ્રણાનામ ય|

XXII અપરં યૂષકુ યરમકાલે વિશ્વાસેનેસ્રાયેલ્વંશીયાનાં મિસરદેશાદ્ બહિર્ગમનસ્ય વાયં જગાદ નિજાસ્થીનિ યાધિ સમાદિદેશ|

XXIII નવજાતો મૂસાશ્ચ વિશ્વાસાત્ ત્રાીન્ માસાન્ સ્વપિતૃભ્યામ્ અગોપ્યત યતસ્તૌ સ્વશિશું પરમસુન્દરં દૃષ્ટવન્તૌ રાજાજ્ઞાઞ્ચ ન શક્તિવન્તૌ|

- XXIV अपरं वयःप्राप्तो मूसा विश्वासात् किरीणो दौडित् इति नाम नाङ्गीयकार।
 XXV यतः स क्षणिकात् पापञ्जसुभोगाद् ईश्वरस्य प्रजाभिः सार्द्धं दुःखभोगं वव्रे।
 XXVI तथा मिसरदेशीयनिधिव्यः प्रीष्टनिमित्तां निन्दां मडतीं सम्पत्तिं मेने यतो डेतोः स पुरस्कारदानम् अपैक्षत।
 XXVII अपरं स विश्वासेन राज्ञः क्रोधात् न भीत्वा मिसरदेशं परितत्याज, यतस्तेनादृश्यं वीक्षमाणेनेव धैर्यम् आलम्बि।
 XXVIII अपरं प्रथमजातानां हन्ता यत् स्वीयलोकान् न स्पृशेत् तर्धं स विश्वासेन निस्तारपर्वीयबलिच्छेदनं रुधिरसेयनञ्चानुष्ठितावान्।
 XXIX अपरं ते विश्वासात् स्थलेनेव सूङ्गागरेण जग्मुः किन्तु मिस्रीयलोकस्तत् कर्तुम् उपक्रम्य तोयेषु ममञ्जुः।
 XXX अपरञ्च विश्वासात् तैः सप्ताहं यावद् धिरीढोः प्राचीरस्य प्रदक्षिणो कृते तत् निपपात।
 XXXI विश्वासाद् राडब्नामिका वेश्यापि प्रीत्या यारान् अनुगृह्याविश्वासिभिः सार्द्धं न विननाश।
 XXXII अधिकं किं कथयिष्यामि? गिदियोनो बारकः शिम्शोनो यिप्तडो दायूद् शिभूयेलो भविष्यद्वादिनश्चैतेषां वृत्तान्तकथनाय मम समयाभावो भविष्यति।
 XXXIII विश्वासात् ते राज्यानि वशीकृतवन्तो धर्मकर्माणि साधितवन्तः प्रतिज्ञानां इलं लब्धवन्तः सिंढानां मुषानि रुद्धवन्तो।
 XXXIV वहेर्दाहं निर्व्वापितवन्तः अङ्गधाराद् रक्षां प्राप्तवन्तो दौर्बल्ये सबलीकृता युद्धे पराक्रमिणो जाताः परेषां सैन्यानि दवयितवन्तश्च।
 XXXV योषितः पुनरुत्थानेन मृतान् आत्मजान् लेभिरे, अपरे य श्रेष्ठोत्थानस्य प्राप्तेराशया रक्षाम् अगृहीत्वा ताडनेन मृतवन्तः।
 XXXVI अपरे तिरस्कारैः कशाभिर्बन्धनैः कारया य परीक्षिताः।
 XXXVII अडवश्च प्रस्तराघातैर्हताः करपत्रैर्वा विदीर्णा यन्त्रैर्वा क्लिष्टाः अङ्गधारैर्वा व्यापादिताः ते मेषाणां छागानां वा यर्माणि परिधाय दीनाः पीडिता दुःभार्ताश्चात्त्राम्यन्।
 XXXVIII संसारो येषाम् अयोग्यस्ते निर्जनस्थानेषु पर्वतेषु गह्वरेषु पृथिव्याश्छिद्रेषु य पर्यटन्।
 XXXIX अतैः सर्व्वे विश्वासात् प्रमाणां प्रापि किन्तु प्रतिज्ञायाः इलं न प्रापि।
 XL यतस्ते यथास्मान् विना सिद्धा न भवेयुस्तथैवेश्वरेणास्माकं कृते श्रेष्ठतरं किमपि निर्दिदिशे।

XII

- I अतो डेतोरेतावत्साक्षिमेधैर्वेष्टिताः सन्तो वयमपि सर्व्वभारम् आशुबाधकं पापञ्च निक्षिप्यास्माकं गमनाय निरूपिते मार्गे धैर्य्येण धावाम।
 II यश्चास्माकं विश्वासस्याग्रेसरः सिद्धिकर्ता यास्ति तं यीशुं वीक्षामहे यतः स स्वसम्भुजस्थितानन्दस्य प्राप्त्यर्थम् अपमानं तुच्छीकृत्य कुशस्य यातनां सोढवान् ईश्वरीयसिंढासनस्य दक्षिणपार्श्वे समुपविष्टवांश्च।
 III यः पापिभिः स्वविरुद्धम् अेतादृशं वैपरीत्यं सोढवान् तम् आलोचयत तेन यूयं स्वमनःसु श्रान्ताः क्लान्ताश्च न भविष्यथ।
 IV यूयं पापेन सह युध्यन्तोऽद्यापि शोणितव्ययपर्य्यन्तं प्रतिरोधं नाकुरुत।
 V तथा य पुत्रान् प्रतीव युष्मान् प्रति य उपदेश उक्तस्तं किं विस्मृतवन्तः? "परेशेन कृतां शास्तिं डे मत्पुत्र न तुच्छय। तेन संभर्त्सितश्चापि नैव क्लाम्य कदायन।
 VI परेशः प्रीयते यस्मिन् तस्मै शास्तिं ददाति यत्। यन्तु पुत्रं स गृह्णाति तमेव प्रडरत्यपि।"
 VII यद्वि यूयं शास्तिं सहध्वं तर्डीश्वरः पुत्रैरिव युष्माभिः सार्द्धं व्यवडरति यतः पिता यस्मै शास्तिं न ददाति तादृशः पुत्रः कः?
 VIII सर्व्वे यस्याः शास्तेरंशिनो भवन्ति सा यद्वि युष्माकं न भवति तर्हि यूयम् आत्मजा न किन्तु जारजा आध्वे।
 IX अपरम् अस्माकं शारीरिकजन्मदातारोऽस्माकं शास्तिकारिणोऽभवन् ते यास्माभिः सम्मानितास्तस्माद् य आत्मनां जनयिता वयं किं ततोऽधिकं तस्य वशीभूय न ञ्चविष्यामः?
 X ते त्वल्पदिनानि यावत् स्वमनोऽमतानुसारेण शास्तिं कृतवन्तः किन्त्वेषोऽस्माकं ङिताय तस्य पवित्रताया अंशित्वाय यास्मान् शास्ति।
 XI शास्तिश्च वर्त्तमानसमये केनापि नानन्दजनिडा किन्तु शोकजनिडैव मन्यते तथापि ये तथा विनीयन्ते तेभ्यः सा पश्चात् शान्तियुक्तं धर्मइलं ददाति।
 XII अतएव यूयं शिथिलान् हस्तान् दुर्बलानि ज्ञानूनि य सबलानि कुरुध्वं।
 XIII यथा य दुर्बलस्य सन्धिस्थानं न भज्येत स्वस्थं तिष्ठेत् तथा स्वयरणार्थं सरलं मार्गं निर्मात।

XIV अपरञ्च सर्वैः सार्थम् अेक्यत्वात् यस्य विना परमेश्वरस्य दर्शनं केनापि न लप्स्यते तत् पवित्रत्वं येष्टव्यं।

XV यथा कश्चिद् ईश्वरस्यानुग्रहात् न पतेत्, यथा य तिक्रताया मूलं प्ररुह्य बाधाजनकं न भवेत् तेन य बहवोऽपवित्रा न भवेयुः।

XVI यथा य कश्चित् लम्पटो वा अेककृत्व आहारार्थं स्वीयज्येष्ठाधिकारविकेता य अेषौस्तद्दृष्ट्वा अधर्मागारी न भवेत् तथा सावधाना भवत।

XVII यतः स अेषौः पश्चाद् आशीर्वादाधिकारी भवितुम् इच्छन्नपि नानुगृहीत इति यूयं जानीथ, स याश्रुपातेन मत्यन्तरं प्रार्थयमानोऽपि तद्गुपायं न लेभे।

XVIII अपरञ्च स्पृश्यः पर्वतः प्रज्वलितो वह्निः कृष्णावर्णो मेघो ऽन्धकारो ञ्ज्भश्च तूरीवाद्यं वाक्यानां शब्दश्च नैतेषां सन्निधौ यूयम् आगताः।

XIX तं शब्दं श्रुत्वा श्रोतारस्तादृशं सम्भाषणं यत् पुन न जायते तत् प्रार्थितवन्तः।

XX यतः पशुरपि यदि धराधरं स्पृशति तर्हि स पाषाणाघातैर्हन्तव्य इत्यादेशं सोढुं ते नाशक्नुवन्।

XXI तस्य दर्शनम् अेवं भयानकं यत् मूससोक्तं भीतस्त्रासयुक्तश्चास्मीति।

XXII किन्तु सीयोन्पर्वतो ऽमरेश्वरस्य नगरं स्वर्गस्थयिज्ञासामम् अयुतानि द्विव्यूताः।

XXIII स्वर्गे लिपितानां प्रथमजगतानाम् उत्सवः समितिश्च सर्वेषां विचाराधिपतिरीश्वरः सिद्धीकृतधार्मिकानाम् आत्मानो

XXIV नूतननियमस्य मध्यस्थो यीशुः, अपरं डाबिलो रक्तात् श्रेयः प्रयारकं प्रोक्षणस्य रक्तञ्चैतेषां सन्निधौ यूयम् आगताः।

XXV सावधाना भवत तं वक्तारं नावजानीत यतो हेतोः पृथिवीस्थितः स वक्ता यैरवज्ञातस्तै र्यदि रक्षा नाप्रापि तर्हि स्वर्गीयवक्तुः पराङ्मुभीभूयास्माभिः कथं रक्षा प्राप्स्यते?

XXVI तदा तस्य रवात् पृथिवी कम्पिता किन्त्विदानीं तेनेदं प्रतिज्ञातं यथा, "अहं पुनरेककृत्वः पृथिवीं कम्पयिष्यामि केवलं तन्नहि गगनमपि कम्पयिष्यामि।"

XXVII स अेककृत्वः शब्दो निश्चलविषयाणां स्थितये निर्मितानामिव यञ्चलवस्तूनां स्थानान्तरीकरणं प्रकाशयति।

XXVIII अतयेव निश्चलराज्यप्राप्तैरस्माभिः सोऽनुग्रह आलम्बितव्यो येन वयं सादरं सभयञ्च तुष्टिजनकरूपेणेश्वरं सेवितुं शक्नुयाम।

XXIX यतोऽस्माकम् ईश्वरः संहारको वह्निः।

XIII

I भ्रातृषु प्रेम तिष्ठतु। अतिथिसेवा युष्माभि न विस्मर्यतां।

II यतस्तथा प्रच्छन्नरूपेण द्विव्यूताः केषाञ्चिद् अतिथयोऽभवन्।

III बन्धिनः सडबन्दिभिरिव दुःपिनश्च देडवासिभिरिव युष्माभिः स्मर्यन्तां।

IV विवाहः सर्वेषां समीपे सम्मानितव्यस्तदीयशय्या य शुचिः किन्तु वेश्यागामिनः पारदारिकाश्चेश्वरेण दण्डयिष्यन्ते।

V यूयम् आचारं निर्लोभा भवत विद्यमानविषये सन्तुष्यत य यस्माद् ईश्वर अेवेदं कथितवान्, यथा, "त्वां न त्यक्ष्यामि न त्वां ह्यास्यामि।"

VI अतयेव वयम् उत्साहेनेदं कथयितुं शक्नुमः, "मत्पक्षे परमेशोऽस्ति न भेष्यामि कदायन। यस्मात् मां प्रति किं कर्तुं मानवः पारयिष्यति।"

VII युष्माकं ये नायका युष्मत्स्यम् ईश्वरस्य वाक्यं कथितवन्तस्ते युष्माभिः स्मर्यन्तां तेषाम् आचारस्य परिणामम् आलोच्य युष्माभिस्तेषां विश्वासोऽनुक्रियतां।

VIII यीशुः प्रीष्टः श्वोऽद्य सद्य य स अेवास्ते।

IX यूयं नानाविधनूतनशिक्षाभि न परिवर्तव्यं यतोऽनुग्रहेणान्तःकरणस्य सुस्थिरीभवनं क्षेमं न य पाद्यद्रव्यैः। यतस्तदाचारिणस्तै र्नापकृताः।

X ये दृष्यस्य सेवां कुर्वन्ति ते यस्या द्रव्यभोजनस्यानधिकारिणस्तादृशी यज्ञवेदिरस्माकम् आस्ते।

XI यतो येषां पशूनां शोणितं पापनाशाय मडायाजकेन मडापवित्रस्थानस्याभ्यन्तरं नीयते तेषां शरीराणि शिबिराद् बहिर्हन्ते।

XII तस्माद् यीशुरपि यत् स्वरुधिरेण प्रजाः पवित्रीकुर्यात् तदर्थं नगरद्वारस्य बहिर्भृतिं भुक्तवान्।

XIII अतो हेतोरस्माभिरपि तस्यापमानं सडमानैः शिबिराद् बहिस्तस्य समीपं गन्तव्यं।

XIV यतो ऽत्रास्माकं स्थायि नगरं न विद्यते किन्तु भावि नगरम् अस्माभिरन्विष्यते।

XV अतयेव यीशुनास्माभि र्मित्यं प्रशंसात्रपो बलिरर्थतस्तस्य नामाङ्गीकुर्वताम् ओष्ठाधराणां इलम् ईश्वराय दातव्यं।

XVI અપરઞ્ચ પરોપકારો દાનઞ્ચ યુષ્માભિ ન વિસ્મર્યતાં યતસ્તાદૃશં બલિદાનમ્ ઈશ્વરાય રોચતે|

XVII યૂયં સ્વનાયકાનામ્ આજ્ઞાગ્રાહિણો વશ્યાશ્ચ ભવત યતો યૈરુપનિધિઃ પ્રતિદાતવ્યસ્તાદૃશા લોકા ઇવ તે યુષ્મદીયાત્મનાં રક્ષણાર્થં જાગ્રતિ, અતસ્તે યથા સાનન્દાસ્તત્ કુર્યુ ન ચ સાર્ત્ત્સ્વરા અત્ર યતધ્વં યતસ્તેષામ્ આર્ત્ત્સ્વરો યુષ્માકમ્ ઇષ્ટજનકો ન ભવેત્|

XVIII અપરઞ્ચ યૂયમ્ અસ્મન્નિમિત્તિં પ્રાર્થનાં કુરુત યતો વયમ્ ઉત્તમમનોવિશિષ્ટાઃ સર્વ્વત્ર સદાચારં કર્તુમ્ ઇચ્છુકાશ્ચ ભવામ ઇતિ નિશ્ચિતં જાનીમઃ|

XIX વિશેષતોડહં યથા ત્વરયા યુષ્મભ્યં પુન ઈયે તદર્થં પ્રાર્થનાયૈ યુષ્માન્ અધિકં વિનયે|

XX અનન્તનિયમસ્ય રુધિરેણ વિશિષ્ટો મહાન્ મેષપાલકો યેન મૃતગણમધ્યાત્ પુનરાનાયિ સ શાન્તિદાયક ઈશ્વરો

XXI નિજાભિમતસાધનાય સર્વ્વસ્મિન્ સત્કર્મ્મણિ યુષ્માન્ સિદ્ધાન્ કરોતુ, તસ્ય દૃષ્ટૌ ચ યદાત્ તુષ્ટિજનકં તદેવ યુષ્માકં મધ્યે યીશુના પ્રીષ્ટેન સાધયતુ| તસ્મૈ મહિમા સર્વ્વદા ભૂયાત્| આમેન્|

XXII હે ભ્રાતરઃ, વિનયેડહં યૂયમ્ ઇદમ્ ઉપદેશવાક્યં સહધ્વં યતોડહં સંક્ષેપેણ યુષ્માન્ પ્રતિ લિખિતવાન્|

XXIII અસ્માકં ભ્રાતા તીમથિયો મુક્તોડભવદ્ ઇતિ જાનીત, સ ચ યદિ ત્વરયા સમાગચ્છતિ તર્હિ તેન સાર્દ્ધમ્ અહં યુષ્માન્ સાક્ષાત્ કરિષ્યામિ|

XXIV યુષ્માકં સર્વ્વાન્ નાયકાન્ પવિત્રલોકાંશ્ચ નમસ્કુરુત| અપરમ્ ઇતાલિયાદેશીયાનાં નમસ્કારં જ્ઞાસ્યથ|

XXV અનુગ્રહો યુષ્માકં સર્વ્વેષાં સહાયો ભૂયાત્| આમેન્|

याकूबः पत्रं

- I ईश्वरस्य प्रभो र्यीशुप्त्रीष्टस्य य दसो याकूब् विकीर्णीभूतान् द्वादशं वंशान् प्रति नमस्कृत्य पत्रं लिखति।
 II हे मम भ्रातरः, यूयं यदा बडुविधपरीक्षाषु निपतत तदा तत् पूर्णानन्दस्य कारणं मन्यध्वं।
 III यतो युष्माकं विश्वासस्य परीक्षितत्वेन धैर्यं सम्पाद्यत एति ज्ञानीथ।
 IV तस्य धैर्यं सिद्धं लभतु तेन यूयं सिद्धाः सम्पूर्णाश्च भविष्यथ कस्यापि गुणस्याभावश्च युष्माकं न भविष्यति।
 V युष्माकं कस्यापि ज्ञानाभावो यदि भवेत् तर्हि य ईश्वरः सरलभावेन तिरस्कारञ्च विना सर्वेभ्यो ददाति ततः स यायतां ततस्तस्मै दायिष्यते।
 VI किन्तु स निःसन्देहः सन् विश्वासेन यायतां यतः सन्दिग्धो मानवो वायुना यालितस्योत्प्लवमानस्य य समुद्रतरङ्गस्य सदृशो भवति।
 VII तादृशो मानवः प्रभोः किञ्चित् प्राप्स्यतीति न मन्यतां।
 VIII द्विमना लोकः सर्वगतिषु यञ्चलो भवति।
 IX यो भ्राता नम्रः स निजोन्नत्या श्लाघतां।
 X यश्च धनवान् स निजमन्यतया श्लाघतां यतः स तृणपुष्पवत् क्षयं गमिष्यति।
 XI यतः सतापेन सूर्योऽपि दित्य तृणं शोष्यते तत्पुष्पञ्च भ्रश्यति तेन तस्य रूपस्य सौन्दर्यं नश्यति तद्दृष्ट्वा धनिलोकोऽपि स्वीयमूढतया श्लास्यति।
 XII यो ज्ञनः परीक्षां सडते स अवे धन्यः, यतः परीक्षितत्वं प्राप्य स प्रभुना स्वप्रेमकारिभ्यः प्रतिज्ञातं श्रुत्वा नमुकुटं लप्स्यते।
 XIII ईश्वरो मां परीक्षत एति परीक्षासमये कोऽपि न वदतु यतः पापायेश्वरस्य परीक्षा न भवति स य कमपि न परीक्षते।
 XIV किन्तु यः कश्चित् स्वीयमनोवाग्ध्याङ्घ्र्यते लोभ्यते य तस्यैव परीक्षा भवति।
 XV तस्मात् सा मनोवाग्ध्या सगर्भा भूत्वा दुष्कृतिं प्रसूते दुष्कृतिश्च परिणामं गत्वा मृत्युं जनयति।
 XVI हे मम प्रियभ्रातरः, यूयं न भ्राभ्यत।
 XVII यत् किञ्चिद् उत्तमं दानं पूर्णो वरश्च तत् सर्वम् उर्ध्वधा अर्धतो यस्मिन् दशान्तरं परिवर्तनजातच्छाया वा नास्ति तस्माद् दीप्त्याकरात् पितुरवरोडति।
 XVIII तस्य सृष्टवस्तुनां मध्ये वयं यत् प्रथमद्वयस्वरूपा भवामस्तदर्थं स स्वेच्छातः सत्यमतस्य वाक्येनास्मान् जनयामास।
 XIX अतएव हे मम प्रियभ्रातरः, युष्माकम् अकैको ज्ञनः श्रवणे त्वरितः कथने धीरः क्रोधेऽपि धीरो भवतु।
 XX यतो मानवस्य क्रोध ईश्वरीयधर्मं न साधयति।
 XXI अतो हेतो यूयं सर्वान् अशुचिक्रियां दृष्टतां बालुव्यञ्च निक्षिप्य युष्मन्मनसां परित्राणे समर्थं रोपितं वाक्यं नम्रभावेन गृह्णीत।
 XXII अपरञ्च यूयं केवलम् आत्मवञ्चयितारो वाक्यस्य श्रोतारो न भवत किन्तु वाक्यस्य कर्मकारिणो भवत।
 XXIII यतो यः कश्चिद् वाक्यस्य कर्मकारी न भूत्वा केवलं तस्य श्रोता भवति स दर्पणे स्वीयशारीरिकवदनं निरीक्षमाणस्य मनुजस्य सदृशः।
 XXIV आत्माकारे दृष्टे स प्रस्थाय कीदृश आसीत् तत् तत्क्षणाद् विस्मरति।
 XXV किन्तु यः कश्चित् नत्वा मुक्तेः सिद्धां व्यवस्थाम् आलोक्य तिष्ठति स विस्मृतियुक्तः श्रोता न भूत्वा कर्मकर्त्तव्यं सन् स्वकार्यं धन्यो भविष्यति।
 XXVI अनायत्तरसनः सन् यः कश्चित् स्वमनो वञ्चयित्वा स्वं लक्तं मन्यते तस्य लक्तिर्मुधा भवति।
 XXVII क्लेशकाले पितृहीनानां विधवानाञ्च यद् अवेक्षणं संसाराय निष्कलङ्केन यद् आत्मरक्षणं तदेव पितुरीश्वरस्य साक्षात् शुचिर्निर्मला य लक्तिः।

II

- I हे मम भ्रातरः, यूयम् अस्माकं तेजस्विनः प्रभो र्यीशुप्त्रीष्टस्य धर्मं मुष्मापेक्षया न धारयत।
 II यतो युष्माकं सभायां स्वर्णाङ्गुरीयकयुक्ते भ्राञ्जिषुपरिच्छेदे पुरुषे प्रविष्टे मलिनवस्त्रे कस्मिंश्चिद् दरिद्रेऽपि प्रविष्टे
 III यूयं यदि तं भ्राञ्जिषुपरिच्छेदवसानं ज्ञनं निरीक्ष्य वदेत भवान् अत्रोत्तमस्थान उपविशत्विति किञ्च तं दरिद्रं यदि वदेत त्वम् अमुस्मिन् स्थाने तिष्ठ यद्वात्र मम पादपीठ उपविशेति,

- IV તર્હિ મન:સુ વિશેષ્ય યૂયં કિં કુતર્કે: કુવિચારકા ન ભવથ?
- V હે મમ પ્રિયભ્રાતર:, શૃણુત, સંસારે યે દરિદ્રાસ્તાન્ ઈશ્વરો વિશ્વાસેન ધનિન: સ્વપ્રેમકારિભ્યશ્ચ પ્રતિશ્રુતસ્ય રાજ્યસ્યાધિકારિણ: કર્તુ કિં ન વરીતવાન્? કિન્તુ દરિદ્રો યુષ્માભિરવજ્ઞાયતે|
- VI ધનવન્ત એવ કિં યુષ્માન્ નોપદ્રવન્તિ બલાચ્ચ વિચારાસનાનાં સમીપં ન નચન્તિ?
- VII યુષ્મદુપરિ પરિકીર્તિતં પરમં નામ કિં તૈરેવ ન નિન્દ્યતે?
- VIII કિન્ન ત્વં સ્વસમીપવાસિનિ સ્વાત્મવત્ પ્રીયસ્વ, એતચ્છાસ્ત્રીયવચનાનુસારતો યદિ યૂયં રાજકીયવ્યવસ્થાં પાલયથ તર્હિ ભદ્રં કુરુથ|
- IX યદિ ચ મુખાપેક્ષાં કુરુથ તર્હિ પાપમ્ આચરથ વ્યવસ્થયા યાજ્ઞાલક્ષિન ઇવ દૂષ્યધ્વે|
- X યતો ય: કશ્ચિત્ કૃત્સ્નાં વ્યવસ્થાં પાલયતિ સ યદ્યેકસ્મિન્ વિદ્યૌ સ્ખલતિ તર્હિ સર્વેષામ્ અપરાધી ભવતિ|
- XI યતો હેતોસ્ત્વં પરદારાન્ મા ગચ્છેતિ ય: કથિતવાન્ સ એવ નરહત્યાં મા કુર્યા ઇત્યપિ કથિતવાન્ તસ્માત્ ત્વં પરદારાન્ ન ગત્વા યદિ નરહત્યાં કરોષિ તર્હિ વ્યવસ્થાલક્ષ્મી ભવસિ|
- XII મુક્તે વ્યવસ્થાતો યેષાં વિચારેણ ભવિતવ્યં તાદૃશા લોકા ઇવ યૂયં કથાં કથયત કર્મ્મ કુરુત ચ|
- XIII યો દયાં નાચરતિ તસ્ય વિચારો નિર્દયેન કારિષ્યતે, કિન્તુ દયા વિચારમ્ અભિભવિષ્યતિ|
- XIV હે મમ ભ્રાતર:, મમ પ્રત્યયોડસ્તીતિ ય: કથયતિ તસ્ય કર્મ્માણિ યદિ ન વિદ્યન્ત તર્હિ તેન કિં ફલં? તેન પ્રત્યયેન કિં તસ્ય પરિત્રાણં ભવિતું શક્નોતિ?
- XV કેષુચિદ્ ભ્રાતૃષુ ભગિનીષુ વા વસનહીનેષુ પ્રાત્યહિકાહારહીનેષુ ચ સત્સુ યુષ્માકં કોડપિ તેભ્ય: શરીરાર્થ પ્રયોજનીયાનિ દ્રવ્યાણિ ન દત્વા યદિ તાન્ વદેત્,
- XVI યૂયં સકુશલં ગત્વોષ્ણગાત્રા ભવત તૃપ્યત ચેતિ તર્હ્યેતેન કિં ફલં?
- XVII તદ્ભત્ પ્રત્યયો યદિ કર્મ્મભિ ર્યુક્તો ન ભવેત્ તર્હ્યેકાકિત્વાત્ મૃત એવાસ્તે|
- XVIII કિન્ન કશ્ચિદ્ ઇદં વદિષ્યતિ તવ પ્રત્યયો વિદ્યતે મમ ચ કર્મ્માણિ વિદ્યન્તે, ત્વં કર્મ્મહીનં સ્વપ્રત્યયં માં દર્શય તર્હ્યહમપિ મત્કર્મ્મભ્ય: સ્વપ્રત્યયં ત્વાં દર્શયિષ્યામિ|
- XIX એક ઈશ્વરો ડસ્તીતિ ત્વં પ્રત્યેષિ| ભદ્રં કરોષિ| ભૂતા અપિ તત્ પ્રતિચન્તિ કમ્પન્તે ચ|
- XX કિન્તુ હે નિર્બોધમાનવ, કર્મ્મહીન: પ્રત્યયો મૃત એવાસ્ત્યેતદ્ અવગન્તું કિમ્ ઇચ્છસિ?
- XXI અસ્માકં પૂર્વપુરુષો ય ઇબ્રાહીમ્ સ્વપુત્રમ્ ઇસ્હાકં યજ્ઞવેદ્યામ્ ઉત્સૃષ્ટવાન્ સ કિં કર્મ્મભ્યો ન સપુણ્યીકૃત:?
- XXII પ્રત્યયે તસ્ય કર્મ્મણાં સહકારિણિ જાતે કર્મ્મભિ: પ્રત્યય: સિદ્ધો ડભવત્ તત્ કિં પશ્યસિ?
- XXIII ઇત્યચ્છેદં શાસ્ત્રીયવચનં સફલમ્ અભવત્, ઇબ્રાહીમ્ પરમેશ્વરે વિશ્વસિતવાન્ તચ્ચ તસ્ય પુણ્યાયાગાણ્યત સ ચેશ્વરસ્ય મિત્ર ઇતિ નામ લબ્ધવાન્|
- XXIV પશ્યત માનવ: કર્મ્મભ્ય: સપુણ્યીક્રિયતે ન ચૈકાકિના પ્રત્યયેન|
- XXV તદ્દદ્ યા રાહબ્નામિકા વારાજ્ઞના યારાન્ અનુગૃહ્યાપરેણ માર્ગેણ વિસસર્જ સાપિ કિં કર્મ્મભ્યો ન સપુણ્યીકૃતા?
- XXVI અતએવાત્મહીનો દેહો યથા મૃતોડસ્તિ તથૈવ કર્મ્મહીન: પ્રત્યયોડપિ મૃતોડસ્તિ|

III

- I હે મમ ભ્રાતર:, શિક્ષકૈરસ્માભિ ગુરુતરદણ્ડો લપ્સ્યત ઇતિ જ્ઞાત્વા યૂયમ્ અનેકે શિક્ષકા મા ભવત|
- II યત: સર્વે વયં બહુવિષયેષુ સ્ખલામ:, ય: કશ્ચિદ્ વાક્યે ન સ્ખલતિ સ સિદ્ધપુરુષ: કૃત્સ્નં વશીકર્તુ સમર્થશ્ચાસ્તિ|
- III પશ્યત વયમ્ અશ્વાન્ વશીકર્તુ તેષાં વકત્રેષુ ખલીનાન્ નિધાય તેષાં કૃત્સ્નં શરીરમ્ અનુવર્તયામ:|
- IV પશ્યત યે પોતા અતીવ બૃહદાકારા: પ્રચણ્ડવાતૈશ્ચ ચાલિતાસ્તેડપિ કર્ણધારસ્ય મનોડભિમતાદ્ અતિક્ષુદ્રેણ કર્ણેન વાગ્ધિતં સ્થાનં પ્રત્યનુવર્તન્તે|
- V તદ્દદ્ રસનાપિ ક્ષુદ્રતરાજ્ઞં સન્તી દર્પવાક્યાનિ ભાષતે| પશ્ય કીદૃક્ષ્ણહારણ્યં દહ્યતે ડલ્પેન વહ્નિના|
- VI રસનાપિ ભવેદ્ વહ્નિરધર્મરૂપપિષ્ટપે| અસ્મદ્કેષુ રસના તાદૃશં સન્તિષ્ઠતિ સા કૃત્સ્નં દેહં કલક્ષ્યતિ સૃષ્ટિરથસ્ય ચક્રં પ્રજ્વલયતિ નરકાનલેન જ્વલતિ ચ|
- VII પશુપક્ષ્યુરોગજલચરાણાં સર્વેષાં સ્વભાવો દમયિતું શક્યતે માનુષિકસ્વભાવેન દમયાચ્ચક્રે ચ|
- VIII કિન્તુ માનવાનાં કેનાપિ જિહ્વા દમયિતું ન શક્યતે સા ન નિવાચ્યમ્ અનિષ્ટં હલાહલવિષેણ પૂર્ણા ચ|
- IX તયા વયં પિતરમ્ ઈશ્વરં ધન્યં વદામ:, તયા ચેશ્વરસ્ય સાદૃશ્યે સૃષ્ટાન્ માનવાન્ શપામ:|
- X એકસ્માદ્ વદનાદ્ ધન્યવાદશાપૌ નિર્ગચ્છત:| હે મમ ભ્રાતર:, એતાદૃશં ન કર્તવ્યં|
- XI પ્રસ્રવણ: કિમ્ એકસ્માત્ છિદ્રાત્ મિષ્ટં તિક્તચ્ચ તોયં નિર્ગમયતિ?

- XII हे मम भ्रातरः, उडुम्बरतरुः किं जितङ्गलानि द्राक्षावता वा किम् उडुम्बरङ्गलानि इलितुं शक्नोति? तद्दृक् अेकः प्रस्रवणो लवणमिष्टे तोये निर्गमयितुं न शक्नोति।
- XIII युष्माकं मध्ये ज्ञानी सुबोधश्च क आस्ते? तस्य कर्माणि ज्ञानमूलकमृदुतायुक्तानीति सदायारात् स प्रमाणयतु।
- XIV किन्तु युष्मन्तःकरणमध्ये यदि तिक्तेर्ष्या विवादेच्छा य विद्यते तर्हि सत्यमतस्य विरुद्धं न श्लाघध्वं नयानृतं कथयत।
- XV तादृशं ज्ञानम् उर्द्ध्वाद् आगतं नहि किन्तु पार्थिवं शरीरि भौतिकञ्च।
- XVI यतो हेतोरीर्ष्या विवादेच्छा य यत्र वेद्येते तत्रैव कलहः सर्व्वं दृष्टुञ्च विद्यते।
- XVII किन्तूर्द्ध्वाद् आगतं यत् ज्ञानं तत् प्रथमं श्रुति ततः परं शान्तं क्षान्तम् आशुसन्धेयं दयादिसत्कलैः परिपूर्णां असन्दिग्धं निष्कपटञ्च भवति।
- XVIII शान्त्याचारिभिः शान्त्या धर्मङ्गलं रोप्यते।

IV

- I युष्माकं मध्ये समरा रणश्च कुत उत्पद्यन्ते? युष्मद्भ्रशिविराश्रिताभ्यः सुभेच्छाभ्यः किं नोत्पद्यन्ते?
- II यूयं वाग्मथ्य किन्तु नाप्नुथ, यूयं नरहत्याम् ईर्ष्याञ्च कुरुथ किन्तु कृतार्था भवितुं न शक्नुथ, यूयं युध्यथ रणं कुरुथ य किन्त्वप्राप्तास्तिष्ठथ, यतो हेतोः प्रार्थनां न कुरुथ।
- III यूयं प्रार्थयध्वे किन्तु न लभध्वे यतो हेतोः स्वसुभभोगेषु व्ययार्थं कु प्रार्थयध्वे।
- IV हे व्यभियारिणो व्यभियारिण्यश्च, संसारस्य यत् मैत्र्यं तद् ईश्वरस्य शात्रवमिति यूयं किं न जानीथ? अत एव यः कश्चित् संसारस्य मित्रं भवितुम् अभिलषति स अेश्वरस्य शत्रु भवति।
- V यूयं किं मन्यध्वे? शास्त्रस्य वाक्यं किं इलडीनं भवेत्? अस्मन्तर्वासी य आत्मा स वा किम् ईर्ष्यार्थं प्रेम करोति?
- VI तन्नहि किन्तु स प्रतुलं वरं वितरति तस्माद् उक्तमास्ते यथा, आत्माभिमानलोकानां विपक्षो भवतीश्वरः। किन्तु तेनैव नम्रेभ्यः प्रसादाद् दीयते वरः॥
- VII अतएव यूयम् ईश्वरस्य वश्या भवत शयतानं संरुन्ध तेन स युष्मत्तः पलायिष्यते।
- VIII ईश्वरस्य समीपवर्त्तिनो भवत तेन स युष्माकं समीपवर्त्ती भविष्यति। हे पापिनः, यूयं स्वकरान् परिष्कुरुध्वं। हे द्विमनोलोकाः, यूयं स्वान्तःकरणानि श्रुयीनि कुरुध्वं।
- IX यूयम् उद्विजध्वं शोयत विलपत य, युष्माकं ङासः शोकाय, आनन्दश्च कातरतायै परिवर्त्ततां।
- X प्रभोः समक्षं नम्रा भवत तस्मात् स युष्मान् उच्यीकरिष्यति।
- XI हे भ्रातरः, यूयं परस्परं मा दूषयत। यः कश्चिद् भ्रातरं दूषयति भ्रातु विचारञ्च करोति स व्यवस्थां दूषयति व्यवस्थायाश्च विचारं करोति। त्वं यदि व्यवस्थाया विचारं करोषि तर्हि व्यवस्थापालयिता न भवसि किन्तु विचारयिता भवसि।
- XII अद्वितीयो व्यवस्थापको विचारयिता य स अेवास्ते यो रक्षितुं नाशयितुञ्च पारयति। किन्तु कस्त्वं यत् परस्य विचारं करोषि?
- XIII अद्य श्वो वा वयम् अमुकनगरं गत्वा तत्र वर्षमेकं यापयन्तो वाणिज्यं करिष्यामः लाभं प्राप्स्यामश्चेति कथां भाषमाणा यूयम् एदानीं शृणुत।
- XIV श्वः किं घटिष्यते तद् यूयं न जानीथ यतो ञ्जनं वो भवेत् कीदृक् तत्तु आष्यस्वउपकं, क्षणमात्रं भवेद् दृश्यं लुप्यते य ततः परं।
- XV तदनुक्त्वा युष्माकम् एदं कथनीयं प्रभोरिच्छातो वयं यदि ञ्जवामस्तर्ह्येतत् कर्म तत् कर्म वा करिष्याम एति।
- XVI किन्त्विदानीं यूयं गर्व्ववाक्यैः श्लाघनं कुरुध्वे तादृशं सर्व्वं श्लाघनं कुत्सितमेव।
- XVII अतो यः कश्चित् सत्कर्म कर्त्त विदित्वा तन्न करोति तस्य पापं जायते।

V

- I हे धनवन्तः, यूयम् एदानीं शृणुत युष्माभिरागमिष्यत्कलेशहेतोः कन्धतां विलप्यताञ्च।
- II युष्माकं द्रविणं ञ्जर्णं कीटभुक्ताः सुयेलकाः।
- III कनकं रणतत्रापि विकृतिं प्रगमिष्यति, तत्कलङ्गश्च युष्माकं पापं प्रमाणयिष्यति, हुताशवय्य युष्माकं पिशितं भादयिष्यति। एतथम् अन्तिमघस्रेषु युष्माभिः सञ्चितं धनं।
- IV पश्यत यैः कृषीवलै युष्माकं शस्यानि छिन्नानि तेभ्यो युष्माभि र्यद् वेतनं छिन्नं तद् उच्यै ध्वनिं करोति तेषां शस्यच्छेदकानाम् आर्त्तरावः सेनापतेः परमेश्वरस्य कर्णकुण्डरं प्रविष्टः।
- V यूयं पृथिव्यां सुभभोगं कामुकताञ्चारितवन्तः, मलाभोजस्य दिन एव निजान्तःकरणानि परितर्पितवन्तश्च।

- VI अपरञ्च युष्माभिर् धार्मिकस्य दण्डाज्ञा इत्या याकारि तथापि स युष्मान् न प्रतिरुद्धवान्।
- VII हे भ्रातरः, यूयं प्रभोरागमनं यावद् धैर्यमालम्बध्वं पश्यत कृषिवलो भूमेर्बहुमूल्यं इलं प्रतीक्षमाणो यावत् प्रथमम् अन्तिमञ्च वृष्टिजलं न प्राप्नोति तावद् धैर्यम् आलम्बते।
- VIII यूयमपि धैर्यमालम्ब्य स्वान्तःकरणानि स्थिरीकुरुत, यतः प्रभोरुपस्थितिः समीपवर्तिन्यभवत्।
- IX हे भ्रातरः, यूयं यद् दण्ड्या न भवेत तदर्थं परस्परं न ग्लायत, पश्यत विचारयिता द्वारसमीपे तिष्ठति।
- X हे मम भ्रातरः, ये भविष्यद्वादिनः प्रभोर्नाम्ना भाषितवन्तस्तान् यूयं दुःखसहनस्य धैर्यस्य य दृष्टान्तान् ज्ञानीत।
- XI पश्यत धैर्यशीला अस्माभिर् धन्या उच्यन्ते। आयुषो धैर्यं युष्माभिरश्रावि प्रभोः परिणामश्चादर्शि यतः प्रभुर्बहुकृपः सकृदाश्रास्ति।
- XII हे भ्रातरः विशेषत एहं वदामि स्वर्गस्य वा पृथिव्या वान्यवस्तुनो नाम गृहीत्वा युष्माभिः कोऽपि शपथो न क्रियतां, किन्तु यथा दण्ड्या न भवत तदर्थं युष्माकं तथैव तन्नहिं येतिवाक्यं यथेष्टं भवतु।
- XIII युष्माकं कश्चिद् दुःखी भवति? स प्रार्थनां करोतु। कश्चिद् वानन्दितो भवति? स गीतं गायतु।
- XIV युष्माकं कश्चित् पीडितो ऽस्ति? स समितेः प्राचीनान् आह्वातु ते य पभोर्नाम्ना तं तैलेनाभिषिच्य तस्य कृते प्रार्थनां कुर्वन्तु।
- XV तस्माद् विश्वासजातप्रार्थनया स रोगी रक्षां यास्यति प्रभुश्च तम् उत्थापयिष्यति यदि य कृतपापो भवेत् तर्हि स तं क्षमिष्यते।
- XVI यूयं परस्परम् अपराधान् अङ्गीकुरुध्वम् आरोग्यप्राप्त्यर्थञ्चैकजनो ऽन्यस्य कृते प्रार्थनां करोतु धार्मिकस्य सयत्ना प्रार्थना बहुशक्तिविशिष्टा भवति।
- XVII य अेलियो वयमिव सुखदुःखभोगी मर्त्य आसीत् स प्रार्थनयानावृष्टिं याचितवान् तेन देशे सार्द्धवत्सरत्रयं यावद् वृष्टिर्न बभूव।
- XVIII पश्चात् तेन पुनः प्रार्थनायां कृतायाम् आकाशस्तोयान्यवर्षीत् पृथिवी य स्वइलानि प्रारोहयत्।
- XIX हे भ्रातरः, युष्माकं कस्मिंश्चित् सत्यमताद् भ्रष्टे यदि कश्चित् तं परावर्तयति
- XX तर्हि यो जनः पापिनं विपथभ्रमणात् परावर्तयति स तस्यात्मानं मृत्युत उद्धरिष्यति बहुपापान्यावरिष्यति येति ज्ञानात्।

१ पितरस्य पत्रं

I पन्त-गालातिया-कप्पदक्रिया-आशिया-बिथुनियाम्देशेषु प्रवासिनो ये विकीर्णलोकाः

II पितुरीश्वरस्य पूर्वनिर्णयाद् आत्मनः पावनेन यीशुप्रीष्टस्याज्ञाग्रहणाय शोणितप्रोक्षणाय याभिरुचितास्तान् प्रति यीशुप्रीष्टस्य प्रेरितः पितरः पत्रं लिपति। युष्मान् प्रति बाहुल्येन शान्तिरनुग्रहश्च भूयास्तां।

III अस्माकं प्रभो यीशुप्रीष्टस्य तात ईश्वरो धन्यः, यतः स स्वकीयबाहुकृपातो मृतगणमध्याद् यीशुप्रीष्टस्योत्थानेन ज्ञानप्रत्याशार्थम् अर्थतो

IV ऽक्षयनिष्कलङ्काम्लानसम्पत्तिप्राप्त्यर्थम् अस्मान् पुनर्जन्तयामास। सा सम्पत्तिः स्वर्गो ऽस्माकं कृते सञ्चिता तिष्ठति,

V यूयञ्चेश्वरस्य शक्तिः शेषकाले प्रकाशपरित्राणार्थं विश्वासेन रक्ष्यध्वे।

VI तस्माद् यूयं यद्यप्यानन्देन प्रकुल्ला भवथ तथापि साम्प्रतं प्रयोजनहेतोः क्रियत्कालपर्यन्तं नानाविधपरीक्षाभिः क्लिश्यध्वे।

VII यतो वह्निना यस्य परीक्षा भवति तस्मात् नश्वरसुवर्णादिषु बाहुमूल्यं युष्माकं विश्वासार्थं यत् परीक्षितं स्वर्गं तेन यीशुप्रीष्टस्यागमनसमये प्रशंसायाः समाहरस्य गौरवस्य च योग्यता प्राप्तव्या।

VIII यूयं तं प्रीष्टम् अदृष्ट्वापि तस्मिन् प्रीयध्वे साम्प्रतं तं न पश्यन्तोऽपि तस्मिन् विश्वसन्तो ऽनिर्व्वयनीयेन प्रभावयुक्तेन यानन्देन प्रकुल्ला भवथ,

IX स्वविश्वासस्य परिणामरूपम् आत्मनां परित्राणं लभध्वे य।

X युष्मासु यो ऽनुग्रहो वर्तते तद्विषये य ईश्वरीयवाक्यं कथितवन्तस्ते भविष्यद्वादिनस्तस्य परित्राणस्यान्वेषणम् अनुसन्धानञ्च कृतवन्तः।

XI विशेषतस्तेषामन्तर्वासी यः प्रीष्टस्यात्मा प्रीष्टे वर्तिष्यमाणानि दुःखानि तदनुगामिप्रभावञ्च पूर्वं प्राकाशयत् तेन कः कीदृशो वा समयो निरदिश्यतैतस्यानुसन्धानं कृतवन्तः।

XII ततस्तैर्विषयैस्ते यन्न स्वान् किन्त्वस्मान् उपकुर्वन्त्येतत् तेषां निकटे प्राकाशयत। यांश्च तान् विषयान् दिव्यदूता अप्यवनतशिरसो निरीक्षितुम् अभिलषन्ति ते विषयाः साम्प्रतं स्वर्गात् प्रेषितस्य पवित्रस्यात्मनः सहाय्याद् युष्मत्समीपे सुसंवाद्यप्रचारयितृभिः प्राकाशयन्त।

XIII अतमेव यूयं मनःकटिबन्धनं कृत्वा प्रबुद्धाः सन्तो यीशुप्रीष्टस्य प्रकाशसमये युष्मासु वर्तिष्यमानस्यानुग्रहस्य सम्पूर्णा प्रत्याशां कुरुत।

XIV अपरं पूर्वीयाज्ञानतावस्थायाः कुत्सिताभिलाषाणां योग्यम् आचारं न कुर्वन्तो युष्मदाह्वानकारी यथा पवित्रो ऽस्ति

XV यूयमध्याज्ञाग्रहिसन्ताना एव सर्वस्मिन् आचारे तादृक् पवित्रा भवत।

XVI यतो लिपितम् आस्ते, यूयं पवित्रास्तिष्ठत यस्मादहं पवित्रः।

XVII अपरञ्च यो विनापक्षपातम् अकैकमानुषस्य कर्मानुसाराद् विचारं करोति स यदि युष्माभिस्तात आप्यायते तर्हि स्वप्रवासस्य कालो युष्माभिर्भीत्या याप्यतां।

XVIII यूयं निरर्थकात् पैतृकारात् क्षयणीयै र्ण्यसुवर्णादिभिर्भुक्तिं न प्राप्य

XIX निष्कलङ्कनिर्मलमेषशावकस्येव प्रीष्टस्य बाहुमूल्येन रुधिरेण भुक्तिं प्राप्तवन्त एति ज्ञानीथ।

XX स जगतो भित्तिमूलस्थापनात् पूर्वं नियुक्तः किन्तु यरमदिनेषु युष्मदर्थं प्रकाशितो ऽभवत्।

XXI यतस्तेनैव मृतगणात् तस्योत्थापयितरि तस्मै गौरवदातरि येश्वरे विश्वसिथ तस्माद् ईश्वरे युष्माकं विश्वासः प्रत्याशा यास्ते।

XXII यूयम् आत्मना सत्यमतस्याज्ञाग्रहणद्वारा निष्कपटाय भ्रातृप्रेम्ने पावितमनसो भूत्वा निर्मलान्तःकरणैः परस्परं गाढं प्रेम कुरुत।

XXIII यस्माद् यूयं क्षयणीयवीर्यात् नहि किन्त्वक्षयणीयवीर्याद् ईश्वरस्य ज्ञानदायकेन नित्यस्थायिना वाक्येन पुनर्जन्म गृहीतवन्तः।

XXIV सर्वप्राणी तृणैस्तुल्यस्तत्तेजस्तृणपुष्पवत्। तृणानि परिशुष्यति पुष्पाणि निपतन्ति य।

XXV किन्तु वाक्यं परेशस्यानन्तकालं वितिष्ठते। तदेव य वाक्यं सुसंवाद्येन युष्माकम् अन्तिके प्रकाशितं।

II

- I સર્વાન્ દ્વેષાન્ સર્વાશ્ચ છલાન્ કાપટયાનીર્ષ્યાઃ સમસ્તગ્લાનિકથાશ્ચ દૂરીકૃત્ય
 II યુષ્માભિઃ પરિત્રાણાય વૃદ્ધિપ્રાપ્ત્યર્થં નવજાતશિશુભિરિવ પ્રકૃતં વાગ્દુગ્ધં પિપાસ્યતાં|
 III યતઃ પ્રભુ મધુર એતસ્યાસ્વાદં યૂયં પ્રાપ્તવન્તઃ|
 IV અપરં માનુષૈરવજ્ઞાતસ્ય કિન્ત્વીશ્વરેણાભિરુચિતસ્ય બહુમૂલ્યસ્ય જીવત્પ્રસ્તરસ્યેવ તસ્ય પ્રભોઃ સન્નિધિમ્ આગતા
 V યૂયમપિ જીવત્પ્રસ્તરા ઇવ નિયીયમાના આત્મિકમન્દિરં પ્રીષ્ટેન યીશુના યેશ્વરતોષકાણામ્ આત્મિકબલીનાં દાનાર્થં પવિત્રો યાજ્ઞકવર્ગો ભવથા|
 VI યતઃ શાસ્ત્રે લિખિતમાસ્તે, યથા, પશ્ય પાષાણ એકો ડસ્તિ સીયોનિ સ્થાપિતો મયા| મુખ્યકોણસ્ય યોગ્યઃ સ વૃતશ્ચાતીવ મૂલ્યવાન્| યો જનો વિશ્વસેત્ તસ્મિન્ સ લજ્જાં ન ગમિષ્યતિ|
 VII વિશ્વાસિનાં યુષ્માકમેવ સમીપે સ મૂલ્યવાન્ ભવતિ કિન્ત્વિશ્વાસિનાં કૃતે નિયેતૃભિરવજ્ઞાતઃ સ પાષાણઃ કોણસ્ય ભિત્તિમૂલં ભૂત્વા બાધાજનકઃ પાષાણઃ સ્ખલનકારકશ્ચ શૈલો જાતઃ|
 VIII તે ચાવિશ્વાસાદ્ વાક્યેન સ્ખલન્તિ સ્ખલને ચ નિયુક્તાઃ સન્તિ|
 IX કિન્તુ યૂયં યેનાન્ધકારમધ્યાત્ સ્વકીયાશ્ચર્યદીપ્તિમધ્યમ્ આહૂતાસ્તસ્ય ગુણાન્ પ્રકાશયિતુમ્ અભિરુચિતો વંશો રાજકીયો યાજ્ઞકવર્ગઃ પવિત્રા જાતિરધિકર્તવ્યાઃ પ્રજાશ્ચ જાતાઃ|
 X પૂર્વં યૂયં તસ્ય પ્રજા નાભવત કિન્ત્વિદાનીમ્ ઈશ્વરસ્ય પ્રજા આધ્વે| પૂર્વમ્ અનનુકમ્પિતા અભવત કિન્ત્વિદાનીમ્ અનુકમ્પિતા આધ્વે|
 XI હે પ્રિયતમાઃ, યૂયં પ્રવાસિનો વિદેશિનશ્ચ લોકા ઇવ મનસઃ પ્રાતિકૂલ્યેન યોધિભ્યઃ શારીરિકસુખાભિલાષેભ્યો નિવર્તધ્વમ્ ઇત્યહં વિનયે|
 XII દેવપૂજકાનાં મધ્યે યુષ્માકમ્ આચાર એવમ્ ઉત્તમો ભવતુ યથા તે યુષ્માન્ દુષ્કર્મકારિલોકાનિવ પુનર્ન નિન્દન્તઃ કૃપાદૃષ્ટિદિને સ્વચક્ષુર્ગોચરીયસત્ક્રિયાભ્ય ઈશ્વરસ્ય પ્રશંસાં કુર્યુઃ|
 XIII તતો હેતો રૂયં પ્રભોરનુરોધાત્ માનવસૃષ્ટાનાં કર્તૃત્વપદાનાં વશીભવત વિશેષતો ભૂપાલસ્ય યતઃ સ શ્રેષ્ઠઃ,
 XIV દેશાધ્યક્ષાણાશ્ચ યતસ્તે દુષ્કર્મકારિણાં દણ્ડદાનાર્થં સત્કર્મકારિણાં પ્રશંસાર્થશ્ચ તેન પ્રેરિતાઃ|
 XV ઇત્યં નિર્બોધમાનુષાણામ્ અજ્ઞાનત્વં યત્ સદાચારિભિર્યુષ્માભિર્નિરુત્તરીક્રિયતે તદ્ ઈશ્વરસ્યાભિમતં|
 XVI યૂયં સ્વાધીના ઇવાચરત તથાપિ દુષ્ટતાયા વેષસ્વરૂપાં સ્વાધીનતાં ધારયન્ત ઇવ નહિ કિન્ત્વીશ્વરસ્ય દાસા ઇવ|
 XVII સર્વાન્ સમાદ્રિયધ્વં ભ્રાતૃવર્ગે પ્રીયધ્વમ્ ઈશ્વરાદ્ બિભીત ભૂપાલં સમ્મન્યધ્વં|
 XVIII હે દાસાઃ યૂયં સમ્પૂર્ણાદિરેણ પ્રભૂનાં વશ્યા ભવત કેવલં ભદ્રાણાં દયાલૂનાશ્ચ નહિ કિન્ત્વનૃજૂનામપિ|
 XIX યતો ડન્યાયેન દુઃખભોગકાલ ઈશ્વરચિન્તયા યત્ કલેશસહનં તદેવ પ્રિયં|
 XX પાપં કૃત્વા યુષ્માકં યપેટાઘાતસહનેન કા પ્રશંસા? કિન્તુ સદાચારં કૃત્વા યુષ્માકં યદ્ દુઃખસહનં તદેવેશ્વરસ્ય પ્રિયં|
 XXI તદર્થમેવ યૂયમ્ આહૂતા યતઃ પ્રીષ્ટોડપિ યુષ્મન્નિમિત્તં દુઃખં ભુક્ત્વા યૂયં યત્ તસ્ય પદચિહ્ને વ્રજેત તદર્થં દૃષ્ટાન્તમેકં દર્શિતવાન્|
 XXII સ કિમપિ પાપં ન કૃતવાન્ તસ્ય વદને કાપિ છલસ્ય કથા નાસીત્|
 XXIII નિન્દિતો ડપિ સન્ સ પ્રતિનિન્દાં ન કૃતવાન્ દુઃખં સહમાનો ડપિ ન ભર્ત્સિતવાન્ કિન્તુ યથાર્થવિચારયિતુઃ સમીપે સ્વં સમર્પિતવાન્|
 XXIV વયં યત્ પાપેભ્યો નિવૃત્ય ધર્માર્થં જીવામસ્તદર્થં સ સ્વશરીરેણાસ્માકં પાપાનિ ક્રુશ ઊઠવાન્ તસ્ય પ્રહારૈ રૂયં સ્વસ્થા અભવત|
 XXV યતઃ પૂર્વં યૂયં ભ્રમણકારિમેષા ઇવાધ્વં કિન્ત્વધુના યુષ્માકમ્ આત્મનાં પાલકસ્યાધ્યક્ષસ્ય ચ સમીપં પ્રત્યાવર્તિતાઃ|

III

- I હે યોષિતઃ, યૂયમપિ નિજસ્વામિનાં વશ્યા ભવત તથા સતિ યદિ કેચિદ્ વાક્યે વિશ્વાસિનો ન સન્તિ તર્હિ
 II તે વિનાવાક્યં યોષિતામ્ આચારેણાર્થતસ્તેષાં પ્રત્યક્ષેણ યુષ્માકં સભયસતીત્વાચારેણાકૃષ્ટું શક્ષ્યન્તે|
 III અપરં કેશરચનયા સ્વર્ણાલક્ષ્ણધારણોન પરિચ્છેદપરિધાનેન વા યુષ્માકં વાહ્યભૂષા ન ભવતુ,
 IV કિન્ત્વીશ્વરસ્ય સાક્ષાદ્ બહુમૂલ્યક્ષમાશાન્તિભાવાક્ષયરત્નેન યુક્તો ગુપ્ત આન્તરિકમાનવ એવ|
 V યતઃ પૂર્વકાલે યાઃ પવિત્રસ્ત્રિય ઈશ્વરે પ્રત્યાશામકુર્વન્ તા અપિ તાદૃશીમેવ ભૂષાં ધારયન્ત્યો નિજસ્વામિનાં વશ્યા અભવન્|

VI તથૈવ સારા ઇબ્રાહીમો વશ્યા સતી તં પતિમાખ્યાતવતી યૂયન્ન યદિ સદાચારિણ્યો ભવથ વ્યાકુલતયા ચ ભીતા ન ભવથ તર્હિ તસ્યાઃ કન્યા આધ્વે|

VII હે પુરુષાઃ, યૂયં જ્ઞાનતો દુર્બલતરભાજનૈરિવ યોષિદ્ધિઃ સહવાસં કુરુત, એકસ્ય જીવનવરસ્ય સહભાગિનીભ્યતાભ્યઃ સમાદરં વિતરત ચ ન ચેદ્ યુષ્માકં પ્રાર્થનાનાં બાધા જનિષ્યતે|

VIII વિશેષતો યૂયં સર્વ્વ એકમનસઃ પરદુઃખૈ દુઃખિતા ભ્રાતૃપ્રમિણઃ કૃપાવન્તઃ પ્રીતિભાવાશ્ચ ભવત|

IX અનિષ્ટસ્ય પરિશોધેનાનિષ્ટં નિન્દાયા વા પરિશોધેન નિન્દાં ન કુર્વન્ત આશિષં દત્ત યતો યૂયમ્ આશિરધિકારિણો ભવિતુમાહૂતા ઇતિ જાનીથ|

X અપરન્ન, જીવને પ્રીયમાણો યઃ સુદિનાનિ દિદૃક્ષતે| પાપાત્ જિહ્વાં મૃષાવાક્યાત્ સ્વાધરૌ સ નિવર્તયેત્|

XI સ ત્યજેદ્ દુષ્ટતામાર્ગં સત્ક્રિયાન્ન સમાચરેત્| મૃગયાણશ્ચ શાન્તિં સ નિત્યમેવાનુધાવતુ|

XII લોચને પરમેશસ્યોન્મીલિતે ધાર્મિકાન્ પ્રતિ| પ્રાર્થનાયાઃ કૃતે તેષાઃ તચ્છોત્રે સુગમે સદા| ક્રોધાસ્યન્ન પરેશસ્ય કદાચારિષુ વર્તેતે|

XIII અપરં યદિ યૂયમ્ ઉત્તમસ્થાનુગામિનો ભવથ તર્હિ કો યુષ્માન્ હિંસિષ્યતે?

XIV યદિ ચ ધર્મર્થં ક્લિશ્યધ્વં તર્હિ ધન્યા ભવિષ્યથ| તેષામ્ આશક્લ્યા યૂયં ન બિભીત ન વિડ્કત વા|

XV મનોભિઃ કિન્તુ મન્યધ્વં પવિત્રં પ્રભુમીશ્વરં| અપરન્ન યુષ્માકમ્ આન્તરિકપ્રત્યાશાયાસ્તત્ત્વં યઃ કશ્ચિત્ પૃચ્છતિ તસ્મૈ શાન્તિભીતિભ્યામ્ ઉત્તરં દાતું સદા સુસજ્જા ભવત|

XVI યે ચ ખ્રીષ્ટધર્મં યુષ્માકં સદાચારં દૂષયન્તિ તે દુષ્કર્મકારિણામિવ યુષ્માકમ્ અપવાદેન યત્ લજ્જિજ્જતા ભવેયુસ્તદર્થં યુષ્માકમ્ ઉત્તમઃ સંવેદો ભવતુ|

XVII ઈશ્વરસ્યાભિમતાદ્ યદિ યુષ્માભિઃ ક્લેશઃ સોઢવ્યસ્તર્હિ સદાચારિભિઃ ક્લેશસહનં વરં ન ચ કદાચારિભિઃ|

XVIII યસ્માદ્ ઈશ્વરસ્ય સન્નિધિમ્ અસ્માન્ આનેતુમ્ અધાર્મિકાણાં વિનિમયેન ધાર્મિકઃ ખ્રીષ્ટો ડ્યેકકૃત્વઃ પાપાનાં દણ્ડં ભુક્તવાન્, સ ચ શરીરસમ્બન્ધે મારિતઃ કિન્ત્વાત્મનઃ સમ્બન્ધે પુન જીવિતો ડભવત્|

XIX તત્સમ્બન્ધે ચ સ યાત્રાં વિધાય કારાબદ્ધાનામ્ આત્મનાં સમીપે વાક્યં ઘોષિતવાન્|

XX પુરા નોહસ્ય સમયે યાવત્ પોતો નિરમીયત તાવદ્ ઈશ્વરસ્ય દીર્ઘસહિષ્ણુતા યદા વ્યલમ્બત તદા તેડનાજાગ્રાહિણોડભવન્| તેન પોતોનાલ્પેડર્થાદ્ અષ્ટાવેવ પ્રાણિનસ્તોયમ્ ઉત્તીર્ણાઃ|

XXI તન્નિદર્શનઆવગાહનં (અર્થતઃ શારીરિકમલિનતાયા યસ્ત્યાગઃ સ નહિ કિન્ત્વીશ્વરાયોત્તમસંવેદસ્ય યા પ્રતજ્ઞા સૈવ) યીશુખ્રીષ્ટસ્ય પુનરુત્થાનેનેદાનીમ્ અસ્માન્ ઉત્તારયતિ,

XXII યતઃ સ સ્વર્ગં ગત્વેશ્વરસ્ય દક્ષિણે વિદ્યેતે સ્વર્ગીયદૂતાઃ શાસકા બલાનિ ચ તસ્ય વશીભૂતા અભવન્|

IV

I અસ્માકં વિનિમયેન ખ્રીષ્ટઃ શરીરસમ્બન્ધે દણ્ડં ભુક્તવાન્ અતો હેતોઃ શરીરસમ્બન્ધે યો દણ્ડં ભુક્તવાન્ સ પાપાત્ ભુક્ત

II ઇતિભાવેન યૂયમપિ સુસજ્જીભૂય દેહવાસસ્યાવશિષ્ટં સમયં પુનર્માનવાનામ્ ઇચ્છાસાધનાર્થં નહિ કિન્ત્વીશ્વરસ્યેચ્છાસાધનાર્થં યાપયત|

III આયુષો યઃ સમયો વ્યતીતસ્તસ્મિન્ યુષ્માભિ ર્થદ્ દેવપૂજકાનામ્ ઇચ્છાસાધનં કામકૃત્સિતાભિલાષમદાપાનરૂરસમત્તાદૃણાહ્લેદેવપૂજાયરણ તેન બાહુલ્યં|

IV યૂયં તૈઃ સહ તસ્મિન્ સર્વ્વનાશપદ્ધે મજ્જિજ્જતું ન ધાવથ, ઇત્યનેનાશ્ચર્યં વિજ્ઞાય તે યુષ્માન્ નિન્દન્તિ|

V કિન્તુ યો જીવતાં મૃતાનાન્ન વિચારં કર્તુમ્ ઉદ્યતોડસ્તિ તસ્મૈ તૈરુત્તરં દાયિષ્યતે|

VI યતો હેતો યે મૃતાસ્તેષાં યત્ માનવોદેશ્યઃ શારીરિકવિચારઃ કિન્ત્વીશ્વરોદેશ્યમ્ આત્મિકજીવનં ભવત્ તદર્થં તેષામપિ સન્નિધૌ સુસમાચારઃ પ્રકાશિતોડભવત્|

VII સર્વ્વેષામ્ અન્તિમકાલ ઉપસ્થિતસ્તસ્માદ્ યૂયં સુબુદ્ધયઃ પ્રાર્થનાર્થં જાગ્રતશ્ચ ભવત|

VIII વિશેષતઃ પરસ્પરં ગાઢં પ્રેમ કુરુત, યતઃ, પાપાનામપિ બાહુલ્યં પ્રેમ્નેવાચ્છાદયિષ્યતે|

IX કાતરોક્તિં વિના પરસ્પરમ્ આતિથ્યં કૃરુત|

X યેન યો વરો લબ્ધસ્તેનૈવ સ પરમ્ ઉપકરોત્, ઇત્યં યૂયમ્ ઈશ્વરસ્ય બહુવિધપ્રસાદસ્યોત્તમા ભાણડાગારાધિપા ભવત|

XI યો વાક્યં કથયતિ સ ઈશ્વરસ્ય વાક્યમિવ કથયતુ યશ્ચ પરમ્ ઉપકરોતિ સ ઈશ્વરદત્તસામર્થ્યાદિવોપકરોતુ| સર્વ્વવિષયે યીશુખ્રીષ્ટેનેશ્વરસ્ય ગૌરવં પ્રકાશ્યતાં તસ્યૈવ ગૌરવં પરાક્રમશ્ચ સર્વ્વદા ભૂયાત્| આમેન|

XII હે પ્રિયતમાઃ, યુષ્માકં પરીક્ષાર્થં યસ્તાપો યુષ્માસુ વર્તેતે તમ્ અસમ્ભવઘટિતં મત્વા નાશ્ચર્યં જાનીત,

XIII કિન્તુ ખ્રીષ્ટેન ક્લેશાનાં સહભાગિત્વાદ્ આનન્દત તેન તસ્ય પ્રતાપપ્રકાશેડ્યાનનન્દેન પ્રફુલ્લા ભવિષ્યથ|

XIV યદિ ખ્રીષ્ટસ્ય નામહેતુના યુષ્માકં નિન્દા ભવતિ તર્હિ યૂયં ધન્યા યતો ગૌરવદાયક ઈશ્વરસ્યાત્મા યુષ્માસ્વધિતિષ્ઠતિ તેષાં મધ્યે સ નિન્દતે કિન્તુ યુષ્મન્મધ્યે પ્રશંસ્યતે|

XV કિન્તુ યુષ્માકં કોડપિ હન્તા વા ચૈરો વા દુષ્કર્મકૃદ્ વા પરાધિકારચર્યક ઇવ દણ્ડં ન ભુક્ત્તાં|

XVI યદિ ચ ખ્રીષ્ટીયાન ઇવ દણ્ડં ભુક્તે તર્હિ સ ન લજ્જમાનસ્તત્કારણાદ્ ઈશ્વરં પ્રશંસતુ|

XVII યતો વિચારસ્યારમ્ભસમયે ઈશ્વરસ્ય મન્દિરે યુજ્યતે યદિ યાસ્મત્સ્વારભતે તર્હિશ્વરીયસુસંવાદાગ્રાહિણાં શેષદશા કા ભવિષ્યતિ?

XVIII ધાર્મિકેનાપિ ચેત્ ત્રાણમ્ અતિકૃચ્છ્રેણ ગમ્યતે| તર્હાધાર્મિકપાપિભ્યામ્ આશ્રયઃ કુત્ર લપ્સ્યતે|

XIX અત ઈશ્વરેચ્છાતો યે દુઃખં ભુક્ષતે તે સદાચારેણ સ્વાત્માનો વિશ્વાસ્યસ્રષ્ટુરીશ્વસ્ય કરાભ્યાં નિદધતાં|

V

I ખ્રીષ્ટસ્ય કલેશાનાં સાક્ષી પ્રકાશિષ્યમાણસ્ય પ્રતાપસ્યાંશી પ્રાચીનશ્રાહં યુષ્માકં પ્રાચીનાન્ વિનીયેદં વદામિ|

II યુષ્માકં મધ્યવર્તી ય ઈશ્વરસ્ય મેષવૃન્દો યૂયં તં પાલયત તસ્ય વીક્ષણં કુરુત ચ, આવશ્યકત્વેન નહિ કિન્તુ સ્વેચ્છાતો ન વ કુલોભેન કિન્તિવચ્છુકમનસા|

III અપરમ્ અંશાનામ્ અધિકારિણ ઇવ ન પ્રભવત કિન્તુ વૃન્દસ્ય દૃષ્ટાન્તસ્વરૂપા ભવત|

IV તેન પ્રધાનપાલક ઉપસ્થિતે યૂયમ્ અમ્ભાનં ગૌરવકિરીટં લપ્સ્યધ્વે|

V હે યુવાનઃ, યૂયમપિ પ્રાચીનલોકાનાં વશ્યા ભવત સર્વે ચ સર્વેષાં વશીભૂય નમ્રતાભરણેન ભૂષિતા ભવત, યતઃ આત્માભિમાનિલોકાનાં વિપક્ષો ભવતીશ્વરઃ| કિન્તુ તેનૈવ નમ્રેભ્યઃ પ્રસાદાદ્ દીયતે વરઃ|

VI અતો યૂયમ્ ઈશ્વરસ્ય બલવત્કરસ્યાધો નમ્રીભૂય તિષ્ઠત તેન સ ઉચિતસમયે યુષ્માન્ ઉચ્ચીકરિષ્યતિ|

VII યૂયં સર્વચિન્તાં તસ્મિન્ નિક્ષિપત યતઃ સ યુષ્માન્ પ્રતિ ચિન્તયતિ|

VIII યૂયં પ્રબુદ્ધા જાગ્રતશ્ચ તિષ્ઠત યતો યુષ્માકં પ્રતિવાદી યઃ શયતાનઃ સ ગજ્જનકારી સિંહ ઇવ પર્યટન્ કં ગ્રસિષ્યામીતિ મૃગયતે,

IX અતો વિશ્વાસે સુસ્થિરાસ્તિષ્ઠન્તસ્તેન સાર્દ્ધં યુધ્યત, યુષ્માકં જગન્નિવાસિભ્રાતૃષ્વપિ તાદૃશાઃ કલેશા વર્તન્ત ઇતિ જાનીત|

X ક્ષણિકદુઃખભોગાત્ પરમ્ અસ્મભ્યં ખ્રીષ્ટેન યીશુના સ્વકીયાનન્તગૌરવદાનાર્થં યોડસ્માન્ આહૂતવાન્ સ સર્વાનુગ્રાહીશ્વરઃ સ્વયં યુષ્માન્ સિદ્ધાન્ સ્થિરાન્ સબલાન્ નિશ્ચલાંશ્ચ કરોતુ|

XI તસ્ય ગૌરવં પરાક્રમશ્ચાનન્તકાલં યાવદ્ ભૂયાત્| આમેન્|

XII યઃ સિલ્વાનો (મન્યે) યુષ્માકં વિશ્વાસ્યો ભ્રાતા ભવતિ તદ્વારાહં સંક્ષેપેણ લિખિત્વા યુષ્માન્ વિનીતવાન્ યૂયન્ચ યસ્મિન્ અધિતિષ્ઠથ સ એવેશ્વરસ્ય સત્યો ડનુગ્રહ ઇતિ પ્રમાણં દત્તવાન્|

XIII યુષ્માભિઃ સહાભિરુચિતા યા સમિતિ ભાભિલિ વિદ્યતે સા મમ પુત્રો માર્કશ્ચ યુષ્માન્ નમસ્કારં વેદ્યતિ|

XIV યૂયં પ્રેમયુમ્બનેન પરસ્પરં નમસ્કુરુત| યીશુખ્રીષ્ટાશ્રિતાનાં યુષ્માકં સર્વેષાં શાન્તિ ભૂયાત્| આમેન્|

२ पितरस्य पत्रं

I ये जना अस्माभिः साद्धम् अस्तदीश्वरे त्रातरि यीशुप्रीष्टे य पुण्यसम्भलितविश्वासधनस्य समानांशित्वं प्राप्तास्तान् प्रति यीशुप्रीष्टस्य दासः प्रेरितश्च शिमोन् पितरः पत्रं लिखति।

II ईश्वरस्यास्माकं प्रभो र्थीशोश्च तत्त्वज्ञानेन युष्मास्वनुग्रहशान्त्योर्बाहुल्यं वर्ततां।

III ज्ञवनार्थम् ईश्वरभक्त्यर्थञ्च यद्यद् आवश्यकं तत् सर्व्वं गौरवसद्गुणान्याम् अस्मदाह्वानकारिणस्तत्त्वज्ञानद्वारा तस्येश्वरीयशक्तिरस्मभ्यं दत्तवती।

IV तत्सर्व्वेण यास्मभ्यं तादृशा बहुमूल्या महाप्रतिज्ञा दत्ता याभि र्यूयं संसारव्याप्तात् कुत्सिताभिलाषमूलात् सर्व्वनाशाद् रक्षां प्राप्येश्वरीयस्वभावस्यांशिनो भवितुं शक्नुथ।

V ततो डेतो र्यूयं सम्पूर्णा यत्नं विधाय विश्वासे सौजन्यं सौजन्ये ज्ञानं

VI ज्ञान आयतेन्द्रियताम् आयतेन्द्रियतायां धैर्य्यं धैर्य्यं ईश्वरभक्तिम्

VII ईश्वरभक्तौ भ्रातृस्नेहे य प्रेम युङ्क्त।

VIII अेतानि यदि युष्मासु विद्यन्ते े वर्द्धन्ते य तर्ह्यस्मत्प्रभो र्थीशुप्रीष्टस्य तत्त्वज्ञाने युष्मान् अलसान् निष्कलांश्च न स्थापयिष्यन्ति।

IX किन्त्वेतानि यस्य न विद्यन्ते सो ऽन्धो मुद्रितलोचनः स्वकीयपूर्व्वपापानां माण्णनस्य विस्मृतिं गतश्च।

X तस्माद् डे भ्रातरः, यूयं स्वकीयाह्वानवरणयो दृढकरणे बहु यतध्वं, तत् कृत्वा कदाय न स्भलिष्यथ।

XI यतो ऽनेन प्रकारेणास्माकं प्रभोस्त्रात् र्थीशुप्रीष्टस्यानन्तराण्यस्य प्रवेशेन यूयं सुकलेन योजयिष्यध्वे।

XII यद्यपि यूयम् अेतत् सर्व्वं जानीथ वर्त्तमाने सत्यमते सुस्थिरा भवथ य तथापि युष्मान् सर्व्वदा तत् स्मारयितुम् अडम् अयत्नवान् न भविष्यामि।

XIII यावद् अेतस्मिन् दृष्ये तिष्ठामि तावद् युष्मान् स्मारयन् प्रबोधयितुं विहितं मन्ये।

XIV यतो ऽस्माकं प्रभु र्थीशुप्रीष्टो मां यत् ज्ञापितवान् तदनुसाराद् दृष्यमेतत् मया शीघ्रं त्यक्तव्यम् एति ज्ञानामि।

XV मम परलोकगमनात् परमपि यूयं यदेतानि स्मर्त्तुं शक्यथ तस्मिन् सर्व्वथा यतिष्ये।

XVI यतो ऽस्माकं प्रभो र्थीशुप्रीष्टस्य पराङ्गमं पुनरागमनञ्च युष्मान् ज्ञापयन्तो वयं कल्पितान्युपायानान्यन्वगच्छामेति नडि किन्तु तस्य मडिभनः प्रत्यक्षसाक्षिणो भूत्वा भाषितवन्तः।

XVII यतः स पितुरीश्वराद् गौरवं प्रशंसाञ्च प्राप्तवान् विशेषतो मडिमयुक्ततेजोमध्याद् अेतादृशी वाणी तं प्रति निर्गतवती, यथा, अेष मम प्रियपुत्र अेतस्मिन् मम परमसन्तोषः।

XVIII स्वर्गात् निर्गतेयं वाणी पवित्रपर्व्वते तेन साद्धं विद्यमानैरस्माभिरश्रावि।

XIX अपरम् अस्मत्समीपे दृढतरं भविष्यद्वाक्यं विद्यते यूयञ्च यदि दिनारम्भं युष्मन्मनःसु प्रभातीयनक्षत्रस्योदयञ्च यावत् तिमिरमये स्थाने ज्वलन्तं प्रदीपमिव तद् वाक्यं सम्मन्यध्वे तर्हि भद्रं करिष्यथ।

XX शास्त्रीयं किमपि भविष्यद्वाक्यं मनुष्यस्य स्वकीयभावबोधकं नडि, अेतद् युष्माभिः सम्यक् ज्ञायतां।

XXI यतो भविष्यद्वाक्यं पुरा मानुषाणाम् एच्छातो नोत्पन्नं किन्त्वीश्वरस्य पवित्रलोकाः पवित्रेणात्मना प्रवर्त्तिताः सन्तो वाक्यम् अभाषन्त।

II

I अपरं पूर्वंकाले यथा लोकानां मध्ये मिथ्याभविष्यद्वादिन उपातिष्ठन् तथा युष्माकं मध्येऽपि मिथ्याशिक्षका उपस्थास्यन्ति, ते स्वेषां केतारं प्रभुम् अनङ्गीकृत्य सत्वरं विनाशं स्वेषु वर्त्तयन्ति विनाशकवैधर्म्यं गुप्तं युष्मन्मध्यम् आनेष्यन्ति।

II ततो ऽनेकेषु तेषां विनाशकमार्गं गतेषु तेभ्यः सत्यमार्गस्य निन्दा सम्भविष्यति।

III अपरञ्च ते लोभात् कापट्यवाक्यै र्युष्मन्तो लाभं करिष्यन्ते किन्तु तेषां पुरातनदण्डाज्ञा न विलम्बते तेषां विनाशश्च न निद्राति।

IV ईश्वरः कृतपापान् दूतान् न क्षमित्वा तिमिरशृङ्खलैः पाताले रुद्ध्वा विचारार्थं समर्पितवान्।

V पुरातनं संसारमपि न क्षमित्वा तं दृष्टानां संसारं जलाप्लावनेन मञ्जयित्वा सप्तजनेः सडितं धर्मप्रचारकं नोडं रक्षितवान्।

VI सिद्धोमम् अमोरा येतिनामके नगरे भविष्यतां दृष्टानां दृष्टान्तं विधाय भस्मीकृत्य विनाशेन दण्डितवान्;

VII किन्तु तैः कुत्सितव्यभियारिभि दृष्टात्मभिः क्लिष्टं धार्मिकं लोटं रक्षितवान्।

- VIII स धार्मिको जनस्तेषां मध्ये निवसन् स्वीयदृष्टिश्चोत्रगोचरेभ्यस्तेषाम् अधर्माचारैः स्वकीयधार्मिकमनसि दिने दिने तप्तवान्।
- IX प्रभु र्भक्तान् परीक्षाद् उद्धर्तुं विचारदिनञ्च यावद् दृश्यामानान् अधार्मिकान् रोद्धुं पारयति,
- X विशेषतो ये उमेध्याभिलाषात् शारीरिकसुखम् अनुगच्छन्ति कर्तृत्वपदानि यावज्जानन्ति तानेव (रोद्धुं पारयति) ते दुःसाहसिनः प्रगल्भाश्च।
- XI अपरं बलगौरवाभ्यां श्रेष्ठा दिव्यदृताः प्रभोः सन्निधौ येषां वैपरीत्येन निन्दासूयकं विचारं न कुर्वन्ति तेषाम् उच्यपदस्थानां निन्दनाद् एभे न भीताः।
- XII किन्तु ये बुद्धिहीनाः प्रकृता जन्तवो धर्तव्यतायै विनाशयतायै य ज्ञायन्ते तत्सदृशा एभे यत्र बुध्यन्ते तत् निन्दन्तः स्वकीयविनाशयतया विनक्ष्यन्ति स्वीयाधर्मस्य क्लं प्राप्स्यन्ति य।
- XIII ते दिवा प्रकृष्टभोजनं सुखं मन्यन्ते निजछलैः सुखभोगिनः सन्तो युष्माभिः सार्द्धं भोजनं कुर्वन्तः कलङ्किनो द्रोषिणश्च भवन्ति।
- XIV तेषां लोयनानि परदाराकाङ्क्षीणि पापे याश्चान्तानि ते यत्रलानि मनांसि मोहयन्ति लोभे तत्परमनसः सन्ति य।
- XV ते शापग्रस्ता वंशाः सरलमार्गं विहाय बियोरपुत्रस्य बिलियमस्य विपथेन व्रजन्तो भ्रान्ता अभवन्। स बिलियमो ऽप्यधर्मात् प्राप्ये पारितोषिकेऽप्रीयत,
- XVI किन्तु निष्ठापराधाद् भर्त्सनाम् अलभत यतो वयनशक्तिहीनं वाहनं मानुषिकगिरम् उच्यार्थं भविष्यद्वादिन उन्मत्तताम् अभाधत।
- XVII एभे निर्जलानि प्रस्रवणानि प्रयादवायुना यालिता मेधाश्च तेषां कृते नित्यस्थायी घोरतरान्धकारः सञ्चितो ऽस्ति।
- XVIII ये य जना भ्रान्त्याचारिणात् कृच्छ्रेणोद्धृतास्तान् एभे ऽपरिमितदर्पकथा भाषमाणाः शारीरिकसुखाभिलाषैः कामक्रीडाभिश्च मोहयन्ति।
- XIX तेभ्यः स्वाधीनतां प्रतिज्ञाय स्वयं विनाशयताया दासा भवन्ति, यतः, यो येनैव पराङ्ग्ये स ज्ञातस्तस्य किङ्करः।
- XX त्रातुः प्रभो र्यीशुप्रीष्टस्य ज्ञानेन संसारस्य मलेभ्य उद्धृता ये पुनस्तेषु निमज्ज्य पराङ्ग्यन्ते तेषां प्रथमदशातः शेषदशा कुत्सिता भवति।
- XXI तेषां पक्षे धर्मपथस्य ज्ञानाप्राप्तिं वर्तं न य निर्दिष्टात् पवित्रविधिमार्गात् ज्ञानप्राप्तानां परावर्त्तनं।
- XXII किन्तु येयं सत्या दृष्टान्तकथा सैव तेषु इलितवती, यथा, कुक्कुरः स्वीयवान्ताय व्यावर्त्तते पुनः पुनः। लुठितुं कर्दमे तद्वत् क्षालितश्चैव शूकरः॥

III

- I हे प्रियतमाः, यूयं यथा पवित्रभविष्यद्वक्तृभिः पूर्वोक्तानि वाक्यानि त्रात्रा प्रभुना प्रेरितानाम् अस्माकम् आदेशञ्च सारथ तथा युष्मान् स्मारयित्वा।
- II युष्माकं सरलभावं प्रबोधयितुम् अहं द्वितीयम् एहं पत्रं लिखामि।
- III प्रथमं युष्माभिरिदं ज्ञायतां यत् शेषे काले स्वेच्छाचारिणो निन्दका उपस्थाय।
- IV वदिष्यन्ति प्रभोरागमनस्य प्रतिज्ञा कुत्र? यतः पितृलोकानां मडानिद्रागमनात् परं सर्वाणि सृष्टेरारम्भकाले यथा तथैवावतिष्ठन्ते।
- V पूर्वम् ईश्वरस्य वाक्येनाकाशमण्डलं जलाद् उत्पन्ना जले सन्तिष्ठमाना य पृथिव्यविद्यतैतद् अनिच्छुकतातस्ते न ज्ञानान्ति,
- VI ततस्तात्कालिकसंसारो जलेनाप्लावितो विनाशं गतः।
- VII किन्त्वधुना वर्त्तमाने आकाशमण्डले तेनैव वाक्येन वल्लभं गुप्ते विचारदिनं दृष्टमानवानां विनाशञ्च यावद् रक्ष्यते।
- VIII हे प्रियतमाः, यूयम् अतदेकं वाक्यम् अनवगता मा भवत यत् प्रभोः साक्षाद् दिनमेकं वर्षसहस्रवद् वर्षसहस्रञ्च दिनैकवत्।
- IX केचिद् यथा विलम्बं मन्यन्ते तथा प्रभुः स्वप्रतिज्ञायां विलम्बते तत्राह किन्तु कोऽपि यत्र विनश्येत् सर्वं एव मनःपरावर्त्तनं गच्छेयुरित्यभिलषन् सो ऽस्मान् प्रति दीर्घसहिष्णुतां विदधाति।
- X किन्तु क्षपायां यौर एव प्रभो दिनम् आगमिष्यति तस्मिन् मडाशब्देन गगनमण्डलं लोप्स्यते मूलवस्तूनि य तापेन गलिष्यन्ते पृथिवी तन्मध्यस्थितानि कर्माणि य धक्ष्यन्ते।
- XI अतः सर्वैरेतैर्विकारे गन्तव्ये सति यस्मिन् आकाशमण्डलं दाडेन विकारिष्यते मूलवस्तूनि य तापेन गलिष्यन्ते।
- XII तस्येश्वरदिनस्यागमनं प्रतीक्षमाणैराकाङ्क्षमाणैश्च यूष्माभिर्धर्माचारैश्चरन्तुः क्रीडशै लोके भवितव्यं?

XIII तथापि वयं तस्य प्रतिज्ञानुसारेण धर्मस्य वासस्थानं नूतनम् आकाशमण्डलं नूतनं भूमण्डलञ्च प्रतीक्षामहे।

XIV अतएव हे प्रियतमाः, तानि प्रतीक्षमाणान् यूयं निष्कलङ्का अनिन्दिताश्च भूत्वा यत् शान्त्याश्रितास्तिष्ठथैतस्मिन् यतध्वं।

XV अस्माकं प्रभो दीर्घसङ्घिष्युताञ्च परित्राणञ्चनिकां मन्यध्वं। अस्माकं प्रियभ्रात्रे पौलाय यत् ज्ञानम् अद्यापि तदनुसारेण सोऽपि पत्रे युष्मान् प्रति तद्देवालिपत्।

XVI स्वकीयसर्वपत्रेषु यैतान्यधि प्रस्तुत्य तदेव गदति। तेषु पत्रेषु कतिपयानि दुरह्वाणि वाक्यानि विद्यन्ते ये य लोका अज्ञानाश्चञ्चलाश्च ते निजविनाशार्थम् अन्यशास्त्रीयवयनानीव तान्यपि विकारयन्ति।

XVII तस्माद् हे प्रियतमाः, यूयं पूर्वं बुद्ध्वा सावधानास्तिष्ठत, अधार्मिकाणां भ्रान्तिस्रोतसापहताः स्वकीयसुस्थिरत्वात् मा भ्रश्यत।

XVIII किन्त्वस्माकं प्रभोस्त्रातु र्यीशुभ्रीष्टस्यानुग्रहे ज्ञाने य वर्द्धध्वं। तस्य गौरवम् एदानीं सदाकालञ्च भूयात्। आमेन्।

૧ યોહન: પત્રં

I આદિતો ય આસીદ્ યસ્ય વાગ્ અસ્માભિરશ્રાવિ યન્ન વયં સ્વનેત્રૈ દૃષ્ટવન્તો યન્ન વીક્ષિતવન્તઃ સ્વકરૈઃ સ્પૃષ્ટવન્તશ્ચ તં જીવનવાદં વયં જ્ઞાપયામઃ|

II સ જીવનસ્વરૂપઃ પ્રકાશત વયન્ન તં દૃષ્ટવન્તસ્તમધિ સાક્ષ્યં દક્ષશ્ચ, યશ્ચ પિતુઃ સન્નિધાવવર્તતાસ્માકં સમીપે પ્રકાશત ય તમ્ અનન્તજીવનસ્વરૂપં વયં યુષ્માન્ જ્ઞાપયામઃ|

III અસ્માભિ ર્થદ્ દૃષ્ટં શ્રુતન્ન તદેવ યુષ્માન્ જ્ઞાપ્યતે તેનાસ્માભિઃ સહાંશિત્વં યુષ્માકં ભવિષ્યતિ| અસ્માકન્ન સહાંશિત્વં પિત્રા તત્પુત્રેણ યીશુપ્રીષ્ટેન ય સાર્દ્ધં ભવતિ|

IV અપરન્ન યુષ્માકમ્ આનન્દો યત્ સમ્પૂર્ણો ભવેદ્ તદર્થં વયમ્ એતાનિ લિખામઃ|

V વયં યાં વાર્તાં તસ્માત્ શ્રુત્વા યુષ્માન્ જ્ઞાપયામઃ સેયમ્| ઈશ્વરો જ્યોતિસ્તસ્મિન્ અન્ધકારસ્ય લેશોડપિ નાસ્તિ|

VI વયં તેન સહાંશિન ઇતિ ગદિત્વા યદન્ધાકારે યરામસ્તર્હિ સત્યાચારિણો ન સન્તો ડનૃતવાદિનો ભવામઃ|

VII કિન્તુ સ યથા જ્યોતિષિ વર્તતે તથા વયમપિ યદિ જ્યોતિષિ યરામસ્તર્હિ પરસ્પરં સહભાગિનો ભવામસ્તસ્ય પુત્રસ્ય યીશુપ્રીષ્ટસ્ય રુઘિરન્નાસ્માન્ સર્વસ્માત્ પાપાત્ શુદ્ધયતિ|

VIII વયં નિખાપા ઇતિ યદિ વદામસ્તર્હિ સ્વયમેવ સ્વાન્ વન્નયામઃ સત્યમતન્નાસ્માકમ્ અન્તરે ન વિદ્યતે|

IX યદિ સ્વપાપાનિ સ્વીકુર્મ્મહે તર્હિ સ વિશ્વાસ્યો યાથાર્થિકશ્ચાસ્તિ તસ્માદ્ અસ્માકં પાપાનિ ક્ષમિષ્યતે સર્વસ્માદ્ અધર્મચ્યાસ્માન્ શુદ્ધયિષ્યતિ|

X વયમ્ અકૃતપાપા ઇતિ યદિ વદામસ્તર્હિ તમ્ અનૃતવાદિનં કુર્મ્મસ્તસ્ય વાક્યન્નાસ્માકમ્ અન્તરે ન વિદ્યતે|

II

I હે પ્રિયબાલકાઃ, યુષ્માભિ ર્થત્ પાપં ન ક્રિયેત તદર્થં યુષ્માન્ પ્રત્યેતાનિ મયા લિખ્યન્તે| યદિ તુ કેનાપિ પાપં ક્રિયતે તર્હિ પિતુઃ સમીપે ડસ્માકં એકઃ સહાયો ડર્થતો ધાર્મિકો યીશુઃ પ્રીષ્ટો વિદ્યતે|

II સ ચાસ્માકં પાપાનાં પ્રાયશ્ચિત્તં કેવલમસ્માકં નહિ કિન્તુ લિખિલસંસારસ્ય પાપાનાં પ્રાયશ્ચિત્તં|

III વયં તં જ્ઞાનીમ ઇતિ તદીયાજ્ઞાપાલનેનાવગચ્છામઃ|

IV અહં તં જ્ઞાનામીતિ વદિત્વા યસ્તસ્યાજ્ઞા ન પાલયતિ સો ડનૃતવાદી સત્યમતન્ન તસ્યાન્તરે ન વિદ્યતે|

V યઃ કશ્ચિત્ તસ્ય વાક્યં પાલયતિ તસ્મિન્ ઈશ્વરસ્ય પ્રેમ સત્યરૂપેણ સિદ્ધયતિ વયં તસ્મિન્ વર્તમહે તદ્ એતેનાવગચ્છામઃ|

VI અહં તસ્મિન્ તિષ્ઠામીતિ યો ગદતિ તસ્યેદમ્ ઉચિતં યત્ પ્રીષ્ટો યાદૃગ્ આચરિતવાન્ સો ડપિ તાદૃગ્ આચરેત્|

VII હે પ્રિયતમાઃ, યુષ્માન્ પ્રત્યહં નૂતનામાજ્ઞાં લિખામીતિ નહિ કિન્ત્વાદિતો યુષ્માભિ લ્લબ્ધાં પુરાતનામાજ્ઞાં લિખામિ| આદિતો યુષ્માભિ ર્થદ્ વાક્યં શ્રુતં સા પુરાતનાજ્ઞા|

VIII પુનરપિ યુષ્માન્ પ્રતિ નૂતનાજ્ઞા મયા લિખ્યત એતદપિ તસ્મિન્ યુષ્માસુ ય સત્યં, યતો ડન્ધકારો વ્યત્યેતિ સત્યા જ્યોતિશ્ચેદાનીં પ્રકાશતે;

IX અહં જ્યોતિષિ વર્ત ઇતિ ગદિત્વા યઃ સ્વભ્રાતરં દ્વેષ્ટિ સો ડદ્યાપિ તમિસ્રે વર્તતે|

X સ્વભ્રાતરિ યઃ પ્રીયતે સ એવ જ્યોતિષિ વર્તતે વિઘ્નજનકં કિમપિ તસ્મિન્ ન વિદ્યતે|

XI કિન્તુ સ્વભ્રાતરં યો દ્વેષ્ટિ સ તિમિરે વર્તતે તિમિરે ચરતિ ય તિમિરેણ ય તસ્ય નયને ડન્ધીક્રિયેતે તસ્માત્ ક્ક યામીતિ સ જ્ઞાતું ન શક્નોતિ|

XII હે શિશવઃ, યૂયં તસ્ય નામ્ના પાપક્ષમાં પ્રાપ્તવન્તસ્તસ્માદ્ અહં યુષ્માન્ પ્રતિ લિખામિ|

XIII હે પિતરઃ, ય આદિતો વર્તમાનસ્તં યૂયં જ્ઞાનીથ તસ્માદ્ યુષ્માન્ પ્રતિ લિખામિ| હે યુવાનઃ યૂયં પાપત્માનં જિતવન્તસ્તસ્માદ્ યુષ્માન્ પ્રતિ લિખામિ| હે બાલકાઃ, યૂયં પિતરં જ્ઞાનીથ તસ્માદ્ અહં યુષ્માન્ પ્રતિ લિખિતવાન્|

XIV હે પિતરઃ, આદિતો યો વર્તમાનસ્તં યૂયં જ્ઞાનીથ તસ્માદ્ યુષ્માન્ પ્રતિ લિખિતવાન્| હે યુવાનઃ, યૂયં બલવન્ત આધ્વે, ઈશ્વરસ્ય વાક્યન્ન યુષ્મદન્તરે વર્તતે પાપાત્મા ય યુષ્માભિઃ પરાજિગ્યે તસ્માદ્ યુષ્માન્ પ્રતિ લિખિતવાન્|

XV યૂયં સંસારે સંસારસ્થવિષયેષુ ય મા પ્રીયધ્વં યઃ સંસારે પ્રીયતે તસ્યાન્તરે પિતુઃ પ્રેમ ન તિષ્ઠતિ|

XVI યતઃ સંસારે યદ્યત્ સ્થિતમ્ અર્થતઃ શારીરિકભાવસ્યાભિલાષો દર્શનેન્દ્રિયસ્યાભિલાષો જીવનસ્ય ગર્વશ્ચ સર્વમેતત્ પિતૃતો ન જાયતે કિન્તુ સંસારદેવ|

XVII સંસારસ્તદીયાભિલાષશ્ચ વ્યત્યેતિ કિન્તુ ય ઈશ્વરસ્યેષ્ટં કરોતિ સો ડનન્તકાલં યાવત્ તિષ્ઠતિ|

XVIII હે બાલકાઃ, શેષકાલોડયં, અપરં ખ્રીષ્ટારિણોપસ્થાવ્યમિતિ યુષ્માભિ ર્થથા શ્રુતં તથા બહવઃ ખ્રીષ્ટારય ઉપસ્થિતાસ્તસ્માદયં શેષકાલોડસ્તીતિ વયં જાનીમઃ|

XIX તે ડસ્મન્મધ્યાન્ નિર્ગતવન્તઃ કિન્ત્વસ્મદીયા નાસન્ યદ્યસ્મદીયા અભવિષ્યન્ તર્હ્યસ્મત્સઙ્ગે ડસ્થાસ્યન્, કિન્તુ સર્વે ડસ્મદીયા ન સન્ત્યેતસ્ય પ્રકાશ આવશ્યક આસીત્|

XX યઃ પવિત્રસ્તસ્માદ્ યૂયમ્ અભિષેકં પ્રાપ્તવન્તસ્તેન સર્વાર્ણિ જાનીથ|

XXI યૂયં સત્યમતં ન જાનીથ તત્કારણાદ્ અહં યુષ્માન્ પ્રતિ લિખિતવાન્ તન્નહિ કિન્તુ યૂયં તત્ જાનીથ સત્યમતાવ્ય કિમપ્યનૂતવાક્યં નોત્પદ્યતે તત્કારણાદેવ|

XXII યીશુરભિષિક્તસ્ત્રાતેતિ યો નાઙ્ગીકરોતિ તં વિના કો ડપરો ડનૂતવાદી ભવેત્? સ એવ ખ્રીષ્ટારિ ર્થઃ પિતરં પુત્રઞ્ચ નાઙ્ગીકરોતિ|

XXIII યઃ કશ્ચિત્ પુત્રં નાઙ્ગીકરોતિ સ પિતરમપિ ન ધારયતિ યશ્ચ પુત્રમઙ્ગીકરોતિ સ પિતરમપિ ધારયતિ|

XXIV આદિતો યુષ્માભિ ર્થત્ શ્રુતં તદ્ યુષ્માસુ તિષ્ઠતુ, આદિતઃ શ્રુતં વાક્યં યદિ યુષ્માસુ તિષ્ઠતિ, તર્હિ યૂયમપિ પુત્રે પિતરિ ચ સ્થાસ્યથ|

XXV સ ચ પ્રતિજ્ઞાસ્મભ્યં યત્ પ્રતિજ્ઞાતવાન્ તદ્ અનન્તજીવનં|

XXVI યે જના યુષ્માન્ ભ્રામયન્તિ તાનધ્યહમ્ ઇદં લિખિતવાન્|

XXVII અપરં યૂયં તસ્માદ્ યમ્ અભિષેકં પ્રાપ્તવન્તઃ સ યુષ્માસુ તિષ્ઠતિ તતઃ કોડપિ યદ્ યુષ્માન્ શિક્ષયેત્ તદ્ અનાવશ્યકં, સ ચાભિષેકો યુષ્માન્ સર્વાર્ણિ શિક્ષયતિ સત્યશ્ચ ભવતિ ન ચાતથ્યઃ, અતઃ સ યુષ્માન્ યદ્ અશિક્ષયત્ તદ્ તત્ર સ્થાસ્યથ|

XXVIII અતએવ હે પ્રિયબાલકા યૂયં તત્ર તિષ્ઠત, તથા સતિ સ યદા પ્રકાશિષ્યતે તદા વયં પ્રતિભાન્વિતા ભવિષ્યામઃ, તસ્યાગમનસમયે ચ તસ્ય સાક્ષાન્ન ત્રપિષ્યામહે|

XXIX સ ધાર્મિકો ડસ્તીતિ યદિ યૂયં જાનીથ તર્હિ યઃ કશ્ચિદ્ ધર્માચારં કરોતિ સ તસ્માત્ જાત ઇત્યપિ જાનીત|

III

I પશ્યત વયમ્ ઈશ્વરસ્ય સન્તાના ઇતિ નામ્નાપ્યામહે, એતેન પિતાસ્મભ્યં કીદૃક્ મહાપ્રેમ પ્રદત્તવાન્, કિન્તુ સંસારસ્તં નાજાનાત્ તત્કારણાદસ્માન્ અપિ ન જાનાતિ|

II હે પ્રિયતમાઃ, ઇદાનીં વયમ્ ઈશ્વરસ્ય સન્તાના આસ્મહે પશ્ચાત્ કિં ભવિષ્યામસ્તદ્ અઘાપ્યપ્રકાશિતં કિન્તુ પ્રકાશં ગતે વયં તસ્ય સદૃશા ભવિષ્યામિ ઇતિ જાનીમઃ, યતઃ સ યાદૃશો ડસ્તિ તાદૃશો ડસ્માભિર્દર્શિષ્યતે|

III તસ્મિન્ એષા પ્રત્યાશા યસ્ય કસ્યચિદ્ ભવતિ સ સ્વં તથા પવિત્રં કરોતિ યથા સ પવિત્રો ડસ્તિ|

IV યઃ કશ્ચિત્ પાપમ્ આચરતિ સ વ્યવસ્થાલઙ્કનં કરોતિ યતઃ પાપમેવ વ્યવસ્થાલઙ્કનં|

V અપરં સો ડસ્માકં પાપાન્યપહર્તુ પ્રાકાશતૈતદ્ યૂયં જાનીથ, પાપઞ્ચ તસ્મિન્ ન વિદ્યતે|

VI યઃ કશ્ચિત્ તસ્મિન્ તિષ્ઠતિ સ પાપાચારં ન કરોતિ યઃ કશ્ચિત્ પાપાચારં કરોતિ સ તં ન દૃષ્ટવાન્ ન વાવગતવાન્|

VII હે પ્રિયબાલકાઃ, કશ્ચિદ્ યુષ્માકં ભ્રમં ન જનયેત્, યઃ કશ્ચિદ્ ધર્માચારં કરોતિ સ તાદૃગ્ ધાર્મિકો ભવતિ યાદૃક્ સ ધાર્મિકો ડસ્તિ|

VIII યઃ પાપાચારં કરોતિ સ શયતાનાત્ જાતો યતઃ શયતાન આદિતઃ પાપાચારી શયતાનસ્ય કર્મણાં લોપાર્થમેવેશ્વરસ્ય પુત્રઃ પ્રાકાશત|

IX યઃ કશ્ચિદ્ ઈશ્વરાત્ જાતઃ સ પાપાચારં ન કરોતિ યતસ્તસ્ય વીર્યં તસ્મિન્ તિષ્ઠતિ પાપાચારં કર્તુઞ્ચ ન શકનોતિ યતઃ સ ઈશ્વરાત્ જાતઃ|

X ઇત્યનેનેશ્વરસ્ય સન્તાનાઃ શયતાનસ્ય ચ સન્તાના વ્યક્તા ભવન્તિ| યઃ કશ્ચિદ્ ધર્માચારં ન કરોતિ સ ઈશ્વરાત્ જાતો નહિ યશ્ચ સ્વભ્રાતરિ ન પ્રીયતે સો ડપીશ્વરાત્ જાતો નહિ|

XI યતસ્તસ્ય ચ આદેશ આદિતો યુષ્માભિઃ શ્રુતઃ સ એષ એવ યદ્ અસ્માભિઃ પરસ્પરં પ્રેમ કર્તવ્યં|

XII પાપાત્મતો જાતો યઃ કાબિલ્ સ્વભ્રાતરં હતવાન્ તત્સદૃશૈરસ્માભિ ન ભવિતવ્યં| સ કસ્માત્ કારણાત્ તં હતવાન્? તસ્ય કર્મ્માર્ણિ દુષ્ટાનિ તદ્ભ્રાતુશ્ચ કર્મ્માર્ણિ ધર્માણ્યાસન્ ઇતિ કારણાત્|

XIII હે મમ ભ્રાતરઃ, સંસારો યદિ યુષ્માન્ દ્વેષ્ટિ તર્હિ તદ્ આશ્ચર્યં ન મન્યધ્વં|

XIV વયં મૃત્યુમ્ ઉત્તીર્ય જીવનં પ્રાપ્તવન્તસ્તદ્ ભ્રાતૃષુ પ્રેમકરણાત્ જાનીમઃ| ભ્રાતરિ યો ન પ્રીયતે સ મૃત્યૌ તિષ્ઠતિ|

XV યઃ કશ્ચિત્ સ્વભ્રાતરં દ્વેષ્ટિ સં નરઘાતી કિઞ્ચાનન્તજીવનં નરઘાતિનઃ કસ્યાપ્યન્તરે નાવતિષ્ઠતે તદ્ યૂયં જાનીથ|

XVI અસ્માકં કૃતે સ સ્વપ્રાણાંસ્ત્યક્તવાન્ ઇત્યનેન વયં પ્રેમન્સત્ત્વમ્ અવગતાઃ, અપરં ભ્રાતૃણાં કૃતે ડસ્માભિરપિ પ્રાણાસ્ત્યક્તવ્યાઃ|

XVII સાંસારિકજીવિકાપ્રાપ્તો યો જનઃ સ્વભ્રાતરં દીનં દૃષ્ટ્વા તસ્માત્ સ્વીયદયાં રુણદ્ધિ તસ્યાન્તર ઈશ્વરસ્ય પ્રેમ કથં તિષ્ઠેત્?

XVIII હે મમ પ્રિયબાલકાઃ, વાક્યેન જિહ્વાયા વાસ્માભિઃ પ્રેમ ન કર્તવ્યં કિન્તુ કાર્યેણ સત્યતયા ચૈવ|

XIX એતેન વયં યત્ સત્યમતસમ્બન્ધીયાસ્તત્ જાનીમસ્તસ્ય સાક્ષાત્ સ્વાન્તઃકરણાનિ સાન્ત્વયિતું શક્યામશ્ચ|

XX યતો ડસ્મદન્તઃકરણં યદસ્માન્ દૂષયતિ તર્હસ્મદન્તઃ કરણાદ્ ઈશ્વરો મહાન્ સર્વ્વજ્ઞશ્ચ|

XXI હે પ્રિયતમાઃ, અસ્મદન્તઃકરણં યદસ્માન્ ન દૂષયતિ તર્હિ વયમ્ ઈશ્વરસ્ય સાક્ષાત્ પ્રતિભાન્વિતા ભવામઃ|

XXII યચ્ચ પ્રાર્થયામહે તત્ તસ્માત્ પ્રાપ્નુમઃ, યતો વયં તસ્યાજ્ઞાઃ પાલયામસ્તસ્ય સાક્ષાત્ તુષ્ટિજનકમ્ આચારં કુર્મશ્ચ|

XXIII અપરં તસ્યેયમાજ્ઞા યદ્ વયં પુત્રસ્ય યીશુખ્રીષ્ટસ્ય નામ્નિ વિશ્વસિમસ્તસ્યાજ્ઞાનુસારેણ ચ પરસ્પરં પ્રેમ કુર્મઃ|

XXIV યશ્ચ તસ્યાજ્ઞાઃ પાલયતિ સ તસ્મિન્ તિષ્ઠતિ તસ્મિન્ સોડપિ તિષ્ઠતિ; સ યાસ્માન્ યમ્ આત્માનં દત્તવાન્ તસ્માત્ સો ડસ્માસુ તિષ્ઠતીતિ જાનીમઃ|

IV

I હે પ્રિયતમાઃ, યૂયં સર્વ્વેષ્વાત્મસુ ન વિશ્વસિત કિન્તુ તે ઈશ્વરાત્ જાતા ન વેત્યાત્મનઃ પરીક્ષધ્વં યતો બહવો મૃષાભવિષ્યદ્વાદિનો જગન્મધ્યમ્ આગતવન્તઃ|

II ઈશ્વરીયો ય આત્મા સ યુષ્માભિરનેન પરિચીયતાં, યીશુઃ ખ્રીષ્ટો નરાવતારો ભૂત્વાગત એતદ્ યેન કેનચિદ્ આત્મના સ્વીક્રિયતે સ ઈશ્વરીયઃ|

III કિન્તુ યીશુઃ ખ્રીષ્ટો નરાવતારો ભૂત્વાગત એતદ્ યેન કેનચિદ્ આત્મના નાજ્ઞીક્રિયતે સ ઈશ્વરીયો નહિ કિન્તુ ખ્રીષ્ટારેરાત્મા, તેન યાગન્તવ્યમિતિ યુષ્માભિઃ શ્રુતં, સ ચેદાનીમપિ જગતિ વર્તતે|

IV હે બાલકાઃ, યૂયમ્ ઈશ્વરાત્ જાતાસ્તાન્ જિતવન્તશ્ચ યતઃ સંસારાધિષ્ઠાનકારિણો ડપિ યુષ્મદધિષ્ઠાનકારી મહાન્|

V તે સંસારાત્ જાતાસ્તતો હેતોઃ સંસારાદ્ ભાષન્તે સંસારશ્ચ તેષાં વાક્યાનિ ગૃહ્ણાતિ|

VI વયમ્ ઈશ્વરાત્ જાતાઃ, ઈશ્વરં યો જાનાતિ સોડસ્મદ્વાક્યાનિ ગૃહ્ણાતિ યશ્ચેશ્વરાત્ જાતો નહિ સોડસ્મદ્વાક્યાનિ ન ગૃહ્ણાતિ; અનેન વયં સત્યાત્માનં ભ્રામકાત્માનશ્ચ પરિચિનુમઃ|

VII હે પ્રિયતમાઃ, વયં પરસ્પરં પ્રેમ કરવામ, યતઃ પ્રેમ ઈશ્વરાત્ જાયતે, અપરં યઃ કશ્ચિત્ પ્રેમ કરોતિ સ ઈશ્વરાત્ જાત ઈશ્વરં વેત્તિ ચ|

VIII યઃ પ્રેમ ન કરોતિ સ ઈશ્વરં ન જાનાતિ યત ઈશ્વરઃ પ્રેમસ્વરૂપઃ|

IX અસ્માસ્વીશ્વરસ્ય પ્રેમૈતેન પ્રાકાશત યત્ સ્વપુત્રેણાસ્મભ્યં જીવનદાનાર્થમ્ ઈશ્વરઃ સ્વીયમ્ અદ્વિતીયં પુત્રં જગન્મધ્યં પ્રેષિતવાન્|

X વયં યદ્ ઈશ્વરે પ્રીતવન્ત ઇત્યત્ર નહિ કિન્તુ સ યદસ્માસુ પ્રીતવાન્ અસ્મત્પાપાનાં પ્રાયશ્ચિત્તાર્થં સ્વપુત્રં પ્રેષિતવાંશ્ચેત્યત્ર પ્રેમ સન્તિષ્ઠતે|

XI હે પ્રિયતમાઃ, અસ્માસુ યદીશ્વરેણૈતાદૃશં પ્રેમ કૃતં તર્હિ પરસ્પરં પ્રેમ કર્તુમ્ અસ્માકમપ્યુચિતં|

XII ઈશ્વરઃ કદાચ કેનાપિ ન દૃષ્ટઃ યદસ્માભિઃ પરસ્પરં પ્રેમ ક્રિયતે તર્હીશ્વરો ડસ્મન્મધ્યે તિષ્ઠતિ તસ્ય પ્રેમ યાસ્માસુ સેત્સ્યતે|

XIII અસ્મભ્યં તેન સ્વકીયાત્મનોડશો દત્ત ઇત્યનેન વયં યત્ તસ્મિન્ તિષ્ઠામઃ સ ચ યદ્ અસ્માસુ તિષ્ઠતીતિ જાનીમઃ|

XIV પિતા જગત્રાતારં પુત્રં પ્રેષિતવાન્ એતદ્ વયં દૃષ્ટ્વા પ્રમાણયામઃ|

XV યીશુરીશ્વરસ્ય પુત્ર એતદ્ યેનાજ્ઞીક્રિયતે તસ્મિન્ ઈશ્વરસ્તિષ્ઠતિ સ ચેશ્વરે તિષ્ઠતિ|

XVI અસ્માસ્વીશ્વરસ્ય યત્ પ્રેમ વર્તતે તદ્ વયં જ્ઞાતવન્તસ્તસ્મિન્ વિશ્વાસિતવન્તશ્ચ ઈશ્વરઃ પ્રેમસ્વરૂપઃ પ્રેમ્ની યસ્તિષ્ઠતિ સ ઈશ્વરે તિષ્ઠતિ તસ્મિંશ્ચેશ્વરસ્તિષ્ઠતિ|

XVII સ યાદૃશો ડસ્તિ વયમપ્યેતસ્મિન્ જગતિ તાદૃશા ભવામ એતસ્માદ્ વિચારદિને ડસ્માભિ યા પ્રતિભા લભ્યતે સાસ્મત્સમ્બન્ધીયસ્ય પ્રેમ્નઃ સિદ્ધિઃ|

XVIII પ્રેમ્નિ ભીતિ ન વર્તતે કિન્તુ સિદ્ધં પ્રેમ ભીતિં નિરાકરોતિ યતો ભીતિઃ સયાતનાસ્તિ ભીતો માનવઃ પ્રેમ્નિ સિદ્ધો ન જાતઃ|

XIX અસ્માસુ સ પ્રથમં પ્રીતવાન્ ઇતિ કારણાદ્ વયં તસ્મિન્ પ્રીયામહે|

XX ઈશ્વરે ડહં પ્રીય ઇત્યુક્ત્વા યઃ કશ્ચિત્ સ્વભ્રાતરં દ્વેષ્ટિ સો ડનૃતવાદી| સ યં દૃષ્ટવાન્ તસ્મિન્ સ્વભ્રાતરિ યદિ ન પ્રીયતે તર્હિ યમ્ ઈશ્વરં ન દૃષ્ટવાન્ કથં તસ્મિન્ પ્રેમ કર્તુ શક્નુયાત્?

XXI અત ઈશ્વરે યઃ પ્રીયતે સ સ્વીયભ્રાતર્યપિ પ્રીયતામ્ ઇયમ્ આજ્ઞા તસ્માદ્ અસ્માભિ લ્બધ્મા|

V

- I યીશુરભિષિક્તસ્ત્રાતેતિ યઃ કશ્ચિદ્ વિશ્વાસિતિ સ ઈશ્વરાત્ જાતઃ; અપરં યઃ કશ્ચિત્ જનયિતરિ પ્રીયતે સ તસ્માત્ જાતે જને ડપિ પ્રીયતે|
- II વયમ્ ઈશ્વરસ્ય સન્તાનેષુ પ્રીયામહે તદ્ અનેન જાનીમો યદ્ ઈશ્વરે પ્રીયામહે તસ્યાજ્ઞાઃ પાલયામશ્ચ|
- III યત ઈશ્વરે યત્ પ્રેમ તત્ તદીયાજ્ઞાપાલનેનાસ્માભિઃ પ્રકાશયિતવ્યં, તસ્યાજ્ઞાશ્ચ કઠોરા ન ભવન્તિ|
- IV યતો યઃ કશ્ચિદ્ ઈશ્વરાત્ જાતઃ સ સંસારં જયતિ કિન્નાસ્માકં યો વિશ્વાસઃ સ એવાસ્માકં સંસારજયિજયઃ|
- V યીશુરીશ્વરસ્ય પુત્ર ઇતિ યો વિશ્વાસિતિ તં વિના કોડપરઃ સંસારં જયતિ?
- VI સોડભિષિક્તસ્ત્રાતા યીશુસ્તોયરુઘિરાભ્યામ્ આગતઃ કેવલં તોયેન નહિ કિન્તુ તોયરુઘિરાભ્યામ્ આત્મા ય સાક્ષી ભવતિ યત આત્મા સત્યતાસ્વરૂપઃ|
- VII યતો હેતોઃ સ્વર્ગે પિતા વાદઃ પવિત્ર આત્મા ય ત્રય ઇમે સાક્ષિણઃ સન્તિ, ત્રય ઇમે ચૈકો ભવન્તિ|
- VIII તથા પૃથિવ્યામ્ આત્મા તોયં રુઘિરશ્ચ ત્રીણ્યેતાનિ સાક્ષ્યં દદાતિ તેષાં ત્રયાણામ્ એકત્વં ભવતિ ય|
- IX માનવાનાં સાક્ષ્યં યદાસ્માભિ ગૃહ્યતે તર્હીશ્વરસ્ય સાક્ષ્યં તસ્માદપિ શ્રેષ્ઠં યતઃ સ્વપુત્રમધીશ્વરેણ દત્તં સાક્ષ્યમિદં|
- X ઈશ્વરસ્ય પુત્રે યો વિશ્વાસિતિ સ નિજાન્તરે તત્ સાક્ષ્યં ધારયતિ; ઈશ્વરે યો ન વિશ્વાસિતિ સ તમ્ અનૃતવાદિનં કરોતિ યત ઈશ્વરઃ સ્વપુત્રમધિ યત્ સાક્ષ્યં દત્તવાન્ તસ્મિન્ સ ન વિશ્વાસિતિ|
- XI તચ્ચ સાક્ષ્યમિદં યદ્ ઈશ્વરો ડસ્મભ્યમ્ અનન્તજીવનં દત્તવાન્ તચ્ચ જીવનં તસ્ય પુત્રે વિદ્યતે|
- XII યઃ પુત્રં ધારયતિ સ જીવનં ધારિયતિ, ઈશ્વરસ્ય પુત્રં યો ન ધારયતિ સ જીવનં ન ધારયતિ|
- XIII ઈશ્વરપુત્રસ્ય નામ્નિ યુષ્માન્ પ્રત્યેતાનિ મયા લિખિતાનિ તસ્યાભિપ્રાયો ડયં યદ્ યૂયમ્ અનન્તજીવનપ્રાપ્તા ઇતિ જાનીયાત તસ્યેશ્વરપુત્રસ્ય નામ્નિ વિશ્વાસેત ય|
- XIV તસ્યાન્તિકે ડસ્માકં યા પ્રતિભા ભવતિ તસ્યાઃ કારણમિદં યદ્ વયં યદિ તસ્યાભિમતં કિમપિ તં યાયામહે તર્હિ સો ડસ્માકં વાક્યં શૃણોતિ|
- XV સ યાસ્માકં યત્ કિન્ચન યાયનં શૃણોતીતિ યદિ જાનીમસ્તર્હિ તસ્માદ્ યાયિતા વરા અસ્માભિઃ પ્રાપ્યન્તે તદપિ જાનીમઃ|
- XVI કશ્ચિદ્ યદિ સ્વભ્રાતરમ્ અમૃત્યુજનકં પાપં કુર્વન્તં પશ્યતિ તર્હિ સ પ્રાર્થનાં કરોતુ તેનેશ્વરસ્તસ્મૈ જીવનં દાસ્યતિ, અર્થતો મૃત્યુજનકં પાપં યેન નાકારિતસ્મૈ કિન્તુ મૃત્યુજનકમ્ એકં પાપમ્ આસ્તે તદધિ તેન પ્રાર્થના ક્રિયતામિત્યહં ન વદામિ|
- XVII સર્વ્વ એવાધર્મઃ પાપં કિન્તુ સર્વ્વપાપં મૃત્યુજનકં નહિ|
- XVIII ય ઈશ્વરાત્ જાતઃ સ પાપાયારં ન કરોતિ કિન્ત્વીશ્વરાત્ જાતો જનઃ સ્વં રક્ષતિ તસ્માત્ સ પાપાત્મા તં ન સ્પૃશતીતિ વયં જાનીમઃ|
- XIX વયમ્ ઈશ્વરાત્ જાતાઃ કિન્તુ કૃત્સ્નઃ સંસારઃ પાપાત્મનો વશં ગતો ડસ્તીતિ જાનીમઃ|
- XX અપરમ્ ઈશ્વરસ્ય પુત્ર આગતવાન્ વયન્ચ યયા તસ્ય સત્યમયસ્ય જ્ઞાનં પ્રાપ્નુયામસ્તાદૃશીં ધિયમ્ અસ્મભ્યં દત્તવાન્ ઇતિ જાનીમસ્તસ્મિન્ સત્યમયે ડર્થતસ્તસ્ય પુત્રે યીશુપ્રીષ્ટે તિષ્ઠામશ્ચ; સ એવ સત્યમય ઈશ્વરો ડનન્તજીવનસ્વરૂપશ્ચાસ્તિ|
- XXI હે પ્રિયબાલકાઃ, યૂયં દેવમૂર્તિભ્યઃ સ્વાન્ રક્ષત| આમેન્|

૨ યોહન: પત્રં

- I હે અભિરુચિતે કુરિયે, ત્વાં તવ પુત્રાંશ્ચ પ્રતિ પ્રાચીનોઽહં પત્રં લિખામિ|
- II સત્યમતાદ્ યુષ્માસુ મમ પ્રેમાસ્તિ કેવલં મમ નહિ કિન્તુ સત્યમતજ્ઞાનાં સર્વેષામેવ| યતઃ સત્યમતમ્ અસ્માસુ તિષ્ઠત્યનન્તકાલં યાવચ્ચાસ્માસુ સ્થાસ્યતિ|
- III પિતુરીશ્વરાત્ તત્પિતુઃ પુત્રાત્ પ્રભો યીશુપ્રીષ્ટાય પ્રાપ્યો ડનુગ્રહઃ કૃપા શાન્તિશ્ચ સત્યતાપ્રેમભ્યાં સાહ્યં યુષ્માન્ અધિતિષ્ઠતુ|
- IV વયં પિતૃતો યામ્ આજ્ઞાં પ્રાપ્તવન્તસ્તદનુસારેણ તવ કેચિદ્ આત્મજાઃ સત્યમતમ્ આચરન્ત્યેતસ્ય પ્રમાણં પ્રાપ્યાહં ભૃશમ્ આનન્દિતવાન્|
- V સામ્પ્રતઞ્ચ હે કુરિયે, નવીનાં કાચ્ચિદ્ આજ્ઞાં ન લિખન્નહમ્ આદિતો લબ્ધામ્ આજ્ઞાં લિખન્ ત્વામ્ ઇદં વિનયે યદ્ અસ્માભિઃ પરસ્પરં પ્રેમ કર્ત્વ્યં|
- VI અપરં પ્રેમૈતેન પ્રકાશતે યદ્ વયં તસ્યાજ્ઞા આચરેમ્| આદિતો યુષ્માભિ યાં શ્રુતા સેયમ્ આજ્ઞા સા ચ યુષ્માભિરાચરિતવ્યા|
- VII યતો બહવઃ પ્રવચ્ચકા જગત્ પ્રવિશ્ય યીશુપ્રીષ્ટો નરાવતારો ભૂત્વાગત એતત્ નાઙ્ગીકુર્વન્તિ સ એવ પ્રવચ્ચકઃ પ્રીષ્ટારિશ્ચાસ્તિ|
- VIII અસ્માકં શ્રમો યત્ પાણ્ડશ્રમો ન ભવેત્ કિન્તુ સમ્પૂર્ણં વેતનમસ્માભિ લભ્યેત તદર્થં સ્વાનધિ સાવધાના ભવતઃ|
- IX યઃ કચ્ચિદ્ વિપથગામી ભૂત્વા પ્રીષ્ટસ્ય શિક્ષાયાં ન તિષ્ઠતિ સ ઈશ્વરં ન ધારયતિ પ્રીષ્ટસ્ય શિક્ષાયાં યસ્તિષ્ઠતિ સ પિતરં પુત્રઞ્ચ ધારયતિ|
- X યઃ કચ્ચિદ્ યુષ્મત્સન્નિધિમાગચ્છન્ શિક્ષામેનાં નાનયતિ સ યુષ્માભિઃ સ્વવેશ્મનિ ન ગૃહ્યતાં તવ મજ્જલં ભૂયાદિતિ વાગપિ તસ્મૈ ન કથ્યતાં|
- XI યતસ્તવ મજ્જલં ભૂયાદિતિ વાયં યઃ કચ્ચિત્ તસ્મૈ કથયતિ સ તસ્ય દુષ્કર્મણામ્ અંશી ભવતિ|
- XII યુષ્માન્ પ્રતિ મયા બહૂનિ લેખિતવ્યાનિ કિન્તુ પત્રમસીભ્યાં તત્ કર્તું નેચ્છામિ, યતો ડસ્માકમ્ આનન્દો યથા સમ્પૂર્ણો ભવિષ્યતિ તથા યુષ્મત્સમીપમુપસ્થાયાહં સમ્મુખીભૂય યુષ્માભિઃ સમ્ભાષિષ્ય ઇતિ પ્રત્યાશા મમાસ્તે|
- XIII તવાભિરુચિતાયા ભગિન્યા બાલકાસ્ત્વાં નમસ્કારે જ્ઞાપયન્તિ| આમેન્|

3 યોહન: પત્રં

- I પ્રાચીનો ડહં સત્યમતાદ્ યસ્મિન્ પ્રીયે તં પ્રિયતમં ગાયં પ્રતિ પત્રં લિખામિ|
- II હે પ્રિય, તવાત્મા યાદૃક્ શુભાન્વિતસ્તાદૃક્ સર્વવિષયે તવ શુભં સ્વાસ્થ્યઞ્ચ ભૂયાત્|
- III ભ્રાતૃભિરાગત્ય તવ સત્યમતસ્યાર્થતસ્ત્વં કીદૃક્ સત્યમતમાચરસ્યેતસ્ય સાક્ષ્યે દત્તે મમ મહાનન્દો જાતઃ|
- IV મમ સન્તાનાઃ સત્યમતમાચરન્તીતિવાર્તાતો મમ ય આનન્દો જાયતે તતો મહત્તરો નાસ્તિ|
- V હે પ્રિય, ભ્રાતૃન્ પ્રતિ વિશેષતસ્તાન્ વિદેશિનો ભ્રાતૃન્ પ્રતિ ત્વયા યદ્યત્ કૃતં તત્ સર્વં વિશ્વાસિનો યોગ્યં|
- VI તે ય સમિતેઃ સાક્ષાત્ તવ પ્રમ્નઃ પ્રમાણં દત્તવન્તઃ, અપરમ્ ઈશ્વરયોગ્યરૂપેણ તાન્ પ્રસ્થાપયતા ત્વયા સત્કર્મ કારિષ્યતે|
- VII યતસ્તે તસ્ય નામ્ના યાત્રાં વિધાય ભિન્નજાતીયેભ્યઃ કિમપિ ન ગૃહીતવન્તઃ|
- VIII તસ્માદ્ વયં યત્ સત્યમતસ્ય સહાયા ભવેમ તદર્થમેતાદૃશા લોકા અસ્માભિરનુગ્રહીતવ્યાઃ|
- IX સમિતિં પ્રત્યહં પત્રં લિખિતવાન્ કિન્તુ તેષાં મધ્યે યો દિયત્રિકિઃ પ્રધાનાયતે સો ડસ્માન્ ન ગૃહ્ણાતિ|
- X અતો ડહં યદોપસ્થાસ્યામિ તદા તેન યદ્યત્ ક્રિયતે તત્ સર્વં તં સ્મારયિષ્યામિ, યતઃ સ દુર્વાક્યૈરસ્માન્ અપવદતિ, તેનાપિ તૃપ્તિં ન ગત્વા સ્વયમપિ ભ્રાતૃન્ નાનુગૃહ્ણાતિ યે યાનુગૃહ્ણીતુમિચ્છન્તિ તાન્ સમિતિતો ડપિ બહિષ્કરોતિ|
- XI હે પ્રિય, ત્વયા દુષ્કર્મ નાનુક્રિયતાં કિન્તુ સત્કર્મૈવ| યઃ સત્કર્માચારી સ ઈશ્વરાત્ જાતઃ, યો દુષ્કર્માચારી સ ઈશ્વરં ન દૃષ્ટવાન્|
- XII દીમીત્રિયસ્ય પક્ષે સર્વેઃ સાક્ષ્યમ્ અદાયિ વિશેષતઃ સત્યમતેનાપિ, વયમપિ તત્પક્ષે સાક્ષ્યં દદ્મઃ, અસ્માકઞ્ચ સાક્ષ્યં સત્યમેવેતિ યૂયં જાનીથ|
- XIII ત્વાં પ્રતિ મયા બહૂનિ લેખિતવ્યાનિ કિન્તુ મસીલેખનીભ્યાં લેખિતું નેચ્છામિ|
- XIV અચિરેણ ત્વાં દ્રક્ષ્યામીતિ મમ પ્રત્યાશાસ્તે તદાવાં સમ્મુખીભૂય પરસ્પરં સમ્ભાષિષ્યાવહે|
- XV તવ શાન્તિ ભૂયાત્| અસ્માકં મિત્રાણિ ત્વાં નમસ્કારં જ્ઞાપયન્તિ ત્વમપ્યેકૈકસ્ય નામ પ્રોચ્ય મિત્રેભ્યો નમસ્કુરુ| ઇતિ|

यिहुदाः पत्रं

- I यीशुप्रीष्टस्य दासो याहुवो भ्राता यिहुदास्तातेनेश्वरेण पवित्रीकृतान् यीशुप्रीष्टेन रक्षितांश्चाहूतान् लोकान् प्रति पत्रं लिपति।
- II कृपा शान्तिः प्रेम य बाहुल्यरूपेण युष्मास्वधितिष्ठतु।
- III हे प्रियाः, साधारणपरित्राणमधि युष्मान् प्रति लेपितुं मम बहुयत्ने ज्ञाते पूर्वकाले पवित्रलोकेषु समर्पितो यो धर्मस्तदर्थं यूयं प्राणव्ययेनापि सयेष्टा भवतेति विनयार्थं युष्मान् प्रति पत्रलेखनमावश्यकम् अमन्ये।
- IV यस्माद् अतद्रूपदण्डप्राप्तये पूर्वं लिपिताः केचिज्जना अस्मान् उपसृप्तवन्तः, ते ऽधार्मिकलोका अस्माकम् ईश्वरस्यानुग्रहं ध्वञ्जित्य लम्पटताम् आररन्ति, अद्वितीयो ऽधिपतिर्यो ऽस्माकं प्रभु र्यीशुप्रीष्टस्तं नाङ्गीकुर्वन्ति।
- V तस्माद् यूयं पुरा यद् अवगतास्तत् पुनर्युष्मान् स्मारयितुम् इच्छामि, इलतः प्रभुरेककृत्वः स्वप्रजा मिसरदेशाद् उदधारयत् ततः परम् अविश्वासिनो व्यनाशयत्।
- VI ये य स्वर्गदूताः स्वीयकर्तृत्वपदे न स्थित्वा स्ववासस्थानं परित्यक्तवन्तस्तान् स महादिनस्य विचारार्थम् अन्धकारमये ऽधःस्थाने सदास्थायिभिर्बन्धनैरबध्नात्।
- VII अपरं सिद्धोमम् अमोरा तन्निकटस्थनगराणि यैतेषां निवासिनस्तत्समरूपं व्यभियारं कृतवन्तो विषममैथुनस्य येष्टया विषयं गतवन्तश्च तस्मात् तान्यपि दृष्टान्तस्वरूपाणि भूत्वा सदातनवह्निना दण्डं भुञ्जते।
- VIII तथैवेमे स्वप्नाचारिणोऽपि स्वशरीराणि कलङ्कयन्ति राजाधीनतां न स्वीकुर्वन्त्युच्यपदस्थान् निन्दन्ति य।
- IX किन्तु प्रधानदिव्यदूतो मीभायेलो यदा मूससो देहे शयतानेन विवदमानः समभाषत तदा तिस्रन् निन्दासुपं दण्डं समर्पयितुं साहसं न कृत्वाकथयत् प्रभुस्त्वां भर्त्सयतां।
- X किन्त्वमे यन्न बुध्यन्ते तन्नन्दन्ति यस्य निर्वर्द्धोपशव एवेन्द्रियैरवगच्छन्ति तेन नश्यन्ति।
- XI तान् धिक्, ते काबिलो मार्गो यरन्ति पारितोषिकस्याशातो बिलियमो भ्रान्तिमनुधावन्ति कोरडस्य दुर्भुजत्वेन विनश्यन्ति य।
- XII युष्माकं प्रेमभोज्येषु ते विघ्नजनका भवन्ति, आत्मभ्रमरयश्च भूत्वा निर्लज्जया युष्माभिः साह्यं भुञ्जते। ते वायुभिश्चालिता निस्तोयमेघा हेमन्तकालिका निष्कृला द्विभृता उन्मूलिता वृक्षाः,
- XIII स्वकीयलज्जक्रेणोद्भ्रमकाः प्रयण्डाः सामुद्रतरङ्गाः सदाकालं यावत् घोरतिमिरभागीनि भ्रमणकारीणि नक्षत्राणि य भवन्ति।
- XIV आद्यमतः सप्तमः पुरुषो यो हनोकः स तानुद्दिश्य भविष्यद्वाक्यमिदं कथितवान्, यथा, पश्य स्वकीयपुण्यानाम् अयुतैर्वेष्टितः प्रभुः।
- XV सर्वान् प्रति विचाराज्ञासाधनायागमिष्यति। तदा याधार्मिकाः सर्वे ज्ञाता यैरपराधिनः। विधर्मकर्मणां तेषां सर्वेषामेव कारणात्। तथा तद्वैपरीत्येनाप्यधर्माचारिणापिनां। उक्तकठोरवाक्यानां सर्वेषामपि कारणात्। परमेशेन द्रोषित्वं तेषां प्रकाशयिष्यते।
- XVI ते वाक्कलङ्कारिणः स्वभाग्यनिन्दकाः स्वेच्छाचारिणो दर्पवादिमुषविशिष्टा लाभार्थं मनुष्यस्तावकाश्च सन्ति।
- XVII किन्तु हे प्रियतमाः, अस्माकं प्रभो र्यीशुप्रीष्टस्य प्रेरितैर्यद् वाक्यं पूर्वं युष्मत्स्यं कथितं तत् स्मरत,
- XVIII इलतः शेषसमये स्वेच्छातो ऽधर्माचारिणो निन्दका उपस्थास्यन्तीति।
- XIX अते लोकाः स्वान् पृथक् कुर्वन्तः सांसारिका आत्महीनाश्च सन्ति।
- XX किन्तु हे प्रियतमाः, यूयं स्वेषाम् अतिपवित्रविश्वासे निर्यीयमानाः पवित्रेणात्मना प्रार्थनां कुर्वन्त
- XXI ईश्वरस्य प्रेम्ना स्वान् रक्षत, अनन्तज्ज्वनाय यास्माकं प्रभो र्यीशुप्रीष्टस्य कृपां प्रतीक्षध्वं।
- XXII अपरं यूयं विविच्य कांश्चिद् अनुकम्पध्वं
- XXIII कांश्चिद् अग्रित उद्धृत्य भयं प्रदर्श्य रक्षत, शारीरिकभावेन कलङ्कितं वस्त्रमपि ऋतीयध्वं।
- XXIV अपरञ्च युष्मान् स्पलनाद् रक्षितुम् उल्लासेन स्वीयतेजसः साक्षात् निर्दोषान् स्थापयितुञ्च समर्थो
- XXV यो ऽस्माकम् अद्वितीयस्त्राणकर्ता सर्वज्ञ ईश्वरस्तस्य गौरवं मडिमा पराक्रमः कर्तृत्वञ्चैदानीम् अनन्तकालं यावद् भूयात् आभेन्।

प्रकाशितं भविष्यद्वाक्यं

I यत् प्रकाशितं वाक्यम् ईश्वरः स्वदासानां निकटं शीघ्रमुपस्थास्यन्तीनां घटनानां दर्शनार्थं यीशुप्रीष्टे समर्पितवान् तत् स स्वीयदूतं प्रेष्य निजसेवकं योढनं ज्ञापितवान्।

II स येऽश्वरस्य वाक्ये प्रीष्टस्य साक्ष्ये य यद्यद् दृष्टवान् तस्य प्रमाणं दत्तवान्।

III अेतस्य भविष्यद्द्रक्तृग्रन्थस्य वाक्यानां पाठकः श्रोतारश्च तन्मध्ये लिखिताज्ञाग्राहिएश्वरं धन्या यतः स कालः सन्निकटः।

IV योढन् आशियादेशस्थाः सप्त समितीः प्रति पत्रं लिखति। यो वर्तमानो भूतो भविष्यंश्च ये य सप्तात्मानस्तस्य सिंहासनस्य सम्भुषे तिष्ठन्ति।

V यश्च यीशुप्रीष्टो विश्वस्तः साक्षी मृतानां मध्ये प्रथमज्जातो भूमण्डलस्थराजानाम् अधिपतिश्च भवति, अतेभ्यो ऽनुग्रहः शान्तिश्च युष्मासु वर्ततां।

VI यो ऽस्मासु प्रीतवान् स्वरुधिरेषास्मान् स्वपापेभ्यः प्रक्षालितवान् तस्य पितुरीश्वरस्य याजकान् कृत्वास्मान् राजवर्गो नियुक्तवांश्च तस्मिन् मडिमा पराक्रमश्चानन्तकालं यावद् वर्ततां। आमेन्।

VII पश्यत स मेघैरागच्छति तेनैकैकस्य यक्षुस्तं द्रक्ष्यति ये य तं विद्वन्तस्ते ऽपि तं विलोकिष्यन्ते तस्य कृते पृथिवीस्थाः सर्वे वंशा विलिपिष्यन्ति। सत्यम् आमेन्।

VIII वर्तमानो भूतो भविष्यंश्च यः सर्वशक्तिमान् प्रभुः परमेश्वरः स गदति, अहमेव कः क्षश्चार्थत आदिरन्तश्च।

IX युष्माकं भ्राता यीशुप्रीष्टस्य क्लेशराज्यतितिक्षाणां सडभागी याडं योढन् ईश्वरस्य वाक्यडेतो रीशुप्रीष्टस्य साक्ष्यडेतोश्च पात्मनामक उपद्वीप आसं।

X तत्र प्रभो ढिने आत्मनाविष्टो ऽडं स्वपश्चात् तुरीध्वनिवत् मडारवम् अश्रौषं,

XI तेनोक्तम्, अडं कः क्षश्चार्थत आदिरन्तश्च। त्वं यद् द्रक्ष्यसि तद् ग्रन्थे लिखित्वाशियादेशस्थानां सप्त समितीनां समीपम् षड्भिः स्मुर्णां थुयातीरां सार्द्धं डिलादिड्कियां लायडीकेयाञ्च प्रेषय।

XII ततो मया सम्भाषमाणस्य डस्य रवः श्रूयते तद्दर्शनार्थं मुषं परावर्तितं तत् परावर्त्य स्वर्णमयाः सप्त दीपवृक्षा दृष्टाः।

XIII तेषां सप्त दीपवृक्षाणां मध्ये दीर्घपरिच्छेदपरिडितः सुवर्णशृङ्गलेन वेष्टितवक्षश्च मनुष्यपुत्राकृतिरेको ज्ञनस्तिष्ठति,

XIV तस्य शिरः केशश्च श्वेतमेषलोमानीव डिमवत् श्रेतौ लोयने वह्निशिपासमे

XV यरणौ वह्निकुण्डेतापितसुपित्तलसदृशौ रवश्च बडुतोयानां रवतुल्यः।

XVI तस्य दक्षिणडस्ते सप्त तारा विधन्ते वकत्राय्य तीक्ष्णो द्विधारः ञ्जो निर्गच्छति मुषमण्डलञ्च स्वतेजसा देदीप्यमानस्य सूर्यस्य सदृशं।

XVII तं दृष्ट्वाडं मृतकवस्तय्यरणो पतितस्ततः स्वदक्षिणकरं मयि निधाय तेनोक्तम् मा भैषीः; अडम् आदिरन्तश्च।

XVIII अडम् अमरस्तथापि मृतवान् किन्तु पश्याडम् अनन्तकालं यावत् ञ्जवामि आमेन्। मृत्योः परलोकस्य य कुञ्जिका मम डस्तगताः।

XIX अतो यद् भवति यर्येतः परं भविष्यति त्वया दृष्टं तत् सर्वं लिप्यतां।

XX मम दक्षिणडस्ते स्थिता याः सप्त तारा ये य स्वर्णमयाः सप्त दीपवृक्षास्त्वया दृष्टास्तत्तात्पर्यमिडं ताः सप्त ताराः सप्त समितीनां दूताः सुवर्णमयाः सप्त दीपवृक्षाश्च सप्त समितयः सन्ति।

II

I षड्भिः स्थसमिते दूतं प्रति त्वम् षडं लिख; यो दक्षिणकरेण सप्त तारा धारयति सप्तानां सुवर्णदीपवृक्षाणां मध्ये गमनागमने करोति य तेनेडम् उच्यते।

II तव क्रियाः श्रमः सडिषणुता य मम गोराराः, त्वं दृष्टान् सोडुं न शकनोषि ये य प्रेरिता न सन्तः स्वान् प्रेरितान् वदन्ति त्वं तान् परीक्ष्य मृषाभाषिणो विज्ञातवान्,

III अपरं त्वं तितिक्षां विदधासि मम नामार्थं बडु सोडवानसि तथापि न पर्यङ्कलाभ्यस्तदपि ज्ञानामि।

IV डिञ्च तव विरुद्धं मयैतत् वक्तव्यं यत् तव प्रथमं प्रेम त्वया व्यडीयत।

V अतः कुतः पतितो ऽसि तत् स्मृत्वा मनः परावर्त्य पूर्व्वीयक्रियाः कुरु न येत् त्वया मनसि न परिवर्तिते ऽडं तूर्णम् आगत्य तव दीपवृक्षं स्वस्थानाद् अपसारयिष्यामि।

VI तथापि तवेष गुणो विद्यते यत् नीकलायतीयलोकानां याः क्रिया अडम् ऋतीये तास्त्वमपि ऋतीयमे।

VII तेषां प्रथमः प्राणी सिंहाकारो द्वितीयः प्राणी गोवात्साकारस्तृतीयः प्राणी मनुष्यवद्वदनविशिष्टश्चतुर्थश्च प्राणी उडुयमानकुररोपमः।

VIII तेषां यतुर्णाम् ऐकैकस्य प्राणिनः षट् पक्षाः सन्ति ते य सव्वङ्गिष्वभ्यन्तरे य बडुयक्षुर्विशिष्टाः, ते द्विवानिशं न विश्राम्य गदन्ति पवित्रः पवित्रः पवित्रः सर्वशक्तिमान् वर्तमानो भूतो भविष्यंश्च प्रभुः परमेश्वरः।

IX एतं तैः प्राणिभिस्तस्यानन्तञ्जुविनः सिंहासनोपविष्टस्य ज्ञनस्य प्रभावे गौरवे धन्यवादे य प्रकीर्तिते

X ते यतुर्विंशतिप्रायीना अपि तस्य सिंहासनोपविष्टस्यान्तिके प्रणिनत्य तम् अनन्तञ्जुविनं प्रणमन्ति स्वीयकिरीटांश्च सिंहासनस्यान्तिके निक्षिप्य वदन्ति,

XI हे प्रभो ईश्वरस्माकं प्रभावं गौरवं अलं त्वमेवार्हसि सम्प्राप्तुं यत् सर्वं ससृजे त्वया। तवाभिलाषतश्चैव सर्वं सम्भूय निर्भमे॥

V

I अनन्तरं तस्य सिंहासनोपविष्टज्ञनस्य दक्षिणस्ते ऽन्तर्बहिश्च लिखितं पत्रमेकं मया दृष्टं तत् सप्तमुद्राभिरङ्कितं।

II तत्पश्चाद् ऐको अलवान् दूतो दृष्टः स उच्यैः स्वरेण वायमिमां घोषयति कः पत्रमेतद् विवरीतुं तम्मुद्रा मोययितुञ्चार्हति?

III किन्तु स्वर्गमर्त्यपातालेषु तत् पत्रं विवरीतुं निरीक्षितुञ्च कस्यापि सामर्थ्यं नाभवत्।

IV अतो यस्तत् पत्रं विवरीतुं निरीक्षितुञ्चार्हति तादृशज्ञनस्याभावाद् अहं अडु रोदितवान्।

V किन्तु तेषां प्रायीनानाम् ऐको ज्ञनो मामवदत् मा रोदीः पश्य यो यिद्ध्वावंशीयः सिंहा दायूदो मूलस्वर्पश्चास्ति स पत्रस्य तस्य सप्तमुद्राणाञ्च मोयनाय प्रभूतवान्।

VI अपरं सिंहासनस्य यतुर्णां प्राणिनां प्रायीनवर्गस्य य मध्य ऐको मेषशावको मया दृष्टः स छेदित एव तस्य सप्तशृङ्गाणि सप्तलोकानि य सन्ति तानि कृत्स्नां पृथिवीं प्रेषिता ईश्वरस्य सप्तात्मानः।

VII स उपागत्य तस्य सिंहासनोपविष्टज्ञनस्य दक्षिणकरात् तत् पत्रं गृहीतवान्।

VIII पत्रे गृहीते यत्वारः प्राणिनश्चतुर्विंशतिप्रायीनाश्च तस्य मेषशावकस्यान्तिके प्रणिपतन्ति तेषाम् ऐकैकस्य करयो वीणां सुगन्धिद्रव्यैः परिपूर्णं स्वर्गमयपात्रञ्च तिष्ठति तानि पवित्रलोकानां प्रार्थनास्वर्पाणि।

IX अपरं ते नूतनमेकं गीतमगायन्, यथा, गृहीतुं पत्रिकां तस्य मुद्रा मोययितुं तथा। त्वमेवार्हसि यस्मात् त्वं अलिवत् छेदनं गतः। सर्व्वाभ्यो ज्ञातिभाषाभ्यः सर्वस्माद् वंशदेशतः। ईश्वरस्य कृते ऽस्मान् त्वं स्वीयरक्तेन क्रीतवान्।

X अस्मदीश्वरपक्षे ऽस्मान् नृपतीन् याञ्जकानपि। कृतवांस्तेन राजत्वं करिष्यामो महीतले।

XI अपरं निरीक्षमाणेन मया सिंहासनस्य प्राणियतुष्टयस्य प्रायीनवर्गस्य य परितो अडुनां दूतानां रवः श्रुतः, तेषां संप्र्या अयुतायुतानि सडस्रसडस्राणि य।

XII तैरुच्यैरिदम् उक्तं, पराक्रमं धनं ज्ञानं शक्तिं गौरवमादरं। प्रशंसाञ्चार्हति प्राप्तुं छेदितो मेषशावकः॥

XIII अपरं स्वर्गमर्त्यपातालसागरेषु यानि विद्यन्ते तेषां सर्वेषां सृष्टवस्तूनां वागियं मया श्रुता, प्रशंसां गौरवं शौर्यम् आधिपत्यं सनातनं। सिंहासनोपविष्टश्च मेषवत्सश्च गच्छतां।

XIV अपरं ते यत्वारः प्राणिनः कथितवन्तस्तथास्तु, ततश्चतुर्विंशतिप्रायीना अपि प्रणिपत्य तम् अनन्तकालञ्जुविनं प्राणमन्।

VI

I अनन्तरं मयि निरीक्षमाणो मेषशावकेन तासां सप्तमुद्राणाम् ऐका मुद्रा मुक्ता ततस्तेषां यतुर्णाम् ऐकस्य प्राणिन आगत्य पश्येतिवायको मेघगर्जनतुल्यो रवो मया श्रुतः।

II ततः परम् ऐकः शुक्लाश्चो दृष्टः, तदाडुढो ज्ञनो धनु धारयति तस्मै य किरीटमेकम् अदायि ततः स प्रभवन् प्रभविष्यंश्च निर्गतवान्।

III अपरं द्वितीयमुद्रायां तेन मोयितायां द्वितीयस्य प्राणिन आगत्य पश्येति वाक् मया श्रुता।

IV ततो ऽरुणवर्णो ऽपर ऐको ऽश्वो निर्गतवान् तदारोहिणि पृथिवीतः शान्त्यपडरणस्य लोकानां मध्ये परस्परं प्रतिघातोत्पादनस्य य सामर्थ्यं समर्पितम्, ऐको अडुत्पङ्गो ऽपि तस्मा अदायि।

V अपरं तृतीयमुद्रायां तन मोयितायां तृतीयस्य प्राणिन आगत्य पश्येति वाक् मया श्रुता, ततः कालवर्णो ऐको ऽश्वो मया दृष्टः, तदारोहिणो ऽस्ते तुला तिष्ठति।

VI अनन्तरं प्राणियतुष्टयस्य मध्याद् वागियं श्रुता गोधूमानामेकः सेटको मुद्रापादैकमूल्यः, यवानाञ्च सेटकत्रयं मुद्रापादैकमूल्यं तैलद्राक्षारसाश्च त्वया मा ङिसितव्याः।

VII अनन्तरं यतुर्णामुद्रायां तेन मोयितायां यतुर्थस्य प्राणिन आगत्य पश्येति वाक् मया श्रुता।

VIII તતઃ પાણ્ડુરવર્ણ એકો ડશ્વો મયા દૃષ્ટઃ, તદારોહિણો નામ મૃત્યુરિતિ પરલોકશ્ચ તમ્ અનુચરતિ ખડ્ગેન દુર્ભિક્ષેણ મહામાર્યા વન્યપશુભિશ્ચ લોકાનાં બધાય પૃથિવ્યાશ્ચતુર્થાશિસ્યાધિપત્યં તસ્મા અદાયિ|

IX અનન્તરં પદ્મમુદ્રાયાં તેન મોચિતાયામ્ ઈશ્વરવાક્યહતોસ્ત્ર સાક્ષ્યદાનાચ્છેદિતાનાં લોકાનાં દેહિનો વેદા અધો મયાદૃશ્યન્ત|

X ત ઉચ્ચૈરિદં ગદન્તિ, હે પવિત્ર સત્યમય પ્રભો અસ્માકં રક્તપાતે પૃથિવીનિવાસિભિ વિવદિતું તસ્ય ફલ દાતુશ્ચ કતિ કાલં વિલમ્બસે?

XI તતસ્તેષામ્ એકૈકસ્મૈ શુભ્રઃ પરિચ્છદો ડદાયિ વાગિયત્કથ્યત યૂયમલ્પકાલમ્ અર્થતો યુષ્માકં ચે સહાદાસા ભ્રાતરો યૂયમિવ ઘાનિષ્યન્તે તેષાં સંખ્યા યાવત્ સમ્પૂર્ણતાં ન ગચ્છતિ તાવદ્ વિરમત|

XII અનન્તરં યદા સ ષષ્ઠમુદ્રામમોચયત્ તદા મયિ નિરીક્ષમાણો મહાન્ ભૂકમ્પો ડભવત્ સૂર્યશ્ચ ઉષ્ણલોમજવસ્ત્રવત્ કૃષ્ણવર્ણશ્ચન્દ્રમાશ્ચ રક્તસક્લ્પશો ડભવત્

XIII ગગનસ્થતારાશ્ચ પ્રબલવાયુના ચાલિતાદ્ ઉડ્ડમ્બરવૃક્ષાત્ નિપાતિતાન્યપક્કફલાનીવ ભૂતલે ન્યપતન્|

XIV આકાશમણ્ડલશ્ચ સડ્કુચ્યમાનગ્રન્થઘવાન્તર્ધાનમ્ અગમત્ ગિરય ઉપદ્વીપાશ્ચ સર્વે સ્થાનાન્તરં ચાલિતાઃ

XV પૃથિવીસ્થા ભૂપાલા મહાલ્લોકાઃ સહસ્ત્રપતયો ધનિનઃ પરાક્રમિણશ્ચ લોકા દાસા મુક્તાશ્ચ સર્વે ડપિ ગુહાસુ ગિરિસ્થશૈલેષુ ચ સ્વાન્ પ્રાચ્છાદયન્|

XVI તે ચ ગિરીન્ શૈલાંશ્ચ વદન્તિ યૂયમ્ અસ્મદુપરિ પતિત્વા સિંહાસનોપવિષ્ટજનસ્ય દૃષ્ટિતો મેષશાવકસ્ય કોપાચ્ચાસ્માન્ ગોપાયત;

XVII યતસ્તસ્ય ક્રોધસ્ય મહાદિનમ્ ઉપસ્થિતં કઃ સ્થાતું શક્નોતિ?

VII

I અનન્તરં ચત્વારો દિવ્યદૂતા મયા દૃષ્ટાઃ, તે પૃથિવ્યાશ્ચતુર્ષુ કોણેષુ તિષ્ઠન્તઃ પૃથિવ્યાં સમુદ્રે વૃક્ષેષુ ચ વાયુ ર્થયા ન વહેત્ તથા પૃથિવ્યાશ્ચતુરો વાયૂન્ ધારયન્તિ|

II અનન્તરં સૂર્યોદયસ્થાનાદ્ ઉદ્યન્ અપર એકો દૂતો મયા દૃષ્ટઃ સોડમરેશ્વરસ્ય મુદ્રાં ધારયતિ, યેષુ ચર્તુષુ દૂતેષુ પૃથિવીસમુદ્રયો ર્હિંસનસ્ય ભારો દત્તસ્તાન્ સ ઉચ્ચૈરિદં અવદત્|

III ઈશ્વરસ્ય દાસા યાવદ્ અસ્માભિ ભાલેષુ મુદ્રયાઙ્કિતા ન ભવિષ્યન્તિ તાવત્ પૃથિવી સમુદ્રો તરવશ્ચ યુષ્માભિ ન હિંસ્યન્તાં|

IV તતઃ પરં મુદ્રાઙ્કિતલોકાનાં સંખ્યા મયાશ્રાવિ| ઇસ્રાયેલઃ સર્વવંશાનીયાશ્ચતુશ્ચત્વારિંશત્સહસ્રાધિકલક્ષલોકા મુદ્રયાઙ્કિતા અભવન્|

V અર્થતો ચિહ્નદાવંશે દ્વાદશસહસ્રાણિ રૂબેણવંશે દ્વાદશસહસ્રાણિ ગાદવંશે દ્વાદશસહસ્રાણિ,

VI આશેરવંશે દ્વાદશસહસ્રાણિ નપ્તાલિવંશે દ્વાદશસહસ્રાણિ મિનશિવંશે દ્વાદશસહસ્રાણિ,

VII શિમિયોનવંશે દ્વાદશસહસ્રાણિ લેવિવંશે દ્વાદશસહસ્રાણિ ઇષાખરવંશે દ્વાદશસહસ્રાણિ,

VIII સિબૂલૂનવંશે દ્વાદશસહસ્રાણિ યૂષફવંશે દ્વાદશસહસ્રાણિ બિન્યામીનવંશે ચ દ્વાદશસહસ્રાણિ લોકા મુદ્રાઙ્કિતાઃ|

IX તતઃ પરં સર્વજાતીયાનાં સર્વવંશીયાનાં સર્વદેશીયાનાં સર્વભાષાવાદિનાશ્ચ મહાલોકારણ્યં મયા દૃષ્ટં, તાન્ ગણયિતું કેનાપિ ન શક્યં, તે ચ શુભ્રપરિચ્છદપરિહિતાઃ સન્તઃ કરૈશ્ચ તાલવૃન્તાનિ વહન્તઃ સિંહાસનસ્ય મેષશાવકસ્ય ચાન્તિકે તિષ્ઠન્તિ,

X ઉચ્ચૈઃસ્વરૈરિદં કથયન્તિ ચ, સિંહાસનોપવિષ્ટસ્ય પરમેશસ્ય નઃ સ્તવઃ| સ્તવશ્ચ મેષવત્સસ્ય સમ્ભૂયાત્ ત્રાણકારણાત્|

XI તતઃ સર્વે દૂતાઃ સિંહાસનસ્ય પ્રાચીનવર્ગસ્ય પ્રાણિયતુષ્ટયસ્ય ચ પરિતસ્તિષ્ઠન્તઃ સિંહાસનસ્યાન્તિકે ન્યૂબ્જીભૂયેશ્વરં પ્રણમ્ય વદન્તિ,

XII તથાસ્તુ ધન્યવાદશ્ચ તેજો જ્ઞાનં પ્રશંસનં| શૌર્યં પરાક્રમશ્ચાપિ શક્તિશ્ચ સર્વમેવ તત્| વર્તતામીશ્વરેડસ્માકં નિત્યં નિત્યં તથાસ્તિવતિ|

XIII તતઃ પરં તેષાં પ્રાચીનાનામ્ એકો જનો માં સમ્ભાષ્ય જગાદ શુભ્રપરિચ્છદપરિહિતા ઇમે કે? કુતો વાગતાઃ?

XIV તતો મયોક્તં હે મહેચ્છ ભવાનેવ તત્ જાનાતિ| તેન કથિતં, ઇમે મહાકલેશમધ્યાદ્ આગત્ય મેષશાવકસ્ય રુધિરેણ સ્વીયપરિચ્છદાન્ પ્રક્ષાલિતવન્તઃ શુક્લીકૃતવન્તશ્ચ|

XV તત્કારણાત્ ત ઈશ્વરસ્ય સિંહાસનસ્યાન્તિકે તિષ્ઠન્તો દિવારાત્રં તસ્ય મન્દિરે તં સેવન્તે સિંહાસનોપવિષ્ટો જનશ્ચ તાન્ અધિસ્થાસ્યતિ|

XVI તેષાં ક્ષુધા પિપાસા વા પુન ન ભવિષ્યતિ રૌદ્રં કોપ્યુત્તાપો વા તેષુ ન નિપતિષ્યતિ,

XVII યતઃ સિંહાસનાધિષ્ઠાનકારી મેષશાવકસ્તાન્ ચારયિષ્યતિ, અમૃતતોયાનાં પ્રસ્રવણાનાં સન્નિધિં તાન્ ગમયિષ્યતિ ચ, ઈશ્વરોડપિ તેષાં નયનભ્યઃ સર્વમશ્રુ પ્રમાર્શ્યતિ|

VIII

- I अनन्तरं सप्तममुद्रायां तेन भोयितायां सार्द्धेष्टकात् स्वर्गो निःशब्दोऽभवत्।
 II अपरम् अहम् ईश्वरस्यान्तिके तिष्ठतः सप्तदूतान् अपश्यं तेभ्यः सप्ततूर्याऽऽदीयन्त।
 III ततः परम् अन्ये अत्रो दूत आगतः स स्वर्णधूपाधारं गृहीत्वा वेदिमुपातिष्ठत् स य यत् सिंहासनस्यान्तिके स्थितायाः सुवर्णवेद्या उपरि सर्वेषां पवित्रलोकानां प्रार्थनासु धूपान् योजयेत् तदर्थं प्रयुरधूपास्तस्मै दत्ताः।
 IV ततस्तस्य दूतस्य करात् पवित्रलोकानां प्रार्थनाभिः संयुक्तधूपानां धूम ईश्वरस्य समक्षं उदतिष्ठत्।
 V पश्चात् स दूतो धूपाधारं गृहीत्वा वेद्या वह्निना पूरयित्वा पृथिव्यां निक्षिप्तवान् तेन रवा भेद्यगर्ज्जनानि विद्युतो भूमिकम्पश्चात्भवन्।
 VI ततः परं सप्ततूरी धारयन्तः सप्तदूतास्तूरी वादयितुम् उद्यता अभवन्।
 VII प्रथमेन तूर्या वादितायां रक्तमिश्रितौ शिलावह्नी सम्भूय पृथिव्यां निक्षिप्तौ तेन पृथिव्यास्तृतीयांशो दग्धः, तत्रेषामपि तृतीयांशो दग्धः, हरिद्वर्णतुण्डानि च सर्वाणि दग्धानि।
 VIII अनन्तरं द्वितीयदूतेन तूर्या वादितायां वह्निना प्रज्वलितो महापर्वतः सागरे निक्षिप्तस्तेन सागरस्य तृतीयांशो रक्तीभूतः।
 IX सागरे स्थितानां सप्राणानां सृष्टवस्तूनां तृतीयांशो मृतः, अर्णवयानानाम् अपि तृतीयांशो नष्टः।
 X अपरं तृतीयदूतेन तूर्या वादितायां दीप एव ज्वलन्ती अत्रो महाती तारा गगणात् निपत्य नदीनां जलप्रस्रवणानाञ्चोपर्यावतीर्णा।
 XI तस्यास्ताराया नाम नागधमनकमिति, तेन तोयानां तृतीयांशे नागधमनकीभूते तोयानां तिक्तत्वात् बहवो मानवा मृताः।
 XII अपरं यतुर्थदूतेन तूर्या वादितायां सूर्यस्य तृतीयांशश्चन्द्रस्य तृतीयांशो नक्षत्राणाञ्च तृतीयांशः प्रहृतः, तेन तेषां तृतीयांशे ऽन्धकारीभूते दिवसस्तृतीयांशकालं यावत् तेजोहीनो भवति निशापि तामेवावस्थां गच्छति।
 XIII तदा निरीक्षमाणेन मयाकाशमध्येनाभिपतत अत्रस्य दूतस्य रवः श्रुतः स उच्यै र्गदति, अपरै र्यैस्त्रिभि र्दूतैस्तूर्या वादितव्यास्तेषाम् अवशिष्टतूरीध्वनितः पृथिवीनिवासिनां सन्तापः सन्तापः सन्तापश्च सम्भविष्यति।

IX

- I ततः परं सप्तमदूतेन तूर्या वादितायां गगनात् पृथिव्यां निपतित अत्रस्तारको मया दृष्टः, तस्मै रसातलकूपस्य कुञ्जिकादायि।
 II तेन रसातलकूपे मुक्ते महाग्निकुण्डस्य धूम एव धूमस्तस्मात् कूपाद् उद्गतः। तस्मात् कूपधूमात् सूर्याकाशौ तिमिरावृतौ।
 III तस्माद् धूमात् पतङ्गेषु पृथिव्यां निर्गतेषु नरलोकस्थवृश्चिकवत् बलं तेभ्योऽदायि।
 IV अपरं पृथिव्यास्तृणानि हरिद्वर्णशाकाद्यो वृक्षाश्च तै र्न सिंङितव्याः किन्तु येषां भालेष्वीश्वरस्य मुद्राया अङ्गो नास्ति केवलं ते मानवास्तै र्ङितव्या एतं त आदिष्टाः।
 V परन्तु तेषां अधाय नङ्गि केवलं पञ्च मासान् यावत् यातनादानाय तेभ्यः सामर्थ्यमदायि। वृश्चिकेन दृष्टस्य मानवस्य यादृशी यातना जायते तैरपि तादृशी यातना प्रदीयते।
 VI तस्मिन् समये मानवा मृत्युं मृगयिष्यन्ते किन्तु प्राप्तुं न शक्यन्ति, ते प्राणान् त्यक्तुम् अभिलषिष्यन्ति किन्तु मृत्युस्तेभ्यो दूरं पलायिष्यते।
 VII तेषां पतङ्गानाम् आकारो युद्धार्थं सुसज्जितानाम् अश्वानाम् आकारस्य तुल्यः, तेषां शिरःसु सुवर्णकिरीटानीव किरीटानि विद्यन्ते, मुषमण्डलानि च मानुषिकमुषतुल्यानि,
 VIII केशाश्च योषितां केशानां सदृशाः, दन्ताश्च सिंङन्तुल्याः,
 IX लौङ्कवयवत् तेषां कवयानि सन्ति, तेषां पक्षाणां शब्दो रणाय धावतामश्वरथानां समूहस्य शब्दतुल्यः।
 X वृश्चिकानामिव तेषां लाङ्गूलानि सन्ति, तेषु लाङ्गूलेषु कण्टकानि विद्यन्ते, अपरं पञ्च मासान् यावत् मानवानां ङितनाय ते सामर्थ्यप्राप्ताः।
 XI तेषां राज्ञा य रसातलस्य दूतस्तस्य नाम एब्रीयभाषया अबद्दोन् यूनानीयभाषया य अपल्लुयोन् अर्थतो विनाशक एति।
 XII प्रथमः सन्तापो गतवान् पश्य एतः परमपि द्वाभ्यां सन्तापाभ्याम् उपस्थातव्यं।
 XIII ततः परं षष्ठदूतेन तूर्या वादितायां ईश्वरस्यान्तिके स्थितायाः सुवर्णवेद्याश्चतुश्चूडातः कस्यचिद् रवो मयाश्रावि।
 XIV स तूरीधारिणं षष्ठदूतम् अवदत्, कराताप्ये महानदे ये यत्वारो दूता बद्धाः सन्ति तान् भोयय।
 XV ततस्तद्वदस्य तद्दिनस्य तन्मासस्य तद्दत्सरस्य य कृते निरूपितास्ते यत्वारो दूता मानवानां तृतीयांशस्य अधार्थं भोयिताः।

XVI अपरम् अश्वारोहिंसैन्यानां संध्या मयाश्रावि, ते विंशतिकोटय आसन्।

XVII मया ये ऽश्वा अश्वारोहिणश्च दृष्टास्त एतादृशाः, तेषां वह्निस्वर्षपाणि नीलप्रस्तरस्वर्षपाणि गन्धकस्वर्षपाणि य वर्माण्यासन्, वाङ्मनाश्च सिंहमूर्द्धसदृशा मूर्द्धानः, तेषां मुभेभ्यो वह्निधूमगन्धका निर्गच्छन्ति।

XVIII अतैस्त्रिभिर्दण्डैरर्थतस्तेषां मुभेभ्यो निर्गच्छद्भिर्वह्निधूमगन्धकैर्मानुषाणां तुतीयांशो ऽघानि।

XIX तेषां वाङ्मनां बलं मुभेषु लाङ्गूलेषु य स्थितं, यतस्तेषां लाङ्गूलानि सर्पाकाराणि मस्तकविशिष्टानि य तैरेव ते हिंसन्ति।

XX अपरम् अवशिष्टा ये मानवा तैर्दण्डैर्न हतास्ते यथा दृष्टिश्रवणगमनशक्तिहीनान् स्वार्शौघ्यपित्तलप्रस्तरकाष्ठमयान् विग्रहान् भूतांश्च न पूजयिष्यन्ति तथा स्वहस्तानां क्रियाभ्यः स्वमनांसि न परावर्तितवन्तः।

XXI स्वबधकुडकव्यभियारयौर्भ्यो ऽपि मनांसि न परावर्तितवन्तः।

X

I अनन्तरं स्वर्गाद् अवरोहन् अपर एको महाबलो दूतो मया दृष्टः, स परिहितमेघस्तस्य शिरश्च मेघधनुषा भूषितं मुष्मद्दलञ्च सूर्यतुल्यं यरणौ य वह्निस्तम्भसमौ।

II स स्वक्रेण विस्तीर्णमेकं क्षुद्रग्रन्थं धारयति, दक्षिणयरणेन समुद्रे वामयरणेन य स्थले तिष्ठति।

III स सिंहगर्जनवद् उच्यैःस्वरेण न्यनदत् निनादो कृते सप्त स्तनितानि स्वकीयान् स्वनान् प्राकाशयन्।

IV तैः सप्त स्तनितैर्वाक्ये कथिते ऽहं तत् लेपितुम् उद्यत आसं किन्तु स्वर्गाद् वागियं मया श्रुता सप्त स्तनितै र्यद् यद् उक्तं तत् मुद्रयाङ्ग्य मा लिप्स।

V अपरं समुद्रमेदिन्योस्तिष्ठन् यो दूतो मया दृष्टः स गगनं प्रति स्वदक्षिणकरमुत्थाप्य

VI अपरं स्वर्गाद् यस्य रवो मयाश्रावि स पुनर्मा सभ्माव्यावदत् त्वं गत्वा समुद्रमेदिन्योस्तिष्ठतो दूतस्य करात् तं विस्तीर्णं क्षुद्रग्रन्थं गृह्णाण, तेन मया दूतसमीपं गत्वा कथितं ग्रन्थो ऽसौ दीयतां।

VII किन्तु तूरीं वादिष्यतः सप्तमदूतस्य तूरीवादनसमय ईश्वरस्य गुप्ता मन्त्रणा तस्य दासान् भविष्यद्वादिनः प्रति तेन सुसंवादे यथा प्रकाशिता तथैव सिद्धा भविष्यति।

VIII अपरं स्वर्गाद् यस्य रवो मयाश्रावि स पुनर्मा सभ्माव्यावदत् त्वं गत्वा समुद्रमेदिन्योस्तिष्ठतो दूतस्य करात् तं विस्तीर्णं क्षुद्रग्रन्थं गृह्णाण,

IX तेन मया दूतसमीपं गत्वा कथितं ग्रन्थो ऽसौ दीयतां। स माम् अवदत् तं गृहीत्वा गिल, तवोदरे स तिक्तस्वो भविष्यति किन्तु मुभे मधुवत् स्वाद् भविष्यति।

X तेन मया दूतस्य कराद् ग्रन्थो गृहीतो गिलितश्च। स तु मम मुभे मधुवत् स्वाद्गुरासीत् किन्त्वदनात् परं ममोदरस्तिक्ततां गतः।

XI ततः स माम् अवदत् बहून् जातिवंशभाषावदिराजान् अधि त्वया पुनर्भविष्यद्वाक्यं वक्तव्यं।

XI

I अनन्तरं परिमाणदण्डवद् एको नलो मह्यमदायि, स य दूत उपतिष्ठन् माम् अवदत्, उत्थायेश्वरस्य मन्दिरं वेदीं तत्रत्यसेवकांश्च मिमीष्व।

II किन्तु मन्दिरस्य बहिःप्राङ्गणं त्यज न मिमीष्व यतस्तद् अन्यजातीयेभ्यो दत्तं, पवित्रं नगरञ्च द्वियत्वारिंशन्मासान् यावत् तेषां यरणौ र्भविष्यते।

III पश्चात् मम द्वाभ्यां साक्षिभ्यां मया सामर्थ्यं दायिष्यते तावुष्ट्रलोमजवस्त्रपरिहितौ षष्ठ्यधिकद्विशताधिकसहस्रदिनानि यावद् भविष्यद्वाक्यानि वदिष्यतः।

IV तावेव जगदीश्वरस्यान्तिके तिष्ठन्तौ जितवृक्षौ दीपवृक्षौ य।

V यद्दि केयित् तौ हिंसितुं येष्टन्ते तर्हि तयोर्वदनाभ्याम् अग्निं निर्गत्य तयोः शत्रून् भस्मीकरिष्यति। यः कश्चित् तौ हिंसितुं येष्टते तेनैवमेव विनष्टव्यं।

VI तयोर्भविष्यद्वाक्यकथनदिनेषु यथा वृष्टिर्न जायते तथा गगनं रोद्धुं तयोः सामर्थ्यम् अस्ति, अपरं तोयानि शोषितर्षपाणि कर्तुं निजाभिलाषात् मुहुर्मुहुः सर्वविधदण्डैः पृथिवीम् आहन्तुञ्च तयोः सामर्थ्यमस्ति।

VII अपरं तयोः साक्ष्ये समाप्ते सति रसातलाद् येनोत्थितव्यं स पशुस्ताभ्यां सह युद्ध्वा तौ जेष्यति हनिष्यति य।

VIII ततस्तयोः प्रभुरपि यस्यां महापुर्था कुशो हतो ऽर्थतो यस्याः पारमार्थिकनामनी सिद्धोमं मिसरश्चेति तस्या महापुर्थाः सन्निवेशे तयोः कुणोपे स्थास्यतः।

IX ततो नानाजातीया नानावंशीया नानाभाषावादिनो नानादेशीयाश्च बहवो मानवाः सार्द्धं दिनत्रयं तयोः कुषापे निरीक्षिष्यन्ते, तयोः कुषापयोः श्मशाने स्थापनं नानुज्ञास्यन्ति।

X पृथिवीनिवासिनश्च तयो र्हतोरानन्दिष्यन्ति सुखभोगं कुर्वन्तः परस्परं दानानि प्रेषयिष्यन्ति य यतस्ताभ्यां भविष्यद्वादिभ्यां पृथिवीनिवासिनो यातनां प्राप्ताः।

XI तस्मात् सार्द्धं दिनत्रयात् परम् ईश्वरात् श्रुतवन्तः आत्मनि तौ प्रविष्टे तौ यरशैरुदतिष्ठतां, तेन यावन्तस्तावपश्यन् ते इतीव त्रासयुक्ता अभवन्।

XII ततः परं तौ स्वर्गाद् उच्यैरिदं कथयन्तं स्वम् अशृणुतां युवां स्थानम् अतद् आरोहतां ततस्तयोः शत्रुषु निरीक्षमाणेषु तौ मेघेन स्वर्गम् आरूढवन्तौ।

XIII तद्दृष्टे मडाभूमिकम्पे जाते पुण्या दशमांशः पतितः सप्तसहस्राणि मानुषाश्च तेन भूमिकम्पेन हताः, अवशिष्टाश्च भयं गत्वा स्वर्गायेश्वरस्य प्रशंसाम् अकीर्तयन्।

XIV द्वितीयः सन्तापो गतः पश्य तृतीयः सन्तापस्तूर्णम् आगच्छति।

XV अनन्तरं सप्तद्वेतेन तूर्या वादितायां स्वर्ग उच्यैः स्वरैर्वागियं कीर्तिता, राजत्वं जगतो यद्दृष्टं राज्यं तद्दृष्टुनाभवत्। अस्मत्प्रभोस्तदीयाभिषिक्तस्य तारकस्य य। तेन यानन्तकालीयं राजत्वं प्रकरिष्यते।

XVI अपरम् ईश्वरस्यान्तिके स्वकीयसिंहासनेषूपविष्टाश्चतुर्विंशतिप्रायीना भुवि न्यड्भूषा भूत्वेश्वरं प्रणम्यावदन्।

XVII हे भूत वर्तमानापि भविष्यंश्च परेश्वर। हे सर्वशक्तिमन् स्वामिन् वयं ते कुर्महे स्तवं यत् त्वया क्रियते राज्यं गृहीत्वा ते मडाबलां।

XVIII विजातीयेषु कुप्यन्सु प्रादुर्भूता तव कुधा। मृतानामपि कालो इसौ विचारो भविता यद्दृष्टं। भूत्याश्च तव यावन्तो भविष्यद्वादिसाधवः। ये य क्षुद्रा मडान्तो वा नामतस्ते हि भिष्यति। यद्दृष्टं सर्वेभ्य अतेभ्यो वेतनं वितरिष्यते। गन्तव्यश्च यद्दृष्टं नाशो वसुधाया विनाशकैः॥

XIX अनन्तरम् ईश्वरस्य स्वर्गस्थमन्दिरस्य द्वारं मुक्तं तन्मन्दिरमध्ये य नियममञ्जूषा दृश्याभवत्, तेन तडितो स्वाः स्तनितानि भूमिकम्पो गुरुतरशिलावृष्टिश्चैतानि समभवन्।

XII

I ततः परं स्वर्गो मडायित्रं दृष्टं योषिदेकासीत् सा परिहितसूर्या यन्द्रश्च तस्याश्चरणयोरधो द्वादशताराणां किरीटञ्च शिरस्यासीत्।

II सा गर्भवती सती प्रसववेदनया व्यथितार्तरावम् अकरोत्।

III ततः स्वर्गो उपरम् अेकं यित्रं दृष्टं मडानाग अेक उपातिष्ठत् स लोहितवर्णस्तस्य सप्त शिरांसि सप्त शृङ्गाणि शिरःसु य सप्त किरीटान्यासन्।

IV स स्वलाङ्गूलेन गगनस्थनक्षत्राणां तृतीयांशम् अवमृज्य पृथिव्यां न्यपातयत्। स अेव नागो नवजातं सन्तानं ग्रसितुम् उद्यतस्तस्याः प्रसविष्यमाणाया योषितो इन्तिके इतिष्ठत्।

V सा तु पुंसन्तानं प्रसूता स अेव लौहमयराजदण्डेन सर्वजातीश्वारयिष्यति, किञ्च तस्याः सन्तान ईश्वरस्य समीपं तदीयसिंहासनस्य य सन्निधिम् उद्धृतः।

VI सा य योषित् प्रान्तरं पलायिता यतस्तत्रेश्वरेण निर्मित आश्रमे षष्ठ्यधिकशतद्वयाधिकसहस्रादिनानि तस्याः पालनेन भवितव्यं।

VII ततः परं स्वर्गो संग्राम उपातिष्ठत् मीमायेलस्तस्य दूताश्च तेन नागेन सहायुध्यन् तथा स नागस्तस्य दूताश्च संग्रामम् अकुर्वन्, किन्तु प्रभवितुं नाशकुवन्।

VIII यतः स्वर्गो तेषां स्थानं पुनर्नाविद्यत।

IX अपरं स मडानागो इर्यतो द्वियावलः (अपवादकः) शयतानश्च (विपक्षः) इति नाम्ना विख्यातो यः पुरातनः सर्पः कृत्स्नं नरलोकं भ्रामयति स पृथिव्यां निपातितस्तेन सार्द्धं तस्य दूता अपि तत्र निपातिताः।

X ततः परं स्वर्गो उच्यैर्भाषमाणो रवो इयं मयाश्रावि, त्राणां शक्तिश्च राजत्वमधुनैवेश्वरस्य नः। तथा तेनाभिषिक्तस्य त्रातुः पराक्रमो इभवत्। यतो निपातितो इस्माकं भ्रातृणां सो इभियोजकः। येनेश्वरस्य नः साक्षात् ते इदृष्यन्त द्विवानिशां।

XI मेघवत्सस्य रक्तेन स्वसाक्षयवयनेन य। ते तु निर्जितवन्तस्तं न य स्नेहम् अकुर्वन्त। प्राणेष्वपि स्वकीयेषु मरणस्यैव सङ्कटे।

XII तस्माद् आनन्दतु स्वर्गो हृष्यन्तां तन्निवाaminः। हा भूमिसागरौ तापो युवामेवाकृमिष्यति। युवयोरवतीर्णां यत् शैतानो इतीव कापनः। अल्पो मे समयो इत्येतस्यापि तेनावगम्यते।

- XIII अनन्तरं स नागः पृथिव्यां स्वं निक्षिप्तं विलोक्य तां पुत्रप्रसूतां योषितम् उपाद्रवत्।
 XIV ततः सा योषित् यत् स्वकीयं प्रान्तरस्थाश्रमं प्रत्युत्पतितुं शक्नुयात् तदर्थं महाकुुररस्य पक्षद्वयं तस्वै दत्तं, सा तु तत्र नागतो दूरे कालैकं कालद्वयं कालार्द्धञ्च यावत् पाव्यते।
 XV किञ्च स नागस्तां योषितं स्रोतसा प्लावयितुं स्वमुभात् नदीवत् तोयानि तस्याः पश्चात् प्राक्षिपत्।
 XVI किन्तु मेदिनी योषितम् उपकुर्वती निजवदनं व्याधाय नागमुभाद् उद्गीर्णां नदीम् अपिवत्।
 XVII ततो नागो योषिते कुट्ट्वा तद्वंशस्यावशिष्टलोकैरर्थतो य ईश्वरस्याज्ञाः पालयन्ति यीशोः साक्ष्यं धारयन्ति य तैः सः योद्धुं निर्गतवान्।
 XVIII []

XIII

- I ततः परमहं सागरीयसिकतायां तिष्ठन् सागराद् उद्गच्छन्तम् अेकं पशुं दृष्टवान् तस्य दश शृङ्गाणि सप्त शिरांसि य दश शृङ्गेषु दश किरीटानि शिरःसु येश्वरनिन्द्यासूयकानि नामानि विद्यन्ते।
 II मया दृष्टः स पशुश्चित्रव्याघ्रसदृशः किन्तु तस्य यरणौ लव्लूकस्येव वदनञ्च सिंहावनमिव। नागने तस्मै स्वीयपराक्रमः स्वीयं सिंहासनं मलाधिपत्यञ्चादायि।
 III मयि निरीक्षमाणो तस्य शिरसाम् अेकम् अन्तकाघातेन छेदितमिवाद्दृश्यत, किन्तु तस्यान्तकक्षतस्य प्रतीकारो ऽक्यत ततः कृत्स्नो नरलोकस्तं पशुमधि यमत्कारं गतः,
 IV यश्च नागस्तस्मै पशवे सामर्थ्यं दत्तवान् सर्वे तं प्राणमन् पशुमपि प्राणमन्तो ऽकथयन्, को विद्यते पशोस्तुल्यस्तेन को योद्धुमर्हति।
 V अनन्तरं तस्मै धर्षवाक्येश्वरनिन्दावादि वदनं द्वियत्वारिंशन्मासान् यावद् अवस्थितेः सामर्थ्यञ्चादायि।
 VI ततः स ईश्वरनिन्दनार्थं मुषं व्याधाय तस्य नाम तस्यावासं स्वर्गनिवासिनश्च निन्दितुम् आरभत।
 VII अपरं धार्मिकैः सः यो धनस्य तेषां पराजयस्य यानुमतिः सर्व्वजतीयानां सर्व्ववंशीयानां सर्व्वभाषावादिनां सर्व्वदेशीयानाञ्चाधिपत्यमपि तस्मा अदायि।
 VIII ततो जगतः सृष्टिकावात् छेदितस्य मेषवत्सस्य ज्वनपुस्तके यावतां नामानि लिपितानि न विद्यन्ते ते पृथिवीनिवासिनः सर्व्वे तं पशुं प्राणस्यन्ति।
 IX यस्य श्रोत्रं विद्यते स शृणोतु।
 X यो जनो ऽपरान् वन्दीकृत्य नयति स स्वयं वन्दीभूय स्थानान्तरं गमिष्यति, यश्च ञ्जेन हन्ति स स्वयं ञ्जेन धानिष्यते। अत्र पवित्रलोकानां सडिष्युतया विश्वासेन य प्रकाशितव्यं।
 XI अनन्तरं पृथिवीत उद्गच्छन् अपर अेकः पशु र्मया दृष्टः स मेषशावकवत् शृङ्गद्वयविशिष्ट आसीत् नागवय्याभाषत।
 XII स प्रथमपशोरन्तिके तस्य सर्व्व पराक्रमं व्यवहरति विशेषतो यस्य प्रथमपशोरन्तिकक्षतं प्रतीकारं गतं तस्य पूजो पृथिवीं तन्निवासिनश्च कारयति।
 XIII अपरं मानवानां साक्षाद् आकाशतो भुवि वह्निवर्षणानी मलायित्राणि करोति।
 XIV तस्य पशोः साक्षाद् येषां चित्रकर्म्मणां साधनाय सामर्थ्यं तस्मै दत्तं तैः स पृथिवीनिवासिनो भ्रामयति, विशेषतो यः पशुः ञ्जेन क्षतयुक्तो भूत्वाप्यज्जवत् तस्य प्रतिमानिर्माणं पृथिवीनिवासिन आदिशति।
 XV अपरं तस्य पशोः प्रतिमा यथा भाषते यावन्तश्च मानवास्तां पशुप्रतिमां न पूजयन्ति ते यथा ह्यन्त्यन्ते तथा पशुप्रतिमायाः प्राणप्रतिष्ठार्थं सामर्थ्यं तस्मा अदायि।
 XVI अपरं क्षुद्रमड्डनिर्दरिद्रमुक्तदासान् सर्व्वान् दक्षिणकरे भाले वा कलङ्कं ग्राहयति।
 XVII तस्माद् ये तं कलङ्कमर्थतः पशो नमि तस्य नाम्नः संप्याङ्कं वा धारयन्ति तान् विना परेण केनापि क्यविक्रये कर्त्तुं न शक्येते।
 XVIII अत्र ज्ञानेन प्रकाशितव्यं यो बुद्धिविशिष्टः स पशोः संप्यां गणयतु यतः सा मानवस्य संप्या भवति। सा य संप्या षट्षष्ट्यधिकषट्षशतानि।

XIV

- I ततः परं निरीक्षमाणेन मया मेषशावको दृष्टः स सियोनपर्व्वतस्योपर्य्यतिष्ठत्, अपरं येषां भालेषु तस्य नाम तत्पितुश्च नाम लिपितमास्ते तादृशाश्चतुश्रत्वारिंशत्सहस्राधिका लक्षलोकस्तेन सार्द्धम् आसन्।
 II अनन्तरं बहुतोयानां रव एव गुरुतरस्तनितस्य य रव एव अेको रवः स्वर्गात् मयाश्रावि। मया श्रुतः स रवो वीणावादनानां वीणावादनस्य सदृशः।

III સિંહસનસ્થાન્તિકે પ્રાણિયતુષ્ટયસ્ય પ્રાચીનવર્ગસ્ય ચાન્તિકે ડપિ તે નવીનમેકં ગીતમ્ અગાયન્ કિન્તુ ધરણીતઃ પરિકીતાન્ તાન્ ચતુશ્રત્વારિશત્યહસ્રાધિકલક્ષલોકાન્ વિના નાપરેણ કેનાપિ તદ્ ગીતં શિક્ષિતું શક્યતે|

IV ઇમે યોષિતાં સક્ષેન ન કલક્ષિતા યતસ્તે ડમૈથુના મેષશાવકો યત્ કિમપિ સ્થાનં ગચ્છેત્ તત્સર્વ્વસ્મિન્ સ્થાને તમ્ અનુગચ્છન્તિ યતસ્તે મનુષ્યાણાં મધ્યતઃ પ્રથમફલાનીવેશ્વરસ્ય મેષશાવકસ્ય ચ કૃતે પરિકીતાઃ|

V તેષાં વદનેષુ ચાનૃતં કિમપિ ન વિદ્યતે યતસ્તે નિર્દોષા ઈશ્વરસિંહાસનસ્થાન્તિકે તિષ્ઠન્તિ|

VI અનન્તરમ્ આકાશમધ્યેનોડીયમાનો ડપર એકો દૂતો મયા દૃષ્ટઃ સો ડનન્તકાલીયં સુસંવાદં ધારયતિ સ ચ સુસંવાદઃ સર્વ્વજાતીયાન્ સર્વ્વવંશીયાન્ સર્વ્વભાષાવાદિનઃ સર્વ્વદેશીયાંશ્ચ પૃથિવીનિવાસિનઃ પ્રતિ તેન ઘોષિતવ્યઃ|

VII સ ઉચ્ચૈઃસ્વરેણેદં ગદતિ યૂયમીશ્વરાદ્ બિભીત તસ્ય સ્તવં કુરુત ચ યતસ્તદીયવિચારસ્ય દણ્ડ ઉપાતિષ્ઠત્ તસ્માદ્ આકાશમણ્ડલસ્ય પૃથિવ્યાઃ સમુદ્રસ્ય તોયપ્રસ્રવણાનાશ્ચ સ્રષ્ટા યુષ્માભિઃ પ્રણમ્યતાં|

VIII તત્પશ્ચાદ્ દ્વિતીય એકો દૂત ઉપસ્થાયાવદત્ પતિતા પતિતા સા મહાબાબિલ્ યા સર્વ્વજાતીયાન્ સ્વકીયં વ્યભિચારરૂપં ક્રોધમદમ્ અપાયયત્|

IX તત્પશ્ચાદ્ તૃતીયો દૂત ઉપસ્થાયોચ્ચૈરવદત્, યઃ કશ્ચિત તં શશું તસ્ય પ્રતિમાશ્ચ પ્રણમતિ સ્વભાલે સ્વકરે વા કલક્ષ્ણં ગૃહ્ણતિ ચ

X સો ડપીશ્વરસ્ય ક્રોધપાત્રે સ્થિતમ્ અમિશ્ચિતં મદત્ અર્થત ઈશ્વરસ્ય ક્રોધમદં પાસ્યતિ પવિત્રદૂતાનાં મેષશાવકસ્ય ચ સાક્ષાદ્ વહ્નિગન્ધકયો ર્યાતનાં લપ્સ્યતે ચ|

XI તેષાં યાતનાયા ધૂમો ડનન્તકાલં યાવદ્ ઉદ્ગમિષ્યતિ યે ચ પશું તસ્ય પ્રતિમાશ્ચ પૂજયન્તિ તસ્ય નામ્નો ડક્ષ્ણં વા ગૃહ્ણન્તિ તે દિવાનિશં કશ્ચન વિરામં ન પ્રાપ્સ્યન્તિ|

XII યે માનવા ઈશ્વરસ્યાજ્ઞા યીશૌ વિશ્વાસશ્ચ પાલયન્તિ તેષાં પવિત્રલોકાનાં સહિષ્ણુતયાત્ર પ્રકાશિતવ્યં|

XIII અપરં સ્વર્ગાત્ મયા સહ સમ્ભાષમાણ એકો રવો મયાશ્રાવિ તેનોક્તં ત્વં લિખ, ઇદાનીમારભ્ય યે પ્રભૌ મિચન્તે તે મૃતા ધન્યા ઇતિ; આત્મા ભાષતે સત્યં સ્વશ્રમેભ્યસ્તૈ વિરામઃ પ્રાપ્તવ્યઃ તેષાં કર્માણિ ચ તાન્ અનુગચ્છન્તિ|

XIV તદનન્તરં નિરીક્ષમાણેન મયા શ્વેતવર્ણ એકો મેઘો દૃષ્ટસ્તન્મેઘારૂઢો જનો માનવપુત્રાકૃતિરસ્તિ તસ્ય શિરસિ સુવર્ણકિરીટં કરે ચ તીક્ષણં દાત્રં તિષ્ઠતિ|

XV તતઃ પરમ્ અન્ય એકો દૂતો મન્દિરાત્ નિર્ગત્યોચ્ચૈઃસ્વરેણ તં મેઘારૂઢં સમ્ભાષ્યાવદત્ ત્વયા દાત્રં પ્રસાર્ય શસ્યચ્છેદનં ક્રિયતાં શસ્યચ્છેદનસ્ય સમય ઉપસ્થિતો યતો મેદિન્યાઃ શસ્યાનિ પરિપક્કાનિ|

XVI તતસ્તેન મેઘારૂઢેન પૃથિવ્યાં દાત્રં પ્રસાર્ય પૃથિવ્યાઃ શસ્યચ્છેદનં કૃતં|

XVII અનન્તરમ્ અપર એકો દૂતઃ સ્વર્ગસ્થમન્દિરાત્ નિર્ગતઃ સો ડપિ તીક્ષણં દાત્રં ધારયતિ|

XVIII અપરમ્ અન્ય એકો દૂતો વેદિતો નિર્ગતઃ સ વહેરધિપતિઃ સ ઉચ્ચૈઃસ્વરેણ તં તીક્ષણદાત્રધારિણં સમ્ભાષ્યાવદત્ ત્વયા સ્વં તીક્ષણં દાત્રં પ્રસાર્ય મેદિન્યા દ્રાક્ષાગુચ્છચ્છેદનં ક્રિયતાં યતસ્તત્ફલાનિ પરિણતાનિ|

XIX તતઃ સ દૂતઃ પૃથિવ્યાં સ્વદાત્રં પ્રસાર્ય પૃથિવ્યા દ્રાક્ષાફલચ્છેદનમ્ અકરોત્ તત્ફલાનિ ચેશ્વરસ્ય ક્રોધસ્વરૂપસ્ય મહાકુણ્ડસ્ય મધ્યં નિરક્ષિપત્|

XX તત્કુણ્ડસ્યફલાનિ ચ બહિર્મર્દિતાનિ તતઃ કુણ્ડમધ્યાત્ નિર્ગતં રક્તં ક્રોશશતપર્યન્તમ્ અશ્વાનાં ખલીનાન્ યાવદ્ વ્યાખોત્|

XV

I તતઃ પરમ્ અહં સ્વર્ગે ડપરમ્ એકમ્ અદ્ભુતં મહાયિહ્નં દૃષ્ટવાન્ અર્થતો યૈ દૈણ્ડૈરીશ્વરસ્ય કોપઃ સમાપ્તિં ગમિષ્યતિ તાન્ દણ્ડાન્ ધારયન્તઃ સપ્ત દૂતા મયા દૃષ્ટાઃ|

II વહ્નિમિશ્ચિતસ્ય કાયમયસ્ય જલાશયસ્યાકૃતિરપિ દૃષ્ટા યે ચ પશોસ્તત્પ્રતિમાયાસ્તન્નામ્નો ડક્ષ્ણસ્ય ચ પ્રભૂતવન્તસ્તે તસ્ય કાયમયજલાશયસ્ય તીરે તિષ્ઠન્ત ઈશ્વરીયવીણા ધારયન્તિ,

III ઈશ્વરદાસસ્ય મૂસસો ગીતં મેષશાવકસ્ય ચ ગીતં ગાયન્તો વદન્તિ, યથા, સર્વ્વશક્તિવિશિષ્ટસ્ત્વં હે પ્રભો પરમેશ્વર ત્વદીયસર્વ્વકર્માણિ મહાન્તિ ચાદ્ભુતાનિ ચ| સર્વ્વપુણ્યવતાં રાજન્ માર્ગા ન્યાયા ઋતાશ્ચ તે|

IV હે પ્રભો નામધેયાત્તે કો ન ભીતિં ગમિષ્યતિ| કો વા ત્વદીયનામ્નશ્ચ પ્રશંસાં ન કરિષ્યતિ| કેવલસ્ત્વં પવિત્રો ડસિ સર્વ્વજાતીયમાનવાઃ| ત્વામેવાભિપ્રણંસ્યન્તિ સમાગત્ય ત્વદન્તિકં| યસ્માત્તવ વિચારાજ્ઞાઃ પ્રાદુર્ભાવં ગતાઃ કિલ||

V તદનન્તરં મયિ નિરીક્ષમાણો સતિ સ્વર્ગે સાક્ષ્યાવાસસ્ય મન્દિરસ્ય દ્વારં મુક્તં|

VI યે ચ સપ્ત દૂતાઃ સપ્ત દણ્ડાન્ ધારયન્તિ તે તસ્માત્ મન્દિરાત્ નિરગચ્છન્| તેષાં પરિચ્છદા નિર્મલશૃભ્રવર્ણવસ્ત્રનિર્મિતા વક્ષાંસિ ચ સુવર્ણશૃઙ્ખલૈર્વૈષ્ટિતાન્યાસન્|

VII અપરં ચતુર્ણાં પ્રાણિનામ્ એકસ્તેભ્યઃ સપ્તદૂતેભ્યઃ સપ્તસુવર્ણકંસાન્ અદદાત્|

VIII अनन्तरम् ईश्वरस्य तेजःप्रभावकारणात् मन्दिरं धूमन परिपूर्णं तस्मात् तैः सप्तद्वैतैः सप्तदण्डानां समाप्तिं यावत् मन्दिरं केनापि प्रवेष्टुं नाशक्यत।

XVI

I ततः परं मन्दिरात् तान् सप्तद्वैतान् सम्भाषमाण एष महारवो मयाश्रावि, यूयं गत्वा तेभ्यः सप्तकंसेभ्य ईश्वरस्य क्रीडं पृथिव्यां स्त्रावयत।

II ततः प्रथमो द्वैतो गत्वा स्वकंसे यद्यद् अविद्यत तत् पृथिव्याम् अस्त्रावयत् तस्मात् पशोः कलङ्कधारिणां तत्रतिमापूजकानां मानवानां शरीरेषु व्यथाजनका दृष्टव्राणा अभवन्।

III ततः परं द्वितीयो द्वैतः स्वकंसे यद्यद् अविद्यत तत् समुद्रेऽस्त्रावयत् तेन स कुण्डपस्थशोणितरूप्यभवत् समुद्रे स्थिताश्च सर्वे प्राणिनो मृत्युं गताः।

IV अपरं तृतीयो द्वैतः स्वकंसे यद्यद् अविद्यत तत् सर्वे नदीषु जलप्रस्रवणेषु यास्त्रावयत् ततस्तानि रक्तमयान्यभवन्। अपरं तोयानाम् अधिपस्य द्वैतस्य वागियं मया श्रुता।

V वर्तमानश्च भूतश्च भविष्यश्च परमेश्वरः। त्वमेव न्याय्यकारी यद् अेतादृक् त्वं व्यचारयः।

VI भविष्यद्वादिसाधूनां रक्तं तैरेव पातितं। शोणितं त्वन्तु तेभ्योऽदास्तत्पानं तेषु युज्यते॥

VII अनन्तरं वेदीतो भाषमाणस्य कस्यचिद् अयं रवो मया श्रुतः, डे परेश्वर सत्यं तत् डे सर्वशक्तिमन् प्रभो। सत्या न्याय्याश्च सर्वाः डि विचारज्ञास्त्वदीयकाः॥

VIII अनन्तरं यतुर्थो द्वैतः स्वकंसे यद्यद् अविद्यत तत् सर्वे सूर्येऽस्त्रावयत् तस्मै य वह्निना मानवान् दग्धुं सामर्थ्यम् अदायि।

IX तेन मनुष्या महातापेन तापितास्तेषां दण्डानाम् आधिपत्यविशिष्टस्येश्वरस्य नामानिन्दन् तत्रशंसार्थञ्च मनःपरिवर्तनं नाकुर्वन्।

X ततः परं पञ्चमो द्वैतः स्वकंसे यद्यद् अविद्यत तत् सर्वे पशोः सिंहासनेऽस्त्रावयत् तेन तस्य राष्ट्रं तिमिराच्छन्नम् अभवत् लोकाश्च वेदनाकारणात् स्वरसना अदृश्यत।

XI स्वकीयव्यथात्राणकारणस्य स्वर्गस्थम् अनिन्दन् स्वक्रियाभ्यश्च मनांसि न परावर्तयन्।

XII ततः परं षष्ठी द्वैतः स्वकंसे यद्यद् अविद्यत तत् सर्वे कुराताभ्यो महानदेऽस्त्रावयत् तेन सूर्योदयदिश आगमिष्यतां राज्ञां मार्गसुगमार्थं तस्य तोयानि पर्यशुष्यन्।

XIII अनन्तरं नागस्य वदनात् पशोर्वदनात् मिथ्याभविष्यद्वादिनश्च वदनात् निर्गच्छन्तस्त्रयोऽशुयय आत्मानो मया दृष्टास्ते मण्डूकाकाराः।

XIV त आश्चर्यकर्मकारिणो भूतानाम् आत्मानः सन्ति सर्वशक्तिमत ईश्वरस्य महादिने येन युद्धेन भवितव्यं तत्कृते कृत्स्नजगतो राज्ञाः संग्रहीतुं तेषां सन्निधिं निर्गच्छन्ति।

XV अपरम् एभिर्भाषया डर्मगिदोनामकस्थने ते सङ्गृहीताः।

XVI पश्याडं यैरवद् आगच्छामि यो ज्ञनः प्रबुद्धस्तिष्ठति यथा य नञः सन् न पर्यटति तस्य लज्जा य यथा दृश्या न भवति तथा स्ववासांसि रक्षति स धन्यः।

XVII ततः परं सप्तमो द्वैतः स्वकंसे यद्यद् अविद्यत तत् सर्वम् आकाशेऽस्त्रावयत् तेन स्वर्गीयमन्दिरमध्यस्थसिंहासनात् महारवोऽयं निर्गतः समाप्तिरभवदिति।

XVIII तदनन्तरं तडितो रवाः स्तनितानि याभवन्, यस्मिन् काले य पृथिव्यां मनुष्याः सृष्टास्तम् आरभ्य यादृङ्गुडालूमिकम्भः कदापि नाभवत् तादृग् लूकम्भोऽभवत्।

XIX तदानीं महानगरी त्रिषण्डा ज्ञाता भिन्नज्ञातीयानां नगराणि य न्यपतन् महाबाबिल् येश्वरेण स्वकीयप्रयण्डकोपमदिरापात्रदानार्थं संस्मृता।

XX द्वीपाश्च पलायिता गिर्यश्चान्तडिताः।

XXI गगनमण्डलाय मनुष्याणाम् उपर्येकैकद्रोणपरिमितशिलानां महावृष्टिरभवत् तच्छिलावृष्टेः क्लेशात् मनुष्या ईश्वरम् अनिन्दन् यतस्तज्ज्ञातः क्लेशोऽतीव महान्।

XVII

I तदनन्तरं तेषां सप्तकंसधारिणां सप्तद्वैतानाम् एक आगत्य मां सम्भाष्यावदत्, अत्रागच्छ, मेदिन्या नरपतयो यया वेश्यया सार्द्धं व्यभियारकर्म कृतवन्तः,

II यस्या व्यभियारमदेन य पृथिवीनिवासिनो मत्ता अभवन् तस्या बडुतोयेषूपविष्टाया मडावेश्याया दण्डम् अहं त्वां दर्शयामि।

III ततो ऽहम् आत्मनाविष्टस्तेन दूतेन प्रान्तरं नीतस्तत्र निन्दानामभिः परिपूर्णा सप्तशिरोभिर्दशशृङ्गैश्च विशिष्टं सिन्दूरवर्णं पशुमुपविष्टा योषिदेका मया दृष्टा।

IV सा नारी कृष्णलोहितवर्णा सिन्दूरवर्णाञ्च परिच्छ्रष्टं धारयति स्वर्णमणिमुक्ताभिश्च विभूषितास्ति तस्याः करे धृष्टार्द्धद्रव्यैः स्वव्यभियारजातमलैश्च परिपूर्णा अकः सुवर्णमयः कंसो विद्यते।

V तस्या भाले निगूढवाक्यमिदं पृथिवीस्थवेश्यानां धृष्टयक्रियाणाञ्च माता मडाबाबिलिति नाम लिपितम् आस्ते।

VI मम दृष्टिगोचरस्था सा नारी पवित्रलोकानां रुधिरेश यीशोः साक्षिणां रुधिरेश य मत्तासीत् तस्या दर्शनात् ममातिशयम् आश्चर्यज्ञानं जातं।

VII ततः स दूतो माम् अवदत् कुतस्तवाश्चर्यज्ञानं जायते? अस्या योषितस्तद्वाहनस्य सप्तशिरोभिर्दशशृङ्गैश्च युक्तस्य पशोश्च निगूढभावम् अहं त्वां ज्ञापयामि।

VIII त्वया दृष्टो ऽसौ पशुरासीत् नेदानीं वर्तते किन्तु रसातलात् तेनोद्देतव्यं विनाशश्च गन्तव्यः। ततो येषां नामानि जगतः सृष्टिकालम् आरभ्य ञ्चवनपुस्तके लिपितानि न विद्यन्ते ते पृथिवीनिवासिनो भूतम् अवर्तमानमुपस्थास्यन्तञ्च तं पशुं दृष्ट्वाश्चर्यं मंस्यन्ते।

IX अत्र ज्ञानयुक्तया बुद्ध्या प्रकाशितव्यं तानि सप्तशिरोभिः तस्या योषित उपवेशनस्थानस्वरूपाः सप्तगिरयः सप्त राजानश्च सन्ति।

X तेषां पञ्च पतिता अकश्च वर्तमानः शेषश्चाद्याप्यनुपस्थितः स यदोपस्थास्यति तदापि तेनाल्पकालं स्थातव्यं।

XI यः पशुरासीत् किन्त्विदानीं न वर्तते स अवेष्टमः, स सप्तानाम् अको ऽस्ति विनाशं गमिष्यति य।

XII त्वया दृष्टानि दशशृङ्गाण्यपि दश राजानः सन्तिः, अद्यापि तै राज्ञ्यं न प्राप्तं किन्तु मुहूर्त्तमेकं यावत् पशुना साद्धं ते राजान एव प्रभुत्वं प्राप्स्यन्ति।

XIII त अकमन्त्राणां भविष्यन्ति स्वकीयशक्तिप्रभावौ पशवे दास्यन्ति य।

XIV ते मेषशावकेन साद्धं योत्स्यन्ति, किन्तु मेषशावकस्तान् ज्ञेयति यतः स प्रभूनां प्रभू राज्ञां राजा यास्ति तस्य सङ्गिनो ऽप्याहूता अभिरुचिता विश्वास्याश्च।

XV अपरं स माम् अवदत् सा वेश्या यत्रोपविशति तानि तोयानि लोका ज्वनता ज्ञातयो नानाभाषावादिनश्च सन्ति।

XVI त्वया दृष्टानि दश शृङ्गाणि पशुश्चमे तां वेश्याम् ऋतीयिष्यन्ते दीनां नग्नाञ्च करिष्यन्ति तस्या मांसानि भोक्ष्यन्ते वह्निना तां दाडयिष्यन्ति य।

XVII यत ईश्वरस्य वाक्यानि यावत् सिद्धिं न गमिष्यन्ति तावद् ईश्वरस्य मनोगतं साधयितुम् अंकां मन्त्राणां कृत्वा तस्मै पशवे स्वेषां राज्ञ्यं दातुञ्च तेषां मनांसीश्वरेण प्रवर्तितानि।

XVIII अपरं त्वया दृष्टा योषित् सा महानगरी या पृथिव्या राज्ञाम् उपरि राजत्वं कुरुते।

XVIII

I तदनन्तरं स्वर्गाद् अवरोहन् अपर अको दूतो मया दृष्टः स महापराक्रमविशिष्टस्तस्य तेजसा य पृथिवी दीप्ता।

II स बलवता स्वरेण वायमिमाम् अधोषयत् पतिता पतिता मडाबाबिल्, सा भूतानां वसतिः सर्वेषाम् अशुच्यात्मनां कारा सर्वेषाम् अशुयीनां धृष्टयानाञ्च पक्षिणां पिञ्जरश्चाभवत्।

III यतः सर्वजातीयास्तस्या व्यभियारजातां कोपमदिरां पीतवन्तः पृथिव्या राजानश्च तथा सड व्यभियारं कृतवन्तः पृथिव्या वणिजश्च तस्याः सुभभोगबाहुल्याद् घनाढ्यतां गतवन्तः।

IV ततः परं स्वर्गात् मयापर ओष रवः श्रुतः, डे मम प्रजाः, यूयं यत् तस्याः पापानाम् अंशिनो न भवत तस्या दण्डैश्च दण्डयुक्ता न भवत तदर्थं ततो निर्गच्छत।

V यतस्तस्याः पापानि गगनस्पर्शान्यभवन् तस्या अधर्म्मक्रियाश्चेश्वरेण संस्मृताः।

VI परान् प्रति तथा यद्दद् व्यवहृतं तद्दत् तां प्रति व्यवहरत, तस्याः कर्म्मणां द्विगुणकृत्वानि तस्यै दत्त, यस्मिन् कंसे सा परान् मधम् अपाययत् तमेव तस्याः पानार्थं द्विगुणमधेन पूरयत्।

VII तथा यात्मश्लाघा यश्च सुभभोगः कृतस्तयो द्विगुणौ यातनाशोकौ तस्यै दत्त, यतः सा स्वकीयान्तःकरणे वदति, राजीवद् उपविष्टाहं नानाथा न य शोकवित्।

VIII तस्माद् द्विवस अकस्मिन् मारीदुर्भिक्षशोयनैः, सा समाप्लोष्यते नारी ध्यक्ष्यते वह्निना य सा; यद्द विचाराधिपस्तस्या बलवान् प्रभुरीश्वरः,

IX व्यभियारस्तया सार्द्धं सुभभोगश्च यैः कृतः, ते सर्व्व एव राजानस्तदाडधूमदर्शनात्, प्ररोदिष्यन्ति वक्षांसि याडनिष्यन्ति बाडुभिः।

X तस्यास्तै र्यातनाभीते दूरे स्थित्वेदमुच्यते, डा डा बाबिल् मडास्थान डा प्रभावान्विते पुरि, अकस्मिन् आगता दएडे विचाराडा त्वदीयका।

XI मेदिन्या वणिजश्च तस्याः कृते रुदन्ति शोयन्ति य यतस्तेषां पाण्यद्रव्याणि केनापि न क्रीयन्ते।

XII इलतः सुवर्णरौप्यमणिमुक्ताः सूक्ष्मवस्त्राणि कृषालोडितवासांसि पट्टवस्त्राणि सिन्दूरवर्णवासांसि यन्दनाडिकाष्ठानि गण्डन्तेन मडाडकाष्ठेन पित्तललौडाभ्यां मर्मरप्रस्तरेण वा निर्मितानि सर्व्वविधपात्राणि

XIII त्वगेला धूपः सुगन्धिद्रव्यं गन्धरसो द्राक्षारसस्तैलं शस्ययूर्णं गोधूमो गावो मेषा अश्वा रथा दासेया मनुष्यप्राणाश्चैतानि पाण्यद्रव्याणि केनापि न क्रीयन्ते।

XIV तव मनोडमिलाषस्य इलानां समयो गतः, त्वत्तो दूरीकृतं यद्यत् शोभनं भूषणं तव, कदायन तद्दुदेशो न पुन लप्स्यते त्वया।

XV तद्विक्रेतारो ये वणिजस्तया धनिनो जातास्ते तस्या यातनाया भयाद् दूरे तिष्ठन्तो रोदिष्यन्ति शोयन्तश्चेदं गदिष्यन्ति

XVI डा डा मडापुरि, त्वं सूक्ष्मवस्त्रैः कृषालोडितवस्त्रैः सिन्दूरवर्णवासोभिश्चाच्छाडिता स्वर्णमणिमुक्ताभिरलडकृता यासीः,

XVII किन्त्वेकस्मिन् दएडे सा मडासम्पद् लुप्ता। अपरं पोतानां कर्णधाराः समूहलोका नाविकाः समुद्रव्यवसायिनश्च सर्व्वे

XVIII दूरे तिष्ठन्तस्तस्या दाडस्य धूमं निरीक्षमाणा उच्यैःस्वरेण वदन्ति तस्या मडानगर्याः किं तुल्यं?

XIX अपरं स्वशिरःसु मृत्तिकां निक्षिप्य ते रुदन्तः शोयन्तश्चोच्यैःस्वरेणोदं वदन्ति डा डा यस्या मडापुर्या बाडुल्यधनकारणात्, सम्पत्तिः सञ्चिता सर्व्वैः सामुद्रपोतनायकैः, अकस्मिन्नेव दएडे सा सम्पूर्णाश्चिन्नतां गता।

XX डे स्वर्णवासिनः सर्व्वे पवित्राः प्रेरिताश्च डे डे भाविवाडिनो यूयं कृते तस्याः प्रडर्षता युष्माकं यत् तथा सार्द्धं यो विवाडः पुराभवत्। दएडं समुचितं तस्य तस्यै व्यतरदीश्वरः।

XXI अनन्तरम् अको बलवान् दूतो बृडत्पेषणीप्रस्तरतुल्यं पाषाणमेकं गृडीत्वा समुद्रे निक्षिप्य कथितवान्, ददृग्बलप्रकाशेन बाबिल् मडानगरी निपातयिष्यते ततस्तस्या उदेशः पुन न लप्स्यते।

XXII वल्लकीवाडिनां शब्दं पुन न श्रोष्यते त्वयि गाथाकानाञ्च शब्दो वा वंशीतूर्याडिवाडिनां। शिल्पकर्मकरः को डपि पुन न द्रक्ष्यते त्वयि पेषणीप्रस्तरध्वानः पुन न श्रोष्यते त्वयि।

XXIII दीपस्यापि प्रभा तद्गतं पुन न द्रक्ष्यते त्वयि। न कन्यावरयोः शब्दः पुनः संश्रोष्यते त्वयि। यस्मान्मुष्याः पृथिव्या ये वणिजस्तेडभवन् तवा यस्मास्य जातयः सर्व्वा मोडितास्तव मायया।

XXIV भाविवाडिपवित्राणां यावन्तश्च डता भुवि सर्व्वेषां शोडितं तेषां प्राप्तं सर्व्वं तवान्तरे।

XIX

I ततः परं स्वर्गस्थानां मडाजनताया मडाशब्दो डयं मया श्रुतः, ब्रूत परेश्वरं धन्यम् अस्मदीयो य ईश्वरः। तस्याभवत् परित्राणां प्रभावश्च पराक्रमः।

II विचाराडाश्च तस्यैव सत्या न्याय्या भवन्ति या या स्ववेश्याक्रियाभिश्च व्यकरोत् कृत्स्नमेदिनीं। तां स दडितवान् वेश्यां तस्याश्च करतस्तथा। शोडितस्य स्वदासानां संशोधं स गृडीतवान्।

III पुनरपि तैरिदमुक्तं यथा, ब्रूत परेश्वरं धन्यं यन्नित्यं नित्यमेव या तस्या दाडस्य धूमो डसौ दिशमूर्द्ध्वमुदेष्यति।

IV ततः परं यतुर्व्विशतिप्रायीनाश्चत्वारः प्राणिनश्च प्रणिपत्य सिंडासनोपविष्टम् ईश्वरं प्रणाम्यावदन्, तथास्तु परमेशश्च सर्व्वैरेव प्रशस्यतां।

V अनन्तरं सिंडासनमध्याद् अेष रवो निर्गतो, यथा, डे ईश्वरस्य दासेयास्तद्वक्ताः सकला नराः। यूयं क्षुद्रा मडान्तश्च प्रशंसत व ईश्वरं।

VI ततः परं मडाजनतायाः शब्द एव बडुतोयानाञ्च शब्द एव गूरुतरस्तनितानाञ्च शब्द एव शब्दो डयं मया श्रुतः, ब्रूत परेश्वरं धन्यं राजत्वं प्राप्तवान् यतः। स परमेश्वरो डस्माकं यः सर्व्वशक्तिमान् प्रभुः।

VII कीर्त्तयामः स्तवं तस्य हृष्टाश्चोल्लासिता वयां यन्मेषशावकस्यैव विवाडसमयो डभवत्। वागदता याभवत् तस्मै या कन्या सा सुसञ्जिता।

VIII परिधानाय तस्यै य दत्तः शुभ्रः सुयेलकः।

IX स सुयेलकः पवित्रलोकानां पुण्यानि। ततः स माम् उक्तवान् त्वमिदं लिप मेषशावकस्य विवाडभोज्याय ये निमन्त्रितास्ते धन्या इति। पुनरपि माम् अवदत्, धमानीश्वरस्य सत्यानि वाक्यानि।

- X अनन्तरं अहं तस्य यररायोरन्तिके निपत्य तं प्राणन्तुमुद्यतः। ततः स माम् उक्तवान् सावधानस्तिष्ठ मैवं कुरु यीशोः साक्ष्यविशिष्टैस्तव भ्रातृभिस्त्वया य सलदासो ऽहं। ईश्वरमेव प्राणम यस्माद् यीशोः साक्ष्यं भविष्यद्वाक्यस्य सारं।
- XI अनन्तरं मया मुक्तः स्वर्गो दृष्टः, अेकः श्वेतवर्णो ऽश्वो ऽपि दृष्टस्तदाऽहो ज्ञो विश्वास्यः सत्यमयश्चेति नाम्ना ष्यातः स याथार्थ्येन विचारं युद्धञ्च करोति।
- XII तस्य नेत्रे ऽग्निशिखातुल्ये शिरसि य बडुकिरीटानि विद्यन्ते तत्र तस्य नाम लिपितमस्ति तमेव विना नापरः को ऽपि तन्नाम ज्ञानाति।
- XIII स रुधिरमग्नेन परिच्छेदेनाच्छादित ईश्वरवाद्ये इति नाम्नाभिधीयते य।
- XIV अपरं स्वर्गस्थसैन्यानि श्वेताश्चाऽहानि परिहितनिर्मलश्वेतसूक्ष्मवस्त्राणि य भूत्वा तमनुगच्छन्ति।
- XV तस्य वक्त्राद् अेकस्तीक्ष्णः भङ्गो निर्गच्छति तेन भङ्गेन सर्व्वज्जातीयास्तेनाघातितव्याः स य लौहदण्डेन तान् यारयिष्यति सर्व्वशक्तिमत ईश्वरस्य प्रयाण्डकोपरसोत्पाद्यकद्राक्षाकुण्डे यद्यत् तिष्ठति तत् सर्व्वं स अेव पदाभ्यां पिनष्टि।
- XVI अपरं तस्य परिच्छेद उरसि य राज्ञां राज्ञा प्रभूनां प्रभुश्चेति नाम निपितमस्ति।
- XVII अनन्तरं सूर्यो तिष्ठन् अेको दूतो मया दृष्टः, आकाशमध्य उड्डीयमानान् सर्व्वान् पक्षिणः प्रति स उच्यैःस्वरेणेहं घोषयति, अत्रागच्छत।
- XVIII ईश्वरस्य महाभोज्ये मिलत, राज्ञां कव्याणि सेनापतीनां कव्याणि वीराणां कव्याण्यश्चानां तदाऽहानाञ्च कव्याणि दासमुक्तानां क्षुद्रमहतां सर्व्वेषामेव कव्याणि य युष्माभिर्भक्षितव्यानि।
- XIX ततः परं तेनाश्चाऽहजनेन तदीयसैन्यैश्च सार्द्धं युद्धं कर्तुं स पशुः पृथिव्या राजानस्तेषां सैन्यानि य समागच्छन्तीति मया दृष्टं।
- XX ततः स पशु धृतो यश्च मिथ्याभविष्यद्भक्ता तस्यान्तिके चित्रकर्माणि कुर्वन् तैरेव पशुङ्गधारिणस्तत्रप्रतिमापूजकांश्च भ्रमितवान् सो ऽपि तेन सार्द्धं धृतः। तौ य वह्निगन्धकज्वलितहृदे ज्ज्वन्तौ निक्षिप्तौ।
- XXI अवशिष्टाश्च तस्याश्चाऽहस्य वक्त्रनिर्गतभङ्गेन उताः, तेषां कव्यैश्च पक्षिणः सर्व्वे तृप्तिं गताः।

XX

- I ततः परं स्वर्गाद् अवरोहन् अेको दूतो मया दृष्टस्तस्य करे रमातलस्य कुञ्जिका महाशृङ्गभलञ्चैकं तिष्ठतः।
- II अपरं नागो ऽर्थतः यो वृद्धः सर्पो ऽपवाद्यकः शयतानश्चास्ति तमेव धृत्वा वर्षसहस्रं यावद् बद्धवान्।
- III अपरं रसातले तं निक्षिप्य तदुपरि द्वारं रुद्ध्वा मुद्राङ्कितवान् यस्मात् तद् वर्षसहस्रं यावत् सम्पूर्णं न भवेत् तावद् भिन्नज्जातीयास्तेन पुनर्न भ्रमितव्याः। ततः परम् अल्पकालार्थं तस्य भोजनेन भवितव्यं।
- IV अनन्तरं मया सिंहासनानि दृष्टानि तत्र ये ज्ञाना उपाविशन् तेभ्यो विचारभारो ऽदीयतः अनन्तरं यीशोः साक्ष्यस्य कारणाद् ईश्वरवाक्यस्य कारणाच्च येषां शिरश्छेदनं कृतं पशोस्तदीयप्रतिमाया वा पूजा यैर्न कृता भाले करे वा कलङ्को ऽपि न धृतस्तेषाम् आत्मानो ऽपि मया दृष्टाः, ते प्राप्तज्ज्वनास्तद्वर्षसहस्रं यावत् प्रीष्टेन सार्द्धं राजत्वमकुर्वन्।
- V किन्त्ववशिष्टा मृतज्जनास्तस्य वर्षसहस्रस्य समाप्तेः पूर्वं ज्ज्वनं न प्रापन्।
- VI अेषा प्रथमोत्थितिः। यः कश्चित् प्रथमाया उत्थितेरेशी स धन्यः पवित्रश्च। तेषु द्वितीयमृत्योः को ऽप्यधिकारो नास्ति त ईश्वरस्य प्रीष्टस्य य याजका भविष्यन्ति वर्षसहस्रं यावत् तेन सह राजत्वं करिष्यन्ति य।
- VII वर्षसहस्रे समाप्ते शयतानः स्वकारातो भोक्ष्यते।
- VIII ततः स पृथिव्याश्चतुर्दिक्षु स्थितान् सर्व्वज्जातीयान् विशेषतो ज्ज्जाप्यान् माज्ज्जाप्यांश्च सामुद्रसिकतावद् बडुसंष्यकान् ज्ञानान् भ्रमयित्वा युद्धार्थं संग्रहीतुं निर्गमिष्यति।
- IX ततस्ते मेदिन्याः प्रस्थेनागत्य पवित्रलोकानां दुर्गं प्रियतमां नगरीञ्च वेष्टितवन्तः किन्त्वीश्वरेण निक्षिप्तो ऽग्निराकाशात् पतित्वा तान् आदितवान्।
- X तेषां भ्रमयिता य शयतानो वह्निगन्धकयो हृदे ऽर्थतः पशु मिथ्याभविष्यद्वादी य यत्र तिष्ठतस्तत्रैव निक्षिप्तः, तत्रान्तकालं यावत् ते दिवानिशं यातनां भोक्ष्यन्ते।
- XI ततः शुक्लम् अेकं महासिंहासनं मया दृष्टं तदुपरि दृष्टो ऽपि दृष्टस्तस्य वदनान्तिकाद् भूनभोमण्डले पलायेतां पुनस्ताभ्यां स्थानं न लब्धं।
- XII अपरं क्षुद्रा महान्तश्च सर्व्वे मृता मया दृष्टाः, ते सिंहासनस्यान्तिके ऽतिष्ठन् ग्रन्थाश्च व्यस्तीर्यन्त ज्ज्वनपुस्तकाभ्यम् अपरम् अेकं पुस्तकमपि विस्तीर्णं। तत्र ग्रन्थेषु यद्यत् लिपितं तस्मात् मृतानाम् अेकैकस्य स्वक्रियानुयायी विचारः कृतः।
- XIII तदानीं समुद्रेण स्वान्तरस्था मृतज्जनाः सर्पिताः, मृत्युपरलोकाल्यामपि स्वान्तरस्था मृतज्जनाः सर्पिताः, तेषाञ्चैकैकस्य स्वक्रियानुयायी विचारः कृतः।

XIV अपरं मृत्युपरलोको वल्लिहटे निक्षिप्तौ, अेष अेव द्वितीयो मृत्युः।

XV यस्य कस्यचित् नाम ञ्जवनपुस्तके लिपितं नाविद्यत स अेव तस्मिन् वल्लिहटे न्यक्षिप्यत।

XXI

I अनन्तरं नवीनम् आकाशमण्डलं नवीना पृथिवी य मया दृष्टे यतः प्रथमम् आकाशमण्डलं प्रथमा पृथिवी य लोपं गते समुद्रो ऽपि ततः परं न विद्यते।

II अपरं स्वर्गाद् अवरोहन्ती पवित्रा नगरी, अर्थतो नवीना यिश्शालमपुरी मया दृष्टा, सा वराय विभूषिता कन्येव सुसञ्जितासीत्।

III अनन्तरं स्वर्गाद् अेष मण्डारवो मया श्रुतः पश्यायं मानवैः सार्द्धम् ईश्वरस्यावासः, स तैः सार्द्धं वत्स्यति ते य तस्य प्रजा भविष्यन्ति, ईश्वरश्च स्वयं तेषाम् ईश्वरो भूत्वा तैः सार्द्धं स्थास्यति।

IV तेषां नेत्रेभ्यश्चाश्रुणि सर्वाणीश्वरेण प्रमाक्ष्यन्ते मृत्युरपि पुनर्न भविष्यति शोकविलापकलेशा अपि पुनर्न भविष्यन्ति, यतः प्रथमानि सर्वाणि व्यतीतिनि।

V अपरं सिंहासनोपविष्टो ज्जोऽवदत् पश्याहं सर्वाणि नूतनीकरोमि। पुनरवदत् लिप यत एभानि वाक्यानि सत्यानि विश्वास्यानि य सन्ति।

VI पन ममि अवदत् समाप्तं, अहं कः क्षश्च, अहम् आदिरन्तश्च यः पिपासति तस्मा अहं ञ्जवनदाधिप्रस्रवणस्य तोयं विनामूल्यं दास्यामि।

VII यो जयति स सर्वेषाम् अधिकारी भविष्यति, अहञ्च तस्येश्वरो भविष्यामि स य मम पुत्रो भविष्यति।

VIII किन्तु भीतानाम् अविश्वासिनां घृण्यानां नरहन्तृणां वेश्यागामिनां मोहकानां देवपूजकानां सर्वेषाम् अनृतवादिनाञ्चांशो वल्लिगन्धकञ्जवलितहृदे भविष्यति, अेष अेव द्वितीयो मृत्युः।

IX अनन्तरं शेषसप्तदशैः परिपूर्णाः सप्त कंसा येषां सप्तदूतानां करेष्व्वासन् तेषामेक आगत्य मां सम्भाष्यावदत्, आगच्छाहं तां कन्याम् अर्थतो मेषशावकस्य भाविभार्या त्वां दर्शयामि।

X ततः स आत्माविष्टं माम् अत्युच्यं मण्डापर्वतभेक नीत्वेश्वरस्य सन्निधितः स्वर्गाद् अवरोहन्तीं यिश्शालमाप्यां पवित्रां नगरीं दर्शितवान्।

XI सा ईश्वरीयप्रतापविशिष्टा तस्यास्तेजो मण्डार्धरत्नवद् अर्थतः सूर्यकान्तमणितेजस्तुल्यं।

XII तस्याः प्राचीरं बृहद् उच्यञ्च तत्र द्वादश गोपुराणि सन्ति तद्रोपुरोपरि द्वादश स्वर्गदूता विद्यन्ते तत्र य द्वादश नामान्यर्थत एसायेवीयानां द्वादशवंशानां नामानि लिपितानि।

XIII पूर्वदिशि त्रीणि गोपुराणि उत्तरदिशि त्रीणि गोपुराणि दक्षिणदिशि त्रीणि गोपुराणि पश्चीमदिशि य त्रीणि गोपुराणि सन्ति।

XIV नगर्याः प्राचीरस्य द्वादश मूलानि सन्ति तत्र मेषाशावाकस्य द्वादशप्रेरितानां द्वादश नामानि लिपितानि।

XV अनरं नगर्यास्तिदीयगोपुराणां तत्राचीरस्य य मापनार्थं मया सम्भाषमाणस्य दूतस्य करे स्वर्णमय अेकः परिमाणदण्ड आसीत्।

XVI नगर्या आकृतिश्चतुरस्रा तस्या दैर्घ्यप्रस्थे समे। ततः परं स तेग परिमाणदण्डेन तां नगरीं परिमितवान् तस्याः परिमाणं द्वादशसहस्रनल्वाः। तस्या दैर्घ्यं प्रस्थम् उच्यत्वञ्च समानानि।

XVII अपरं स तस्याः प्राचीरं परिमितवान् तस्य मानवास्त्यर्थतो दूतस्य परिमाणानुसारतस्तत् यतुश्चत्वारिंशदधिकशतसहस्रपरिमितं।

XVIII तस्य प्राचीरस्य निर्मितः सूर्यकान्तमणिर्नगरी य निर्मलकायतुल्येन शुद्धसुवर्णेन निर्मिता।

XIX नगर्याः प्राचीरस्य मूलानि य सर्वविधमण्डार्धमणिभिर्भूषितानि। तेषां प्रथमं त्मिन्निर्मूलं सूर्यकान्तस्य, द्वितीयं नीलस्य, तृतीयं ताम्रमणोः, यतुर्थं मरकतस्य,

XX पञ्चमं वैदूर्यस्य, षष्ठं शोणरत्नस्य, सप्तमं यन्द्रकान्तस्य, अष्टमं गोमेदस्य, नवमं पद्मरागस्य, दशमं लशूनीयस्य, अेकादशं षेरोजस्य, द्वादशं मर्तीष्मणेश्चास्ति।

XXI द्वादशगोपुराणि द्वादशमुक्ताभिर्निर्मितानि, अेकैकं गोपुरम् अेकैकया मुक्तया कृतं नगर्या मण्डामार्गश्चाच्छकायवत् निर्मलसुवर्णेन निर्मितं।

XXII तस्या अन्तर अेकमपि मन्दिरं मया न दृष्टं सतः सर्वशक्तिमान् प्रभुः परमेश्वरो मेषशावकश्च स्वयं तस्य मन्दिरं।

XXIII तस्यै नगर्यै दीप्तिदानार्थं सूर्यायन्द्रमसोः प्रयोजनं नास्ति यत ईश्वरस्य प्रतापस्तां दीपयति मेषशावकश्च तस्या ज्योतिरस्ति।

XXIV परित्राणप्राप्तलोकनिवलाश्च तस्या आलोके गमनागमने कुर्वन्ति पृथिव्या राजानश्च स्वकीयं प्रतापं गौरवञ्च तन्मध्यम् आनयन्ति।

XXV तस्या द्वाराणि द्विवा कदापि न रोत्स्यन्ते निशापि तत्र न भविष्यति।

XXVI सर्वजातीनां गौरवप्रतापौ तन्मध्यम् आनेष्येते।

XXVII परन्त्वपवित्रं धृष्यकृद् अनृतकृद् वा किमपि तन्मध्यं न प्रवेक्ष्यति मेषशावकस्य ज्वनपुस्तके येषां नामानि लिखितानि केवलं त एव प्रवेक्ष्यन्ति।

XXII

I अनन्तरं स स्फटिकवत् निर्मलम् अमृततोयस्य स्रोतो माम् अर्शयित् तद् ईश्वरस्य मेषशावकस्य य सिंहासनात् निर्गच्छति।

II नगर्यां मार्गमध्ये तस्या नद्याः पार्श्वयोरमृतवृक्षा विद्यन्ते तेषां द्वादशकुलानि भवन्ति, अेकैको वृक्षः प्रतिमासं स्वङ्गलं कुलति तद्द्रक्ष्यपत्राणि यान्यजातीयानाम् आरोग्यजनकानि।

III अपरं किमपि शापग्रस्तं पुन न भविष्यति तस्या मध्य ईश्वरस्य मेषशावकस्य य सिंहासनं स्थास्यति तस्य दासाश्च तं सेविष्यन्ते।

IV तस्य वदनदर्शनं प्राप्स्यन्ति भालेषु य तस्य नाम लिखितं भविष्यति।

V तदानीं रात्रिः पुन न भविष्यति यतः प्रभुः परमेश्वरस्तान् दीपयिष्यति ते यानन्तकालं यावद् राजत्वं करिष्यन्ते।

VI अनन्तरं स माम् अवदत्, वाक्यानीमानि विश्वास्यानि सत्यानि य, अथिराद् यै भवितव्यं तानि स्वदासान् ज्ञापयितुं पवित्रभविष्यद्वादिनां प्रभुः परमेश्वरः स्वदूतं प्रेषितवान्।

VII पश्याहं तूर्णम् आगच्छामि, अेतद्ग्रन्थस्य भविष्यद्वाक्यानि यः पालयति स एव धन्यः।

VIII योऽनलम् अेतानि श्रुतवान् दृष्टवांश्चास्मि श्रुत्वा दृष्टवा य तद्दर्शकदूतस्य प्रणामार्थं तय्यरणयोरन्तिके ऽपतं।

IX ततः स माम् अवदत् सावधानो भव मैवं कुरु, त्वया तव भ्रातृभिर्भविष्यद्वादिभिरेतद्ग्रन्थस्थवाक्यपालनकारिभिश्च सडदासो ऽहं त्वम् ईश्वरं प्रणाम।

X स पुन माम् अवदत्, अेतद्ग्रन्थस्थभविष्यद्वाक्यानि त्वया न मुद्राङ्कयितव्यानि यतः समयो निकटवर्ती।

XI अधर्मायार एतः परमप्यधर्मम् आयरतु, अमेध्यायार एतः परमप्यधर्मम् आयरतु धर्मायार एतः परमपि धर्मम् आयरतु पवित्रायारश्चेतः परमपि पवित्रम् आयरतु।

XII पश्याहं तूर्णम् आगच्छामि, अेकैकस्मै स्वक्रियानुयायिकलदानार्थं मदातव्यङ्गलं मम समवर्ति।

XIII अहं कः क्षश्च प्रथमः शेषश्चादिरन्तश्च।

XIV अमृतवृक्षस्याधिकारप्राप्त्यर्थं द्वारैर्नगरप्रवेशार्थञ्च ये तस्याज्ञाः पालयन्ति त एव धन्याः।

XV कुक्कुरैर्मायाविम्भिः पुङ्गामिम्भिर्नरन्तृम्भिर्देवार्यकैः सर्वैरनृते प्रीयमाणैरनृतायारिभिश्च ङ्खिः स्थातव्यं।

XVI माण्डलीषु युष्मत्स्यमेतेषां साक्ष्यदानार्थं यीशुरहं स्वदूतं प्रेषितवान्, अहमेव दायूदो मूलं वंशश्च, अहं तेजोभयप्रभातीयतारास्वः।

XVII आत्मा कन्या य कथयतः, त्वयागम्यतां। श्रोतापि वदतु, आगम्यतामिति। यश्च तृषार्तः स आगच्छतु यश्चेच्छति स विना मूल्यं ज्वनदायि जलं गृह्णातु।

XVIII यः कश्चिद् अेतद्ग्रन्थस्थभविष्यद्वाक्यानि शृणोति तस्मा अहं साक्ष्यमिदं ददामि, कश्चिद् यद्यपरं किमप्येतेषु योजयति तर्हीश्वरोग्रन्थेऽस्मिन् लिखितान् दण्डान् तस्मिन्नेव योजयिष्यति।

XIX यद्दि य कश्चिद् अेतद्ग्रन्थस्थभविष्यद्वाक्येभ्यः किमप्यपहरति तर्हीश्वरो ग्रन्थे ऽस्मिन् लिखितात् ज्वनवृक्षात् पवित्रनगराय तस्यांशमपहरिष्यति।

XX अेतत् साक्ष्यं यो ददाति स एव वक्ति सत्यम् अहं तूर्णम् आगच्छामि। तथास्तु। प्रभो यीशो, आगम्यतां भवता।

XXI अस्माकं प्रभो र्यीशुप्रीष्टस्यानुग्रहः सर्वेषु युष्मासु वर्ततां। आमेन्।